

Víh ij Čeſťá,

to gest:

c e l é

S w a t é S i ſ m o

Starého y Nového

Z á k o u n a,

podlé

starého obecného latinského

ob

s w a t é

Římské katolické Čírkve

potvrzeného a vyzvaného

P r e l o ž e n í,

opět

S o b z v l á s t n i p i l n o s t i

přehlédnuté, ponaprazené,
a znova vydané,

Léta Páne 1780.

S Ecclie cys. král. apostolické Milosti neymilostivégsí
Swobodau.

W Prague,

Nákladem cys. král. pravidelné školní Kněhotiskárny.

—

M^unⁱc^o Antonijn Petr z Boží Milosti
Arcybiskup Pražský, Apostolské Stolice
v Království Českém, jakož v krize důstojné
Biskupství Bamberské, Missenské, a Rjezenské
Legát vrožený, svaté Římské Říši Kníže, a
Hrabě Přichovský z Přichovic; Gegich obogi
Číšnické Královské a Apostolské Milosti slutecká
tegná Rada, Říadu Sv. Štěpána velikého
Kníže Rytíř; Království Českého Primas, a
Království Vherstého Prelát; Studiorum Pro-
tektor, Carolo-Ferdinandeæ Universitatis
Pragensis vstavěný Kanclér.

Gafož v povolení Nafem při vydání Nového Zákona Nofu tisícího sedmistečho, sedmdesáteho osmého, dne pátého Září, přičiný sme oznámeni, proč znovu Biblij Českou na světlo vydati, a myslitnanti dáváme: aby totizto nedostatek Biblij Českých doplněn, Náboženský křesťanské katolické

prostředkem tím v Národu Českém rozmnожeno a
vтворzeno bylo; tak nyní rezvažujice sobě vje a ivje
vžitek ten, který z čítání Písem svatých vyplerivá,
k doplnění aumyslu a připovědi Massi, ostatní díl
Pisma svatého, tedy Starý Zákon prachy Mužů zlès-
hlých přehlédnutý, a od emylů vyčísštěný tuto na
světlo dálegi gestě vydáváme.

K tomu, býchom tím spíše povolenj Massie dali,
Dás nehvěce pohnulo, předně: aby lidé po spasení svém
taužíjich, a prospěch v Náboženství vyhledávající tím
snadnégi slovo Boží k ruce své mžti mohli, z něho bázni
Páně se včili, v ctnostech se cvičice; a zlých věcích,
které Bůh vždy dříve neb pezděgi trestá, snazně se
warowali; nebo gak pravý včitel národní svatý Pawel,
když píše k Thymoteovi v Epistole 2. Kap. 3. v. 16.
Všeliké Písmo od Boha vdechnuté, vžitečné gest
k včenj, k trestánj, k napravovánj, k vyučenj v
spravedlnosti; aby byl dokonalý člověk Boží, k vesse-
likému slutku dobrému hotový.

Druhá pak příčina gest: poněvadž saleskní pro-
rocy povstali, o kterých díl Pán: Nemluvil sem k
nim,

nim, a oni protorovali, neposýlal sem gich, a oni běželi; aby strže bludné své, a pokautné včenj sprostný lid zavedli; pro vvarování téhož bludného, a nakažlivého včenj, které sem y tam w tomto Krásloství Českém se trauší, aby pravé a čisté slovo Boží lidé poznali, geho se drželi, a rozdijl takový činili, gako Žalmista Páni w Žalmu 118. v. 85. řka: Povídali mně nepravoj básni: ale ne gako zákon twůr; za dobrav, a spasitelnau wěc sime vznali, zíciwu Písmo svaté w Českém gazyku na světlo vydati.

Přitom když pro větší čest a slávu Boží, pro rozmnožení pravého Náboženství, pro vykoupení všelikého zčestného, a fachírského včenj, Písmo to na světlo vychází; spolu wšem peči Nassi duchowni svěceným lidem otcovské napomenutj dáváme: aby těžko každý w duchu ponízenosti, k výzvě, a k prospechu duchownjmu téhož Písma svatého výzval, a když nějaká místa těžká, a nepochopitelná nagde, výkladu ne podlé smyslu svého, ale podlé Chrкwe svaté katolické věrně následoval, k tomu vstanovených, a živzených Pastýřů na pravdu, a smysl slova nepochopis-

— — —

tedlíného se doptával, a tak w jednotě výry h Krysta
zachován gsa slávny života večného, kteráž výry nassí
odplata gest, dosáhl. Dáno w Praze w Arcybiskupství
Rezidence Nassi, dne 24. Měsíce Června,
Roku 1780.

Antonjn Peter,
Arcybiskup.

P r e d m u w a
n a

S t a r ý Z á k o n.

Stary Zákon gest smlauwa mezy Bohem a člověkem včiněná, kterž kteraužto připomíjda se pravým Božím ctitelům štěstí a hognost časného dobrého, kterým oplývali měl lid vyvolený Izraelský v zaslíbené zemi. Protož Starý Zákon, jakž píše svatý Pavel, byl takto a) stjn budaucých věc̄, genž b) obsahoval mldé a nuzné živly c), kterž nemohau podlé svědomí dokonalého věiniti toho, kdež slavuj. Přislibovaly se pak gím tyto časné věc̄y, aby ge Bůh v pravém nábozenství, a v eti Božství svého zadřzel: nebo budaucýh života slávu, aneb muka, připomínati nebylo tak potřebj: proto že lid Izraelský toho povědom byl ktere učenj, které austně od otců a předků svých poslaupně dostal. Toto přislibený Božské, stalo se ktere Psalmo, které svatý Ažehoř (trestage Theodora) nazývá: listem Boha všemohaučkého k svému stvoření. Kterž kteraužto list Bůh chtěl: aby člověku svá vůle vyložena, a dobrota vygetovena byla. O tom listu svatý Marcián v Theodora takto mluví: Bůh každodenně mluví nám ktere svůj list, aneb své Psalmo. Tento Boží list, až podnes ve školách svých Židé (za takový geg poznávají) v veliké významosti, a vctivosti magj: z toho Božského listu, Starého totožto Zákonu, pravé vjry světla, učenj mravů, lékařství mrile, pravého nábozenství oswijenj, dobrého života pravidel nabyl Justýn, když knihy Protoků tak výtečně čel, že samé to čtenj Justýna Čírkwi Syna, nebi pak svatého Vlúcedlnjka zplodilo.

Předmluva

Aniž gest se čemu díwiti, že čteními toho nečítaného listu neuverjící se obracejí, a k naději budoucích věcy vzbuzeni byvají: poněvadž Machabegští, magice knihy svaté při sobě, nimi se honosili, a se těšili: že tudy svým nepřátelům všem mohou být i nepremožení. Člení tedy díwu, gestlije Bůh všemohoucí chce, aby tomu listu a Písmu slavná počestnost se prekazovala.

První gest cíl Starého Zákona, abychom se slyze ten Zákon navícili nevhodnějším článkům svaté a samospasitelné výry, bez nichžto zřetelné vědomosti nelze k spasení přijti. Ponejprve syce: že gest geden Bůh w Podstatě, a trojí w Osobách. Neb ačkoli Mojsíj a Prostocí o Bohu gednom zřetelně, a o Trogicy ne tak zgewné mluvili; však nicméně y to tagemstwoj swaia přejležitostí dosti patrně vygeworvali. Podruhé: že Bůh gest Stvorkitelem všech viditelných y newiditelných tvorů; a že gest dobrého y zlého odměnitelém. Třetí cíl, když kterému ten Zákon směruje, přednáší sám S. Pavel, když píše k Ríjmanům témoto slovy: a) Konec zagisté Zákona gest Krystus, k spravedlnosti každému věřícímu. A proto Filip Apoštol dík k Matchanaelovi: e) O kterémž psal Mojsíj w zákoně a Proroci, nalezli sme Ježíše. Nic není w Starém Zákoně, jak mluví všech národů učitel S. Pavel f), což uemohl nabíti k spasení, slyze viru, kteráž gest Krystu Ježíssi. Tím Zákonem přesvědčujeme řídy, že Mesiáš předpovědený příssel. Z toho tež důvody běžme y proti národům a pohanům, že Bůh gest světa Stvoriťem, a Spasitelem, a že modloslužebnost slyz něho vyvrácena gest. Nikdyby také lehce svět w Krysta Pána a w nové Ewangeliu byl neuveden, kdyby to prvo nebylo toliky svědectvím starých Alcyotců a Protoků, tolisterým slovem Božským, tak mnohými figurami w Zákoně psaném stvorenzo, předpovídáno, a vyobrazeno. Sama věčná Pravda vtělený Bůh, o tom zřetelně svědčí takto: g) Muž (prý on) se naplniti všech věch, kteréž psány sau w Zákoně Mojsíjsové, a w Prorocích, a w Zalmích o mně. Zagisté Krystus Pán nebylby y řekl: h) Dokonánot gest; kdyby byl neuveden, že cíl a konec Starého Zákona na něm má vyplněn být. Krystus tedy gest Starého Zákona cíl: neb co ten slyval, a předkládal w figure, to vyplnil Krystus w skutku.

Gesté

- d) Ríj. X, 4. e) Jan I, 45. f) 2. Thm. III, 16. g) Luk. XXIV, 44.
h) Jan XIX, 30.

Gestě giny cíl Starého Zákona gest: totiž násse spravedlnost: abychom se z něho těm spravedlnostem naučili, kteréby nám k spasení věcnému dopomohly. Všecky věci dál se v Starém Zákoně v figure, díj S. Pavlov: i) abychom nebyli žádostiví jich věců. Tož také potvrzuge S. Augustýn řka: k) My k památce wasi, a k potěšení naděje naší, a k vzbuzování lásky wasi, knihy Prorocké čitáme. A dobré zájisté: neb z toho se vějme známost mít Boha: je on gest všech králowství, všech příběhů, čízení, a příhod nevyšší Rájitel; že gest počátek Zákona, jak přirozeného, tak y psaného, a milostivého. Z toho bereme známost o Angelích, o vyzívání Svatých, o očistcy, o pekle, o ďáblích; summa, o všech ginych čademstvích a člancích právě všty; o spravedlnosti lidské, která v tom záleží: abychom se vnieli warovati zlého, a činiti dobré.

Abychom schwálených cílů řeze pilné čtení slova Božího jak Starého tak Nového Zákona rádně dosli, potřeba gest k tomu nějaké přípravy a způsobu. Vždycky zájisté zákonem přirozenosti zapovídalo se, y také nyní se zapovídá, aby Písem svatých, jako v všech ginyh knih, nečetl ten, aby z takového čtení pro svau všetečnost, neb kterakoli ginau várživost zlau, vjce dussi své sledil, nežby zýšku dossil. Z příčiny té každého času duchovní zpávcové bedlivě toho zákona sestrjce nedopustěli takového čtení, z kterého by possel zčeštný smysl proti Písmu svatému. Slavné paměti Jan z Puchova, Arcybiskupství Brněnské Pražského Administrátor, o pobožném s přípravou před se všatem čtení Písma svatého takto nluví (*): Poněvadž pak Národ Český Zákon Starý v Nový, do Něči své má přelojený, mělby geg s dotázkami lidj běených, a Duchem Božím osvícených střídmě, pobožně, v svornosti bratrské a v lásku Boží řež vjru svatau křesťanů uvečnau čitati, a řež to gineho nic neobmeyssleti a nehledati, než aby Pána Boha svého a vůli geho poznagice, život pobožných křesťanů v svatem pokání, a Pánu Bohu libezném obcowání, wedli, a rádně ohwály světské v něm uehledali, tak gakž nassi Bohu mili překové činivali, a takto pobožně a Bohu libezně wespolek živí brati se inazovali. Výborná také příprava k čtení Písem svatých gest modlitba, kterak nás tomu samé Písmo vči: Příslow. II, 2, 3, 4. Jak. I, 5. Z Žalmu CXVIII. můž sobě gedenkazdy krátkau modlitbu vybrati; k u překladu z

i) 1. Kor. X, 6. k) Lib. 13. contra Faust. ad furem. *) V písmu svatém na Kozmografii Českau v Praze 1554. vytiskenu.

Předmluva k Čtenáři.

ver. 18. Otevři děti mé: a přemysloumati budu dívce věčej v
zákonu tvém; 3 34. 35. a ginyh versů. Tenj k tomu
zapotřebí dlauhé modlitby, ale vrauené, která z čistého
srdce pochází. Tuť vossak aby nebylo nedostatku řeckých
katolických wydání slova Božího, k větší pohodlnosti tento
Starý y Nový Zákon znova se wydává podlé Biblie Čje-
ské, která podruhé nákladem dědictví S. Václava v Sta-
rému Městě Pražském v Jana Barla hraby L. P. 1771 wy-
tiskena gest. Italo se pak přijomné řecké řecké vydaní
rovnáním Latinského přeložení, které Editio vulgata slove,
to gest Přeložení obecne, tak, že slovo od slova přeložení
Českého s Latinským textem přehlednuto gest, aby, jak
neylépegi může býti, s ním se řeckávalo. Pro dorozum-
ménj pak Latinskému přeložení sestřilo se původního textu,
y starých weyladů; z čehož se poznati může gegich význam,
ačkoli ne taková, pro kterou bychom schwáleného Latinské-
ho obecného přeložení s nynějším vydaným původním
textem proměnit měli. Zagisté Črkew katolická v vý-
vání Latinského přeložení opatrne řecky jak jednostegnosti
starobylé, tak y zachování starého na mnohých mísstech praz-
věkého čtení. Náme toho důvod řeče řeckanu starých
weypisů Žebrejských y Ržecských s přeložením Latinským,
čemu se y nekatolickj včitelové velegně přiznávají: viz
Waltona Prolego in. X. in Biblia Polyglotta. Sestřilo se
tuž tež dvou starých na pergameně psaných Českých cren-
pláru, a staré Biblie České v Benátkách v zemi Vlašské
L. P. 1506. vydané. Cožkoli se ponapratrilo, pokud nasse
možnost postávala, ponapraweno gest podlé schwálených
prostředků weyladních, a bez důležité příčiny nestalo se
žádného ponaprawení. Pod kapitolami některá slova k le-
pissmu wyrozuměnij, tež y nevpotřebné řecky weylady, po-
kud tomu řeckost dopustila, s gisty mi znamenjmi sau
přisazená. Což všecko řecky poníjeností poddáváme sau-
du svaté Ržemsko-katolické Črkwe, která samá může
neomylně o pravém smyslu svatých Přesem řauditi, tak že
ani jednomu slověku nerozumíme, ani nechceme rozuměti
gináč, než jak taž svatá Ržemsko-katolická Črkew včj,
a vykládá. A protož nassloliby se co jakýmkoli omylemi,
neb nedopatřenimi položeného, aby se na smysl smyslu
svaté Črkwe protivné snad tahnouti mohlo, to všecko
galožto bludné, a kacíské dokonce zavrhujeme, a že ne-
rozumíme nic gineho, nežli to, co svatá Črkew včj, wub-
bec se ohlaſujeme.

O pra-

¶

○ prawých Zákonijch Knihách svatého Píjma Dekrét z svatého Trydentského Sněmu Sess. 4.

Swatosvatý všeobecný a veřejný Trydentský Sněm,
v Duchu svatém rádně shromážděný pod zprávou
třech Legátů Stolice Apostolské, ro sobě výzvy před
oči předkládaje, aby bludové vyplnění, a samá čistota
Ewangelium v Čírkvi zachována byla.

A níže:

Svatých pak knih Registřek k tomu Dekrétu připsati
za dobré všaudil: aby někdo nepochyboval, kteréby byly
ty, které od samého Sněmu se přijmali. Saut pak nijž
položené: Starého Zákona, Pět Knih Mogjissowých: to=
tož, První, Druhá, Třetí, Čtvrtá, Pátá: Jozue, Sa=
dců, Ruth: Čtyry Královské: Dvě Paralipomenon:
Zedrássova první, a druhá, kteráž slouje Nehemiáš:
Tobiáš, Judyth, Esther, Job, Žaltář Davida a
padesáti Zalmů, Prísluší, Eklezyastes, Pseně Salomau=
nova, Maudrost, Eklezyastikus, Jaiáš, Jeremiáš s
Baruchem, Czechyel, Danyel. Dvanácte Proroků men=
ších, to gest Ozeáš, Joel, Amos, Abdyáš, Jonáš, Mi=
cheáš, Nahum, Abakuk, Sofonyáš, Aggeus, Zacharyáš,
Malachyáš: Dvě Machabegské, první a druhá. Nové=
h, Zákona: Čtvero Ewangelium, podlé Matause, Marka,
Lukáše, a Jana: Skutkové Apostolské od Lukáše Ewan=
gelisty sepsáni: Čtrnácte Epistol Pavla Apostola; A
Ríjmanům, dvě k Korintským, k Galatům, k Efesským,
k Filipenským, k Kolosenským, dvě k Tessalonycenským,
dvě k Tymoteovi, k Týtovi, k Filemonovi, k Židům:
Petric Apostola dvě: Jana Apostola tři: Jakuba Apo=
stola gedna: Jüdy Apostola gedna: a Žgwenij Jana Apo=
stola. Gestlizeby pak kdo samých celých knih sevšemii
gogich díly, tak jak se v Čírkvi Katolické čítavají, a v
staré obecné Latinské Edyce magi se za svaté, a Zákonij
nevřigal, a svrchu dotčená austrálně podaná včenj wědomě
a swětovně potupil, budíz proklaty.

Kanonové,

Kanoniowé, aneb Prawida ē wyrozumě- nij Biblij, neb Starého Zákonu, welint přihedná.

I. **A**bý člověk rozumný, z čtení Písma svatého nějakého vžitku nabytí mohl, musí předně častégi se w něm obrati, podle onoho napomenutj w Brize Jozue c. I. v. 8. Ať neodegde Kníha Zákona tohoto od vst tříh: ale přenášslowati budeš w něm ve dne h w nich. A proto Čírkew svatá tak pěkně obogjho Zákona Písmo, y při Alšech svatých, y každodenných Hodinách (jináč Besvářích) spořídala: že každoročně větším dílem obě přeče. Při tom ten, kdo Písmu rozumiti chce, musí být pokorný. W vnu-
ní Krystovém, a w známosti Božích Písem, y přední, y druhé, y třetí mimo dáraváme pokore, dí S. Augustínu a): neb tagemistw svá Bůh vygewuge malickým. Klad to, potřebí gest: aby milovník Písma, byl také čistoty milovníkem. Slaudrost a čistota jsou dve řestry, z nichž jedna bez druhé být nemůže, píše S. Křehoč Vla-
zíánzenský. Posledně svatoho Justyna Mučedníka Učitel přidává y to nářens: že kdo chce mít známost Písma Božího, má sobě tu řež modlitbu pobožnau, vrancnau, a častau od Ducha svatého vy-
žedati. A to gest, co y svatý Bernard psal b): Přane mandrosti a vnu-
ní Písma Božího, ne tak w čtení galo w pojazdání svatého Du-
cha, ne tak řež literu, galo řež ducha, ne tak w vnielosti, galo w za-
chování přizávanj Božího nabhwáme.

II. Byž Množiss Kronika a Hystoryi Světa vypisnje, roz-
zuměg: že spis ten gest hystorický; a protož wěcy ty, které vyprav-
wuje o Kági, Adamovi, Štěvě, a o stvoření giných wěcy, w finy-
štu hystorickém rozuměti se magi.

III. Hebrejským textem neb vyrčením, a sloven: na rozlič-
ných místech někdy, nejen rozdílné, ale y také sobě na odpov postavené
wěcy vyznamenávají. B. p. Něsti neprawost, w 2. Kn. Mlogž.
kap. 28, w. 38. a w 3. Kn. Mlogž. kap. 10, 17. w 1. Brál. kap. 15, 25.
Klade se místo odpuštít, neb odpuštěný hřichů vynádati. W 3. pař
Kn. Mlogž. kap. 17, w posledním větši, a gindě, klade se ten
text: Něsti neprawost, místo z hřichů trečanu být.

IV. Hebrejský častégi slowo žrak, vžiwagi místo kteréhokoli jiného
smystu: místo malánj a čitedlosti, v S. Jana 20, 29. Místo čichu
w 2. Kn. Mlogž, kap. 5, 19. Místo kossu w Žalm. 33, 9.

aneb Přavidla Bibl.

V. Čas gíž minuly klade se často za budaucy: B. p. včinil, místo: včiní.

VI. Slovo: věčný, ne vždycky označenává věčnost neskončenau, ale dleuhý nějaký čas, kterhožto konce nepředzvídáme. Tak se piše: že Starý Zákon bude trvat na věky, to gest vždycky: jak dleuhó totíž Nový Zákon nenastane.

VII. Některých často klade se místo: oběti za hřich, místo: pokutu za hřich, místo: Otecíslou Zákonu, tak w 3. Bni. Vlogž. Kap. 12, 6.

VIII. Vloženij, neb porod nazývá se hřichem, to gest: nečistota Zákonu; tak w 3. Bni. Vlogž. Kap. 14, 13. Malomocenství klade se místo hřichu.

IX. Kuku zdvihati, často se bere místo přisahati. W 1. Bni. Vlogž. Kap. 14, 22. W 2. Bni. Vlogž. 6, 8.

X. Slovo Otec někdy se klade místo roho, který nějakou věc vynalezl, neb gemit původem byl. Tak Bůh praví se být Eccem deště: Dábel otcem lží.

XI. Metaphora, to gest od vlastního k nevlastnímu sinyštu nějakého slova přenessenj, velmi často w Písmě svatém se vynáší. Tak skrz volky, hady, draky, lwy, vyobrazeni sau barbatství, a diwoce národowé.

XII. Zlostní lidé připodobňují se pausťi suché; čnostíj pak, poli, stromům, hůrám, potokům, měsíčům. Tak různých klade se místo, řestí, aneb nesrestí.

Tak skrz meč, rozumí se to, co bode, trápi a sauží.

Skrz šip, to, co škodí, neb raní.

Skrz ohně, vichr, bavru, vlnobití, kůpobití, označenává se gátekoli mučka, bitva, neb potážka.

Skrz ink obilí, gádro oleje, a vino, rozumí se to, co ve vinné, oleji, a obilí gest neylepsíjo.

Skrz hůl, kůl, berlu, podpotu, šílu chleba, rozumí se potrava, která člověku tak potřebná bývá, jako hůl starci zc.

Skrz smrauwu soli, smrauwa neporušená.

Skrz roh označenává se moc. Někdy klade se v místo krás, louštív.

Skrz hlawu, neb ocas, rozumí se první, neb poslední.

Skrz křemeuo v Protoku, označenává se Prorocí pědpo- výdagicí pokutu.

K rukám býti, klade se místo: při boku, při břehu.

Skrz tučné lidi, rozumí se mocnji, a bohatí.

Skrz hlawu vši, vše nezopovězené gissi.

Skrz všta meče, ostří meče.

Skrz kopaní, kupovati za záplatu, zgednosti.

Skrz kněze, kněže.

Skrz

Ranonowé,

Skrz něco obléci, něco mjeti.

Skrz promaz, provázel, rozumí se dědictví, neb podjí.

Skrz nádobj, wſſelicy nástrogové: nádobj smrti, wogny, Žalinů,
Písně zc.

Skrz v rukau mjeti dusi: wyznamenává se: život v nebezpečení postaviti.

Skrz vzbudití slovo, přisahu, smlauwu: rozumí se sliby činiti zc.
by daremij nebyli.

Skrz zjewiti vcho, neb někomu vssi otevřiti: wyznamenává se:
někomu kázati, potaveti, k vystraže napomjnati.

Skrz Čewiáthana, drača, welrybu, znamená se dábel.

Skrz světlo, slunce, pláka, orla: wyznamenává se Črux.

Hausenky, kobylky, chrausti, nazývají se: wogacy zem hubscy.

XIII. Gména rodiců, někdy se kladau místo synů, a potomků zc.

Tak y Krystus gmenuge se Davidem; Izraelští Izrael, a Idumegští Esau.

XIV. Dává se gméno vlastní jednoho druhému: že ten má s oným nějaké podobenství: tak Izraelští bezbožní gmenugi se, Čhana-uegští, semeno Čhanaan, Aniorthegští, Sodomští, Gomorrhegští. Gidáš nazývá se dáblem. Samsonem, každý slyny. Danylem, každý mautr. Salomaunem, každý mocný, a bohatý. Králem Assur, každý král. Jeruzalém gmenuge se Sodomau, a Egiptem. Bezbožný Ržim Babilonem. Modloslužebnost nazývá se smlivoj, a modloslužebnícy cyzoložnjen.

XV. Slovo nějaké přistavení, neb Adjectivum, dvakráté položené, wyznamenává věc na nevyšším stupni; gako: milý milý, to gest: neymilegší; tež to rozuměg o samostojících slovech dvakráté postavených, gako: marnost nad marností, to gest, neymar-neygší věc.

XVI. Často mluví Písmo o Bohu obýcím lidstvím; když geniu lidství obličeji, vsta, oči, ruce, nohy při vlastním. Item, když lásku, radost, plésání, hnev, a jiné podobné lidstvě náružitosti germu přidávají. Vteříto náklonnosti, ačkoli opravdové v Bohu gako nějaká dobrá věc se wynacházegi, wssak ne tím způsobem, kterým při nás bywagi: neb Bůh není žádný weystupek, aniž myslí zkormačení, neb nedostatek, gako my máme.

XVII. Toto slováčko A častěgi Prorokové kladau při začátku Proroctví svého, spougejce totižto to, co praví, s tím, co na myslí měli.

XVIII. Hebrejský často Egypští obrazů, podobenství, a pohádky, místo vlastního gména vživagji: tak hněv holubice, neč holubice, wyznamenává hněv Chaldejských, kteří na fortifikacích svých měli holubice stříbrnau s pozlacenými křídly. Tak skrz

strom

strom wyznačenává se panování labuždonozora. Skrz obraz na čtvero rozdělený: a skrz říšmy, čtverá Monarchia, aneb králování. Skrz pojla, a berana, Alexander Veliký. Skrz čtyři živýata, a wuj, Chetubijnové. Skrz břitvu holaj bradu, Chaldeegssi, obecný lid a knížata mordugjcy.

XIX. Když básní, neb bagč, a fabul výzwagi; gich se zmínka děje sem y tam, gak o Číňanach, o rohu Amalthee. O Minotaurovi, genž půl člověka, a půl koně byl. O woze nebeském, a Orhenu ic.

XX. Skrz Zákon Boží, rozumí se předně přikázání, vstanovení, neb stráž; protože předpisuje to, co ostříháno, a zachováno být má. 2. Sandové, neb sand, který podle Zákonu měl konán být. 3. Spravedlnost; neb vstanovuje to, co spravedlivého gest. 4. Svědecoví; neb svědecoví vydávají o vůli Boží. 5. Skrz Zákon rozumí se smlauva a odpověď, s kterou Bůh lidu svému připraví, že gím bude za Boha, a za Oice, gestilže oni vstanoveni gicho zachovávat budou.

XXI. Když města slouží dcery. Dcera Šionská, dcera Babilonská, to gest město Syon, město Babilon. Tak y dům klade se město čeledí, neb potomků. To slovíčko slovo, ale řec častégi se postavuje město štuků, činů, k. p. Hle gá činjm slovo w Izraeli, to gest štuk, I. Král. Kap. 3, v. 11.

XXII. Když Písmo přislibuje některým to, co teprw na potomcích se vyplňuje. Tak připovídá se Abrahámovi zem Chanangská, a Jakobovi, a dvacetí Arcyocům mnoho gíneho: což vysíl ne gím, ale potomkům gegich dáno. Tak Kristus praví, že gest vyslaný k národům, ačkoli ne w své osobě, ale skrz Aposoly to se stalo.

XXIII. Slova Písma někdy patří k tomu, co weiss předcházejí. Tak w Píš. Šsal. 1. Černá gsem, ale krásná, gak stánkové Cedár ic. A tomu se má takto rozuměti: Černá gsem gak stánkové Cedár, po weiss vysíl nicméně předce gsem krásná.

XXIV. Když podobněgssi gest, že zgewenj, neb vklázanj Boha w Starém Zákoně dalo se skrz Angely; který w těle se vklazujíce, osobu Boha vyobrazovali, a protož Bohem se nazývají.

XXV. Když Písmo svaté někomu nové jméno dává, rozumětí se má, že předešlého jména neodgíma, ale nové k předešlému přidává. Tak o Jakobovi se praví: w I. Kn. Možž. Kap. 35, v. 10. Nebudeš slavit více Jakob, ale Izrael bude jméno tvé. To gest: tak mnoho gakdy řekl: nejen Jakob, ale také Izrael slavit budess.

XXVI. Když nazývá se nějaká osoba ne vlastním jménem, ale takovým, které wyznamenává tu věc, genž se aneb s ním, aneb skrz něho státi má. Tak Kristus gnevuje se Emmanuel, Ižas. 7. a w Kap. 1. Divoh, Ráde, Bůh sylný, Otec budauchýho věku, Kříž

Kanonové, aneb Prawidla Biblij.

že počege. V Záříci. Proroka w Kap. 6. nazývá se Abrahodem. Tak S. Jan Brétil, Eliášem.

XXVII. Mlogžiss w swých Knihách píše nyní jako Hystoryk, nyní jako Práwa Okladatcl, nyní jako Prorok; a protož geniū dle toho rogovjho způsobu rozuměti námět.

XXVIII. Missie příslížaní w Knihách Mlogžissovy, dorykaže: cí se mraču, a sandců, gau Božstá, neb od Boha strz Mlogžisse gau posslá. Missie některá pod cíkym hřichem nezavazovala, pro malicest gogich, jako gest ono: Mu poli tvém nebudess sibi rožléného semena.

XXIX. Někdy ginau wěc kladé Písmo w slovách, a ginau mjení w smyslu, totižto to, co bylo figurováno, aneb vyobrazeno. Tak w 2. Rnl. Brál. Kap. 7. podlé litery inluwí Písmo o Šalomauovci; což o samém Kristu rozuměti se má. Tak w 1. Rnl. Mlogž. w 3. Kap. Bůh siluowí k hadu, a setze něho dáblu w něm skrytemu.

XXX. Gedna wěc bývá figura, aneb obraz dvou wěc, v také sobě odporných, wssak s ginyin, a s ginyin smyslem. Tak potopa w smyslu tom, že z ní vloce strze kotač wyplovval, byla obraz Kristu křesťanského; w smyslu pak ginem, totiž: že bezbožnij w ni vrozeni sau: byla figura trestání. Tak Kristus gmenuge se kleny pro sylu; dábel tež gmenuge se lew pro vkrutnost. Tak vyslupený Krysta Pána, kladé se nijsto porážky, v mjesto spasení: porážku dábla, a hříšníků spasením, a pokolenj lidského od moci dábelské, hříchu, a pekla vyšwobozením.

XXXI. Práti se budess, jakým způsobem, w tak rozličným smyslu Písma svatoho, opravdového smyslu čtenat demakati se může: kta to se odpovídá: Předně: Kolikrátkoli slova Písma svatého podlé litery, gak siogj, a znegj, mohau se rozuměti, tak magj čtena, a w tom smyslu vzata býti: aniž giny smysl má se vyhledávat. Druhá odpověď: geslizje některý text na nějakém místě gest zatměly, na ginem pak zgewony, a vyšvěleny, aneb aspoň swětlegess: podlé toho má se rozuměti text zatměly. Třetí odpověď: Často z sumyslu a z cíle Spisovatele můžess rozuměti slovům Písma svatého. K. p. z okolicnosti, kani? přeti komu? a w gaké osobě někdo písse. Odpověď čtvrtá: z vstavěného, a postupně nám dodaného smyslu, a výkladu církveního, z svatých Eccl., Snémů, Papežů, a gednomyslného výkladatelů včenj, a stowánj. Pátá: smysl spravedlivý se pozná, když předcházegicý slawa s následujícímu sláždáme, a text zatměly s textem světlem stowánováme.

R e g i s t r ī

o b z v l á s t n i c h A r t y k u l ū m r a w u h č,

w P i s m ē s w a c ē m o b s a ž e n h č.

W tomto biblickém registrku, čtenáři laskavý, první počet, kapitolu knihy může mít; ročem neblíž následujícen až k tomu zmánení †, aneb (cestlije toho zmánení) tu nemí až k neobližšímu následujícímu knihy věwozování, věršu w tej kapitole zámnámených zmánení psanu. Nu všeladu, w tem: Almuzna se má chudým dávat, a §. Psal. 22, 25. † 23, 11. číslí se ná: W ahe kuse Mogissime, w kapitole 22, w verši 25. Čej w kapitole 23, w verši 11. Když ale hvezdička w teno způsob (i. Kor. 16, 1*) k přetu se překladu, zmánení gesi, je o dotečné věci když vše věce věršu w té kapitole se jedná: aneb zmánená, je násto co mezi ostrovami plněgi vojovat se má. Dale, kdyžn málo to, čeho hledáš, w verši zde jaznamenánem ne tak zřejmě k nalezeno, cte neklik neblížších věršů předcházejících aneb následujících ohledati musíš.

Almuzna se má chudým dávat,
2 R. Mogi. 22, 25. † 23, 11.
3 R. Mogi. 19, 10. † 23, 22.
† 25, 24. 5 R. Mogi. 15, 7, 10. † 24,
19. 3 R. Král. 17, 10. 2 Eždr. 8, 11.
Ez. 9, 22. Žal. 40, 1. † 81, 4.
† 111, 9. Prísl. 3, 9, 28. † 11, 18, 25.
† 14, 21, 31. † 18, 17. † 21, 13, 21.
† 22, 6. † 28, 27. † 31, 20. Raz. 11, 1.
Jza. 58, 7. Eždr. 16, 49. † 18, 7. Dan.
4, 29. Syr. 4, 2. † 7, 35. † 12, 3.
† 14, 11. † 29, 12. † 35, 4. Tob. 1, 3.
† 4, 7, 17. † 12, 9. † 14, 12. Mat. 6,
3. † 10, 42. † 19, 21. † 25, 35. Luk. 3,
11. † 6, 35. † 11, 41. † 12, 33. † 14,
13. † 16, 9, 21. † 19, 8. † 21, 1. Skut.
2, 42. † 6, 2. † 9, 39. † 10, 2. † 11,
29. † 20, 35. Ráz. 12, 8. † 15, 26.
1 Kor. 16, 1*. 2 Kor. 8, 4, 15. † 9*.
Efes. 4, 28. Žid. 13, 16. 1 Jan. 3, 17.
Jde. 2, 15. bledeg Milosrdné řucky.

B.

Bátt se máme Boba, a geg před
olima miti, 1 R. Mogi. 22, 12. † 31,
49. 2 R. Mogi. 1, 17. † 20, 20.
5 R. Mogi. 4, 9. † 6, 2, 13, 24. † 10,
12, 20. † 13, 4. Joz. 24, 14. Soud.
6, 10. 4 R. Král. 17, 36. 2 Par. 20,
15. Job. 1, 8. † 28, 28. Žal. 26, 1.
† 32, 8. † 33, 8, 10. † 110, 5. † 111,
1. † 127, 1. Prísl. 1, 7. † 3, 7. † 9,
10. † 14, 2, 27. † 15, 16. † 16, 6.
† 22, 4. † 24, 21. Raz. 12, 11. Syr.
3, 11*. † 2, 7, 12, 13. † 7, 31. † 10,
23. † 15, 1. † 25, 16. † 33, 1. † 34,
10. † 41, 10. Joz. 8, 5. † 41, 10. † 43,

1. † 51, 12. Jerem. 10, 7. † 32, 39.
Baruch 3, 7. 4 Eždr. 16, 68. Mat.
10, 28. Luk. 12, 5. 1 Pet. 2, 17.
† 3, 15. Žgew. 14, 7.

Bázné Boží výnec a chwála, 1 R.
Mogi. 20, 9. Žal. 102, 17. † 124, 1.
† 117*. Prísl. 10, 27. † 14, 27. † 19,
23. † 22, 4. gl nedostatek přijima
březení, 1 R. Mogi. 20, 11.

Bázní třese Bůh a strachem, 1 R.
Mogi. 35, 5. 2 R. Mogi. 23, 27.
3 R. Mogi. 26, 36. 5 R. Mogi.
2, 24. † 11, 25. † 28, 10, 65. Joz. 2, 9.
† 10, 10. Soudc. 4, 5. † 7, 21. 1 R.
Král. 7, 10. 4 R. Král. 7, 6. 1 Par.
ral. 15, 17. 2 Paral. 14, 14. † 17,
10. † 20, 29. Žal. 9, 20. Jerem. 49, 37.
Judyth 15, 1. 2 Mach. 3, 24.

Bázné Boží překladowé, 2 R.
Mogi. 1, 17. † 14, 31. 3 R. Král.
18, 3. 2 Par. 19, 7. Tob. 1*. † 2, 9,
13. † 3, 18. † 9, 12. Judyth 8, 8.
Job. 31, 23. Jon. 1, 16. Prísl. 31,
30. 2 Mach. 6, 30. Luk. 2, 25. Skut.
8, 2. † 9, 31. † 10, 2, 35.

Bázen a pekouání tváře, aneb nas
děgi, neodporuqe Žal. 2, 11. Raz. 9, 1,
2 Syr. 5, 5. Ráz. 11, 20*. 1 Kor.
9, 2*. † 10, 12. Filip. 2, 12*. † 3, 11,
13. Žid. 3, 14. † 4, 1*. 2 Pet. 3, 17.

Bogi se a w větivosti magi dobré
také zli, 1 R. Mogi. 20, 8. 2 R.
Mogi. 14, 25. 1 R. Král. 18, 12.
4 R. Král. 1, 14. 2 Eždr. 6, 16.
1 Mach. 3, 28. † 12, 28. Mat. 6,
20. Skut. 6, 13. † 16, 29.

Beda

Registřík objevlásených Artykulů mramných,

Féda, běda, kterým a pro jaké příčiny vyhrožuje Pslmo., 4 R. Mogg. 21, 29. Raz. 4, 10. † 10, 16. Jsa. 1, 4, 24. † 3, 9, 11. † 5, 8, 18. † 6, 5. † 10, 1. † 17, 12. † 18, 1. † 24, 16. † 28, 1. † 29, 1. † 30, 1. † 31, 1. † 33, 1. † 45, 9. Jer. 4, 31. † 13, 27. † 22, 13. † 23, 1. † 45, 3. † 48, 1. Ezech. 6, 11. † 13, 3, 18. † 16, 23. † 30, 2. † 34, 2. Ose. 7, 13. Joel 1, 15*. Amos 5, 18. † 6, 1. Mich. 2, 1. Nahum 3, 1. Habak. 2, 6, 12. Sof. 2, 5. † 3, 1. Judyth 16, 20. Syr. 2, 14. † 41, 11. Mat. 11, 21. † 18, 7. † 23, 13*. Luk. 6, 24. † 10, 13. † 11, 42. † 17, 1. 1 Kor. 9, 16. Jüd. 22, 11. Úgew. 8, 13. † 9, 22. † 11, 14. † 12, 12. † 18, 10, 16.

Berně, a dán, má se kňžatum dávat, Mat. 17, 24. † 22, 17. Mat. 12, 16. Luk. 20, 22. Kjim. 13, 7.

Bezbožních slova, řeckové a smejšlení proti pobožným, Maud. 2*. Žal. 9*. † 10*. † 11*. † 13*. Přisl. 4, 14.

Bezbožních prospěšnosti, Job. 10, 3. † 21, 7, 10. Žal. 72, 2, 8. † 91, 8. 4 Eзд. 3, 28, 31. Jerem. 12, 1. Habak. 1, 13. 2. Mich. 6.

Bezbožních prospěšnosti dobrým k podívání gest, Job. 21, 7, 13. Žal. 72, 2. Raz. 7, 16. Jerem. 12, 1. Habak. 1, 13. Malach. 3, 15.

Bezbožní vpadagi w zlé, které pobožným strogili, 1 R. Král. 17, 42. † 31, 4. Elsh. 7, 10. Žal. 7, 16. † 9, 16. † 34, 8. † 36, 14. Přisl. 26, 27. Raz. 10, 8. Jsa. 33, 1. Jerem. 48*. Dan. 3, 22. † 6, 24. † 13, 62. Syr. 27, 28*. Judyth 13, 4. Úgew. 18, 6.

Bezbožní vpadagi často w zlé, kterého se bogi, Job 6, 16. Přisl. 1, 26. † 10, 24. Jsa. 66, 4.

Bezbožních náhlé a nenadálé trestání, rozptýlení a zlázení, 1 R. Mogg. 7, 21. † 14, 15. † 19, 24. † 34, 25. 2 R. Mogg. 14, 24. 3 R. Mogg. 10, 2. 4 R. Mogg. 11, 33. † 16, 31. Job. 10, 9. † 11, 7. Soudc. 4, 20. † 7, 12, 13, 21. † 8, 11. † 16, 28. 1 R. Král. 30, 16. 2 R. Král. 13, 28. 3 R. Král. 16, 2. † 18, 40. † 20, 13, 19. Job 4, 8. † 5, 3. † 8, 13. † 15, 20. † 18*. † 20*. † 27, 14. † 36, 12. Žal. 1, 5. † 36*. Přisl.

1, 27. † 6, 15. † 10, 25. † 12, 7. Jsa. 5, 24. † 47, 9. Jerem. 15, 8. Dan. 5, 30. 1 Madi. 2, 62. † 4, 3. Mat. 24, 38. Luk. 12, 20, 40. † 10, 23, 25. † 17, 27, 29. 1 Tca. 5, 3.

Bezbožných trestání dobrým gestě bázni a k weistraze, 5 R. Mogg. 13, 11. † 17, 18. † 10, 20. † 21, 21. Přisl. 19, 25. † 21, 11. Syr. 23, 37. Skut. 5, 11. 1 Tym. 5, 20.

Bezbožným posníkat se bude Bub, Žal. 2, 4. † 36, 13. † 58, 9. Přisl. 1, 26. Maud. 4, 12.

Bezpečnou cestu dokonale o břichu odpusťení aneb spásení dosájení nemá se w tomto životě, Raz. 9, 1, 2. viz Gisti.

Blahoslavenství jak se dosáhne, Jsa. 25, 9. Mat. 20, 23. † 25, 34. Mat. 10, 40. Jan 3, 15, 16, 36. † 5, 24. † 20, 29. Skut. 2, 21. † 15, 11. † 16, 31. Kjim. 1, 16. † 10, 4. Efez. 1, 13. † 2, 6. 1 Tcs. 5, 9. 2 Tcs. 2, 13. 2 Tym. 1, 9. Týt. 1, 1. † 3, 5. 1. Pei. 1, 9. Žid. 5, 12.

Bláznovství, Přisl. 14, 29. † 20, 3. † 26, 1. † 27, 22. Baruch 3, 23. Raz. 10, 2. Syr. 3, 5. Mat. 7, 26. † 25, 2. Mat. 7, 22. Ef. 3, 5, 4.

Bláznost gest v Boha moudrosti tohoto světa, 1. Kor. 1, 18*. † 3, 19.

Bláznův řeč gest w všech gegich, a naproti tomu vsta moudrych w řeči gsei, Syr. 21, 29.

Boháči gest k chudým chování se magi, 3 R. Mogg. 25, 35. 5 R. Mogg. 15, 7, 10. Job 31, 16. Žal. 61, 11. Přisl. 14, 31. † 17, 5. † 19, 17. † 21, 13. † 22, 7. † 28, 27. † 30, 7. Raz. 11, 1. Syr. 4, 4. † 7, 36. † 11, 10. † 29, 12. † 31, 8. Jsa. 23, 18. Mat. 6, 19. † 19, 21. Luk. 14, 13. † 16*. † 18, 22. Skut. 2, 45. † 4, 34. 1 Tym. 6, 18. viz Almužna.

Bohatství marnost a potupa, a gest nemáme w bohatství denufati, Žal. 39, 7. † 48*. † 51, 9. Přisl. 10, 2. † 11, 4, 28. † 15, 16. † 18, 11. † 22, 16. † 23, 4. † 28, 11. † 30, 7. Raz. 5, 9, 12. † 6, 2. Jsa. 2, 7. Jer. 17, 3, 11. † 22, 13. Ezech. 7, 19. Sof. 1, 18. Syr. 5, 1. 10. † 10, 10. † 11, 7. † 14, 1. † 31, 3. Mat. 3, 22. † 19, 21.

w Piśmieni swatemu obsażenym:

21. Luk. 8, 14. † 12, 15. i Tym. 6, 6. C. Jak. 1, 11.

pro Boháčim bezbožnym, i. R. Luk. 25, 2. Job. 20, 19. † 27*. Přisl. 23, 4. † 28, 8, 20, 27. Isa. 6, 1. 5. 3. † 32, 9. Jer. 15, 13. Am. 6, 1. T 8, 4. Žebat. 2, 5. Luk. 6, 24. † 17, 19, 24. Jak. 5, 1. wiž Lakomu řeti.

Bratři a sestry Krystovi, kteří gšao, Mat. 12, 49. † 28, 10. Mat. 3, 33. Luk. 8, 21. Jan 20, 17. Jid. 2, 12. Žal. 21, 23.

C.

Ceremonie církve, aneb služba Boží zvěnici, i R. Mogj. 8, 20. † 14, 15. † 15, 9. † 17, 10. † 22*. † 26, 5. † 28, 11. † 33, 20. † 43, 4, 26. 2 R. Mogj. 12*. † 18, 20. † 19*. 3 R. Mogj. 8, 34. † 9*. † 10, 19. † 12*. † 14*. † 23*. † 24*. 4 R. Mogj. 1, 50. † 4*. † 5*. † 6*. † 7*. † 8*. † 9*. † 15*. i Far. 23*. i Efr. 6*. Mat. 2, 11.

Ceremonye aneb rádové gesti w modleni. 3 R. Král. 8, 22. 54. † 17, 21. † 18, 42. 2 Par. 5, 12*. Mat. 2, 11. † 26, 39. Mat. 14, 35. Luk. 22, 41. i Kor. 11, 4*. i Tym. 2, 8.

Cestá po ktere chodi spravedliví, kteřá a galá gest, Žal. 118, 5. Přisl. 3, 6, 17. † 16, 5, 17. Syr. 5, 12. Isa. 25, 7. † 30, 31. † 35, 8. † 40, 3. Jerem. 31, 21. Oze. 14, 10. i Tes. 4, 1. Jid. 12, 13.

Cessis spravedlitivých zprávugeho spodin, Tob. 4, 20. Žal. 16, 5. † 24, 4. † 118, 35. Přisl. 4, 12, 18. † 13, 6. † 16, 9. † 20, 24. Isa. 48, 17. Jer. 10, 23. Mich. 4, 2.

Cesta spravedlivých odplaty od Boha očekává, Žal. 24, 12. Přisl. 12, 28. Jer. 6, 16. † 7, 2.

Cesta bezbožných galá, Žal. 118, 3. Přisl. 4, 19, 26, 27. † 12, 15. † 21, 2. † 22, 5. Isa. 57, 10.

Cesty bezbožných wygini a konec, Job. 6, 18. Přisl. 14, 12. † 28, 18. Syr. 2, 16. † 21, 11. Jer. 2, 36. † 4, 18.

Cesta aneb sbromáždění wę-ścřci, powinno gest kněžim a pastý-řům jasym E zahoděwanij životu pos-

tebni węcy poskytowati, 5 R. Mogj. 12, 19. † 14, 27. † 16, 11. † 25, 4. i Efr. 7, 23. Mat. 10, 10. Luk. 10, 7. Rjm. 15, 27. i Kor. 9, 7, 11. Galat. 6, 8. Filip. 2, 29. † 4, 10, 16. i Tes. 5, 12. Jid. 13, 7. Powinno také gest za swé předstawené se modliti, Skutk. 4, 29. † 12, 5. Rjm. 15, 30. Efes. 6, 18. Filip. 1, 19. Kolos. 4, 2. 2 Tes. 3, 1. Jid. 13, 18.

Enyeleństwji, chliphost, similitwji, i R. Mogj. 6, 2. † 19, 5, 31, 33*. † 38, 15. 2 R. Mogj. 22, 16. 3 R. Mogj. 18*. † 19, 29. † 20, 10, 13. † 21, 9. 4 R. Mogj. 25, 1, 6. 5 R. Mogj. 22, 13, 22, 23. † 23, 17. Gaudc. 19, 2, 25. i R. Král. 2, 22. Tob. 4, 13. Přisl. 2, 16. † 5*. † 7, 10*. † 22, 14. † 23, 27. † 29, 3. Kazai. 7, 27. Syr. 23, 25*. † 25, 4. Ezech. 22, 10. Skutk. 15, 20. Rjm. 1, 26. i Kor. 5, 1. † 6, 9, 15. † 10, 8. Efes. 5, 5. Kolos. 3, 3. i Tes. 4, 3. i Tym. 1, 10. Jid. 13, 4.

Cyzoložstwji tělesné y duchowni se zapowiadá, páchá, a crestá, i R. Mogj. 20, 2. † 26, 7. 2 R. Mogj. 20, 14. 3 R. Mogj. 18, 8. † 20, 10. 4 R. Mogj. 5, 13. 5 R. Mogj. 5, 18. † 22, 22, 30. Gaudc. 19, 2. 2 R. Král. 11, 4. † 12, 1, 9. Job. 24, 15. † 31, 1, 9. Žal. 72, 27. Přisl. 5, 3, 8, 20. † 6, 24, 32. † 7*. Isa. 57, 1. Jer. 2, 36. † 3, 1. † 5, 7. † 13, 26. Oze. 2, 4. † 4, 2. Maud. 3, 16. Mat. 5, 27. † 14, 3. † 19, 9. Jan 8, 3. i Kor. 6, 10. i Tes. 4, 3. Jid. 13, 4. Jak. 4, 4.

C.

Cja fu přihodnost we wsech wę-ćedach zachowati se má, Rjm. 3, 1. † 8, 5. Syr. 20, 6. † 32, 20. Rjm. 12, 11.

Cje st, kteřá od lidí pocházejí, nemá se mnobo wájiti, 4 R. Mogj. 16, 1. Gaudc. 9, 1. i R. Král. 10, 27. 2 R. Král. 15, 1. 3 R. Král. 1, 5. Efes. 3, 1*. † 6, 6. Syr. 9, 16. † 10, 29, 20. Jer. 9, 23. Mat. 6, 1. † 8, 4. † 9, 30. † 17, 9. † 20, 21, 26. Mat. 1, 44. † 5, 43. † 7, 36. † 8, 26. † 9, 8. † 10, 35, 43. Luk. 22, 24. Jan 6, 15. † 8, 50. † 12, 43. Skutk. 15, 26.

Registr objevljených Artikulů mrazených,

26. † 14, 14. Gal. 6, 2. Filip. 2, 3.
1 Tes. 2, 6. 1 Pet. 5, 3. 3 Jan. 9.
Žgew. 19, 10. † 22, 9.

Cejnitt dobie pro inžda a ods-
platu dovoleno gest, Žal. 118, 112.
Mat. 5, 12. 2 Tym. 4, 8. Žid. 11, 26.

Cejnij srdcem, Žal. 23, 4. † 50,
12. † 72, 1. Mat. 5, 8. 1 Pet. 1, 22.

Cístota vnitřní y zewnitřní se
Schwaluge, Mat. 23, 25. Luk. 11,
39. 2. Kor. 7, 1.

Cístota panicu představuje se
čistotě manželské, Žal. 44, 15. Mand.
6, 20. Mat. 19, 12. † 22, 30. 1.
Kor. 7, 25, 32, 34, 38*. Žgew. 14, 4.
ta Cístota se radi gaňojo dokoná-
lost ewangelická, Mat. 19, 12. 1 Kor.
7, 25.

Cístoty dívka, 1 R. Král. 21,
5. Tob. 6, 16*. Judyth 15, 11. †
† 16, 26. Žal. 44, 15. Přísl. 22, 11.
Maud. 3, 13, 14. † 4, 1, 2. † 6, 20. Sys-
zech 6, 28. † 26, 20. Žal. 7, 14. †
56, 3, 4, 5*. Žad. 9, 17. 2 Mach.
14, 38. Mat. 5, 8, 29. † 19, 12. †
22, 30*. † 25, 1. Luk. 1, 27. † 20,
34. Štuk. 24, 25*. Rým. 2, 7. 1
Kor. 7, 25*. 2 Kor. 6, 6. † 11, 2.
1 Tym. 2, 2. † 3, 2. † 4, 12. † 5
2. Týt. 1, 8. † 2, 5. Žgew. 14, 4.
Cílověk štvořen gest k obrazu
Božímu, 1 R. Mogi. 1, 25. † 2, 7.
† 5, 1. † 9, 6. Maud. 2, 23. Syc.
17, 1. Job 10, 8. Žal. 118, 73.
Ják. 3, 9.

Cílověk prach a bláto, 1 R. Mogi.
2, 7. † 3, 19. † 18, 27. Kor. 12, 7.
Syc. 17, 1. † 18, 8. † 41, 13. Job
4, 19. † 10, 8. † 34, 15. Žal.
77, 39. † 102, 14. † 143, 4. Žal.
49, 6.

Cítnídece tědeního postupu při-
kladové, Mogiša, 2 R. Mogi. 24,
18. † 34, 28. 5 R. Mogi. 9, 9, 18.
Eliáš, 3 R. Král. 19, 8. Kryšlus,
Mat. 4, 2. viz Pust.

D.

Dlábel vždy hledí k záhubě člo-
věka přivesti, 1 R. Mogi. 3, 1*.
1 Par. 21, 1. Job 1*. † 2*. Žad.
3, 1. Mat. 4, 3, 9. † 8, 23. † 13,
19. Luk. 8, 12. † 13, 9, 14.
† 22, 31. Štuk. 5, 3. † 13, 8. 2
Kor. 4, 4. † 11, 14. Efes. 6, 11, 1

Tes. 2, 18. 1 Pet. 5, 8. Žgew. 2,
10. † 12, 9. † 20, 7.

Diábel vjce nemůje, než mu Bůb
dopusť, 3 R. Král. 22, 22. 2 Par.
10, 20. Job. 1, 12. † 2, 6. Mat. 8,
31. Mat. 5, 12, 13. Efes. 2, 2. 2.
Tym. 2, 26. Žgew. 20, 7.

Diábel otec a kníže světa a všech
berbojních, Mat. 4, 9. Luk. 4, 6.
Job 41, 25. Jan 8, 44. † 12, 31.
† 14, 50. † 16, 11. 2 Kor. 4, 4. Efes.
2, 2. † 6, 12. Kolon. 2, 15.

Diablewo vládarskvi krize Krysta
zkaženo, 1 R. Mogi. 3, 15. 1 R.
Král. 17*. Job 26, 13. Žal. 9, 4.
† 14, 8, 12. † 27, 1. † 52, 3. Žad.
3, 2. Mat. 12, 29. Luk. 10, 18. † 11,
22. Jan 12, 31. Kolon. 1, 13. † 2, 15.
2 Tym. 1, 10. 1 Jan. 3, 8. Žid. 2, 14.
Žgew. 12, 9. † 20, 2.

Diablewysnowé, Jan 8, 44. Štuk.
13, 10. 1 Jan. 3, 10.

Dar n bráci, zdali zapovíděno, 1
R. Mogi. 14, 22. 2 R. Mogi. 18,
21. † 23, 8. 4 R. Mogi. 22, 18.
5 R. Mogi. 10, 17. † 27, 25. 1
R. Král. 8, 3. † 12, 3. 3 R. Král.
13, 7. 4 R. Král. 5, 16. 2 Par. 19,
7. Job 15, 34. Žal. 14, 5. † 25, 10.
Přísl. 15, 27. † 17, 23. Žal. 1, 23.
† 5, 23. † 33, 15. † 45, 13. Efek.
13, 19. † 22, 12. Dan. 5, 17. Mich. 3,
11. Syc. 8, 3. † 20, 31. Štuk. 20, 35.

Dávati a tis má ber přigjmání osob,
zvlášti pak domácím wity, Syc. 7,
35. † 12, 8. Mat. 5, 42. Luk. 6,
30, 33. Rým. 12, 13. Gal. 6, 10.
wit Almuniina.

Dešátku všivání a dešátkové
1 R. Mogi. 14, 20. † 28, 22. 3
R. Mogi. 27, 30. 4 R. Mogi. 18,
21, 28. 5 R. Mogi. 12, 6. † 14, 28.
† 26, 12. 1 R. Král. 8, 15. 2 Par.
31, 5. 2 Efek. 10, 37. Žid. 7, 2.

Dešátkové dávati se magi kněžim,
5 R. Mogi. 18, 3. 2 Par. 31, 4
wit Kněži.

Díky vzdávati se magi před y
po gidle, 5 R. Mogi. 8, 10. 1 R.
Král. 9, 13. Žal. 62, 9. Mat. 14,
19. † 15, 36. † 26, 25. Mat. 6, 41.
† 8, 6. † 14, 22. Luk. 9, 16. Jan. 6,
11, 23. Štuk. 27, 35. Rým. 14, 6.
1 Kor. 10, 30. 1 Tym. 4, 3.

Dobří

K Písmě svatém obsažených.

Dobří řeckové a pravá k Bo-
bu pobočnost se schvalují, 2 R.
 Mogi. 19, 5. † 20*. † 23, 19,
 25. 5 R. Mogi. 5, 6, 11, 16. † 10,
 12. Joz. 22, 5. 1 R. Král. 15, 22.
 Jal. 2, 10. † 39, 7. † 49, 14. Prísl.
 3, 1. † 14, 31. † 1, 3. Jzai. 1, 16.
 † 53, 6. Jerem. 22, 3. Ezech. 18, 6.
 Oč. 6, 11. Nád. 6, 8. Zach. 7, 9.
 † 8, 16. Syr. 35, 12. Mat. 5, 24,
 29, 39. Luk. 1, 75. † 3, 11. Jan 12,
 25. Křim. 12*. † 13*. † 14, 17. Si-
 lip. 3, 3. Jak. 1, 27. viz Skutkowé.

Domnění a myšlení lidská čas-
slo gsaú omylná, 3 R. Mogi. 10, 1.
 4 R. Mogi. 15, 39. 5 R. Mogi.
 12, 5. 1 R. Král. 15, 9. 2 R.
 Král. 6, 6. Prísl. 12, 15. † 14, 12.
 † 21, 2. Jza. 5, 21. † 7, 12. †
 14, 13. † 55, 8. Mat. 3, 14. † 16, 22.
 Mat. 8, 32. Jan 12, 4. † 13, 8.

Duchové magi se zkaželi, zdali
od Boha gsaú, Judyib 8, 28. 1 Kor.
 14, 29. 1 Tes. 5, 21. 1 Jan 4, 1.

Duchy některých pobočných lidí
hned po smrti Krysteingau, 2 Ror.
 5, 8. Filip. 1, 24. Čgew. 14, 13. pro
 ci těm, kteří se domnívají, že ony až
 do dne soudného odpočívají.

C.

Ewangelium Krystovo, a geho
Rázni, 1 R. Mogi. 3, 15. Jzai. 53, 1.
 † 55, 5. † 61, 1. Mat. 1, 21. † 11,
 28. † 28, 19. Mat. 16, 15. Luk. 2,
 10. † 24, 46. Jan 3, 16. † 6, 35.
 † 8, 12. † 10, 9. † 12, 46. Křim. 1,
 16. † 3, 21, 24. † 8, 3. 1 Ror. 1,
 15, 29. † 4, 15. † 15, 1. 2 Ror. 5,
 18. Gal. 1, 6, 11. Efes. 1, 13. 1
 Tym. 1, 15. 2 Tym. 1, 8. † 2, 8.
 1 Pet. 4, 17.

Ewangelium přináší důvěřnost,
spolu v bázeni, potěšení, a těšení,
 Mat. 3, 7*. † 5, 20, 23. † 7, 13, 19,
 23. † 8, 12. † 9, 15. † 10, 33. † 11,
 12. † 12, 37, 41. † 13, 29, 40, 50.
 † 15, 13. † 16, 27. † 18, 6, 7. †
 20, 16. † 22, 13, 14. † 24, 12, 24*.
 † 25, 12, 13, 30, 41*. Mat. 10, 25,
 31. † 13*. Luk. 3, 17. † 6, 24, 25.
 † 9, 62. † 12, 20, 40, 48. † 13, 5,
 26, 30. † 16, 22. † 17, 30, 34.
 † 20, 47. † 21*. Jan 5, 28. † 15,
 16. Štuk. 5, 5, 6*. Křim. 1, 18. †

2, 5, 6, 23. † 9, 18*. † 11, 20,
 22. † 13, 2, 3, 4. † 14, 12. 1 Ror.
 3, 13, 17. † 5, 5. † 10, 8. † 11,
 29*. † 15, 51. † 16, 22. 2 Ror.
 7, 1, 8, 10. † 13, 5. Gal. 5, 21,
 24. Efes. 5, 5. Filip. 2, 12. 1 Tym.
 5, 24. Žid. 9, 27. † 10, 16, 27*. Jak.
 4, 9. † 5, 1. 1 Pet. 4, 18. † 5, 8.
 2 Pet. 1, 10. † 2, 4*. † 3, 10*. Jü-
 das 15.

Ewangelium Křížcýma potřebné
wyzivení datti se má, Mat. 10, 9.
 Mat. 6, 8. Luk. 9, 4. † 10, 7. Křim.
 15, 26. 1 Ror. 9, 7, 11, 13. Gal.
 6, 6. 1 Tym. 5, 17. 2 Tym. 2, 6.

G.

Kalešni protocen, a nich tre-
stání, a že nich poslouchati se nemá,
 5 R. Mogi. 13, 1. † 18, 20. 3
 R. Král. 13, 11. † 18, 40. † 22, 6,
 10. 4 R. Král. 10, 19. Prísl. 28.
 10. Jic. 3, 11. † 28, 7. † 56, 10.
 Jerem. 14, 13, 15. † 23*. † 27, 9.
 † 28*. † 29, 8, 21, 25. Ezech. 13*.
 † 14, 9. † 22, 25. † 34, 2, 8, 18.
 Amos 7, 10. Nád. 3, 5. Zach. 13,
 2. Mat. 7, 13. † 24, 11. Luk. 12, 1.
 Štuk. 20, 29. 1 Ror. 15, 12. Si-
 lip. 3, 2. Kol. 2, 8. 1 Tym. 4, 1.
 2 Tym. 1, 17. † 3, 1. 2 Pet. 2*.
 1 Jan. 4, 1. Jüden 4, 8*.

G.

Gazylka slého wylisjhati se má
me, 3 R. Mogi. 19, 16. Job 5, 21.
 Jal. 51, 4. † 139, 4, 12. † 140, 3. Prísl.
 4, 24. † 10, 18. † 11, 9. † 12, 13,
 19. † 15, 2. † 16, 27, 28. † 17, 20.
 † 18*. † 20, 19. † 21, 23. † 26, 29.
 † 30, 11. Křes. 5, 2. Náud. 1, 11.
 Syr. 5, 16. † 25, 12. † 28*. 1 Ror.
 15, 33. 1 Pet. 2, 1. Jak. 1, 19. †
 3, 5, 8. † 4, 11. viz Vicháni.

Gazyl opatné zdržovati se má,
 Ptísl. 10, 19. † 12, 14. † 13, 2, 3.
 † 17, 27. † 18, 21. † 21, 23. Syr.
 14, 1. † 20, 5. † 22, 33. † 23, 17.
 Mat. 12, 36. Luk. 6, 45. Jak. 1,
 19. † 3, 2. 1 Pet. 3, 10. viz Co-
 mlawici se má.

Gi sti negine o dosažení hřichů
odpuštění, aneb o dogitu žiwota věč-
ného, Křes. 9, 1, 2. Syr. 5, 5.
 Křim. 8, 17. † 11, 20. 1 Ror. 4,
 3, 4, 5. † 9, 27. † 10, 12. Filip. 2, 12.

Registřík objevůstních Artykulů mrazených,

† 3, 11, 13. i Tym. 1, 19. 2
Pet. 3, 17. Žid. 3, 14. † 4, 1.

N.

Hadací, Dan. 2, 2, 27. † 4, 6.
† 5, 7, 11. Skut. 19, 13.

Hlad slouva Božího, i R. Král.
3, 1. 2 Par. 15, 3. Ps. 3, 4. †
4, 1. Amos 8, 11.

Hněv, jak mnoho zlého plodi,
i R. Mojs. 4, 5. Job 5, 2. Přisl.
12, 16. † 14, 5. † 15, 18. † 17,
19. † 19, 19. † 27, 3. † 29, 22. Rář.
7, 10. Syr. 25, 22. † 25, 6, 14. †
30, 26. Mat. 5, 22. Luk. 4, 28.
Gal. 5, 20. Efes. 4, 26. Kol. 3, 8.
Tyt. 1, 7. Jak. 1, 19.

Hněvu drahého vstanovití máme
raděj než odpírat, i R. Mojs. 27,
42. Přisl. 22, 24. † 29, 22. Syr. 8,
19. Mat. 2, 13.

Horlivost a horlení, i R. Mojs.
34, 2, 25, 27. 2 R. Mojs. 32, 19,
27. 4 R. Mojs. 25, 7. Saudec.
20, 1, 8. i R. Král. 11, 6. † 15,
11, 32. 13 R. Král. 18, 40. † 19,
10, 14. 4 R. Král. 10. i Mach.
2, 24. Mat. 21, 12. Jan 2, 17.
Skut. 9, 1. Filip. 3, 2.

Hostilost se schvaluje, Isa.
58, 7. Mat. 25, 36. Luk. 14, 13.
Rář. 12, 13. i Tym. 3, 2. Tyt.
1, 8. i Pet. 4, 9, 3. Jan 5, 9. Žid.
13, 2. Jak. 1, 27.

Hostilosti překladové, i R. Mojs.
18, 3. † 19, 2. † 24, 31. Jos. 2.
Saudec. 13, 15. † 19, 4, 9. 3 R.
Král. 17, 10, 17. 4 R. Král. 4, 8.
Job 1, 4. † 31, 17. Tob. 2, r. Luk.
10, 38. † 19, 6. Skut. 16, 15. †
28, 2, 7.

Nehostilost, Saudec. 8, 5. † 19,
18. i R. Král. 25, 9, 14. Maud.
19, 13.

Hřichu původ, i R. Mojs.
2, 17. † 3, 6. Rář. 5, 12. i Rot.
15, 21.

Hřich sám Boh vlastní mocí od-
puštiti muže, 2 R. Mojs. 34, 7.
Žal. 8, 13. † 31, 5. † 102, 12. Isa.
43, 25. † 44, 22. † 53. Jer. 31, 34.
† 33, 8. Maud. 7, 18. Mat. 9, 2. Mat.
2, 5. Luk. 5, 20. † 7, 48.

Hřich odpusťti kněz mocí Boží
stav, Mat. 18, 18. Jan 20, 23.

Hřich se odpusťti křtu Kříza,
Jn. 3, 5. Dan. 9, 24. Mat. 1, 21.
† 9, 2. † 11, 28. † 20, 28. † 26,
27. Mat. 2, 5. Luk. 24, 46. Jan
1, 29. Skut. 2, 38. † 4, 12. † 10,
35, 43. † 13, 38. Rář. 4, 25. †
5, 9. i Kor. 6, 11. † 15, 3. 2
Kor. 5, 21. Gal. 1, 4. Kol. 1, 14.
Efes. 1, 7. † 5, 25. i Tym. 1,
15. Tyt. 2, 14. i Pet. 1, 18. † 2,
14. † 3, 18. † 4, 1. Žid. 1, 3. †
9, 12, 14. i Jan. 1, 7. † 2, 12. †
3, 5. Žgew. 1, 5.

Hřich proti Duchu svatému, Mat.
12, 31. Mat. 3, 28. Luk. 11, 15. † 12,
10. Žid. 6, 6. † 10, 26. i Jan. 5, 16.

Hřich na poinstu volající, i R.
Mojs. 4, 10. † 18, 20. 2 R. Mojs.
22, 23, 27. Syr. 35, 18. Jak. 5, 4.

Hřešicímu proti nám bratu pro-
minauit nám. viz odpusťti.

pro Hřich jednobu cneb nemno-
hých trestání bývají množí, i R.
Mojs. 3. 4 R. Mojs. 16, 20. Jos.
7. Skudc. 19, 25. 2 R. Král. 24.

Hřich proti přitozenosti, i R.
Mojs. 19. Saudec. 19, 22. 3 R.
Mojs. 20, 13. Rář. 1, 27. i Rot.
6, 10. i Tym. 1, 10.

Hřich z nevědomosti, 3 R. Mojs.
4, 2. † 5, 15. 4 R. Mojs. 15, 27.
Luk. 23, 34. Jan 9, 41. † 15, 24.
Skut. 3, 17. i Tym. 1, 13.

Hřich je slosti a schwálne, 4 R.
Mojs. 15, 30. Syr. 10, 14. Mat.
28, 13. Jan 11, 49. Skut. 4, 18.
Žid. 6, 5, 6. † 10, 16.

Ch.

Chrám duchovní a dům Boží,
2 R. Král. 7, 13. Přisl. 9, 1. Agg.
2, 8. Mat. 7, 24. † 16, 18. Jan 1,
19. i Rot. 3, 16. † 6, 19. 2 Rot.
6, 16. Efes. 2, 20. i Tym. 3, 15.
Žid. 2, 6. i Pet. 2, 5.

Chrám domem Božím, a domem
modlitby se nazývá, Isa. 56, 7. Mat.
21, 13. sám Kříztus a všickni wě-
řící často w chrámu se nacházeli, Mat.
24, 1. Mat. 11, 11. † 12, 35. Luk.
2, 30. † 19, 45. Skut. 2, 46. † 3,
1. † 5, 20, 21. † 21, 26. † 22, 17.

w Cbeáme modlitbe se k Bohu, a
wyslyšení býváne, 3 R. Král. 9, 3.
† 8, 29. 2 Par. 6, 19. Mat. 21, 13.

Chráš

W Wyśmienitej obfiszeniach.

Cbrámu zlebćowateli Bub cresce,
Jas. 56, 5. 2 Macht. 3, 25, 26*.
Mat. 21, 12. Jan 2, 15.

Cbrálli mame Boba przed y
po gidle, 5 R. Mog. 8, 10. wiz
Dky.

Cbráli Boba podlé zaſlaujeni
zemšeme, Žal. 95, 4. † 105, 2. †
118, 164. † 144, 3. Syr. 43, 2, 32.

Cbrály Bobu prospewowati máz
me, Žal. 46, 2. † 146, 7. † 149,
1. Žal. 12, 4. Efes 5, 19. Kol. 3,
16. Žid. 13, 15. Jak. 5, 13.

J.

Ieruzalem duchowni, Cýkew swas
tú, Žal. 121, 3. Isa. 33, 20. † 54,
11. † 60*. † 62, 6. † 65, 16, 18.
Tob. 13, 19. Baruch. 5, 1, 7. Gal.
4, 20. Žid. 11, 10. † 12, 22. Žgew.
3, 12. † 21, 2, 10.

K.

Racíkù a newéřicých necháwá
Bub f:kuſſenj spravedliwých, Saudec.
3, 1. i Kor. 11, 19.

Racíkù bnedža časú Apoſtoli bys
li, 1 Tym. 1, 20. 2 Tym. 2, 18.
1 Jan 2, 18. 2 Jan 7. Žgew. 2, 15.

**Racíkù je také za nassidi časú bu
čou, předpověděno gest,** Mat. 24,
5, 24. Jan 5, 43. 1 Tym. 4, 1.
2 Tym. 3, 1. 2 Pet. 2, 1. † 3, 3.
Judas 15.

**Racíkù mrawowé a včenj, tam
též.**

Racíkù warowaní se máme, 5 R.
Mog. 13, 1. Mat. 7, 15. Ríjm. 16,
17. 2 Tym. 2, 17. † 3, 5. Týc. 3,
10. 2 Tca. 3, 14. Jan 2, 10.

**Racíkù zle snäſſeni býwagi od předs
stavených,** Žgew. 2, 14.

Racíkù magi se wypuditi, 5 R.
Mog. 13, 5. † 18, 20. 3 R. Král.
18, 40*. 4 R. Král. 10, 25**

Rátrání brateské, 1 R. Mog. 37, 21. 3 R. Mog. 19, 18. Žal.
140, 5. Přisl. 1, 20. † 9, 7. † 10, 17.
† 12, 1. † 13, 1. † 15, 31. † 17, 10.
† 24, 25. † 25, 12. † 27, 5. † 28,
23. † 29, 1. Ráz. 7, 6. Syr. 19, 15.
† 20, 1. † 21, 7. † 32, 13. Ože. 4,
4 Mat. 18, 15. Lnf. 17, 3. Gal.
2, 11. † 6, 3. 1 Tym. 5, 20. 2

Tym. 2, 25. Žid. 3, 13. Jak. 5, 19.

Rátrání bezbožných gest pobožným

¶ bážni a weystraže, wiz bezbož
ných.

Rátracy druhého gatý byti iná,
Mat. 7, 3. Luk. 6, 41. Jan 8, 3.
1 Tym. 3, 2. Týc. 1, 6.

Razatelu, pastýru, a Proroku
powinnost, 1 R. Král. 12, 23. Isa.
58, 1. † 61, 1. Jer. 1, 5. Ezech. 3,
1, 9, 12. † 33, 2, 7. Skut. 3, 18, 24.

Rnějim se dávali desítkové a
prerotiny, 4 R. Mog. 5, 9, 10. †
18, 8, 11*. 5 Mog. 18, 3. aby,
prázdní sauce péče o živnost dos
beywáni, mohli obrati se s žáko
nem Božím, 2 Par. 31, 4*. wiz Des
sátkové.

**Rnějim žákona wykázáno bylo po
třebné životu výchováni,** 2 R.
Mog. 29, 26. 3 R. Mog. 2, 3, 10.
† 5, 13. † 6, 9, 19. † 7, 6, 32. †
10, 13. † 24, 9. 4 R. Mog. 3,
48. † 5, 9. † 18, 8, 11, 28. 5 R.
Mog. 18, 1. 1 R. Král. 2, 28.
4 R. Král. 12, 16. 1 Par. 6, 54.
2 Par. 31, 4. 2 Eзд. 10, 36. Syr.
45, 25.

Rnějí zli, a gich trestáni, 4 R.
Mog. 16*. 1 R. Král. 2, 22*. †
3, 13. 3 R. Král. 2, 26. Isa. 3,
11. Jer. 2, 5. † 8, 7. Ože. 4, 6, 9.
† 5*. Mal. 1*. † 2, 1, 8. 1. Mat.
7, 5, 9, 21.

**Rněz, ne žákon aneb Pisino samo
vznikajících otázek saudcem gest,** 5
R. Mog. 17, 9, 12. Malač. 2, 7.

**Roleno wſſelitě má elektati před
Hoſpodinem,** Žal. 21, 30. Isa. 45,
24. Ríjm. 14, 11. Filip. 2, 10.

Reruna žiwota, 4 Eзд. 2, 43.
Maud. 5, 17. 2 Tym. 4, 8. 1 Pet.
5, 4. Jak. 1, 12. Žgew. 2, 10.

Rrádej se zapowidá, pádiá, a
tresce, 2 R. Mog. 20, 15. † 21,
17. † 22, 1. 3 R. Mog. 19, 11.
5 R. Mog. 5, 19. † 24, 7. Jes.
7, 1, 19. Tob. 2, 21. Přisl. 6, 30.
Ože. 4, 2. 2 Macht. 12, 40. Mat.
10, 18. Jan 12, 6. 1 Kor. 6, 10.
Žew. 9, 21.

Rrálowstwí Boži násigli trpi,
Mat. 11, 12. Lnf. 16, 16. Gal. 5,
16. Žgew. 2*. † 3*. † 21, 7.

**Rrálowstwí Boži duchowni, wnitř
niawéne,** 1 R. Mog. 49, 10. 4 R.
Mog.

Registřík objevů řečených Artykulů mítavoných,

Mojž. 24, 17. 1 R. Král. 2, 10. † 7, 9.
10. 1 Pet. 18, 11. † 29, 2, 4. Žal. 2,
2, 6. † 9, 8. † 21, 28. † 44, 7. † 71, 1.
† 109. † 144, 11. Jsa. 9, 6. † 11.
† 32, 16. † 40, 9. † 42, 1. Jer. 2, 5,
5, 6. † 33. Ezech. 34, 23. † 37, 24.
Dan. 2, 44. † 4, 33. † 7, 14, 27.
† 9, 24, 25. Oje. 3, 5. Ml. 4, 1,
4. † 5, 1. Žad. 9, 9. Mlt. 13.
Luk. 12, 31, 32. † 22, 29. † 23,
2. Jan 6, 14. † 12, 14, 34. † 18,
33, 36. 1 Tym. 1, 17. Žid. 1, 8.
† 2, 9.

Křesťané lachné, aneb blád trpící,
5 R. Mojž. 23, 4. Saundc. 8, . 1 R.
Král. 21, 3. 2 R. Král. 16, 1. Jsa.
58, 7. Mat. 25, 35.

Křesťané newinné wyliti, 5 R. Mojž.
19, 5, 11. † 27, 24. 2 R. Král.
20, 9. 3 R. Král. 21, 13. 4 R. Král.
21, 16. † 24, 4. 2 Pet. 24, 22. Přisl.
6, 17. † 28, 17. Jsa. 26, 11. Jer.
7, 6. † 22, 3. Ezech. 22, 4. 4 Ezdr.
1, 32. Mat. 23, 34. Luk. 11, 50.
Dgew. 6, 10. † 18, 24.

Kře we newinné wyliti vcelá na pos
místě před Bohem, 1 R. Mojž. 4,
10. 4 Ezdr. 15, 8. Dgew. 6, 10.

Křwi Křystovou koupení smě, 1
Kor. 6, 20. † 7, 23. Škutk. 20,
28. 1 Pet. 1, 18. Dgew. 5, 9.

Křwe przenění hřív růží, 3 R.
Mojž. 18, 6, 7. † 20, 12, 14. 5
R. Mojž. 22, 30. 1 Kor. 5, 1, 2.

Křesťus za sobě včiněne počlá
dá, co Křesťanům se stává, Žab. 2,
8. Přisl. 14, 31. † 17, 5. Mat. 10,
42. † 18, 5. † 25, 35. Mat. 9, 40.
Luk. 10, 16. Škutk. 9, 4. 1 Tes. 4, 8.

Kře st pokáni se káže, Mlt. 1, 4.
Luk. 3, 3. Škutk. 2, 38. † 13, 24.
† 19, 3. Rjim. 6, 3. Kolos. 2, 12.

Křesťanami nazýwagi se wěři
cý, Škutk. 11, 26. † 26, 28. 2 Kor.
10, 7.

Křesťané gmenugt se swati, proto
že swatost wyznawagi, Škutk. 9, 41.
Rjim. 1, 7. † 12, 13. † 15, 26. †
16, 2, 15. 1 Kor. 1, 2. † 6, 1. † 14,
33. 2 Kor. 1, 1. † 9, 1, 12. † 13,
12. Efes. 1, 1, 15. † 3, 8, 18. † 4, 12.
† 6, 18. Filip. 1, 1. † 4, 21. Kolos.
1. 1 Tes. 5, 27. 1 Tym. 5, 10.
Žid. 6, 10. † 13, 24.

Křesťané magi živi býti, gaře
Kryslus živ byl, Gal. 2, 19. 8
Jan. 1, 7. † 2, 6. † 3, 3.

Křesťané budeau a Krystem, Jan
12, 26. † 14, 3. † 17, 24.

Křiž a saujenj wšem. Křiž po
bojně živigšan, 1 R. Mojž. 4, 8. †
27, 41. † 37, 19. 2 R. Král. 16, 5,
13. Syr. 2, 1. Žal. 33, 20. Přisl. 24,
16. Mat. 10, 16. † 12, 14. † 16, 24. †
24, 9. Mat. 13, 9. Luk. 14, 26. † 21,
11. Jan 15, 20. † 16, 1. Škutk. 9,
23. Gal. 4, 29. 1 Tes. 3, 3. 2
Tyin. 3, 12. 1 Pet. 4, 1, 12. † 5, 10.

Křiž od Boha wžložen bývá k nás
sňemu všuku, 2 R. Král. 7, 14. Job.
5, 17. † 33, 16. Přisl. 3, 11. Jer.
46, 28. 2 Mach. 6, 12. Tob. 2, 8.
† 12, 13. Judyth 8, 22. 1 Kor. 11,
31. 1 Pet. 4, 17. Žid. 12, 5. Dgew. 3, 19.

krize Křiž a protiwenslvi přichá
zýme k poznání Boha a k věčné plá
vě, 2 R. Mojž. 1, 12. 2 Pet. 3, 3,
11. Saundc. 8, 15, 21. Přisl. 6, 23.
Mat. 7, 24. Luk. 24, 26, 46. Jan 12,
25. Škutk. 14, 21. Rjim. 8, 17. 2 Kor.
4, 8, 17. † 5, 1. Filip. 2, 8. 2 Tes.
1. Žid. 2, 9. † 12, 2.

Křiž trpěliwé a s weselou myslí
snášeli máme, Mat. 5, 10. † 10, 34.
Jan 15, 20. † 16, 33. Škutk. 5, 41.
† 16, 25. 2 Kor. 8, 2. Kolos. 1,
24. Žid. 10, 34. Jak. 1, 2, 12. 1 Pet.
4, 12, 16.

w Křiži a saujeni potěšení, Job.
5, 17. Přisl. 18, 12. Žal. 26, 12, 19.
Pl. Jer. 3, 28. Mat. 5, 10. Jan 1, 1,
20. † 16, 20, 33. Rjim. 8, 18. 1
Kor. 10, 13. 2 Kor. 1, 4, 8.

krize Křiž zkaussi nás hospodin,
Judyth 8, 21. Syr. 2, 1. † 27, 8.
Přisl. 17, 3. Maud. 3, 5, 6. 2 Tes.
1, 4. 1 Pet. 1, 7.

Kupomati a prodávatí gaře je
má, 1 R. Mojž. 23, 9, 14. † 25, 31. †
33, 19. † 41, 57. † 42. 3 R. Mojž.
19, 13, 35. † 25, 14, 46. 5 R. Mojž.
15, 1. † 25, 13. 2 R. Král. 4, 21.
Syr. 27, 3. † 42, 25. Přisl. 11, 1, 26.
† 16, 11. † 20, 10, 23. Jsa. 23, 18.
Jerem. 32, 6. Ezech. 45, 10. Mlch.
6, 10. Mat. 7, 2. Luk. 14, 18. 1
Kor. 7, 30. 1 Tes. 4, 6.

Kwag, zlé včeli, 3 R. Mojž. 2, 11.
† 6,

w Písmé svatém všeobecném.

† 6, 16. 5 R. Mogg. 16, 3. Mat. 16, 6. Mat. 6, 15. Luk. 12, 1. I. 2. Luk. 5, 6. Gal. 5, 9.

2.

Začnět po spravedlnosti, Jsa. 55, 1. Jih. 106, 9. Mat. 5, 6. Luk. 1, 53. † 6, 21. Jezew. 21, 6. † 22, 17.

Páteřskoj, Joz. 7, 20. 1 R. Král. 8, 3. † 25, 3, 10. 3 R. Král. 21, 2. 4 R. Král. 5, 20, 22. Žal. 36, 16, 21. Přísl. 1, 19. † 11, 28. † 12, 27. † 15, 6, 16, 27. † 28, 16, 22. † 30, 15. Kazat. 2, 26. † 4, 8. † 5, 9. † 6, 1. Jzai. 5, 8. † 56, 11. Jerem. 6, 13. † 8, 10. Ezech. 22, 13. Anos 8, 4. Mich. 6, 10. Habak. 2, 9. Syrach 14, 3. † 31, 3. † 41, 4. 2 Mach. 4, 50. † 10, 20. Mat. 6, 19. † 26, 14, 46. † 27, 3. Mat. 8, 36. Luk. 12, 15. Jan. 12, 4. Škrt. 5, 1. † 8, 19. † 24, 26. 1 Kor. 6, 10. Efez. 5, 3. Filip. 4, 11. Kolos. 3, 5. 1 Tym. 6, 9. Týs. 8, 7, 11. Žid. 13, 5.

Zájka cínost nad výrobu námenis cígeši. Přísl. 10, 12. Mat. 22, 38. † 23. Kdežto od svadby odloučení bývají ti, kteří nemají oleg lásky. Luk. 12, 33. 1 Kor. 12, 31. † 13, 1, 8, 15. Kolos. 3, 14. 1 Tym. 1, 5. 1 Pet. 5, 8. 1 Jan 4, 16.

Zájka bratrská, 1 R. Mogg. 13, 8. 3 R. Mogg. 19, 18. 5 R. Mogg. 22, 1. 1 R. Král. 18, 1. Syr. 25, 2. Žal. 132, 1. Přísl. 10, 12. Mat. 7, 3. † 19, 19. † 22, 38. Jan 13, 14, 34. † 15, 12. Rjm. 12, 10. † 13, 9. 1 Kor. 13. Gal. 5, 14. Efez. 4, 15. † 5, 1. Filip. 2, 2. Kolos. 3, 13. 1 Tes. 4, 9. 1 Tym. 1, 5. Žid. 13, 1. 1 Pet. 4, 8. 1 Jan 3, 23. † 4, 7. Milování máme také neopatrele, 2 R. Mogg. 23, 4. 1 R. Král. 24, 5, 7. † 26, 5. † 30, 11. 2 R. Král. 19, 19. 4 R. Král. 6, 21. Job. 31, 29. Přísl. 25, 21. Mat. 5, 44. Luk. 6, 27, 35. † 23, 33. Škrt. 7, 59. Rjm. 12, 20.

Zájka Boží ē svým, 2 R. Mogg. 20, 5. † 34, 14. 5 R. Mogg. 4, 24. † 6, 15. † 7, 8. Joz. 24, 19. Přísl. 8, 17. Syr. 4, 18. Jer. 31, 3. Jan 3, 16. † 10, 11. † 18, 1, 18. † 15,

9. † 16, 27. Rjm. 5, 8. Gal. 2, 21. Efez. 3, 19. † 5, 2.

Lehest, 2 R. Král. 11. Přísl. 6, 6. † 10, 4, 26. † 12, 11. † 13, 4. † 18, 8. † 19, 15, 24. † 20, 4, 13. † 21, 25. † 24, 30. † 26, 13. † 28, 19. Ezech. 16, 49. Syr. 33, 26. Rjm. 12, 11.

Lešt, Jer. 9, 6. Žal. 34, 20. † 9, 28. Přísl. 12, 17. Mat. 7, 22. Škrt. 5, 1. Rjm. 1, 29.

Lež, 1 R. Mogg. 3, 4. † 37, 19. † 39, 17. 3 R. Mogg. 19, 11. 2 R. Král. 1, 2, 7. 4 R. Král. 5, 25. Přísl. 6, 19. † 12, 22. Mat. 1, 11. Syr. 7, 13. † 20, 26, 28. † 25, 4. Oze. 4, 2. Jan 8, 44. Škrt. 5, 4, 8. Efez. 4, 25. Kolos. 3, 9. vís Svědecwoj.

Lidé sice nemají se kromě povinnosti do posvátných věců mít čati, 3 R. Mogg. 10, 1. 4 R. Mogg. 1, 51. † 3, 10. ani posvátných nás dobřeštečně je dotykat, 4 R. Mogg. 1, 51. † 4, 15, 19, 20. † 18, 7. 2 R. Král. 6, 6. 2 Pet. 26, 18.

Lichota, 2 R. Mogg. 22, 25. 3 R. Mogg. 25, 35. 5 R. Mogg. 23, 19. 2 Eze. 5, 7. Žal. 14, 5. Přísl. 22, 16. † 28, 8. Jer. 15, 10. Ezech. 18, 8, 13. † 21, 12. Luk. 6, 34. † 19, 8.

Líčení gátek má schwálit, gátky zavrhnauti, 2 R. Mogg. 2, 24. Ezech. 9, 4. Tob. 3, 1. 2 Mach. 6, 30. Rjm. 8, 22. Jak. 5, 9.

Lok, 3 R. Mogg. 16, 8. 4 R. Mogg. 17. † 26, 55. † 33, 54. Joz. 7, 14. † 18, 10. 1 R. Král. 10, 20. † 14, 17, 42. 1 Pet. 25, 5. 2 Eze. 11, 1. Přísl. 16, 33. † 18, 18. Ezech. 21, 19. Jon. 1, 7. Škrt. 1, 17.

M.

Malomocenství posylá Boh pro hřich, 2 R. Mogg. 4, 6. 4 R. Mogg. 12, 8. 4 R. Král. 5, 1, 27. † 15, 5. 2 Pet. 26, 18, 19, 21.

Mangelswoj, 1 R. Mogg. 1, 27, 28. † 2, 21, 22, 23, 24. † 3, 6, 12, 17. † 4, 1, 17. † 9, 1. † 19, 26. † 24, 3. † 29, 21. 2 R. Mogg. 2, 1. † 20,

17. 3 R. Mogg. 18. † 20, 10. 5 R. Mogg. 5, 21. † 7, 3. † 22, 23. † 24, 1. Joz. 23, 12. Saad. 3, 6. † 14, 2, 7, 15. 1 Eze. 9, 2. 2 Eze. 13, 23. Elhet 2, 17. Tob. 4,

13.

Registrík objevlásitních Artikulů městských,

13. † 6, 17. † 7, 15, 16. † 8, 9. Přisl.
 † 18, 22. † 19, 14. Syr. 25, 2. Jerem.
 3, 1. Mat. 5, 32. † 19, 3, 5. † 22,
 24, 30. Mat. 6, 18. † 10, 2, 6, 7,
 8, 9. † 12, 20*. Luk. 2, 5. † 3, 19.
 † 16, 18. † 20, 34. Jan 2, 1, 2.
 Křim. 7, 2, 3. 1 Kor. 7*. Efes. 5,
 31, 32. 1 Tym. 3, 2. † 5, 9. Žid.
 13, 4. 1 Pet. 3, 1.

Manžela povinnost a moc nad manželkou, 1 R. Mogg. 3, 16. 4 R.
 Mogg. 5, 12, 18. † 30, 7, 13. 5 R.
 Mogg. 22, 5, 13. † 24, 1. Přisl. 5,
 18. † 18, 22. † 51, 10. Kazat. 9,
 9. Syr. 7, 28. † 9, 1. † 25, 2, 27.
 † 26, 1. Mat. 2, 14, 16. 1 Kor.
 7*. † 11, 2, 10. Efes. 5, 22. Kol.
 3, 18. Týt. 2, 4. 1 Tym. 2, 11. 1
 Pet. 3, 1.

Manželská povinnost, 1 R. Mogg.
 2, 22. † 3, 16. 4 R. Mogg. 30, 7,
 13. 5 R. Mogg. 22, 5. Efes. 5,
 10*. Tob. 10, 12. Přisl. 11, 16. †
 12, 4. Jsa. 3, 15, 17. 1 Kor. 7*.
 † 11, 5, 9. † 14, 34. Efes. 5, 22.
 Kol. 3, 18. 1 Tym. 2, 11. † 3, 11.
 † 5, 10. Týt. 2, 4. 1 Pet. 3, 1.
 viz **M**anžela povinnost.

Mraudost Božské původ, vlastnost, chwála a výitek, 5 R.
 Mogg. 4, 6. † 29, 9. Job. 28, 20.
 † 32, 7. Kaz. 7, 12. † 9, 13. Maud.
 6, 13, 16. † 7*. † 8*. † 9*. † 10*.
 Syr. 1*. † 3, 1, 31. † 4, 12, 28, 29.
 † 21, 12. † 24*. † 39, 14. Luk. 21,
 15. Křim. 11, 33. 1 Kor. 1, 17. †
 2, 6, 10. † 3, 19. Kol. 2, 3. Jak. 1,
 5. † 3, 15.

Měra u, kterou mériti budeme, bude nám zase odiněmeno, 2 R. Mogg.
 21, 23. Haadc. 1, 7. 1 R. Král.
 15, 33. 2 R. Král. 22, 25. Žal. 17,
 21. Přisl. 22, 23. Jsa. 33, 1. †
 65, 6. † 66, 4. Jerem. 50, 15, 29.
 † 51, 49. Ezech. 16, 59. Joel. 3, 7.
 Mat. 7, 2. Mat. 4, 24. Luk. 6, 38.

Míry a závazí magi býti spravedlivá, 3 R. Mogg. 18, 35. 5 R. Mogg.
 25, 13. Ezech. 45, 10*. Mich. 6, 11,
 Amos 8, 5. Přisl. 16, 11. † 20, 10.

Milosrdná štuky bližnjina pro každovatí máme, 1 R. Král. 15, 6.
 2 Par. 28, 9, 15. Žal. 111, 5, 9. Přisl.
 24, 21, 31. † 19, 7, 25, 21. Syr. 4,

2, 29. † 35, 18. Jsa. 58, 7. Chc.
 6, 11. Mich. 6, 8. Žad. 7, 0.
 Mat. 5, 7. † 9, 13. † 10, 41. †
 18, 33. † 25, 41. Mat. 9, 40. Luk.
 6, 35. † 11, 33. Křim. 12, 13. Gal.
 6, 12. Kol. 3, 12. 1 Tym. 5, 10.
 bledeg Alnušna.

Milost dar gák skrytý gest, a je sobě ho žádny snadno nemá přivlastňovati, Job. 9, 20, 21. Žal.
 2, 11. † 18, 13. † 142, 2. Přisl. 14,
 12. † 20, 9. Kaz. 9, 1, 2, 12. Syr.
 5, 5. Jerem. 17, 9. 1 Kor. 4, 4. 2
 Kor. 10, 14. † 13, 5. † 6, 3. Filip.
 2, 12. 1 Pet. 4, 18. 2 Pet. 1, 10.
 1 Jan 4, 1.

Milost, kterou kdo lidem milý gest, také ta od Boha gest, 2 R. Mogg.
 3, 21. † 11, 3. † 12, 36. 4 R. Král.
 25, 27. 2 Ezech. 2, 5. Žal. 105, 46.
 Jerem. 40, 2, 3, 4. Dan. 1, 9.
 Tob. 1, 13. Štuk. 24, 23. † 27,
 3. † 28, 19.

Milování býti má Bůh naděsce
 čto, 1 R. Mogg. 22, 2, 9. 2 R. Mogg.
 20, 6. 5 R. Mogg. 5, 10. † 6, 5. †
 10, 12. † 11, 1, 13, 22. † 30, 6. Joz.
 22, 5. Syr. 7, 32. † 34, 19. † 47,
 11. Mat. 10, 37. † 22, 36. Mat.
 12, 30. Luk. 7, 47. † 10, 27. Jan.
 21, 15. Křim. 5, 5. † 8, 28, 35. 1
 Kor. 10, 21. 1 Jan 4, 17.

Milost gest výtečné, Přisl. 17,
 20. Kaz. 3, 7. Syr. 20, 6. † 32, 12.

Mluvit se má to, co pravěho, podestného gest, a coby poslaučagickým prospěti mohlo, 2 R. Mogg.
 22, 28. Žal. 14*. Přisl. 13, 2. †
 24, 26. † 25, 11. † 29, 20. Kaz. 5,
 2. Syr. 7, 37. Mat. 5, 37. † 12,
 36. Efes. 4, 29. † 5, 3. Kol. 3,
 8. 1 Pet. 3, 10.

Mluvení čas a přibodnost, Přisl.
 15, 23. † 25, 11. Kaz. 18, 5. Syr.
 11, 8. † 20, 6. † 32, 9. † 33, 4.
 gák se má mluviti, Job 6, 29. Přisl.
 15, 4. † 16, 20, 22. † 29, 11. Syr. 4,
 34. † 5, 16. † 6, 5. Kol. 4, 6.

Modlit se ve jménu Ježíšovu, Jan 14, 13. † 15, 16. † 16, 23, 26.
 1 Jan 5, 14.

Modlit se gák slusti, často newis me, Mat. 20, 20. Mat. 10, 35. Křim.
 8, 26. Jak. 4, 3.

IV. Výšině svatémi obsažených.

- Modlitba dnem v noci, Žal. 118.
 62. Luk. 18, 1. 1 Tes. 3, 10. 1 Tym.
 5, 5. 1 Tym. 1, 3.
- Modlitba bez přestání, Mat. 7, 7.
 Luk. 11, 9. † 18, 1. Skutk. 10, 2.
 Efes. 6, 18. Kol. 4, 2. 1 Tes. 5, 17.
- Modlitba, aby kázání myry sňas
 svůj prospěch mělo, Efes. 6, 19.
 Kol. 4, 3. 2 Tes. 3, 1.
- Modlitba se za sebe a spolek, Jer.
 42, 2, 20. Barach 1, 13. 2 Mach.
 1, 6. Efes. 6, 18. Kol. 4, 2. 1
 Tes. 5, 25. 2 Tes. 3, 1. 1 Tym. 2,
 1. Ják. 5, 16.
- Modlitba za nepřátele, 4 R. Mog. 16, 22, 46. 2 Mach. 3, 33. Mat. 5, 44. Luk. 6, 28. † 23, 34. Skutk. 7, 60.
- Nedlouha gáč, kdy, k kouzlu a kde
 stáci se má, a žádat prosýti mame, 4 R. Mog. 11, 16, 24. 5 R. Mog. 4, 7. Saudec. 10, 10, 15. 1 R. Král. 1, 11. 2 R. Král. 22, 2, 7. 3 R. Král. 3, 7. Jsa. 65, 24. Amos 7, 2. Sýr. 35, 26. Tob. 3, 11*. Judyth 4, 11. Mat. 6, 5, 9. † 7, 7. † 18, 19. † 20, 20. † 21, 22. † 20, 38. Mat. 11, 24. † 13, 33. Luk. 11, 2, 9. † 18, 1. † 22, 40. Jan 4, 23. † 9, 31. † 14, 13. † 15, 7. † 16, 23. Skutk. 1, 14. † 2, 42. † 4, 24, 31. † 10, 2. Rájim. 8, 26. † 12, 12. 1 Kor. 14, 13. Efes. 6, 18. Kol. 4, 2. 1 Tes. 5, 17. 1 Tym. 2, 1. Žid. 13, 18. 1 Pet. 3, 12. 1. Jan 5, 4. Ják. 1, 6. † 4, 3. † 5, 1. 3gew. 19, 10. † 22, 9.
- Modlitby, které se konají, gáč
 slouží, od Boha vyslyšaný bývají, 1 R. Mog. 16, 11. † 21, 17. 2 R. Mog. 2, 24. † 3, 7. † 6, 5. † 22, 23, 27. 5 R. Mog. 4, 7. † 15, 9. 1 R. Král. 7, 9, 10. † 9, 16. 12, 18. 2 R. Král. 22, 4, 7. 3 R. Král. 13, 6. † 17, 22. † 18, 36. 4 R. Král. 13, 5. † 20, 5. 2 Par. 32, 22. † 33, 13. 4 Ejd. 15, 7. Judyth. 4, 8, 12. Tob. 3, 24. Žal. 3, 5. † 4, 4. † 9, 13. † 17, 7. † 21, 25. † 33, 7. † 49, 15. † 54, 17. † 117, 5. † 119, 1. † 144, 19. Příkl. 15, 29. Sýr. 4, 9. † 21, 6. † 36, 24, 26. † 48, 22. Jsa. 30, 19. † 37, 15, 21. † 55, 7. Jer. 29, 12. Pl. Jer. 3, 50. Dan. 13, 44.
- Jon. 2, 3. Žach. 13, 9. 2 Mach. 3, 22. Jan 9, 31. Skutk. 10, 4. Modlitby některých proč od Boha vyslyšány nebývají, 5 R. Mog. 1, 45. † 31, 18. Saudec. 10, 1. 1 R. Král. 8, 18. Příkl. 1, 28. † 15, 29. † 21, 13. † 28, 9. Sýr. 34, 29, 31. Jsa. 1, 15. Jer. 7, 16. † 11, 11. † 14, 12. † 15, 1. Ezech. 8, 18. † 14, 16, 20. Mich. 3, 4. Žadit. 7, 13. 4 Ejd. 1, 26. 2 Mach. 9, 13. Jan 9, 31. Žid. 12, 17. Ják. 4, 3.
- Modlitby Starých předků dawów, 1 R. Mog. 32, 9. 2 R. Mog. 32, 11, 13. 4 R. Mog. 14, 19. 5 R. 9, 26. 3 R. Král. 8, 15*. 4 R. Král. 20, 3. 2 Par. 6, 16*. † 14, 11. † 20, 6, 12. 1 Ezd. 9, 6*. 2 Ejd. 1*. Maud. 9*. Sýr. 23, 2. † 36, 1, 11. † 51*. Baruch 1, 17, 21. † 2, 6*. † 3, 1, 9. Tob. 3, 1, 12. † 8, 7. † 13, 1. Judyth 9, 2. † 16*. Eslbet 14, 3. Jsa. 33, 2. † 37, 16. † 64*. Jer. 10, 24. † 17, 13, 14. † 18, 19. † 34, 16. Pl. Jer. 5*. Dan. 9, 6. † 13, 42. Jon. 2*. Habel. 3*. 3 Ejd. 8, 74. 4 Ezd. 3*. † 6, 38*. 1 Mach. 7, 37. 2 Mach. 6, 30. Skutk. 4, 24.
- Mýstření sedce žná Bůh, 3 R. Král. 8, 39. 2 Par. 6, 30. Jan 2, 25. A žádne před ním řeklo není, Job 42, 2. Sýr. 42, 19. Jsa. 29, 15. Mat. 9, 4. Žid. 4, 12. znali ge y gini, kteří tým Bůh vygewiti chcel, 4 R. Král. 5, 26. † 6, 12. Dan. 2, 29*.
- Rada náleží za skutky, 1 R. Mog. 4, 7. † 15, 1. Žal. 118, 112. Příkl. 11, 18. Maud. 5, 16. † 10, 17. Sýr. 2, 8. † 11, 24. † 18, 22. † 36, 18. † 51, 30, 38. Jsa. 3, 10. Jerem. 31, 16. Mat. 5, 12. † 6, 1, † 10, 41, 42. † 20, 8. Mat. 9, 41. Luk. 6, 35. † 10, 7. Jan 4, 36. Rájim. 4, 4. 1 Kor. 3, 8. 1 Tym. 5, 18. 3gew. 22, 12.
- Rade ge spravedlivých ne w čas
 sných měsících, ale w Bohu a gebo zaslíbených založena gest, 1 R. Mog. 26,

Registr objevlěníj v Archeologických mramorných,

Sandc. 7, 2, 4. 1 R. Král. 4, 3.
 7, 17, 45. † 22, 1. 3 R. Král. 20,
 28. 1 Par. 19, 13. 2 Par. 23, 7. †
 32, 7. † 16, 7. † 20, 15, 20. Judyš
 9, 13. Žal. 9, 11. † 13, 6. † 21, 5, 10.
 † 24, 2. † 30, 2. † 39, 5. † 61*. † 70,
 1. † 90, 2. † 114, 9, 10, 11. † 141,
 6. † 145, 5. Přísl. 3, 5. † 22, 19.
 † 23, 25. † 30, 5. Maud. 3, 4, 9.
 Syr. 2, 6, 12. † 13, 9. † 33, 9. † 34,
 14. Žai. 26, 4. † 29, 19. † 30, 1,
 15. † 31, 1. † 36, 7. † 40, 50. Jer.
 2, 33. † 7, 4. † 9, 22. † 17, 7. † 39,
 18. pl. Jer. 3, 24. Ezech. 29, 6.
 Oze. 12, 6. Mich. 7, 5, 7. Mab.
 hum 1, 7. 1 Mach. 3, 18. Mat.
 10, 37. † 12, 21. Rájim. 5, 2. † 8,
 24. 2 Kor. 5, 2. Kolos. 1, 27. 1
 Tes. 1, 3. 1 Tym. 1, 1. † 6, 17. Žid.
 3, 6. 1 Pet. 1, 13.

Uzaděje bezbožných žmizý, a v čem
 doufání magi, všecky marné gest,
 4 R. Král. 18, 21. Job 8, 13. †
 11, 20. † 14, 19. † 20, 4. Přísl.
 10, 28. † 11, 7, 23. † 25, 19. Maud.
 5, 15. Syr. 5, 1, 10. Žai. 28, 15,
 18. † 30, 2, 12. † 57, 11. Jerem.
 9, 12. † 17, 7. 1 Mach. 2, 62.

Ráhě máme odivati, Žai. 48,
 7. Ezech. 13, 7. Tob. 1, 17. Mat.
 25, 26, 39. všechno milosrdné řečky.

Rapořinatí k dobrému, 1 R.
 Mogi. 13, 8. † 45, 24. Žož. 22,
 5. 2 Par. 30, 6. † 32, 7. 2 Eždr.
 5, 6, 9. Štuk. 11, 23. † 14, 21. †
 30, 17*. 1 Tes. 5, 11. Tý. 2*. †
 3, 1. Žid. 3, 12.

Rávosti k dobrování a cestiti ne-
 mocné, řeček milosrdný, 1 R. Mogi.
 48, 1. 4 R. Král. 8, 29. † 13, 14.
 Job 2, 11. Žal. 40, 4. Ráž. 7, 3.
 Syr. 7, 28. † 38, 13. Mat. 25, 37,
 40. Jan 11, 3. † 12, 9. 2 Kor.
 1, 4.

Uzavřitivosti svaté jádá Pavel,
 Rájim. 1, 11. † 15, 23, 32. Gal. 4,
 20. 1 Tes. 2, 17.

Remilose denstvoj, a gebot ře-
 čení, 2 R. Mogi. 1, 12. 5 R. Mogi.
 23, 3. Sandc. 8, 6, 15. 1 R. Král.
 25, 15, 38. Job 20, 19. Přísl. 21,
 10. Syr. 12, 13. Amos 1, 6. Mat.
 18, 30, 34. † 25, 42. Lut. 16, 21,
 23. Žid. 2, 13.

Reinočné náročenosti a řeč
 ti máme, 1 R. Mogi. 48, 1. 4 R.
 Král. 8, 29. † 13, 14. Job. 2, 11.
 Dalm 40, 4. Ráž. 7, 3. Syr. 7,
 38. Mat. 25, 37, 40. Jan 11, 3.
 † 12, 9. 2 Kor. 1, 4.

Šat se s mužimi svatými a nemoc-
 cy a vykročení z tohož řečená dás-
 lo, 1 R. Mogi. 49*. † 50, 14. 5
 R. Mogi. 31, 1, 6. Žož. 13*. †
 23*. † 24*. 1 R. Král. 12*. 3 R.
 Král. 2, 1, 7. 2 R. Par. 32, 24. Tob.
 4*. Ži. 38, 1. 1 Mach. 2, 49, 61.

Renávání dětí máme zloště, Žal. 96,
 10. † 138, 21. Amos 5, 15. † 6, 8.
 Rájim. 12, 9.

Reposluženstvoj a gebo ře-
 čání, 1 R. Mogi. 3, 16, 17. † 19,
 17, 26. 3 R. Mogi. 10, 1. † 26, 14*.
 4 R. Mogi. 14, 28, 41. † 16, 31. †
 20, 24. 5 R. Mogi. 11, 16, 28. †
 17, 12. † 18, 19, 20. † 27, 16*. †
 28, 19*. 1 R. Král. 12, 15. † 13,
 11. † 15, 24. † 28, 16. 2 R. Král.
 6, 6. 3 R. Král. 11, 9. † 12, 15,
 21. † 14, 17. † 20, 35*. 2 Par. 7, 19.
 † 26, 16, 19. Žai. 24, 5. Jerem.
 11, 3, 8. † 13, 8. † 17, 27. † 26, 4.
 † 35*. Jon. 1, 3. Mat. 17, 17. Štuk.
 7, 39. Rájim. 2, 8. Galat. 3, 10.
 2 Tes. 1, 8.

Nepřijetelní nemá se wesměs
 pobratati, 1 R. Král. 14, 14. † 17,
 43. 3 R. Král. 21, 20. 3 R. Král.
 20*. 4 R. Král. 14, 8.

Nepřijeteli smítení nemá se lebce
 wěřiti, 1 R. Král. 24, 17. † 26,
 21. 2 R. Král. 3, 26. 1 Mach.
 12, 24.

Neštýdatost proti přirozenosti,
 1 R. Mogi. 19, 5. † 38, 7. 3 R.
 Mogi. 18, 22. † 20, 13. Sandc. 19,
 22, 30. Rájim. 1, 27. 1 Kor. 6, 10.
 Efes. 5, 12. 1 Tym. 1, 10. 2 Pet.
 2, 7, 8.

Nešvorností warovati se má-
 me, Přísl. 6, 19. † 10, 12. † 15, 18.
 † 16, 28. † 17, 11. † 18, 6. † 30,
 33. Mat. 12, 24*. Luk. 11, 17.
 1 Kor. 14, 33. Gal. 5, 15. 2 Tym.
 2, 23.

Nezpětlivost, a gi řečení, 2
 R. Mogi. 14, 11. † 15, 24. † 16,
 2, 7. † 17, 2. 4 R. Mogi. 11, 1, 10.
 † 14.

W Wiśmę swatém odsazendō.

† 14, 1, 26. † 21, 5. Job 3, 1. P̄iſl
M. 16. Syr. 2, 16.

Rewděčnost, a gitestáni, 1 R.
Mogi. 31, 1. † 40, 23. 2 R. Mogi.
L & 5 R. Mogi. 23, 3*. Sande.
2, 1. † 6, 8. † 8, 33. † 12, 1. 1
R. Král. 10, 19. † 12, 8. † 25, 3, 10.
2 R. Král. 14, 30. 2 Paral. 24, 21.
P̄iſl. 17, 13. J̄za. 1, 2. † 5, 4.
Jer. 2, 5, 6. Ezech. 16*. Øze. 10,
1. † 13, 2, 6. Mich. 6, 3. Mand.
16, 29. 1 Mach. 16, 16, 19. Mat.
11, 20. Luk. 17, 18. Jan 11, 46.
R̄jmi. 1, 21. 2 Cym. 3, 2.

Rewlnuostí swé má každý báć
gini, a zlá podeření odvrazeni,
Joz. 22, 22. 1 R. Král. 1, 14. 3
R. Král. 18, 17. Jer. 37, 12. Skutk.
2, 14. † 6, 14. † 7, 2. † 28, 17.

D.

Obet každá má býti bez mady
anob polskwry, 3 R. Mogi. 1, 3.
† 3, 1. † 22, 19. 4 R. Mogi. 28,
3, 21. 5 R. Mogi. 15, 21. Syr.
35, 14. Ezech. 43, 23. Mal. 1, 8, 14.

Obet bezbožných, 1 R. Mogi. 4,
3. 1 R. Král. 15, 21. J̄za. 39, 7.
† 49, 7. † 50, 18. P̄iſl. 15, 8. †
21, 27. Syr. 35, 15. J̄za. 1, 10.
† 43, 23. † 61, 8. † 66, 3. Jer.
6, 20. † 7, 20. † 14, 12. Øze. 5, 6.
† 8, 13. † 9, 4. Amos 5, 22. Mich.
6, 7. Mach. 1, 7, 13. Mat. 9, 13.
† 22, 7. Mat. 12, 36. J̄id. 10, 5.

Obřijška celestá v duchowni, 1
R. Mogi. 17, 10. † 21, 4. † 34, 24.
2 R. Mogi. 4, 25. † 12, 44. 3 R.
Mogi. 12, 3. 5 R. Mogi. 10, 16. †
† 30, 6. Joz. 5, 2, 7. Judyth 14,
6. Jer. 4, 4. † 6, 10. † 9, 25.
1 Mach. 1, 16, 51, 63. 2 Mach. 6,
10. Luk. 1, 59. † 2, 21. Jan 7,
22. Skutk. 7, 8. † 15, 1, 24. † 16,
3. R̄jmi. 2, 25, 29. † 3, 1. † 4, 10.
1 Rot. 7, 19. Gal. 2, 3. † 5, 2. †
6, 12. Efes. 2, 11. Filip. 3, 2. Ro-
bos. 2, 11. † 3, 11.

Odszwati māne nabé, J̄ai. 58,
7. Cob. 1, 17. Ezech. 18, 7. Mat.
26, 36. wiś Almožna.

Odpoclnutí a połoge giskeho
dozabugisprawedliwi, Mand. 3, 3. †
4, 1. J̄za. 57, 2. Luk. 16, 22. J̄gew.
84, 13.

Odpocinat naleznauti doſti swé,
Jer. 6, 16. Mat. 11, 29.

Odpustiti māne bližnjmu pro-
ti nám břessicymu, Syr. 29, 8. Mat.
5, 23. † 6, 14. † 18, 22, 35. Luk.
17, 3, 4. Efes. 4, 32. Kol. 3, 13.

Odpustkň, 2 Rot. 2, 10.

Oko sprólné a pŕimé, Syr. 35,
12. Mat. 6, 22. Luk. 11, 34.

Oko nesledhetné, 1 R. Mogi. 6, 2.
P̄iſl. 6, 12. Raz. 4, 8. Syr. 14,
8. † 31, 14. Mat. 6, 23. Mat.
7, 22. Luk. 11, 34. 1 Jan 2, 16.

Oči ostřihání gał welice potřebné
gesk k vratování břichu, 1 R. Mogi.
3, 6. † 6, 2. † 34, 2. † 38, 15. †
39, 7. 2 R. Král. 11, 2*. † 13, 1.
P̄iſl. 23, 26, 33. Syr. 9, 5, 7, 8,
9, 11*. † 25, 28*. † 41, 25; † 42,
12. Judyth 10, 17, 18*. † 12, 16.
Dan. 13, 8*. Mat. 5, 28. 2 Pet.
2, 14.

Oko myslí neb rozumu, 4 R. Mogi.
24, 3. 5 R. Mogi. 29, 4. J̄za. 6,
9. Luk. 24, 29. Skutk. 26, 18.
Efes. 1, 18.

Opaustějskň wſedlo pro Kys-
ta, stokrát wice weymau, Mat. 19,
29. Mat. 10, 29. Luk. 18, 29.

Opilství a objetství, 1 R. Mogi.
9, 21. † 19, 32, 35. † 25, 29. 3 R.
Mogi. 10, 9. 1 R. Král. 25, 36.
2 R. Král. 11, 13. † 13, 28. 3 R. Král.
20, 12, 16. P̄iſl. 20, 1. † 21, 17. † 23,
1, 2, 3, 20, 29*. † 31, 4. Syr. 19, 1. † 23,
6. † 31, 12, 17*, 31, 35. † 37, 32*. J̄za.
5, 11, 22. † 22, 13. † 28, 7. † 56, 12.
Ezech. 16, 49. Dan. 5, 2. Øze. 4,
11. Joel 1, 5. Mich. 2, 11. Žas-
bał. 2, 5, 16. Judyth 13, 4. Mand.
2, 7. 1 Mach. 16, 16. Luk. 12,
45. † 21, 34. R̄jmi. 13, 13. 1
Rot. 5, 10. † 6, 10. † 15, 32. Gal.
5, 21. Efes. 5, 18. 1. Tes. 5, 7.
1 Cym. 3, 3. Týt. 1, 7. 1 Pet. 4, 3.
J̄id. 12, 16. wiś Pust.

Opilství hněw Boži popazuge,
J̄za. 5, 11, 22. † 28, 1. Dan. 5, 2. Joel
1, 4, 5. 1 Rot. 6, 10. mysl odcy-
zuge, P̄iſl. 23, 31. Syr. 19, 2.
J̄ai. 28, 1, 7. Øze. 4, 11. Ć chli-
pností rozněcuge, P̄iſl. 20, 1. Efes.
5, 18. statek rozptyluge, P̄iſl. 25,
20. Syr. 19, 1. tagnost wygewus-

Registér objevlěních Archeologických mazáčných,

ge, Přísl. 31, 4. Hebrej. 2, 15. ě
vzletlosti a sváru mýbuzuge, Přísl.
20, 1. ď 23, 29. Syr. 31, 38, 40.
Ože. 7, 5.

O sob přijímání nedomolené, aníž
Bůb patří na osobu, 3 B. Mojs. 19,
15. 5 B. Mojs. 1, 17. ď 10, 17. ď
17, 2. 1 B. Král. 16, 7. 2 Par. 10,
7. Maud. 6, 8. Job. 34, 19. Přísl.
18, 5. ď 24, 23. ď 28, 21. Syr. 35,
15, 16. Ižai. 11, 3. Malach. 2,
9. Mat. 22, 16. Mat. 12, 14.
Luk. 20, 21. Skutk. 10, 34. Křim.
2, 11. Gal. 2, 6. Efes. 6, 9. Kol.
3, 25. 1 Pet. 1, 17. Jak. 2, 9.

O spravedlnosti, bledej Sprav-
edlnost.

O statky a sňaty Svatých galan-
moc od Boha magi, a co kříže ne-
působí Bůb, gáto pláští Eliášem,
4 B. Král. 2, 14. Košti Eliášový, 4 B.
Král. 13, 21. podolek Kristem, Mat.
9, 20. ď 14, 36. řádec Pavla Skutk.
19, 12. řád Petru, Skutk. 5, 15.

O směni osti a potrytství waro-
vati se máme, Syr., 36. Ižai. 32,
6. Jer. 9, 6. Job. 15, 34. 2
Mat. 6, 24. Mat. 23°.

O tázek nevítěných, kterých wa-
rovat se máme, 1 B. Mojs. 3, 1, 6.
Přísl. 25, 27. Křz. 7, 11. Syr.
3, 21. Mat. 24, 3. Jan 6, 52. ď
21, 21. Skutk. 1, 6. 1 Tym. 1, 4.
Č 6, 3. 2 Tym. 2, 16. Týc. 3, 9.
V.

* Pána a paní ě slájebníkům a
děčkám a ke všem čeleďi povinnost,
a moc, 2 B. Mojs. 21, 2, 20, 26. 3
B. Mojs. 19, 13. ď 25, 38. 5 B.
Mojs. 5, 14, 21. ď 15, 12, 16. ď
24, 15. Job 31, 13. Přísl. 29, 19.
Jer. 34, 9, 14. Syr. 7, 22. ď 33,
31. ď 42, 16. Efes. 6, 9. Kol. 4, 1.

Panenství se lichvaluge, Mat.
19, 12. 1 Kor. 7, 25. Žgew. 14, 4.

Panenství představu ge manžels-
stvu 1 Kor. 7, 38, 40.

Pastýřové, včetně ové, a gini
představeni galan péci a starost
magi mici o ty, kteríž jim svěřeni
sou, Přísl. 27, 23, 24. Maud. 6, 23,
26. Efod. 34, 4°. Mat. 18, 12. ď
24, 45. Luk. 15, 4. Jan 10, 11°.
Č 13, 1°. ď 17, 9, 11°. ď 18, 8.

Skutk. 20, 22, 28, 31. Křim 9, 2,
3. ď 12, 7, 8. 1 Kor. 4, 14. 2 Rot.
11, 28, 29. Galac. 3, 19.

Pecování příslísné, 2 B. Mojs.
34, 21. 3 B. Mojs. 25, 20. 5 B.
Mojs. 8, 3. Job 7, 8. Čal. 54, 23.
Č 144, 15, 16. Přísl. 10, 3. ď 13, 25.
Mat. 6, 25. ď 10, 9, 23. ď 13, 22.
Č 16, 7. Luk. 8, 14. ď 12, 22. ď
14, 18. ď 21, 31. 1 Kor. 7, 32.
Filip. 4, 6. Čid. 13, 5. 1 Pet. 5, 7.

Pechá se zapovídá, pádka a
treisce, 1 B. Mojs. 3, 17 ď 11, 5, 7.
2 B. Mojs. 5, 2. ď 14, 26. 1 B.
Král. 17°. 4 B. Král. 18, 19°, ď 19,
35. Tob. 4, 14. Judyib 9, 16. ď
13°. Přísl. 6, 17. ď 11, 2. ď 13, 10.
Č 15, 25. ď 16, 5, 18. ď 18, 12. ď
25, 6. ď 29, 23. Syr. 10, 9, 11, 16.
Č 25, 4. Ižai. 3, 15, 17. ď 9, 8. ď
10, 8. ď 14, 9. ď 36°. ď 37, 10, 24. ď
39, 2, 5. ď 47, 8. Jer. 48, 29. ď 49, 16°
Efod. 16, 49. ď 28, 2 ď 31, 10. Dan.
4, 19, 27. ď 5, 22. Abdyáš 1, 3. Ma-
ledi. 2, 11. 2 Maud. 9, 4, 6. Luk.
1, 47. ď 10, 15. ď 14, 7, 11. ď 18, 11.
Č 22, 24. Skutk. 12, 21. Křim. 1,
30. ď 11, 20. 2 Tym. 3, 2. 1 Pet.
5, 5. 2 Pet. 2, 18. Júdan 16. Žgew. 18°.

* Pj smo o svaté cduď gest, a k čes-
mu. 2 B. Mojs. 17, 14. ď 34, 27. 5
B. Mojs. 4, 1. ď 17, 18. ď 31, 9. Job.
1, 8. Ižai. 8, 9. ď 30, 8. ď 34, 16.
Jer. 30, 2. ď 36, 2, 10. ď 45, 1. Bas-
ruč 1, 3, 14. ď 4, 1. 2 Efod. 8, 2.
3 Efod. 9, 39. 4 Efod. 15, 1. Dan.
10, 21. Mat. 4, 4. ď 22, 29. Luk.
4, 4. ď 16, 29. Jan 5, 39. ď 10, 44.
Č 20, 30. Skutk. 15, 21. ď 17, 11.
Křim. 1, 2. ď 4, 23. ď 15, 4. 1 Rot.
9, 9. ď 10, 11. ď 15, 3. 2 Tym. 3,
15. 2 Pet. 1, 20. ď 3, 1. Žgew. 1, 19°

Pj smo nesnádne ě srozumění, 2.
Pet. 3, 16. ani všechno Apoštolé ne-
sepsali, Jan 20, 30. ď 21, 25. 1 Rot.
11, 34. 2 Tes. 3, 15. 2 Jan 12.
3 Jan 13.

Pj smo ani zákon saudcem nemí, ale
kněz, 5 B. Mojs. 17, 18. 4 Efod.
44, 24°. Malach. 2, 7.

Počet Bohu ěajdý za sebe mydá-
vati bude, Mat. 12, 30. ď 18, 23.
Č 25, 31°. Křim. 14, 12. 2 Rot. 4
5, 19°.

Po dr

• v Písmě svaření obsažených.

Pobdaných potvinnost, 2 R. Mleg. 10, 28. † 22, 28. 4 R. Mleg. 16. Joz. 1, 16. 2 Eze. 5, 16. Baruch. 1, 11. Prísl. 13, 13. † 20, 2. † 24, 21. † 25, 6. Ráz. 8, 2. † 10, 16. Jer. 29, 7. Mat. 17, 24. † 22, 16, 21. Luk. 20, 22. Ráz. 1, 7. 1 Tes. 5, 12. 1 Tym. 2, 1. Žid. 13, 17. Tyc. 2, 1. 1 Pet. 2, 13.

Pobaných mezi nás sledovat, 3 R. Mleg. 18, 3. † 20, 23. Jerem. 10, 2.

Poborcení ani v životě ani v věci, blížnímu dávat se nemá, 3 R. Mleg. 4, 3. 4 R. Mleg. 31, 16. 2 R. Král. 11, 14. 1 Eze. 8, 22. Prísl. 28, 10. 2 Mat. 6, 24. Mat. 17, 26. † 18, 6. Mat. 9, 42. Luk. 17, 1. Ráz. 14, 1, 15. 1 Kor. 8°. † 10, 32. 2 Kor. 6, 3. 1 Tes. 5, 22.

Ricby nám koli k poborcení býti mohli, dátovat je gidi budem, 2 R. Mleg. 34, 12. 5 R. Mleg. 7, 2, 16, † 13°. Mat. 5, 29. † 16, 22. Mat. 9, 42. Ráz. 16, 17.

Pobostinné dobře činiti máme, 1 R. Mleg. 18, 2. 2 R. Mleg. 22, 21. † 23, 9. 3 R. Mleg. 19, 33. † 23, 22. 4 R. Mleg. 15, 14. 5 R. Mleg. 10, 18. † 14, 21. † 24, 14, 17. † 26, 11°. Ezech. 22, 29. † 47, 21. Žad. 7, 10.

Pobostinné jsme a přijmou v tomto životě, 1 R. Mleg. 15, 13. † 23, 4. † 47, 9. 1 Par. 29, 15. Žid. 38, 13. † 118, 19. 2 Kor. 5, 8. Filip. 3, 20. Žid. 11, 13. 1 Pet. 2, 11.

Pochovávat mrtvé, skutek mísloedeny, 1 R. Mleg. 23, 19. † 25, 9. † 35, 19, 29. † 50, 5, 13, 25. 4 R. Mleg. 20, 1. 5 R. Mleg. 10, 6. † 21, 23. Joz. 24, 30. Sandc. 12, 7. 1 R. Král. 25, 1. † 31, 13. 2 R. Král. 2, 32. † 3, 32. 3 R. Král. 2, 10, 31, 34. † 11, 43. † 13, 29; † 14, 31. 4 R. Král. 13, 20. 2 Par. 16, 14. † 24, 16. † 35, 24. Tob. 1, 20. † 2, 3, 7. † 4, 3, 18. † 8, 14. † 12, 12. † 14, 13, 16. 4 Eze. 2, 23. Syr. 7, 37. † 38, 16. Mat. 14, 12. † 27, 58. Jan 19, 39. Skut. 13, 29. 1 Kor. 15, 4.

Pokání, a zadoškívání ze hříchu, Žid. 6, 7. Mat. 3, 8. Luk. 3,

8. Skut. 2, 38. † 8, 22. 2 Kor. 7, 10.

Pokání se káje, Jerem. 7, 3. Mat. 3, 2. † 4, 17. Luk. 3, 3, 8. † 13, 3. † 24, 47. Skut. 2, 38. † 3, 19. † 8, 21. † 17, 30. † 20, 22. † 26, 20.

Pokání pravému a ne na oko čis něněma přislíbené gesto odpovídání, 5 R. Mleg. 4, 29. † 30, 2. 1 R. Král. 7, 3. 2 Pat. 7, 14. † 20, 6. † 34, 26. Job 22, 23. Prísl. 28, 13. Žid. 31, 5. Syr. 17, 23. Izai. 1, 16. † 30, 18. 45, 22. † 55, 7. † 59, 20. Jerem. 3, 10, 17. † 18, 8. † 29, 12. † 31, 18, 20. Ezech. 18, 21, 27. † 33, 14. Oše. 14, 2. Joel 2, 12. Jon. 3, 8. Žad. 1, 4. Malach. 3, 7. Luk. 15, 18. Skut. 3, 19. † 26, 18, 20.

Pokání činiti máme, když zdráwi sime, Syr. 17, 24. † 18, 25.

Pokání pravého příkladové, Sandc. 10, 15. 2 Král. 12, 13. † 24, 10, 17. 2 Pat. 12, 6. † 33, 12. Jon. 3°. Judyth 4, 8. Mat. 26, 75. Luk. 7, 37, 44. † 15, 18. † 18, 13. † 19, 8. † 22, 62. † 23, 41. Skut. 2, 37.

Pokání salesneho příkladové, 1 R. Mleg. 4, 13. † 27, 38. 2 R. Mleg. 8, 8. † 9, 27. † 10, 16. Joz. 7, 20. Sandc. 1, 7. 1 R. Král. 15, 24, 30. † 24, 19. 3 R. Král. 13, 6. † 21, 27. Maud. 5, 3. 1 Mat. 6, 12. 2 Mat. 9, 12. Mat. 27, 4. Skut. 8, 13, 23. Žid. 12, 17.

Pokaušeti Boha neschilli, 2 R. Mleg. 14, 11. † 17, 2. 5 R. Mleg. 6, 16. Judyth 8, 11. Mat. 4, 7. 1 Kor. 10, 9.

Pokauši aneb právěgi zkoussi Bůh svých rozličnými způsoby, 1 R. Mleg. 22, 1°. 2 R. Mleg. 15, 25. † 16, 4. † 20, 20. 5 R. Mleg. 8, 2. † 13, 3. Sandc. 2, 22. † 3, 1. 2 Par. 32, 21. Tob. 2, 12. Job 1, 12°. Maud. 3, 5. Syr. 2, 4. † 27, 18. Žad. 13, 9. Ráz. 5, 4. 2 Pet. 2, 9. Izai. 1, 2.

Pokaušeti nedopusit Bůh svých nad to, což možu, 1 Kor. 10, 13. 2 Pet. 2, 9. Žad. 2, 10.

Pokoq některý časny, některý věčny, 1 R. Mleg. 13, 1, 8. † 26, 22. † 45, 24. 3 R. Mleg. 26, 5. 4 R.

Registér objevlášených Artikulů městských,

- 4 R. Mosej. 6, 27. Jerem. 29, Mar. 7, 6. Luk. 11, 44. † 12, 1, 58
 7. Syr. 25, 2. † 28, 15. Mat. † 18, 11. Skut. 5, 1. † 8, 18. † 13, 8.
 5, 9. Mat. 9, 50. Luk. 14, 32. Skut. 9, 31. Křim. 12, 18.
 1 Kor. 14, 33. Efes. 4, 3. 2 Tym. 1 Kor. 14, 33. Efes. 4, 3. 2 Tym.
 2, 22. 1 Pet. 3, 11. Žid. 12, 14. 2, 22. 1 Pet. 3, 11. Žid. 12, 14.
 Jak. 3, 18. Žgew. 6, 4.

Pokoj vnitřní galý gest mezi Bohem a gebo přátelmi, Jsa. 2, 4. † 9, 6. † 11, 7. † 66, 12. Psal. 2, 14, 20. Mich. 4, 3. Zach. 9, 10. Luk. 2, 14. † 24, 36. Jan 14, 17. † 16, 33. † 20, 19. Skut. 10, 36. Křim. 5, 1. Efes. 2, 14. Šilip. 4, 7.

Pokoj a milostdenství přislibují římskí proroci, Jer. 6, 14. † 8, 8, 12. † 14, 13. † 23, 16. Efesk. 13, 19, 16. Mich. 3, 5. 1 Tes. 5, 3.

Pokora Bohu milá gest, 1 R. Mosej. 18, 27. † 29, 31. † 41, 40. Šaudc. 6, 15. 1 R. Král. 1*. † 2, 1, 8. † 7, 9, 10. 2 R. Král. 6, 16, 21. 2 Par. 12, 6, 8. † 32, 26. † 33, 12. † 34, 26. Žal. 33, 19. Přisl. 11, 2. † 16, 19. † 18, 12. † 22, 22. † 25, 7. † 29, 23. Jsa. 37, 1. † 67, 15. † 66, 2. Jer. 1, 6. Jon. 3, 5. Syr. 3, 18. † 7, 19. Judyth 9, 16. Mat. 3, 11. † 5, 3. † 8, 8. † 11, 20. † 15, 27. † 18, 4. † 20, 26. † 21, 5. † 23, 7, 11. Mat. 9, 34. † 10, 43. Luk. 1, 48. † 9, 42. † 14, 7, 11. † 15, 19. † 18, 13. † 22, 26. Jan 13, 4. Skut. 10, 26. Křim. 11, 20. † 12, 16. 1 Kor. 4, 6. † 15, 8. Šilip. 2, 3. Kolos. 3, 12. Žid. 11, 24. 1 Pet. 5, 5. Jak. 1, 9. † 4, 10. Žgew. 4, 1. † 19, 10.

Pokrmu a nápoje na hodech zbytcnosti, Jsa. 5, 12. Efesk. 16, 49. Luk. 21, 34. † 16, 19. Křim. 13, 13. Gal. 5, 21. 1 Pet. 4, 3. 2 Pet. 2, 13. Míz Opilství.

Pokřtění m. j., 1 R. Král. 15, 11*. † 18*. 2 R. Král. 15, 2, 7. 4 R. Král. 1, 6, 9. Job. 8, 13. † 13, 16. † 15, 34. † 20*. † 27, 8. † 36, 13. Přisl. 30, 13. Syr. 1, 36. † 19, 24. Jsa. 29, 13. † 38, 2. Jet. 9, 8. Efesk. 3, 3, 30. Mal. 3, 13. 2 Mat. 6, 24. Mat. 2, 7, 16. † 6, 1, 16. † 7, 5. † 15, 7. † 16, 3. † 22, 18. † 23*, † 24, 51.

- Mar. 7, 6. Luk. 11, 44. † 12, 1, 58
 † 18, 11. Skut. 5, 1. † 8, 18. † 13, 8.
 Křim. 2*. Gal. 2, 13. 1 Tym. 4, 2. 2 Tym. 3, 5. 1 Tes. 5, 22. 1 Pet. 2, 1.

Pokuta hříchů ne hned celá se odpuštění po odpuštěné vině, + R. Mosej. 14, 20, 22, 23. 2 R. Král. 12, 13, 14*. † 24*. 1 Paral. 21*.

Požívání kdyliček, pokoge, a lásky znamení, 1 R. Mosej. 29, 13. † 45, 14. † 48, 10. 2 R. Mosej. 4, 27. Luk. 15, 20. Skut. 20, 37. Křim. 16, 15. 1 Kor. 16, 20. 2 Kor. 13, 12. 1 Tes. 5, 26. 1 Pet. 5, 14.

Pomsta samému Bohu a gebo služebníkům a věčnosti porušená, odkud u ginyho gest zapověděna, 1 R. Mosej. 15, 14. 3 R. Mosej. 19, 18. 5 R. Mosej. 32, 35. Judyth 8, 20. † 16, 20. Žal. 7, 7. † 9, 13. † 93, 1. Přisl. 17, 11. † 20, 22. † 24, 29. † 28, 22. Syr. 28, 1. Efesk. 25, 12, 14. Nahum 1, 2. Mat. 5, 39. Luk. 9, 84. † 18, 6, 7, 8. Křim. 12, 19. Gal. 5, 10. 1 Tes. 5, 15. 2 Tym. 4, 14. Žid. 10, 30. 1 Pet. 3, 9. Jak. 5, 4. Žgew. 6, 10. miz Odpuštění.

Povídání, chrámu aneb oleářů, 4 R. Mosej. 7, 10, 11, 84, 88. 3 R. Král. 8, 26, 63, 65. 2 Par. 7, 5, 9. † 15, 8. 1 Efesk. 6, 16, 17. 2 Efesk. 12, 27. 3 Efesk. 7, 7. Žal. 29, 1. 3 Mat. 4, 56, 57, 59. 2 Mat. 2, 9, 12, 20.

Pověst dobrá lepší než bohateskvi, Přisl. 22, 1. Ráz. 7, 2. Syro 41, 15, 16.

Poučat se mohou někdy lidé z teče a řeky, Syr. 19, 27. † 26, 9. Mat. 7, 16. † 12, 33. Luk. 6, 44.

Pojehnání, Eteté člověk člověku dátové, 1 R. Mosej. 14, 19. † 27, 4. † 28, 4. † 48, 9. 2 R. Mosej. 12, 32, 39, 43. 3 R. Mosej. 9, 22. 4 R. Mosej. 24, 9*. 5 R. Mosej. 10, 8. † 33, 1. Jos. 8, 33. † 14, 13. † 15, 19. † 22, 6. 1 R. Král. 2, 20. 2 R. Král. 6, 18. † 13, 26. † 14, 22. † 19, 29. 3 R. Král. 1, 47. † 8, 14. 4 R. Král. 10, 14. 1 Par. 16, 2. 2 Par. 6, 2. Judyth 15, 10. Žal.

to Výsme ſroatém obſažených.

Gal. 117. † 126. † 128, 8. **P̄fsl.** 27. † 13, 14. † 15, 19. † 20, 8. **Gal.**
27, 14. ¹ **Mach.** 2, 69. **g. u. f.** 40, 10. † 54, 14. **P̄fsl.** 14, 20. **T**
2, 34. † 6, 28. **R̄jm.** 12, 14. **z. d.** 18, 24. † 27, 10, 19. **Syntet** 6, 7,
7, 2. **† 7, 20.** **† 9, 12.** **† 12, 14.** **† 22, 2,**

Pořebnáni, kterým tworowé posvěcení býwají, 2 R. Mogi. 28, 2.
† 29, 6, 27. 3 R. Mogi. 21, 10.
† 22, 2. † 27, 28, 29, 30. 4 R.
Mogi. 5, 17. † 31, 6. Joz. 6, 24.
Gaudc. 17, 3. 1 R. Král. 21, 5.
1 Pet. 18, 11. 3 R. Ezeč. 1, 41.
1 Tym. 4, 5°. Žid. 9, 2, 3. Odvod
posvěcení kněžstva, odkovů, oltářů, kos
stelů, mostových svic, wody a t. d.

Práce a bolest obecná všem lis
dem. I R. Mojs. 3, 17. 2 R. Mojs.
20, 9. † 34, 21. 5 R. Mojs. 5, 13.
Tob. 1, 19. Žal. 127, 2. Přísl. 6, 6.
† 10, 4. † 14, 4. † 20, 4. Raz.
5, 11. Syr. 29, 19. Jan 21, 3.
Skrif. 18, 3. † 20, 34. I Kor. 4,
12. Efes. 4, 28. I Tes. 2, 9. † 4,
1. 2 Tch. 3, 8, 12.

Práce neoboháčuje bez Božského
požehnání, 1 R. Mojs. 3, 17. † 26,
3, 12. † 30, 27. 5 R. Mojs. 8, 18.
Job. 42, 12. Přísl. 10, 22. Syr.
11, 6.

Precingýma mýda náleží, 3 R.
Mog. 19, 13. 5 R. Mog. 24, 15.
† 25, 4. Tob. 4, 15. Syr. 7, 22.
† 34, 25, 26. Jer. 22, 13. Mat. 3,
5. Mat. 10, 10. Luk. 10, 7. I
Ror. 9, 9, 14. 1 Tym. 5, 18. Jak. 5, 4.

Práce rukou a morby dívčí a
říšek, Ptisl. 12, 11. † 13, 4. † 14,
23. † 24, 27. † 28, 19.

Prodúvat se nemagi darové
Boží, 4 R. Král. 5, 22, 26*. Dan.
5, 17. Mat. 10, 8. Skutk. 8, 20.
† 20, 35. 1 Rot. 9, 15. 2 Rot.
11, 9. † 12, 13. hledej Rupovati.

Promluauší máme bratra pro-
ci nám břescicýmu, Syr. 28, 8. Mat.
5, 23. † 6, 14. † 18, 22, 35. Luk.
17, 3. Efes. 4, 32. Kolos. 3, 13.

Petrovinný výštku naleží Boba
a kněžím gebo, 2 R. Mogi. 23, 19.
† 34, 26. 3 R. Mogi. 23, 10. 4
R. Mogi. 18, 13. 5 R. Mogi. 18, 4.
† 26, 2, 10. 2 Par. 31, 5. 2 Psdr.
10, 15, 27. Přisl. 3, 9. Cob. 1, 7.

Prácele práci y nepráci, 5 R.

27. † 13, 14. † 15, 19. † 20, 8. Gal.
40, 10. † 54, 14. Phil. 14, 20. †
18, 24. † 27, 10, 19. Syract 6, 7,
† 7, 20. † 9, 12. † 12, 14. † 22, 23,
† 37, 10. Jer. 9, 4. † 12, 6. † 41,
Dan. 11, 26. Mich. 7, 5. Mat. 10,
35. Luke 12, 53. Jan 13, 18.
Ces. 2, 14.

¶ ēigimánj dáró, 2 R. Mogg. 23, 8. 4 R. Mogg. 35, 31. 5 R.
Mogg. 10, 17. † 16, 19. † 27, 23. 7
Par. 19, 7. Job. 15, 34. † 36, 1.
Přísl. 14, 20. † 15, 27. † 17, 23. 1
19, 6. † 22, 9. † 28, 21. Špráva
4, 36. † 7, 6. † 20, 31. Jžia. 1, 2.
† 5, 23. † 33, 15. Júdas 10.

Příslušníci pokudž donoceno
aneb nedovolenou, a gaf rezličnými
zprůsoby se stavá, i R. Mogg. 14, 22.
† 21, 24. † 22, 16. † 24, 3. † 25, 3.
† 26, 3, 31. † 31, 5. † 42, 15. †
47, 31. † 50, 5. 2 R. Mogg. 13, 19. †
20, 7. † 22, 11. † 23, 13. 3 R. Mogg.
5, 4. † 19, 12. 4 R. Mogg. 14, 21.
† 30. 5 R. Mogg. 6, 13. † 7, 8. † 10,
20. Job. 2, 12. † 6, 22. † 9, 15. †
23, 7. Saudec. 21, 1, 7, 18. 1 R. Král.
14, 24. † 19, 6. † 24, 23. † 25, 34.
† 28, 10. † 30, 15. 2 R. Král. 3, 35.
† 19, 7. † 21, 2, 17. 3 R. Král. 1, 13.
29. † 2, 8. † 8, 31. † 19, 2. 2
Paral. 6, 22. † 15, 14. † 36, 13. 1
Ezdr. 10, 5. 2 Ezdr. 10, 29. Job
27, 1. Žal. 14, 4. † 23, 4. † 62,
12. † 88, 4. † 94, 11. † 101, 9.
† 109, 4. Žal. 14, 24. † 19, 18.
† 45, 23. † 49, 18. † 54, 9. †
65, 15. Jer. 4, 2. † 5, 2, 7. † 12,
16. † 22, 5. † 44, 26. † 51, 14 Oze.
4, 15. Amos 6, 8. † 8, -. Sof. 1,
5. Žadob. 8, 17. Judyth 1, 12. 4. yr.
23, 9, 17. Mat. 5, 33. † 23, 16, 18,

20, 21, 22. Žid. 6, 13, 16. Žagew. 10, 6.
Prisabati se nemá bez vratíení,
ani řeze nebe, ani řeze zemi, ani ře-
zaukoli ginau prisabav, Mat. 5, 34.
Ják. 5, 12.

Přisaha římská a falešníctví, 2 R.
Megs. 8, 8, 15, 28. 3 R. Megs. 5,
4. 1 R. Brál. 19, 6*. 3 R. Brál. 8,
31. Jer. 7, 9. Zach. 5, 3. Mal.
3, 5. 1 Mich. 6, 62. † 7, 15, 18. † 11,
5.. † 13, 16, 19. 2 Mich. 4, 34. †
12, 3. Mat. 26, 72. 1 Tym. 1, 10.

Registér objevlánístních Artikulu mrazených.

- Přijetí Páně očekávané máme,**
Mat. 24, 42. † 25, 13. † 26, 40.
Mat. 13, 33. Luk. 12, 40. † 21,
34. Ríms. 13, 12. Kolos. 4, 1.
1 Tes. 5, 6. 1 Pet. 4, 7. † 5, 8.
Dgew. 3, 3. † 16, 15.
- Půst, a že postu se máme,** Joel
2, 12. Tob. 12, 8. Mat. 6, 16.
Mat. 2, 20. Luk. 2, 36. † 5, 35.
Ríms. 13, 13. 1 Kor. 7, 5. 2 Kor.
6, 5. † 11, 27. Skutk. 13, 2, 3, 14,
22. Efes. 5, 18. 1 Tes. 5, 6. Týt.
2, 2. 1 Pet. 1, 13. † 5, 8. mž Číty
řidce idenní půst.
- Postu zásluba,** Jer. 35, 14, 19.
Jon. 3, 7, 9, 10. Judyth 4, 8. † 8,
6. Mat. 17, 21. † 6, 17. Luke 2, 37.
- Postěno za mrtvé,** 1 R. Král. 31,
13. 2 R. Král. 1, 12. † 3, 36. 1
Paral. 10, 12.
- Postu příkladové,** 2 R. Mog. 24,
18. † 34, 28. 5 R. Mog. 9, 9, 18.
Saudc. 20, 26. 1 R. Král. 7, 6. †
31, 13. 2 R. Král. 3, 35. † 12, 16.
2 Paral. 20, 3. 1 Eздr. 8, 21. 2 Eздr.
1, 4. Elsb. 4, 3. Žal. 34, 13. Jer.
36, 9. Dan. 10, 3. Jon. 3, 5. Judyth
4, 7. † 8, 5. Tob. 3, 10. Mat. 4,
2. † 9, 14. Luk. 2, 37. † 5, 33.
Skutk. 10, 30. † 13, 3. † 14, 23
- půst vyhlášen od Krále Saule,**
1 R. Král. 14, 24. od Jozafata, 2
Paral. 20, 3. od Vtynysvitských a
gejich krále, Jon. 3, 5, 7. od Eздrás-
sse, 1 Eздr. 8, 21. od Elsb. a Mars-
dochea, Elsb. 4, 16.
- Mučování; pobožnosti předsev-**
wzatá, výjevná gšau, 3 R. Král 8,
41. 4 R. Král. 5, 10.
- K.**
- Kadil se máme w wěcech pos-**
dybných s Bohem, a s geho nás
městky, 1 R. Mog. 25, 22. 2 R.
Mog. 18, 19. 3 R. Mog. 24, 12.
4 R. Mog. 9, 7, 26. † 15, 34. † 27,
5. 5 R. Mog. 1, 17. † 17, 8. Joz. 9,
14. Saudc. 1, 1. † 18, 5. † 20,
18, 23. † 21, 2. 1 R. Král. 10, 22. †
23, 4, 10, 12. † 30, 8. 2 R. Král.
2, 1. † 5, 19, 23. † 21, 1. 3 R.
Král. 14, 2. † 22, 5, 6, 15. 4 R. Král.
3, 11, 16. † 8, 8. † 22, 13. 2 Par.
18, 4, 14. † 33, 18. Žal. 118, 24.
Žai. 8, 11. † 30, 1. † 45, 11. Jer.
- 37, 3, 5. † 42, 2. Ezech. 14, 1, 2.**
Zadkar. 7, 2. Tob. 4, 19. Sýr. 37,
19. Luk. 16, 29.
- Kadili se nemáme s karodégušky,**
ani s hadací, 3 R. Mog. 19, 31. † 20,
6. 5 R. Mog. 18, 11. 1 R. Král. 28,
7, 9. 3 R. Král. 22, 6. 4 R. Král.
1, 2, 6. † 3, 13. 2 Par. 18, 5. Dan.
2, 2. † 4, 5. † 5, 6.
- Kady zlé Bůb rozptylage, 1 R.**
Mog. 11, 7. † 37, 18. † 50, 19.
4 R. Mog. 22*. 2 R. Král. 15*. †
17, 14. 2 Eздr. 4, 8, 15. Elsber 7,
5*. Job 5, 13. Žal. 2, 4. † 20, 12. †
32, 10. Žai. 7, 8. † 19, 3. Mat. 27, 62.
Skutk. 5, 19. † 9, 24. † 23, 12, 19. † 27, 42.
- Kadovat se, a veselit počeš-**
ně dovoleno gesto, 1 Par. 29, 9*.
2 Eздr. 12, 42. Žal. 67, 4. Luk.
1, 14. 1 Tes. 1, 6. † 5, 16.
- Kadovati se nemáme gať poha-**
ne, Ráz. 2, 2. † 7, 3. Oze. 9, 1. Amos
6, 8. Prísl. 2, 14. Jak. 4, 9. rada
dost w protivenskwi, Mat. 5, 12.
Skutk. 5, 41. † 20, 24. Ríms. 5, 3.
Kolos. 1, 24. Žai. 10, 34. † 1, 23.
- Kadost ducha, Luk. 10, 21. Ríms.**
12, 12. † 14, 17. Galat. 5, 22. Sis-
lip. 4, 4. 1 Tes. 5, 16.
- Kadost spasení věčného, Žai. 25,**
18. † 26, 1. † 33, 20. † 65, 14.
Maud. 3, 1, 7.
- Kepátach kterých následují, a**
gaty trest k obávaný magi, 2 R.
Mog. 14, 11. † 15, 24. † 16,
2, 7, 8. † 17, 2. 4 R. Mog. 11,
1*. † 12, 1, 9, 10. † 14, 2, 27*.
† 16, 3. † 17, 13. † 20, 2. † 21,
5*. 5 R. Mog. 1, 27. Joz. 9,
18. Maud. 1, 11. Mat. 20, 12.
Luk. 15, 2. † 19, 7. Jan 6, 41*.
Skutk. 6, 1. 1 Ror. 10, 10. Jú-
das 16.
- Kmautit se nemjeně pro časné**
wěcy, nenj chvalicbné. Prísl. 12, 25.
† 15, 13. † 17, 22. Sýr. 30, 22. †
38, 19. 1 Mach. 6, 8. 2 Ror. 7, 10.
- Kodíču povinnost, 1 R. Mog.**
18, 19. † 21, 10. † 24, 2. † 25, 6. †
34, 4, 29. † 49*. 2 R. Mog. 10,
2. † 12, 26. † 13, 13, 14. † 21, 10.
3 R. Mog. 19, 29. 4 R. Mog. 30,
6. 5 R. Mog. 4, 9. † 6, 7, 20. †
11, 19. † 21, 19. † 22, 15, 19. † 32,
46.

IV. Písmě svatém obsažených.

45. **Jos.** 4, 21. 1 R. Král. 2, 23.
 † 3, 13. 3 R. Král. 2, 1. **Job** 1, 5.
 3. 3. **Přisl.** 1, 8. † 4, 1. † 5,
 7. † 11, 20. † 13, 24. † 19, 18. †
 20, 7. † 22, 6, 15. † 23, 13. † 29,
 17. **Syr.** 4, 23. † 7, 25. † 8,
 11. † 17, 1. † 25, 10. † 26, 13. † 30,
 1, 11. † 33, 32. † 42, 5. **Tob.** 1,
 10. † 4. † 10, 13. † 14, 5, 11.
 1 **Mach.** 2, 49, 64. 2 **Mach.** 6, 24,
 28. † 7, 20, 21, 27. **Dan.** 13, 3.
Mat. 10, 37. **Efes.** 6, 4. **Rol.** 3,
 21. 2 **Tym.** 3, 15. **Týr.** 2, 4.

S.

Sauditi budou Svatí tento
 svět, **Mand.** 3, 8. † 5, 1. **Mat.** 19,
 28. 1 **Kor.** 6, 2. **Jád** 14.

Saud převráceny, **Syr.** 11, 9.
Mat. 7, 1. † 12, 7. **Luk.** 6, 37. †
 7, 33. **Jan** 7, 24. † 9, 16. **Skutk.**
 28, 4. **Rjm.** 2, 1. † 14, 4, 13. 1 **Kor.**
 4, 5. 1 **Tym.** 5, 21. **Jaf.** 4, 11.

Saud má předcházení vzhledem a
 pojnání píce, 1 R. **Mog.** 3, 11. †
 11, 5. † 18, 21. 2 R. **Mog.** 3, 8.
 † 23, 2. 5 R. **Mog.** 13, 6. † 17, 9.
 † 19, 15. **Jos.** 7, 19. † 22, 13. **Saudc.**
 20, 3, 12. **Přisl.** 18, 13. **Syr.** 11, 7.
Dan. 13, 51. 1 **Mach.** 7, 7.

Saudcův potěšnost, moc a významost,
 2 R. **Mog.** 18, 13, 21. † 21*. † 22*.
 † 23*. 3 R. **Mog.** 19, 15. † 24, 11,
 23. 5 R. **Mog.** 1, 13, 16. † 17*.
 † 18, 15. † 25, 1. † 27, 19. **Jos.**
 7, 19. 1 R. Král. 8, 1. † 12, 5. 2
Paral. 19, 6. **Syr.** 4, 10. † 10, 1.
 † 42, 12. **Žal.** 81*. **Přisl.** 18, 5, 19.
 † 24, 23. † 28, 15. **Ízai.** 5, 16.
 † 10, 1. **Jetein.** 5, 26. **Luk.** 18, 2. †
 23, 1, 13, 23. **Jan** 7, 24. † 8, 15.
Jaf. 2, 4.

Ceno, a bylina rychle pomíjegyis
 cí všecky domov, **Žal.** 89, 6. † 128,
 6. **Íza.** 40, 6. **Syr.** 14, 15. 1 **Pet.**
 1, 24. **Jaf.** 1, 10.

Setrvání, 1 R. **Mog.** 19, 15,
 16. **Job** 2, 3. **Přisl.** 3, 31. † 23,
 17. **Žech.** 18, 24. † 33, 13. **Syr.**
 2, 2. † 11, 11. † 35, 9. **Mat.** 10,
 22. † 15, 22. † 24, 13. **Luk.** 9,
 54. **Jan** 6, 62. **Skutk.** 2, 42. † 11,
 23. † 13, 43. † 14, 21. **Žid.** 3*. 2
Pet. 2, 20. 1 **Jan** 2, 24. **Žgew.** 2, 16.

Strausenij pravé se káje, **Jer.**

7, 3. **Mat.** 3, 2. † 4, 17. **Luk.**
 3, 3, 8. † 13, 3. † 24, 47. **Skutk.** 2,
 38. † 3, 19. † 8, 22. † 17, 30.
 † 20, 21. † 26, 20.

Strausenij pravému přislibuje
 se odpusťení, 5 R. **Mog.** 4, 29. †
 30, 2. 1 R. Král. 7, 3. 2 **Par.** 7,
 14. † 30, 6. † 34, 26. **Job** 22, 23.
Přisl. 28, 13. **Žal.** 31, 5. **Ízai.** 1,
 16. † 30, 18. † 45, 22. † 55, 7. †
 59, 20. **Jer.** 3, 10, 17. † 18, 8. †
 29, 12. † 31, 18, 20. **Žech.** 18, 21,
 27. † 33, 14. **Oze.** 14, 2. **Joel** 2,
 12. **Jon.** 3, 8. **Žad.** 1, 3. **Machab.**
 3, 7. **Syt.** 17, 23. **Luk.** 15, 18.
Skutk. 3, 19. † 26, 18, 20.

Strausenij máme bledou a geho
 se chytit, **Edyj** zdrávoj sime, **Syr.**
 17, 24. † 18, 25.

Strausenij pravého překladové,
Saudc. 10, 15. 2 R. Král. 12, 13.
 † 24, 10, 17. 2 **Par.** 12, 6. † 33,
 12. **Jon.** 3*. **Judýb** 4, 8. **Mat.**
 26, 74. **Luk.** 7, 37, 44. † 15, 18.
 † 18, 13. † 19, 8. † 22, 62. † 23,
 41. **Skutk.** 2, 37.

Strausenij nepravého překladové
 wé, 1 R. **Moj.** 4, 13. † 27, 38.
 2 R. **Mog.** † 9, 27. † 10, 16. **Íoz.**
 7, 20. **Saudc.** 1, 7. 1 R. Král.
 15, 24, 30. † 24, 17. 3 R. Král. 13,
 6. † 21, 27. **Maud.** 5, 3. 1 **Mach.**
 6, 12. 2 **Mach.** 9, 12. **Mat.** 27, 4.
Skutk. 8, 13, 22. **Žid.** 12, 17.

Skutku žásluby, a odpala nebo
 mžda, **Žal.** 118, 112. **Přisl.** 11, 18.
Syr. 36, 18. **Íza.** 3, 10. **Mat.** 5,
 12. † 10, 42. † 16, 27. † 25, 34.
Rjm. 2, 6. 1 **Kor.** 15, 28. 2 **Kor.**
 5, 10. 2 **Tym.** 4, 8. **Žid.** 6, 10. †
 10, 35. † 11, 26. **Jaf.** 2, 24. **Žgew.**
 20, 7, 8. † 22, 12.

Skutkové zli Bohu se neliší, a
 cestu zaslubngi, 1 R. **Mog.** 3, 11.
 † 4, 7. † 6, 3, 5, 6, 7. † 7, 4. † 9, 6. †
 11, 4*. † 17, 14. † 18, 20. † 19, 11,
 24, 26. † 20, 3. † 42, 21. † 44, 16.
 2 R. **Mog.** 3, 9. † 7*. † 8*. † 9*.
 † 10*. † 11*. † 12*. † 14*. † 20*.
 † 21*. † 22*. † 31, 13. † 32, 9, 27,
 28, 33. 3 R. **Mog.** 10, 12. a dále
 skrze všecky Pisma svatého kníhy.

Skutkové dobrí Bohu milí gšau,
 a odplaty zaslubngi, 1 R. **Mog.** 4,
 4, 7.

Registrík obzvláštních Arhykulů mrazených,

4. 7. † 5. 24. † 6. 8. 9. † 8. 20. 21.
† 20. 7. † 22. 10. † 26. 4. 5. † 29. 32.
2 R. Mogi. 1. 20. † 20. † 23. 22.
23. 3 R. Mogi. 11. 43. 44. 45. 2
• ešt dale křeze celé Píjino svaté.

ne w kudem Skutku člověk břes-
ší, 2 Pet. 1. 10. i Jan 3. 6. 9. † 5. 18.

Skutku dobrých připomínání, 4
R. Král. 20. 3. Job. 6. 2. 3. Žal.
17. 21. 22. 25. † 131. 1. Žia. 38. 3.

Skutky od nás bližn. mu prokázav-
né za sobě včiněné pochládá Bůh, bud-
te dobré, aneb zlé, Žia. 37. 23.
Jer. 1. 19. Jak. 2. 8. Mat. 25. 40.
Skutk. 9. 5. i Kor. 8. 12.

Glávny Boží we wsem bledau
máme, Jos. 7. 19. Žal. 115. 1. Mat.
6. 9. Jan 9. 24. † 17. 4. Skutk.
3. 12. † 12. 23. i Kor. 6. 20. †
10. 31. Filip. 1. 20. Kolos. 3. 17.
Tyt. 2. 10.

Slepota gač těla, tak myslí, 1
R. Mogi. 19. 11. 5 R. Mogi. 28.
28. 4 R. Král. 6. 18. Žal. 68. 24.
† 145. 8. Žia. 6. 10. † 42. 7. 16.
18. † 35. 5. † 29. 18. † 43. 8. † 56.
20. † 59. 10. Maud. 2. 21. Tob. 2. 11.
2. Žad. 10. 30. Mat. 15. 14. Mat.
8. 18. Luk. 4. 19. Jan 9. 1. 4. †
12. 40. Skutk. 9. 8. 18. † 13. 11.
Rjm. 1. 21. † 11. 10. 2 Kor. 4.
4. Efes 4. 18. 2 Pet. 1. 9. i Jan
2. 11. Žgew. 3. 17.

Glib, 1 R. Mogi. 28. 20. 3 R.
Mogi. 27. 1. 4 R. Mogi. 6. †
21. 2. † 30. 5 R. Mogi. 23. 21.
Saudc. 11. 30. i R. Král. 1. 11. 2 R.
Král. 15. 8. Žal. 75. 12. Raz. 5.
3. Baruch 6. 34. Mat. 14. 7. Skutk.
18. 18. † 21. 23. † 23. 12.

Glib zahování člůky, aneb může
nepoznání, Luk. 1. 34.

ne bez odsouzení se růstí, i Tym.
5. 12.

Slwo Boží máme wdy před
ocí slavěti, 5 R. Mogi. 4. 1. † 6. 6.
17. † 11. 18. 4 R. Mogi. 15. 39. Žal. 1. 2.
Prísl. 3. 1. † 4. 1. 20. † 6. 20. † 7. 1.

od Slowa Božího nemáme ods-
taupiti, 5 R. Mogi. 4. 2. † 5. 32.
† 23. 14. Jos. 1. 7. † 23. 6. Prísl.
4. 27. Žia. 30. 21.

Slwo Boží, několiko slýšeti
a mlawiti, ale y srdcem wěřiti,

a řekem plniti máme, 5 R.
Mogi. 5. 1. 27. † 6. 1. † 31. 12.
Žia. 29. 13. Žezu. 33. 31. Mat.
5. 22. † 7. 24. † 15. 8. † 28.
20. Luk. 6. 47. † 11. 28. †
12. 47. Jan 13. 17. Žid. 4. 2. Jak.
1. 22.

Slowem Božím pochdáni a cces-
tání geho, 3 R. Král. 13. 4. 4 R.
Král. 17. 14. 19. 2 Patr. 30. 6. 10.
† 36. 15. Prísl. 1. 24. 28. † 28. 9.
Žai. 28. 14. † 30. 9. 14. † 65. 10.
† 66. 4. Jerem. 2. 5. † 5. 12.
20. † 7. 13. † 16. 9. † 19. † 25. 4.
Žezu. 33. 30. Mat. 10. 14. † 11.
20. Luk. 10. 10. Žat. 13. 45.
† 18. 6. Rjm. 1. 21. 30. 2 Tes. 2.
10. Žid. 2. 3. wiz Neposlannosti.

Slwo Boží zůstává na věky,
4 R. Mogi. 23. 19. Tob. 14. 6. Žal.
32. 11. † 116. 2. † 118. 89. Žia. 40.
8. † 51. 6. † 54. 10. Mat. 5. 18.
† 24. 35. Mat. 13. 31. Luk. 16. 17.
† 21. 31. i Pet. 1. 25.

Slwo Boží gač inočné, a ančina
liwé gesti, 1 R. Mogi. 1. Žal. 32.
9. Job. 38. 11. Žia. 46. 10. †
55. 11. Mat. 8. 13. 26. Mat. 1.
27. Luk. 5. 13. 24. † 8. 24. † 18. 42.

Slwo Boží gest počin dusse, 5
R. Mogi. 8. 3. Maud. 16. 26. Jer.
15. 16. Žech. 3. 3. Mat. 4. 4.
Luk. 4. 4.

Slowa máme rozwazovati, a ne
lebkomylné pronášeti, Žal. 111. 5.
Prísl. 15. 2. 23. † 13. 3. † 20. 15.
† 17. 27. † 21. 23. † 25. 11. Raz. 5.
2. † 12. 10. Syr. 5. 12. † 20. 7.
† 23. 7. † 28. 29. † 32. 18. Mat. 12.
36. Kol. 4. 6. Jak. 1. 19.

¶ Slub è Boží pravé potřebí
gest mimo řutek žewnitní, aby člověk
věk také vnitř nábožné pohnut byl.
5 R. Mogi. 5. 29. † 6. 5. † 10. 12.
† 11. 13. † 26. 16. † 28. 47. † 30.
2. Jos. 22. 5. i R. Král. 12. 20.
Raz. 7. 31. Žia. 29. 13. † 64. 11.
Mat. 15. 8. † 22. 36. Jan 4. 23.

Služba Boží žewnitní Bohu mis-
lá. wiz Ceremonie.

Slub è bůjkù také zlých práce rá-
či vživati Božská dobrota, Mat. 7.
22. Mat. 9. 38. Luk. 9. 49. Kterýho
y poslouchati velsi, Mat. 23. 3.

Glos

w Piśmę śroatém obſaſených.

Słubobniſtú a ſlužebnie powinnoſt,
 1 R. Mojs. 16, 4, 6. † 24. † 30, 25.
 † 31, 4. † 39, 1, 6. 2 R. Mojs. 21,
 2, 20. 4 R. Král. 5, 20, 25. Přísl.
 14, 35. † 17, 2. † 19, 10. † 29, 19.
 Baž. 2, 7. Syr. 7, 22. † 10, 28.
 J.rem. 34, 8. Joel 2, 29. Łuk. 12,
 37, 45. Skutk. 12, 13. 1 Kor. 7,
 21. Efes. 6, 5. Kol. 3, 22. 1 Tym.
 6, 1. Tyt. 2, 9. 1 Pet. 2, 18.

Smiłſtvo popužuge hniew Boe
 ſi. 5 R. Mojs. 22, 21. Přísl. 23, 27.
 Syr. 19, 3. Jereim. 5, 7. Oze. 4, 14.
 1 Kor. 6, 9, 13, 15. Kolos. 3, 5. Žid.
 13, 4. cílo ſeindliwá, a ſtarek ſjirá,
 Job. 31, 12. Přísl. 23, 27. † 29, 3.
 T 41, 3. Syr. 9, 6. ſlau poweli pris
 wali, Syr. 9, 10. † 41, 21. ſimile
 ſtwa přežitosti warowati ſe mame,
 Syr. 9, 4, 12. † 42 12. ſmilſtwo nez
 gen w ſtuſku ſewnurénim, ale y w myſ
 ſli ſe zapowídá, 2 R. Mojs. 20, 17.
 Mat. 5, 28.

Smilſtwo duchowni, které geſt
 facýſtvi a modloſlužebnoſt, 5 R.
 Mojs. 31, 16. Saadc. 2, 17. † 27,
 33. Jza. 1, 21. † 57, 3. Jer. 3, 1.
 Ezech. 6, 9. Oze. 1, 2. † 2, 4. † 4,
 15. Žgew. 18, 3.

w Smlauwu a kteřými wjiti ſe
 nemá, 1 R. Mojs. 23, 32. † 34, 15.
 5 R. Mojs. 7, 3. † 20, 13. 3 R. Král.
 20, 36, 42.

Smrt geſt potura brichu, 1 R.
 Mojs. 2, 17. † 3, 19. Rjim. 5, 12,
 17. † 6, 23. 1 Kor. 15, 21. Efes. 2,
 2. Kol. 2, 13. 1 Tym. 5, 6. Jak. 1, 15.

Smrt a gilly ſmrti den každemu
 člowěku vlojen geſt, 5 R. Mojs. 31,
 14. Joz. 23, 14. 1 R. Král. 26, 10.
 Job. 14, 5. Žal. 88, 49. Baž. 3,
 2. † 8, 8. † 9, 5. Syr. 17, 3. † 41,
 1. Jan 7, 30. † 8, 20. Rjim. 5, 12.
 † 6, 23. Žid. 9, 27.

Sintci den neynegistegſi, Raž. 9,
 32. Mat. 24, 43. Łuk. 12, 40. 1
 Tes. 5, 2. 2 Tes. 2, 2. Jak. 4, 13.

Sintci cela, sprawedliwym geſt ga
 ſo ſen ničafy, a ſpáni, 5 R. Mojs.
 31, 10. 2 R. Král. 7, 12. 3 R. Král.
 2, 10. † 11, 21, 43. † 14, 20. Maud.
 3, 3. Rjaz. 9, 24. Jan 11, 11. Skutk.
 7, 00. † 13, 36. 1 Kor. 11, 29. 1
 Tes. 4, 15.

nad Sintci naſſ ſwar ſmeti ſwoj.
 ręzył Krystius, Jza. 25, 8. Oze. 13, 14.
 Rjim. 6, 9. 1 Kor. 15, 54. 2 Tym.
 1, 10. Žid. 2, 14. Žgew. 21, 4.

nad Miatrými žalostiti počud; ſe
 powolage, aneb zapowídá, 3 R.
 Mojs. 19, 28. 5 R. Mojs. 14, 1.
 † 34, 8. 2 R. Král 1, 11. † 3, 32.
 † 10, 2. † 12, 16. † 14, 2. † 19, 1.
 † 21, 10, 13. Syr. 22, 10. † 38, 16.
 1 Mach. 9, 20. † 12, 52. † 13, 26.
 Mat. 9, 3. Łuk. 7, 13. Jan 11, 33.
 Skutk. 8, 2. † 9, 39. 2 Tes. 4, 13.

Sinatet manjeſt h, wiſ Miatr
 želſtwi.

Sinatet manjeſtý duchowni me
 ſy Bohem a duſſi, Př. Jza. 50,
 1. † 54, 5. † 62, 4. Jer. 31, 22.
 Ezech. 16, 7, 8. Oze. 2, 20. Mat.
 9, 15. † 22, 2. † 25, 5. Mat. 2, 19.
 2 Kor. 11, 2. Žgew. 19, 7. † 21, 2, 9.

Snowé a widění, která ſe neſto
 wnaſwagi s včením Krystowým, a
 cítelewnym, magi ſe opowrhnauti, 5
 R. Mojs. 13, 1. Baž. 5, 2. Syr. 34,
 1. Jer. 23, 16, 25. † 27, 9. †
 29, 8.

Sobota, 1 R. Mojs. 2, 2. 2 R.
 Mojs. 16, 23. † 20, 8. † 23, 12. †
 31, 14, 17. † 34, 21. † 35, 2. 3 R. Mojs.
 19, 3. † 23, 3, 15. † 25, 4. 4 R. Mojs.
 15, 32. † 28, 9. 5 R. Mojs. 5, 12.
 Jza. 56, 2, 4. † 58, 13. † 66, 25. Jer.
 17, 21, 27. Ezech. 20, 12. † 22, 8.
 2 Bzdr. 13, 16, 22. 1 Mach. 1, 47.
 † 2, 33, 41. 2 Mach. 15, 1. Mat. 12,
 1, 10. Mat. 2, 23. † 3, 2. † 6, 2. Žut.
 4, 16, 31. † 6, 1. † 13, 11, 14. † 14, 1.
 Jan 5, 10. † 7, 22. † 9, 14. Skutk.
 13, 14, 27, 44. † 15, 21. † 18, 4. †
 20, 7. 1 Kor. 16, 2. Žid. 4, 4, 10.

Splknutj a pozdwiſení, a geho
 treflani, 4 R. Mojs. 16. † 20, 2.
 Saadc. 9, 23, 31, 34. † 12, 1, 4.
 2 R. Král. 20. 3 R. Král. 1, 5. Eſt. 2,
 21. Skutk. 5, 36, 37. † 19, 23.
 † 23, 13, 20.

Sprawedliwſi práwe w tomę
 to ſiwoſt, Łuk. 1, 6. † 15, 7. Jan
 8, 36. † 17, 17, 19. 1 Kor. 6, 11.
 Žid. 12, 23. 2 Pet. 2, 7. 1 Jan
 3, 1, 7. Žgew. 3, 4. † 14, 5. wiſ
 hřich.

Sprawedliwſi neywysſi do
 ſos

Registrář objevlásených Artykulů mramoných,

Konalost nenalézá se w tomto živocech, w němž bez břichu živí neglige, 1 R. Mogž. 6, 5. † 8, 21. 2 R. Mogž. † 34, 7. 4 R. Mogž. 14, 18. 3 R. Král. 8, 46. 2 Par. 6, 36. Job. 4, 17. † 9, 1, 15, 20. † 25, 4. Žal. 13, 1. † 50, 7. † 52, 1. † 129, 3. † 142, 2. Přísl. 20, 9. Ráz. 7, 21. Žai. 64, 4. Jerem. 2, 19, 20. † 30, 11. Mich. 7, 2. Lebom. 1, 3. Maud. 12, 10. Mat. 6, 12. Luk. 17, 3, 10. Ríjm. 3, 9, 23. † 7*. Gal. 3, 22. Efes. 2, 3.

Spravedlnost nasle geste křesťana, a pravonho ospravedlnění, a hřichů odpustění žádné zásluby nes předcházejí, 1 R. Mogž. 15, 6. Žra. 45, 25. † 53, 8, 13. Jerem. 23, 6. † 33, 16. Dan. 6, 22. Žab. 2, 4. Žach. 9, 11. Skutk. 10, 43. † 13, 39. Ríjm. 1, 17. † 8, 22, 24. † 5, 1, 18. † 10, 4, 10. 1 Kor. 1, 30. Gal. 2, 16. † 3, 11. † 5, 5. Filip. 3, 9. Týt. 3, 7. 1 Pet. 3, 18.

Dopravodlnění, kterým kdo ze spravedlivého včinění bývá spravedlivější, připisuje se dobrým skutečnostem, Syr. 18, 22. Ríjm. 2, 13. Jak. 2, 21, 24. Žgew. 22, 11.

Ospravedlnění bezbojněho netolikového se připisuje, ale v jiném čenostem, jako naději, Ríjm. 8, 23. Lásce, 2 R. Mogž. 20, 6. Přísl. 10, 12. Luk. 7, 47. 1 Kor. 13, 4. Gal. 5, 6. 1 Pet. 4, 8. 1 Jan 4, 7, 8, 9. Bázni, Syr. 1, 27, 28. Křesťanský skutečnost, Maud. 11, 24. Řech. 18, 21, 22. Mat. 3, 2, 8. Luk. 7, Edejto se pláde příklad Maty Magdalény, 15, příklad marnotratného syna, 18, příklad Publikána.

Sprostným a pokorným zgesmouje někdy Bůh, co kryl před těmi, kteří se zdrogají sobě moudrými bytí, Žra. 29, 18, 24. † 32, 4. Ráz. 9, 15. Mat. 11, 25. Luk. 2, 9. † 5, 8. † 10, 21. Skutk. 4, 13. 1 Kor. 1, 24. † 2, 1*.

Sprostný a upřímný, 1 R. Mogž. 20, 6. Job 1, 8. Mat. 10, 16. Skutk. 2, 46. Ríjm. 16, 18. Efes. 6, 5. Kol. 3, 22.

Srdce aneb vůle člověka od Boha za řeček se přejímá, 1 R.

Mogž. 4, 4. † 22, 11. 2 R. Mogž. 25, 2. † 35, 5. 5 R. Mogž. 19, 5. Mat. 15, 8. Mat. 12, 41. Luk. 21, 1. 2 Kor. 8, 12. bledeleg vůle za řeček.

Srdce očištěuje a posvětuje se křtu Krista, Žal. 50, 4. Jan 13, 10, † 15, 3. † 17, 19. Skutk. 15, 9. 1 Kor. 6, 11. Efes. 5, 26. 1 Pet. 1, 22. 1 Jan. 1, 7. † 3, 3. Žid. 1, 3-† 9, 14. † 10, 14. † 13, 12.

Stálost věřících, 1 R. Král. 13, 13. † 17, 20*. 3 R. Král. 18, 4, 13. 4 R. Král. 3, 13. Maud. 5, 1. Judyth 13, 3, 10. 1 Mat. 1, 65. † 2, 16, 24, 34, 42. 2 Mat. 6, 10, 19*. † 7*. Dan. 13*. Mat. 14, 3. Skutk. 4, 8, 13. 1 Tes. 1, 6.

Starých řezech máme vybledávat, a ostříbat, a od nových se vchytovat, Jerem. 6, 16. Přísl. 22, 28. Syrad 8, 11. † 39, 1. Ríjm. 16, 17. Gal. 1, 6, 7, 8. 1 Tym. 6, 20. 2 Tym. 4, 3. 2 Pet. 3, 17. 1 Jan 2, 24. 2 Jan wer. 7. Judas wer. 18, 19, 20.

Stějdmost w poketu, nárogi a slehání, Tob. 6, 15. Ráz. 3, 6. Syr. 31, 18. † 32, 7. Dan. 1, 8, 11. Ríjm. 13, 13. † 14, 17. 1 Kor. 7*. Gal. 5, 23. 1 Tym. 3, 2. 2 Tym. 1, 7. Týt. 1, 8. † 2, 6, 12. 1 Pet. 1, 13. † 5, 8. 2 Pet. 1, 6.

Svědectví je žádný neiná za Evangelium, Žal. 39, 11. Syr. 42, 9, 21. Mat. 8, 38. Luk. 9, 26. Ríjm. 1, 16. 2 Tym. 1, 8.

Svědectví máme pro břichy, Řech. 16, 52. Syr 42, 11.

Svatí a čisti býti máme, 3 R. Mogž. 11, 44. † 19, 2. † 20, 7, 26. † 21, 6. 5 R. Mogž. 26, 19. Efes. 5, 26. 1 Tes. 4, 3. 1 Pet. 1, 16. Kdo svatý, budiž gesce posvěcen, Žgew. 22, 11.

Svědec tví je gat prawé, tak kříwe, 2 R. Mogž. 20, 16. † 23, 1. 4 R. Mogž. 35, 30. 5 R. Mogž. 5, 20. † 17, 11. † 19, 15, 18. 3 R. Král. 21, 10. Žal. 26, 12. † 34, 11. Přísl. 6, 19. † 14, 5. † 19, 5, 9. † 21, 28. † 24, 28. † 25, 18. Dan. 13, 34. Mat. 18, 16. † 19, 18. † 26, 59. † 28, 13. Mat. 10, 19. Jan 8, 17.

v) Písmené svatého obřaření

- 8, 17. **Skrk.** 6, 11. **Rjm.** 13, 9.
2 Kor. 13, 1. 1 Tym. 5, 19. 3 Id.
10, 28. 10 Lek.
- S**početom jsi dobrého vtipněj,
Přisl. 15, 15. Syc. 13, 30. 1 Jan 3.
21. 2 Kor. 1, 12. svědomí zlého
zbaření, Maud. 17, 10, 11.
- S**voboda ewangelická, Jan 9,
32. Rjm. 6, 18. † 8, 2, 21. Gal.
5, 13. 1 Pet. 1, 18. † 2, 16'. 2
Pet. 2, 19.
- S**voboda zlá, genž zavrhauji
se má, Job 11, 12. Jer. 34, 15. Oze.
7, 16. 2 Pet. 2, 18.
- S**vořnost bratří se schvaluje,
Žal. 132, 1. Syc. 25, 2. Rjm. 12,
16. větří se nám, aby v tom gedenos
slégne smysleli, Rjm. 12, 16. † 15,
6. 1 Kor. 1, 10. Efes. 4, 3. Filip.
2, 2. † 3, 17. † 4, 2. 1 Pet. 3, 8.
- C**ennu povinnost k rodičům, 1
R. Mog. 9, 23. † 22, 2, 7. † 27, 1.
† 28, 7. † 37, 14'. 2 R. Mog. 20,
12. † 21, 17. 3 R. Mog. 19, 3, 32. †
20, 9. † 21, 9. 5 R. Mog. 5, 16. † 21, 15,
18. † 27, 16. Saudec. 14, 1. 1 R.
Král. 2, 11, 18, 22. † 3, 1, 7. † 8,
1. † 18, 5. 3 R. Král. 2, 19. 4 R.
Král. 2, 23. † 12, 2. † 22, 1. 2 Pet.
34, 3. Syc. 3, 1, 8. † 6, 18. † 7,
29. † 8, 7, 11. † 22, 3. † 23, 18. †
25, 10. † 32, 24. Tob. 4, 1. † 14, 5.
Job 1, 4. † 8, 4. † 32, 4, 6. Přisl.
1, 8. † 4, 1. † 6, 20. † 10, 1. † 13, 1.
† 15, 20. † 19, 26. † 20, 11, 20. †
22, 15. † 23, 19, 25. † 28, 24. † 30, 17.
Jer. 35, 16. Efek. 22, 7. Mat. 4, 20.
† 10, 35. † 15, 4. † 19, 19. Mat. 10, 19.
Luk. 2, 48. † 18, 20. Skrk. 7, 14.
† 22, 3. Efes. 6, 1. Kolos. 3, 20.
1 Tym. 5, 1. 1 Pet. 5, 5.
- L.**
- T**ělo své gač každý mrtvitimá,
Svrado 19, 1. Rjm. 6, 12. † 8, 12,
13, 14. Gal. 5, 16. Efes. 4, 22. †
5, 3. Týt. 2, 12. 1 Pet. 2, 1. † 4, 2,
6. 3 Id. 12, 1.
- w** Temnosť gest svět, a ge
muluge, 4 Eždr. 14, 20. Izai. 9, 1.
† 59, 9. † 60, 2. Jan 1, 5. † 3, 19.
† 8, 12. † 12, 35. Skruk. 26, 17.
1 Tes. 5, 7. 1 Jan 2, 11.
- S**lavost, Jos. 7*, 19. 1 R. Král.
25*. 2 R. Král. 16, 10. Přisl. 15,
1. Syc. 1, 29. Mat. 5, 4. † 11,
29. Galat. 5, 23. † 0, 1. Efes. 4,
2. Kol. 3, 12. 2 Tym. 2, 25. Týt. 3, 2.
Lovat a hledat dobrých hledas
ti, zlých warowati se máme, 1 R.
Mog. 19, 15. 3 R. Mog. 7, 19.
4 R. Mog. 16, 25. † 25, 4. Jos.
23, 12. 2 Pet. 19, 2. Job 31, 1.
Žal. 25, 4, 8. † 36, 3. Přisl. 1, 10.
† 4, 14. † 6, 25. † 13, 20. † 20, 19.
† 22, 19. 24. † 23, 6, 17. † 24, 1, 21.
† 29, 27. Jer. 16, 8. Syc. 6, 35.
† 8, 1, 18. † 9, 21. † 12, 10. † 13,
1, 20. Tob. 1, 5. Mat. 7, 15. Skruk.
19, 9. 2 Kor. 6, 14. Efes. 5, 11.
2 Tym. 4, 14. Čgew. 18, 4.
- L**etní nazývagi se pečování
toboto světa, zboží, a rozkošle jis
weta, Mat. 13, 7, 22. † 19, 22.
Mat. 4, 7, 18. † 10, 22. Luk. 8, 7,
14. † 13, 22.
- C**rpelivň a shovívagichy gest
Bub., 1 R. Mog. 6, 3. 2 R. Mog. 34, 6. 4 R. Mog. 14, 18. Žal. 85,
15. † 102, 8. † 144, 8. Bar. 8, 12.
Jza. 30, 18. Joel 2, 13. Jon. 4,
2. Vábum 1, 3. Maud. 11, 24. †
15, 1. Mat. 18, 27. Rjm. 2, 4. 1
Tym. 1, 16. 2 Pet. 4, 9.
- C**rpelivost a dluhočekání wětjs
cých we wšelikém saužení, 1 R.
Mog. 12, 4, 6. 2 R. Král. 16, 10.
Job 1, 20. † 2, 9. † 7, 2. Přisl. 3,
11. † 14, 29. † 15, 1. † 16, 32. † 25,
15. Syc. 1, 29. † 2, 4. 4 Eždr.
10, 15. Tob. 2, 8. 2 Maud. 6, 20.
† 7*. Mat. 5, 39. Rjm. 5, 3. †
12, 12. † 15, 4. 2 Kor. 6, 4. Gal.
5, 22. Efes. 4, 2. 1 Tes. 5, 14. 2
Tes. 1, 4, 7. 1 Tym. 6, 11. 2 Tym.
2, 3, 12. 1 Pet. 1, 6. † 2, 19. † 3,
14, 17. † 4, 1. 2 Pet. 1, 6. 3 Id. 10,
36. † 11, 25. † 12, 1. Jak. 5, 7.
- C**tercpelivost a gi trestání, 2 R.
Mog. 14, 11. † 15, 24. † 16, 2, 7.
† 17, 2. 4 R. Mog. 11, 1, 10. † 14,
1, 28. † 21, 6. Job 3, 1. Syc.
2, 16.
- B.**
- V**cenj apostolskému psanému y
nepsanému pewné wěriti máme,
Rjm. 16, 17. Gal. 1, 8, 11. 2 Tes.
2, 15. 1 Kor. 11, 3, 34.
- V**cenj apostolské círebas gen au
stné

Registřík obzvláštních Artikulů mraoných,

- jsně podané, zachovávati máme,
2 Tes. 2, 15.
- Vědli Apostolé některým věcem
toliko nustně, i Kor. 11, 34. 2 Jan
v. 12. a 3 v. 13.
- V stanovenj wyšších moc vstas-
nowowati magicých, zachovávati
máme, galo samého Boha, 2 R. Mog. 16, 8. Luk. 10, 16. Skut. 16, 4.
1 Tes. 4, 2, 8. Rjim. 13, 1. Týt. 3, 1.
- Vitchání, žal. 14, 3. † 100, 5.
Kaz. 10, 20. Prísl. 10, 18. † 11,
13. † 16, 28. † 20, 19. † 26, 20.
Rjim. 1, 30. 2 Kor. 12, 20. 1 Pet.
2, 1, 12. Jak. 4, 11.
- W.**
- Wděčná mysl k Bohu a lidem
schwaluge st, 1 R. Mog. 4, 3. † 8, 20.
† 14, 21. † 23. † 24, 48. † 26,
25. 2 R. Mog. 15, 1. 3 R. Mog. 25, 6. 4 R. Mog. 15, 17. † 31, 48.
5 R. Mog. 4, 9. † 6, 5. Saudc. 5, 1. 1
R. Král. 2, 1. † 14, 35. † 31, 11. 2
R. Král. 10, 2. † 19, 33. 3 R. Král.
2, 7. 1 Par. 29, 10, 20. 2 Par. 15,
11. † 20, 26. Elber 6*. Tob. 9,
1. † 12, 1, 7. Syc. 7, 22. † 32, 28. †
35, 13. 1 Mach. 4, 24. † 5, 54. 2
Mach. 3, 33. Mat. 11, 25. Mat.
5, 19. Luk. 18, 43. Jan 11, 41.
Skut. 4, 21. † 27, 35. Rjim. 6, 17.
2 Kor. 6, 1. Efes. 5, 19. Filip. 4,
6. Kolos. 2, 7. † 3, 15. 1 Tes. 5,
18. 2 Tes. 1, 3. 1 Tym. 4, 3.
- Wdowám dobré činiti máme, 2
R. Mog. 22, 22. 5 Mog. 16, 14.
† 24, 17, 19. † 26, 12. † 27, 19.
Judyth 16, 28. Job 24, 3. † 31, 16.
Syc. 4, 10. Jžai. 1, 17. Jerem. 22,
3. Zab. 7, 10. Mal. 3, 5. Mat.
23, 14. 1 Tym. 5, 3, 16. Jak. 1, 27.
na Wdowy pobožné co slussi, Jos
dyth 8, 4. Luk. 2, 37. 1 Tym. 5,
3, 5. Týt. 2, 3.
- Wězně navštěvovati, 1 R.
Mog. 14, 14. 1 R. Král. 30, 9. Tob.
1, 15. Jer. 38, 9. Mat. 25, 37. Skut.
12, 5. 2 Tym. 1, 16. Žid. 13, 3.
- Wězniu Bohu neopouštěti, 1 R.
Mog. 39, 21. Mand. 10, 13. Jžai.
42, 7. Skut. 5, 18. † 12, 17. †
16, 25.
- W jra živá, která skrze lásku pů-
sobi, velice mocná gest, Mat. 9,
- 2, 22, 29. † 21, 22. Mat. 16, 16.
Luk. 18, 42. Jan 1, 12. † 3, 15, 16,
30. † 6, 35. † 7, 38. † 11, 25. †
14, 12. † 20, 29. Skut. 3, 16. †
10, 43. † 15, 9. † 16, 31. Rjim. 1,
16. † 3, 22. Gal. 3, 8. Efes. 2, 7.
Žid. 11, 6*.
- Wita bez skutek neospravedlni-
ge, 1 Kor. 13, 2. Gal. 5, 6. Jak.
2, 24.
- Wita sama také slove skutek do-
brý, Filem. 1, 6.
- Witě žiwé a působící příčitá se
spravedlnost a spásenj, 1 R. Mog. 15, 6. Mat. 16, 16. Luk. 1, 45.
† 8, 48. † 23, 41. Jan 5, 24. † 17,
3. Skut. 13, 38. † 16, 31. Rjim.
3, 22. † 4, 3, 22. † 5*. † 10, 1, 10.
Filip. 3, 9. 1 Pet. 2, 6. Žid. 4, 5.
- Wity kázani tém, kteri w Cyrkwi
představeni sú, k vzdájeni má se
podat, Gal. 2, 2.
- Wérscý Boh vysvobojuje od
obecné záhuby, a porážky bezbojných,
1 R. Mog. 6*. † 7*. † 8*. † 19*.
2 R. Mog. 8, 22. † 9, 4, 6, 26. †
10, 23. † 11, 7*. 4 R. Mog. 16, 20,
26, 31. Jerem. 39, 18. Dan. 6, 22.
2 Pet. 2, 7.
- Wetvěra se trefce, 1 R. Mog. 19,
11, 17, 26. 4 R. Mog. 11, 21. †
14, 2, 11. † 20, 12. 5 R. Mog. 9,
20. 4 R. Král. 7, 2, 17. 4 Eze.
15, 4. Žal. 77, 32. Syc. 2, 15. Mat.
8, 28. † 14, 30. † 17, 17. Mat. 16,
16. Luk. 1, 16. † 24, 24. Jan 3,
18, 36. † 6, 7. † 8, 24. † 12, 48.
† 20, 27. Rjim. 11, 20. Žid. 3, 18.
† 4, 2. † 11, 6. Žgew. 21, 8.
- Witěžství od Boha očekáva-
ti se má, 1 R. Mog. 14, 14. 2 R.
Mog. 17, 9. 5 R. Mog. 7, 18.
Joz. 11, 6. Saudc. 7, 7. 1 R. Král.
14, 6. † 17, 45. 2 Par. 14, 11. †
16, 8. † 24, 24. † 25, 8. Žal. 117,
16. Prísl. 21, 31. Judyth 9, 15.
- Witěžství dosahují nemnoží proti
mnobým, 1 R. Mog. 14, 14. Saudc.
7, 4. Joz. 11, 1, 7. 1 R. Král. 14,
6, 14. 2 Par. 13, 14. † 14, 11, 12. †
24, 24. 1 Mach. 3, 16, 22. po dosaže-
ním witěžství triumf se drží, 4 R.
Mog. 31, 13. Saudc. 11, 34. 1
R. Král. 18, 6. 2 Mach. 3, 7.
- Boye**

IV. Písmě svaténi obsažených.

Bogna gest počata břichu, 3 R.
Mogi. 26, 24. 5 R. Mogi. 28, 36,
49. **Saud.** 2, 13. † 3, 1, 8. †
4, 1. † 6, 1. † 10, 6. † 13, 1. **Jan.**
5, 25. **Jerem.** 5 15.

Mogny Edys potřeba, gáš se Edy
šewerii má, 2 R. Mogi. 17, 8, 12.
1 R. Král. 17, 20*. 2 R. Pet. 12, 2,
6. † 14, 9. 12. † 18*. † 20, 1. † 32,
1, 6. **Judýš** 8, 9*. 1 Mat. 3, 16,
20. † 4, 7, 10. † 7, 41, 45. 2
Mat. 8, 16, 19. **Dub** za svého bogu:
ge. 2 R. Mogi. 14, 13. 5 Mogi.
1, 30. † 3, 22. 1 R. Král. 17, 46.
2 R. Pet. 20, 15. **Žul.** 17, 35. † 143,
1. **Žai.** 30, 15. **Hledeg** Mitěšiwi.

Bogowau se má také zbraní dus:
moveni, Rjim. 13, 12. 2 Rot. 10,
4. **Efes.** 6, 11. **Galat.** 5, 17.

Mogna z gafých přečin wěriscy
před časy wedli, 1 R. Mogi. 14,
14. **Saudc.** 9, 27. † 20*. **Jož.** 10, 1,
7. 1 R. Král. 30, 1, 8.

Kražda, letečovství, a krmě wyli:
si. 1 R. Mogi. 4*. † 9, 6. † 57, 18.
2 R. Mogi. 2, 12. † 20, 13. † 22, 2.
3 R. Mogi. 24, 21. 4 R. Mogi. 25,
7. 5 R. Mogi. 5, 17. † 19, 4, 11. †
21, 1. † 27, 24. **Jož.** 20, 3. **Saudc.**
9, 5. 1 R. Král. 18, 17. 2 R. Král.
3, 27. † 4, 7, 12. 3 R. Král. 2, 5, 25,
34, 46. 4 R. Král. 14, 5. † 21, 16.
Přisl. 6, 17. † 28, 17. **Syr.** 34, 25,
27. **Pi.** Jer. 4, 13. **Ezech.** 11, 6.
† 22, 2. † 24, 6. **Oze.** 4, 2. **Mat.**
5, 21. † 19, 18. † 23, 34. † 26, 51.
Jan 8, 44. **Rjim** 13, 9. **Gal.** 5, 21.
1 **Jan** 3, 12. **Žgew.** 13, 10.

Wule Boži nasse židiti se má podlé
wule Boži, 1 R. Král. 3, 18. 2 R.
Král. 10, 12. † 15, 20. 1 Mat. 3,
60. **Mat.** 6, 10. † 26, 39. **Mat.** 14, 36.
Luk. 22, 42. **Štuk.** 21, 14. 1 Rot.
4, 19. **Žid.** 6, 3. **Jan.** 4, 15. wiz
žapření.

Wule Boži, **Mat.** 7, 21. † 12, 50.
Mat. 3, 35. **Jan** 6, 39. **Rjim.** 12,
2. **Efes.** 3, 17. **Bolos.** 1, 9. 1 **Ces.**
4, 3. 1 **Cym.** 2, 4. 1 **Jan** 2, 17.

Wule Boži není, aby někdo zahye:
nul, **Ezech.** 18, 23. **Jan** 6, 39. 1
Cym. 2, 4. 2 **Pet.** 3, 9.

Wule za řeck ptičímá Žuh, 1 R.
Mogi. 20, 3, 6. † 22, 9. 2 R. Král.

11, 14. † 12, 9. 3 R. Král. 21, 19.
wiz Šrdce.

Wyobcowání od Krista vstas:
noweno a přikázáno, Mat. 5, 29. †
16, 19. † 18, 8, 18. Mat. 9, 42.
Jan 20, 23.

Wyobcowání Apoſtoloře vj:z:
wali, 1 Rot. 5, 3, 10. 2 Tes. 3, 6,
14. 1 Cym. 1, 20. Týt. 3, 10.

Wyobcowání provozovati se má
k wzdělání a myćisseni Českwe, a k
naprawení toho, genž wyobcowán
gest, 2 Rot. 5, 4. 1 Cym. 1, 20. 2
Tes. 3, 14. aby duch geho spásen byl,
1 Rot. 5*.

Wyobcowati se magi ti, kteři pro:
těžké w mrawich a včenj bludy nas:
poimenati bydysse, nechtěgi sobě všinyo:
sliti, Přisl. 22, 10. Mat. 18, 17.
Rjim. 16, 16. 1 Rot. 5*. 2 Rot. 2, 8.
2 Tes. 3*. 1 Cym. 1, 20. † 6, 5. 2
Cym. 2, 17, 21. † 3, 5. Týt. 3, 10.
2 Jan 10.

Wyobcowaných warowati se inda:
me, Mat. 18, 17. 1 Rot. 5*. Týt.
3, 10.

Wysšíj ſaudců a zprávceů pos:
winnost a moc nad poddanými, 1
R. Mogi. 9, 6. 2 R. Mogi. 1, 8*.
† 5*. † 13, 13, 17. † 22, 8. 3 R.
Mogi. 24, 10, 23. 4 R. Mogi 11,
16, 24. † 25, 4. † 27, 25, 18. 5 R.
Mogi. 1, 13, 17. † 17, 1. † 19, 17.
Jož. 1, 10. **Saudc.** 2, 7, 16. 1 R.
Král. 10, 24. 3 R. Král. 3, 7. 2 Rot.
19, 5, 8. **Job** 29*. † 34, 30. **Šal.**
81*. Přisl. 8, 15. † 11, 14. † 12, 24.
† 16, 10. † 20, 8. † 28, 15. † 29, 4,
14. † 31, 4. **Raz.** 10, 1, 12. **Mat.**
1, 1. † 6*. **Syr.** 7, 4. † 10, 1, 24.
† 17, 18. **Žai.** 1, 23, 26. † 3, 2. †
10, 1. † 32, 1. **Jer.** 5, 26. † 22, 2.
† 27*. **Ezech.** 22, 6, 12. † 45, 9. **Dan.**
2, 21. **Oze.** 13, 10. **Mich.** 3, 7, 9.
Mat. 22, 17, 21. † 26, 51. **Luk.**
20, 22. **Jan** 3, 31. † 19, 11. 1 Rot.
15, 24. **Rjim.** 12, 8. † 13, 1. 2 Cym.
2, 1. Týt. 3, 1. **Žid.** 13, 17. 1 Pet.
2, 13.

3.

Zafíndení a láry, 2 R. Mogi.
7, 11. † 8, 18. † 22, 18. 3 R. Mogi.
19, 31. † 20, 6, 27. 4 R. Nicai. 24,
23. 5 R. Mogi. 18, 10. 1 R. Král.

Registřík obzvláštních Artikulů městních,

- 28*. 4 R. Král. 17, 17. † 21, 6. Jsa. 2, 6. † 44, 25. † 47, 13. Jer. 10, 2. Dan. 2, 2, 10. Mid. 5, 11. Skutk. 8, 8. † 13, 6. † 16, 16. † 19, 19. Gal. 5, 20. Žgew. 18, 23. † 21, 8.
- Žákona desatera přítázaný Mogs. žissowí se dávagi, 2 R. Mogs. 20*. 5 R. Mogs. 5*.**
- Žákona dsky se dávagi, 2 R. Mogs. 31, 18. 5 R. Mogs. 5, 22. rožrážení, 2 R. Mogs. 32. 5 R. Mogs. 9, 17. dávagi se ginté dsky, 2 R. Mogs. 34, 27. 5 R. Mogs. 10, 1.**
- Žákona přitozenost, povinnost a působení, Kjim. 3, 20. † 4, 15. † 5, 20. † 7, 1, 7. Gal. 3, 19. I Tym. 1, 8. řid. 7, 18, 27.**
- Žákona Božího bez ducha geho spinuti nemůžeme, 5 R. Mogs. 5, 29. Žal. 118, 24. Luk. 18, 22. Skutk. 15, 10. Kjim. 8, 2.**
- treštání anebo inžda ihl, kteří žádají Boží přestupnici, aneb zadovávávagi. wiz Pošlujsenskou, a Čeposlusenství.**
- Žákona ceremony vnic obracejí se kříže Krysta, Mat. 11, 13. Mat. 15, 38. Skutk. 13, 38. † 15, 11. Kjim. 6, 14. † 7, 4. † 8, 3. Gal. 3, 13. † 4, 5. Efes. 2, 13. Řol. 2, 14. I Pet. 1, 11, 18.**
- Žákona nowy Křesťanů záleží nevivice v lásce, Mat. 5, 44. † 7, 12. † 22, 36. Jan 13, 34. Kjim. 13, 10. Gal. 5, 14. † 6, 2. I Tym. 1, 5.**
- Zapření sebe samého, I R. Mogs. 12, 4. † 22, 1, 9. 5 R. Mogs. 33, 9. 3 R. Král. 19, 10. 2 Mat. 6, 19, 23. Mat. 4, 19. † 5, 29. † 10, 39. † 15, 24. † 19, 21. Mat. 10, 21. Luk. 9, 23. † 14, 26. † 17, 33. Jan 12, 25.**
- Zapření všech věců, I R. Mogs. 12, 1. 5 R. Mogs. 33, 8. Ruh 2, 11. Mat. 4, 19. † 19, 27. Mat. 1, 17. † 10, 28. Luk. 5, 11. † 14, 26. † 18, 22. I Kor. 7, 29. Filip. 3, 7.**
- Zarmučnat Ducha svatého, Efes. 4, 30.**
- Zarinaucenu býti k počáni schvařiuge se, 2 Kor. 7, 9.**
- Zaslíbení Boží a výmírkou se stawagi, 5 R. Mogs. 19, 8. † 28*.**
- † 33, 4. 3 R. Mogs. 26*. 1 R. Král. 2, 30. Žezch. 18*. † 33, 15, 19. Mat. 16, 16. Jan 3, 16, 30. † 6, 47. † 8, 31. † 13, 17. † 15, 14. Kjim. 8, 17. Řol. 1, 23. Žid. 3, 14. 2 Pet. 1, 4. Žgew. 2*. † 3*. † 21, 7.
- Zásluhu řeku, Syr. 18, 31. † 16, 15. † 38, 18. wiz Skutky.**
- Zastavení věců, ktere připras- weno gest řáblu a wšem bezbojným, Maud. 5*. Job 10, 22. † 36, 12. Jsa. 24, 21. † 30, 33. † 66, 24. Dan. 7, 11. Mat. 3, 12. † 5, 29. † 8, 12, 29. † 13, 50. † 18, 8. † 22, 13. † 23, 33. † 25, 30, 42. Mat. 9, 47. Luk. 3, 17. † 16, 23, 25. Žid. 10, 27. 2 Tes. 1, 8. 2 Pet. 2, 4. Júdas 6. Žgew. 19, 20. † 20, 10. † 21, 8.**
- Žáwišt a nenawišt, 1 R. Mogs. 4, 5. † 26, 14. † 27, 41. † 30, 1. † 37, 4, 11. 2 R. Mogs. 1, 8. † 20, 13. 3 R. Mogs. 19, 17. 4 R. Mogs. 12, 1. † 35, 20, 23. 5 R. Mogs. 19, 11. 1 R. Král. 18, 7, 11. Maud. 2, 24. Písl. 10, 12, 18. Žech. 25, 15. Dan. 6, 3. Luk. 15, 28. Jsa. 12, 4. Kjim. 1, 29. † 13, 13. Gal. 5, 15, 20. Jak. 3, 14. † 4, 2. I Pet. 2, 1. I Jan 3, 13, 15. † 4, 20.**
- Ždržeti se náme od pokrmu a nápoje také dowoleného pro pobore ření druhého. 2 Mat. 6, 24. Kjim. 14, 20, 21. I Kor. 8, 13.**
- Ždrželosti přitázaní nechciče žru- řiti, Jer. 35, 6*. 2 Mat. 6, 19*. † 7, 2*.**
- Zlém u dobré říkagicy, třesán bude, Jsa. 3, 20. Mat. 2, 17. Písl. 24, 24.**
- od řlého vchýlit se máme, a činěti dobré, Písl. 3, 7. Jsa. 1, 16. Žech. 18, 21.**
- se řlymi tovaryšskou warowati se máme, Žal. 1*. † 25, 4. Písl. 1, 10. † 14, 7. † 24, 21. † 29, 24. Syr. 8, 18. † 13*. 2 Kor. 6, 14. 2 Jan 10. Žgew. 18, 4.**
- řlym za řlé odplacovati se neimáme, Písl. 20, 22. † 24, 29. Kjim. 12, 14, 17. I Kor. 4, 12. I Tes. 5, 15. I Pet. 3, 9.**
- řle trestu od Boha gest, 5 R. Mogs. 22, 23. 3 R. Král. 9, 9. † 21, 29. Jsa. 45, 7. Jerem. 11, 11. † 32,**

w Wyśmieni svaténi cibajených.

42. Bar. 2, 2. Amos 3, 6. Jon. 3, 10. Mich. 1, 12. † 2, 3.

Žle winy Bůb na nevýnosu w osklislosti mā, nemůže tedy gebo původem být, 2 R. Mojs. 23, 7. 2 Par. 10, 7. Judyib 5, 21. Job 34, 10. Jál. 5, 5, 7. † 44, 8. Písl. 15, 8, 9. Maud. 14, 9. Syc. 15, 21. Ose. 13, 9. Rjim. 9, 14. 2 Kor. 6, 15. Jak. 1, 13.

Žle řidule a představené dopousťil Bůb pro hřichy lidu, 3 R. Král. 12, 24. Job 34, 30. Isa. 29, 10. Ezek. 14, 9. Ose. 13, 11. 2 Tes. 2, 11.

a potačí, aby se gím poslissene stov prokřovalo, Mat. 23, 3.

Žijc iaké služebníků práce výšová Bůb, Mat. 7, 22. Mat. 9, 38. Luk. 9, 49.

Žle výšová už říši, Isa. 3, 18. Eze. 7, 20. Esther 14, 16. Mat. 11, 8. Mat. 12, 38. Luk. 7, 25. † 16, 19. † 20, 45. 1 Tym. 2, 9. 1 Pet. 3, 3.

Žloději slouan, gen; slovo Boží a prawe včení falsofigi, Jerem. 23, 30. Jan 10, 1.

Žločenj a požehnání, 1 R. Mojs. 3, 14, 17. † 8, 21. † 9, 25. † 24, 41. † 27, 28. † 48, 15, 20. † 49, 7. 4 R. Mojs. 5, 21. 5 R. Mojs. 11, 26. † 27, 15. Job. 8, 34. Sandc. 9, 20. 1 R. Král. 17, 43. 2 R. Král. 2, 5. † 16, 7. 4 R. Král. 2, 24. 2 Ezdr. 5, 13. Písl. 26, 2. Jerem. 29, 22. † 49, 13. Jach. 8, 13.

Žnowu jrojenj gelt preměnění řela w ducha, Jan 3, 5. tělesnýc náruživosti w duchovníj následnosti, Rjim. 8, 5, 13. novéry w wiu, Jan 1, 12. Gal. 3, 26. 1 Jan 5, 1. obnowení myslí řeke Ducha svatého, Týt. 3, 5. Gal. 4, 6. ano celestné přirozenosti w Božíku přirozenost, 2 Pet. 1, 4. Kolos. 2, 11. sbydom bytovše zli, posvěcení byli, 1 Kor. 6, 11. Efes. 5, 8.

Žnowu jrojenj wiur, iaké zewnitř w nowotě žnowota choditi budau, Rjim. 5, 1. † 7, 6. Efes. 4, 22. Kol. 3, 9. 1 Kor. 5, 7. 2 Kor. 5, 15. 1 Pet. 4, 1.

Zústati swáme w Krystu, Jan

15, 4. Rjim. 8, 1. 1 Kor. 4, 15. † 12, 13. Kol. 2, 6. 1 Jan 2, 6, 28. † 3, 24. † 4, 13.

3.

Žádost se zapovídá a trestá, 2 R. Mojs. 20, 17. 4 R. Mojs. 11, 33. † 21, 5, 6. Job. 7, 21, 24. Syc. 19, 1. † 42, 11. Job. 31, 1. Písl. 6, 25. Mat. 5, 28. Mat. 4, 19. Rjim. 6, 12. † 7, 8. † 13, 14. Gal. 5, 16. Kolos. 3, 5. 1 Tes. 4, 3. 1 Tym. 6, 11. 2 Tym. 2, 22. 1 Kor. 10, 6. 1 Pet. 1, 5. † 2, 11. † 4, 3. 2 Pet. 1, 4. 1 Jan 2, 16. Jak. 1, 14. † 4, 1. Júdas 23.

Žádost řela atychom na vzdědce jeli, a mrtvili, welli se nám. Syc. 18, 30. Rjim. 6, 12. † 8, 8, 12. † 13, 14. Gal. 5, 16. Efes. 4, 22. † 5, 3. Kolos. 3, 5. Týt. 2, 12. 1 Pet. 2, 1. † 4, 3, 6. Žid. 12, 1.

Žnowot wěrých podlé Eterého pravidla říditu se má, 1 R. Mojs. 17, 1. 2 R. Mojs. 20, 11. 3 R. Mojs. 11, 44. † 19, 2. † 20, 7, 26. † 21, 8. Mat. 5, 48. † 11, 29. Luk. 6, 36. Jan 12, 26. † 13, 13. † 15, 12. † 21, 15. Rjim. 6, 4. † 8, 29. † 13, 14. † 15, 2. Efes. 2, 9. † 4, 1, 23. † 5, 1, 9. Filip. 1, 27. † 2, 5, 14. Kol. 2, 6. † 3, 9, 12. 1 Tes. 4, 3. Týt. 2, 11. † 3, 8. Žid. 12, 2. 1 Pet. 1, 15. † 2. † 3, 17. † 4, 1. 1 Jan. 1, 7. † 2, 16.

Žnowota lidstvěho krátkost a náročnost, 1 R. Mojs. 3, 19. 2 R. Král. 14, 14. 1 Par. 29, 15. Job 3, 20. † 7, 6. † 8, 9. † 9, 21, 25. † 13, 28. † 14, 1. Jál. 38, 6. † 89, 5, 9. † 101, 4, 12. † 102, 15. † 108, 23. † 143, 4. Ráj. 2, 23. † 3, 10. † 7, 1. Maud. 2, 5. † 5, 9. Syc. 14, 18. † 17, 31. † 18, 8. † 40, 6. † 41, 1. Tob. 4, 23. Jzai. 40, 6. Luk. 12, 18. Efes. 5, 10. Žid. 13, 14. 1 Pet. 1, 14. Jak. 1, 10. † 4, 14.

Žnowot za bratrí položiti, Ezib. 4, 15. Judith 13, 3, 25. Jan 15, 13. 1 Jan. 3, 16.

Živi byli máme Bohu, ne sobě, Rjim. 14, 7. 2 Ror. 5, 15. Gal. 2, 20. 2 Tes. 5, 10. 1 Pet. 4, 2.

Modlitba před čtením S. Písmá.

SBože, moudrost věčná! gehožto slova, slova věčného života jsau, jažni nynj we mně swatau žádost, a hořejší hlad po tomto chlebě života, po slovu tvém, genž z vši tvarův pochází, a gímžto člověk živ gest. Degž mi hořejší žízení po studnici a vodě života. Obvolaj, prosým, suchau zem srdce mého rošau Božskau, a děstěm Ducha svého svatého, aby slovo tvé w srdci mém vztostalo, a prázdné k tobě se nenawrátilo. Osvetlemnosti srdce mého bleskem svého Božského světla, rozsvětij svjcy rozumu mého, abych w světlic tvém světlo viděl, abys y ty, Bože Otče, Synu, y Dusse svatý, skreze slovo své ke mně přijti, a přibytel sobě we mně včinil ráčil, genž gsy živ, a kralujess Bůh po všechy věky věků, Amen.

Modlitba po čtení Písmá svatého.

Chwáljm, a velebjm té Otče, Páne nebe y země, že sy mne k poznání těch věců připustili ráčil, kteréž sy včed moudrými, a opatrnými tohoto světa řekly, a malickým zgewil, degž mi prosým tebe, aby to nebeské svéme slova tvého, výtek ří na dobré roli srdce mého přineslo, a srdce mé zkvetlé včinilo w tvé milosti, a bázni, w tvé známosti, a we všechy ctnostech křesťanských. Deg, aby to byl poklad můg, ostříhati rozčazů tvých; deg, aby to byl dsl můg, ostříhati výmluvnosti tvé. Nebo blaženosvětij gsa neposkvrněný na cestě: kteříž chodí w zákoně hospodinově. Oby žízeny byly cesty mé k ostříhání spravedlnosti tvých. Tehdáž nebudu zahanben, když budu patřiti na výška přikázání tvá. Chwáliti té budu w výšnosti srdce, w tom, že sem se navčil soudním spravedlnosti tvé. W spravedlnostech tvých rozgismařti budu i nezapomenu řečí tvých. Cestu nepravosti odemž odemne: a z zákonu svého smiluj se nademnau, pro Syna tvého milého, Pána Ježíše Krysta, Amen.

Sláv

Krát ký Weytah

Víenj Wjry křesťanské katolické, pro vlehcení čte-
náce, * způsobné sporádaný, a sevnaný s pojmenováním
míst písem svatých.

I. Bůh

A. W podstatě své tolíko geden, Mat. 12, 29.

a. Pánhs Duch gest, Jan. 4, 24.

b. Učestněně dokonalý, gchož wystihnauti nemůžeme. Rjm. 11, 36.

Job 37, 22.

1. Upraveněstedlný, Jak. 1, 17.

2. Měcný, Rjm. 16, 26. Žid. 1, 12.

3. Všemohauč, Job 42, 2. Luk. 1, 37.

4. Ucwystihlé moudrosti, Rjm. 11, 33.

5. Všewědomý, Žal. 138.

6. Spravedlivý, Rjm. 2, 5—12. Žid. 6, 10.

7. Dobrotivý a milostdný, Joch 2, 13.

8. Prawdivý, Rjm. 3, 4. Žid. 6, 18.

9. Všudy pětorný, Jer. 23, 23. 24.

10. Dobrý w sobě a w skutečf swýf, Mat. 10, 18. I Tym. 4, 4.

11. Svaty, 2 B. Vlogž. 15, 11. Habak. 1, 13.

B. Tvoří w Osobách: Otec, Syn, a Duch Sw. Mat. 28, 19.

a. Otec od nikud svého původu nemá, 2 B. Vlogž. 3, 14. Iza. 43, 10. 13. a 44, 6.

b. Syn od Otce od věčnosti gest zplozený, Žal. 2, 7. Jan. 1, 18.

c. Duch Sw. od Otce a Syna gest pocházejicý, Jan. 15, 26. Ge. 4, 6.

d. Od věčnosti w moc, velebnosti a ginyf dokonalostef. sobě rovnisau, Filip. 2, 5. 6. Skutk. Ap. 5, 3. 4.

e. Gedinau podstavu, a přítomenost gevinau spoju magj. Mat. 28, 19. I Jan. 5, 7.

C. Stvoritel, i Bor. 8, 6. Jan 1, 3. I B. Vlogž. 1, 2.

a. Nebe, i B. Vlogž. 1. Žal. 18, 1. 2. 3.

b. Země, i B. Vlogž. 1. Job 38.

c. Všech věcy vzdídelných y nevzdídelných. Bol. 1, 16.

d. Angelů, Esth. 13, 10. Bol. 1, 16.

1. Dobrý gšau služební a strážní duchovné, Žal. 90, 11. Skutk. Ap. 12, 15. Žid. 1, 14.

2. Bočí nezachovali svého kněžestva, gšau protivnjkowé, Jan 8, 44. I Pet. 5, 8. 2 Pet. 2, 4. Jud. 6.

c. Člověka k obrazu Božímu, i R. Vlogž. 1, 27.

1. W newinnosti, kteraužto z milosti ozdoben byl, Ef. 17, 1. Efes. 4, 24.

X X X X X 3

2. Kter-

* Wiz pravid. XXII. říčd. now. žif.

Krátký Bentah

2. Učestoval přestupem příkázání, i Mosej. 2, 16. 17. Kap. 3.
3. V němž vysílání zhlásili, Rjm. 5, 12.
4. Na vysílání stvoření vztahují se opatruvání Božstě, žal. 146, 8. 9. Mandr. 8, 1. Skutk. Ap. 17, 27. 28.

II. Napravení Člověka strze Krysta.

- A. Zaslíbeno i Mosej. 3, 15. Naplněno, Luk 24, 44 —. Jan 5 Mosej. 18, 15. I, 45. Skutk. Ap. 3, 22 —.
- Dostos 1.** 3 pokolení Júdové žid. 7, 14.
měl přijít, I Mosej. 49, 10.
2. 3 kočene Ješe a z domu Dašidova, 2 Brál. 7, 12. 13. Skutk. Ap. 13, 22. 23. Rjm 15, 12. Mat. 1, 1.
  3. 3 Panny měl se narodit, Izai. 11, 1 —. Izai. 32, 15 —.
  4. V Betléme, Mich 5, 2. Mat. 2, 1.
  5. Čměno geho Gejíse t. g. Luk. 2, 21.
Spasitel, Izai. 51, 5. Žad. 9, 9.
  6. Vludcové měli se gemu Mat. 2, 1 —.
Planeti, Izai. 60, 6.
  7. Geho do Egypta vtíkaní a Mat. 2, 14. 15.
zaše navrácení, Oze. 11, 1.
  8. Předchůdce geho, Izai. 40, Mat. 3, 3. Mat. 1, 3. Luk. 3, 4.
3 —. Malach 3, 1.
  9. Bydlení Krystovo v Bazilium, Izai. 9, 1. 2.
  10. Bázani a zázrakové geho, Mat. 4, 17 —.
Izai. 61, 1 —.
  11. Čízda na oštáku do Jeruzaléma, Žad. 9, 9.
  12. Měl zrak být za těž dceri říjbený, Žad. 11, 12 —.
  13. Obžalován měl mlčet, Mat. 26, 62. 27, 12.
Izai. 53, 7.
  14. Utípení geho, Izai. 50, 6. Mat. 26, 67 —. 27, 17. Jan 19, 53, 2. Pláč. 3, 30. I —.
  15. S nepravými počten a vklížowan, Izai. 53, 18.
  16. Na kříži posinjowan, Žal. Mat. 27, 39.
21, 7.
  17. Za přestupný měl prosyti, Luk. 23, 34.
Izai. 53, 12.

Věcenj Všry křesťanské katolické.

18. Utváření losu o geho oděw, Mat. 27, 35.
Žal. 21, 17.
19. Echo k Otci svému mož Mat. 27, 46.
lání, Žal. 21, 1.
20. Zlucí a očem napágen, Mat. 27, 34. 48.
Žal. 68, 22.
21. Dusí měl vypustiti, Izai. Jan 19, 13.
53, 10. 12.
22. Divy, genž se státi měli Mat. 27, 45. 51.
při smrti Páně, Žal. 17, 5.
Amos 8, 8.
23. Pohřeb geho, Izai. 11, 10. Mat. 27, 58 —.
24. Zstaupenj do pekla aneb do
Limbu, Žaf, 9, 11.
25. Wzkrýsienj, Žal. 15, 9 —. Skutk. Ap. 2, 24 — 32. I Kor.
Ože. 6, 3. 15, 4.
26. kta nebe wstaupenj, Žal. Skutk. Ap. 1, 9. 10. 2, 34. Žid.
46, 6. 109, 1. I, 13.
27. Seslání Duha Sw. Izai. Skutk. Ap. 2, 1 — 17.
44, 3. Joel. 2, 23. 29.
- B. W naplněném jaslibeni patří je na
- a. Krystovo 1. Prawé Božstwo, Filip. 2, 5. 6. Žid. 1.
2. Prawé Člověčenstwo, Luf. 2, 7. Gal. 4, 4. Žid.
2, 14.
a) Prawé tělo, genž trpěti mohlo, a skutečně
trpělo, I Pet. 4, 1. 2 Kor. 13, 4.
b) Prawau dusí, a vůli lidstvu, Mat. 26, 38.
Jan 6, 38.
3. Spogenj přirozenosti Božské s přirozeností lid-
stvu, Jan 1, 14.
4. W gdné roliko osobě, totiž Božské, Efes. 4, 10.
5. Bezewissi proměny těch dvau přirozeností. Jan
1, 1. 14. Rjm. 1, 34
- † Vtěnij Krysta P. gafožto Boha; Filip. 2, 10. 11.
Sluſtnost gména Rodičky Boží, Luf. 1, 35. 45.
Betrá ſwé panenství vstawičně zachowala. Mat.
1, 22. 23. Luf. 1, 34
- b. Mírad geho 1. Kněžstvý, Skutk. 3, 22.
a) W prosbách a obětování ſebe ſamého, Žid. 6.
I — II.
b) Obzvláſtně na křiži ſtze opravdové vtippe-
ní a smrt. Žid. 9, 14.
Z čehož námec
1) Wykaupenj naſse; Bol. 2, 13 — 16.

Krátčí Bentah

2) Smíření nasse; Řjm. 5, 10, 11.

3) Otevření nebe a přístup do něho; Žid. 4, 14. 10, 19.

4) Příklad všeliké ctnosti, Lk. 1, 23. 1 Pet. 2, 21.

† Skrze Chrysta, jakožto gediného Prostředníka dozvoleno gest vzájemný Svatý; 1 Tym. 2, 5. Řjm. 15, 30.

Vctění nich jako služebníků Božích není proti cti Boží, Jan 12, 26. Mat. 26, 13.

Ani rparamatování v slavném vctění obrazu a nebo ostatků svatých. Skutk. Ap. 5, 15. 19, 12.

c. Mírad geho 2. Prerocky, Skutk. Ap. 3, 22.

a) W včeni, Jan 7, 17. 28.

b) W předpovídání, Mat. 24.

c) W potvrzení obogjho —

1) Skrze svatost života bezewyschho Ježíše, i Kor. 5, 21. Žid. 7, 26.

2) Skrze zázraky, Lk. 7, 14. 15. 16.

3) Skrze svédečej pod Pontským Pilárem, i Tym. 6, 13. Mat. 26, 63. 64.

d. Mírad geho 3. Království, Lk. 1, 32. 33.

a) Podlé mocnosti; Mat. 28, 18.

b) Podlé milosti; Lk. 17, 21. Řjm. 14, 17.

c) Podlé slávy. Mat. 25, 34. Efes. 5, 5.

Zvláštné podlé milosti, kdežto se patří na

I. Založení Črkve Chrystové

1) Skrze obnovení Božích příkazaní; Mat. 5, 17. 19, 17 — 20. 22, 36 — 41.

2) Skrze pronámení židovských obyčejů a zádu; Gal. 5, 1 — 7.

3) Skrze vstanovení králového žákona, Mat. 5. Lk. 22, 20. Žid. 8, 13.

II. Vyzdělání Črkve

1) Vysláním Včetně; Mat. 28, 19. Efes. 4, 11.

2) Powoláním všech národů. Lk. 24, 47.

III. Moc a zpráva Črkve

1) W pochybných věcech, gesto se na mru a na mru vzeahugji, rozsudek wydati; Skutk. Ap. 15, 6. 28.

2) W takovém rozsudku nechybiti; 1 Tym. 3, 15.

3) W moci a právu, které Chrystus P. dal S. Petru a geho nástupcům, celau všedí redlnau Črkve zprawowati. Jan 21, 15.

4) Črkvi se všickni zprawowati magi. Mat. 18, 17.

Bčenj Vjry křesťanské katolické.

- IV. Znamení, podlé kterých pravá Črkev gest
1) Gedna, Rjm. 16, 17. Efes. 4, 4. 5. 11. 15. 16.
2) Svatá, i Kor. 1, 2. Efes. 5, 25. 26. i Kor.
10, 16. 17.
3) Katolická, t. g. Všeobecná, Rjm. 1, 8.
žew. 5, 9. 10.
4) Apostolská. Skutk. Ap. 20, 28. Efes.
2, 20. i Čess. 2, 14.
- V. V Črkvi na světě tyčeující jsou dočti v zl.
Mat. 13, 47. 48.
- VI. V katolické Črkvi gest pravá obět, totiž Mše
svatá. Mat. 26, 26 — 29. Skutk. Ap.
13, 2. Žid. 13, 10.
- VII. Črkev Brystova nikdy nezahynula, a nec
zahyne. Mat. 16, 18. 28, 20.

III. Učastnost Napravení způsobeného zavírá se

A. V milosti Boží

a. Ježíščinj

1. Milibec Žal. 18, 2. Mat. 5, 16. Žid. 12, 6.
2. Úváště v Slovu Božím Luk. 8, 11. Rjm. 10, 14. 17.
  - a) Přaném Starého, Luk. 16, 29. 24, 44. Gal. 3, 24.
  - b) v člověho žákona, 2 Čess. 2, 13.
  - c) Čej v o austně oddaném. 2 Čess. 2, 15. 2 Tym. 1, 13.

b. Vnitřní, kteřížto dopomáhá k spasitelnému konání.

1. Gest nadpřirozený a pauhý dar Boží, 2 Tym. 1, 9.
2. Osvěcenj rozumu, v naflonění věle, aneb vnučnou svatého
milování, Efes. 1, 18. 19. Žal. 118, 36. Řech. 36, 25. 26.
3. K počátku, prospěchu v k vykonání vyselitěho spasitelného
skutku a gednání potřebné, 2 Kor. 3, 5. Filip. 2, 13. i Kor. 4, 7.
4. Setrwanj v spravedlnosti života gest dar obzvláštní Boží,
Jer. 32, 40. Mat. 4, 11.
5. Milost Boží nenurí člověka. Dan. 9, 10. 11. Oze. 11, 17.
Skutk. Ap. 7, 51. i Kor. 15, 10.

B. Svátostech, gesto jsou

1. Křest. Mat. 28, 19. Jan. 3, 5. Kdežto se patří —
kla oprawdowau přitož-
mnost téla a krve B.
P. bez podstavy chleba a
vina; Jan 6, 15 —.
  2. Břemování. Skutk. Ap. 8, 17.
  3. Svátost Oltářní. Mat. 26, 26.
  4. Poukání. Jan 20, 23.
  5. Poslední pomazání. Jaf. 5, 14, 15.
  6. Svěcenj Brněstva. Skutk. Ap. 13,
  2. 3. i Tym. 4, 14. Týt. 1, 5.
  7. Sacrum Manželství. Efes. 5, 32.
- C. V

Krátka Bentah Učení Vých křesťanské katolické.

C. V milosti Boží posvěcující, aneb v Spravedlnosti.

- a. Výta gest potřebná k spravedlnosti a k spasení; Mat. 16, 16.
- b. Výsak same neospravedlnoucí člověka; Rjm. 3, 28.
- c. Gest skutek rozumu, kterým saudíme, že všecko to pravdivé gest, co Bůh zgewil. Jan 20, 31. Rjm. 10, 9.
- d. Ospravedlnění člověka pozůstává v opravdovém odpusťení a ohlašenj hříchů, Izai. 44, 22. Jan 1, 29.
  - 1. Když pak ginj gest přewopocáteční. Rjm. 5, 12.
  - 2. V skutečných hříchů ginj gšau smrtedlnj, Jak. 1, 15.
  - 3. Některý gšau všednij. Jak. 3, 2.
- e. Ne toliko v zevnitřním odpusťení; ale v posvěcenj a v obnově vnitřního člověka. Žal. 50, 12. 1 Kor. 6, 11. Tfr. 3, 5.
- f. Vlúže člověk spravedlnosti, kterau má, pozbýt. Ezech. 3, 18. 1 Kor. 10, 12.
- g. Skrze dobré skutky člověku přibývá spravedlnost. 2 Kor. 9, 10.
- h. Skrz ně spravedlivě věcné odplaty sobě zaslubuj. Mat. 16, 27.
- i. Všecka hodnost těch skutků z milostdenství Božího, a z zásluh Kristových podhází; 1 Kor. 1, 4. 30. 31.
- k. Pokládaj se v spravedlivém za geho skutky pro geho přičinení, Mat. 5, 16. 1 Kor. 15, 10.
- l. Tím výsak chlubiti se nelustí, ale toliko v Pánu. 1 Kor. 1, 29. 31. Jer. 9, 23. 24.

IV. Učastnost budauch slávoh

A. Předchází proměna zwláštní, totiž

- a. Smrt podle těla. Rjm. 5, 12. Žid. 14, 27.
- b. Pozůstalost dusse, gesto nesmrtedlná gest. Daz. 12, 7. Mat. 17, 3. 22, 32.
- c. Zwláštní Saud Boží; Žid. 9, 27.
- d. Zauplina spravedlivý hned do nebe přichází; Luk. 23, 43. Žgew. 14, 13.
- e. Kterým se něčeho k dekonale spravedlnosti nedostává, ti přichází zejména o očiice. 2 Mach. 12, 43. Mat. 5, 26.
- f. Nespravedliví, gesto v smrtedlném hřichu bez pokání vymřagi, gšau do pekla. Luk. 16, 22.

B. Proměna obecní gest

- a. Výsobecné těla z mrtvých vzkříšení. Mat. 25, 32. 1 Kor. 15, 52.
- b. Příchod Krista Pána dneb. Mat. 25, 31.
- c. Výsobecný soud, Mat. 24, 30, 31. 25, 32 —. 1 Kor. 4, 5.
- d. Skončení světa, 2 Petr. 3, 10 — 14.
- e. Život věčný vyvolených v království nebeském podlé rozličnosti zásluh. Mat. 25, 34. 46. 1 Kor. 3, 8. Žgew. 7, 13 —.
- f. Trápení věčné zatracenců v pekle. Mat. 25, 41, 46.

Poznamenání všech knih starého a nového Zákona.

I. Knihy starého Zákona.		Lep.	Str.	II. Knihy Nového Zákona.	
1. První Kníha Mojsésova	Mojzis	50	1	1. První Kníha Maccab.	16
2. Druhá Kníha Mojsésova	Mojzis	40	70	2. Druhá Kníha Maccab.	15
3. Třetí Kníha Mojsésova	Mojzis	27	127	Apoctyphe, neb kníhy, glosy Třídeníček Čněm za pravé kníhy S. Psjma neprigal.	
4. Čtvrtá Kníha Mojsésova	Mojzis	36	160	1. Modlitba Manasessova	1
5. Pátá Kníha Mojsésova	Mojzis	34	223	2. Třetí Kníha Eydriássova	9
6. Kníha Jozue	Jozue	24	274	3. Čtvrtá Kníha Eydriáss.	16
7. Kníha Šaudců	Šaudci	21	309		
8. Kníha Ruth	Ruth	4	345		
9. První Kníha Královská	Královská	31	348		
10. Druhá Kníha Královská	Královská	24	397		
11. Třetí Kníha Královská	Královská	22	436		
12. Čtvrtá Kníha Královská	Královská	25	483		
13. První Kníha Paralipom.	Paralipom.	29	525	1. Ewangel. S. Matouše	28
14. Druhá Kníha Paralipom.	Paralipom.	36	567	2. Ewangel. S. Marka	16
15. První Kníha Eydriássova	Eydriáss	10	616	3. Ewangel. S. Lukáše	24
16. Druhá Kníha Eydriássova	Eydriáss	13	631	4. Ewangelium S. Jana	21
17. Kníha Tobitova	Tobitova	14	651	5. Skutkové S. Apoštola	28
18. Kníha Judyth	Judyth	16	665	6. Epistola S. Pavla k Rimanám	16
19. Kníha Elíšter	Elíšter	16	683	7. První Ep. S. Pavla k Roryntím	16
20. Kníha Lebová	Lebová	42	701	8. Druhá Ep. S. Pavla k Roryntím	13
21. Kníha Žalmů	Žalmů	150	740	9. Ep. S. Pavla k Galatiům	6
22. Kníha Příslušní	Příslušní	31	843	10. Ep. S. Pavla k Efesským	6
23. Elezjášek neb Razatel	Elezjášek	12	876	11. Ep. S. Pavla k Filipensk.	4
24. Písen Šalomaunová	Šalomaunová	8	888	12. Ep. S. Pavla k Kolos. sentým	4
25. Kníha Maudroši	Maudroši	19	893	13. První Ep. S. Pavla k Teasalonycenským	5
26. Elezjášek	Elezjášek	51	915	14. Druhá Ep. S. Pavla k Teasalonycenským	3
Knihy Prostocné.				15. První Ep. S. Pavla k Tymoteovi	6
1. Prrostoví Izaiášovo	Izaiášovo	66	981	16. Druhá Ep. S. Pavla k Tymoteovi	4
2. Prrostoví Jeremiášovo	Jeremiášovo	52	1050	17. Ep. S. Pavla k Tímovi	3
Základní neb Plác Jereš miášse Protoka		5	1130	18. Ep. S. Pavla k Silvios nowi	1
Protostoví Baruchovo		6	1139	19. Ep. S. Pavla k Židům	13
3. Prrostoví Ezechyelovo	Ezechyelovo	48	1149	20. Obecná Ep. S. Jakuba	5
4. Prrostoví Danyelovo	Danyelovo	14	1219	21. První Ep. S. Petra	5
5. Prrostoví Vzeášsovo	Vzeášsovo	14	1249	22. Druhá Ep. S. Petr	3
6. Prrostoví Joelovo	Joelovo	3	1259	23. První Ep. S. Jana	5
7. Prrostoví Amosovo	Amosovo	9	1263	24. Druhá Ep. S. Jana	1
8. Prrostoví Abdyášsovo	Abdyášsovo	1	1271	25. Třetí Ep. S. Jana	1
9. Prrostoví Jonášovo	Jonášovo	4	1272	26. Ep. obecná S. Judy	1
10. Prrostoví Michášovo	Michášovo	7	1273	27. Ep. obecná S. Jana	22
11. Prrostoví Nahumovo	Nahumovo	3	1281		
12. Prrostoví Habakukovo	Habakukovo	3	1283		
13. Prrostoví Sofonyášovo	Sofonyášovo	3	1296		
14. Prrostoví Aggenšovo	Aggenšovo	2	1299		
15. Prrostoví Zacharyášovo	Zacharyášovo	14	1292		
16. Prrostoví Malachyášovo	Malachyášovo	4	1304		

Porádek knih starého Zákona až do Proroků.

1. První kniha Mlogžissova.
2. Druhá kniha Mlogžissova.
3. Čtvrtá kniha Mlogžissova.
4. Čtvrtá kniha Mlogžissova.
5. Pátá kniha Mlogžissova.
6. Kniha Jozue.
7. Kniha Saudců.
8. Kniha Rut.
9. První kniha Královská.
10. Druhá kniha Královská.
11. Čtvrtá kniha Královská.
12. Čtvrtá kniha Královská.
13. První kniha Paralipomenon.
14. Druhá kniha Paralipomenon.
15. První kniha Ezdrássova.
16. Druhá kniha Ezdrássova.
17. Kniha Tobiašsova.
18. Kniha Judyth.
19. Kniha Štěpán.
20. Kniha Jobova.
21. Kniha Žalmů.
22. Kniha Příslowj.
23. Kleyzástes neb Kazatel.
24. Píseň Salomaunova.
25. Kniha Maudrosti.
26. Kleyzáskylos.

První

Prvnj Knihha Mogjissowa.

Rapitola I.

Swoteni všebe y země, y wsech wěcích w ře sestu dnech.

1. **N**a početku swotil Bůh Všebe, a zemi.

2. Země pak byla puštá a prázdná, a tmy byly nad světěj propasti: a Duch Boží wznássel k nad vodami.

3. Y řekl Bůh: Bud světlo. A včineno gest světlo.

4. Y widěl Bůh světlo, žeby bylo dobré: y oddělil světlo od temnosti.

5. A nazval světlo Dnem, a tmy nocí: Y stal se večer a giorno, den geden.

6. Řekl také Bůh: Bud obloha v prostřed vod: a odděl vody od vod.

7. Y včinil Bůh oblohu, a oddělil vody, kteréž byly pod oblohau, od těch, kteréž byly nad oblohau. Y stalo se tak.

8. Y nazval Bůh oblohu, Všebe: y stal se večer a giorno, den druhý.

9. Řekl pak Bůh: Shromáždě se vody, kteréž pod nebem jsou, v místu gedno: a vkaž se (místo) suché. Y stalo se tak.

10. Y nazval Bůh (místo) suché, zemi, a shromáždění vod nazval Mořem. A widěl Bůh, žeby bylo dobré.

11. Y řekl: Zplod země bylinu zelenou a činjí syňe, a dřevo plodné nesaucí owoce podlé pokolení svého, gehožby sime v nem samém bylo na zemi. Y stalo se tak.

12. Y wydala země bylinu zelenou, a činjí syňe podlé pokolení svého, a dřevo nesaucí owoce, a magický gedno každé syňe podlé * tvárnosti své. A widěl Bůh, žeby bylo dobré.

13. Y stal se večer a giorno, den třetí.

14. Řekl pak Bůh: Budte světla na obloze nebeské, a ak dél j den a noc, a ak jsou na znamenj a ** na časy, y dny y léta:

15. Aby svítila na obloze nebeské, a osvěcovaala zemi. Y stalo se tak.

16. Y včinil Bůh dvě světla veseliká: světlo veselí, aby panovalo nade dnem: a světlo menší, aby panovalo nad nocí: a hvězdy.

17. A postavil ge na obloze nebeské, aby svítily nad zemí,

18. A panovaly nade dnem a nocí, a dělily světlo a tmy. A widěl Bůh, žeby bylo dobré.

19. Y stal se večer a giorno, den čtvrtý.

20. Řekl také Bůh: Wydegte vody placiduž živé, a (životící) létavé nad zemí pod oblohau nebeskau.

21. Y swotil Bůh velyby veseliké, a vyselikau duši živou a hebagický se, kterauž wydal vody w tvárnostech gegich, a vyseliké létavé podlé pokolení geho. A widěl Bůh, žeby bylo dobré.

22. Y požehnal gim, řka: Rosťtež, a nmožte se, a napříte vody mořské: a ptactwo ač se rozmožus ge na zemi.

23. Y stal se večer a gjito, den pátý.

24. Řekl také Bůh: Vydej ze mě dřísi žiwau w pokolenj gegim, howada, a zeměplazy, y zwijata zemská podlé twárnostj gegich. Y stalo se tak.

25. A včinil Bůh zwijata zemská podlé twárnostj gegich, y howada, y wsseliky zeměplaz w pokolenj gecho. Y widěl Bůh, žeby bylo dobré,

26. A řekl: Včinme Člověka k obrazu a podobenství násemu: a ač panuje nad rybami mořským, a nad practwem nebeským, y nad zwijaty, y nad evou zemi, y nad wsselikým plazem, kterýž se hejbe na zemi.

27. Y stvořil Bůh člověka k obrazu svému: k obrazu Božímu stvořil ho, muže a ženu stvořil ge.

28. Y požehnal jim Bůh, a řekl: Rosťež, a množte se, a naplňte zemi, a podívané gi, a panujte nad rybami mořskými, a nad practwem nebeským, y nad evou životící, kterýž se hejbagj na zemi.

29. Y řekl Bůh: Hle dal sem wám wsselikau bylinu nesaucý semeno na zemi, a wsscka dřívj, kteráž magj w samých sobě semeno pokolenj svého, aby wám byla za pokrm:

30. A wsschňem životcíchum zemským, y wsschňu pracetu nebeském, y ressem wěcem, kterýž se hejbagj na zemi, a w kteryhž gest dusse žiwá, aby měly k u pokrmu. Y stalo se tak.

31. A widěl Bůh wsscky wěcy, kterýž byl včinil: a byly velmi dobré. Y stal se večer, a gjito, den sseský.

* Wlastní povahy. ** R rozšíření žasů, dnù, a let.

Rapitola II.

Pošvácenj one sedmého. 8. Štěpenské rozhosse. 18. Wzdešlánj ženy z Adama: mowa zebra. 23. Původ stavu manželského.

1. Sedy dokonána sau klobesa, a země, y wsscka okrasa gegich.

2. A dokonal Bůh dne sedmého dílo své, kterýž byl včinil: a odpočinul dne sedmého odewosseho díla, kterýž byl dělal.

3. Y požehnal dni sedmému; a posvátil ho: nebo w něm byl přestal odewosseho díla svého, kterýž stvořil Bůh, aby včinil.

4. Tíž gsau rodové klobes a země, když stvořena sau, w den, w němž včinil Hospodin Bůh klobes y zemi:

5. Y wsseliké pravuj polní dříve nežli vycházelo na zemi, a wsselikau bylinu fraginy, prvé než vycházela: nebo byl nedstíl Hospodin Bůh na zemi, a člověka nebylo, kterýž by dělal ženu:

6. Ale studnice wystupovala z země, swažující wssckou svatohorskou zemi.

7. Včinil tedy Hospodin Bůh člověka z hliny země, a vdechl w twář gecho duchoví života, y včiněn gest člověk w dřísi žiwau.

8. Štěpil pak byl Hospodin Bůh rág rozhosse od počátku: w němž postavil člověka, gechož byl včinil.

9. A wyvedl Hospodin Bůh z země wsseliké dřevo k pohledění pěkné a k gídlu chutné: dřevo také života v prostřed téže, y dřevo wedení dobrého a zlého.

10. A řeka vycházela z místa rozhosse k swažování téže, kterýž odtud dělal se na čtyři blato (řeky).

11. Čměno gedné řízen: ta gest, kteráž obchází wssckou zemi řekla: kdež e rodí zlato:

12. A zlato země té neylepsí gest: tu se nachází bdelium, a kámen onychyn.

13. A jméno técky druhé Čehoniček gest, kteráž obchází všecku zemi Čláutčinštejn.

14. Jméno pak técky třetí, Tygr: ta * gde proti Nejsvětěm. Která pak téctví, ta gest Evfrátes.

15. Pogal tedy Hospodin Bůh člověka, a postavil geg v rági rozkošek, aby dělal, a ostíhal ho:

16. A přikázal mu, rta: že všeckého dřeva ragstého gez:

17. Ž dřeva pak věděný dobrého a jich ač negiss: nebo v kterykoli den z něho gjisti budess, smrti umícsa.

18. Řekl také Hospodin Bůh: Učni dobré člověku, býti samotnému: Učiňmež mu pomoc podobnau gemu.

19. Stvoril tedy Hospodin Bůh z země všecky životníky zemité, a všecko practwo nebeské, přivedl ge k Adamovi, aby víděl, jak by nazval ge: nebo jakž nazval Adam každou dusi žitavu, tot gest jméno gegi.

20. J nazval Adam jmény ge: gich všecky životníky, a všecko practwo nebeské, y všecko zvěřata země: Adamovi pak nenašel se pomocník podobný gemu.

21. Vpuštěl tedy Hospodin Bůh ře na Adama: a když všnul, vynášel jedno z žebet gebo, a vyplnil tělem místo gebo.

22. Y vydělal Hospodin Bůh žebro, kteréž vynášel z Adama, a ženu: a přivedl gi k Adamovi.

23. Y řekl Adam: Tato (gest) boli nyni z boli myši, a tělo z těla mého: tato slavit bude Člužice, nebo z muje ženska gest.

24. Protož opustí člověk otce svého, y matku, a přidřžeti se bude manželky své: a budou dva v genderu těle.

25. Byli pak obadva nazý, tož třetí Adam, y žena gebo: a nestyděli se.

* Teče proti zemi Nejsvětě.

Kapitola III.

Chystost Hadu. 6. Pád člověka. 8. Dvinný bo z býku. 14. Pokuty vločky ženě.

1. **H**ad pak byl chytřegssi, nežli rossyckni životníchové země, kteréž byl včinil Hospodin Bůh. Kterýžto řekl k ženě: Proč přikázal nám Bůh, abyste negedli z každého dřeva ragstého?

2. Gemuž odpověděla žena: Ž owoce dřívaj, kteráž gsau v rági, gjime:

3. Ž owoce pak dřeva, kteréž gest v prostřed ráge, přikázal nám Bůh, abyse negedli, a abyse se ho nedotykal, abyhom snad nezemřeli.

4. Řekl pak had k ženě: kdykoli smrti nezemřete.

5. Kdybóti vši Bůh, že v kterykoli den budete gjisti z něho, očí vrasí se oči wasse: a budete gato bohoré, vědouce dobré y zlé.

6. Viděla tedy žena, žeby dobré bylo dřevo k jídlu, a očim pěkné, a na pohledení rozkošné: y vyzala z owoce gebo, a gedla: a dale moži svému, kterýž gedl.

7. Y očí vrasí se oči obaří: a když poznali, že gsau nazý, natázali listi fíkového, a nadělali sobě * věnčíků.

8. A když byli zařechli hlas Hospodina Boha procházejícího se v rági ** na východ po poledni, stál se Adam, y žena gebo od kváli Hos-

spodina Boha v prostřed dějoví raga-
stého.

9. Že povolal Hospodin Bůh A-
dama, a řekl jemu: Vede gsy:

10. Díky řekl: Hlas tvůj
slyšel sem v rági: a bál sem se, pro-
tože gsem nahý, a řekl sem se.

11. Jemuž řekl (Bůh): V kdož
tobě oznámil, že gsy nahý, gediné že
sy z dřeva gedl, z křečož sem tobě
přikázal, abyš negedl?

12. Že řekl Adam: Žena, kterouž
sy mi dal rovaryšku, dala mi z dře-
va, a gedl sem.

13. Že řekl Hospodin Bůh k ženě:
Proč sy to včinila? Kterážto odpo-
věděla: Had podvedl mne, a ge-
dla sem.

14. Že řekl Hospodin Bůh k ha-
du: Že sy to včinil, zlořečený gsy
mezi všemi životních, a zwijatý
země: na prsch svých polezceš, a ze-
mi gisti budess po všech dny živo-
ta svého.

15. Klepáčelský položím mezi
tebou a k ženou; a mezi semencem
tvým a semencem gegjim, onac poté
hlavu twau, a ty auflady činíti bu-
desse paté gegj.

16. Ženě také řekl: Rozmnožjm
býdy twé, a počnánj twá: v bolesti
roditi budess syň, a pod mocý muže
budess, a on panovati bude nad te-
bou.

17. Adamovi pak řekl: Že sy v-
poslechl blasu ženy své, a gedl sy z
dřeva, z křečož sem přikázal tobě,
abyš negedl, zlořečená země v díle
tvém: v ptáčech budess gisti z ní
po všech dny života svého.

18. Černj a hloži tobě ploditi bu-
des, a budess gisti bylinu země.

19. V potu twáře své gisti bu-
des chléb, dokudž se nenawrát-

tis do země, z kteréž vzať sy: nebo
prach gsy, a v prach se naveratíš.

20. Že nazval Adam gmeno že-
ny své, Eva: protože byla matě
všech živých.

21. Zdejšl také Hospodin Bůh
Adamovi, a ženě gicho sukně kožen-
né, a zobláčel ge:

22. Že řekl: Vše Adam gako ge-
den z nás včiněn gest, věda dobré y
zlé: protož nyni aby siad newzahle
ruký své, a newzal také z dřeva ži-
wota, a gedlby, a bylby žiw na ruky.

23. Že wypustil geg Hospodin
Bůh z ráge rožkošce, aby dělal zemi,
z níž vzať gest.

24. Že výhnal Adama: a posta-
wil před rágem rožkošce Chetubjny,
a meč plamenný a *** obratný, k
ostříhání cesty dřeva života.

* Záštěni. ** R. wečerau. † Skrz
ženu tuto, rozumí se (gak swědčí SS.
Ocové) Maryja Panna, kteráž poro-
dití bylo Krista, oné zde zašloubené Sý:
mě, hlavu pekelného báda, aneb bá:
bla, mocý gicho, potkela. *** Genž:
by se obrácel. Tak S. Jeroným v Olivě.
Hebre.

Rapitola. IV.

Synů Adamových oběti. 8. Wražda
Rainowa. 17. Potomcy Rainowi. 25.
Rod Ademuš.

1. Adam pak poznal Ewou ženu
twau: kteráž počala, a po-
rodila Raina, řkaucý: Obdržela sem
člověka skrz Boha.

2. U opět porodila bratra gicho
Abelc. Byl pak Abel pastýř ovcey,
a Rain woráč.

3. Stalo se pak po mnohých
dnech, že oběrovat Rain z autody
zemské dary Hospodinu.

4. Abel také oběrovat z prvoroz-
zených stáda svého, a z ruky gegich:
y vzhledi Hospodin na Abele, a na
dary gicho.

5. když Bain pař, a na dary gebo, nevzhledl: y rozhněval se Bain náramně, a opadla twář geho.

6. Y řekl Hospodin k němu: Proč sy se rozhněval: a proč opadla twář twá?

7. Ždaliž newezměso*, budešli dobré činiti: pařli zle, hned te dveři jich hřich pěstřen bude: ale ** pod tebou bude žádost geho, a ty panovat budeš nad ním.

8. Y řekl Bain k Abelovi bratu svému: Wygđeme wen. A když byli na poli, powstał Bain proti bratu svému Abelovi, a zabil geg.

9. Y řekl Hospodin k Bainovi: Kde gest Abel bratr twůr: Kterýž odpověděl: Nejmí: Ždaliž gsem gá strážným bratra svého:

10. Y řekl k němu: Co sy včinil: Blas k tvoje bratra twého volá ke mne z země.

11. Protož nyni zlořečený budeš na zemi, kteráz otevřela všta svá, a přigala k tvoje bratra twého z ruky twé.

12. Když budeš dělati gi, nebudé dívatati tobě vžitků svých: tuláš ktem a poběhlým budeš na zemi.

13. Y řekl Bain k Hospodinu: Měříš gest nepravost mě, nežli abych odpuštěný zašlažil.

14. Hlc vyhánjsa mne dnes od twáři země, a od twáři twé krýti se budu, a budu tuláčem a poběhlcem na zemi: protož každý kdož nalezně mne, zabijeť mne.

15. Y řekl genu Hospodin: když koli tak nebude: ale každý, kdož zasbige Bain, sedmnásobně trestán budé. Y položil Hospodin znamení na Bain, aby ho žádný nezabil, kdož by geg nalezl.

16. Y wyssed Bain od twáři Hos- spodina bydlil poběhlý na zemi k wýchodní straně Edén.

17. Poznal pař Bain ženu swau, kteráz počala, a porodila ſenočka: y vystavěl město, a nazval gméno geho ze gména syna svého, ſenočka.

18. Šenoček pař zplodil Irada, a Irad zplodil Mariacelc, a Mariacel zplodil Mathuzacle, a Mathuzael zplodil Lamecha.

19. Kterýž pogal dvě ženy, gméno jedné Ada, a gméno druhé Sella.

20. Y porodila Ada Jábele, kterýž byl otec přebývacích v stájných, a pastýřů.

21. A gméno bratra geho Juval: ten byl otec hragicých na cytu, a na warhany.

22. Sella také porodila Tubal- Caina, kterýž byl kowář a čemeslník v říšského díla od mědi a železa. Sestra pař Cubalkainowa, Lóema.

23. Y řekl Lamech ženám svým Adé a Selle: Slyšte blas můg ženy Lamechovy, poslouchegte řecí mé: že seni zabil muže k raně své, a mládečka k zápalosti své.

24. Sedmnásobná pomsta dána bude pro Bainu: pro Lamecha pař sedmdesáté sedmkrát.

25. Poznal také gesse Adam že- nu swau: y porodila syna, a nazvala gméno geho Seth, řeau: Posta- wil mi Boh giné syně místo Abele, kteréhož zabil Bain.

26. Ale y Sethovi narodil se syn, kteréhož nazval Enosem: ten počal vyzývatí Gméno Hospodina.

* Odplatu. ** pod mocí twau.

Kapitola V.

Rodina Adamova, a potomků geho, y
živobytí gegich až do Noé.

1. Čato gest kniha rodu Adamo-
wa. V den prvního stvo-
řil Bůh člověka, k u podobenství
Božímu včinil ho.

2. Vlnže a ženu stvořil ge a poz-
jehnal gím: y nazval jméno ges-
tího Adam, v den, kteréhož stvoře-
ní řiu.

3. Byl pak živ Adam sto třicet
let: a zplodil (syna) v obrazu a k
podobenství svému, a nazval jmé-
no geho Seth.

4. Y včiněni řiu dnowé Adaz-
mowi, potom když zplodil Setha,
osm let: a zplodil syny y dcery.

5. A včiněn gest wesserem čas
kteréhož živ byl Adam, devět set
třiceti let, y vnitřel.

6. Seth také živ byl sto pět let,
a zplodil Enosa.

7. A byl živ Seth, potom když
zplodil Enosa, osm set sedm let, a
zplodil syny y dcery.

8. Y včiněni řiu všichni dno-
wé Sethowi, devět set dvacáte
let, y vnitřel.

9. Živ pak byl Enos devades-
tate let, a zplodil Bainana.

10. Po gehožto narození živ
byl osm set, patnácte let, a zplodil sy-
ny y dcery.

11. Y včiněni řiu všichni dno-
wé Enosovi devět set pět let, y v-
nitřel.

12. Živ také byl Bainan sedm-
desate let, a zplodil Malaleele.

13. A živ byl Bainan potom
když zplodil Malaleele, osm set čty-
řiceti let, a zplodil syny y dcery.

14. Y včiněni řiu všichni dno-
wé Bainanovi devět set deset let,
y vnitřel.

15. Živ pak byl Malaleel sedce-
tate pět let, a zplodil Járeda.

16. A živ byl Malaleel potom
když zplodil Járeda, osm set třicet
let: a zplodil syny y dcery.

17. Y včiněni řiu všichni dno-
wé Malaleelovi osm set devadesate
pět let, y vnitřel.

18. A živ byl Járed sto a sedce-
tate dvě léta, a zplodil Henocha.

19. A živ bil Járed potom když
zplodil Henocha, osm set let, a zplod-
il syny y dcery.

20. Y včiněni řiu všichni dno-
wé Járedovi devět set sedesate dvě
léta, y vnitřel.

21. Henoch pak živ byl se-
desate pět let, a zplodil Mathuzas-
léma.

22. A chodil Henoch s Bohem:
a živ byl, potom když zplodil Mathu-
zaléma, tři sta let, a zplodil syny
y dcery.

23. Y včiněni řiu všichni dno-
wé Henochovi, tři sta sedesate pět let.

24. A chodil s Bohem, a * nevě-
zal se: nebo vžal ho Bůh.

25. Živ také byl Mathuzalém
sto osmdesate sedm let, a zplodil Lá-
mecha.

26. A živ byl Mathuzalém, po-
tom když zplodil Lámecha, sedm set
osmdesate dvě léta, a zplodil syny y
dcery.

27. Y včiněni řiu všichni dno-
wé Mathuzalémovi devět set se-
desate devět let, y vnitřel.

28. Živ pak byl Lámech sto osm-
desate dvě léta, a zplodil syna:

29. A nazval jméno geho Lóe,
řka: Tentot nás potěší od skutků,
a prácy rukou naších, v zemi, kte-
réžto zlořečil Hospodín.

30. A živ byl Lámech, potom
když

Když zplodil kloé pět set, dewadesáte
pět let, a zplodil syny y dcery.

31. Y včiněni sau wifickni dno,
wé Lamechovi, sedm let, sedmdesáte
sedm let, y umírl. Kloé pak když
byl w pětistech letech, zplodil Séma,
Cháma, a Jéfferha.

* A nebyl wjce widjn.

Kapitola VI.

Zlost lidstva se na zemi rozmohla. 7.
Bůh drozyl swetu zkázu. 14. A wjdě:
lati koráb rozkázal.

1. **A** když se počali lidé množiti
na zemi, a dcet naplodili,

2. Widauec t synowé Božj dcery
lidsté, žeby byly krásné, brali sobě
manželky ze všech, kteréž byli zwos-
lili.

3. Y řekl Bůh: kleszstanec duch
můg w člověku na věky, nebo tělo
gest: a budau dnowé geho †† sto
dwadeceti let.

4. Obrové pak byli na zemi w
všech dnech, nebo když rozházel synos
wé Božj k dcetám lidstvym, a ony ro-
daly, růž gšau mocnji od věku, muži
šlowarni.

5. Wida pak Bůh, žeby mnohá
zlost lidstva byla na zemi, a wesseliké
myšleni srdce náhylné bylo k zlému
po všechen čas,

6. Zjelelo se mu, že člověka vci-
nil na zemi. A bolesti srdce dotčen
gsa vrnit,

7. Řekl: Vyhladim člověka,
kterého sem stvořil, od twáti země,
od člověka, až do horad, od země:
plazu až do pracwa nebeského, ne-
bo lito mi, že sem ge včinil.

8. Kloé pak nalezl milost před
Hospodinem.

9. Číto gšau rodové kloé: Kloé
muj spravedlivý, a dokonalý byl
w codech svých, s Bohem chodil.

10. A zplodil tři syny, Séma,
Cháma, a Jéfferha.

11. Porušena gest pak země před
Bohem, a naplněna gest nepravostj.

12. Y když wsděl Bůh, že země
porušena gest (nebo wesseliké tělo
bylo porušilo cestau swau na zemi)

13. řekl kloé: Bonec wesseliké
ho těla přišel předemne: naplněna
gest země nepravostj od twáti ge-
gich, a gá ge zkazým s zemí.

14. Včin sobě koráb z dřívj obz-
esaného: Přibytecky w korábu
wzděláss, a klim pomájess wnitt, y
zewnitt.

15. A takto wzděláss geg: Tři
set lokrů bude dluhost korábu, padě-
sati lokrů širokost, a střidcti lokrů
wysokost geho.

16. Okno w korábu wzděláss, a
w lokru dokonáss swodcuk geho:
dwére pak korábu postawiss w bo-
ku: zpodnji, druhé y třetí ponebj
včiniss w ném.

17. Hle gá přivedu wody poto-
py na zemi, abyž zahubil wesseliké tě-
lo, w némž gest duch života pod ne-
bem: Všechy věcy, kteréž na zemi
gsau, zkazeny budau.

18. A včinim vmluvu swau s
cebau: a wegdeso do korábu ty, y
synowé twogi, žena twá, y ženy sy-
nù twých s cebau.

19. A ze všech živorčich wessel-
ikého těla po dwém vvedes do kor-
ábu, aby živi byli s cebau: samco-
wého pohlawj a famičjho.

20. Z pracwa podlé pokolenj ges-
ho, a z horad podlé pokolenj gegiř, a
ze všech plazu ženistého, podlé po-
kolenj geho: po dwém ze všech we-
gdau s cebau, aby mohli živi byti.

21. Protož naberes s cebau ze
všech pokrmů, kteříž gedeni byli
mohau,

mohau; a snesess P sobě: a budau za pořítm tak tobě, gáko gím.

22. Tedy včinil Lloé wſſecky wécy, kteréž byl rozkázal geniu Bůh.

+ Starie sonn Boží rozuměj se, dle dálku až do dnešního Weykladu, synowé Sechow, pokolenj totizco wýwoleně: kterež deen pak lidství dcery z rodury Rainový pošlé. †† Ne dnowé věku člověka (viz této knihy Kap. XI. v. 13. 15. 17.) ale dnowé propuštění P pokání před potopou. S. Jerou. v. Odkl. Hebr.

Rapitola VII.

Noé vchází do korábu. 17. Potopa všechno světa.

1. Vrkli Hospodin k němu: Vez gdiž ty, y wſſeck dům twůig, do korábu: neboť seni tebe vidiel spravedlivého před sebou w pokolenj tomto.

2. Ze všech životních čistých vezmi sedmero a sedmero, samice a samicy: z životních pak nečistých, dvě a dvě, samice a samicy.

3. Ale y z practwa ltebelského sedmero a sedmero, samice a samicy: aby zachováno bylo symě na tváři vssi země.

4. Ltebo gessiē, a po sedmi dnech, gá dsiřti bndu na zemi za čtyřideti dnů, a čtyřideti nocí: a vyhlaďim vſſelikau podstatu, kterau sem včisnil, ze stvorku země.

5. Včinil tedy Lloé vſſecky wécy, kteréž byl rozkázal genui Hospodin.

6. A byl w ſesti ſtech letech, když potopy wody rozwodnily se na zemi.

7. Y vſſel Lloé a synové geho, žena geho, a ženy synů geho s njim do korábu, pro wody potopy.

8. Z životních také čistých, y nečistých, y z practwa, a ze všechno, což se heybe na zemi,

9. Dvě a dvě vſſeli Lloé do korábu, samice a samice, gáž byl rozkázal vhospodin Lloé.

Rap. VII.

10. A když pomínilo ſedm dnů, wody potopy rozwodnily se na zemi.

11. Léta ſeſtistého života Lloé, měsýce druhého, ſedmnáctého dne měsýce, protiženy ſau vſſecky ſtrudnice propasti veliké, a pruduchové nebessí otevříni ſau:

12. Y ſtal ſe děſe na zemi čtyřideti dnů, a čtyřideti nocí.

13. Při počátku dne toho vſſel Lloé, a Sém, a Chám, a Jéfferh, synové geho; žena geho, a tři ženy synů geho s njimi, do korábu:

14. Oni, y vſſeliky životních posdle pokolenj svého, y vſſeliká hovas da w pokolenj svém, y vſſecko což ſe heybe na zemi w pokolenj svém, y vſſeliké léta w podlé pokolenj svého, vſſeligacy prácy, y vſſecky létky:

15. Vſſeli k Lloé do korábu, dwé a dwé ze vſſelikého těla, w němž byl duša života.

16. A kteréž vſſeli, samec a samice ze vſſelikého těla vſſeli, gáž byl přiřkázal genui Bůh: a zavrcl ho Hospodin zemní.

17. Y ſtala ſe potopa čtyřideti dnů na zemi: a rozmnoženy ſau wody, a vyzdvihlý koráb wzhůru od země.

18. Ltebo ſe náramně rozwodnily: a vſſecky wécy naplnily na stvorku země: koráb pak vznáſel ſe nad wodami.

19. A wody rozmohly ſe přejíſſe nad zemí: a příkryty ſau vſſecky hory přewysoké podewojsim ltebem.

20. Patnácte loktů vyšší byla woda nežli hory, kteréž byla příkryla.

21. Y zbynulo vſſeliké tělo, kteréž ſe heybalo na zemi, práku, životních, zvítat, y vſſek plazů, kteréž ſe plazý po zemi: vſſyci lidé,

22. Y vſſecky wécy, w nichžto dýchání

dýchánj života gest na zemi, po smrty.

23. U zahladil (Bůh) vosselkau podstav, kteráž byla na zemi, od červka až do howada, tak země plaz, gaf práctwo nebeské, u vyhlažena sau z zemi: zůstal pak sam kloé, a kteříž s ním byli v korábu.

24. U trvaly wody na zemi sto padesát dnů.

Kapitola VIII.

Vmenšení wod, a konec potopy. 16. Tisíce v korábu vyšel, 20. a oběti Bohu obětoval.

1. **N**ezpomnenu se pak Bůh na kloé, a na vosscky životníchy, u na vosscká howada, kteráž byla s ním v korábu, přivedl wjít na zemi, u vmenšeny sau wody.

2. A zavřeny sau studnice prospasti, u průduchové klobessi: u zastaveny sau prsty z klobesi.

3. U navrátily se wody z zemi * gdauec a vracujice se: a počaly se vmenšovat po stu padesati dnech.

4. A odpocinul koráb měsíce sedmého, dvacátého sedmého dne měsíce, na horách Armentských.

5. Ale wody odcházely, a opadaly, až do desátého měsíce: nebo desátého měsíce, prvního dne měsíce, včas zali se vrchové hot.

6. A když prominulo čtyřicet dny, otevřeo kloé okno korábu, kteříž byl vdelal, vypustil křawce:

7. Kterýžto vypázel, a zase se nenavracoval, dokudž neuwyschlí wody na zemi.

8. Vypustil také holubicy za ním, aby viděl, gizliby přesialy wody na sváti zemi.

9. Kterýžto když nechala, kdeby odpocinula noha gegi, navrátila se k němu do korábu: neto wody byly

po vossi zemi: u vztáhl ruku, a pozadna gi vnesl do korábu.

10. Počekalo pak nad to sedm dní giny, opět vypustil holubicy z korábu.

11. Ale ona přissla k němu k vescerav, nesauc ratolest olivovou s zeleným listem v všech svých, tedy porozuměl kloé, že přestaly wody na zemi.

12. U čekal nicméně sedm giny dní: a vypustil holubicy, kterážto nenevrátila se vjce k němu.

13. Protož scestistého prvního léta, prvního měsíce, prvního dne měsíce, vmenšeny sau wody na zemi: a otevřeo kloé středu korábu, pohledel, a viděl, žeby byl osušen svrchní zemi.

14. U měsíce druhého, a dvacátého sedmého dne měsíce vyschlí zemi.

15. Uválil pak Bůh kloé, ktaž:

16. Vyšel z korábu, ty, u žena twá, synové twogi, u ženy synů twých s tebou.

17. Vosscky životníchy, kteříž gsa u tebe, ze vosselkého těla, tak u práctwa, gato z živit, a vosselkých plazů, kteříž se plazí po zemi, vyswed s sebou, a wegde na zemi: rostřež a množte se na nj.

18. Čedy vysel kloé, a synové geho, žena geho, u ženy synů geho, s ním.

19. Ale u vossckni životníchové, howada, u plazové, kteříž se plazí po zemi, podlé pokolení svého, vyslli z korábu.

20. Vzdělal pak kloé oltář Hos spodinu: a vzal ze vssího dobytku, a z práctwa čistého, obětoval oběti zapalné na oltáři.

21. U povonel Hos podin vůně přej:

příjemné, a řekl: Nikoli vjce nebudu zlořečiti zemi pro lidi: nebo snyši, a myſſlenj lidsteho ſcdce ſe zlénu naſloněna ſau od mladosti gegich: protož vjce nebudu bjtí *** wſſeliké dafſe žiwa, gako ſem včinul.

22. Po wſſecly dny země, ſetj, a žen, ſtudeno, y wedto, léto a zyma, noc a den, *** neodpočinau.

* Sem y tam plynauce. ** Wſſeho což živo geſt. *** Nepreranau.

Rapitola IX.

Požehnání Božj Not. c. Zapovědeň, nij vraždy. 9. Vmluwa Božj s Not. 20. Opitj Not.

1. **N**i požehnal Bůh kloé, a ſynum geho. A řekl k nim: Rosk: ſej a množte ſe, a naplňte země.

2. A ſtrach wáss, a hrůza (waffe) budíž na wſſecly životníchy země, a na wſſeliké practwo nebeſké, ſe wſſe mi věcini, kteréž ſe heybaj na zeini: wſſecly tyby mořské wassji ruce dány ſau.

3. A wſſecto, což ſe heybe, a že wo geſt, bude wám za počin: gaſko byliny zelené dal ſem wám wſſecto;

4. Kromě, že maſa o kwoj gijſti nebudete.

5. Klobo kwoe dafſi wassjich wyzbledáwati bude z ruhy wſſeho hoſwad: a z ruhy člověka, z ruhy muže a bratra geho, bude wyzledáwati dafſe člověka.

6. Kdobyfoli wylil krew lidstav, wylita bude krew geho: nebo k obrazu Božjmu včiněn gest člověk.

7. Wy pak roſk: ſej a množte ſe, a wegđete na země, a naplňte gi.

8. Také tyto věcy řekl Bůh k Kloé, a k ſynum geho s njm:

9. Hle gá vstanowjim vmluwou ſwau s wámi, y s ſemenem wassjim po wás:

10. A ſe wſſelikau dafſi žiwa, kteráž geſt s wámi, tak w practwo, gak w horadech, a wſſech dobytcých země, kteříž wyſſli z korábu, a ſe wſſe mi žvýčaty země.

11. Vstanowjim vmluwou ſwau s wámi, a nikoli vjce nebudе zahubeno wſſeliké tělo wodami potopy, aniž bude vjce potopa každých zemí.

12. Y řekl Bůh: Toto (bude) znamenj vmluwoy, kteréž dávám mezy mnau a wámi, y wſſelikau dafſi žiwa, kteráž geſt s wámi w počoleni věčné:

13. Duha ſwau poſtaſim na oblacých, a bude znamenj vmluwoy mezy mnau, a mezy zemí.

14. A když powlečku oblaſtmil ſe, vřáže ſe duha má na oblacých:

15. A rozpomenu ſe na vmluwou ſwau s wámi, y ſe wſſelikau dafſi žiwa, kteráž tělo objiwouje: a nebude vjce wod potopy k vyhlazenj wſſelikého těla.

16. A bude duha na oblacých, a bude vſděti gi, y rozpomenu ſe na vmluwou věčnau, kteráž včiněna geſt mezy Bohem a wſſelikau dafſi žiwa wſſelikého těla, kteréž geſt na zemí.

17. Y řekl Bůh k Kloé: Toto buze znamenj vmluwoy, kteřauž ſem vſtanowil mezy ſebau, a wſſelikým tělem na zemí.

18. Byli tedy synowé Kloé, kteříž wyſſli z korábu, Sém, Chám a Jéffeh: Chám pak tenk geſt otec Chanaánu.

19. Ti tři gſau synowé Kloé: a od těch rozplozeno geſt wſſecto počolenj lidsteho po wáji zemii.

20. Y začal Kloé muž wotáć dělati zemí, a ſtěpil winnicy:

21. A píge wjno opil se, a obnažen gest w stánu swém.

22. Což když widěl Chám otce Chanaánu, žeby totižto hanba otce geho odnášena byla, powěděl dvoře bratřím swým tóně.

23. Ale Sém a Jaffeth pláště vložili na ramena swá, a krácegice zpátkem, zastryli hanbu otce swého: a tváři gegich byly odvráceny, a hanby otce neviděli.

24. Proctivě pak kloé po wjné, když zvěděl, co mu včinil syn geho manželji,

25. Řekl: Složecený Chanaán, služebník služebníků bude bratřím swým.

26. Uřekl: Požehnaný Hospodin Bůh Sému, budiž Chanaán služebník geho.

27. Rozsířil Bůh Jaffetha, a et bydlí w stáncích Sémových, a bud Chanaán služebník geho.

28. Žito pak byl kloé po potopě tří sta pedesát let.

29. A naplněni súr vysíckni daové geho děvčeti sty pedesati lety: a vznícel.

Kapitola X.

/ Od synů a potomků kloé.

1. Tito jsou rodové synů kloé, Séma, Cháma, a Jaffetha: a narodili se jim synové po potopě.

2. Synové Jaffethovi: Gomer, a Magog, a Madai, a Javan, a Thubal, a Mozoch, a Thyras.

3. Synové pak Gomerovi: Aškenaz, a Kyffath, a Thogorma.

4. Synové pak Javanovi: Elisha, a Tharsys, Cethym a Dodanym.

5. Od nich rozdělenci súr ostrovové národů w krajinách gegich, geden každý podle gazyku swého, a čeleď svých w národech swých.

6. Synové pak Chámovi: Chus, a Nestaim, a Furh, a Chanaán.

7. Synové Chus: Saba, a Heswila, a Sabarha, a Regma, a Saboracha. Synové Reginovi: Saba a Dadan.

8. Chus pak zplodil Lemroda: onč počal býti mocným na zemi.

9. A byl silný lovce před hrospodinem. Proro wysslo přísluhou: Geko Lemrod silný lovce před hrospodinem.

10. Byl pak počátek království geho Babylon, a Asaf, a Achad, a Chalanne, w zemi Sennaar.

11. Země té wyszel Asur, a wstarval Vlynywe, a ulice města, a Chále.

12. Rezen také mezi Vlynywe, a Chále: toč gest město veliké.

13. Ale Nestaim zplodil Lusdim, a Anamim, a Laabim, Kleffthuim,

14. A Ketuzym a Chassiuim: z nichžto possli fillistynsii, a Kaffetynsii.

15. Chanaán pak zplodil Sydona prvorozencého swého, Hethea,

16. A Schuzea, a Amorrhea, Gergezea,

17. Hethea, a Aracea: Synea,

18. A Aradya, Samarea, a Amathaea: a potom rozložení jsou lidé Chananejci.

19. U včiněny súr meze Chanaanejci původně od Sydonu do Gertery, až do Gázy, až včgdeš do Sodomy a Homorthy, a Adamy, a Seboim, až do Lefy.

20. Ti jsou synové Chámovi w přibuzenstvých, a w gazucych, a rodjich, a zemích, u národech swých.

21. Sémovi také orcy wých svůj

nú

nii Heber, bratu Jaffetha wętssj:
mu, zrozeni sau,

22. Synowé Sémowi: Elam a
Assir, a Arffaxad, a Lud, a Utam.

23. Synowé Utamowi: Vs a
Hul, a Gether, a Ules.

24. Ale Arffaxad zplodil Sale,
z něhož possel Heber.

25. Y narodili se Hebertovi sy-
nowé dva: gméno jednoho Saleg,
proto že za dnú geho rozdelenia byla
země: a gméno bratra geho Gektan.

26. Dcťyo Gektan zplodil El-
modada, a Saleffa, a Uzarmotha,
Jare,

27. A Adurama, a Uzala, a De-
flu,

28. A Ebal, a Abimael, Sabu,

29. A Ofira, a Hewilu, a Jobaz-
ba. Wszichtni ti, synowé Gekta-
nowi.

30. A včineno gest bydlenj ge-
gich gdaucym z Ulesa až k Scffar
horu na wýchod slunce.

31. Ti (gsau) synowé Sémowi,
podlé přibuzenství, a gazykù, a kras-
gin, w národech swých.

32. Ty (gsau) čeledi kloé podlé
lidi a národu swých. Od těch roz-
deleni sau národové na zenu po po-
topě.

Kapitola XI.

Stavnenj města, a wěze. 7. Zmater-
nij gazykù. 10. Rodina Sémowa až do
Abrama, gatož y wygitj Abramovo z
vlasti.

1. Byla pak země gazyku gedno-
ho, a řečj gednostegných.

2. A když se brali od wýchodu
slunce, nalezli pole w zemi Sennaar,
a bydlili na něm.

3. Y řekl geden k (druhému) bli-
žnjmu swému: Podre, nadělegme
cybel, a palme ge ohněm. Y měli

cybly mìsto Famenj, a * Eli mìsto
wápna:

4. A řekli: Podte, včinme sobě
město, a wězi, gegizby wtch dosáhl
k klebi: a oslavinc gméno swé, díj-
we než se rozdělme po wšech ze-
nich.

5. Ústoupil pak Hospodin, aby
spatřil město a wězi, kterauž stavěli
synowé Adamowi,

6. A řekl: Vše geden gest lid, a
geden gazyk wšem: a počali toto
dělati, aniž přestanau od myslení
swých, dokawódž gich skutečnem nena-
plní.

7. Podtež tedy, zstupme, a zmale-
me tam gazyk gegich, aby žádný **
neslyssel hlasu bližního swého.

8. A tak rozdělil ge Hospodin
z toho mìsta po wšech zemích, y
přestali stavěti město.

9. A proto nazváno gest gméno
geho Babel, že tam zmarten gest ga-
zyk wšej země: a odnud rozprýlil
gehospodin po tváři wšech kragin.

10. Čitot gsau rodové Sémowi:
Sém byl we stu letech, když zplodil
Arffaxada, we dwau letech po po-
topě.

11. A byl žiw Sém potom, když
zplodil Arffaxada, pět set let: a zplo-
dil syny y dcery.

12. Arffaxad pak byl žiw třidce-
ti pět let, a zplodil Sale.

13. A žiw byl Arffaxad potom,
když zplodil Sale, tři sta tři léta: a
zplodil syny y dcery.

14. Sale také žiw byl třidcti
let, a zplodil Hebera.

15. A žiw byl Sálc potom, když
zplodil Hebera, čtyři sta tři léta: a
zplodil syny a dcery.

16. Žiw pak byl Heber třidcti
čtyři léta, a zplodil Salega.

17. Ažiwo byl řebet potom, když zplodil ſálega, čtyři sta třiceti let: a zplodil syny v dcery.

18. Žiwo také byl ſáleg třiceti let, a zplodil Řeu.

19. Ažiwo byl ſáleg potom, když zplodil Řeu, dvě stě devět let: a zplodil syny v dcery.

20. Řeu pak žiwo byl třiceti dvě říči, a zplodil Sáruža.

21. Žiwo také byl Řeu potom, když zplodil Sáruža, dvě stě sedm let: a zplodil syny v dcery.

22. Žiwo pak byl Sáruž třiceti let, a zplodil Kláchora.

23. Ažiwo byl Sáruž potom, když zplodil Kláchora, dvě stě let: a zplodil syny v dcery.

24. Žiwo pak byl Kláchor devětadvacíma let, a zplodil Tháre.

25. Ažiwo byl Kláchor potom, když zplodil Tháre, sto a devatenácti let: a zplodil syny v dcery.

26. Ažiwo byl Tháre sedmdesáti let, a zplodil Abráma, a Kláchora, a Arana.

27. Tito gřaní pak rodové Tháre: Tháre zplodil Abráma, Kláchora, a Arana. Aran pak zplodil Lotu.

28. V dnu Ře půd Tháre otcem svým, v zemi narození svého v Ir Chaldejských.

29. Zpogjimali pak sobě Abráma, a Kláchor ženy: jméno ženy Abrámovy, Sarai: a jméno ženy Kláchorové, Melcha, dcera Arana, otec Melchy, a otec Šechy.

30. Byla pak Sarai neplodná, a neměla děti.

31. Vzal tedy Tháre Abráma syna svého, a Lotu syna Aranova, *** syna svého, a Sarai nevěstu svou, ženu Abráma syna svého, a vyvedl je z Ir Chaldejských,

aby sli do země Chananejské: v přísluši až do Hárana, a bydlili tam.

32. A včiněni san dnowé Tháre dvě stě pět let, v dnu Ře v Háranci.

* Zemský plav. ** Nerozuměl. *** Wnuka jeho.

Rapitola XII.

Zaslíbení Abramovi včiněno. 10. Echo zstaupené do Egypta. 15. Sarai ges mu odnata, a zaje navrácena.

1. Neckl pak Hospodin k Abrámovi: Wygdi z země své, a z přibuzenství svého, v z dosmu otce svého, a pod do země, kterouž vkláji tobě.

2. A včiním tě v národ veliký, a požehnám tobě, a zvolebím jméno tvé, a budess požehnany.

3. Požehnám dobročejcym tobě, a zločciri budu zločejcym tobě, a v tobě požehnána budau všestka pokolení země.

4. Tedy wyszel Abram, gákož byl přikázal jemu Hospodin, a s sej s ním Lot: v sedmdesáti letech byl Abram, když wycházel z Hárana.

5. A vzal Sarai manželku svou, a Lotu syna bratra svého, a weszteren statk, kteréhož byli nabyla, v dussé, * kteréž včinili v Háranci: a wylí, aby sli do země Chananejské. A když přišli do ní,

6. Prošel Abram zemi až k místu Sýchem, až do audoli slavného: Chananejský pak tehdyž byl v zemi.

7. Vlezal se pak Hospodin Abrámovi, a řekl jemu: Semenu tvému dám zemi tu. Kterýž vzdělal tu oltář Hospodinu, genž se byl vlezal jemu.

8. A odnud přesed k hoře, kteráž byla proti východní straně Béthel, točil tu stan svůj, od západu mage Béthel

Béthel, a od východu Hai? vzdělal také tam oltář Hospodinu, a vzýval jméno jeho.

9. Y bral se Abram gđa, a dálé podávage se k němu poledni.

10. Stal se pak hlad v zemi: a zstanul Abram do Egypta, aby tam byl pobostinu: nebo se byl rozmohl hlad v zemi.

11. A když byl blízko, aby všel do Egypta, řekl Sarai manželce své: znám, že gřecká žena:

12. A že když té vřej Egyptské, řeknau: Manželka jeho gest: y zabil mne, a tebe zachovaj.

13. Křekni tedy, prosým tebe, že t' festa má gřecky: aby mi bylo dobré pro tebe, a živa byla důsledek mých činů tvau.

14. Když tedy všel Abram do Egypta, viděli Egyptské ženu, že by přijala byla krásná.

15. Y oznamili knížata faraonovi, a chwálili ji v něho: y vzala gest žena do domu faraonova.

16. Abramovi pak dobré činili pro ni: a měl ovce, a voly, a osly, a služebníky, a děvčky, a oslice, a všechny.

17. Vrástal pak Hospodin faraona ránami přewelikými, y dílem jeho, pro Sarai manželku Abramovu.

18. Y povolal farao Abrama, a řekl genu: Co gest to, cos včinil mně: proč sy neoznámil, žeby manželka tvá byla z

19. Pro gřeku příčinu řekl sy, že gest festa tvá, abyh gi sobě vzal za manželku: Protož nyní hle manželka tvá, nezmi gi, a gdi.

20. Y přikázal farao o Abramovi mužům: y provodili ho, y manželku jeho, y všecko, což měl,

* Čeleď, kterou neb kaupi, neb rodem

služebníků svých nabyl. + včetně národ: neboť to bez plamu říci nesíla. Wiž této knihy Kap. XX. č. 12.

Kapitola XIII.

Nawrácení Abrama z Egypta. 5.
Rozlučení jeho s Lotem. 14. Opatos
váně včiněného zařízení.

1. **Z**stanul tedy Abram z Egypta, on, y žena jeho, y všecky ženy, kteréž měl, a Lot s ním, v polední straně.

2. Byl pak bohatý velmi v gméně zlata a stříbra.

3. Y navrátil se cestou, kterouž byl příšel, od poledne do Béthel, až k místu, kdež byl prvně rozobil stan mezi Béthel a Hai:

4. Užla místě oltáře, kterýž byl vzdělal prvně, a vzýval tam jméno Hospodina.

5. Ale y Lot, kterýž byl s Abrinem, měl stáda ovce, a skoty, y stány.

6. Užla mohla země ge směstkařti, aby bydlili spolu: nebo starší geřich byl mnohý, a nemohli spolu bydleti.

7. Od kudž y stal se svárt mezi pastýři stád Abramových, a Lotových. Toho pak času Chananegešký a Serezegešký bydlili v zemi té.

8. Řekl tedy Abram k Lotovi: Prosým, nechě neni sváru mezi mnau, a tebau, a mezi pastýři mými, a pastýři tvými: nebo bratří gřme.

9. Šle všecká země před tebau gest: odstup odemne, prosým: gestliže na lewau stranu půgdeš, gá pravau držeti budu: gestliže ty pravau zwoljšs, gá na lewau půgdu.

10. Pozdviž tedy Lot oči, spaztřil všecku větvi kraginu Jordánskou, kterouž všecká svlažována bývala, prvně nezli podvrátil Hospodin Sodomu a Gomorřu, gato tág.

Hospodinu, a gálo Egípť přicház
zegicím do Ségot.

11. Y zwolil sobě Lot Fraginu
około Jordánu, a odstaupil od východo:
chodu: y odděleni sau geden bratt
od druhého.

12. Abram bydlil w zemi Chaz:
naán: Lot pak zdržoval se w městeč:
kách, kteráž byla okolo Jordánu, a
bydlil w Sodomě.

13. Lidé pak Sodomští nevhorší^y
byli, a hříšní před Hospodinem při:
lise.

14. Y řekl Hospodin k Abramovi,
potom když byl oddelen od něho
Lot: Pozdívni oči svých, a pohled
z mesta, na němž nyní jsi, na Půl:
noc, a na Poledne, na Východ, a
západ.

15. Vysedl u zemi, kterouž vzdí:
sí, tobě dám, a semenu tvému až
na věky.

16. A věnijm semeno tvé gálo
prach země: muželi kdo z lidí scistí
prach země, také tvé semeno scistí
bude moc.

17. Vstán, a progdi zemi na dýl,
y na sítě gegi: nebo tobě gi dám.

18. Tedy Abram pochnuto stá:
nem svým, příssel, a bydlil wedle au:
dolj Námbre, kteréž gest w Hebronu
a vzdělal tam oltář Hospodinu.

Rapitola XIV.

Wálka proti Sodomským. 12. Zájem
Lotu. 14. Geho wyswobození. 18. Po:
zehnání dáno Abramovi.

1. Stalo se pak w ten čas, že Am:
raffel Král Sennacársky, a
Aryoch Král Pontsky, a Chodorla:
homor Král Elémitský, a Thádal
Král Klárodotu,

2. Poždívili wálku proti Bá:
rowi Králi Sodomskému, a proti
Betsowi Králi Gomortskému, a pro-

ti Sennaabovi Králi Adamatské:
mu, a proti Semeberovi Králi Se:
boimskému, a proti Králi Bály, ta
gest Ségot.

3. Vysíčni tito sefli se do audolj
lesního, kteréž nyní gest moře folné.

4. Kdybo dvanácte let byli slau:
žili Chodorlahomorovi, a čtrnáctéž
ho léta odstaupili od něho.

5. Protož čtrnáctého léta příssel
Chodorlahomor, y Králové, kterýž
byli s ním: a pobili Raffaimské w
Astarothkarnaim, a zuzymlé s ní:
mi, a Elémitské w Sáwe Karyas:
thaim.

6. A Chotregsté na horách Seit,
až k poljmu fáran, genž gest na paus:
sce.

7. A navrátili se, a přísslí k stu:
dnicy Uliessat, také gest Bádes: a
pohubili vysedlu Fraginu Amalecyz:
ský, a Amorrhegského, kterýž byz:
dlil w Asafonehamat.

8. Y wyslli Král Sodomský, a
Král Gomortský, a Král Adamy, a
Král Seboim, tež y Králi Bály, kte:
ráž gest Ségot: a spotádali wog:
sto proti nim w audolj lesním:

9. Totíž proti Chodorlahomoro:
wi Králi Elémitskému, a Thádal:
ovi Králi Klárodotu, a Amraffelovi,
Králi Sennacárskému, a Aryochov:
i Králi Pontskému: čtyři Králo:
vé proti pěti.

10. Audolj pak lesní mělo mno:
ho studnic klegowatých. Tedy
Král Sodomský, a Gomortský vše:
kali, a padli tam: a kteří pozůstali,
vzeli na horu.

11. Pobralí pak vysedlen statek
Sodomských a Gomortských, a vysse:
dly věry, kteréž k poketu přislus:
gi, a odeslli:

12. Tež y Lotu, a statek geho,
syna

syna bratra Abramova, kterýž byl dříl v Sodomě.

13. A hle geden, kterýž byl vtekl, zvěstoval Abramovi hebrejskému, kterýž bydlil v audoli Mambré Amorřegského, bratra Eškol, a bratra Aner: nebo ti sinům tvou včiznilí s Abrámem.

14. Což když vstoupil Abram, ročíž žeby gat byl Lot bratr geho, sice ho tových k bogu služebníků svých domáčích tři sta a osmnácte: a honil (ge) až k Dan.

15. A rozdělito tovaryše, přispadl na ně v noci: y potazyl ge, a honil ge až do hory, kteráž gest na levé straně Damasku.

16. Y přivedl zase všeckem statet, y Lotu bratra svého s statkem geho, ženy také, y lid.

17. Vyšel pak Král Sodomský vstříč geho, když se navracoval od pobití Chedorlahomora, a Králu, kterýž byli s ním v audoli Sáwe, kteréž gest audoli královské.

18. Ale Mšeřfysedek Král Sálem, wynesa chléb a vino, nebo byl knězem Boha nevyvolánem.

19. Požehnal mu, a řekl: Požehnání Abram Bohu nevyvolánemu, kterýž stvořil člověka v zemi:

20. A požehnaný Bůh nevyvolán, gehožto ochranau, nepřátele v tučau tvých gau. Y dal mu (Abram) desátky ze všech věcy.

21. Král pak Sodomský řekl k Abramovi: deg mi dusse, givé věcy vežmi sobě.

22. Kterýž odpověděl gemu: Vzdvořám tuču svou k Hospodinu Bohu nevyvolánemu, kterýž vlastne člověkem, v zemi,

23. Že od nitky autku až do tří ménka obuvi, newezniu ze všech

wěcy, kteréž tvé gau, abys nevtekl: Gá sem obohatil Abráma:

24. Stromě těch věcy, kteréž siedli mládenec, a džlú mužů, kterýž pčíslí seminu, Anera, Eškol a Mambré: oni včiznau díly své.

Rapítola XV.

Bůh Abramovi zařízuge syna, a rozmnožení rodu. 9. Nakázuge oběti. 13. Subuge mu dále vvedený potomků gebo do země Chananejské.

1. Když tedy tyto věcy pominuly, stala se řec Hospodina k Abramovi v rázenci, říkací: Ulez bog se Abráme, gáč gsem obrance tvůrce, a odplata tvá přijde včas.

2. Y řekl Abram: Pane Bože, což mi dáss? gá segdu bez dětí: a syn vlastní domu mého tento Damašek Eliézer.

3. A přidal Abram: Mné pak nedal sy semene: a hle * schowanec můj, bude mým dědicem.

4. A hned řec Hospodina stala se k němu, říkací: Uzavídeš ten dědicem tvým: ale kterýž vygde z životu tvého, roho budes mít dědice.

5. Y vyvedl geg wen, a řekl gemu: Vzhledněž k čebi, a sečti hvězdy, můžesli. A řekl gemu: Tak bude semeno tvé.

6. Vvedl Abram Bohu, a poseteno gest mu k spravedlnost.

7. Y řekl k němu: Gá Hospodin, kterýž sem vyvedl čeba z Út Čhaldejský, abyh dal rohé zemi tuto, abys vlastnil gj.

8. Ale on řekl: Pane Bože, odvadit věděti mohu, že gj vlastnaut budu z

9. Y odpovídaje Hospodin řekl: Vežmi mně čárou tříletou, a kožu tříletou,

tijerem, a skopce tějlerého, hrdlicku rafé, a holnbicy.

10. Když wzaw wossecky tyto wécy, rozpoltil ge na dwé, a oboge dly proti sobé z obaudwau stran posložil : pečkù pak nerozdělil.

11. Vzstupowali pracy na mrtwá těla, a odhánél ge Abram.

12. A když slunce zapadalo, sen připadl na Abrama, a hrůza veliká, a tmavá příssla naň.

13. V povědji gest k němu : Viz předzvěda, že pohostinu bude sýmě twé w zemi ** ne swé, a pozdrobi ge w službu, a trápiu budou ze čtyři sta let.

14. Ale wosak národ, gemitz slavžiti budou, gá sauditi budu : a potom wsgdau s vcelikým zbožím.

15. Ty pak půgdes k otcům svým w pokoji, poříben gsa w stac̄i dobre.

16. W pokolenjí pak čtvrtém nazrati se sem : nebo gesse negsau doplněny nepravosí Amorthegeštých až do příjemného času.

17. Když tedy zapadlo slunce, stala se mrákota tmavá, a vlezala se pec kaučej se, a pochodně ohništwá gdaucy mezi dly těmi.

18. V ten den včinil Hospodin vmluvu s Abramem, řka : Smezenu twému děnu zemi tuto, od téky Egypťské, až do téky velké Eusepten.

19. Cynegsté, a Cenezegsté, Edmonegsté,

20. A řethegsté, a řetezegsté, Keffaimsté také,

21. A Amorthegsté, a Chanaznegsté, a Šergezegsté, a Gebusnegsté.

* Služebník w mém domě zrozený. **
15,r.

Rapitola XVI.

Agar počawší z Abrama vtekla. 7.
Vnapomenuta bytší od Angela, zase se navrátila. 15. A porodila Izmaele.

1. Kdy Sarai, manželka Abramova, nebyla porodila děti : ale magic dérku Egypťskau gménim Agar,

2. Řekla manželu svému : Hle zavřel mne Hospodin, abych nerozdila : wegdi k dérku mé, zdabych sice d aspoň z ní dostala syny. A když on přitrolil prosýc,

3. Vzala Agat Egypťskau dérku svou, po desýti letech, gakž bydlit počali w zemi Chanangsté : a dala gá muži svému za manželku.

4. Když wssel k ní. Ale ona všdaucy, že počala, potupila Panj svou.

5. V řekla Sarai k Abramovi : Nespravedlivé činss pro mne : gá sem dala dérku svou w limotoře, kterážto všidala, že počala, w potupě mne má, sudiž Hospodin mezy mnau, a tebau.

6. Kterážto odpovídaje Abram, řekl : Hle dérka twá w ruce twé gest, vžitweg gi, gak se libi. Když tedy gi trápila Sarai, vtekla.

7. A když gi nassel Angel Hospodinu w podlé studnice wody na posilně, kteráž gest na cestě Sur na Pausti,

8. Řekl k ní : Agar dérko Sarai, odkud přicházys : a kam se bezress : kteráž odpovídela : Od twás ří Sarai Panj swé gá vtipkám.

9. V řekl gi Angel Hospodinu : Všavat se k Panj swé, a pokoj se pod rukou gegi.

10. A opět řekl : Rozmnože rozmnožim sýmě twé, a nebude počítáno pro množství.

11. A potom řekl: Hle počala ſy, a porodila syna: a nazvělo ſe gmeňo geho Izmael, protože je vlyſtel v hospodin trápení tvé.

12. Čeněk bude člověk ljeť: ruce geho proti všem, a ruce všech proti němu: a na proti všech brázdu svých rozbijeti bude stány.

13. Nazvala pán (Ařat) gmeňno hospodina, kterýž nášlovi k ní: Ty Bůh, genž ſy vidiel mne. Učebu řekla: Ejsme ſem tuto vidiela záda vidaucího mne.

14. Protož nazvala studnici tu, Studnici živého a vidaucího mne. Tak gest mezi Rádeč a Barad.

15. V porodila Ařat Abrahama: kterýž nazval gmeňo geho Izmaela.

16. V osmdesáti a ſedmi letech byl Abram, když porodila gmeňu Ařat Izmaele.

Kapitola XVII.

Obnovení vmluvy, a vstáníení obřízky. 15. Řád zaříben. 23. Abraham ſebe v všecky své domácí obřezuje.

1. Verom pán když v devedesáti a devíti letech býti počal, vřázel ſe mu Hospodin: a řekl k němu: Kéž Bůh všemohauč: chodiž před mnau, a budíž dokonalým.

2. A včinjení vmluvou ſwau mezy mnau a tebou, a rozmnožím tebe příliš velice.

3. Padl Abram* nič na tvář.

4. V řekl gmeňu Bůh: Ké gsem, a vmluva má s tebou, a budesss dceř mnohých národů.

5. A niž vjce slavit bude gmeňno tvé Abram: ale nazván budesss Abraham: nebo otcem mnohých národů vstanovil ſem tebe.

6. A včinjení, že ſe budesss mno-

žiti přenáramné, a položim ſebe v národy, a Králové z tebe vyzdau.

7. A vſtanovění vmluvou ſwau mezy mnau a tebou, a mezy ſemem tvým po tobě v rodech gegich, vmluvou věčnou, aby byl Božem tvým, a ſemena tvého po tobě.

8. A dám tobě, a ſemenu tvému zemi putování tvého, všecku zemi Chananegskou k vládarství věčnému, a budu Bohem gegich.

9. Řekl opět Bůh k Abrahamu: A ty tedy ořížhati budesss vmluvou mne, a ſymě tvé po tobě v rodech svých.

10. Takto gest vmluva má, kteříž budete zachovávat, mezy mnau a vám, a ſemencem tvým po tobě: Obřezán bude každý z vás pohlaví mužského:

11. A obřejete tělo hanby ſwé, aby bylo na znamení vmluvy mezy mnau a vám.

12. Vemluvňátko osmího dne obřezáno bude mezy vám, každé pohlaví mužského v rodech vassich: tak služebník doma narozený, jako kaupený obřezán bude, a kdož by folinebyl z kmene vasscho:

13. A bude vmluva má na těle vassem v vmluvou věčnou.

14. Pacholík, gehožto hanby télo nebyloby obřezáno, vyhlazena bude dusse ta z lidu ſvého: nebo vmluvu mau zrujší.

15. Řekl také Bůh k Abrahamu: Sarai manželku ſwau nebudesss nazývatí Sarai, ale Sáru.

16. A požehnám ſi, a z ní dám tobě ſyna, gmeňto požehnání dám, a bude v národy, a Králové národů vyzdau z něho.

17. Padl Abraham na tvář ſwau, a zasmál ſe, řka v ſídce ſwém:

Ahoj,

Umijšli, že stolctému narodí se syn: a Sára dewadesátileté porodí:

18. Y řekl Bohu: Oby Izmael
živ byl před tebou.

19. Y řekl Bůh k Abrahamu: Sára manželka tvé potodí tobě syna, a nazvou ses gnično geho Izák, a stanovim genu vmluvu svou: že vmluvu večnou, y scmenu geho po něm.

20. Také d Izmaele vslýssel sem tebe. Vše požehnám genu, a rozmnožím y rozplodím ho velice: dvacáte knížat zplodí, a včiním geg v národ veliký.

21. Vmluvu pak svau ** vstavovim k Izákovi, kterhož porodí tobě Sára časť rohod, léta druhého.

22. A když dokonána byla řec mluvícího s ním, vstoupil Bůh od Abrahama.

23. Vzal pak Abraham Izmaela syna svého, y všecky služebníky zrozené v domě svém: y všecky, kterž byl kaupil, všecky pačholíky ze všech mužů domu svého: a obřezal tělo hanby gegich hned v ten den, gakž byl přikázel genu Bůh.

24. Abraham byl v dewadesáti a devěti letech, když obřezal tělo hanby své.

25. A Izmael syn trinácte let dokonal, časť obřezání svého.

26. Tehož dne obřezán gest Abraham, a Izmael syn geho.

27. Y všickni mnži domu geho, tak domě zrozeni, gakž kaupeni, a cizozemci, spolu obřezání řau.

*Slovo je k zemi. **Vzorohm o Izákem.

Kapitola XVIII.

Abraham kti Anghely hostil. 9. Sára se učilben. 17. Zkazení Sodomu před: potečmo.

1. Vzal pak oba staří, a sešlél: ho weřil; a přestal byl Sára běženský.

v audoli Lambre, sedjímu ve dvacáti stánu svého v nevětším horku dne.

2. A když pozdvihl oči, všázali se mu tři muži stojící blízko něho: kteržto když vzíel, bězel gím v šířce, ze dvací stánu, a poklonu včinil až k zemi.

3. A řekl: Pane nasselli sem mizlost před očima tvýma, neponijeg služebníka svého:

4. Ale princeši malíčko wody, a zmegte nohy své, a odpočínte pod stromem.

5. A položím skýtu chleba, a posylíte srdce svého, potom půgde: nebo sic se proto vchylili k služebníku svému. Kterž řekli: Včin, gakž sy mluvil.

6. Pospišil Abraham do stánu k Sáre, a řekl gj: Pospěš, tři mří myauky bělné * směs, a naděleg pod popelných chlebů.

7. Sam pak k stádu bězel, a vzal odtud tele mladistvé a neylepsí, a dal služebníku: kteržto pospišil, a vracíl ge.

8. Vzal také máslo, a mléko, y tele, kterž byl vracíl, a položil před ně: sem pak stál podél nich pod stromem.

9. A když pojedli, řekli k němu: Hde gest Sára manželka tvá? on odpověděl: Hle v stánu gest.

10. Genužto řekl: Vzvrať se přídu k robě časť rohod, za životbytj (washeho) a budec mří lyž na Sára manželka tvá. Což vslýší se Sára, zahinala se za dwacetí stánu.

11. Byli pak oba staří, a sešlél: ho weřil; a přestal byl Sára běženský.

12. Kteržto zahinala se ragně, k řauchý:

řkauc̄ : Když sem se zstatala, a Pán zahubil spravedlivého s bezbožným ** řmetem gest, rozkosce bležeti budu :

13. Řekl pak Hospodin k Abrahámovi : Proč se smála Sára, řkauc̄ : Zdaliž opravdu roditi budu (gsauc) baba :

14. Zdaliž Bohu co gest nesnášného : podlé připovědi navrátjmi se k tobě právě toho času, za život bytj (wasseho) a Sára bude mít syna.

15. Zapřela Sára, řkauc̄ : Ulez smála sem se : strachem přeštrafena sauc. Hospodin pak řekl : Ulení tak : ale smála sy se.

16. Když tedy odtud vstali muži, obrátili oči proti Sodomie : a Abraham s sej spolu provázege ge.

17. Y řekl Hospodin : Zdali mož cy budu tagiti před Abrahámem řeh wěcy, kteréž dělati budu :

18. Poněvadž bude w národ veliký, a přesylní, a magi býti w něm požehnání wšickni národové země :

19. Ulebo wjm, že přikázec sýnum svým, y domu swému po sobě, aby ostříhali cesty Hospodinovy, a činili sand a spravedlnost : aby přivedl Hospodin pro Abrahama wšický wěcy, kteréž mluwil k němu.

20. Protož řekl Hospodin : Křík Sodomských a Gomorrských rozmnožen gest, a hřich gogi oběžen gest přilis.

21. Zstaupim a pohledjim, zdaži křík, kterýž příssel ke mně, skutěkem naplnili : čili tak není, abyh wěděl.

22. Y obrátili se odtud, a odcesti do Sodomy. Abraham pak gesitě stál před Hospodinem.

23. A přiblíži se, řekl : Zdaliž

zahubil spravedlivého s bezbožným :

24. Budeli paděsate spravedlivých w městě, zahynuli spolu : a neodpuštis místu tenuto pro paděsate spravedlivých, budauli w něm :

25. Odstup to od tebe, abys tu wěc včinil, a zabil spravedlivého s bezbožným, a byl spravedlivý gako bezbožný *** není to ewě genž sandis wšicku zemi, nikoli nevčiniss soudu toho.

26. Y řekl Hospodin k němu : Gestliže naleznu w Sodomě paděsate spravedlivých v prostřed města, odpustím wšemu místu pro ně.

27. A odpovídage Abraham řekl : že sem gednau počal, mluwiti budu k Pánu swému, poněvadž gsem prach a popel.

28. Co, kdyby bylo bezpěti, fas dasate spravedlivých z fazýssi pro čtyřidcti pět, wšicko město : Y řekl : Ulez fazym, gestliže nagdutam čtyřidcti pět.

29. A opět mluwil k němu : Gestliže pak čtyřidcti tam nalezeno bude, co včiniss : Řekl : Ulebudu bjet pro čtyřidcti.

30. Řekl : Prosým, nehněweg se Pane, buduli mluwiti : co, budeli tam nalezeno čtyřidcti ? Odpověděl : Ulevětím, naleznuli tam čtyřidcti.

31. Řekl : Poněvadž sem gednau počal, mluwiti budu k Pánu swému : Co, gestliže tam bude nalezeno dvadacet ? Řekl : Ulezabigi pro dvadacet.

32. Řekl : Prosým nehněweg se Pane, buduli geseté gednau mluwiti : Co, gestliže nalezeno tam bude deset ? Y řekl : Ulezahladim pro deset.

33. Žod sel Hospodin, potom když přestal mluvit k Abrahamovi: a on na vratil se k místu svému.
• Zadělat. ** Skafec. *** nenáleží
to na tebe.

Rapotola XIX.

Ecce Angelus pribat, pokusen byl od Sodomitů. 20. Vyšvoboven Lot, a Sodoma podvrácena. 21. Žena Lotova w laup solný se obrátila. 22. Dcery Lotovy počaly z očí svého:

1. **Y**přišli dva Angeli do Sodomy v nocer, a Lot seděl w bráne města. Kdyžto když vyzrel ge, vstal, a sel grom w cestu: a poklonu včinil slonov se k zemi,

2. A řekl: Prosým Páni, vchylte se do domu služebníka svého, a zůstanete tam: umegre nohy své, a ráno půjdete na cestu svou. Kterž řekli: Klukoli, ale na vlicy zůstaneme.

3. Klutil ge velmi, aby se vchylil k němu: a když vespřli do domu geho, vdelal hody, a napékli chlebů přesných: y gedli.

4. Prvé pak než sli spal, muži města obléhlí dům od pacholere až do starého, všeckem lid spolu.

5. Y zavolali Lotu, a řekli gesmu: kde jsou muži, kterž vespřli k tobě w noce z vysled ge sem, ať poznáme ge.

6. Vyšed k nim Lot, zavře w po sobě dvéře, řekl:

7. Všechny, prosým, bratři mogi, nechtegerc činiti zlého toho.

8. Nemí dve dcery, kterž gesí nepoznaly muže: vyvedu ge k vám, a požitegerc gich, gak se vám bude libiti, koliko když mužům téměřo nic zlého nerčinje, neboť vespřli pod řim střechy mé.

9. Ale oni řekli: Odcedíz tam. A opět řekli: Vísel sy gafu přijetí; zdali, aby soudil z Protož tebe

sameho vjice nežli ge trápti bude me. A činili násylj Lotovi náramné: a giz blízko bylo, aby vyslomili dvěře.

10. A hle vzechli ruku muži, a vvedli k sobě Lotu, a zavřeli dvěře.

11. A ty, kterž vnitř byli, ranili slpotau, od neymensšího až do neymensšího, tak že dvěře nazjeti nemohli.

12. Řekli pak Lotovi: Vlássi zde někoho z svých z žetě, neb syny, neb dcery, všecky, kterž twogis gau, vysled z města toho:

13. Všebo zahladime místo toto, proto že rozmohl se kříž gegich před Hospodinem, kterž posal nás, aby chom zabubili ge.

14. Tedy vyšed Lot, mluvil k zetům svým, kterž měli pogjmati dcery geho, a řekl: Vstánte, vyzděte z města tohoto: nebo zahladí Hospodin město toto. Y zálo se grom, gakoby žertuge mluwil.

15. A když bylo ráno, nutili ho Angeli, řkauče: Vstáni, vezmi že nui svou, a dvě dcery, kterž máš: abys y ty spolu nezahynul w neslehotnosti města.

16. Když on prodléval, chopili ruku geho, a ruku ženy, y dvou dcer geho, proto že odpustel Hospodin gromu.

17. Y vysledli geg, a postavili vnitř za městem: a tam mluwili k němu, řkauče: Začoweg dussi svou: neohlédleg se zpět, ani * slůg wě vissi kragině wůkol: ale na hoře se začoweg, abys y ty spolu nezahynul.

18. Y řekl Lot k nim: Prosým pane můg,

19. Poněvádž nalezl služebník twůr milost před tebou, a zvolebil sy milostdenství své, kterž sy včinil

nil semnau, abys zachoval dusi man, aniž mohu na hoře zachován býti, aby shad mne nezachvátilo zlé, a vnitelbyň:

20. Gest město toto blízko, do něhož mohu vtecy, male, a buduť zahowán v něm: zdaliž nenj malické, a žiwa bude dusse má?

21. Y řekl k němu: Hle také v tom přígal sem prosby twé, abyň nepodvratil města, o kterémž sy mluvil.

22. Pospěšiž, a zahoweg se tam: neboť nebudu mocu nichož včiniti, dokud nevěděs tam. Proto nazváno gest jméno města toho Ségör.

23. Slunce wzesslo nad zemí, a Lot všel do Ségör.

24. Tedy Hospodin dšsel nad Sodomu a Gomorru sýrau a ohněm od Hospodina z Velebe:

25. A podvratil města ta, y wsecku wůkol Praginu, wsecky obywatele měst, y wsecky vtecy zelenazgice se na zemi.

26. A ohledssi se žena geho za se obrázena gest v sloup solný.

27. Abraham pak vstal ráno, kdež byl stál prwě s Hospodinem,

28. Pohledel na Sodomu, a Gomorru, y na wsecku zemi kragity té: a vztel ** pýři wystupujcý z země, gako dcym z pece.

29. Nebo když podvratoval Bůh města kraginy té, rozpomenuto se na Abrahama, wswobodil Lot a podvratení měst v nichž byl bydlil.

30. Y rostaupil Lot z Ségör, a zůstal na hoře, dwě také dcery geho s njm (nebo se bál zůstat v Ségör) a zůstal v gestyni on, a dwě dcery geho s njm.

31. Y řekla wěsíž k mensi: O:

tec náss starý gest, a žádného z muzžu nepozůstalo na zemi, kterýžby mohl vsgiti k nám jpodle obýcge wslí země.

32. Pod, opogme ho wjnein, a spěme s njm, abyhom zahowat k mohly z otce našeho sýmě.

33. Daly tedy otci swému pjet wjna noč té: Y wessla wěsíž, a spala s otcem: ale on necytíl, anž když přilehlá dcera, ani když vstala.

34. Druhoho také dne řekla wěsíž k mensi: Hle spala sem včera s otcem swým, degnie mu pjeti wjna také této noči, a budeš spáti s njm, abyhom zahowaly sýmě z otce našeho.

35. Y daly také té noči otci swému pjeti wjna, a wssedsi mensi dcera spala s njm: a ani tehdy necytíl, když s njm ležela, aneb když ona vstala.

36. Počaly tedy dwě dcery Lotovy z otce svého.

37. Y porodila wěsíž syna, a nazvala jméno geho Uloab: oně gest otce Moabitstých až do dnesního dne.

38. Mensi také porodila syna, a nazvala jméno geho Ammon, to gest, syn lidu micho: oně gest otcem Ammonitstých až do dnec.

* Se zastavila. ** Deym s plamenem, a s zemí smíšený.

Kapitola XX.

Abimelech vzal manželku Abrahama, wnu. 9. Wnu Abraham, že gi za iestru swau wydával. 14. A zase mu gi nazvátil.

1. Odšel odtud Abraham do země polední, bydlil mezy Bázdes a Sut: a byl pohostinu v Geratách.

2. Y pravil o Sáře manželce swé: Sesla ná gest. Tedy poslal

slal Abimelech Brále Geratský, a vžal ji.

3. Přišel pak Bůh k Abimelechovi ve snách v noci, a řekl geni: Hle vnitřs pro ženu, kterouž sy vžal: neboť má muže.

4. Abimelech pak nedotekl se jí, y řekl: Pane, zdali národ nevědaucý a spravedlivý zabiges?

5. Ždál jí mi on nepravil: Seskrá má gest: a ona pravila: Brat můg gest: v sprostrosti srdece svého, a v čistotě rukou svých, včinil sem to.

6. Y řekl k němu Bůh: Y rájím, že sy sprostorným sedcem včinil: a proto sem oštíhal tebe, abys nezabíjel proti mně, a nedopustil sem, aby sy se gj dotekl.

7. Ulynj tedy narváč ženu muži gegimu, nebo protok gest: a modliti se bude za tebe, a živo budes: Pakli nebudess chejti narovatiti, wěz, že smrti vnitřs ty, y wossecko, což twého gest.

8. A hned v nocy vstav Abimelech, svolal wossecky služebníky své: a nulurel wossecka slova rato v ruci gegich, y báli se všicení muži velenit.

9. Powolal pak Abimelech také Abraháma, a řekl gemu: Co sy včinil nám: co sime zhřešili proti tobě, že sy vvedl na mne, a na království mé hřejf weličky? Čeho sy neměl včiniti, včinil sy nám.

10. A opět domlauwage, řekl: Cos* widěl, že s to včinil?

11. Odpověděl Abraham: Myslil sem sobě, řka: Snad není bázne Boží na místě tomto: a zabij mne pro ženu tuju:

12. Ginák pak y v pravdě festra mě gčí, dcera otce mého, a ne dcer

ta matky mé, a pogal sem gj za manželku.

13. Když pak vývedl mne Bůh z domu otce mého, řekl sem k němu: Toto milostřdenstvo včiniss sem nau: Ula každém místě, do kteréhož vezdemc, diso, že brat růčig gsem.

14. Vzal tedy Abimelech otce y woly, a služebníky y děvčky, a dal Abrahámovi: a navrátil mu Sáru manželku geho,

15. A řekl: Ženě před vámi gest, kdež se kolí lžbiti bude tobě, přebývej.

16. Sáre pak řekl: Hle tisíc strýček brných dal sem bratu twému, to bude tobě k zaštěnji očí předewsesmi, kteříž s tebou gšau, a k amžfoli pugdes: a pamatuj, že sy byla poslužena.

17. Když pak se modlil Abraham, vzdrawil Bůh Abimelecha, y ženu, y děvčky geho, a porodily:

18. Klebo byl zavřel Hospodin každý život ženský v domě Abimelechově pro Sáru manželku Abrahámovou.

* myslil.

Rapitola XXI.

Narozeni, obřejání, y ostavění Izáka.
10. Vyhnání Agar. 22. Abrahámová smlauna s Abimelechem.

1. Na výšce wil pak Hospodin Sáru, gafoj byl zaslíbil: a naplnil, což miluwil.

2. Y počala, a porodila syna v starosti své, v čas, kterýž byl předpověděl gj Bůh.

3. Y nazval Abrahámi jméno syna svého, gehož mu porodila Sára, Izák:

4. A občezal ho osiného dne, gafoj byl přikázal gemu Bůh,

5. Když byl ve sluletech: v tom

zagisté wěku otcowém, narozen gest
Jzák.

6. Y řekla Sára: Smijh mi v:
činil Bůh: kdožkoli vslysi, bude se
sinati spolu semnau.

7. A opět řekla: Kdoby vtwěsil,
že vslysiš Abrahámu, že Sára kogis fy:
na, kteréhož porodila genu gis slaz
rénu?

8. Rostlo tedy pachole, a osta wesz
no gest: y vdcélal Abrahám veliké
hody w den osta wens geho.

9. A když vziela Sára, že syn
Agar Egipště po hráwá s Jzákem
synem gegim, řekla k Abrahámovi:

10. Vrterz děwku tuto, y syna
geggijo: neboť nebude dědici:n syn
děwky s synem mým Jzákem.

11. Tějce ro wžal Abrahám pro
syna svého.

12. Genuž řekl Bůh: Neždejž
se tobě stížné o djeti, a o děwce
twé: wiſecto, což tobě dí Sára,
slyso hlas gegi: neboť w Jzákovi
bude tobě nazváno sýmē.

13. Ale y syna děwky včinjim ro
národ veliký, proto že sýmē twé
gest.

14. Wstal tedy Abrahám ráno,
a wžaw chléb, a láhvicy wody, wlos
žil na raimeno gegi, a dal djeti, a pro:
pu til gi. Bictázto když odessla,
blaudila na paussti Bersabec.

15. A když byla ztráwena wo:
da w láhvicy, povrhla djeti pod ge:
dním ze stromu, kterij tam byli.

16. A odessla, a sedla naproti
podál, aby mohl z lučiště strelit.
nebo řekla: Nevhledávám vniſragicýz
ho djetete: a sedecy naproti pozdvi:
bla hlasu svého, a plakala.

17. Wylyšel pak Bůh hlas dje:
te: a zavolal Angel Božj na Agar:
z kleče, řka: co činjs Agar:

nebog se: nebo wyllyssel Bůh hlas
djrete z mjsia, na kterémž gest.

18. Wšiau, wezmi djre, a drž ru:
ku geho: nebo w národ veliký vči:
njim ge:

19. A otevřel Bůh oči gegi: z
kteráz vzičwsi studnicy wody, odc:
sila, a naplnila láhvicy, a dala dj:
teti pjeti.

20. A byl (Bůh) s njim: kterež
rostlo, a bydlilo na paussti, a včiněn
gest mládenc střelec.

21. A bydlil na paussti Faran, a
pogala mu matka geho manželku z
země Egypště.

22. Těhož času řekl Abimelech,
a ſifol, Knjze wogsta geho, k Abra:
hamovi: Bůh s tebau gest we
všech wězech, kterež činjs.

23. Přišahni tedy ſtrze Boha,
abyš neſtoddil mně, a potonikum
mým, a rodu mému: ale podlé miz:
lostdenštvi, kterež ſeim včinil ro:
bě, včinjs mně, y zemi, w kterež ſy
bydlil pohoršinu.

24. Y řekl Abrahám: Gá při:
ſáhnu.

25. A domlaual Abimelech:
wi pro studnicy wody, kterouž moč
byli odgali služebnicy geho.

26. Y odpověděl Abimelech:
Neveděl ſeni, kdo včinil tuto wěc:
ale y ty neoznámil ſy mi, a gá neč
slyſel ſeni (o tom) kromě dnes.

27. Wžal tedy Abrahám owee
a woly, a dal Abimelechovi: a we:
ſſi obadwa w ſinlaufu.

28. A postawil Abrahám ſedm
gehnic z stáda obwozláſſe.

29. Genuž řekl Abimelech: Co
znamená ſedm gehnic těchto, kte:
rež ſy postawil obwozláſſe?

30. Ale on řekl: Sedm gehnic
wezmeſu z tuſy mé: aby mi byly k
swě-

swědecství, že sem gá kopal studně
cy tuto.

31. Proto nazváno gest to mís-
to Betšabee: že tu obadwa přišli.

32. A wessli w smílauwu o stu-
dnici přisahy.

33. Powstał pak Abimelech, a
sikol Bnijze wogsta gcho, a na-
vrátili se do země Palestýnské. A:
braham pak říspil hág w Betšabee,
a rožval tam jméno Hospodina
Boha věčného.

34. A byl obywatelem země
Palestýnské za mnoho dní.
• vlece.

Rapitola XXII.

Zprávy Abrahama věci obětování Izáka.
1. Povrzení předevších slibů. 20.
Jedna kádřová.

1. Kteréžto věci když se staly, po-
zvysyl Bůh Abrahama, a řekl
k němu: Abrahame, Abrahame.
Ale on odpověděl: Ted gsem.

2. Řekl gemu: Nezmí syna své-
ho gednotozeného, kterežho milu-
gesa, Izáka, a gdi do země vídění:
a tam ho budeš obětovati w obět
zápalnau, na gedné hoře, kterež v-
ráží tobě.

3. Tedy Abraham w nocy vstal,
osedlal osla svého: veda s sebou
dva mládence, a Izáka syna svého:
A když násckal dříví k oběti zápal-
né, odísel k místu, kterež byl příkáz-
zal gemu Bůh.

4. Dne pak třetího, pozdějš
ocí, vzhled místu zdaleka:

5. A řekl k služebníkům svým:
Počkejte zde s oslem: gá a pa-
chole až tamto pospišíse, potom když
pošlonu včinjnic, navrátně se k
vám.

6. Vzal také dříví k zápalné ob-
ěti, a vložil na Izáka syna své-

ho: sám pak nest w rukau ohně a
meč. A když dva sli spolu,

7. Řekl Izák otcy svému: Otče
můg. Ale on odpověděl: Co chceš
synu: řekl: Ky ohně a dříví: kde
gest obět zápalná?

8. Abraham pak řekl: Bůh opas-
tř sobě obět zápalnau, synu můg.
Sli tedy spolu:

9. A přišli na místo, kterež byl
vkázel geniu Bůh, na němž vzdělal
oltár, a svrchu dříví složil: a když
swázel Izáka syna svého položil ho
na oltář na hranicy drew.

10. Y vztáhl ruku, a vchopil
meč, aby obětoval syna svého.

11. A hle Angel Hospodinu z
klebe volal, řka: Abrahame, Abra-
hame. Kterýžto odpověděl: Ted
gsem.

12. Y řekl gemu: Klewztahúg
tuře swé na pachole, aniž gemu co-
čin: nynj sem poznal, že se bogiss
Boha, a neodpuštěl sy gednotozené-
mu synu svému pro mne.

13. Pozdějš Abraham ocí
svých, a vzhled za sebou skopce věz-
cůho mezi trnem za rohy, kterežho
wzaw obětoval obět zápalnau mís-
to syna.

14. A nazval jméno místa ro-
ho, Hospodin vidi. Od kudž říká se
až do dnes: Na hoře Hospodin vidi-
děti bude.

15. Powolal pak Angel Hospo-
dinu Abraham podruhé z klebe,
řka:

16. Skrže sebe samého přisíhl
sem, pravji Hospodin: že sy včinil tu
věc, a neodpuštěl sy synu svému ge-
dnorozenému pro mne:

17. Požehnám tobě, a rozmno-
žím svémě tvé gafko hvězdy nebeské,
a gafko písek, kterež gel na břehu

mortkém: vladnouti bude sýmě tvé
brániči nepřítel svých.

18. A požehnání budou tvé
nu tvém rojickní národové zemi, že
že sy vpojíchl hlasu incho.

19. Klavrátil se Abraham k sňuz
žebničkum svým, a odesli do Bersaz
bee spolu, a bydlil tam.

20. Když se tak tyto věci staly,
zvěstováno gest Abrahamovi, že
Mílcha také porodila syny káchoro-
vi bratu geho,

21. Husa prvorozencu, a Buz
za bratra geho, a Samuele otce
Syrských,

22. A Kázeda, a Azáu, Šeldasa
také, y Jedlaffa,

23. A Bathuele, z něhož naros-
zena gest Rebeka: osm těchto porodil
la Mílcha, káchorovi bratu Ab-
rahamovi.

24. Ženina pak geho, gménem
Roma, porodila Čabce, a Čahama,
a Čahasa, a Maachu.

Kapitola XXIII.

Smrt Sáry. 2. A pohreb gegi.

1. Žiwa pak byla Sára sto sedm:
3 mecytmá let.

2. A vinčela v městě Urbee, kte-
réž gest Hebron, v zemi Chananeg-
ské: y příssel Abraham, aby kroužil, a
plakal gi.

3. A když vstal od služby těla
mrtvého, mluvil k synům Heth, tka:

4. Přijhozí gsem a pohostinu v
váž: deget mi práwo k hrobu s vá-
mi, abych pochowal mrtvého svého.

5. Odpověděli synové Heth,
tkouce:

6. Slyss nás pane, kníže Bo-
ží gsy v nás: v vyborných hrobích
našich pochoweg mrtvého svého: a
žádný tobě nebude moc zabrániti,

aby s v hrobě geho nepochowal mrt-
vého svého.

7. Vstal Abraham, a poklonil
se lidu zemi, totiž synům Heth:

8. A řekl k nim: Ljiblí se dussi
wasji, abych pochowal mrtvého
svého, slyssce mine, a přimluvte je
za mne k Effronovi synu Seor:

9. Aby mi dal geskyni dwogiz-
tau, kterauž má* na poslední straně
pole svého: za penze slussic ať mi
gi dá před věmi ** k držení hrobu.

10. Bydlil pak Effron v prostřed
synů Heth. A odpověděl Effron k
Abrahamovi, což rojickní slysseli,
kterž vcházeli do brány města toho,
tka:

11. Klikoli se tak nestane, pane
můg, ale ty raděgi poslechni, což
mluvim: Pole odewzdáwám tobě,
y geskyni, kteráž na něm gest, v pří-
tomnosti synů lidu mého, pochow-
wegž mrtvého svého.

12. Poklonil se Abraham před
lidem zemi.

13. A mluvil k Effronovi před
obecným lidem vůkol stojícym:
Prosým, abys vslýssel mine: Dám
penze za pole: wezmi ge, a tak po-
chowám mrtvého svého na něm.

14. Y odpověděl Effron:

15. Pane můg, slyss mine: že-
mě, kteréž žádáš, stojí za čtyři sta
lotů štěbra: tak gest cena mezi
mnau a tebou: ale gak minoho gest
to: pochoweg mrtvého svého.

16. Což když vslýssel Abraham,
odwážil penze, kteržž požádal
Effron, an to slysseli synové Heth,
čtyři sta lotů štěbra dobré mince o-
becné.

17. Y vtwrzeno gest pole někdy
Effronovo, na němž byla geskyně
dwogita, patřejcý k Mambré, tak o-
no,

no, gako gestyné, a wosceko stromowej
geho po wsech mezech geho wókol,

18. Abrahamowi k wládnutj,
před očima synu Heth, a wsech, kte-
říž wcházeli do brány města toho.

19. A tak pochowal Abraham
Sáru manželku swau w gestyni po-
le dwogíté, kteráž patila k Mam-
bte, to gest iheron w zemi Chanaz-
negské.

20. V vtorzeno gest pole, y ges-
tyné, kteráž byla na ném, Abraham
mowi k držení hrobu od synu Heth.
• na koncy. ** A dědičnému hrobu.

Kapitola XXIV.

Abraham poslal služebníka hledat
manželky Izákovi. 33. On namluvil
Rebecu, 62. Kterauž Izák za manžels-
ku sibi pohal.

1. **H**yl pak Abraham starý, a dnů
mnohých : a hospodin ve-
wsech wézech požehnal genui.

2. V řekl k služebníku statšemu
domu swého, kterýž vstanoven byl
nad všemi wécmi, kteréž mél : Pos-
lež ruku swau pod bedro mé,

3. Abys té zavázel přisahau
sírce hospodina, Boha klobc y země,
abys nebral manželky synu mému z
dcer Chananegských, mezy nimiž
bydlími :

4. Ale abys do země, a přibuzen-
ství mého ssel, a odvíd wzal man-
želku synu mému Izákovi.

5. Odpověděl služebník : Ne-
budeli chci již žena přigeti semnau do
země této, zdalež zase vwesti mám
syna tvého na místo, z kterež sy
si wysíl :

6. V řekl Abraham : Hled, abys
nudy zase nevwodíl syna mého tam.

7. Hospodin Bůh klobc, kterýž
wžal mne z domu otce mého, a z země
mě narozenj mého, kterýž mluvil

mi a přischl mi, řka : Semenu tvé-
mu dám zemii tuto : oné posle Ange-
la swého před tebou, a wezmess od-
tud manželku synu mému :

8. Pakliby žena nechtela gjeti za-
tebau, nebudesa zavázén přisahau :
toliko syna mého nevved tam žesc.

9. Tedy wložil služebník ruku
pod bedro Abrahama Pána swého,
a přischl genui na tu řec.

10. A wzal deset welblandů ze
stáda Pána swého, a odšel, ze
wsech dobrých wécy geho nesa s se-
bou a bera se přigel do Melzopota-
mic, k městu klobor.

11. A když zpříšobil, aby wel-
blaudowé odpočinuli před městem
v studničce wody wečer, (oho) času,
kterého obyčeg magi ženy wycház-
ti, k wáženj wody, řekl :

12. Hospodine Bože Pána mé-
ho Abrahama, budiž, prosým se-
mnau dnes, avčin milostdenství s
Pánem mým Abrahalem.

13. Hle gá stogjm blízko studni-
ce wody, a dcery obywatele roho-
to města wrgdaná wéžiti wodu.

14. Protož děvečka, kteréž gá-
dím : klobyl wéderce swého, ať se na-
pigi : a ona odpoví : pj, ano y wel-
blaudum twým dám nápog : tak
gest, kterauž sy připravil služe-
bníku swému Izákovi : a kterež ro-
potozumim, že sy včinil milostden-
ství s Pánem mým.

15. Gessré w sobě slow nedok-
nal, a hle Rebeka wycházela, dcera
Barhuelova, syna Melchy manželky
klobora bratra Abrahama, ma-
gicý wéderce na ramenu swém :

16. Děvečka příliš krásná, a
panna přepěkná, a od muže nepo-
znalá : zstaupila pak k studnici, a
naplnila wéderce, a navracovala se.

17. Y potkal se s nj služebník, a řekl: Malíčko wody k pitj deg mi z wederce swého.

18. Kteráz odpověděla: Pj Paz ne můg, a rychle zložila wederce na loker svůj, a dala mu piti.

19. A když se on napil, přidala: Ano y welblaudum twým narážjm wody, dokudž se wsticni nenápigj.

20. A wylivssi z wederce do kozty, zase přiběhla k studnici, aby wážila wodu: a narážiwossi wsséfňem welblaudum dala.

21. On pak díval se na ni mlče, wédeti čtěte, zdali sčastnau včinil hospodin cestu geho, čili ne.

22. Potom pak, když se napili welblaudowé, vynal muž návštěvce zlaté, genž wážily dva loty, a také kolik náramnic z tříži lotů desíti.

23. A řekl k nj: Čj gsy dcera z eznam mi: gestli w domě otce twého místo k zůstání:

24. Kteráz odpověděla: Dcera gsem Bathuele, syna Melchy, kterež hož porodila Láhorowi.

25. A přidala řkauc: Plewo táske a sena hogně gest v nás, a místo prostranné k zůstání.

26. Sklonil se člověk, a poklonu včinil hospodinu,

27. Řka: Požehnaný hospodin Bůh Pána mého Abrahama, kterýž neodgal milostdenstwí a pravdy swé od Pána mého, a přijmau cestu mne přivedl do domu bratra Pána mého.

28. Tedy běžela děvčka, a zwěstovala do domu marky swé wossecky wécy, kteréž byla slyšela.

29. Měla pak Rebeka bratra jménem Lábana, kterýž spěšně wýšel k člověku, kdež byla studnice.

30. A když vzrel návštěvce, a

náramnice w rušau sesiry swé, a slyšel wossecka slowa powjdagjcy: Tyto wécy mluwil mi člověk: příšel k muži, kterýž stál při welblaudjphi, a blízko od studnice wody:

31. Y řekl k němu: Wegdi požehnaný hospodinu: proč vne stogjse: připravil sem dům, a nijsto welblaudum.

32. Y vvedl ho do hospody; a odsedlal welblaudy, a dal plewo se na, y wody k vmytí noh geho, y mužu, kterýž byli příslí s njm.

33. A položen gest před obličeji geho geho chléb. Kterýž řekl: Kebudu gjsi, dokudž nevysprawim řecj swých. Odpověděl gemu: Lluw.

34. Ale on řekl: Služebník Abrahamu gsem:

35. A hospodin požehnal Pánu mému velmi, a zwleben gest: a dal mu otce a woly, stříbro a zlato, služebníky a děvčky, welblaudy, a osly.

36. A porodila Sára manželka Pána mého syna Pánu mému w starosti swé, a dal mu wossecky wécy, kteréž měl.

37. Y zavázel mne přisahau Pán můg, řka: Lcwemess manželky synu mému z dcer Chananegejphi, w gegichžtu zemi bydljin:

38. Ale do domu otce mého půgdes, a z přibusenstwí mého wczmessa manželku synu mému.

39. Gá pak odpověděl sem Pánu mému: Co nebudeli čtjeti seminař přijeti žena?

40. Řekl: Hospodin, před gebožto obličejeni chodjim, posle Ansgela swého s rebau, a zprawi cestu twau: a wczmessa manželku synu mému z přibusnosti mé, a z domu otce mého.

41. Ktewinen budess od zločez
čenstwoj mého, když přigdesu k pře-
bužným mým, a nedaj robi.

42. Přissel sem tedy dnes k stu-
dnicy wody, a řekl sem: Hospodine
Bože Pána mého Abrahama, gestilz
že se zprawoval cestu manu, po kte-
rež nyní chodím,

43. Hle stogim v studnici wos-
dy, a panna, kteráž wygde k wáženj
wody, vlyssi odemne: deg mi maliz
čko wody k pisi z wederce swého:

44. A řekne mi: Y ty pi, y wel-
blaudum twým narwázim: ta gest
žena, kteráž připravil Hospodin
synu Pána mého.

45. A když sem ty wécy mlče s-
šebau rozgjal, rkázala se Rebeka
přichážejc y s wedercem, kteréž ne-
sla na ramenu: a zstaupila k studni-
cy, a narwázila wody. Ydym k nj:
Deg mi malíčko pisi.

46. Kteráž spěšně zstožila wé-
derce z ramena, a řekla mi: Y ty pi,
y welblaudum twým dám napog.
Pil sem, a napogila welblaudy.

47. Y ptal sem se gi, a řekl sem:
Či gsy dcera? Kteráž odpověděla:
Esem dcera Bathuele, syna Nácho-
tora, gehož mu porodila Melcha.
Protož za wéjsem sem návssnice k oždo-
benj twáti gegji, a náramnice dal
sem na tuce gegji.

48. A sklonilo se poklonu sem v-
činil Hospodinu, dobročeče Hospo-
dinu Bohu Pána mého Abrahama,
kterýž přivedl mne přímau cestou,
abyž wazal dcetu bratra Pána
mého synu geho.

49. Protož činiteli milostden-
ství a pravdu s Pánem mým, o-
znamte mi: pakli se gine ljbj, y to
pověz mi, abyž ssel na prawo,
neb na lewo.

50. Y odpověděli Laban a Bar-
thuel: Od Hospodina wylala řec:
nemůžeme nijmo ljbosti geho nic gi-
ného mluwiti s tebau.

51. Ky Rebeka před tebau gest,
wezmi gi, a gdi, a k gest manžel-
ka syna Pána twého, gakož mlu-
wil Hospodin.

52. Což když vlyssi služebník
Abrahamu, padna poklonil se
Hospodinu až k zemi.

53. A rovnato nádoby střjebné
a zlaté, a oděw, dal ge Rebete za-
dat, brattu také gegji, a matce
dary obětowal.

54. Začarisse hody, gedauce spos-
lu a pigjce žusali tam. Wstaw pak
ráno, mluwil služebník: Propusťte
mne, ak gdu k Pánu ménmu.

55. Y odpověděli bratři gegji &
Macka: Kteli, ak pozustane déwe-
čka aspoň deset dnj v nás, a potom
pūgde.

56. Řekl: Kteždržuge mne, než
bož Hospodin zprawoval cestu
manu: propusťtez mne, ak gdu k
Pánu swému.

57. Y řekli: Zawolegme déwe-
čky, a zeptegme se na wili gegji.

58. A když sauc powolana pi-
šla, ptali se: Chcessli giti s člowě-
kem rjmo? Kterážto řekla: Pügdu.

59. Tedy propustili gi, a chowaz-
čku gegji, y služebníka Abrahama-
wa, y towarysse geho.

60. Žadagjce sstiaſtných wécy se-
stře swé, a řkauce: Sestra nasse gsy,
množiž se w tisyc tisycu, a wladniž
sýmě twé bránamí neptátel swých.

61. Tedy Rebeka a déwečky ge-
gji, wsedisse na welblaudy, následoz-
waly muže: kteryž tychle se nowta-
cowal k Pánu swému.

62. Toho pak času procházel se
Jzák

Izák po cestě, která vede k studnici, gegizto gniěno gesti živého, a wi- daucýho : nebo bydlil v zemi poz lednj:

63. A wyssel k přemyslování na poli, ** když se byl giž schylil den : a když pozdvihl oči, vzítel welblaudy přicházegjic zdaleka.

64. Rebeka také vzíewssi Izáka, zedla z welblaunda,

65. Uřekla k služebníku : Kdo gest ten člověk, kterýž gde po poli v sítíč nám ? Žižl gj : To gest Pán můg. Ale ona vžavší rychle plášt, přistěla se.

66. Služebník pak všecky věcy, kteréž byl působil, vypravoval Izákovi.

67. Kterýž vwedl gj do stánu Sáty matky své, a vžal gj za manželku : a tak velice gj miloval, že bolesti, která z smrti matky geho se přihodila, vmenísil.

* Odřáhal synu Abrahám. ** Když se chylilo k večeru.

Kapitola XXV.

Synové Abrahamovi z Cetury, y smrti geho. 12. Rodina Izmaelova. 19. Rodové Izákoví. 20. Čzau prodal pravotočení.

1. **A**braham pak pogal sobě gj nau manželku, gménem Četuru :

2. Kteráž porodila genu žanírana, a Gelsánu, a Lladana, a Lladyánu, a Gezboňu, a Suc.

3. Gelsán také zplodil Sábu, a Dádanu. Synové Dádanovi byli, Asurym, a Latuzym, a Loomim.

4. Ale z Lladyána possel Effa, a Offer, a Henoč, a Abida a El- das : všichni ti synové Cetury.

5. Y dal Abrahám všecky věcy, kterýmiž vládl, Izákovi :

6. Synům pak ženin dal dary,

a oddělil ge od Izáka syna svého, když gesse sami živo byl, k straně výz hodnij.

7. Byli pak dnowé života Abrahamova, sto sedmdesate pět let.

8. A zcházeče vnitel v statosti dobré, a věku jessého, a plný dnů : a připogen gest k lidu svému.

9. A pochowali ho Izák, a Izmael synové geho v gestyni drogite, která položená gest na poli Effrona syna Scor hethegského, naproti Mambre,

10. Kteréž byl kaupil od synů Heth : tam pochowán gest on, y Sára manželka geho.

11. A po smrti geho požehnal Bůh Izákovi synu geho, kterýž bydlil podle studnice gménem živého, a vidaucýho.

12. Tito jsou rodové Izmaele syna Abrahamova, gehož mu porozdila Agar Egiptská, dívka Sáty :

13. A tato gméná synů geho, v gménách a rodech svých. Prvorozený Izmaelu Llabajoh, potom Cedar, a Adbecl, a Llabsam,

14. Llasina také, a Duma, a Llasse,

15. Hadar, a Čhemia, a Jethur, a Laffis, a Cedma.

16. Či jsou synové Izmaelovi : a ta gméná po hradcích a městech kach gegich, druháčtero knížat po koloni gegich.

17. Y včiněna sau léta života Izmaelova sto třiceti sedmi, a zcházeče vnitel, a přiložen gest k lidu svému.

18. Bydlil pak od Hewila až do Sur, genž patří k Egiptu vcházejícím do Asyrie. předevšemi bratry svými vnitel.

19. Tito také jsou rodové Izáka

Fa, syna Abrahama : Abraham zplodil Izáka :

20. Kterýž když byl w čtyřid-
ceti letech, pogal manželku Rebeku
deceru Bathuele Syrského z křesos-
potamie, sestru Lábanowu.

21. U modlil se Izák Hospodinu
za manželku swou, protože byla ne-
plodná : Kterýž wyslyssel ho, a dal
počet Rebekce.

22. Ale potiskali se w životě
gegjm malicij, kterážto řekla : Ne-
loli se mi tak djeti, co bylo potřebj po-
čpi : Väla, aby se poradila s Hos-
podinem.

23. Kterýž odpovídage, řekl :
dva národnové gau w životě
swém, a dwogj lid z života twého
se rozděli, a lid přemůže lid, a wětší
slavžiti bude mensijmu.

24. Gíž byl čas porodu příssel,
a hle bližency w životě gegjm naz-
leženi sau.

25. Který prwaj wyssel, rysawý
byl, a wšecen jako kůže chlupatý :
a nazváno gest gméno gcho Ez-
zau. Hned druhý wýcházeg, pa-
ru bratta držel rukau : a proto naz-
zwala ho Jákobem.

26. W sedesati letech byl Izák,
když se mu narodili malicij.

27. Kterýž když dorostli, včiněn
gest Ezau muž vmléky * lowu, a
člověk tworác : Jákob pak muž spro-
stý býdlil w stáních.

28. Izák miloval Ezau, proto
že z lowu gcho počtmu vžíval : a
Rebečka milovala Jákoba.

29. Vrátil pak Jákob firmi : E-
mčmož když příssel Ezau z pole vna-
vencý,

- 30. Řekl : Deg mi z watensj to-
ho rysawého, nebo sem náramně
vnavencý. Pro kterážto příscinu
nazváno gest gméno gcho Edom.

31. Genuž řekl Jákob : Proděg
mi prworozenstwí swé.

32. On odpověděl : Vše vmyrám,
k čemuž mi bude prworozenstwo :

33. Řekl Jákob : Přišhni tedy
mi. Přišahl gemu Ezau, a prodal
prworozenstwo.

34. A tak vzato chléb, a kníži z
ssocowic, gosl a pil, a odjel ; málo
sobě váže, že prworozenstwo prodal.

* Myśliwośći.

Kapitola XXVI.

Bydlení a Výhody Izákoví w Gerar.

1. Když se pak začal hlad na zemi,
po té ncaurodě, kteráž se
byla přihodila w dnech Abrahame-
wych, odjel Izák k Abunelchowí
králi Palestýnskému, do Gerar.

2. U včázel se mu Hospodin, a
řekl : Vlezstupug do Egypta, ale odz-
počin w zemi, kterauž powjm tobě.

3. A bud w nj pohostinu, a buz-
du s tebau, a požehnám tobě : nebo
tobě a semenu twému dám wšecky
fraginy tyto, plné přisahu, kterauž
sem sljibil Abrahamovi otcy twému.

4. A rózmožím sýmě twé gá-
ko hvězdy nebeské : a dám potoni-
kum twým wšecky fraginy tyto : a
požehnání budau w semennu twém,
wšichni národnové země.

5. Protože rpostechl Abrahám
hlasu mého, a ostřhal potučci, a
přikázal mých, y postvatné obyčeje,
a vstanovení zachoval.

6. Zůstal tedy Izák w Gerarach.

7. Kterýžto když byl tázán od
mužů mýsta toho o manželce swé,
odpověděl : Sesíra má gest. nebo
se bál wyznati, žeby gemu spogenia
byla manželstwim, myslí sobě, aby
snad nezabil ho pro gegj krásu.

8. A když presslo velmi mnohě
dnů

dnú, a na témž místě bydlil, vyhlíždaje Abimelech Brář Palestýnský oknem, vžízel ho pohrávajícího s Rebekou manželkou svou.

9. A povolal ho, řekl: Zřejmě gest, že manželka tvá gest: proč sy zklamal, žeby sestra tvá byla z Od-pověděl: Bál sem se, abych nezmíl pro nji.

10. Y řekl Abimelech: Proč sy nás podvedl: Mohl někdo z lidu sjeti se s manželkou tvou, y * vvedl nás nás veliký hřich. Y přikázal všemu lidu, řka:

11. Kdoby se dorekl člověka tohoto manželky, smrti viníce.

12. Syl pak Ják w zemi té, a nalezl w tom roce stokrát tak: a požehnal mu Hospodin.

13. A obohacen gest člověk, a ssej prospíwage, a vzhůru rosta, až velmi velikým včiněn gest:

14. Měl také ** voládařství oveč, y skotů, a čeledi velmi mnoho. Proto závidjice mu Palestýnskij,

15. Všechy studnice, kteréž byli vykopali služebnícy otce geho Abrahama, toho času začíteli, naplnivose zemí:

16. Tak velmi, že sam Abimelech řekl k Jákovi: Odešdi od nás, nebo mnohem mocnější než my včiněn sy.

17. A on odšed, aby přišel k potoku Čerary, a bydlil tam:

18. Opět kopali giné studnice, kteréž byli vykopali služebnícy otce geho Abrahama, a kteréž po geho smrti někdy začíteli filistýnskij: a nazval ge týmž gmény, kterým prvé otce byl nazval.

19. Y kopali *** w potoku, a nazkzli wodu žíwau.

20. Ale y tam byl svat Pasterů

Čerarských proti pastýřům Jákovi-wým, řkaucých: klasé gest woda, pro kteraužto wěc gméno studnice, z toho, což se bylo přihodilo, nazval haněnij.

21. Kopali pak y ginau: a při nějaké se swátili, a nazval gi, tleskářstvij.

22. Odšed odtud kopal ginau studnicy, pro kterauž se nevadili: protož nazval gméno gegi, Rozsízenij, řka: Klyn rozsítil nás Hospodin, a včinil růstu na zemi.

23. Vstoupil pak z toho místě do Bet Sabee,

24. Kdežto ukázal se mu Hospodin w tu noc, řka: Há gsem Bůh Abrahama otce tvého, nebog se, neboť gá s tebou gsem: požehnám rozbě, a rozmnožím sýmě tvé pro služebníka svého Abrahama.

25. Protož vzdělal tu oltář: a vzhýwage gméno Hospodina rozbíl stán: a rozkázal služebníkům svým, aby kopali studnice.

26. Kla kteréžto místo když přišli z Čerar, Abimelech a Ochozath přítel geho, a řekl wůdcce wogáku,

27. Mluvil gím Ják: Co ste přišli ke mně, člověku, gehož ste nenechali, a vyhnali ste od sebe z

28. Kterýž odpověděli: Viděli jsme, že s tebou gest Hospodin, a my protosme řekli: Bud přisahame zpátky nám, a wegđeme w smílauwu,

29. Abys nevčinil nám nic zlého, gáko y my níčeho z tvých wěcích siny se nedotkli, ani jsme činili, coby tebe vrazilo: ale s pokojem propustili jsme rozmnoženého požehnáním Hospodina.

30. Tedy včinil gím hody, a pojďte a pití

31. Vslawosse ráno, zapříštěli se sobě

řobě wespolek : y propustil ge Izák počogně na místo gecich.

32. vše pak přišlo w ten den sluzebníky Izákoví, oznamujíce mu o studnici, kterouž byli hledali, a řekouc: nalezli sice vodu.

33. Odchudž nazval gi, hognosíj: a jméno městu dano gest Betšabec, až do dnešního dne.

34. Žzau pak gře čtyřicet lety pogal manželky, Judythu dcetu Beety Schegstého, a Bezemachu dcetu Elonorou téhož místa:

35. Beťej obě byly vrazily mysl Izákovou, a Rebečinou.

* býlo vvedlo. ** ráda. *** v audolji tde někdy bývá potok na řece.

Rapitola XXVII.

Jakob z vodou Rebečy vcháčiv posláním před bratrem svým w nebezpečnosti byl.

1. Zstaral se pak Izák, a possly byly oči geho, a vídání nemohl: y potolal Žzau syna svého wětšího, a řekl gemitu: Synu můj. Bezryje odpověděl: Čed gsem.

2. Gemituž otec řekl: Vidíš, že sem se zstaral, a novým dne smrti své.

3. Wezmi zbraň svou, růž, a lucifér, a wygdi wen: a když lowem něco vhoníš,

4. Vdeleg mi z toho krmí, gafó wiss je gáphcy, a přines, ať pogim: a ať požehná tobě dusse má, přwe než vmtu.

5. Což když vlyssela Rebeča, a on odšel na pole, aby rozházání oce naplnil,

6. Řekle synu svému Jakobovi: Slyssela sem oce růžho mluvicího a Žzau bratrem svým, a řekoucýho gemitu:

7. Přines mi z lowu svého, a naděleg počtmu, ať pogim, a požeh-

hnám tobě před Hospodinem, přwe než vmtu.

8. Klynj tedy synu můj povol radám mým:

9. A gda k stédu, přines níže dva kozelce neylepsí, ať nadělám z nich počtmu otcy tvému, kteréž rád gjdá:

10. Beťej když přinesess, a gisti bude, ať požehná tobě přwe, než vmtí.

11. Beťejto on odpověděl: Wiss, že Žzau bratři můj člověk chlupatý gest, a gábladký:

12. Gestliže omaká mne otec můj, a včige, bogjm se, aby se nesdomňoval, že sem ho chce oflamati, a vvedu na sebe zlořečenj místo požehnání.

13. A němuž matka řekla: Na mne bud to zlořečení, synu můj: rolišo vposlechni blasu mého, a gda přines, co sem řekla.

14. Odšel, a přinesl, a dal matce. Připravila ona počtmu, gafó žnala, že chce otec geho.

15. A w ssary Žzau velmi dobré, kteřej v sebe měla doma, oblékla ho:

16. A kožkami kozelčími obvinula ruce, a obnaženj hrdla zaftyla.

17. Y dala krmí, y chlebů, kteřejž byla napékla, podala.

18. Beťejto když wnesl, řekl: Otče můj. Ale on odpověděl: Slyssim. A do gře ty synu můj:

19. Y řekl Jakob: Gá gsem přworozcný twig Žzau: včinil sem, gafó sy mi rozházal: vlasti, sed, a gez z lowu mého, aby mi požehnala dusse twá.

20. A opět Izák k synu svému řekl: Beťek řek brzo nalezti mohb synu můj: Beťejž odpověděl:

C Wule

Wile Boži byla, aby se mi brzo naz
hodilo, což sem čtěl.

21. Y řekl Izák: Přistup sem,
ať se tebe dotknu synu můg, a žku
sým, gsy ty syn můg Ežau, čili ne.

22. Přistaupil on k otci, a omaz
kaw ho řekl Izák: blas gíste, blas
Jákobu gest: ale ruce, ruce gšau
Ežau.

23. A nepoznal ho, nebo chlu
paté ruce podobenství většího v
řazowaly. Žehnaje tedy genu,

24. Řekl: Tyli gsy syn můg E
žau: Odpověděl: gáč gsem.

25. Ale on řekl: Princez mi kr
mě z loru svého, synu můg, aby po
žehnala tobě dusse má. Kterýž:
to podaných když pogedl, podal mu
rafé vjna. gehož když se napil,

26. Řekl k němu: Přistup ke
mně, a deg mi poljbení synu můg.

27. Přistaupil, a poljbil ho. A
hned, jakž vcýtil vůni roucha ge
ho, žehnaje mu, řekl: Vše vůně sý
na mého gáko vůně pole plncho,
kteremuž požehnal Hospodin.

28. Degž tobě Bůh z rosy nebe
sté, a z tučnosti zemské, hognost obí
lj a vjna.

29. A ať tobě slauží lidé, a klas
něgj se tobě pokolení: budiž Pánem
brattu svých, a ať se skloníugj před
tebou synové marky twé. Kdoby
zlořečil tobě, ten bud zlořečený: a
kdyby dobrořečil tobě, dobrořeče
ními naplněn bud.

30. Sotva Izák řec dokonal:
a když Jákob vyšel ven, příssel
Ežau,

31. A wařené pokrmy z loru
vnesl k otci, řka: Vstan otce můg,
a gez z loru syna svého: aby pože
hnala mi dusse twá.

32. Y řekl genu Izák: Y kdo

gsy ty z Kterýž odpověděl: Gá
gsem syn twig prworozeny it, au.

33. Řekl se Izák zděšenjm nás
ramným: a wjce než můž větrem
býti, díwě se, řekl: Kdo tedy gest
ten, Kterýž dávno loru popadený
prinesl mi, a gedl sem zc všech wé
cý, prwé než sy ty příssel: y pož
hnal sem mu, a budeč požehnaným.

34. Uslyšew Ežau řecí otcovy,
začval křikem velikým: a zděšen
gsa, řekl: Požehneg rafé y mně,
otce můg.

35. Kterýž řekl: Příssel bratr
twig lstiwe, a wžal požehnání twé.

36. Ale on doložil: Spravedli
wé nazwáno gest gmeňo geho Já
kob: nebo podwedl mne hle podru
hé: prworozenský ně prwé odgal,
a nynj podruhé vchátil požehnání
mě. A opět k otci řekl: Zdaliž sy
nezachoval y mně požehnání:

37. Odpověděl Izák: Pánem
twým sem ho vstanovil, a všechy
bratty geho službě geho sem poddal:
obiljim a vjncem zmocnil sem ho, a
tobě po těchto věccch, synu můg, co
wjce včinjin:

38. Genuž Ežau řekl: Zdaliž
toliko gedno požehnání mas, otce z
mně rafé prosým, aby požehnal. A
když křájjm velikým plakal,

39. Hnut gsa Izák, řekl k ně
mu: V tučnosti země, a w roze kles
besté z hury

40. Bude požehnání twé. Živo
budeš w meči, a brattu svém
slaužiti budeš: a přigde čas, když
zvržes, a segmies gho geho z sje
ge swé.

41. Protož nenáviděl wždycky
Ežau Jákoba pro požehnání, kte
rýmž byl požehnal mu otec: a ičk
w srdecy svém: přigdau dnoué
smutku

smrti otcé mého, a zabígi Jakoba bratra svého.

42. Oznámeny sáu tyto věci Rebce: která poslal sli a povolala ruci Jakoba syna svého, řekla k němu: Všecku bratru tvům hrozí, že tě zabije.

43. Když tedy, synu můj, poslechni hlasu mého, a povolana vtec k Libanovi bratru mému do Háranci:

44. A bydliti budeš s ním nesmoho dnů, až se vopokoji přehlistost bratra tvého,

45. A přestane rozhněvání geho, a zapomene na ty věci, kteří těž se včinil proti němu: potom poslali, a přivedu tebe odvud sem, proč oba synu zbařena budu gednoho dne?

46. U řekla Rebeka k Jakobovi: Slegla se mi životu býtí pro dcery své: vezmeli Jakob ženu z národa tého země, nechey živá býtí.

Kapitola XXVIII.

Jakob vrazil do Mlezopotamie. 10. Bůh se mu ve snách zgewil. 18. Semuj se Jakob sibem zavázal.

1. Nowolal tedy Jakub Jakoba, a požehnal ho, a přikázal mu, říká: Nepojmeš manželky z pokolení Chanangského:

2. Ale gdi a ber se do Mlezopotamie Sýrské, do domu Bathuele otcem matky tvé, a pogmi sobě odvud manželku ze dcer Lábana všecku tvého.

3. Bůh pak všemohouc požehnává robi, a deg, aby srostl, a rozmniojí se, aby byl v záštupu lidí.

4. A deg ž robi požehnání Abrahámovu, v semenu tvému po robi: aby vládl zemi putování tvého, kterouž ještě býl dědu tvému.

5. A když ho propustil Jakub, gda přišel do Mlezopotamie Sýrské k Libanovi synu Bathuele Sýrského, bratu Rebeky matky své.

6. Vida pak Lázau, že požehnán dal otec geho Jakobovi, a poslal ho do Mlezopotamie Sýrské, aby odvud manželku sobě vzal; a že po požehnání přikázal gemu, říká: Nevezmes ženy ze dcer Chanangských:

7. A že poslal gsa Jakob rodičů svých s sej do Sýrie:

8. Škusuť také, že nerád vidí dcer Chanangských otec geho:

9. Ssel k Izmaelovi, a pogal ženu, kromě téh, kteříž prvé měl, Nahuelahu, dcetu Izmaele syna Abrahámovu, sestru Láborjovou.

10. Protož vyszed Jakob z Betabe, s sej do Háranci.

11. A když přišel na gedno místo, a chrl na něm odpočinouti, po západu slunce, vzal z kamenů, kteříž(tu)leželi, a podložito pod hlavu svou, spal na též míste.

12. U víděl ve snách řebřík složící na zemi, a vrci geho dorýkačící se klobi: Angely také Boží vstupující a zstupující po něm,

13. A Hospodina, an zpolchl na řebřík, říkajího gemu: Gá gsem Hospodin Bůh Abraháma otcet tvého, a Bůh Jakáfu: Zemí, na kteréž spis, tobě dám v semenu tvému.

14. A bude sýni tvé galo prach země: rozšířen budeš na bárad, y na Východ, y na půl nocy, y na posledne: a požehnána budou v robi a v semenu tvém všechka pokolení země.

15. A budu stájce tvůr, kámž foli půgdeso, a přivedu té zaře do země této: anž opusťm, leč napl:

njm wſecky wécy, kteréž sem pra-
wil.

16. A když procytísl Jákob ze-
sna, řekl: W prawdě Hospodin gest
na místě tomo, a gá sem neuwédél.

17. A když se řekl: Vak hro-
zne gest místo toto! nenj tu glného,
gediné dům Boží, a brána nebeská.

18. Ustav tedy Jákob ráno,
wzal kámen, kterýž byl podložil pod
hlavu svou, a wyzdwihl na znamen-
nij (památné) poli w olegem zvrtu.

19. V nazval gmeňo města
Béthel, kteréž prvé slavlo Loza.

20. Zavázel se ruké slibem, řka:
Budeli Bůh scmnu, a budeli mne
ostříhati na cestě, po kteréž gá gdu,
a dál mi chléb k u pokrmu, a raucho
k oděwu,

21. A navratimli se sšiaſtne do
domu otce swého: bude mi Hospo-
din za Boha

22. A kámen tento, kterýž sem
wyzdwihl na znamení, bude slavit
dům Boží: a ze wſech wécy, kte-
réž mi dáss, desatky obětovati budu
tobě.

Kapitola XXIX.

Jákob přiſed do Hárana od Lábana
přigat bvl. 18. Slavníw Lábanovi dcer-
y geho pogat. 31. Lje rodina.

1. Odſed tedy Jákob přiſel do ze-
mě východní.

2. Vyzel studnicy na poli, tež
tři stáda ovocý ležící podlé nj: nebo z
nj napágen býval dobytek a sw-
chek gegi velikým kamenem se za-
vratil.

3. A byl obyčeg, že když se wſe-
cty ovocé a hromáždily, odvaloval-
li kámen: a když se napogila stáda,
opět na vrch studnice kladli.

4. V řekl k pastýřům: Bratři od-
kud gste? Kterýž odpowěděli: Z
Hárana.

5. Hichžro ráže se, řekl: Zná-
teli Lábana syna k láchorowa: Po-
wěděli: Známe.

6. Ej: Zdrávoli gest: Powědě-
li: Zdráw: a hle Rábel dcera ges-
ho přichází s stádem svým.

7. V řekl Jákob: Gessé * mnos-
ho dne pozůstává, aniž gest čas,
aby zase wedena byla stáda do chlju-
wú: degre prvé napog ovocým, a
tať ge na pastvu zase wedete.

8. Brečíž odpowěděli: Všemů-
žeme, dokud se wſecken dobytek nez-
chomáždj, a neodvaljme kámen
ne od svrchu studnice, abychom naz-
pogili stáda.

9. Gessé mluwili, a hle Rábel
přicházela s ovocemi otce swého: ne-
bo stádo ona pásila.

10. Kterauž když vyzel Jákob, a
zwěděl, že gest ſelita geho vycená a
ovce Lábana vycce geho: odvalil
kámen, kterýž ſe studnice zavratila.

11. A napogi w stádo, poljbil gi:
a pozdwiš hlasu plákal,

12. A ognamil gi, že gest brat-
otce gegiho, a syn Rebeky: ale ona
poſpichagjic oznámila otci swému.

13. Brečíž když vſlyſiel, že ſtí-
ſel Jákob syn ſestry geho, bežel w
ſtíje gemu: a obgaweho, a w ſibání
ſe daw, wedl do domu swého. Vy-
ſlyſeo pak příčiny cesty,

14. Odpowěděl: Vost má gsy,
a tělo mé. A když ſe naplnili dno-
vé Vlésyce gednoho,

15. Řekl gemu: Zdali že brat
můg gsy, datmo mi slaužiti budeſo z
powěz, co za mždu wczmesz?

16. Vlél pak dwé dcery, gme-
no wčesji Lja: mensji pak slavu Rá-
bel.

17. Ale Lja byla ** krhavých
otč: Rábel krásné twáti, a pěkného
wzezření.

18. Běstan miluge Jakob, řekl:
bude slavžiti robe za Kádžel dcetu
svého menší, sedm let.

19. Odpoředel Lában: Lépe gest,
abych gi robe dal, nežli ginému mo-
ží, říšan v mne.

20. Slavžil tedy Jakob za Ká-
chel sedm let: a zdálo se mu málo
dnů pro věčnost lásky.

21. U źeſł fLábanowi: Dęg mi
ženu man: nebo giž čas wypłněn
jest, aby do wſteſi f ni.

22. Betryz swolaw mnohé zá-
frudy včád f bodum, včinil swadbu.

23. A v wečer Lju dcetu swau
vvedl ē němu,

24. Dáv děvku dcetí, gménem
želffu. Bu křeréžto když podlé o-
byčege Jakob wſſel, když bylo ráno,
vzírel Ljii:

25. Ý řekl k testi svému: Co gest,
co sy včiníti chceš z zdali za Ráchel
neslavžil sem tobě z proč sy mne
oflamal:

26. Odpověděl Lában: Vlenj
na místě nássem obyčejc, abychom
mnení dřevé vzdávali.

27. Vyplň tedy den dnů této svadby: y ruce rafé dám tobě za prácy, kterouž budes mi slaužiti gisným kdmkr.

28. Příwolil žádosti : a když mísnil rycden, Káchel pogal za manželku :

**29. Secréžto otce dal služebnicy
Bálu.**

30. *U naposledy dosed požádat
né svadby, větší lásku měl k druhé,
nejí k první, slaví v něho sedm let
gintib.*

31. Wida pať hospodin, žeby
opomíjal Ľju, orewiel život gegi,
ktorého ťaťka zůstala neplodná.

32. Bierážeo počawissi perodila

syna, a nazvala jméno jeho Růben, říkajíc: Widěl Hospodin svijzení mé: giž mne bude milovati muž můj.

33. A opět počala, a porodila
syna, y řekla: Poněwádž všlyssel
Hospodin, že sem byla v potupě,
dal mi také tohoro: y nazvala jméno
počebo Symeon.

34. U počala potřetí, a porodila gineho syna, a řekla: Ulynj rafé spogi se semnau manžel můg, protože sem mu porodila tři syny: a proto na němala jméno jeho Léwj.

35. Po čtvrté počala, a poro-
dila syna, a řekla: Vlynj wyznáwa-
ti se budu Hospodinu: a proto ho
nazvala Tüden: v příštela rodce.

* Daleko gest do wekra ** Elzawýf.

Capitola XXX.

Jan, y synowt Jakobowi. 21. Nas
rozem Jozeffa. 25. Smilawia Jakobo-
wa s Labanem.

I. **S**ídauc pat Rádhel, žeby neplodná byla, záviděla se sítce své, a řekla manželu svému: Dej mi děti, ginák vymru.

2. Vla kierauž rozhněwaro se
Játkob, odpověděl: Ždali gá gsem
za Boha, kterýž tebe zbawil plodu
životu svého ž

3. Alle ona ťefla: Elám. děvčata
Bálu: wegdiž ē nj, ac rodj na
holens thá, a mám z ni seny.

4. V dala mu Bálu za manžela Eru: Eretá

5. Když wſſel E nij muž, počala,
4. proradila ſenu.

6. Ž řekla Ráchel: Přisaudil
mne Hospodin, a myslíššel hlas
můg, dalo mi syna: a proto nazvá-
la jmeno řebo Dan.

7. A opět Bála počawossi porozdila druhého.

8. Pro něhož řekla Káčel :

Srownalť mne Bůh s sestram mojou,
a zmocnila sem se: a nazvala ho
Keffthali.

9. Cítila Lja, že roditi přestala,
želala děvčku svou manželu dala.

10. Kteráž po početí když poro-
dila syna,

11. Řekla: Sťastné, a proto
nazvala jméno jeho Gád.

12. Porodila také želala dceři
jeho.

13. Y řekla Lja: To pro mě
blahoslawenstvo: nebo blahosla-
wenau mne budou nazývat ženy:
Proto nazvala ho Aser.

14. Vyšed pak Káben času žni-
pseničné na pole nalezl mandrago-
ry: kteříž Matce Lje přiviesli. Y
řekla Ráchel: Deg mi částku z man-
dragory syna tvého.

15. Ona odpověděla: Máloz-
li se tobě zdá, že sy mi předcházela
muže, leč také mandragory syna
meho weznieso: Řekla Ráchel:
Klechť spí s tebou této nocy za man-
dragory syna tvého.

16. A když se navracoval k
večeru Jakob z pole, vyslyšel v o-
čistu gemu Lja, a řekla: Be mne we-
gdes: nebo mždau, nagala sem
tebe za mandragory syna svého. Y
spal a nij nocy té.

17. A vyslyšel Bůh prosby
gegji: y počala y porodila syna
páteho,

18. Y řekla: Dal mi Bůh mždu, že
sem dala děvčku svou muži svému.
Y nazvala jméno jeho Izačhar.

19. Oper Lja počávší, poro-
dila šestého syna,

20. A řekla: Obdaril mne Bůh
mžem v dobrém: také této chvíle
sem iau bude můž můg, protože sem
mu porodila šest synů: a proto na-
zvala jméno jeho Jabolon.

21. Po kterémžto porodila dcer-
tu, jménem Dýnu.

22. Rozpomenuto se také ho-
spodin na Ráchel, vyslyšel gi, a
ocitrel život gegji.

23. Kteráž počala, a porodila
syna, říkavci: Odgal Bůh počáve-
ní me:

24. Y nazvala jméno jeho Joz-
seff, říkavci: Přidej mi hospodin
syna druhého.

25. Když pak narodil se Jozseff,
řekl Jakob řesti svému: Propustiž
mne, ať se navrátim do vlasti, a do
země své.

26. Deg mi ženy y derti mé, zakre-
tež sem slaužil tobě, abyh odšel: ty
znás oběslužbu, kteříž sem slaužil tobě.

27. Řekl gemu Lában: Klechť
nagdu milost před obličejem tvým:
zkušenosti navčil sem se, že mi Bůh
požehnal pro tebe:

28. Vstanov mždu svou, kte-
raužbyh dal tobě.

29. Ale on odpověděl: Ty
znás, jak sem slaužil tobě, a jak
veliké v rukou mých bylo jméně
tvé.

30. Málo sy měl první, než sem
prvším k tobě, a nyní bohatým vči-
něn sy: a požehnal tobě hospodin
* k u vgit mém. Protož sprave-
dlivé gest, abyh někdy opatřil ta-
ké dům svůj.

31. Y řekl Lában: Což tobě
dám: Ale on řekl: Ulic nechci: než
včiníšli, čehož jádám, opět budu
pásti, a ostříhati dobytka tvého.

32. Obegdi všecká stáda svá,
a odděl všecky ovce ** pečcié, a
pstrylavé vlny: a cožkoli bude ***
hnjdého, a pstrylavého, a proměn-
ného, tak mezy ovccemi, gáko me-
zy kozami, bude mžda má.

33. A vřáže se mi zejtra správ
wedlnost má, když čas *** smlaus
wý přigde před tebou: a wſecko,
což nebude proměnné, a pſtylaře,
a hnídce, raf w ovcích, gako w ko-
žeji, z kraděje mne trestati bude.

34. Že řekl Lában: že vdeč při-
gimám, což žádáš.

35. A oddělil w ten den, kozy y
ovce, y kozy, y ſkopce proměnné,
a pſtylaře; wſecko pak stádo bar-
wy gednostegně, to gest, bjlé a čer-
né velny, dal w ruce synů svých.

36. A položil mimo cesty tří dnů
mezi ſebau, a zeměm, kterýž pásł
oštarní stáda geho.

37. Lábaře řeď Jakob prutů
topolových zelených, a mandlových,
a z gaworù, z čáſky oblaupil ge:
a když ostruhany byly kůty, na téph,
kterýž byli oblanpeni, bělost se vřá-
zala: ti pak, kteříž celj byli, zelení
zůstali: a tím způsobem barwa vás-
něna gest rozličná.

38. Že řeď ge w žlaby, kdež se
vylevala woda: aby kdyžby přiſla
stáda k pití, před očima měla pru-
ty, a w patcích na ně počinala.

39. Že stalo ſe, že právě w horfes-
ti ſgiri, ovce patčily na pruty, a ro-
dily pſtylaře a proměnné, a ro-
ličnau batwau počropené.

40. Že rozdělil stádo Jakob, a
kladl pruty w žlabích před očima
ſkopců: bylo pak wſecko bjlé a čer-
né Lábanovo: oštarní pak Jakobovo,
když byla rozdělena mezi
ſebau stáda.

41. Prorož když prvního času
připomínenj bylo k ovcym, kladl Jak-
ob pruty w žlabích wodních před
očim ſkopců a ovce, aby w patc-
ích na ně počinaly:

42. Když pak pozdnj připomíne-

nj bylo, a početj poslednj, nekladl
giř. Že včiněny ſau ty, kteréž by-
ly pozdnj, Lábanowy: a které času
prvnjho, Jakobowy.

43.: Že zbohacen gest člověk nad
míru, a měl stáda mnohá, děvky, y
služebníky, welblaudy, y osly.

* Gal sem k robi příſel ** Proměnné
a ſtrakte *** Lábanovo. ****
když přigde na mždu manu.

Kapitola XXXI.

Odchod Jakobum od Lábana. 22.
Lábanovo geg honči, y nejuž gegich.
44. Obaudwan ſmlauwa a potogně
rozgici.

1. Potom pak když ſlyſſel ſlowa ſy-
nū Lábanových pravojcých:
Pobral Jakob wſecko wěcy, kte-
réž byly orce wasscho, a z geho ſtartu
obohacen gſa včiněn gest ſlavoným:

2. Dnamenal také, že twář Lá-
banova nebyla k němu gako vče-
ra, a před včeregſtem,

3. Vleywice když mu řekl ſoſpo-
din: Lábaře ſe do země oči svých,
a k rodině ſvé, a budu s tebou.

4. Poſtal, a poſtolal Ráchel a
Eju na pole, kdež pásł stáda,

5. Že řekl gím: Widjm twář
otce wasscho, že není ke mně ga-
ko včera a před včeregſtem: Bůh
pak orce mého byl ſemnau.

6. A ſamý wjte, že ſem wſli ſy-
lau ſwau ſlaužil orce wassemu.

7. Ale y Otec wáss oſlamal
mne, a změnil mždu manu deſerťá-
te: a wſak nedopuſtil mi Bůh,
aby mi wſkodil.

8. Goslíže kdy řekl: Pečeſte
bndau mždy twé: wſecko ovce
rodily pečeſtý plod: Když pak na-
proti řekl: Bjlé wſecko wezmess za
mždu: wſecko stáda bjlé porodily.

9. Že wzał Bůh ſtart orce wa-
ſcho, a dal mně.

10. Kého potom když čas požijní ovcy přišel, pozdívohl sem oči svých, a viděl sem ve spaní, že samcové vstupují na samice, proměnni, a strakat i rozličných barev.

11. Y řekl Angel Boží ke mně ve spaní: Jákobe! A gá sem odpověděl: Čeď gsem.

12. Běryž řekl: Pozdívni oči svých a víz, jak vstupení samcové vstupují na samice, proměnni, strakat, a pokropen. Kého viděl sem všecky výky, kteří včinil tvé Lában.

13. Gásem Bůh Ráchel, kdež sy pomazal famene, a slib za slib sy mi. Ulyny tedy vstáň, a vygdi z mé této, navráť se do země narodení tvého.

14. Y odpověděly Ráchel a Lja: Zdaliž co ostatního náme v statku a dědictví domu otce na sseho?

15. Zdaliž jako za cizý neměl nás: y prodal, y gedi mždu nassí?

16. Ale Bůh vzal zboží otce na sseho, a dal ge nám, a synům nassim: protož všecko, co přikázal tobě Bůh, včin.

17. Vstal tedy Jákob, a vsadil děti y manželky své na welblaudy, odssel.

18. A vzal všecken statek svůj, y stáda, a čehožfoli v Mezopotamii nabyl, gda k Jákobovi otcy svému do země Chanaán.

19. Toho času byl odssel Lában k stříhání ovcí, a Ráchel vkradla modly otce svého.

20. A Jákob nechrl vyznati testi svému, žeby vříkal.

21. A když odssel tak on, gako všecko, což geho práva bylo, a přeplavil se přes řeku ssel proti hoře Galaad,

22. Zvěstováno gest Lábanovi dne třetího, žeby vříkal Jákob.

23. Běryž pogav bratrystvé, honil ho za dnů sedm, y postíhl ho na hoře Galaad.

24. Y viděl ve snách Boha řkaucího gemu: Warůg se, abys nic ostře nemluvil proti Jákobovi.

25. A giž Jákob byl rozbil stán na hoře: a když on dohonil ho s bratřimi svými, na též hoře Galaad rozbil stán.

26. Y řekl k Jákobovi: Proč sy tak včinil, abys bez wědomí mého odwědl dcery mé gako zgjmazné mečení?

27. Proč sy bez wědomí mého všechy čtěl, aniž sy mi oznámil, abych tě provodil s veselím, a s písniemi, a s bubny, y s cytarami?

28. Uledopustil sy, abych poljibil synů svých a dcer: blaznívě sy vdelal: a nyni giste

29. Muže ruka má navrátit tobě žlé: než Bůh Otce vasscho včera řekl mi: Warůg se, abys nic tvého nemluvil proti Jákobovi.

30. Bud, že sy k svým gisti čtěl, a žádostiv byl domu otce tvého: proč sy vkradl Bohy mé?

31. Odpověděl Jákob: že sem bez wědomí tvého odssel, bál sem se, abys (mi) násylné neodgal dcer svých.

32. že pak mne zkrádeže třeses: v kohokoli naleznesh Bohy své, ak gestzabit před bratřimi nassisimi. hledeg, cožfoli z svých výky v mne naleznesh, a wezmi. to mluvě, newěděl, žeby Ráchel, vkradla modly.

33. Tedy vssed Lában do stánu Jákoba, a Lja y obau děvek, nenašel. A když vssel do stánu Ráchel,

34. Ona pospíchajc štýla moždý pod neslánj welblaudowé, a posadila se svetu: a když přehledáš cel weskeren stán, a nic nenassel,

35. Řekla: kteří se nchněvá Dén můg, že před tebou povstati nemohá: nebo wedlé obyčeje ženského nynj mi se přihodilo. tak zklamá na gest starost hledajcýho.

36. Y osupio se Jakob s domovánjem řekl: Pro kterau vímu man, a pro který hřich můg, tak ſe rozpádil * po mně:

37. A přehledal ſy weskeren nabytek můg: Co ſy nalezl ze woszho ſatku domu twého: polož tu ſe před bratřimi mymi y bratřimi twými, a nech ſaudi mezy mnau a tebou.

38. Protoli ſem dwadci let byl ſe tebou: owoce twé a kozy nebyly neplodné, ſtopci ſtáda twého ſem negeđl:

39. Ani polapeného od zwéři ſem tobě vkaſoval, gá ſem ſkodu wifku nahtajoval: cožkoli krádež ſi zbynulo, odemne ſy vyhledával:

40. Dnem y nocí wedrem ſem ſe ** itápil, a zymau, a odházel ſen od očí mych.

41. A tak za dwadci let w domě twém ſlaužil ſem tobě, černáče za dcery, a ſest za ſtáda twá: změnil ſy také mydu man po deſeritáre.

42. Kdyby byl Bůh otce mého Abrahama, a bázen Izákova nebyla ſemnau, snad nynj bylbys naheho mne propuštěl: na itápenj mé, a na prácy rukau mych vzhlédl Bůh, a potřídal tebe twéra.

43. Odpověděl gemu Lában: Dcery mé, a synové, a ſtáda twá, y wifky twicy, kterež widíſe, mne

gsau: co mohu včiníti synům, a wnučkum ſwým?

44. Protož poř, a wegđeme w ſmlauwu: aby byla na swědectví mezy mnau a tebou:

45. Wzal tedy Jakob kámen, a wyzdwihl geg na znamení:

46. A řekl bratřim ſwým: Přesněl kámen. Bectž nahtomáž dívouše, vdelali ſopeč, a gedli na něm:

47. Bectž nazval Lában, ſopečem ſwědka: a Jakob, ſromadou ſwědectví, obadwa podlé vlastnosti gazyka ſvého.

48. Y řekl Lában: ſopeč tenzto bude ſwědkem mezy mnau a tebou dnes: a proto nazváno gesto jméno geho Šalaad, to gest kopec ſwědka.

49. Kteří pohledj a ſaudi ſhospodin mezy námi, když odegđeme od ſebe,

50. Budessli trápití dcery mé, a *** vwedessli gtné ženy na ně: žec dněho ſwědka řeči naſi není kromě Boha, kteří ſa přítomen patří.

51. A řekl opět k Jakobovi: ſle ſopeč tento, a kámen, kteří ſem wyzdwihl mezy mnau a tebou,

52. Šwědek bude: ſopeč, pravojm, tento, a kámen ak ſau na ſwědectví, *** gestližebých nebo gá pominul geg, gda k tobě, nebo ty ſelbys mimo (něg) zlé o mně myſle.

53. Bůh Abrahamu, a Bůh Láboru ač ſaudi mezy námi, Bůh Otce gegich. Tedy přišel Jakob ſtrze bázen otce ſvého Izáka,

54. A obětovař oběti na hoře, povolal bratří ſwých, aby gedli chléb. Bectžto když pogedli, zůstali tam.

55. Lában pak, w nocy wstáw, poljbil

polibil syny a dcery své, a požehnal jim: a navrátíl se na místo své.

* Tak rozplálený pustil se po mně. ** Dálil. *** Pogmelli gne manželky mimo dcer mých. **** že ani gá ani ty nepřideme dále k sobě za hromu: vnu tuto o zlém aumystem.

Kapitola XXXII.

Jákob řeče Angely Boží potěšen byl
1. Wyjal posly s dary k bratu svému
Ezau. 24. Závazl s Angelem, a obdržel jméno Izrael.

1. Jákob také odšel cestou, kterouž (gjti) byl počal: y poslali se s ním Angelé Boží.

2. Které když vzrel, řekl: * Wogsta Boží gsau tato. Y nazval jméno místa toho Láhamaim, to gest, Wogsta.

3. Poslal pak y posly před sebou k Ezau bratu svému do země Seir, do Braginy Edom:

4. U přikázal gini, řka: Takto mluvte Pánu mému Ezau: Toto vyzkouze bratře tvůr Jákob: V Lábana sem pohostinu bydlil, a byl sem až do tohoto dne.

5. Všám woly y osly, y ovce, y služebníky, y děwky: a posylám nyžni poselitvou k Pánu mému, abyh našel milost před obličejem tvým.

6. Y navrátili se poslové k Jakobovi, řkavice: Přissli sine k Ezau bratu tvému, a hle pospíjte v cestu proti tobě se čtyřmi sty mužů.

7. Bál se Jákob velmi: a přešťasten gsa rozdělil lid, kterýž s ním byl, stáda také, y ovce, y woły, y welblaudy, na dva ** pluky,

8. Řka: Přigdeli Ezau k jednomu pluku, a pobigeli geg, gisny pluk, kterýž ostatní gest, záchowan bude.

9. Y řekl Jákob: Bože otce

mého Abrahama, a Bože otce mého Ižáka: Hosподine, kterýž gsy mi řekl: klawatač se do země své, a na místo narození svého, a dobré včinjm tobě:

10. Láhenssi sem, nežli wsecká slítování twá, a pravoda twá, kterež sy vyplnil služebníku svému. S holi swau přesel seim Jordán tento: a nyni se dvěma pluky žase se vracugi.

11. Vytrhni mne z ruky bratra mého Ezau, neboť se ho velmi bojím: aby snad přigda nepobil matku s syny.

12. Ty sy mluwil, že mi dobré včinjs, a rozsíříss sýmě mé, gafko písek mořský, kterýž pro množství sečten býti nemůže.

13. A když spal tu nocy té oddešel z téh wécy, kterež měl, dary Ezau bratu svému;

14. Bož dvě stě, kožlù dwadceset, ovce dvě stě, a skopců dwadceset,

15. Welblaudic březých s mlazdými gegich třídceti, kraw čtyřiceti, a býků dwadceset, ošlik dwadceset, a ošlétek gegich deset.

16. Y poslal strze tuce služebníků svých gednočáždé stádo obwozlásené, a řekl služebníkům svým: Edere předemnau: a bud prostans své mezi stádem a stádem.

17. Y rozházel přednímu, řka: Portáli se s rebau bratře můg Ezau: a optáli se rebě: Čj gsy: a nebo: Bam gdes: a nebo: Čj gsau tyto wécy, za kterýmž gdes:

18. Odpovíss: Služebníka twého Jákoba, dary poslal Pánu mému Ezau: sám také za námi gde.

19. Podobně přikázan dal druhému, y třetímu, a wsechněm, kterež sli za stády, řka: Čymž slovy

wy mławcie k Ezaū, kdyžbyste ho naſli.

20. A přidáte: Sám také služebník twug Jakob za námi taz̄ cestou gde: nebo pravil: Vkratim ho dary, kteréž předcházegji, a poslom vžijm ho, snad mi bude miložitivo.

21. Předesslu tedy darové před ním, sám pak zůstal nocu té w *** sténich.

22. A když časné vstal, vrazil dve manželky své, a také rolik děvček s gedenáti syny, a přesel přes brod Jakob.

23. A přeprawiw wſecky věcy, kteréž k němu přináležely,

24. Zůstal sám: a hle muž zápasil s ním až do rána.

25. Který když viděl, žeby ho přemoci nemohl, dorekl se žily stebla geho, a hned vradla.

26. U řekl k němu: Prostí mne; nebo giž vstupuge dennice. Ods povíděl: Člepustjm tebe, leč mi poszchnání dísa.

27. Kehl tedy: Které gest gméno twé: Odpověděl: Jakob.

28. Ale on řekl: Nikoli nebude slavit gméno twé Jakob, ale Izrael: nebo poněvádž proti Bohu sylný byl, čím vjce proti lidem přemůžes.

29. Otázal se ho Jakob: Počtež mi: Zetym nazván sy gméno mém: Odpověděl: Proč se práss na gméno mé: U požehnal gemu na též mísie.

30. U nazval Jakob gméno mísia toho ſanuel, ika: Viděl ſci Boha twář w twář, a ſpasez na gest včiněna dusse má.

31. U vzeſlo mu hned ſlunce, když přesel ſanuel: on pak kuhal na nohu.

32. Pro kteřenžto příčinu nezdí žily synové Izraelští, kteříž vradla w ſtchnu Jakobowu, až do dnešního dne: protože ſe dorekl žily ſtchna geho, a zmrtwěla.

* Leženj. ** Žauſſy. *** Leženj.

Kapitola XXXIII.

Jakob kří ſe před svým bratrem Ezaū. 16. Obadwa ſe pologně rozbázeſgi. Jakob bere ſe do Sokor, a potom do Salem.

1. Pozdwiž pak Jakob oči svých vžíel přicházeſcijho Ezaū, a ſe njm čtyři ſta mužů: y rozdělil ſyny Lje a Ráchel, a obaudwan děvček.

2. A poſtawil obědwé děvčky, y ſyny gegich napřed: Lju pak a ſyny gegi, na druhém místě: Ráchel pak a Jozeffa neyposledněgſſi.

3. A ſam napřed gda poſtonil ſe ſchyliw ſe k zemi poſedmkrát, až ſe, přiblížil bratr geho.

4. Beže tedy Ezaū w cestu Bratu ſwému, obgal ho: a ſtiskaz ge ſligr geho, a lžbaje plakal.

5. A pozdwiž oči, vžíel ženy a malické gegich, a řekl: Co gsau tito: a přiležegili k tobě: Odpověděl: Maliccy gsau, kteříž dal mi Bůh ſlužebníku twému.

6. A přiblížiwoſe ſe děvčky, y ſynové gegich, ſtonili ſe.

7. Přišlaupila také Lja s dětmi ſvými: a když podobně ſe poſtonili, neyposledněgſſi Jozef a Ráchel poſtonili ſe.

8. U řekl Ezaū: Kteríj gsau ti hauffové, kteříž ſem pořával: Odpověděl: Abych nalezl milost před Pánem mým.

9. Ale on řekl: Ušám velmi mnoho, bratře nûg: Uleg ſobě ſwé věcy.

10. U řekl Jakob: Kterak, proſym:

Sm: ale gestlije sem nalezl milost před očima twýma, přigmi dárek; rukau mých: nebo tak sem vzřel twér twau, gákových wídél twáč Božj: Bud mi milostíw,

11. A přigmi požehnění, kteréž sem přinesl tobě, a kterýmž mne obdaril Bůh, děwagjcy wſecko. Sotwa, gá prinucen od bratra, přigaw

12. Řekl: Gdémie spolu, a buž du tovaryssem cesty twé.

13. U řekl Jakob: Míss Páne můg, že malické mám autlé, a otce y kráwy březý s sebou: kterež přinutjmlí wjce wchození se vzhnati, zemravu gednoho dne wšeska jíada.

14. Utehč předegde Pán můg před služebníkem svým: a gá posnenáhlu púgdu za njm po sllepéjich geho, gáž vhlídám možnost malických mých, až přigdu k Pánu mému do Seir.

15. Odpověděl Lezau: Prosým tebe, aby z lidu, kterýž semmam gest, aspoň tovaryssi zušali cesty twé. Řekl: Ulenj potřebji, toho gediného takto potřebugi, abyh nalezl milost před obličejem twým Páne můg.

16. Uzavrátil se tedy toho dne Lezau, cestau, kterauž byl přissel, do Seir.

17. A Jakob přissel do Sokoth: Kdež rozdělato dům, a rozbíw stány, nazval jméno místa toho Sokoth, to gest, stány.

18. U přissel do Sálem města Sýchemských, kteréž gest w zemi Chanaán, když se vrátil z Ellezor potamie Sýské: a bydlil při městě.

19. U kaupil díl pole, na kterémž byl rozbíl stány, od synů Hesmora otce Sýchemowa, za sto bezcennu.

20. A wyzdrovih tu oltár, wzýwal na něm nejsynegsího Boha Izraelstého.

Kapitola. XXXIV.

Pozkárení Dýny. 8. Smiawu Šéchemských y obdezáni gegich. 25. Zkázení města.

1. Vyšla pak Dýna dcera Lje, aby spartila ženy ktagiz ny té.

2. Kterauž když vzřel Sýhem syn Hemora Hewegského, kniže země té, zamílovával gi: y vchvátil, a spal s ní, násylj včinivo panné.

3. U spogená gest dusse gcho s ní, a smutnau ochláholil labodnými slowy.

4. U sed Hemorovi otcy swé mu, řekl: Wezmi mi děvečku tuto za manželku.

5. Což když uslyssel Jakob, w nepřítomnosti synů, a na pastvě dobytka занепáždnených, mléci, až se navrátili.

6. Když pak uslyssel Hemor otec Sýhemu, aby mluvil k Jakobovi,

7. Hle synowé geho přicházeli z pole: a uslyšewse, co se bylo přichodilo, rozhněwali se velmi, protože hanebnau wěc včinil w Izraeli, a zpězniv dcery Jakobovu, wěc nezlusnau zpáchal.

8. Usluwl tedy Hemor k nim: Sýhemu syna mého dusse přidržela se dcery wasj: degre gi gemu za manželku:

9. A spogúgm se wespolek mansželstwym: dcery swé dáwegre nám, a dcery nasse pogjmegre.

10. A bydlete s námi: země w mocy wasj gest, delegte, kupcete, a vládněte gj.

11. Ale u Sýhem k otcy a braž-

bratřím gegjin řekl: Necht náleží
zna milost před vám: a cožkoli
vložíte, dám:

12. Powysse věna, a pozádeg-
te darů, a rád dám, zač žádati bu-
dere: koliko degre mi děvečku tu-
to za manželku.

13. Odpověděli synové Jakobovi Symchomovi a otci jeho Ištis-
tí, rozlitovali se pro potušení
cesty:

14. Učiníme včiníti, čeho
žádáte, ani dáti festy své člově-
ku neobřezánímu: což neslušné a
hanebné gesto v nás.

15. Ale w tom budeme se mo-
cty funkowiti, budeteli chrti býti poz-
dební nám, a budeli obřezán mezi
vámi každý mužského pohlawj;

16. Čehdáz dávatí budeme a
brati wespolek dcery wasse, a nasse:
a bydliti budeme s vámi, a bu-
demu geden lid:

17. Pakli se nebudete chrti ob-
řezati, vezmeme dceru svau, a
odegdemene.

18. Čaljbilo se podání gegich Še-
motovi, a Symchomovi synu jeho:

19. Aniž prodléval mládenec, aby
hned což se žádalo, nenaplnil: nebo
mloval děvečku vclni, a on byl
slavný ve všem domě otce svého.

20. V wssedſſe do brány měst-
ské, mluwili k lidu:

21. Uloží tito pokogni gsav, a
chrégj bydliti s námi: necht obchod
vedau w zemi, a delagi gi, která
prostřanná a široká gsauc dělníků
potřebuje: dcery gegich brati bu-
demu za manželky, a nasse gini dás-
tati budeme.

22. Gedno gest, cím se prodlé-
zá tak veliké dobré: Budemli
obřezovati pacholíky nasse, obyče-
je lida následujice.

23. V statek gegich, v dobytek,
v wſecky včicy, kterýnuž vládnau,
nasse budau: koliko w tom powol-
me, a bydljce spolu, včiníme ge-
den lid.

24. V powolili wſickni, obře-
zavossi wſecky muže.

25. A hle dne třetího, když gest
nycrží bolest ran: pochopitovše
dva synové Jakobovi, Symeon,
a Léwj, bratří Dýny, mce, wessli do
města smíle: a pomordowanovše
wſecky mužského pohlawj,

26. Hemora a Symchoma rovně
tež zamordowali, wzaťovše Dýnu
z domu Symchomova, festu svau.

27. Kteríž když wysli, oboč-
li se na zmordowané gini synové
Jakobovi: a vzehrali město na
pomstu potušení panny.

28. Owce gegich, v skory, v ossy,
v wſecko zhubiwsse, což v domjich,
v na polich bylo:

29. Malické také gegich, a že-
ny zavedli zgjmané.

30. Bečré včicy když včinili
smíle, Jakob řekl k Symeonovi,
a Léwj: Zformantili ste mne,
a zosflimili ste mne Chananejským
a Herezegským obyvatelům země
této. Vly nemnoží gsmí: oni
shromáždijce se po cepau mne, a za-
blazen budu gá, v dům niúg.

31. Odpověděli: Čdaliž gafo
newěstky že měli vžijvati festy
nassi:

Kapitola XXXV.

Odhod Jakobu do Béthel. 9. Bůh
se mu vřáhal, a Izraelem ho nazval.
16. Ráchel porodila Benjamína. 19.
Smrt Ráchel a Izáča.

1. Zatím mluvil Bůh k Jakobo-

wi: vstáň a vstup do Bé-
thel, a bydlí tam, a včin oláť Bo-
hu,

hu, kterýž se tobě vřázel, když sy
vříkal před Lézau bratrem svým.

2. Jákob pak svoulová vřešetem
dům svůj, řekl: Odvzte Bohy
cyzý, kteríž gšau v prostřed wáe, a
očistění bude, a změněc rauha
swá.

3. Vstáne, a vstupme do Bé-
thel, abyhom vdečali tam oltář Bo-
hu: kterýž vyslyšel mne w den
sňažení mého, a byl tovaryšem
cesty mé.

4. Dali tedy gemu vřešetky Bohy
cyzý, kteréž měli, y navštívce, kteréž
byly nq všich gegich: ale on začopal
ty věcy pod terebintem, kterýž gest
za městem Síchem.

5. A když sli, strach Boží vpadl
na vřešetka města wůkol, a nesměli
honiti odcházegicý.

6. Příšel tedy Jákob do Luzy,
kteráž gest w zemi Chanaán, při-
gmjm Béthel: on, y včeskem lid
s njm.

7. Y vzdělal tu oltář, a nazval
gměno místa toho, Dům Boží:
nebo tu vřázel se gemu Bůh, když
vříkal před bratrem svým.

8. Téhož času vmléla Debora *
čhúwa Rebeky, a pochována gest **
pod Béthel pod dubem: a nazvá-
no gest gměno místa toho: Dub
pláče.

9. Vřázel se pak opět Bůh Ják-
obovi, potom když se narátil z
Milezopotamie Sýrské, a požehnal
gemu,

10. Řka: Nebudeš slavit wj-
ce Jákob, ale Izrael bude gměno
twé. Y nazval ho Izraelem,

11. A řekl mu: Gá Bůh vře-
s mohaučý, rostlý a množ se: náro-
dové a lidé národů budou z tebe,
králové z beder twých vygdau.

12. A zemi, kterouž sem dal
Abrahamu a Jákovi, dám to-
bě, y semenu twému po tobě.

13. Y odšel od něho.

14. On pak vyzdvihl znamen-
ní kamenné na místo, na kterémž
byl mluvil gemu Bůh: obětu-
ge na něm oběti moře, a vylit
oleg:

15. A nazvalo gměno místa
oho, Béthel.

16. Vyšel pak odtud, příšel
garního času do země, kteráž vede
do Léfraty: w nížto když k poro-
du pracovala Ráchel,

17. Pro težkost porodu počala
w nebezpečenství býti. Y řekla gí-
baba: Vlebog se, neb y tohoto syna
míti budess.

18. Když pak dusce vycházel
pro bolest, a gíž smrt nastávala,
nazvala gměno syna svého Benos-
ni, to gest, Syn bolesti mé: otce
pak nazval ho Benyaminem, to
gest, syn pravice.

19. Vmíela tedy Ráchel, a po-
chována gest na cestě, kteráž vede
k Léfraté, tak gest Bethlehem.

20. Y vyzdvihl Jákob znamení
(pamětné) nad hrobem gegim: Tok
gest znamení hrobu Ráchel, až do
dnešního dne.

21. Vyšel odtud, rozbil stány
za věží stáda.

22. A když bydlil w té kragině,
odšel Ráben, a spal s Bálau s žen-
ninou otce svého: což ho tagno
nebylo. Bylo pak synů Jákobových
dvaceté.

23. Synové Lje: prvorozenský
Ráben, a Symeon, a Léwj, a Jú-
das, a Izachar, a Šabulon.

24. Synové Ráchel: Jozef, a
Benyamin.

25. Synové Bály děwky Ráčel: Dan a Ueffihali.

26. Synové řeclfy děwky Lje: Ház a Aser: Ti gšau synové Jás koboři, kteríž sau zrozeni genu w Nezporamij Šytsté.

27. Přišel také k Izákovi otcy svému do Kámbre, města Arbec, rok gest Hebron: w němž byl pohřbenu Abrahám a Izák.

28. Y naplnilo se dniu Izáka sto osmdesát let.

29. A gša wěkem ſejí, vničel: a přiložen gest k lidu svému gša ſtaty, a plný dnů: y pochowali ho Ezau a Jakob synové geho.

* píškova. ** při samé horech.

Rapitola XXXVI.

Wýčagi se synové a potomci Ezau. 1. Bnjzata a Brálowé z toho rodu běží.

1. Tito pak gšau rodové Ezau, tenté gest Edom.

2. Ezau pogal (sobě) manželky že dcet Chananejských: Ady, dcetu Elona Herhegského, a Oolibamu, dcetu Any dcery Sebeona Herwegského:

3. Bazemathu také dceti Izáckovi, ſestru Nabajothovi.

4. Porodila pak Ady, Kliffaza: Bazemath porodila Rahuele:

5. Oolibama porodila Jehusa, a Ibelona, a Bore. Ti (gšau) synové Ezau, kteríž sau mu zrozeni w zemi Chananejské.

6. Podral pak Ezau manželky ſvé, y syny, y dcery, y wſſclíkau duffi domu svého, y statek, y dobytci, y wſſeky všecky, kteréž mrti mohl w zemi Chananejské: a odſel do druhé řagini, a odſtaupil od bratra svého Jakoba.

7. Všechno bohatí byli velmi, a

spolu bydliti nemohli: a * neznáſe: la gich země putování gegich pro: množství stád.

8. Y bydlil Ezau na hore Seir, ta gest Edom.

9. Tito pak gšau rodové Ezau, otce Idumegsých, na hore Seir.

10. A tato gmeňa synů geho: Kliffaz syn Ady, ženy Ezau: Kazhuel také, syn Bazemathy, ženy geho.

11. Y byli synové Kliffazovi: Cheman, Omar, Seffo, a Gatham, a Cenez.

12. Byla pak Thamna, ženina Kliffaza, syna Ezau: kteréž porodila mu Amalecha. Ti gšau synové Ady manželky Ezau.

13. Synové pak Rahuelovi: Naharib, a děta, Samma a Uleza. Ti synové Bazemathy, manželky Ezau.

14. Tito také byli synové Ozlibanu dcery Any dcery Sebeonovy, manželky Ezau, kteréž porodila genu: Jehus, a Ibelon, a Bore.

15. Tato ** Bnjzata synů Ezau: Synové Kliffaza, prvorozencího Ezau: Bnjze Cheman, kníže Omar, kníže Seffo, kníže Cenes,

16. Bnjze Bore, kníže Gatham, kníže Amalech. Tito synové Kliffaza w zemi Edom, a ti synové Ady.

17. Tito také synové Rahuele, syna Ezau: Bnjze Naharib, kníže děta, kníže Samma, kníže Uleza. Tato pak Bnjzata Rahuele w zemi Edom: ti synové Bazemathy manželky Ezau.

18. Tito pak synové Oolibamy manželky Ezau: Bnjze Jehus, kníže Ibelon, kníže Bore. Ta Bnjzata Oolibamy dcery Any, manželky Ezau.

19. Tito gſau synowé Ežau, a tato knižata gegich: oně gest Edom.

20. Tito gſau synowé Sejt hors regstého, obyvatelové země: Los tan, a Sobal, a Sebeon, a Una,

21. A Dyson, a Eſer, a Dysan. Ta knižata horrea, syna Sejt, w zemi Edom.

22. Včinění pař ſau synowé Los tan: hory a výman. Byla pař ſeſta Loranova, Thamna.

23. A tito synowé Sobalovi: Una, a Ulanahat, a Ebal, a Seffo, a Onani.

24. A ti synowé Sebeonovi: Aia, a Una. Tent gest Una, kterýz nalezl mody replé na paſſti, když pohl osly Sebeona otec swého:

25. A měl syna Dysona, a dceru Oolibamu.

26. A tito synowé Dysonovi: Hamdan, a Eſeban, a Jethram, a Cháran.

27. Tito také synowé Eſer: Bas laan a Žawan, a Ufan.

28. Měl pař syny Dysan: Hufa, a Arama.

29. Tato knižata horregſtých: Kníže Loran, kníže Sobal, kníže Sebeon, kníže Una,

30. Kníže Dyson, kníže Eſer, kníže Dysan: tato knižata horregſtých, kteráž panovala w zemi Sejt.

31. Králové pař, kteříž královali, w zemi Edom, dřjive než měli Krále synowé Izraelſtí, byli tito:

32. Béla syn Beoru, a gméno města geho Denaba.

33. Vnřel pař Béla, a královal město něho Jobab, syn Žáre z Bozra.

34. A když umřel Jobab, královal město něho Hufam z země Chemansté.

35. Když ten také umřel, králowal místo něho Adad, syn Bada du, kterýz porazyl Madyanské w kragině Moabsté: a gméno města geho Awith.

36. A když umřel Adad, královal místo něho Semla z Maſteka.

37. Když ten také umřel, královal místo něho Saul z řeky Ko hoboří.

38. A když y ten umřel, při ſel po něm na království Balan, syn Achoboru.

39. Když ten také umřel, králowal místo něho Adar, a gméno města geho ſau: a ſaula manžela geho Mecabel, dcera Matrey, dcery Mecaaaby.

40. Tato ředy (gſau) gména knižat Ežau, po rodinách, a místech, a gménech svých: Kníže Thamna, Kníže Uwa, kníže Jethet,

41. Kníže Oolibama, kníže Eſla, kníže Žinon,

42. Kníže Cenez, kníže Cheman, kníže Maſsar,

43. Kníže Magdyel, kníže Hyz ram: Tato Knížata Edomská, bydlící w zemi panování swého, oně gest Ežau otec Idumegſtých.

* Řemohla gich ſuſti ** Weywodowé.

Kapitola XXXVII.

Sny Jozeffovi, nenavídění bo od bratří, a vvržení do studnice. 26. Vy ſvobozeni geho, a prodání Madyanyk: řím. 34. Pláč Jakobuv.

1. Bydlil pař Jakob w zemi Chasanegské, w njžto Otec geho pobětinu byl.

2. A tito gſau rodové geho: Jozeff když byl w ſeſtnácti letech, pohl ſtádo s bratřimi svými gſa geſte pacholjíkem: a byl s syny Bily a Želfy žen otec swého: a obžaloval

wal bratty swé v orce z hřichu neys horskho.

3. Izrael pak miloval Jozefsa nad všechy syny swé, proto že v starosti zplodil ho: a vdelal mu své kni rozličných barev.

4. Widouce pak bratři geho, že by od orce naděscecky syny wjese milován byl, nenáviděli ho, aniž co mohli gemu poftogně mluvit.

5. Přibodilo se ruké, že sen, kteříž widěl, vypravoval bratřim svým: Kterážto příčina wětší nesíwiští původem byla.

6. V řekl k nim: Slyste sen můg, kterýž sem widěl:

7. Zdálo mi se, že sime wázali snopy na poli: a gakoby powstał snop můg, a stál, a wassí snopoz wé wůkol stogjce klaněli se snopu mému.

8. Odpověděli bratři geho: Zdaliž Brálem nás jím budess: aneb zdaliž budem poddání panství twému: Ta tedy příčina svůj, a řeč, záwiší a nenáwiští zápalu přidala.

9. Giny ruké sen widěl, kterýž vypravouge bratřim, řekl: Widěl sem strže sen, gakoby slunce a měsíc, a hwězd gedenácte, klanělo se mi.

10. Což když orcy swému v bratrům vypravoval, domluval mu otec geho, a řekl: Co sobě chce tenz to sen, kterýž widěl: zdaliž gá, a marka twá, v bratři twogi budeme se sobě klaněti na zemi?

11. Záwiděli tedy mu bratři geho: otec pak mlče wěc rozmíral.

12. A když bratři geho pasovce siada orce, prodlévali v Sýchem,

13. Řekl k němu Izrael: Bratři twogi pasati owoce v Sýchymis: pod, possli rebe k nim. Dcery když odpověděl:

14. Tedy gsem, řekl mu: Gdi, a wiz, wsechnoli se šťastné děge při bratřích tvých, v dobytku: a powěz mi, co se děge. Poslán gsa z audolj Hebron, příssel do Sýchem:

15. V nassel ho muž blaudicý: ho na poli, a otázel se, coby hledal.

16. Ale on odpověděl: Bratři svých hledám, oznám mi, kde pasau stáda.

17. V řekl gemu muž: Odessli z města tohoto: Slysscl sem pak ge praviti: Podme do Dothain. Šsel tedy Jozeff za bratřimi svými, a nassel ge v Dothain.

18. Kterážto když ho vzreli z dařeфа, prvé než přistoupil k nim, myslili ho zabiti:

19. A wespolek mluvili: Hle ** rozprávce svůj přichází:

20. Podtež, zabime geg, a vrzme do čisterny staré: a djme: Zvěr neyhorší sežrala geg: a tehdy dáz vřáze se, co mu prospěj snoz wé geho.

21. Vsllyscwo pak to Rúben, vysylowal wyswoboditi ho z rukau gegich, a říkal:

22. Nezabigegte dusse geho, ani wylewegte kwo: ale vrezte geg do čisterny této, kteráž gest na paussti, a ruce swé zachowegte bez wizny: To pak pravil, kteře ho vytrhnauti z rukau gegich, a navrátit orcy swému.

23. Protož hned, gakž příssel k bratřím svým, zvleklí ho z fukně dlaubé až do pat, a rozličných barev:

24. A zpustili geg do čisterny staré, kteráž neměla wody.

25. A sedice, aby gedli chléb, vyzkeli Izmaelitské pocestné přicházeg: cy z Galaad, a vclblaudy gegich, ne-

saucy wonné wécy, a kadiidlo, a mir-
tu do Egipta.

26. Řekl tedy Júdas bratřím
svým: Což nám prospěče, zábige-
meli bratra svého, a zatajíme-li
kterého?

27. Lepčí gest, aby byl prodán
Jzmaelitštým, a ruce naše nebyly
posvorneny: nebo bratr, a tělo
naše gest. Powolili bratří řečem
geho.

28. A když mimo sli Madyán-
ské kupy, vytáhse ho z čistny,
prodali ho Jzmaelitštým, za dvad-
eceti stříbrných: kteříž wedli ho do
Egipta.

29. A navrátiw se Rúben k čí-
sterně, nenalezl pacholce:

30. A rozh hstal yda k bra-
třím svým, řekl: Pachole se nev-
kazuje, a gá kam půgdu?

31. Vzali pak sukní gebo, a w
krwi kozelce, kteréhož byli zabili,
smočili:

32. Poslavše, kteřížby (gi) nesli
k otci, a pravoli: Tuto sine nalezli:
pohled, zdaliž sukné syna svého gest,
čili ne.

33. Kterauž když poznal otec,
řekl: Sukné syna mého gest, zwéť
nevhorsj sičla ho, sselma sežrala
Jozef.

34. Y rozh raučha, oblékl se
w žni, pláče syna svého za dlan-
hy čas.

35. Když pak se shromáždili
wšescy děti gebo, aby vzkogili bolest
otcovou, nechrl potěšení přijti, ale
řekl: Ústaupjm k Synu svému pláče
do hrobu. A když on trval w
pláči,

36. Madyánskí prodali Jozefu
w Egiptě Putifarowi Dvočen-
nu faraonovu, Zpráwcy wogáku.

* Inamenati mā. ** Snáš.

Kapitola XXXVIII.

Júdas pogal sobě manželku, a měl s ní
eti syny, Šer, Onana, a Sélou. 6. Dal
Šerovi Thámar za manželku. Šer a
Onan pro zlost restání sau od Boha smrtj.
16. Thámar oklamala Júdu, a potodila
blížence, Šareja a Járu.

I. Kéhož času zstopuge Júdas od
bratří svých, vchylil se k
muži Odollamitštému, gménem
Hýram.

2. Y vztel tam dceru člověka
Chanancsteho, gménem Sue: a
pogaro (gi) za ženu, wossl k ni.

3. Kterážto počala a potodila sy-
na, a nazvala gméno gebo Šer.

4. A opět počawi plod, naro-
zeného syna nazvala Onan.

5. Tictjho také potodila: kteře-
hož nazvala Sela, který když se na-
rodil, roditi wjce přestala.

6. Dal pak Júdas manželku pr-
worozenému svému Šer, gménem
Thámar.

7. Byl také Šer prworozený Jú-
du, nešlechetný před obličejem vso-
spodina: a od něho zabit gest.

8. Řekl tedy Júdas k Onano-
vi synu svému: Wegdi k ženě bra-
tra svého, a spog se s ni, aby
wzbudil sýmě bratra svému.

9. On wěda, že se geniu nena-
rodí synowé, wssed k ženě bratra
svého, sýmě wylewal na zem, aby
se děti gménem bratra nerodili.

10. A proto zabil ho Hospo-
din, že wěc ohavnau včinil.

11. Pro kteraužto wěc řekl Jú-
das Thámar newěste swé: Bud
wdowau w domě otce svého, do-
kudž nedoroste Sela syn můg: ne-
bo se bál, aby y on nevrčel, gako bra-
tří gebo. Kteráz odessa, a bydli-
la w domě otce svého.

12. Když pak přeběhlo mnoho
dní,

dni, omiela dcera Sue manželka Jüdova: kteryž po smrtku wzawa potěšení, vstupoval k stržbačům otec svý, on a synas otocat stá de Odollamitský, do Thamnas.

13. U oznameno gest Thámar, že chán gegj vstupuge do Thamnas k stržbání otce.

14. Kterázto zložitosti sňaty vdovsté wzala plášt leinj: a změnitosti oděv seděla na rozcestí cesty, kdež wede do Thamnas: protože dorofil Sela, a newzala ho za manžela.

15. Kterau když vzrcl Jüdas, domníval se, že gest newěstka: nebo byla zastryla twać swau, aby nebyla poznána.

16. U vysed k nji, řekl: Dopusť mi, ať se segdu s rcbau: nebo nevěděl, žeby newěsta geho byla. Kteráz když odpověděla: Co mi dás, abys vžil snásku mého?

17. Řekl: Posli robi kozelce je siad. A když opět ona řekla: Otipim, co chcess, dásli mii základ, dokudž neposličeš, co slibuges.

18. Řekl Jüdas: Co chcess, ať gest robi dáno w základu? Odporvěděla: Prsten twůig, a * halži, a hul, kterau w tuce držiss. Tedy po gediném sjetí žena počala,

19. A vstavostí odessla: a zlosti jistí oděw, kteráz byla wzala, oblésla k w sňaty vdovsté.

20. Poslal pak Jüdas kozelce po pastýři svém Odollamitském, aby wjal zase základ, kteráz byl dal žebe. Kteráz když gi nenalezl,

21. Tácal se lidí mísťa toho: Dde gest žena, kteráz seděla na rozcestí? Když odpověděli vyslanci:

Ulebla na mísťe comeo newěstka;

22. Uvratil se k Jüdovi, a

řekl gemu: Ulenalezl sem gi: ale y lde mísťa toho pravili mi, že tam nikdy neseděla newěstka.

23. Řekl Jüdas: Ulechť sobě (to) má, gisťe z flamu nás tressati nezmůže: gáť sem poslal kozelce, kteřež hož sem slibil, a ty sy nengalezl gi.

24. Ale pak po třech měsycích oznamili Jüdowi řkance: Smilnila Thámar newěsta twá, a zdá se, že se život gegj nadýmá. U řekl Jüdas: Wywedtež gi, ať gest vpálena.

25. Kteráz když wedena byla k tressání, poslala k chánu svému řkanc: Ú muže, gehož tyto wicy gsau, počala sem: poznegž, či gest prsten, a halži, a hul.

26. Kteráz poznawo daty řekl: Spravedlivostí gest, nežli gá: nebo sem gi nedal Sélowi synu městu. Ale wssak wjce nepoznal gi.

27. Když pak přišel čas potudu, vlezali se blížency w životě: a když se giž nemluvnárka rodila, geden wystyl ruku, na kteréž bažba wzala čerwenou rukou, řkanc:

28. Tento wjde prvněgž.

29. Když pak on zase vráhl ruku, wysel druhý: U řekla žena: Proč se rozdělila mazdřice pro rebe: a pro tu příjmu nazvala genéno geho fáces.

30. Potom wysel dratt geho, na gehožto tuce byla čerwena ruka: kterež hož nazvala dárav.

* Okrasa ramen.

Kapitola XXXIX.

Puryffar kaupim Jozeffa včinil gegzprávem svých slatili. 7. Těpož pořekl ření, 13. Objalován, a do žaiáte vvržen.

I. Když Jozeff weden gest do Egiptu, y kaupil ho Puryffar

Dwořenin faraonu, kníže vogsta, muž Egypťský, z ruky Izmaelitštých, od kterých byl přiveden.

2. Ž byl v hosp din s ním, a byl muž wsecko štastné čině: a bydlil w domu Pána swého,

3. Kterýž nevylépc znal, že hoz spodin gest s ním, a wsecko, což činí, od něho se zprawuje w ruce geho.

4. Ž nalezl Jozeff milost před Pánem swým, a slaužil geniu, od něhož představen gsa wssem, zprawoval sobě swérčný dům, y wsecky wécy, kteréž mu wzdány byly:

5. Ž požehnal Hospodin domu Egypťského pro Jozessa, a rozmnožil tak w domích, gako na poříjich wseckem geho statek:

6. Aniž o čem giném wédél*, gediné o chlebě, kterýž gedl. Byl pak Jozeff krásné tváři, a sličného vzezření.

7. Po mnohých tedy dnech vzbila Panj geho oči swé na Jozessa, a řekla: Spi seminau.

8. Kterýž nikoli nepřivoliw k řutku neslechetněniu, řekl k nj: Hle Pán nûg, wsecky wécy niné odewzdař, newj co má w domu swém:

9. Aniž co gest, cožby nebylo w mé moc, neb niné byl neodewzdař, kromě tebe, genž manželka geho gsy: kterak tedy inohu to zlé včiníti, a hřessiti proti Bohu swému?

10. Takovými slovy den po dni, y žena obtížná byla mládenec, y on odpíral cyzoložstvu.

11. Přihodilo se pak gedenho dne, že wssel Jozeff do domu, a dílo nějaké bez příjemnosti ginyh dělal:

12. A ona chopitovsí se podolsku rauha geho, řekla: Spi seminau. Kterýž nechaw w ruce gegj pláště, vtekl, a wysel wen.

13. A když viděla žena rauha w rukou svých, a že gest potupena,

14. Stvolala k sobě lidi domu swého, a řekla k nim: Hle vwedl muže Hebregského, aby nám posměch včinil: wssel ke mně, aby se sessel seminau: a když sem gá zkřikla,

15. A on vlyssele blas mûg, nechal pláště, kterýž sem držela, a vtekl wen.

16. K důvodu tedy wjty zadejencí pláště vřázala manželovi, když se navracoval domu,

17. A řekla: Wssel ke mně sluzebník Hebregský, kteréhož sy přivedl, aby mi posměch včinil:

18. U když vlyssele, že sem křičela, nechal pláště, kterýž sem držela, a vtekl wen.

19. Ty wécy vlyssele Pán, a přilis wéce slovum manželky, rozhněval se velmi:

20. A dal Jozessa do žaláře, kdež wěžnoué království ostějhání bývali, a byl tam zavřen.

21. Byl pak Hospodin s Jozessem, a slitoraw se nad njm, dal mu milost před obličejem vládce nad žalářem.

22. Kterýž dal w ruku geho wsecky wézne, kterýž v wězení byli držáni: a cožkoli se dalo, pod njm bylo.

23. Aniž o čem wédél, swérivo gemu wsecko: nebo Hospodin byl s njm, a wsecky řutky geho zprawoval.

* pustý, genž wsecek sváž gestoři Jozessowé odewzdař.

Kapitola XL.

Saraon Šenkyr, a Pekat dani sau do žaláře I. Jozessowi, a oba měli své obváštní lny. Jozeff gím gegich syn wyložil, a to, což pravil, řekem se nazvalo.

3. Když se tak tyto věci staly, při-
hodilo se, že hřesili dva
Auřednicy: Šenkyr Krále Egyp-
steho, a Pekat proti Pánu svému.

2. U rozhněvaw se proti nim
Faraon (neb geden vládl nad Šen-
kyri, druhý nad Pekati)

3. Vysadil ge do žaláře Kníže-
ce vogáku, w němž byl vězněny
Jozeff.

4. Ale strážny žaláře * dal ge
Jozeffovi, kterýž v přistuhovat
gím. Kterco času bylo přeběho, a
oni v vězni držáni byli.

5. U **wideli obadwa sen nocy
gedné podle weykladu přistussné-
ho gím:

6. A námžto když vysel Jozeff
rano, a vžel ge smutné,

7. Tázal se gich, rka: Proč gest
smutnegssi dnes tvor tasse, nad
obyčeg?

8. Kterýž odpověděli: Sen sme
wideli, a není, kdo by nám vykládal.
U řekl k nim Jozeff: zdaliž † Boží
není vykládání z powezte mi, co
ste wideli.

9. Vypravoval první, Auře-
dník Šenkyri, sen svůj: Viděl
sem před sebou winny kmen,

10. kta němž byli tři ratolesti,
tři si ponenáhla w pupence, a po-
kwiž hrozný dozrávati:

11. A kofisk faraonu w ruce mé:
wžal sem redy hrozny, a vykláčil
sem do kofisku, kterýž sem držel, a
podal sem kofisk faraonovi.

12. Odpověděl Jozeff: Tento
gest weyklad snu: Tři ratolesti,
gim gesetře tři dnowé:

13. Po kterých rozpomene se sp-
rao na službu twau, a navráti sebe
k auřadu předesslému: a budess mu
dávati kofisk podle auřadu svého,
gakoz sy prvé obyčeg měl činiti.

14. Koliko pannatiug na mne,
když tobě dobré bude, a včin se-
minau milostdenství: abys vnukl
faraonovi, aby wywedl mne z
toboto žaláře:

15. Učebó kradmo sem vzat z
země hebrejské, a zde newinný do-
gámy vpusťen sem.

16. Vida řprávce nad Pekati,
že maudré sen wyložil, řekl: U gá-
widél jem sen, že sem měl tři kofise
mauzy na hlawě své:

17. A w gednom kofisi, kterýž
byl vysší, že sem nesl vysoký po-
který, kteříž se dělají čemellem pe-
katským, a že ptácy gedli z něho.

18. Odpověděl Jozeff: Tentok
gest weyklad snu: Tři kofisové, gau-
gesetře tři dnowé:

19. Po nichž odegme farao
hlawu twau, a oběsy tebe na kříži,
a budau trhati ptácy maso twé.

20. Potom den třetí byl pamá-
ený narození faraonova: kterýž
včiniv veliké hody služebníkům
svým, rozpomenul se při hodování
na řprávce nad Šenkyri, a na
vládce Pekatu.

21. U navrátil gednoho na mje-
sto gcho, aby podával mu kofisku:

22. Druhého oběsy na řibeni-
cy, aby pravda vykladace dokázal
na byla.

23. A vysak Auředník nad Šen-
kyri, když se (mu) stiaſně wedlo,
zapomenul na vykladace svého.

*. Počíll. **. měli. †. Gen koliko Boh
má vykladaců svých, gímžto přistussí
snu od Boha požádají vykládat
podle závěrení Božího: gakoz byl Joz-

zess, a Danyel. Giaňák ale rázati se
hadací, a řeckiti jdu zapovědimo gest
w páté knize Mosejss. Kap.XVIII.w 10.

Kapitola XLI.

Sny faraonovi, 25. Které wyložil
Jozeff včiněn gest nevyříšil ro Králi
w Egypťe. 47. A opatřil včetnou na
sedm neautodných let.

1. Po dvou letech widěl farao
sen. Zdálo se mu, že stojí
nad řekou,

2. Z kteréž vystupovalo sedm
krav, pěkných, a přiliss tlustých: a
pásly se na močinách:

3. Giných také sedm vycházelo
z řeky, sředních a vyhubených: a
pásly se na samém břehu řeky na
mjstech zelených:

4. U sežraly ty, gřebíčto divná
krása, a tlustost těl byla. Pročíz
tiv farao,

5. Opět všnul, a widěl druhý
sen: Sedm klasů vystostlo na sté
blu gednom plných a krásných:

6. Giných také kolik klasu tenz
kých, a * růž pořazených vycházelo,

7. Zážraticých všechnu prvních
krásu. Pročítiv farao po odpor
činutí,

8. A když bylo ráno, stachem
se zhrozoval, poslal ke všem hada
čím Egypťanům, a ke všem muž
decům: a povolaným vypravoval
sen, aniž byl, kdyby (geg) wy
ložil.

9. Tehdy septw rozpomenuw se
Autodněk nad Šestkyři, řekl: Wy
znávám hřich svůj.

10. Rozhněvaro se Král na sluz
žebníky své, mne, a správce Pefas
rů vysadili rozházal do žaláče Unjez
te vogáku:

11. Kdežto gedné nocy obádwa
widěli sice sen, známenajícý hada
čí wěcy.

12. Byl tam mládenec řeckeg
ský téhož wůdce vogáku služebník:
Gemuž vyprawowatossé sny,

13. Slyšeli sime, co koli potom
přihoda wěcy dokázala. nebo gá
narácen sem k autudu svému: a
on oběšen gest na kříži.

14. Sned k rozkázání králov
skému wywoďsé z žaláče Jozeffa
oholili: a změnitossé raucho, posta
wili před něm.

15. Gemuž on řekl: Widěl sem
sny, a není, kdyby mi wyložil: sly
ssel sem, že ty ge vmiss velmi ma
dře vykládati.

16. Odpověděl Jozeff: Beze
mnek Boh odpojí sťastně wěcy
faraonovi.

17. Vypravoval tedy farao,
což widěl: Zdálo se mi, že sem stál
na břehu řeky,

18. A sedm krav z řeky vysto
povalo pěkných přiliss, a tlustého
těla: kteréž pasouce se na močinách
zelenau včetnou sťubaly.

19. A hle po nich slo giných
sedm kras, tak velmi sředních,
a hubených, že sem nikdy takos
vých w zemi Egypťské neviděl:

20. Kteréžto když sežraly, a stá
vily prvněgssi;

21. Zádného znamení syosti ne
vřázaly: ale rauž hubnosti, a sře
rednosti nedůžitočny. Pročítiv,
opět snem obtížen,

22. Widěl sem sen: Sedm klas
si vystostlo na stéblu gednom pl
ných, a velmi pěkných:

23. Giných také sedm tenkých,
a růž pořazených vycházelo z stébla:

24. Kterí prvních krásu sežrali.
Vypravoval sem hadacum sen, a
zádného učni, kdyby wyložil.

25. Odpověděl Jozeff: Sen
Bráz

Králw gedenostegný gest : které wécy činíci bude Búh, ukázal ſarao ſa-
ronowi.

26. Sedm krav pěkných, a sedm klasů plných : sedm let autody gest : a gedenostegnau moc ſiu obſahce.

27. Sedm také krav tenkých, a hubených, kteréž wystupovaly po nich, a sedm klasů tenkých, a rzy poražených : gest sedm let budau-
cýho hladu.

28. Dteráž ſe tímto počátkem wyplnj:

29. Hle sedm let přigde autody weliké we wſſi zemi Egipſké :

30. Po kterýchžto přigde sedm let ginych tak weliké neautody, že w zapomnění přigde wſſecna pr-
woni hognost : nebo zhubij hlad wſſe-
čku zemi,

31. A welikost hognosti zkazý nedoſtačtu welikost.

32. že ſy pak widěl po druhé
Etež wécy přiſluſſegicý ſen : zna-
meni gest vročenj, proto že ſe ſta-
ne řec Boži, a ſpijfe ſe wyplnj.

33. Ulynj tedy ač ſpatří Král muže maudrého a pilného, a vſta-
nowi ho nad zemi Egipſkau :

34. Dterýžby vſtanowil aut-
odny po wſſech kraginách : a pá-
ry djl vžitku přes ſedim let autody,

35. Dterá giž hned budau, ač ſhromáždi do ſtodol : a wſſecno obi-
li pod moc ſaraonowau ač gest ſloženo, a chowáno w městech.

36. A ač ſe připravuje k budau-
čmu ſedm let hladu, kterýž má
viflowati Egip̄t, a nebudete ſtažet
na zemi nedoſtačem.

37. Zljbila ſe ſaraonowi rada,
y wſſehném ſlužebniſkum geho :

38. Y mluwil k nim: Zdaliž

najſti budem moc ſakovočho mu-
že, kteřýžby Ducha Božjho pln byl :

39. Protož řekl k Jozeffovi : Po-
něwádž Búh ukázal tobě wſſecto,
což ſy mluwil, zdaliž maudréggij-
ho, a podobného tobě budu moc
najſti :

40. Ty budeſi nad domem mým,
a k rožazu twých vſt wſſecen lid
poſtauchati bude : gedenau toliko
Králowſlau ſtolic ſebe přewýſſim.

41. Y řekl opět ſarao k Jozef-
fowi : Hle vſtanowil ſem té na-
wſſi zemi Egipſkau.

42. A wžal prsten z ruky ſwé,
a dal geg na ruku geho : a oblékl
ho rauhem ſmentovým, a na hr-
do zlatý řež vložil.

43. A kázał mu wſtaupiti na
swůj wůz druhý, a ** ſlužebniſku
wolati, aby wſſicni před njm ko-
leno klonili, a znali, že gest vſta-
nowen nad wſſi zemi Egipſkau.

44. Řekl také Král k Jozeffovi : Gá gſein ſarao : bez twého
rožázanj nehne žédný rukau, ani
nohan, we wſſi zemi Egipſkau.

45. Y změnil gméno geho, a na-
zval ho gazykeim Egipſkym, Spas-
ſytelem ſwéta. A dal mu manžel-
ku Uſeneth, dceru Putyffara kně-
ze ſeliopolitánſkého. Wyſſel tedy
Jozeff do země Egipſké.

46. (W třidcyci pak letech byl,
když stál před obličejem Krále ſa-
raona) a obſel wſſecky kraginy Egipſké.

47. Y přiſlla autoda ſedmi let :
a obili w ſnopy ſwázané ſhromáž-
děno gest do ſtodol Egipſkých.

48. Wſſeka také hognost potraw
w gedenomkaždém měsíč ſložena gest.

49. A byla tak weliká hognost
pſſenice, že ſe píſku mořskému při-

rownávala a hognost mýtu přewy-
sívala.

50. Narodili se pak Jozeffovi
synové dva prvé nežli příšel
hlad; kteréž mu porodila Aseneth
dcera Puryffara kněze Heliopolis
ránského.

51. U nazval jméno prvoroz-
zeného, Manaos, říka: Učinil mi
Bůh, abych zapomenul na všecky
práce své, u na dům Otce svého.

52. Jméno také druhého naz-
val Efraim, říka: Učinil Bůh,
abych rosil u zemi chudoby mé.

53. Tedy když pominulo sedm
let hognosti, genž byli u Egyptě:

54. Počalo přicházení sedm let
nedostatku; kteréž byl předpově-
děl Jozeff: a ve všem světě roz-
mohly se hlad, ve všech pak zemích
Egypte byl jhlč.

55. Která když lačněla, volal
lid k faraonovi žádaje pořízení.
Gimž on odpověděl: Gděrek Joz-
zefovi: a cožkoli on vám řekne,
včiněte.

56. Rozmáhal se pak každoden-
ně hlad po všech zemích: u otevřel Joz-
zef všecky stodoly, a prodával Eg-
iptským: nebo u gím byl hlad zás-
davou činil.

57. U všecky fraginy přichá-
zely do Egypta, aby kupovaly po-
řízení, a zlé nedostatku povídaly.

* Rudau všemadlých. ** Wyhlášnýmu.

Kapitola XLII.

Jozeffovi bratři šli do Egypta pro-
obili. 7. Příhody genž u Egyptě. 29.
Kteréž zvedl Jákob, rmautil se.

1. Slyšel pak Jákob, žeby se
potravy prodávaly u Eg-
ipti; řekl synům svým: Proč za-
nedbáváte?

2. Slyšel sem, žeby se pšenice
prodávala u Egyptě: získal, a
nakupuje nám potřebných věcí, aby
chom mogli živí byti, a neždy-
nuli nedostatkem.

3. Získal i věci tedy deset bratrů
Jozeffových, aby nakupili obilí
u Egyptě,

4. (Benyamin zde žán gest doma
od Jákoba, kterýž byl řekl bratřím
geho: Uby snad na cestě něco zle-
ho nezpěl:)

5. Veszli do země Egyptské s
ginými, kterýž geli na kupování.
Byl pak hlad u zemi Chanaán.

6. A Jozeff byl knížetem u
země Egyptské, a k geho povolení
obilí se lidem prodávalo. A když
počítal mu včinili bratři geho,

7. A poznal ge, gálo k cyzím
tvarům mluvil, tázal se gich: Od-
kud ste přišli? Kterýž odpovědě-
l: U země Chanaán, abychom
nakupili potřebných věcí k ži-
vnosti.

8. A však bratři on poznali,
nebyl poznán od nich.

9. U rozpočtení se na sny, kte-
réž byl někdy viděl, řekl k nim:
Svýchého gste: abyste shledali *
mílegší místa země, přišli ste.

10. Kterýž řekli: Učiněť tak,
pane, ale služebnícy tvorogí při-
šli, aby koupili pořízení.

11. Všichni synové jednoho
muže gste: pořízení přišli sime,
anž co zlého služebnícy tvorogí ob-
mílegli.

12. Kterýmž on odpověděl:
gináče gest: Přišli ste, abyste shle-
dli ncohrazená místa země této.

13. Ale oni řekli: Dvanácte
gest nás bratrů, služebníků tvých,
synů muže jednoho u zemi Chana-
negsté,

**negsté: neymenfji o ottem nassjim
gesl, ** giny nenj na žiwé.**

14. Refl: Tot gest, což sem
mluvil: Špeheri gste.

15. Biż nyni żkusym wáš: Skr-
ze zdrowi faraonowo, newygħċie
odfuð, do fuði neptigħde brar wáš
neymenisti.

16. Poslal te z sebe gđnobo, a
ač priwede ho : wy pak budete v
wienji, dokuđ ſe nezkuſy ty węcy,
kterž ſic prawili, praweli gſau, cí-
li ktiwé : gině ſte ze zdrowj ſarao-
nowo, Ispeběti aſte.

17. Dal ge tedy do žaláře za
tři dny.

18. Dne pek třetího, když sa
vzvídění z žalářc, řekl: Včiněc, co
sem povíděl, a budete živí: ne-
boť se Boha bojím.

19. **G**stele počogní, nechte brat
wys geden swýzán gest w žaláři:
wy pak odedáte, a donecje obilij;
Fr. tce sje faupili, do domů waſlich.

20. A bratra wasscho neymens
říbo ſe mne přivede, abych mohl
zkuſit řeči wassich, a abyste nez-
míchali. Včinili, gaf; byl ţekl,

21. A mluvili wespolek: Vod-
ně tyto węcy ctpjme, nebo smě zbrę-
fili proti bratu swému, widauce
sušení duisse geho, Fdyž prosyl nás,
a neslysseli smě: proto přišlo na nás
toto sušení.

22. Ó nischžto geden, Rüben řekl :
Zdaliž sem vám nepta wil : Ulehře-
ſtic proti pacholci : a neposlechl si
mne : bět krew gebo vyhledává se.

23. třetí dělí pak, žeby to zůstal Jozef: protože strží tlumáče milovníků je nám.

24. *y odvrátil se malíčko, a plakal: a naoprávivo se mluvil s ním.*

25. Język Symeona, astwązaw.

v gegich přítomnosti, rozkázal služebníkům, aby naplnili gegich pytle pšenicy, a zase vložili peníze jednoho každého do pytlíku gegich, davo-
sse gum nad ro porrawy na cestu:
Kterýž včinili tak.

26. Alle oni nesouce obilj na os-
lých svých, brali se.

27. A geden otevřený pytel,
aby dal obrov horadu v hospodě,
všem v peníze na mrdnu vylepí.

28. Kéfl bratřím svým: ktaž
vrácený sau mi peníze, hle gsau
to pytlí. A velmi se divuje, a
zformauccní sauce, wespolék ře:
fli: Což gest toto, co nám včiz
nil Bůh?

29. V přísluši k Jakobovi otců
swému do země Chananejské, a wy-
prawowali gemu wfecty wecy,
kteréž se jim přibodily, řkauce:

30. Ulluwil nám Pán země
twerde, a domniwal se, že bychom
byli Šsreberí fraginy.

31. Gmuz smc odpowedeli;
Połogni gsmc, aniż kterych auflas-
dù strogiime.

32. Dvanácte gest nás bratrů
od gednoho otce zplozených: gedno-
ho není více, nevnení s otcem
nastim gest w zemi Čhanaán.

33. Beetýž řekl nám : Takto
zkuším, že potogní gste : Bratra
wasscho gednoho zapněte v mne,
a potraw potřebných do domů svých
naberte, & odejdete.

34. U bratra waszeho neymen-
szyho přivede ſe mně, abych věděl,
že negle ſpehérówé: a toho, kte-
rý ſe v węzienj drží, abyſte zafe-
pogjiti mohli: a potom co ſcete, kuz
powari powolenj měli.

35. To powiedeć się Edyż obili
wyscyplali, gedenkażdy należał při

wtchu pytlu zavázané peníze: a když se všickni spolu vlekli,

36. Řekl otec Jakob: Včinili ste, abych byl bez synů: Jozef není na živě, Symeon zadržán gest w okovách, a Benyamina vezmeš te: na mne se tyto všecky zlé věci svádly.

37. Kemuž odpověděl Rúben: Dva syny mé zabij, nepřivedu-li ho zase tobě: deg geg w rukou taur, a gá ho tobě nawiatajmi.

38. Ale on řekl: Ulez stampi syn můg s vámi: bratr geho vmlcel, a on sám pozůstal: přihodili se mu něco odporného w zemi, do kteréž jdete, vvedete sestiny mé s bolestí do hrobu.

* Nepravna ** Druhý, totiž Jozef.

Kapitola XLIII.

Jakob podruhé poslal syny své do Egypta. 19. Adejeo se vymlauwali z strany peněz. 26. Jozef ge přárely přigal.

1. Zatím hlad po vši zemi večerliku zádavou činil.

2. A když vytrávili pokrmy, kterež z Egypta přinesli, řekl Jakob k synům svým: Hdeč za se, a nakupte nám malíčko pokrmu.

3. Odpověděl Júdas: Přjsně rozházel nám muž ten pod osvědčením přisahy, řka: Ulezte twáři mé, leč bratra svého nejménšího přivedete s sebou.

4. Chcešli tedy ho poslati s námi, půgdenie spolu, a nakaupjme tobě potřebných věcí:

5. Pakli nechceš, nepůgdejme: nebo muž, jak sime často pravili, nám * oznámil, řka: Ulezte twáři mé bez bratra wasseho nejménšího.

6. Řekl gím Izrael: A mé bý-

dě ste to včinili, že ste mu oznamili, že v giného bratra máte.

7. Ale oni odpověděli: Vytažoval se nás člověk po pořadku na naš rod: Gestli živ otec: mámele bratra: a my jsme odpověděli genu pořadkem, podlé toho což se byl rázal: Zdaliž jsme mohli věděti, že dí: Přivede bratra wasseho s sebou?

8. Júdas také řekl otcy svému: Possli pachole semnau, a výchom fíli, a mohli živ být: abyhom nezemeli my, v malíčky nassli.

9. Gá přigjmám pachole: z tudy mé vyhledáweg ho. Uspětive dulik zase, a nenavírajnile ho tobě, budu vinen hříchem proti tobě každého času.

10. By mezy tím nebylo přísslo odrahowání, gízbyhom byli podruhé příslí.

11. Tedy Izrael otec gegich řekl k nim: gestlizec tak potřebi gest, včlně, co řečete: naberte z neylepsíjí vžitků země do nádob svých, a doneste muži dary, něco kadidla, a medu, a storazu, mittervého gumími, a terebyne, a mandlu.

12. Peníze také dwoge neste s sebou: v ty kteréž ste nassli w pytlíčkách, zase doneste, aby snad omylem se bylo nestalo:

13. Ale v bratra svého vezmete, a gděte k muži.

14. Bůh pak můg všechnouz včlníž wám ho dobrivého: a ak zase posle s vámi bratra wasseho, kteréhož drží, v tohoto Benyamina: gá pak geko osyrelý bez dětí budu.

15. Tedy vzali muži dary, a peníze dwoge, a Benyamina: a zstaupili do Egypta, a postavili se před Jozeffem.

16. Kteréž když on vzcel, a Benjamina spolu, rozkázal auředníku domu svého, řka: Vved muže do domu, a zabj howada, a příštog hody: neboť budou semnau gjisti o polodni.

17. Včinil on, což mu bylo přiznáno, a vvedl muže do domu.

18. A tam vlekl se kteří mezi sebou: Pro penize, kteří sme prvé zase odnesli v pytlích naších, vvedení sme: aby vvedl na nás počátku, a násylné podmanil k službě u nás, u osly naše.

19. Pro kteružto příčinu věmých dveřích přistoupil k auředníku domu,

20. Vtuwili: Prosíme Pana, abys slýšel nás. Gíz prvé sme ztoupili, abychom načaupili pozdě:

21. Který načaupil, když sme přišli do hospody, otevřeli jsme pytle své, a našli sme penize na vouchu pytlů: kteří nyní v též váze zase sme přinesli.

22. Ale už jiné sme přinesli stržbro, abychom načaupili čehož nám potřebují gest: ** není v našem svědomí, kdo ge položil v měsících naších.

23. Ale on odpověděl: Pokud s věmi. Neboť se: Bůh ráss, a Bůh Otce wascho dal vám počády v pytlích wasých. nebo penize, kteří ste mi dali, dobré gámem. U vvedl k nim Simeona.

24. A vved (ge) do domu, přinesl vodu, u myli nohy své, a dal obrot oslium gecich.

25. Oni pak chystali dary, dosvědčit nevysel Jozef o poledni:

nebo byli slýšeli, žeby tu měli gjisti chléb.

26. Tedy vysel Jozef do domu svého, u obětovali mu dary, držíce v rukou svých: a klaněli se slouživosti se k zemi.

27. Ale on, milostivé pozdravu gich zase, ráhal se gich, řka: Zdrávli gest otec wáss statý, o němž ste mi byli prawili? Gesseli gest žiwo?

28. Který odpověděl: Zdráv gest služebník twig otec náss, gessté gest žiwo. U slouživosti se, klaněli se genu.

29. Pozdviž pak Jozef oči, vzcel Benjamina bratra svého vlastního, a řekl: Čeneo gest beart wáss malický, o němž ste mi praswili? U opět řekl: Bůh smiluj se nad tebou, synu můj.

30. U pospíšil, nebo se byla pochnula střeva geho nad bratrem geho, a vytáčely se slzy: u vysed do pokoge, plakal.

31. U opět vmyšl twát vysed, zdržel se, a řekl: Bladte chleby.

32. Kterýžto když položení byli, vzláště Jozeffovi, a vzláště bratří, Egipštěm také, kteří spoju gedli, obvzláště (nebo neslušné gest Egipštěm gjisti s Hebrewštými, a za poskvrněné magi takové hody).

33. Seděli před ním, prvorozzený podlé prvorozzenství svého, a nejménší podlé věku svého. Udivili se příliš,

34. Uzavře díly, kteří od něho byli přigali: a větší díl přísluš Benjaminaovi, tak že pětát (jiné) převyšoval. U pili, a opogli se s ním.

* Se zakell. ** Nejdíme.

Kapitola XLIV.

Kožík cerné do pytle Benjamimowa wlozen, 12. A nalezen. Nawrácení Bratří Jozefových do Města. 15. Wnění nich, y odpouštění.

1. **J**ozefal pak Jozeff aučednij: k u domu svého, řka: Uz pln pytle gegich obiljm, gak mnoz ho (do nich)může wjiti: a wlož pes njez gednoho každěho na vrchu pytle.

2. Bofflik pak můg střbený, a penize kteréž dal za pšenicy, wlož na vrchu pytle mladšího. Y staš lo se tak.

3. A když přišlo ráno, propusťeni sau s osly swými.

4. A giž byli z města wyssi, a malíčko odessli: tehdy Jozeff povolaw aučednika domu, řekl: Vstaň, a hoř muže: a popadna (ge) řekni: Proč ste se odplatili zlým za dobré?

5. Bofflik, který ste vkradli, tent gest, z kterého pije Pán můg, a na němž obýceg iná t hédati: welmi zlan wěc ste včinili.

6. Včinil on gako(mu) rozházal. A dostih (gich) počátkem mluwil.

7. Kterž odpoředeli: Proč tak mluwj Pán n:s, aby služebnjcy twogi tak velikau nesslechetnost zpáhali:

8. Penize, které sime nassli na vrchu pytlù, zase sime přinesli k tobě z země Chananejské: y kterakžby to mělo být, abychom kradli z domu Pána twého zlato neb štěbro:

9. V kterž foli z služebníkù twých nalezeno bude, což hledáš, až vnitře, a my budeme služebnjcy Pána nasscho.

10. Kterž řekl gím: Staň se podlé wasseho rozsauzenj: v koho-

foli nalezeno bude, ten bud služebníkem mým, wy pak budete nezvinni.

11. Protož spěšně zloživsse na zem pytle, každý otevřel (swug).

12. Kterej přehledávage, počarod od wětšího, až do neymensšího, nassel kofflik w pytle Benjaminow.

13. Ale oni, rozhávsse rauscha, a wloživsse opět břemena na osly, navrátili se zase do města.

14. A první Jüdas s bratřimi wessel k Jozeffowi (nebo byl gesetře z města neodssel) a wssic̄ni společnem před njm na zem padli.

15. Gimž on řekl: Proč ste tak včinili čheli: z dalíz newjte, že není mně rovného w vmenj hedači:

16. Gemž Jüdas řekl: Což odpovíme Pánu mému: neb co mluwiti budeme, aneb * čím spravedlivě budeme se mocy obratiti: Bůh nassel neprawost služebníkù twých: hlc wssic̄ni gsme služebnjcy Pána mého, y my, y (ten) v koho gest nalezen kofflik.

17. Odpoředel Jozeff: Odstup odemne, abych tak včinil: kdo vkradl kofflik, ten až gest služebníkem mým: wy pak odgeděte svobodný k orci swému.

18. Přistaupito pak Jüdas blž je směle řekl: Prosým Pane můg, až mluwj služebník twuig slwo w to vissi twé, a nehněwce se na služebníka swého: nebo ty sy po ſataonovi

19. Pan můg. Táhal sy se předé služebníkù swých: Mateli otce, neb bratra:

20. A my sime odpoředeli tobě Pánu

Pánu mému: máme otce starého, a pachole malické, genž w starosti geho se narodilo; gehož vlastníj bratří vnitřek: a geg samoho má nás dří gehe, otce pak z sedce miluje ho.

21. Žeckl sy služebníkům svým: Přivedte ho ke mně, a ** položím oči své na něho.

22. Ulapověděli sime Pánu mému: Utemužet pachole opustiti otce svého: nebo opustili ho, vnitře.

23. Žeckl sy služebníkům svým: Učerigdeli bratří wásá neymensj s vými, nevzítje výce twáti mé.

24. Protož když sime vstoupili k služebníku twému, otcy nássemu, vystavovali sime gemu wseckó, coj m'owil Pán můg.

25. Žeckl otec nás: Učaralte k žese, a kupte nám málo pšenice.

26. Utemuž sime řekli: Utemuž žeme git: ztavpsi s námi bratří nás neymensj, půgdemec spolu: gitk bez něho nejmíme viděti twáti muje.

27. Užacež on odpověděl: Vy výje, že dva porodila mi manželka má.

28. Wyssel geden, a pravili ste: Šselina sczala ho: a až dosazd se nevkažnge.

29. Wezineteli y tohoto, a něco se mu na cestě přihodil, přivzeďte svediny mé s žalostí do hrobu.

30. Protož wegduli k služebníku twému, otcy nássemu, a pozděc nebudě (poněvádž *** dorf se geho z dusse tohoto výsy)

31. A vžijli, že ho s námi není, vnik, a provodí služebnícy twogis svediny geho s bolestí do hrobu.

32. Ga vlastně nechť sem služebníkem twým, kterýž sem ho k své výje přigal, a slibil sem, řka: neptíz-

weduli ho zase, winen budu hřichem proti otci mému každého času.

33. Důstanu tedy služebník twouří místo pacholete, w službě Pána mého, a pachole ať vstoupí s bratry svými.

34. Učebot se nemohu navrátit k otci svému bez pacholete; abyž bydy, kteráž zachováti otce mého, svědkem nebyl.

† Poněvádž se domnívali Egypťané, že by Jozeff bádalem byl: protože v už žen (w. 15.) mluví se podle způsobu jeho, * tím je opravedlně? ** Pobledjem na něg. *** život geho na životu tohoto zaleží.

Kapitola XLV.

Jozeff oznamil se bratřímu. 17. Obdaroval je, a pro otce svého poslal 25. Radost Jakoba.

1. Nemohl se děle zdržeti Jozeff před mnohými přistojicými: protož rozházel, aby wšickni wyssi wén, a žádný cyzý nebyl při (gegich) společném poznání.

2. Y pozdvihl hlasu o pláčem: Kterýž slýseli Egypťané, y wšickni dům faraonu.

3. A řekl bratřímu svým: Gá gsem Jozeff: gesieli otce můg život gest: Učemohli odpovědjet bratří přilisným strachem sauc přestraseni.

4. A nímžto on dobrotiče řekl: Přistupte ke mně. A když přistoupili bližko, řekl: Gá gsem Jozeff bratří wásá, kteréhož ste prodali do Egyptra.

5. Učelekfepte se, ani se wám zdej twedo, že ste mne prodali do téhoto kragin: nebo pro zachování wasse poslal mne Bůh před wám do Egyptra.

6. Učebot dwě lité gšau, gatž počal hlad býti w zemi: a gesiře pér

pět let pozůstává, w nichž nebude se moci vortati, ani žít.

7. U předčslal nme Bůh, aby ste zachováni byli na zemi, a pořímy k živnosti mjeti mohli.

8. Kde wasj radau, ale vůlji Boží sem poslán sem: kterýž včiš nil mne jako otcem faraonovým, a Pánem všecky domu gcho, a Kněžetem po vši zemi Egypšté.

9. Pospěšte, a vstupte k otcy mému, a řekněte gemu: Toto přezkouze syn twůr Jozeff: Bůh včiš nil mne Pánem vši zemi Egypšté: zstup ke mně, nemesskeg,

10. A budess bydliti w zemi Gessen: a budess při mně ty, y synowé twogí, y synowé synů twých, owoce twé, y stoty twé, y všecko čimž vládness,

11. A tam tebe ktmíti budu (nebo gesse pět let gest ostatních hladu) abys y ty nezahynul, a dům twůr, a všecko, čimž vládness.

12. Kde oči wasse, a oči bratra mého Benyamina, vídji, že vsta mámlouj k wám.

13. Zvěstujte otcy mému všecku slávu mui, y všecky věcy, kteréž ste vídeli w Egyptru: Pospěštež, a přivedež ho ke mně.

14. A když objimage bratra svého Benyamina padl na slegi (geho,) plakal: on také podobně plakal na slegi gebo.

15. U polbil Jozeff všecky bratty své, a plakal nad každým; po kteřichž všezech směli mluvití k němu.

16. U slýšano gest, a slavnau řeči rozhlášeno we dvoře Královském: Přišli bratři Jozeffovi: y zradoval se farao, y všecka čeleď geho.

17. A řekl k Jozeffovi, aby

přikázal bratřum svým, tka: Wložice břemena na horada, gděte do země Chananegsté,

18. A vezměte odruď otce svého, y rodinu, a přidte ke mně: a gá wám dám všecky dobré věcy Egyptra, abyste gedli tuž země.

19. Přikáz také, aby vžali wozy z země Egypšté, k vězení malířích svých, y manželek: a řekni: Vezměte otce svého, a pospíchejte velmi brzo přicházejic,

20. Aniž čeho nechávejte z nabytku svého: nebo všecka zboží Egypštá, wasse budau.

21. Y včinili synové Izraelovi, gáž gím přikázáno bylo. Gimžto dal Jozeff wozy, podlé rozkazu faraonova: y pořímy na cestu.

22. Gednomužkáždému také rozkázal přinesti dwoje raucho: Benyaminovi pak dal tci sta stříbrných s patrem rauchem neylepším:

23. Tolikéž peněz y svaru poslav otcy svému, přidav y oslužeset, kteréžby vezli ze všeckho životí Egypštého: a tolkéž oslic, píšenicy na cestě a chleby nesancyh.

24. Propustil tedy bratty své, a když sli, řekl: Nehněwegie se na cestě.

25. Kterž vstoupil všecku z Egyptra, přišli do země Chananegsté k otcy svému Jakobovi.

26. A zwéstowali gemu, řekauče: Jozeff syn twůr živo gest: a on panuje we vši zemi Egypšté. Což vslýšew Jakob, gáž z téžeho sna procháž, však newě il gím.

27. Oni naproti vyprawowali všeck pořádek věcy. A když vžel wozy, y všecky věcy, kteréž byl pošlal, k objíl duch geho,

28. A řekl : Dostat mi gest,
gesluje gestě Jozef syn můž živ
gest : půdnu, a vztjm ho prvé,
než vmtu.

* Čtrnáct.

Kapitola XLVI.

Jákob sešoval se do Egypce s rodinou svou. 29. Jozef mu vstřej vygel, a přivedl ho.

1. **J**gda Izrael se všemi věcmi
kteréž měl, přišel k studničce
přisahy, a zabil tam oběti Bohu
otce svého Jákáka,

2. Slyšel ho v noci v idění v noci, an ho volá, a díl gemitu : Jákobe, Jákobe. Gemit odpoval : Hle
těd gemit.

3. Řekl gemit Bůh : Gá gemit
nevyhnegssi Bůh otce tvého : něbog
se, ztup do Egypce, nebo v lid
vclíky včinjní tebe tam.

4. Gá ztlaopím s tebou tam,
a gá odrud přivedu tebe zase na
vzecugicýho se : Jozef také *
vloží ruce své na oči tvé.

5. Všelak pak Jákob od studničce
přisahy : y wzali ho synové s
malíčkými, a s ženami svými na
wozy, kteréž byl poslal farao k ne-
sření starého,

6. Y všech věcích, kterými vládl
v zemi Chananecké : y přišel do
Egypce se vším semenem svým,

7. Synové geho, y vnukové,
dcery, y vnuček spolu rod.

8. Tato pak gsau gména synů
Izraelových, kteríž všeli do Egypce, on s syny svými. Prvorozený Rúben.

9. Synové Rúbenovi : Šenoch,
a Šello, a Šeston, a Charini.

10. Synové Symeonovi : Jaz
moel, a Jamín, a Abod, a Jachyn,
a Sohar, a Saul syn Chananecké.

11. Synové Léwj : Šetson, a
Baath, a Metaty.

12. Synové Júdovi : Het, a
Onan, a Sela, a Fáres, a Zára.
Ženici pak Het a Onan v zemi
Chananecké. A Fáresovi na-
rodili se synové : Hesron, a Has-
mul.

13. Synové Izacharovi : Chos-
la, a Šua, a Job, a Semtron.

14. Synové Šabulonovi : Sa-
red, a Elón, a Jahel.

15. Ti synové Lje, které poro-
dila v Mezopotamii Šytské s Dý-
nau dcera svau. Všechnu dussi sy-
nů gegjich, a dcer, třiceti tří.

16. Synové Gad : Šefflon, a
Haggi, a Suny, a Kebon, a Hes-
ry, a Urodi, a Ureli.

17. Synové Ašer : Jamne, a
Jesua, a Jesui, a Betya, Sára ras-
ké sestra gegjich. Synové Betya :
Hebet, a Melchyl.

18. Tito synové Želiffy, kterouž
dal Lában Lje dcéri své, a ty po-
rodila Jákobovi, sestnácte dussi.

19. Synové Ráchel manželky
Jákobovy : Jozef a Benyamin.

20. A Jozeffovi narozeni sau
synové v zemi Egypcké, kteréž
mu porodila Ašenerh, dcera Puty-
ffara kněze Heliopolitánského : Mo-
nasches a Šaffram.

21. Synové Benyaminovi :
Bela a Bechor, a Ušbel, a Šeta,
a Klaaman, a Echy, a Ros, a Mo-
ffim, a Offim, a Ured.

22. Tito synové Ráchel, kteréž
porodila Jákobovi : všechnu dussi
čtrnácte.

23. Synové Dan : Husym.

24. Synové Keffahal : Jazyel,
a Šoni, a Jezer, a Sallem.

25. Tito synové Bály, kterouž
dal

dal Lában Ráchel dcéri své: a ty poz
rodila Jakobovi: všech dussi sedm.

26. Všech dussi, kteréž věsly
s Jakobem do Egypta, a vysly
z bedet geho, kromě žen synů ge
ho, sedesatce sest.

27. Synové pak Jozeffovi,
kteríž zrozeni byli mu v zemi Eg
iptské, duisse dvě. Všech dussi
domu Jakobova, kteréž věsly do
Egypta, bylo sedmdesate.

28. Poslal pak Jídu před se
bav k Jozeffovi, aby mu zvěsto
val, a výdal proti němu do Gess
sen.

29. Když tedy přišel, zapřáh
Jozeff svůj wůz gel v cestu ot
ey svému, na též místo: a výčer
bo, padl na klíči geho, a mezi ob
ojmáním plakal.

30. Y řekl Otec k Jozeffovi:
Gíz̄ weselý vmr̄u, že sem vzešel twá
twau, a živého tebe zůstawi.

31. Ale on mluvil k bratřím
svým, y k všem domu otce své
ho: Vstaupjmi, a zvěstuj karaonov
vi, a dám vám: Bratři mogi, a
dám otce mého, kteříž byli v zemi
Chananegské, přišli ke mně:

32. A byli muži pastýři ovce,
a pčci magi o pasení stád: horaz
da svá, a skory, y všecky, což
moci mohli, přivedli s sebou.

33. A když povolá wás, a če
kne: Které gesto dilo wasse?

34. Odpovídej: Muži pastýři
jsme služebnícy twogi od dětinství
naše, až do této chvíle, y my,
y otcové nassj. To pak díte, abyste
mohli bydliti v zemi Gessen: ne
bo v oslíkosti magi Egyptské
všecky pastýře ovce.

[†]Když tedy Jozeff vynesl k pochodu do země
Chananegské (Viz též knihu Kap. L.)
všeb: v potomcích tých. Viz knihu
Jozue. * Zároveň oči tobě zemělém.

Kapitola XLVII.

Jozeff vvedl otce svého k karaonos
wi. 15. Egypetští lidé všimnuli při
hlí k Jozeffovi. 29. Poručen Jákobo
vo o svém pochodu.

1. **V**šed tedy Jozeff oznámil
karaonovi, řka: otce můž
y bratři, otce gegich, a skory, a
všecko, čímž vládnau, přišli z země
Chananegské: a hle stoji v zemi Gessen.

2. Posledních také bratří svých
pět mužů postavil před Králem:

3. Kterýž on ráhal se: Co máte
za prácy? Odpověděli: Pastyři
otcovy jsme služebnícy twogi, y my,
y otcové nassj.

4. Abychom pochostinu byli v zemi
twé, přišli jsme: nebo není
byliny stádum služebníků twých, že
se rozmáhá blad v zemi Chananeg
ské: a prosíme, aby nám služe
bníkům twým rozkázal být v zemí
Gessen.

5. Řekl tedy Král k Jozeffovi:
Otec twá a bratři twagi přišli
k tobě.

6. Země Egyptská před obliče
jem twým gest: v neylepsím mís
tě rokazí gím bydliti, a deg gím
zemí Gessen. Pakli znás, žeby
mezi nimi byli muži rozsiaffni, v
stanov ge mistry dobytků mych.

7. Potom vvedl Jozeff otce
svého k Králi, a postavil ho před
ním: Kterýž dobročítí mu,

8. A ráhal gsa od něho: Kolik
gest dnů let životu twého?

9. Odpověděl: Dvoué putos
tvaní mého jsou, sto třiceti let
* malí a zli, a nedosli až k dnům
otců mych, v nichž putovali.

10. A požehnal Krále, vysel
wen.

11. Jozeff pak otcy a bratří sám dal vládci své v Egyptě, ve nejlepším místě země, Ramesses, gákož byl rozkázal žádat.

12. A žil ge, v posledeném dům erce svého, dávage pokrovu zdušováním.

13. Ulebo v celém světě chleba nebylo, a hlad byl řazil zemi, nezvítěj Egyptskou a Chananejskou.

14. Z kterých všecky penize všromáždil k trži prodávání obili, a vnesl je do pokladnice královské.

15. Když se pak nedostalo peněz kupujícím, příšel weštěten Egypt k Jozeffovi, řka: Deg nám chlebu: proč námec před tebou, když se nedostává peněz?

16. Gimžon odpověděl: Přivedte hodvadu svá, a dám vám za ně pokrovu, gesilizc peněz nemáte.

17. Kteráž když přivedli, dal jim potravy za koně, a za ovce, a za voly, a osly: a žil ge toho roku za odměnu dobrka.

18. Příslí také druhého léta, a řekli jemu: Uebudeme tagiti před Pánem násim, že nemajíce peněz nemáme v dobrku: aniž geste tebe zagno, že kromě těl a země nic nemáme.

19. Proč tedy zemřeme, a ty na to hledíš? V my, v zemi násce všegi budejme: když nás v službu království, a deg scinena, aby když by zhrnul vše, neotrátila se země v pustinu.

20. Kaupil tedy Jozeff všecku zemi Egyptskou, když prodával gedenkžidý vládci své pro všeckou hladu. Ž podnínil gi řasonovi,

21. Ž všecky lidi gegi, od po-

sledních mezi Egypťany, až do posledních končin gegich,

22. Kromě země kněžsté, kteráž od Krále byla dána jim, kterýmž v růžene potravy z stodol obecných se dávaly, a proto negsau přinuceni prodati vládci svá.

23. Když tedy Jozeff k lidem: Vše gáž vidíte, v ráni, v zemi wassijatao vládne: vezmete semena, a sejte pole,

24. Abyste obili mít mohli. Pátý dýl Králi dávatí budete: čtyř osíatních rám nechávám k semenu a k pokrovu čeledem a dětem vašim.

25. Kterýž odpověděl: Život nás v tuce i ve gesti: ať kolik vzhledá na nás Pán nás, a veselej budětie slavžiti Králi.

26. Od toho času až do dnešního dne ve vši zemi Egyptské Králi se pátý dýl platí, a včiněno gesto gáž za právo, kromě země kněžsté, kteráž svobodná od toho závazku byla.

27. Bydlil tedy Izrael v Egyptě, to gesto v zemi Gessen, a vládl jim: v rozmohl se a rozmnožen gest pchliš.

28. A byl živ v něj sedmnáct let: a včiněni sám všickni dnowé životu geho sto čtyřiceti sedm let.

29. A když viděl, že se přiblížuje den smrti geho, povolal syna svého Jozefsa, a řekl k němu: Gesilizc sem nalezl milosí před obličejem tvým, vlož ruku svou pod bedru mé: a včiníš mne milosí denstvím a pravdu, abys mne nepochovával v Egyptě:

30. Ale ať spíš s otcem svým, a vynesess mne z země této, a pochováss v hrobě předku mych.

K
Ges

Gemuž odpověděl Jozeff: Gáť v
činjim, co sy rozházal.

31. A on řekl: Čeď přisahni mi.
A když on přisahl, poklonil se Izrael
Bohu, obratiš se k hlawi. lúžka.
* Nemnož.

Kapitola XLVIII.

Jákob rozenaw e, syny Jozeffow, za jiné přigal. 14. Obraum pozehnání
dal. 21. Odkažal Jozeffovi díl pole w
Chananegské zemi.

1. Když tyto věcy tak se staly,
poředjno gest Jozeffovi,
že gesi nemocen otec geho: kterýž
pogarw dva syny, Manaosesa a
Efraima, dal se na cestu.

2. V poředjno gest starci: Hle
syn twůig Jozeff přichází k tobě.
Kterýž posylněn gsa seděl na lúžku.

3. A když vossel k němu, řekl
mu: Bůh vossenohauč vřázel se
mi w Luži, kteráž gest w zemi
Chananegské: A požchnal mi,

4. A řekl: Gáť tebe rozházím, a
rozmnožím, a včinjm tebe w zástupy
lidí: a dáni tobě zemii tuto, v semenu
tvému po tobě, k vládnutj věcné
mu.

5. Dwa tedy synové twogi, kte-
říž sau tobě narozeni w zemii Egypště, drjwe než seni k tobě sem
príšel, mogli budau, Efraim a
Manaoses, jako Rúben a Symeon
počrénli budau mi.

6. Ostatní pak, kteréž zplodil
po nich, twogi budau, a gménem
bratrů svých gmenowaní budau w
vládceství svých.

7. Kdebo mně, když sem přicház-
zel z Mezopotamie, vmtela Ráchel
w zemi Chananegské na samé ces-
tě, a byl čas garnj: a vcházel scin
do Efrary, a pochowal sem gi po-
dlé cesy Efrary, kteráž ginym
gménem slouc Bethlehem.

8. Vzrew pak syny geho, řekl
k němu: Kdo gsa tito?

9. Odpověděl: Synové mo-
gi gsa, kteréž mi dal Bůh na tom-
to místě. Řekl: Přived ge ke mriě,
ať požchnám gmi.

10. Kdebo oči Izraelovy byly pos-
my pro přílišnou starost, a gasné vti-
děti nemohl. A když k němu připos-
geni byli, polibiti, a obgarw ge,

11. Řekl k synu svému: Ne-
gsem zbacon spatiens twého: nad
to vřázel mi Bůh v sýmě twé.

12. A když ge vřázel Jozeff z
luna otcowa, poklonu včinil sklo-
niwo se k zemi.

13. A postavil Efraima na
prawicy své, to gest, na lewicy
Izraelové: Manaosesa pak na le-
wicy své, totiž na prawicy otcové,
a připogil obadwa k němu.

14. Kterýžto vztah ruku praz-
wau, položil na hlawu Efraima
mensiho bratra: lewau pak na hlaw-
wu Manaosesa, kterýž byl staršíj
ho wěku, přeloživo ruce.

15. V požchnal Jákob synům
Jozeffovym, a řekl: Bůh, před
gehožto twěj chodili otcové mo-
gi Abraham, a Ják, Bůh kte-
říž krim mne od mládosti ní až do
dnešního dne:

16. Angel, kterýž vytříhl nme
ze vesseho zlého, požehnějž díkám
těmito: a ať gest vyzýváno nad ní-
mi gniěno mé, gniěna také otců mých
Abrahama a Jáká, a ať rostau w
množství na zemi.

17. Wida pak Jozeff, že vlo-
žil otec geho prazwau ruku na hlawu
Efraima, těžce (to) přigal:
a chopiv ruku otcovu, snážil se
gi wyzdwihanti z hlawy Efrai-
mowy, a přenesti na hlawu Mana-
osesowu.

18. A řekl Kotcy: kde tak přišli, oči: nebo tento gest prwozozeny, wlož ptawicy swau na bla- wo geho.

19. Kterýž odepřew, řekl: Wjm, synu můg, wjm: y tento syce bude* w lidi, a rozmnožen bude: ale brat- gho menší, wětší bude nad něho: a jsemé geho zrosté w národy.

20. Y požehnal gím w čas ten, ita: Době požehnán bude Izrael, a bude českáno: Včiniž době Bůh, gafko Šeffaimowi, a gafko Mana- sefowi. Y představil Šeffaima Mana- sefowi.

21. A řekl k Jozeffovi synu swému: Hle gá vnitám, a bude Bůh s vám, a přivede wás zase do země oecu wasijich.

22. Dávám tobě díl geden nad braty své, Kterýž sem vrazil z ruky Amorthegeštěho w meči a lucistu svém.

* w jádru lid.

Kapitola XLIX.

Jákob požehnání dává synům svým, a řekdovídá gím, co se s gegich poromí bý díti bude. 29. Potačí o svém pohtbu.

1. Nowolal pak Jákob synů svých, a řekl gím: Shromáždte se, a žvěstujte, ktere wécy prigdau wám w posledních dnech.

2. Shromáždte se, a slýsťte sy- nowé Jákobovi, slýsťte Izraele otcce svého.

3. Kůben prwozozeny můg, ty ſlu má, a počátek holčí mé: prez- waj w dříjch, wětší w panování.

4. Rozlit ſy gafko woda, neto- ſti: neb ſy wstaupil na lože otcce svého, a posítil ſy postel geho.

5. Symeon a Lewi bratři: nás- doby neprawosti bogugjcy.

6. Do rady gegich nepřicházeg- dusse má, a w ohromáždění gegich nebud sláwa má: nebo w prchli- wouli stoc zabili muže, a* w své wú- li podkopali žed.

7. Zlořečená prchliwost gegich, nebo nevstupná: a hněw gegich, nebo twardý: Koždějin ge w Jez- kóbě, a rozprýljin ge w Izraeli.

8. Judo, tede chwáliti budau bratři twogi: ruka twá na řigich nepřátel twých, klan ti se budau tobě synowé otcce twého.

9. Lwojček Júda: na lanpež sy- nu můg wstaupil ſy: odpočiwa- lehl ſy gafko lew, a gafko lwoice, kdož zbudí ho?

10. Čebude odgata ** berla od Judy, a knjže zbedet geho, dokawádž nepřigde, který má poslán být, a on bude očekáwaný národů.

11. Wazuge k winnicy oslátko své, a k kořenu winniemu, o synu můg, oslicky swau. Prári bude w wj- né raucho své, a w ktwi hroznos- wé plásst swůg.

12. Krásiégssi gšau oči geho nad wjno, a zubové geho nad mle- ko bělegssi.

13. Žabulon na břehu mořském bydlici bude, a na přijatou lodi, dosahage až k Sydonu.

14. Izachar osel ſylis ležícý mez- zy mezení.

15. Midel odpočímati, že gest dobré: a zemí, že neylepsí: a pod- loží rameno své k nosení, a včiněn gest daněmi slavžjcy.

16. Dan sandiri bude lid ſtrůg, gafko y giné pokolení w Izraeli.

17. Budíz Dan hadem na cítě, hadem rohatým na ſtezce, kausage kopira koně, aby zpadl gezdec geho zpět.

18. Spásenj tvého budu očekávati Hospodine.

19. Čed, přepásaný bogortati, bude před ním: a on opásan bude nazpět.

20. Ušer, tučný chléb geho, a dávati bude rozkose Králi.

21. Klesíhalí, gelen wypuštěny, a wydávage wymluwenosti krásné.

22. Syn rostavcý Jozeff, syn rostavcý, a krásnicho vzezření: dceři běhaly po zdi.

23. Ale rozhněvali ho, a mazdili se, a žáděli mu magjey říčly.

24. Špolehlo na sýlném luciſtrě geho, a rozvázání sán svazky raziňen, y rukau geho, ſtrze ruce možnáho Jakobova: odvud pásýt wysíl, kámen Izraelite.

25. Vyh otec tvého bude sposmocnititiv, a wšemohancý pozehná tobě požehnánjimi nebeskými z hury: požehnánjimi propasti ležící dole: požehnánjimi prsu a žirouta.

26. Požehnání otec tvého zmocnila se požehnánjimi otců geho: dosudž nepřígde žádost pahrbků wěcných: budíž na hlavě Jozeffově, a na vrchlu Lazaregského meze bratřejimi geho.

27. Benyamin volfram, tano gisti bude laupež, a wečet děliti buskosti.

28. Všickni tito (gsau) wědwanáti pokoleních Izraelských: Tyto wěcy mluvil gím otec gegich, a požehnal gednomuždému, požehnánjimi vlastními.

29. A přikázal gím, řka: Ga se shromáždugi k lidu svému: posdoregti mne s otcy mými w gestyni drogité, kteráž gest na poli Effrona Žethegského,

30. Proti Chanabre w zemi Chaznanegské, kterauž fanil Abraham s polem od Effrona Žethegského, aby gi měl ku pohibu.

1. Tam pochovali ho, y Sátu manželku geho: Tam pochován gest Jakob s Rebekou manželkou svou: Tam y Lja pochovana leží.

32. A když dokonal příkázání, kterýmž syny včil, složil nohy své na lůžko, a vmtěl: y přiložen gest k lidu svému.

* Swévolné. † Z toho verše obrégně deka: uže se, že zažilbený Mesiáš až přišel za čámu Herodesa krále, kterýž nebyl z pokolení Židovů; po němž pak až do dnešního dne sedí synové Izraelští bez krále v bez knížete. ** Ježlo.

Kapitola I.

Jakob pochoven. 15. Jozeff bratr své těsil. 25. A vmtěl.

1. Což vřewo Jozeff, padl na tvář otcovu, pláče, a lžbaje ho.

2. Y přikázal služebníkům svým lékařům, aby vonnémi wěcmi pomazali otec.

3. Kterýžto když rozkázání wysplňovali, pominulo čtyřiceti dní: nebo ten obyčeg byl při těch mrtvých mazaný. Y plakal ho Egypt sedmdesáte dní.

4. A když se wypnul čas pláče, mluvil Jozeff k čeledi faraonové: Geslizé sem nalezl milost před obližcemi wasjim, mluwote w vši faraonový.

5. Proto že otec můg přisahau mne zavázel, ika: Ale vmtám, w hrobě mém, kterýž sem vykopal sobě w zemi Chanabre, pochováš mne. Vstanupím tedy, a pochovám otec svého, a zase se na vrátnim.

6. Y řekl mu farao: Vstup,

a pochového otce svého, gákož sy přísluhou zavázán.

7. Kterýžto když vstupoval, sli s ním všickni starcové domu jaraonova, a všickni starší ženě Egipetště:

8. Dům Jozeffu s bratřimi geho, kromě malických, a stád, a stocu, kterýchž nechali v zemi Gessen.

9. Měl také v kononistvu voz sy a gezdce: a včiněn gest zástup nemalý.

10. V přísluši k městissi Atrad, kteréž leží za Jordánem: kdežto slavné působíce službu množích s velikým, a náramným kouplenjem vyplnili sedm dní.

11. Což když vyzáli obyvatelé země Chananejské, řekli: Kouplenj veliké toto gest Egypťských. A ptoro nazváno gest jméno města roho: Kouplenj Egypta.

12. Včinili tedy senové Jakobovi, gákož byl rozkázan gini:

13. A doncosse ho do země Chananejské, pochowali ho v gesty ni dwojité, kterauž byl kaupil Abraham s polem, aby tam měl hrob, od Effrona Hethegského proti tváři Sambre.

14. V navrátil se Jozeff do Egypta s bratřimi svými, a se vším kononistvem, pochowaw otce,

15. Kterýžto když vmtěl, bozice se bratří geho, a mezy sebati rozmluvagice: aby snad nepazmaroval na kouodu, kterauž trpěl, a neodplatil nám všechno zlého, kteréž jsme včinili,

16. Vzřázaли gemu, řkouce: Otec tvůr přikázał nám, dříve než vmtěl,

17. Abychom tobě geho slovy tyto věcy řekli: prosím, aby s za- pomenul na hřich bratra tvých, a na prohřešení v na zlost, kterauž včinili proti tobě: my také prosýme, aby služebníkum Boha otce tvého odpuštيل nepravostí tuto. Což vstýsíš Jozeff, zplakal.

18. V přísluši k němu bratří geho: a klaníce se mu, stlonivše se k zemi, řekli: Služebnícy tvor- gi jsme.

19. Kterýmž on odpověděl: Ne- bogte se. Zdalek můžeme vůli Boží odepřítí.

20. Vyšle myslili o mně zlé: ale Bůh obrátil to v dobré, aby povýsil mne, gákož nyní vidíste, a začínal mnohé lidi.

21. Nebochte se: gá budu krmiti vás, a malické wasse. V potě- ssil gidi, a lahodně v ruce mluvil.

22. V bydlil v Egyptě se vším domem otce svého: a byl živ sto deset let. A viděl syny Effraimovy až do třetího kolena. Sys- nové také Vladyr syna Manaossova zrodili se na kolena Jozeffova.

23. Kterýžto věcy když se staly, mluvil bratřím svým: Po smrti mé Bůh na většinu vás, a včinji, abyste vstoupili z země této, do země, kterauž přišel Abrahámovi, Jakobovi, a Jakobovi.

24. A když ge přísluhau zavázal, a řekl: Bůh na většinu vás: wynesic kosti mé s řídu z města tohoto:

25. Vmtěl, vyplnilo ţo deset let života svého. A pomazán gsa vonnéjmi věcmi, vložen gest do krubly v Egyptě.

Druhá Knihha Mogžíssowa.

Kapitola I.

Rozmnožení synů Izraelstých. 10. A
erával gich w Egypťe.

1. **S**ato gsau gména synů Izraelstých, kteříž wessli do Egypťa s Jakobem: * wesskni s domy svými wessli:

2. Ruben, Symeon, Léw, Júdas,
3. Iacob, Šabulon, a Benjamín,

4. Dan, a Leffthali, Gad, a
Asér.

5. Bylo tedy všech dussj těch, kteříž reysli z bedra Jakobova, sedmdesate: Jozeff pak byl w Egypťe.

6. Kterýž když umřel, y wesskni bratr jeho, y vesse ten ten rod,

7. Synové Izraelští rostli, a gako plod z země wycházející rozmnžení sau: a zmocniwse se přilis naplnili země.

8. Mezy tím povstal Král nozvý nad Egypťem, kterýž neznal Jozeffa:

9. A řekl k lidu svému: Hle lid synů Izraelstých mnohý a sylnegiss nad nás gest.

10. Podte, maudře potlačme geg, aby snad nerozmnožil se: a našaneli proti nám válka, nepřidal se nepřátelem nassim, a wybozgugic nás wysselby z země.

11. Ustanowil tedy nad nimi aučedníky robot, aby getrálili břemeny: y wystaweli města stánů faraonovi, fitbom, a Rámesses.

12. A čím více vriskali ge, tím více se rozmnožovali, a rostli:

13. Y nenáviděli synů Izraelstých Egypťej, a trápili (ge) posmíwangice se gim:

14. A k hořkosti přiwíděli život gegich djly twrdými blára a cybel, y woli služebnosti, kterou w robozách země vriskáni byli.

15. Řekl pak Král Egypťský babám hebrejským: z nichž gedna slaula Seffora, druhá fua,

16. Přikázav giim: Když budete babiti ženám hebrejským, a přigde čas porodu: budeli pacholijí, zabjte ho: pakli děvče, zachowegte.

17. Bály se pak baby Boha, a nevčnuly podlé rozkázaní Krále Egypťského, ale zachowaly pacholijky.

18. Kterýž povolat sebě Král, řekl: Což gest so, co ste včinili chrély, abyste pacholijky zachowaly?

19. Kterýž odpověděly: Nesgsau ženy hebrejské, gako Egypťské: nebo ony samy vinějí babiti, a dějte než my k nim přigdemec, rodj.

20. Dobře tedy včinil Bůh bábam: a rostli lid, a zrysil se přilis.

21. A že se bály baby Boha, wystawel gini domy.

22. Rozkázel tedy farao wessmu lidu svému, řka: Čeroli mužského pohlawj se narodj, do řeky vtrzte: cokoli ženského, zahovegte.

* Gedenkajos o čeleďi swau.

Kapitola II.

Moggisso narozen v odchován. 12. Když
bylo, může Egypštěho zabil. 15. Vrátil,
a. k manželku pogal.

1. Wyssel potom muž z domu Lé-
wji, v pogal ženu z rodu
swoho.

2. Která počala a porodila sy-
nu: a vzítovossi ho krásného, kryla
(ho) za tři měsíce.

3. Když pak giž ragedi nemo-
bla, vzala osítku z sýti, a omazas-
la gi plíj a smolou: a vložila
vnitř nemluvnátko, a vložila ge-
takosy břehu řeky,

4. Stála (zatím) zdaleka sestra
gcho, a sestřila, co se bude dít.

5. Hle pak dcera faraonova
zřepovala, aby se myla v řece:
a děvčky gegi chodily po břehu
řeky. Která že když vzala osítku
v takosy, poslala gčnu z služebnic
svých, a přinesenau

6. Otcovčovossi, a vzítovossi v ní
malického placícího, slitoravossi
se nad ním, řekla: že nemluvnátko
hebrejských gest toto.

7. Gižto sestra dítče řekla:
Chcessli, ač půgdu, a povolám to-
bě ženy hebrejské, kterážby odcho-
vat mohla nemluvnátko?

8. Odpověděla: Gdi. Ssia
děvčka, a zavolala matky své.

9. A nijžto promluvitovossi dcer-
ta faraonova, řekla: Wezni pa-
chole toto, a odchoveg mi: gá dám
tobě mydu rwanu. Přigala žena,
a chovala pachole: a dorostlé da-
la dceti faraonové.

10. Bezděhož ona vzala za syna,
a nazvala jménem geho Moggisso,
řek: kdebo sem z vody vzala ho.

11. V těch dnech když vystočil
Moggisso, wyssel k bratřím svým:

v widěl trápenj gegich, a muže
Egypštěho, an tepe gčnoho z
hebrejských bratří geho.

12. A když ohledl se sem v tam,
a widěl, že žádného tu není, za-
bito Egypštěho skryl v pjsku.

13. A vyšed druhého dne, v-
zél dva hebrejské rádycy se: v
řekl tomu, kterýž činil křivodu:
Proč repes blížního svého?

14. Kterýž odpověděl: Kdo
tebe vstanovil knížetem, a saudcem
nad námi? Zdalíž ty mne zabici
chces, gáko sy včera zabil Egyp-
štěho? Bál se Moggisso, a řekl: Bre-
zraf zgewné včiněno gestslowo toto:

15. Vyslyssel farao řec muto, a
hledal zabiti Moggisso: Kterýž vří-
kage od twáti geho zdržoval se v
zemí Madyanské, a seděl podlé stuz-
dnice.

16. Karel pak kněz Madyan-
ský sedm dcer, kteréž příslly wáži-
ti wodu: a naplnivossi koryta chře-
ly napájeti stáda otce svého.

17. Příslí pastýři, a odchiali
ge: v vstal Moggisso, a obhágiv
děvčky, napogil owoce gegich.

18. Které když se navrátily k
Raguelovi orci svému, řekl k nim:
Proč ste spěšněgi příslly nad o-
byčeg?

19. Odpověděly: Kluž Egyp-
ště vyšwobodil nás z ruky pastý-
řů: nad to v wážil wodu s námi,
a nápog dal ovcemi.

20. Ale on řekl: Kde gest?
Proč ste pustili člověka: povoleg-
te ho, ač pogj chleba.

21. Příslí ředy Moggisso, že
bude bydlit s ním. A vzal dcer
fforu dceru geho za manželku.

22. Kteráž porodila mu syna,
gehóž nazval Gersam, řek: Př-

choz̄ sem byl w zemi cyz̄. Druž
hého pák porodila, kterežož naz
zval Elišet, řka: Učebó Búh otce
meho spomenění mūg výzvhl mne
z ruky žatčonowy.

23. Po mnohém pák času vrněl
Král Egypťský: a vzdychajíc sy
nowé Izraelští, pro roboty kři
čeli: a vstoupil krk gegich k Bohu
od robot.

24. Ý vyselil kánij gegich, a roz
pomenul se n: vmluvu, kterouž
včinil s Abrahámem, Izákem, a
Jákobem.

25. Ý vzhledl Hospodin na sy
ny Izraelšté a poznal ge.

Rapitela. III.

Búh se zzewl Mlogžissovi, a posal
ho k faraonovi k vysebození lidu
Izraelštého. 11. Wymlauwagjeymu je
zprávu tébož poselství dal.

1. Mlogžiss pák pásł oroce Jez
chra testé svého, kněze
Madyanstého: a když hnal stádo
do vnitnosti pausťe, přísl̄ k ho
ře Božj Horeb.

2. Ý vřázel se mi Hospodin w
plamenu ohně z prostředku kře: a
víděl, žeby kře hořel, a neshořel.

3. Řekl tedy Mlogžiss: Pugdu,
a spatřími vzdění toto veliké, proč
neshoří kře.

4. Vida pák Hospodin, že gde
k podivání se, povolal ho z pro
středu kře, a řekl: Mlogžiss, Mlog
žissi. Kterýž odpověděl: Ted
gsem.

5. Ale on řekl: Upeřiblížuj se
sem: zříig obut w noh svých: ne
bo místo, na kterémž stojíš, země
svatá gest.

6. A řekl: Gá gsem Búh ot
ce tvého, Búh Abrahámu, Búh
Izáku, a Búh Jákobu. Žas
kryl Mlogžiss tvář svou: nebo ne
směl patřiti proti Bohu.

7. Hemužto řekl Hospodin: Ví
děl sem trápení lidu meho w Egypťe,
a křík geho slyšel sem pro tvrdce st
těch, kteříž sau vstanověni nad
robotanii:

8. A znage bolest geho, ztěau
pil si m, abyž vysvobodil geg z ruž
fan Egypťský, a vvedl z země té
do země dobré, a prostranné, do ze
mě, kteráž teče mléčen a medem, na
mísa Chananej, řečeno, a ſethergskeho,
a Amorhegskeho, a ſerezegskeho, a
Hewegskeho, a Gebuzegskeho.

9. Krk tedy synů Izraelštých
přísl̄ ke mně: a víděl sem trá
pení gegich, kterýmž od Egyp
ťských potlačení sau.

10. Ale pod, a possli tebe k ře
taonovi, abyž vysvobodil lid mūg,
syny Izraelšté, z Egypťa.

11. Řekl Mlogžiss k Bohu:
Bdo gsem gá, abyž ſel k řetaoz
nowi, a vysvobodil syny Izraelšté z
Egypťa:

12. Kterýž řekl gemu: Gá bu
du o teban: a tež mti budeſs
znamení, že sem posal tebe: Když
vysvobodíš lid mūg z Egypťa, obě
towari budeſs Bohu na hoře tetu.

13. Řekl Mlogžiss k Bohu:
Hle gá pugdu k synům Izraelštým,
a dji gím: Búh otci wassich po
sal mne k wám. Řeknouli iní:
Které gest gměno geho: co dji
gím:

14. Řekl Búh k Mlogžissowi:
† Gá gsem, kterýž gsem. Řekl: Tak
dji synům Izraelštým: Kterýž gest,
posal mne k wám.

15. Řekl opět Búh k Mlog
žissowi: Toto dji synům Izrael
štým: Hospodin Búh otci wassich,
Búh Abrahámu, Búh Izáku,
a Búh Jákobu, posal mne k
wám:

wám: co gest gméno mé na wéky,
a to pripomínánj mé do národu a
národu.

16. Egi a shromajd Starší
Izraelšté, a řeknes tím: Hospo-
din Bůh otců vašich vřázel se mi,
Bůh Abrahámu, Bůh Izákovi,
a Bůh Jakobovi, říka: klávesstě-
wouze na vissijcejl sem wás, a viděl
sem wissctý wécy, které se přího-
dily wám w Egypťe:

17. Y řekl sem, že wywedu wás
z terénu Egypťského, do země Chaz-
manegštěho, a Herhegštěho, a U-
mortejštěho, a Šteferegštěho, a
Herwegštěho, a Gebuzegštěho, do
země rafaučý mlékem a medem.

18. A poslednau hlasu twého:
y wegdesa ty, a starší Izraelští, t
Sráli Egypťskému, a díss témou:
Hospodin Bůh ſebregštý povolal
nás: pugde ne cestan těj dnů na
pausť, aby hom obětovali Hospo-
dinu Bohu našemu.

19. Ale gá wijn, že nepropu-
ſti wáž Bráli Egypťský, abyſte ſli,
leč ſtrže ruku ſylnau.

20. Ulebo vztahnu ruku ſwou,
a bjeti budu Egypť we wſech di-
ných wécech mych, kteréž ciniti buz-
du v prostřed gič: potomě propu-
ſti wás.

21. A dám milost lidu tomuto
před Egypťskými: a když budete
vzbuzeti, nevygdete prázdnj:

22. Ale požádá žena od ſauſe-
dy ſte, a od hospodyně ſwé nádob
ſtříbrných a zlatých, a ſfatů: a wlo-
žíte ge na ſvě, a dcery ſwé, a
obloupje Egypť.

[†] Protože on ſám od ſbe gest, aneb
moct ſvé vlaſci, všecké a nevdoměni-
ceme ſtvořiti. Bůh Egypť. I. Křížen.
XI. 36. Žycení. S. Jana I. 4. Egypť. S.
J.-I. I. 17.

Kapitola IV.

Bůh potvrdil požádaj Mojsíjovo.
10. Mojsíj je vraklauval. 19. Pře-
hody na vracený ſe do Egypťa.

1. Odpověděw Mojsíj, řekl:
Ulevrěj mi, ani vpoſte-
chnau hlasu mého: ale řeknau: kte-
vřázel se tobě Hospodin.

2. Protož řekl témou: Co gest,
což držíš w ruce ſwé: Odpově-
děl: Hul.

3. Y řekl Hospodin: Vrž gi
na zem. Potvhl, a obrácená gest
w hada, tak že vtíkal Mojsíj.

4. Y řekl Hospodin: Vztáhni ruk-
ku ſwan, a chop ocas geho. Vztáhl,
a držel, y obrácen gest w hul.

5. Řekl: Aby wětili, že ſe vřázel
tobě Hospodin Bůh otců gegich, Bůh
Abrahámu, Bůh Izákovi, a
Bůh Jakobovi.

6. Y řekl opět Hospodin: Vrás-
hni ruku ſwan w řadra ſwá. Ruk-
rau když vráhl w řadra, vyňal
malomocnau gáko ſníj.

7. Řekl: Vlož zase ruku ſwan
w řadra ſwá. Vložil zase, a
vyňal zase, a byla podobná tělu
ginčmu.

8. Řekl: Ulevrějli tobě, a ne-
vpoſlednau li řeči znamenj prvnj-
ho, všecky ſlowu znamenj následuj-
cího.

9. Paſliby ani dwěma témito
znamenjmi nevětili, ani vpoſlední
hlasu twého: naběží wody z řeky,
a vylí gi na zem, a cožkoli wes-
zineso z řeky, obrázeno bude w řew.

10. Řekl Mojsíj: Prosím
Páne: negefem wýmluvný od vče-
rejška, y od třetího dne: a * gáž
sy mluvit k služebníku ſwému, ne-
zpísobněgšího a zpozdilegšího ga-
zyku gsem.

11. Řekl Hospodin k němu: Kdo včinil všta člověka: aneb kdo vdeš laj němeho a bludného, vidaucý ho a slepého: zdali ne gá?

12. Gdi tedy, a gá budu w vstech twých: a navčím tebe, coby s mluwil.

13. Ale on řekl: Prostým Pasne, possli, kohož poslati máss.

14. Rozhnevaw se Hospodin na Mlogžíse, řekl: Aaron brat twág Léwita, wjm, že wýmluwony gest: hle on wycházý tobě w cestu, a wida tebe radowati se bude sdečem.

15. Mluwo k němu, a vlož slowa má w všta geho: a gá budu w vstech twých, y w všech geho, a vřáži wém, cobyjte činiti měli.

16. On mluwiti bude za tebe k lidu, a bude všta twá: ty pak budess gemu** w těch wécech, kteréž k Božku pčissussegj.

17. Hůl také tuto wezini w ruku swau, w kteréž činiti budess znamenj.

18. Odssel Mlogžis, a nazvátil se k Jethrowi testi svému, a čel gemu: Půgdu a navrátim se k bratřím swým do Egyptra, abyh pohleděl, gsauli geseté žiwi. Gemuž řekl Jethro: Gdi w pořogi.

19. Řekl tedy Hospodin k Mlogžíssovi w zemi Madyanské: Gdi, a navrát se do Egyptra: kdebo změli wosickni, kteríž hledali *** dusse twé.

20. Wzal tedy Mlogžis ženu swau, y syny swé, a wsizel ge na osla, a navrátil se do Egyptra, nesfa hůl Božji w ruce swé.

21. Y řekl gemu Hospodin nazvacujcýmu se do Egyptra: Hled,

aby s wsecky zázrahy, kteréž sem složil w ruce twé, činil před žařaonem: gáč zatvrdjim sdece geho, a nepropustí ldu.

22. A řekness k němu: Toto praví Hospodin: Syn můg prworozený (gest) Izrael.

23. Řekl semi tobě: Propust sý na mého, ať slauží mi; a nechtěl sý propustiti ho: hle gá zabigi sý na twého prworozeného.

24. A když byl na cestě, na hospodě potkal se s ním Hospodin, a chcel zabiti ho †.

25. Wzala rychle žeffora přeostřý kámen, a obřezala hanbu sý na swého, a dotkla se noh geho, a řekla: Ženich twý ty gsy mi.

26. Y nechal ho, když byla řekla: Ženich twý, pro obřezání.

27. Řekl pak Hospodin k Aaronovi: Gdi w stíje Mlogžíssovi na pausce. Když ssel w cestu gemu na horu Božji, a polibil ho.

28. Y vyprávowal Mlogžis Aaronovi wsecká slova Hospodisnova, kterými byl postal ho, y znamenj, kteráž byl rozkázan.

29. Y pčissli spolu, a shromáždili wsecky starší synů Izraelských.

30. Y mluwil Aaron wsecká slova, kteráž byl řekl Hospodin k Mlogžíssovi: a činil znamenj před lidem,

31. Y vtwřil lid. A slýseli, žeby navštívil Hospodin syny Izraelské, a že vzhlédl na trápenj gegich: a sklonivše se, počlonu včinili.

* Od té chvíje. ** Porauceti. *** Bezjivotí twého. † Hospodin Mlogžis, proto je geden z geho synů gestež nebyl obřezán.

Kapitola V.

Gednáný s Faraonem o propuštění lidu Izraelského, kterým vše gsa obřízen so. Kterul proti Mosejsovi a Áaronovi: 2. Mosejsovo před Bohem nař. 4..j.

1. Potom wessli Mosejss a Áaron, a řekli k Faraonovi: Toto pravoj Hospodin Bůh Izraelský: Propušt lid můg, ač obětuge mi na pausstři.

2. Ale on odpověděl: Kdo gest Hospodin, abych poslechl hlasu jeho, a propustil Izraele z vlezání těžkosti? Propustil jsem lid můg, ač obětuge mi na pausstři.

3. Y řekli: Bůh řecký povolal nás, abyhom sli cestou tří dnj na pausstři, a obětowali Hospodins Bohu nassemu: aby snad nezpríhodil se nám mor neb měč.

4. Řekl k nim Král Egypeský: Proč Mosejssi a Áarone odtrhuzete lid od prácy gegiph? že gděte k běmenium svým.

5. Y řekl Faraao: Mnohý gest lid země: vidište, že zástupu přirostlo: čím vjce, dáte li jim odpočíti nutí od robot?

6. Kózkázel tedy toho dne Auředníkum robot, a nutičkum lidu, řka:

7. Uškoli vjce nebudete dávati lidu plew k dělání cybel, gasko prvé: ale sami ač gdaū, a zbijatagi strnissé.

8. A místu cybel, kterauž prvé dělali, vložte na ně, aniž česko vmenisse: nebot zábalej, a proto wolaj, řka: Podme, a obětujme Bohu nassemu.

9. Ať sau obtížení robotami, a ač ge vyplní: aby nepovolovali sloum lžitovým.

10. Protož vyšedce Auředníky robot, a nutičelé, k lidu řekli:

Takto pravoj Faraao: Nedávám vám plew:

11. Gděte, a zbijegte, budete: li kde mocy nalezli, aniž co vgate bude z dyla wasseho.

12. Y rozběhl se lid po vossi zemi Egypeské, k zbirání plew.

13. Auřednícy také robot nastupovali, řkance: Wyplňte dilo své každodenně, gako ste prvé dělati přivyklí, když byly dávány vám plewy.

14. Y mřskáni sau, kteří byli vstanovenci nad robotami synů Izraelských, od nutitelů Faraonových, řkaučých: Proč neuvyplňujete mýry cybel gako prvé, ani včera, ani dnes?

15. Y příslí Auřednícy synů Izraelských, a volali k Faraonovi, řkance: proč tak činí proti služebníkům svým?

16. Plewy se nám nedávají, a cyhly gednostegně se přikazují: Hele služebnícy twogi blízni mřskáni bytwáme, a nespravedlivě se dělá proti lidu twému.

17. Díterž řekl: V zahálce gste, a proto pravjte: Podme, a obětujme Hospodínu.

18. Gděrež tedy, a delegte: Plewy vám dávány nebudau, a budete wydávat obyčejný počet cybel.

19. Y vydělí Auřednícy synů Izraelských, že gsa ve zlém, protože bylo praveno gini: Nebudec něc vmeniseno z cybel po vossach dny.

20. Y potkali se s Mosejem a Áaronom, kterž stáli naproti, výcházegjicimi od Faraona:

21. Y řekli k nim: Pohledž Hospodin a sud, že ste * včinili, aby vámě

wuně nasse sínrděla před Faraonem, a služebníky jeho, a dali se gemu mici, aby zamordoval nás.

22. Ž navrátil se Mojsíss k Hospodinu, a řekl: Pán, proč sy ztrátil lid tento a proč sy pošal mne?

23. Ulebo od té chvíle, jakž sem všel k Faraonovi, abych mluvil ve jménu tvém, ztrátil lid tvůj: a nevysvobodil sy gich.

* nás zosplivili před Faraonem.

Kapitola VI.

Bůh potěsil Mojsíje. 14. Rod Kádeřov, Symeonov, a Lévi do Aarona a Mojsíje.

1. Ž řekl Hospodin k Mojsísovi: Ulysi růžišo, ktere wěce včinim Faraonovi: nebo slze rukou svým propustí ge, a w ruce mocné vyvrhne ge z země své.

2. Ž mluvil Hospodin k Mojsíovi, řka: Há Hospodin,

3. Žeckýz sem se ukázal Abráhamovi, Izákovi, a Jakobovi, w Bohu všemohoucym: a jména mého Adonai, neznámil sem jím.

4. Ž včinil sem vmluvu s nimi, abyh dal jím zemi Chananejskou, zemi putování gegich, w nížto byli příchozí.

5. Há sem vlysísl lkán synů Izraelých, jímž Egypťané podlezeli ge: a zpomenul sem na vmluvu svou.

6. Protož powež synům Izraelých: Há Hospodin, kterýz vyzvedn wás z rukou Egypťaných, a vytáhl z služebnosti: a vysvobodím w ramenu výšenem, a saudech včílkých.

7. Ž přigmú wás sobě za lid, a budu wás Bůh: a budete věděti,

že gá gsem Hospodin Bůh wás, kterýz sem vyzvedl wás z žaláře Egypťských:

8. A vyzvedl do země, nad kterouž sem zdveihl ruku svou, abyh dal gi Abráhamovi, Izákovi, a Jakobovi: a dám gi vám k vlastnutej, gá Hospodin.

9. Vypravoval tedy Mojsíss poselstvo synum Izraelským: kteříz neprizvolili jemu, pro auž kost ducha, a dýlo nevýrobdli.

10. Ž mluvil Hospodin k Mojsíovi, řka:

11. Nezdi, a mluw k Faraonovi Králi Egypťskému, ať propustí syny Izraelské z země své.

12. Odpověděl Mojsíss před Hospodinem: Vše synové Izraelští nechýssi mne: y kteříž bude vlysíti Farao, zvoláště poněvadž gsem neobřezaných rtů:

13. Ž mluvil Hospodin k Mojsíovi, a Aaronovi, a dal příkaz: Synům Izraelským, a k Faraonovi Králi Egypťskému, aby vyzdli syny Izraelské z země Egypťské.

14. Tato gsaú Růžata domu po čeledech svých. Synové Rúbenovi prvorozencem Izraelowá: Henoch, a Fallu, Hesron, a Charmi.

15. Tito rodové Rúbenovi. Synové Symeonovi: Jamuel a Jamin, a Abod, a Jachyn, a Soar, a Saul syn Chananejské. Tyto rodyny Symeonovy.

16. A tato jména synů Lévi po rodech gegich: Gerson a Baath, a Merary. Let pak života Lévi bylo sto třiceti sedm.

17. Synové Gerson: Lobny, a Semci po rodinách gegich.

18. Synové Baath: Amitam, a Isac, a Hebron, a Ozyel. Let také

také žiwota Baath sio třídceri
tři.

19. Synové Merary: Moħozi,
a Ulfy. Tito rodové Lévi
po čeledech svých.

20. Pogal pak Almram manželku Jochabed střevčenau řeširu
strau: kteráž porodila mu Aarona,
a Moggissę. A bylo leť žiwota
Amitam sio třídceri sedm.

21. Synové také Issachar: Bore,
a Neffeg, a Šethry.

22. Synové také Ozyel: Mizael,
a Elijsaffan, a Šethry.

23. Pogal pak Aarona manželku
Alžbětu, dcetu Aminadabovou,
řeširu Čahafonovou, kteráž porodila
mu Šlédaba, a Abiu, a Eleazaru,
a Ithamara.

24. Synové také Bore: Aser,
a Elkaná, a Abiasaff. Tito gsau
rodové Berytštých.

25. Ale Eleazar syn Aarona,
pogal manželku z dcer Furjelových:
kteráž porodila geniu Šimeona. Ta-
to gsau Benjára čeledi Lévištých
po rodinách svých.

26. Tentoté gest Aarona a Moggis-
sę, kterýmž přikázal Hospodin,
aby vywedli syny Izraelšté z země
Egiptské po haussích gegich.

27. Tito gsau, genž mluvují k
Faraonovi Králi Egiptskému, aby
vywedli syny Izraelšté z Egiptu:
Tentoté gest Moggissę a Aarona,

28. V den, v když mluvil
Hospodin k Moggissovi, v zemi
Egiptské.

29. A mluvil Hospodin k Moggis-
sově, řka: Gá Hospodin: mluw
k Faraonovi Králi Egiptskému,
mříčky měcy, kteříž gá mluvím
tobě.

30. Y řekl Moggissę před Hos-

podinem: Hle neobřezanýh rů-
gsem, kteříž poslouchati mne bude
de Farao?

† To gest: Pán, genž se zde bláde míslo
omoho podstavného jména Božího
Jehova, to gest: Hospodin. † Nevey:
řecných.

Kapitola VII.

Moggiss opět k Faraonovi poslán.

10. Hul Aarona v hada proměněna.
19. Wedy w krew obráceny, to gest pr-
vní rána Egiptská.

1. Y řekl Hospodin k Moggissos-
wi: Hle vstanovil sem tež
he za Boha Faraonovou: a Aarón
bude tvořig bude protokem tvým.

2. Ty budess mluviti gemit
woſecko, což přikazugi tobě: a on
mluviti bude k Faraonovi, aby
propustil syny Izraelšté z země své.

3. Ale gá zatvrdjmi řdce geho,
a množiti budu znamení, a záraz-
ky své w zemi Egiptské,

4. A nevposlechně wás: a wztá-
hnu ruku svou na Egipt, a wywes-
du woſecko, a lid svůj syny Izrael-
šté z země Egiptské strze ſaudy
převolíké.

5. A budau wěděti Egiptskij,
že gá gsem Hospodin, kteříž sem
wztáhl ruku svou na Egipt, a wy-
wedl sem syny Izraelšté z prostřed-
ku gich.

6. Děnil tedy Moggiss a Aar-
on, gafouž byl přikázal Hospodin:
tať činili.

7. Byl pak Moggiss w osmdes-
áti letech, a Aarón w osmdesáti třech,
když mluvili k Faraonovi.

8. Y řekl Hospodin k Moggis-
sově, a Aarónovi:

9. Když řekne wám Farao:
Vtajte znamení: díss k Aarone-
vi: Vežmi hul svou, a powrž gí
před Faraonem, y obrátí se w hada.

10. Vysedlše tedy Mosejss a Aaron k faraonovi, včinili, gakž byl rozkázan hospodin: y nesl Aaron hůl před faraonem, a služebníky jeho, kteráž obrázena gesto w hada.

11. Powolal pak farao Muzdraru, a čarodějnku: y včinili také oni strze čáry Egypské, a něgaz té ragné věcy, napodobně.

12. Y povrhlí gedenkaždý horec své, kteréž sau obráceny w drázy: ale sežtala hůl Aarona horec gegich.

13. Y zavřeno gesto sedce faraonovo, a nevposlechl gich, gakž byl rozkázan hospodin.

14. Řekl pak hospodin k Mosejsovi: Obrijzilo se sedce faraonovo, nechce propustiti lidu.

15. Když němu ráno, hle wygde k vodám: a budess státi naz proti němu na břehu řeky: a hůl, kteráž obrázena gesto w dráka, vče zmess do ruky své.

16. A díss k němu: Hospodin Bůh hebrejský poslal mine k tobě, řeka: Propust lid můg, at mi obětuge na pausstí: a až dosavád slýsseti sy nechtěl.

17. Toto tedy praví hospodin: W tom poznáss, že gsem hospodin: Hle vdecím holý, kteráž w ruce mé gesto, wodu řeky, a obrázet se w krew.

18. Ryby také, kteráž gsau w řece, pomrau, a nasmradi se wody, a budau se trápití Egypské píjice wodu z řeky.

19. Řekl také hospodin k Mosejsovi: Když k Aaronom: Wezmi hůl svau, a vztáhní ruku svou na wody Egypské, y na řeky gegich: y na potoky, y na lauže, y na vosses

čá gezeta wod, aby se obrátili w krew: a at gesto krew we wssi zemi Egypské, tak w dícevnných nádobách, gako w kanienných.

20. Y včinili Mosejss a Aaron, gakž byl rozkázan hospodin: a zdvihna hůl, vdečil wodu řeky před faraonem a služebníky jeho: kteráž obrátila se w krew.

21. A ryby, kteráž byly w řece, pomrały: a nasmradi se řeka, a nemohli Egypci piti wody z řeky, a byla krew we wssi zemi Egypské.

22. Y včinili podobné čarodějnky Egypci čáry svými; a zavřeno gesto sedce faraonovo, aniž vposlechl gich, gakž byl přikázan hospodin.

23. A odvrátil se, a vssel do domu svého, aniž přiložil sedce ruce té chvíle.

24. Kopali pak vossickni Egypci vukol řeky wodu, aby pili: nebo nemohli piti wody z řeky.

25. Y vyplnilo se sedm dní, gakž ranil hospodin řeku.

Kapitola VIII.

Drubá, která, a čtvrtá rána Egypská: 5. žáby, 16. Sténice. 20. Vyseligač manchy.

1. Řekl také hospodin k Mosejsovi: Wegdi k faraonovi, a čeknes k němu: Toto praví hospodin: Propust lid můg, at obětuge mi:

2. Pakli nebudess čtití prepustiti, hle gá bjeti budu vossecky končiny twé žábami.

3. A vydá řeka žáby: Kteráž vstoupí, a vechdau do domu twého, a do pokoge lůžka twého, a na postel twau, a do domu služebníků twých, y na lid twůg, a do pes-

cy twoých, a na ostatky počtu twém:

4. Je ti tobě, je ti lidu twému, je ke všem služebníkům twým wegde žáby.

5. Je řekl Hospodin k Moggissovi: Kdy ti Aaronovi: Vztaž hni rukou svou na řeky, a na potoky, a na lanže, a wywed žáby na zemi Egyptskou.

6. Je vztahl Aaron ruku na vody Egyptské, y vystoupily žáby, a přišly zemii Egyptskau.

7. Včinili pak y čarodějnici srdce své čáry napodobně, a wywedli žáby na zemii Egyptskau.

8. Powolal pak farao Moggisse, a Aaron, a řekl jim: Prostře Hospodina, at oddegne žáby edenice, a od lidu mého: a prospuštím lid, aby obětoval Hospodinu.

9. Je řekl Moggiss k faraonovi: Diož mi, kdybych se modlil za tebe, a za služebníky twé, y za lid twug, aby byly zahnány žáby od tebe, y od domu twého, y od služebníku twýmu, y od lidu twého: a toliko at w tice zůstanau.

10. Který odpověděl: Že tyta. Ale on řekl: Podlé slova twého včinjui: abys wédél, že není, gáko Hospodin Bůh nás.

11. Je odgdaž žáby od tebe, y od domu twého, y od služebníku twýmu, y od lidu twého: a toliko w tice zůstanau.

12. Je vyssi Moggiss a Aaron od faraona: a wolal Moggiss k Hospodinu pro slab, který byl o žábách přitčel faraonovi.

13. Je včinil Hospodin podlé slova Moggissova: y vyvinely žáby; domu, a ze vsy, y z polí.

14. A ohromil žáby na ne-

sinjné hromady, a rozhnogila se země.

15. Wida pak farao, žeby dásno bylo odpočinutj, obřížil srdce své, a nevpostlehl gich, gákož byl přikázal Hospodin.

16. Je řekl Hospodin k Moggissovi: Vlivo k Aaronovi: Vztaž hul svou, a vdeč prach země: a at gsaú sténice we vssj zemí Egyptské.

17. Je včinili tak. A vztahl Aaron ruku, drží hul: a vdečil prach země, y včiněny sau sténice na lidech, y na horadech: vsselen prach země obrácen gest w sténice po vssj zemí Egyptské.

18. Je včinili nápodobně čarodějnici čáry svými, aby wywedli stěnice, a nemohli: y byly sténice gáko na lidech, tak na horadech.

19. Je řekli čarodějnici k faraonovi: Prst Boží gest toto. Je zas. tworzeno gest srdce faraonovo, a nevpostlehl gich, gákož byl přikázal Hospodin.

20. Řekl také Hospodin k Moggissovi: Vstán na vswité, a stúg před faraonem: neboť wygde k wodám: a díss k němu: Tyto węcy prawi Hospodin: Propust lid mūg, at obětuge mi.

21. Pakli nepropustíš ho, ble gá possli na tebe, y na služebníky twé, y na lid twug, y na domy twé, vsseliš plod much: a budau naplněni domové Egyptských mauchami rozličného pokolení, y vseska země, w které budau.

22. A včinjm dlonau w ten den ženil Hesssen, w njž gest lid mūg, aby tam nebyly mauchy: a abys wédél, že (gsem) gá Hospodin v prostřed země.

23. Y položim rozdíl mezi lidem mým, a lidem tvým: zeytra bude znamení toto.

24. Y včinil Hospodin tak. A příslu maucha přetežká do domů faraonových, y služebníků geho, y na veselku zemi Egypťskou: y nařazila se země od takových mužů.

25. Y powołał farao Moggissę a Aarona, a řekl jim: Eděte, a obětujte Bohu swemu w zemi této.

26. Y řekl Moggiss: Klemuže se tak státi: nebo ohavnosti Egypťských obětovati budeme Hospodinu Bohu nassemu. Hesliže pak zabigeme ty věci, kteréž cti Egypťské, před nimi, kamenjem nás vházej.

27. Čestau tři dnů půgdejme na paušti: a obětovati budeme Hospodinu Bohu nassemu, gákož přikázal nám.

28. Y řekl farao: gá propustím vás, abyste obětowali Hospodinu Bohu nassemu na paušti: ale vossak dále neodcházejte, prosíte za mne.

29. Y řekl Moggiss: Wygda od tebe modliti se budu Hospodinu: a odegde maucha od Faraona, y od služebníků geho, y od lidu geho zeytra: ale vossak nezklamáweg vjce, abys nepropustil lidu obětovati Hospodinu.

30. Y wyssed Moggiss od Faraona, modlit se Hospodinu.

31. Kterýž včinil podlé slova geho, a odgal mauchy od Faraona, y od služebníků geho y od lidu geho: nepozustala ani gedna.

32. A obřízeno gest srdce Faraonovo, ţe ani té čtvrtile nepropustil lidu.

¶ pětsto mauchy přeobřízené.

Pátá rána, mor všelikého dobrého.
8. Šestá, vědové a prystřívci. 23.
Sedmá, krušobití a ohněm sužené. 27.
Závěrnost faraonova.

1. Řekl pak Hospodin k Moggissovi: Nejdři k faraonovi, a mluvo k němu: Toto praví Hospodin Bůh Hebrewských: Prozpust lid můj, ať obětujte mi.

2. Pakli geseté odpřáš, a žežugej ge:

3. Úle ručka má bude na pole věc: a na koně, y osly, y welblauzy, y woly, y ovce, mor velnit těžky.

4. A včiní Hospodin dvouau věc, mezi nábytky Izraelštých, a nábytky Egypťských, aby nic dokonce nezahynulo z těch věcí, kteréž přináležejí k synům Izraelštým.

5. A vložil Hospodin čas, ţka: Zeytra včiní Hospodin slovo toto na zemi.

6. Včinil tedy Hospodin slovo toto druhého dne: Y žemřela všecká horada Egypťských: z horad pak synů Izraelštých nic dokonce nezahynulo.

7. Y poslal farao k spartě: aniž co bylo vničeno z těch věců, kterými vládl Izrael. A obřízeno gest srdce Faraonovo, a nepropustil lidu.

8. Y řekl Hospodin k Moggissovi, a Aaronom: Nezmíte plné hrsti popela z pece, a ať geg sy: pe Moggiss k nebi před faraonem.

9. A budí prach po vši zemi Egypťské: nebo budou na lidech, y na horadech vědové, a prystřívci napuňli, wč wili zemi Egypťské.

10. U nabrali popela z pecy, a steli pred faraonem, a sypal geg Mlogjisu k nebi: a vtineni sau vtedovce prystytu napuchlych na lidech y howadech:

11. Aniz mohli carodegnicy stati pred Mlogjissem pro vtedy, ktere na nich byli, y we wssi zemi Egipske.

12. A zarudil hospodin sedce faraonovo, a nevposlehl gich, gakoz mluvil hospodin k Mlogjissowi.

13. U cefl hospodin k Mlogjissowi: Kano wstan, a stug pred faraonem, a teknes k nemu: Totoe prawi hospodin Buh Hebregstky: Propust lid mug, a obetuge mi.

14. Ulebo w teto chwili possli wsecky rany swé na sedce twé, a na služebnicky twé, a na lid twug: abys wedel, že není podobného mně na wssi zemi.

15. Ulebo nynj wzáhna ruku bude bjet rebe, y lid twug mozem, a zahynes z zemi.

16. Proto pak postavil sem rebę, abyh ukázal na robě sylu swau, a vyprawowáno bylo gméno mé na wssi zemi.

17. Gesitě zdržuges lid mug: a nechces propusiti ho:

18. Ale dsesiři budu zeyta w tuž hodinu kropobitj mnohé přilis, gaké nebylo w Egipre od (toho) dne, gak založen gest, až do předchozího času.

19. Protož giz nynj possli, a shroméžd howada swá, a wsecko, což máss na poli: nebo lidi y howada, y wsecky twé, kterež budou nalezeny twé, a nebudou shromíždény z poli, a zpadne na ně kropobitj, pomrau.

20. Kdo se bál slowa hospodino-

wa z služebnisku faraonowých, vči nil, aby vrekli služebnicy geho y howada do domu:

21. Kdo pak zanedbal řec hospodinowu, nechal služebnisku svj. y howad na polich.

22. U řekl hospodin k Mlogjissowi: Wzähni ruku swau k nebi, ať se stane kropobitj we wssi zemi Egipské, na lidi y na howada, y na wsseliku bylinu polní w zemi Egipské.

23. U wzáhli Mlogjisu hul k nebi, a hospodin dal hřimání, a kropobitj, y blyskání běhajicý na zemi: a dsesiři hospodin kropobitj na zemi Egipskau.

24. U kraupy, y oheň smissený spolu padaly: a tak wcliké byly gaké wcliké prvé nikdy se nevzájaly we wssi zemi Egipské, gakž národ ten to založen gest.

25. U porlaukly kraupy we wssi zemi Egipské wsecko, což bylo na polich, od člověka, až do howada: y wsecku bylinu polní porlaukly kraupy, y wsseliké * diewo fragi ny polámalý.

26. Toliko w zemi Geosen, kdež byli synowé Izraelští, kraupy nezpadaly.

27. U postal farao, a powolal Mlogjisse a Arona, ika k nim: Zheriffil sem také nynj: hospodin sprawedliwy: gac, a lid mug bezbožnij.

28. Modlete se hospodinu, ať přestanau hřimání Boží, y kropobitj: abyh propustil was, a abyhie nikoli zde wjce nezůstávali.

29. Řekl Mlogjisu: Když rozmdu z města, wzáhnu ruce swé k hospodinu, a přestanau hřimání, a kropobitj nebude: abys wedel, že hospodinowa gest zemi:

30. Wijn pak, že y ty, y slus
žebnicy twogi, gesse se nebochte
Hospodina Boha.

31. Len tedy a gečmen potlu-
čen gest, proto že gečmen byl zcs-
leny, a len gíž hlávky wypauštěl :

32. Pšenice pak, a sspalda ne-
byla vražena, nebo pozdnej byly.

33. Y wyszed Ulogžis od Fas-
raona z města, wzáhl ruce k Hos-
podinu: a přestala hřimání, y kropos-
bitj, aniž vjce krápěl děsse na zem.

34. Wida pak farao, že přestal
děsse, y kropobitj, y hřimání, při-
množil hřichu:

35. A obřízeno gest srdece geho,
y služebníků geho, a zatvrzeno při-
lis: aniž propustil syny Izraelšté,
gakž byl pritáhal Hospodin strze-
tuku Ulogžisowu.

* Scromowj.

Kapitola X.

Osmá rána : Kobylky. 21. Dvacátá
rána : pchrozné tmy. 27. Farao trval
w swé zatvrzelosti.

1. **N**eckl Hospodin k Ulogžisowi:
Wegdi k faraonowi: nebo
gá sem zatordil srdece geho, y služ-
ebníků geho: abyh včinil znamenj
má tato na ném,

2. A abys wyprawował w všich
syna swého, a wnuků swých, koz-
likrát sem potřel Egiptské, a zna-
menj má činil sem na nich: a aby-
ste wěděli, že gá Hospodin.

3. Wessli tedy Ulogžis a Uaz-
ton k faraonowi, a řekli gemu:
Totok prawj Hospodin Bůh hez-
bregshch: Dekawádž nechces pod-
dati se mně: propust lid můg, ať
obětujeme.

4. Pakli odpjráss, a nechcess
propusjiti ho: hle gá vvedu zcys-
tra. * Kobylku do končin twých:

5. Kterážby přikryla svrchek ze-
mě, aby se gj něc nevkázalo, ale sněs-
deno bylo, co pozůstalo po kropos-
bitj. nebo zhyze wssedko dějwoj,
kteréž se pučí na polich.

6. A naplnj domy twé, a slus-
žebníků twých, y wssed Egipt-
ských: gak welikau newideli ot-
cowé twogi, y dědowé, gakž se
zrodili na zemi, až do nynějsjho
dne. Y odwratil sc, a wysel od
faraona.

7. Řekli pak služebnjcy farao-
nowi k němu : Dekawádž trpět
budeme toto pohoršení: Propust
lidi, ať obětují Hospodinu Bohu
swému. Ódalíz newidíss, že za-
hynul Egipt:

8. Y powolali zase Ulogžisse a
Uarona k faraonowi: Který řekl
gim: Cháte, obětujte Hospodinu
Bohu swému: Bocij gsau, genž
gjti magj:

9. Řekl Ulogžis: S malický-
mi nassimi, y statšimi pugdemie,
s syny y dcerami, s owcemi, y stox-
ey: nebo gest slavnost Hospodina
Boha nasseho.

10. Y odpowěděl farao: Tak
Hospodin ať gest e wám, kierak
gá propustjim wás, y malické waz-
sje. Kdož pochybuje, že welmi zle
myslite:

11. Klesanc se tak, ale gděte
toliko muži, a obětujte Hospode-
nu: neb ste za to y sami prosyli.
A hned wywřjeni sau od twáti
faraonowy.

12. Řekl pak Hospodin k Ulog-
žisowi: Wzáchni ruku swau na zem
miš gipistau pro Kobylku, ať wstau-
pi na ni, a sežere wssedku bylinu,
která zůstala po kropobitj.

13. Y wzáhl Ulogžis hůl na
zemi

zemí Egyptskou: a Hospodin vvedl všich žhavců celeho dne toho v nosy: a když ráno bylo, všit žhavců vyždabil kobylky.

14. Kteréž vštaupily na všechnu zemi Egyptskou: a posadily se ve všech končinách Egyptských nezchádlně, gále před tím časem nebyly, ani potom nebudou.

15. U pískaly věškeren svatých země, hubice všeckto. Sezrána tedy gest bylina země, a cožkoli owoce na stromech bylo, které kvaply nechaly: a nic dokonce zeleného není zanecháno na ** dřívěj, v na bylinách země, ve všem Egyptu.

16. Pro kteřížto vše spěšně farao povolal Mosejse a Alarona, a řekl jim: Zdejší sem proti Hospodinu Bohu wasseniu, v proti vám.

17. Ale nyní odpuště mi hřích rukou této chvíle, a proste Hospodina Boha wasscho, ať odemne odemne siny tvoje.

18. U vysledil Mosejss od tváři faraonovy, modlil se Hospodino.

19. Kterýž včinil, aby vás všich od západu velmi prudký, a zaschláti kobylku, vstál do moře svého: nezůstalo ani gednic ve všech končinách Egyptských.

20. U zavrdil Hospodin řuce faraonovo, aniž propustil synů Izraelských.

21. Řekl pak Hospodin k Mosejsovi: Vztahni ruku svou k nebi: a budec tmy na zemi Egyptské, tak hosté, aby mohly byti mohly.

22. U vztahl Mosejss ruku k nebi: a říkal se tmy hrozné ve všech zemí Egyptské za tři dny.

23. Tádny neviděl bratra svého, ani se nchnul z místa, na kterém byl: Rdečoli pak bydlili sy nové Izraelští, sice vlo bylo.

24. U povolal farao Mosejse a Alarona, a řekl jim: Odete, obětujte Hospodinu: Uvče kolik vass, a stopy cest zůstanou, maličký vass necháte gdau s vám.

25. Řekl Mosejss: Oběti také a zápalý dás nám, kterežbychom obětovali Hospodinu Bohu našemu.

26. Všecká stáda půgdua s námi: nezůstane z nich kopira: kteříž potřebná jsou k poctě Hospodina Boha našeho: zvláště, posvádž newjme, aby mělo obětováno být, dokud na to místo neprigdeme.

27. Zavrdil pak Hospodin řuce faraonovo, a nechal propusiti gich.

28. U řekl farao k Mosejsovi: Odčudi odemne, a vratí se, abys všece neviděl tváři mé: kterežkoli dne vkládés se mně, vmlíess.

29. Odpověděl Mosejss: Tak se stane, gáž sy mluvil, nevzijm všece tváři tvé.

* Kobylky. ** na stromech.

Kapitola XI.

Rozklad Boží o zlaupení Egypta. +
Hrožení Mosejsovo s poslední ránu.

1. U řekl Hospodin k Mosejsovi: Gejste gedno ráno dopustím na faraona, a Egypt, a potom propustím vás, a dožene k výgití.

2. Díss tedy všemu lidu, až požádá muž od přítelého svého, a žena od sňatky své nádob litíjek a zlatých a zlacených.

3. Dáť pak Hospodin milost lizdu svému před Egypťany. V byl Moggiss muž veliký velení w zemi Egypťské před služebníky Faraonovými, y před vším lidem.

4. Y řekl: Toto praví Hospodin: O půlnoci vyčdu do Egypťa:

5. A pevně všecko prworozené w zemi Egypťské, od prworozeného Faraonova, genž sedí na trunu geho, až do prworozeného děvky, kteréž gest * při žernoru, y všechka prworozená hovad.

6. Y bude křík veliký we vši zemi Egypťské, gáčho ani prvé nebylo ani potom nebude.

7. V všech pak synů Izraelských nezastkuj pes, ** od člověka až do hovada: aby ste věděli, gáč velikým záztahem rozdělí Hospodin Egypťské a Izraelské.

8. Y zstaupj všeckni služebnícy twogi tito ke mně, a budau se klaněti mně, i kauce: Wygdi ty, y všecken lid, kterýž poddán gest tobě: po tom vygdenie.

9. Y wyssel od Faraona hněvás ge se přilis. Řekl pak Hospodin k Moggissovi: Uproslechně wás Faraon, by pak mnohá znamení stala se w zemi Egypťské.

10. Moggiss pak a Aaron včili všecky žážraky, kteréž psáni sáni, před Faraonem. Y zatvrdil Hospodin srdce Faraonovo, aniž propustil synů Izraelských z země své.

* v mleyna. ** Aniž kdo dne.

Kapitola XII.

Vstanovení bodu beránka. 29. Desátá rána: vebij prworozených. 30. Wygití Izraelských z Egypťa.

1. Řekl také Hospodin k Moggissovi a Aaronovi w zemi Egypťské.

2. Užijc tento, wém počátek měsícu: první bude mezi měsícy roku.

3. Uživte ke všemu shromáždění synů Izraelských, a řekněte jim: Defiho dne měsíce tohoto vězni gedenkaždý beránka, po česledech a domajch svých.

4. Pakli mensi gest počet, že by dosiačeti nemohl k snědení beránka, piigme sauseda svého, kteříž připomen gest domu geho, poslé počtu dusí, kterežby sláčiti měly k snědení beránka.

5. Bude pak beránek bez poslužny, samček, roční: Podlé křehožto rádu vězmete y kozelce,

6. A budete chortati ho, až do čtrnáctého dne měsíce tohoto: y bude geg obítovat všecko množství synů Izraelských k večeři.

7. A wezmau z krove geho, a * položí na obě ruky, a na podwoze domu, w kterýchž budau gísti geg.

8. A budau gísti maeso nocy té pečené ohněni, a písničleby o * saláty polními.

9. Nebudete gísti z něho nic syrového, ani vařeného vodou, ale kolik pečeného ohněni: hlawu s nohami geho y droby sníte.

10. Aniž co pozůstane z něho až do gítra, gestližeby co ostatního bylo, ohněni spaljte.

11. Takto pak budete gísti geg: Bedra svá přepássete, a obuv místi budete na nohách, držice hole vrukau, a gísti budete pospěšně: než bo gest žáze (to gest přegrit) vospodinovo.

12. Y půgdu přes zemi Egypťskou nocí té, a budu být všecko prworozené w zemi Egypťské, od člos

člověka až do horada: a nadějte k nim bohy Egypštým učinjm řaudy, gá hospodin.

13. Budet pak krew vám na znamenj na donijch, w kterých budete: a vzejm krew, a ponuň wás: aníž bude mezi vám rána zahubující, když břti budu zemi Egypškou.

14. Budete pak mít tento den za památku: a slavit greg budete slavný hospodinu w rodech wasších, poctau věčnau.

15. Sedm dní přesnice gjisti budete: w prvnj den nebude kwasu w domích wasších: kdožbykoli gedl krasné, zahyne dusse z Izrael, od prvnjho dne až do dne sedmého.

16. Den prvnj bude svatý a slavený, a den sedmý takž slavostí cíen (bude): jádneho dyla nebudete dělati w nich, kromě těch věcy, které k gedení přileží.

17. A zachowávati budete přesnici: nebo w ten týž den vyvedu vognko wasse z země Egypště, a budete zachowávati den ten w rodech wasších rádem věčným.

18. Prvnjho měsíce, čtrnáctého dne měsíce k večeru, gjisti budete chleby přesné, až do dne gedenia mytmeho téhož měsíce k večeru.

19. Sedm dní nebude nalezen kwas w domích wasších: kdožby gedl krasné, zahyne dusse geho z ohromidění Izraelštého, takž přichosí, gakož tu rozených w zemi.

20. Klic krasného gjisti nebude: we všech přibycích wasších gjisti budete chleby přesné.

21. Potvolał pak Mózgíss wšich starších synů Izraelských, a řekl k nim: Edete, vezmance hodo po čeledech svých, a obětujte mi jéze.

22. A snopček Izopu omočte we krvi, kteráž gest na prahu, a počtope z ní podwoje, a obě včeře: žádný z wás neuvedázeg ze dvorce domu svého až do gitta.

23. Klebo pugde hospodinu bige Egypště: a když vzijs krew na podwoji, a na obou včeřejch, pomine dvorce domu, a nedopustí bigcy vogni do domu wasších, a sfoditi.

24. Ostříhlegž slova tohoto za právo robě y synům tvým, až na věky.

25. A když wegdetе do země, kterouž hospodin dá vám, gakož sljibil, zachowávati budete obýcēc posvátné tyto.

26. A kdyžby ičkli vám synové wasji: Gaké gest toto náboženství?

27. Díte gím: Obět přegití hospodinova gest, když pominul domy synů Izraelských w Egypště, bige Egypště, a domy naše vyšwobozuge. Y sklonit se lid posklonu včinil.

28. A vyšedisse synové Izraelští včinili, gakož byl přikázel hospodin Mózgíssowi a Aaronovi.

29. Stalo se pak w půl noci, pobíl hospodin všecko prvorozenne w zemi Egypště od prvorozenného faraonova, kterýž na trůnu geho seděl, až do prvorozenného gráte, kteráž byla w žaláři, a všecko prvorozenne horad.

30. Y vstal farao w noci, y všickni služebníci geho, y všeckren Egypště: a vžesel kuf veliký w Egypště: nebo nebylo domu, w němž by neležel mrtwý.

31. A povolal farao Mózgíss a Aarona w noci, řekl:

Wstaňte, a wycdete od lidu mého, wy y synowé Izraelssi: gdete, obětujte Hospodinu, gakoz pravote.

32. Owce wasse y skory wczinęte, gakoz ste žádali, a odcházegjce pojchnegte mi.

33. Y nutkali Egipetssj lid, aby z zemi wylsel ryhle, rkauce: Wisschtni zemi eme.

34. Wzal tedy lid stopenau manku, prvé než zkwasena byla: a swázaw(gi) w pláštích vložil na ramena swá.

35. Y včinili synowé Izraelssi, gakoz byl rozkázel Moggjiss: a prosyli od Egypetssj nádoby sij: brně a zlaté, a sstatu welniu mnoho.

36. Hospodin pak dal milost lidu před Egipetssj, aby vugcizli gini: y oblavili t Egipetssj.

37. Y sli synowé Izraelssi z Rameuse do Sořoth, kuto seškrát sto tisyc pěslich mužů, kromě mazlick: h.

38. Ale y obecný lid wczinę bezčistný wtaupil s nimi, owce y skory, y howada rozličného plodu mnichá pišliš.

39. Y píkli z manky, kterouž pícd tím z Egypeta stopenau byli pínceli, a nadělali podpopelnýh chlebi: přesnýh: nebo nemohlí zkwaseni být, když ge nutili wzygji Egipetssj, a ncdali činiti žádného prodléwání: aniž napadlo, aby sobě gaký počtm připravili.

40. Bydlenj pak synů Izraelssy h, kterým zustávali w Egypetu, bylo čtyři sta třiceti let.

41. Po čterechsto wyplněný těchto dne wylsto wssceho wogsto Hospodinovo z zemi Egipetssj.

42. Kloc tato ostříhána být má

Hospodinu, když wywedl ge z země Egipetssj: Tuc ostříhati magj wssckni synowé Izraelssi w národech svých.

43. Y řekl Hospodin k Moggjissovi a Aaronomi: Tento bude *** žákon žáze: žádný cyzozemec nebude gisti z něho.

44. Baždý pak služebník kauzený obřezán bude, a tak bude gisti.

45. Přijhož a nágeninj nebudе gisti z něho.

46. W jednom domu gisti se budé, aniž wynesete wen z massa geho, ani kosti geho zlámete.

47. Wssceko shromážděný synů Izraelssj včinj to.

48. Gestřízby pak kdo z přichozících do wasseho obydli k pícbývání čtel přesit, a držeti žáze Hospodina, obřezáno bude před každé mužské pohlawi geho, a tehdyž rádně slavit bude: a bude gasko zrozený w zemi: gestřízby pak kdo nebyl obřezán, nebudé gisti z něho.

49. Tři žákon bude tu rodilému, a přijhozímu, kterýž gest po hostinu v was.

50. Y včinili wssckni synowé Izraelssi, gakž byl přikázel Hospodin Moggjissovi a Aaronomi,

51. A téhož dne wywedl Hospodin syny Izraelssj z zemi Egypetssj po haussjch gegich.

* Pomazí ** kericha polni. *** Beránka. † Sprawodlivé: proto že Boh nevyšel pán wšech všeč gis zaříbil kočkování Egypetssj (rit; této knihy 11. 22.); po kivage za jízdninu wčet dán odpisu žebrejkém za práce gegud. Mlyk. Naučnosti X. 17. „Ažad při slavnosti žáze, nech Beránka Wulkenočního.“

Kapitola XIII.

Sokaz Boží o posvěcení mšešho prworozeneho, a slavení Wealouocu. 17. Čela lidu Izraelstého z Egypta.

I. Míluwil Hospodin k Mlogzijjově, řka:

2. Pojsteči mi vysího prworozeneho, což otvárá život mezi syň Izraelstými, tak z lidí jak z horad: neboť mé gesto vysícko.

3. U řekl Mlogzjs k lidu: Pamatujte na den tento, v kterémž ste vysíli z Egypta, a z domu služebnosti, že v ruce sylné vyvedl nás Hospodin z míst zohoto: abyž si negedli kwaſeného chleba.

4. Dnes vycházíte k Mésýce nového obilí.

5. A když vvede tebe Hospodin do země Chananegstého, a Hezegistého, a Amorrhegstého, a Hezwegistého, a Gebuzegistého, kteřítauž přisahli otcům tvým, aby dal tobě, zemí řekaučníkem a međem, slaviti budeš teno obyčeg slávosti měsýce tohoto.

6. Sedm dní gisí budeš chleby přesně: a v den sedmy bude slávnost vospodinova.

7. Přesné chleby gisí budete sedm dní: nevkáje se v tebe co kwaſeného, ani ve všech končinách tvých.

8. A budeš vyprawowati sýnu svému v ten den, řka: Toto gesto, což včinil mi Hospodin, když sem vysísel z Egypta.

9. A bude gako znamení na ruce tvré, a gako památká před očima tvýma: a aby žákon Hospodinovo vždycky byl v všech tvých: učbo v ruce sylné vyvedl tebe Hospodin z Egypta.

10. Oslížhati budeš takové

pocty všanovacného času * odese dnu do dnu.

11. A když vvede tebe Hospodin do země Chananegstého, gasekož přisahl tobě a otcům tvým, a dá tobě gi:

12. Odděljsi vysícko, což otvise rá život, Hospodinu, a což prvorozeneho gesto mezi horady tvými: cožkolivék mří budeš samců, posvátijsi Hospodinu.

13. Prvorozeneho osla proměnissi ovce: pakli newyplatissi, zabigessi. Vysícko pak prvorozene člověka z synů svých, penězy vyplatissi.

14. A když se téžal tebe syn tvůr žeyta, řka: Co gesto to? odpovíss iemu: V ruce sylné vyvedl nás Hospodin z země Egyptské, z domu služebnosti.

15. Učivo když zavrtelý byl Farao, a nechtěl nás propustiti, povil Hospodin vysícko prvorozene v zemi Egyptské, od prvorozeneho člověka, až do prvorozeneho z horad: protož obětuji Hospodinu vysícko, což otvárá život, samců, a vysícko prvorozene z synů svých vyplacugi.

16. Bude tedy gako znamení na ruce tvré, a gako zavěšeného něco, pro památku, mezi očima tvýma: protože v ruce sylné vyvedl nás Hospodin z Egypta.

17. Tedy když propustil Farao lid, newedl gich Luh po cestě země filistýnské, kteráž blízká gesto: rozjmage, aby snad nebylo ** gestu žel, kdyby viděl proti sobě války povstávat, a navrátil se do Egypta.

18. Ale obvedl (geg) po cestě paříště, kteráž gesto podlé moře čerwe

weněho: a w oděnji wstoupili sy nowi Izraelští z země Egypťské.

19. Wzal také Mlogžiss kosti Izzeffowy s sebou: protože byl pijsas hau za wázal syny Izraelšté, tka: klawostroví wás Bůh, wyneste kosti mé odsud s sebou.

20. A wyssedse z Sokoth rozobili stány w Etchaim na posledních končinách paňstvě.

21. Hospodin pak předcházel ge k výzánj cesty, přes den w slavu oblakovém, a přes noc w slavu ohnivém: aby byl wůdce cesty obogjho času.

22. Uždy neodšel sloup oblastový přes den, ani sloup ohniwy přes noc, před lidem.

* Kot po roce. ** Lidu.

Kapitola XIV.

Zoněný synů Izraelštých. 21. Rozdělení moře rudého. 24. Egypťský zpoplení.

1. Mluvil pak Hospodin k Mlogžisowi, řka:

2. Mluwo synům Izraelštým: Klawatíjce se ač rozbijí stány na proti ſihahyroth, kterež gest mezy Mlagdalum, a mořem proti Beel ſeffon: naproti němu položte wogaſta nad mořem.

3. Y řekte farao o synech Izraelštých: * Saužení sau na zemi, se včela ge pausť.

4. A zatvrdím řídce geho, a bude honiti wás: a budu oslavěn w faraonovi, a we wsem wogaſtu geho. A budau wěděti Egypťstí, že gá gsem Hospodin. Y včinili tak.

5. Y zwěstováno gest Králi Egypťskému, že řekl lid: a změněno gest řídce faraonovo, a sluzebníků geho, nad lidem, a řekli:

Co smě chtěli včiniti, že smě propuſtili Izraele, aby neslaužil nám?

6. Zapáhl tedy do wožu, a wesserem lid struč wžal s sebou.

7. A wžal ſejc ſet wožu wýborných, a cožfoli w Egypť ſožu bylo: a wůdce wſeho wogaſta.

8. Y zatvrdil Hospodin řídce faraona Krále Egypťského, y ho ſnil syny Izraelšté: ale oni byli wýſli w ruce wyrýſené.

9. A když honili (ge) Egypťſti po ſlaiku předcházejících, nazíli ge w stánjích nad mořem: roſſečni gezdce y wožové faraonovi, a wſecko wogaſta bylo w ſihahyroth proti Beel ſeffon.

10. A když ſe přiblížil farao, pozdwihiſſe synowé Izraelští oči, vztečli Egypťské za sebou: y báli ſe včimi: y wolali k Hospodinu,

11. A řekli k Mlogžisovi: Snad nebylo hrobů w Egypť, proto ſy wžal nás, aby hom zemřeli na pausťi: Cos to chřel včinili, že ſy wyrweli nás z Egypť.

12. Zdaliž není to ta řec, kteří ſme inluwili k tobě w Egypť, řkace: Oddegdi od nás, aby hom slaužili Egypťským: neb mnohem lépe bylo slaužiti gtm, nežli zemřeti na pausťi.

13. Y řekl Mlogžiss k lidu: Klobogte ſe: ſtúgte, a wizte veliké ſtuky Hospodinovy, kteréž včiněn dnes: nebo Egypťských, kteréž nyní vidjte, nikoli vjce nevzřete na věky.

14. Hospodin bude bogowati za wás, a vy budete milčeti.

15. Y řekl Hospodin k Mlogžisowi: Co woláš ſe mně: Mluwo synům Izraelštým, ač gdau.

16. Ty pak zdwihi hůl ſwau,

a vztáhni ruku svou na moře, a rozděl je: aby slíšenové Izraelští v prostřed moře po susse.

17. Čá pak zatrdím srdece Egypťských, aby honili tváře: a oslavěn budi: v faraonovi, v všem vognu geho, a v vozích, v gezdách geho.

18. A budou vedeni Egypťsi, že gá gsem Hospodin, když budou oslavěni v faraonovi, a v vozích, v gezdách geho.

19. A později se Angel Boží, který předcházel vognu Izraelstá, zaříl za ně: a s ním spolu sloup oblačový, necham míst předních, z jadu

20. Stál mezi vogny Egypťských, a vogny Izraelstých: a byl oblačecinný **, a osvěcující noc ***, tak že k sobě vespolek celý čas noční přistoupiti nemohli.

21. A když vztáhl Mlogjiss ruku na moře, odgal ge Hospodin větrem prudkým a horkým větrem přes celou noc, a obratil v sucho: v rozdělena gest voda.

22. V vespeli synové Izraelští prostředkem suchého moře: nebo byla voda jako žed po prawé straně gegidh v po lewe.

23. A honice (ge) Egypťsi, veseli za nimi, a všecka gjzda faraonova, vognové geho, v gjzdnici, po prostředu moře.

24. A gíž bylo bdení gjítní, a ble pohledem v hospodin na vognu Egypťských stře sloup ohné a oblačku, pobíl vognu gegidh:

25. A zpěvácel kola vozů, v někni saa do hlubiny. Řekli rady Egypťsi: Uteče před Izraelem: neboť Hospodin boguge za ně proti nám.

26. V řekl Hospodin k Mlogjissovi: Vztáhni ruku svou na moře, at k se zase vrátí vody k Egypťským na vozy, v gezdce gegidh.

27. A když vztáhl Mlogjiss ruku proti moři, navrátilo se hned na všem vognu místu: a když vrátil Egypťsi, potkaly (ge) vody, a vvalil ge Hospodin do prostřed vln.

28. V navrátily se vody, a přikryly vozy v gezdce vognu vognu faraonova, který následující byli vespeli do moře: ani geděn nezůstal z nich.

29. Synové pak Izraelští sli prostředkem suchého moře, a vody jim byly jako za žed po prawé v po lewe straně:

30. V vyšvobodil Hospodin v ten den Izrael z ruky Egypťských.

31. V vidiel Egypťské mrtvé na břehu mořském, a ruku velizáku, který byl vžíval Hospodin proti nim: v bále lid Hospodina, a věřili Hospodinu, v Mlogjissovi služebníku geho.

* Blaud. ** Egypťským. *** Izraelským.

Kapitola XV.

Písen Mlogjissowa. 23. Oslavení hořkých vod. 27. Přichod synů Izraelstých do Klim.

1. **T**ehdy zpíval Mlogjiss v synos vě Izraelstí písen tuto hospodinu, a řekli: Zpíwegme Hospodinu: nebo slavné zveleben gest, koně v gezdce vvrhl do moře.

2. Syla mi, v chwála má hospodin, a včiněn gest mi k spasení: Čentožíh můg, a oslavovati budu ho: Bůh otce mého, a vywojovat budu ho.

3. Hospodin gáto miúž bogos-
wník, wósmohaučy gmeno gcho.

4. Wozy faraonowy, y wog-
sto gho vwochl do móre: wýbor-
ná Bniżata gho ztopena sú w
móre rúdem.

5. Propasli příkryly ge, zsta-
pill w hlubinu gáto kámen.

6. Prawice twá hospodine zwie-
lebna gest w sýle: prawice twá
hospodine, zbilá nepřetele.

7. A w minožstwí slávy swé zlos-
žil sy protiwónky swé: sesal sy hněw
swug, kterýž sežral ge gáto st-
nište.

8. A w duchu prahlivosti twé
obromázdily se wody: stála woda
rekauč, obromázděny sú propas-
sti v prostred móre.

9. Řekl nepřatel: Honiti budu,
a padim, dělíti budu ročiští, *
naplň se dusíce má: wyrthku z po-
síwy méc swug, zmorduget ge ruz-
ka má.

10. Wál wjte twug, a příkry-
lo ge móre: potopeni sú gáto
olovo w wodách prudkých.

11. Kdo podobný tobě mezi
sýlnými hospodine: kdo podobný
tobě, wcebný w swatostí, hro-
zny, a chwalitebný, činjý diwne
wécy:

12. Wztáhl sy tuču swau, y
pozrela ge zemé.

13. Wudce sy byl w milostden-
stwí swém lidu, kterýž sy wyfau-
pil: a nesł sy geg w sýle swé kupře-
byku swatemu twému.

14. Wstaupili lidé, a hněvali
se: bolesti zachwátily obywatele
filistynské.

15. Tehdáž zformaucena sú
Bniżata Edomská, sýlné ušloabsté
podgalo třesení: ztunuli wjšční
obyvatele Chanancsis.

16. Připadniž na ně strach a lez-
kání, w welikosti ramena twego: Uč
gšan nepohnutelný gáto kámen,
odkud nepřegele lid twug hospo-
dine, odkud nepřegele lid twug ten-
to, kterýž sy opanoval.

17. Wvedeš ge, a sscipiso na
horę dědictví swého, přeprověn
prjbytku swém, kterýž sy rozdělal
hospodine: Swatyne twá pane,
kterauž twrdily ruce twé.

18. Hospodin králowati bude
na wéky y wjce.

19. Nebo wgel geždec farao s
wozy y s geždcy swými do móre,
a obrátil na ně hospodin wody
moje: Synowé pak Izraelští sli
po susse, w prostred gho.

20. Wzala tedy Marya pro-
tokyně, sesíra Uaronowa, buben
w tuči swau: a wysły wsecky ženy
za nj s budny, a haussy zpívaj-
gjčymi,

21. Gimžto začnala, ikaucy:
Zpíwegmež hospodinu, nebo slav-
né zwieleben gest, koné y geždce
gho vwohl do móre.

22. Wzal pak Moggiss Israele
od móre rudého, a wyslli na pausse
Sur: y chodili tři dni po pausse,
a nenaalezli wody.

23. A přišli do Mara, aniž
mohli piti wod z Mara, protože by-
ly hořké: odkudž y příhodné gmeño
nijštu dal, nazwaneg geg Mara,
to gest hořkost.

24. Y reptal lid proti Mogg-
issowi, ika: Co budeme piti?

25. Ale on wonal k hospodinu,
kterýž vlezal mu dřewo: Etrežto
gáž wložil do wod, w sladkost
obrácený sú. Tu vstanovil ge-
ma příkazany a sandy, a tu po-
kusyl ho,

26. Řka: V poslechnessli hlasu Hospodina Boha svého, a což pře-
těho gest, před ním budessli čini-
ti, a budessli poslouvatí příkázání
geho, a ostříhati všech vitanove-
ní gho, žádného neduhu, kterýž
sem veložil na Egypt, nevvedu na
tebe: nebo gá Hospodin vzdrawi-
ci tvoř.

27. Přišli pak do Elim synoz
vé Izraelští, kdež bylo dvacátc
studnic vod, a sedmdesate palm: y
zežili stány podlé vod.

* Tařecena bude.

Kapitola XVI.

Příběh Izraelští na pausse Sý, a
reptání gest. 12. Bůh qim dal ke-
rč. v, a Uzamu. 14. Zpráva o zbjrá-
vii a 12. zachování manny.

1. **Y**šli z Elim, a přišlo všes-
cko innožství synů Izrael-
ští na pausse Sý, kteráž gest
mezi Elun a Synai: patnáctého
dne měsíce druhého, potom gáž
vysíli z země Egyptské.

2. Y reptalo všescko shromáž-
dění senů Izraelští proti Mlog-
žíjovi a Aaronomi na pausse.

3. A řekli synové Izraelští k
nim: Obvyklem byli zeměli strze-
tufo Hospodinowu v zemi Egypt-
ské, když sine sedávali nad hřency
masa, a gđali chléb do syroši:
proto ſc nás vyvedli na pausse
ruto, abyše zmocili všescko minož-
ství bladem?

4. Řekl pak Hospodin k Mlog-
žíjovi: Hle gá dříjti budu vám
chleb z nebe: ať vychází lid, a
zbýto, což stáčí na gedenkaždý den:
abyž zkusyl ho, chodili v zákone
mém, čili ne.

5. Dne pak ſestího, ať připras-
ví, coby vnesli: a což gest dva-

krát vjce, než zbjrávali na geden-
každý den.

6. Y řekli Mlogžíss a Aarón
ke všem synům Izraelštým: V
večer wěděti budete, že Hospodin
wywedl wás z země Egyptské:

7. A ráno vzřete slávu Hospo-
dinovu: nebo Slyssel reptání waſe
proti Hospodinu: my pak co gsmie,
že ſe poſceptmo reptali proti nám?

8. Y řekl Mlogžíss: Dáč wám
Hospodin v večer masso gisti, a
ráno chleby do syroši: proto že
Slyssel reptání waſe, gumiž ſe re-
ptali proti nám: nebo my co gsmie-
aniž gest proti nám reptání waſe,
ale proti Hospodinu.

9. Řekl také Mlogžíss k Aaro-
nowi: Kdy wšemu shromážděni
synů Izraelští: Přijmte před
Hospodina: nebo Slyssel reptání
waſe.

10. A když mluvil Aarón ke
všemu shromážděni synů Izrael-
ští, ohlédl se na pausse: a ble-
sláva Hospodinowa vřáza ſe v
oblaku.

11. Mluvil pak Hospodin k
Mlogžíjovi, i ka:

12. Slyssel ſeim reptání synů
Izraelští, mluwo k nim: Večer
budete gisti masso, a ráno na syce-
ni budete chleby: a budete wěděti,
že gá gsem Hospodin Bůh wás.

13. Stalo ſe tedy v večer, a
vstaupiwi řepelka přikryla leženj:
ráno také rosa ležela vůkol leženj.

14. A když přikryla svrchek
země, vřáza ſe na pausse cosy dro-
bného, a gáko v řaupě zluceného,
k podobenství gijn na zemi.

15. Což když vzřeli synové
Izraelští, pravili vespolek: Ulan
hu: což znamená: Co gest ro?
nebo

nebo newěděli, coby bylo. Gimžto řekl Mlogžjs : Tentot gest chléb, kterýž Hospodin dal wám k gedenj.

16. Tatoč gest řec, kterauž příkázel Hospodin : Ať nazbjatá gedenkaždý z něho, jak mnoho stačí k gedenj: Gomor na gedenohofažděho člověka, podlé počtu duší waslič, kterýž bydlí w stánu, tak vezměte.

17. Y včinili tak synové Izraelští : a nazbjrali giny wjce, giny méně.

18. Y mětili na mjtú gomor : aniž měl wjce, kdo wjce nazbjral : ani kdo méně byl připravil, nalezl méně : ale gesti cinkajdy, podlé toho, což sijsi moh'. shromáždil.

19. Y řekl Mlogžjs k nim : Žádný ač nenechává z něho k gjtru.

20. Kterýž nevposlechlí ho, ale nechali některý z nich až do gjtra, y počalo rozlezati se čerwy, a ohnisko : Y rozhněval se na ně Mlogžjs.

21. Dbali pak r.ino gedenkaždý jak mnoho stačiti mohlo k gedenj : a když se zahřilo slunce, rozpařstělo se.

22. W den pak šestý nazbjrali pokrmy dwogitě, to gest dwě gomor na gedenohofažděho člověka: přišla pak všecka knížata množství, a wyprawowali Mlogžjs.

23. Kterýž řekl gini : Tot gest, což mluvil Hospodin : Odpočinutí Sobory posvěcenno gest Hospodinu zeytra. Cožkoli má dělno býti, delegte : a což má wárno býti, wárte : cožkoli pak požístané, odložte až do rána.

24. Y včinili tak, jak byl rozkázel Mlogžjs, a neohnilo, ani čerw nalezen gest w ném.

25. Y řekl Mlogžjs : Beztež to dnes, nebo Sobota gest hýpoždinowa : nebude nalezeno dnes na poli.

26. Za sest dny zbijegte : w den pak sedmý Sobota gest hýpoždinowa, protož nebude nalezeno.

27. Y příssel sedmý den : a wyssedíte z lidu, aby zbitali, nenastli.

28. Řekl pak Hospodin k Mlogžjsowi : Dokud nechcete oštíhazti přikázani mych, a zakona moho z

29. Wiztež, že Hospodin dal wám Soboru, a pro to dne sestezho dal wám pokrmy dwogitě : až zůstane gedenkaždý žám v sebe, žádny až novypházý z mesta swého dne sedmého.

30. Y odpočinul lid dne sedměho.

31. A nazval dům Izraelští jméno geho Šílan : Kterýž byl jako římě foliandrorté bjlé, a chut geho jako chleba bjlého s medem.

32. Řekl pak Mlogžjs : Tatoč gest řec, kterauž příkázel Hospodin : klapní gomor z něho, a ač gest chowán k budaučin na zad národům : aby znali chléb, kterýž sem kamil was na pausti, když ste wywedeni z země Egypště.

33. Y řekl Mlogžjs k Aaronovi : Wezmui nádobu gednu, a nashlad do nj Mannu, jak mnoho může držeti gomor : a zstož před Hospodinem, k zařízení k národům wasim,

34. Jakoz příkázel Hospodin Mlogžjsowi. Y položil gi Alaston w stánu k chowání.

35. Synové pak Izraelští gesdli Mannu za čtyřicetí let, dokudž nepřišli do země píebýwadlné : tím pokrmeni Prmeni byli, dokudž nez

nepríslí k končinám země Chana negře.

36. Čomor pak gest desatý djl (inj) Eſſi.

Rapitola XVII.

Ačedaj Izraelských w Kaffidym pro nedostatek wody. 6. Wydání gich z řádu. 8. Bog s Amalechitkymi.

1. **E**ddy wyssedssi wseckō množz ſiwoj synu Izraelſkým z paueſte Syn, po ſtanswifſich ſwých podlé ſceti Hospodina, rozbili ſtény w Kaffidym, kdež nebylo wody k pití lidu.

2. Bcrys wadé ſe proti Mogežiſſowi, řekl: Deg nám wodui, ač pízeme. Simž odpovědcl Mogežiſſ: Co ſe wadíte proti mně: proč počauſſire Hospodina?

3. Žijnil tedy tam lid pro nedostatek wody, a ceptal proti Mogežiſſowi, řka: proč ſy včinil, aby chom wyſli z Egypeta, abys zmocil nás, y dceři naſſe, y ho wada žijnj?

4. Wolal pak Mogežiſſ k Hospodinu, řka: Co včinjm lidu tomo: gessē malicko, a v камenuz ge mne.

5. Y řekl Hospodin k Mogežiſſowi: Gdi před lidem, a pogmí ſe ſebau z Starších Izraelských: a hul, kterauž ſy vdeřil řeku, wezmi do ruky ſwé, a gdi.

6. Vše gá státi budu tam před ſebau, na ſtále ſoreb: y vdeřiſſ ſkálu, a wygde z ni woda, aby pil lid. Včinil Mogežiſſ tak před Staršími Izraelskými:

7. A nazval gmeňo mjeſta roho, Dofuſenj, pro ſwář synu Izraelſkým, a že počauſſeli Hospodina, kterace: Gestli Hospodin mezy námi, čili ne!

8. Přiſſel pak Amalech, a bogosval proti Izraelovi w Kaffidym.

9. Y řekl Mogežiſſ k Jozue: Wyber mužc: a wygda boguug proti Amalechowi: zeyra gá státi budu na vrchu hory, mage hul Božj w ruce ſwé.

10. Včinil Jozue, gafž byl mluwil Mogežiſſ, a boj'oval proti Amalechowi: Mogežiſſ pak a Aaron, a Hur vstaupili na vrch hory.

11. A když pozdwiheval Mogežiſſ ruce, přemáhal Izrael: pakli malicko opauſſel, přemáhal Amalech.

12. Ruce pak Mogežiſſovy byly težké: wžawſſe tedy kámen, podložili pod něg, na němž ſeděl: Aaron pak a Hur zdržovali ruce geho z obou ſtran. Y ſtalo ſe, že ruce geho nevſtaly až do západu ſlunce.

13. Y zahnal Jozue Amalecha, a lid geho w oſtroji meče.

14. Řekl pak Hospodin k Mogežiſſowi: Zapiss to na památku w knize, a wlož w vſi Jozue: nebo wyhlađim památku Amalechowu pod nebein.

15. Y wždělal Mogežiſſ oltář: a nazval gmeňo gcho: Hospodin powyſſenj mé, řka:

16. že ruka růmu Hospodinoz wa, a bog Hospodinu bude proti Amalechowi, od národu do národu.

Rapitola XVIII.

Jehro přiſſel k Mogežiſſowi, 14. Řek hožco rady vopſledu Mogežiſſ 24. vſta nowil ſaudce lidu.

1. **A**když vſlyſſel Jehro, kněz Madyanský, * přebuzný Mogežiſſow wſecky wěcy, kteréž byl včinil Bihel Mogežiſſowi, a Izraelowi lidu ſwému, a že wywedl Hospodin Izraeli z Egypeta:

2. Wžaldefforu manželku Mogežiſſowu, kterauž byl odeslat:

3. A dva syny gegi, z nichž
geden slaul Gersam, neb řekl otce:
Príchozý sem byl w zemi cyzí.

4. Druhý pak Eliazar: nebo
řekl: Bůh otce mého spomocník
můg, a vytáhl inne z meče ža-
raonova.

5. Příšel tedy Jethro, přibusný
Mlogžissu, a synové geho, y žena
geho k Mlogžissowi na pauši, kdež
byl wojsko položil, podlé hory Boží.

6. A vyzkázel Mlogžissowi, řka:
Gá Jethro přibusný twug přicház
zým k tobě, y žena twá, y dva
synové twogi s ní.

7. Kterýž vyšel w cestu při-
busnému stěmu, poklonil se, a poz-
libil ho: Y poždravili se wespolek
slowy po kognym. A když vysel
do stánu,

8. Wyprawowal Mlogžiss při-
busnému stěmu wsecky wécy, kte-
réž včinil Hospodin Faraonovi a
Egipetským pro Izraelce; y wse-
chu prácy, kteréž se gím přihodila
na cestě, a že wyšwobodil ge žos-
spodin.

9. Y radowal se Jethro ze wse-
ho dobrého, kteréž byl včinil žos-
spodin Izraelcovi, proto že wy-
tchł geg z ruky Egipetských,

10. A řekl: Požehnaný Hospo-
din, kterýž wyšwobodil wás z ru-
ky Egipetských, a z ruky Faraono-
wy, kterýž vytáhl lid swug z ruky
Egypcia.

11. Ulynj sem poznal, že (gest)
veliký Hospodin nad wsecky bož-
hy: proto že přesně činili proti nim.

12. Obětowal tedy Jethro při-
busný Mlogžissu zápaly a oběti
Bohu: a přisli Aaron, y wseckni
Starssi Izraelští, aby gedli chléb
s ním před Bohem.

13. Druhého pak dne seděl
Mlogžiss, aby soudil lid, kterýž
stál před Mlogžissem od gjita až
do wečera.

14. Což když vyděl přibusný
geho, totž wsecky wécy, kteréž
činil w lidu, řekl: Co gest to, co
činíš w lidu? proč sem sedíš, a
wsecken lid čeká od gjita až do
wečera?

15. Gemužto odpověděl Mlogž-
iss: Přichází k mně lid hledá-
ge wyrčení Božího.

16. A když se gím přihodí něž
gaká nesnáz, přicházej k mni, a
abych soudil mezi nimi, a vlezab
přikázani Boží, a vstanoveni geho.

17. Ale on řekl: Všedobrav wé-
děláš:

18. Bláznstwau prácy chřadness
y ty, y lid tento, kterýž s tebou
gest: nad možnost twau gest práce,
sem gi nebudess mocu snesti.

19. Ale poslechni slwo mých, a
rád, a bude Bůh s tebou. Bud
ty lidu w těch wečech, kteréž k
Bohu přislíši, aby oznamoval, co
se k ** němu praví:

20. A vlezab lidu posvátné
obyčeje, a rád pocit (Boží) y ce-
siu, po kteréžby choditi měli, a dí-
lo, kteréžby dělati měli.

21. Opatří pak ze wseho ldu
muž mocně, a bogicý se Boha, w
nichžby byla pravda, a kteréžby
nenáviděli lžomiství, a vstanow
z nich Tisýcnky, y Scenky, y Pa-
desatnky, a Desátinny,

22. Kteréžby soudili lid každého
času: Cožbykoli pak wéssho bylo,
ať wznásej na ecbe, a sami men-
ší wécy toliko ať soudí: a lehccgi
ať gest tobě, když se rozděl mezi
gine bějně.

23. Gestliže to včinjs, wypłniš rozházaj Boži, a pírikázaj gubo budeš mocys niesi: a wesztien tento lid nawracowati se bude k miszum swým w pokogi.

24. Kteréžto wicy když vlyssel Kllogžis, včinil wjsecko, což on pozadil.

25. A wybravo muže statečné ze wjeho Izraele, vstanowil ge knížecí lidu, Tisycny, a Senižky, a Padestnky, a Desetnky.

26. Kterýž sandili lid každcho času: cožkoli pak těžšího bylo, wznásili na něho, snadněgssi wicy toliko sauvice.

27. Ž propustil ptjbužného swého: kterýž wtacuge se odssel do země své.

* T. ** B. Bohu.

Kapitola XIX.

převedod Izraele na rausi Synai, a vmluvil Boži s ním. 14. Lid pośwecen. 2c. V id zstaupil na horu Synai.

1. Měsíce třetího po wygitij Izraele z země Egipcké w ten dén přissli na pausí Synai.

2. Nebo předisse z Rassidym, a přissedisse až na pausí Synai, położili rogsto na temž místě, a tam Izrael rozbil stény naproti hoře.

3. Kllogžis pak wstaupil k Bohu. Ž powołal ho Hospodin z hoře, a řekl: Toto díss doniu Jezekobowu, a zwestugess synum Izraelstým:

4. Wy ste sami wideli, co sem včinil Egipckým, kterak sem nesl wás na křídách otlicjch, a pogal sobě.

5. Gestliže tedy poslanchati budete hlasu mého, a budete-li ostříhati vmluwoj mé, budete mi za wlašinj nábytek ze ressich lidj: nebo má gest wjsecka země.

6. A my budete mi za králowz swj kněžsté, a národ swaty. Tak gsau slawa, kteráž mluwiti budeš k synum Izraelstým.

7. Přissel Kllogžis: a swolaw Starší lidu vlyložil wjsecky řeci, kteréž byl rozházal Hospodin.

8. V odpowědél wjsecken lid společně: Wjsecko, což mluvit Hospodin, včinjme. A když donešl Kllogžisu slawa lidu k Hospodinu,

9. Řekl geniu Hospodin: Giž nynj přigdu k tobě w mřákoré oblastowé, aby slyssel lid mluwicjho mne k tobě, a wěril tobě na věky, žwěstoval tedy Kllogžisu slawa lidu Hospodinu.

10. Kterýž řekl geniu: Gdi k lidu, a posvět gich dnes, a zeyerá, a at zepetau raucha swá.

11. A at gsau hotovi ke dni třetjmu: nebo w den třetí zstaupí Hospodin před wssim lidem na horu Synai.

12. A vstanowisze mezc lidu wúfol, a díss k nim: Matúgte se, abyše newstaupili na horu, ani se nedotýkali kragů gegjch: každý, kdožby se dotekl hoře, siniti vmtí.

13. Kuňa nedotkne se ho, ale kamenjm v házen, nebo vstřelen šírešlamu bude; bud žeby bylo howasdo, nebo člověk, nebudet živo. Když počne traubiti trauba, tehdyž at wstaupí na horu.

14. V zstaupil Kllogžis z hoře k lidu, a posvětil ho. A když wyprali raucha swá,

15. Řekl k nim: Budtež hotoví ke dni třetjmu, a neptiblížujte se k manželfám swým.

16. A giž byl přissel třetí den, a gitto se oswětlilo: a hle počala slyšana býti hřejmání, a oswěcowez

ti

ti se blýskání, a oblak velmi hustý
přikryvali horu, a zvuk trahy
vjece zněl: v bál se lid, kterýž byl
v ležení.

17. A když vyvedl ge Mose-
žíss v srdeč Bohu z mista ležení,
šíci dole pod sanau horou.

18. Všecká pak hora Synaj
kavčila se: protože zstaupil Hospo-
din na ni v ohni, a vstupo-
val deym z ní, gáko z pece: v by-
la všecka hora hrozná.

19. A zvuk trahy pomalu roz-
níhal se vjece, a dále se protaho-
val: Mosežíss miluvil, a Bůh
odpovídal genui.

20. V zstaupil Hospodin na ho-
ru Synaj na samý vrch hory, a
powolal Mosežíss na vrch gegi.
Kamžto když vstaupil,

21. Řekl k němu: Zstup, a
osvědč lidu: aby snad nechrel pře-
staupiti mezy k videní Hospodina,
a zbynuloby z nich veliké množ-
ství.

22. Kněži také, kterýž přistu-
pugj k Hospodinu, ať se posvětí,
aby nezabyl gich.

23. V řekl Mosežíss k Hospo-
dinu: Vlebudec mocy lid obecný
vstaupiti na horu Synaj: nebo ty
sy osvědčil, a přikázal, ika: Vlož
meze okolo hory, a posvět gi.

24. Gemuž řekl Hospodin: Gdi,
zstup: a vstaupisť a Aaron s te-
bou: Kněži pak a lid ať nepřestupuj-
gj mezy, ani newstupuj k Hospo-
dinu, aby snad nezmordoval gich.

25. V zstaupil Mosežíss k lidu,
a všecko vypravoval gim.

Rapitola XX.

Desátero Boží přikázání. 18. Strach li-
du. 84. Rozkaz o vzdělání oltáře.

I. **M**iluvil Hospodin všecky če-
ci tyto:

2. Gá gsem Hospodin Bůh
tvůr, kterýž sem vyvedl tebe z
země Egypště, z domu služebnosti.

3. Vlebudec mjeti Bohu cyzýph
předeminau.

4. Vlevčiniss sobě tytiny ani žás-
dného podobenství, kteréž gest na
nebi svrchu, a kteréž na zemi dole,
ani těch věcy, které gsau v wo-
dách pod zemí.

5. Vlebudec se gím planeti, ani
(gich) cejeti: Há gsem Hospodin
Bůh tvůr sylný, horlivý, na-
vsičevugj nepravost otců na sy-
nech, do třetího y čtvrtého pokoz-
lenj těch, kterýž nenávidí mne:

6. A činjy milostdenství nad
tisícy, tém, kterýž milují mne, a
ostříbagi přikázani mych.

7. Vlevčiniss gména Hospo-
dina Boha svého nadarmo. neboť
nebude mjeti za newinného Hospo-
din toho, kdyby vzal ginéno Hos-
podina Boha svého nadarmo.

8. Poinni, abys den * sobotní
světil.

9. Šest dnj budess pracovati,
a dělati všecka djla svá.

10. Sedmého pak dne ** So-
bota Hospodina Boha tvůr gest.
Vlebudec dělati žádného djla ro-
ném, ty, y syn tvůr, y dcera tvá,
služebník tvůr, y děvka tvá, he-
wado tvé, y příchozý, kterýž gest
v branách tvých.

11. Vlebo šest dnj činil Hospo-
din nebe y zemi: y moře, y všecky
věcy, kteréž v nich gsau, a odpoči-
nul v den sedmý: protož požehnal
Hospodin dne sobotního, a posvě-
til ho.

12. Cti otce svého y matku svou,
abys dlanho žito byl na zemi, kte-
rauž tobě dá Hospodin Bůh tvůr.

13. Vlezabiges. 14.

14. Utečeš milníso.

15. Utepořkadesv.

16. Uteprumlutovis proti bližnjí
svému křivého swědecství.

17. Utepožédás domu bližnjí
ho svého: aniž požádáš manželz
ky geho, ani služebnjkę, ani děvč
ky, ani wola, ani osla, ani niče
hož, což geho gest.

18. Mescsterch pak lid widěl
blasy, a lampy, a zvuk trubky, y
horu kaučej se: a přestrašeni, y
hrůzou poražení sauce, stáli zdaleka,

19. Kauček u logžíssovi: Uluwo
ty nám, a slyšet budeme: ať nám
nemluví Hospodin, abyhom snad
nezmíeli.

20. Y čekl Mogaříss k lidu: Ute
bogte se: nebo aby zkusyl wás, přiz
sce Bůh, a aby strach geho byl mezi
vámi, a abyste nehtěšili.

21. Y stál lid zdaleka. Mogaříss
pak přistoupil k mrákoré, w
kteréž byl Bůh.

22. Kefl nad to Hospodin k
Mogaříssovi: Toto díss synum Is
raelským: Wy ste viděli, že seim
z nebe mluvil vám.

23. Utebudete dělati bohů stří
brných: ani bohů zlatých nevčinj
te sobě.

24. Oltář z země vdeláte mi, a
budete obětovati na něm zápalý,
a pokogné oběti své, owoce své, y
woly, na každém místě, na němž
pamatka bude gmeňa mého: přis
gdu k tobě, a požehnám tobě.

25. Vdelássli pak oltář kamenný
mní, nevzděláš ho z cesaných ka
menů: nebo gesilíze pozdvihněs
nože na něm, poskriven bude.

26. Utebudes vstupovati po
stupních k oltáři mému, aby ne
byla odkryta hanba twá.

* Swáceenj. ** Odpočinutj.

Rapitola XXI.

Práva svadna od Boha lidu Izrael
skému vstanovená.

1. Sito gsau saudowé, kteréž před
ložis gini.

2. Kaupissli služebnjkę Hebreg
ského, řest let bude slaují u tode: w
sedniem odegde swobodny darmo.

3. S gafym odewcm wegde, s
rakovým ač odegde: gesilízeby inél
ženu, y žena wygde spolu.

4. Gestlije pán dá gemu žennu, a
(ona) zrodí syny a dcery: žena y děci
gegi budou pána geho: on pak wy
gde s odewcm swým.

5. Pakliby četl služebnjk: Uli
ngi pána svého, y manželku, y
žeti, newygdu swobodny:

6. Podá ho pán t bohům, y
bude postaven ke dworům, a wes
čegiam, a probodne výro geho sji
dlem: a bude mu služebnjk na tvíky.

7. Gestlijeby kdo prodal dceru
swan za děvku, newygde, gafko
děvky vycházeti obyčeg magi.

8. Utebilaliby se očím pána své
ho, kteremuž dána byla, propusti
gi: lidu pak cyzmn prodati nebus
de mjeti mocy, gesilíze nj pohtdl.

9. Pakliby synu svému zasna
bil gi, * podlé obyčeg dcer, vci
njc gi.

10. Pakliby druhou gemu pos
gal, opatří děvce swadbu, y rau
cha, a mždy pocitnosti neodepře.

11. Gesilízeby těch třech věcy
nevčinil, wygde darmo bez peněz.

12. Kdoby vdelil člověka čtě
ge zabiti, smrtj ač vnitře.

13. Kdo pak nečinil aufladu,
ale Bůh geg wydal w ruce geho:
vložim tobě mjsjo, do kteréhožby
vtecy mél.

14. Gesilízeby kdo z aumysla
G zabil

zabil bližního svého, a žeze aus flády: od oltáře mého odtrhnes geg, aby vnitel.

15. Kdoby vdečil otce svého, neb matku, smrtj ať vnití.

16. Kdoby vkradl člověka, a prodal ho, přesvědčen gsa w mině, smrtj ať vnití.

17. Kdoby zločecil otci svému, neb matce, smrtj ať vnití.

18. Gestližebý se swadili muži, a vdečilby který bližního svého kamenem nebo pěstí, a tenby nevníčl, ale leželby na lůžku:

19. Gestližebý powstał a chodil roně o holi své, newinný bude, kdo vdečil, wssak tak, aby přece (zaměstkané) geho, y nafády na lekáře navrátil.

20. Kdoby vdečil služebníka svého neb děvku holí, a vničilby wrukau geho, hříchem winen bude.

21. Gestližebý pak geden den, neb dva na to živo byl, nebude podán pokuté, nebo penize geho gšau.

22. Gestližebý se swadili muži, a vdečilby někdo ženu těhotnou, a potratilaby syče, než sama žiwáby žústala: poddán bude ** řekde, gak velikéby muž ženy požádal, a saudcové vsaudili.

23. Pařilby sint gegj potom přissla, dá *** duſſi za duſſi,

24. Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu,

25. Spáleninu za spáleninu, ránu za ránu, modřinu za modřinu.

26. Gestližebý kdo vdečil oko služebníka svého, a nebo děvky, a vničilby ge gednokeké, propustí ge swobodné za oko, kteréž wylapil.

27. Zub také gestližebý wytazyl služebníku, nebo děvce své, tež propustí ge swobodné.

Exodus

Rap. XXII:

28. Gestližebý wůl rohem vrtkl muže neb ženu, a vničilby, kamením bude zařjen: a nebude gedeno massa geho: Pán také wols newinný bude.

29. Pařli wůl trčavý byl od včerejska, y před včerejskem, a ostředčilby (10) pánu geho, a nezavřelby ho, a zabilby muže neb ženu: y wůl kamením zařjen buzdě, y pána geho zabigj.

30. Pařilby penze gemu vloženy byly, dá za duſſi gšau, cožbykoli pozádáno bylo.

31. Syna také a dcetu gesilis žebý vrtkl, podobnemu soudu poddán bude.

32. Gestližebý služebníka, a děvku ztrčkal, třídceti lotů stříbra pánu dá: wůl pak kamením vzházízen bude.

33. Gestližebý kdo otevřel čisternu, a wykopal, a nepřikrylby gi, a rpadlby wůl neb osel do ní,

34. Dě pán čisterny cenu hozad: co pak gest vnitřeného, geho bude.

35. Gestližebý wůl cyzý wola nějho ranil, a ten vničilby: prozagj wola živého, a rozdělji penize, massa pak mrtvého mezy seba rozdělji.

36. Pařli wěděl, že wůl trčavý byl od včerejska a před včerejskem, a neostříhal ho pán geho: dá wola za wola, a zabitého celého wezme.

† Saundcum, genž místo Boha gšau. * Gak ocerám. ** Pokuté. *** Život za život.

Kapitola XXII.

Všudkové Boží při zlodějství, a řekde, a gintch některých věcech.

1. Gestližebý kdo vkradl wola, netrpoč, a zabilby neb prodal pět

při voli za gednoho wola na wráti, a čerty owoce za gedru owoce.

2. Gestliže zloděg wylamuje dům, nebo pôdkopem raze bylby zastřelen, a dostana ránu vnitřky: bigce nebude vinen k tomu.

3. Pafliby po vyglji slunce totéžnil, totažda zpáchal, a on vnitř. Učinilby, coby na wrátil za krádež, sem prodán bude.

4. Gestliže naloženo bude v něho, což vkradly život, bud vůl, nebo ošel, nebo owoce: dvounásobné na wráti.

5. Učinilby kdo sňodu na poslu, nebo winnicy, a pustilby ho vzdal, aby spáslo cyzý: cožkoli nyclepilko místi bude na poli svém, nebo na winnicy, za sňodu, gakžby se vtwázila, nahradí.

6. Gestližeby vygoda ohení nasíl tím, a zahájilby hromady obilí, nebo stogjicý osenj na polích, nahradí sňodu, kdo by ohení zapálil.

7. Gestližeby kdo poručil přejeli penize, nebo nádobu k ostříhání, a tomu, kdo přigal, bylyby vkradeny; gestliže nachází se zloděg, dvougnásobné na wráti.

8. Gestliže se zloděg ragi, pán domu pohnán bude k * bohům, a přesvětne, že neuzeňal tuhy k věci bližního svého,

9. K věnčenj lstí tak na volu, gak na oslu, a owoce, a rauchu, a cožkoli sňodu přinestí muže: k bohům pře obau přigde: a gestliže oni všandí, dvougnásobné na wráti bližnímu svému.

10. Poručili kdo bližnímu svému osla, vola, owoce, a všelikého wodado k ostříhání, a vnitřloby, nebo zemdlelo, nebo od neprátele zaseno bylo, a žádnyby toho newiděl:

11. Přesaha bude prostředkovat, že neuzeňal tuhy k věci bližního svého: y přigme pán přesahu, a ten nebude nucen k nazvácenj.

12. Pafliby krádež bylo wžato, nahradí sňodu pánu.

13. Budeli vdáveno od zwěři, ať přineset k němu, co gest vdáveno, a nebude platiš.

14. Kdoby od bližního svého něco z těch věců wypůgčil, a byloby zemdleno, nebo vnitřelo, w nezájtronnosti pána, na wráti přinuteno bude.

15. Pafliby přesomen byl pán, ncnawráti, zwláště gestliže přislo nagaté za mzdu díla svého.

16. Gestližeby kdo podvedl pannu gesse nezasnaubenu, a spal s ní: dá gj věno, a bude gj mít za manželku.

17. Gestližeby otce panny dátí nechtěl, dá penize podlé způsobu věna, kteréž panny magi obyčeg bráti.

18. Čarodějnjkum nedopustit se žitvu býti.

19. Kdoby se sessel s hovadem, sntij ať vnitř.

20. Kdo obětuje bohům, zamordován bude, kromě hospodinu sámému.

21. Příchozýho nezarmantíss, ani ho sužovati budeš: nebo ste y sami příchozý byli w zemi Egyptské.

22. Wdowě a syrotku nebudete sňoditi.

23. Drazkeli ge, wolati budou kte mně, a gá budu slíšetí křík gegich:

24. A rožněwá se přehliost má, a žbigi wáa mečem, a budou mansželky wasse wdowy, a synové wassí syrotcy.

25. Půgříssi peně; lidu mému chudéz

chudému Pterýš bydli s teban, nez
budeš naň nastupovatí gáko dráč,
ani (he) lichwami obríjíso.

26. Čestliže w základu od blíz
žního svého wezinesa raucho, před
západem slunce zase nawrátis so mu.

27. Kélebo ten samý gest oděw
těla gicho, kterýmž se přikrytá,
aniž má gineho, na němžby spal:
budeš i volati k mně, wyllyssim ho
nebo milostdný gsem.

28. ** Bohum vrtati nebudes: a
Knížeti lidu svého zločeciti nez
budes.

29. Dešeků svých a prwortin
svých nezameštás dátí: prwortin
z synů svých dásu mi.

30. O voljich také a owoceh
tež včiniso: sedm dní ak gest s mat-
kou swau, dne osincho oddásu mi
geg.

31. Vlùži svatí budete mi: mas-
sa, kterež od zwéti bylo nagedeno,
nebudete gisti, ale psün vrtzete.

* R saudcum. ** Saundcum.

Kapitola XXIII.

○ saudech. 14. ○ třech neywětších
slavnostech w roce. 20. ○ zařízených
Izraelci w včiněných.

1. Nebudes píigjmari hlasu lži-
věho: ani spogjiss ruku
swau, abyš za bezbožného pravil
křivé swědecwoj.

2. Klepostaupiss po zástupu k
včlněni zlého: ani w saudu powo-
lijss mnohých vsauzenj, abyš se od
prawdy odchylil.

3. Vlad chudým také nesmilu-
geso se w saudu.

4. Portássi se s wolem nepříteli
svého, aneb s oslem blaudjym, zas-
se přived k němu.

5. Vzíssi osla toho, genž tě ne-
návidí, ležeti pod břemenem, nez
domineš, ale pozdrívhes s njim.

6. Klevchyliss se k odsauzenj chuz-
děho*.

7. Lži se wystěhati budesa. Kles-
winného a spravedliweho nezabí-
geso: nebo w oslílosti mám bez-
božného.

8. Aniž bráti budess datů, kte-
říž také oslepugj opatrné, a pods-
tracugj slowa spravedliwých.

9. Přichozymu obtížným nez-
budes: nebo wjte přichozýf **
dusse: ponewádž y sami byli ste při-
chozý w zemi Egypeské.

10. Po sest let osuwati budesa
zemí swau, a shromáždiss vjítky
gegj.

11. Léta pak sedmého ponecháss
gi, a včiniss, aby odpočinula, aby
gedli chudí lidu twého: a cožkoli
ostatního bude, ak gedli zwijata
polnj: Tak včiniss na winnicy, a
na olivovoj swém.

12. Sest dní dělati budess:
sedmého dne přestancs, aby odpo-
činul wul y osel twůg: a občer-
stwili se syn děvky twé, a přichozý.

13. Wszech wécy, kterež sem praz-
wil wám, ostríhęte. A štze
gméno cyzých bohů přisahati nebu-
dete, aniž bude slyšano z vst wassich.

14. Tříkrát na každý rok sles-
witi mi budete swárky.

15. Slavnosti Přesnic ostříhaz-
ti budess. Sedm dní gisti budess
chleby přesné,, gákož sem přikázal
tobě, času měsycce nowýf autod,
když se wysel z Egypira: nevkážes
se před obličegem mým prázdný.

16. A slavnosti žni prwortin
práce swé, cožkoli sýti budesa na
poli. Slavnosti také při wygitj
roku, když se shromáždiss wossek
vjítky swé z pole.

17. Tříkrát w roce včáže se
wossecko

wſecku twé poblaſtj muijského před
Pánem Bohem twým.

18. Ulebudeſſ obětovati *** na
twas twé oběti mé, aniž pozūſ
šanek slawnosti mě až do rána.

19. Prvotiny vžitku země twé
přinjeſſ do domu hōspodina Bo-
ha twého. Ulebudeſſ wačiti fo-
ydeč w mleku mateče geho.

20. Hle gá possli Anđela swé-
ho, kteřížby ſel před teban, a oſte-
hul (tebe) na cestě, a vvedl na mje-
sto, kteříž ſein připravil.

21. Skrčiž ho, a poſlaucheg
bluſu geho, aniž ſe domnjuweg, že-
by mi potupen byti: nebo neodpu-
ſſi, když prohičiſſ, a gest gměno-
me w něm.

22. Pakli vpoſlechness hlaſu ge-
ho, a včinjeſſ wſecko, což mluwim,
neprítelem budu nepřátel twých, a
ſužovatí budu ſužugjey tebe.

23. V půgde před tebau An-
đelu můg, a vvede tebe k Amorrheg-
skému, a Herhegskému, a ſetereg-
skému, a Chananegekemu, a He-
regekemu, a Gebuzegskému, kte-
říž gá potru.

24. Ulebudeſſ ſe klaněti bohům
geggich, ani gich ctiti: nebudet ſi-
ni ſtočku gegich, ale kazyti ge-
budeſſ, a ſtroſtoráſſ obrazy gegich.

25. V budete ſlaužiti hōspodi-
nu Bohu swému, abyh požehnal
třebum twým, v wodám, a abyh
odgal nemoc z prostřed tebe.

26. Ulebudeſſ bezděckyně, ani
neplodná w zemi twé: počet dnů
twých doplnjim.

27. Strach můg possli, aby te-
be předházel, a zmordugi wſecky
h, k u kteřemuž wegdeſſ: a
wſecky nepřátel twých před tebau
h, aby obrátm:

28. Wypuſte ſtſſně napřed, kte-
říž zaženau ſewegského, a Chan-
anegekého, a Herhegského, pře
než wegdeſſ.

29. Ulewyrothau gich od twáti
twé rokem geonim: aby země ne-
obrátila ſe w pauiſſe, a nerofila
proti tobě zwjata.

30. Pomalu wychániſti budu ge-
odtwáti twé, dokudž ſe nerozimno-
žiſſ, a opanujeſſ ſem.

31. Položim ſak meze twé od
moře ruidého, až do moře Palestýn-
ského, a od pauiſſe až k řece: dám
w tuce wasse obywatele ſem, a
wymorhnu ge od twáti wasse.

32. Ulewegdeſſ ſ nimi w ſinla-
wu, ani s bohy gegich.

33. Ač nebydlí w zemi twé,
aby ſnad nevčinili, abys hčeffil
proti mně, kdyby ſlaužil bohům
geggich: což tobě gisťe bude k po-
hotſſenj.

* w sprawedlitré při geho. ** ſiwoč.
*** Dokádž v tebe twas gest.

Kapitola XXIV.

Mogžiſſ oznámil lidu přikázani Boží,
4. a w ſpis vvedl. 12. Wſtaupil zaſe
na horu Synai.

1. **M**ogžiſſovi také řekl: Wſtup
k hōspodinu ty, a Aaron, a
Eladab a Abia, a ſedimdeſate Star-
ſich z Izraela, a klaněti ſe budete
zdaleka.

2. A ſám Mogžiſſ wſtaupi k
hōspodinu, a oni ſe neptibljíž: aniž
lid wſtaupi ſ nimi.

3. Přiſſel tedy Mogžiſſ, a wyo-
pravoval lidu wſecka ſlowa hō-
ſpodinowa, v ſaudy: V odpověď
wſeckem lid ſednjim hlaſem: Wſe-
cká ſlowa hōſpodina, kteříž mlu-
ví, včinjme.

4. Uapsal pak Mogžiſſ wſecky
G 3 řecí

řeči Hosподinowy: a ráno vstav wzdílal oltář dole při samé hoře, a dwanačte nápisu podlé dwanačti pokolení Izraelštých.

5. A poslal mládence z synů Izraelštých, y obětovali zápalné oběti, a obětovali oběti po kogně Hospodinu, tclata.

6. Wzal tedy Mlogžiss polowic krwe, a wlil do koňsku: díl pak ostatní wylil na oltář.

7. A vzav knihu vmluvy, četl, a lid poslouchal: Kteříž řekli: Wszechko: což mluwil Hospodin, včisnime, a budeme posloušnji.

8. On pak nabral krwe po krospsl lidu, a řekl: tato gest krew vmluvy, kterauž včinil Hospodin s vám, o všech řečech těchto.

9. Y wstaupili Mlogžiss a Aaron, Nadab, a Abiu, a sedmdesáte z Starších Izraelštých:

10. A widěli Boha Izraelštěho: a pod nohama jeho gako dílo z kamene zaffitového, a gako nebe, když gasné gest.

11. Aniž na ty, kteříž byli podál odessli z synů Izraelštých, vztáhl ruky své. y widěli Boha, a gedli, y pilt.

12. Řekl pak Hospodin k Mlogžissovi: Vstup ke mně na horu, a bud tam: a dám tobě * tabule kamenné, a zákon y přikázani, kteráž sem napsal: abys včil ge.

13. Vstali Mlogžiss a Jozue služebník jeho: a vstupuge Mlogžiss na horu Boží,

14. Starším řekl: Počkejtež turo, dokudž se nenavrátíme k vám. Vláte Aaron a Hura s sebou: Vznikneli gafá nesíaz, vznesece na ně.

15. A když vystoupil Mlogžiss, vstýl oblak horu:

16. A přebývala sláva Hospodinova nad Synai, kryjící gi oblakem za řest dñi: sedmého pak dne povolal ho z prostřed mrákory.

17. Byla pak vroátnost slávy Hospodinovy jako ohň hojící na vrchu horu před obličejení synů Izraelštých.

18. Y všed Mlogžiss do prostřed nilhy, vystoupil na horu: a byl tam čtyřicet dní, a čtyřicet nocí.

* Díly.

Kapitola XXV.

Rozkaz o zbirce a vzdělání stanku,
10. Tez Ardy vmluvy, a Slicownice,
23. stolu, a svijcnu.

1. **Y** mluwil Hospodin k Mlogžissovi, řka:

2. Vstuw synum Izraelštým, ať vybíráj mi prvoriny, o fažděho člověka, genž dobravlně obětovati bude, budete bráti ge.

3. Tyto pak gsau wěcy, kteříž bráti mite: Zlato a stříbro, a měď,

4. Postarvec modrý, a šarlat, a červec dwakrát barvený, a kment, štěti fozy,

5. A kůže skopci na červeno barvené, a kůže barwy fialové, a dřívji Seiyin.

6. Olej k připravení svítel: wonné wěcy k masti, a kandidla dobré wůně.

7. Kamennj onychynové, a perly k okrášlení rukha kněžstěho, a náprsníku.

8. Y vdelagj mi Swaryni, a budu bydliti v prostřed nich:

9. Wedlé všeho podobenství stanku, kteříž vřáži tobě, y všech nádob k službě jeho; a tak vdejte gi.

10.* Archa z dříví Scym složte, gegjze dluhost a má půl třetího lokte : šířkost půl druhého lokte: výškost tež půl druhého lokte.

11. A pozlatiſſe gi zlateim neyciſſim vonit y ze vonit: a vdeklíſe nad nj ſorunu zlatan wůkol:

12. A čtyři kruhy zlaté, které vložiſſe w čtyři vhlby Archy: dva kruhy ač gſau na bočku gednom, a dva na druhém.

13. Vdeklásse také ſochory z dříví Scym, a přikrygeſſe ge zlatem.

14. Y vložiſſe (ge) do kruhů, kteríž gſau po bočkách Archy, aby byvala noſſena na nich:

15. Kteríž vždycky budau w kruzích, aniž kdy budau vytahování z nich.

16. A položiſſe w Arce ſwědecem, kteréž dám tobě.

17. Vdeklásse y Slitownicy z zlatem neyciſſiſho: půl třetího lokte bude držeti dluhost yegi, a půl druhého lokte ſířkost.

18. Dva také Cherubimy zlaté a ſowane vdeklásse z oba dwaſtrana Slitownice.

19. Cherubim geden ač gſet na bočku gednom, a druhý na druhém.

20. Obadwa boky Slitownice ač zaſtīragi, roztahugjce křidla, a zaſtīragjce Slitownicy, a ač weſpolc hledj na ſebe, magice obrácené twáre k Slitownicy, kterouž ſe má přikryvat Archę,

21. Do kterežto vložiſſe ſwědecem, které dám tobě.

22. Odeud budu přikazovati, a minuti k tobě nad Slitownicy, a z proſtrědu dwaſtrana Cherubimů, kteříž budau nad Archou ſwědecem, vſecko, což budu přikazovati ſtež ſebe ſenuum Izraelským.

23. Vdeklásse y ſtůl z dříví Scym, magice dva lokty dlanhosti, a na ſířkoſti loket, a na výškoſti půl druhého lokte.

24. A okugeſſe geg zlatem neyciſſim: a včinij ſeniu okolek zlatý wůkol,

25. A tomu okolku ſorunu vyzryau, zwysili čtyře prstů, a nad nj ſorunu ſorunu zlatan.

26. Čtyři také kruhy zlaté přiſprawij, a vložiſſe ge w čtyři vhlby téhož ſtolu, geden při každě noze.

27. Pod ſorunau budau kruhové zlati, aby provlačování byli ſochorové ſtreze ně, a mohl ſe ſtůl nosyti.

28. Ty také ſochory vdeklásse z dříví Scym, a obložiſſe zlatem k nosení ſtolu.

29. Připravij ſe myſty, y báne, Fadielnice, a Fosly, w nichž magi ſe obětovati oběti moře, z zlata neyciſſiſho.

30. A kláſti budess na ſtůl chleby ** předloženj před oblišegem mym vždycky.

31. Vdeklásse y ſwícen ſowany z zlata neyciſſiſho, ſlaupček geho, a pruty, čiſſe, a Kulicke, a lilia z něho wycházegjč.

32. Šest prutů wycházeti bude z bočku: tři z bočku gednoho, a tři z druhého.

33. Tři čiſſe gaſo na zpūſob wořeha na každém prutu, a Kulicke ſpolu y liliu: a tež tři čiſſe náspodobné k wořehu na prutu druhém, a Kulicke ſpolu y liliu. To dílo bude ſeſti prutů, kterež magi býti wywedeni ze ſlaupce.

34. Na ſamém pak ſwícenu budau čtyři čiſſe na zpūſob wořeha, a Kulicke na každě z nich, a lilia.

35. Buličky podedwojena pruty
na třech mísicích, kdyžž řpolu řeč
bude, vycházegjížž z Slavků ges-
dnobo.

36. Y kulicky tedy y prutové
z něho budau, wſecto formau z
zlatu ney i ſtříbro.

37. Vdeláš y lamp sedm, a pos-
statwiss ge na swojcen, aby swoje
ly napotri sobě.

38. Vtěradla také, y Edeby se
*** ro, což vtěno gesi, baselo, at
se vdílají z slata neycisstibó.

39. Wijęcka wáha swjenna se
woszemi níodamii geho mjeti bude
briwnu zlat; neycijszho.

40. Vzhledně, a včin podle způsobu, kterýž to bě na hore vřázán gest.

* Truhū. ** Dostwārī. *** Ḍhar:
kōwē.

Rapitola XXVI.

Wypisuję się z pustob S:ąku.

I. **S**tánek patří takto v děláši: De-
set kolců z býlého lnu pře-
sukovaného, a z polovice modrého,
a šířkou, a čerwce dva krát vár-
venceho v děláši proněnných ba-
rém, dílem vysívaným.

2. Drauhouj foltry gedné bude mjeti osimnecetma loket : sice fojt čtyř loktů bude. Gedné mjeti budou vosecky foltry.

3. Pět foltr spolu s sebou se spogotovati bude, a giny h pět címy spogenijin sdolu se dejeti bude.

4. Wočka z hebdáwí modrého
vdelášs při bocých, a při wrssích
Foltr, aby se mohly wespolek spo-
gnowati.

5. Padesáte woř koltta mít
bude na obou stranách, tak že dělá-
ný, aby wořko proti wořku při-
cházelo, a gđdno druhému mohlo
se připojiti.

6. Oděláš y paděšte řeaužku
zlatýφ, gimiž oštřenj folit p̄ogowa-
ti se magj, aby gedem stáneš vči-
něn byl.

7. Neděláss v hauji z řeči koso
zých gedenáctc, k příkrytj lítceho
stánku.

8. Dlauhost bauné gedné bude
míti třídcti loftů, a říčekost čtyz-
ti: gednoštěgná míta bude všecky
bauni.

9. Z nichžto pět spogiss obzvláštič, a řešit ē soubě wespolek připogiss, tak abys řeštan hauni w ēcle střechy na dvoé přehnul.

10. Vděláss y padesáte wok po
fragi hauné gedné, aby se s druh-
bou spogowati mohla: a padesá-
te wok po fragi hauné druhé, aby
se s druhou spogil:.

II. Vodiláš y padces:te spinadel
meděnných, kterýmiž by se spojovala
wofa, aby ze všech gčdno příkrytj
včiněno bylo.

12. Coby pak zbehyvalo w haus-
nich, kteréž se připravují k stávce,
totiž gedna hawně, kteréž zbehyvala,
z polovice gegj přikrygesse zadní
steanu stánku.

13. A locket z jedné strany přes-
volsíce, a druhý z druhé, který zbeh-
zá při dlanohostí hauní, obádva
boky stánku překryvaje.

14. Oděláss y giné příkrytjí stře-
dhy z kožj stopcových růdých : a
nad tím opět giné příkrytjí z mos-
drých kožj.

15. Vladělašo y desť stánku sfo-
gatý h z díjwoj Šctym,

16. Ž nichž gednafazdá deset lo-
ket na dluhost ač má, a na šíro-
košt půl druhého lokte.

17. *Ł*a bocýf dſky dwoge twy-
draženij budec, gumižby (gednia) dſka
s dci:

8. Drahau dškau se spogowala: A na ten způsob všecky dšky připraveny budau.

18. Gichžto dwadcerti bude na stanci poledni, genž se chýlil k westu polednímu.

19. Gimžto čtyřidcerti podstavci stříbrných sligess, aby dva podstavkové pod každau dškau podezdívma vhlily podložení byli.

20. Kla boku rafé druhém stánku, kterež se chýlil k půlnoci, dwadcerti dešť bude,

21. Ulagjich čtyřidcerti podstavci stříbrných. Dva podstavcové pod gednu každau dšku podložení budau.

22. V západní pak straně stánku vdeláss řeči dest:

23. A opět gine dvě, kteréž v obylech ať gšau wyzdvíženy * za hřebcem stánku.

24. A budau spogeny z diulu až k vrchům, a všecky gedno spogcnij držeti bude. Twau rafé dest, kterež v obylech postaweny býti magi, podobné spogeny zachováno bude.

25. V bude spolu dest osm, podstavci gegich stříbrných řečináce, dva podstavcy pod gednu dšku počítage.

26. Vdeláss y ** řvalků z dříví Sczym pět k zdržování dest na gednom boku stánku,

27. A pět ginch na druhém, a to témž počtu k straně západní:

28. Kterijžto provlačování budau prostředkem dest *** od vrchu až k vrchu.

29. Ty rafé dšky zlatem okuges, a sligess na nich řvalky zlaté, kterež kterež řvalky řvalkové opaženj zdržovati: kterež přikryges plety zlatími.

30. A wyzdwihness stánku pozlé způsobu, kterež tobě na hoče vřázán gest.

31. Vdeláss y oponu z postavce modrého, a řvalatu, a červce dwakrát barveného, a z bieleho lnu přesukovaného, džlem vyssiwaným, a peknou rozličnosti řeknanan:

32. Kterauž zavěsyss před čtyřmi řlavupy z dříví Sczym, genž y ti sami zlatem okováni budau a budau mjeti makowice zlaté, ale podstavky stříbrné.

33. Prowlečena pak bude opona na stze řvalžky, za kterež vnitř postavys Archu svědecwoj, kterež řauž y Swatyně, y Swatyně svatiny děliti se budau.

34. Položiss y řleownicy nad Archau svědecwoj w Swatyni Swatých:

35. A stůl vone před oponou: a naproti stolu svycen na boku pozlednjim stánku: nebo stůl slátky bude na straně půlnocní.

36. Vdeláss y zastřenj v vogitj do stánku, z postavce modrého, a řvalatu, a červce dwakrát barveného, a bieleho lnu přesukovaného, džlem vyssiwaným.

37. A pět řlavupů z dříví Sczym zlatem okuges, před kterežto přetažena bude opona; gichžto budau makowice zlaté, a podstavcové meděnni.

* 3 zadu za stánkem. ** řodheru. *** Od gednuho konce k druhemu.

Rapitola XXVII.

Oltář k obětem závalným. 9. Řvalky stánku. 10. Oleg k rožswěcowání lamp.

I. Vdeláss y oltář z dříví Sczym, kterež bude mjeti pět loket na dlauhost, a kolikž na říši, to

gest čtverčtanatý, a tři lokty na výšost.

2. Rohové paří na čtyřech výlech z něho budau: a příkryges geg mědi.

3. Y vdeláss ſu potřebám geho pánvice, k bráni popela, a kloz ſtre, y výdlicky, a nádoby k bráni ohně: výsecky nádoby z mědi zkuuges.

4. A roſſt mědenný na způsob ſytí: na gehož čtyřech výlech budau čtyři kruhové mědenní:

5. Kteréž položíſſe pod ohniště oltáře: a bude roſſt až do prostředku oltáře.

6. Vdeláss y dva ſochory oltáře z dříví Šetym, kteréž příkryges plechy mědennými:

7. A provolečes ſtrže kruhy, a budau z oba udržau bořku oltáře k noſſení.

8. Ule celiſtroý, ale prázdný a dutý vnitř vdeláss geg, gafž gest robe na hoře vlezáno.

9. Vdeláss y sýn stánku, na gejžto polední straně proti polední budau opony ze lnu bjlého přesukaného: ſto lokeř geden boř buze držeti na dlaňhoſt.

10. A ſlaupu dwadci ſtánku podstavky mědennými, kteříž makowice s rytinami gegich budau mjei ſtějbrné.

11. Podobně y na bořku půlnočním na dlaňhoſt budau opony ſto lokeř, ſlaupu dwadci, a podstavky mědenní w téma počtu, a makowice gegich s rytinami ſvými ſtějbrnými.

12. Ula ſjjíž paří ſyné, kteříž paří k západu, budau opony po pařeſti lokeř, a ſlaupu deset, a podstavku kolíkéž.

13. Při té ſaké ſitokosti ſyné, kteříž patří k východu, padefate lokeři budec.

14. Z kteřížto patnácti lokeřů opony bořku gednomu oddány budau, a ſlaupy tři, a podstavku kolíkéž:

15. A na bořku druhém budau opony držíce lokeřu patnácte, ſlaupy tři, a podstavku kolíkéž.

16. W roházení paří do ſyné budec opona lokeřu dwadci, z podstavce modrého, a ſtarlatu, a čtrvečce dwakrát barvincho, a bjlého lnu přesukaného, dílem vyslývaným: ſlaupy bude mjei čtyři, také ſtola podstavky.

17. Všichni ſlaupové ſyné vůkol okouání budau ſtějbrnými plachy, s makowicemi ſtějbrnými, a podstavky mědennými.

18. Ula dýlkou obsahne ſyné lokeři ſto, na ſjjíž padefat. Výfot pěti lokeřů budec. a bude včiněna z bjlého lnu přesukaného, a mjei bude podstavky mědenné.

19. Výsecky nádoby stánku ſe všem potřebám, a obyčegum poſvatným, tak ſoliky geho, gafž ſyné, z mědi vdeláss.

20. Příkaz ſynům Izraelským, ať nanešau robe oleje ze ſtromů olivových neycíſſího, a w ſtaupě zluceného: aby hořela lampa vždycky.

21. W stánku ſwědecwoj, vnoř před oponou, kteříž přetažena gest před * ſwědecwojní. A stavěti budau gi Aaron a ſynové geho, aby až do gitra ſwítila před výospodinem. Všawičná bude ſlužba v pořomku gegich od synů Izraelských.

* Archa ſwědecwoj.

Kapitola XXVIII.

Wysiąge se raucho newydissiho Anđe.

1. Prípog také k sobě Aarona
bratta twojego s syny jego
z prostredku synu Izraelstý, aby
mi auctad kněžstý konali Aarón,
Eléazar, a Abiu, Eleazar, a
Jehoram.

2. A vdélásť raucho swaté Aarono
wi brattu swému k slávě a
ofrasc.

3. U budesa mluwisi wsechném
modrého scde, kteréž sem napl-
nil duchem opatrnosti, aby vděla-
li raucho Aarono, w nichžby
pozwecen gsa slaužil mi.

4. Tato pak budau raucho, kre-
taj vdělagi: kápršík, a náramen-
ník, ſukni a lnénau auzkau čepicy,
a pás. Vdělagi raucho swatá brat-
tu swému Aarono, a synum
jeho, aby auctad kněžstý konali mi.

5. A wezimau zlato, a modry
poſtarowc, a ſtarlat, a čerwec dwas
krát barweny, a kmen.

6. Vdělagi pak náramenník z
zlata, a z poſtarowce modrého, a ſtar-
latu, a čerwce dwakrát barwené-
hé, a lnu bjleho přesukowaného, dje-
lem rozličných barew podlé
ſekánj náramenníka, z zlata, poſ-
tarowce modrého, a ſtarlatu, a čerw-
ce dwakrát barweného, a bjleho
lnu přesukowaného.

7. Dwa frage spogené mji bud-
de na obogim boku ruchu, aby se
w gednom ſeffli.

8. Samo také ſekání, y wſecká
proměna dila bude z zlata, a po-
ſtarowce modrého, a ſtarlatu, a čerw-
ce dwakrát barweného, a bjleho
lnu přesukowaného.

9. A wezimie dwa kameny
onyxnowe, a wytyges na nich
gména synu Izraelstý:

10. Šest gména na kamenu ge-
znom, a ſest ostatnich na druhém,
lodé pořádku narozem gegid.

11. Djem wyrýwale, a rytym
rygicýho kameni drabé wytyges
ge gmény synu Izraelstý, wſazc-
né do zlata, a obfličené:

12. A položis na obau bocýf
náramenníku na památku synu
Izraelstým. A nosyti bude Aar-
on gména gegid p̄ed Hospodis-
neni, na obogim ramenu, pro p̄i-
ponijnání.

13. Vdélásť y haklky z zlata,

14. A dwa četjky z zlata ney-
čiststího wespolek se držicý, kteříž
zawiesys na haklky.

15. Elépršík také ſaudu vdě-
láš dylem rozličných barew podlé
ſekánj náramenníka, z zlata, poſ-
tarowce modrého, a ſtarlatu, a čerw-
ce dwakrát barweného, a bjleho
lnu přesukowaného.

16. Čterechranaty bude a dwo-
gitý: nižni pjdí mji bude tak na
dlaubost, gafo na ſirokost.

17. A položis na ném čtyři čaz-
dy kamenů. W prvním čadu bu-
de kámen Sardus, a Copazus,
a Smaragdus.

18. W druhém Barbunkulus,
daffit, a Jaspis.

19. W třetím, Liguryus, A-haz-
tes, Amethyst.

20. W čtvrtém, Chryzolith,
Onyxyn, a Beryl, wſazeni budau
do zlata w pořádcých swych.

21. A budau mji gména sys-
nu Izraelstý: dwanácti gmény
wytyti budau, každý kámen ges-
dným gménem gednoho z dwaná-
cti pokolenij.

22. Vdélásť w náprsníku čet-
zy wespolek se držicý z zlata ney-
čiststího:

23. A dwa kroužky zlase, kte-
říž

tež wložíss na obadwa wochnj kras-
ge náprsníka:

24. A tětěz zlaté spogiſſ s
kraužkami, kteříž gſau na kragiſſ
geho:

25. A těch tětěz ſonce ſpinati
budeſſ dwěna hafliky na obou
ſtraně náramenníka, genž patří
k náprsníku.

26. Vděláſſ y dva kraužky zla-
té, kteréž wložíss na wochnj kragu
náprsníka, na kragiſſ, kteříž gſau
naproti náramenníku, a k gebo
zadní ſtraně patří.

27. Ano y giné dva kraužky
zlaté, kteríž ſe položiti magi na
obou ſtraně náramenníka zespod,
genž patří proti ſpogeni dolegiſſ-
mu, aby ſe ſpogit možlo s ná-
ramenníkem,

28. Ži aby byl přitážen nápr-
sník kraužky ſwými s kraužky ná-
ramenníka, kameny poſtarovce mo-
drého, aby zůstalo ſpogeni ſtogné,
a na různo od ſebe náprsník a ná-
ramenník nemohli ſe oddělit.

29. Y bude nosyti Aaron gmeſ-
na synů Izraelſkých na náprsníku
ſaudu na prſech ſwých, když wchá-
žeti bude do Swatyně, památku
před Hospodinem na věky.

30. Položíſſ paſ na náprsníku
ſaudu Včenj, a Prawdu, kteréž
budau na prſech Aaronowých, když
wchážeti bude před Hospodinou:
y bude nosyti ſaud synů Izrael-
ských na prſech ſwých, před obli-
čege n Hospodina wždycky.

31. Vděláſſ y ſukni náramen-
níka wſecku z poſtarovce modrého,

32. W gegimž proſtředu na
hoře bude djra a prým wůkol ni
wytřaný, gako bývá običegně po-
kragiſſ ſtranách rauha, aby ſe
ſnadně nechala.

33. Dole paſ při podolku tež
ſukni wůkol, gako gabka zrnatá
vděláſſ, z modrého poſtarovce, a
ſtaratni, a čtrvečdvaftát barve-
ného, a promiſſenym v proſtřed
zwončku.

34. Tak aby zwonček byl zla-
tý, a gabko zrnaté: a opět zwon-
ček giný zlatý, a gabko zrnaté.

35. Y bude ſe obléčeti w ni Aa-
ron při aučadu služebnosti, aby
byl ſlyſen zwuk, když wchází a
wchází z Swatyně před obličege-
m Hospodinowým, a aby nevníel.

36. Vděláſſ y plech ze zlata nez-
čiſtſiho: na kteřímž wtygess dj-
lem wytýwagjcyho kamenj: Šwa-
té Hospodiniu.

37. A vwéžess geg kameny z
poſtarovce modrého, a bude na če-
picy,

38. Wiſyc nad čelem Biskupo-
wým. Y bude nosyti Aaron ne-
prawosti těch věců, kteréž oběto-
vali, a poſvětili ſynové Izrael-
ſki, při wſech dařich, a obětová-
ních ſwých. Budeť paſ plech wždy-
cky na čele gebo, aby miloſtiv byl
gim Hospodin.

39. Y stáhnesu ſukni kmentem, a
čepicy z kmentu vděláſſ y páo dj-
lem wylíwaným.

40. Synům paſ Aaronowým
ſukni Inén c pripawíſſ, a paſy a
čepice k ſlávě, a ozdobě.

41. A obléčeſſ wſemi těmi věc-
mi Aarona bratta ſvého, y ſeny
gebo ſe njm. a wſech poſvětiſſ tu-
če, a poſvětiſſ ge, aby aučad kněž-
ský konali mi.

42. Vladeláſſ y ſpotky Inén, aby
přikryvali tělo hanby ſvé od
ledvin až do ſíchen:

43. A budau gich vžijvat Aa-
ron,

ton, y synowé geho, když budau wcházeti do stánku swědecwji, nebo když přiblížuj se k oltáři, aby slavili w Swatyni, aby neprawos říj winni gsause nezemíeli. Za prás to wčené (to) bude Aaronowi, y knemu geho po ném.

Kapitola XXIX.

*Nekaz Boží o svěcení Pnějí, 36. a
oběti. 38. A o oběti vystavicné.*

1. **A**lle y to včinjsa, aby mi na kněžství posvěceni byli. Nezmi tcele z sláda, a skopce dva nepossi vreněné,

2. A cyleby přesné, a koláč bez kvasu, kterýžby byl skropen olejem, oplatky také přesné olejem pomazané: z běli pšeničné všechno naděláss.

3. A do fosse wložené obětovati budess: tele pak a dva skopce,

4. A Arona, a syny geho přizvedeš ke dvaciuni stánku swědecwji. A když vmygess orce s syny geho s modau:

5. Čblecess Arona w raucho geho, co gisí w (raucho) lněné, a sušni, a náramenník, a náprsník, který sláhnes pasem,

6. A vystaviss čepicy na hlavu geho, a plech swatý na čepicy,

7. A olej pomazání wlegess na hlavu geho: a tím rádem posvěcen bude.

8. Syny také geho přivedess, a židáciiss w sušně lněné, a opásess pasem,

9. Arona totiž y syny geho, a vystaviss gím čepice: y budau mi lnějnáboženstvím wěcným. Když posvětiss rukau gegich,

10. Přivedess y tcele před stá-

nek swědecwji. Y wloži Alon y synowé geho ruce na hlavu geho,

11. A zabigess ge před oblicejí hospodinowým, podle dwej stánku swědecwji.

12. A nabera krve z telete, posložiss na rozh oltáře příjem swým: ostatní pak krew wylegesa podle spodku geho.

13. Nezmess y ruk všeckem, kterýž písťová droby, a branice gater, a dve ledwinky, y ruk, kresťž na nich gest, a budess obětovati zépal na oltáři:

14. Vlasko pak telete y kůži, y hnúg spáliss vone za stány, protože gest za hřich.

15. Gednicho také skopce wes zmes, na gehožto hlavu wloži Aron, y synowé geho ruce.

16. Kteréhož když zabigess, nazberess z krve geho, a wylegesa okolo oltáře.

17. Samého pak skopce rozses fáss na kusy; a obmyge droby geho y nohy, wložiss na rozskané maso, y na hlavu geho.

18. A obětovati budess celého skopce w zápal na oltáři. Obět gest hospodinu, vůně nechurnegss oběti hospodinowy.

19. Nezmess také skopce druhého, na gehožto hlavu Arona, y synowé geho wloži ruce.

20. Kteréhož když zabigess, wes zmes z krve geho, a položiss na konec vha pravého Arona, y synu geho, a na palce ruky gegich, y nohy pravé, y wylegesa krew na oltář vůkol.

21. A když nezmess z krve, kteráž gest na oltáři, a z oleje pomazání, pokropíss Arona, y ruk φα

cha geho, syny y rauha gegich. A když budau posvěcenii oni, y rauha.

22. Wezmess tuč z škopce, a ocas, a lúg, genž přikrywá droby, a branicy gater, a dve ledzwinfy, y tuč, kterýž na nich gest, a plece prawé, proto že gest řešec posvěcení:

23. A geden pecněk chleba, kozláč poštropený olejem, oplatek z koſce přesných chlebů, kterýž pošťaven gest před obličejem Hospodinovým:

24. A vložíss wossecko na ruce Aaron, a synů geho, a postvéríss gich, zdvojhage před Hospodincem.

25. A přigmess wossecko z rukau gegich: a zapálíss na oltáři vo žápalní oběti, wuni neychutněgíli před obličejem Hospodinovým, nebo obět geho gest.

26. Wezmess také hrudjčko z škopce, kterýmž posvěcen gest Aaron, a postvéríss ho pozdviženého před Hospodinem, a dostane se na díl twůig.

27. A postvéríss y hrudjčka posvěceného, y plece, kteréž sy od škopce oddělil,

28. Ejmžto posvěcen gest Aaron, y synowé geho, a dostanau se na díl Aaron, a synů geho prázwem wěčným od synů Izraelstých: nebo prworiny gsau, a počátkowé z oběti gegich počogných, kteréž obětugj Hospodinu.

29. Raucho pak swaté, gehož vžijwati bude Aaron, budau mji synowé geho po ném, aby pomazowaní byli w ném, a postvicozwány byly ruce gegich.

30. Sedm dnj vžijwati bude ho, kdo Biskupem mjišto něho bude vstanoven z synů geho, a kdo bu-

de vcházeti do stánku swědecwý, aby slaužil w Swatyni.

31. Škopce pak posvěcení wes zmesa, a vratíss masso geho na místě swatém:

32. Dteréž gjisti bude Aaron, y synowé geho. Chleby také, kteríž gsau w koſci, w synici stánku swědecwý, budau gjissi,

33. Aby byla obět milostivá, a posvěcený byly ruce obětugjčí. Cyzozemec nebude gjistí z nich, nebo swatí gsau.

34. Pakliby zůstalo z massa posvěceného, nebo z chlebů až do gjitra, spálíss ostatky ohněm: n. budauť gedeni, nebo posvěcení sau.

35. Wszeký wěcy, kteréž sem přikázal tobě, včiníss při Aaronovi, y synech geho. Sedm dnj posvěcowati budeš rukou gegich:

36. A tele za hřich obětovati budeš každého dne k očisťení, a očisťiss oltář, když obětovati budeš obět očisťení a pomazess ho k posvěcení.

37. Sedm dnj očisťovati, a posvěcowati budeš oltář, a bude Swatyně Swatých. Každý, kdož se ho dotkne, posvěcen bude.

38. Totot gest, co dělati budeš na oltáři: Beránky ročně dva na každý den vstawičné,

39. Sedmoho beránka ráno, a druhého k večeru,

40. Desátý díl běli štropené olejem tluceným, kterýby měl (na) mji čtvrtý díl hyn, a vjno k oběti moře w gedenstagné mjiče při beránku gedenom.

41. Druhého pak beránka obětovati budeš k večeru podlé rádu rannjho obětování, a podlé toho, což sime povíděli, k wuni přechutné:

42. Obět gest hospodinu, obětováním večným w národech wasjich, v dvoři stánku swédectví před hospodinem, kdež vložím, aby mluwili k tobě.

43. A tam přikazovati budu hnum Izraelstym, a posvěcen bude oltář w slávě mé.

44. Posvětjmi y stánku swédectví s oltářem, a Aaron s syny gcho, aby autad kněžský konali mi.

45. A budu bydlici v prostřed syňu Izraelstých, a budu gím Bohem.

46. A budau věděti, že (gsem) gá hospodin Bůh gegich, kterýž sem vyszedl ge z žemě Egipetské, aby žísečval mezi nimi, gá hospodin Bůh gegich.

Kapitola XXX.

Oltář. 12. Berně na stánek. 13. Vmywadlo. 14. Oleg svatý. 34. Zpráva o kadiidlu.

1. Vděláss také oltář, k pálení wonných večí, z dříví Serym,

2. Ulagicý loket z délji, a druhý z říšej, to gest, čtverhranatý, a dva lokty na výsyp. Bohové z něho vycházeti budau.

3. A obložiss geg zlatem neyčestním, tak mřížku gcho, gako * stěny wůkol, y rohy. A vděláss gemit fortunu zlatou wůkol,

4. A dva kroužky zlaté pod fortunu na každém bočku, aby vkládání bylo do nich sochorové, a oltář nojen býval.

5. Ty také sochory vděláss z dříví Serym, a zlatem okrugess.

6. A postaviss oltář proti opoře, kteráž výsý před Archan swédectví, před Slitownicí, kterouž se přistýká swédectví, kdež mluwiti bude tobě.

7. Y bude páliti na něm Aaron zápal chutný, wonný, ráno. Když zprawí lampy, zapálí geg:

8. A když vstawi ge k večeři rau, páliti bude kadiidlo z wonných večí večné před hospodinem w národech wasjich.

9. Učebidete obětovati na něm wonné večí složený giného, ani datu a oběti howad, ani oběti moštých obětovati budete.

10. Y bude se modlití Aaron nad rohy gego gednau w roce, w květi, kteráž obětována gest za hřich, a bude krotiti (hněv) na něm w rodech wasjich. Svaté Svatých bude hospodinu.

11. Y mluwil hospodin k Moggissovi, řka:

12. Když vyzdvihnes summu synů Izraelstých podlé počtu, dávatí bude každý výplatu za duši svou hospodinu, a nebude rány mezi nimi, kdyžto sečteni budau.

13. Toto pak dá každý, kterýž gde ** k gmečnu, půl lotu podlé mistrychramowé. Lot dwadci haljín má. Polovice lotu obětována bude hospodinu.

14. Kdož gest w počtu, od dvacíti let a veysse, dá plat.

15. Bohatý nepřidá k půl lotu, a chudý nic nevmensij.

16. A přigaté peníze, kteréž sau dány od synů Izraelstých, vydávati budou na potřeby stánku swédectví, aby bylo připomnáných před hospodinem, a aby se slízoval nad dussemi gegich.

17. A mluwil hospodin k Moggissovi, řka:

18. Vděláss y vmywadlo mědenné s podstavcem gego k vymýwanj: a postaviss ge mezi stanem

šem swědectví, a oltářem. A našli wíse wody

19. Umývatí bud u to něm Aaron, a synové geho tuce své y nohy,

20. Když budau mīti tegiti do stánku swědectví, a když budau mīti přistupovati k oltáři, aby obětovali na něm kadidlo z wonných věcy hospodinu,

21. Aby snad nezemřeli. Za prázdrověčné bude (to) geniu, y sestenu geho w poromných rodech.

22. Amluvil hospodin k Moggissowi,

23. Řka: Wezmi sobě wonné věcy, přední mytiny, a výborné pět set lotů, a stočice polowicy, to gest, dvě stě paděsate lotů, prusťotorce podobné dvě stě paděsate,

24. Basye pak pět set lotů na wáhu Swatyně, oleje z olivových zahtad mītu hyn:

25. A vdeláš pomažání oleg swatý, mast složenau dílem apatykářským,

26. A budes mazati z něho stánek swědectví, a Arku Zákonu,

27. A stůl s nádobami geho, svijcen, y nádoby geho, oltáře pro kadení,

28. Y pro zápalnau obět, y všecky nádoby, kteréž k služebnosti gich pčináležejí.

29. A posvětiss všecky (též) věcy, a budau Swaté Swatých: kdo se dorčne gich, posvěcen bude.

30. Aarona a synů geho posvátness, a posvětiss gich, aby aas kád kněžsky konali mi.

31. Synům také Izraelstým povíss: Čemu oleg pomažání swatý bude mi w národech wasich.

32. Tělo člověka nebude mas

záno z něho, a podlé složenj geho nebudete dělati giného, nebo posvěcený gest, a swatý bude wám.

33. Člověk, který by koli takový složil, a dal z něho cyzýmu, wž kořeněn budec z lidu swoho.

34. Y řekl hospodin k Moggissowi: Uabci sobě wonných věcy, mštrouchého gumii, onychy, galibann dobré wüné a kadidla nezvěilegslího, gednošegne wáhy budau všecky (in) věcy:

35. A vdeláš kadidlo složené dílem apatykářským, smíšené pilné, a čisté, a posvěcený přehodné.

36. A když w neydrobněgssj prach všecky věcy zlucess, polosžis z něho před stánkem swědectví, na kterém místě budu se rozkazovati tobě. Swaté Swatých bude wám složenj kadidla (vhoto).

37. Takového složenj nebudec dělat k požívání svemu, nebo swaté gest hospodinu.

38. Člověk, který by koli vdelal podobné, aby wám gich požíval, zahyne z lidu swoho.

* Štra. y. ** A oznamenj gměš.

Kapitola XXXI.

Bezeleel, a Oholab měli stáneček dělati.

17. Sobota měla se svátičti. 18. Pán Boh dal Moggissowi dvě kamenné tabule.

1. **Y** mluvil hospodin k Moggissowi, řka:

2. Hle povolal sem ze gména Bezeleele, syna Uri, syna Hur, z pokolení Jüdowa,

3. A naplnil sem ho duchem Božím, moudrostí, a rozumností, y vnitřním ve všeckém díle,

4. A vymyslenj, cožkoli řemeslné vdeláno býti může ze zlata, a stříbra, a mědi,

5. Utas-

5. Utamotu, a drahého kameňa, a rozličného dejsovi.

6. A dal sem mu tovarysse Ozleba, syna Achysemcha z pokolenia Dan. A v srdci Fažděho včeřného složil sem maudrost: aby vdešlali všecky věcy, kteréž sem přikázal sobě:

7. Stánek vlnuwy, a Archu svědecovu, a Slitownicy, kteréž nad nji gest, y všecky nádoby stánku,

8. A stůl, y nádoby geho, svijen nejcistší s nádobami geho, y olzéte pro kadeři,

9. Y pro zápalnou obět, y všecky nádoby gegid, vmyvadlo s podstavkem geho,

10. Raucha svatá k služebnosti Aaronovi knězy a synům geho, aby smíšad svůj konali v svatých věcech.

11. Oleg pomazání, a složení venných věců k kadeři v Svatyni. Všecko, což sem přikázal sobě, vdelal.

12. Y miluval Hospodin k Mogaříšovi, řka:

13. Milov synům Izraelským, a díls k nim: Vyte, abyste sobory mé ostříhalí: nebo znamenj gest mezi mnau a vénii v národech vašich: abyste věděli, že gá Hospodin, genž posvěcugi wás.

14. Ojčihegte sobory mé; nebo svatá gest wám: kdo poskvrní gi, smrti vrní: kdo by dělal v nji dílo, zahyne dusse geho z prostředku lidu geho.

15. Šest dní dělati budete dílo: v den sedmý sobota gest, odpočinutí svaté Hospodiny: Faždě, kdožby dělal dílo v ten den, vrní.

16. Ať ostříhaj synové Izrael-

sí sobory, a slaví g: v národech svých. Vlnuwa gest věcná

17. Mezi mnau, a syny Izraelštými, a znamenj věcné. Nebo řest dní činil Hospodin nebe y zemi, a v sedmý od dila příslal.

18. Y dal Hospodin Mogaříšov, dokonan takové řecí na hoře Synai, dveře díly svědecově kamenne, psané příslom Božím.

Kapitola XXXII.

Modlářství při teleti. 7. Boží hnev. 19. Žka eni telete, a poboj modlářů. 31. Modlitba Mogaříševa.

1. **M**ída pak lid, žeby prodlesoval k Mogaříš zlaupiti s hory, sebral se proti Aaronovi, řekl: Všian, vdeleg nám bohy, kterížby mi pied námi: nebo k Mogaříšovi tomu muži, kterýž nás vyvedl z země Egypště, newjme, co se přibodilo.

2. Y řekl k nim Aaron: Mezničec návssnice zlaté z vší žen, a synů a dcer wasid, a přinesle ke mně.

3. Y vdelal lid což byl rozházel, snášege návssnice k Aaronovi.

4. Kteréžto když on vzal, zbraní moral dílem litým, a včinil z nich tele slité. Y řekli: Tito jsou boskové tragi Izraeli, kteríž tebe vyvedli z země Egypště.

5. Což když vzal Aaron, vzdělal oltár před ním, a hlasem bláesneho volal, řka: Zdejta slavnost Hospodinova gest.

6. Y restavše ráno obětovali zápalné oběti, y oběti po kogné, y sedl lid, aby gedl, a pál, a vstali, aby hráli.

7. Miloval pak Hospodin k Mogaříšovi, řka: Řdi, zlup: řpiessil

žhřeſſil lid twůg, kterýž sy wywedl z země Egypſké. —

8. Žeſſli brzo z cesty, kteranž sy ukázal gím: a vdelali sobě tele ſlitě, a flaneli ſe, a obětuſijce geſtui oběti, řekli: Tito gſau bohové twogi Izraeli, kterýž tebe wywedl z země Egypſké.

9. A opět řekl Hospodin k Mogožiſſovi: Vidim, že lid tento twéde ſíje gest:

10. Pust mne, ať ſe rozhněwá prchliwoſt má proti ním, a zahlaďm ge, a tebe včinjm v národ miliky.

11. Mogožiſſ pak modlil ſe Hospodinu Bohu svému, řka: Proč, Hospodine, hněwá ſe prchliwoſt twá proti lidu twému, kterýž sy wywedl z země Egypſké, v ſyle miliké, a v tuce močné?

12. Prosým, aby neřekli Egypſtj: Chytíe wywedl ge, aby zmordoval na horách, a vyhlaďil z země: Přestaň hněw twůg, a bud milostiv nad nepravostí lidu twého.

13. Pamatuj na Abrahama, Izáka, a Izraela, ſlužebníky twé, gímž sy přišel ſtrze ſebe ſamého, řka: Rozmnožjm ſymě waffe, gako hvězdy nebeſké: a wosetku zemi tuto, o které ſem mluwil, dám ſe menu waffemu, a budete gj vloždnauti wždycky.

14. Ž vprocen gest Hospodin, aby nevčinil zlého, kteréž byl mluzný proti lidu svému.

15. Ž wrátil ſe Mogožiſſ z hor, ſe neſa dvě dfty ſwědec twé v tuzec ſtré, poſtané z obou ſtran,

16. A vdelané dylem Božím: Pano také Božj bylo mytyro na dýčkách.

17. Vſlyſſew pak Jozue huk lídu křicjyho, řekl k Mogožiſſovi: Bráte boge ſlyſſ ſe v stanjch.

18. Kterýž odpověděl: Nejen křík ponaukagjycýh k bogi, ani woſlánj dohánegjycýh k vejkání: ale blaſ zpíwagjycýh gá ſlyſſim.

19. A když ſe přiblížil k stanu, vzcel tele a rance: y rozhnězwaw ſe velmi, hodil z ruky dſtaſmi, a rozrazil ge pod ſamau hozravu:

20. A pochoptivo tele, kteréž byzli včinili, ſpálil, a ſeríel až na prach, kterýž wypal do wody, a dal z něho piti synům Izraelstým.

21. A řekl k Aaronovi: Co robě včinil lid tento, že ſe vvedl naň hřich neywětſſi:

22. Šemuž on odpověděl: Než hněweg ſe pán můg: nebo ty znásli lid tento, že geſt naſlonen k zlému.

23. Řekli mi: Vdeleg nám bohy, kteřížby před námi ſli: nebo tomu Mogožiſſovi, kterýž nás wywedl z země Egypſké, newjme, co ſe přihodilo.

24. Gimž ſem gá řekl: Kdo ſe wás má zlato? Přinesli, a dali mi: y wráhl ſem ge do ohně, y wylilo toto tele.

25. Vida ſedy Mogožiſſ lid, žeby byl obnažen (nebo byl geg oblaupil Aaron pro ohavnost mrzkoſti, a mezy nepřátely nahého poſtaroval)

26. A ſtoge v bráne ležení, řekl: Eſtli kdo Hospodinu, připog ſe k mne. Ž ſhromáždili ſe k němu wosickni ſynowé Léwj:

27. Gimžto řekl: Toro di Hospodin Bůh Izraelstý: Ač wloží muž meč na bedro ſwé: Gděte, a wrakte ſe od brány až k bráne pro předkem

středkem leženj, a zabj gedenkaždý bratra, y přijele, y blížnijho swého.

28. Y včinsli synowé Léwj po-
dlé řeči Mogařssovy: a padlo w
ten den okolo třimecýma tisyců lidj.

29. Y řekl Mogařiss: Poswě-
tili ste ručau svých dnes Hospodi-
nu, gedenkaždý w synu, a bratu
swém, aby wám dáno bylo poje-
hnání.

30. Když pak bylo druhého dne,
mluvil Mogařiss k lidu: Zbřessili
ste hřichem neywěrším: wstoupjim
k Hospodinu, buduli gafym způs-
obem mocy modlitbou ho větratit
pro hřich wás.

31. Y nawiatiw se k Hospodin-
su, řekl: Prosým, zbřessil lid ten-
to hřichem neywěrším, a vdelali
sobě bohy zlaté: anebo gím odpušt-
itco winu,

32. Anebo nečinjssi (toho)
wymaž mne z kníhy swé, kterauž
sy napsal.

33. Gemuž odpoředel Hospo-
din: Vdo zbřessi mně, wymaži ho z
kníhy swé:

34. Ty pak gdi, a wedlid ten-
to, kamž sem mluvil tobě: Angel
můg půgde před tebou. Gá pak
w den pomsty na wstřejm y tento
hřich gegiph.

35. Pobil tedy Hospodin lid
pro hřich celete, kterež byl vdelal
Aaron.

Kapitola XXXIII.

Váh brozyl lidu, že s ním nepřigde.
15. Mogařiss wssak předce vyjádal od
Boha to, aby ráčil při lidu zůstat.
18. Týž ráčil na twák Boží parketi:
ale to gest genu odepřeno.

1. **N**mluvil Hospodin k Mogař-
issovi, řka: Gdi, wstup
z mísia tohoto ty, y lid twág, ktež

tyž sy wytvoli z země Egypské, do
země, kterauž sem vtiš:hl Abráha-
mowi, Izákovi, a Jakobovi, řka:
Semenu twému dám gi:

2. A possli předchůdce twého
Angela, abych wytvolil Chananea,
a Amorthea, a Hethea, a Jerezea,
a Hevea, a Gebuzea,

3. A abys wssel do země tekau-
zý mlékem a medem. Lebot nez-
vstaupjim s tebou, neb lid twrdě
slige gsy: abych snad nezahubil tebe
na cestě.

4. A vlyssew lid řec ruto ney-
horší, kwošil: a žádný podlé obys-
čege neoblekl se w ozdobné raucho
swé.

5. Y řekl Hospodin k Mogařiss
ssovi: Mluwo synům Izraelským:
Lid twrdě slige gsy, gednau wstau-
pjim v prostred tebe, a zahladim té.
Gíž nynj zsto okrasu swau, abych
wédél, co * včinjm tobě.

6. Zložili tedy synové Izrael-
ssei okrasu swau ** od hory Horeb.

7. Mogařiss také wzaw stánek,
rozbil (geg) wne za stany podál, a
nazval gméno geho, Stánek vmlu-
wy. A wesserer lid, který měl
něgafau otázku, wycházel k stánku
vmluw, za stany.

8. A když wycházel Mogařiss
k stánku, povstával wesserer lid,
a stál gedenkaždý ve dvacích slas-
nu swého, a hleděli *** na hiber
Mogařissu, až wssel do stánku.

9. Když pak on wssel do stán-
ku vmluw, zstupoval slavp oblas-
ku, a stával v dvací, a mluvil
s Mogařissem,

10. Uni vřidli wissíni, že slavp
oblaku stál v dvací stánku. Y stá-
vali omi, a klaněli se ze dvací stas-
nu swých.

11. Umíluval pak Hospodin k Mlogjissowi twáři w twáři, gako má obyčeg člověk mluvit i při teli svému. A když se on naverasoval do ráboru, služebník geho Jozue, syn Llun, mládenec, neodzcházel z stánku.

12. Řekl pak Mlogjiss k Hospodinu: Rozkazujess, abych wyzwedl lid tento: a neoznamujess mi, koho posílessem semnau, zvláště poněvadž sy řekl: znám tebe ze jména, a nalezl sy milost předemnau.

13. Gestliže tedy nalezl sem milost před obličejem tvým, vkaž mi twář swau, abych znal tebe, a nalezl milost před očima tvýma: pohled na lid tvůr, národ tento.

14. V řekl Hospodin: Twář mě půgde před tebou, a odpočinuji dám tobě.

15. V řekl Mlogjiss: Gestliže ty sem nepředegděss, newywozúg nás z města tohoto.

16. Vlebo w čem wéděti budeš me mocy, gá y lid tvůr, že smě nalezli milost před obličejem tvým, leč půgdeß s námi, abyhom oslavěni byli odvosech lidj, kteří bydlí na zemi?

17. Řekl pak Hospodin k Mlogjissowi: V slovo toto, kteří sy mluvil, včiním: nebo sy nalezl milost předemnau, a tebe znám ze jména.

18. Který řekl: Vkaž mi sláwu swau.

19. Odpověděl: Gá vkaži vossecko dobré robě, a povolám ve jménu Hospodina před tebou: a sinilugi se, nad kym budu chtjeti, a milostiv budu, komu mi se bude líbiti.

20. A opět řekl: Nebudeš moci viděti twář mé: neboť nevezmne člověk, a živo bude.

21. A opět řekl: Hle gest misio v mne, a budess státi na stále.

22. A když tudy půgde sláva má, postavim tebe w rozsedlině stály, a zastrygi pravice swau, dokudž nepřešdu:

23. A odeginu ruku swau, a vztjiss hřbet můj: twář pak mě vzděti nebudeš moci.

* Mám včindel. ** v hoty. *** z jazdu na Mlogjiss.

Kapitola XXXIV.

Obnovení přikázání Božích. 29. Skvelost a zajítráni twáři Mlogjiss.

1. A potom řekl: Vytes sobě dvě dsky kamenné k posoběnству prvních, a napíssi na nich slova, kteráž měly dsky, kteří sy roztazyl.

2. Budíž horou ráno, abys vstoupil hned na horu Synai, a státi budeš semnau na vrchu hoty.

3. Žádný atě nevstupuje s tebou, ani kdo bud widjn po všej horě: volové raky, a ovce atě se nepasají naproti.

4. Vytesal tedy dvě dsky kamenné, gá když byly: a w nosy povstav vstoupil na horu Synai, gá když byl přikázał gemu Hospodinu, nesa s sebou dsky.

5. A když zvstoupil Hospodin w oblaku, stál Mlogjiss s ním, wzýwaje jméno Hospodinovo.

6. Kterýžto když pomigel před ním, řekl: Panující Hospodine Bože, milostdný, a milostivý, trpělivý, a mnohého slitování, a pravdomilovný,

7. Kterýž ostříháfs milostdens

slaví

Stvi nad tisýc: Kterýž odgjméss nepravost, a neschlechetnosti, y hřífy, a jádny sam od sebe nenj v sebe nevinný. Kterýž odplacuje nepravost otců synům, y wonuskum, do třetího y čtvrtého kolena.

8. A pospissiu Mlogjiss filoz
nil se wossecek k zemi, a poftoniw sc,

9. Řekl: Gestliže sem nalezl
mlost před oblicem tvým Páne,
prosím, abys říkal s námi (nebo
lidem svého slíge gest) a abys odgal
neprávosti naše, y hříchy, a námi
vplácl.

10. Odpowѣdѣлъ Господинъ: Гдѣ
всегда въ рмлющемъ, кѣдѣ на то вѣстіе
дни пачѣти будау, вѣніемъ знаменіи,
кѣтакъ нѣкѣдѣ выдана негау на
земли, ани въ кѣтыхъ народахъ: aby
видѣлъ лѣдъ сено, въ гедоѣто про-
стѣдку гзы, скутекъ Господину въ
брознѣ, кѣтакъ вѣніемъ.

- II. Žádovací všecky věci, kteří
tež dnes přikazují tobě: Gá sám
vytvorhu před twájí twau Amor-
thea, a Chananea, a Hethea, Šere-
zea rafé, y Hewea, y Gebuzea.

12. Marúg se, abys nikdy s
obyvatelé země té nevcházel do
přátelství, kterážby byla tobě ře-
pádu:

13. Ale oltáře gegich zboř, mo-
dly zlámeg, a háje podsečeg:

14. Klefelanęg se bohiu cyzýmu,
Hospodin milowanj hortliwý gme-
no geho, Bih gest hortliwý.

15. Kętowiążeg w śniadaniu
siedmi ręcz fręzin: aby kdyżby
śmierci s bohy swymi, a flaneli se
obieżym gegich, nepowolal tebe
niedo, abys gedi z obecowaných
wici.

16. Ahi manželky z dcer gegich
nemzetsce synům svým: aby když:

by ony smilnily, nevčimly, aby y
synowé twogi smilnili s bohy ges-
gich.

17. Всюду піт'я не вчинів собе.

18. Slavnosti přesnici oslaviti
budeš. Sedm dní gisti budeš
chleby přessié, gákož sem příkazal
tobě, w času měsýce * nowotin : nez-
bo měsýce podletního času w yssel sy-
z Egiptu.

14. Wszecko z pohlaví samcos
wého, což otvárá život, mé bu-
de, že wszech bowad, tak z wolů,
gako z owoçy, mé bude.

20. Prworozeného osla wyplacíssowcy: paflibys ani peněz zaň nedal, zabít bude. Prworozeného z synů svých wyplatíss: ani se vřážes před obličejem mým prázdný.

21. Šest dní pracovati budess,
dne sedmého přestaness wotati y
žiti.

22. Slávnosť rehodní včiniss
sobě w prwotinách obilj žni twé
pšeničné: a slávnosť, když opět
prichází čas ročku, (a) výsledky wě-
cy se sklizují.

23. Po tří časy v roce včáze
se každý z tvých pochlaví muškého
před obličejem všemohoucího Hor-
spodina Baba Israelského.

24. Nebo když odegmu národy
před tváří tvou, a rozšířím me-
ze tvé, žádný nebudě auflady či-
niti zemii tvé, když budeš vstuz-
powati, a vkažovati se před obli-
čegem řečiho Boha svého tři-
krát v roce.

25. k'ebudesť obětovati ** ne
k'wasu k'rec oběti mé: aniž zůsta-
ne do g'itra zloběti slavnosti ***
fáze.

26. Prvotiny aurod země růžové č. 3 obě:

obětovat v budeš v domu hospodina Boha tvého. Klobudeš wariti kozelce v mleku matce jeho.

27. Y řekl Hospodin k Mlogji: Napis soubě slova rato, gismi; y s ecbau, y s Izraeleni včinil sem vmluvu.

28. Byl tedy tam s Hospodinem čtyřiceti dní, a čtyřiceti nocí: chleba negedl, a vody nepil, a napsal na dřátku slovo vmluvy deset.

29. A když zstupoval Mlogjiss z hory Synai, držel dvě dřky svědectví, a nové děl, žeby rohatá byla tvář jeho z společného rozmluvání s Hospodinem.

30. Vzírosl se pak Aaron, a synové Izraelskij rohatou Mlogjissou tvář, bál se blízko přistoupit.

31. A povoláni sauce od něho, navrátili se tak Aaron, gáko knížata shromázdění. A potom když miluwil k nim,

32. Přišli k němu také všichni synové Izraelskij: gimiž přikázal všecko, což byl klíč od Hospodina na horu Synai.

33. A dokonaw řeči, položil žástu na tvář svou.

34. Kterauž wcházege k Hospodinu, a miluové s ním, odjimal, dokudž nevysel, a tehdyž miluwil k synům Izraelským všecky věci, kteréž byly jemu rozkázány.

35. Kteržto vzdeli tvář wcházejícího Mlogjisse, že byla rohatá: než začínal on opět tvář svou, gestliže kdy miluwil k nim.

* Nového obilí. ** Dokládá v tebe tvář gest. *** Beránka velikonočního.

Rapitola XXXV.

O sobotě, a o vzdělání stánku. 20.
Ku kterého to vzdělání synové Izraelští měli všecko, čehož potřeba bylo.
zo. Bezeleel pak a Ooliab k dělání stánku zřízeni sau.

1. Prvotěž když se shromázdil všecken zástup synů Izraelštých, řekl k nim: Tyto věcy gšau, které přikázal Hospodin aby včiněny byly.

2. Šest dní dělali budete djlo a sedmý den bude vám svátek, sobota, a odpočinutí Hospodinovo: když dělal djlo v něm, zabít bude.

3. Nezanajte ohně ve všech přibytých svých přes den soborní.

4. Y řekl Mlogjiss ke všeckmu zástupu synů Izraelštých: Tato gest řec, kterauž přikázal Hospodin, řka:

5. Oddělte v sebe prwotiny Hospodinu. Každý dobrovolný a náhylnau myslí ať ge obětuje Hospodinu: zlato a stříbro, a měď,

6. Postavec modrý, a šatlat, a čerwec dwakrát barvený, a finenc, řisti kožý,

7. A kůže skopců na červeno, a na modro barvené, dřívji řestym,

8. A olej k píspravě světel, a aby vdelána byla mast, a věc wonná k kadeři nechutnější:

9. Kamienj onychynové, y kamienj dráhé k ozdobě náramenníka, a náprsníka.

10. Vdožkoli z vás maudř gest, ať přigde, a dělá, co Hospodin přikázal:

11. Totož stánk, a střechu geho, y píspryti, kružky, a opaženjs s swlaky, folky, a podstavky:

12. Archu a sochory, Slitownice,

ty, a oponu, kteráž se před ní rozehnoge:

13. Stůl s sochory, u nádobami, u chleby předloženj:

14. Svícen k zdežování světel, nádoby geho u lampy, a oleg k zachování ohňů:

15. Oltář pro kaděnje, a sochy, a oleg pomazání, a kadidlo z vonných věcy: oponu k dveřím stánku:

16. Oltář zápalu, a rost gebo měděnný s sochory, u nádobami geho: Umyvadlo, u podstavce geho:

17. Bolky snye s slapy a podsíewky, zastřenj ve dveřích snye,

18. Bolky stánku, u snye s prosívky gegidj:

19. Rauch, gichž se vžijwá u služebnosti Swatyně: Rauchu Alzona Biskupa, a synu geho, aby atčad kněžství konali mi.

20. A když wyšlo wſecko množství synu Izraelstých od obličege Mogaissowa,

21. Obětovali velmi ochotnau myslí, u nábožnau prwotiny Hospodinu, k dělání díla stánku svědecov. Cožkoli k službě, a k raučům svatym potřebj bylo,

22. Muži s ženami dali náramnice, a návštěnice, prsteny, a záponky z pravých rukau: wſeliká nádoba zlatá k darům Hospodinovým oddělena gest.

23. Kellí kdo postavec modrý, a svarlat, a červec dvakrát barvený, kment, a řesti kožý, kůže skopců na četveno, a na modro barvené,

24. Stříbra a mědi kovy, obětovali Hospodinu, a dřívjs Scymem k rozličným potřebám.

25. Ale u ženy vmele, což byly napředly, daly postavec modrý, svarlat, a červec, a kment,

26. A řesti kožý, dobrovolně wſecky věcy dávajice.

27. Vnijzata pak obětovali kameny onychynowé, u kameni dráhé k náramenníku, a náprsníku,

28. A wonné věcy, u oleg k způsobení světcl, a k připravení masti, a k složení kadidla vůně neychutněgssj.

29. Wſickni muži u ženy myslí nábožnau obětovali dary, aby byla vdelána díla, kteráž byl příkaz zel Hospodin strze ruku Mogaissowa. Wſickni synowé Izraelssi dobrovolně věcy Hospodinu oddali.

30. U řekl Mogaiss k synům Izraelstým: Hle povolal Hospodin ze gména Bezeleele syna Vry, syna Hur z pokolení Jüdowa.

31. A naplnil ho duchem Božím, maďrosti, a rozmnožnosti, u vmením, u wſelikým navčením,

32. K vymyšlenj, a vdelání díla na zlatu, u stříbru, u mědi,

33. U při tytj kamenů, a díle tesářském, cožkoli četně může nalezeno být,

34. Dal w řdce geho: Olija ba také syna Achysamecha z pokolení Dan:

35. Obadwa wyvčil maďrosti, aby dělali díla tesářská, krunipéštá, wyšíwaná, z postavce modrého, a svarlatu, a červce dvakrát barveného, a kmentu, a aby rafali wſecky věcy, u wſeliké nové věcy nalézali.

Rapitola XXXVI.

Lid vše obětoval, než bylo potřeb. **V**dělal jest slavnost se všem k němu příslušnými věcmi.

I. **D**ělal tedy Bezaleel a Oholab, y wsseličky muž maudři, gímž dal Hospodin maurost, a rozum, aby vmlí čemeslné dělati věcy, které k službám Svatyně potřebné gsau, a které přikázal Hospodin.

2. A když povolal gidi uLogz Jiss, y wsseličho vmlího muže, kteremuž byl dal Hospodin maurost, a kterejž dobrovolně podvozil i k děláníj dila,

3. Dal gidi wssetky dary synů Izraelských. Kterejž když s pilností dělali, na každý den ráno slibné věcy lid obětoval.

4. Protož čemeslnicy přinucené sauce přigiri,

5. Řekli uLogžisovi: Více obětujte lid, nežli gest potřebj.

6. Přikázal tedy uLogžis blázsem vywoláváče provolati: Ani muž, ani žena nicbož neobětuje více k dílu Svätyně. Tak přestalo obětování datů,

7. Proto že obětovaných věcy dosti bylo, a zbyvalo.

8. Y dělali wssickni srdcem maudři k vyplnění dila stánku, kolti deset ze lnu bílého přesukovaného, a z postavce modrého, a sfarlatu, a červce dwakrát barveného, dílem rozličně protykovaným, a čemeslem, gímž se proměny vyslívají:

9. Z nichžto gedna měla na dlauhost osmicečtyma lokty, a na širokost čtyři; gedna místa byla wssich folter.

10. Y spogil pět folter, gednu a druhou, y gincu pět wespolek a seban spogil.

Iladel y wok z postavce modrého po fragi foltry gedné z obogjho boku, a po fragi foltry druhé kolíké,

12. Aby se proti sobě wespolek scházela woka, a wespolek spogovala.

13. Od kudž y sil padělate krajků zlatých, genždy voházeli do wok foltr, a včiněn byl geden stánek.

14. Vdělal y hauni gedenáce z stojí kožých k u přikrytí střechy stánku:

15. Gedna hauné na dlauhost měla loktu třiceti, a na širokost lokty čtyři: gedné místa byly wssetky hauné:

16. Z nichžto pět spogil obzvolášení, a sest gincu obzvolášení.

17. A vdelal wok padělate po fragi hauné gedné, a padělate po fragi hauné druhé, aby se s sebou wespolek spogovaly.

18. A spinadel mědenných pas deset, gumižby se spinala střecha, aby gedno přikrytí ze wssich hauní včiněno bylo.

19. Vdělal y přikrytí stánku z koží skopových na červeno barvených: a gine svrchu přikrytí z koží modrých.

20. Iladel y deset stánku z dříví Setym stogarých.

21. Desíti loktu byla dlauhost díly gedné: a půl druhého loktu širokost držela.

22. Dwoje vydraženij bylo wgedne každé díce, aby se gedna s druhou spogovala. Tak vdelal we wssich dílkách stánku.

23. Z nichžto dwadci k straně poleđin bylo proti větru poleđinu,

24. S čtyřiceti podstavky stěž
benými. Dva podstavkové pod
gednau dškau kladení bývali z ebo
gi strany vhlù, kdežto vydržení
boku to vblech se skonávají.

25. V straně také stánku, kte
réž patří k půlnoci, vdelal dva
deci deset,

26. S čtyřiceti podstavky stěž
benými, dva podstavky pod ge
dnoukaždau dšku.

27. Proti západu pak, to gest,
k té straně stánku, kteráž k moři
patří, vdelal sest deset,

28. A dvé giné při gednomz
každém vhlù stánku z zadu:

29. Dcťež spogeny byly z dů
la až k vrchu, a v gedno spoge
ni spolu se scházely. Tak vdelal z
obouj stran po vblech:

30. Aby osm deset bylo spolu,
a měly podstavku stříbrných sest
nécte, totiž dva podstavky pod
gednoukaždau dškau.

31. Vdelal y svolaky z dřívij
Serym, pět k zdejšování deset ge
dnoho boku stánku,

32. A pět giných k spogenj deset
druhého boku: a fromě těch, pět
giných svolaků k západní straně
stánku proti moři.

33. Vdelal také svolak giny, kte
réžby prostředkem deset od vhlù až
do vhlù přicházel.

34. Ta pak opaženj deset oblo
žil zlatem, sliw podstavky gegich
stříbrné. A kruhy gegich vdelal
zlaté, kterežby sochorowé v
volačování býti mohli: kterež y
samé plechy zlatými přikryl.

35. Vdelal y oponu z postav
ce modrého, a starlatu, čerwce, a
lnu bílého přesukovaného dílem
kumpečtým, protněnnau, a pro
sykowanau.

36. A čtyři slapy z dřívij Ser
zym, kteréž s makowicemi pozla
til, sliw podstavky gegich stříbrně.

37. Vdelal y zaštěnij ve dve
řích stánku z postavce modrého,
starlatu, čerwce, a lnu bílého pře
sukovaného, dílem vyssiwaným,

38. A sloupů pět s makowice
mi gegich, kteréž přikryl zlatem,
a podstavky gegich sliw meděnné.

Rapitola XXXVII.

Dělá se Archa vmluvn. 10. Též stál.
17. Svijen, 25. a oltář pro kadeň.

1. Vdelal pak Bezcelesy Archu z
dřívij Serym, magiscý půl
třetího lokte na dlaňost, a půl
druhého lokte na říšť, vysokost ta
ké půl druhého lokte byla: a ob
ložil gi zlatem neycistssím vnitř y
zewnitř.

2. A vdelal gj korunu zlatou
půkol,

3. Sliw čtyři kruhy zlaté ke čty
řem vhlùm gegjm: dva kruhy na
boku gednom, a dva na druhém.

4. Sochory také vdelal z dřívij
Serym, kteréž obložil zlatem,

5. A kterež vvolékl do kruhů,
kteríž byli po bocích Archy k nos
senj gj.

6. Vdelal y Slitownicy, to gest,
místo z něhož Bůh odpovědi dás
wá, ze zlata neycistssího, půl třetí
ho lokte na dlaňost, a půl druh
ého lokte na říšost.

7. Dva také Cherubinu z zlata
raženého, kteréž postavil z obouj
strany Slitownice:

8. Cherubina gednoho na vr
chu gedné strany, a Cherubina druh
ého na vrchu strany druhé: dva
Cherubinu na obou vrších Slito
wnice,

9. Roztahuješ křídla a kryjíš Sítownicy, a na sebe vezmeš spolek, a na ni patříš.

10. Vdělal j stůl z dříví Setym na dlauhost dva ložet, a na říči ložet gednoho, kterýž měl na vysokost půl druhého ložet.

11. A obložil geg zlatem neycistissim, a vdělal mu okolo zlatých růžek.

12. A tomu okolo korunu zlatou čimsovali, čtyři prstí, a nad tauri, druhou korunu zlatou.

13. Stil j čtyři kruhy zlaté, kteréž vložil do čtyř vhlù, geden při každé noze stolu.

14. Proti koruně: y vložil do nich sochory, aby mohl stůl nosit být.

15. Ty. také sochory vdělal z dříví Setym, a obložil je zlatem.

16. A nádoby k rozličným potřebám stolu, misky, báne, a košíky, a kadslnice, z zlata čistého, v nichžto oběrovatí se magi oběti močré.

17. Vdělal j svícen kovaný z zlata neycistissimho. Z gehožto slavu prutové, číse, a kulický, y lilia vycházeli:

18. Šest na oboujmi boči, tři prutové z strany gedné, a tři z druhé:

19. Tři číse na způsob ořechu na gednomkaždém prutu, a kulický spolu, y lilia: a tři číse nápodobné ořechu na prutu druhém a kulický spolu, y lilia. Gednostegně bylo dílo šesti prutů, kterýž pocházeli z slavu svícnu.

20. Kla samém pak slavu byly čtyři číse na způsob ořechu, a kulický na každé (z nich) spolu y lilia:

21. A kulický podedvěma pruty na třech místech, kterých spolu šest gest prutů vycházegjicých z slavu gednoho.

22. Y kulický tedy, y prutové z něho byli, všecky věcy kované z zlata neycistissimho.

23. Vdělal j lamp sedm s vrčadly gegich, y nádoby, kdeby se oharkové hasyli, z zlata neycistissimho.

24. Centnéř zlata vážil svícen sešestmi nádobami svými.

25. Vdělal j oltář pro kadeřní z dříví Setym, magjí na čtyři hrany po gednom ložtu, a na vysokost dva: z gehožto vhlù pocházeli rohové.

26. A povlekl geg zlatem neycistissim, s roštěm, a s stěnami, y rohy.

27. Y vdělal gemu korunu zlatu růžek, a dva kruhy zlaté pod korunou při každém boku, aby byly vracování do nich sochorové, a oltář mohl nosit být.

28. Ty pak sochory vdělal z dříví Setym, a přikryl plechy zlatými.

29. Složil j oleg, k masti posvěcování, a kadslo z wonným věcy neycistissim, dílem Upatykétským.

Rapitola XXXVIII.

Vdělán gest oltář zápalu. 8. Vmywadlo. 9. Sýn. 24. Summa všecky nákladu na stanec.

1. Vdělal j oltář zápalné oběti z dříví Setym, pěti ložet na čtyři hrany, a tři na vysokost,

2. Gehožto rohové z vhlù pocházeli, a přikryl geg plechy mědennými.

3. A k potřebám geho připravil z mědi nádoby rozličné, kotle, klesce, vidlice, háky, a nádoby k bráně ohně.

4. A rošt geho na způsob štyři vdělal mědenný, a pod ním v prostředí oltáře ohniště,

5. Sliv

5. Sliw čtyři kruhy, k tolka koncem rostu, aby vwláčni byli sochotové k nosení:

6. Kterž y samé vdelal z díwoj Scym, a přikryl plechy měděnsými:

7. A vwlékl do kruhů, kterž na bočích oláče vytrikali. Čen pak oláč nebyl celistvý, ale vdelaný z opažnij prken, a wonitc prázdný.

8. Vdelal y vmywadlo měděnné s podstavkem geho ze zrcadel ženských, kterž ponocovaly při dvoucich stánku.

9. Vdelal y sýn, na gegijo straně polední byla zastřenj, ze lnu bieleho přesukovaného, loktů sto,

10. Slaupu měděnných dwadceseti s podstavky gegich, makowice slauropu, y wsecka rytina dila, střbrná.

11. Podobně k půlnocij straně zastřenj, slaurowé, a podstavkové, a makowice slauropu, geden mistry, a dila, y kowu, byly.

12. Na té pak straně, kterž patří k západu, byla zastřenj padělati loktů, slauropu deset s podstavky svými měděnných, a makowice slauropu, y wsecka rytina dila, střbrná.

13. Proti výphodu pak padělati loktů připravil zastřenj:

14. Z nichžto pamácte loktů slauropu třech, s podstavky gegich, geden bož držel:

15. A na straně druhé (nebo v prostřed obogi (stann) vpházenj do stánku vdelal) gedenstegně pamácti loket byla zastřenj, a slauropé tři, a podstavku soliféz.

16. Wsecka zastřenj sýně ze lnu bieleho přesukovaného sekána byla.

17. Podstavkové slauropu byli

měděnni, makowice pak gegich, se wsem i tytinami svými, střbrné: ale y samé slaupy sýně obložil střbra.

18. Kudy chodili do něho, dílem vysívaným vdelal zastřenj s postavce modrého, svaratu, čertve, a lnu bieleho přesukovaného, kterž mělo dwadceri loket na dlanibohost: výsost pak při loktů byla, podlé mistry, kterauž wsecka zastřenj sýně měla.

19. Slaurowé pak, kudy se vpházelo, byli čtyři, s podstavky měděnnými, a makowice gegich a tytiny střbrné.

20. Boljky také stánku y sýně wůkol zdělal měděnné.

21. Tato gsaú nádobij stánku swědeczwi, kterž vyčtena sau podlé rozkázanj Mogijsowa w služebnostech Lekojců stze cuku Jihama syna Atonowa kněze:

22. Kteržto Bezelecl, syn Dry, syna Hur, z pokolenj Juda k rozkázanj Hospodina stze Mogijske, dokonal,

23. Připogito sobě tovarysse Oliaba syna Achysamecha z pokolenj Dan: genž y on i meštníkem výbotným w díwoj byl, y krumperčem, y vysívali vmege z postavce modrého, svaratu, čertve, a kmentu.

24. Wscho zlata, kterž wyaloženo gest na dilo Swatyně, a kterž gest oběrováno w dařich, dewětmecyma centnětu bylo, a sedm set třiceti lotů, na mizu Swatyně.

25. Oběrováno pak gest od těch, kterž sli na počet, od dwacety let, a weyse, od sestkrát sto a tři tisíců, a při set padělati oděnců.

26. Bylo nad to sto centnětu střbra,

stříbra, z nichžto slévání sau podstatkovouč Swatyně, a vloženj, kdež opona visy.

27. Sto podstavků vdeláno gest ze sta centnérů, geden centnér na každý podstavek počtage.

28. Ó tisýce pak, sedmii set, a sedmdesáti pěti (lotů) vdelal mazkovice sloupů, genž y ty obložil stříbrem.

29. Nědi také obětovéni sau sedmdesáti dva tisýce centnérů, a nad to čtyři sta lotů,

30. Z nichž sliti sau podstavkové, kdež se vloží do stánku svědecovi, a oltář měděnný s roštem stříbrný, a veselky nádobky, kdež tu potřebé grbo přileží,

31. A podstavkové syně tak wůkol, gako píi vrgitj gegjm, y koljkové stánku a sruč wůkol.

Kapitola XXXIX.

Vdeláno gest raucho krušné, 31. a těc celé řánek jemenni věcini k němu píus flüssigkym dodělán byl.

1. Z postavce pak modrého, a žlutu, červce a kimentu, vdelal rauha, w něžby se oblácel Aaron, když stanžil w Swatyni, gakož přikázal Hospodin Mlogjišovi.

2. Vdelal tedy náramenník z zlata, postavce modrého, a žlutu, a červce dwakrát barveného, a lnu býlého přesukovaného,

3. Dílem krumpeštým; y na stříhal plissů zlatých, a zelenil na nici, aby se mohli proroveti s prvnízjích barev osnowau,

4. A dva hrage wespolek sobě spogené na obogjin boku svrchků,

5. A páš z rýži barev, gakož byl přikázal Hospodin Mlogjišovi.

6. Připravil y dva kameny

onychynowé, wsazené, a zavřené zlato, a ryté čemeslem tygicýho druhé kameni, gmény synů Izraelských.

7. Y wložil ge na boky náramenníka, na památku synů Izraelských, gakož byl přikázal Hospodin Mlogjišovi.

8. Vdelal y náprsník dílem krumpeštým, podlé díla náramenníka, z zlata, postavce modrého, žlutu, a červce dwakrát barveného, a lnu býlého přesukovaného:

9. Čtvrtibranaty, dwognásobný, na mru pídi.

10. Y wložil na něg druhých kamenů řady čtyři. Vla prvním řadu byl Sardus, Topazus, Smaragdus.

11. Vla druhém, Carbunculus, Zaffir a Jaspis.

12. Vla třetím, Liguryus, Achates, a Amethyst.

13. Vla čtvrtém, Chrysolith, Onychyn, a Beryll, obložení a zasvěcení zlatem po řadach svých.

14. U těch kamenů dwanácte, bylo ryto gmény dwanácti pokolení Izraelských každý gménem jednoho.

15. Vdelali na náprsníku y čtězky s sebou wespolek spogené z zlata nečistissjho:

16. A dva hakišky, a tolíkéž Fraužků zlatých. Fraužky pak položili na obau bocích náprsníku,

17. Z nichžby wisieli dva čtezze zové zlati, kteréž wepnuli na hakišky, genž na vblech náramenníka wynikali.

18. Ty wěcy y napřed y na zad tak se s sebou scházely, že náramenník a náprsník wespolek se vásali,

19. Přitaženi k pasu, a Fraužky

ky mocněgi spogeni, kteréž spoges wala rfanice z postavce modrého, aby neoslabli, a od sebe se spolu nepohybovali, gakož přikázal Hos podin Moggissowi.

20. Udělali také sukní náramen s něma wsecku z postavce modrého,

21. A díru pro hlatou při svaté ní straně proti prostědku, a prým wukol díry vytíkany:

22. Dole pak při podolku gabl za ztmará z postavce modrého, sšarlatu, červce, a lnu bjlého přesu kozaného:

23. A žwonečky z zlata neycistz níbo, kteréž položili mezi gablky ztmarými při zpodní straně sukně wukol.

24. Žwonček pak zlatý, a gablko ztmaré, gimiž okrášlený chodit al Biskup, když služebnosti vžíval, gakož byl přikázal Hos podin Moggissowi.

25. Udělali y sukně kmentové, dílem rfaným Aaronovi y synům geho:

26. A čepice s korunkami gegich z kmentu:

27. Spodky také lněné, kmentové:

28. Pás pak ze lnu bjlého přes sukněvaného, postavce modrého, sšarlatu, a červce dvakrát barvenceho, dílem wysiwaným, gakož byl přikázal Hos podin Moggissowi.

29. Udělali y plech swaté pozitosti z zlata neycistzho, a nazpeli na něm dílem wtywagjcyho druhé kameni, Swaté Hos podina:

30. A přiwozali geg k čepicy rfanici z postavce modrého, gakož byl přikázal Hos podin Moggissowi.

31. Dokonáno gest tedy wsecko dlo stánku, y střechy swědectví:

a včinili synowé Izraelští wsecky wécy, kteréž byl přikázal Hos podin Moggissowi.

32. A občerstwali stánek, y střechu, y wsecko nádobí, kružky, díky, štolky, slapy a podstavky,

33. Přikryti z koži stopový h na červeno barvených, a giné přikryti z modrých koži,

34. Oponu, Ardu, sephony, Slitownicy,

35. Stůl s nádobami geho, y chleby předloženj:

36. Svícen, lampy, y nádobj gegich s olejem.

37. Oltář zlatý, a mast, a Pas dído z wonných wécy:

38. A oponu v wgit do stánku:

39. Oltář mědenný, rošte, sephony, a nádoby geho wsecky: vnitřek dído s podstavkem geho: zastřený sýně, a slapy s podstavky gesíčkem:

40. Zastření, kdež se vchází do sýně, a provázky gegi y kohly. Klíč z nádob se nedostávalo, kteréž slis žebnosti stánku, a pro střechu vmluvy rozkázaný sau, aby včiněny byly.

41. Raucha také, kterých kněžji vživagj w Swatyni, totiž Aaron a synové geho,

42. Občerstwili synowé Izraelští, gakož byl přikázal Hos podin.

43. Které wécy když widěl Moggiss wsecky vyplněné, požehnal jim.

Kapitola XL.

Moggiss wzydwil stánek, a wsecky wécy potádne postavil. 32. Walebnost Boží pí i prívala stánek w způsobu oblatu, kteréž oblatem Izraelští w svých každých se zprawowali.

1. Mluwil Hos podin k Moggissowi, řka:

2. Měsýce prvnjho, prvnjho dne

dne měsíce, wyzdwiętneſ ſiánek ſwědečtwi,

3. A wložiſs do něho Archa, a zpuſtiſs před nj oponu:

4. A wneſa ſtůl, položiſs na něm, co řádné přikázáno gest. Šwojcen ſtáti bude s lampami ſwými,

5. A oltář zlatý, na němž se pálí wonný žápal, před Archau ſwědečtwi. Žaſičen ſdež ſe vloží do ſtánku poſtawieſs,

6. A před nj oltář žápalné oběti:

7. Vmywadlo mezy oltárem a ſtánkem, kterež naplniſs wodau.

8. A obětceſ ſyn zaſtřenim, y ſdež ſe do nj vloží.

9. A wezma oleg pomazání po- mažeſ ſtánek s nádobami gebo, aby poſwěceny byly:

10. Oltář žápalné oběti, y wſecky nádoby gebo:

11. Vmywadlo s podstavkem gebo: wſech wěc̄y olegem po- mažání poſwětiſs, aby byly Švaté ſvatý.

12. A přiweſeſ Aaron, a ſyn gebo ke dveřum ſtánku ſwědečtwi, a vmyté wodau

13. Oblečeſs w roucha ſvatá, aby ſlužili mi, a pomazání gegich k wěcnemu kněžství prospjwalo.

14. Y včinil Mogažs wſecko, což byl přikázal Hospodin.

15. Protož měsíce prvnjho, le- ta druhého, prvnjho dne měsíce poſtawen gest ſtánek.

16. A wyzdwihl Mogažs geg, a položil dſty, y podstavky, y ſo- phory, a poſtawil ſlaupy,

17. A roztáhl ſtrčhu na ſtánek, wložiſ ſtrčhu přikryti, gakož Ho- spodin byl přikázal.

18. Wložil y ſwědečtwi do Ar-

chy, podložiſ ſezpod ſoſhoty, a Šlirovnicu ſtrčhu.

19. A když wneſl Archa do ſtánku, zaſvyl před nj oponu, aby wypnil přikázani Hospodinovo.

20. Poſtawil y ſtůl w ſtánku ſwědečtwi k ſtaně půlnoční woně před oponou,

21. Špořídalo naň chleby před- ložení, gakož byl přikázal Hospo- din Mogažsowi.

22. Poſtawil y ſwojcen w ſtánku ſwědečtwi naproti ſtolu na ſte- né polednj,

23. Wſtawiſ pořádné lampy, podlé přikázani Hospodinova.

24. Poſtawil y oltář zlatý pod ſtrčhu ſwědečtwi, proti oponě.

25. A pálił na něm žápal won- ných wěc̄y: gakož byl přikázal Ho- spodin Mogažsowi.

26. Poſwysyl y zaſtřenij: ſdež ſe vloželo do ſtánku ſwědečtwi,

27. A oltář žápalné oběti w ſy- ni ſwědečtwi, obětuge na něm obět žápalnau, y giné oběti, gakož byl Hospodin přikázal.

28. Vmywadlo také poſtawil mezy ſtánkem ſwědečtwi, a oltárem, naplniſ ſe wodau.

29. Y vmyli Mogažs a Aar- on, y synové gebo ruce ſvé y nohy,

30. Když vloželi pod ſtrčhu vmluwu, a přiſtupovali k oltáři, gakož byl přikázal Hospodin Moga- žsowi.

31. Wyzdwihl y ſyn wulf ſtán- ku, a oltáře, poſwysyl, ſdež ſe do něho vloželo, zaſtřenij. Když ſe wſecko wěc̄y dokonaly,

32. Přikryl oblak ſtánek ſwě- dečtwi, a ſláwa Hospodinova na- plnila geg.

33. Aniž možl Mogažs vjet pod

pod stíechu swědectví, neb oblač
přístiel wſecto, a welebnost Hospo-
dinova gáko blešt svjtila; neb
všechy věcy oblač byl přítvyl.

34. Gestliže kdy oblač stánek
opevňel, brali se synové Izrael-
sři po haussích svých:

35. Gestliže wiſel svrchu, zů-
stávali na též inště.

36. Oblač zagiště Hospodinovo
wiſel přes den nad stánkem, a oheň
v noci, což viděl všickni lidé
Izraelští po všech taženjch svých.

Třetí Kniha Mojsijsowa.

Kapitola I.

Vražnige Pán Bůh Mojsiisowí zpù-
sob, kterýž je zachovati měl při obě-
tích zapalných.

1. Mordolal pak Mojsiisse, a mlu-
vil gemu Hosподинu z stán-
ku svědectví, říka:

2. Alluť synům Izraelstým, a
řekniss k nim: Člověk, kterýž ob-
ětovat z vás obět Hospodinu z
horad, to gest, z volu, a ovcí
obětuge oběti,

3. Gestliže bude obět geho zá-
palná a z šoku; samce neposkrze-
něnho obětovati bude v dveří
stánku svědectví, k věceni sobě
Hospodina:

4. A vloží tuču na hlavu obě-
ti, a bude přejemná, a k očistění
geho prospívajc.

5. Y bude obětovati rele před
Hospodinem, a budau obětovati
synowé Aaronowi kněži krew ge-
ho, ligice okolo oltáře, kterýž gest
před dvacími stánku.

6. A záhnance kůži z oběti,
audy na fovy rozsekagj,

7. A podloží na oltáři oheň, slo-
živske prvé hraničy dřív:

8. A audy, kterýž sau rozsekání,
svrdu zpočádagice, totiž hlavu, y
všekdo což přidrží se gater,

9. Droby y nohy wymygje wo-
dau: y zapálj ge kněz na oltáři w
zápalnau obět, a chutnau wuni Hos-
podinu.

10. Gestliže pak z dobytka
(drobného) obět gest, z ovcí, aneb
z koz, k oběti zápalné, samce bez
poskrzeny obětovati bude.

11. A zabíje v bohu oltáře,
kterýž patří k půlnocy, před Hospo-
dinem: krew pak geho wyligi na
oltář synowé Aaronowi růkol:

12. A rozděl audy, hlawu, y
všekdo, což se přidrží gater: a
vloží na dřív, pod kterýž se má
podložiti oheň:

13. Droby pak a nohy wymygí
wodau. A všechy obětované
věcy zapálj kněz na oltáři, w obět
zápalnau, a wuni neychutněgss
Hospodinu.

14. Gestliže pak z ptactva, obě-
tování bude oběti zápalné Hospo-
dinu, z hrdlicek, aneb z holaubat,

15. Obětovati gi bude kněz na
oltář: a zaroče hlavu k kuku, a
pochna místo rány, wypustj krew
na okolek oltáře:

16. Vole pak hrdla, a při po-
wtže blížko oltáře k východní stra-
ně, na místo, na kterýž popel wy-
sypáwá se,

17. Uzláme křídélka gegj, a nez bude sekati, ani železem dělit ji, a páliti bude na oltáři podlože ebeň pod dříví. Zapalná obět gest, a obětorání vey žutněgssj wůni řeč spodinu.

Kapitola II.

Zpráva o obětech juchých.

1. **D**usse když obětorati bude obět posvátnau Hospodis ru, maufa bělná bude gegj obět, y polige gi olejem, a wložj fazidlo,

2. U přinese k synům Aaronož wýni kněžím: z nichžto geden vezme hrst plnou manky bělné, a oleje, y rošecko fadidlo, a položi památku na oltář, k wůni nez žutněgssj Hospodinu.

3. Co pak ostatního bude z oběti, bude Aaronowo, y synů geho, Swaté swatých z oběti Hospodis nowých.

4. Když pak obětorati budess obět pečennau w pecy: z manky bělné, tpejž dleby bez kwasu, stropné olejem, a koláče přesné olejem pomazané.

5. Gestliže obět twá bude z pánské, z manky bělné stropné olejem, a bez kwasu,

6. Rozdělíss gi na drobné kousky, a naligess na ni oleje.

7. Pakli z roštu bude obět, rovně manfa bělná olejem stropena bude:

8. Kterauž obětuge Hospodinu dás w ruce knězy.

9. Kterýž když obětorati bude gi, vezme památku z oběti, a páliti bude na oltáři, k wůni žutné Hospodinu;

10. Cožkoli pak ostatního gest, bude Aaronowo, y synů geho,

Swaté swatých z oběti Hospodis nowých.

11. Vyseliká obět, kteráž se obětuge Hospodinu, bez kwasu bude: aniž co kwasu a inedu zapáleno bude w oběti Hospodinu.

12. Prvotiny toliko těch wěcy obětorati budete a dary: na oltář pak nebudou wloženy w wůni žutnou.

13. Kteraužkoli obět obětorati budess, solj osolisu, aniž odegness soli vinnuwy Boha twcho od oběti twé. Ve vyselike oběti swé obětorati budess sii.

14. Gestliže pak obětorati budess dat prvotin obilj svého Hospodinu, z klasu gesse zelených vprázjiss ohněm, a zetře se na způsob krušnice, a tak obětorati budess prvotiny swé Hospodinu,

15. Polige stochu olejem, a fadidlo wlože, nebo obět Hospodinova gest,

16. Z kterežto kněz zapálí na památku daru, díl obilj zetřeného, a oleje, y rošecko fadidlo.

Kapitola III.

Kteržto vás, jak je měly obětorati pokogné oběti.

1. Gestliže pak obět pokogná bude: gecho obět, a budeli chrsti z wolu obětorati, samce nebo samicy, neposkvrněně bude obětorati před Hospodinem.

2. U wloži ruku na hlavu oběti swé, kteráž zabita bude v dvoreči stánku swědectví. Y wyligi synowé Aaronozi kněži krew wůz fol oltáře.

3. U obětorati budau z oběti pokogné w obět Hospodinu, tuš, kterýž přikrytá droby, a cožkoli ruku gest vonit:

4. Dvě

4. Dvě ledwinky s rukem, které se přikryvají slabiny, a brancí gater s ledwinkami.

5. Je budou pálit ty věcy na oltáři v obět zápalnici, podložíce ebeii pod dříví: v obět nechutná: vůně hospodinu.

6. Pakli z ovcí bude gecho obět, a obět po kogných věcích, budže samce, neb samice obětovati bude, nez polštárněné budea.

7. Budeli beránka obětovati před hospodinem,

8. Vloží ruku svou na hlavu oběti své: kteráž zabila bude v sýni sténě svědec tvůj: a výlgi sýni své Aaronovi krew gecho okolo očí.

9. A obětovati budou z oběti po kogné obět hospodinu: ruk, a oči celý

10. S ledwinkami, a ruk, kterýž přikryvá břicho, a všecky droby, a oboge ledwinky s rukem, kterýž gesto podlé slabin, a brancí gater s ledwinkami.

11. A bude ty věcy pálit kněz na oltáři k potravě ohně, a oběti hospodinovu.

12. Budeli koza gecho obět, a budeli gi obětovati hospodinu,

13. Vloží ruku svou na hlavu gegi: a zabige gi v dveří stánku svědec tvůj. A výlgi sýni své Aaronovi krew gegi vůči oltáři.

14. A vezmou z ní k potravě ohně hospodinova, ruk, kterýž přikryvá břicho, a kterýž přikryvá všecky droby:

15. Dvě ledwinky s brancí, kteráž gesto na nich podlé slabin, a ruk gater s ledwinkami:

16. A pálit bude ty věcy kněz

na oltáři, k potravě ohně, a nechutná: vůně. Všeliký ruk hospodinu bude

17. Právem věčným v rodech, a ve všech přibytcích wasijich: ani krví, ani ruku nikoli nebudeste gissi.

Kapitola IV.

Zprávob, kterýž se měl zachovatí při obětování oběti za břichy z nevědomí věčného při osobách rozdílných.

1. Mluvil hospodin k Mosissovi, říká:

2. Všemu synům Izraelským: Dusse, kteráž hřessi z nevědomí, a věčný něco ze všech přikázaných hospodinových, což přikázal aby čineno nebylo:

3. Učiližby kněz, kterýž posazán gest, zhlébil, čině aby hřessil lid, obětovati bude za svůj hřich tele nepo vrněné hospodinu,

4. A přivede ge k dveřím stánku svědec tvůj před hospodinu, a vloží ruku na hlavu gecho, a zabige ge hospodinu.

5. Neznic také z krví telete, vnesa gi do stánku svědec tvůj.

6. A když omoci přít v krvi, počtoji gi sedmkrát před hospodinem proti oponě Swatyně.

7. A položí z též krví na rohy oltáře, na němž se kadi vonesenými věcmi neypijgemněgssimi hospodinu, kterýž * gest v stánku svědec tvůj. Všecku pak ostanou krev výlgi k podstavku oltáře zápalné oběti v dveři stánku.

8. A ruk telete oddegme za břichy, tak ten, kterýž droby přikryvá, gak (ten, kterýž přikryvá) všecky věcy, kteréž vnitř gsaú:

9. Dvě ledwinky, a brancí, kteráž

Kteráž gest na nich podlé slabin, y
tuk gáet s ledvinkami,

10. Čako se odgjmá od telete
oběti pořogné: a páliť bude ty
věcy na oltáři zápalné oběti.

11. Kůži pak y wſſecto masso
s hlawau, y s nohamia, y s dros
by, y s hnogem,

12. Y s ostatním tělem rovnese
wen za stany, na mísio číie, kdež
se popel wyšpáwá: a zapálty věz
cy na hranicy drew, kterež na mís
stě wyšpaného popelu spáleny bu
dou.

13. Gestližeby pak wesskeren zás
tup Izraelský newědél, a strze ne
wědomost včinil, což proti přikáz
zanj Hospodinowu gest,

14. A potom by poznal hřich
svůj, obětovati bude za hřich
svůj telc, a přiwoče ge ke dve
řím stánku.

15. A položí Starší lidu ruce
na hlawu geho před Hospodinem.
A když bude zabito telc před obli
čejmi Hospodinovým,

16. Vnese kněz, kterýž pomaz
zán gest, z krwe geho do stánku
swědecovj,

17. Vinočr prst (w krvi) kro
piti bude gy sedmkrátce přeti openě.

18. A položí z též krwe na roz
hy oltáře, kterýž gest před Hospo
dinem w stánku swědecovj: osias
tnj pak krew wylige podlé podz
stavku oltáře zápalných obětí, kte
rýž gest ve dveřích stánku swě
decovj.

19. A wesskeren geho tuk we
zme, a zapálj na oltáři:

20. Tak čině y s tímto teletem,
gáto odgat býre při obětech poz
řogných, páliť bude na oltáři k vůz
ni chutně Hospodinu: a prosyti l. uč
za něg, a odpusťeno bude gemu.

21. To pak tele wynese věcn
za stany, a káli gáto y prvněgssj
tele: nebo gest za hřich množství.

22. Gestliže zhicijj kněz, a vči
nj gedno z minohých věcer strze ne
wědomj, což se zákonem Hospodí
nowým zapovídá,

23. A potom pozná hřich svůj a
obětovati bude obět Hospodinu,
kožla z kož nepořívněho.

24. A položí ruku svau na
hlawu geho: a když zabige ho na
mísie, kdež býwá zabita obět zá
palná před Hospodinem, nebo za
hřich gest,

25. Vinočr kněz prst w krvi
oběti za hřich, dorfage se rohū
oltáře zápalné oběti, a ostatek vys
lige k podstavku geho.

26. Tuk pak páliť bude ** sot
chu, gáto při obětech pozřogných
obyčeg gest: y bude prosyti za něg
kněz, a za hřich geho, a odpusťeno
bude gemu.

27. Gestliže pak zhicijj dusse z
lidu země z newědomj, žeby vči
nila nětco z těch věcy, kterež se
zákonem Hospodinovým zapovídají, a zawiňaly,

28. A poznalaby hřich svůj,
obětovati bude kožu nepeštov
něnau.

29. A položí ruku na hlawu
oběti, kterež za hřich gest, a za
bige gi na mísie zápalné oběti.

30. A vezme kněz z krve na
prst svůj: a dorfna se rohū oltá
ře zápalné oběti, ostatek wylige k
podstavku geho,

31. Wſſekem pak tuk odgmat,
gáto odgat býre při obětech poz
řogných, páliť bude na oltáři k vůz
ni chutně Hospodinu: a prosyti l. uč
za něg, a odpusťeno bude gemu.

32. Pakli *** z bravu obětovali bude obět za hřich, totiž ovacy nepřisterněnau,

33. Položí ruku na hlavu gesi, a zabige gi na mšic, kdež zabitý byvá oběti žápalné.

34. A weznie kněz z krve gesi přišem svým, a dorčna se rohů oltáře žápalné oběti, ostatek vylíze k podstavku geho.

35. Všechen také tuť odlegma, a kdož obyčeg gest odgjmari tuť stopce, kterýž zabit bývá w obětech pofojných; spálj na oltáři w žápal hospodinu: a projti bude za něho, a za hřich geho, a odpusťten bude genu.

* Oltář. ** na oltáři. *** z dobytku drobného.

Rapitola V.

Oběti za hřich poblauzenj při všech rozdílných.

1. Zběheli dussc, a vstysili blas přišahajícího, a budeli svědci, že aneb sám viděl, aneb po vědom gest: neoznámili, ponešle nepravost svau.

2. Dussc, kterázby se dorčla něčeho nečistého, aneb (coho) což od zvěti * zabilo gest, nebo samo rukou, nebo kterchokoli giného zeměplazu: a zapomenulaby na nečistotu svau, winna gest, a zhřesila:

3. A gestližby se dorčla něčeho z nečistoty člověčí, wedle všeliké nečistoty, kterouž se poskrabává, a zapomenuvší, potom by poznala, poddána bude hřichu.

4. Dussc, kteráz přišahne, a proneset ry svými, že něco včinj bude dobré nebo zle, a to samto přišahau a řecj vperenj, a zapomesnuwší potom pozná hřich svůj,

5. Ač činj pokání za hřich,

6. A obětuge z sítad ovacy neb kozu, a modlit se bude za ni kněz, y za hřich gegi:

7. Pakliby nemohla obětovati howada, ač obětuge dwé hrdličky, aneb dwé holaubátek hospodinu, gezdno za hřich, a druhé k oběti žápalné,

8. A dá ge knězy: který když prvnj obětovati bude za hřich, zatočí hlavu gicho k křídlem, tak aby se hrdla držela, a nebyla doskonce odtržena.

9. A pokropí z krve gicho stěnu oltáře. cožkoli pak ostatního bude, včinj aby vykalo k záklasu gicho, nebo za hřich gest.

10. Druhé pak zapálj w oběti žápalnau gač obyčeg gest: a bude prositi za ni kněz y za hřich gesi, a odpusťten bude gj.

11. Gestližby pak nemohla ruzka gegi obětovati dwau hrdličk, nebo dwé holaubátek, obětovat bude za hřich svůj manky hělně desaty djl (mlyn) Effi. Ulenalizge na níolege, ani co kadišla vloží, nebo za hřich gest.

12. A dá gi knězy: kterýž wezma z nj plnau hrst, spálj na oltáři, na památku toho, kdož obětovat,

13. Prose za něho, a očistituge: ostatní pak čášku sám bude mjet za dat.

14. Y mluwil hospodin k Mogařžijssovi, řka:

15. Dussc, gestliž přestoupic posvátné obyčeje, z poblauzenj, w těch všech, kteréž hospodinu sau posvátceny, prokřesli, obětovati bude za hřich svůj stopce neposkrabáváho z sítad, kterýž muže každý být za dva lory, wedle wás by Swatyně:

16. A to, co s̄kody včinila, nahradí, a pátý džl nad to přidá dada knězy, kterýž prosyti bude za ni obětuze stopce, a bude odpusťeno jí.

17. Dusse, gesliže zhřessi z nezvědomí, a včinj gednu z těch věců, kteréž se zákonem hospodinovým zapovídají, a gsauc hřichem vinna, pozná neprawost svou,

18. Obětovati bude stopce nezposvětněho z stád knězy, wedle místy a vznájení hřichu: kterýž mohdíti se bude za ni, neb nevědauc včinila: a bude odpusťeno jí,

19. Nebo křize poblauzeni zhřessila proti Hospodinu.

* Vámeno.

Kapitola VI.

Obět za hřich vědomý. 9. Zápalná obět, a vstavění oběti. 14. Obět sušá, a právo při ní kněžské. 20. Kád oběti kněžské při pomazání nich. 25. Kád oběti za hřich.

I. Muž wil Hospodin k Elloge žijí ssovi, řka:

2. Uisse kteráž zhřessi, a postupic hospodina, zapře bližnjmu svemu věci k schowání danau, kteráž gegi rojje swěrcna byla, aneb mocý něco wydře, neb křividu včinji,

3. Bud že věc ztracenau nazlezne, a zapřagic, k tomu salesinné přisáhne, a cožkoli ginchho včinu z mnohých věců, k kterým hřessili se agi lidé,

4. Sauc přesvědčena o wině, navoratj

5. Všecky věců, kteréž křize lež chtěla oddřžeti, celé a nad to (přidá) pátý díl pánu, kteremuž byla s̄koda včinila.

6. Da hřich pak svůg obětovat-

ti bude stopce neposvětněho; sláda, a dá geg knězy, wedle cestny a místy praviniemi:

7. Kterýž prosyti bude za ni před Hospodinem, a odpusťena bude jí gednakaždá z těch věců, kterouž činie zhřessila.

8. Úmluvil Hospodin k Elloge žijí ssovi, řka:

9. Přikáz Alaronowi a synům jeho: Toto gesto právo oběti zápalné: Pálena bude na oltáři celau noc až do gjitra: ohně z téhož oltáře bude.

10. Obleče se kněz k rukho, y spodky lněné, a ohrabe popel, kterýž žravý ohně wypálil, a polože (gég) wedle oltáře,

11. Zvolečen bude z prvních sstatí, a obleka se k glině, vyneče gegi za stany, a na míste nezčistí až do pevší zmizeti nechá.

12. Ohně pak na oltáři vždycky hořeti bude, gemitž potrawu dodávati bude kněz, přikládaje dřívě ráno na každý den, a vlože obět zápalnau svrchu, páliti bude tuky pokogných obětí.

13. Ohně tento gesto vstavěný, kterýž nikdy nerhasne na oltáři.

14. Toto gesto právo oběti susché, y oběti mokrych, kteréž obětovati budou synové Alaronovi před Hospodinem, a před oltářem.

15. Vežme kněz hrst manky bělné, kteráž gesto pokropena olezem, a vescecko kadiidlo, které na mance položeno gesto: a pálit. bude ge na oltáři, na památku věnné nechutněgssj Hospodinu:

16. Ostatný pak částku manky bělné, bude gjisti Alaron s syny svorní, bez kwasu: a gjisti bude na míste svatém k syni stánku.

17. Proto pak nebude kwasena, že díl gegi obětuge se w zápalu spodinu. Svaté svatých bude, gáko (obět) za hřich, a za vinu.

18. Muži tolíkó z rodu Aarona: gíši budau ge. Práwo vnitřené a věčné bude w rozech mazlich z oběti posvátných Hospodinových. Baždý kdož se dotkne gi, posvácen bude.

19. Ymluwil Hospodin k Mosejsovi, řka:

20. Tato gest obět Aarona, y synu geho, kterouž obětovati mazgi hospodinu w den pomazání svého. Desátý díl říši mazky bělne obětovati budau w obět věčnou, polowicy z nj ráno, a polowicy z nj večer:

21. Kteráž na pánwicy olegem poštopená, smažena bude. Obětovati pak bude gi teplau, w wuzni nechutněgssí hospodinu

22. Kněz, kterýby právem na místo otcovovo vstoupil, a celá spáslená bude na oltári.

23. Kdebo vyseliká obět kněžská ohněm spálena bude, aniž kdo bude gíši z nj.

24. Ymluwil pak Hospodin k Mosejsovi, řka:

25. Ymluw Aarona a synům geho: Toto gest práwo oběti za hřich: kta míste kdež obětuge se zápalná obět, zabita bude před Hospodinem. Svaté svatých gest.

26. Kněz, kterýž obětuge, gíši bude gi na míste svatém, w syni sínku.

27. Cožfoli dotkne se massa gegiho, posvácenou bude. Gestliž je kdy gegi raucho bude skropeno, vypráno bude na míste svatém.

28. Kádoba pak hliněnná, w níž vařeno gest *, rozbita bude. Pakli bude nádoba měděnná, vyskrána a vyňata bude wodou.

29. Vyseliký pohlawí mníštěho z pokolení kněžského gíši bude z massa gegiho, nebo Svaté svatých gest.

30. Kdebo obět, kteráž zabita bývá za hřich, gegižto krew vnesena bývá do stánku svědeckej k očistění w Svatyni, nebude gedena, ale spálena ohněm.

* Masso té oběti.

Rapitola VII.

Kzád oběti za provinění. 11. Kzád oběti pokogně.

1. Toto také gest práwo oběti za provinění, Svatá svatých gest:

2. Protož kde bude zabita obět zápalná, zabita bude y obět za provinění: krew gegi wůkol na oltáři vylita bude.

3. Obětovati budau z nj ocas, a ruk, kterýž přikrywá droby:

4. Dvě ledwinky, a ruk, kterýž gest podle slabin, y branicy gater s ledwinami.

5. A pálití bude ty třezy kněz na oltáři: zápal gesti hospodinu za provinění.

6. Vyseliký pohlawí mníštěho z kněžského pokolení, na níž se svatému gíši bude to masso, nebo Svaté svatých gest.

7. Gáko za hřich obětuge se obět, tak y za provinění: obogj oběti gedno práwo bude: kněz, kterýž gi obětuge, přislušeti bude.

8. Kněz, kterýž obětuge obět zápalnau, bude mjet kůži gegi.

9. Y vyseliká obět bělná, kteráž se peče w pecy, a cožfoli na rostě,

sté, neb na pánwicy strogeno býrá, toho kněze bude, od ktereho obětováno býrá;

10. Budto olegem stropené, budto suhé bude; všechném syňum Alaronowým mša rovná gednomu každému rozdělena bude.

11. Toto gest prwo oběti poskogné, kteráz se obětuje Hospodinu.

12. Gestliže bude obět za díky činění, obětovati budou chleby bez kvasu, stropené olegem, a koláče přesné pomazané olegem, a pečenau běl, a pokruty s primisseným olegem pokropené:

13. Chleby také kwasené, s obětí za díky, kteráz se obětuje za poskogné věcy:

14. Z kterýchžto geden za prwotiny obětován bude Hospodinu, a bude (oho) kněze, kterýž vylíže krew oběti.

15. Kteráz masso snědeno bude téhož dne, aniž co zůstane z něho až do jitra.

16. Gestliže z slibu neb dobroswolné někdo obětovati bude oběti, rovně téhož dne snědena bude: ale y gestliže co do zeytrj zůstane, gjisti se muže:

17. Cožoli pak naležby třetj den, ohci spálí.

18. Gestližeby kdo z massa oběti pokogné dne třetjho gedi, zmazena bude obět, aniž prospěje obětiugijmu: ale spíše kteržoli dnesse takovým pokrmem se poštívřn, přestanpenim winna bude.

19. Masso kterež se deklne něčeho nečítlého, nebude geden, ale spáleno bude ohněm: kdož bude činit, gjisti bude z něho.

20. Dusse pojčovněná, kteráz

gjisti bude z massa oběti pokogné, kteráz gest obětována Hospodinu, zahyne z lidu svého.

21. A které se dotkne nečistoty člověka, neb horada, neb kterež koli věcy, kteráz possí vrnici může, a gjisti bude z takového massa, zahyne z lidu svého.

22. Ymluvil Hospodin k Mosejovi, řka:

23. Umluv synům Izraelstym: Tuku ovce, a wola, a kozy, nebudete gjisti.

24. Tuk mrhy zcepenelé, a rožho dobytcete, které od zvěři polazeno gest, budete mjeti k rozličným potichám.

25. Budeli kdo gjisti tuk, kterýž má obětován být v zápalu Hospodinu, zahyne z lidu svého.

26. Krew také vyselikého živočicha nebudete přejmati v pozkrmu, tak z práku, gako z horad.

27. Vyseliká dusce, kterázby geda krew, zahyne z lidu svého.

28. Ymluvil Hospodin k Mosejovi, řka:

29. Umluv synům Izraelstym, řka: Kdo obětuje obět pokognou Hospodinu, ať obětuje spolu y posvátnou obět, to gest, mořte věcy gegi.

30. Držeti bude rukama tuk oběti, a hrudjíčko: a když oba obětováních Hospodinu posvěti, dá knězy,

31. Kterýž páliti bude tuk na oltáři: hrudjíčko pak bude Alaronovo, a synu geho.

32. Plece také prawé z pokogných obětí dostane se v prwotiny knězy.

33. Kdo z synů Alaronových obětovati bude krew a tuk, ten bude mjeti y plece prawé na džl svou.

34. Ačko hrudjčko pozdvižez
ní, a plece oddělenj wžal sem od
s. i. Izraelstých z oběti gegich poz
kognich, a dal sem Aaronovi kněz
ji, a synům jeho právem wěčným,
odvějského lidu Izraelstého.

35. Toto gest pomazání Aaronovo
y synu jeho w obyčejným poz
switným hospodinovým, w den,
w kterém obětovat ge uMosejse,
aby autad kněžský konali,

36. A ktere wěcy přikázal Hospodin,
aby gini dány byly od
synu Izraelstých * náboženstvím
wěčným w rôdech gegich.

37. Toto gest právo oběti zá
palné, a oběti posvátné za hřich,
za prouinění, a za posvěcení, a obě
ti pokogných:

38. Které vstanowil Hospod
in uMosejsovi na hoře Synai,
když přikázal synům Izraelským,
aby obětovali oběti své Hospodin
nu na Pausti Synai.

* Právem.

Kapitola VIII.

Svěcení Aarona na biskupství, a sy
nu jeho na kněžství.

I. **Y** miluval Hospodin uMosej
ssovi, řka:

2. Wezmi Aaron a syny jeho,
ranča gegich, a oleg pomazání,
tele za hřich, dwa škopce, koš s
přesným chlebym,

3. A shromáždiš všecky množ
ství k dveřím stánku.

4. Včinil uMosejss, gakž byl
Hospodin přikázal. A shromáž
diš všecko množství před dve
ře stánku,

5. Řekl: Tato gest řč, kterauž
přikázal Hospodin vykonati.

6. A hned obětoval Aaron a
syny jeho. A když vmyl ge,

7. Oblékl Biskupa w kožili lně
nau, opásav geg pasem, a oblék
geg w sukni z postarove modrého,
a svrchu náramenník wložil,

8. Který stáhna pasem připo
gil knéprsníku, na němž bylo Vče
nj, a Prawda.

9. Čepicý také přikyl hlavu:
a na ni, proti čelu, položil plech
zlatý posvěcený w posvěcování,
gakž byl přikázal gemitu Hospodin.

10. Wžal y oleg pomazání,
giniž pomazal stánku se všelikým
nádobním jeho.

11. A když posvěcuje pořos
pil oltář sídmkrát, pomazal ho, y
všech nádob jeho, y vmywadlo s
podstavkem jeho posvětil olegem.

12. Který wylíw na hlavu Aar
onowu, pomazal ho, a posvětil:

13. Syny také jeho obětovat
zoblácel w sukne lněné, a opásal
pasy, a vystavil čepice, gakž byl
přikázal Hospodin.

14. Obětovat y tele za hřich,
a když na hlavu jeho wložil Aar
on, y synové jeho, ruce své,

15. Zabil ge: wžaw krew, a
omociw prst, dotekl se rohů oltá
ře wůkol. Který když očistil, a po
světil, wylil ostatní krew k zá
kladům jeho.

16. Čuk pač, který byl na droz
bjich, a branicy gater, a dvě led
winky s tučnostmi gegich, pálil
na oltáři:

17. Tele s kůží, y masem, y
hnogem, spáliv tóně za stany, ga
kož byl přikázal Hospodin.

18. Obětovat y šropce w zá
palnau obět: na kterež hlavu
když Aaron, a synové jeho wložili
ruce své,

19. Zabil geg, a wylil krew ge
ho na oltář wůkol.

20. A toho stopce rozsekaw na spodinem, za díl swůj, gákož byl kuf, hlawu geho, a audy, a ink spálil ohněm,

21. Wymyw prwé droby, a nohy: a celho spolu stopce spálil na oltáři, proto že byla obět zápalná neschutněgssi wúni Hospodinu, gákož byl přikázal genu.

22. Obětowal y stopce druhého, w posvěcenj kněj: y wložili na hlawu geho Aaron a synowé geho ruce swe.

23. Kterehož když zabil klogžiss, wzaw z krwe geho, dotekl se konečku vchá Aaronowa prawého, a palce ruky geho prawé, tež y nohy.

24. Obětowal y syny Aaronowwy. A když z krwe zabitcho stopce dotekl se konečku vchá praweho každoho z nich, y palcu ruky, y nohy prawé, ostatek wylil na oltář wúkol:

25. Tuk pař, a ocaš, y reszcken tuk, kterýž příkrytá droby, y branicy gater, a dwé ledwinky s ruky gegich, a s plecem prawým oddilil.

26. Wzaw pař z fosse přesnic, kterýž byl před Hospodinem, chleb bez kwasu, a po kruhu olejem skroplau, a koláč, wložil na ruky, a na plece prawé,

27. Davo spolu woscky (in) wécy Aaronowi, a synum geho. Kterijž když pozdwihi gich před Hospodinem,

28. Opět wzaw ge z rukau ges giři, spálil na oltáři zápalné oběti, proto že byla obět posvěcenj, w wúni chutnau, oběti posvátné Hospodinu.

29. A wzal hrudíčko z stopce posvěcenj, pozdwihi ge před Hos-

spodinem, za díl swůj, gákož byl přikázal genu Hospodinu.

30. A wzaw mařl, a krew, kres ráz byla na oltáři, pokropil na Aaron a syna geho, y rukou gegici.

31. A když posvětil gich w ranné gegich, přikázal gím ika: Mařte maso před dvaceti stánku, a tam gezte ge: chleby také posvěcenj gezte, kteríž sau polozženi w fosse, gákož přikázal mi Hospodin, ika: Aaron a synowé geho budau gisti ge:

32. Cožkoli pař ostatního bude z masu a chlebů, oheň ztrátoj.

33. Že dvěti také stánku nevygdete za sedm dní, až do dne, w kterém se wyplní čas svěcenj wasscho. nebo w sedmi dnech doskonáwa se posvěcenj:

34. Gákož y nyní stalo se, aby se tuk posvátné oběti wypnil.

35. Ve dne y w nocu žústancete w stánku, zachowáwagice posnůcky Hospodinové, abyše nezemíeli: nebo tak mi přikázáno gest.

36. Y včinili Aaron a synowé geho woscky wécy, kteréž mluvil Hospodin křež* ruku klogžissowu.

* Mogiñe.

Kapitola IX.

Aaron první obět obětuje, 7. nejprve za sebe samého 15. potom za lid.

I. Když pař byl osmý den, posvolal klogžiss Aaron, y synu geho, y Starších Izraelstých, a řekl k Aaronovi:

2. Wezmi z šotu tele za hřich, a stopce k oběti zápalné, obě neposlit vorněné, a obětuj ge před Hospodinem.

3. A k synům Izraelstým mluvit

witi budcsó: Wezměte kozla za hřívę, a tele, a beráňka, roční, a běž poslouchny, k zápalné oběti,

4. Wola a stopce k obeti poz
Fogné: a zachte ge před Hospodis
nem, w obitowanj každoho z nich
mauču bělnau olegem štropenau
obetrugice. nebo dnes Hospodin
vřážc se wám.

5. Přivedli tedy všecky měcy,
které i byl rozkázal, Množilo, že
dvoum sténků: Edžto Edži vše-
čko množství stálo,

6. Řečl Vllogžiss: Tato gest
íci, keteruž přizýval Hospodin: V-
činíte, a vřáže se wám sláva jeho.

7. Y řekl k Baronovi: Přijďte
k otcům, a obětuj za hřich svůj:
obětuj obět zápalnou, a modl se
za sebe, y za lid: A když zabíješ
oběť lidu, modl se za něg, gálož
príjezd Hospodin.

8. A hned Váron přistoupilo
K oltáři zabil tele za hřívě řvág;

9. Díctéhož křtu podali mu sy-
nowé geho: w kteréžto omoci w
prst, dorckl se rohů oltáře, a wy-
lil oříarek k podstavku geho.

10. A tuž, a ledwinsky, a brans
nicy gater, říčer žsau za hřich,
pílil na oltáři, gafos byl přikázal
kostodržiteli říčovému:

II. Masso pak a kůži gcho wne za stany spálil obněm.

12. Žabil y obět zápalnau, a podali mu synowé geho krve ge- gi, kteřau; vylil na oltář wůlfol.

13. Té také oběti na kusy roz-
řekané, s hladovou, y sevšemi audy
podali. Kteréž vescecky wécy na ol-
táři spálil ohněm,

14. Wytnij w prawe wodkau dro- by y nobc.

15. A za hřich lidu obětuj,
zabil řebla: a očistivo eltáť,

16. Včinil obět žápalnau,
 17. Přidaw̄ k oběti, močré
 oběti, kteréž spolu obětovány bý-
 wagj, a spěliw ge na oltári, from
 obyčegů posvátných oběti žápalne
 gjetinj.

18. Žabil y wola a stopce, oběz
ti pokogné lidu: y podali mu sy-
nowé geho krve, kterauž wylil na
oltář wůkol.

19. Tuż po dolnym, a occas
skopowym, a ledwinkę stukę ges-
gich, a branicę gatę

20. Vložili na hrušky. A když
pálení říkali tufové na oltáři,

21. Študj gegich, a plece pras-
wé oddělil Aarón, požději h pícd
hospodinem, gákož byl přikázan
Ulogžiss.

22. A wzr ch ruce f lidu, dal
mu pozechn n j. A tak wyplniwo
ob ti za h jich, a ob ti z paln c, y
pofoogn , zstaupil.

23. Wyśedłsze pań Młogżiss a
Aaron do slánského swědečství a po-
tom wyśedłsze dali požehnání lidu.
A v kázala se sláva Hospodinowa
wszemu innozjistwom:

24. A hle wyssed ohcn od Hos
spodina, sehtil obet zépalnau, y
ruky, kteřiž byli na oltáři. Což
fydyl vzeli zástupowé, chwálili Hos
spodina, padsse na rováři swé.

Rapitola X.

Uádab, a Abiu, ohněm spáleni. 8.
Wino znejm w stánku slau'jčym zapos
wědjno, 12. oběti gumi k u pokřiku dány.

I. **N**áhopitovsé kladab a libiu,
synowé Jaronowi kadiidz-
nice, wložili oheň, a kadiidlo swr-
chu, obětujjce před vospodinem
oheň cyzý: což gim přikázáno ne-
bylo,

2. V wylfed oheň od Hospolis;
    J 5 na,

na, spálil ge, y zemřeli před Hos-podinem.

3. Y řekl Mlogžiss k Aarono-wi: Tot gest, což mireil Hos-podin: Posvěcen bude w těch, kteří se přišli hnuti ke mně, a před obličejem všecko lidu ošatren buz-dn. Což slyše Aaron mlčel.

4. Powolaw pak Mlogžiss Míz-zæle, a Eliázara, synu Ozyele, starce Aarona, řekl k nim: Hděte, a vezměte bratří své od Svatyně, a wynesete wen za stany.

5. A hned gdauce, wzali ge, gakž leželi, obléčené w sukni lně-né, a wwrhlí wen, gakž gím bylo přikázano.

6. Y mluvil Mlogžiss k Aarona, a k Eleazarovi, a Ithamá-tovi, synům gcho: Hlav svých ne-odkrywegte, a roucha neroztrhugte, abyste snad nezemřeli, a aby na všecko shromáždění nepřísto roze-hněwáni. Bratři wasi, a všecky vě-cení dům Izraelský, ať pláči ohně, kterýž Hosподin vzbudil:

7. Wy pak nerovydete ze dveř-í stánku, ginač zahynete: oleg zas-gisté svateho pomazání gest na wás. Kteríž včinili všecky vě-cy wedle rozkázanj Mlogžissowa.

8. Řekl také Hosподin k Aarona:

9. Vjna, a vsscho, což opigeti může, nebudete piti, ty y synowé twogi, když wcházýte do stánku svě-dectví, aby ste nezemřeli: nebo při-kázanj věcné gest w rodech wasijských.

10. A abyste měli vmenj roze-znání mezy svatým a neposvěcenz-ym, mezy posvěceným a či-stým:

11. A abyste včili syny Izrael-ské všechném vstanovenjm mým,

kterýž mluvil k nim Hosподin strze-tuku Mlogžissowu.

12. Y mluvil Mlogžiss k Aarona, a k Eleazarovi, a Ithamá-tovi, synům gcho, kteříž byli ostat-eni: Nezměte obět, kteráž zůstala z oběti Hospodinové, a snězte gi bez kwasu podlé oltáře, nebo Svatá swatých gest.

13. Giſti pak budete na místě strátem: což dano gest tobě, y sy-nům tvým z oběti Hospodinových, gakž přikázano gest mi.

14. Hrudjské také, které gest obětoráno, y plecc kterež oddělez-no geli, giſti budete na místě neyz-čistísm, ty, y synowé twogi, y dce-ry twé s tebou: nebo tobě a dětem tvým odloženy sú z oběti spasys-telných synů Izraelských:

15. Proto že plecc, a hrudi, a tuky, kteríž pélij se na oltáři, po-zdwihowali před Hospodinem, a přislussegj k tobě, a synům tvým, právem věcným, gakž přikázel Hospodin.

16. Zatjm, kožla, kterýž obě-tován byl za hřich, když hledal Mlogžiss, spáleného nalezl: y roz-hněval se na Eleazar, a Ithamára syny Aarona, kteříž by-li pozůstali, řekl:

17. Proč ste negedli oběti za hřich na místě svatému, kteráž Svatá svatýž gest, a dana wáni, aby-ste nesli nepravost množství, a modlili se za ně před obličejem Hospodinovým,

18. Zvláště poněvádž z kwe-gegi není vneseno do vnitřku Svatyně, a měli ste giſti gi w Svatyni, gakž mi přikázano gest:

19. Odpověděl Aaron: Obě-tována gest dnes obět za hřich, a obět

obět zápalná před Hospodinem: u. ně pak přihodilo se což vidělo. Kterak sem mohl gisti gi, aneb lžbiti se Hospodinu v posvátných obýcích myslí sinutnau:

20. Což kdež vlyssel Mojsíj, * přigal zadostí včiněnju.
* ptekal na tom.

Kapitola XI.

Novil mezy živočichy čistými, a nečistými.

1. **M**luvil Hospodin k Mojsíjovi, a k Aronovi, řka: 2. Rekuete synům Izraelským: Tito gsau živočichové, kterež gisti máte, z: všech živočichů země: 3. Všecko což má rozdelené kopyto, a přeživá mezy horady, gisti budete.
4. Cožkoli pak přeživá syc, a má kopyto, ale netozděluje ho, gasto welblaud, a giná (hovada,) nebudete gisti ho, a mezy nečistými počíte.

5. Brálek, kterež přeživá, a kopyta nedělji, nečistý gest.

6. Žagic také: nebo y on přeživá, ale kopyta nedělji.

7. Y swiné: která ač kopyto rozděluje, neprzeživá.

8. Čeho massa nebudete gisti, ani růl mrtvých se dotýkat, nebo nečisté gsau wám.

9. Tyto věcy gsau, které se rodi v wodách, a gisti mužete. Všecko což má plavutví a šupiny, tak v moři gako v řekách, a gezetích, gisti budete.

10. Cožkoli pak plavutví a šupin nemá, z těch věcy kterež se hezbagi a živé gsau v wodách, ohýzdne wám,

11. A ohavné bude; masa

gegich nebude gisti, a mrtvin se varovati budete.

12. Všecky věcy, kterež nezmají plavutví a šupin v wodách, posťovně budou.

13. Tyto věcy gsau z practwa, kterež nemáte gisti, a varovatí se gich máte: Orlice, a noha, a orlice mořské,

14. A lusíka, a supa, podlé pokolení gegich,

15. Y všechno pokolení kravějho v podobenství svéin,

16. Pštrosa, a sovy, a wodní káně, y gestiába, wedle pokolení gegich:

17. Morya, y křečatce, y Egiptského čápa,

18. Y labuti, y bukače, y portyona,

19. Karoha, a falandra wedle pokolení gegich, dedka také, a nezopeyra.

20. Všecko z practwa, kterež chodí na čtyřech nohách, ohavné wám bude.

21. Cožkoli pak chodí syc na čtyřech nohách ale má delší zadní stehna, na nichž skáče po zemi,

22. Gisti máte, gako gesti čhraust v pokolení svém, a † attakus, a offiomachus, a kobilka, kždy wedle pokolení svého.

23. Cožkoli pak z practwa má toliko čtyři nohy, ohavné bude wám:

24. A kdožbyklostí dotkl se gegich mrtvin, posťovně bude, a bude nečistý až do večera:

25. A gestližby bylo potřebí, aby nesl z těch věcy něco mrtvého, vypere ranha svá, a nečistý bude až do západu slunce.

26. Všeliké horado, kterež má

ní syce kopro, ale rerozděluge wſſeliké ſhromáždění wod číſte buzho, ani nepicži wá, nečiſte bude: a kdo ſe ho dotkne, poſtvrnij ſe.

27. Což eſodi (gato) * na ruzku, ze vſech howad, kteráž chozdy čtvernohá, nečiſte bude: kdo ſe dotkne gegich tél mrtvých, poſtvrněn bude až do večera.

28. A kdo poneſe takové vnitřliny, wypere raucha ſwá, a nečiſtý bude až do večera: nebo tyto wſſecky wécy nečiſté gſau wám.

29. Tyto také wécy mezy poſtvrněnými počteny budou z těch wécy, kteráž ſe heybají na zemi; kolcawa, a myſs, krokodyl, gezdno každé wedle pokolení ſvého,

30. Hranostyl, a chameleon, a křeček, a gejšérka, a krtice.

31. Wſſecty ty wécy nečiſté gſau: kdo ſe dotkli tél gegich mrtvých, nečiſtý bude až do večera:

32. A wéci na kterau padne něco z gegich tél mrtvých, poſtvrněna bude tak nádoba dřez wěnná, y rauch, gato kůže y žiné: a w čenfoli dílo ſe dělá, omočí ſe w wodě, a poſtvrněna budou až do večera, a tak potom očištěna budou.

33. Nádoba pak hliněnná, do kteréžby vnitř něco z těch wécy vpadlo, poſtvrněna bude, a proto roztříena byti má.

34. Wſſeliký pokrm, kterýž gjeti budete, geſližje volita bude na něg woda, nečiſtý bude: a wſſectko tekuté což ſe pije z každé nás doby **, nečiſté bude.

35. A cožkoli z mrtwin takových vpadne na to, nečiſté bude: bude pece, bude kohlikové, zkažení budou, a nečiſtý.

36. Šendnice pak a čiſterny, y

wſſeliké ſhromáždění wod číſte buzho. Kdo ſe mrtwin gegich dotknec, poſtvrnij ſe.

37. Geſližby vpadla na ſemeno, nepoſtvrnij ho.

38. Paſliby kdo wodau ſemeno poil, a potom mrtwinaini dotčeno bylo, hned poſtvrněno bude.

39. Geſližby vnitřlo howado, kteráž ſluſſi wám gjisti, kdo by ſe dotkl mrtvých geho, nečiſtý bude až do večera:

40. A kdo ſe gedl z něho něčíco, aneb nejl: wypere raucha ſwá, a nečiſtý bude až do večera.

41. Wſſectko což ſe plazý po zemi, ohavné bude, aniž bude příz gato w pokrm.

42. Cožkoli na prſech čtvernohé choži, a mnoho má noh, nebo po zemi ſe těhne, nebudete gjisti, nebo ohavné gest.

43. Utepoſtvrnūgte duſſi ſvých, aniž ſi dotykejte něčeho z těch wécy, abyſte nečiſtý nebyli.

44. Ulebo gá gſem ſhospodin Bůh wáss: Swatj budete, nebo gá Swatý gſem. Utepoſtvrnūgte duſſi ſvých na wſſelikém zeměplazu, kteráž ſe heybá na zemi.

45. Ulebo gá gſem ſhospodin, kteříž wytvrdí ſeni wás z země Egyptské, abyž byl wám za Boha. Swatj budete, nebo gá Swatý gſem.

46. Totot gest práwo z strany howad a practwa, y wſſeliké duſſe živé, kteráž ſe heybá w wodě, a plazý na zemi,

47. Abyste znali rozdíly čiſtěho, a nečiſtěho, a wěděli, co gjisti, a co zavrcy máte.

* Tito živočichové negsau w těchto krajinaž žnáni, gato v některi gini nijí počleni, proto ani českých gmin nesmaji. ** Ka clavách. *** Všechně.

Kapitola XII.

Gar se měly sestupně dělky očistovat, a co obětovati.

1. **M**iluwil Hospodin k Mojsijovi, řka:

2. **M**iluw synům Izraelským, a čeknes k nim: Žena, gestiže přizgaveshi symě porodi pacholjka, nezčisté bude za sedm dní, podlé dnů oddelení ženské nemocy.

3. A dne osmého obřezáno bude nemiluwitko:

4. Ona pak za třidceři tři dny guštevat bude v krvi očistování svého. Všeliké věci svaté nedotkně se, aniž wegde do Svatyně, dokudž se neuwynplní dnowé očistění gegjho.

5. Pakli porodi děvečku, nezčistá bude za dvě neděle, wedlé obyčeje toku nemocy ženské, a sesdesátce sesít dny zůstávati bude v krvi očistování svého.

6. A když vyplněni budou dnowé očistění gegjho, za syna, aneb za dcetu, přinese beránka ročního k zápalné oběti, a holoubátko, aneb hrdlicku za hřív, ke dvacítmu stánsku svědecov, a dá knězy, aneb děvečku.

7. Který obětovati bude ty věci před Hospodinem, a modliti se bude za ni, a tak očistěna bude od toku krve své. Teně gest zášení (zem), když porodi pacholjka, aneb děvečku.

8. Pakli nenaalezne ruka gegj, aniž bude moci obětovati beránku, vezme dvě hrdlicky, anebo dvě holoubátko, jedno k oběti zápalné, a druhé za hřív: y bude se modliti za ni kněz, a tak očistěna bude.

Kapitola XIII.

Wypisuje se sedmero rozdílu malomocenství, a známenj geho, na člověku, a na rauhu.

1. **M**iluwil Hospodin k Mojsijovi, a k Aaronovi, řka:

2. Člověk, na kteréhož kůži a tele vzezde rozličná barva, neb neskorowice, neb něco jako leštňostého, to gest rána malomocenství, přiveden bude k Aaronovi kněz, aneb k gednomu křemukoli z synů geho.

3. Který když vztý malomocenz stvoj na kůži, a chlupy v blau barvy proměněné, a samou tvárnost malomocenství nižší nežli (gest) kůže, a giné tělo, rána malomocenství gest, a podlé rafuzenj geho oddelen bude.

4. Pakli leštňutá bělost bude na kůži, a nebudeli nižší než ginzé tělo, a chlupy budou barvy prvněgssi, zavře geg kněz za sedm dní.

5. A spatří dne sedmeho: a gestiže malomocenství twice nepotresti, aniž vystanpi na kůži dále než přivé, opět zavře geg za sedm dní.

6. A dne sedmeho spati: bude-li temněgssi malemocenství, a nezrosteli na kůži, očistě ho, nebo prassiwest gest: y wypěte člověk rauha svá, a čistí bude.

7. Gesiližebu pak potom, když od kněze vidjn gest, a navrácen k čistotě, opět malomocenství rostlo, přiveden bude k němu,

8. Y bude odsauzen za nečistého.

9. Budeli rána malomocenství na člověku, přiveden bude k kněz,

10. A pohledj naň. A když bude barva bílá na kůži, a prozímněj barvu vlasu, a samo maso vkláže se živé:

11. Ža velmi zastaralé maloz mecenství sazeno bude, a přidrží se kůže. Protož t poslavní ho kněz, a nezávrt, nebo zgewné nečistoty gest.

12. Gestližeby pak zkušelo malomocenství rozlišení se po kůži, a přikrylody rozečlen kůži od hlawy až do noh, cožkoli se může očima spatřit,

13. Pohledj na něg kněz, a vsaudj, že má nečistoty malomocenství: protože respekt v bělosti obrácen gest, a protož člověk čist bude.

14. Když pak maso živé na něm se vkláže,

15. Tehdy rozeznáním kněze poslavněn bude, a mezi nečistotami počten bude. nebo maso živé gestliže malomocenstvím načítano gest, nečisté gest.

16. Gestližeby pak opět obrátilo se v bělosti, a přikrylo celého člověka,

17. Spatří geg kněz, a vsaudj, že gest čist.

18. Tělo pak a kůži, na kteréž rozečl zrostil, a zhogen gest,

19. A na místě rozeče sstám bílý se vklázel, nebo rýssavý, přiveden bude člověk k knězovi,

20. Když když vztíj místo malomocenství nižší nežli tělo giné, a chlupy obrácené v bělosti, * poslavní ho: nebo rána malomocenství rozečla na rozečlu.

21. Pakli chlup gest prvněg: si barvy, a sstám zatemněly, a není nižší nežli blízké tělo, zavře geg za sedm dní,

22. A gestliže zrostle, odsoudj geg za malomocenstvo.

23. Pakli stane na místě svém, sstám gest rozečlu, a člověk čist bude.

24. Tělo pak a kůži, kterauž by ohně spálil, a sauc zhogená mělaby bílý nebo rýssavý sstám,

25. Pohledj na něg kněz, a ble obrátil se v bělosti, a místo geho nižší gest nežli giná kůži: poslavní ho, nebo rána malomocenství na sstám rozečla.

26. Pakli chlupu barva není zmeněna, ani rána nižší, nežli giné tělo, a sama tvárnost malomocenství gest zatemněla, zavře geg za sedm dní,

27. A dne sedmého pohledj: gestliže rozečte na kůži malomocenství, poslavní ho.

28. Gestliže pak na místě svém bude státi bělost newelmi gasná, rána spáleniny gest, a protož očistěn bude, nebo gest sstám spáleniny.

29. Muž nebo žena, na čížby hlawě aneb bradě zrostlo malomocenství, pohledj na ně kněz,

30. A budeli nižší místo nežli giné tělo, a vlas žlutý, a nad obýceg tenecgslí; poslavní ge, nebo malomocenství hlawy a brady gest.

31. Gestliže pak vztíj místo poslavný rovné blízkému tělu, a vlas černý: zavře geg za sedm dní.

32. A dne sedmého spatří. Gestliže nepřirostlo poslavný, a vlas má svou barvu, a místo rány gest tělu ginému rovné:

33. Oholen bude člověk from místa poslavný, a zavřen bude za sedm dní giny.

34.

34. Gestliže dne sedmého spatří se, že rěna řogj na nijstě svém, a není nižší nežli gine tělo, očistj ho, a vyspta rauha svá, čist bude.

35. Gestližeby pak po očistění opět vyrostla poslavná na kůži,

36. Vlebude vše ssetřiti, zdali vles w žlutau batwou gest prozničen, nebo zřejmě nečistý gest.

37. Pařliby stála poslavná, a všeobecny byliby černj, at wj, že člověk vzdrazen gest, a siněc at prawj, že gest čist.

38. Uluž, aneb žena, na čjž kůži vtáže se bělost,

39. Pohledj na ně kněz, gestliže dopadne zatemnělau bělost, ana se leštne na kůži, at wj, že není malomocenstvij, ale poslavná batwou býlé, a že gest člověk čistý.

40. Uluž z gehožto hlawy vlasty hnagi, lysý, a čistý gest.

41. A budauli z celá padati vlasty, z předu lysý a čistý gest.

42. Gestliže pak na lysyně, neb na oblysenj býlá neb tyssawá batwa vzešla,

43. A spatří to kněz, odsaudj ho, že má bez pochyby malomocenstvij, kteréz na lysyně vyrostlo.

44. Kdožkoli tedy poslavnin bude malomocenstvím, a oddělen gest wedle všauzenj kněze,

45. Bude místi rauha rozpáraná, hlawu odkrytau, vsta jíalcem zaftytá, volati bude, že poslavniny a nečistý gest.

46. Po všesetku čas, w němž malomocný gest a nečistý, sami budé bydlici vone za stany.

47. Rauha saukenné neb lněné, kteréžby mělo malomocenstvij

48. Čla osnowé a aurku, aneb gissé kůžic, neb cožkoli z kůžc vdečlano gest,

49. Gestliže býlau neb tyssawau poslavnau bude poslavněno, držáno bude za malomocenstvij, a vklázáno bude knězy.

50. Kterýž spatře ge, zavře za sedm dnj:

51. A dne sedmiého opět pohledé, vztjli, že přirostlo, malomocenstvij vragjý gest: odsaudj raucho za poslavněné, y všesetku, na čemž bylo nalezeno:

52. A protož spáleno bude ohněm.

53. Pařli vzřj, že ono ** nepritošlo,

54. Rozkáže, a zpereal to, na čemž malomocenstvij gest, a zavře ge, za sedm dnj ginyh.

55. A když vzřj, že *** twáť syce prvněgjí neuavrátila se, vosač ani malomocenstvij nepřitošlo, za nečisté odsaudj, a ohněm spálj, protože rozlito gest na svorha rauha, aneb po všem, malomocenstvij.

56. Pařli temněgjí bude místo malomocenstvij, když raucho gest vyprámo, odrhne ge, a od celého odděli.

57. Gestližeby pak dál vklázel se na těch místech, kteréž prvé neposlavněna byla, malomocenstvij létajjý a rauhawé: má ohněm spáleno býti.

58. Gestliže přestane, vepře re podruhé vodau ty wěcy, které čisté gesci, a čisté břdau.

59. Tent gest zákon malomocenstvij rauha saukenného a lněného, osnowa, a aurku, y všesetkého nábytku kožíšněho, kterak má **** se očistiti, neb poslavněti † To gest: za poslavněněho vrahla. ** Malomocenstvij. *** Všewá. **** Za čistý neb poslavněný vznán býti.

Kapitola XIV.

Kterak mei očistěn běti člověk, 34.
v dnu od malomocnosti.

1. **G**mluvil Hospodin k Eliogz
žiřovi, říka:

2. Čento gesti rád malomocného, když má očistěn býti: Přiveden bude k knězmu:

3. Kterýž vyjde z stanu, když
naleznec, že malomocnosti očistěno
ne je.

4. Rozkáže tomu, kterýž se čistí,
aby obkorval za sebe dva
vrabce živé, které slouží gisťi, a
diewo cedrové, a červec, a yzop.

5. A jednoho z vrabců káže
zabití v nádobě hlinenné nad vos-
dami živočími:

6. Druhého pak živého s dřez-
rem cedrovovým, a červcem, a
yzopem, omocij ve krvi vrabce
zabitého,

7. Kterauž pokropí sedmkrát
toho, kterýž má očistěn býti, aby
zprávnic očistěn byl: a pustí vrabce
živého, aby na pole odletěl.

8. A když člověk zpěre roucha
svá, oholi všecky chlupy těla, a v-
myge se wodau: a gsa očistěn we-
zde do ležení, toliko tak, aby zůstal
vně před stanem svým za sedm dní:

9. A dne sedmého zholí vlasu
na hlavě, v bradu, v obočí, v chlu-
py celého těla. A když opět wy-
pere roucha, a tělo (vmyge),

10. Dne osmého vezme dva
beránky nepostornené, a ovce
roční bez postorny, a tři t deset-
tiny bělné mausky k oběti (suché),
která by skropena byla olejem, a
zvolášť oleje mýku.

11. A když kněz očistěný
člověka postaví ho, v tyto všecky

wécy před Hospodinem v dvaceti
stánku svědec twi,

12. Wezme beránka, a oběto-
vati ho bude za winu, a oleje
mýku. A když všecky wécy obě-
tovati bude před Hospodinem,

13. Zabige beránka, kde zabí-
ta bywá obět za hřich, a obět zás-
palná, to gesti, na mísce svatém.
Klebo gako za hřich, tak y za winu
kněz přináleží obět: Svatá stras-
tých gesti.

14. V wezma kněz z krve obě-
ti, která * zabita gesti za winu,
položi na konec rcha pravého, to-
ho, kterýž se očistí, a na palce
ruký pravé y nohy:

15. A z mýky oleje nalije na
rukou svatu lewau,

16. A omocij prst pravý w něm,
a pokropí sedmkrát před Hospodis-
nem.

17. Což pak ostatního gesti ole-
je w levé ruce, wylige, na ko-
neček rcha pravého, toho, kterýž
se očistí, a na palce ruký a nos-
hy pravé, a na krev, kteráž wy-
lita gest za winu,

18. V na hlavu geho.

19. V bude prosýti zaň před
Hospodinem, a včinj obět za hřich:
tehdáž zabige obět záspalnau,

20. A wloži gí na oltář s ge-
gymi oběti mořtými, a člověk
rádně očistěn bude.

21. Gestliže pak chudý gesti, a
neníž ruka geho nagjiti (těch mě-
cí) kterež powědny sau, za wi-
nu wezme beránka k oběti, aby
se zaň modlil kněz, a desatý díl
mausky bělné skropené olejem k
oběti (bělné) a mýku oleje,

22. A dvě hrdlicky, aneb dvě
holaubátky, z nichž gedno at gesti

za hčich, a druhé w obět zápalzau:

23. A obětorati bude ge dne osmího očistování svoho knězy, v dveří stánku swédeccwí před Hospodinem.

24. Kterýž přígrma beránka za winu, a mjrku olege, pozdwihne (vileho) spolu:

25. A když zabige beránka, z krac geho wloži na koneček rukha pravého, toho, kterýž se očistíuge, y na palce ruky geho a nohy pravé:

26. Djl pak olege nalige na ruku svaru lewau,

27. W némž omoče prst pravé ruky po kropi sedmkrát před Hospodinem:

28. A dotkne se konce pravého rukha rukho, kterýž se očistíuge, y palci ruky a nohy pravé, na místě ktere, kteráž wylita gest za winu:

29. Ostatní pak djl olege, kterýž gest w lewé ruce, wylige na hlinu očistěného, aby vpopogil za něho Hospodina:

30. A hrdlíčku, neb holaubárko obětorati bude,

31. Gedno za winu, a druhé w obět zápalzau s gegich oběmi mositými.

32. Ta gest obět malomocného, který nemůž mjeti wšech wěcy k očistění sebe.

33. Ymluwil Hospodin k Mogijskowi, a Baronowi, tka:

34. Když wegderete do země Chaznanegské, kteauž gá dám wám k vládnout, budeli rána malomocenskwi w domě,

35. Půgde (ten) gehož gest dům, oznamuge knězy, a dí: Zdá mi se, gafoby byla rána malomocenskwi w domě mém.

36. Ale on rozháže, aby vynešli wšesky wěcy z domu, prvé než wegde do něho, a spati, gesili malomocny, aby nebyly včineny nečisté wšesky wěcy, kteréž w domě gsau. A potom wegde, aby spatiil malomocenskwi domu:

37. A když vzří na sténách geho gafko doljcky bledostí, neb červenosí stáredé, a nižší, nežli ostatní stárci,

38. Wygde ze dveří domu, a hned za wše geg za sedm dnj.

39. A navrátě se dne sedm: ho, spati geg, nalezneli, že pítosilo malomocenskwi,

40. Káže wynejti kameni, na nichž gest malomocenskwi, a wywrcy ge wen za město na místo nečisté:

41. Sám pak dům vnitř (káže) wystrahati wůkol, a wysypati prach. Kterýž ostrahán gest, vnitř za městem na nijsto nečisté,

42. A kameny giné w sadici na místo těch, kteríž wyhnati byli, a glnau hlinau wymazati dům.

43. Pakliby po tom, když wybreni sau kamenové, a prach wystrahabán, a glnau zemí mazáno,

44. Wegda kněz vzíel, že se nazvatílo malomocenskwi, a stěny že sau stropené posílornami, malomocenskwi gest trwagjcy, a nečistý dům:

45. Kterýž hned zborč, a kameni geho a dřívji, y wšesken prach wywihau wen za město na místo nečisté.

46. Kdoby wssel do domu, když zavříti gest, nečistý bude až do včera:

47. A kdyby spal w něm, a gedl něco, zpět raudha strá.

48. Gesilžebý pak kněz wegda
vzíel,

vzřel, že malomocenství nepřítos-
stilo v domě, potom když poznowu-
wymazán byl, očistí geg po návratě
cens zdatový:

49. A k očistěni geho wezme
dva wrabce, a dřewo cedrové, a
červec, a yzop:

50. A zabitv gednoho wrabce
w nádobě hlinenné nad wodami ži-
wými,

51. Wezme dřewo cedrové, a
yzop, a červec, a wrabce živého, a
wssiecko omocij we krvi wrabce za-
bitcho, a w wodách žiwých, a pokro-
pj dům sedmkrát,

52. A očistí geg tak krví wrab-
ce, jako wodami žiwými, a wrab-
cem žiwým, a dřewem cedrovým,
a yzopem, a červecem.

53. A když wypustí wrabce, aby
odletěl na pole swobodné, bude se
modlit za dům, a zpráwně očistěn
bude.

54. Ten gest zákon wsselikého
malomocenství, a ranění:

55. Malomocenství sstatu, y do-
mů,

56. Staránu, a wyrážejících se
nesstowic, lknuté posstowny, a když
se na rozličné twárnosti barvy změ-
nily,

57. Aby se mohlo wédeti, které-
ho času gest něco čistého, neb neči-
stého.

+ To jest: po každém wzeti desáty díl mje-
ry Eti. * Obětována.

Rapitola XV.

Wysluge se nečistota a očistění toho,
kterého tok semene trpi. 16. Sauložnka.
19. Ženy w větrozené ženské nemocy. 25.
Ženy těhotok trpící.

1. Ml. uvelil Hospodin k Moze-
žijssovi, a k Alarenowi, řka:

2. Mluvte synům Izraelským,/

a rete gi: Mluž, kterýž trpi tok
semene, nečistý bude.

3. A tchdáž sauzen bude, že tuo
mu neduhu podrobén gesi, když
každé chvíle přidrží se těla geho, a
specce se mrzká volhkost.

4. Každe lože, na kterémž spí, ne-
čisté bude, a kdykoli bude seděti.

5. Dotíneli se kdo z lidí lože ges-
ho, zpěte raučha swá: a sami vmyt
gsa wodau, nečistý bude až do wes-
čera.

6. Budeli seděti, kde on seděl, y
on zpěte raučha swá: a gsa vmyt
wodau, nečistý bude až do wesčera.

7. Kdoby se dotepl těla geho,
zpěte raučha swá: a sám vmyt gsa
wodau, nečistý bude až do wesčera.

8. Gestližeby rafowý člověk sli-
nu wytvrl na toho, kterýž čistý
gest, zpěte raučha swá: a gsa vmyt
wodau, nečistý bude až do wesčera.

9. Sedlo na něžby seděl, ne-
čisté bude:

10. A cožkoli pod tím bude, kdo
tok semene trpi, pesli věrněno bude
až do wesčera. Kdoby něco z těch
wěců nesl, zpěte raučha swá: a sami
vmyt gsa wodau, nečistý bude až do
wesčera.

11. Wsseliký, kohožby se dotepl,
kdo rafowý gest, nermyw prvé ru-
kau, zpěte raučha swá: a gsa vmyt
wodau, nečistý bude až do wesčera.

12. Nádoba hlinenná, kteréž se
dotkne, rozbita bude: nádoba pak
dřewenná, wmyge se wodau.

13. Gestliže vzdrazen bude,
kdo trpi rafowau nemoc, seče sedm
dnj po swém očistění, a když zpěte
raučha, a (jiný) celé tělo w wos-
dach žiwých, čist bude.

14. Dne pak osmího wezme dvě
hrdličky, aneb dve holaubátky, a
priz

přigde před obličeji Hospodinu kteří dvěma stánkům svědec toj, a dá gnež.

15. Který obětovati bude gedno za hřich, a druhé v oběti zápalnau: a bude prositi za něho před Hospodinem, aby byl očistěn od toku senice svého.

16. Muž, z kterého vychází sýme scházenj, zmýge wodau všecky tělo své: a nečistý bude až do wečera.

17. Raucho, y kůži, kterouž má, zmýte wodau, a nečistá bude až do wečera.

18. Žena, s kterouž se sessel, zmýge se wodau, a nečistá bude až do wečera.

19. Žena, kteráž v navrácení měsíce trpí tok krví, za sedm dní oddělena bude.

20. Baždý, kdož se gj dotkne, nečistý bude až do wečera:

21. Y na čem bude spáti, neb seděti, ve dnech oddělení svého, poskriveno bude.

22. Když se dotkne lože gegijo, zmýte raucha svá: a sam vmyte gsa wodau, nečistý bude až do wečera.

23. Všeliké nádoby, na kteréž by ona seděla, když koli se dotkne, zmýte raucha svá: a sam vmyte gsa wodau, poskrivený bude až do wečera.

24. Gestližebý sessel se s ním muž v času krví měsíčné, nečistý bude sedm dní: a všeliké lože, na němž by spal, poskrivený se.

25. Žena, která za mnoho dní trpí krvotok, ne v času nemoci ženské, aneb kteráž po ženské nemoci nepřestane krev těcy, gak dluho podrobena gest romu trpení, nečistá bude, gakoby byla v času nemoci ženské.

26. Baždě lože, na němž by spala, a nádoba na něj by seděla, poskrivená bude.

27. Kdož koli dotkne se těch věcí, zmýte raucha svá: a sam vmyte gsa wodau, nečistý bude až do wečera.

28. Dostavil se krew, a těcy přestane, sedm dní očistování svého:

29. A dne osmého obětovati budete za sebe knězy dvě hrdlicky, aneb dvě holaubátek, kteří dvěma stánkům svědec toj:

30. Který gedno obětovat bude za hřich, a druhé v oběti zápalnau, a modlit se bude za ni před Hospodinem, a za tok nečistoty gegj.

31. Protož budete věti syny Izraelské, aby se warovali nečistoty, a nezemřeli v nečistotách svých, když by poskriveni stánku mého, kterýž gest mezi nimi.

32. Ten gest zákon toho, kterýž trpí tok semene, a který poskriven bývá scházenjim,

33. A která časy nemoci ženské oddělena bývá, neb z které vstavocí ne těcy krew, a člověka, kterýž by spal s ní.

Kapitola XVI.

Bdy a gak měl kněz vcházet do Svatyně, a gí očistit s stánkem y s oltářem a svátek očistování světiti.

1. Omluvil Hospodin k Mlogižíssovi po smrti dwou synů Aaronových, když obětuval jeho oběť cyži zabiti sau:

2. A přikázal gemu, řka: omluv k Aaronovi bratu svému, ať řka: deho času newcháž do Svatyně, kteráž gest za oponau před Slitownicí, kterouž přikryta gest Alia a, aby nevmlíel (nebo v oblace včíží se nad Slitownicí).

3. Kec tyto věci pravě včiní:

Cele za hřich obětování budec, a stopce w obět zápalnau.

4. W sukní lněnau obleče se, zpodkami lněnými hanbu přikryge: opájse se pasem lněným, čepicy lněnau vstaví na hlavou: nebo ta raučka a řasau swatá: w kteráz wſecká, když bude vmyt, obleče se.

5. Y přigme odewšeho množství synu Izraelstých dva kožly za hřich, a gedenho stopce w obět zápalnau.

6. A když obětovati bude cele, a pomedlji se za sebe, y za dům svůj,

7. Dva kožly posťawi před Hospodinem ve dvoučich stánku swědec:

8. A vrhna los na oba, geden Hospodinu, a druhý kožlu, který má wypuštěn být:

9. Vla kteřeho padne los Hospodinu, obětovati bude geg za hřich:

10. Vla kteřeho pak kožlu který se mž wypuštiti, posťawi geg živého před Hospodinem, aby včinil modlitbu nad ním, a wypustil ho na pausit.

11. Když tyto wécy rádne wyplní, obětovati bude cele, a modle se za sebe, a za dům svůj, zabige ge:

12. A wezma kadičnici, kteří raučky vhljin z oltáře naplní, a nabera rukau složeného kadičla z woných wécy k zápalu, za oponu wezde do Swatyně:

13. Uby vlože na oheň wonné wécy, dcym z nich, a pára přikryla Slitownici, kteráz gest nad swědecem, a aby nevniel.

14. Wezme také z kruhu telete, a pokropí prstem sedmkrát proti Slitownici k východu.

15. A když zabige kožla za hřich lidu, wnes řewo geho vnitř za opo-

nu, gakož připraváno gest o kruhu telete, aby pokropil naproti Slitownici,

16. A wycistil Swatyni od nečistot synů Izraelstých, a od přestupení gegich, y wšech hřichů. Wedle toho rádu včiní stánku swědec, který postaven gest mezi nimi v prostřed nečistot přibytku gegich.

17. Žádný z lidj ak není w stánku, když Biskup wchází do Swatyně, aby se modlil za sebe, a za dům svůj, a za wſecko shromážděnij Izraelsté, dokudžby newyssel.

18. Když pak wycide k oltáři, který před Hospodinem gest, ak se modlji za sebe, a wezma řewo telete a kožla, ak lige na rohy geho wůkol:

19. A pokropí prstem sedmkrát, ak očistí a posvěti geg, od nečistot synů Izraelstých.

20. Když wycistí Swatyni, y stánek, y oltář, tehdy ak obětuje kožla živého:

21. A wlože obě ruce na hlavu geho, ak wyznáwa wſecky neprawosti synů Izraelstých, a wſecky winy y hřichy gegich: kteréž winssuge blawé geho, wypusti ho křeče člověka připraveného, na pausit.

22. A když ponese kožel wſecky neprawosti gegich do země pusté, a pustěn bude na pausit,

23. Vla vratí se Aaron do stánku swědecem, a zvolka raučka, w kteráz byl prwé oblécen, když wchází do Swatyně, a nechage (gich) tam,

24. Vmyge tělo swé na státem místě, a obléče se w raučka swá. A když wycide obětovati budec obět zápalnau swau, y lidu, modliti se budec za sebe, gakož za lid:

25. A tuč, kterýž obětován gest za hřichy, páliti bude na oltáři.

26. Ten pak, kterýž wypovedl kozla wypuštěného, zpěre rauha svá, a tělo (vnujge) wodau, a tak wegde do stanu.

27. Cele pak a kozla, kterýžto za hřich byli zabiti, a kterých krew vnesena gest do Svatyně, aby očistění vyplnilo sc, vynesau wen z stanu, a spálj ohněm tak kůžc, gako maso gegich, y hnúg:

28. A kdožkoli spálj ge, zpěre rauha svá, a tělo (vnujge) wodau, a tak wegde do stanu.

29. Y bude wám to za prázdro včenné: Měsíce sedmého, desátého dne měsíce, trápiti budez te duisse swé, a žádného dbla nezadat dělati, bud tu zrozený, bud přijhoz̄, kterýž gest po hostinu mezi wámi.

30. W ten den bude očistování wás, a očistění odewšeh hřichů wasich: před hospodincem očistění budete.

31. Nebo sobota odpočinutí gest, a trápiti budete duisse swé náboženstwím vstawienným.

32. Bude pak očistovati kněz, kterýž gest pomazaný, a gehožtorece posvěcený sau, aby autad kněžstvý konal místo orce swého: a obléčen bude w raucho lnéné a w rauha svatá,

33. A wycistj Svatyni, a stánek swědec twi, y oltář, kněz j také, y wseckem lid.

34. A bude wám to za práwo včenné, abyste se modlili za syny Izraelské, y za wsecky hřichy gegich gednau w roce. Včinil tedy, gakož byl přikázal hospodin klogžssovi.

Kapitola XVII.

Přikázal však, aby Izraelští gemu samemu, a ne káblu, obětovali: a to w stánku, a ne na poli. 10. Ten tvoří zavos wedel gimi gisti krew, a co koli samo od sebe vmtelo, neb od zvěti vdávovo gest.

1. Mluwil hospodin k klogžssovi, řka:

2. Mluwo Aaronowi, y synum geho: y wsem synum Izraelstym, řka k nim: Tato gest řec, kteříž přikázal hospodin, řka:

3. Člowěk každý z domu Izraelstého, zabigeli wola, aneb otcy, aneb kozu, mezy stany, aneb wne za stany,

4. A nebudeli obětovati ke dvěrám stankovým oběti hospodinu, winen bude krov: gakoby krew wylil, tak zahyne z prostředku lidu swého.

5. Protož kněz obětovati mazgi synowé Izraelští oběti swé, kterež zabití na poli, aby posvěcený byly hospodinu předvedenimi stánku swědec twi, a aby obětovali ge za oběti pokogné hospodinu.

6. Y wylige kněz krew na oltáře hospodinu v dvěři stánku swědec twi, a páliti bude tuž wuni chuztnau hospodinu.

7. A nikoli wjce nebudau obětovati oběti swých dáblum, s nimižto smilnili. Práwo (to) včenné bude gimi, y potomkum gegich.

8. A díss k nim: Člowěk z domu Izraelstého, a z přijhozých, kteříž gsa po hostinu v wás, kterýžby obětovali obět zápalnou, aneb (ginou) obět,

9. A ke dvěrám stánku swědec twi neprivedly gji, aby obětována byla hospodinu, zahyne z lidu swého.

10. Člowěk každý z domu Izrael-

**Izraelstého, a z příchozých, kteříž
jsou pohostinu mezi nimi, gestliže
gíslí bude kříre, zatímco tvar
svau proti dussi geho, a vyhladim
gi z lidu geho,**

11. Ktěbo t' dusse těla we křwi
gest: a gá dal sem gi wám, abyste
se gi očistovali na oltáři za dusse
wasse, a křew aby byla za očistění
dusse.

12. Protož sem řekl synům Izraelstým: * Wesseliká dusse z wás
nechude gíslí křwe, ani z příchozých,
kteríž jsou pohostinu v wás.

13. Člověk, který žoli z synů
Izraelstých, y z příchozých, kteříž
jsou pohostinu v wás, gestližeby
l'wem a čížbau vlowil zvje, neb
práka, kterých slussi gíslí, ať vylí-
ge kře geho, a zakryje gi zemí.

14. Ktěbo dusse wesselikého těla
we křwi gest: od kudž řekl sem sy-
nům Izraelstým: Brwe wesseliké-
ho těla nebudete gíslí: nebo dusse
těla we křwi gest: a kdyby koli wěk
gedl gi, zahyne.

15. Dusse, kterázby gedla vnit-
linu, neb popadené od zvěři, tak z
rodilých tui, gáko z příchozých, zpě-
ře rauha swá, a sebe samého (vnu-
če) wodau, a poskvrněný bude až
do večera: a tím rádem čist včiněn
bude.

16. Pakli nezpěče rauha swého,
a těla (nevnuhy) poneše nepravost
swau.

* Wiz Deut. XII, 23. * Žádný člověk.

Rapitola XVIII.

Bůh zapovídá manie swoje s křevni-
mi přátelej: zo. y wesseliké cyzolo istwo,
Sodomský břich, a břich s howadem.

1. Mužovil Hospodin k Mogži-
ssovi, ika:

2. Vlivo synům Izraelstým, a
djsu k nim: Gá Hospodin Bůh wásu:

3. Wedle obyčeje země Egypt-
ské, w kteréž ste bydlili, nebudete či-
niti: a wedle obyčeje krajiny Cha-
nanegské, do kteréž gá vvedu wás,
nebudete dělati, ani w vstanovených
gegich budete choditi.

4. Budete činiti saudy mé, a při-
kázanj má zachowáte, a budete chod-
iti w nich. Gá Hospodin Bůh
wás.

5. Ostříhegte vstanovenj myf,
y sandu, které činé člověk, živ bu-
de w nich. Gá Hospodin.

6. Žádný člověk nepřistoupí k
přítelkyni své křevni, aby odkryl
hanbu gegi. Gá Hospodin.

7. Hanby otce svého, a hanby
matky své neodkryges: matka
twá gest: neodkryges hanby gegi.

8. Hanby ženy otce svého ne-
odkryges: nebo gest hanba otce
twého.

9. Hanby sestry své z otce, neb
z matky, kteráž doma neb v ně zplo-
zena gest, neodkryges.

10. Hanby dcery syna svého, neb
vnučky z dcery neodkryges: ne-
bo hanba twá gest.

11. Hanby dcery manželky otce
svého, kterouž porodila otce twé-
mu, a gest sestra twá, neodkryges.

12. Hanby sestry otce svého ne-
odkryges: nebo tělo gest otce
twého.

13. Hanby sestry mateře své
neodkryges, proto že gest tělo ma-
teře twé.

14. Hanby stregce svého neod-
kryges, ani přistoupis k manželce
geho, kteráž s tebou přibuzen-
stvím gest spogena.

15. Hanby nověsty své neod-
kryges, nebo manželka syna twého
gesi, aniž odkryges hanby gegi.

16. Hanby manželky bratra
smebo neodkryges : nebo hanba
bratra twého gest.

17. Hanby manželky sice, a dcer
y gegi neodkryges. Dcery syna
griegi, a dcery gegi dcery nepo
gmejs, aby odkryl hanbu gegi: ne
bo telo gegi gsau, a takové sgit
twé zprzeněni gest.

18. Sestry manželky swé f sau
lojenj s ni, newezmesa, aniž od
kryges hanbu gegi, dokudž ona ge
sté živá gest.

19. B žené, kteráž trpí ženstvu
nemoc, nepristoupis, aniž odkry
ges mřkost gegi.

20. S manželkou blížního swé
ho nesegdes se, ani semene smijes
s njm poskornis se.

21. Ž semene twého nedáss, aby
obětováno bylo modle Moloch,
aniž poskornis gmeňa Boha swé
ho. Gá Hospodin.

22. S mužským pohlavím ne
smišsug se, scházege se gáto s ženau,
nebo ohawnost gest.

23. S žádným howadem ne
segdes se, aniž se poskornis s
njm. Žena nepoddá se howadu,
aniž se s njm spogj: nebo nessles
chcenost gest.

24. Klepoškernigte se jédnau
z těch všech wécy, kterýmiž po
skorneni sau wiščni národowé,
kteréž gá wywchu před twář
wasji,

25. A kterými poskorněna gest
země: gegjsto neslechetnosti gá na
wstrijowim, aby wywyla obywatele
swé.

26. Ostríjhegte vstanovenj myf
a soudù, a nečíste ze všech ohaw
ností těchro, tak tu rodilý, gáto
přespolnij, kterýž gest pobostinu v
was.

27. Klebo všechy ohawnosti
tyto činili obywatele země, kteříž
byli před wámi a poskornili gi.

28. Marúgce se tedy, aby v té
podobné newywtátila, když býte
tovné wécy činili, gáto wywratila
národ, kterýž byl před wámi.

29. Všeliká dusse, kterážby vči
nila něco z ohawnosti těchro, zažy
ne z prostředku lidu swého.

30. Ostříjhegte přikázani myf.
Nečíste z nich wécy, kteréž činili ti,
kteříž byli před wámu, a nebudete po
skorněni w nich. Gá Hospodin
Bůh was.

Rapitola XIX.

Po opětování a wswětlení některých
přikázání, přidávají se gina nová při
kázání.

I. Mluwil Hospodin F Mogjiss ssovi, ika:

2. Mluwo ke všemu shromáž
děný synů Izraelstých, a díss f nim:
Swatj bude nebo gá swatý gsem,
Hospodin Bůh was.

3. Gedenkajdý bog se otce swé
ho, y matky swé. Sobot mřch
ostříjhegte. Gá Hospodin Bůh
was.

4. Kleobracigte se f modlám,
aniž bohů lítých délegte sobě. Gá
Hospodin Bůh was.

5. Gestliže * zabilete obět po
kognau Hospodinu, aby byl vfracen,

6. Coho dne, kterež bude za
bita, gisti budecc gi, y druhého dne:
cožkoli paž žustane do dne třetího,
ohněm spálje.

7. Gestližeby někdo po dnu
dnech gedl z ni, swatosti zbařen
bude, a winen bezbožnosti:

8. A ponec nepravost swau;
nebo swatou wěc Hospodinovu po
sítej.

štěrenil, a zahyne dusse ta z lidu svého.

9. Když budess žíti obilj země své, nezčnese až k samé zemi svých řek země: aniž budess zbijat požus stálych kláju.

10. Ani na winnicy své hrozny a zrnu padající sbromají do vratit budess, ale chudým, a počestným k sebrání nechás. Gá Hospodin Boh wás.

11. Klevčinje krádežc. Nebudec klamati, aniž kdo oklamá blížněho svého.

12. Nebudess křivě přisahati ve jménu mém, aniž poskytniss jména Boha svého. Gá Hospodin.

13. Klevčinjs křivdy blížnímu svému, aniž mocý vtipnese ho. Klevčinje mžda dělniska tvého v rebe až do gitra.

14. Nebudess zločeciti blížnímu, aniž před slepým položíš aurazu: ale bári se budess Hospodina Boha svého, nebo gě gsem Hospodin.

15. Nebudess činiti, což nepravého gest, aniž budess nespravedlivě souditi. Nehled na osobu chudého, ani čti obličege mocného. Spravedlivě suds blížnímu svému.

16. Nebudess hánce, aniž tagný vrhac v lidu. Nebudess státi proti křivi bližního svého. Gá Hospodin.

17. Nebudess nenáviděti bratra svého v sedci svém, ale zgesvouč potresy ho, abys neměl ** nad ním hřihu.

18. Nehledeg pomsty, aniž pamatovati budess na křivodu spolužíščanu svých. Nilmovati budess přilele svého, gálo sebe samého. Gá Hospodin.

19. Vstanovenj mých osťihegz:

te. Nedopustiss howadu svému scházeti se o živocichy ginčo pokolenj. Polesvého neposegess rozlíčným seimenem. W raucho, kteréž ze dvou věcích setkáno gesti, neoblezíces se.

20. Gestližby člověk spal s žez nau sguini seniene, kterážby byla dívka *** také na vdání, a vissak mždai newykaupená, ani svoboda udatovaná: bili budau obadwa, a nevintau, nebo nebyla svobodná.

21. Za vinnu pak svau obětovati budec Hospodinu ke dveřím svédečejskopce:

22. V bude se zaň modliti kněz, a za hřich geho před Hospodinem, a smiluječ se nad ním, a bude prospěšn hřich.

23. Když wegdeti do země, a sstipici budete v ní stromy owočné, odemnici neobřezání nich: gablka, kteráž wydáwagi z sebe, nečistá budau vám, a nebudete gisti z nich.

24. Čtvrtého pak leta všecko owoce gegich posvěcenno budec chvalitebně Hospodinu.

25. Pátého pak leta gissi budete owoce, sbromajíce gablka, kteráž wydáwagi. Gá Hospodin. Boh wás.

26. Nebudete gisti s křvi. Nebudete hádati po sstibens pracím, ani budete ssetřiti snů.

27. Aniž budete stržhati vlasu okrauhle: aniž budete holiti brady.

28. A nad mrtvými nebudete řezati tělo svého, aniž gafých znamení, neb gizviny budete sobě dělati. Gá Hospodin.

29. Nedáweg dcery své k smíštěvu, aby nebyla poskytněna země, a nebyla naplněna nejleherností.

30. Sobot mych osříbegre, a Swas

Svatyně mé bogre sc. Gá Hos
spodin.

31. Nevchylujte se k čarodějnjkám, ani se přegte nač od hadaců, abyste se posloučili s tržem. Gá Hospodin Bůh wáse.

32. Před sedmi roky bławcu pozvání, a cti osobu starého: a bog je hospodina Boha swého. Gá gsem hospodin.

33. Budeli bydliti přijhozý w zemi wassí, a budeli se zdržovati mezy wámi, newytkegte mu:

34. Ale ak gest mezy wámi gá so tu rozený: a budete geg milovati gá so sami sebe: nebo y vy byli ste přijhozý w zemi Egypské. Gá Hos spodin Bůh wáss.

35. Kleciňce nic nepravého w saudu, w lochu, w wáze, w mísce:

36. Wáha sprawedlivá, a rovná ak gau záwazí, sprawedlivý kotec, a sprawedlivý žegdlik. Gá Hospodin Bůh wáss, kterýž seni wyzvedli wás z země Egypské.

37. Ostříhegte wsech přikázání myf, y wsech saudů a činete ge. Gá Hospodin.

* Obětovati budete. ** Pro něg. *** Gu venu zašloubená.

Rapitola XX.

Vsudkowé Boží na rozličné hříšnosti.

I. **G**á Iluwil Hospodin k Molochu žíjšovi, řka:

2. Tyto wécy inluwiti budete synům Izraelstým: Člověk z synů Izraelstýf, a z přijhozýf, kterýž bydlí w Izraeli, gestližeby který dal z semene swého modle Moloch, smrti ak vnitře: lid země vřame: naged ho.

3. A gá postavim tvář swau proti němu: a vyhlaď jeho z prostředu lidu geho, proto že dal z

semene swého (modle) Moloch, a zpržnil Svatyni maw, a posloučil gména svatého mého.

4. Gestližeby pak lid země zas nedbáwage, a gá so málo sobě wázže rozkázaní mého, propustil člowěka, kterýž dal z semene swého (modle) Moloch, a necháelby ho zabiti:

5. Postavim tvář swau na člowěka toho, a na přibusnost geho, a vyhlaď jeho, y wsecky, kterýž povolili gemu, aby simlnil s Molochem, z prostředu lidu geho.

6. Dusse, kterážby se vchylila k čarodějnjkám a hadacům, a simlnilaby s nimi, postavim tvář swau proti ní, a vyhlaď jeho z prostředu lidu gegijo.

7. Postavětež se a budete svatí, nebo gá gsem hospodin Bůh wáss.

8. Ostříhegte přikázání myf, a činete ge: Gá Hospodin, kterýž posvěcugi wás.

9. Kdožby zločecil otcy swému, neb matči, ak smrti vnitře: otcy a matči zločecil, krew geho ak gest na něho.

10. Budeli kdo simlniti s ženou druhého, a cyzoložstwo spáchá s manželkou bližního swého, ak smrti vnitru y cyzoložný, y cyzoložnice.

11. Kdoby spal s macechau swau, a odkrylby hanbu otcce swého, smrti ak vnitru obadwa: krew gegiž budiž na ně.

12. Gestližeby kdo spal * s nevěstou swau, ak obadwa vnitru, nebo hanbost spáchali: krew gegiž budiž na ně.

13. Kdoby spal s mužským pochlavím scházenim ženským obadwa spáchali obávost, ak smrti vnitru: budiž krew gegiž na ně.

14. Kdoby nad manželku dcetu

14. Pogal matku gegi, neslechetnost včinil: za života hořeti bude s ní smi: aniž tak veliký hřich zůstane v prostřed wás.

15. Kdoby s howadem, a s dobytčem sessel se, smrtj ať vmté: howado také zabite.

16. Žena, kterážby se podložila kterémužkoli howadu, spolu zabita bude s ním: krew gegich budí na ně.

17. Kdoby pogal sestru swau, dcetu otce svého, neb dcetu matky své, a spářilby hanbu gegi, a ona vzítelabz hanbu bratrowau, hanebnau wěc včinili: zabiti budou před obličejem lidu svého, protože je mizstost swau wespolek odkryli, a ponesan neprawost swau.

18. Kdoby se sessel o ženau v roce ženské nemocy, a odkryly mizstost gegi, a ona otevřelaby studničky krvě své, zabiti budou obadwa z prostředu lidu svého.

19. Hanby sestry matky své, a sestry otce (svého) neodkryges: Kdoby to včinil, hanbu těla svého obnažil, ponesau obadwa neprawost swau.

20. Kdoby se sessel o manželkau stregce, neb vgcce svého, a odkryly hanbu přibusenství svého, ponesau obadwa hřich svůj: bez dětí vmtau.

21. Kdoby pogal ženu bratra svého, wěc neslušnau čini, hanbu bratra svého odkryl; bez dětí budou.

22. Ostřihegre vstanowení mych; y saudů, a činete ge: aby y wás newyvrátila země, do kteréž wegdetet, a (w kteréž) bydliti budete.

23. Nechodte w vstanoweních národů, kteréž gá wyženu před

wámi. Nebo wšechy tyto wěcy činili, a w oskliwosti měl sem ge.

24. Wáni pak mluwim: Vlázdněte zemj gegich, kterauž dám wám k dědicewj, zemj tekaucy mlékem a medem. Gá hospodin Boh wás, kterýž sem oddělil wás od ginyh národů.

25. Oddělte tedy y wj howado čisté od nečistého, a ptáka čistého od nečistého: abyste neposkvrnili dusi swých w howadu, a w ptácych, y we wšech wěcech, kteréž se hrybagi na zemi, a které vřázel sem wám, že gsau poskvrněné.

26. Budete mi swati, nebo swaty gsem gá hospodin, a oddělil sem wás od ginyh národů, abyste byli mogli.

27. Muž, neb žena, w nichžby byl duch čarodějný, neb wěstj, ať smrtj vmtau. Kamcnym vřázege: krew gegich budí na ně.

* S manželkau syna svého.

Rapitola XXI.

Kněži žeho se měli warowati, 17. a kteři nebyli způsobni k služebnosti kněžstva.

I. Než také hospodin k vlogžiš ssovi: Mluwo k kněžjm synům Aaronovým, a čefnes k nim: Ať se neposkvrnuje kněz na smrtjich měškanu swých,

2. Gediné toliko na krevních, a přibusených, to gest nad otcem, a matkou, a synem, a dcerau, a bratrem také,

3. A sestrau pannu, která není vdaná za muže:

4. Ale ani na knížeti lidu svého neposkvrnuje se.

5. Nebudau holici blawy, ani brady, ani na těle svém nevčinj čejání.

6. Swat-

6. Svatj budan Bohu swému, a neposkornj gména gho: nebo žípal Hospodinu, a chleby Boha svého obětují, a protož svatj budau.

7. Newěstky, a sspáne Furwy nepegman sobě za manželku, ani té, kteří zapužena gest od manžela: nebo posvěcení sau Bohu swému,

8. A chlebý předloženj obětují. A tedy gsau svatj, nebo y gá swazný gsm, Hospodin, kterýž posvěceni cugi gich.

9. Dcera knězova budeli zastřízena w similstwu, a zpržnili gméno otce svého, ohném vpálena bude.

10. Biskup, to gest, Bněz nevyšli mezy bratřimi svými, na gest kožto hlawu wylit gest oleg pomazání, a ghož ruce w kněžství posvěceny sau, a gest oblečen w raučka svatá, hlawy swé neodkryge, raučka neroztrhne:

11. A dokonce k žádnému mrtvemu newegde, také nad otcem svým, a matkou neposkorni se.

12. Aniž wygde z Swatyň, aby neposkornil Swaryné Hospodiny, nebo oleg svatého pomazání Božího na ném gest. Gá Hospodin.

13. Pannu pogme sobě za manželku.

14. Wdowy pak a zapužené, a zpržnělé, a newěstky nepogme, ale děvečku z lidu svého:

15. Aby nesmísl kmene rodu svého s obc̄ narodu svého: nebo gá Hospodin, kterýž posvěcugi ho.

16. Y mluwil Hospodin k Moggissowi, řka:

17. Mluw k Aaronovi: Člověk z kmene svého po čledech, kteříž měl poskornu, nebude obětovati chlebů Bohu swému:

18. Uni nepristupj k službě gho: budeli slepý, budeli fulhawý, budeli mjeti nos malý, nebo přilis veliký, neb křiwoý,

19. Budeli mjeti zlámanau nohu, neb ruku,

20. Budeli hrbowatý, budeli bljkaowý, budeli mjeti bělmo na oká, budeli mjeti vstavocnau prassirost, aneb liscege na těle, neb budeli průtrž mage.

21. Každý, kterýžby měl poskornu z semene Aaronova kněze, nepristupj obětovati oběti Hospodinu, ani chlebů Bohu swému:

22. Wsak gisti bude chleby, kterýž se obětují w Swatyň,

23. Tak toliko, aby za oponu newcházel, ani přistupoval k oltáři, nebo poskornu má, a poskornovat nemá Swatyne mé. Gá Hospodin, kterýž posvěcugi gich.

24. Mluwil tedy Moggiss k Aaronovi, a synům gho, y ke wszechmu Izraelovi, wscecky věcy, kteréž mu přikázány byly.

Rapitola XXII.

Nečisti, a cyzozemcy, neměli gisti z oběti Bohu obětovaných. 18. Vepřiu, gí se wady, bez kterých měla být obět.

I. Mluwil také Hospodin k Moggissowi, řka:

2. Mluw k Aaronovi, y k synům gho, ať se warugj těch věcy, kteréž posvěceny sau synů Izraelštých, a ač neposkorniugj gména věcy mně posvěcených, kteréž oni obětují. Gá Hospodin.

3. Kdy k nim, y k potomkům gegich: Wseliký člověk, kterýž přistupí z rodu waschho k těm věcem, kteréž posvěceny jah, a které obětovali synové Izraelští Hos-

spodinu, na kterým gest nečistota, zahyne před Hospodinem. Kteréž gsem Hospodin.

4. Člověk z senice Aaronovou, kterýž byl malomocný, aneb trpící tak senice, nebude gisti z těch věcí, kteréž mi posvěcený sáu, dožduj nebude vzdálen. Kdožby se dotekl nečistého nad mrtvým, a z ktereho vychází sýmě gáko schází, zemíplazu,

5. A kdo se dotýká zemíplazu, a čehokoli nečistého, gehož dotknutí nečisté gest,

6. Nečistý bude až do večera, a nebude gisti těch věcí, kteréž posvěcený sáu: ale když v myge tělo své vodař,

7. A zapadne slunce, tehdyž očištěn gsa gisti bude z posvěcených věcí, nebo pokrm gcho gest.

8. Vmrliny, a popadeného od zmrzly nebudou gisti, ani se v nich poskriveny. Gá gsem Hospodin.

9. Ak oštíhagj příkázani mych, aby nebyli oddáni hřichu, a nezemeli v Svatyni, kdyby gi poskrivenili. Gá Hospodin, kterýž posvěcugi gich.

10. Všeliký cyzozemec nebude gisti z posvěcených věcí, podruhé kněze, a nágemněk nebudou gisti z nich.

11. Kohož pak kněz kaupí, a který v domě geho zplozen bude, tikt budou gisti z nich.

12. Gestliže dcera knězova vodař se za kohokoli z lidu (obecného): z těch věcí, kteréž posvěcený sáu, a z pravotin gisti nebude.

13. Gestližeby pak gsauc vdořwa, nebo zapužena, a bez dětí nazvátila se zase do domu otce svého: gáko gsauc děvče zvykla, bude se

knuci pokrm otce svého. Žádni cyzozemec gisti z nich nebude mít moc.

14. Kdoby gedl z posvěcených věcích žrže nevědomy, přidá pár díl s tím, což gedl, a dá knězy do Svatyně.

15. A neposkriveny posvěcené věci synů Izraelstých, kteréž obětují Hospodinu:

16. Aby snad nesnášeli nepravostí hřichu svého, kdyžby posvěcené věci gedli. Gá Hospodin, kterýž posvěcugi gich.

17. U miluwil Hospodin k Mologžissowí, tka:

18. Miluwo k Aaronovi, a k synům geho, y ke všem synům Izraelstým, a díss k nim: Člověk z domu Izraelstého, y z příchozých, kterýž bydlí v was, kdožby obětoval obět svau, budi sliby plné, aneb dobrovolně obětuge, cožkoli obětuge v zápalnau obět Hospodinovu,

19. Aby se obětovalo žrže was, samičk neposkrivený bude z volu, y z ovce, y z kozy.

20. Gestliže bude mít poskrivenu, nebudete obětovati, aniž bude přijatné.

21. Člověk, kterýžby obětoval obět po kognau Hospodinu budi sliby plné, nebo dobrovolně obětuge, tak z volu, gáko z ovce, neposkrivené obětovati bude, aby bylo přijatné žádná poskrivena nebude na ném.

22. Gestliže slépe bude, gestliže polámané, gestliže sčámk magicy, gestliže (bude mít) nesťovice, aneb prassirost, aneb lissig: nebudete gich obětovati Hospodinu, aniž přiliti budete z nich na oltáři Hospodinovu.

23. Wola a ovce s včetným vchein

vchém a očasem, dobrovolně můžete obětovat; slab pak z nich nemůžete placen být.

24. Všelikého howada, kteréž má neb zetiřené, neb zlacené, neb různe a odgare nároky, nebudete obětovati Hospodinu, a očasem v zemi wasi toho nečiněte.

25. Z ruky cyzozemce nebudete obětovati chlebu Bohu svému, a cejbykoli giného dáti chrel: nebo perutěně a poskvrněně sau všecky tacy: neprigmete gich.

26. Vmluvil Hospodin k Mojsi žijíci, řka:

27. Muš, ovce, a koza, když se vrodi, za sedm dní budou pod vedenem mateče své, dne pak osmího, a potom budou moci obětovány být Hospodinu.

28. Bud ona kráva nebovce, nebudou obětovány jednoho dne s plody svými.

29. Kestliže * zabilete oběť za díku čineni Hospodinu, aby mohl všetci být,

30. V týž den snite gi, nezístané nic do gjeta druhého dne. Gá Hospodin.

31. Ostříhegte přikázani mych, a činěte ge. Gá Hospodin.

32. Keposkvrnigte gména mého svatého, aby byl posvěcen byl v prostřed synu Izraelského. Gá Hospodin, kterýž posvěcugi wás,

33. A vywedl sem (wás) z země Egyptské, aby byl wám za Boží. Gá Hospodin.

* Obětovati budete.

Kapitola XXIII.

O slavnostech výročních.

1. Vmluvil Hospodin k Mojsi žijíci, řka:

2. Všluwo synům Izraelským, a řeknes k nim: Tyrot gšau dnowé Hospodinovi, kteréž nazývatí budete svaté.

3. Ostat dny budete dělati dílo: den sedmý, že soboty odpočinutí gest, slaviti bude svatý. Žádného díla nebudete dělati v něm: Sobota Hospodinova gest ve všech přibývajících wasiach.

4. Tito tedy gšau dnowé Hospodinovi svatí, kteréž světití máte časy svými.

5. Všeckyce prvního čtrnáctého dne měsýce k vetteru, gest * jáze Hospodinovo.

6. A patnáctého dne toho měsýce, slavnost Přesnic Hospodinových gest. Sedm dní budete gjisti přesné chleby.

7. Den první bude wám neys slavnégsi, a svatý: žádného díla služebného nebudete dělati v něm:

8. Ale obětovati budete v ohni oběť Hospodinu za sedmi dní. den pak sedmý bude slavnégsi, a svatégsi: a žádného díla služebného nebudete dělati v něm.

9. Vmluvil Hospodin k Mojsi žijíci, řka:

10. Všluwo synům Izraelským, a řeknes k nim: Když wedete do země, kterouž gá dám wám, a žjet budete obili, přinesete snopy s klasami, proutiny žně wasi, k knězy:

11. Kterýž pozdvihne snopku před Hospodinem, aby přijemné bylo za wás, druhého dne soboty, a posváti ho.

12. A v též dnu, kterého posvátejte se snopkou, zabít bude berázenek neposkvrněný roční, v oběť žalnau Hospodinovu.

13. A mokré oběti obětovány bud-

budou s ním, dvě desetiny manky bělné štěpené olegem k zápalu Hospodinovu, a k vůni nechutněgssj: moře také oběti výna, čtvrtý díl (mírn) výn.

14. Chleba, a pražmy, a krup nebudete gísti z obilj, až do dne, kterémž obětovati budete z něho Bohu svému. Přikázání gest večeřné, v pronárodech, v všech přejbycích vassich.

15. Počítati tedy budete od druhého dne Soboty, v němž ste obětovali snop prvotin, sedm týdennu plnýh.

16. Až do druhého dne ** dosplnění sedmého týdne, to gest, paděsate dnj: a tak obětovati budete obět novau Hospodinu

17. Ze všech přejbycích vassich, dva chleby prvotin, ze dvou deseti bělné manky k vassene, kteréž vpečete za prvotiny Hospodinovu.

18. A budete obětovati s chlebý sedm beránků neposkrivených ročníh, a tele z klotu gedno, a skopce dva, a budou v zápalnau oběti s mořtými obětními svými, v vůni nechutněgssj Hospodinu.

19. Obětovati budete v kozla za hřjich, a dva beránky roční oběti po fogné.

20. A když kněz pozdravíne gích s chleby prvotin před Hospodinem, dostanau se k požitku gicho.

21. V nazívete ten den neyslavněgssj, a neysvětěgssj: žádného díla služebného nebudete dělati v něm. Ustanovení večné bude všechn přejbycích a pronárodech vassich.

22. Když pak budete žíti obilj země vassi, nezežnete ho až k zemi: ani pozůstalých klasů nebudete zdě-

tati, ale chudým, a pocestným zanecháte gích. Gá gsem Hospodin Bůh vás.

23. Vmluvil Hospodin k Klugovi, říka:

24. Mluvo synům Izraelským: Měsýce sedmého, prvního dne měsýce, budete mít Sobotu, památku, zvoucícími traubami, a slavit bude svatá:

25. Žádného díla služebného nebudete dělati v ní, a obětovati budete obět zápalnau Hospodinu.

26. Vmluvil Hospodin k Klugovi, říka:

27. Desátého dne tohoto sedmého měsýce, den očišťování budete nejslavové, a slavit bude svatý: vtrápití budete dusse své v něm, a obětovati budete zápalnau oběti Hospodinu.

28. Žádného díla služebného nesbudete dělati v čas toho dne: nebo gest den smírování, aby se smíral nad vámi Hospodin Bůh vás.

29. Všeliká dusse, kterážby nebyla trýzněna v ten den, zahyne z lidí svých:

30. A kterážby nějaké dílo dělala, vybladim gi z lidu gegjho.

31. Žádného tedy díla nebudete dělati v něm: Ustanovení večné bude vám ve všech pronárodech, a přejbycích vassich.

32. Sebora odpocinutí gest, a vtrápití budete dusse své devátého dne měsýce: Od večera až do večera světiti budete *** soboty své.

33. Vmluvil Hospodin k Klugovi, říka:

34. Mluvo synům Izraelským: Od patnáctého dne měsýce tohoto sedmého budou svátkové stánků za sedm dnj Hospodinu.

35. Den první slavit bude neyslavněgíj, a neysvětěgíj: žádneho díla služebného nebudete dělati v něm.

36. A za sedm dní obětovati budete zápalné oběti Hospodinu: den také osmý bude negslavněgíj, a neysvětěgíj, a obětovati budete zápalnau oběti Hospodinu: nebo gesti sgritj a shromáždění: žádného díla služebného nebudete dělati v něm.

37. Tíž gšau dnowé Hospodinozvi, kteréž nazývete neyslavněgíj, a neysvětěgíj, a budete obětovati v nich oběti Hospodinu, zápalné oběti, y mořte oběti, wedle rádu gesdnoh-kazděho dne:

38. Stromě sobot Hospodinových, a daru vassich, a které všecky obětovati budete zslibu, nebo ktere dobrovolně dávatati budete Hospodinu.

39. Protož od patnáctého dne měsíce ředmého, když shromáždješ všecky autody země své, a světití budete svátky Hospodinový sedm dní: Dne prvního, a dne osmého bude sobota, to gesti, odpočinutí.

40. Y vezmete sobě dne prvního cwoce stromu neypěkněgíjho, a růžnosti palmové, a větvě dřeva hustých růžnosti, a vrby od potoku, a budete se weseliti před Hospodinem Bohem vassim.

41. A budete světití slavnost jeho za sedm dní v roce. Vstanoveni věcné bude v pronárodech vassich. Ulesyce sedmého svátky světití budete,

42. A bydliti budete **** v stanu měsíčí za sedm dní. • Kazdý, kdož gesti z rodu Izraelstého, bude zůstat v stanu věcnou:

43. Aby se navčili potomci wasi, že sem včinil, aby v stanich bydlili synové Izraelští, když sem gewywedl z země Egypské. Gá Hospodin Bůh was.

44. Y nluwil Mosejss o slavnostech Hospodinových k synům Izraelským.

* Hod beránka. ** Po doplnění. *** Svátky. **** Pod střem jelesním.

Kapitola XXIV.

Gak' oleg měl být pro lampy. 5. Gas čí chlebowé posvátnění. 10. Rauhač vše menován. 19. Čest na půdce.

1. Y mluwil Hospodín k Mosejssiowi, řka:

2. Rozkaz synům Izraelským, ať přinesou tobě olege z oliv neycistissjho, a světlého, aby se připravovali lampy vstavěné

3. Před oponou svědeckou v stanu vmluvy. A postaví ge'aron od wečera až do gjtra před Hospodinem služebnosti a rádem věcným v pronárodech vassich.

4. Uža svijen neycistissj staveny budou vždycky před obličegem Hospodinovým.

5. Wezmeš také manku bělnau, a napčeš z ní dvanácte chlebů, z nichž gedenkaždý bude mjeti dvě desetiny:

6. Kteréž dvacma rády, řest v rádu gedenom, na stole neycistissjím před Hospodinem položíš.

7. Užložíš na ně kadidlo neysvětlegíj, aby byl chléb na památku oběti Hospodinový.

8. Uža gedenkaždau sobotu prozměnování budou před Hospodinem přigati od synů Izraelských sinlauzau věcnou:

9. Y budou Aaronovi, a synů jeho

gebo, aby gedli ge na místě svatém: nebo Svaté svatých gest z oběti Hespodinových právem večným.

10. Vele pak wyšed syn ženy Izraelské, kteréhož porodila z muže Egypštěho mezi syny Izraelskými, vzdil se w stanjch s mužem Izraelským.

11. A když se rauhal gménou (Božímu) a zlořečil mu, přiveden gest k Mlogžissovi. (Slaula pak matka jeho Saluinita, dcera Gabry z pořeklení Dan.)

12. Y wsgdili ho do žaláře, dosťavádžby nezwěděli, aby kázel Hosspodin.

13. Kterýž mluwil k Mlogžissovi,

14. Řka: Wywed rauhače wen z stanů, a nechť vloží vossickni, kteříž slýseli, ruce své na hlavu geho, a ak geg všamenuje věstkeren lid.

15. A synum Izraelským mluwiti budess: Člověk, kterýž by zlořečil Bohu svému, poneše hřich svůj:

16. A kdožby se rauhal gménou Hosspodinovou, at smrti vnitře: kamením v hází ho všecko množství: bud žeby on byl domácí, bud host. Kdožby se rauhal gménou Hosspodinovou, smrti at vnitře.

17. Kdožby vdeřil, a zabil člověka, smrti at vnitře.

18. Kdožby zabil howado, nazváti giné, to gest * dussi za dussi.

19. Kdožby včinil chawu ** kterežmukoli z spoluřečníjnou svýf: gafž včinil, tak se stane gemu.

20. Zlámanj za zlámanj, oko za oko, zub za zub navráti. gafau ohazvu včinil, takowau třpěti přinutecen bude.

21. Kdožby zatíl howado, nazváti giné. Kdožby zabil člověka, trestán bude.

22. Spravedlivý soud at gestniczý wámi, buđo žeby přijedou, neb domácí zhřessil: nebo gá gsem Hosspodin Bůh wáss.

23. Y mluwil Mlogžiss k synům Izraelským: a wywedli toho, kterýž se byl rauhal, wen z stanu, a kamením v házeli. Y včinili synové Izraelští, gafž byl přikázan Hosspodin Mlogžissovi.

* howado za howado. ** všeckle.

Kapitola XXV.

Sedmý rok měl běti rok odpočinutí, 8. a padělatý, léto milostivé. 10. Co se v něm zachowávati mělo.

1. Y mluwil Hosspodin k Mlogžissovi na hoře Synai, řka:

2. Mluw synům Izraelským, a díss k nim: Když wegdeti do země, kterauž gá dám wám, svět soboru Hosspodinu.

3. Sesť let osýwati budess roly swau, a sesť let obřezovati budess winnicy swau, a zbijati budess owoce gegj:

4. Sedměho pak léta sobota bude zemi, odpočinutí Hosspodinovo: poče nebudess osýwati, a winnice nebudess řezati.

5. Co země sama od sebe vtodj, nebudess žjeti: a hroznů prwotin tvých nebudess zbijati gafž w zbijrání vjna: nebo rok odpočinutí změ gest:

6. Ale budou wám k pořtu, tobě y služebníku tvému, děwoce y nágemensku tvému, y přijedou, kteříž pohostinu gsau v tebe:

7. Howadům tvým, y dobytku, wjse;

vesecky wécy, kteréž se rodí, dagy pokrni.

8. Sečtess také sobě sedm téhoz dnů let, to gest, sedmkrát sedm, gez iſto ſpolu činj let čtyřideceti dejet:

9. A budess itaubii tranbau ſedmečho měſce, deſátečho dne měſycce, času ſlitowání we wſi zemi waffi.

10. A poſtwriss léta paděſatého, a nazivocis Propujiénj wſcem obvatelum země iwe: nebo totéž gesto milostiwe. Kávárij ſe člověk k vládařství ſwém, a gedenkaždy zase přigde k čeledi prez vnegiſſi:

11. Alebo milostiwe gest a paděſatého léto. Nebudete ſjti, ani žiti (teho) co ſe ſamo od ſebe rodí, a prez morin vinnic nebudete zbijati,

12. Pro ſwécenj léta milostis wého: ale co ſe hned nahodi, gisti budete.

13. V létu milostiweém na vráz ſi ſe wſiſtni k vládařství ſwým.

14. Když prodáſs něco měſtečnju ſwému, aneb kaupiſſe od něho, nezarmucūg bratta ſvého, ale wedlé počtu let milostiweho léta kaupiſſe od něho,

15. A wedlé počtu autod prodá ſobě.

16. Čim vjce ſet zůstane po milostiwein létu, tím vjce wzroste y cena: a čim méně času počitati buzdess, tím méně y kaupě ſiati bude. nebo čas autod prodá ſobě.

17. Kterapte téh, kteříž ſau z pokolenj waffeho, ale gedenkaždy bog ſe Boha ſvého: nebo gá ſhospodin Búh wás.

18. Činěc přikázani má, a ſau dů eſtſhegre, a plňte ge, alýſie možbli bydliti we zemi bez wſelikého ſtraſhu,

19. A aby wydela wám země aurody ſwé, gimižby ſie ſe kumili až do ſtosti, žádnicho autoču ſe nebožgjce.

20. Goslíže dſte: Co budeme gisti léta ſedmečho, nebudemeli ſytij, ani ohromiaždowati amod ſwojch z

21. Tám požehnánj ſwe v. á. lez ta ſſeſiho, a přineſe aui ody ti ca. let:

22. A budete ſjti léta osmihho, a budete gisti ſtaré aurody až iodez měřho léta: dekarwád, nezroſi a u nowe wécy, budete gisti ſtaré.

23. Řemě také nebudete prodáſ na na wéky: nebo méně gest, a wy gje přijehy, a obyvatile mogi.

24. Odkudž nſecka kragina vládařství waffeho pod wýminkou zase wyplacenj prodána bude.

25. Goslízeby ochudna bratt twůng, prodal vládař ſi wéjko ſvé, a chřelli by píjbužny geſho, muže wyplatiti, což on byl predal.

26. Paſliby neměl píjbužného, a ſam mohliby nagjeti cenu k wyplacenj:

27. Sečteni budau vžitkové od toho času, kterežhož prodal: a což oſtatního gest, na vraci ſupcy, a tak zase vezme vládař ſi ſcé.

28. Goslíže pak nealezne ruzka geſho, aby na vratil cenu, bude mjeti ſupce, což byl karpił, až do léta milostiweho. Alebo we něm vſeliké prodáni na vraci ſe k pánu, a k vládaři prvnímu.

29. Kdyby prodal dům we zdech města, bude mjeti ſvobodu k ný, až cenu, dokud ſe nevyplní geden iek.

30. Goslíže nenýplati, a cely iek wygde, ſupce u ládi auti kud e gíti, y potomyci geſho na wéky, a nebi de mocy wyplaceni byti, také we milostivém léte.

31. Geslizje pak we wsy bude dñm, kteraz nemá zdj, polním prázvem prodán bude. Geslizje přeče vyplacen nebude, w milostivém létu navráti se zase k pánu.

32. Domové Lewistii, kteří jsou w ničestech, wždycky mohou vyplaceni být:

33. Geslizje nebudou vyplaceni, w milostivém létu navrácení budou pánum: nebo domové měst Lewistých jsou za vládarskou (gegich) mezi syny Izraelštými.

34. Podměstí pak gegich ať se neprodávají, nebo vládarskou věcné gesti.

35. Geslizce schudl bratr twůig, a byl mlý na ruce, a přígalbys ho gako příchozího, a pocestného, a žitce byl s teban,

36. Ulebet lichen od něho, ani wyc než se dal. Bog se Boha svého, aby žito býti mohl bratr twůig v tebe.

37. Peněz svých nedáss mu na lichwu, a obili píjdaroku nepožádzs.

38. Gá Hospodin Bůh wás, kteří sem wywedl wás z země Egypšté, abych dal wám zemi Chasanegštau, a byl wasim Bohem.

39. Geslizje chndobau přinucen gsa prodal se tobě bratr twůig, nebudesa ho potlačovati službau pačholku,

40. Ale gako nágémník, a obywateł bude: až do léta milostivého dělati bude v tebe,

41. A potom wygde s dětmi svými, a navráti se k příbuzenství, a k vládarskou otců svých.

42. Ulebo mogi služebnicy jsou, a gá sem wywedl ge z země Egypšté, a negsau prodání obyčcem služebníků:

43. Uletrap ho strze moc, ale bog se Boha svého,

44. Služebnitsa a děwku měste z národní, kteří wůkol wás jsou.

45. Už příchozých, kteří po hostinu jsou v wás, aneb kteří se z nich zrodili w zemi wasi, ty budete mjet za služebnitsy:

46. A právem dědičným zustavíte potomkům, a vládnauji (gini) budete na tvéky. Bratři pak svých, synů Izraelštých nevistujte strze moc.

47. Geslizce se zmocnila v wás ruka příchozího, a hosta, a ochudna bratr twůig prodalbys je gemu, aneb někomu z rodu gicho:

48. Po prodání můž vyplacen být. Kdož bude čejti z bratří gicho, vyplatí ho,

49. U strecy, u strecený bratr, u krevní přítel, u příbuzný. Pakli u on sami bude moc, vyplatí se,

50. Počtage toliko léta od času prodání svého až do léta milostivého: a sečta penize za kteří byl prodán, podlé počtu let, a rozváže, co slussi na nádennitsu.

51. Geslizje wjce bude lct, kteří zůstávají až do léta milostivého, wedle nich dá u plat.

52. Geslizje málo, včinj počet s ním podlé počtu let, a navráti kupcy, co gest ostatních let,

53. Počta mždy (let), w kteřích prvé slaužil: nebudc ho trápití nášlyne před obličejem tvým.

54. Pakli strze tyto tvécy nebudc de mocu vyplacen být, léta milostivého wygde s dětmi svými.

55. Ulegi: zagiště jsou služebnitsy, synové Izraelští, kteří sem wywedl z země Egypšté.

Kapitola XXVI.

13. a vás země
překázaným dnožem. 13. Slibové plněte:
lám životem, 14. a počnušty přestupní:
tum.

1. **G**á Hospodin Bůh wáss: kles
v deláte sobě modly a rytiny,
ani nápisu nevyzdvoňujete, ani znas-
meniteho Farnene nepostavujte w
zemí wassi, abyste se genu flaneli.
Nebo gá gsem Hospodin Bůh wáss.

2. **O**střhegte sobot mých, a bog-
re se Svatyně mé. Gá Hospodin.

3. **E**budete choditi w přikázanych
mých, a porušenj mých ostříhati,
a činiti ge, dám wám deset ēasy
swým;

4. A země wydá autodu swau, a
středové plny budou owoce.

5. **V**lácenj obili poslühne wjna
zbjtánj, a wjna zbjtánj poslühne sítj:
a budete gisti chleb swý w sytošti, a
bez sítachu budete bydliti w zemi
swé.

6. **D**ám pokog w končinách was-
sich: budete spáti, a nebude, kdo by
přestassil. Odemniu zlá zwijata:
a meč neprogde frágú wassich.

7. **H**oniti budete nepřátely was-
se, a padnau před wámi.

8. **P**ět z wassich bude honiti sto
česých, a sto z wassich, deset tisíců.
Padnici nepřátelé wassij mečem před
obličejem wassim.

9. **S**ledeti budou na wás, a vči-
njm, aby sice rošili: rozmoženi bus-
dete, a vwordjmi vmluvou swau o
wémi.

10. **G**isti budete wécy neystar-
si; starých, a když nové přigdau,
staré wécy zařízete.

11. **P**ostavjmi stánek strý w
prostred wás, a nezáwtže wás dus-
sí má.

12. Choditi budou mezy wámi, a bu-
do Bůh wáss, a wy budete lid můg.

13. **G**á Hospodin Bůh wáss :
kterýž wywedl sem wás z země
Egipetských, aby ste nezlaužili gím, a
kterýž sem zlánial tetežy hrdel was-
sich, aby ste chodili * wyzdroženj.

14. Pakli nebudeste poslaužati
mne, a nebudeceli činiti wsech při-
kázanýmých,

15. **G**estliže poherdati budete
vstanovenjmi mými, a saudy mě
potupiteli, aby ste nečinili rěch wécy,
kteréž odemne vstanoveny sau, a
zrušilibyste vmluvou mau:

16. **G**á také tyto wécy včinjm
wém: klasifitujm wás rychle chus-
dobau a horkostj, kterázby zkazyla
oči wasse, a zhubila dusse wasse. klas-
darimo budete sýti semeno, kteréž
od nepřátele sežráno bude.

17. Postavjmi twář swau proti
wám, a padnete před nepřátely
swým, a budete poddání tém, kte-
rýž nenávídí wás. Budete vtíka-
ti, ano wás žádný nechoni.

18. **G**estliže pak ani tak nevpos-
lechnete mne, přidám tressánj was-
sík sedmikrátce wjce pro hřichy wasse,

19. A potru peychu twodošík
wassi. A dám wám nebe swych
gato železo, a zemi medennau.

20. **K**ladarmo vynaložna bus-
de práce wasse, newydá země až os-
dy, ani stromové newydaj owoce.

21. **G**estliže budete choditi pro-
ti mně, a nebudete chrti poslauž-
hati mne, přidám tan wassich sedm-
krát wjce pro hřichy wasse:

22. A vyvstjim na wás zvij-
ata polný, kterázby zhuelila wás,
y howada wasse, a wassich wécy v-
menšíle, a zpusely cesty wasse.

23. **G**estliže pak ani tak nebus-
dete chrti: přigiti kázne, ale budete
choditi proti mně:

24. Cá také proti wám odporný choditi budu, a býtí budu wás sedm krát pro hřichy wasse.

25. A vvedu na wás měc (genž bude) mstitel vmluvy mé. A když vtečete do měst, possli mor do prostřed wás, a dáni budete w ruce nepřátele.

26. Když zlámi ** hůl chleba wasseho: tak že deset žen w gedeně pecy, budou chleby pecy, a dagi gena wáhu: ja gisti budete, a nebudete nasyceni.

27. Pakli ani skrze tyto věcy nebudete postauchati mne, ale budete choditi proti mně:

28. Y gá budu choditi proti wám w prchliwosti odporné, a trestati budu wás sedmi ranami pro hřichy wasse,

29. Tak že gisti budete maso synu wassejch, a deer wassejch.

30. Zkazým výsosti wasse, a mordly zrostkorám. Padnete mezy zříceniny modl wassejch, a w osli věnosti mjeti bude wás dusse má,

31. Tak velice, že města wasse přivedu w zpustění, a včiním, aby zpustly Swaryně wasse, aniž přezgmu wicc wůně nechutněgssi.

32. A zkazým zemi wasse, a zranu nad ní nepřátele wasse, když budou obywatele gegji.

33. Wás pak rozptýlim mezy národy, a vytrhnu za wámi měc, a bude zemi wasse pustá, a města wasse zbořená.

34. Tehdy libiti se budou zemi sobory gegji po všechy dni zpustění gegjho: když budete

35. W zemi nepřátele, mjeti bude sobotu, a odpočine w sobotách zpustění swého, protože neodpočívala w sobotách wassejch, když ste bydlili w ní.

36. A kterž z wás pozůstanau, dám strach w srdece gegjih w fragižnách nepřátele svého, zašír. ih ge dřest listu letejeho, a tak vtekau jako před měcemi: padnau, ano gidi žádný neshoní,

37. A bude padati gedenkaždý na bratra swého, jako před bogem vejkagjv, žádný z wás nebude smíti nepřátelum odepřít.

38. Zahynece mezy národy, a nepřátele žemě wás zahubí.

39. Gejilje pak y z těch některž žúšanau, chi adnauti budou w nepravostech svých, w zemi nepřátele svých, a pro hřichy otců svých, y swé, trápení budou:

40. Dokawádž newyznagi nepravostí svých, y předků svých, kterýmž přestaupili proti mně, a chodili proti mně.

41. Budu tedy y gá choditi proti nim, a vvedu ge do země nepřátele, dokawádž nezastydí se neobezzaná mysl gegjich: tehdyž modlitu se budou za bezbožnosti swé.

42. A rozpomenu se na vmluvu swau, kterauž sem včinil s Jakobem, a s Izákem, a s Albrahamem. Na zemi také pamětliw budu:

43. Kterážto když bude zanechána od nich, bude se libiti sobě w sobotách svých trpic zpustění pro ně. Oni pak modlitu se budou za hřichy swé, protože zavrhli saudymé, a zákony mými pohrdali.

44. A wosať také (tehdáž) když byli w zemi nepřátele, nezavrhli sem gidi dokonce, ani tak opovrhl, aby pohubeni byli, a abyh zrušil vmluvu swau s nimi. Alebo gá gsem Hospodin Bůh gegjich.

45. A pamatovati budu na vmluvu swau první, když sem wywedl

wedle gę z země Egiptské před oblíz
čćem narodu, aby byl Boh gę
gię. Gó Hospodin. Ćic gſau ſau
dowę, a přiřazanj, a zákonowę, ktež
tež dāl Hospodin mezy ſebau, a syny
Izraelštými na hoće Synai ſtrze
tuřu Ulogjiſſowu.
• Prost. ** Odlegmu wim hognost
ſieba.

Kapitola XXVII.

• Œ ſtých rozhlených, a wypiněných
i.e. Œ dāwanj deſetek.

1. **Y** mluwili Hospodin k Moga
jiſſowi, ſta:

2. Mluw synům Izraelštým, a
džs k nim: Člověk kterýžby ſlib
včinil, a ſlibil by Bohu dnuſi ſwau,
wedle vznáñ ceny dá weyplatn.

3. Budeli požlawi mužské, od
dwadcéteho lét., až do ſedesúteho
lét., dā padefate lotů ſtrjbra wedle
wahy Swatyně:

4. Gestliže žena, třidceti.

5. Od páteho pak léta až do
dwadcéteho, pačoljſ dā dwadceť
lotů: žena deſet.

6. Od gednoho měsýce až do lét
za páteho, za pačoljſka dā ſe pět lot
tů: za ženu tři.

7. Šedesátilerž a weyſſe muž dā
patnácte lotů: žena deſet.

8. Budeli chudý, a (vložené) ceny
nebude mocy dáti, stane před kně
žím: a gak mnoho on vſaudi, a wi
děti bude, že může dáti, tak mnoho dā.

9. Howardo pak, ktere můž obě
továno byti Hospodinu, ſlibilliby
kdo, ſwaré bude,

10. A nebude mocy proměněno
bysti, to gest, ani lepſi za zlé, ani
horſi za dobré. Gestližeby pak pro
měnil: y to ktere proměněno gest,
y to, za ktere proměněno gest, po
swěcenno bude Hospodinu.

11. Howardo nečisté, kterež nez

může Hospodinu obětováno být, i
gestliže kdo ſlibi, přiweđeno bude
před kněze.

12. Kterýž rozsudě, dobréli
gest, cili zlé, vložj cenu.

13. Kterauž budeli čtijti děti
ten, kterýž obětuge, přidá nad cenu
pátý djl.

14. Člověk gestliže ſlibi dům
ſtovig, a posvěti Hospodinu, oblez
dá geg kněz, dobrýli gest, cili zlé, a
wedle ceny, kteráž od něho bude vlož
žena, prodán bude:

15. Pakli ten, kterýž byl ſlibil,
chtělby geg wypatiti, přidá pátý
djl nad cenu, a bude mjeti dům.

16. Gestližeby pak pole vládat
ſtovig ſtěho ſlibil, a posvětil Hospod
dinu: wedle mjeti ſej vložena bude
cena. Gestliže třidceti ſtrjchů geč
mene weſege ſe na zemi, za padefate
lotů ſtrjbra prodána bude.

17. Gestliže hněd od začjnagi
cýho ſe léta milostiwého ſlibil pole,
zač státi může, za to ſe bnde ceniti.

18. Gestliže pak po některém čas
u: ſeče kněz penjece wedle počtu
let, kteráž ostatnij gſau, až do lét
milostiwého, a vztato bude z ceny.

19. Gestližeby pak dylel wypat
tit pole, ten, kterýž ſlibil, přidá pás
tý djl peněz nad to, zač ceneno gest,
a vládnauti bude gjm.

20. Gestližeby pak nechtěl wypat
tit, ale komukoli ginenmu pro
dáno bylo, ten kterýž byl ſlibil, wjce
ho wypatiti mocy nebude:

21. Ulebo když přigde den lét
milostiwého, posvěcenno bude Hosp
odinu, a vládat ſtvoj posvěcené
priſluſſi k práwu kněžskému.

22. Gestliže pole kaupeno gest,
a ne z vládat ſtvoj předků, posvěcen
no bude Hospodinu,

23. Sečte kněz cenu, wedlé počtu let, až do léta milosti svého: a dá (gi) ten, který byl slibil ge, Hos spodinu.

24. V léte pak milosti své na závratí se k prvnímu pánu, který byl prodal ge, a měl v dílu vládat svého svého.

25. Wisseliká cena bude vážena lotem Swatyně. Lot dwudeset haleši má.

26. Prvorozených všech, kteréž přišli se k Hospodinu, žádný nebusde mocy posvěcovati, a slobodati: buňto žeby byl vůl, nebo vace, Hos spodina gsau.

27. Gestliže pak nečisté howadlo, vyplatí (ge) který obětovál, wedlé ceny tvé, a přidá pátý díl ceny. Gestliže nebude chřiti vyplatiti, prodáno bude ginému, začkoli od tebe ceneno bude.

28. Wissoko což Hospodinu posvěcenno bývá, bud člověk, bud hospado, nebo polc, nebude prodána, aniž bude mocy vyplaceno býti.

Cožkoli gednau bude posvěcenno, Swaté svatých bude Hospodinu.

29. A wisseliké posvěcenj, kteréž se obětujce od člověka, nebudě vyplaceno, ale smrtj vmrce.

30. Wisselni desátkové země, buňto z obilj, nebo z owoce stromů, Hospodinovi gsau, a jemu posvěcení sau.

31. Gestližeby pak kdo chřel vyplatiti desátky své, přidá pátý díl gegich.

32. Wissch desátku wola, y owoce, y fozy, kteréž gdau pod hůl pastýře, cožkoli desátkho přigde, posvěcenno bude Hospodinu.

33. Kebunde vybráno ani dobré ani zlé, ani bude proměněno za gizné. Gestliže kdo promění: y (to) které proměněno gest, y (to) za které proměněno gest, posvěcenno bude Hospodinu, a nebude vyplaceno.

34. Tato gsau přikázani, kteráž příkázal Hospodin Mlogžissovi k synům Izraelstým na hoře Synai.

Čtvrtá Knihá Moğżissova.

Rapitola I.

Sečteni sení Izraelití b. 49. Fromě pokolení Léwí, kteréž v řádu Šášku od děleno gest.

I. **N**mluwil Hospodin k Mlogžissovi na paňsti Synai w řádku vlnuwy, prvwjho dne, měsíce druhého, léta druhého, wyjít gegich z Egypta, řka:

2. * Wezměte summu všeho shromáždění synů Izraelských po rodech a domjich gegich, a gména

gednoho každého, cožkoli gest mužského pochlawi,

3. Od dwadcíti let a weysse, všech mužů sylných z Izraele, a sečte ge po hauffich gegich, ty, a Aaron.

4. A budou s vámi kněžata pokolení, a domů w rodech svých,

5. Gich tato gsau gména: 3 ** Rúben, Elíšur, syn Sedeuriw.

6. 3 Symeon, Salamiel, syn Suryasaddai.

7. 3

7. Ə Judy, Əlahaəsən, syn Ami;
nađabur.

8. Ə İzaħar, Əlathanael, syn
Ezra.

9. Ə Əbulon, Eliab, syn Əz-
lənuw.

10. Ə synu paf Jozeffowých, ə
Əffraim, Əlisama, syn Əmmiud.
ə Əlanaše, Əmalieł, syn Ədassur.

11. Ə Benyamin, Abidam syn
Əedonuwo.

12. Ə Dan, Əhyezet, syn Əmiz-
misaddai.

13. Ə Əser, Əgiel, syn Əfraz-
nuw.

14. Ə Əad, Əliasaff, syn Ducl.

15. Ə Əeffthalj, Əhyra syn Ənan.

16. Tato neznamenitégisi kni-
žata množstwı po pokolenjı, a ro-
dech swých, a (galo) hlawy wog-
sta Əzraelého:

17. Kterež wżali Əlogžisə a
Aaton se wżjim množstwim obecnež-
ho lido:

18. Y shromáždili prwojho dne
měsice druhého, čauce ge po rodech,
a domjıh, a čeledech, a hlawách, a
gménách wżsich, od dwadcátého lé-
ta a weyse,

19. Gafóž byl přikázel Hospo-
din Əlogžisowi. Y sc̄teni sau na
pausiti Synal.

20. Ə Rúbena prworozzeného
Əzraelowa po rodech a čeledech, a
domjıh gegich, a gménách wżsich
hlaw, wżscko což gest pohlawi
mužského od dwadcátého léta a
weyse, *** gdaucyž k bogi,

21. Čtyřiceti sſest tisýců, pět set.

22. Ə synu Symconowých, po
rodech, a čeledech, a domjıh rodù ge-
gich počteni sau po gménách, a bla-
wách wżsich, wżscko což gest pohla-
wi mužského od dwadcátého léta a
weyse, gdaucyž k bogi,

23. Paděsate devět tisýců, tři
sta.

24. Ə synu Əadowých, po ro-
dech a čeledech a domjıh rodù ge-
gich počteni sau po gménách wżsich
od dwadcátého léta, a weyse, wžsickni,
kteržby do bogu sſli,

25. Čtyřiceti pět tisýců, ſest set,
paděsate.

26. Ə synu Əadowých, po ro-
dech a čeledech a domjıh rodù ge-
gich, po gménách wżsich, od dwad-
cátého léta a weyse, wžsickni, kte-
ržby mohli do bogu gjeti,

27. Počteni sau sedmdesate čty-
ři tisýce, ſest set.

28. Ə synu Əzachelowých, po ro-
dech, y čeledech, y domjıh rodù ge-
gich, po gménách wżsich od dwad-
cátého léta a weyse, wžsickni genž-
by do bogu sſli,

29. Počteni sau paděsate čtyři ti-
sýce, čtyři sta.

30. Ə synu Əabulonowých, po
rodech, y čeledech, y domjıh rodù ge-
gich, počteni sau po gménách wżsich,
od dwadcátého léta a weyse, wžsickni
kteržby mohli do bogu gjeti,

31. Paděsate ſedm tisýců, čtyři
sta.

32. Ə synu Jozeffowých, synu
Əffraim, po rodech, y čeledech, y do-
mjıh rodù gegich počteni sau po
gménách wżsich, od dwadcátého lé-
ta a weyse, wžsickni, kteržby mohli
do bogu gjeti,

33. Čtyřiceti tisýců, pět set.

34. Synu paf Əlanaſeſowých,
po rodech, y čeledech, y domjıh ro-
dù gegich počteni sau po gménách
wżsich, od dwadcátého léta a weyse,
wžsickni, kteržby mohli do bogu gjeti,

35. Čtridceti dva tisýce, dve ſtě.

36. Ə synu Benyaminowých, po

rodeh y čeledech, y domjch rodů ges-
g: v, počteni sau g: nén y w: ſ: h, od
d: vadatého léta a weyſe, w: ſ: īni,
kteríž mohli do bogu gjeti,

37. Čtiderci pět tisíců, čtyři sta.

38. 3 synů Dan po rodeh a čele-
dech, a domich rodů gegich, počteni
sau g: nén y w: ſ: h, od d: vadatého
léta a weyſe, w: ſ: īni, kteríž mohli,
do bogu gjeti,

39. Třesdes. te dwatisece, sedm set.

40. 3 synů Asero vý. h, po rodech,
a čeledech, y domjch rodů gegich,
počteni sau po g: nénach w: ſ: h, od
d: vadatého léta a weyſe, w: ſ: īni,
kteríž mohli do bogu gjeti,

41. Čtyřidceri tisíců, a tisíc, pět
set.

42. 3 synů Kleffthaljmowých, po
rodeh, a čeledeh a domjch rodů
gegi. h, počteni sau g: nén y w: ſ: h,
od d: vadatého léta a weyſe, w: ſ: īni,
kteríž mohli do bogu gjeti,

43. Padesáte tři tisíce, čtyři sta.

44. Tito gsau, kteříž sečle
Mojžíss a Aarón, a dwanácte kníz-
žat Izraelštých, gedenkažděho
po domjch rodů gegich.

45. Y byl w: ſ: īn počet synů
Izraelštých po domjch, a čeledech
gegi. h od d: vadatého léta a weyſe,
kteríž mohli do bogu gjeti,

46. Sesíráte sto tisíc, tři tisíce,
pět set, padesáte m: ižní.

47. Levitové pak w pokolenj
čeledi sivý h negsau počteni s nimi.

48. Y inluwil Hospodin k: Mož-
žíssowi, ička:

49. Pokolenj Léwj nepočteg,
aniž položíss sumny gegich s syny
Izraelštymi;

50. Ale vstanoro ge nad stáns
kem svědectw, a nadewšenit n: z
dobami geho, a cožfoli k rádum pos-

swátnym přistussi. Oni nosyti bu-
dou stánek, y wisecko nádobj geho:
a budu w služebnosti, a okolo stán-
ku *** stany své rozbíeti budou.

51. Když budete mít gjeti, slo-
ží Levitové stánek: Když se bu-
dou mít stany rozbíjeti, wyzdwi-
hnau. Kdožby koli z cyzých při-
staupil, zabit bude.

52. Budou pak rozbíjeti stany
synové Izraelští, gedenkaždý po
hauffích, a záštopích, a wogstu
swém.

53. Levitové pak okolo stánku
rozbíji stany, aby nepřísto rozhně-
vání na minozjtw synů Izrael-
štých, a budou ponocovati na strá-
žích stánku svědectw.

54. Včinili tedy synové Izrael-
ští wedle wosseh wccy, kteříž byl
přikázel Hospodin Možíssowi.

* Sečle. ** 3 vokoleni Rábenova.
*** kteříž mohli k bogu gjeti **** kles-
tu je budou.

Kapitola II.

Znovudaní lidu Izraelého pod čtyři
koruhve, a iad, g: ſ: ſe gegich wogsta
okolo itáku klášti méia.

1. Y inluwil Hospodin k: Mož-
žíssowi, a k: Aarónowi,
ička:

2. W: ſ: īni synové Izraelští po
hauffích, znamených, a koruhwed, a
domjch rodů svých rozbíji stany
okolo stánku vmluvy.

3. k: řa wýchod (slunce) Júda,
rozbíje stan po hauffich wogsta
swého; a bude kníže synů geho k: la-
hason syn Amínadabu.

4. k: w: ſ: īna sunma z rodu geho
bogugich, sedmdes. te čtyři
tisíce, řest set.

5. Podléného rozbili stany z pos-
kolenj Izachar, gihžto kníže byl
Lathanael syn Suat.

6. A wſeckem počet bogorovníků
geho, padělate čtyři tisíce, čtyři sta.

7. W pokolení Žabulon kniže byl
Eliab syn Žabulonu.

8. Wſecko wogſto bogorovníků
z rodu geho, padělate sedm tisíců,
čtyři sta.

9. Wſech kteří w ležení Judy
sečteni ſau, bylo sto oſindesáte ſſest
tisíců, čtyři sta: a po hauffích ſwých
první wygdau.

10. W ležení synů Rúbenových
k poledni straně bude kniže
Elifur, syn Šedeturu.

11. A wſecko wogſto bogorovníků
geho, kteří počteni ſau, čtyřid-
eti ſſest tisíců, pět set.

12. Podle něho stany rozbili z
pokolení Symeonowa: gichžto kniže
žc byl Salamiel syn Šurysaddai.

13. A wſecko wogſto bogorovníků
geho, kteří počteni ſau, padělate
devět tisíců, tři sta.

14. W pokolení Gád kniže byl
Eliaszaff, syn Duclu.

15. A wſecko wogſto bogorovníků
geho, kteří sečteni ſau, čty-
řideti pět tisíců, ſſest set, padělate.

16. Wſeckni, kteří sečteni ſau
w ležení Rúbenovém, ſto padělate
tisíců a tisíc, čtyři sta, padělate, po
hauffích ſwých: na druhém místě
pūgdau.

17. Zdvořen pak bude stánek
ſwidectví ſtrze autady Lewitů, a
haufy gegich. Kterak zdvořen bude,
tať bude zložen. Gedenkaždý w
místech a w autadích ſwých pūgde.

18. Z západní straně budou ſta-
ny ſenii Efraimových, gegichžto
kniže byl Elišama syn Anniudu.

19. Wſecko wogſto bogorovníků
geho, kteří sečteni ſau, čtyřideti
tisíců, pět set.

20. A o nimi počelenj ſynu Ma-
naschowých, gegichžto kniže byl
Gamaliel, syn Žadassutu.

21. A wſecko wogſto bogorovníků
geho kteří ſečteni ſau, tři-
deci dva tisíce, dveři ſte.

22. W pokolení ſynu Benjamí-
nowých kniže byl Abidan, syn Ge-
deonu.

23. A wſecko wogſto bogorovníků
geho, kteří ſečteni ſau, třideci
pět tisíců, čtyři sta.

24. Wſeckni, kteří ſečteni ſau
w ležení Efraimowu, ſto oſin tisíců,
ſto po hauffích ſwých: třetí pů-
gdau.

25. Z půlnoční straně stany roz-
bili ſynowé Dan: gegichžto kniže
byl Achyezer, syn Anniisaddai.

26. Wſecko wogſto bogorovníků
geho, kteří ſečteni ſau, ſſedesáte
dva tisíce, ſedm set.

27. Podle něho rozbili stany z
pokolení Aser: gegichžto kniže byl
Feziel, syn Odřanu.

28. Wſecko wogſto bogorovníků
geho, kteří ſečteni ſau, čtyřideti
tisíců, a tisíc, pět set.

29. Z pokolení ſynu Leffchalimo-
wých kniže byl Uhyra, syn Enanu.

30. Wſecko wogſto bogorovníků
geho padělate tři tisíce, čtyři sta.

31. Wſeckni, kteří ſečteni ſau w
ležení Dan, bylo ſto padělate ſedm
tisíců, ſſest set: a neypoſledněgſi
pūgdau.

32. Ten počet ſynů Izraelštých
po domjich rodů gegich, a po hauffích
rozděleného wogſka ſejktat ſto tis-
íců, tři tisíce, pět set, padělate.

33. Lewitowé pak negſau po-
čítání mezi ſyny Izraelštymi: nebo
tať byl přikázal vospodin Mlogži-
ſowi.

34. Y včinili synowé Izraelští wedle všech wěců, kteréž byl přikázán Hospodin. Rozbigeli stany po haussích svých, a ráhli po čeledech a donjich otců svých.

Kapitola III.

Sečenj Lewijů, a rozděleni gím vonnéosti gegich. 40. Sečenj prworozených Izraelštých, a těch, kteří nad počet Lewijů zbyli, vyplacen.

1. Tito gšan roduové Aaronovi, a Mlogžissowi, w den když mluvil Hospodin k Mlogžissovi na hoře Synai.

2. A tato gména synů Aaronových: prworozený geho Vádab, potom Abiu, a Elcazar, a Jthamar.

3. Tato gména synů Aaronových kněží, kteříž pomazáni sau, a gegidžto ruce naplněny a posvěceny (sau) aby autad kněžství konali.

4. Kébo zemii eli Vádab a Abiu, když obětovали ohně cyz̄ před obličejem Hospodinovým na paussti Synai, bez dětí: a konali autad kněžství Elcazar a Jthamar před Aaronem otcem svým.

5. Ymluwil Hospodin k Mlogžissowi, ūka:

6. Přived pořolenj Léwj, a kaž státi před obličejem Aaronu kněze, aby přisluhovali gemu, a stráž deželi,

7. A ostříhalí, cožkoli přisluší k službě innožtvi před stánkem svědecvi,

8. A aby ostříhalí nádobí stánku, přisluhujce w službě geho.

9. Ydáss za dar Lewity

10. Aaronovi y synům geho, gímžto dání sau od synů Izraelštých. Aaron pač y syny geho vstanovíss nad službou kněžství. Cyz̄ když přisluhování přistál pl, vmtce.

11. Ymluwil Hospodin k Mlogžissowi, ūka:

12. Gá sem wžal Lewity od sýnu Izraelštých za každého prworozeného, kteříž orwjtá život mezi syny Izraelštými, a budau Lewityové mogi.

13. Kébo mé gest všecko prworozené: od toho času, když sem podil prworozené w zemi Egypiské: posléil sem sobě, cožkoli ncypr w se rodi w Izraeli, od člověka až do hovada, mogit gšau: Gá Hospodin.

14. Ymluwil Hospodin k Mlogžissowi na paussti Synai, ūka:

15. Sečti syny Léwj po domjich otců gegich, a po čeledech, každého pohlaví mužského od gednoho měsýce a weyse.

16. Sečtl Mlogžiss, gákož byl rozkázan Hospodin,

17. A nalczeni sau synowé Léwj po gménjich svých, Čerson, a Baath, a Mletary.

18. Synowé Čerson: Lebny a Semsei.

19. Synowé Baath, Aniram, a Jesact, Hebron, a Ozyel.

20. Synowé Mletary: Mloholi, a Mlusy.

21. Od Čersona byly čeledi dwé, Lebnytská, a Semcitská,

22. Gižto sečten gest lid pohlaví mužského, od gednoho měsýce a weyse, sedm tisíců, pět set.

23. Ti za stánkem klášti se budau na západ slunce,

24. Pod křížetem Eliasaffem synem Læl.

25. A budau mřti stráž w stánku vmluvou,

26. (Dpatrujce)sám stánk, y překryt gho, zastřenj, kteříž se roztáhu-

huge před dvěma stěchou vmluvou, a koltý syné: zaštěný také, kteréž se zařešluge v dveří syné stánku, a cožkoli k službě oltáře náleží, prozvany stánku y wsecky nádoby geho.

27. Rodina Baath bude mít i když dí dvanácti, a Jesaaryjské, a hebrejské, a Ozyelitské. Tyto gauči čledi Baathyských sečtené po gmézničích svých.

28. Wszickni pohlawi mužstvho od gednoho měsíce a weyssy, osm tisíců, sest set, budou mít stráž Swatyně,

29. A stany rozbíjeti budou k polední straně.

30. A kníže gegich bude Eliaszfan syn Ozyelu:

31. A budou ostřhati Archy, a stolu, a svěcenu, oltáři, y nádob Swatyně, v kterých se posluhují, y opony, y wsselitkého takového názdobj.

32. Kníže pak knížat Lewitských Eleazar syn Aronu kněze, bude nad strážnými stráže Swatyně.

33. Ale z Metary budou lidé Noholitskij, a Musytskij, sečteni po gménách svých:

34. Wszickni pohlawi mužstvho od gednoho měsíce a weyssy, sest tisíců, dvě stě.

35. Kníže gegich Suryel, syn Abihaislu: k straně půlnocní stany rozbíjeti budou.

36. Budou pod stráží gegich díky stánku, a sochory, a sloupové, y podstavkové gegich, y wsecky wěsy. Kteréž k službě takové přislusí:

37. A sloupové syné wukel s podstavky svými, a kolikové s prozvany.

38. Rozbíjeti stany před stánkem rniutu, to gest, k východní straně.

ně, Mlogžisu a Aron's syny svými, magice stráž Swatyně v prostred synů Izraeljí. Kdo koli cyzý při staupi, vinné.

39. Všech Lewistů, kteréž pozíčili Mlogžisu a Aron, podlé překážajícího Hospodinova po čeledech gegich w pohlawi mužstvém, od gednoho měsíce a weyssy, bylo dwamecytma tisíců.

40. Y řekl Hospodin k Mlogžisovi: Sečti prworozené pohlawi mužstvho z synů Izraelských od gednoho měsíce a weyssy, a budess mít sunimug gegich.

41. A wezmeš mi Lewity za wsecky prworozené synů Izraelských. gá gsem Hospodin: a howada gegich za wsecka prworozená howada synů Izraelských.

42. Sečil Mlogžis, gakoz byl přikázal Hospodin, prworozené synů Izraelských.

43. A bylo nich pohlawi mužstvho po gménách gegich, od měsíce gednoho a weyssy, dwamecytmata tisíců, dvě stě, sedmdesáte tři.

44. Y mluvil Hospodin k Mlogžisovi, řka:

45. Wezmi Lewity místo prworozených synů Izraelských, a howada Lewistů, za howada gegich, a budou Lewitové mogi. gá gsem hec spodin.

46. Za wýplatu pak dwau set sedmdesáti tří, kteréž přewyssugí pozíčet Lewistů z prworozených synů Izraelských,

47. Wezmeš pět lotů z gedné: každé hlawy, wedle * mity Swatyně. Lot má dwadce haléci.

48. Y dáš penze Aronovi, a synům geho, wýplatu těch, kteréž zbywají.

49. Míhal tedy Mojsíss peníze těch, kteříž zbyvali, a kteříž byli v, kánpili od Lewjtu

50. Ža prworozné synů Izraelstých, růžec, tři sta, sedesáte pět lotů wedle váhy Svatyně,

51. A dal ge Aaronovi, y sýnum geho, wedle slova kteříž byl přikázal gemu Hospodin.

* Váhy.

Rapitola IV.

Povinnosti Lewjtu, když mělo ráhnauet vogsto, y gindý. 46. Počet gich.

1. Y mluwil Hospodin k Mojsísovi, a k Aaronovi, i kaž-

2. * Wezmi summu synů Baath, z prostred Lewjtu, po domsich a česledech gegich,

3. Od třidcátého léta a weyse, až do padesátiho léta, všech, kteříž voházejí, aby stáli, a posluhovateli v stánku vmluvy.

4. Tato gest služba synů Baath.

5. Do stánku vmluvy a Svatyně svatých wegda uaron y synowé geho, když se měla vogsta hnauti, a zeginau oponu, kteříž wifší před dveřimi, a obvinau v ni Ardu svědctví,

6. A opět přikrygi přikrytím modrých koží, a svrchu roztáhnau pláště všechen z postavce modrého, a provlekau sochory.

7. Stál také předloženj obvinau v pláště z postavce modrého, a položi s ním kadičnice, a moždřísky, kofliky a číše k lití mořských obětí: chlebowé vždycky na něm budau.

8. A roztáhnau svrchu pláště z postavce, kteříž opět přikrygi přikrytím modrých koží, a proklej sochory.

9. Wezmau y pláště z postavce

ce modrého, gíms přikrygi svícen s lampami, a kleštěmi geho, a s vreradly, y sevšemi nádobami olegními, kteříž k připravenj lamp potřebny gsau:

10. A na všecko položi přikrytj z modrých koží, a protáhnau sochory.

11. Tež y oltář zlatý obvinau tauchem z postavce modrého, a svrchu roztáhnau přikrytj z modrých koží, a provlekau sochory.

12. Všecky nádoby, gíms se posluhujete v Svatyni, obvinau v pláště z postavce modrého, a roztáhnau svrchu přikrytj z modrých koží, a provlekau sochory.

13. Ale y oltář vycistj od pospela, a obvinau geg svarlatevým tauchem,

14. A položi s ním všecky nádoby, kterých v službě geho vžijwazgi, to gesi, nádoby v než ohně bez rau, widliky, a krohé widle, hásky a lopaty. Všecky nádoby oltáře spolu přikrygi přikrytím z modrých koží, a provlekau sochory.

15. A když obvinau Aaron a synové geho Svatyni, a všecky nádoby gegi v hnuti vogsta, tehdy wegda synové Baath, aby nešli všecky za vinuté: a nedotknau se nádob Svatyně, aby nezemřeli. Ta gsau břemena synů Baath v stánku vmluvy,

16. Klad kteřímiž bude Eleazar, syn Uarona kněze, k gehož peči náleží oleg k připravování lamp, a složení (vonných věcí) k zapalu, a obět, kteříž vždycky obětuje se, a oleg pomazání, a cožkoli k službě stánku přislissi, y všeliké nádoby, kteříž v Svatyni gsau.

17. Y mluwil Hospodin k Mojsísovi, a k Aaronovi, i kaž-

18. Uzwohyhlažuge lidu Baath z
prostřed Lebštú:

19. Ale toto včiněte gím, ať gsau
žiwi, a nezemrav, gesilžebý se doz-
rkli Swatín svatých. Aaron a syno-
vé geho wezgau, a sami žijdi dyla
gednoho každého, a rozděli, kdo co
má něsti.

20. Jinj žádnau wossetečnosti ať
newidj wečy, kteréž gsau w Swaz-
tyni prwé než budau zavinuty, gis-
něk zemrav.

21. Ýmluwil Hospodin k Mogař-
žissowí, řka:

22. Wezmi také summu synů
Etersón, po domjch, a čeledech, a roz-
děl gegich,

23. Od třidceti let a weyse, až
do let padesáti. Sečti wssecty, kte-
říž wcházegi, a posluhugj w stánku
vmluw.

24. Tento gest aučad čeledi
Etersónyře,

25. Aby nesli koltry stánku, a
sténu vmluw, přikryj giné, a nad
výšek přikryj z modrých koží, a
zašiténj, kteréž wišy we dvoujch
stánku vmluw.

26. Koltry sýně, y oponu při
zašiténj, gessto gest před stánkem.
Wssecty wečy, kteréž přislussegj k
elčii: prowázky, y nádoby k služe-
bnosti,

27. Když rozkáže Aaron a sy-
nowé geho, ponesau synové Etersón:
a bude wéderti gedenkaždý, kterému
břemenu mělby podroben být.

28. Ta gest služebnost čeledi
Etersónyřských w stánku vmluw, a
budau pod ** rukau Jihamas-
ra, knia Arona kněze.

29. Syň také Mlraty po če-
rech a domjch otců gegich sečtes,

30. Od třidceti let a weyse, až

dolci padesáti, wssecty, kteríž wcház-
egi k autadu služebnosti swé, a k
službě vmluw swédectw.

31. Tato gsau břemena gegich:
Ponesau dsky stánku, a sochory ge-
ho, slapy a podstavky gegich,

32. Slapy také sýně wukol s
podstavky, a kolky, a provazy ge-
gich. Wssecty nádoby, a potřeby
w počtu wezmau, a tak ponesau.

33. Tento gest aučad čeledi Mle-
ratiských, a služebnost w stánku
vmluw: a budau pod rukau Jihas-
mara, syna Arona kněze.

34. Sečli tedy Mogařiss a Aar-
on, a knjzaia shromážděn jny
Baath, po rodech a domjch otců ge-
gich,

35. Od třidceti let a weyse, až
do léta padesátiho, wssecty, kteríž
wcházegi k služebnosti stánku v-
mluw:

36. A nalezeni sau dva tisýc-
ce, sedm set, padesáti.

37. Tento gest počet lidu Baath,
kteríž wcházegi do stánku vmluw:
tyž sečli Mogařiss a Aaron wedlé
řecí Hospodinové strze ruku Mogař-
žissowu.

38. Sečteni sau y synové Etersón-
yře po rodech, a domjch otců
gegich,

39. Od třidceti let a weyse, až
do padesátiho léta, wssectni, kteríž
wcházegi, aby posluhovali w stán-
ku vmluw.

40. A nalezeni sau dva tisýce,
sest set, třidceti.

41. Tento gest lid Etersónyřských,
kteréž sečli Mogařiss a Aaron we-
dlé slova Hospodinova.

42. Sečteni sau y synové Mle-
ratis po rodech a domjch otců gegich

43. Od třidceti let a weyse, až
do

do létá padce tého, všichni, kteříž vcházegi k vykonávání rádů stánu říku vmluvy:

44. A nalezeni sau tři tisíce, dveře stě.

45. Tento gest počet synů Alzary, kteréž sečeli Mojsíj a Aaron, wedle rozkazu Hospodinova, řežců rukou Mojsíjsovu.

46. Všech kteříž sečeli sau z Lerejši, a kteří sečeli Mojsíj a Aaron, a knížata Izraelští, po rodech a domích otců gegich,

47. Od třiceti let a wejše, až do léta padce tého, vcházegých k služebnosti stánku, a knošení břemen,

48. Spolu bylo osm tisíců, pět set, osmdesát.

49. Wedle slowa Hospodinova sečel ge Mojsíj, gedenho každého wedle aučadu, a břemem gcho, gakož byl přikázel genui Hospodin.

* Sečel ** řprávau.

Kapitola V.

Způsob při vyobčování nečistých z stanu. 6. Při napravování win, 12. tež při ženě v cyzoložstvu podezřele.

1. **M**luvil Hospodin k Mojsíjsovi, řka:

2. Příkaz synům Izraelštým, ať vyvrhají z stanu každého mazlomocného, v toho, který tak semene trpi, a posléze gest nad mrtvým:

3. Tak muže gako ženu vyvrhnout z stanu, aby neposlézni gich, poněvadž přebýval sem s vám.

4. V mluvil synové Izraelští, a vyvrhli ge wen za stany, gakož byl mluvil Hospodin k Mojsíjsovi.

5. V mluvil Hospodin k Mojsíjsovi, řka:

6. Mluw k synům Izraelštým: Muž, nebo žena, když by včinili že všech hříchů, kteříž se přiházejí lidem, a řeze nedbanlivostí píce řiaupilky přikázanj Hospodinovo, a protviniliby,

7. Wyznagi hřich swůj, a nazvatří samu suminu hlawu, a nad tu páty djl tomu, proti konuž žhřessili.

8. Pakliby nebyl, když měl rozyti, dagi Hospodinu, a bude kněz wo, krom řeopce, kterýž obětován bývá za očistění, aby byla krojich obět.

9. Všecky také prwotiny, kteříž obětují synové Izraelští, k knížez náležegi:

10. A cožkoli do Swatyně obětuje se od gednoho každého, a dává se kněz do rukou, gcho bude.

11. V mluvil Hospodin k Mojsíjsovi, řka:

12. Mluw k synům Izraelštým, a řeknes k nim: Muž, gchožby že na ** poblaudila a manžela potupici,

13. Spalaby s gínym mužem, a manžel toho dopadnautiby nemohl, ale ragné gest cyzoložstwo, a swědky dokázano býtinem uže, že nejen nalezena v cyzoložstvu:

14. Gestližeby duch veliké horlivosti vzbudil muže proti ženě gecho, která aneb poslézne gesh, aneb křivým podezřením na ni se sahá,

15. Přivede gi k kněz, a bude obětovati obět za ni, desatý djl měsice mauky gečné: penalege na ni olega, ani wloží řadidlo: nebo obět veliké horlivosti gest, a obět vysledáwající cyzoložstwo.

16. Bude tedy obětovati gi kněz a postaví před Hospodinem:

17. A wezme wodu swatau do nádoby hlinenné, a malíčko země z podlahy stánku wypise do ní.

18. A když státi bude žena před obličejem hospodinovým, odkryze hlavu gegi, a položí na ruce gesi obět rozpojenou, a obět veliké horlivosti: on pak držeti bude wody nehořegssi, na které s kládbau zločečenství ohnul.

19. Y zaklínati bude gi, a dži: Gestilže nespal muž cyzý s tebou, a gestilže nečsy posťorněna, opusili vás manželské lože, nic tobě nezklodi wody tyto nehořegssi, a kteréž sem zločečenj shrnul.

20. Pakli sy se vchylila od muže svého, a posťorněna sy a ležela sy s jiným mužem:

21. Témto zločečenjm poddána budeš: Degž rebe hospodin w zločečenj, a w překlad všech w lidu svém: včin, aby shnilo stehno tvé, a aby naduté břicho tvé rozpuklo se.

22. Ať wegdaū wody zločečné do břicha tvého, a když se odmne břicho až shnige stehno. Y odpovj žena: Amen, amen.

23. Y napísse kněz na knize rato zločečenj, a smaže ge wodami nehořegssimi, do kterýchžto zločečenj shrnul,

24. A dá gj pjeti. Kteréž když wypige,

25. Wezme kněz z ruky gegi, obět veliké horlivosti, a pozdrž hne gi před hospodinem, a vloží gi na oltář: tak veliko, aby prvé

26. Hrst oběti wzař z toho, což se obětuje, a zapálil na oltáři: a tak dal ženě piti wody nehořegssi.

27. Kterýchžto když se napíge, gesilže posťorněna gesi, a pehrdžsi mužem winna (gesi) cyzolož-

stwem, rozezdau se po ní wody zločečenj, a když se odmne břicho, shnige stehno: y bude žena w zločečenj, a na překlad všemu lidu.

28. Pakli není posťorněna, buď de bezestody, a ploditi bude děti,

29. Ten gesi zákon veliké horlivosti. Gestilže se vchylí žena od muže svého, a gestilže posťorněna bude,

30. A manžel duchem veliké horlivosti vzbuzen gsa přivede gi před obličejem hospodinu, a včinj gi kněz wedle všech věců, kteréž psány sau:

31. Manžel bude bez viny, a ona *** wezme neprawost swau.

* To, čímž winni byli, w cele, a páry dži přida j nad to. ** Zpronevěřila se. *** Pouze.

Kapitola VI.

Zákon nazarenský. 22. Způsob, jakým kněz lidu pojehnaný dával.

I. Mlurteil hospodin k Mogijskovi, říka:

2. Miluo k synům Izraelským, a džis k nim: Muž, aneb žena když by včinili slib, aby posvěcení byli, a díkli by se posvěcení hospodinu:

3. Od vjna, y resseho, což eposlali muže, zdejší se. Octa z vjna, a z gachokoli jiného nároga, a což koli z hroznů se vylečuje, pjeti nezbudau. Hroznů červených, a suschých nebudau gisti

4. Po všecky dny, w nichž z slibu hospodinu posvěcení bývají: cožkoli z vinnice býti muže, od hroznů sůsceňho, až do zrnu nebudau gisti.

5. Po všeckem čas oddelenj gesi ho během newegde na hřebu geho, až do vyplnění dne, kteréhož hospodinu posvěcen bývá. Swaz

ty bude (a nechá) růst v lásy hlas
vý gebo.

6. Po vysíčení čas posvěcenj
svého newegde k mrtvému,

7. Když ani nad mrtvým těž
lem srce a matky, a bratra, a sestry
se nepotřebnji, nebo posvěcenj Bož
ha gebo gest na hlavě gebo.

8. Po veselky dni oddělenj své
ho svatý bude Hospodinu.

9. Gestížby pak někdo vmiel
náhle před vým, poří vým se hlava
posvěcenj gebo: Kteranž choli hned
v tyž den očistování svého, a opět
v sedmy.

10. V osmý pak den obětovati
bude dvě hrádlicky, aneb dvě ho
laubček, knězy v dveři * vmluvy
swědecov.

11. V bude obětovati kněz ges
dno za hřich, a druhé v obět zápal
nau, a modliti se bude za něho, ne
bo zhřessil nad mrtvým: y posléti
hlavy gebo v ten den:

12. A posléti Hospodinu dnj
oddělenj gebo, obětuge beránka roč
ního za hřich: vysak tak, aby pr
vněgssj dnowé přissli v zmaření,
poněvadž posvětnilo se posvěcenj
gebo.

13. Tento gest zákon posvěcenj.
Když dnowé, kteréž byl z slibu vlo
žil, vyplní se: přivede ho ke dve
řím stánku vmluvy,

14. A obětovati bude obět gebo
Hospodinu, beránka ročního nepo
střevněného v obět zápalnau, a
owcy roční nepostřevněnau za
hřich, y skopce nepostřevněného, obět
pořegnau,

15. Kosť také chlebů přesných,
kterížby byli skropeni olejem, a ko
láče bcz kwasu pomazané olejem,
y oběti mokré při gednonikazdém:

16. Kteréž obětovati bude kněz
před Hospodinem, a včlnj tak za
hřich, gako v obět zápalnau.

17. Skopce pak ** zabige obět
pořegnau Hospodinu, obětuge spolu
kosť chlebů přesných, y mokré oběti,
kteréž z obyčej magj byti.

18. Tchdy oholen blide Lazarus
reus před dvěrmii stánku vmluvy
od křtice posvěcenj svého: a vez
zmc (kněz) v lásy gebo, a vložj na
ohen, kterýž gest podložen pod obět
pořegnau.

19. A plece skopové vratené,
a koláč bez kvasu geden z kosť, a
lihanec přesný geden, a dá v ruce
Lazarera, když bude oholená hlava
gebo.

20. A opět vezma ty věcy 'od
něho, pozdráhne (gich) před obli
čcem Hospodinovým: a sauce pos
věcené knězovy budou, gako hru
djčko, kteréž poručenj odděleno má
být, a stehno. Potom Lazarus
může pjeti vjno.

21. Tento gest zákon Lazarera,
kdyžby slibil obět svau Hospodinu,
časů posvěcenj svého, kromě těch
věcy, kteréž nalezně tuča gebo. po
dlé toho což byl v myslí slibil, tak
včinj k dokonání posvěcenj svého.

22. V mluvil Hospodin k Eliog
žijsovi, řka:

23. Mluw Aaronovi, y synum
gebo: Takto budete dávat požeh
nání synum Izraelským, a dje
gim:

24. Požehnegž tobě Hospodin,
ostřihegž těbe.

25. V každž Hospodin tvář říč
tobě, a smiluj se nad těbou.

26. Obratíž Hospodin tvá
svau k tobě, a deg tobě pokog.

27. V budou vzyvati gemic
mí

mě nad syny Izraelštými, a gá žež
hnati budu gím,

* Stánku. ** Obětovatí bude.

Rapitola VII.

Knížata Izraelštá obětovali oběti
Boží při posvěcení stánku. 12. Co ge-
diwají dny kříže za sebe obětovalo. 89.
Bůzec pán Boh z Silicnice s Mojsíjem mluvil.

1. Stalo se pak v (ten) den, když
réhož dokonal Mojsíjus
šínek, a wyzdrojil geg: a pomazal
y posvětil se všemi nádobami
gho, oltáře tež y všech nádob geho.

2. Obětovali knížata Izraelštá,
člany čeledí, kteří byli nad
kdym pokolením, a autedenjci
člán, kteří byli sečteni.

3. Dary před Hospodinem, sest
rož přikrytých s dvacáti woly.
Eden růž obětovali dvě knížata,
a jednoho wola gedenkaždý, a obě-
tovali je před stánkem.

4. Řekl pak Hospodin k Mojsíjovi:

5. Přigmi od nich, ať posluhu-
jí v službě stánkové, a dá se ge Le-
vitum, wedle pořádku služebnosti
gegich.

6. Tedy tedy Mojsíjus přigal
wozy a woly, dal ge Levjum.

7. Dva wozy a čtyři woly dal
synům Černon, wedle toho což poz-
ticebowali.

8. Čtyři giné wozy a osm wolu
dal synům Černon, wedle autadu
a sloužby gegich, pod rukou Jih-
maru, syna Matrona kněze.

9. Synům pak Baath nedal
wozy a wolu: nebo v Swatyni
slaví, a nesau břemena na vlast-
ních ramenau.

10. Tedy obětovali wywodo-
véku posvěcení oltáře, v (ten) den,

když pomazán gest, obět swau před
oltárem.

11. V řekl Hospodin k Mojsíjovi:
Gedenkaždý wywoda ges-
dnoho každého dne ať obětuge dary
ku posvěcení oltáře.

12. Prvního dne obětoval obět
swau Nahasson, syn Aminadabu
z pokolení Júdova:

13. A byla v ní, mísá stříbrná
sto třiceti lotů z tří, šál stříbrný,
magjicý sedmdesáte lotů, wedle wá-
hy Swatyně, obě plné bělné ma-
ky potropiné olegem k oběti:

14. Moždijík z desíti lotů zla-
ta, plný ** zápalu:

15. Wola z šotu, a škopce, a be-
ránska ročního k oběti zápalné:

16. A kožla za hřív:

17. A v oběti wěcý pokogných
woly dva, škopců pět, kožlů pět, be-
ránska ročního pět. tato gest obět
Nahassona, syna Aminadabuwa.

18. Druhého dne obětoval kles-
thanael, syn Suar, wywoda z pos-
kolení Jachat,

19. Mísu stříbrnau, wážicý sto
třiceti lotů, šál stříbrný magjicý
sedmdesáte lotů, podlé wáhy Swat-
yně, obě plné mašky bělné štropes-
né olegem k oběti;

20. Moždijík zlatý magjicý des-
et lotů, plný zápalu :

21. Wola z šotu, a škopce, a be-
ránska ročního k oběti zápalné:

22. A kožla za hřív:

23. A v oběti pokogných wěcých
woly dva, škopců pět, kožlů pět, be-
ránska ročního pět. tato byla obět
Nathanaele syna Suar.

24. Třetího dne kníže synů ža-
bulonových, Eliab, syn Helonuwa

25. Obětoval mísu stříbrnau
wážicý sto třiceti lotů, šál stříbrný
mas

magjicý sedmidesate lotů, na wáhu Swatyně, obé plné mauky bělné stropené olegem k oběti:

26. Moždřík zlatý wážicý deset lotů, plný zápalu:

27. Wola z štotu, a štopce, a beránka ročního k oběti zápalné:

28. A kožla za hřich:

29. A w oběti pokogných wěcy woly dva, štopců pět, kožlů pět, beránku ročních pět. tato gest obět Eliabha syna Šelohowa.

30. Dne čtvrtého knjze synů benových, Elisur, syn Sedcuriwa,

31. Obětowal mjsu stříbrnau wážicý sto třiceti lotů, sšál stříbrný magjicý sedmidesate lotů, na wáhu Swatyně, obé plné mauky bělné stropené olegem k oběti,

32. Moždřík zlatý wážicý deset lotů, plný zápalu:

33. Wola z štotu, a štopce, a beránka ročního k oběti zápalné:

34. A kožla za hřich:

35. A k obětem pokogných wěcy woly dva, štopců pět, kožlů pět, beránku ročních pět. tato byla obět Elisura, syna Šedeurowa.

36. Dne pátého knjze synů Simeonových, Salamiel, syn Sury saddai,

37. Obětowal mjsu stříbrnau, wážicý sto třiceti lotů, sšál stříbrný magjicý sedmidesate lotů, na wáhu swatyně, obé plné mauky bělné, stropené olegem k oběti:

38. Moždřík zlatý wážicý deset lotů, plný zápalu!

39. Wola z štotu, a štopce, a beránka ročního k zápalné oběti:

40. A kožla za hřich:

41. A k obětem pokogných wěcy woly dva, štopců pět, kožlů pět, beránku ročních pět. tato byla obět Salamiele, syna Sury saddai.

42. Dne šestého knjze synů Šád, Eliasaff, syn Ducluw,

43. Obětowal mjsu stříbrnau wážicý sto třiceti lotů: sšál stříbrný magjicý sedmidesate lotů na wáhu Swatyně, obé plné bělné mauky stropené olegem k oběti:

44. Moždřík zlatý wážicý deset lotů, plný zápalu:

45. Wola z štotu, a štopce, a beránka ročního k zápalné oběti:

46. A kožla za hřich:

47. A k obětem pokogných wěcy, woly dva, štopců pět, kožlů pět, beránku ročních pět. ta byla obět Eliasappa syna Duclowa.

48. Dne sedmého, knjze synů Šeffaimových, Elisama, syn Amiuuduwa,

49. Obětowal mjsu stříbrnau wážicý sto třiceti lotů, sšál stříbrný, magjicý sedmidesate lotů, na wáhu Swatyně, obé plné bělné mauky stropené olegem k oběti:

50. Moždřík zlatý wážicý deset lotů, plný zápalu:

51. Wola z štotu, a štopce, a beránka ročního k zápalné oběti:

52. A kožla za hřich:

53. A k obětem pokogných wěcy, woly dva, štopců pět, kožlů pět, beránku ročních pět. ta byla obět Elisama, syna Amiuudowa.

54. Dne osmého knjze synů Vlastnasessových Gamaliel, syn Šadassituwa,

55. Obětowal mjsu stříbrnau wážicý sto třiceti lotů, sšál stříbrný, magjicý sedmidesate lotů, na wáhu Swatyně, obé plné bělné mauky stropené olegem k oběti:

56. Moždřík zlatý wážicý deset lotů, plný zápalu:

57. Wola z lotu, a stopce, a bez ránka ročního k oběti zápalné:
58. A fozla za hřich:
59. A k obětem pokogných węcy, woly dwa, stopci pět, fozlů pět, beránku ročního pět. ta byla oběť Šamaliele syna Šadachsurowa.
60. Dne devátého kníže synů Benjaminowých, Abidan, syn Gedconu,
61. Obětoval mīsu stříbrnau wázjicý sto třiceti lotů, sál stříbrzny magjicý sedmdesáte lotů, na wáhu Swatyně, obé plné mauky bělne stropené olegem k oběti;
62. A moždijík zlatý wázjicý deset lotů plný zápalu:
63. Wola z lotu, a stopce, a bez ránka ročního k oběti zápalné:
64. A fozla za hřich:
65. A k obětem pokogných węcy, woly dva, stopci pět, fozlů pět, beránku ročního pět. ta byla oběť Abidana, syna Gedconowa.
66. Dne desátého kníže synů Dan, Ahyezer, syn Ammisaddas,
67. Obětoval mīsu stříbrnau wázjicý sto třiceti lotů, sál stříbrzny, magjicý sedmdesáte lotů, na wáhu Swatyně, obé plné bělne mauky stropené olegem k oběti;
68. Moždijík zlatý wázjicý deset lotů, plný zápalu:
69. Wola z lotu, a stopce, a beránka ročního k zápalné oběti:
70. A fozla za hřich:
71. A k obětem pokogných węcy, woly dva, stopci pět, fozlů pět, beránku ročního pět. ta byla oběť Ahyezera, syna Ammisaddai.
72. Dne gedenáctého kníže synů Askr, Šegiel, syn Ochranu,
73. Obětoval mīsu stříbrnau wázjicý sto třiceti lotů, sál stříbrzny magjicý sedmdesáte lotů, na wáhu Swatyně, obé plné bělne mauky stropené olegem k oběti:
74. Moždijík zlatý wázjicý deset lotů, plný zápalu:
75. Wola z lotu, a stopce, a bez ránka ročního k zápalné oběti:
76. A fozla za hřich:
77. A k obětem pokogných węcy, woly dva, stopci pět, fozlů pět, beránku ročního pět. ta byla oběť Šegiele, syna Ochranowa.
78. Dne dwanáctého kníže synů Neffahali, Alhyra syn Emanu,
79. Obětoval mīsu stříbrnau wázjicý sto třiceti lotů, sál stříbrzny magjicý sedmdesáte lotů, na wáhu Swatyně, obé plné bělne mauky stropené olegem k oběti;
80. Moždijík zlatý wázjicý deset lotů, plný zápalu:
81. Wola z lotu, a stopce, a beránka ročního k zápalné oběti:
82. A fozla za hřich:
83. A k obětem pokogných węcy, woly dva, stopci pět, fozlů pět, beránku ročního pět. ta byla oběť Alhyry syna Emanowa.
84. Tyto věci w posvěcení olzaté obětovány sau od knížat Izraelských, w (ten) den, kteréhož posvěcen gest. mīs stříbrných dwaznácte: sál stříbrných dvaznácte i moždijíků zlatých dwanácte:
85. Tak že sto třiceti lotů stříbra mīla gedna mīsa, a sedmdesáte lotů mīl geden sál: to gest, w secky spolu nádobý z sálba (nády) dwaznácte čtyři sta lotů, wáhy Swatyně.
86. Moždijíků zlatých dwaznácte plných zápalu, gedenkaždy wázjicý deset lotů, wáhy Swatyně: to gest, spolu zlata sto dwaceti lotů.
87. Wolu z lotu k oběti zápalu.

né dvanácte, stopců dvanácte, bez ránku ročních dvanácte, a mokré oběti gogid: kozlů dvanácte za hříš.

88. V obětem pokogných věců, volu čtyřmecytma, stopců sedesáti, kozlů sedesáti, beránku ročních sedesáti. Tyto věcy obětovány sau w posvěcenj oltáře, když pomazán gest.

89. A když vcházel Mologjiss do stánku vmluvy, aby se radil s Bohem, slýchal hlas milujícího k sobě z Slitownice, kteráž byla nad Archanu svědecwoj, mezi dwema Cherubjny, odkudž y milujival genu.

* přednij. ** Radidla.

Kapitola VIII.

Zprawowání svijcnu, a lamp. 6. Očistění Lewjitu, a zavedení w službu. 24. Věk k tomu aukádu způsobný.

1. **M**luvil Hospodin k Mlegžišsowi, řka:

2. **M**luwo Aaronovi, a řeknes k němu: Když vstawiſs sedm lamp, svijcen ať gest wyzdwížen na polednj straně. To tedy přikáz, ať lampy proti straně půlnoční patří (svijce) proti stolu chlebů předloženj, proti té straně, kde které svijcen patří, svijiti magi.

3. **V**činil Aaron, a vstawiſl lampy na svijcen, gakoz byl přikázal Hospodin Mlogžišowi.

4. Toto pař bylo dílo svijcnu, z ruky zlata tak prostřednji slaupeč, gako všecky věcy, kteréž z obogjho boku ratolesk pocházely: podlé posobenství, kteréž ukázal Hospodin Mlogžišowi, tak vdelal svijcen.

5. **V**mluwil Hospodin k Mlogžišowi, řka:

6. Wezmi Lewjitu z prostředku synů Izraelštých, a očistjss ge

7. Podle rohoto rádu: Ať se poskropí vodecu očistění, a ať oholi všecky čluny těla svého. A když zpěrau roucha swá, a očistění budou,

8. Wezmáu wola z šotu, a obět mokrou geho, mausku bělnau olejem skropenau: wola pař druhého z šotu ty wezmeš za hříš:

9. Y postawiſs Lewjitu před stánkem vmluvy, svolaje všecko množství synů Izraelštých.

10. A když Lewjitoč budou před Hospodincem, položj synové Izraelští ruce swé na ně.

11. A obětovati bude Aaron Lewjitu, dat před obličejem Hospodinovým od synů Izraelštých, aby slaužili w službě geho.

12. Lewjitoč také vložj ruce swé na hlavy volů, z kterých gedenho obětovati budess za hříš, a druhého w obět zápalnau Hospodinovu, abys se modril za ně.

13. Y postaviſs Lewjitu před obličejem Aaronem, a synů geho, a posvětjss obětovaným Hospodinu,

14. A odděliſs z prostředku synů Izraelštých, aby byli mogi:

15. A potom vrgdanu do stánku vmluvy, aby slaužili mně. A tak očistjss a posvětjss ge w obět Hospodinovu: nebo dareni dani sau mi od synů Izraelštých.

16. Za prworozené, kteréž otvorili všecky život w Izraeli, vozal sem ge.

17. Nebo mé gsau všecky věcy prworozené synů Izraelštých, tak z lidu gako z horad. Od (10. ho) dne, w kterémž scim pobil všecko prworozené w zemi Egypště, posvětil scim že sobě:

13. A wzał sem Lewjty za wosze
cty prwotoznené synu Izraelských:

14. A dal sem ge darem Uz-
ronowem, a synum geho z prostred-
ku lidu, aby slaužili mně míslo
Izraele w stánku vmluvy, a mos-
dlili se za ně, aby nebyla w lidu
rěna, gestližeby směli přistoupiti k
Swatyni.

20. Y včinili Mlogžiss a Uz-
ron, y wsecko množství synů
Izraelských s Lewjty, co byl přiz-
kazal Hospodin Mlogžissowi:

21. Y očistěni ſau, a zeprali
taucho ſwá. Y pozdwiſl gich Uz-
ron před oblicem Hospodino-
vým, a modlil se za ně,

22. Aby ſauce očistěni wessli k
autadum ſvým do stánku vmluvy,
před Aaronem, y syny geho. Gakž
byl přikázal Hospodin Mlogžissowi
o Lewjejch, tak se ſtalo.

23. Y mluwil Hospodin k Mlog-
žissowi, řka:

24. Tentoto gest zákon Lewjtu.
Od pětmečtma let a weyſe, wez-
gdu, aby slaužili w stánku v-
mluvy.

25. Akdyž padefatý rok wěku
wyplní, přestanau slaužiti:

26. A budau ſlužebnicy bratří
ſvých w stánku vmluvy, aby oſtrž-
hali (wěch), kteréž gím budau poz-
tučeny, díla pak ſamého ak nedělagi.
Tak zjedjí ſe Lewjty w strážjch ge-
giň.

Kapitola IX.

Zpráva při ſlawení ſáze. 15. Wys-
plání oblaku, který na pausci předcházel
lid Izraelský

1. Mluwil Hospodin k Mlogžis-
sowi na pausci Synai, lete druhého, když wyſli z země
Egiptské, měsíce prvního, řka:

2. Ak včinj synové Izraelſti
* ſáze časem ſvým,

3. Čtrnáctého dne měsíce roho k
wečerau, wedle wſech posvátných
obyčegů, a spravedlností geho.

4. Y přikázal Mlogžiss synům
Izraelským, aby včinili ſáze.

5. Kterž včinili časem ſvým:
čtrnáctého dne měsíce k weče au,
na hoře Synai. Wedle wſech
wěců, kteréž byl přikázal Hospodin
Mlogžissowi, včinili synové Iz-
raelſti.

6. Hle pak některý nečistý nad-
duſi člověka, který nemohli včinti
ſáze w ten den, přistoupiti wſe k
Mlogžissowi, a k Aaronovi,

7. Kterí gím: Všečiſtj gſme nad
duſi člověka. proč ſme zbaveni,
abychom, nemohli obětovati oběti
Hospodinu w času ſwém mezi
syny Izraelskými:

8. Gimžro odpověděl Mlog-
žiss: Štugte ak ſe poradím, co přiz-
fazuge Hospodin o wás.

9. Y mluwil Hospodin k Mlog-
žissowi, řka:

10. Mluw synům Izraelſti:
Člověk, kterýž byl nečistý nad
duſi, aneb na cestě daleko w národu
wasem, ak včinj ſáze Hospodinu,

11. W druhém měsícy, čtrná-
ctého dne měsíce k wečerau: o chle-
by nekwassenými, a ſaláty polními
gjistí budau ho:

12. Nezanechají z něho ničehož
až do gjira, a koſi geho nezlámíj,
wſeliký rád ſáze zachowagi.

13. Gestližeby pak kdo byl y či-
ſtý y na cestě nebyl, a wſak nev-
činil ſáze, vyhlazena bude duſe ta
z lidu ſvých, nebo oběti Hospodinu
neobětovat časem ſvým: hřej
swůg on poneſe.

14. Pocestný také a příchozý bude u vás, včinj fáze vás spodinu, wedlé posvátných obyčegů a spravedlnosti geho. Překázání gednostegné bude vás tak příchozýmu, gako obywatele země.

15. Tedy w (ten) den, w kteřímž wyzdvojen gest stánek, překryl geg oblač. Od večera pak nad stánkem bylo gako twárnost ohně až do gjitra.

16. Tak bývalo vstawienně: přes den překryval geg oblač, a přes noc gako twárnost ohně.

17. A když odgat byl oblač, kterýž překryval stánek, tehdy sli synové Izraelští: a na místě kdež stál oblač, tu rozbigeli stany.

18. K rozkázání Hospodinovu sli, a k rozkázání geho rozbili stánek. Po tisícky dny, w kterých stál oblač nad stánkem, zůstali na téžm místě:

19. A gestliže se přihodilo, aby za dlouhý čas zůstal nad ním, byly synové Izraelští na strážjích Hospodinových, a nessli

20. Kolik dnj byl oblač nad stánkem. K rozkázání Hospodinovu wyzdvojowali stany, a k rozkázání geho zstládali.

21. Bylli oblač od večera až do gjitra, a hněd na vstavě stánek zanechal, sli: a gestliže po dni a nosce odstaupil, zstládal stany.

22. Pakli za dva dni, aneb za ředen iněj, neb za delší čas byl (oblač) nad stánkem, zůstávali synové Izraelští na téžm místě a nessli: hněd pak, gakž odstaupil, hnula se mogsta.

23. K sloupu Hospodinovu rozbigeli stany, a k sloupu geho sli: a byly na strážjích Hospodinových

wedlé rozkázání geho stíze ruku Mlogjissowu.
* Hod Veránka.

Kapitola X.

Dwé trauby stříbrné. 12. Tažení syň Izraelšký na vaussi žáran. 29. Žobab půbuzový Mlogjissow. 35. Možlucha Mlogjissowa.

1. **M**mluvil Hospodin k Mlogjissowi, ſta:

2. Oděleg sobě dwé trauby stříbrné kované, ginižbys mohl ſtolati množství, kdyžby ſe měla hnaueti wogsta.

3. A když zatraubíss w trauby, ſhromáždi ſe k robě wſecken zástup ke druhém stánku vmluvy.

4. Gestliže gednau zatraubíss, pøigdan k robě knížata, a hlawy množství Izraelštého.

5. Gestliže by pak delší, a * prolamowaný zvuk zavzněl, hnau stany první, kterýž gſau k východní straně.

6. W druhém pak znění, a rozvěném zvukům trauby, hnau ſtany (ti) kteříž bydlegi k poledni. a wedlé toho způsobu ostatní včinj, když způsobi budau trauby k gáj.

7. Zdyž pak mě ſe ſhromáždit lid, sprostý zvuk trub bude, a nebudau s prolamowaním zhlí.

8. Synové pak Aaronovi, kněží traubiti budau traubami: a bude to právo věčné w pronárodech wasíjí.

9. Gestliže vygdete na wognu z země ſvé proti nepřátelům, kteříž bogugi proti vám, traubiti budete zvucně w trauby, a bude památká wasse před Hospodinem Bohem wasíjim, abyste byli wyrženi z rukou nepřátele wasíjich.

10. Gestliže kdy budete mít ho- dy, a dny sváteční, y první den me-

měsíce, traubiti budete w trauby nad obětní zápalnými, a nad oběti pokognými, aby byly vám na památku Boha wasseho. Gá Hos spodin Huš wás.

11. Leta druhého, měsíce druhého, dwadacetého dne měsíce, wzdvihl se oblak z stánku vmluvy:

12. Ybrali se synové Izraelští po hauffích svých z pausťe Synai, a zastavil se oblak na pausťi Šátan.

13. Yhnuli stany přední vzdle rozkazu hospodinova ** w ruce Mogařsowé,

14. Synové Jíuda po hauffích svých: gichžto kníže byl Elazar, syn Aminadabu.

15. W pokolení synů Izachar, byl kníže Elachanael, syn Suat.

16. W pokolení řebulon byl kníže Eliab, syn Helonu.

17. Yzložen gest stánk, kterýž nesouce wylí synové Ěrson, a v. eraty.

18. Yhlí také synové Rúben, po hauffi, a rádu svém: gegichžto kníže byl Šelisut, syn Sedeuru.

19. W pokolení pak synů Simeon, kníže byl Salamiel, syn Suzzaddai.

20. W pokolení pak Šád byl kníže Eliasaff, syn Duclu.

21. Yhlí také Baatschij nesouce Šwaryni. Tak dluho stánk nesfen byl, dokud nepřišli na místo wyzdvižení (geho).

22. Hnuli stany y synové řeffaim po hauffích svých, w gegichžto wogstu kníže byl Elisama, syn Ammudu.

23. W pokolení pak synů Masaše kníže byl Šamaliel, syn Šadassuru.

24. A w pokolení Benyamin byl wýwoda Abidan, syn Šedeonu.

25. Učy posledněgslí ze wosseho wogsta sli synové Dan po hauffích svých, w gegichžto wogstu kníže byl Ahyezer, syn Ammisaddal.

26. W pokolení pak synů Aser byl kníže Šegiel, syn Ophranu.

27. A w pokolení synů Ueffihali kníže byl Ahyra, syn Enanu.

28. Tato gšau wogsta a rázení synů Izraelštích po hauffích svých, když wycházeli.

29. Y řekl Mogařs Hobabovi, synu Raguelowu, Madyanskému, příbuznému svému: Ede me k místu, kteréž Hospodin dá nám: pod s námi, aby dom dobře včinili tobě: nebo Hospodin dobré věcy zaslíbil Izraelovi.

30. Šemuž on odpověděl: Uči půjdu s tebou, ale na vratěj se do země své, w kteréž sem se narodil.

31. A on řekl: neopouštěj žnás: nebo ty znás, na kterých nístech na pausťi mělibychom postavit stany, a budeš vůdce nás.

32. A když s námi přišel, cožkoli bude neylepsjího z zboží, kteréž nám dá Hospodin, díme tobě.

33. Sli tedy z hory Hospodinovy cestau tři dni, a Archa vmluvy Hospodinovy předcházela ge, za tři dni opatřic stanem místo.

34. Také oblak Hospodinu nad nimi byl přes den, když sli.

35. A když zdvižena byla Archa, říkával Mogařs: Powstanž Hospodine, a ak san rozptýleni neprátele twogi, a ak vejkagj před twáří twau, kterž nenávidí tebe.

36. Když pak zkládala se dolu, říkával: Kláratž se Hospodine k množství wogsta Izraelštěho.

* S přerušováním. ** Škrze Mogařse.

Kapitola XI.

Reptání lidu proti Bohu. 4. Žádost massa a Egypťských počtmů. 11. Vzývaní Mosejsova. 16. Křížení LXX. Starších. 31. Dání křepelej.

1. **N**ezy tím vzrušlo reptání lidu jako stěvských so-
bě pro prácy, proti Hospodinu. Což
když vstýssel Hospodin, rozhněval
se. A zapálil se na ně oheň Hospo-
dinu, schlézl zadní díl stanu.

2. A když volal lid k Mosej-
sovi, modlil se Mosejské k Hospo-
dinu, a pozdě gest oheň.

3. Y nazval jméno místa toho,
žápalení: protože zapálil se proti
ním oheň Hospodinu.

4. Nebo lid přimissený, který
byl vystaupil s nimi, náramně žádal
(massa) sedě a pláče, připogito so-
bě také syny Izraelské, a řekl: Kdo
dá nám massa k gedení?

5. Zapomnáme na ryby, které
sme gídali v Egypťe darmio: na
mysl nám přicházegi okurky, a me-
launové, a potry, a cybule, a česnek.

6. Dusce nasse vyprahlá gest,
nic gineho newsdij oči nasse než
mannu.

7. Byla pak manna gáko semes-
no foliandrové, barvy gáko bdel-
lium.

8. Y obcházel lid, a zbjrage-
gi, mlel žernovem, aneb třel v
moždži, vaře v hrnce, a delage z ní
poštauptky, chuti gáko chléb ole-
gewaný.

9. A když zstupovala v noci
na stany tosa, zstupovala rovně y
manna.

10. Vstýssel tedy Mosejské plá-
čejcích lid po čeledech, gedenohokaz
ždého ve dvoučjch stanu svého. Y
rozhněvala se přehlivost Hospodi-
nova velmi: ale y Mosejsovi
neunesedlná věc zdála se.

11. Y řekl k Hospodinu: Proč
sy trápil služebníka svého? proč ne-
nalezá milostí před tebou? a proč
sy volžil břemeno všechno lidu toho-
to na mne?

12. Zdalíž sem gá počal všecko
toto množství, aneb zplodil sem gá,
aby řekl mně: Ules ge w lund
svém, gáko nosýwá chiiwa nemlo-
wnátko: a dones do země, pro kte-
rauž přisahly otcům gegich?

13. Odkud mně masso, abyh
dal tak velikému množství? pláč
proti mně, řkáuce: Deg nám mas-
sa, at gíme.

14. Utemohu sam snéstí všechno
totoho lidu, nebo těžký gest mi.

15. Pakli ginák tobě se vidí,
prosým, abys zabil mně, a abyh
nalezl milost před očima tvýma,
abyh se tak velice zlými věcmi
netrápil.

16. Y řekl Hospodin k Mosej-
sovi: Shromážd mi sedmdesáte
mužů z Starších Izraelských, kteréž
ty znáss, že jsou Starší lidu, a mi-
stci: a přivedess ge ke dvacátém
stánku vmluvy, a kájess gím tam
stati s tebou,

17. Abych zstaupil, a mluvil
tobě: a odgal z ducha tvého, a dal
gím, aby nesli s tebou břemeno li-
du, a ty sam abys nebyl obtížen.

18. Lidu také díss: Postávek
rež se: zeytra budete gísti masso.
gákt sem zágité slyssl wás pravotí:
Kdo nám dá počmy massa? dobré
nám bylo v Egypťe. Aby dal
wám Hospodin masso, a abyste gedli:

19. Ale geden den, ani dva,
neb pět, neb deset, ba ani dvacet,

20. Ale * až do měsíce dnů,
dokudž nevygde strze chřjpé wasse,
a neobratí se v osklivost, protože
ste

ste zahnali Hospodina, kterýž v prostřed tvás gest, a plakali ste před ním, pravosce: Proč sime wyslli z Egypta?

21. U řekl Mojsíj: Seskrát sto tisíců pěšich tohoto lidu gest, a ty pravosce: Dám jim gisti mimo celý měsíc?

22. Zdali množství ovcí a voslů živo bude, aby mohlo sláti k počtu: aneb všecky ryby mořské sbromázdi se v geden, aby genasily?

23. Gemuž odpověděl Hospodin: Zdali ruka Hosподinova nezní mocná? Gíz nyni vzějss, zdaliž se má řec slukem naplni.

24. Přišel tedy Mojsíj, a vypravoval lidu slova Hosподinova, sbromázdi se sedmdesáte mužů z Starších Izraelců, kterýmž kázal sláti okolo stánku.

25. Už zaupil Hospodin v oblasti, a mluvil k němu, odgav v duši, kterýž byl v Mojsíjovi, a dav sedmdesáti mužům. A když odpočinul v nich duch, prorokovali, aniž kdy přestali.

26. Byli pak zůstali v staních dva muži, z nichžto geden slavil Eldad, a druhý Medad, na nichžto odpočinul duch, nebo u oni nazpíni byli, a nevysílali k stánku.

27. A když prorokovali v staních, běžel pačolík, a oznamil Mojsíjovi, řekl: Eldad a Medad prototugji v staních.

28. Hned Jozev, syn Auna služebník Mojsíjovi, a vyvolený ze mnichů, řekl: Pane může Mojsíj, zabraní jim.

29. Ale on řekl: Co horlivs pro mne? Kdož dí, aby všecken lid prorokoval, a dal jim Hospodin ducha svého?

30. U navrátil se Mojsíj, a Starší Izraelci do stanů.

31. Vítr pak vyšel od Hospodina zachváti v mořem křepelky přinesl, a zpustil na stanu, tak daleko, aby moh za geden den cesty vjeti, že všecky stan vůkol ležení, a lžaly v povětří na dva lokty vysí nad zemí.

32. Vstav tedy lid, celý ten den, a noc a druhý den shromáždil křepelky, kdo málo, deset mér: a sústili ge okolo stanů.

33. Geště masso bylo v zubcích gegich, aniž přestal takový pokrm: a hle prchliost Hosподinova vzbudivší se na lid, bila geg ránu velikau přilis.

34. U nazváno gest to místo, hrobowé žádosti: nebo tam pochovali lid, kterýž byl žádal (massa). Vyšedisse pak z hrobů žádosti, příslí do haferoth, a zůstali tam.

* Za celý měsíc.

Kapitola XII.

Reprekce Marye a Aarona proti Mojsíjovi; 9. pokuta za to. 13. Modlitba Mojsíjova.

1. **M**luwila Marya, a Aaron proti Mojsíjovi, pro manželsku geho Mautenjku,

2. A řekli: Zdaliž strze samého Mojsíje mluwil Hospodin: zdaliž ne u nám podobně mluwil: Což když vslýssel Hospodin,

3. (žebo Mojsíj byl muž nevysílají nade všecky lidí, kterýž byzdilili na zemi.)

4. Hned mluwil k němu, a k Aaronomi, u k Maryi: Wygděte vysoko rty k stánku vmluvy. A když vysíli,

5. Zstaupil Hospodin v slápu oblakovém, a stál v edverjeh stanu,

En, záwolem Varona a Marye.

Kterýž když sli,

6. Řekl k nim: Slyste čci mé:
Budeli, kdo mezy vámí Pročokem
Hospodinovým, v vidění ukáži se
gemu, aneb kteře sen mluviti budu
k němu.

7. Ale není takový služebník
nug Moggissu, kterýž ve všem
domě mém nevěrně gest:

8. Nebo vstupuji vstupuji
gemu: a žgewné, a ne kteře po
dobeníství, a figuru Hospodina vizi
dji. Proč tedy nebáli ste se vte
hati služebníku měniu Moggis
ssovi?

9. V rozhněvav se na ně odšel:

10. Ohlak také odstaupil, kte
rýž byl nad stánkem: a hle Marya
ukázala se, bělegjí se malomocen
stvím gáko svých. A když pohleděl
na ni Varon, a vzrel politau ma
lomocenství.

11. Řekl k Moggissovi: Pros
sým pane můg, newzkládeg na nás
toho hřchu, kteréhož sice se bláz
znivě dopustili.

12. Aby nebyla rato gáko mit
twá, a gáko nedochudce, kteřež
prýc vymírá se z života matky
swé. hle giž polowice těla gegjho
zkažena gest od malomocenství.

13. V wolal Moggiss k Hos
podinu, ika: Bože, prosým,
vzdrav gi:

14. Gemuž odpoředél Hospo
din: Kdyby byl otec gegj plinul
na twá gegj, zdaližby se neměla
aspoň za sedm dní styděti? Ať gest
oddělenia za sedm dní wen z stanu,
a potom zase povolána bude.

15. Wylaučena tedy gest Mary
a wen z stanu za sedm dní: a
lid nehnul se z místa toho, dokaz
wáž nebyla zase povolána Marya.

Kapitola XIII.

Wyslání dvacácte knížat. K sparteni
země Chananejské; 26. navracení gich
zase a vypravování. 31. Křec Báleba.

1. Níssel lid z Hastroth, rozbivo
stany na pausii Šaratce.

2. A tam mluvil Hospodin E
Moggissovi, ika:

3. Possli mužc, kteřížby spartí
li zemi Chananejskou, kteřauž dám
synům Izraelstýne, z gednoho kaž
dého pokolení gednoho z knížat.

4. Odělal Moggiss, což byl
rozkázel Hospodin, poslal z paus
i Šarat muže knížata, gichžato
to gsau gména.

5. Z pokolení Rúben, Sammuia,
syna Žechurowa.

6. Z pokolení Symeón, Saffat,
syna Šury.

7. Z pokolení Jüda, Báleba,
syna Jeffone.

8. Z pokolení Izačar, Igala,
syna Jozeffowa.

9. Z pokolení Efraim, Řeče,
syna Šlun.

10. Z pokolení Benyamin, Falty,
syna Raffu.

11. Z pokolení Žabulon, Šed
dyele, syna Sody.

12. Z pokolení Jozeffi, z rodu
Manasse, Gaddy, syna Šuſy.

13. Z pokolení Dan, Ammicle,
syna Šcmalli.

14. Z pokolení Aser, Šchnr,
syna Šmihelova.

15. Z pokolení Ueffchali, Uahabi,
syna Wapsy.

16. Z pokolení Gád, Guele, syna
Uachy.

17. Tati gsau gména mužů, kte
rýž poslal Moggiss, aby shledliz
mi: v přezděl Řeče, synu Šlun,
Jozue.

18. Postal tedy ge Ulogžis, aby vysepiovali zemi Chananejskou, a řekl k nim: Vstupte stře stranu polodní. A když přigdete na hory,

19. Shlednete zemi, jaká jest: s lidem, kterým bydlitel geyj gest, slyšnili gest, čili mldy: máloli gich w počtu, či mnoho:

20. Sama země, dobráli (gest) čili žá: města gafá (gsau) hráze níli, čili bezezdjí:

21. Země, mastnáli, či neauz rodná, lesnatáli, čili bez stromů. Posláním se, a přineste nám z owoce země. Byl pak čas, když gijz ranní hroznové gedeni býti mohau.

22. A když vstoupili, vysepiovali zemi od pausse Syn, až do Kohob, kudy se vchází do Emanie.

23. J vstoupili k poledni, a přišli do Hebron, kdež byli Achyman, a Sysai, a Cholmai synové Enakovi. neb Hebron o sedm let prvé vstaveno gest nežli Tanys město Egypště.

24. A gdause až k potoku hroznu, vřezali ratolest s hroznem gest gijm, kterouž nesli na sochoře dva muži. z gablek také zrnatých, a z fíku města toho nesli:

25. Genž nazváno gest Nehezel, to gest, Potok hroznu, protože hrozen nesli odtud synové Izraelští.

26. A navrátiwosse se zase spěchové země po čtyřicet dnech, schodwosse wosecku kraginu

27. Přissli k Ulogžisovi a k Aaronovi, y ke wosemu shromáždění synů Izraelštích na pausse Šíran, kteráž gest w Rádes. A mlnice gijm, y wosemu množství dělali owoce země:

28. A vyprawowali, řkouce:

Přissli smě do země, do kteréž sy nás postal, která w prawdě teče mlekeni a strdi, gafó; z téhoto owoce poznati se může.

29. Ale obywatele má velmi sylné, a města přeweliká, a obraz žená. Rodinu Enakovou viděli smě tam.

30. Amalech bydlí na polední straně. Řezecheský, a Gebuzeský, a Amorrheský na horách: Chananejský pak bydlí podlé moře, a okolo řeky Jordánské.

31. Když tím Báleb krotě rezprávili lidu, které vznikalo proti Ulogžisovi, řekl: Vstupme, a vládněme zemi, nebo budeme noci opanovatí gi.

32. Gini pak, kteříž byli s ním, pravili: Víkoli nemůžeme k tomu lidu vstoupiti, nebo sylnegssi gest nežli my,

33. J vrahali zemi, kterouž shledali, v synů Izraelštích, řkouce: Žemě, kterouž smě shledli, zázrak obywatele swé: lid, kterýž smě viděli, vysoké postavoy gest.

34. Tam smě viděli gafés poztroky synů Enakových z p. kolení obtú: k nimž přirovnání sauce zdáli smě se gafó Kobylky.

Rapitola XIV.

pláč a rezprávli lidu. 6. Báleb a Josue lid těsili, a zemi chváili. 13. Mořdiba Ulogžisova. 45. Izraelští od Amalechitských poražení.

1. Tedy kříče wosecken zástup plakal nocy té,

2. A rezrali proti Ulogžisovi a Aaronovi woseckni synové Izraelští, řkouce:

3. O bychom byli ženřeli w Egypťe: a na této veliké pausse o bychom zhynuli, a nevoda nás

Hospodin do země té, abychom nezpadli mečem, a ženy, y děti nás se nebyli zavedeni gati. Zdaliž než ní lépe navrátiti se zase do Egypťa?

4. Y řekl geden k druhému: Ustanovení sobě vůdce, a nás vrátme se do Egypťa.

5. Což uslyšel Mosej a Áaron padli na tvář na zemi před vlastním množstvím synů Izraelštých.

6. Ale Jozue, syn Nun, a Káleb, syn Jeftone, kteříž y sami byli vysepechováni zemí, rozhli roucha svá,

7. A když všemu množství synů Izraelštých mluvili: Že ně, kteříž sme oběstvi, vcliví dobrá gest.

8. Budeli milostiv Hospodin, vvede nás do ní, a dá zemi tezkaucí mléku a střdi.

9. Nelepozdívajte se proti Hospodinu: aniž se bogte lidu země té, nedo gáko chléb tak ge můžem sňst. odlaupila od nich všecká pomoc: Hospodin s námi gest, nebozte se.

10. A když kříčelo všecko množství, a chlélo ge kamenní vházení, ukázala se sláva Hospodinova nad střechou vinuru všem synům Izraelštým.

11. Y řekl Hospodin k Mosejovi: Dokádž vrtati bude mně lid tento z dokádž nebudau větiti mně, ve všech znamenjích, která sem činil před nimi z

12. Kanjm tedy ge morem, a zahladím: tebe pak včinjm knížezeni nad národem velikým, a sylnegslim, nežli gest tento.

13. Y řekl Mosej Hospodiz

nu: Aby slýšeli Egypťané, z geometricko prostředku vydali sy lid tento,

14. A obyvatelé země této, kteříž slýšeli, že ty Hospodine v lidu tomto jsou, a že tvář v tvář spárován bywáš, a oblač různou příkrywou, a v slunci oblačovému gdeš před nimi ve dne, a v slunci ohnivém v noci:

15. že sy zmordoval tak všecké množství gáko gednoho člověka, a řekli:

16. Nemohl vvesti lidu do země, o kteréž byl přísluš; proto zmordoval ge na paussti.

17. A tedy gest zvolebena byla Páně, gákož sy přísluš; čka:

18. Hospodin trpělivý, a mnohého milosrdenství, zsnimage neprawost, a hřichy, a žádného nevinného neopausstřege, kterýž na všeckou všeckou hřichy otců na synech do třetího y čtvrtého kolena.

19. Odpust, prosým, hřichy lidu tohoto, podlé velikosti milosrdenství tvého, gákož sy milostiv byl vycházejícím z Egypťa, až do inista tohoto.

20. Y řekl Hospodin: Odpustil sem védle slouva tvého.

21. Živ sem gá: a naplněna bude slávou Hospodinovou všech zemí.

22. Ale však všickni lidé, kteříž videli všechnost man, a znamení, kteráž sem činil v Egypťe, a na paussti, a pokaušeli mne, gíž dcserfrát, aniž voposledi hlasu mého,

23. Nevezm země, kteráž sem s přisahou slíbil otcům gegich, aniž kdo z těch, kteříž vrtal mně, pobledí na ni.

24. Služebníka mého Báleba, který pln gře giného ducha, následoval mne, vvedu do země té, kterou obísel: a sámé geho vládu nati bude gř.

25. Ponieważ Amalechytę i Chananeę byli w audoliach. Zetra hněte se o wojskiem, a nastąpić se zase na pałst po ceste moje czterwiencho.

26. U mluwil Hospodin k Moggissovi, a k Aaronowi, ika:

27. Dokładź mnożstwo toto neyborjsi reptą proti mně z Izraeljani synii Izraelskich slyssel sem.

28. Kdy tedy gím: Živo sem gó, dj Hospodin: gakož ste mluwili, což sem gá slyssel, tak vdelám wám.

29. Ta pałst této ležeti budau mrtwá těla wasse. Wszickni, kteříž ste sečteni od dwudceti let a weyse, a reptali ste proti mně,

30. Ulewogdete do země, nad kteroužto zdwohl sem ruku swau, abych včinil, abyste (w nj) bydlili, krom Báleba syna Jeffone, a Jozue syna Křuna.

31. Malické pak wasse, o kterých sic řekli, že w laupež budau neprátelum, vvedu: aby wideli země, kteráž se wám neljbla.

32. Wasse těla mrtwá ležeti budou na pałsti.

33. Synowé wassi budau tulacy na pałsti, let čtyřiceti, a ponesau finistwoj wasse, dokławadź newyz hynu těla mrtwá orci na pałsti,

34. Wedle počtu čtyřiceti dnů, w nichžto wysspohowali ste zemi: rok za den počten bude. A čtyřidcceti let (odplatu) wezmiete za neprawosti swé, a poznáte pomstu man:

35.že, gak sem mluwisi, tak včinim wssemu množstwiom tomu neyborjsiu, kteréž powstało proti mně: na pałst této zahyne, a zeníce.

36. Tedy wszickni muži, kteréž byl posłal Moggiss k wysspohowanju země, a kterýž nawratiłesce se wtedli w reptání proti němu wszelko množstwo, vrthagjce zemi, žeby była złá,

37. demeli a porażeni sau před oblicemem Hospodinowym.

38. Jozue pak, syn Křuna, a Báleb syn Jeffone, živo byli ze wszech, kterýž byli sli k wysspohowanju země.

39. U mluwil Moggiss wszelka słowa tato ke wszem synum Izraelskym, y rmautil sc lid přiliss.

40. Ale w prvni gijo wstawosse wstaupili na vrch hory, a řekli: Horowi smie wstaupiti na mjesto, o kterémž Hospodin mluwil: nebo smie zhřessili.

41. Gimž Moggiss řekl: Proč přestupujete słowo Hospodinowo, kteréž wám nebude k sesteti?

42. Ulewstupujte: nebo není Hospodin s wami: abyste nepadli před nepřetely swojmi.

43. Amalechytę a Chananeę před wánii gsa, gegichžto mečem padnete, protože ste nechteli přiwolici Hospodinu, aniž bude Hospodin s wami.

44. Ale oni zatemněni sauce wstaupili na vrch hory. Archa pak swědeczki Hospodinowa, a Moggiss newyssi z stanu.

45. Ustaupil Amalechytę, a Chananeę, kterýž bydlil na hoře, a rcpa ge, a sekage, honil ge až do horu.

Rapitola XV.

31. Žijzenj o některch obětech. 30. Po-
ku: a pýsné hřešicího. 32. Kamens-
mán člověka an w so: ou zájral dív-
čí. 37. Rozkaz Boží o premování
rancha.

1. Mluvil Hospodin k Mlogji-
ssowi, řka:

2. Mluwo k synům Izraelským,
a dísa k nim: Když wegderc do země
přebývání wasseho, kterauž
gá dám vám.

3. A činiti budete obět Hospo-
dinnu w obět zápalnau, aneb po-
kognau, slyby plnisc, aneb dobro-
volné obětingice dary, aneb w slas-
tnostech wassech zápalugice libau
wuni Hospodinu, z wolù, neb z
otocý:

4. Kdobykoli zabil obět, bude
obětovati obět mauky bělné desatý
díl Effi, stropené olegem, gehož
bude čtvrtý díl mjry hyn:

5. A vjna k oběti mokré tauž
mjru dá k zápalné oběti, aneb k
oběti pokogné. K gednomu kaž-
ždému beránku,

6. A skopcy bude obět mauky
bělné dvě desetiny, kteráz bud stro-
pena olegem třetjho dílu (mjry)
hyn:

7. A vjno k oběti mokré třetí
díl též mjry obětovati bude w wúz-
ni chutnau Hospodinu.

8. Když pak z wolù včinjs obět
zápalnau, aneb obět, abys splnil
slib, neb pokogné oběti,

9. Dáss s každým wolem tří des-
etiiny mauky bělné stropené ole-
gem, kterýž by měl půl mjry hyn:

10. A vjna k lití mokré oběti,
tauž jntru k oběti nechytněgssi wúz-
né Hospodinu.

11. Tak včinjs,

12. S každým wolem, y skop-
cem, y beránkem, y kožlem.

13. Tak domácý, gáko přijhož

14. Týmž rádem obětovati
budau ova.

15. Gedno přikázani, y scid
bude tak vám, gáko přijhožim
země.

16. Mluvil Hospodin k Mleg-
jissowi, řka:

17. Mluwo synům Izraelským,
a dísa k nim:

18. Když přigderc do země,
kterauž dám vám,

19. A gjsti budete z chlebů kru-
giny té, oddělste prwtiny Hospo-
dinu

20. Z počtu wasich.. Gáko
z humen prwtiny oddělujete,

21. Tak y z počtu díce pr-
wtiny Hospodina.

22. Chlizebyste pak strze ne-
vědomij opustili nérco z těch věci,
kteréž mluvil Hospodin k Mlogji-
ssowi,

23. A přikázal strze něho wám
od (toho) dne, kterého počal při-
kazovati, a dále,

24. A zapomněl obyčejně vči-
nit: obětovati bude tele z stoni
obět zápalnau w wuni nechytněgssi
Hospodinu, a obět suchau gá-
y mokrau, gákož obyčegowé pe-
stvátni miji chreži, a kožla za hřej:

25. A modliti se bude kněz:
wosecko mnežství synů Izrael-
ských: a odpusťeno bude gím, nis-
bo * ne dobrovolně zhřessili: nic
méně obětovati budau zápal Hos-
podinu za sebe, y za hřej, y za per-
blauzenj své:

26. A bude odpusťeno wšem
lidu synů Izraelských, y přijhožaj:
kterýž gsau pohostinu mezi nimi:
nebo wina gesi, wšeho lidu strze
nevědomj.

bude swatý: welmi se wyzdwihuge, te synowé Léwj.

8. Y řekl opět k Róte: Slyšte synowé Léwj:

9. Zdaliž málo wám gest, že oddělil wás Bůh Izraelštý od všecho lidu, a připogil sobě, abyste posluhovали gemu w službě stánu, a stáli před množstvím lidu, a slaužili gemu:

10. Protoli kázal k sobě při staupiti tobě, y wsem bratřím tvým synům Léwj, abyste sobě také kněžstvij osobili,

11. A všechka rota twá aby stála proti Hospodinu z nebo co gest Aaron, abyste receptali proti němu:

12. Posal tedy Moggiss, aby zawolal Dáthana a Abirona synů Eliabových. Kteríž odpověděli: Neptřigdeme.

13. Zdaliž málo gest tobě, že sy wywedl nás z země, kteráz mlékem a medem opljwala, abys * zabil na pausťi, lečbys y panoval nad námi:

14. W prawdě vwedl sy nás do země, kteráz reče potoky mléka a medu, a dal sy nám vládárství polj a vinnic. Zdali y oči nasce chcess wyloupiti: Neptřigdeme.

15. Y rozhněwaro se Moggiss welmi, řekl k Hospodinu: Neptřiž na oběti gegich: ty wiss, že sem ani oslňka nikdy newzař od nich, ani sem koho z nich trápil.

16. Y řekl k Róte: Ty, y všecko shromážděnij twé stúgry zwolássťe před Hospodincem, a Aaron zwolássťe dne zeytřegfijo.

17. Wezměte gedenkaždý kadijnicy swau, a wložte do nich ** zápal, obětujcje Hospodinu dwě

sté padescate kadijnici: Aaron také at drží kadijnicy swau.

18. Což když vdelali, když stáli Moggiss a Aaron,

19. A shromáždili proti nim všechko množství ke dvacítm stánku, vklázala se wsem sláva Hospodinowa.

20. Y mluwě Hospodin k Moggissowi a Aaronovi, řekl:

21. Oddělte se z prostředu shromáždění tohoto, at ge vnáhle zahladim.

22. Kteríž padli na zem jna twáři (swé), a řekli: Nejsylnější Bože duchu všetkého těla, zdali když geden zbréss, proti wsem hněw twug rozlití se:

23. Y řekl Hospodin k Moggissowi:

24. Rozkaž všemu lidu, at se odděl od stanu Róre, a Dáthana, a Abirona.

25. Y vstal Moggiss, a odšel k Dáthanovi a Abironovi: a když sli za njm Starší Izraelští,

26. Řekl k zástupu: Odstupte od stanu lidí bezbožných, a nedorykejte se wécy, kterež k nám nás ležejí, aby ste něbyli zachwázeni w hřísch gegich.

27. A když odstaupili od stanu gegich mikol: Dáthan a Abiron wyssedle stáli we dvacítm stanu svých s ženami, y s dětmi, y se wsem množstvím.

28. Y řekl Moggiss: W tom wédeti budete, že Hospodin posal mne, abych činil všecky wécy, kterež widjte, a že z vlastního stdu sem nich nepromluwil:

29. Gestliže obyčegnau kdstau smrti zhynau, a navštívili ge róma,

Kapitola XVII.

Dwanácte prutu rozděl wžeti Boh od dwanácti knížat Izraelských. 8. Prut Aarona w záře, 10. a chowán gest w stánku swědecw.

1. **Y**mluwil Hospodin k Mlogžissowi, ika:

2. Ymluw k synům Izraelským, a wezini od nich pruty, z každého po- kolenj geden, od všechného knížat pokolenj, prutu dwanácte, a ged- dněho každého gméno napísses na prutu geho.

3. Gméno pak Aaronowo bude w pokolenj Léwj, a geden prut vše- cky če'edi zwláštně zdržovati bude.

4. A položíss ge w stánku vmluz- wy před swědecw, kdežto mlu- witi budu k tobě.

5. Boho z nich wywoljm, to- ho prut zkvetne: a odvratjmi od sebe načkánj synů Izraelských, kte- rýmž proti wám repcy.

6. Ymluwil Mlogžiss k synům Izraelským: a dali mu pruty vše- cka knížata, gedenkaždý z swého po- kolenj: a bylo prutu dwanácte kromě prutu Aaronowa.

7. Kteréžto když položil Mlogžiss před Hospodinem w stánku swědecw,

8. Druhého dne zase příssed na- lezl, ano wyrostl prut Aarona w domu Léwj: a po nadurj pu- penců wyssi křetové, kteří, když se rozšířili listové, w mandly se proměnili.

9. Wynesł tedy Mlogžiss vše- cky pruty od twáři Hospodinowy k wsem synům Izraelským: y vzrcli, a zase wzali gedenkaždý prut swůj.

10. Y řekl Hospodin k Mlogžis- sowi: Wnes zase prut Aarona w

do stánku swědecw, aby chowán byl tam na znamení odbogných sy- nů Izraelských, a ak píšenau na- čkání gegich odennic, aby neze- míteli.

11. Y včinil Mlogžiss, gakž byl příkázal Hospodin.

12. Řekli pak synové Izrael- ské k Mlogžissowi: Hle pohubení smě, wšickni smě zahynuli.

13. Bdožkoli přistupuge k stán- ku Hospodinovu, vnitř. Zdaliž až do posledního wšickni náme wylazeni býtiz.

Kapitola XVIII.

Powinnost kněží a Lewjci. 8. Ora- cjeni gich z oběti. 21. Lewjci měli přijímat desátky. 29. Co z nich měli Pánu Bohu obětovati.

1. **Y** řekl Hospodin k Aarono- wi: Ty, y synové twogi y dům otce twého s teban, pone- sete neprawost Swatyně: a ty, y synové twogi spolu ponsete hři- chy kněžství wassche.

2. Ale y bratry swé z po- kolenj Léwj, a *berlu otce swého wezmi s sebou, a ak gsau pohotowě, a posluhuj tobě: ty pak a synové twogi slaužiti budete w stánku swědecw.

3. A bdjti budau Lewjci w příkázanjm twým, a ke wsem práciem stánku: tak toliko, aby k nádobám Swatyně, a k oltáři ne- přistupowali, aby y opí nezemíclí, y w spolu nezahynuli.

4. Ak pak gsau s teban, a bdi w strážjch stánku, y ve wsech pe- swátných obýceglích geho. Czyž nebude se přiměsowati k wám.

5. Bdeć w stráži Swatyně, w službě oltáře: aby nevzeslo roza- hněwanj na syny Izraelské.

6. Gá

de w pionárodech wasjich. Uis
čimž giným nebudau vládnouti,

24. La desatku obětování doz-
sti nesmíce, kteréž sem k gegich vži-
tkum a potřebám oddělil.

25. Jmluvil Hospodin k Mose-
žijovi, řka:

26. Přikáz Lewitum, a oznam:
Bdyž weznicte od synů Izrael-
ských desátky, kterež dal sem wám,
prworiny z nich obětujte Hospo-
duli, to gest, desátky díl desatku,

27. Aby wám počten byl za
obět prworin tak z huncen, gako z
presu:

28. Je ze wssich wécy, kterých
prijmáte prworiny, obětujte Ho-
spodinu, a degec Aaronovi knézy.

29. Wszecky wécy, kterež obero-
vati budete z desatku, a k datum
Hospodinowým oddělje, neylepsji a
wýborné budou.

30. A dis s k nim: Budeteck
wszecky wýborné a lepsji wécy obě-
tovati z desatku, bude počteno wám,
gako byste z huncina, a z presu das-
li prworiny:

31. A budete ge gjisti na wssech
injstech wasjich, tak wy, gako čes-
ledi wasse: nebo mžda gest za služ-
bu, kretan slaužite w stánku swé-
dectví.

32. A nebudete hřessiti při tom,
wýborné a tučné wécy sobě za-
chowajice, abyste neposkvrnili
oběti synů Izraelských, a neze-
meli.

* Rodinu. ** Ge za. *** Wszecko,
což gest neylepsjho z olege.

Kapitola XIX.

Přiraveni wody k očistování z po-
dela kráwy ryšawé.

1. Jmluvil Hospodin k Mose-
žijovi, a k Aaronovi, řka:

2. Toto gest vstanoveni oběti,
kteravž vstanovil Hospodin: Při-
kaž synům Izraelským, ať přiwe-
dau k robe kráwu ryšawou wéku
dospělého, na njžby nebylo žádne
poskrtny, a kterež nenesla gha:

3. A dáte gi Kleazarovi knézy,
kterýž wywedenau wen z stanů, za-
bige před oblicejem wssich:

4. A omoče ptst we krvi gegi,
počropí sedinatát proti dwetům
stánku,

5. A spálj gř před očima wssich,
tak kůži a maso gegi, gako krew,
a hnúg do ohně vrohna.

6. Dřewo také cedrové, a yzop,
a červec dwakrát barwený, kněz
vrtže do plamene, w kieremž
kráwa hoří.

7. A potom teprw, wypera ssas-
ty, a tělo swé (vmyge) wegde do
stanů, a poskvrněný bude až do
vetera.

8. Alle y ten, kteryž spálil gi,
wyperte ssaty swé, a tělo (vmyge) a
nečistý bude až do vetera.

9. Sebete pak muž čistý popel
kráwy, a wysype geg wne za
stany na místě nečistej, aby byl
množství synů Izraelských k ostři-
hán, a k wodě pokropen: nebo za
hřejch kráwa spálena gest.

10. A když zpěte (ten), kteryž
nesl popel kráwy, raučha swá, ne-
čistý bude až do vetera. Budou
msti to synové Izraelskí, y přijdozý,
kteríž bydlj mezi nimi, swaté práz-
wem wécnym.

11. Kdoby se doteck těla m-
twého člověka, a pro to byl nečis-
tý sedm dní:

12. Pokropen bude z této wod-
dy dne třetího a sedmého, a tak
očistěn bude. Gestíže dne třetí-
ho

7. Ymluwil Hospodin k Mlogzissowi, řka:

8. Wezmi hul, a shromažd lid, ty y Aaron brat twug, a mluwie k stále před nimi, a ona dá wody. A když wywedess wodu z stály, bude piti wsecko množství, y doz bytek gcho.

9. Wzal tedy Mlogžiss hul, kres ráz byla před oblicem Hospodiz novým, gakoz byl příkazal geniu,

10. Siemáždiw množství před stálu, a řekl gnu: Slyšte od bogu, a newějcy; Zdali z stály této budeme moci wodu wywesti?

11. A když Mlogžiss poždwił ruky, vdečiw holj dwa krt stálu, wyssy wody welmi hogné, tak že pil lid y howada.

12. Y řekl Hospodin k Mlogžissowi a k Aaronovi: Že ste neweweli mi, aby si e posvětili mne před syny Izraelštými, newedete rěksto lidj do země, kterauž dám gnu.

13. Tatoč gest woda odpornán, kdežto swatili se synové Izraelští proti Hospodinu, a posvěcen gest w nich.

14. Datim poslal Mlogžiss posly z Bádes k králi Edom, kteříž by řekli: Totot wskazuge brat twug Izrael: Znás wsecku prácy, kteráž vgalá nás,

15. Gakym způsobem orcoré nassi ztaupili do Egyptra, a bydlili sice tam za minohý čas, a trážili nás Egypťsi, y otce nasse:

16. A kteřak snae wolali k Hospodinu, a wylyssi nás, a poslal Angela, kterýžby wywedl nás z Egyptra. Hle w městě Bádes, kteréž gest w posledních končinách twých, pestavém sance,

17. Prosýme, abyhom mohli

přejti řeze zemi twau. Kepuž gdeme přes roli, ani přes wiuniče, nebudeme piti wod z twých studnic, ale půgdemecestau obecnau, ani na prawo, ani na lewo neruhylugice se, dokawádž nepregde me mezy twých.

18. Gemžto odpověděl Edom: Něpůgdejs řeze mne, ginák wogenštý wygdū w cestu tobě.

19. Y řekli synové Izraelští: Po sylnici půgdemec: a gestli: se napigeme wod twých my y howada nasse, dámec, což spravedliwého gest: nebudet žádná nesnáz o zaplacenj, toliko abychom spěsně proslí.

20. Ale on odpověděl: Nezproges. A hněd wessel proti nim s nescitným množstvím, a w ruce sylné,

21. Aniž chel přišvolei prosýcny, aby dospustil průchod řeze Končiny své. Pro kteřaužto wěc vchýlil se od něho Izrael.

22. A když hnuli stany z Bádes, přišli na horu Hor, kteráž gest na mezech země Edom:

23. Kdežto mluvil Hospodin k Mlogžissowi, řka:

24. Klechě Aaron gde k lidu svému, nebo newegde do země, kteřauž sem dal synům Izraelštým, proto že newětil vstúm mým v wod odpornánj.

25. Pogniš Aaron, a syna geho s njm, a vvedess ge na horu Hor.

26. A když zvolíš otce z ranha geho, oblécesa w né Kleazar syna geho: Aaron složí se, a vnitř tam.

27. Včinil Mlogžiss, gakoz byl příkazal Hospodin: a vstanpili na horu Hor před wssim množstvím.

28. a sholemisťmi. Ž pausstě (ſſi) do Matthana.

19. Ž Matthana do klahiel: Ž klahiel do Bamoth.

20. Ž Bamoth, audols gest w kragině Moabšté, na vrchu ſazga, kteréž patří proti paussei.

21. Poſtal pak Izrael poſly k Schonovi Králi Amorthegeſkém, ſta:

22. Prosým, ať ſe mi dopuſtj progití ſtrze zemi twau: nevchýzljme ſe na roli, a winnice, nebuž d:me pjetl wod z ſtudnic, cestau králowſtav púgdeine, dokawádž nez přegdeme mezi twých.

23. Kterýž nechtěl dopuſtit, aby proſel Izrael ſtrze končiny geho: ale raděgi ſebraw wogſto, wyſſel w cestu na pausse, a přiſſel do Jaza, a bogowal proti němu.

24. Od něhož poražen gest oſtroſti meče, a opanována gest země geho od Arnon až do Gebok, a ſy:nu Ammon: nebmocnau obraznau osazeny byly meze Ammonyských.

25. Wzal tedy Izrael wſecká města geho, a bydlil w městech Amorthegeſkého, rotiž w Hezebon, a w městeckách geho.

26. Nějto Hezebon bylo Schona krále Amorthegeſkého, kterýž bogowal proti králi Moabštému: a wzal w ſeku zemi, kteráž panſtvi geho byla, až do Arnoni.

27. Proto ſe říká w přiſlowi: Podre do Hezebon, ať ſe ſtawí, a wzdílá město Schon.

28. Oheň wyſel z Hezebon, plamen z města Schon, y ſehltil Ar Moabštých, y obywatele wýchodní Arnon.

29. Véda tobě Moab, zabynul

ſy lide Chamos. Dal ſhy gebo w vtiſánj, a dcery w zagetj, Králi Amorthegeſkém Schonowi.

30. Gho gegich zabynulo od Hezebon až do Dybon: vſtawſſe přiſſli do Kloſſe, a až do Nedaba.

31. Bydlil tedy Izrael w zemi Amorthegeſké.

32. Y poſlat Mlogiſſ (muže), kteríby wyſpehowali Jazer: kteřež hož městečka dobyli, a opanowali obywatele.

33. Y obrátili ſe a vſtaupili cestau Bázan: y poſtal ſe s nimi Og, král Bázan ſewſſim lidem ſwým, aby bogowal w Edrei.

34. Y řekl Hospodin k Mlogiſſowi: Klebog ſe ho, nebo w ružku twau dal ſem geg, y wſecken lid, y zemi geho: a včiníſſ gemu, gako ſy včinil Schonowi, krált Amorthegeſkém bydliteli w Hezebon.

35. Porazyli tedy y toho ſy ny geho, y wſecken lid geho, až do poſledního muže, a opanowali zemi geho.

* Byl ten měděnný had prawdiwá obrovem na říji powyſſeného Pána, a ſociytele naſeſho, gakž on ſám v S. Jana to do:weđcuge: Gako Mlegiſſ powiſſil hada na pauiſſi: tak ma po wiſſen býti ſyn člověka. A gako had ten měl tolko podobu hada, gedu pak žadného, tak R. P. přigal na ſebe zpáteb hřiſſiſta, giao bezewſſeho hřiſſhu: nápodobné, gako ti, ſteči od hadu ohni w h výſkutni byli, proſtečkem popaření na hada měděnného vzdra: we ii běwali, tak y my ſtrze litostu w na vříjowaného Pána wzezke: ni, a přijetněním geho milosti a zásluh, od hřiſſu vzdrazeni běwame. Wžbas zuje k tomu ſpaſyrelkma džwadtu gednoho kaſděho S. Bernard naſe: dugjčími ſlowy: Neſlenug bledeti na hada na říji vnfycého, gelslije dřeſes wideti krále na trunu ſebježho.

* Wyždwihi.

21. Wstał Balaam rano, a ośc-
dławo oslicy swau, gel s nimi.

22. U rozhněwal se Bůh. A
stál Angel Hospodinu na cestě
proti Balaamowi, který seděl na
oslicy, a dwa ślużebníky měl s sebou.

23. Widząc oslicę Angela sto-
gicę na cestě, a dobytym mečem,
wygnula se z cesty, a sła po polu.
Beczeń když dil Balaam, a chvíle
na sieciu na węsiti,

24. Stál Angel w autistach
mezy dwoma żydkami, giniż wjaz-
dzie ohrązony były.

25. Kterchóz widząc oslicę při-
tkała, se ke źdi, a připrała sedicę ho-
noch. Ale on opet bil gi:

26. A něméně Angel na mís-
to auzké přeszed, kdež ani na ptas-
wo ani na lewo nemohla se wy-
hnauti, stál w cestě.

27. U když vzyla oslicę sto-
gicę Angel, padła pod nohama
sedicę ho. Kterýz rozhněwał se, taus-
żegi bil kygem, boky gegi.

28. U otewrzel Hospodin vsta-
oslicę, a promluwila: Co sem vde-
lala tobě: proč bigejš mne z hle-
giž potcerj?

29. Odpowiadél Balaam: Že
sy zaślaužila, a včinila sy posmich
ze mne: ó by h měl meč, aby h tě
zabil?

30. Řekla oslicę: Zdaliž ne-
gsem howadotwé, na němž wždy-
cty sedátoš až do dnešního dne:
powěz, co podobného kdy sem vči-
nila tobě. Ale on řekle kiedy.

31. Hned otewrzel Hospodin oči
Balaamowy, a vzrzel Angela sto-
gicę na cestę o dobytym mečem,
y poklonil se genui, nakloniw twar-
i k zemi.

32. Geniuž Angel řekl: Proč

potcerj bigejš oslicę swau: Gá
sem přissel, abych se protiwil tobě,
nebo převrácena gest cesta twa,
a mině odporná:

33. U kdyby byla oslice newy-
hnula se z cesty, dagic místo pro-
tiwyciu se, bylbych tebe zabil,
a ona bylaby žiwa.

34. Řekl Balaam: Zbřessil sem,
neweda, že ty stogiss proti mně:
a nynj, gestižose nclibj tobě, abych
sem, nawtarim se zase.

35. Řekl Angel: Edo s temis-
to, a hled, abys (uit) giného ne-
mluwil, ncžli co tobě přikází.
Sce tedy a knižaty.

36. Což když vsllyssel Balák,
vysel proti němu do městecka
Mloabsteho, kterž položeno gest na
posledních končinách Arnon.

37. U řekl Balaamowi: Poz-
sal sem posly, aby powołali tebe,
proč sy hned neptissel ke mně z dali
proto, že inždy za twé přijstí dás-
ti nemohu?

38. Geniuž on odpowiadél:
Hle tedy gsem: zdaliž budu mocy
mluwici giné, než co Bůh wloži w
vsta má?

39. Celi tedy spolu, a přege-
li do města, kterž na posledních
končinách Králowstwí geho bylo.

40. U když nabil Balák wolū a
owec, posłal k Balaamowi, a kni-
žatum, kterž s ním byli, dary.

41. Když pak bylo rano, wed!
geg na wýsotě Baal, a patřil na
neydaljji djl lidu.

* Aužku místě.

Kantola XXIII.

Dwoje Balaamovo požehnání lidu
Izraelitemu dané, místo zlörení.

1. U řekl Balaam k Balákowi:
Wzděleg mi tuto sedm ol-
taků,

24. **Y** lás gáko lvice powstane, a gáko lew zdwihe se : nelehne, dokawádž nesnij laupeže, a nenafige se kewe zbitých.

25. **Y** řekl Balák k Balaamovi : Ani nezlořeč mu, ani nedobrořeč.

26. **A** on řekl : Zdaliž sem nespráwil tobě, že cožkoli mi Bůh rozháže, to včinjm z

27. **Y** řekl Balák k němu : Pod, a powedu tebe na gíné místo : zdaš li, y říad lsbilo se Bohu, abys odvíd zlořečil gím.

28. **A** když vwedl geg na vrch hory Žogor, kteráž patří na pausí,

29. **R**eklär genu Balaam : Vži čleg mi tuto sedm oltářů, a přizpráw, kolikž relat, a stopce w té mž počtu.

30. **V**činil Balák gáž byl Balaam řekl : a vložil telata, a stopce na každý oltář.

* Příslušní. ** Téhož měsíce.

Rapitola XXIV.

Tkeli dobrořečení Balaamovo, a prosočení o království Izraelství, 17. příslušní : Nejsouš.

1. **A** když widěl Balaam, žeby se říadlo Hospodinu, aby dobrořečil Izraelovi, nikoli nesodísel, gáko prvé byl odísel, aby věštový hledal : ale obrátilo proti pauši twát swau,

2. **A** poždvih očí, widěl Izraele w stanjch bydlicyho po pokolenjch svých : a když duch Božj na něg připadl,

3. **W**zaw podobenstwji, řekl : Řekl Balaam, syn Beoru : řekl člověk, * gehož zapřeno gest ofo :

4. **R**eklär posluchač řeči Božjí, kterýž widěnij Wsemohaučyho widěl, kterýž padá, a tak otvřtagj se oči geho :

5. **G**ač krásnj (gsau) stánkové twogi Jákobe, a přibytkové twosi Ižraeli !

6. **G**ač audolj plné hágů, gáko zahrady podlé řek rozwlažené, gáko stánkové, kteréž postavil Hospodin, gáko cedrové blízko wod.

7. **P**otecel woda z okowu geho, a sýmě geho bude w wody mniché. Wyhlazen bude pro Agaga, král geho, a odgato bude králowi si wj geho.

8. **B**ůh wywedi ge z Egipta, gehožto syla podobná gest nosorožcy. Sežerau ** národy nepřátely své, a kosti gegich złamij, a prostříli řípy.

9. **Z**polehna spal gáko lew, a gáko lvice, které žádný nebude smíti zbuditi. Bdo požehná tobě, y sam bude požehnaný : kdo zlořečíti bude, *** w zlořečenstwji potčen bude.

10. **Y** rozhněwaw se Balák přeti Balaamovi, klestna rukama, řekl : K zlořečenj nepřátelům mým povolal sem tebe, kterým naproti tříkráte sy dobrořečil :

11. **K**lavrat se k místu svému. Umnil sem byl zagiště slawoně cti ti tebe, ale Hospodin zbarvil tě cti připravené.

12. **O**dporwěděl Balaam k Balákovi : Zdaliž sem neřekl poslum twým, kteréž sy poslal ke mně :

13. **B**yt mi dal Balák plný dům swých stříbra a zlata, nebudu mocty pomítnuti řeči Hospodina Božha mého, abyž něco bud dobrého, neb zlého proinluwil z řeče swého : ale cožkoli Hospodin poví, to miluwiti budu :

14. **A**le wssak, gda k lidu svému,

12. Protož mluw ſ němu : Ky dáván genu pořog vmlutry ſwé,

13. A bude tak genu, gáko ſeimenu geho vmlutva wéčná kněžſtvej: nebo horlil pro Boha ſwého, a wycítil hřejf synu Izraelſkýf.

14. Bylo pak gméno muže Izraelſkého, kterýz zabit gest ſ Madyanskau, Žambry, syn Saluwa, wýwoda z rodu a pokolení Symeonowa.

15. Žena pak Madyanská, kteřáž spolu zabitia gest, ſaula Rožbi, dcera Sut, neſlowurnégsiho knižete Madyanského.

16. U mluwil Hospodin k Moggjifovi, řka:

17. Ať cty Madyanskij, že ſte gegich nepřátelé, a ſbjte ge:

18. Kébo y oni nepřátelſty či- nili proti vám, a oſklamali au- ſlady ſtrze modlu ſogor, a Rožbi dceru knižete Madyanského ſestru ſivau, kteráž zabitia gest w den rány pro * ſvatotrádež ſogor.

* Modlárství.

Kapitola XXVI.

Sečteni ſynů Izraelſkých, kteříž měli do země zaſlbené wjiti.

1. Když krew winných wylila byla, řekl Hospodin k Moggjifovi, a k Eleazarovi, synu Vazrona, knězy:

2. Sečtete wſecku ſummu ſynů Izraelſkých, od dwadceťi let a weyſſe, po domjch a rodech gegich, wſecky, kteříž mohau k bogům git.

3. Mluwili tedy Moggjif a Eleazar kněz na polich Moabſkých nad Jordánelem proti Gerychu, k tém, kteříž byli

4. Od dwadceťi let a weyſſe,

gákož byl Hospodin rozkázel, gíčži- to tento gest počet:

5. Káben prworozeny Izrael- liw, toho ſyn, Henoch, od něhož čeled Henochyſtýf: a Fallu, od něhož čeled Falluſtýf:

6. A Heston, od něhož čeled Hestonyſtýf: a Charmi, od něhož čeled Charmiſtýf.

7. Tyto gſau čeledi z rodu Ká- ben: kteřížto počet nalezen geſt čtyřiceti tří tisýce, a ſedm ſet, třidceti.

8. Syn Fallu Eliab.

9. Geho ſynowé Samuel, a Dáchan, a Abiron. Ti gſau Dá- chan a Abiron knižata lidu, kteříž poříštali proti Moggjifovi a Vaz- ronovi w bavrci Bóre, když ſe proti Hospodinu zprotiwili:

10. A otewřevouſi zemiě vſta ſwá pozřela Bóre, když welni mnozý zemřeli, když ſpálil oheň dwé ſtě paděſate mužů. A stal ſe weliký diw,

11. že když Bóre zahynul, ſy- nowé geho nezahynuli.

12. Synowé Symeon po ro- dech ſwých: Samuel, od toho čeled Vanielitſkých: Jamin, od toho čeled Jaminytſkých: Jachyn, od toho čeled Jachynytſkých:

13. Zare, od toho čeled Zareitſkých: Saul, od toho čeled Saulitſkých.

14. Tyto gſau čeledi z rodu Symeon, gíčži wſecken počet byl dwamecytmá tisýci, dwé ſtě.

15. Synowé Gád po rodech ſwých: Seffon, od toho čeled Seffonytſkých: Aggi, od toho čeled Aggitſkých: Suny od toho čeled Sunytſkých.

16. Ozny, od toho čeled Oznytſkých:

41. Ti jsou synové Benjamína po rodech svých, gichž počet byl, čtyřiceti pět tisíců, sest řet.

42. Synové Dan po rodech svých: Suham, od něhož čeled Suhamitských. Tito jsou rodové Dan po čeledech svých.

43. Všelikni byli Suhamitskí, gichžto počet byl, sedesáte čtyři tisíce, čtyři sta.

44. Synové Ašer po rodech svých: Jemina, od něhož čeled Ješimaitských: Jesui, od něhož čeled Ješuitských: Brye, od něhož čeled Bryetských.

45. Synové Brye: Šeber, od něhož čeled Šeberytských: a Melchýel, od něhož čeled Melchýelitských.

46. Gměno pak dcery Ašer, byla Šéra.

47. Ti rodové synů Ašer, a počet gegich, paděsáte tři tisíce, čtyři sta.

48. Synové Neffahali po rodech svých: Jefiel, od něhož čeled Jeſyelitských: Šuny, od něhož čeled Šunytských:

49. Jeser, od něhož čeled Jeſerytských: Sellem, od něhož čeled Sellemitských.

50. Ti jsou rodové synů Neffahali po čeledech svých: gichž počet (byl) čtyřiceti pět tisíců, čtyři sta.

51. Tato gest summa synů Izraelských, kterížto sečtení jsou, sedstátsto tisíců, a tisíc, sedm řet, čtyřiceti.

52. Umluvil Hospodin k Mložišovi, řka:

53. Tento rozdělena bude země wedle počtu gmén k vládnutí gegich.

54. Šterýf bude vjce, dáše

wětší díl: a kterých méně, menší: gednomu každému, jakž nyní sečtení jsou, dáno bude vládařství:

55. Tak toliko, aby los rozdělil zemi pokolením a čeledem.

56. Cožkoli dostane se losem, to ak vezmu, bud gich vjce neb méně.

57. Tento také gest počet synů Léwj po čeledech gegich: Gerson, od něhož čeled Gersonitských: Baath, od wěhož čeled Baathytských: Mezraty, od něhož čeled Mezravetských.

58. Tyto jsou čeledi Léwj: Čeled Lobny, čeled Hebron, čeled Moholi, čeled Mlasy, čeled Bore. Baath pak zplodil Amram:

59. Šterýž měl manželku Jožabedu, dceru Léwj, kteráž se mu narodila v Egyptě. Ta porodila Amramovi muži svému syny, Aaronu, a Mložišse, a Maryi sestru gegich.

60. Z Aarona possli kladab a Abiu, a Kleazar, a Ichaimar:

61. Z nichž kladab a Abiu zmíeli, když obětovali oheň cyz před Hospodinem.

62. U bylo všech, kteríž sečtení jsou, třimecetma tisíců pohlaví mužského, od jednoho měsíce a weyse: nebo negsou počítání mezi syny Izraelskými, aniž gism s gíny děno gest vládařství.

63. Tento gest počet synů Izraelských, kteríž popsaní jsou od Mložišse, a Kleazara kněze, na polích Moabských nad Jordánem proti Betýchu.

64. Šterýž nimiž nebyl žádný z těch, kteríž prvné sečtení byly od Mložišse a Aaronu na paňství Synai.

65. Kdo byl předpověděl ho:

gal Jozue, postavil geg před Eleazarim knězem, y především množstvím lidu.

23. A vložil ruce na hlavu jeho, všecky věci opakoval, které byl přikázal Hospodin.

* v krvi. ** v vodě.

Rapitola XXVIII.

Nařízení o obětech, jaké kterého času obětovati se mely.

I. Které také Hospodin k Mosejssovi:

2. Přikáz synům Izraelským, a řeknesh k nim: Obět man, a chleby, y zápal vůně neychutněgss obětujte časy svými.

3. Tyto gsa oběti, které obětovati můte: Beránky roční neposkrivené dva každého dne v obětzápalnau věčnau:

4. Gednoho obětovati budete ráno, a druhého k večeru.

5. Desatý djl (mijr) když byla po kropena olegem neycíslíssim, a měla čtvrtý djl (mijr) syn.

6. Zápalná obět vstawičná gest, kterouž ste obětovali na hoře Sýnai v wuni neychutněgss zápalu Hospodinowu.

7. A obětovati budete vjina čtvrtý djl (mijr) syn s každým beránkem v Swatyni Hospodisnowě.

8. A druhého beránka tež obětovati budete k večeru, wedlé všeckho pořádku oběti gítni, a oběti mokrých gegich, obět neychutněgss vůně Hospodinu.

9. Dne pak sobotního obětovati budete dva beránky roční neposkrivené, a dvě desetiny manky bělné olegem skropené v oběti suché, a oběti mokré,

10. Kteréž rádnic se ligj na ždau Sobotu v zápalnau obět věčnau.

11.* Když pak měsíců obětovati budete obět zápalnau Hospodinu, tclata dvě z štotu, skopce gednoho, beránku roční chlédem, nezposkrivený,

12. A tři desetiny manky bělné olegem skropené v oběti suché** při každém telci: a dvě desetiny manky bělné olegem skropené, při každém štopcy:

13. A desetinu desetiny manky bělné s olegem v oběti suché při každém beránku. Zápalná obět neychutněgss vůně a zápalu gest Hospodinu.

14. Oběti pak mokré vjina, kteréž při gednékaždé oběti mality býti, tyto budou: půl mijr syn při každém telci, třetj djl při štopcy, čtvrtý při beránku. Ta bude obět zápalná po všecky měsíce, kterž přes rok po sobě gđau.

15. Dozel také obětován bude Hospodinu za hřchy v obět zápalnau věčnau, s mokrými obětnimi gicho.

16. Když pak prvnjho, čtrnáctého dne měsíce, bude fáze Hospodinovo,

17. A patnáctého dne slavnost: za sedmi dnj budou gísti chluby přesné.

18. Z nichž prvnj den slavný a svatý bude: žádného djsla služebného nebudete dělati v něm.

19. A obětovati budete zápalnau obět zápalnau Hospodinu, dvě tclata z štotu, skopce gednoho, beránku ročních neposkrivených sedm:

20. A oběti *** suché gednoho každého z manky bělné, kteráž byz

11. A kožla za hřích, krom těch věců, kteréž se obětovávají záprostření a očistění, a oběti zápalné věčné, s oběti suchou, a s obětiní močtými gegidami.

12. Pátého dne měsíce sedmího, kterýž (den) bude vám svatý, a slavný, žádného dňa služebného nebudete dělati v něm, ale slaviti budete slavnost Hospodinu za sedm dní.

13. A budete obětovati obět zápalnou, v woni neychutnější Hosподinu, relat z stáda čtrnácti, stopce dva, beránku ročního neposílavných čtrnácte:

14. A v obětech močrých gegid, mauky bělné olegem skopcové tři desetiny při každém teleti, kterých gest spolu relat čtrnácte: a dvě desetiny při jednom skopci, ** to gest spolu při dvou skopcích,

15. A desetinu desetiny při každém beránku, kterých beránku sposlu gest čtrnácte:

16. A kožla za hřích, jinmo obět zápalnou věčnou, a obět suchou, a mořkau gegi.

17. V druhý den obětovati budete relat z stáda dvacácti, stopce dva, beránku ročního neposílavných čtrnácte:

18. A oběti suché a močré jednoho každého, při relatech, a skopcích, a beráncích rádně slaviti budete:

19. A kožla za hřích, jinmo obět zápalnou věčnou, a obět suchou v mořkau gegi.

20. Dne třetího obětovati budete relat jedenácti, skopce dva, beránku ročního neposílavných čtrnácte:

21. A oběti suché v močré jednoduchého, při relatech, a skopcích, a beráncích rádně slaviti budete:

22. A kožla za hřích, jinmo obět zápalnou věčnou, a obět suchou v mořkau gegi.

23. Dne čtvrtého obětovati budete relat deset, skopce dva, bez ránku ročního neposílavných čtrnácte:

24. A oběti suché v močré jednoduchého, při relatech, a skopcích, a beráncích rádně slaviti budete:

25. A kožla za hřích, jinmo obět zápalnou věčnou, a obět gegi suchou v mořkau.

26. Dne pátého obětovati budete relat devět, skopce dva, beránku ročního neposílavných čtrnácte:

27. A suché oběti v močré jednoduchého, při relatech, a skopcích, a beráncích rádně slaviti budete:

28. A kožla za hřích, jinmo obět zápalnou věčnou, a obět gegi suchou v mořkau.

29. Dne šestého obětovati budete relat osm, skopce dva, beránku ročního neposílavných čtrnácte:

30. A oběti suché v močré jednoduchého, při relatech, a skopcích, a beráncích rádně slaviti budete:

31. A kožla za hřích, jinmo obět zápalnou věčnou, a obět gegi suchou v mořkau.

32. Dne sedmého obětovati budete relat sedm, a skopce dva, bez ránku ročního neposílavných čtrnácte:

33. A oběti suché v močré jednoduchého, při relatech a skopcích, a beráncích rádně slaviti budete:

17. Tak gſau vſtanowenj, kteří vſtanowil ſhododin Mložiſſo-
wi, mezi mužem a ženau, mezi
otcem a decerau, kteřá geſte w dě-
čim wěku geſt, aneb kteřá zůſtawá
w otcovském domě.
† Totiž podruhé, dříve mlče, potom re-
prw odpírače.

Rapitola XXXI.

Dordka Madyanský. 19. Očiſek:
zj narovácených; bitwy. 25. Ko dělení
Koristi. 50. Zlato Pánu obětováno.

1. **N**mluvil ſhododin k Mložiſſowi, ika:

2. Pomstí prwé synů Izrael-
ských nad Madyanskými, a tak při-
pogen budess k lidu ſwemu.

3. Y hned Mložiſſ řekl: W
oděnij oblecce muže z ſebe k bogi,
kterížby mohli včinitt pomstu vho-
ſpodinou nad Madyanskými.

4. Tisyc mužů z každého po-
kolení at' ſe vyběrte z Izraele, kte-
řížby poſlání byli k bogi:

5. Y dali po tisycy z každého
poſolení, to geſt, dwanácte tisyců
způsobných k bogi.

6. Kteréž poſtal Mložiſſ ſi-
neſem ſynem Eleazaru kněze, niz-
doby také ſwaré, a trauby k tranz-
beni dal geniu.

7. A když bogowali proti Mada-
yanským, a přemohli, wſecky po-
hlaſi mužského zbili,

8. Y krále gegich, Evi, a Re-
fem, a Sur, a Hur, a Reb, pér
knížat národní: Balaam a také ſyna
Beor zabili mečem.

9. A zagali ženy gegich, y ma-
ličé, y wſecka horoda, y wſecken
nábytek: cožkoli mřti mohli, po-
brali:

10. Tak města gako wſnice, y
hrádky oheň ztrátil.

11. A pobrali laupež, a wſe-
cky wěcy, kteříž byli zagali, tak
od lidí, gako od horad,

12. A přivedli k Mložiſſo-
wi, a k Eleazarovi knězy, y ke wſeck-
mu množství ſynů Izraelských.
Giné pak domovní nábytky pře-
nali do leženj na polích Moadz-
ských wedle Jordánu proti Ge-
rymu.

13. Wyſli pak Mložiſſ a E-
leazar kněz, y wſecka knížata ohro-
mázděni proti nim wen za ſtany.

14. Y rozhnědaw se Mložiſſ
na knížata wogſta, tisycniſky, a ſe-
cniky, kteříž přiſli z bogc,

15. Áčkl: Proč ſte zachowali
ženy z

16. Zdealiž ony negſau, kteříž
oklamali ſyny Izraelšté k ponukenu-
ti Balaamowu, a včinily, aby ſte
zhréſili proti ſhododinu ſtrze hčich
fogor, odkudž y zmordowan gest,
lid z

17. Prótož wſecky zmordūgte,
cožkoli geſt pohlawi mužstého, ta-
ké malické: y ženy, kteříž pozná-
ly muže w ſgici, zbijte :

18. Děvčata pak, a wſecky
ženy panny zachowegre ſobě.

19. A zůstaňte woné za ſtany
za ſedm dnj. Kdoby zabil člově-
ka, nebo zabitého ſe dorekl, očiſten
bude dne třetího, a ſedmého.

20. A ze wſi laupeže, nechť geſt
raucho, nebo nádoba, a něco pro
domovní nábytek připraveného, z
kožých koží, a ſtří, y z dřewa, wy-
ciſtěno bude.

21. Eleazar také kněz, k mu-
žům wogſta, kteříž bogowali, tak
to nmluvil: Toto geſt přikázal ſhododin
Mložiſſowi;

51. V přigali Mlogjiss a Kleaz
zat kněž, wšescko zlato ** w roze-
ličn. č tvarnostech,

52. Wéhy se: inácte tisýců, sedm
set, padesáte lotů, od tisýcníků a se-
tníků.

53. Nebo což gedenkaždý w
laueji vchvatil, geho bylo.

54. A wzawosc wnesli do stán-
ku swédecrevoj, na památku synů
Izraelských před Hospodinem.

* Zprávau. ** Rozličného dila.

Rapitola XXXII.

Synowé Rúbenovi a Gádovi žádali
za dedicej před Jordánem. 5. Pročž
od Mlogjiss povolení byli. 20. Mlog-
jiss svolil k gegich žádosti, wssak s giscy-
mi wýminkami.

1. Synové pak Rúben a Gád,
meli howad mnoho, a na
dobytku byl gegich nestončený st-
rek. A když vzieli Jazer a Gáz-
laad země přijihodné k chowání dos-
bytka,

2. Přišli k Mlogjissowi, a k
Kleazarovi knězy, a knížatům
množství, a řekli:

3. Utaroth, a Dyben, a Jazer,
a Kéimra, Hesebon, a Kleale, a
Saban, a Nebo, a Beon,

4. Žemě, kterouž zbil Hospodin
před obličejem synů Izraelských,
krági: a velmi hogná gest k pasivé
dobytku: a my služebnícy twogli
máme velmi mnoho dobytka:

5. A prosíme, gestliže sine naz-
lezli milost před tebou, abys gi dal
nám služebníkům svým k vládnuz-
ti, a neporučel nám giti přes Jor-
dán.

6. Gimžto odpověděl Mlog-
jiss: Ždali bratři wassi pügdaū k
bitwě, a wy zde seděti budete z-

7. Proč podvračujete mysl syz-

nù Izraelských, aby přejít nesmí-
li na míslo, kteréž gím dášospodin:

8. Ždaliž tak nevčinili otcové
wassi, když sem poslal z Badesbar-
ne, k wyssetení země:

9. A když přišli do audoli hro-
znu, prohlédsc wšesku kraginu,
podvrátili sídce synů Izraelských,
aby newessli do končin, kteréž gím
Hospodin dal.

10. Kterýž rozhněwaw se za-
příjahl, řka:

11. Uvezříž lidé tito, kteríž
wstanili z Egypta od dwaceti
let a wcyse, země, kterouž pod
přísbahou zaslabil seni Abrahamovi,
Izákovi, a Jakobovi: a necheli
následovati mne,

12. Kromě Káleba syna Jeffo-
ndwa, Benezechského, a Jozue syna
Klun: tito naplnili wůli maw.

13. A rozhněwaw se Hospodin
na Izrael, wodil geg wůkol po
panství za čtyřiceti let, dokudž ne-
zahynul wšesken pronárod, kte-
rýž byl včinil zlé před obličejem
geho.

14. A řekl: Ške wy ste powstali
míslo, otců, swých, přestostkowé, a
zchowancy lidí hříšných, abyse
rozuřili prchliwošt Hospodinowu
proti Izraelowi.

15. Besilíže nebudete hřeti ná-
sledovati ho, na pausci lido opusii
a wy příjina budete smrti wscch-

16. Ale oni blízko přistani-
sse, řekli: Chléwy otocym wžde-
láme, a stáge howadům, malickým
také swým města hrazená:

17. My pak sami zbrogi oděni,
a přepásanji pügdeine do bitwy
před syny Izraelskými, dokawéž
nevvedeme gich na místa gegid.
Malický nassj, a cožfoli mjei mís-
zemie,

41. Jair pak syn Manassesuwo odssel, a opanował wfy gegi, kteréž nazwał ha woth Jair, to jest Wfy Jair.

42. Klobě také ssel, a wżal Chaznath s wesnicemi geho : a nazwał ge od gmeňa swého Klobę.

Kapitola XXXIII.

Stanowisko neb leženj čtvrtidáceho a dvoje synů Izraelských w gegich puto- wánj řeči žalibene. so. Kožka; Bos ſi o wprávnení Chananejských s modla- mi gegich.

1. Zato gſau obywání synů Izraelských, kteříž wyſli z Egypťa po hanffich svých pod ruhau vložiſſe, a Aaron,

2. Kteráz wypsal vložiſſe po- dlé míst leženj, kteřáz z rozkázaní Hospodinowa ménili.

3. Sedſſe tedy z Ramesſe, měs- ſyce prvního, patnáctého dne měs- ſyce prvního, druhého dne fáze, synowé Izraelští w ruce wywo- ſſené, před očima wſech Egypťch,

4. Pochovali a gycýh prwore- gené, kteráz byl zmordoval hospo- din (nebo y na bozýh gegich vči- nil poništlu)

5. Položili se w Soktoth.

6. A z Soktoth přiſſli do Echam, genž geſt na poſledních končinách pausťe.

7. Odruď wyſedſſe přiſſli proti ſihahyrorh, genž patří k Beelsef- fon, a položili se před Maſgadalum.

8. A ſedſſe z ſihahyrorh, pře- ſli ſtrze proſtředek moře na pausťe : a chodjce tři dni popausťi Echam, položili se w Mara.

9. A ſedſſe z Mara přiſſli do E- lim, kdežto bylo dwanácte studnic wod, a palm ſedmideſtate : a tu ſe po- ložili.

10. Ale y odruď wyſedſſe, roz-

bili stany nad mořem četweným.

A ſedſſe od četweného moře,

11. Položili ſe na pausťi Syn.

12. Odkudž wyſedſſe, přiſſli do Daffka.

13. A ſedſſe z Daffka, položili ſe w Alus,

14. A wyſedſſe z Alus : w Raſ- fidym rozbili stany, kdežto lidu ne- dojídalo ſe wody k pití.

15. A wyſedſſe z Raſfidym, po- ložili ſe na pausťi Synai.

16. Ale y z pausťe Synai wy- ſedſſe, přiſſli k hrobům žádostí.

17. A wyſedſſe od hrobů žá- dosti, položili ſe w Haſerorh.

18. A z Haſerorh přiſſli do Reh- ma.

19. A bravoſſe ſe z Rehma, rozbili stany w Kemonifates.

20. Odkudž wyſedſſe, přiſſli do Lebna.

21. Z Lebna, rozbili stany w Kesa.

22. A wyſedſſe z Kesa, přiſſli do Cecelatha.

23. Odkudž ſedſſe, rozbili sta- ny na hoře Seffer.

24. Wyſedſſe z horu Seffer, přiſſli do Utada.

25. Odrud gdauec, položili ſe w Maſcelorh.

26. A bravoſſe ſe z Maſcelorh, přiſſli do Thahath.

27. Z Thahath, položili ſe w Tháre.

28. Odkudž wyſedſſe, rozbili stany w Methka.

29. A z Methka, položili ſe w Hesmona.

30. A ſedſſe z Hesmona, přiſſli do Moſerorh.

31. A z Moſerorh, položili ſe w Benejaakan.

Edom: a bude mít meze, proti východu, moře neyslanégsi.

4. Kteréž * obegdau polední stranu strze ** vstoupěj sice rově, tak aby přesly do Senna, a přesly od poledne až do Kadesbarne, od kudž wygdau fraginy kdy vys gmenem Adar, a vztáhnau se až do Asemona.

5. A pugdau vůkol meze od Asemona až do potoka Egiptského, a břehem moře velikého skončí se.

6. Strana pak západní od moře velikého začne se, a týmž koncem začne se.

7. A půlnoční pak straně od moře velikého začnau se meze, přes Cházegice až k hoře nevyšší,

8. Od kteréž přigdau do Emauth až k meziemi Sedada:

9. A pugdau meze až do Šefronu, a do vys Enan, ty budou meze na straně půlnoční.

10. Od tuk vyměří meze proti východní straně, od vys Enan až do Seffama,

11. A od Seffama zstaupj meze do Rebla proti studnici Dafnym: odtud přigdau proti východu k moři Čeneret,

12. A vztáhnau se až k Jordánu, a naposledy začnau se neyslanégsi mořem. Tuto zemí budete mít po gegich pomezých vůkol.

13. V přikázal Ellogjiss synům Izraelským, řka: Tak bude země, kterouž obdržíte losem, a kterouž rozkázal Hospodin dáti dewateru pokolenj, a polowicy pokolenj.

14. Nebo pokolenj synů Rúben, po čeledech svých, a pokolenj synů Gád podlé počtu rodin, polowice také pokolenj Manaše,

15. To gest, půltetřího počleni, vžali lid svůj za Jordánem proti Gerychu k straně východní.

16. V řekl Hospodin k Ellogjissovi:

17. Tato gsa gmena mužů, kteríž wám zemii budou děliti: Eleazar kněz, a Jožne syn kluč,

18. A gedno kníže z každého pokolenj,

19. Gi-hžto tato gsa gmena: 3 pokolenj Júda, Báleb, syn Jefone.

20. 3 pokolenj Symeon, Samuel syn Ammiud.

21. 3 pokolenj Benyamin, Eližád, syn Chaselon.

22. 3 pokolenj synů Dan, Božec syn Jožli.

23. 3 synů Jozeffových z pokolenj Manaše, Hannýel, syn Effod.

24. 3 pokolenj Efraim, Basmucl, syn Seffan.

25. 3 pokolenj Žabulon, Elisáfan, syn Žarnach.

26. 3 pokolenj Ižachar, kníže Saltyel, syn Ozan.

27. 3 pokolenj Aser', Alhyud, syn Salomi.

28. 3 pokolenj Neftáhal, Gedael, syn Ammiud.

29. Tito gsa, kterýmž přikázal Hospodin, aby rozdělili sy. um Izraelským zemí Chananciak.

* Meze. ** žáru sicejrowou.

Rapitola XXXV.

O městech Lewitských. 6. Z nichž bylo jest autočištěd. 30. O těžání vrážedníků wedle svědků.

1. Tyto také věci mluvil Hospodin k Ellogjissovi na polich Moabstých, nad Jordánem, proti Gerychu:

2. Při-

2. Příkaz řnům Izraelským, ať dagi Lewjtum z vládarských svých,
3. Všecka je bydlení, a podměstí gegich důkol, aby oni v městech žili a podměstí aby byla pro dobytky a hovada;
4. Kterážto odezdí měst ženitč, důkol, vzdálí budou na tisíc kroků.
5. Proti východu budou dva tisíce loktů: a proti poledni tež budou dva tisíce. Je moři také, kteříž patří k západu, ráz města bude, a půlnoční strana roveným cílem se stoná; a budou města v prostředku, a podměstí vně.
6. Z těch pak měst, kteráž Lewjtum dáte, sest bude odděleno k pomocem vršagjích, aby vrekli do nich, kdyby vylil krew: a krom těch, gina ctyřiceti dvě města,
7. To gest, spolu čtyřiceti osm s podměstími gegich.
8. U těch měst, kteráž dána budou z vládarských synů Izraelských, od nich, kteríž vše magi, vše odgáto bude: a kterí méně (magi) méně; všickni podle mýry dědičtvoj svého dagi města Lewjtum.
9. Kekl Hospodin k Mlogjskovi:
10. Všluw synům Izraelským, a dílo k nim: Bdyž přegdete Jordán do země Chananejské,
11. Kláidte, kteráž města magi býti k ochraně těch, kterýbý nechce prolili krew:
12. V kterých býž bude ten, kterýž vršká, přibuzný zabitého nebudou moc v ho zabíti, dokávádž nesíane před obličejem množství, a pře geho nebudou sauzena.
13. Z těch pak měst, kteráž k pomocem vršagjich oddělena sau,
14. Tři budou za Jordánem, a tři v zemi Chananejské,
15. Tak synům Izraelským, gázko předchozím a přespolním, aby vrekli do nich, kdyby nechá krew prolil.
16. Gestližeby kdo ranil želes zem, a vnitřky, který raněn gest: winen bude vraždau, y on vnitř.
17. Gestližeby kamenem hodil, a vdečený vnitřky: podobně trestán bude.
18. Gestližeby dřevem vdečený zahynul: když bice pomstěno bude.
19. Přibuzný zabitého, zabíje vražedníka: hněd, gafž ho dopadne, zamorduge.
20. Gestližeby kdo z nenávisti člověka strčil, neb hodil něco na něho strze auklady:
21. U nebo když byl (geho) neprítel, rukou zbil, a on vnitřek: bice winen bude vraždau: přibuzný zabitého, hněd gafž na gde ho, zamorduge.
22. Gestližeby pak náhodau, a bez nenávisti,
23. U nepřátelství, něco z těch věců včinil,
24. U to dowedenoby bylo před lidem to slyšejcím, a bylaby mezi bitem a přibuzným zabitého pře krevní sauzena,
25. Vyšwobozen bude nerovný z ruky mistitele, a zase vveden bude vycopovědji do města, do kterého byl vrekli, a zůstane tam, dosudž kněz veliký, kterýž olgem svatým pomazán gest, nemíce.
26. Gestližeby mordýc vně za mozem měst, kteráž oddána sau k vejkání,
27. Byl nalezen, a zabit od toho.

ho, kterýž mstitelem gest krew: bez viny bude, kdož geg zabige.

28. Nebo měl ten, kterýž byl vtekl, až do smrti Biskupa v městě bydliti. Když pak on vmlíce, vrážes dlník naročat se do země své.

29. Tyto výcely budou včině, a za právo u všech přijatých vlastich.

30. Vražedník wedle soudků trestán bude: k swědecově jednoho žádný nebudé odsauzen.

31. Nevezmec výplaty od toho, kterýž vinou gest krew, hned y on vmlíce.

32. Wypowiadenc, a ti, kteříž vteklí, žádným způsobem nebudou se moci naročatiti do měst svých před smrti Biskupa:

33. Abyste nepostornili země přebývání svého, kteříž krew neviných bývá postorněna: aniž ginák můž očistěna býti, gediné kteříž krew toho, kterýž druhého krew prolil.

34. A tak výčisti se vassce vládcištvi, kdež gá přebývám o vám, nebo gá sem Hospodin, kterýž přebývám mezi syny Izraelskými.

Kapitola XXXVI.

Vazízení o vzdání dcer Salffaado: vých, a dědicové gegich.

1. Přistaupili pak y knížata čeleďi Šalaad syna Nachyc, syna Manasse, z rodu synů Jozefových: a mluwili Mlogžissowipřed knížaty Izraelských, a řekli:

2. Cobé pánu naseemu, rozkázal Hospodin, abys zeimi losem rozdělil synům Izraelským, a abys dcerám Salffaada bratra naseho dal vládcištvi, kteréž slusselo na orce (gegich):

3. Kteréž gestliže za manželky

pogmáu lidé z giného pokolenj, pugde za nimis vládcištvi gegich, a gá přenesso do giného pokolenj, z naseho dědictví vniensse no bude.

4. A tak se stane, že když při gde léto milostivé, to gest paděz iž rok odpusťení, smisly se losu rozdelenj, a vládcištvi gedněch pře gde na druhé.

5. Odpověděl Mlogžiss synům Izraelským, a z přikázání Hospodina, řekl: Dobie pokolenj synů Jozeffových mluwilo.

6. A totò právo o dcerách Salffaad od Hospodina vyhlásse no gest: Nechť se vodají, za kteříž koli chřejí, toliko ak gáu lidé z ges gich pokolenj:

7. Aby se nesmísto vládcištvi synů Izraelských jednoho pokolenj s druhým. Nebo vassckni muži pogmáu sobě ženy z pokolenj a rodu svého:

8. A všechy ženy z téhož pokolenj vezmav muže: aby dědičtvi zůstalo v čeledech,

9. Ani se nesmíšowala pokolenj, ale tak zůstala,

10. Takž od Hospodina oddělena sau. Y včinily dcery Salffaad, takž bylo rozkázáno:

11. A vdalý se, Manaala, a Chersa, a Hegla, a Ellepha, a Eloa, za syny strejce svého

12. Z čeledi Manasse, kterýž byl syn Jozefuro: a vládcištvi, kteréž gá bylo oddáno, zůstalo v pokolenj, a v čeledi otce gegich.

13. Tato gáu přikázani a sau: dowedé, kteříž přikázal Hospodin kteříž ruku Mlogžissowu k synům Izraelským, na polich Moabských nad Jordánem proti Gerychu.

Pátá

Pátá Kniha Mogijsowa.

Rapitola I.

Mogijs se připomíná to, co se synům Izraelitům přihodilo na cestě od hory Horb až do Kádešbarne.

1. **S**ato gšau slowa, kteráž mluvil Moggjiss ke všemu Izraelovi za Jordánem na pevnici polný, proti moři čerwennému, mezi Sátan, a Choffel, a Lazban, a Haserotch, kdež gest velmi mnoho zlata.

2. Gedenácte dní z Horb, cez řekou pčes horu Scyt až do Kádešbarne.

3. Léta čtyřicáteho gedenáctého měsýce, prvního dne měsýce, mluvil Moggjiss k synům Izraelitům všecky wécy, kteréž mu byl přikázal Hospodin, aby pověděl jim:

4. Když zabil Schona krále Ammothegského, kterýž bydlil w Hesbon: a Ogę, krále Bázan, kteříž zůstával w Astartoch, a w Edrei.

5. Za Jordánem w zemi Moabité. V počal Moggjiss vyšvětlovatí žékon, a ríjcy:

6. Hospodin Bůh nás mluvil k nám na (horě) Horb, řka: * Dosť gest wám, že ste na této horě zůstávali.

7. Uložte se, a přidte k horě Ammothegským, a na gina města, kteráž blízko nj gšau, na posle, y hory, y nižší města proti polezdni, a wedle břehu mořského, k zemi Chananegstý, a Libanské až k řece velké Euphrates.

8. Ay, řekl, dal sem wám (gi):

wedle a voládněte gj, kteravžto s přisahau za slibil Hospodin otcům wasjim, Abrahamu, Izákovi, a Jakobovi, aby gi dal gím, y ses mepu gegich po nich.

9. V řekl sem wáni w tom času:

10. Umenoju sam snéstí wás: nebo Hospodin Bůh wás rozmnožil wás, a gest wás dnes velmi mnoho, gako hvězd nebeských.

11. (Hospodin Bůh otců wasjich přideg k tomu počtu mnoho tisíců, a požehnug wám, gakož mluvil.)

12. Umenoju sam snéstí prácy wasjich, a břemena, a svářil.

13. Dělte z sebe muže maudré, a vmléle, a kterých občaněn byloz by ** zkuseno w pokoleních wasjich, ač vstanovim ge nad wámi knížata.

14. Tehdy odpověděli ste mi: Dobrá wěc gest, kteravž chceš včít niti.

15. Vrazil sem z pokolení wasjich muže maudré, a znamenité, a vstanovil sem ge tisícníky, a setnizky a paděsátníky, a desátníky, kteríž by včili wás gedněkazde wécy.

16. V přikázal sem gím, řka: Slyssle ge, a což spravedliwého gest, sudre: necht gest on domáč, neb přijhož.

17. Učbude žádný rozdíl osob, tak malého wiflyssite gako velikého: aniž přigmete čijžkoli osoby, než bo saud Boží gest. Gestližebu pak něco nesnadného zdálo se wám (bijti) wznese na mine, a gá wiflyssim.

18. A přikázal sem všecky wěcy, kterébyste měli činiti.

19. Sed se pak z horcb pře-
ssi sime pausť hroznau, a přewez-
likau, kterau ste videli, po cestě
hory Ammorhegské, gakoz byl
přikázal nám Hospodin Bůh náss.

21. Když sime přissli do Badesbarne,

20. Řekl sem wám: Přissli ste k
horě Ammorhegského, kterauž Hos-
podin Bůh náss dá nám.

1. Pohled na zemi, kterauž
Hospodin Bůh twug dá tobě:
vstup a vládní gi, gakoz mluwil
Hospodin Bůh náss otcum twým:
nebog se, ani se čcho strachug.

22. V přistoupili ste ke mně věs-
tini, a řekli ste: Posleme muže,
kteržby shledli zemi: a ozná-
mili, kterau cestau máme vstav-
piti, a do kterých měst giti.

23. A když mi se libila řec, po-
slal sem z wás dvacetce mužů,
gednoho z každého pokolení.

24. Dětižto když sli, a vstav-
pili na hory, přissli až k audolj
hroznu: a shledse zemí,

25. Wzawse z owoce gegiho,
aby vřázali plodnosti, přinesli k nám,
a řekli: Dobrát gest země, kterauž
Hospodin Bůh náss dá nám.

26. V necheli ste vstanpiti, ale
newějce řecí Hospodina Boha na-
šebo,

27. Reptali ste v stanjch svých,
a řekli ste: Ulenáwsi nás Hospo-
din, a proto wywedl nás z země
Egiptské, aby nás dal w ruku
Ammorhegského, a zahladil.

28. Bam vstavpíme z poslowé
zstrassili srdece nasse, řkance: Klá-
ramě veliké množství gest, a
wyessi nežli my w zrostu; me-
sta veliká, a až k nebi hrzená, sy-
ny Enakym wideli sine tam.

29. V řekl sem wám: Učebog-
te se, ani strachujte se giř.

30. Hospodin Bůh, který wúz-
dce wás gest, sám bogowati bude
za wés, gakoz včinil w Egiptě, an
wossickni widělt.

31. V na pausťi (kém sy viděl)
nesi tebe Hospodin Bůh twug, ga-
ko nosýwá člověk malíčkého syna
svého, po wessi cestě, po kteréž sice
sli, dokawádž ste nepřissli na ujs-
sto toto.

32. A wessak anstak newějili
ste Hospodinu Bohu svému,

33. Kterýž předcházel wás na
cestě, a vyměřoval místo, na kte-
rémbyste měli stany rozbít, w nocy
vřazuge wám cestu strze oheň, a
ve dne strze sloup oblatowy.

34. A když vslýšel Hospodin
blas řečí wassich, rozhněvaro se
přišhl, a řekl:

35. Nevrž žádny z lidí pokos-
lenj tohoto neyhoršího, země dobré,
kterauž o přisahau zaříbil sem otc-
um wassim:

36. Kromě Báleba, syna Jef-
sone, nebo on vřij gi, a gemu-
dám zemí, po kteréž slípal, v sys-
num gcho, nebo následoval Hos-
podina.

37. Aniž (gest to) diwoné rož-
hněwaní na lld, poněvádž na mne
také rozhněvaro se Hospodin pro
wás řekl: Ani ty newegdess tam:

38. Ale Jozue syn v'lun, slu-
žebník twug, on wegde místo tebe-
roho napomen, a poslán, a on los-
sem zemi rozděl Jzraelovi.

39. Malíčcy wassi, o kterých sice
řekli, že zgimani budau wedeni,
a synowé, kterž dnes newěj rož-
dilu mezi dobrým a zlým, oni vre-
gda: a gím dám zemí, a vládnau-
ti budau gj.

40. Wy pak wrakte se zaše, a
odez

odegděte na pausst cestau moře čet: weneho.

41. Žodpověděli ste mi: žhřez sili smic hospodinu: wstupjnic, a budejme bogowati, gakož rozkazal hospodin Bůh nás. A když opatření zbraní sli ste na horu,

42. Řekl mi hospodin: Když k nim: učestupujte, ani bogužte, nebož negsem s vami: abyste nezpedli před nepřátele svými.

43. Aluwil sem, a nevoposlechli ste: ale protivice se rozkazu hospodinovu, a nadymajice se peychau, wstaupili ste na horu.

44. Protož wyssed Amorrhegšt, kterýž bydlil na horách, a w celiu přised, honil wás, gako obyčeg magi wcelý honiti: a bil (wás) od (hor) Seir, až do Horma.

45. A když na vratitowse se plazíli ste před hospodinem, nevstýsil wás, aniž črál hlasu wassenu powolici.

46. Seděli ste tedy w Rádesbarne za mnohy čas.

* Dostí ste giž na hore rko bydlili
** Dobré chledáno.

Rapitola II.

Mogijská píromjná lidu to, co se dášlo po výgití gegich z Rádesbarne.

1. N sedí se odtud přissli sine na pausst, kteráz wede k moři čerwenému, gakož mi byl řekl hospodin: a obcházelí smic hotu Seir, za dluhý čas.

2. Ž řekl hospodin k mně:

3. Dostí * gest vám obcházení hoju ruto: gděte proti půlnoci:

4. A lidu příkaz, řka: Půjdete strze meze bratří wassch, synů řzau, kterýž bydlí w Seir, a budou se báti wás.

5. Hledíte tedy pilné, abyse se

nechybali proti nim, nebo nedám, wám z země gegich, naiby gedna noha Mapiti mohla, nebož vládat: řwž řzau dal sem hotu Seir.

6. Počtmy budete kupoвати od nich za peníze, a budete gisti: wodu kaupenou budete wážiti, a pjeti.

7. Hospodin Bůh twug pozehnal, tobě we wselikém skutku rukau twých: zná cestu twav, kterak ſy, přesel tuto pausst welikau, přes čtyřidceci let přebývage s tebou hospodin Bůh twug, a nic se tobě nezdostávalo.

8. A když smic pominuli bratří nasse syny řzau, kterýž bydlili w Seir, cestau polnj z Elath, a z Asyongabu, přissli sine k cestě, kteráž wede na pausst Alcabstau.

9. Ž řekl hospodin k mně: řebogug proti Moabštym, ant wcházeg proti nim w bog: nebo nedám tobě ničhož z země gegich, nebo synům Lot dal sem Ur k vás dárstwo.

10. Čim první byli obywatele gegi, lid weliký a silný, a tak wysofy, že z rodu řnakym

11. Gako za obry držáni byli, a podobní byli synům řnakym. Vaz posledy Moabštij řkagj gím řemim.

12. W Seir pak převé bydlili Horregštij, kteréž vyhnawse a zasbladitowse synowé řzau, bydlili (tam), gako včinil Izrael w zemii vládcev svého, kterauž dal gemitu hospodin.

13. Wstavosse tedy, abyhom přissli potok řáred, přissli smic k němu.

14. Času pak, w němž smic ři z Rádesbarne až k přegití potoka řáred, bylo ti idceci a osm let: do řeku ři nezahynul wosceken pro-

P nás

márod lidí bogowých z stanů, gáz
Pož byl přisahl Hospodin:

15. Echožto ruka byla proti nim,
aby zahynuli z prostředku stanů.

16. Když pak padl vlastní bo-
gownjcy,

17. Všluwil Hospodin ke mně,
řka:

18. Ty přečdss dnes meze
Moabské, město jménem Ar:

19. A přigda k končinám synů
Ammón, hledíz, abys nebogowal
proti nim, ani pohnul se k válce:
nebo nedám tobě z země synů Am-
món; nebo synům Kotovým dal
sem ti k vládání.

20. Za zemi obtú držána byla:
a w ní někdy bydlili obrové, kteří
z kmž Ammonyesci říkali žonizom-
ištini,

21. Líd veliký, a mnohý, a
wysoke dluhosti, gako Šnakym;
Kteréž zahladil Hospodin od twáři
gegich: a včinil, aby oni bydlili
místo nich,

22. Gakož včinil synům Ezau,
Kteríž bydlí w Scit, wyplnito hot-
regské, a zemi gegich daw gím;
Kterouž vládnau až do dnejska.

23. Herwegske také, kteříž byz
dsili w Haserym až do Gazar, Kapz
padocssi wyhnali: kteříž wyssedsse
z Pappadocye wyhledili ge, a byz-
dsili mísťo nich.

24. Wstánte, a přečdete potok
Arnon: hle dal sem w ruku twan
Schona krále Hesebon Amorthegez-
steho, a zemí geho počni vládnau-
ti, a bogůg proti němu.

25. Dnes počnu pausceri strach,
a lekání se tebe na lidi, kteříž bydlí
pod vossim nebem: aby slyšic gmez-
no twé vlekli se, a podlé obyčeje
rodícých tráslí se, a bolest měli.

26. Possal sem tedy posly z par-
síte Zademoth k Schonovi. Králi
Hesebon s slovy pokognými řka:

27. Progdeme skrzezem twau,
obecnau cestau půjdeme: ne-
vdyšíme se ani na pravo ani na
lewo.

28. Počtmy prodeg nám za pes-
njé, ať gjme: wodu za penize deg,
a tak pjeti budeinc. Toltko gest
(o to) abys nám dopustil progresi:

29. Gakož včinili synowé Ezau,
Kteríž bydlí w Scit, a Moabses,
Kteríž bydlí w Ar: dokwádž ne-
přečdeme k Jordánu, a nepřečd-
me do země, kterouž Hospodin Bůh
náš dá nám.

30. Y nechtěl Schon král Heseb-
on dáti nám progresi: nebo byl
zatvrdil Hospodin Bůh twág duz-
ha geho, a zružil srdce geho, aby
byl dán w ruce twé, gakož nyní
wslíšs.

31. Y řekl Hospodin ke mně:
Hle počal sem déwati tobě Schon-
a, y zemii geho, počni vládnauti gj.

32. Y wyssel Schon se vossim
lidem swým proti nám k bogi do
Jasa.

33. Y dal geg nám Hospodin
Bůh náš: y porazili sine geg a sy-
hy geho, y se vossim lidem geho,

34. A vessecká niesta w rca čas
wpasevali sine, zmordowawse oby-
vatel gegich, muže y ženy, y maz-
lické. nezůstavili sine w nich nis-
čehož.

35. Krom howad, kteříž při-
šla na dsl korištníků: a laupeží z
měst, kteříž smě dobyle

36. Od Aract, genž gest na
břehu potoka Arnon, městečka, Erez-
réi w audoli leží, až do Čalaad.
Kdybylo městečka, a města, kteříž
by

by všlo rukau naších: wſſecky dal nám v́ospodin Bůh nás.

37. Strom země synu Ammon, kteří sme nepřistoupili: a wſſech věcích, kteréž leží při potoku Jekob, a měst horních, y wſſech měst. Kteréž nám zapověděl Hoř, odin Bůh nás.

* See gl̄ obcházel.

Rapitola III.

Připomenutí toho, co se dalo od vás:
Prálem Oga; do zřízení Josefa na
místo Mojsíjsovo.

1. Tedy obráťoſſe ſe wſſtaupili ſme cestau k Bázan: y wýſſel Ož král Bázan proti nám o lide dem ſvým k bogowánj do Edrei.

2. Y řekl v́ospodin ke mně: Neboj ſe ho, nebo w ruku rwanu dán gest ſe wſſim lidem y zemi ſwau: a včinj ſe gemit, gako ſy včinil Sehonovi králi Amorthegeſtemu, kteříž bydlil w Hesbon.

3. Dal tedy Hospodin Bůh nás w roce naſe také Oga krále Bázan, y wſſecku lid geho: a zblí ſme ge až do posledního,

4. Zpuštět ſe wſſecká města geho gednjím časem: nebylo městečka, které by nás všlo: ſeděj ſe měst, wſſecku kraginu Argob království Oga w Bázan.

5. Wſſecka města byla ohrazena zdmi velmi vysokými, branami, a závotami, krom městeček nesociálných, kteráž neměla zdí.

6. Y wyplénili ſme ge, gako ſme byli včinili Sehonovi králi Hesbon, zkraywſſe každé město, y muže y ženy, y malíčké:

7. Dobytky pak a kořisti měst rozebrali ſme.

8. Y wzali ſme w ten čas ze mi z ruky druhu králu Amorthege-

ſtý, kteříž byli za Jordánem: od potoka Arnon, až do hory Hermon,

9. Dlež Šydonii i řeky Saſtyon, a Amorthegeſtij Sanyr:

10. Wſſecka města, kteráž leží na říčině, a wſſecku zemi Čalaad a Bázan až do Selcha a Edrei měst království Oga w Bázan.

11. Kdebo ſam Ož král Bázan zůstal byl z pokolení obrů. V každém řeku ſe ložc geho železné, kteréž gest w Kabbath synu Ammon, mage dezwet loke ſdylj, a čeyt ſsji, pozdě mřty loke niužsté ruky.

12. Y obdrželi ſme zemi w ten čas od Aroer, genž geji na břehu potoka Arnon, až do polovice hory Čalaad: a města geji dal ſem Rúbenovi, a Čádovi.

13. Ostatnji pak djl Čalaad, a wſſecku (zemí) Bázan království Oga, dal ſim polowicy pokolení Manasse ſe, wſſecku kraginu Argob: a wſſecka (kragina) Bázan ſlowe země obrů.

14. Jair, syn Manasse opanoval wſſecku kraginu Argob až k mezem Gessury, a Maachary. A nazval Bázan od jména ſvého, Hawoth Jair, to gest, Wsy Jairovy, až do dněſního dne.

15. Maachytori také dal ſem Čalaad.

16. A pokolením Rúben a Čád dal ſem z zemi Čalaad, až do potoka Arnon polowicy potoka, a později až do potoka Jekob, kterýž gest meze synu Ammon:

17. A říčinu paſſiré, a Jordán, a konciny Cenereth až do moře paſſiré, kteréž gest neyslanegi, pod horou Fazga proti východu (slunce).

18. A pískájal ſem včer w ten čas,

čas, řka: Hospodin Bůh wáss dás wá rám zemii tuto k dědictví: wéz zmauce odění (na sebe) gdéte před bratřimi wassjini, syny Izrael stými wisskni muži sylnj:

19. Bez žen, a malíčkých, a dobytka. Wim zagiště, že innoho měste dobytka, a zustati musej w městech, kteráz sem dal wám,

20. Dokudžby Hospodin nedal odpočinutj bratřím wassjim, gako wám dal: a oni také wladiby zemí, kterauž dá gim za Jordánem: tehdy na vratí se gedenkaždý k vláděství svému, kteráz sem dal wám.

21. Jozue také w ten čas příkázal sem, řka: Oči twé widěly, kterež wécy včinil Hospodin Bůh wáss rěnito dwéma králům: tak včinj wisschém královstvím, do kterých přegdeso.

22. Kebog se gich: nebo Hospodin Bůh wáss bogowati bude za wáca.

23. A prosyl sem Hospodina w ten čas, řka:

24. Pane Bože, ty sy počal vkaždovati služebníku svému vclikost swan, a ruku nevylnější: nebo nenjginého Boha bud na nebi, aneb na zemi, kterýžby mohl činiti skuteky tře, a přitownati se sýle twé.

25. Přegdu tedy, a vzíjm zemi tu neylepší za Jordánem, a horu tu wýbornou, a Liban.

26. Y rozhněval se Hospodin na mne pro wás, aniž wyslyssel mne, ale řekl mi: Dostik gest rozbě: nikoli nemluw wjce o té wécy ke mně.

27. Wsiup na vrch (horn) fazgá, a oči swé obrat k západu, a k půlnoci, a k poledni, a k východi, a pohled. nebo nepřegdes Jozueho.

28. Příkaz Jozue, a poslání ho, a zmocni: nebo on půgde před lidem rimoto, a rozděl jimi zemí, kterauž spartíš.

29. Y zůstali sine w audolj proti Chrámu (modly) Šogor.

Rapitola IV.

Uzpomíná: Mogájské k oslavě hrdiny Božího rytíře anj. 41. Vršajuge tři města k věžám teč, kterýž nevýje člověka zabíti.

1. M nyni Izraeli slýša příkáz zanji, a řaudy, kterýmž gávčími tebe: abys čině ge, životy, a wegda wladel zemí, kterauž Hosspodin Bůh otcu wassjich dá wám.

2. Ulepřidáte k slowu, kteréž wám mluvím, aniž vymlete od něho: ostříhejte příkázani Hospodina Boha wasscho, kteráz gá přezkazugi wám.

3. Oči wasse widěly wisscky wécy, kteréž včinil Hospodin proti Beclfejgor, kterak scícl wisscky criztele gicho z prostředu wasscho.

4. Wy pak, kteříž přidržíte se Hospodina Boha wasscho, živo ste wisskni až do dnešního dne.

5. Víte, že sem včil wás příkázáním, a spravedlnostem, gakož příkázal mi Hospodin Bůh můg: tak činíti budete ge w zemi, kterauž wladnauti budete:

6. A zachowáte, y naplníte řeštěkem. Kebog ta gest wasse manu drost, a rozum před lidmi, aby slýšic wisska příkázani tato, řekli: Y lid manu a rozumny, národ veliký.

7. Aniž gest giny národ tak veliký, kterýžby měl bohy k sobě přiblížující se, gako Bůh náš přijotien gest wsem prosbáni nás.

8. Kter-

8. Ulebo který gest giny národ
tak slavný, aby měl obyčeje po-
stárné, a spravedlivé saudy, a
včíslceren zákon, kterýž gá dnes
píedložím před očima wasjima:

9. Oštřibeg tedy sebe samého, a
dovše své pečliwé. Nezapomíneg
na slova, kteráz viděly oči twé,
a at newyfadagj z ředce twého po
všech dny života twého. Vči-
ti buděs gím syny y vnuky své,

10. Ode dne, w kterém sy stál
před Hospodinem Bohem svým na
horci, když Hospodin mluvil mně,
řka: Shromážď ke mně lid, ať sly-
ší čci mé, a at vči se báti mne
po všechen čas, kteréhož živí gsa-
na zemi, a vči syny své.

11. A přistoupili ste pod horu,
kteráz horčela až k nebi: a byly na
ní emy, a oblak, a mrákota.

12. Y mluvil Hospodin k wám
z prostředku ohně. Hlas slow ge-
ho slyšeli ste, a způsoby dokonce
ste newiděli.

13. Y ukázal wám vmluvu
svau, kterauž přikázal, abyste činili,
a dícer slow, kteráz napsal na dva
dřívěj kamených.

14. A mně přikázal w ten čas,
abych včil wás posvátným oby-
čeum, a saudum, kteréžbyste činiti
meli w zemi, kterauž vládnauti
budete.

15. Oštřibeg tedy pečliwé du-
ssi svých. Ulewideli ste jádného
podobenství w(ten)den, w kterémž
mluvil wám Hospodin na horci
z prostředku ohně:

16. Abyste snad sace zklamání,
nevdelali sobě rytého podobenství,
aneb obrazu muže neb ženy,

17. Podobenství wšelikých ho-
rad, kteráz gsa na zemi, nebo
ptáků pod nehem letejících,

18. A změplazů, kterýž hez-
bagl se na zemi, aneb ryb, kteréž
bydlí w vodách pod zemí:

19. Abys snad zdvoihna oči k
nebi, nevzítel slunce y měsýce, y
všech hvězd nebeských, a bludem
gsa zklamán, klaněbys se gím, a
ctibys věcy, kteréž stvořil Hos-
spodin Bůh twůr k službě všem
národům, kterýž pod nehem gsa.

20. Wás pak wzal Hospodin,
a wywedl z pece železné Egipetské,
aby měl lid dědičný, gakož gest w
nynější den.

21. Y rozhněval se Hospodin na
mne pro řeci wasse, a zapříšahl,
abych nepřesel Jordánu, ani ne-
wessel do země neylepší, kterauž
dá wám.

22. He vnitram w této zemi,
nepřegdu Jordánu: wý přegdete,
a vládnauti budete zemí wýbornau.

23. Hlediž, abys nikdy nezapo-
menul na vmluvu Hospodina Bo-
ha svého, kterauž včinil s tebou:
a nedělal sobě rytého podobenství
věcy, kteréž činiti Hospodin za-
powěděl:

24. Ulebo Hospodin twůr gest
oheň szjragicý, Bůh horlivý.

25. Gestliže zplodjte syny a
vnuky, a bydliti budete w zemi,
a sace zklamání vdeláte sobě ně-
gaké podobenství, pádagjice zlé
před Hospodinem Bohem wasjim,
abyste geg k hněwu popudili:

26. Svědky wzýwám dnes ne-
be y zemi, že brzo zahynete z země,
kterauž přegdauce Jordán vlá-
dnauti budete. nebudete w nj by-
dliti za dleuhý čas, ale zahladí wás
Hospodin,

27. A rozprýli mezy všech dny
zůstane wás málo w náro-
dech,

dech, do kterýchžto zavede vás
Hospodin.

28. U tam slaujits budete bos-
hům, kteríž rukou lidstvu vdelá-
ni sú, dřevu a kamenu, geslo
nevídji, ani slýši, ani gedji, ani
čejgi.

29. U tedy tam hledati budete
Hospodina Boha svého, nagedes
geg: gesilíje vysak celým stadem
hledati budete, a vší stravíseno-
stí dusí se své.

30. Když tebe naleznau vesse-
cty (lé) věcy, kteréž předpovídají
ny sú, v neyposlednějším času
navrátiť se k Hospodinu Bohu
svému, a vlyšiš hlas jeho.

31. Vlebo Bůh milostný, Hos-
podin Bůh tvůr gest: neopustí
tebe, ani dokonce nezahladí, ani ne-
zapomene na vmluvou, v kteréž
přišel otecum tvým.

32. Přeš se na dnu staré, kte-
říž byli před tebou od (toto) dne,
v kterém Bůh stvořil člověka
na zemi, od stvoření nebe až do vre-
chu jeho, stalal se kdy taková věc,
aneb byloli kdy poznáno,

33. Aby slýšel lid hlas Boha
mluvícího z prostředu ohně, jako
sy ty slýšel, a živ se byl.

34. Včinili Bůh, aby vysel, a
vzal sobě národ z prostředu ná-
rodu, kteře pokřížen, znamen, a
zázraky, kteře bog, a synau ruku,
a vztázené rameno, a hravná vís-
dění, podlé všech věcy, kteréž vči-
nil pro vás Hospodin Bůh vás
v Egypť, což vydely oči tvé:

35. Abys věděl, že Hospodin
sám gest Bůh, a není jiného kromě
jeho.

36. Včinil, abys z nebe slýšel
hlas jeho, aby vyvčil tebe, a na

zemí ukázal tobě ohně sirotce ne-
věří, a slýšel sy slova jeho z pro-
středu ohně,

37. Vlebo miloval otce tvé, a
vyrovolil sýmě gegich po nich. U
vyvedl tebe předcházege (tebe) v
moci své veliké z Egypť,

38. Aby zahladil národy pře-
veliké, a silnější, nežli gsy ty, v
přígriz tvém, a aby vvedl tebe, a
dal tobě zemi gegich k vládat
své, jakož vás dnesního dne.

39. Vězíž tedy dnes, a myslí
v sedci své, že Hospodin sám
gest Bůh na nebi svrchu, y na zem-
i dole, a není jiného.

40. Ostatně příkazání jeho,
a vstanovení, kteráž gá příkazungi
tobě: aby dobré bylo tobě, a jí-
nám tvým po tobě, a aby s žití
za mňichy čas v zemi, kterouž Hos-
podin Bůh tvůr dá tobě.

41. Tchdy odděl Moříss tři
města za Jordánem k východní
straně,

42. Aby včekl do nich, kdožby
nacházel zabil blížního svého, aníž
byl nepřítel jeho před jedním y
druhým dnem, a do některeho z
těch měst mohl se vchýlit.

43. Bosot na pausí, kteráž le-
ží na rovině z pokolení Káben: a
Kamoth v Chalaad, kteráž gest v
pokolení Chád: a Golan v Bázan,
kteráž gest v pokolení Manasse.

44. Tenk gest zákon, kterýž
předložil Moříss před syny Iz-
raelskými,

45. A tato svědecw, a oby-
čegowé posvátnij, y sandoré, kte-
řež mluvil k synům Izraelitým,
když vysli z Egypť,

46. Za Jordánem v audeli
proti chrámu fogor, v zemi Slez-
ska

na krále Amorthegeſkého, kterýž bydlil w Hefebon, kterého zabil Moegžiſs. Synové rade Izraelſti vyszedſſe z Egypta

47. Wlādli zemj geho, y zemj Oga, krále Bázan, drogu králu Amorthegeſkýho, kteríž byli za Jordánem k východu slunce:

48. Od Aroer, genž leží na břez ho potoka Arnon, až do hory Syon, kteráž gest y Hermon,

49. Wšedku rovinu za Jordánem k východní straně, až k moři paſſte, a až pod horu Faſga.

Kapitola. V.

M. 43. orakuge a vykládá deſate, ro D. 5. přikázani. 23. Připomíná li: du ono veliké geho zdeſſeni, když ſlyſſel hlas Boží.

1. **N** ſwolal Moegžiſs wſeſho Izraele, a řekl k němu: Slyſſ Izraeli poſvátné obyčeje, a ſaudy, kteréž gá mluwim w vſi waffe dnes: navrte ſe gím, a ſkuz ſtem (ge) plnrc.

2. Hospodin Bůh nás včinil s námi vmluvou na (hoře) Horeb.

3. Klesotcy naſſi nám včinil vmluvu, ale s námi, kteríž gſine nyni, a žiwi gſine.

4. Twáři w twář mluwil nám na hoře z proſtředku ohně.

5. Gá ſcm byl ſmlauwce, a proſtředek mezi Hospodinem a rámi w ten čas, aby ho oznámil rám ſloz w geho; nebo ſte ſe báli ohně, a newſtanpli ſte na horu, y řekl:

6. Gá Hospodin Bůh twůig, kterýž wywedl ſem tebe z země Egyptské, z domu ſlužebnosti.

7. Klebudeſſ miſi bohù cyzýf, před obličejem mým.

8. Klevčinjſſ ſobě rytiny, ani podobenſtwi wſeſh wěcý, které

gſau na nebi ſwřho, a které na zemi dole, a které w wodách pod zemj.

9. Klebudeſſ ſe gím klaněti, a nebudueſſ (gich)ctji. Klebo gá gſem Hospodin Bůh twůig: Bůh hotliwý, kteřejcý neprawost otců na ſynech do třetjho a čtvrtého pokolenj, těph, kteríž nenávidí mne,

10. A činjčy miloſtdenſtwi nad mnoha tisícy, tém, kteríž milují mne, a oſtřhagi přikázani myč.

11. Kleweymess ginéna Hoſpodina Boha ſvého na datmo: nebot nebude bez pomsty, kdožby k wěcy marné wzaſ gméno geho.

12. Zaſhoweg den ſobotní, abys geg ſwétíl, gafož přikázal tobě Hospodin Bůh twůig.

13. Šest dnj pracowati budeſſ, a délati budeſſ wſeliká djla ſwá.

14. Sedmý den geſt ſobotní, to geſt, odpočinutj Hoſpodina Boha twého. Klebudeſſ w ném délati žádného djla ty, y ſyn twůig, y dcera, ſlužebnjk y děwka, y wiil y osel, y wſeliké howado twé, y přijhozý, kterýž geſt w branách twých: abys odpočinul ſlužebnjk twůig, y děwka twá, gafož y ty.

15. Pomni, žeſ y ty ſaužil w Egyptě, a wywedl tebe odeud Hoſpodin Bůh twůig w ruce ſylné, a w ramenu wztazeném. Protož přikázal tobě, abys zaſhowal den ſobotní.

16. Cti otce ſvého, y matku, gafož přikázal tobě Hoſpodin Bůh twůig, abys žiwo byl za dlawh čas, a dobré bylo tobě w zemi, kteřauž Hoſpodin Bůh twůig dá tobě.

17. Klezabigeso.

18. Ani neſesmilnjsſ.

19. A krádeže nevčinjsſ.

20. Aniž promluwiss proti blížnímu svemu křivého svědectví.

21. Ulepovjádáss manželky blížního svého: ne domu, ne pole, ne služebnička, ne děvčky, ne wola, ne osla, všich věcy, kteréž geho gſau.

22. Tato slova mluvil Hospodin ke všemu množství wassemu na hoře, z prostřed ohně, a oblači, a mřekoty, hlasem velikým, nepravidlo nic víc: a napsal ge na dva kameniny dřách, kteréž dal inné.

23. Vy pak řdyž ste vslýfeli hlas z prostředu tmy, a horu viděli ste hočeti, přistoupili ste ke mně všecku knížata pokolení, a Starší, a řekli ste:

24. Hle vlezal nám Hospodin Boh nájs celebnost, a vclíkost svou. Hlas g. ho slyšeli sime z prostředu ohně, a zknysili sime dnes, že řdyž mluvil Boh s člověkem, žiž byl člověk.

25. Proč tedy zemřeme, a sezere nás ohň tento nevyčeří: Nebo budemeli: déle slyšeti hlas Hospodina Boha násseho, zemřeme.

26. Co gest vosseliké tělo, aby slyšelo hlas Boha živého, kterž mluví z prostředu ohně, gakoz my sime slyšeli, a mohlo živo být:

27. Ty raděgi přistup: a slyš všecky věcy, které práviti bude tobě Hospodin Boh nás: a budess mluvit k nám, a my slysjce, činíti budešne ge.

28. Co řdyž vslřesel Hospodin, řekl ke mně: Slyssel sem hlas slov lidu rohotu, kterž mluwili tobě: dobré vosselko mluwili.

29. Kdo gím dá, aby rafowau mysl měli, aby se bál mne, a ostříz

halí všech příkázání mých po všech čas, aby dobré bylo gím, v synum gegich na věky:

30. Kdi a řekni gím: Vlazat se se do stanu wasších.

31. Ty pak stúg to semnau, a mluvit budu tobě všecku příkázání má, a obyčeje posvátné, v sudy: kterýž ge včili budess, aby činili ge v zemi, kteruž dám gimi k vládání své.

32. Ostříbeztež tedy, a činíte, které věcy přikázal vám Hospodin Boh: nerchylte se ani na pravou, ani na lewo:

33. Ale po cestě, kteruž přikázal Hospodin Boh was, chodit budete, abyste živi byli, a dobré bylo vám, a prodlažili se dnowé v zemi vládní svého wasseho.

Kapitela VI.

Mojíjo napomíná lid, aby miloval P. Boha z celého srdece svého, a bál se ho. 10. Abys v zálibené zemi na P. Bohu, a geho zákon nezapominal.

1. Tato gſau přikázani, a obyčegeové posvátni, a soudové, kterž přikázal Hospodin Boh was, abyh včil was, a abyste činili ge v zemi do kterž přecházíte, abyste vládli gj:

2. Abys se bál Hospodina Boha svého, a osříbal všecku vstanovení, a přikázání geho, kterž gá přikazugi tobě, v synum, v wonužku tvým, po všecky dny života tvého, aby se prodlažili dnowé twagi.

3. Slyš Izraeli, a bled, abys činil, co přikázal tobě Hospodin, a dobré bylo tobě, a abys rozmnožen byl vjce, gakoz slibil Hospodin Boh orci twých tobě zemi mlékem a sirži oplywagjic.

4. Slyš

4. Slyss Izraeli, Hospodin Bůh nás, Hospodin geden gest.

5. Ušlowati budcęs Hospodis na Boha swého z celeho srdce swého, a ze wsi dusse swé, a ze wsi; syly swé.

6. A budau slowa tato, kteráž gá přikazugi tobě dnes, w srdci twém:

7. A budeſa wyprawowati ge ſynu n swým, a ge rozmímati ſedě w domě ſwém, y gda cestau, lež hage, y wstáwage.

8. A vtwážes ge gako znamení na tuce ſwé, a budau, a hejbaſtiſe budau mezy očima twýma,

9. A napříſes ge na prahu, a na dveřích domu ſwého.

10. A když vtede tebe Hospodin Bůh twůg do země, pro kteřanž přisáhl otcum twým, Abráhamovi, Izákoví, a Jakobovi, a dá tobě města veliká, a velmi dobré, kterých sy nestawel,

11. Domy plné wſcelikého zboží, kterých sy nevzdečlal, cisterny, kterých sy nekopal, winnice a zahrady olivovové, kterých sy nesvípil,

12. A budeſs gisti a naſtyſs se:

13. Matuš se pilně, abys nezazpomenuſi na Hospodina, kteříž wywedl tebe z země Egypťské, z domu ſlužebnosti. Hospodina Boha swého báti ſe budeſs, a geinu ſaménii ſlužiti, a ſtrze gméno geho při ſchati budeſs.

14. Ulepigdete po cyzých bozých wſech národů, kteříž okolo wás geſu:

15. Ulebo Bůh horlivý, Hospodin Bůh twůg v prostřed tebe (zvěř): aby někdy nerozhněvala ſe proti tobě, a vyhlaſilby tebe ze ſvájku země.

16. Ulebudeſs po kaufeti Hospodina Boha swého, gako sy po kaufet na míste pokussenj.

17. Ostríhcg přikázanij Hospodina Boha swého, a swědecwoj, a posvátných obyčegů, kteříž přikázal tobě:

18. A čin, což libého a dobrého gest před obličegem Hospodinoz twým, aby dobré bylo tobě: a wesz gda abys wladl zemí wýbornou, o kteříž zapřísahli Hospodin otcum twým,

19. Aby zabladil wſecty nespáctely twé před tebav, gakož mluwil.

20. A když ſe orázał tebe ſyn twůg zcytra, řka: Co znamenají swědecwoj tato, a obyčej ſe posvátné, a ſaudy, kteříž přikázal Hospodin Bůh nás nám:

21. Powiſs mu: Služebnícy ſme byli Faraonowi w Egypťe, y wywedl nás wóspodln z Egypťa w tuce ſylne:

22. A činil znamenj, a zázraky veliké a nevhodli w Egypťe proti Faraonowi, a wſemu domu geho, před obličejeni naſjim,

23. A wywedl nás odtud, aby vtedeným dal zemi, o kteříž piž ſahl otcum naſjim.

24. A přikázal nám Hospodin, abyhom činili wſecta vstanovenj tato, a báli ſe Hospodina Boha swého, aby dobré bylo nám po wſecty dny života naſeho, gakož gest dnes.

25. A bude nám milosrđ, gestliže budeme ostríhati, a činiti wſecta přikázanij geho, před Hospodinem Bohem naſjim, gakož přikázal nám.

Rapitola VII.

Mogíjsa vorauč Chananejské a gegich modlami wypłacieli. 12. Płnictvímu píru kázani Božíh slibuje odplatu. 18. Na: pominá gich, aby se nebáu Chananejských.

1. **R**dyž vvede tebe Hospodin Bůh twůg do země, do kteréž wcházíss, abys vládl gj, a wyplenj národy mnohé před tebou, **S**herhe, a **G**erjezea, a **A**morrhea, **C**hananea, a **F**cereza, a **H**ewea, a **G**ebuzea, sedm národů mnohem wětších w počtu, nežli gsy ty: a sylnegijských nežli gsy ty:

2. U dá ge Hospodin Bůh twůg tobě, zmordujess ge až do posledního. Utevrgdess s nimi w sinlauwu, aniž se slituyses nad nimi,

3. Uti se nespřízniss s nimi manželstvím. Dcery své nedáš synu geho, ani dcery geho newczimesa synu svému:

4. Uleboť swede syna twého, aby nenášedoval mne, a aby rásděgi služil božímu cyzjmu. Prozhněwó se prchliwošt Hospodinová, a zahladí tebe brzo.

5. Ale ráděgi tyto wécy vdeláce gím: Utkáre gegi h podvratce, a modly ztco kotejte, a h:ge posetegste, a rytiny spalte.

6. Ulebo lid svatý gsy Hospodisnu Bohu svému. Čebek wywo: lit Hospodin Bůh twůg, abys byl gemu lid zwoljeni ze všech lidí, kterij gsau na zemi.

7. Ule že ste wossecky národy pozetem přewyšovali, shogil se o wém Hospodin, a wywolil wás, poně rádž méně wás gest, nežli wossech národi:

8. Ale miloval wás Hospodin, a osříhal přisahy, kterauž přisáhl orčum wassim: a wywedl wás

w ruce sylné, a wykaupil z domu služebnosti, z ruky Faraona Etále Egipetského.

9. U wédeti budess, že Hospodin Bůh twůg, onč gest Bůh sylsny a wérny, ostřihagjcy vmluwoy, a milostdenstwo, tém, kterij milosti ho, a tém, kterij ostřihagi překázaj gcho, do tisycyho folena:

10. U odplacugjcy tém, kterij ho nenávidí, hněd, tak že zahladí ge, a déle neprodli, hněd gím odplatě, což zašluhugj.

11. Ostřihegž tedy přikázani, a posvátný obyčegů, a saudů, kteréž gá přikazugi tobě dnes, abys činil.

12. Gestliže Rdyž vslystiss tyto saudy, budess gich ostřihati, a čisnici, ostřihati bude y Hospodin Bůh twůg tobě vmluwoy, a milostdenstwo, kterci přisáhl orčum twým:

13. U bude milovati tebe, a rozmnoži, a požchná plodu životra twého, y autodě země twé, obilij twému, y * wjna zbijanjs, olegi, stotum, stádium owoj twých, w zemi, o kteréž přisáhl orčum twým, že gí dá tobě.

14. Požchnany budess mezy vše ni národy. Ulebude v tebe neplodný obeho pohlawj, tak w lideb, gako w stádech twých.

15. Edegme od tebe Hospodin wossecky neduh: a nemoc Egipetských nevhoryšich, kteréž znáss, nedopusti na tebe: ale na wossecky neplácty treć.

16. Zahladiss wossecky národy, kteréž Hospodin Bůh twůg dá tobě. Uleodpusti gím oko twé, aniž budess slaujeti božímu gegich, aby nebyli tobě řku pádu.

17. Díslí w srdcy svém: Vojce (lidj) gest v téhro národu než

v ince, gafym způsobem budu moze
ci zahladiti ge:

18. Klebog se, ale pamatig, kres-
te wécy včinil Hospodin Búh
twug Faraonowi, y wssen Egyp-
tym,

19. Rány neywéssi, kteréž wi-
dely oči twé, a znaumenj, y záztaky,
y roku sylnau, a wzažené rame-
no, aby wywedl tebe Hospodin Búh
twug, tak včinj wssedyném lidem,
k tých se obáwas.

20. Klad to y stssné posle Hos-
podin Búh twug na ně, dokudž
nezahladí wssch a newyplénj, kres-
tžby před tebau vtekli, a mohliby
se stýti.

21. Klebudeš se gich báti, nes-
bo Hospodin Búh twug v prostřed
tebe gest, Búh veliký, a hrozný:

22. Oni žkazý národy tyto před
obličejem twým pomalu, a po část
képh. Klebudeš mocy gich shladit
ti pogednau: aby snad nerozmož-
žila se proti tobě zvijata země.

23. A dá ge Hospodin Búh
twug před obličejem twým: a
zmordugeť ge, dokudž konečně
shlažení nebudau.

24. A wydá krále gegich w rus-
ce twé, a zahladis ginená gegich
pod nebem: žádný nebude mocy
odolati tobě, dokudž nepotřess
gich.

25. Kytiny gegich ohněm spá-
liss: nepožádáš střbra a zlata, z
kterých včineny sau, aniž co trez-
mes sobě z nich, abys nezawinil,
protože je ohavnost gest Hospodina
Boha tw. ho.

26. Uníž co z modly wnesiss do
domu svého, abys nebyl proklatý,
gako y ona gest. Gako nečistou
wostliwoſti mjeti budess, a gako poz-

stotrněnij a nerád w ohavnosti
mjeti budess, nebo wéč proklatý
gest.

* Wjnu.

Kapitola VIII.

Napomenuj eu poslauvání Boha, a
vdečnosti dobrodruž geho.

1. Všeliké přikázani, kteréž gá-
přikazugi tobě dnes, hleď
pilač, abys činil: abyste mohli ži-
wi býti, a rozmnoženi byli, a wes-
gdouce voládli zemj, pro kterauž
prisahl Hospodin otcum wasjim.

2. A pamatovali budess na
wsschu cestu, kterauž ptiwedl te-
be Hospodin Búh twug za čtyřic
dceri let přes pausse, aby trápil tebe,
a žkusyl, a známé včineny byly wé-
cy, ktere w twé myslí byly, budess
sli ostříhati přikázani geho, cili nic.

3. Trápil tebe nedostatkem, a
dal tobě počtm mannu, kteréž ne-
znal ty y orcové twogi: aby vka-
zal tobě, že ne w samém dlebě žiw
gest člověk, ale w každém sloupu,
kteréž wychází z vst Božích.

4. Každo twé, gímž sy se odjí-
val, nikoli neztrlelo * starostj, a nos-
ha twá není podcerena, hle čtyřic
dcáre léto gest.

5. Abys myslil w srdcy svém,
že gako včj syna svého člověk, tak
Hospodin Búh twug včil tebe,

6. Abys ostříhal přikázani Hos-
podina Boha svého, a chodil po
cestách geho, a běl se ho.

7. Klebo Hospodin Búh twug
vwede tebe do země dobré, do ze-
mě potoků, a wod, a studnic: na
kteréž poljach a horách wyprečíši-
gi se propasti řek:

8. Do země obilj, gecmene, a
winnic, w nížto fjutowé, a gabka
země:

zrnatá, a oliwový rostau: do země olege a medu.

9. Kdežto bezewosseho nedostatku gisti budess chléb swůg, a všech wécy hognosti poživati budess: kterežto kamenj gšau želežo, a z hot gegich dobývagj se mědenné rudy:

10. Abys kdyžbys gedl a nasycen byl, dobrotečil Hospodinu Bohu svému za zemi wýbornau, kterauž dal tobě.

11. Budiž pilen, a wystříbeg se, abys někdy nezapomenul na Hospodina Boha svého, a nezanechával přikázanj geho, a saudů, a posvátných obyčegù, kteréž gá přiznugi tobě dnes:

12. Aby když budess gisti, a nasycen budess, domy pěkné wystavuj, a bydliti budess w nich,

13. A budess mjeti stopy volů, a ovce stáda, stěbra a zlata, y všech wécy hogností,

14. Lepozdvižlo se srdce twé, a nezpomenulbys na Hospodina Boha svého, kteržtž wywedl tebe z země Egypště, z domu služebnosti:

15. A wúdce twůg byl na pausstí veliké a hrzne, na kteréž byl had, genž dýcháním pálil, a říj, a drpsas ** a (kde) dokonce žádných wod nebylo: kterýž wywedl potoky z skály nevzdali,

16. A krmil tebe manau na pausstí, o kteréž nevédeli otcové twogi. A když (tebe) potrápil, a zknysyl, napoředy similoval se nad tebou,

17. Abys neřekl w srdci svém: Syla má, a moc ruky mé, tyto všecky wécy mi způsobily.

18. Ale abys pamatoval na Hospodina Boha svého, že on moc tobě dal, aby naplnil vmlutou

swau, pro kterauž přisahl otcům twým, gakož vkažuge dneshijs den.

19. Gesilíže pak zapomena se na hospodina Boha svého, následovatí budess bohù cyzých, a budess crsti ge, a klancti sc (jim): hle nynj předpovídám tobě, že konečně zahynes.

20. Gako *** národowé, které zahladil Hospodin při wgitj twém, tak y wy zahynete, gestliže nebusdete poslussní hlašu Hospodina Boha twého.

* Wachostí. ** Gad welmi gedowatý.
*** Pohané.

Kapitola IX.

Mogijis připomíná lidu Izraelskému rozličné gcko hríchy, zwášťe pak ten, že se članeti zlatému teleti.

1. **G**lyso Izraeli: Ty přecgdes dnes Jordán, abys vládl národy welmi velikými, a sylnegssjimi, nežli gsy ty, měsíy wclikými a ozděnými až k nebi,

2. Lidem velikým, a wysokým, syny Enakym, kteréž sy sam widěl, a slysel, gímžto žádný z odporné strany nemůže odolati.

3. Budess tedy wěditi dnes, že Hospodin Bůh twůg sam půgde před tebou, ohcn spalujicj, a oszragicj, kterýžby setčel ge, a zahlasil, y wyplenil před twáj twau ryhle, gakož mlnwil tobě.

4. Utečjkeg w srdci svém, když ge vkladí Hospodin Bůh twůg před obličejem twým: Pro spravedlnost man vwedl mne Hospodin, abych rauto ženj vládl, poněvádž pro nepravotil swé rito národotré shlazeni sau.

5. Utebo ne pro spravedlnosti twé, a pravost srdci svého, vezgdes, abys vládl zeměmi gegich: ale

ale že onine necherné činili, když sy
sy vcházel, zahlazení saú: a aby spl-
nil slovo svého Hospodin, kteréž pod
prísluhou slíbil otcum třetím, Abra-
hamovi, Izákovi, a Jakobovi.

6. Véz tedy, že ne pro sprá-
vedlnosti tvého Hospodina Boha tvůr-
dal tobě zemi tuto výbornou, abys
vládl jí, poněvadž předtudé slíbe-
ný lid.

7. Pamatuj, a nezapomij neg,
kterak sy k hněvu popudil Hospo-
dina Boha svého na pauši. Od
toto dne, kteréhož sy vystál z Egypta
pře až do tohoto města, vždycky sy se
proti Hospodinu na odpot stavěl.

8. Ulebo u na horebě popudil
sy ho, a rozhněvawo se chřel tebe
zahladiti,

9. Když sem vstoupil na horu,
abych vrazil díly kamenné, díly vmlu-
wy, kterauž včinil s vám Hospo-
din: a trval sem na hoře čtyřicet
dní a nocí, chleba negeda, a vody nepige,
pro všecky hřichy wasse, kteréž ne
činili proti Hospodinu, a geg k hně-
vu popudili:

10. V dal mi Hospodin dvě
díly kamenné psané prstem Božím,
a obsahující všecká slova, kte-
ráž vám mluvil na hoře z pro-
středu ohně, když množství lidu
vhromážděno bylo.

11. A když pominulo čtyřicet
dní, a kolikéž nocí, dal mi
Hospodin dvě díly kamenné, díly
vmluwy,

12. A řekl mi: Vstan a zstup
odvud rychle: nebo lid tvůr, kte-
réž sy vystrel z Egypta, opustili
bez cestu, kterauž sy vklázel gím, a
včinili sobě slitinu.

13. V řekl opět Hospodin ke
mne: Vidim, že lid tento tvrdé
slíbe gest:

14. Pušť mne, ať setru geg, a

zahladji gmeňo geho pod nebem,
a vstanovím tebe nad národem,
genžby byl tvéssy a sylnegsy nežli
tentu gest.

15. A když sem zstupoval z
horu hřichy, a dvě díly vmluwy
dezel sem v obavu tučau,

16. A viděl sem, že ste vy zhře-
sili Hospodinu Bohu svému, a
vdělali ste sobě tele slitiny, a opus-
stili ste brzo cestu geho, kterauž
vám byl vklázel:

17. Powrhl sem díly z tučau
svých, a roztázel sem ge před obli-
čegem wassem.

18. A padl sem před Hospo-
dinem jako převé, čtyřicet dní, a
nocí, chleba negeda, a vody nepige,
pro všecky hřichy wasse, kteréž ne
činili proti Hospodinu, a geg k hně-
vu popudili:

19. Ulebo sem se bál přehliwo-
sti, a hněvu geho, kterýž proti
vám popuzen gsa, zahladiti was
chřel. V myslíssel mne Hospodin za-
kázal rehdáz.

20. Proti Aaronovi také ná-
ramné se rozhněvawo, chřel geg se-
třjeti, u za něho tež modlil sem se.

21. Hřich pak wasse, kterýž ste
byli včinili, to gest, tele, vchopitivo,
ohněm sem spálil, a na kusy zdros-
bito, a dokonce v prach obrátilo,
vwrhl sem do potoka, kterýž z
horu * zstupuje.

22. V zapáleni také, a v poz-
kušení, a při hrobicích žádosti poz-
pudili ste Hospodina:

23. A když poslal wasse z Bás-
desbarne, řka: Vstupte a vládnez
te zemí, kterauž sem dal vám: a
potupili ste rozkázaný Hospodina
Boha wasseho, a newěkili ste mu,
ani ste chřeli slyšeti blasu geho:

24. Alej wždycky ste byli odporni, odc dne, kterebož sem wás znáti počali.

25. V lejel sem před Hospodiz něm čtyřiceti dnj a nocý, w nichž to sem ho pokorně prosyl, aby nezahladil wás, gafóž byl hrozyl:

26. A niodle se řekl sem: Pan ne Bože, nezahlažuj lidu svého, a dědicov svého, kterež sy wyzkoupil w velikosti své, kterež sy wyrechl z Egipta w tunc slyné.

27. Rozpomen se na služebnizky své, Abraháma, Izáka, a Jákoba: nichlež na vrdost lidu rohoto, a na bezbožnost, a hřich:

28. Aby snad níctli obywatele země, z kterež sy wyrechl nás! Vemohl Hospodin vřestti gich do země, kterauž začlabil gím, a měl ge w nenávistí: proto wyrechl, aby ge pobíl na pausťi:

29. Kteríž gšau lid ewůg, a dědicov twé, kterež sy wyrechl w sýle své veliké, a w ramenu svém vztaženém.

* Teče.

Rapitola X.

○ připravení druhých dwou des.

8. ○ zvolení Lewjána k službě Boží. 12. Napomenutí k milování Pána Boha.

1. **W** tom času řekl Hospodin ke mně: Vyhlad sobě dvě dsky kameniné, gafóž první byly, a wstup ke mně na horu: a vdelal Achu dřevěnnau,

2. A napíssi na dskách slova, kteráž byla na těch, kterež sy prvé rozrazil, a wložíss ge do Achy.

3. Vdelal sem tedy Achu z díly Serym. A když sem rozhladil dvě dsky kameniné na zpívob prvních, wstaupil sem na horu, maže ge ge w rukau.

4. V napsal na dskách, podlé toho, což byl prvé napsal, slou deset, kterež mluvil Hospodin k vám na horě z prostředku ohně, když lid shromážděn byl: a dal gemy.

5. A navrátil se z hor, zstoupil sem, a wložil sem díky do Achy, kterauž sem byl vdelal. Kterež až posavád tam gšau, gafóž mi přikázal Hospodin.

6. Synowé pak Izraelští hnuzli stany z Beroth synu Jakub do Mosera, kdežto Aaron vmlcel, a pochowán gest, mísio níhož autor kňežský konal Kleazar syn geho.

7. Odtud přišli do Gadgad: od kterežto mísia odšedše, pozložili se w Jicchachá, w zemi ved a potoku.

8. Coho času oddělil (Hospodin) pokolení Léw, aby nosylo Achu vmluvy Hospodinové, a stalo před nimi w službě, a dobročelo we jménu geho až do dnesního dne.

9. Pro kteraužto věc neměl Léwož dílu, ani vladatství s bratřimi svými: nebo sam Hospodin vladatství geho gest, gafóž slíbil gemy Hospodin Bůh ewůg.

10. Gá pak stál sem na horě gafó prvé, čtyřiceti dnj a nocý: y wyslyssel mne Hospodin rafé tebzdcíž, a tebe zahladiti nechrl.

11. V řekl mi: Gdi, a předzcházeg lid, aby wessel, a vladl zemí, o kterež sem přisahl otcum gegich, že (gi) dám gím.

12. A nyní Izraeli, čcho Hospodin Bůh ewůg žádá od tebe, gedine abys se běl Hospodina Boha svého, a chodil po cestách geho, a miloval geg, a slaužil Hospodinu Bohu svému w edém sedců jwém, a ve wssi dussi své:

13. Aby s ostřhal přikázání
hospodinových, v obyčeju posvá-
tých geho, kteréž gá dnes přikaz-
juli tobě, aby dobré bylo tobě z-

14. Uy hospodina Boha twé-
ho gest nebe, v nebesa nebes, ze-
mě v wossecky wécy, kteréž na ni
jsou:

15. A wossek s orci twými spos-
gil se Hospodin, a miloval ge, a
wyskolil syně gegich po nich, to
gest, was, že wossech národi, gakož
se dnes dokazuje.

16. Obřežtež tedy neobřízku se-
dce swého, a slige swé nezatvörzúg-
te wice:

17. Nebo Hospodin Bůh wáss,
sen gest Bůh bohů, a Pán panu-
gicich, Bůh veliký a mocný, a
hrozný, kterýž osoby nepřijímá, ani
darů.

18. Činj saud syrotu, v wodo-
wé, miluge příchozýho, a dáwá
gemu živnost v oděvo.

19. V wy tedy milujte přícho-
zí, nebo v wy byli sle příchozý
v zemi Egyptské.

20. Hospodina Boha swého báti
se budess, a gemu samému slaužiti
budess: geho se přidržeti budess,
přisahati budess ve gmeňn geho.

21. Oni gest chwala twá, Bůh
twůig, kterýž včinil tobě tyto we-
lite wécy a hrozné, kteréž widely
oci twé.

22. V sedmdesáti *dussech ztavu-
pili otcové twogi do Egypta: a
bile nynj rozmnožil tebe Hospodin
Bůh twůig, gako hvězdy nebeské.

* Cestobach.

Rapitola XI.

Napomenuej k ostřihání zákona pli-
somenutini znamení Božíh, v. a sibi-
ním wojícho dobrého v zařízené zemi.

26. Pořekaní poslušném, a zločetem
neposlušným.

1. Milujž tedy Hospodina Bo-
ha swého, a zdrovouc při-
kázání geho, v rády posvátnic, řu-
dy, v rozkazy po wosseckém čas.

2. Poznegte dnes wécy, kterýchž
neznají synové wassi, kteři newiz
děti kázné Hospodina Boha wass-
ho, velikých wécy geho, a silné ruz-
ky, a wraženého ramena,

3. Únamenj, a řutku, kteréž čí-
nil v prostřed Egypta Faraonovi
králi, v wssi zemi geho;

4. V wossemu wogsku Egypt-
ském, v Konum, v wogum: kteřiž
přikryly ge wody moře červené-
ho, když wés honili, a zhladil ge
Hospodin až do dnešního dne:

5. A wám kterež wécy včinil na
pausťi, dokudž sice nepřissli na toto
místo:

6. A Dáthanovi, a Abironovi
synům Eliab, kteříž byl syn Kú-
ben: kterež země, oterověteli všta
swá, pozrcla, s domy v stanu, v se-
wossem stakem gegich, kterýž měli
v prostřed Izraela.

7. Oči wasse widely wossecky
stucky Hospodinový veliké, kterež
včinil,

8. Ubyste ostřhali wossech přikáz-
ání geho, kteráž gá dnes přikazují
wám, a abyste mohli wojit, a volat
dnauti zeměj, do kterež vcházíte.

9. A abyste za mnohy čas živí
byli v nj: kterauž pod přisahau
zaříbil Hospodin otcum wassim, v
semenu gegich, oplývající mlékem
a strž.

10. Nebo země, do kterež vchá-
zíš, abys gj vladl, není gako země
Egyptská, nž sy wosse, kdežto když
se rozege semeno, gako v zahra-
dách

dách wody wedeny býwají swaz
žugicy:

11. Ale hornatá gest, y polnji,
z nebe čekagicy desči.

12. Kterauž Hospodin Bůh
twůg wždycky na wstěwunge, a oči
geho na nj gšau od počátku roku až
do konce geho.

13. Gestliže tedy budete poslauz
chari přikázani mych, kteráž gá
dnes přikazagi wám, abyste miloz
vali Hospodina Boha swého, a slauz
žili gemu; celeho srdce swého, a
ze wssi dusse swé:

14. Dá déjst zemi wasi * časny
y pozdnji, abyste zklizeli obúli, y wojz
no, y oleg,

15. Y seno z poli k počmeni
dobyků, a abyste sami gedli, a naz
syceni byli.

16. Vystríhegte se, aby snad
nebylo swedeno srdce wasse, a abyste
neodstaupili od Hospodina, a slauz
žili bohům cyzým, a klaněli se gmu:

17. A Hospodin rozhněwage se
za potřby nebe, y desči všechny nepr
šeli, a země nedávalaby autody
swé, a zahynulibyste tychle z země
wyborné, kterauž Hospodin dá
wám:

18. Složte rato slowa má w
srdcích a w myslích swých, a zače
ste ge za znamení na rukau, a
mezi očima swýma položte.

19. Véte syny swé, ac ge přez
myslugi, když seděti budeš w do
mě swém, a půgdes cestau, y lez
hnes, y wstaness.

20. Klapišses ge na včegjich,
a na dveřích domu swého:

21. Aby byli rozmnoženi dno
wé twogi, y synů twých, w zemi,
o kteréž přišahl Hospodin otcum
twým, že (gi) dá gmu, gak dluho
nebe stogj nad zemí.

22. Ktěbo gestliže ostřhati bus
dete přikázani, kteráž gá přikazuz
gi wám, a budeteli ge činiti, aby
ste nílowali Hospodina Boha swé
ho, a chodili po wssich cestách ges
ho, přidržice se ho,

23. Dahladí, Hospodin wssický
národy tyto před twájí wasi, a
vládnouti budete gmu, gestio. gmu
wersji a sylnegsji nežli wy.

24. Miselike mísio, po ktereň
šlapati bude noha wasse, wajše bus
de. Od pausse a od Libanu, od
řeky wcelé Suffrates až do moře
západního budou meze wasse.

25. Žádny ** nebude jítci pro
ti wám: strach wasse a bázen dé
Hospodin Bůh wasse na wssicku
zemí, kterauž šlapati budete, gá
kož nluwil wám.

26. Kde předkládám před obli
čejem wasjim dnes požehnání y
zločecenj:

27. Požehnání, budeteli poslauz
chari přikázani Hospodina Boha
swého, kteráž gá dnes přikazugi
wám:

28. Zločecení, gestliže nebudete
poslauzhati přikázani Hospodina
Boha swého, ale zegdete z cest, y
kterauž gá nynj vklazugi wám, a
*** budete choditi po bozých cyzých,
kterýchž neznáte.

29. Když pak vvede tebe Hos
podin Bůh twůg do země, do kte
réž gdes, abyš wni bydlil, polo
žíš požehnání na hoře Čatyzym,
zločecenj na hoře Šebal:

30. Kterí gšau za Jordánem,
za cestau, která se chýlí k západu
slunce, w zemi Chananejského, kte
réž bydlil na rovinách naproti
Galgala, genž gest podlé aii oli,
kteréž se táhne a wchází daleko.

31. Učebó wę půgdete přes Jordán, abyste vládli zemi, kresťanž Hospodin Bůh wáss dá wáni, abyste měli, a vládli gí.

32. Hledtež tedy, abyste naplnili rády posvátné, a saudy, kresťanž gá dnes položím před obličeji vássem.

* Rannj. ** Vepostavuj se. *** Půgde te k bohům cyzým.

Rapitola XII.

Koříaz o zřízení modlárství. 5. Obětování na místo od Boha vytvořeném. 23. O zřízení se od krve, 29. a následování po hanebě.

1. Tato gſau přikázaj a saudoz vše, kteréž cíni ti máte w zemi, kterauž Hospodin Bůh otců všech dá tobě, aby s vládli gí po všech dny, w nichž budeš po zemi choditi.

2. Podvratíte všech města, na kterých cíli národové, kteří miž vládnouti budete, bohy své na horách vysokých, a na pahrbcích, a pod každým dřevem rastoucím.

3. Zbořte oltáře gegich, a polamejte obrazy, háje ohněm spalte, a modly zrostkotege: vyzhladte gména gegich z míst těch.

4. Ulevčinje tak Hospodinu Bohu wassemu:

5. Ale na místo, kteréž vyzvolí Hospodin Bůh wáss ze všech pokolení vassich, aby položil gménno své tam, a bydlil na něm, přidete:

6. A obětovati budete na mísťe tom oběti zápalné, y (giné) oběti wasse, desaty y prworiny rukau vassich, y sliby, y dary, prworozene z volů y ovce.

7. A gísti budete tam před

obličejiem Hospodina Boha wasseho: a včeliti se budete ve všech věcech, k kterýmžto vztáhnete rukou wę, a domově vassí, w nichž požebná wám Hospodin Bůh vás.

8. Učebudete dělati tam všecky, kteréž my tuto dělání dnes, gedenkaždý což se mu pravého zdá.

9. Učebó až do nynějšího času su nepříslí ste k odpočinutí, a vládati všem, kteréž Hospodin Bůh wáss dá wám.

10. Přegdete Jordán, a bydliti budete w zemi, kterauž Hospodin Bůh wáss dá wáni, abyše odpočinuli od všech nepřátele vůkol: a bezvětšeho strachu bydlili

11. Na místě, kteréž vytvořil Hospodin Bůh wáss, aby bylo jméno jeho na něm. tam všecky všecky, kteréž přikazují, snášeti budete, zápalné oběti, y (giné) oběti, y desat y y prworiny rukau vassich: a cožkoli předního gesto dříjich, kteréž slibíte Hospodinu.

12. Tam hodowati budete před Hospodinem Bohem svým, wę, y synové, y dcery wasse, služebnícy, y děvky, y řekta, kterýž w městech vassich bydlí: nebo nemá jiného dílu a vládárství mezi wámi.

13. Vyšříbeg se, aby s zápalnými oběti svých neobětovat na každém místě, kteréž vztíže:

14. Ale na tom, kteréž vyzvolí Hospodin, w jednom z pokolení všech obětovati budete oběti, a včinjs, cožkoli přikazují tobě.

15. Čestližebys pak čtěl gíssi, a zahibiloby se tobě gedení massa, zabi, a gedení požehnání Hospodina Boha svého, kteréž dal toho

bě w městech twých: bud žeby bys lo nečisté, to gest posslworněné a mldé: neb čisté, to gest, celé a bez poslworný, kterež se obětovati může, gako srnu, a gelena, gjisti budeš,

16. Toliko bez gedenj krew, kterež gako wodu, wycediſs na zemi.

17. Nebudeſs mocy gjisti w měſteckách swých desátku obili, a wjena, a olege swého, prwerozených ſtotů a bravů, y wſſech wécy, kterež ſlibiſs, a dobrovolně dřiti budeſs obětovati, a prwotini ruzku ſwých:

18. Ale před hospodinem Bohem swým gjisti budeſs ge, na místě, kterež wywołj hospodin Bůh twůr, ty y syn twůr, y dcera twá, y ſlužebník, y děvka, y Lewjta, kteryž zůstává w městech twých: a budeſs ſe weseliti, y nasytiſs ſe před hospodinem Bohem ſwým we wſſech wécech, ku kterým wztáhness ruku ſwau.

19. Wyſtříhieg ſe, abyſ nezpaſſíl Lewjty po wſſecken čas, kterež pribywaſs na zemi.

20. Když rozšíří hospodin Bůh twůr pomezí twé, gakož mluvil tobě, a dřiti budeſs gjisti maſſo, kterež žádá dusſe twé:

21. Mijſto pak, kterež wywołj hospodin Bůh twůr, aby bylo gméno geho tam, budeš daleko, zabigess z ſtotů, a bravů, kterež mjeti budeſs, gako ſem přikázal tobě, a gjisti budeſs w měſteckách swých, gak ſe tobě libi.

22. Gak ſe gjidá ſtna a gelen, tak gjisti budeſs ge: y čisty, y nečisty ſpolu gjisti budeſs.

23. Toho toliko wyſtříhieg ſe, abyſ krew negedl, neb krew ge-

gich za † dusſi gest: a přež nezmáſs gjisti dusſe s maſſem:

24. Ale na zem wycediſs gako wodu,

25. Aby dobré bylo tobě, y ſyſnum twým po tobě, kdybyſ činil, co ſe libi před oblicem ſhospodinowym.

26. Které pak wécy poswětiſs a ſlibiſs ſhospodinu, wezmess, a piigdeſs na miſſio, kterež wywołj ſhospodin,

27. A obětovati budeſs oběti ſtě, maſſo a krew na oltáři ſhospodina Boha swého: krew oběti wyligeſs na oltář: maſſo pak ſam gjisti budeſs.

28. Zachoweg, a ſlyſs wſſecky wécy, kterež gá přikazugi tobě, aby dobré bylo tobě, a ſynum twým po tobě na wéky, kdybyſ činil, což dobrého gest, a libeho před oblicem ſhospodina Boha twého.

29. Když zahladí ſhospodin Bůh twůr před twáři twau nětody, k nimž węgdeſs, abyſ gimi vládl, a gimi vládnauti budeſs, a bydlit budeſs w zemi gegich:

30. Wyſtříhieg ſe, abyſ gich nenásledoval, když budau při voges tři twémi wywtáci, a abyſ ſe nezwyprával na obyčeje gegich, tka: Gako ctili národotré rito bohy ſtě, tak y gá budu ctiti.

31. Klevčinjsa tež ſhospodinu Bohu ſtěmu. Kébo wſſecky ohazvenosti, kterež nenéreidj ſhospodin, včinili bohumi ſtěmi, obětuſ gjic ſyny a dcery, a palice ohněni.

32. Což přikazugi tobě, to toliko včin ſhospodinu: ani neprizádaweg nic, ani nevgjmieg.

† za:imot neb moc hěbání v četnosti, genž z kwe původ y w kwi byt mā, po

po všem téle dávagecy všechném až
dům horfost pětzenau. Přes to
však w člověku gej duh rozumny,
ne z živlů pocházegic, ale od Boha
všechnucy, který oddělen qja od te-
la, nezmizy (viz Kazat. XII, 7.) ale
zůstáva nesmrcedlný.

Kapitola XIII.

O zamordowaný falesného proroka,
a jiné. 13. **Ozablazení města, genžby**
k modlárství přistoupilo.

I. Novostanek v prostřed tebe
prorok, aneb kterýby prav-
wil, že sen viděl, a předpověděl:
by znamení, a zázrak,

2. A staloby se, což mluvil, a
řekly tobě: Podme, a následuj-
me bohů cyzých, kterých neznáš,
a služme jim:

3. Kteroposlednost slov proro-
ka toho, ažb snáře: nebo zkouš-
ge wás Hospodin Bůh wáss, aby
zgorné včiněno bylo, milugeteli-
ho, čili nic, z celeho srdce, a z ce-
le dusse swé.

4. Hospodina Boha swého nás-
sledujte, a geho si bogte, a přiz-
kazaj geho ostříhegte, a slyste
blas geho: genu slaužiti kudete,
a geho se přidržeti.

5. Prorok pak ten, aneb skla-
dac snů, zamordowán bude: nebo
mluvil, aby wás odvrátil od Ho-
spodina Boha wássho, kterýž wy-
wedl wás z země Egypšté, a wy-
kaupil wás z domu služebnosti:
aby včinil, abys blaudil z cesty,
kterouž tobě přikázal Hospodin Bůh
twůg: a odegnes zlé z prostřed-
ku swého.

6. Kestližebý tebe čreli namlu-
witi bratr twůg, syn mařky twé,
aneb syn twůg, aneb dcera, aneb
manželka, kterýž gest w lůně twém,

aneb přítel, kteréhož milugetes gas-
to dussi swau, tagné ita: Podme,
a služme bohům cyzým, kterých
neznáš ty, y otcové twogi,

7. Všech wukol národů, kte-
říž wedlé neb podál gsa, od po-
čátku, až do konce země:

8. Kterowolug genu, aniž
(ho) slyss, aniž odpust genu ofo
twé, abys se slitoval, a zatagil ho,

9. Ale hned zabigess. ať gest
neprw ruka twá na něg (wta-
žena), a potom wsecken lid ať
wztahne ruku.

10. Kamenjm zařicený abit
bude: neb čreli tebe odithnauti
od Hospodina Boha twého. Kterýž
wywedl tebe z země Egypšté, z
domu užebnosti:

11. Aby wsecken Izrael slysse,
bál se. a nikoli wjce ne inil neico
podobného této wécy.

12. Kestližebys vlyssel w ges-
dnom z měst twých, kteráž Hospo-
din Bůh twůg dá tobě k bydlenj,
některé řkaucy:

13. Wyssi synové Belial z pro-
středu twého, a odvrátili oby-
vatle města swého, a řekli: Pod-
me, a služme bohům cyzým, kte-
rých neznáte:

14. Wyhledáweg pečliwé, a
pilné, poznage té wécy pravdu,
naleznissli, že gissé gest, což se
prawí, a že ohavnost ta w stuiku
včiněna gest,

15. Hned zmorduges obyvat-
ele města toho ostrosti meče, a
zkažys ge, y wsecky wécy, kte-
réž w něm gsa, až do houad.

16. Cožfoli také nábytku bude,
shromáždijo v prostřed vlic geho,
a s samým městem zapális, tak
abys wsecky wécy zkažyl Hospod-

dinni Bohu svému, a aby byla hro-
mada věčná, nebude se sňaté
vjece,

17. A nepřidrží se nic z těch
věců proklátych ruky tvé: aby se
odvrátil Hospodin od hněvu pr-
chliosti své, a smiloval se nad
tebou, a rozmnožil tebe, gákož při-
sahl otcům tvým,

18. Když vposlechnes; blašu
Hospodina Boha svého, oštěhage
všech přikázání geho, kteráz gá-
přikazugi tobě dnes, abys činil,
což se líbi před obličejem Hospo-
dina Boha tvého.

Rapitola XIV.

O rozdílu mezi živočichy čistými a
nečistými. 22. O desátých kaldeho, 28.
v třetího roku.

1. **H**ndee synové Hospodina Bo-
ha wascho: nebude se
řezati, ani vdeláte lysyny nad mr-
tvým.

2. Ulebo lid svatý gsy vospo-
dinu Bohu svému: a tebe vywo-
lil, abys byl mu za lid zvoláštní
ze všech národů, kteríž gsau na
zemí.

3. Negezze (věci) kteréž nečis-
tě gsau.

4. Toto gest howado, kteréž
gisti máte: Wola, a ovce, a kozy,

5. Gelena, a srnu, bůwola, ko-
zořeče, kamsyka, gednotoře, ka-
melopardala.

6. Všeliké howado, kteréž na
dwě strany rozdělíte kopyto, a
přezívá, gisti budete.

7. Z těch pak, kteráz přezívá-
gi, a kopyta nerozdělugi, gisti
nemáte; gáko welblauda, zaginec,
gežka: ta že přezívagi, a kopyta
neděj, nečistá budou vám.

8. Swiné rafé, poněvadž dě-

l j kopyto, a nepřezívá, nečistá bu-
de: masso gegich nebudece gissi,
a mřch nedoknete se.

9. Tyto věcy gissi budete ze-
všech, kteréž v vodách žijíce-
gj: Které magi plavwy a řupi-
ny, gežte:

10. Které gsau bez pleyeraj a
řupin, negezze, nebo nečisté gsau.

11. Všechy práky čisté gežte.

12. Nečistých negezze: totiž or-
la, a noha, a sahara,

13. Jxiona, a ſupa, a luňáka
wedlé pokolenj geho:

14. Ž všechno pokolenj havran-
ního,

15. Ž pstroma, Ž ſowý, Ž wo-
dný káné, Ž gestřeba wedlé pokol-
enj geho;

16. Karoha, Ž labuti, Ž Egyp-
ského čápa,

17. Ž křeháče, porfiryona, Ž
nočního krkavce,

18. Bukače, Ž falandra, ge-
dnohořeždeho wedlé pokolenj ges-
ho: dedka také Ž netopejra.

19. A všecko, což se plazí, a
křídélka má, nečisté bude, a ne-
bude gedeno.

20. Všecko, což čisté gest,
gežte.

21. Cožkoli pak vmtlina gest,
negezze z toho. Přijhozýmu, kte-
říž v branách tvých gest, deg,
aby gedl, aneb prodeg gemu: ne-
bo ty lid svatý Hospodina Boha
tvého gsy. Ulebudece vataři ko-
zelce v mléku matky geho.

22. Desítý díl oddílss ze všech
vžitků svých, kteríž rodí se na zem-
i každého roku,

23. A gisti budess před obli-
čejem Hospodina Boha svého, na
míste, kteréž vyvolj, aby na ném
gméno

gméno geho wozýwáno bylo: desáť rý djl obili swého, y wjna, y olege, y prworozéné wécy z skorú, a z ovcy swých: abys se včil báti Hospodina Boha swého po wsses čem čas.

24. Když pak bude delší cesta, a mýsto (widálene) kterež wywolí Hospodin Búh twág, a tobé pozehná, aniž budess mocy donesti k němu wssch těch wécy,

25. Prodáss wssecty wécy, a na peníze z wcedess, a poneses w ruce swé, a pügdes na mýsto, kterež wywolí Hospodin Búh twág:

26. A kaupíss za ey peníze, což koli se tobé bude ljbíti, bud z skoz tū, neb z ovcy, wjno také y náz peg opogný, y wssecto, což žádá dříše twá: a gisti budess před Hospodinem Bohem swým, a budess hodoovati ty, y dům twág:

27. Y Lwjta, kterež w bránach twých gest: hlediž, abys neopauštil ho, nebot nemá giného dílu w vládařství twém.

28. Léta třetího odděliss giny desatý djl ze wssch wécy, kterež rodi se tobé toho času: a zložiss w branách swých.

29. Y přigde Lwjta, kterež nemá giného dílu, ani vládařství s tebou, a přichozý, a sytorek, a vdova, kterež w branách twých gšau, a gisti budau, a nasyci se: aby požehnal tobé Hospodin Búh twág we wssch sluncích rukau twých, kterežbyo dělal.

Rapitola XV.

Odpusťení dluhù, a chudého opravování. 12. Služebníků a děvek provášení. 19. Nařízení o prworozéných.

I. **S**edmého léta včiniss odpusťení,

2. Kterež tímto rádem bude slaveno. Tomu něco dlužen gest přítel, neb bližnj a bratr geho, nebude mocy vromjnati, neb léto odpusťení Hospodinovo gest.

3. Od cyzozemce, a přichozýho požádáss: městěnina, a bližnje vromjnati mocy nebudess mít.

4. A dokonce nuzný a žebrák nebudě mezy wámi: aby požehnal tobé Hospodin Búh twág w zeni, kteauž dá tobé k vládařství.

5. Gestliže wssak poslouchati budess hlasu Hospodina Boha swého, a ostříhati budess wssch wécy, kterež přikázal, a kterež gá dnes přikazugli tobé, požehná tobé, gákož zaslíbil.

6. Pügčovati budess národům mnohým, a sám od žádného níc newypügčíss. Panovati budess nad národy velmi mnohými, a nad tebou žádný nebudec panovati.

7. Gestližeby geden z bratří twých, kterež přebývají w bránach města twého, w zemi, kteauž Hospodin Búh twág dá tobé, do chudoby příssel: nezatvrdíss srdece swého, aniž strčíss ruky,

8. Ale otevříss gi chudému, a pügčíss Čehožbys widél, an potřeboze.

9. Wystříheg se, aby ti snad netanulo na mysl bezbožné mysljení, a řeklbys w srdeci swém: Blíž se sedmý rok odpusťení; a odvrátilbys oči swé od chudého bratra twého, nechťege gemu, čehož žádá, pügčíti: aby newolal proti tobé k Hospodinu, a byloby tobé (to) k hříchu.

10. Ale dásse gemu: aniž co lšíké včiniss w vlewovalnji potřeb geho: aby požehnal tobé Hos

spodin Bůh twůr v každém času, a ve všech věcech, k u kterýmž vztahneš ruku.

11. Učebude se nedostávat ti chudý w zemi přebývání tvégo: protož gá přikazugi tobě, aby s otcem tvého bratu svému potichem a chudému, který s tebou přebývá w zemi.

12. Kdyžby tobě prodán byl bratr twůr žid, nebo židovka, a řest let slaužilby tobě, w sedmém léto propustíss geg swobodného:

13. A koho swobodnau obdaríss, nikoli nedopustíss, aby odísel prázdny:

14. Ale dáss (mu) na cestu z stád, a z humna, a z * lisi svého, w kterých věcech Hospodin Bůh twůr požehnal tobě.

15. Pamatuj, že také sam slaužil w zemi Egyptské, a vyšvobodil tebe Hospodin Bůh twůr, a protož gá nynj přikazugi tobě.

16. Pakluby řekl: Ulechci vyžgiti: proto žeby miloval tebe, v dům twůr a simeyselby, že mi dobře gesti v tebe:

17. Wezmeso sřidlo, a probos dnes vše geho ve dvoučich dospumu tvého, a slaužiti bude tobě až na věky. dvoučece také tež včiníss.

18. Učodworacuig od nich očí svých, když ge pustíss swobodné: nebo podlé mizdy nágemnij: ka řest let slaužil tobě: aby požehnal tobě Hospodin Bůh twůr w všech štutých, kteréž činíss.

19. Z prworozených všich, kteréž se rodi w štorech, v w ovcích tvých, cožkoli gesti pohlaví samcového, posvětiš Hospodinu Bohu svému. Učebudes dělati

prworozeným wola, a nevudess holici prworozených ovoc.

20. Před obličejem Hospodla na Boha svého gisti budess ge na každý rok, na mísce, kteréž vyvolj Hospodin, ty v dům twůr.

21. Pakluby mělo posskoveni, nebo fulharové bylo, nebo slepé, aneb na některé staně stáredé, nebo mlé, nebude obětováno Hospodinu Bohu svému:

22. Ale w branách města twého říjsse ge: tak čistý, jak nečistý rovně gisti budau ge, jako stanu aneb gelena.

23. Co koliko zachowáš, aby se gegich nechedl, ale vycedíss na zem jako wodu.

* presu.

Kapitola XVI.

○ slavnostech fáze, 9. Leticie, 13. a stanu. 18. ○ vstanovení Šaudců.

1. Zachowáweg měsyc nowých autod, a prvnj čas podletemj, aby slawil fáze, Hospodinu Bohu svému: neb w ten měsyc vywedl tebe Hospodin Bůh twůr z Egypta w noci.

2. A budess obětovati fáze Hospodinu Bohu svému z ovoc, a z volů, na mísce, kteréž vyvolj Hospodin Bůh twůr, aby tam přebývalo gméno geho.

3. Učebudess gisti w ném chleba kwasseného: Sedm dnj gisti budess bez kwasu, chléb trápeni, nebo w strachu vyssel sy z Egypta: aby pamatoval na den vyžgiti svého z Egypta, po všech dny života svého.

4. Učerkáže se kwas we všech končinách tvých za sedm dnj, a nezůstane z massa toho, což obětováno

towáno gest wečer w prvnj den až do gítra.

5. Nebudeš mocy obětovati žáze w každém městě svém, které Hospodin Bůh twůr dá tobě;

6. Ale na místě, kteréž wywozí hospodin Bůh twůr, aby přezbyvalo gniéno geho tam: obětovati budeš žáze v wečer při západu slunce, když sý wyssel z Egypta.

7. Y budeš pécy, a gísti na místě, kteréž wywolí hospodin Bůh twůr, a ráno vstanu půz gdes do stanu svých.

8. Šest dnj gísti budeš přesnici: a w den sedmý, že gest sítvináždění Hospodina Boha twého, nebudeš dělati djla.

9. Sedm téhodnů sečces sobě od toho dne, kterého sý srp k oběti přiložil.

10. A slaviti budeš svátek téhodnů Hospodinu Bohu svému, oběti dobrowolnau ruky své, kterauž obětovati budeš wedle požehnání Hospodina Boha twého:

11. A hodovati budeš před Hospodinem Bohem svým, ty, syn twůr, y dcera twá, služebník twůr, y děvka twá, y Levjta, kterýž gest w branách tvých, přezhozí, y syrotek, y vdowa, kterýž bydlej s wámi: na místě, kteréž wywolí hospodin Bůh twůr, aby přezbyvalo gniéno geho tam:

12. A pamatovati budeš, že sý byl služebníkem w Egyptě: a oříhati budeš, a včiniss, které věci sán přikázány.

13. Slavnost také stánku svého budeš za sedm dnj, kdyžto zberete z humna a presu autody své:

14. A hodovati budeš w slav-

nosti své, ty, syn twůr, y dcera, služebník twůr, y děvka, Levjta také, y přezhozí, syrotek y vdowa, kterýž w branách tvých gsau.

15. Sedm dnj Hospodinu Bohu svému svátky světici budeš na místě, kteréž wywolí hospodin: a požehná tobě Hospodin Bůh twůr we všech autodách tvých, y we všelikém díle rukau tvých, a buž deso w weslosti.

16. Čekrát za rok včáje se každý z tvých pohlaví mužského před obličejem Hospodina Boha twého, na místě, kteréž wywolí: na slavnost přesnici, na slavnost téhodnů, a na slavnost stanu. Kterážet se před Hospodinem ptáždny.

17. Ale gedenkaždy obětovati bude podlé toho, což bude mítí wedle požehnání Hospodina Boha svého, kteréž gemitá dá.

18. Saudec a žprávec vstánowiss we všech branách svých, kteréž Hospodin Bůh twůr dá tobě, w gedenkaždém pokolení twém: aby saudili lid spravedlivým saudem:

19. Anž se na gdenu stranu vchylovali. Nebudeš přigjmali osoby, ani darů: nebo darové oslepugí oči maudrých, a změňují slawa spravedlivý.

20. Spravedlivé což spravezdliwého gest, včiniss: aby byl živ, a vládl zemi, kterauž Hospodin Bůh twůr dá tobě.

21. Kterosadiss hágé, a všeckého strojnu podlé oltáře Hospodina Boha svého.

22. Anž vdelás sobě, ani postaviss obtazu: kterýžto věc nenávidí Hospodin Bůh twůr.

Kapitola XVII.

1. Hlásodin nedce obéti s posílenou.
2. Welj modloslu ebnjst kameniu vházeti.
3. O saudu nesnadném. 14. O vstanovení krále.

1. Nebudeš obětovati Hospodinu Bohu svému ovce, a wola, na kterémž gest posílená, aneb nějaká wada: nebo ohavnost gest Hospodinu Bohu svému.

2. Kdyžby nalezeni byli v těbe, w gedeně z bran tvých, kteréž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, inuž anebo žena, kteréžby činili zlé před oblicem Hospodina Boha tvého, a přestupovali vmluvu jeho,

3. Aby mi, a slaužili bohům cizým, a klaněli se jim, slunce, a měsíc, a všemu tyto světovu nebeskému, kterých všecky sem nepřijíždějí:

4. U tobě to byloby zvěstováno, a slyše vyprávys se pilné, a našelbys, že gest pravda, a ohavnost stala se w Izraeli:

5. Wywedesť muže y ženu, kteríž všecky nevyslechnění guli zpachali k branám města svého, a kamenim vházeni budou.

6. W všech dňau anebo když svědků, zahyne, kdož zabít bude. Žádný ak není zamordovaný, když geden proti němu pravoj svědec w.

7. Ruka svědku pravoj zabije ho, a ruka ostatního lidu poslední vztážena bude: abys odgal zlé z prostředku svého.

8. Gestlížebys spatřil, nesnadný a pochybný saud v sebe být, mezi kroví a kroví, při a při, malomocenstvím a malomocenstvím: a widělys, že slova saudů w branách tvých méně se: vstán a vstup na místo, kteréž wywolj Hospodin Bůh tvůj.

9. U přigdesť k kněžím pokolení Lewitského, a k saudci, kteříž byl toho času: y otáčesť se gich, kteríž ukáži tobě pravdu saudu.

10. U včinjs, cožkoli řeknau, kteríž sau představeni místu, kteříž wywolj Hospodin, a navrž tebe

11. Wedle zákona jeho; a následovati budesh weypowědi gesgich, nevchýliš se ani na prawo, ani na lewo.

12. Kdyby pak zreychal, nechtě poslechnauti rozkazaný kněze, kterýž toho času posluhuce Hospodinu Bohu svému, a weypowědi saudce, vnitř člověk ten, a odesměž zlé z Izraela:

13. U všeckem lid vslýsse báti se bude, aby žádný potom nenašdýmal se přednau.

14. Když wegdesť do země, kterouž Hospodin Bůh tvůj dá tobě, a vládnauti budeš gij, a budesh bydliti w ní, a řeknesť: Vstanovim nad sebou krále, gakto mas gj všickni wůkol národové:

15. Toho vstanovisť, kohož Hospodin Bůh tvůj wywolil z pozetu bratří tvých. Nebudeš možny z giného národu člověka včiníti krále, kterýžby neb: bratr tvůj.

16. U když bude vstanoven, nerozumnož sobě konj, aniž zaše vvede lidu do Egypta, pozdrožen gsa počtem gezdců, zvolášť poněvadž Hospodin příkázel wám, abys sie nikoli nauž cestau se newzavowali.

17. Nebude mjeti welmi množho žen, kteréžby přilaudily mysl jeho, ani stříbra a zlata nesijných břemen.

18. Když pak sedne na stolici krá-

rálovství svého, wypisze sobě * Deuteronomium zákona tohoto do knihy, vezma pípis od kněží pokolení Češtstvěho.

19. A bude mít s sebou, a či-
sí bude ge po všech dny života
svého, aby se navící báti Hospo-
dina Boha svého, a ostřhati slou, a
obyčejnú posvátných geho, kte-
rýto věcy w zákoně přikázány sau.

20. Ani se pozdvihůg srdece ge-
bo psychau nad bratří geho, aniž
se vchylug na pravau neb lewau
šitau, aby za dlanh čas kralo-
val, on, y synové geho nad Izrae-
lem.

* pripomenuj nebo opětování.

Kapitola XVIII.

Kněží a Češtové gaké dědictví mě-
l: mjet. 9. Ohavnosti pohanské zapo-
vědiny. 15. Prorok veliký zaslíben.
20. Prorok salomoný měl zahuben býti.

1. Nebudau mít kněží a Češt-
ové, y všickni, kteříž
z nějž pokolení jsou, dílu a dě-
dictví s giným Izraelem, nebo
oběti Hospodinovu, a dary geho
jsou budau,

2. A nic gineho neuvezmou z
vládceřtví bratří svých: nebo Hospo-
din sam gest dědictví gegich, gakož mluwil gím.

3. Toto bude řaud kněží od líz-
du, y od růž, kteříž obětuji obě-
ti: buđto wola, aneb otocy obě-
tovatiby, dagj kněží plecc, a žac-
luděk:

4. Prvoriny obili, vjna, a olec-
ge, a díl volny z otocet stříbánj.

5. Ulebo geg wytvolil Hospo-
din Bůh swůj ze všech pokolení
tvých, aby stál, a slaužil gméně
Hospodinovu on, y synové geho
na věky.

6. Gestližby wytvolil Lewita z
gednoho měst tvých ze všeho Iz-
raela, w kterémž bydlí, a chřelby
přijiti, žádaje na místo, kteréž
wywołi Hospodin,

7. Slaužiti budec we gméně Hos-
podina Boha svého, gako všickni
bratří geho Češtové, kteří státe
budau toho času před Hospodinem.

8. Díl potkmu týž vezme, kte-
ří y ginj: kromě toho, což w mě-
stě geho z dědictví po otci ge-
mu přissluší.

9. Když wegdes do země, kte-
rauž Hospodin Bůh swůj dá tobě,
wystříheg se, abys nechrél násle-
dowati ohavností těch národů.

10. Aniž bud nalezen w to-
bě, kteřížby očistíšoval syna své-
ho, neb dcera, weda (ge) strze-
ohěn, aneb kteřížby ſe rázal ha-
dačn, a ſctřil snu, a ſtěbetání
pracího: aniž bud řauzedlníš,

11. Ani zaklinač, ani gesso-
by ſe s věſtci nebo hadaci ras-
dil, aneb od mrtvých wypá-
wal ſe na pravdu.

12. Ulebo všechy tyto věcy w
ohavnosti nář Hospodin, a pro ras-
kové hříchy zahladí ge v wgitj
tvěni.

13. Dokonalý budess, a bez
poškodny s Hospodinem Bohem
svým.

14. Učerodové rito, gegichžto
země vládnouti budess, čaroděg-
níku a hadačnemu poslouchaj: ty pak
od Hospodina Boha svého ghnáć
wyvčen ſy.

15. Proroka † z národu twé-
ho, a z bratří tvých, gako mne,
wzbudi roké Hospodin Bůh swůj:
geho poslouchati budess,

16. Gakož ſy žádal od Hospod-
ina

dina Boha swého na Horeb, když množství shromážděno bylo, a řekl sy: Uč vše neslyším hlasu Hospodína Boha swého, a ohně tohoto převolitkého vše nevhlijdám, abyh nevmtel.

17. Y řekl mi Hospodin: Doz hřet všecku mluwili.

18. Proroka vzbudím gijn z prostředku bratrů gegid, podobného tobě: a vložím slova má v ruce geho, a bude mluwiti k nim všecky wécy, kteréž přikázal gemu.

19. Kdo pak slou geho, kteráž mluwiti bude ve jménu mému, neduče chytiti flyšeti, gá budu mstitel.

20. Prorok pak, kterýžby peychau nařazen gsa chrl mluwiti ve jménu mému, wécy, kterýž sem gá nepřijížl gemu, aby pravil, aneb ve jménu cyžch bohù, zabít bude.

21. Gestliže pak mlce ve myslí odpovíš: Kterak mohu poznati slovo, kteréhož Hospodin nemluvil?

22. Toto bude mti známení: Cožby ve jménu Hospodinovu prorok ten předpověděl, a nejsaslo se: toho Hospodin nemluvil, ale z pechy myslí své prorok snyšil: a protož nebudese se ho dátí.

[†] To místo prvé případně vykládá S. Petr Sku. III, 22. o Kryštu, geni mnohem díkognatí ve všem nad Magissem byl; v Izraeli ale nepovídalo vše Drorok, gato Možíš. Věnu pak Kryštovo vyselitkau dekonalost života ve sobě obsahující S. Cyprán, vykládaje Modlitbu Páne, v této zlaté vynárodi a idrni zavřel taketo: Wule Boži, kterau Kristus věl a řkal, gest 1. pokora v společeném osudání. 2. Štálost v vise. 3. Stendlivost ve slovích. 4. V cínech spravedlnosti.

nest. 5. V kutech milosrdenství. 6. V mramorich kájci. 7. Neomoci křídy včinuti. 8. Weinenu moen snesci. 9. S bratřimi pokoj zachowati. 10. Boha celého sedecim milowati. 11. Milowati geg, je etrem gest. 12. Bati se, je Bohem geg. 13. Kristu nic phola neveditavowati: poněradž ani on nam nic nevpředstavil. 14. Lažeho uereždelit cdlne se přidjeti. 15. Věi Kristi geho svolue a daverae státi. 16. Když o gněvno geho a čest bez, okázati v čeli štálost, kterou gca významame: v mukách durečnost, s kteřimiž se potřkame: vči suti trpělivosti, kterouž krouzování bhozanie. to gest chuti spolubediceem Kristovom být, to gest přizanu Boži konati, to gest vůli vševonu vysloužiti.

Kapitola XIX.

Oddělení měst autočissených. 11. Zau myslí vražedlné měl z nich vydán být. 16. Pomsta na swědku společního.

1. Když zahladí Hospodin Bůh evang národy, gegichžto zemi tobě dá, a vládnouti budessi, a bydliti budessi v městech gesjih, a v domjch:

2. Čel města oddělíš sode v prostřed země, kterauž Hospodin Bůh evang dá tobě k vládnutí,

3. Strownage plně cestu: a na tři rovné díly všecku kraginu zmíste rozdělís: aby měl zblízka, kdo pro vraždu věstá, kdyby se mohl vrcy.

4. Toto bude právo vražedníka vříkajícího, gehožto život zachován být má: Kdož zabil blížního swého nevěda, a o tom se dokazuje, že včera a před včerregiskem žádné nenávisti proti nemu neměl:

5. Ale, že odssel s ním sprostně do lesa sekati dřívji, a v sekání dřewo sekera wypadla z ruky, a železo zpadna z toporíšce, přítele geho vdečilo a zabilo: ten vteče do gednoho svrchu powědených měst, a živo bude:

6. Aby

6. Aby snad přítel toho, ges
hez wylita gest krew, žalosí gja
knut, nichonil, a negal ho, gest
ližebe dálší cesta byla, a nezabil
duši geho, genž není winen smr-
tj: nebo není dokázáno, žeby kte-
rau nenávist prvé měl k tomu,
kterýž zabit gest.

7. Protož přikazugi tobě, abys
tci města gedno od druhého zato-
mí vzdálj oddělil.

8. Bdyž pak rozšíříš Hospodin
Bůh twůrg meze twé, gafóž přiz-
síbli otcum twým, a dá tobě vše-
čtu zemi, kterauž gím slíbil,

9. (Gesilíze wssak budes ostří-
dati půtkázaný geho, a činiti, kteříž
wécy dnes přikazugi tobě, abys
mluvil Hospodina Boha svého,
a phodil po cestách geho každého
času) přidáš sobě giná tci města,
a svrchu řečených tci měst počet
dwagi včiniss:

10. Aby nebyla wylita krew
newinná v prostřed země, kterauž
Hospodin Bůh twůrg dá tobě, abys
vládl gi, abys nebyl winen kwoj.

11. Gesilízeby pak kdo mage
w nenávisti bližního svého, eukla-
dý činil životu geho, a restana-
žbil ho, žeby vnitcl, a vteklby se
do gednoho svrchu powědených
měst,

12. Posli Statssi města toho,
a vezmau geg z mísia autocíssne-
ho, a wydagj w ruku bližního,
gehož krew wylita gest, a vnitce.

13. Neslituges se nad njm, a
odegmes newinnau krew z Izrael-
le, aby dobré bylo tobě.

14. Kterozness a nepřenesess
mezníku bližního svého, kteříž
položili předkowé w vládci své
rveni, kteříž Hospodin Bůh twůrg

dá tobě w zemi, kterauž wezmess
k vládnutj.

15. Uebude státi swědek geden
proti někomu, gafýžbykoli byl to
hřich, ancb ohavnost: ale w všech
dwau, ancb tří swědků stane wsses
liké slovo.

16. Stáliby swědek lživý pro-
ti člověku, žaluge naň z přestau-
penj,

17. Státi bude obadwa, kteříž
magi při, před Hospodinem, před
obličegem kněží a saudců, kteřížby
byli w těch dnech.

18. A kdyžby co neypilnégi
se wypáwagjce nalezli, že fale-
sný swědek řekl proti brattru swes-
mu lež:

19. Odplatj gemo, gafóž my-
slil brattru svému včiniti, a odes-
gmess zlé z prostředku sebe:

20. Aby slyssice ginj, bázen
meli, a nikoli nesmeli takových
wécy činiti.

21. Nesmiluges se nad njm,
ale dusse za duši, oka za oko, zu-
bu za zub, ruky za ruku, nohy za
nohu požádáss.

Kapitola XX.

Riad při tažení na wognu, a při do-
bývání měst.

I. **W**ytáhnissli na wognu pro-
ti nepřátele svým, a
vzříssli gedce, a wozy, a wéssi
množstwí nepřátele svého wogská,
nežli ty máss, nebudess se báti
gich: nebo Hospodin Bůh twůrg s-
tebau gest, kteříž wywedl tcbc z
země Egipscé.

2. Kdyžby pak gíži nastávala
bitva, státi bude kněz před spo-
řádaným wogskem, a rukou milu-
vici bude k lidu:

3. Slyss Izraeli, w dnes u
ne;

neprátele svými bitvu držte, ne strachuj se srdece wasse, nebogte se, neostupujte, aniž se giž lezte.

4. Nebo Hospodin Bůh wasse v prostřed was gest, a za was proti nepřátelům bogowati bude, aby was wyswobodil z nebezpečenství.

5. Wúdcové také w každém hauſe volati budau, aby wogſko flyſſelo: Který gest člověk, gesso wyšawél dům nowy, a * nepoſwétil ho: at gde, a navrátj se do domu swého, aby snad nevničel w bogi, a giný nepoſwétil ho.

6. Který gest člověk, gesso ſtipul winnicy, a gessé nevčinil, aby byla obecná, z nížby wſechněm flyſſelo gisti: at gde, a navrátj se do domu swého: aby snad nevničel w bogi, a giný člověk foſnalby powinnost geho.

7. Který gest člověk, který zasnabil sobě manželku, a nepogal gj: at gde, a navrátj se do domu swého, aby snad nevničel w bogi, a giný člověk pogalby gj.

8. To pořeďe wſe přidají ostatní wěcy, a mluwiti budau k lidu: Který gest člověk bázliwy, a srdece lekarého: at gde, a navrátj se do domu swého, aby nestassil srdece bratří svých, gako sám stražem předěſen gest.

9. A když vmlknau wúdcové wogſka, a včinj konec mluwenij, gedenkaždý swé hauſy k bitvě přizprawí.

10. Gestliže kdy přistaupíš k dobývání města, podáš. gemu neypřewé nofoge.

11. Gestlije vřigme, a otevře tobě brány, wſecken lid, který gest w něm, zachowán bude, a slavžiti bude tobě pod danj.

12. Pakliby w finlaſwu wogjt nechálo, a počalo proti tobě bog dobýwati budeſs ho.

13. A když dá ge ſhospodin Bůh twůr w ruku twau, zmordugeſſ wſecko, což gest w něm pohlaví mužského, ostroſtj meče,

14. Kromě žen a nemluvňat, kowad, y gtných wěcy, kteréž w městě gsau. Wſecku laupež wogſtu rozbítugess, a gisti budeſs z kociſi nepřátele svých, kteréž ſhospodin Bůh twůr dá tobě.

15. Tak včinj ſe wſsem městům, kteráž velmi daleko od tebe gsau, a negsau z těch měst, kteráž wese zmesa k vládnutí.

16. O těch pak městech, kteráž budau dána tobě, dokonce žádného nenecháss na živě:

17. Ale zmordugeſſ ostroſtj meče, Herthea torižto, a Ametthea, a Chananca, ſerezea, a ſcwca, a Gebuzea, gakož přikázał tobě ſhospodin Bůh twůr:

18. Uby snad nenavčili was činiti wſeoh obahnostj, kteréž oni činili bohům svým: a wy nezhřeſſili proti ſhospodinu Bohu swému.

19. Když oblchncss město za mnohý čas, a ohradami obkljcjs, abys dobyl ho, nepodſekáſſ ſtronu z nichž (ovoce) může ſe gisti, ani ſekerami wůkol máſs pozhubiti fraginu: nebo dřewo gest, a ne člověk, aniž může proti tobě rozinnožiti počet bogugých.

20. Gſauli pak některá dějví neplodná, ale planá, a k giným potřebám způsobná, podſekeg, a vdeleg nástroge wálečné, dokudž nedobudeſs města, kteréž proti tobě boguge.

* Neponal bydliſt w něm.

Kapitola XXI.

1. O člověku tagně zabitém. 10. O po-
geni ženy zاغare. 15. O prworozené
kwi je se z nemilých na milé přemáheti
nemá. 18. O jinu zpurném. 22. O
pobětu oběšeného na dřevě.

1. Když by nalezeno bylo w ze-
mi, kterouž Hospodin Bůh
twůrg dá tobě, tělo člověka zabí-
těho, a nevěděloby se, kdo gest
vinen twazdau,

2. Wygdau Starssi, a saudcoz
té twogi, a měřiti budau od mís-
sia mrrvěho těla ke wsem wůkol
městům twzdálj,

3. A které poznagi býti bližší
než giné, Starssi města toho we-
znic galowicy z stáda, kteráž ne-
zábla għa, ani zemē nefrogila ra-
dlicy,

4. A powedau gi do audolj
ostřeho a kamenitého, kteréž nikdy
nebylo tworáno, ani nepřigalo se
mene: a setnau na něm slígi ga-
lowice.

5. Y přistoupj kněžji synové
Léwji, kteréž wytvolj Hospodin
Bůh twůrg, aby slavíll gemu, a
děvali požehnání we gmeňu ge-
ho, a k slouvu gegiħ wisselik
stunck, a cožkoli čistého neb neči-
sího gest, sruzeno bylo.

6. Y přigdau Starssi města to-
ho k zabitému, a vmygj ruce své
nad galowicu, kteráž w audolj za-
bita gest,

7. A řeknau: Ruce nasse ne-
wylily frwe této, aniž oči wsdely.

8. Milostiwo bud lidu Izrael-
skému, kterýž sy vykaupil Hospos-
dine, a nepríčejeg frwe newinné
w prostředu lidu svého Izrael-
ského. Y odgata bude od níž
wina frwe:

9. Ty pak budes číst od newinn-

ného frwe, kteráž wilita gest, když
včiníss, co přikázal Hospodin.

10. Wygdeſſi na twognu pro-
ti nepřátelemu svým, a dálí ge
Hospodin Bůh twůrg w ruku rwan,

a powedecſli gaté,
11. A vztjſſli w počtu zaga-
rýf ženu pěknau, a zainilugcſſli gi,
a budecſli črejeti za manželku mjeti,

12. Vvedeſſu gi do domu své-
ho: kteráž ostřjhá vlasa, a olčeze
nehry,

13. A zloží raucho, w kterémž
gata gest: a sedic w domě twém,
plakati bude otce y matky své za
geden měsíc: a potom wegdeſſe ē
nj, a spáti budess s ni; a bude
manželka twá.

14. Gestliže pak potom nelj-
bilaby se myslí twé, propustiſſ gi
swobodnau, aniž budess mocy pro-
dati (gi) za penize, ani vtipnauti
mocý: nebo sy ponížil gi.

15. Budeli mjeti člověk dvě
ženy, gednu milau, a druhau
omrzela, a zplodilyby z něho dě-
ti, a bylliby syn omrzlé prwotoz-
ený,

16. A čtělliby statek mezi sy-
ny své rozděliti: nebude mocy sy-
na milé včiniti prwotrozeného, a
předložiti synu omrzlé.

17. Ale syna omrzlé vzná za
prwotrozeného, a dá gemu z těch
wěcy, kteréž má, wsecky wěcy
dwogité: nebo on gest počátek dě-
tí geho, a gemu přislusší prwotoz-
zenství.

18. Zplodilli by člověk syna
zpurného, a protivného, gestroby
nepošlauhal přikázani otce neb
matce, a għa trestan pohrdly poz-
lechnauti,

19. Vhlopj ho, a přivedau k
Starz

Starším města toho, a k bráne pohrdeňs, ale (ho) pozdržíhncé s ním.

20. A řeknau k nim: Syn náš tento protivný a způsob gest, nařízení naších slíšeti pečrungem, hledj žráni, y sinilsewa, a hodo wánj:

21. Vamenim geg všecky lid města: a v mře, abyše odgali zlé z prostředku tvář, a vsetek Ježrael vsllyše aby se bál:

22. Kdyžby zhlásil člověk, že by smrti měl trestán být, a odšauzen gsa na smrt, oběšen byl na řešenici:

23. Nezůstaně tělo geho na dřevě, ale w týž den pochowáno bude: nebo zlořečený gest od Božha, kdož vísý na dřevě: a nikoli nepostřelenijsa země své, kterauž Hospodin Bůh tvůrč vás tobě, k vládnutí.

Rapitola XXII.

Dobrotivost má člověk y k hořadlum rkažovati. 13. Trest toho, kdo na poctivosti neprávě užítl nevěstu svou, 22. cyzoložka, a cizoložnice. 28. Tež y toho, genž násylí včinil panně svobodné.

1. Nevhlijdášs wola bratra svého, neb ovcy blaudjcy, a pojineses: ale přivedess k bratu svému,

2. Byť nebyl blízký bratr tvůrč, a byťbys ho neznal: vivedess do domu svého, a budau v tebe, dosťudžby gich nebledal bratr tvůrč, a zase newzal.

3. Tež včiniss s oslem, y s rauchem, y se vsetkau wécy bratra svého, kterázby se ztakila: nařeznosti gi, nezanebdáweg, gato cyz.

4. Vztižli osla bratra svého, neb wola, an padl na cestě, nez

5. Ucobleče se žena w raucho mužské, ani muž vžijatati bude rauha ženského: nebo ohavný v Boha gest, kdo ty wécy činj.

6. Geslize hodě cestau, nařezness na stromu, aneb na zemi hnijdo pracj, a matku sedící svetu na mladých, aneb na wegycích: newezness gi s mladými:

7. Ale odgjti necháss, drže pospadené * syny: aby dobré bylo rozbě, a aby za dluhý čas živ byl.

8. Když wystawiss dům nový, vdcílass zed okolo stíechy: aby nebyla wylita krew w domu tvém, a bylbys winen, kdyby giny padl, a dolu se svalil.

9. Uleposegesse winnice své druhým semenem: aby y semeno, kteráz sy syl, y ty wécy, kteráz se rodí z winnice, spolu poskvrněny nebj'y.

10. Učebudess wortati spolu wolem, a oslem.

11. Ucoblecess se w raucho, kteráz z volny a ze lnn setkáno gest.

12. Prorežky zděláss na pozdelečích po čtyřech rozhých pláště svého, gjmž se odjwati budess.

13. Pognili muž ženu, a posetom budeli gi w nenávisti mjeti,

14. A budeli hledati přiležitost, kterýmiby gi propustil, wycitaje gj gnično nehorssi, a řeknesli: Žena tuto pogal sem, a wosed k ní, nenalezl sem (gi) pannu:

15. Wezmau gi otec a matka gegi, a princešu s sebou znamenj panství gegjho k Starším města, kteříž w bráne gsau.

16. A dí otec: Uceru svau dal sem

ni muži tomuto za manželku: tetauž že má w němávosti,

17. Připisuje gi jméno než bořsi, tak že pravoj: klenalezl sem dcery tvoř pannau: a hle tato gšau znamenj panenstwji dcery mne. roztáhnau raucho před Staršíjini města:

18. A Starší města toho pospadnau muže, a zbigi ho,

19. Vdsudjce nad to ke stu lotu střbra, kteréž dá otcy děveček: nebo vvedl jméno nejhorskji na pannu Izraelstau: a bude gi miti za manželku, a nebude gi mocy propustiti po vsecky dny života svého.

20. Gestliže pak pravda gest, což vyřeška, a při děvečce není nalezeno panenstwoj:

21. Wyvethau gi wen za dveře domu otce gegjho, a kamenjm rhyzegj muži niesta toho, a vmtě, nebo včinila neslechetnost w Izraeli, že smilnila w domu otce svého: a odemess zlé z prostředku sebe.

22. Budeli spáti muž s manželkou druhého, obadwa vmtau, to gest cyzoložník y cyzoložnice: a odemess zlé z Izraelc.

23. Gestliže děvečku panno zasnoubj muž, a nalezneli gi někdo w městě, a ležet bude s nj,

24. Wywedess obadwa k bráne města toho, a kamenjm vágzni budau: děvečka, že nekličila, když byla w městě: muž, že posnížil manželku blížnjeho svého, a odemess zlé z prostředku sebe.

25. Pakluby na poli nalezl muž děvečku, kteráž zasnoubena gest, a popadna leželby s nj, on vmtě řím:

26. Děvečka nic trpěti nebudě, aniž gest hodna sinti: nebo gáko lori powstává proti bratu svému, a morduge ** dužsi geho, tak y děvečka trpela.

27. Sama byla na poli: kříčela, a žádný tu nebyl, kdo by vysvobodil gi.

28. Gestližeby nalezl muž děvečku pannu, kteráž nemá ženicha, a popadna leželby s nj, a věc příslabky k saudu:

29. Dá (ten) kdož spal s nj, otcy děvečky paděsate lotu střbra, a bude mjeti gi za manželku, nebo ponžil gi: nebude mocy propusjeti gi po vsecky dny života svého.

30. Ulezeme člověk manželky otce svého, aniž odkryge přisírý gegjho.

* mladé. ** život.

Rapitola XXIII.

Kterí neměli do Čírkve Izraelské pku poslání běti. 10. Izraelští měli je v sile: like nečistoty, 17. jímstva, 19. a na lichu půgđowaný marovati. 21. Elišábowé pánů Bohu věrní měli se časné plnit.

1. **N**ewegde kleskeneč s potřesnými, nebo vřatými nároky, a s vřezaným audem mužským do Čírkve Hospodinovoy.

2. Ulezeme pankhart, to gest, z neweský zplozený, do Čírkve Hospodinovoy, až do desátého kozena.

3. Ammonytšký, a Moabitský také po desátém kolenu newegdau do Čírkve Hospodinovoy na vřeky;

4. že nechtěli proti vám vyzít s chlebem a vodou na cestě, když ste vysli z Egypta: a že nazgali proti tobě Balacma syna Beor z Uzzechoramic Syrtské, aby zlosítil tobě:

5. U nechtěl Hospodin Bůh tvoug slyšeti Balaama, a obrátil zlorečenj geho w požehnání twé, proto že nuloval tebe.

6. Klecnijs s nimi pokoge, aniž hledeg gím dobrýf wécy po všecky dny života swého na wéky.

7. Klebudeſs mjeti w ohawnosti Idumegského, nebo bratru twoug gest: ani Egiptského, nebo sy byl přijdhozý w zemi geho.

8. Dterj se z nich narodí, w rítm folcu wcgdau do České Hospodinové.

9. Když wygdes proti nepřátelům swým na wognu, ostríhati se budess od všeliké wécy zlé.

10. Budeli mezy wami člověk, kteryžby poskvrněn byl nočním snem, wygde wen z stanu,

11. A nenawrátí se, dříve, než k wečerai bude vmyt wodau: a po západu slunce zase wegde do stanu.

12. Budess mjeti wen za stany místo, na kteréys wycházet na potřebu přirozenj,

13. Kleša kolik za pasem. a když sednes, kopati budess wůkol, a vyhrabanau zemí přikryges

14. (To) od čeho ti polehčeno (nebo Hospodin Bůh twoug chodí v prostřed stanu, aby wyšwobodil tebe, a dal tobě nepřátele twé) ať gsau stanové twogi swatj, a žádné mržkosti w nich ať se nevzráže, aby neopustil tebe.

15. Klewydáſs služebnjska pánu geho, kteryžby se k tobě vtekl.

16. Bydliti bude s tebou na místě, kterež se mu bude libiti, a w gđdnom z měst twých odpocíne: nezarmucug ho.

17. Klebude newěštka z dcer-

Izraelstých, ani smilnjk z synů Izraelstých.

18. Klebudeſs obětovati mždy newěstky, ani nizdy psa, w domu Hospodina Boha swého, cožfoli gest ro, což sy slíbil: nebo ohawnost gest obé v Hospodina Boha twého.

19. Klepūgčis bratu swému peněz na lichwu, ani obilj, ani kterežoli giné wécy:

20. Ale cízýmu. Bratu pak swému bez ličiny, to, cíhož potřebuje, pūgčis: aby požel na tobě Hospodin Bůh twoug w každém slunku twini w zemi, do které vregdes, abys gi voládl.

21. Když slib včinjs Hospodis nu Bohu swému, nebudess prodlézdati splniti: nebo vyhledávat bude toho Hospodin Bůh twoug: a budessli městati, bude tobě počteno za hřich.

22. Gestliže nebudess čtiti slíbiti, bez hřichu budess.

23. Což pak gđdnau wyšlo ze ruk twých, zachowáſs, a včinjs, gakž sy slíbil Hospodinu Bohu swému, a z vlastní wůle, a všty swými miluwil sy.

24. Včgda do winnice bližněho swého, gez hrozný, gak mnoho se ti bude libiti: wen pak neswynáſseg s sebou.

25. Včgdesli do obilj přijele swého, natrháſs klasu, a rukau wysinces: srpem pak nebudess žití.

Kapitola XXIV.

○ Líšku zaručenj. 6. O základu, 14. placení dělníkům, 19. a zanechávání vateřek.

1. Rogalliby člověk manželku, a mělby gl, a nenaalezlaby milosti před očima geho pro některau mržkost: napjisse líšek t zaspuzeni,

puzenj, a dá w tuču gegj, a pro-
pusti gi z domu swého.

2. A kdyžby wyšedší wdalá se
za druhého muže,

3. A ten také mělby gi w ne-
závisti, a dalby gi lístek zapuze-
ní, a propustilby (gi) z domu swé-
ho, neb giste vrníelby:

4. Vlebude mocy prwnej man-
žel zase wzýti gi za manželku: ne-
bo possevnená gest, a ohavná
včiněna gest před hospodinem,
aby * nevčinil, aby hřesila země
twá, kterauž hospodin Bůh twůr-
dá tobě k vládnutí.

5. Když pogme člověk nedá-
vno ženu, nepligde na wognu,
aniž na něg wzkládáno bude nětco
z obecné potřeby, ale prázdnost
mjei bude bez viny w domě swém,
aby za geden rok wcelil se s man-
želkou swau.

6. Vlewezmess mijo základu,
zpodnijho y swotchnijho ** žernoru:
nebo *** dušsi swau zastavil tobě.

7. Budeli postízen člověk na-
váděge (k odgití) bratra swého z
synů Izraelštých, a prodaw geg
wzalby cenu, zamordowan bude,
a odegmess zlé z prostředku sebe.

8. Sestř se pilné, abys nevpadl
w ránu malomocenství, ale vči-
niss, cožkoli navči tebe kněži Le-
vijstého pokolení, wedle toho, což
sem přikázal gini, a napln snažně.

9. Pamatujte, které wécy vči-
nil hospodin Bůh wáss Marii na
cestě, když ste wycházeli z Egiptu.

10. Když vpomjnati budess
bližnjho swého z některé wécy, kre-
tau gest tobě dlužen, newegdess
do domu geho, abys základ odnesl:

11. Ale státi budess wné, a on
tobě wynesť, což bude mjeti.

12. Gestliže pak chudý gest,
nebude píes noc v tebe základ,

13. Ale hned wratiso mu před
západem slunce: aby spě w rau-
chu swém, dobročcil tobě, a měl-
bys spravedlnost před hospodinem
Bohem twým.

14. Vlezapress mždy potřebné-
ho, a chudeho bratra swého, aneb
přichozýho, který s tebou bydlí
w zemii, a w branách twýh gest:

15. Ale téhož dne dásse gemu
mždu za prácy geho před západem
slunce, nebo chudý gest, a tím ****
zdržuge dušsi swau: aby newolal
proti tobě k hospodinu, a počtenos-
by bylo tobě za hřich.

16. Vlebuda mordowání otcov-
wé za syny, ani synové za oce,
ale gedenkaždý za hřich swůg vrní-

17. Vlepřewratiso řaudu přichoz-
zýho a syrotka, ani wezmemess mž-
du základu raucha wdowy.

18. Pamatuj, že sy slaužil w
Egiptě, a wywobodil tebe hospo-
din Bůh twůr odruď. Pro-
tož přikazugi tobě, abys včinil tu-
to wěc.

19. Když budess žiti obilj na
poli swém, a zapomienia zanecháfs
snopu, nenawratiss se, abys geg
wzal: ale dopustiss, aby wzal při-
chozý, a syrotka, a wdowa; aby
požehnal tobě hospodin Bůh twůr
we woscelkém díle rukau iwejch.

20. Gestliže budess zbjrati owo-
ce olivovré, cožkoli zůstane na
stromech, nenawratiss se, abys se-
bral: ale necháfs přichozýmu, sy-
rotku, a wdowę.

21. Budessi zbjrati wjno na
winnicu swé, nezběřess pozůstalých
paberků, ale dostanau se k vžitkům
pijdcejho, syrotka, a wdowę.

22. Pamatūg, že s ty slaužil w Egypť, a protož přikazugi toz bě, abys včinil tuto wěc.

† To obdarování z strany propouštění manželek zde židům propůjčené, wjece místu nemá mezy křesťany, poněvadž ge Krystus w novém zákoně odwoval a zrušil. Wiz Mat. XIX, 3. — 9. * Nevodí hřichu na zemi svatou. ** Žádne wěcy bez nji člověk w domě bez skody své býti nemůže. *** Živnost. **** Se živí.

Kapitola XXV.

Vaříze pán Bůh, aby jaudcové spravedlivé sandili. §. Aby bratr wžbudi sýmě bratra svého. 13. Aby měli spravedlivé wáhy. 17. Amalechiteské aby zahadili.

1. Budeli pře mezy některými, a poddaliby se na saudce: kohož vzejí býti spravedlivého, tomu palmu spravedlivosti dagi: kohož * bezbožného, za bezbožného odsandi.

2. Gestlize pak vzejí, že ten, kdož žhcessil, gest hodem bít: posváthau (geg) a před sebav. kází být. Wedle mistry hřichu bude y počet tan:

3. Tak koliko, aby nebylo tan wse než čtyřiceti: aby sseredně zedrany před očima twýma neodšel bratr twůg.

4. Ulezavážess vst wola wyzminugjího na humně obilj twé.

5. Kdyžby bydlili bratři spolu: a geden z nich vnitřky bez dětí, žena mrtvého nerodá se za ginézho: ale pogme gí bratr geho, a wžbudi sýmě bratra svého:

6. A prvorozeneho syna z ní nazýve gménem geho, aby nebylo zahlazeno gménem geho z Izraele.

7. Gestlizeby pak nechrlé pогeti manželky bratra svého, kteráž práwem k němu slussi, půgde že na k bráne města, a ** mluwiti

bude k Starším, a řekne: Učeče bratr muže mého wžbudit gmeňa bratra svého w Izraeli: ani mne za manželku wžti.

8. Y hned potolati ho dagi, a otázj se. Gestlize odpoví: Učeče gy za manželku pogji:

9. Piistaupi žena k němu před Staršimi, a zvuje střevjc z nohy geho, a plne na twář geho, a řekne: Tak se stane člověku, kterýž newzdělává domu bratra svého.

10. A slajti bude gménem geho w Izraeli, Dům žuteho.

11. Budouli mstry mezy sebav svář mužj dva, a geden proti druhému počnli se svářiti, a že na gednoho čtic wyrhnauti muže svého z ruky sylnegjeho, a wztáhneli ruku, a vchopí hanbu geho:

12. Vtess ruku gegi, aniz se na kloniss gakým milostdenstvím k nji:

13. Uebudess mstry w pytlku rozličnýf záwažj, wětssjho a menssího:

14. Aniz bude w domě twém forec wětssj a menssi.

15. Záwažj budess mstry spravedlivé a pravé, a forec gednosťegný a pravý budess mstry: abys za mnohý čas žiw byl na zemi, kteráž Hospodin Bůh twůg dá tobě.

16. Uebo w ohavnosti má Hos spodin Bůh twůg toho, kterýž rafowé wěcy činj, a protiwj se woffsa like nespravedlnosti.

17. Pamatūg, které wěcy včinil tobě Amalech na čestě, když sy wycházeli z Egypť:

18. Kterak se pokal s tebav, a zadní haufu twého, kterýž vstavosse sedeli, zmordoval, když sy ty byl

byl hladem a prácy ztrápen: a nezdál se Boha.

10. Bdyž tedy Hospodin Bůh tvůr dá tobě odpočinutí, a podzemanj všecky vůkol národy, w zemi, kterauž tobě zaříbil: zahladíš gmeňo geho pod nebem. Hledíž, abys nezapominal.

* Winného. ** žalovati.

Kapitola XXVI.

Θ obětování prvorin, 12. a desátků.

1. A když wegdeš do země, kterauž Hospodin Bůh tvůr dá tobě, abys gi voládl, a obdržíš gi, a bydliť budess w ní:

2. Wezmess ze všech autod svých prvoriny, a vložíš do koši, a půgdeš na místo, kteréž Hospodin Bůh tvůr vyvolil, aby tam vyzýváno bylo gmeňo geho:

3. V přistaupíš k knězům, kteříž bude w těch dnech, a diso i nemu: Wyznáwám dnes před Hospodinem Bohem tvým, že sem všel do země, pro kteraužto přisáhl otcům naším, aby dal gi nám.

4. A wezma kněz koš z ruky tvé, postav j před oltářem Hospodina Boha tvého:

5. A mluwiti budess před obličejem Hospodina Boha svého: Syrsky protivil se otců mému, kteříž ztěsnil do Egypta, a tam byl pobosišnu w velmi malickém počtu: v roztoky w národ vclíky a sýlny, a nescíslného množství.

6. Vrápili nás Egyptskí, a sužovali, vzhládagjce (na nás) běmena nevěží:

7. V volali sme k Hospodinu Bohu otců našich: kterýž vyslyšel nás, a vzhlédl na ponížení naše, a na prácy, a auzkost:

8. A wywedi nás z Egypta w ruce sylné, a ramenu vztazeném, w přewelikém strachu, w znamenjí, a zázracých:

9. A vvedl na místo toto, a dal nám zemi mlékem a srdí oplývající.

10. A protož nyni obětugi prvoriny autod země, kterauž Hospodin dal mi: V necháse gich před obličejem Hospodina Boha svého, a pokloně se Hospodinu Bohu svému.

11. A hodovali budess ve všech dobrých věcích, kteréž Hospodin Bůh tvůr dá tobě, v domu tvému, ty v Lewjta, v přijozý, kterýž s tebou gest.

12. Bdyž vyplníš desátek ze všech autod svých, léta třetího desátku, desa Lewjrowi, a přijozýmu, a syrotku, a vdově, aby gedli w branách tvých, a nasycení byli:

13. A budess mluwiti před obličejem Hospodina Boha svého: Odnesl sem, což posrečeno gest, z domu mého, a dal sem to Lewjrowi, a přijozýmu, a syrotku, a vdově, gakž sy mi přikázal: nepřestaupil sem přikázání tvých, aniž sem zapomnul na rozkázání tvé,

14. Ulegedl sem z těch věcích w smutku niém, aniž sem oddělil gich w gátekoli nečistotě, aniž sem vynaložil nérco z nich w pohřebních věcích. Vposlechl sem hlasu Hospodina Boha mého, a včinil sem všecko, gakž sy mi přikázal.

15. Popatříž z Svatyně svré, a z vysokého nebeského píjbyku, a požehnegr lidu svrému Izraelstému, a zemii, kterauž sy dal nám,

gačož sy přisáhl otcům našim, že mi oplývající mlékem a šrdí.

16. Dnes Hospodin Bůh tvůr přikázal tobě, abys činil přikázání tato, y saudy: a abys ostříhal, a naplnil (ge) z celého srdce svého, a z celé dusse své.

17. Hospodina sy wywolil dnes, aby byl tobě za Boha, a abys chodil po cestách jeho, a ostříhal posvátných rádů jeho, a přikázání, y saudů, a abys postauchal rozkázání jeho.

18. A Hospodin wywolil tebe dnes, abys byl gemu lid zwolászeni, gačož miluwil tobě: a abys ostříhal všech přikázání jeho:

19. A aby včinil tebe wyššího nadewoszecky národy, kteréž stvořil, k chwále, a gménu, a slávě své: abys byl lid svatý Hospodin na Boha svého, gačož miluwil.

Rapitola XXVII.

○ wyzdwiżenj oleáře kamenného za Jordánem. 9. Zapomenutí k ostříhání zákona. 15. Zločečenství na přestupní py zákona.

1. Přikázal pak Mlogžiss, a Šaratši Izraelští lidu, řkouc: Ostříhegte všelikého přikázání, kteréž přikazugi wám dnes.

2. A když přegdete přes Jordán do země, kterauž Hospodin tvůr dá tobě, wyzdwihněte všecké kameny, a wápnom ohladíss ge;

3. Abys mohl na nich napsati všecká slova zákona tohoto, když přegdese Jordán: abys všel do země, kterauž Hospodin Bůh tvůr dá tobě, (do) země mlékem a řezdi oplývající, gačož přisáhl otcům tvým.

4. Když tedy přegdete Jordán, wyzdwihněte kameny, kteréž gá

dnes přikazugi wám, na hoře Hebal, a vhladíss ge wápnom: *

5. A vzdéláss tam oltář Hospodinu Bohu svému, z kamení, kterých železo nedoteklo se,

6. A z kamení nčesaného, a neuvhlaženého: a obětovati budess na ném oběti zápalné Hospodinu Bohu svému:

7. A obětovati budess oběti pokogné, a gissi budess tam, y hodowati před Hospodinem Bohem svým.

8. A napíssess na kameních všecká slova zákona tohoto zčesťedlně a swérle.

9. Y řekli Mlogžiss, a kněží Lewijštěho pokolení ke všemu Izraelovi: Pozoruj, a slyss Izraeli: dnes včiněn sy lid Hospodina Boha svého:

10. Postauchati budess hlasu jeho, a činiti budess přikázání, a spravedlnosti, kteréž gá přikazugi tobě.

11. Y přikázal Mlogžiss lidem v ten den, řka:

12. Tito stanau, aby dobročili lidu na hoře Garyzym, když přegdete Jordán: Symeon, Leovi, Júdas, Izačar, Jozeff, a Benyamin.

13. A naproti tito stanau, aby zlořečili na hoře Hebal: Rúben, Gád, a Aser, a Žabulon, Dan, a Neftchali.

14. Y miluwers budau Lewijzové, a řeknau ke všem mužům Izraelštým, wysofým hlasem:

15. Zločečený člověk, kterýž dělá * tytinu, a slitinu, ohavnost Hospodina, dílo rukou čmeliňské, a postawi gi w skryté. Y odpoví weskeren lid, a dí: Amen.

16.

16. Zlořečený, kterýž nectí otce svého, a matky. Y řekne wesskeren lid: Amen.

17. Zlořečeří, kterýž přenáší mezníky bližního svého. Y řekne wesskeren lid: Amen.

18. Zlořečený, kdož činí, aby blaudil řecky na cestě. Y řekne wesskeren lid: Amen.

19. Zlořečený, kdož převrach soud přichosýho, syretka, a vodový. Y řekne wesskeren lid: Amen.

20. Zlořečený, kdož spj s manželkou otce svého, a odtrvá při kryj lůžka geho. Y řekne wesskeren lid: Amen.

21. Zlořečený, kdož spj s wesselkým howadem. Y řekne wesskeren lid: Amen.

22. Zlořečený, kdož spj s sestrou svau, dcerou otce svého, neb matky své. Y řekne wesskeren lid: Amen.

23. Zlořečený, kdož spj s svou grófem svau. Y řekne wesskeren lid: Amen.

24. Zlořečený, kdož ragně zví ge bližního svého. Y řekne wesskeren lid: Amen.

25. Zlořečený, kdož běre dary, aby zabil ** dusi krvě newinné. Y řekne wesskeren lid: Amen.

26. Zlořečený, kdož nezůstává w řečeř zákona tohoto, aniž gich skutekem činí. Y řekne wesskeren lid: Amen.

* Modlu rytai, a slitai. ** Člowl: řa newinného.

Kapitola XXVIII.

P. Bůh slibuje mnoho dobrého lidu Izraelskému, budeli plnici geho přikázání. 15. Naproti tomu hrozí trestáním, budeli přikázani geho přestupovat.

I. **Gestliže pak poslechnes blašu Hospodina Boha svého,**

aby s činil, a ostříhal wsech přikázaný geho, kteráž gá tobě přikázugi dnes, včinj tebe Hospodin Bůh twůr povyšeněgssjho nežli wsecky národy, kterýž bydlí na zemi.

2. U přigdau na tebe wsecka požehnání tato, a * zachwáři tebe: wsekal gestliže budess poslouchati přikázaný geho.

3. Požehnaný ty w městě, & požehnaný na poli.

4. Požehnaný plod žiwota twého, y autoda země twé, y plod hospad twých, stáda velikýh howad twých, a chléwové ovce twých.

5. Požehnané stodoly twé, & požehnaní ostatkové twogi.

6. Požehnaný budess ty wcházzege, y wcházege.

7. Dá Hospodin, že nepřátele twogi, kterýž povstáwagj proti tobě, padnau před obličejem twým: gednau cestau přigdau proti tobě, a sedmi vteku od twáti twé.

8. Wypustj Hospodin požehnání na řecky twé, a na wsecky řecky rukau twých: a požehná tobě w zemi, kterau wezmese.

9. Wzbudj té Hospodin sobě w lid svatý, gákož přišhl tobě: gestliže budess ostříhati přikázaný Hospodina Boha svého, a budess choditi po cestách geho.

10. U vžij wseckni národové země, že jméno Hospodinovo wzýváno gest nad vchau, a báti se budau tebe.

11. Včinj Hospodin, že budess mjet hognost wsech dobrých wěců, plodu žiwota twého, y plodu hospad twých, autody země twé, kterauž přišhl Hospodin otcum twým, aby dal tobě.

12. Otěvře Hospodin počkád svoug nevlčí, nebe, aby vydalo děsť zemi tvé časem svým: a požehná všechném říkem rukou tvých. A půgčovati budess národum mnohým, a sám od žádného nic neuypnúješs.

13. Vstanoví tebe Hospodin za hlawu, a ne za ocas: a budess výdycy svrchu, a ne zespod: gestliže však poslouchati budess přikázání Hospodina Boha svého, kteráz gá přikazugi tobě dnes, a budessli osíjhati, a činiti (ge),

14. A gestliže nerchýlis se od nich, ani na pravo, ani na levo, a nebudessli následovati bohu cizýmu, ani ctiti gi.h.

15. Gestliže pak nebudess chřisti poslouchati hlasu Hospodina Boha svého, abys ostříhal, a činil všecka přikázání geho, a rády posvátné, kteráz gá přikazugi tobě dnes: přigdau na tebe všecka zlořečenj rato, a zachwátí tebe.

16. Zlořečený budess w městě, zlořečený na poli.

17. Zlořečená stodola tvá, a zlořečený ostarové twogi.

18. Zlořečený plod života tvého, y autoda země tvé, stoty volu tvých, y stáda ovocu tvých.

19. Zlořečený budess vcházege, a zlořečený vycházege.

20. Posle Hospodin na tebe hlad, a lačnost, a trestání na všecky řutky tvé, kteráz ty budess činiti: dokudž nesetře tebe, a nezahladí tyhle, pro náležky tvé nevhorsí, w nichžto opustil sy mne.

21. Přidegž tobě Hospodin mor, dokudž nevypléní tebe z země, do kteráz wegdeß, abys gjvládl.

22. Kaň tebe Hospodin chuzdobau, zvinnicý, a zvman, pálirosti, a wedtem, a powětrím porusseným, y. czý, a proti se (tobě) dokudž nezahynes.

23. Budiž nebe, kteráz nad tebau gest, mědenné: a země, po kteráz slapáss, želesná.

24. Degž Hospodin děsť země tvé prach, a z nebe ač ztrupi na tebe popel, dokudž nebudess potřjn.

25. Degž tebe Hospodin, abys padl před nepřátele svými. gednau cestau wygdi proti nim, a sedmi věkem, a rozptýlen bud po všecky královstvích země,

26. A bud rělo tvé mrtvé za počtu všemu práctwu nebeskému, a sselmám země: a nebud, kdo by (gich) odebhal.

27. Kaň tebe Hospodin vše dem Egyptským, a čáslku těla, kresťan se legna vyhazují, prassivis nau ruké y svorabem: tak abys nemohl všečen být.

28. Kaň tebe Hospodin zbláznením, y slepotau, y vzteklostí myslí,

29. A makeg o poledni, gako makáwá slcpý we tmách, a nezprawug cest svých. A po všecky čas snásseg pohanění, a bud vříšán násylím, ani měg, kdo by vysvobodil tebe.

30. Manželsku pagmi, a giný ač spj s nj. Dům vystavěg, a nebydli w něm. Stojíž vinnicy, a nezbýreg na nj.

31. Wůl twoug zabít bud před tebau, a nebez z něho. Osel twoug vzat bud před obličejem tvým, a nebud navrácen tobě. Ovce tvé ač se dagi nepřátelům tvým, a nebud, kdo by tobě pomohl.

32. Synowé twogi, a dcery ač sau wrydany ginemu lidu, aby to widely oči twé, a vmdlswaly paz trice na ně celý den, a nebud sý ly w ruce twé.

33. Aurody země twé, a wszecky práce twé, ač snj lid, kterež hož neznáss: a bud wždycky snáz sjege pohaněn, a potlačený po wszecky dny,

34. A zděšený od strachu těch wěců, kterež widěti budau oči twé.

35. Raň tebe Hospodin wče dem nejhorskym na kolenau, y na lycách, a ač nemůžes vzdřaven být od paty nohy až do vrchu hlawy twé.

36. Žawede tebe Hospodin y ktale twého, kterežož vstanovíss nad sebau, do národu, kterežož neznáss ty, y otcové twogi: a slaužiti budess tam bohům cyzým, dceřou, a kamenu.

37. A budess, gsa zkázený, w přisloví, a w rozprávku wszech něm národům, do kteryhž wče de tebe Hospodin.

38. Vlnoho semene whodíss do země, a málo shromáždiss: nebo kobyly sjetau wszecko.

39. Winnicy sstřípíss, a budess kopati: a nebudess wjna pjeti, aniž budess co zbitati z nj: nebo zkázena bude čerwoy.

40. Oltwy mjtí budess we wszech končinách svých, a nebudess posazán olejem: nebo wytékau, a zkázy se.

41. Syny zplodíss y dcery, a nebudess gich požívat: nebo zasvědeni bndau do zagetj.

42. Wszecky stromy twé, y autody země twé, rez zkázy.

43. Přijhozý, kterež s teban

bydlí w zemi, wystaupí nad tebe, a bude wysílji: ty pak dolu zstaž píss, a budess nižíss.

44. On půgčovatí bude tobě, a ty nebudess půgčovatí gemu. On bude za hlawu, a ty budess za ocas.

45. A přigdau na tebe wszecky zlořečenství rato, a stihajíce pořopj tebe, dokudž nezahyness: nebo sy nevposlechl hlasu Hospodíz na Boha swého, aniž sy zachoval přikázanj geho, a posmrtné rády, kterež přikázal tobě.

46. A budau na tobě znamení, a žártakové, y na semenu twém až na wěky:

47. Proto že sy nezlaužil Hospodinu Bohu swému w radosti, a srdece weselj, pro hognost wszech wěců:

48. Budess slaužiti nepřiteli swému, kterežož posle na tebe Hospodin, w hladu, a žízni, a nazhoré, a wszelikém nedostatku: a wložj gho železné na slegi twau, dokudž tebe nescíte.

49. Přivede na tebe Hospodin národ zdaleka, a od posledních končin země, ku podobenství orlice letejí s prudkostí: gehožto gazužku nebudess mocu rozumeti:

50. Národ neynestydatěgss, kteřížby nevctil starce, aniž se slirowal nad malickým,

51. A sežral plod dobytků twých, y autody země twé: dokudž nezahyness, a nezanechal tobě pšenice, wjna, a oleje, skotu wolů, a stád ovoc: dokudžby tebe nezkázy,

52. A nepotřel we wszech městech twých, a (dokudžb) nebyly zkázeny zdi twé pevné a vysoké,

ře, w nichž měl sy dausaní we wssi zemii twé. Obležen budess w branách twých we wssi zemii twé, kteauž dá tobě Hospodin Bůh twůr:

53. A gisti budess plod životu swého, a masso synů swých, y dcer swých, kterž dá tobě Hospodin Bůh twůr, w aužnosti, a w zpuštění, kterýmž potlačí tebe nepřítel twůr.

54. Člověk rozmazaný w rozbě, a velmi rozkossný, záviděti bude bratu swému, y manželce, kteráz spí w lunu geho,

55. Aby nedal gini z massa synů swých, kterž gisti bude: protože nic giného nemá w obležení, a w nauzy, kteauž zhubí tebe nepřátelé twogi we wssch bránač twých.

56. Autlá žena a rozmazaná, kteráz po zemi choditi nemohla, ani na nohu doslapovat, pro rozkoss, a rozmazanost přilissnau, záviděti bude muži swému, kterýž spí w lunu gegim, masso syna a dcery,

57. A nečistotu ** Memků, gessto wycházegi z prostředku trjsel gegich, y děti, kteréž se w tuz hodinu narodily, nebo gisti ge budau ragně pro nedostatek wssch wécy w obležení, a zpuštění, kterýmž potlačí tebe nepřítel twůr w branách twých.

58. Kebudessli ostříhati, a činíti wssch slovo zákona tohoto, kteráz napsána sau w této knize, a nebudessli se báti ginéna geho slavného a hrozného, to gest, Hospodina Boha swého:

59. Rozmnoži Hospodin rány twé, y rány semene twého, rány

weliké, a trwáníwé, a nemocy nevhorsí, a vstawičné.

60. A obrátj na tebe wsscka sazenj Egiptská, kterýž sy se bál, a přidrží se tebe:

61. Klad to y wsscky nemocy, a rány, kteréž negsau psány w knize zákona tohoto, vvede Hospodin na tebe, dokudž tebe nepotře:

62. A zústane wás málo w počtu, gessto prvé byli ste gafo hvězdy nebeské pro množství, nebo neposluchal sy hlasu Hospodí na Boha swého.

63. A gafo prvé weselil se Hospodin nad wánii, dobré wám čině, a wás rozmnožuge: tak se weselici bude, když wás bude kazati a podvrateti, abyste vypléněni byli z země, do kteréž vcházíss, abys gj vládl.

64. Kozprýl jebc Hospodin mezy wsscky národy, od svrčku zmíne, až do končin gegijf: a slavžiti budess tam bohům cyzým, kterýž y ty neznáss y otcové twogi, dřewům, a kamenům.

65. Také mezy těmi národy neodpočinesse, aniž bude mítí odpocinutí spodek nohy twé. Klebo dá tobě Hospodin tam srdce lekázwe, a oči nedostatečné, a dusse vtipenau žalostí:

66. A bude život twůr *** gafo zařízený před tebou. Bati se budess w noci y we dne, a nebudess věčiti životu swému.

67. Káno díss: Bdo mi dá wečer: a v wečer: Bdo mi dá ráno z pro strach srdce swého, gjmž se lekati budess, a pro ty wécy, kteréž swýma očima vzíss.

68. Zase té zavede Hospodin na lodích do Egipta, cestau, o kteréž

tež řekl tobě, abys gij vjce newis děl. Tam prodán budess nepráz učlám svým, za služebníky a děvky, a nebude, kdyby kaupil.
* Weplnj se při tobě. ** Aceráz z ní vychází při porodu. *** Negistý.

Kapitola XXIX.

Vmluvu lidu s Bohem se obnowuje. 18. Mogaiss náromjná Izraelštých, aby přikázání Boží plnili; nevdmíli pak toho, hrozý gím, že země gegich způsíne.

1. **T**ato gsau slova vmluvy, kterauž přikázal Hospodin Mogaissovi, abys včinil (gi) s syny Izraelštými v zemi Moabské: mimo onu vmluvu, kterauž s nimi včinil na Horeb.

2. **Y** stvolař Mogaiss všechno Izrael, a řekl k nim: My ste vidieli všecky věcy, kteréž včinil Hospodin před vámi v zemi Egypšté faraonovi, a všem služebníkům geho, y vši zemi geho,

3. Pokušení vclíka, kteráz vše děly oči tvé, znamenj ta, a zážraky velmi veliké,

4. A nedal vám Hospodin srdce rozumného, a oči vidijských, a vši, kteréž mohau slyšeti, až do tohoto dne.

5. Přivedl vás čtyřiceti let přes pausť: neotřela se rauha wasse, aniž obuv noh wasých veschostí zkázena gest.

6. Chleba ste negedli, vjna, a opogného nápoge ste nepili: aby ste věděli, že gá gsem Hospodin Bůh vás.

7. A přessli ste na toto místo: y vysel Sehon král Hesbon, a Og král Bázan, pořkavosse se s námi k bogi. A pobili sme ge,

8. A vzali sme zemi gegich, a dali sme, aby voládli gij Rúben, a

Šád, a polovice pokolenj Lílanaschowa.

9. Ostřbegtež tedy slovo vmluvy této, a naplňte ge: abyste rozuměli všechném věcem, kteréž činíte.

10. Wy stogjte dnes všickni před hospodinem Bohem wasim, knížata wasse, a pokolenj, a Statssi, a včitelé, všecken lid Izraelstý,

11. Děti y ženy wasse, y předhozý, kteříž s tebou bydlí v statnících, krom těch, kteříž díjwi sekaří, a těch, kteříž snášejí vodu,

12. Abys modil v vmluvě Hospodina Boha svého, a v předsaze, kterauž dnes hospodin Bůh tvůrčí s tebou:

13. Aby tě vzbudil sobě v lidu, a on byl Bůh tvůrčí, gafož mluwil tobě, a gafož přišel otcům tvým, Abrahamovi, Izákovi, a Jakobovi.

14. Uniž s věmi samými gá tu to vmluvu činí, a tyto příjazdy tvrdjm,

15. Ale sevšemi přijomnými, y nepřijomnými.

16. Nebo wy vjte, kterak smě bydlili v zemi Egypšté, a kterak smě prošli prostředkem národů, kteřež kteříž gdouce,

17. Vidieli ste ohavnosti a nečistoty, to gest, modly gegich, dřevwo, a kámen, stříbro, a zlato, kteréž cili.

18. Aby siad nebyl mezi vás mi muž, aneb žena, čeleď, aneb pokolenj, gchožto srdce odvrácono gest dnes od Hospodina Boha náscho: aby ssel, a slaužil bohům těch národů, a bylby mezi vás křen plodijcý žluč a horkost.

19. A kdyžby vslýssel slova.

přisahy této, dobréčilby sobě w řečenj, kteráž w této knize zapsána sú:

20. A Hospodin neodpustíby gemu: ale tehdyž co neywice zapálilaby se prchliwoſt geho, a horliwoſt proti člověku eomu, a vſazdilaby se na něm wſecká zločečnſtvj, kteráž psána sau w této knize: a wyhladilby Hospodin gměno geho pod nebem,

21. A zkažylby geg do zahynuti je wſech poſolenj Izraelſkých, wedlé zločečenj, kteráž w knize zákona rohotu, a vmluwy obsažena sau.

22. A čekne potomnji pronárod, a synowé, kteříž se potom narodí, y cyzozeimcy, kteříž zdaleka přigdau, widance rány země té, a nemocy, gumiž trápilby gi Hospodin,

23. Syrau a horfostí foli wypáliw (gi), tak aby wyc nebyla poſýwána, ani co zeleného zplodila, ſu příkladu podvrácenj Sodomu a Gomorhy, Adamy, a Seboiu, kteříž podvrátil Hospodin w hněvu a prchliwoſti swé.

24. Y čeknau wſicíni národoſwé: Proč tak včinil Hospodin ze m této: který gest tento hněv prchliwoſti geho nesmírný?

25. Y odpovědi: Že opustili vmluwu Hospodinou, kterauž včinil s otcy gegich, když wýwedl ge z země Egipcké:

26. A slavili bohům cyzím, a klaněli ſe gím, gichžto neznali, a ſu kteřím nebyli připraveni:

27. Proto rozhněvala ſe prchliwoſt Hospodinowa proti zemi této, aby vwedl na ni wſecká zlo-

řečenj, kteráž w této knize zapsána sú:

28. A wywohl ge z země gegich w hněvu, a w prchliwoſti, a w rozhněvání neywětſím, a vwohl do země cyzý, gakož ſe dnes dozvaze.

29. Skryté wécy (gsau) Hospodina Boha naſſeho, kteříž zgewné gsau, nám y synům naſſim až na wéky, abyhom činili wſecká flotila zákona rohotu.

Rapitola XXX.

Mogjíſe ſlibuge milost Egiptýma. 11. Vči, že pku džani Boží uegſau nemožná. 15. Předkládá gím život y ſnirt: dobré y zlé.

1. Když tedy přigdau na té wſecké řeči tyto, požehnání, aneb zločečenj, kteříž ſem předložil před obličegelem twým: a weden gsa ljoſtj ſrdce ſwého mezi wſeckými národy, do kterýchžby rozprýlil tebe Hospodin Bůh twůr,

2. A obrátilbys ſe zase k němu, a poſtauchalbys geho přikázání, gakož gá dnes přikazugi tobě, a syny ſwým, w celém ſrdci ſwém, a w cele dufsi ſwé:

3. Přivede zase Hospodin Bůh twůr * zagetj twé, a ſiniluge ſe nad tebou, a opět ſhromáždij tebe ze wſech národu, mezi kteříž tě rozprýlil.

4. Byſ ſtežegem nebestým byl rozprýlen, od tud tebe zase wýzahne Hospodin Bůh twůr,

5. A pogme, a vvede do země, kterauž wladli otcové twogi, a obdržíſ ſi: a žehnaje tobě, včižni, abyſ byl w wětſím počtu, nežli byli otcové twogi.

6. Občeže Hospodin Bůh twůr ſrdce twé, y ſrdce ſemene twého abys

abys miloval Hospodina Boha swého z celého srdce swého, a z celé dříse své, abys mohl žít být.

7. Všeska pak zlořečenj tato obráti na nepřátele tvé, a na ty, kteríž w nenávisti magi tebe, a protiw se (tobě).

8. Ty pak navrátis se, a budess poslouchati hlasu Hospodina Boha swého: a činiti budess všecku přikázani, kteráž gá přikazungi tobě dnes:

9. Y včinj Hospodin Bůh twůr tebe hogněho we všech skutých rukou tvých, w plodu žiwota tvého, y w plodu dobytku tvých, w autode zemi tvé, a w hognosti všech tvých. Kébo navrátis se Hospodin, aby se radowal nad tebami we všech dobrých věcech, gákož se radowal nad orci tvými:

10. Gestliže však budess poslouchati hlasu Hospodina Boha swého, a budessli oříhati přikázani geho a posvátnýh rádu, kteríž w tomto zákoně napsáni sú: a navrátissli se k Hospodinu Božímu svému celým srdcem svým, a celau dussi stran.

11. Přikázani toto, kteréž gá přikazungi tobě dnes, není nad tebou, ani daleko položeno,

12. Ani na nebi postaveno, abys mohl říci: Kdo z nás může do nebe vstoupiti, aby snesl ge k nám, a abyhom slysseli (ge) a skutekem naplnili?

13. Aniž gest za mořem položeno, abys se vymlauval, a řekl: Kdo z nás bude moci přeplaviti se za moře, a ge až k nám donest: abyhom mohli slysseti, a čisnici, což přikázano gest:

14. Ale vclmi blízko tebe gest

řec, w vstech tvých, a w srdci tvém, abys činil gi.

15. Čnameneg, že sem dnes předložil před oblicem tvým život a dobro, a naproti tomu, smrt a zlé:

16. Abys miloval Hospodina Boha swého, a chodil po cestách geho, a ostříhal přikázani geho, y obyčegů posvátných, y soudů: a žít byl, a aby rozmnožil tebe, a požehnal tobě w zemi, do kteréž wegdes, abys vládl gi.

17. Gestliže pak odvrátis se srdce tvé, a nebudess chuti poslouchati, a bludem gsa oklamán klaněti se budess bohem cyzým, a slaužiti gím:

18. Předpovídám tobě dnes, že zahyness, a za malý čas zůstaness w zemi, do kteréžto přegda Jordán, wegdes, abys vládl gi.

19. ** Swědky vzywám dnes nebe y zemi, že sem předložil wám život y smrt, požehnání y zlořečení. Wywołiž tedy život, abys y ey žít byl, y sýmě tvé:

20. A miloval Hospodina Boha swého, a poslouchal hlasu geho, a přidržel se ho (nebo on gest život twůr, a dlauhost dnů tvých) abys bydlil w zemi, *** pro kterež rauž přisáhl Hospodin otcum tvým, Abrahamovi, Izákovi, Jakobovi, aby gi dal gím.

* Zagare tw. ** Osvedčení proti tobě. *** Keeran; s přesahem zaslibil.

Kapitola XXXI.

Postaveni Jozue na místo Mogařssovo. 9. Seplání zákona, 19. a poručení o složení písně. 24. Schowání knihy zákona.

I. Odssel tedy Mogařs, a mluwil všecka slova tato ke všemini Izraelowi;

2. A

2. A řekl k nim: We stu dwas dc̄ty letech gseim dnes, nemohuť wice wycházeti, a wcházeti, zwlas stte ponewadž y Hospodin řekl mi: Ulepřegděs Jordánu tohoto.

3. Hospodin tedy Bůh twůig přegde před tebou: on zahlaď wſecky národy tyto před oblicem tvořím, a vladnauti budes gimi: a Jozue tento přegde před tebou, gatož mluvil Hospodin.

4. Y včinj Hospodin gimi, gafko včinil Schonowi, a Ogori Králum Ammorrheglým, a zemi gegich, a zahlaď ge.

5. Když tedy y ty dá wám, tak včinjte gini, gatož sem přikázal wám.

6. Zmužile čiňte, a posylňte se, nebogte se, ani se lkegte, když ge vzijsťe: nebo Hospodin Bůh twůig, onť gest wůdce twůig, a neopustí, ani zanechá tebe.

7. Y powołal Mlogžiss Jozue, a řekl gemu předewším Izraelcm: Posylniž sebe, a budíz slyný: nebo ty vvedes lid tento do země, kterauž dáti přisáhl Hospodin oscum gegich, a ty gi loseni rozděliss.

8. A Hospodin, kteryž gest wůdce wóss, on bude s tebou: ncopuſtij, ani zanechá tebe: nebog se, ani se strachuj.

9. Sepsal tedy Mlogžiss zákon tento, a dal geg kněžjm synum Lézwi, kterež nesli archu vmluvy Hospodinovy, y wſechněm Statstím Izraelstým.

10. A přikázal gimi, řka: Po sedmi letech, w létu odpusťení, na slawnost stánku,

11. Když se segdau wſic̄ni z Izraele, aby se vklázali před obli-

cegem Hospodina Boha treho, na místě, kteréž wypolj Hospodin, čili budes slova zákona tohoto předewším Izraelem, když oni slyſeti budau,

12. A když * w gedno wſesčen lid shromážděn bude, tak muži, gatož ženy, malíčky, y přijoszy, kterež gsau w branách tvořich: aby slyſice včili se, a báli se Hospodina Boha wassho, a ostříhali, a plnili wſecky řeči zákona tohoto.

13. Synowé také gegich, kteřiž nynj newědi, aby mohli slyſeti, a báli se Hospodina Boha swého po wſecky dny, w nichžto bydlí w zemi, do kterež ty gdete, aby ste přegdauc Jordán, obdrželi gi.

14. Y řekl Hospodin k Mlogžissowi: Ay blízko gsau dnowé smití twé: powoleg Jozue, a stige w stánku swědec̄twi, ač přikázi gemu. Odessli tedy Mlogžiss a Jozue, a stáli w stánku swědec̄twi:

15. Y vklázal se tam Hospodin w sluně oblačowém, kterež stál we dveřjch stánku.

16. Y řekl Hospodin k Mlogžissowi: Ay ty spáti budes s orci swými, a lid tento powstana smilniti bude ** po bozých cyzých w zemi, do kterež wchází, aby bydlil w nj: tam opustiž mne, a zruší vmluvou, kterauž sem včinil s njm.

17. A rozhněwá se prchliwoſt má proti němu w ten den: a opusťtím geg, a ſtrygi twáť swau od něho, a bnde k ſežrání: ***. naleznau geg wſecky zlé wécy, a ſanženj, tak že di w ten den: W pravdě že nenj Bůh semnau, nalezly mne tyto zlé wécy.

18. Gá pak schowám, a strygi twać swau w ten den, pro wosse: čy zlé wécy, kteréž činil, že náz sledoval bohů cyzých.

19. Klynj tedy napisste sobě píšti tuco, a včte syny Izraelsté: aby s paměti vmléli, a všty zpívali, a aby byla mi píšeň tato za swědectví mezi syny Izraelstými.

20. Ulebo vvedu geg do země, pro kterauž sem přisahl, otcum gesho mlékem a strdi oplývajcý. A když budau gisti, a nasyceni, a tučni budau, odvrátí se k bohům cyzém, a slaužiti budau glin: a budau mi vrbhati, a grüssi vmluvou man.

21. Když naleznau ho zlé wécy mnohé, a sauženj, odpoví mu píšeň tato na swědectví, **** kterež žádne zapomenutí newymaže s vši simene gecho. Ulebo vjmínslenj gecho, kterež wécy bude činiti dnes, prvé nežli vvedu geg do země, kterauž sem mu zaslabil.

22. Uapsal tedy Mlogijs píšti, y včil syny Izraelsté.

23. Y přikázal Hospodin Jozue synu Nun, a řekl: Posylníž se, a bud sylný: nebo ty vvedess syny Izraelsté do země, kterauž sem slíbil, a gá budu s tebou.

24. Když tedy napsal Mlogijs slova zákona rohoto w knize, a dokonal:

25. Přikázal Lewjímu, kteříž nosili Arku vmluvy Hospodinowský, ika:

26. Wezméte knihu tuto, a posloje gi na straně Arky vmluvy Hospodina Boha wasscho, aby byla tam proti tobě na swědectví.

27. Ulebo gá znám zpurnost twau, y sfigi twau neytvorďsi.

Když sem gesse žito byl, a vcházíl s wámi, vždycky ste zpurné činili proti Hospodinu: čim vjce, když vmtuž:

28. Shromážděe ke mně wosse: čy Starší po pokolenjch wassich, a včitele, a budu vmluviti, a oni budau slysseti řeči tyto, a ***** vzývati budu proti nim, nebe y zemi.

29. Ulebo vjmí, že po smrti mé neprávě činili budete, a vdyž lje se brzo z cesty, kterauž sem přikázal wám: a potřagi wás zlé wécy w poslednj čas, když včinjte zlé před obličcem Hospodinowym, aby ste popauzeli ho sfrze štuky ruskau wassich.

30. Vmluvili tedy Mlogijs, ano slysselo wossecko shromáždění Izraelsté, slova písně této, a až do konce dokonal.

* Spolu. ** Následuje bohů cyzých.
*** přigdau na něg. **** Díceráž neprigde w zapomenutí. ***** Obr. swědčovati.

Kapitola XXXII.

Píšeň Mlogijsowa, od něho na rozkaz Božího lidu Izraelstímu zanechaná. 48. Rozkaz Boží o ohlednicti země, a smrti Mlogijsowě.

1. Slyssite nebesa, kterež wécy mluwimi, slyss země slova vši mych.

2. Strošiž se gako děstí včenj me, at teče gako rosa wýmluwnost níá, gako pršta na bylinu a gako krupége na tráwy.

3. Ulebo gméno Hospodinovo vzývati budu: degrež welebnost Bohu nascemu.

4. Boží štukové dokonali svi, a wossecky cesty geho saudové: Bůh wérny a bezewissi neprawosti spravedliwy, a příjmy.

5. Zbře-

5. Žhřeſſit gemu, a ne synoz zýf, a w obavnostech k hněwu vě gebo w nečistotách: národ zlý a píewrácený.

6. Čimliž se odplacugeſs Hos spodinu lidé blázniwoſt, a nemau- drý z zdaliž on nenj otec twůg, kterýz vladne tebau, a včinil a ſtořil tebe z

7. Rozpomeň ſe na dni staré, pomysli na gedenkaždě pokolenj: oraž ſe otce ſvého, a zwěstuſe ro- bě: Statſſich ſvých, a powědi ſobě.

8. Bdyž uleywoſſi rozdělowal národy: Když oddělowal ſyny Adamowę, vložil meze lidem wedle počtu ſynů Izraelſkých.

9. Ejl pak Hospodinuwo, lid gebo: Jakob prorázek dědictví gebo.

10. Valcíl geg w zemi pusté, na mísce hrůzy, a ſiroké paupiště: twůkol wodil geg, a včil: a oſtiž hal, gaſko zíjedlnice oka ſvého:

11. Gaſko orlice ponaukagjcy mladýf ſvých k litani, a litagjcy nad nimí, roztáhl křídla ſwá, a pogal geg, a nesl na ramenau ſwých.

12. Hospodin sám byl wůdce gebo: a nebyl s njm bůh cyzý.

13. Ustanowil ho na vysoké zemi: aby gedl auropy polnij, aby ſsal med z ſkály, a oleg z kamene neytwordſiſho.

14. Mláſlo z ſkotu, a mléko z owoſt s tučem beránku, a ſtopců ſynů Bázan: a koſly * s tučem pſenice, a ** ſrew hroznů aby pil neyčiſſiſſi.

15. Žlučnél milý, a zpíčil ſe: zluſtina, zlučněwo, rozſtřivo ſe, opuſtil Boha ſtořitele ſvého, a odstaupil od Boha ſpasitele ſvého.

16. Popudili ho w bozých cyz

zýf, a w obavnostech k hněwu pohnuli.

17. Obětowali dáblum, a ne Bohu, bohům, kterýž neznali: nowi a nedávni přiſli, kterýžco nezili orcové gegich.

18. Boha, kterýž tebe zplodil, opuſtil ſy, a zapomenul ſy na Hos spodina ſtořitele ſvého.

19. Widěl Hospodin, a k hně- wo popuzen gest: nebo popudili ho synowé gebo a dcery.

20. Y řekl: Skrygi twář ſtrau od nich, a podjram ſe posledním wěcem gegich: nebo národ, píewrácený gest, a netvěrnj synowé.

21. Oni mne popudili w tom, kterýž nebyl Bůh, a rozhněwali w marnostech ſvých: a gá popu- djim gich w tom, gesslo nenj lid, a w národu blázniwém rozdá- ždjm ge.

22. Ohení zapálen gest w prchliwoſti mé, a hořeti bude až do pekla *** neyňiſſiho: a ſzírc ře- mi s autodau gegi, a základy hor spálj.

23. Štromiáždjm na ně zlé wěcy, a ſtrely ſwé **** wyplnim na nich.

24. Žhynau hladem, a požerau ge prácy fauſenjm přehořkym: zuby zwěšat poſli na ně, s přehli- wostj zeměplazu a hadů.

25. Žewnit pohubi ge met, a wonit strach, mládence ſpolu y pannu, (djte) poživagjcy prsy s člověkem ſtarým.

26. Řekl ſem: Kdež gſau z vči- njm, aby přestala mezy lidmi pa- matka gegich.

27. Ale pro hněwo nepřátel pro- dlil ſem, aby ſnad nezpeychali ne- přátele gegich, a řekliby: Kuka
baffe

nesse wysofká včinila tyto wſecky
wécy, a ne Hospodin.

28. k térod bez rady gest, a bez
opatrnosti.

29. O by maudi byli, a ro-
zumeli, a k poslednjim wécem pro-
hlédali.

30. Bicerak geden honj tisýc, a
dva zaháněj deset tisýců: řdali
ne proto, že Bůh gegich prodal
ge, a Hospodin zavíel ge:

31. Klebo nenj Bůh nás gáko
bohové gegich: y nepřátelé nassi
gsau saudcové.

32. Ž winnice Sodomských
winnice gegich, a z podměstí Hos-
morských: hrozen gegich, hro-
zen žluči, a hroznové neyhoř-
čegsji.

33. Žluč draků wjno gegich, a
ged hadů neygedowatégssijf ne-
vzdrawicelný.

34. řdali tyto wécy negsau
schowány v mnc, a zapccereny w
w poftadech mych:

35. Mák gest pomsta, a gá
odplatim časem (swým), aby kle-
sla noha gegich: blížkot gest den
zahynutj, a pospjšagj tu býti čas-
sowé.

36. Saudit bude Hospodin lid
swýg, a nad služebníky swými sli-
toge se: vztj, že zemdlena gest
ruk, a zavíenj také zbynuli, a
osamj pohubeni sau.

37. Y dj: Bde gsau bohové
gegich, w nichžto meli daufanj?

38. Ž gegichžto obětj gjdali
ruk, a pítwali wjno z obětj mo-
řich: nechť wstanau, a pomohau
wám, a w porčebě nechť wás hági.

39. Pohledtež, že gscem gá
sém, a nenj giny Bůh kromě mine:
gá zamordugi, a gá obžloujm:

ranjm, a gá vzdrawjm, a nenj,
kdoby mohl z ruky mé wyrę
hnauti.

40. Pozdwihnú k nebi ruky
swé, a djm: Žiwé gsem gá na
wéky.

41. Gestliže naostřjm meč swýg
gáko blešt, a vchopjli ſaud ruka
má: naostřjm pomstu nepráclum
swým, a těm, kteří w nenávistí
magj mine, odplatjm.

42. Opogjm střely swé krmj,
a meč můg ſezete mawo, z krm
zabitých, a z zagetj neprácel bla-
wy odkryté.

43. Chwalte národowé lid ge-
ho, nebo krm služebníku swých
pomstj: a včinj ponisu nad nez-
přátely gegich, a milostiw bude
zemí lidu swého.

44. Příssel tedy Mlogijs, a
mluwil wſecka ſlowa písně této
w vssi lidu, on a Joze ſyn Muni.

45. A dokonal wſecky řeči tyz
to mluwé k wſemu Izraelowi.

46. A řekl k nim: Přiložte ſedce
swá k wſem ſlowům, kteráž gá
dnes oswědčugi wám: abyste při-
kázali ge synům swým ostříhati, a
činiti, y plniti wſecky wécy, kte-
réž píšany sau, zákona tohoto.

47. Klebo nenadarmo přikázá-
ny sau wám, ale aby wſickni w
ních žiwí byli: kterežto činſce ſe-
rvalibyste za dlaný čas w zemi,
do kterež píkgdauce Jordén wchá-
zýre, abyste wladli gj.

48. Ymluwil Hospodin k Mlog-
ijsovi téhož dne, řka:

49. Wſup na hdu tu ro Abaz-
tym, id gest, přeglij, na horu
Kledo, kteráž gest w zemi Moab-
ské proti Getydyu: a spati zemi
Chananegskau, kteřuž gá dání
synům

synum Izraelstým, aby gí obdrží
š. l., a vnití na hoře.

50. Na kterauž wstaupé příz-
pogen budeš k lidu svému, gálo
vníčel Aaron bratr twůig na hoře
hor, a přiložen gest k lidu svému:

51. Všebo zhřeſſili ste proti mně
v prostřed synů Izraelstých, v wod
odpítání w Rádes paſſte Syn:
a neposvětili ste níne mezy syny
Izraelstými.

52. Naproti vžtiss zemi, a nez-
wegdesh do nj, kterauž gá dám
synum Izraelstým.

* S gádrem zem pſeničným. ** Wina
čerwené. *** Líčhlubſſho. ****
Wystejšim na ně.

Kapitola XXXIII.

Pojehnání Mogaſſoro, kteréž před
svau smrti dal charakteru pokolení
Izraelstýmu, a předpovídání budou-
cích věcí.

1. Toto gest požehnání, kterýmž
požehnal Mogaſſo, člověk
Boží, synům Izraelstým před svau
smrtí.

2. A řekl: Hospodin z Synai
příſsel, a z Sei vzessel nám: ukáz-
zał se z hory ſáran, a s njm Swaz-
tých tisícové. W prawicy geho
ohniwý zákon.

3. Miloval lidi: wſicke Swaz-
tj w ruce geho gſau: a kteří při-
blížují ſe k nohám geho, přigmau
z včenj geho.

4. Zákon přikázal nám Mogaſſo,
dědicové množství Jáko-
bowa.

5. Bude v neypříměgſſho kál,
Edyž ſe ſhromážděgi knižata lidu
s pokolenjimi Izraelstými.

6. Bud živo Rúben, a nevmi-
teg, a bud malý w počtu.

7. Toto gest požehnání Júdo-
wo: Vſlyss Hospodine blaſ Júz-

duw, a k lidu geho vwed geg: tu-
ce geho budau bogowati za něho,
a pomocník geho bude proti ne-
prátelům geho.

8. Kéž také řekl: Dokončení
twá, a včenj twé muži svatému
twému, kterežho ſy zkufyl to po-
kuſſenj, a ſaudil ſy v wod odpítání.

9. Kterýž řekl otcy svému, a
marce ſvé: Uleznam wás, a bra-
třim ſvým: Ulezjm o wás: y
neznali synů ſvých. Ti oſtržali
řeči twé, a vmluvou twau začo-
wali,

10. Šaudy troé o Jákobovi, a
zákon twůig o Izraeli: budau klí-
sti kadiſlo w přehliwoſti tré, a
obět zápalnau na oltář twůig.

11. Požehneg Hospodine ſile
geho, a ſtroky tučau geho pi-
gmi. By hrabty nepřátel geho:
a kteří nenávidí ho, ač nepovlá-
vají.

12. A Benyaminovi řekl: Ulez-
mlegſſi Hospodinu w bydliti bude
w ném daufanliwé: gálo na leži
celý den zůstane, a mezy rameny
geho odpočine.

13. Jozeffovi také řekl: z po-
žehnání Hospodinova země geho
z gablek nebeſkých, a z rosy, y z pre-
pasti zespod ležejí.

14. Z gablek ovocý ſlunce *
a měſíce.

15. Z vrchu starých hor, z pl-
blek paſrbců věčných:

16. A z požitků země, y z pl-
nosti gegj. Požehnání toho, kte-
říž ſe ukázal we kři, přigdiž n:
blaſu Jozeffa, a na vrch blaſu
Nazaregſteho mezy bratřimi geho.

17. Gálo prvorodeného hejce
křáſa geho, rohové gednoroci
rohové geho: těmi zmijatci bude
národy

národy až do končin země. Ta fániwé, a sám. Oto Jakobovo v zemi obilj, a vjna, a nebesa zamračí se rošau.

18. A Žabulonovi řekl: Vesel se Žabulone v wygiltj swém, a Izachar v stanchy swých.

19. Lidi swolagj na horu: tam obětovati budau oběti spravedlností. Kterýž rozwodněný moře gase k mleku asati budau, a strýči poslady ** píštu.

20. A Šádovi řekl: Požehnány w *** sítokosti Gád: gako lew odpočinul, a vchvátil tameno y vrch hlawy.

21. Y widěl knížectwoj swé, že by w podjelu geho včitel byl zlosazen: kterýž byl o knížaty lidu, a činil spravedlnost Hospodinovou, a saud swůj s Izraelem.

22. Danovi také řekl: Dan bude lwové, potče: středce. z Kézan.

23. A Neffahali řekl: Neffahaz li hognosti bude poživati, a plný bude požehnání Hospodinových: mořem a polednem vládnouti bude.

24. Aštovi také řekl: Požehnaný w synech Aser, ať se libi bratřím swým, a ať omoci w olezi nohu svou.

25. Železo a měd oburlo geho. Gako dnuové mladosti twé, tak y starost twá.

26. Ulenj Bůh giny, gako Bůh učypřiměgšího: kterýž vstupuje na nebe, pomocník twůj. Velebností geho běži oblačové,

27. Přibytek geho svrchu, a pod rameny věčnými: vyvrže od twáti twé nepřitele, a řekne: Setrín huč.

28. Bydliti bude Izrael dnu-

fániwé, a sám. Oto Jakobovo v zemi obilj, a vjna, a nebesa zamračí se rošau.

29. Blahosławený gsy ty Izraeli: kdo podoben tobě lide, kterýž spasen býváss w Hospodinu: Sijit pomocy twé, a meč slávy twé: zapříjte tebe nepřátelé twogi, a ty na gegich hrdla slapati budess.

* Sluncem dozralých, a časem měsíčů dozrávajících. ** w píštu. *** w rozmíření.

Kapitola XXXIV.

Smrt Mosejšova, 9. a postavení na místo jeho Joze.

1. Vstoupil tedy Mosejš z polj Moabských na horu Nebo, na vrch Hazga proti Getyfu: a vřázel mu Hospodin rosses čii zmi Galaad až do Dan,

2. Y vrosecku Neffhaljm, v zemi Efraim a Manasse, v vrosecku zemi Júda až k moři neyposedněgšímu,

3. Y polední stranu, v sítost pole Getyfa města palm, až do Segor.

4. Y řekl Hospodin k němu: Tatoč gest země, o kteréž sem přišáhl Abrahamovi, Izakovi, a Jakobovi, řka: Semenu tvému dám gi. Widěl sy gi očima svýma, a nepřegděs do nj.

5. Y vnitři tu Mosejš služebník Hospodinu, w zemí Moabité k rozkázání Hospodinovu.

6. Y pochowal geg w audoli země Moabité proti Fogor: a nezpoznal člověk hrobu geho až do dnesšiho dne.

7. Byl Mosejš ve stu a dřevodečti letech, když vnitř: neposlalo geho, ani zubové geho hnuli se.

8. Y plakali ho synové Izraeli.

stí na polích kloobských třiceti dní: a vyplněni sau dnowé pláče plácivých kloogjisse.

9. Jozue pak syn klon naplněn gest duchem moudrosti, nebo kloogjiss položil na něg ruce své. U poslouchali ho synové Izraelští, a včinili, gakož přikázal Hospodin kloogjissowí.

10. U nepovstal vjce prorok Jozue.

w Izraeli, gako kloogjiss, kteréhož by znal Hospodin tvář w tvář,

11. Ve všech znamenjích a záznacích, které poslal řeče něho, aby (ge) činil w zemi Egyptské faraonovi, u všechním služebníkům geho, u všich zemí geho,

12. U všelikau uku sýlnau, u veliké divné věcy, kteréž činil kloogjiss především Izraelem.

R n i h a T o j u l e.

Kapitola I.

Jozue přikázal od pána Boha zprávu nad lidem, krogil se k přegidi Jordánu. 12. Napomenul půltřetího rokolení, aby svau připrověd naplnili.

1. **N**astalo se po smrti kloogjiss služebníka Hospodina, že mlawil Hospodin k Jozue synu klon, služebníku kloogjissowí, a řekl gesti:

2. Kloogjiss služebník můg vrnět: vstaní, a přegdi Jordán tento ty, u všestřen lid s tebou, do země, kterouž gá dám synům Izraelštým.

3. Všeliké místo, po kterém bude slapat spodek nohy wasse, wám dám, gakož sem mluvil kloogjissowí.

4. Od pausťe a Libanu až do řeky veliké Eufrates, všecká země Hethegských až do moře velikého proti západu slunce bude meze wasse.

5. Žádný nebude moc vám odolati po všecky dny života tvého: gakož sem byl s kloogjissem, tak budu s tebou: nenechám, ani opustím tebe.

6. Posylníš se, a bud sýlný, nebo ty losem rozděliss lidu tohoto zemi, kterouž sem s přisahou zaslabil otcům gegich, abyh gi del gím.

7. Posylní se tedy, a bud velmi sýlný: abys ostříhal a plnil všeckteren zákon, kterýž přikázal tobě kloogjiss služebník můg: ne vchyluj se od něho na pravou nebo na levo, abys rozuměl všechnem věcem, kteréž činíss.

8. Ať neodegde kniha zákona tohoto od vst tvoých: ale přemysíšlovat budeš w něm ve dne u noči, abys ostříhal, a činil všecky věcy, kteréž psány sau w nictěhdáž zprawíss cestu svou, a pozrozumíss gj.

9. Hle přikazugi tobě, posylní se, a bud sýlný. Nebog se, a nelekeg se: nebo s tebou gest Hospodin Bůh twůr w všeck věccich, ku kterýmfoli půgdeš.

10. U přikázal Jozue knížecímu lidu, řka: Progdete řeče pro středek stanů, a rozkážte lidu, a řekněte:

11. Připravte sobě pokrmy: nebo

nebo po třech dnech přečetete Jozue, a wedete, abyste vládli zemí, kterouž Hospodin Bůh váš dá vám.

12. Rúbenyšským také a Gázdyšským, a polowicy pokolení Eliasz naslesova, řekl:

13. Pomněte na těc, kterouž přečal vám Mložjiss služebník Hospodinu, řka: Hospodin Bůh váš dal vám odpočinutí, v poslední zemi.

14. Manželky wasse, v synos vě, v horada žustanau v zemi, kterouž dal vám Mložjiss * za Jordánem: vy pak přečetete zbrojní před bratřimi svými, všichni členi fylné ruky, a bogúgte za ně,

15. Dokudž nedá Hospodin odpočinutí bratřím wassem, gákož vám dal, a nebudau vládnouti oni také zemí, kterouž Hospodin Bůh váš dá gím: a tak navráti se do země vládectví svého, a budete bydliti v ní, kterouž dal vám Mložjiss služebník Hospodinu za Jordánem, proti východu slunce.

16. V odpovědi k Jozue, a řekli: Všecky věcy, kteréž sy přečal nám, včinjme: a kamžkoli poslešs, půgdem.

17. Gáko sime poslouchali ve všech věcech Mložjisse, tak poslouchati budeme v tebe: toliko nedý gest Hospodin Bůh tvůr s tebou, gáko byl s Mložjissem.

18. Bdožbykoli odprjal vstům tvým, a nepošlehlby všecky řeči, kteréž přečezess gemu, ak všechny toliko poslyš se, a zmuzile čin.

* z této strany Jordánu.

Kapitola II.

Wyšlání řeček do Gerycha. 2. Vše bezpečenství gegich. 23. a navrácení se k Jozue.

1. Pošal tedy Jozue syn Nun z Setym dva muže řeče: tagné: a řekl gím: Edete a shlédněte zemi, v město Gerycho. Kterýž do gdaunce vespeli do domu ženy newěšíky, jménem Rahab, a odpočinuli v ní.

2. V zvěstováno gest králi Gerycha, a potvědijno: Hle muži z synů Izraelských vespeli sem v nosy, aby vyšpechowali zemi.

3. V posal král Gerycha k Rahab, řka: Wywed muže, kterýž přišli k tobě, a vespeli do domu tvého: nebo řeče: gsau, a přišli všecku zemi shlédnouti.

4. V pogarossi žena muže, řekla (ge), a řekla: Wyznávám, přišli ke mně, ale newěděla sem, od kud gsau:

5. A když se brána zavírala ve tmách, v oni spolu vyspeli, nezvij, kam odespeli: hoňte (ge) spěšně, a dostihnete ge.

6. Ona pak rozkázala mužům vstoupiti na ponebj domu svého, a přikyla ge paždečím lněným, kteréž tam bylo.

7. Ti pak, kterýž byli posláni, vili za nimi cestou, kterouž vede k brodu Jordána: a když oni vyspeli, hned brána zavíjna gest.

8. Gestre nevsnuli, kterýž byl řekti, a hle žena vstoupila k nim, a řekla:

9. Vím, že Hospodin dal vám zemi: nebo připadl na nás strach váš, a zemljeni sau věščni obyvatelé země.

10. Slyšeli sime, že vyspěl Hospodin

spodin wody moře čerweného k maz-
semu wgitj, když ste wysili z Egyp-
pta: a které wécy ste včinili dwéz-
ma Amorrhegskými králi, kte-
říž byli za Jordánem, Schonowem,
a Ogowem, kteréž ste zamordovali.

11. A ty wécy slyšijsi vleklisime
se, a zemlono gesti srdce nasse, aniž
zůstal w nás duch k wgitj wasse-
mu: nebo hospodin Bůh wáss oně
gest Bůh na nebi sovchu, y na
zemí dole.

12. Vlynj tedy přisahňete mi
steze hospodina, abyste, gako seim
gá milosrdenství včinila s wámi,
tak y w y včinili s domenit otce
meho, a dali mi prawé znamení,

13. Abyste zahowiali otce me-
ho, y matku, bratty y sestry mé, y
wszechy wécy, kteréž gegich gsau,
s (abyste) wyswobodili dusse nasse
od sineti.

14. Kterýžto odpověděli gj:
Dusse nasse nechť gest za wás na-
sinet, gesklize wissat neproness-
nás. a když dá nám hospodin ze-
tni, včinjne s tebau milosrdenství
a prawdu.

15. Zpustila tedy ge oknem po
prowazu: nebo dům gegi byl při-
zdi (městské).

16. Y řekla k nim: Vstupte
na hory, aby snad nepokali se s
wámi wracuglyc se: a tam se kteg-
te za tři dni, dokawádž se zase
nenavráti, a tak půjdete cestou
swou.

17. Kterýž řekli k nj: Vlebz
deme povinni tauto přisahau, kte-
rauž sy nás zavázala:

18. Gesklize když wegdemec
země, nebude znamení provázeck
tentu čerwený, a nevzážessi ho
w okně, kterýž sy nás zpustila:

a otce střeho, y marky, y bratři,
y rossi rodiny své neshromáždili
do domu svého.

19. Ráby myslí ze dwiejs do-
mu swého, ktepo geho bude na
blatu geho, a my budeme newins-
ni. Wszedních pak ktere, kteříž
s tebou w domě budau, připadne
na blatu nassi, gesklize se gich
kdo dorke.

20. Gesklize pak kudess chris-
tianos prozraditi, a řec tuto prones-
si na gewo, budeme * čistí od
teto přisahy, kteranž sy zavázala
nás.

21. A ona odpověděla: Ga-
kož ste mluwili, tak se staní. Y
propustivsi ge aby sli, zavěsila
provázeck čerwený w okně.

22. Oni pak gdance přisli na
hory, a zůstali tam tři dni, dosudž
se nenavrátili, kteříž (ge) byli
honili: nebo hledajce po rossi ces-
tě, nenalezli gich.

23. Kterýž když wessli do me-
sta, sprehéri se vrátili, a zseau-
pili z hory: a přeplawiwoše se
přes Jordán: přisli k Jozue synu
Eluni, a wyprawowali gemu wszech-
ky wécy, kteréž se gím byly při-
hodily,

24. A řekli: Dal hospodin wszech-
ku zemi tuto w ruce nasse, a sru-
žhem poraženi sau wisseni obywas-
tclé gegi.

* prosti,

Kapitola III.

Jozue přečák s lidem k Jordánu,
předpověděl, gakž zárat stane se s
Jordánem. 14. Jordán w čas svého
rozvodnění wychl, a lid Boži s juchý-
ma nobama geg přessel.

1. Tedy Jozue w nocu wstal
hnul stany: a wyszedsse z
Scym přisli k Jordánu on y
wsjiceni

wysłani Synowé Izraelští, a zůstali tu za tři dny.

2. Kteržto když pominuli, sli wypoławaci prostředkem stanů,

3. A počali volati: Bdyž vzejte Archa vmluvy Hospodna Boha wasseho, a kněži rodu Lewitského nesoucý gi, wytaké powstaňte, a gděte za předcházejicými:

4. A bud mezy wámi a Arche násto dvanácte mužů z pokolení Izraelských po generaci z počátku původního.

5. V řekl Jozue k lidu: Poříděte se: nebo žeby rázna včinu Hospodin mezy wámi dítavé vás.

6. V řekl k kněžím: Wezměte Archa vmluvy, a gděte před lidem. Kteržto rozkázali naplnit vše, vzali, a sli před nimi.

7. V řekl Hospodin k Jozue: Dnes začnu povyšovat tebe před vším Izraelem: aby viděli, že jakož sem byl s vlastním, také v tebou gsem.

8. Ty pak přikáz kněžím, kteříž nesou Archa vmluvy, a rci gim: Bdyž wegdete v dílu wody Jordánské, stúpte v ní.

9. V řekl Jozue k synům Izraelským: Přistupte sem, a slyste slovo Hospodina Boha wasseho.

10. A opět řekl: V tom vás budec, že Hospodin Bůh živý v prostřediu vás gest, a vyplňni před tváří wasi Chananejského, a Herhegského, Hewegského, a Ferezeugského, Gergezeugského také a Gebuzegského, a Amorheugského.

11. Aby, Archa vmluvy Pán na vás země předegde vás přes Jordán.

12. Připravote dvanácte mužů z pokolení Izraelských po generaci z počátku původního.

13. A když postaví Merege noh svých kněží, kteříž nesou Arche Hospodina Boha wasi země, v wodách Jordánských, wody, kteréž nižší jsou, zbehnau, a zhynau: ktere pak ze svrchku přicházegi, wgedné hromadě se zastaví.

14. Tedy wysel lid z stanů svých, aby přesel Jordán: a kněží, kteříž nesli Archa vmluvy, sli před ním.

15. A když oni wessli do Jordánu, a noby gegich omocily se v dílu wody (Jordán pak bývá řecené svého v čas žné byl naplnil)

16. Stály wody zstupující na generaci míste, a tu podobenstvím hory nadwosse se ukazovaly se zdaleka, od města, kteříž slove Adom, až k místu Barthan: ktere pak nižší byly, do moje pausné (ktere nyní slove mrtvé) zstaupily, až do konce zhynuly.

17. Lid pak sel proti Gerychu: a kněží, kteříž nesli Archa vmluvy Hospodinovy, stáli na suché zemi v prostřed Jordánu podpísaní, a westeren lid po suchém řecenství přecházel.

Kapitola IV.

Wyzdvijení kamenů na památku wysłanní Jordánu, dvanácti v Galgala; 9. a ginych dvanácti v prostřed Jordánu.

1. Kteržto když přessli, řekl Hospodin k Jozue:

2. Vyber dvanácte mužů, generaci z počátku původního:

3. A přikáz gim, ať wezmou

z prostředku Jordánského řečiště, kdež stály nohy knějské, dvanácte nejvýznamnějších kamenů, kteréž posložíte na místě ležení, kdež rozbití gete stany této noci.

4. U počvalal Jozue dvanácte mužů, kteréž byl vybral z synů Izraelštých, z každého pokolení jednoho, a řekl k nim:

5. Gděte před Archanem Hospodina Boha vašeho do prostřed Jordánu, a něste odvud na ramenau svých gedenkaždý po jednom kamenu, podle počtu synů Izraelštých.

6. Aby bylo znamení mezi vás: a kdyžby se rázali vás synové wasi z cytra, řkavce: Co znamenají tito kamenové?

7. Odpovíte gím: * Zbýnuly wody Jordánu před Archanem vmluvy Hospodinovy, když sňala přesně: proto položení sau kamenové tito na památku synů Izraelštých až na věky.

8. Včinili tedy synové Izraelští, gakož přikázal gím Jozue, nesouce z prostředku řečiště Jordánského dvanácte kamenů, gakož byl Hospodin genu přikázal, podle počtu synů Izraelštých, až na místo, kdež stany rozbití, a tam položili ge.

9. Jiných také dvanácte kamennů položil Jozue do prostředku řečiště Jordánského, kdež stál kněz, který nesl Archanu vmluvy: a gšan tam až do dnešního dne.

10. Kněz pak, který nesl Archanu, stál v prostřed Jordánu, dokudž se všecky věci nenaplňaly, kteříž aby Jozue mluvil k lidu, byl přikázal Hospodin, a řekl genu Mlogžíss. U pospíšil lid, a přesel.

11. A když přessli všecky, přesná u Archa hospodinova, a kněz ji sli před lidem.

12. Synové také Křbenovi a Šédovi, a polovice pokolení Izraelského u odění sli před syny Izraelštými, gakož gím byl přikázal Mlogžíss:

13. A čtyřicet tisíců bogowníků po zástupcích a haussích sli po rovinách a polích města Geryha.

14. V ten den zvelebil Hospodin Jozue především Izraellem, aby se ho báli, gako se báli Mlogžíss, dokudž byl živ.

15. U řekl k němu:

16. Přikáz kněz jím, který nesl Archanu vmluvy, ať vystoupí z Jordánu.

17. Sterž přikázal gím, řka: Vystope z Jordánu.

18. A když vystoupili nesouce Archanu vmluvy Hospodinovy, a po suché zemi slapati počali, nasměrily se wody do řečiště svého, a řekly, gako prvé řekaly.

19. Lid pak vystoupil z Jordánu, desátého dne měsíce prvního, a rozbili stany v Galgalu, proti východní straně města Geryha.

20. Dvanácte také kamenů, kteréž byli vžali z řečiště Jordánského, položil Jozue v Galgalu.

21. U řekl k synům Izraelštým: Kdyžby se otázali synové wasi zeytra otců svých, a řekli by gím: Co znamenají kamenové tito?

22. Ulavčte ge, a díte: Po svém řečišti přesel Izrael Jordán tento,

23. Když Hospodin Bůh vás vysutil wody gebo, před oblicejemi wasim, dokudž ste nepřessli:

24. Gálož byl včinil prwé w mori čerweném, kteříz wysussil, dokudž sime neprěssi:

25. Aby poznali wssickni národowé země neysylnegssi ruku Hosподinowu, abyste y wy báli se Hosподina Boha wasseho každého času.

* Zplynnu'v.

Kapitola V.

Služba na Amorrhegsské a Chananejské pripadla. 3. Obřezání synů Izraelstých, a slawnost Velikonoční. 12. Man na přeseti přesala, a Izraelstí naposledi gedli z obou Chananejské země. 13. Jozue widěl Argela.

1. Když tedy vlysseli wssickni králové Amorrhegssi, kteříz bydlili za Jordánem k západní straně, y wssickni králové Chananejskí, kteříz voládli blízko ležícími miliy v velikého moře, že wysussil Hospodin řeku Jordán před syny Izraelstými, dokudž neprěssi, * rezplynulo se řídce gezgich, a nezůstal w nich duch, bozgich ke vgití synů Izraelstých.

2. Toho času řekl Hospodin k Jozue: Vděleg sobě nože kamenné, a obřej podruhé syny Izraelské.

3. Včinil, což byl přikázal Hospodin, a obřezal syny Izraelsté na pařbku neobřízeť.

4. Čato pak gest příčina druhého obřezání: Wesskeren lid, kteříž wysel z Egypta pochlavoj mužstého, wssickni bogownj muži, zejména na pařsti w předlauhém obřázení na cestě,

5. Kteríž wssickni obřezání byli. Lid pak, kteříž se zrodil na pařsti,

6. Přes čtyřicet let chůze po velmi široké pařsti, nebyl obřezán: dokudž nezahynuli, kteříž

nepostauchali hlasu Hospodinowu, a kterýmž prwé byl zapřisáhl, že nevkáže gím země mlékem a strdi rezauč.

7. Těch synové vstoupili na místo otců, a obřezání sau od Jozue: nebo gálož se byli narodili, (tak) w neobřízce byli, aniž ge kdo byl na cestě obřezal.

8. Když pak wssickni obřezání byli, zůstali na též místě stanů, dokudž se nezhogili.

9. Y řekl Hospodin k Jozue: Dnes sem odgal pohaněnij Egyptské od wás. Y nazváno gesto jméno místa toho Galgala, až do dnešního dne.

10. Y zůstali synové Izraelští w Galgala, a slavili velikau noc, čtrnáctého dne měsýce, k večeru, na polich Gerycha:

11. A gedli z autod země druhého dne, chleby přesné, a pražmu téhož léta.

12. Y přestala manna, když gedli z autod země, aniž požívali vše počrnu toho synové Izraelští: ale gedli z autod země Chananejské příjomného ročku.

13. Když pak byl Jozue na poli města Gerycha, pozdwihl oči, a vzrál muže, an stojí proti němu drže meč dobytý, y ſtel k němu, a řekl: Vyli nás, čili nepráci celu?

14. Kterýž odpověděl: Nikožli: ale gsem knižce wogsta Hospodinowa, a nyní přicházím.

15. Padl Jozue tvář na zem. A pokloniv se, řekl: Co Pán můž mluví k služebníku svému?

16. Džug obuv z nob svých: nebo místo, na kterémž stojíss, swaté

swaté gesti. V včinil Jozue, gáz
kóž genu bylo rozkázáno.

* Zemdecko.

Rapitola VI.

Město Geryho dobyto a zleněno.
22. Sama Rahab s rodinou svou za-
chována. 26. Jozue wydal klarbu na
toho, když za se stávěl Geryho.

1. **G**eryho pak bylo zavřené a
ohrazené pro strach synů
Izraelštých, a žádný nesměl vyu-
jiti, ani vogni.

2. **Y** řekl Hospodin k Jozue:
Aly dal se m v ruce tvé Geryho,
y krále geho, y wossecky silné muže.

3. Obegdite město wissíni bo-
gownicy gednau pi es den: tak
včinjte za sest dnj.

4. Sedmého pak dne kněží ač
wezmau sedm trub; gichžto vžij-
wánj gest v milostivém létu, a
ač. gdau před Archaum vmluvy:
a sedmkráte obegdete město, a kněz
ži traubiti bude v trauby.

5. A když zavřenj zwuk traub-
by delší, a prodrobowaný, a v
všich wassich bude zvučeti, zkři-
kne wossecken lid kříkem přewelíz-
kým, a zdi města z gruntu se oboz-
ři, a wegde gedenkazdý ijm nje-
stem, proti kterémž státi bude.

6. Powolal tedy Jozue syn krun.
kněží, a řekl k nim: Wezměte Ar-
chu vmluvy: a sedm giných kně-
ži ač wezmau sedm trub let mi-
lostivých, a ač gdau před Archaum
Hospodinowau.

7. K lidu také řekl: Gdore, a
obegdete město, zbrogni, gdauce
před Archaum Hospodinowau.

8. A když Jezue slova dokon-
al, a sedm kněží traubilo na sedm
trub před Archaum vmluvy Ho-
spodinowau,

9. A wossecko wogsto zbrogné
předcházelo, ostatní lid obecný za
Archaum sel, a po wossech místech
trauby zvučely,

10. Byl pak přikázal Jozue k-
du, řka: Nebudete kříčeti, aniž
bude slyšán hlas váš, aniž prez-
rá řec z všich wassich wygde: dokudž
neprigde den, v němžto řeknu
vám: Wolejte a kříčte.

11. Obessla tedy Archa Hospo-
dinowa město gednau přes den, a
nawratitovsi se do stanu zůstala
tam.

12. Když tedy Jozue v noci
vstal, nesli kněži Archa Hospo-
dinowu,

13. A sedm z nich sedm trub;
gichžto vžijwánj gest v milostivém
létu, a sli před Archaum Hospo-
dinowau křácegice, a traubice: a
zbrogný lid sel před nimi: ostatní
pak lid obecný sel za Archaum, a
traubil na trauby,

14. Y obessli město druhého dne
gednau, a nawratili se do stanu.
Tak činili za sest dnj.

15. Dne pak sedmáho, na vstois
té vstavosse, obessli město, gákož
bylo vloženo, sedmkráte.

16. A když v sedmém obchá-
zenj kněží traubili v trauby, řekl
Jozue ke wsemu Izraelowi: Kří-
čež: nebo dal vám Hospodin
město:

17. A budíž to město prokle-
te: y wossecky wécy, křečž v něm
gsau, Hospodinu. Sama Rahab
newěstka ač gest živa, scwossemi,
křečž s nj gsau v domě: nebo
scyla posly, křečž sine poslali.

18. Wy pak wystřege se,
abyste se z těch wécy, křečž zapo-
vědny sau, něcož nedotýkali, a
nchyli

nebyli vinni přestoupením, a všeset
čta vogně Izraelští byly v hře-
chu, a zformovaly se.

19. Cožkoli pak bude zlata a
stříbra, a nádob měděnných, a žez-
lezných, Hospodinu ať gest posvě-
cenou, gře zloženo v pokladech
geho.

20. Když tedy všecken lid kři-
čel, a roubilo se v růady, když
v všech množstvích hlas a zvuk za-
vzněl, hned zdi padly: a vstav-
pil gedenkaždý strze místo, které
proti němu bylo: v růzali město,

21. Uzmordovali všecky, kte-
říž byli v něm, od muže až do
ženy, od dítěte až do starce. Mož-
ly také, v ovce, v osle, oštostí
meče zabili.

22. Dvěma pak mužům, kte-
říž říkali poslání byli, řekl Joz-
ue: Vezďte do domu ženy ne-
věstky, a vyvedte ji, v všecky
věcy, kteréž gegi gře, gakož ste
ji přisahau vteřdili.

23. V všedssce mládency vyz-
vedli Rahab, v rodice gegi, brat-
ry také, v všecken nábytek, v roz-
dnu gegi, a vše za stany Izrael-
štími zůstali rozházali.

24. Třetíto pak, v všecky vě-
cy, kteréž v něm byly, zapálili:
krom zlata, a stříbra, a nádob
měděnných, a železa, kteréž do poz-
lednice Hospodinovu posvětili.

25. Rahab pak nověšku a dům
sece gegiho, v všecko, což me-
la, živě zůstavil Jozue: v byz-
dlili v prostřed Izraele až do dne
jeho dne: protože stryla poz-
ly, kteréž byl poslat k ohlednutí
Getycha. V tom času zlořečil
Jozue, řka:

26. Zlořečený muž před Hospod-

dinem, kterýžby vzbudil, a vzdě-
lal město Getycho. V prvoroz-
zeném svém ať položí základy geho,
a v nevysočném z dětí
(svých) ať postawi brány geho.

27. Byl tedy Hospodin s Joz-
ue, a jméno geho rozhlášeno gest
po všší zemi.

Kapitola VII.

Izraelští pro krádež Achánova po-
raženi. 6. Jozue orlakával tu poráž-
ku. 25. Achán z rozkazu Božího vka-
menován, a všecko což měl, spáleno.

1. Synové pak Izraelští pře-
staupili přikázání, a oso-
bili sobě věcy oddělené*. Ktebož
Achan, syn Charini, syna Žabdy,
syna Žáte z pokolení Juda, vjal
něco z věcy oddělené. V rozhně-
val se Hospodin na syny Izraelšté.

2. A když postal Jozue muže
z Getycha proti Hai, kteréž gest
wedle Berchawen, k východní straně
městečka Berhel, řekl jim:
Vstupte, a ohledněte zemi. Bez-
řízto naplnivé přikázání ohledli
Hai.

3. A navrátiš se, řekli ge-
mu: Nechte novstaupí všeckem lid,
ale dva neb tři tisíce mužů až
gdu, a zahladí město: Proč
všeckem lid darmo se obřejovati
bude proti velmi málo neřádeč-
lum?

4. Vstaupili tedy tři tisíce bož-
gowníků. Kteríž hned vtekli,

5. Obiti sau od mužů města
Hai, a padlo z nich třicetí šest
lidí: v honili ge nepřátele od brá-
ny až do Sabatym, v padli z vr-
chu vtekli: v vleklo se srdečí liz-
du, a gako voda rozpustilo se.

6. Jozue pak rozerhl roucha
svá, a padna tvář na zem před
Achanem.

Achau Hospodinowau až do wę-
żera, tak on gał wosickni statij
Izraelstj: a sypani prach na blas-
wy swé,

7. Y źekl Jozue: Ach Pane
Boże, co sy chceł přewesti lid ten-
to přes Jordán źeku, abys dal
nás w ruce Amorthegeſtěho, a
zahladil? O bychom, gakož fine
počali, byli zůstali za Jordánem!

8. Můg Pane Boże co djm,
wida Izraelc an většá před nepřá-
tely swými:

9. Uslyši Chananegeſtj, y wos-
tění obywatele země, a spolu se
sbrauce w hromadu, obklíči nás,
a shladí gméno nasze z země: a
což včinjs velikému gménemu swé-
mu?

10. Y źekl Hospodin k Jozue:
Wstanž, proč ležis twáčj k zemi?

11. Zbřessil Izrael, a přestau-
pil vmluwu man: a wzali z po-
swěceniny, a všeadi, a zflamali,
a skryli mezy nádobami swými.

12. Uniž bude mocy státi Izrael
před nepřáty swými, a před ní-
mi všeče: nebo poskvrněn gest
wécy oddelenau. nebudu wjce s
wámi, dokud nepotřete toho, kdo
tjm hřichem winen gest.

13. Wstan, posvěť ldu, a rcy
gim: Posvěkte se k zeytiku: nebo
tyro wécy prawj Hospodin Bůh Iz-
raelstj: Wécy oddeleno v prostřed
tebe gest, Izraeli: nebudeš mo-
cy státi před nepřáty swými, do-
kud nebude wylazien z tebe, kdo
tjm hřichem poskvrněn gest.

14. Y přestoupíte ráno, geden-
kazdy po swém pokolenj: a kteréž
kol pokolenj los nalezne, přistau-
pi po přibuzenstwych swých, a při-
buzenstwji po domjoh, a domowé
po možjoh.

15. A ten, kdožkolí w tom hři-
chu popaden bude, spálen bude
ohněm swostim statkem swým: ne-
bo přestoupil vmluwu Hospodino-
wu, a včinil neflechetnost w Iz-
raeli.

16. Wstaw tedy Jozue ráno,
postawił Izraelc po pokolenjch ge-
gich, a nalezeno gest pokolenj Ju-
dowo.

17. Kteréžto když wedlé ro-
dù swých přivedeno bylo, nalezen
gest rod žáte. Y ten také před-
stawił po čeledech, nalezl žadby:

18. Gehožto čeled rozděliw po
gednom muži zwłasť, nalezl Ach-
ana syna Chatmi, syna žadby, syna
žáce z pokolenj Júdowa.

19. Y źekl Jozue k Achananowi:
Synu můg, deg chwálu Hospodis-
nu Bohu Izraelstému, a wyzneg-
se, a oznám mi, co sy včinil, netag-

20. Y odpoveděl Achana Jozue,
a źekl genu: Prawdiwé gá sem
zbřessil Hospodinu Bohu Izrael-
stému, a takto, a takto sem včinil.

21. Nebo sem widél mezy lau-
pežemi pláště červený welmi do-
brý, a dwé sté lotů stříbra, a pra-
widlo zlaté paděsati lotů: a požá-
daw wozal sem, a skryl sem w zem-
i proti prostředku stanu mého, a
stříbro wykopanau zemj sem při-
kryl.

22. Poslal tedy Jozue služeb-
níky: kteříž běžerøsse do stanu ge-
ho, nalezli wosicky wécy skryté w
téniž místě, y stříbro spolu.

23. A wzawosse z stanu přine-
sli ty wécy k Jozue, a ke wosicem
synům Izraelstým, a powrhlí před
Hospodinem.

24. Wzaw tedy Jozue Achana,
syna žáce, y stříbro, y pláště, y
zlaté

zlaté prawidlo, syny také, y dcery geho, woly y osly, y owce, y sám stan, y wseckem nábytek: (a weſtěten Izrael s nimi) wedli ge do audoli Achor:

25. Budežto řekl Jozue: Že sy zformautil nás, zformavil tebe Hospodin w tento den. Y vkaſ menoval geg wſſerem Izrael: y wſſeky wécy, kteréž geho byly, ohněm stráveny sau.

26. Y shromáždili naň hromadu velikau kamenj, kteráž zůstává až do dnešního dne. Y odvratáčena gest prchliwoſt Hospodis nowa od nich. A nazváno gest gméno mýsta toho, Audoli Achor až po dnes.

* K spálení, a do pokladnice Hospodis nowy.

Rapitola VIII.

1. Tažení lidu Izraelského k městu Hai.
19. Město Hai wzato, a král geho oběſen. 30. Oltář wzdelán. 32. Weypis zákona napián. 34. Požehnání a zláření rozhláſena.

1. Nekl pak Hospodin k Jozue: Vlebog se, ani se strachuj: pogmi s sebou wſſecto množství bogownjků, a vstana vstop k městu Hai. Hle dal sem v rukou tu čvau krále geho, y lid, y město, y zemi.

2. A věniſs městu Hai, a králi geho, gako sy včinil Gerychu a králi geho: laupež pak, y wſſeky živocichy poběžete sobě: polož zálohy městu za njm.

3. Y vstal Jozue, y wſſecto wogſto bogownjků s njm, aby vstoupili k Hai: a vybraných třicetci tisíců mužů silných poslal v nocy,

4. A přikázal jim, řka: Poznejte zálohy za městem: aniž dále

odcházezte: a budete wſſickni hotovi.

5. Gá pak, a ostatní množství, kteréž semnau gest, přistoupjme z protiwoň strany proti městu. A když vygdau proti nám, gako přewé smě včinili, vříkati budeme, a hřibety obráťme:

6. Dokud honje (nás) od města dálegi odwedeni nebudau: než bo se domnívatí budau, že my vříkame gako přtwé.

7. Když tedy my budeme vříkati, a oni honiti, vstanete z záloh, a město kazyti budete: a dá ge Hospodin Bůh wáss w ruce wasse.

8. A když vezmete (město) zazpalte ge, a tak wſſeky wécy vdejláte, gakož sem rozháſal.

9. Y pustil ge, a sli na místo záloh, a sedeli mezi Bethel, a Hai, k západní straně města Hai: Jozue pak té nocy zůstal v prostřed lidu.

10. A vstav w svítání sečl tovaryſſe, a vstoupil s Staršími před wogſtem obklíčen gsa pomocí bogownjků.

11. A když přiſlli, a vstoupili z protiwoň strany města, stáli na straně půlnoční města, mezi kterýmž a nimi w prostředu bylo audoli.

12. Pět pak tisíců mužů byl vybral, a položil w zálohách mezi Bethel a Hai, z strany západní téhož města:

13. Wſſecto pak ostatní wogſto třdilo se k straně půlnoční, tak že neyposlednější toho množství dosahovali západní strany města. Odšel tedy Jozue nocy té, a stál v prostřed audoli.

14. Což když vžel král Hai, pospíšil ráno, a wyssel se wssim wogstem města, a zřídil wogsto proti paussti, nevěda, že pozadu řeči wagj se zálohy.

15. Jozue pak, a wsecken Izrael poštaupili z města vkažugice na sobě strach, a vřekagice po cestě pausstě.

16. Ale oni spolu křičce, a sebe wespolek ponaukagice, honili ge. A když odessli od města,

17. A ani geden w městě Hai a Bethel nezůstal, kterýžby uchoval Izraele (gakž wýběhlí necháwše měst otevřených).

18. Řekl Hospodin k Jozue: Pozdwižni sstiu, kterýž w tuce twé gest, proti městu Hai, nebo robě dám ge.

19. A když zdwižil sstiu proti městu, zílohy, kteréž se tagily, vstaly hněd: a wssedsse do města, vzaly, a zapálily ge.

20. Uloží pak města, kterýž honili Jozue, ohlédsse se, a widauce deym města až k nebi wstupi: nemohli dále sem y tam vrcy: zvláště poněvádž ti, kterýž se byli vkažowali, gakoby vřekali, a sli k paussti, tem, kterýž ge honili, velmi sylně se zprotiwili.

21. Y wida Jozue, y wsecken Izrael, žeby vzato bylo město, a deym města wystupuge, navrátilo se bil muže Hai.

22. Poněvádž y ti, kterýž byli vzali, a zapálili město, wssedsse z města proti svým, počali bjet nepráately, kterýž byli v přestřed (Izraelských). Když tedy z obagi strany nepráatelé mordowáni byli, jak že žádný z tak velikého množství není zachován,

23. Krále také města Hai padli žiwého, a dali Jozue.

24. Když tedy wssickní zmordowáni byli, kterýž byli honili Izrael vřekagicího k paussti, a na témaž místě od meče padli, navrátilo se synowé Izraelští, mordowali w městě.

25. Bylo pak (těch) kteříž téhož dne padli, od muže až do ženy, dwanácte tisíc lidí: wssickní města Hai.

26. Jozue pak nestrál ruky, kterauž byl wzhůru wztáhl, drží sstiu, dokudž nebyli zmordowáni wssickní obywatele Hai.

27. Howarda pak a laupež města rozbítovali mezi seba synowé Izraelští, gakž byl přikázal Hospodin Jozue.

28. Kterýž zapálil město, a vznil ge, hromadou wěčnau:

29. Krále také geho oběstvila sibenicy až do večera, a západu slunce. Y rozkázal Jozue, a zlosili tělo geho z kříže: a powrhli v samé brány města, nametavše naň velikau hromadu kamení, kteráž zůstává až do dneshního dne.

30. Tehdy wzdělal Jozue oltář Hospodinu Bohu Izraelstěmu na hoře Hebal:

31. Gakž byl přikázal Ulogžíssu služebník Hospodinu w synům Izraelským, a napsáno gest w knize zákona Ulogžíssowa: oltráž pak z kamenů nevhlazených, kterých nedoklo se železo: a obětovat na něm zápalné oběti Hospodinu, a zabíl pořegně oběti.

32. A napsal na kameních wypis zákona Ulogžíssowa, kterýž on byl wydal před syny Izraelštími.

33. Wsecken pak lid, a Statili

ſchli, a přijímau za staralosti zdroz
bili ſe.

13. Boženné láhvice nové nař
plnili ſine, gíz rozpuštané ſau, a
pořhané. Raucha a řetvorce, do
kterých ſe obláčme, a které máme
na nohách, pro dluhlost daleké ce
ſty, otcélé ſau, a téměř ſeffli.

14. Přigali ſe tedy z počtu ge
gich, a vši Hospodinových ſe neoz
rázali.

15. U včinil Jozue s nimi po
fog, a vſed w ſmlauwu, ſlibil,
že zmordowaní nebudou: Vnižas
ta také množství přiſahli gím.

16. Po třech pak dnech učině
né ſmlauwy, vſlyſeli, že bydlí
blízko, a že mezi nimi budou.

17. U hnuli ſtany ſynové Iz
raelſti, a přiſli do měst gegich
třetjho dne, gichž rato gſan gmé
na: Gabron, a Baffra, a Berorh,
a Baryathyatym.

18. U nezmordowali gich, pro
to že přiſahli gím knižata množ
ství we gmenu Hospodina Boha
Izraelského. Kepral tedy vſecken
obecní lid proti knižatům.

19. Kteríž odpověděli gím:
Přiſahli ſme gím we gmenu Hos
podina Boha Izraelského, a pro
to nemůžeme ſe gich dotknouti.

20. Ale roto učinjme gím:
Necht ſau zachowání ſyce, aby ži
wi byli, aby hněw Hospodina ne
wzbudil ſe proti nám, kdybychom
křivě přiſahli:

21. Ale ak gſau tak žiwi, aby
k potřebám vſeho množství dři
wi ſekali, a wody nosyli. Kte
říž když ty věcy mluwili:

22. Powolal Jozue Gabaonyt
ſtých, a řekl gím: Proč ſte nás
lšíj oſklamati čtěli, abyste řekli:

Velmi daleko bydlíme od vás,
gejto gſte v prostřed nás:

23. Protož pod zločcením bu
dete, a nežhyne z rodu wasſeho,
kterýžby dříwji ſekal, a wody no
ſyl do domu Boha mého.

24. Kteríž odpověděli: Powe
dijo gſte nám ſlužebníkům twým.
že ſlibil Hospodin Bůh twýg klog:
žiſſowí ſlužebníku ſwému, že vám
dá vſecku zemi, a zahladí vſe
cky obywatele gegi. Bál ſme ſe
tedy vdelice, a opatřili ſme dusse
ſwé, vassim ſtrachem ſauce dohná
ni, a w tuto radu ſme vefli.

25. Uynj pak w ruce twé
gſme: co ſe tobě zdá dobrého a
prawého, učin nám.

26. Učinil ſe tedy Jozue, gaſko
byl řekl, a vyswobodil ge z ruky
ſynů Izraelſtých, aby nebyli zmor
dowáni.

27. U vſtanovil w ten den,
aby oni byli w ſlužbě vſeho lidu,
a oltáře Hospodinova, ſekagice
dříwji, a wody nosyce, až do při
tomního času, na místě, kteréžby
wywołil Hospodin.

Rapitola X.

Porajení pěti králi Amortheſtých,
na kteřichžto mogilo kameni prſelo,
12. Přes celý den zastavilo ſe slunce v
mírov. 26. Pět králi oběſeno, 28. a
města gegich vybogowaná.

1. Kteréžto věcy když vſlyſel
Adonyſedek král Jeruzas
lemſtý, totižto, že Jozue vzal
(město) Hai, a podvrátil ge (ne
bo gaſko byl učinil Gerychu, a krále
geho, tak učinil Hai a králi ge
ho) a že vtekli Gabaonytſti k Iz
raelovi, a ſmlauwu učinili s nimi,

2. Bál ſe velmi. Nebo mělo
veliké bylo Gabaon, a geden z
měst

20. Když tedy poraženi byli z uč Maceda, a pohubil ge ostrostí meče, a krále geho zabil, y wossecky obywatele geho: nenechal w něm ani malýho ostarčku. Y včinil králi Maceda, gako byl včinil králi Gerycha.

21. Y navrátilo se wossecko wogsto k Jozue do Maceda, kdež tehdáž byli stanové, zdravé, a v celém počtu: a žádný nesmíl proti synům Izraelským čnauti.

22. Y přikázal Jozue, řka: Obracejte dřu gestyně, a vyvedete ke mně pět králů, kterž se v ní frygj.

23. Y včinili služebnícy, gakž gům bylo rozházáno: a vyvedli k němu pět králů z gestyně, krále Jeruzalemstého, krále Hebron, krále Jerymoh, krále Lachys, krále Eglon.

24. A když vyvedeni byli k němu, svolal wossecky muže Izraelšté, a řekl ku knížatům wogsta, kterž s ním byli: Edete, a položte nohy na hrádla těch králů. Kteržto když sli, a na hrádla položených nobama slapali,

25. Opět řekl k nim: Nebogdte se, ani se strachujte, posylíte se, a budete slyši: nebo tak včiní Hospodin všechném nepřátelům wasim, proti kterýmž bogugete.

26. Y bil Jozue, a zamordoval ge, a powesyl na pěti dřez woch: a byli oběšeni až do včera.

27. A když zapadalo slunce, rozházal towaryšum, aby zložili ge z silbenc. Kteržto zložené vinetali do gestyně, w níž se byli stýli, a vložili na dřu gegj faz inen: vclíké, kterž zůstávají až do nyněgšího času.

28. Těhož také dne dobyl Jozue.

zuc Maceda, a pohubil ge ostrostí meče, a krále geho zabil, y wossecky obywatele geho: nenechal w něm ani malýho ostarčku. Y včinil králi Maceda, gako byl včinil králi Gerycha.

29. Přessel pak se všem Izraelcům z Maceda k Lebnu, a bolegoval proti němu:

30. Kterž dal Hospodin s králem geho w ruce Izraelovi: a pohubili město ostrostí meče, y wossecky obywatele geho. nenechali w něm žádných ostarčků. Y včinili králi Lebna, gako byl včinili králi Gerycha.

31. Z Lebna přessel k Lachys se všem Izraelcům: a wůkol spořádaw wogsto dobýval ho.

32. Y dal Hospodin Lachys w ruce Izraelovi, y dobyl ho druhý dne, a pohubil ostrostí meče, y wosseckou dusi, kterž byla w něm, gakož byl včinil Lebna.

33. Toho času vstoupil horam král Gazer, aby pomáhal Lachys: kterhož porazyl Jozue se všem lidem geho až do zahynutí.

34. Y přessel z Lachys do Eglon, a obchnal,

35. A vybogoval ge těhož dne: a zamordoval ostrostí meče wossecky dusse, kterž byly w něm, wedle wossek wěcy, kterž byl včinil Lachys.

36. Vstoupil také se všem Izraelcům z Eglon do Hebron, a bolegoval proti němu:

37. Dobyl ho, a pohubil ostrostí meče, krále také geho, y wossecka městečka fraginy té, y wossecky dusse, kterž w něm bydlily: nenechal w něm žádných ostarčků: gakož byl včinil Eglon, tak včinil y G.

Frále gegich zgjimal, zmordoval, a zahladil, gafóz byl přikázal gesmu Ellogžiss služebník Hospodis nov.

13. Kromě měst, kteráž byla na pahrbcích, a na vrších postavena, giná zapálil Izrael: gedno roliko Ašot neyohrazenegsí spásil oheň.

14. A wsecku laupež rých měst, y horada rozdělili mezy sebau synowé Izraelští, zmordovalosse wsecky lidi.

15. Gafóz byl přikázal Hospodin Ellogžissowi služebníku svému, tak přikázal Ellogžiss Jozue, a on wsecky věcy naplnil: nepominul ze všech přikázání ani gednoho slova, kteráž byl přikázal Hospodin Ellogžissowi.

16. Dobyl tedy Jozue wsecku zemi hornatou, y poledni, y zemi Šozen, y rovinu, y stranu západní, y horu Izraelšau, y pole gegj:

17. Y díl hory, kteráž wstupuje do Seit, až do Baalgad, po rovině Libánské pod horou Hermon: wsecky frále gegich zgjimal, zbil, a zmordoval.

18. Da mnoho času bogoval Jozue proti králům tém.

19. Nebylo města, gesstoby se poddalo synům Izraelským, krom Šewea, kterýž bydlil w Gabaon: nebo wsech bogem dobyl.

20. Hospodinovo zájisté všazzení bylo, aby se zavrdila srdeč gegich, a (aby) bogovali proti Izraelovi, a padli, a nezaslavili žádné milosti, a zahynuli, gafóz byl přikázal Hospodin Ellogžissowi.

21. W tom času přišel Jozue, a zmordoval Eknyma z hor, he-

bron, a Dabir, a Anab, a ze wsečeké hory Júdské a Izraelsté, a města gegich zkazyl.

22. Nezustavil žádného z plémene Eknymova, w zemi synů Izraelských: krom měst Cházy, a Čeh, a Azotu, w nichž samých zanecháni sau.

23. Opanoval tedy Jozue wsečku zemi, gafóz mluvit Hospodin f Ellogžissowi, a dal gi synům Izraelským f vládnutí, wcdlé dílu a pokolení svých. J' odpočinula zeiné od bogu.

Pojetagi se králové, kteří z jedné v druhé strany Jordánu od Moře jího zmordování byli: a gest gich počet třiceti a geden.

1. Sitio gsau králové, kteří zmordovali synowé Izraelští, a vládli zemí gegich za Jordánem f východu slunce, od potoka Arnon, až do hory Šetmon, y wsselikan praginu východní, kteráž patří f paussti.

2. Schon král Amorthegešs, kterýž bydlil w Hesebon, panoval od Aroer, kteréž postaveno gest na břehu potoka Arnon, a nad polovicí strany na andoli, a polovicí Galaad, až do potoka Jabot, genž gest meze synů Animon.

3. A od pausstře až do moře Černoth proti východu, a až do městečka pausstře, genž gest moře učislánegsí, f straně východní, po cestě, kteráž vede f Bethšimoth: a od poledni strany, gesstro leží pod Ašeroth, řazga.

4. Pomezý Oga krále Bézan, z ostatků Kassaim, kterýž bydlil w Ašeroth, a w Edrei, a panoval

gsem, kterýž ge zahladjin před tváří synů Izraelských. Protož ač přigde k dílu dědictví Izrael, gákož přikázal sem tebe.

7. A nynj rozděl zemi k vládci dědictví dewateru pokolení, a poslowicy pokolení Manaaschowa;

8. S kterým Rúben a Gád opaznowali zemi, kterouž dal jim Mlogžiss služebník Hospodinu za řekou Jordánem k straně východní.

9. Od Aroer, kteréž postavěno gest na břehu potoka Arnon, a na prostřed audoli, y wſecká posle Wédaba, až do Dybon.

10. Y wſecká města Sehona, krále Amorrhegského, genž králowal w Hesebon, až k pomezí synů Ammon.

11. A Galaad, a pomezí Gessury, a Machaty, y wſecku horu Hermon, y wſeckem Bázan až do Sálecha.

12. Wſecko království Ogá w Bázan, genž králowal w Astaroth a w Edrei, on byl z ostatků Kaffaim: y zbil ge Mlogžiss, a zahladil.

13. Y nechteli zhubiti synové Izraelští Gessury a Machaty: y bydlili v prostřed Izraela až do dnešního dne.

14. Pokolení pak Léwí nedal vládci dědictví: ale darové a oběti Hospodina Boha Izraelského, toč gest geho dědictví, gákož nízvili genu.

15. Protož dal Mlogžiss vládci dědictví pokolení synů Rúben poslé rodů gegich.

16. A bylo gegich pomezí od Aroer, kteréž leží na břehu potoka Arnon, a v prostřed audoli též

hož potoka: wſecku fortetu, kteráž wede do Wédaba,

17. A Hesebon, y wſecky vesnice gegich, kteréž gsau w polich: Dybon také a Ramothbaal, a město Baalmaon,

18. A Jasja, a Cedymoth, a Neffaath,

19. A Baryathaim, a Sabama, a Sarathasar na hoře audoli.

20. Berhfogor, a Asdorh, Fayga, a Berhesimoth,

21. Y wſecká města polní, y wſecka království Sehona krále Amorrhegského, genž králowal w Hesebon, gehož zabil Mlogžiss s knížaty Madyánskými: Herca, a Kecem, a Sur, a Hur, a Rebeca weywody Schonovy, obyvatelé země.

22. A Baalaina syna Beorova wessice zabili synové Izraelští mečem s ginými zamordovanými.

23. Y včiněno gest pomezí synů Rúbenových Jordán řeka. To gest vládci dědictví Rúbenytských po gegich rodích, měst a vesnic.

24. A dal Mlogžiss pokolení Gád y synům geho po rodinách gegich vládci dědictví, gehož tento gest podjl.

25. Pomezí Jaser, y wſecká města Galaadská, a půl dílu země synů Ammon, až do Aroer, geslo gest proti Rabba.

26. A od Hesebon až do Kámoth, Maasse a Betonym: a od Manaatn až do pomezí Dabit.

27. W audoli také Betharan, a Bethremta, a Sokoth, a Safzon ostatní díl království Schoné krále Hesebon: toho také konec Jordán jest, až do poslední litiny

hebrejském postáni: slyšela toho čas
sí ře nini až do dnes trvá, tak
k bogowání, gáko k chození.

12. Protož deg mi hozu tuto,
kterauž slíbil Hospodin, když ty ráké
sí slyssel, na níž Enakymové gsau,
a města veliká a hrázená: budeli
snad sejmou Hospodin, a buduli
mocy vyhlaďti ge, gákož mi zas
slíbil.

13. Ý požehnal gemu Jozue i
a dal mu Hebron k vládatství.

14. U od toho času bylo he-
brej Balchba syna Jeffonova Če-
nežerštěho, až do dnešního dne:
nebo následoval Hospodina Boha
Izraelštěho.

15. Čměno Hebron prvé slav-
lo: Batyaharbe: Adam nevěří
mezi Kimpym tam položen gest:
a odpocinula země od bogů.

Rapitola XV.

Galá města, a které traginy dostaly
se lidem z volení Júdowa.

1. Protož los synů Júda po ro-
dých gegich centru byl: Od
pomezý Edom, paňstí Syn proti
poledni, a až do poslední strany
poledni traginy.

2. Počeréf geho od říce mo-
že neystauěgssího, a od zátohy ge-
ho, která patří k poledni.

3. U výchází proti vrchu říje-
rovému, a přichází do Syna: a
vstupuje do Rádesbarne, a při-
chází do Efron, vstupuje k Ads-
dat, a obcházege Barkaa,

4. U odnud přecházege do Alse-
mona, a přicházege do potoka Če-
gipštěho: y budou meze geho mo-
že veliké. Centr bude konec pos-
lední strany.

5. Od východu pak bude pos-

cátek, može neystauěgssí, až k po-
sledním končinám Jordána: a to,
což patří na půlnoci, od zátohy
može, až do též řeky Jordánské,

6. U vstupuge meze do Beth
Hagla, a gde od půlnoci do Beth
Urtab: vstupuge k kamennu Boen,
syna Ruben.

7. U chýlic se až k mezem De-
bera z andoli Achor, proti půlnoci
patří do Galgala; gesto gest
naproti výchází do Adommim,
od poledni strany potoka: a při-
chází přes vody, kteréž slovan
studnice slunce: a budou východo-
vé gegi k studnici Kogel.

8. U vstupuge přes andoli sy-
na Činnom po silané Gebuze k
poledni, centr gest Jeruzalém: a
odtud se pozdwihauc k vrchu hor-
y, kteráž gest proti Čeengiom k zá-
padu, ne, svrchu andoli Raffaim
proti půlnoci.

9. U gde od vrchu hory až k
studnici vody Kleffsoa: a přicház-
í až k vesnicem hory Efron: a
vří se k Baala, genž gest Bat-
yaharym, eo gest, gesto lesu.

10. U odchází z Baala proti
západu, až k horě Seit: a gde
podle bohu hory Tarym k půlnoci
do Cheson: a zstupuge do Beth-
sames, a přechází do Chanma,

11. U přichází proti půlnoci
strany Afferon po boku: a chýli
se k Sechrona, a gde přes horu
Baala: a přichází do Jebneel, a
velikého može proti západu kon-
cem se zavrtá.

12. Tyé gsau meze synů Júda
wůkol v rodech gegich.

13. Balchovi pak synu Jeffos-
nowu dal djl v prostřed synů Jú-
da, gákož byl příkázel gemu Hos-
podin;

49. A Danna, a Baryatifsens na, to gest Dabit:

50. Anab, a Istemo, a Anym,

51. Gosen, a Olon, a Gilo: měst gedenácte, a wsy gegich.

52. Atab, a Ruma, a Esaan,

53. A Janum, a Berhassua a Affca.

54. Ichamath, a Baryathars he, to gest Hebron, a Syot: měst devět, a wsy gegich.

55. Maon, a Carmel, a dyff, a Jora.

56. Iezrael, a Jukadam, a Janor,

57. Akain, Gabaa, a Thazima: měst deset, a wsy gegich.

58. Salkul, a Beesfir, a Sedor.

59. Mareth, a Berhanor, a Eleton: měst sest, a wsy gegich.

60. Baryathbaal, to gest Bar tyathvarym, město lesu, a Arubba: města dvě, a wsy gegich.

61. La pausti Betharaba, Neddyn, a Sachacha,

62. A Lebsan, a město soli, a Engaddy: měst sest, a wsy gegich.

63. Gebuzes pak obywatele Jeruzalemského nenobli synové Júdovi zahladiti: y bydlil Gebuzegs ký s syny Júdovými v Jeruzaleme až do dnešního dne.

Rapitola XVI.

O losu synů Efraim, Erebz Chananea neuvedeném: ale mezi nimi obývali.

1. Nadl také los synů Ioseffových, od Jordánu proti Serychu, a vodám geho od východu: pausti, kteráž vystupuje od Serycha k hoře Bethel:

2. A vychází z Bethel k Luze: a gde přes mezi Arky, Atharot,

3. A vystupuje k západu podél pomezí Jefficity až k pomezí Bechoron nížšího, a Gázer: a skoná: wagj se fraginy geho močem weslikým:

4. V vládli (tím) synové Ioseffovi, Mlanasses a Efraim.

5. V váněna gest meze synů Efraimových po rodech gegich: a vládařství gegich proti východu Atarot Haddat až do Berhoron hořejšího.

6. A výcházegj končiny do moře: Machmethach pak patří k půlnoci, a obchází meze proti východu v Chanathfelo: a přechází od východu Janor.

7. A vystupuje z Janor do Atarot, a Mlaaratka: a přichází do Serycha, a vychází k Jordánu.

8. Od Taffua gde proti mori do audoli třtinovatého, a gšau * východové geho do moře nejslánějšího. Toto gest vládařství pokolení synů Efraim po čeledech gegich.

9. A města oddělena sau synům Efraimovým v prostředí vládařství synů Mlanassesových, y wsy gegich.

10. A nezabil synové Efraim Chananea, genž bydlil v Gázer: y bydlil Chananegeký, v prostředí Efraima až do tohoto dne, dávage plot.

* Končiny.

Rapitola XVII.

Los a meze polovice pokolení Mlanassesova, z. tej dcer Sal sandových, 14. Domlauwaní se synů Ioseffových o džl wéissi.

1. Nadl pak los pokolení Mlanassesova: (nebo on gest prorozený Ioseffum) Mlafty ptwo-

ležných wožů vžijwagj Chananejskij, třetíž přebýwagj w zemi polní, w které gšau Berhsan, s wešnickami swými, a Ježrael vládnuacy polowicý andoli.

17. Y řekl Jozue k domu Jozeffovu, Efraimowu, a Manassewu: Lid mnohý gsy, a veliké syly, nebudess miji losu gednoho:

18. Ale pügdesa na horu, a prosekáss sobě, a wycistiss mista k přebývání: a budess mocu dale progriti, když podvorátiiss Chananejského, o němž praviss, že má železné wožy, a gest přeshlý.

Rapitola XVIII.

1. Postáni, keříky rozměřili zemi sedmeru rokolenj. 2. Díl pokolení Benjamina.

1. **J** shronili dili se wšickni sy nowe Jzraelskij w Sylo, a tu postawili učenec swědecwoj, a byla gím země poddána.

2. Bylo pak požádalo synů Jzraelských sedm pokolení, gčisko gessé nebyli wzali vládcestrwo svých.

3. K nimž Jozue řekl: Dokud chřadnute leností, a newcházec, abyše vládli zemi, kteraz Hospodin Bůh otců wassij dal wám:

4. Wyrovolte z každého pokolení tři muže, abyh gě poslal, ať gdou a obegdau zemi, a popisí gí podlé počtu každého množstwoj, a přinesau k mně, coby popsalí.

5. Rozdélte sobě zemi na sedm stran: Judas bud w mezech svých od stran poledni, a dům Jozeffovo od půlnocy.

6. Prostředni zemí mezi těmito popisíste na sedm dílu: a sem předlete ke mně, abyh před Hospodinem.

dinem Bohém wassim wám zde vrchl los:

7. Klob není mezi wámi díl Lewitů, ale kněžstvoj Hospodino: wo gest gegich dědictwoj. Gád pak a Ruben, a polowice pokolení Manasseva gíz byli wzali vládcestrwo svá za Jordánem k straně východní: kteraz dal gím Možžíso služebník Hospodinovo.

8. A když vestali nuzí, aby sli k popsaní země, přišazal gím Jozue, řka: Obegdete zemi, a popisíte gi, a vrátte se ke mně: abych zde před Hospodinem, w Sylo, vrchl wám los:

9. Protož sli: a prohlédse gi, na sedm dílu rozdělili, popisíse na knize. Y navrátili se k Jozue do stanu w Sylo.

10. Kterýž vrchl losy před Hospodinem w Sylo, a rozdělil zemi synům Jzraelským na sedm dílu.

11. Y vstoupil los první sy nù Benjaminových po čelcích gegich, aby vládli zemi mezi syny Júdovými, a syny Jozeffovými.

12. A byla meze gegich proti půlnoci od Jordánu: gdauc podlé boči Serycha půlnocní strany, a odtud proti západu (slunce) k horám rostupugie, a přeházegec k pevnosti Bethaven,

13. A přeházegec podlé Lazi k poledni, tak gěsí Berhel: a ztis puge do Aaroth addat, na hora, kteraz gest k poledni Bethoron dolegího.

14. A čtyři se obházegec proti mori k poledni hory, kteraz patří k Bethoron proti větru poklesnímu: a gšau východové gegi do Karyathbaal, gessto Slove y Raz.

11. A vstupuge od moře a Elatala, a přichází do Debbaeth, až k poroku, když gest proti Jeronam.

12. A obrací se od Sared proti východu (slunce), do končin Česlerhehabor: a vychází k Dabereth, a vstupuje proti Jaffie.

13. A odtud přechází až k východní straně Čerheffet, a Chozafyn: a vychází do Remmon, Amzath, a kloa.

14. A obchází k půlnoci Hesnachon: a gau vycházení gegi audoli Jefrahel,

15. A Bathet, a Kaaol, a Semeron, a Jedala, a Berhlehem: měst dvanacte, a výš gegich.

16. To gest dědici po pokolení synů řabulonových po rodinách gegich, města y vesnický gegich.

17. Izacharovi výšel los čtvrtý po rodech geho.

18. A bylo geho dědici, Jezrael, a Basaloth, a Sunem,

19. A Hassatim, a Seon, a Anaharath,

20. A Rabboth, a Cefyon, Abes,

21. A Rameth, a Engannym, a Enhadda, a Berheses.

22. A dochází meze geho až k Táboru, a Sehesyma, a Berhsames: a budou vycházení geho Jordán: měst šestnácte, a výš gegich.

23. To gest vládci svých synů Izacharových po rodech gegich, města y vesnický gegich.

24. Y padl los pátý po pokolení synů Aser po rodech gegich:

25. A byla meze gegich Halzath, a Cháli, a Beten, a Kaff,

26. A Kimelech, a Amaad, a Klesal: a přichází až do Barmelu mořského, a Syhet, a Kazbanith.

27. A obrací se proti východu (slunce) Bethdegon: a přechází až do řabulona, a do ašdol Jefrahel proti půlnoci do Bethmek, a Klybel. A vychází nilevau stranu Bábul,

28. A Abran, a Kohob, a Samon, a Bóna, až k Sydoni vělkému.

29. A navracuje se do Horma, až do města nevyhrazeného Círu, až do Hosa: a budou vycházení gegi do moře z pravého Achzyba:

30. A Amma, a Ziff, a Kohob, měst dvacetce, y výš gegich,

31. To gest vládci svých synů Aser po rodech gegich, a nička, y vesnický gegich.

32. Synů Keffhalimových padl šestý los po čeledech gegich:

33. A počala se meze z Heleff a Elon w Saanonym, a Adami, genž gest Kekeb, a Jebnael až do Lekum: a konec gegich až k Jordánu:

34. Y navracuje se meze proti západu do Ajanochabor, a odtud vychází do Hukka, a přechází do řabulona proti poledni, a do Aser proti západu, a do Judy k Jordánu proti východu slunce.

35. Města nevyhrazeného Aser sedym, Ser, a Kmath, a Kefarby, a Cencreth,

36. A Edema, a Arama, Aser,

37. A Edes, a Edrai, Enhasor,

38. A Jeron, a Magdalel, Horrem, a Berhanath, a Berhsames měst devatenácte, y výš gegich.

39. To gest vládci svých synů Keffhalii po rodech gegich,

9. Ta města vstanovena sú všechném synům Izraelstým, y příchozým, kteříž bydlili mezi nimi: aby rukl do nich, kdožby člověka neuveda zabil, a (aby) nevmlíl w ruce bližního, wylité krve poništiti žedagjichyho, dokawadž by nestál před lidem, aby wylezlíl při svau.

Rapitola XXI.

Církevici ojm měst a předměstí gegich vykazuje se Lewijím. 41. Dána se pokoj Izraelstým synům.

1. **Y** přistaupila knížata čeleďi Léwjí k Elceazarovi knězů, a k Jozue synu Nun, a k weywodám přibuzenství po gednonikaz ždém pokolení synů Izraelstých:

2. A mluwili k nim w Sylo w zemi Chananejské, a řekli: Hos spodin přikázal strze* ruku Ellogjissowu, aby nám dána byla města k přebývání, a podměstí gegich k chowání dobytka.

3. Y dali synové Izraelští z vládařství svých podlé přikázání Hosподinova, města y podměstí gegich.

4. Y wyssel los na čeleď Baath synů Arona kněze, z pokolení Júda, a Symonea, a Benjamina, měst třinácte.

5. A ostatním synům Baath, to gest Lewijím, kteříž zbyvali, z pokolení Efraima, a Dana, a polovice pokolení Manaesesa, měst deset.

6. Synům pak Čerson wyssel los, aby wzali z pokolení Zacharias, a Asera, a Neftahima, a z polovice pokolení Manaesesa w Bósan, měst w počtu třinácte.

7. A synům Merary po rodech gegich, z pokolení Rubena, a Gáda, a Zabulona měst dwanácte.

8. Y dali synové Izraelští Léwjí města a podměstí gegich gafou přikázal Hospodin strze ruku Ellogjissowu, wšech losem po děliwscie.

9. Z pokolení synů Júda a Symonea dal Jozue města: gich sáu tato jména:

10. Synům Aaronovým po čeledech Baath Lewijského rodu (nebo první los gím wyssel)

11. Beryarharbe otce Enakewa, genž slovo Hebron, na hoře Júda, y předměstí geho w wúkoli.

12. Počtak a wsy geho byl dal Kálebowi synu Jeffone k vlastnictví.

13. Dal tedy synům Arona kněze, Hebron, autočítstné město, a předměstí geho: a Lobna s předměstími geho:

14. A Jerher a Estemo,

15. A Holon, a Dabir,

16. A Alin, a Jeta, a Bethsames, s předměstími gegich: měst devět, z pokolení, jak povídno gest, dwau.

17. Z pokolení pak synů Benjamína, Čabaon, a Gabae,

18. A Anathoth a Almon, s předwěstími gegich: města čtyři.

19. Wšech spolu měst synů Arona kněze, třinácte s předměstími gegich.

20. Ostatním pak po čeledech synů Baath Lewijského rodu, totiž gest dano vládařství.

21. Z pokolení Efraima města autočítsté, Sychem s předměstími geho na hoře Efraim, a Házec,

22. A Rybsaim, a Bethhoron s předměstími gegich, města čtyři.

23. Z pokolení ruké Dan, Efrach, a Esbathon,

wraćte se, a gděte do stánku was-
síj, a do země vládectví, kte-
raž wám dal Ellogžjs słužebník
Hospodinu za Jordánem:

5. Toliko tak, abyste oltáře byly
plné, a skřítkem plnili přikázání,
y zákon, kterýž přikázal wám Ellog-
žjs słužebník Hospodinu, aby ste
milovali Hospodina Boha wasse-
ho, a chodili po všech cestách ges-
ho, a zachowávali přikázání gcho,
a přivzeli se ho, a slavili (mu)
ve všem stdu, a ve všem dusu
wasji.

6. V požehnal jim Jozue, a
propustil je. Kterížto navrátili
se do stánku svých.

7. Polovice pak pokolení Ma-
nassesova byl dal Ellogžjs volá-
dectví w Bázan: a protož polov-
wicy, která zůstala, dal Jozue mezi
ginými bratřimi gegich za
Jordánem k straně západní. A
když propausel je do stánku ge-
gich, a požehnal jim,

8. Řekl k nim: S velikým sta-
čkem, a bohatstvím navracujete
se k sydlum svým, s stříbrem a
zlatem, mědi, a železem, a s ra-
chem mnohým: rozděltež laupež
nepřátelstvu s bratřimi svými.

9. V navrátili se, a odcestli synové
k Řubenovi, a synové Gádovi, a
polovice pokolení Manassesova,
od synů Izraelských z Sylo, genž leží
w Chanaan, aby vespeli do Galaad,
země vládectví svého, kterouž by-
li obdrželi wedle rozkázání Hospo-
dinova řeče ruku Ellogžsowu.

10. A když přišli k pahrbkům
Jordánským do země Chanaan,
wzdělali podlé Jordánu oltář ne-
smírné velikosti.

11. Což když vstoupili synové

Izraelští, a k nim gtoj poslové
přinesli, že wzdělali synové Řu-
benovi, a Gádovi, a polovice
pokolení Manassesova, oltář w
země Chanaan, na pahrbcích Jor-
dánských, proti synům Izraelským:

12. Sesli se všici w Sylo,
aby vstoupili, a bogowali proti
nim.

13. A mezi tím poslali k nim
do země Galaad fineesa, syna Elcas-
zata kněze,

14. A deřet knězat o ním po
gednom z každého pokolení.

15. Kterýž přišli k synům Řu-
benovým, a Gádovým, a polovice
pokolení Manassesova, do země
Galaad, a řekli k nim:

16. Toto wzkazuje wesseru
lid Hospodinu: Haké gest ro
přestavpenj: Proč ste opustili Hos-
podina Boha Izraelého, wzdě-
lawisse oltář t svatoštádežny, a od
služby gcho odstaupisoffe?

17. Zdali se wám málo zdá, že
ste zhřessili w Beelfegor, a ož do
dnissního dne poskrtna toho hři-
chu w nás zůstává a množí z
lidu padli.

18. A wy dnes opustili steho
Hospodina, a zeyta na všechno Iz-
raelce hněw gho rozlití se.

19. Pakli zdá se wám, že ne-
čistá gest země vládectví wasse-
ho, předěte do země, w kteréž
stanek Hospodinu gest, a bydlete
mezi námi: toliko abyste od Hos-
podina, a od nassi společnosti ne-
odstaupili, wzdělawisse oltář, nis-
mo oltář Hospodina Boha nassischo.

20. Zdaliž Achán, syn Zácre
nepřestaupil přikázání Hospodino-
vo, a na wesseru lid Izraelský
hněw gho přišel: A on byl ge-
den

Kapitola XXIII.

Jozue blíživ se k smrti, napominal syny Izraelské k oštěhání Božích příkázanj. 12. Obzvášený pak bránil jim cewaryštwa moci s polohany.

1. Když pak pominul mnohý čas, když byl dal počog Hospodin Izraelovi, poddaw (mu) všecky národy světla, a Jozue gíz byl dluhověký, a velmi starého věku:

2. Powołał Jozue wſeho Izraele, a Starších, a knížat, a wůdců, y mistrů, a řekl k nim: Gásem se zstaral, a gsem seslěho věku:

3. A wy wſidjte wſecky věcy, kteréž včinil Hospodin Bůh wasse wſechném národům světla, kterak za was sám bogował:

4. A nynj že wám losem rozdělil wſecku zemi, od východní strany Jordánu, až k moři velkemu, a gessé mnoho národů pozůstáwá:

5. Hospodin Bůh wasse wylení ge, a odegme od twáři wasi, a wladnauti budete zemj, gakož wám slibil.

6. Toliko posylátc se, a budte pečlivi, abyste ostříhali wſech věcy, kteréž psány sau v knize zákonu Klugjissowa, a nevchylili se od nich ani na prawo, ani na lewo:

7. Abyste když wegdeté k národům, kteréž mezi wámi budau, nepřisahali ve jménu bohů gegich, a neslaužili jim, a neklaneli se jim:

8. Ale přidrželi se Hospodina Boha wasseho: což ste včinili až do tohoto dne.

9. A tehdyž odegme Hospodin

Bůh před obličejem wasjim národy veliké, a velmi silné, a žádný nebude moc vám odolati.

10. Geden z-wás honiti bude tisíc mužů neptárel: nebo vospodin Bůh wás sám za wás bogowati bude, gakož slibil.

11. Tohoto toliko neypilněgi hledce, abyste milovali Hospodina Boha svého.

12. Gestliže pak budete chci rěch národů, kteréž mezi wámi bydlegi, bludů se přidržeti, a s nimi se sinijeti křeče manželstwo, a přes celitvom se spogowati,

13. Gíz nynj vězte, že Hospodin Bůh wasse neschladí gich před twáři wasi, ale budau wám za gámu, a osydlo, a auraz z bohu wasseho, a koli w očích wasších, dokudž was neuwplénj, a neuwyladí z země této neylepsí, kteravž dal wám.

14. Hle gá dnes wcházím na cestu wsi země, a celau myslí poznáte, že ze wſech slaw, kteréž slibil wám Hospodin včiniti, gđeno nepominulo na prázdro.

15. Gako tedy splnil říkem, což slibil, a wſecky věcy ſčasné přiſly: tak přiwođe na was, což koli zého hrozyl, dokudž was neuwplénj, a neuwyladí z země této neylepsí, kteravž dal wám,

16. Protože ste pominuli vmluvu Hospodina Boha wasseho, kteravž včinil s wámi, a slaužili ste bohům cyzým, a flaněli ste se jim: brzo a rychle powstane proti vráni přehliwoſt Hospodinowa, a vyhlazení budete z země této neylepsí, kteravž dal wám.

stili Hospodina, a slaužili bohům cyzým.

17. Hospodin Bůh nás sám vywedl nás, a otce naše, z země Egypťské, z domu služebnosti: a včinil před očima našimi znamení velezlídá, a osíjal nás na všech cestách, po kterých jsme chodili, a ve všech národech, kdežto kteří jsme prošli.

18. A vyvolhl všecky národy, Amorthegeškého obyvatel země, do kterých jsme my veshli. Budeme tedy slaužiti Hospodinu, nebo on gest Bůh nás.

19. V řekl Jozue k lidu: Nebudete moci slaužiti Hospodinu: nebo Bůh svatý, a syn (horšší) milovník gest, aniž odpustí neznechecnostem wasim a hřichům.

20. Gestliže opustíte Hospodinu, a budete slaužiti bohům cyzým, obrátí se, a rápiti bude vás, a podvrátí, potom když vám přezáhal dobré věcy.

21. V řekl lid k Jozue: Nikoli tak nebude, gákož milujíss, ale Hospodinu slaužiti budeme.

22. A Jozue k lidu řekl: Swědkové geste vy, že ste sobě sami vyvolili Hospodina, abyste mu slaužili. V odpověděli: Swědkové.

23. Řekl: Ulynj tedy odvrzte bohy cyzý z prostředu vás, a nazkloňte srdeč svých k Hospodinu Bohu Izraelskému.

24. V řekl lid k Jozue: Hospodinu Bohu nássemu budeme slaužiti, a budeme poslušní přikázání geho.

25. Včinil tedy Jozue v ten

den smíravu, a předložil lidu přezáhanj a saudy w Sýhem.

26. Zapsal také všecká slova tato w knize zákona Hospodinova: a vzal kámen převolitý, a položil geg pod dub, který byl w Swatyni Hospodinové:

27. A řekl ke všemu lidu: Vy kámen tento bude vám na své dectví, že slyssel všecká slova Hospodinova, kteráž mluví vám: abyste potom snad zapříti necht li a klamati Hospodinu Bohu wassemu.

28. V rozhodl lid, gednohož každého do vládařství geho.

29. A po těch všech vnučel Jozue syn Nun, služebník Hospodinu, gá se ve stu a deseti letech:

30. A pochowali geg w končinách vládařství geho w Chasmatharc, který gest položeno na hoře Efraim, od půlnocní strany hory Gáas.

31. V slaužil Izrael Hospodinu po všecky dny Jozue, a Starší, který za dlouhý čas živo byli po Jozue, a který znali všecky skutky Hospodinovy, které byly včinil w Izraeli.

32. Rostl také Jozefov, který byli vynesli synové Izraelští z Egypta, pochowali w Sýhem, w džli pole, který byl koupil Jákob od synů Semora otce Sýhem, za sto mladých ovce, a bylo w vládařství synů Jozeffových.

33. Eleazar také syn Aarónův vnučel: a pochowali geg w Gazbaath fincesa syna geho, který mu dáno bylo na hoře Efraim.

17. Odšel pak Júdas s Synem onem bratrem svým, a porazily spolu Chananejského, kterýž bydlil v Seffaath, a zabili geg. A nazváno gesto jméno města, Horma, to gest, profetj.

18. Už dobyl Júdas Gázę s končinami geho, a Ascalon, u Afaxron s gegich mezemi.

19. Už byl Hospodin s Júdau, a vládl horami: aniž mohl vyplnit obywatele audoli, že měli mnoho wozů s kosači.

20. Už dali Bálébowi Hebron, gatož byl řekl Mlogijs, kterýž vyhlaďil z něho tři syny Knaorovy.

21. Gebuzea pak obywatele Jeruzaléma neuvyplnili synové Benyaminovi: už bydlil Gebuzeus s syny Benyaminovými v Jeruzalémě, až do dnešního dne.

22. Dům také Jozefu wstoupil do Berhel, a byl Hospodin s nimi.

23. Ulebo když oblehl město, kteréž prvé slavilo Lúzu,

24. Víděli člověka vycházejícího z města, a řekli k němu: Ufaž nám, kudy se vchází do města, a včinjme s tebou milostdenství.

25. Kterýžto když vcházel gini, vyhubili město osťostí meče: člověka pak toho, u všecku přibuzenství geho propustili.

26. Kterýž gsa propustěn, odšel do země Hethské, a vystavěl tam město; a nazval ge Lúza: kteréž se tak gmenuje až do dnešního dne.

27. Manasses také nezahlašil Bethsan, a Chanak s gegich wesnicemi, a obyvatelů Dor, a Jeblaam, a Uzageddo s wesnicemi gegich, a počal Chananejský bydliti s nimi.

28. Když pak posylán gest Israel, včinil ge poplatníky, a nechtěl vyhlaďti.

29. Efraim také nezabil Chananejského, kterýž bydlil v Gázer, ale bydlil s ním.

30. Žabulon neuvyhlaďil obyvatelů Ettron, a Kaałol: ale bydlil Chananejský v prostřed něho, a včiněn gest mu poplatníkem.

31. Uzer také nezahlašil obyvatelů Achro, a Sydon, Uhablab, a Uchazyb, a Helba, a Uffek, a Kohob:

32. A bydlil v prostřed Chananejského obywatele země té, aniž ho zabil.

33. Kleffhalí také neuvyplnil obywatele Bethsames, a Bethzath: a bydlil mezi Chananejským obywatelem země, u byli mi Bethsanitští, a Bethanyští poplatníci.

34. A sužoval Amorhegský syny Dan na hoře, aniž jim dal místo, aby na roviny zstaupili:

35. Už bydlil na hoře Hares, což se vykládá střepová, už Ajalon, a Salebim. U obtížena gest ruka domu Jozeffova, a včiněn gest jemu poplatníkem (Amorhegský)

36. Bylo pak pomezý Amorhegského od vstaupení říjrowého, skála u svrchní místa.

Rapitola II.

Angel Páně připomíná lidu Izraelskému dobrdinj Boží, 4. což výlyšicí lid plakal pro svou neděčnost, 8. nicméně po smrti Jozue, gestě větších hříchů je dopustil.

1. **U**ž vstaupil Angel Hospodínu z Galgala na nísto pláčejich, a řekl: Wywedl sem vás z Egypta, a vvedl do země, pro kterou sem přesahl otcům vašim;

21. Y gá nezahladim národů, kterých zanechal Jozue, a vnicel,

22. Abych krze ně zkoušl Izraelc, zdali oštíhagi cesty Hospodinovu, a chodj w nj, gako ostíjhali otcové gegich, čili nic.

23. Zanechal tedy Hospodin těch všech národi, a brzo podvrátili nechtěl, ani nedal w ruce Jozue.

* Proti nim.

Kapitola III.

Izraelskij počátek, když Boh nezahladil, když je nařízení. 8. A od nich sazeni byli. 9. Činnosti rokání, když Othonyele, Aloda, a Sangara od nepřátel vyvobozeni byli.

1. **C**ito gsau národové, kterých zanechal Hospodin, aby na včel w nich Izraelc, y všecky, kteříž byli neznali bogů Chananejských:

2. Aby potom navčili se synové gegich bogowati s nepřátely, a mieli zvyklost bojovat:

3. Pět knížat filistýnských, y všeckho Chananejského, y Sydonya, y Heraca, kteříž bydlil na hoře Libánské, od hory Baal Hermon, až tam kudy se vchází do Kainath.

4. Y zanechal gich, aby w nich zkoušl Izraelc, zdali slyssi přikázání Hospodinova, která byl přikázal otcům gegich krze tuku Mojsíjsovu, čili nic.

5. Bydlili tedy synové Izraelští v prostřed Chananea, a Heraca, a Amorthea, a Gerczea, a Horeca, a Gebuzea:

6. A vzali sobě dcery gegich za manželky, a sami dcery své gegich synům dávali, a slavili dohrom gegich.

7. Y činili zlé před obličegem

Hospodinovým, a zapomněli na Boha svého, slavíce Baalim a Alacoth.

8. Y rozhněváw se Hospodin na Izraelc, dal ge w ruce Chusana Kasathaim krále Mizopotamského, y slavíli mu osm let.

9. Y volali k Hospodinu: Krejž wzbudil gím spásytele, a vysvobodil ge, kteříž Othonyele syna Čenězova, bratra Káleba * mensiho:

10. Y byl w něm duch Hospodinuv, a saudil Izraelc. Y vysízel na vognu, a dal Hospodin w ruce geho Chusana Kasathaim krále Syrského, a potlačil ho.

11. Y odpocinula země čtyřiceti let, a vniel Othonyle, syn Čenězova.

12. Přidali pak synové Izraelští, aby činili zlé před obličegem Hospodinovým: kteříž posylal proti nim Eglona krále Moabského: nebo včinili zlé před obličegem geho.

13. Y připogil k němu syny Ammonovy a Amalekowy: y odíssel a porazil Izraelc, a opanoval město palmové.

14. Y slavili synové Izraelští Eglonovi králi Moabskému osmnácte let:

15. A potom volali k Hospodinu: kteříž wzbudil gím spásytele, gménem Aloda, syna Gera, syna Teminy, kteříž obogi ruky za pravicy vžíval. Y poslali synové Izraelští po něm dary Eglosnowi králi Moabskému.

16. Kteřížto (Aod) vdelal sobě meč na obě straně ostrý, magičí v prostřed ** gilce ždelí na dlan ruky, a připásal geg sobě pod plášt rytířský na pravé stehno.

6. Kterážto pošla, a powołała Baráka, syna Abinoem z Cedes kleffchali: a řekla k němu: Přídeš k tobě Hospodin Bůh Izraelstý, gdi, a wed wojska na horu Chábor, a wezmess s sebou deset tisíc bogowníků z synů kleffchali, a z synů žabulon:

7. Há pak přivedu k tobě k místu potoku Cyson, Sysaru kníže wojska Jabin, y wozy geho, - y wſecko množství, a dám ge w ruku twau.

8. Y řekl k nj Barák: pūgdeſſli semnau, pūgdu: nebuđeſſli čjeti gjti semnau, nepūgdu.

9. Kterážto řekla k němu: Půgdu sice s tebou, ale tenkrát nezbude připšáno tobě vjezství, nebo w ruku ženy dán bude Sysara. Vstala tedy Debora, a ſla s Barákem do Cedes.

10. Kterýžto swolaw žabulona, a kleffchali, vstaupil s deseti tisícemi bogowníků, mage Debboru w towarzystwu swém.

11. Haber pak Cynegstý byl před časy oddíl od giných Cynegstých bratří svých synů Žobaba, příbu nicho Ulogjisorová: a byl rozbil stany až do audoli, kteréž sloučením, a bylo podlé Cedes.

12. Y oznámeno gest Sysarovi, že vstaupil Barák, syn Abinoem na horu Chábor:

13. A shromáždil dewit set wojsku s kosami, a wſecko wojsko z Haroseth národů k potoku Cyson.

14. Y řekla Debora k Baráku: Vstaň, nebo tento gest den, w němž dal Hospodin Sysaru w ruce twé: hle oné gest wůdcce twůr. Vstaupil tedy Barák z hory Chábor, a deset tisíc bogowníků s ním.

15. Y přestraſil Hospodin Sy; ſatu, y wſecky wozy geho, y (potazyl) wſecko množství, ostrosti meče, před oblicem Barákovym: tak velice, že Sysara řekl z woju, pěſty rukal,

16. A Barák honul vjezství wozy, a wojsko, až do Haroseth národů, a wſecko množství neprácel padlo až do posledního.

17. Sysara pak vjeſte přiſíl k stanu Jábel manželky Habera Cynegstého: nebo byl potok mezi Jabineim králem Azor, a domem Habera Cynegstého.

18. Vyſedl řeky Jábel w cstu Sysarovi, řekla k němu: Vsgdi ke mně pane můž: vsgdi, neboť ſe. Kterýž vſed do stanu gegijo, a přikryt gſe jod nj pláſtem,

19. Řekl k nj: Degani, prosím, malíčko wody, nebožijní welmi. Kterážto otevřela láhvici mléka, a dala genu piti, a přikryla ho.

20. Y řekl Sysara knj: Stuď před dvěma stanu: a když přigde někdo prague ſe tebe, a ſta: uenjli tu někdo z Odpovíſi: klenj žádneho.

21. Vzala tedy Jábel manželka Haberova hřeb stanu, vjeſí ſpolu y kladivo: a vyſedl řekné a tisíce, položila na židovinu hlawy geho hřeb, a vdečtoví ſladitvem wbodla do mozků až do krmé: kterýž ſen s smrtí spogiv, zhynul a zmíel.

22. A hle Barák honě Sysaru přicházel: a vyſedl řekl Jábel vjeſí gemicu, řekla mu: Pod, a vjeſí tobě muže, kteréhož hledáſ. Kterýž když vſel k nj, vjeſel Sysar.

wali, bogowali Králowé Chanach negsji w Chanach podlé wod Illaz geddo, a wssak nic newzali laupjce.

20. Z nebe bogowano gest proti nim : hvezdy zustawagice w swém počadku a běhu, proti Sysarowý bogowaly,

21. Potok Cyson táhl těla gegich mrtwá, potok Kadumini, potok Cyson : poßlapeg dusse má sylné.

22. Ropyta kou odpadla, když vteřali s prudkostí, a po hlavě padali neyslněgssi z nepřátele.

23. Zločeće zemí Neroz, čekl Angel Hospodinu : zločeće obyvatelům gegim, že nepřissli na pomoc Hospodinovu, na pomoc neyslněgých gcho.

24. Požehnaná mezi ženami Jáchel, manželka Habera Cynegistého, a požehnaná bud w stanu svém.

25. Žádagycymu wody mléka dala, a w knížecym šálu podala mästa.

26. Lewau tučku wztáhla k hřebenu, a prawau k kowářstým kladivům, y vdečila Sysaru hledagic w hlavě města ráně, a židovinu sylné prorazivosti.

27. Nezy nohami gegimi padl : zhynul a vincił : wálel se před nohami gegimi, a ležel bezdusný a bjdny.

28. Z okna wyhledagic wylamka gho : a z wečetadla mluvila : Proč prodlívá narátiti se wůz gho z proč se obinesí taly nohy wožů gho z

29. Gedna moudregssi nad gisné ženy gho, tato slowa swegruzssi odpowendela :

30. Snad nyni děli kouisti, a neypěkněgssi z žen wybjita sc geniu : rauha rozličných barev dáwagj

je Sysarowi za laupež, a ozdoby rozličné k ozdobowání hřidel zbijragj se.

31. Tak až zahynau wssicími nepřátele twogi Hospodine : kteříž pak miluj tebe, gako slunce stojí se w swém wýchodu, tak až se stknebjí.

32. Y odpočinula země za čtyřiceti let.

* Bludný, křivý. ** žáštal.

Kapitola VL

Tdyž Izraelští od Mladanských sau ženi byli, vyslal Pán Boh Ecdeona, aby ge rozhodobil. 27. Kterýž proto i církev modly Baal ztroškoval, Jerobalem nazvaný gest.

1. Něcili pak zlé synové Izraelští před obličejem Hospodinovým, kterýž dal ge w tučku Illadyan za sedm let,

2. A portáčení sau velmi od nich. Y zdečali sobě gestyne a streyse w horách, a velmi peroná města k bránění se.

3. A když násyl Izrael, wstoupil Illadyan, a Amalek, y gijní z východních národů :

4. A v nich rozbíosse stany, wssecto gaf bylo zelené, zlázyli, až kudy se wchází do Gázy : a nic dokonce k životnosti přislussegycího nenecháwali w Izraeli, ani ovec, ani volu, ani oslu.

5. Nebo sami y wssecta stáda gegich přicházeli s svými stany, a gako kobylky wssecto naplnili, nesčíslné množství lidí, a welblaudů, čehožkoli se dorfli, hubice.

6. Y znižen gest Izrael velmi před obličejem Illadyanských.

7. Y wokal k Hospodinu žádaje pomocy proti Illadyanským.

8. Kterýž poslal k nám muže proz

zkažys oltář Baalu, kterýž gest
orce svého: a hág, kterýž gest
okolo oltáře, podstęc:

• 26. A wzděláss oltář hospodí-
nu Bohu swému na vrchu skály
té, na kterauž sy prwé obět polo-
žil: a wezniess beyka druhého, a
obětovati budess obět záplnau
na hranicy dřev; kteráz z hágé
posékés.

27. Pogare tedy Gedeon deset
mužů z služebníků svých, včinil
gákož mu byl Hospodin přikázal.
Boge se pak domu otce svého, a
lidí toho města, ve dne nechel to-
ho včiniti, ale wsecky wécy w no-
cy naplnil.

28. A když ráno vstali muži
města toho, vzhledi zbořený oltář
Baalu, a hág posékany, a beyka
druhého položeného na oltáři, kte-
rýž tehdy vzdělán byl.

29. Y řekli geden k druhému:
Kdo to vdelal? A když vyhledá-
vali včinitele skutku (toho), poz-
vědno gest: Gedeon syn Joasovi
včinil tyto wsecky wécy.

30. Y řekli k Joasovi: Wy-
wed syna svého sem, ať vrně: ne-
bo zbořil oltář Baalu, a posé-
kal hág.

31. Kímž on odpověděl: Žda-
liž gste mstitele Baale, aby ste bo-
gowali za něho? Kdo gest nepří-
tel geho, ať vrně dřjwe než den
zeytěgssi přigde: gestližek gest bo-
hem, nechť se pomstí nad tím, kte-
rýž podkopal oltář geho.

32. Od toho dne nazván gest
Gedeon Jerobaal, proto že řekl
Joas: Nechť se pomstí Baal nad
tím, kterýž podkopal oltář geho.

33. Tedy wsecken Illadjan, a
Amalek, a wýchodnj národowé

shromáždili se spolu: a přesledíce
Jordán, položili s v audolj Je-
zrael.

34. Duch pakašopodinu w oblékl
Gedona, kterýžto zatranki w
traubu swolal dům Abyzeru, aby
následoval ho.

35. Y pošal posly ke wseemu
Manassefowi, kterýž y následo-
val ho: a giné posly k Aserovi,
a Zabulonowi, a k Leffchali, kteříž
na pomoc gemu wyslli.

36. Y řekl Gedeon k Bohu: Gest-
liže wyswobodiss strze ruku man
Izraele, gákož sy mluwil:

37. Položím toto rauno volny
na humně: budeli rosa na samém
rauně, a na vossi zemi sucho, wé-
děti budu, že strze ruku man, gá-
kož sy mluwil, wyswobodiss Iz-
raele.

38. Y stalo se tak. A w noci
vstav, wyzděw rauno; nádobu
rosau naplnil.

39. Y řekl opět k Bohu: Kle-
hneweg se přchliwošt twá na mne,
gestliže geskré gednau zkašym, bles-
dage znamení na rauně. Prosým,
ať gest samo rauno suché, a wse-
cka země rosau mokrá.

40. Y včinil Bůh nocy té, gákož
byl žádal: y bylo sucho na samém
rauně, a rosa na vossi zemi.

* W presu neb na místě, kde ruky byl prav.

Kapitola VII.

Tedy Gedeon zkoušel v wod ey, kterýž
by měl gici k bogi, připadl na nepře-
tele w noci, a eteni sy mužů. 21. Pře-
strassen sauce nepřatele dali se na vješ-
nji, a sami se wespolek bili. 25. Zagal Ge-
don Oréba a Zéba, které také zabil.

1. Tedy Jerobaal, kterýž y Gedeon (slowe) w noci pos-
vstav, y wsecken lid s njim, při-
skal k studnici, kteráz slowe vsetad
Dogg.

a bánié prázdné, a lampy v prostřed báni.

17. A řekl k nim: Co vžijte mně činiti, to čině: Wegdu do dílu stanů, a co včinjm, po mně čině.

18. Když zavzni trauba w ruce mé, wý také okolo stanů trahete, a zkříkněte: Hospodinu, a Gedeonovi.

19. Y wossl Edeon, a tři stamuzů, kteríž byli o njm, do dílu stanů, když se začnalo bdenj o velnocy, a strážné zbudilossi, počali w trauby trahisti, a bánié mezi sebou stážeti.

20. A když wůkol stanů na třech místech trahili, a bánié roztazily, drželi w levých rukách lampy, a w prawých znejicí trauby, a křičeli: Alec Hospodinu a Gedonu.

21. Stogice gedenkaždý na svém místě wůkol stanů neprátelejich. Wslečka tedy wogsta zdešsena sau, a křičice, y hlučice vtekli:

22. A nicméně dorálo tři stamuzů trahjcích w trauby. Y wpustil Hospodin meč do woscho leženj, a geden druhého bitjm morodoval,

23. Vtikagice až do Bethseitta, a do stráne Abelinehula w Tchabath. Swolawisse pak (se) muži Izraelští z Neffthali, a Aser, a ze wosseho Manasse, honili Madyanské.

24. Y posal Gedon posly na wslečku horni Effraimowu, řka: Ústupte w stje Madyanským, a zastupte wody až do Bethbeta, a do Jordánu. Y zwolal wsleček Effraim, a zastoupil wody a Jordán až do Bethbeta.

25. A zagal dva muže Madyanské, Oréba a Žeba, zabil Oréba na skále Oréb, Žeba pak w lisu Žeb. A honili Madyanské, nesouce hlavy Oréba a Žeba k Gedeonovi za řeku Jordánstau.

* Madyanských. ** w presu.

Kapitola VIII.

Nesiaž Gedonowa e syny Effraimowýmu. 4. Tažení proti Madyanském a wjestr. vj nad nimi s gorymi přeběv. 30. Cíled a smrt Gedonowa, y mo- dložebnost Izraelštých.

1. Y řekl k němu muži Effraim: Co gest to, což jv včiniti chrl, abyš nás nepovelal, když sy sel do boje proti Madyanským? vadice se silně, a němět násylj činje.

2. Gimjro on odpověděl: Y co sem takového mohl včiniti, co ste wý včinili? Zdaliz není lepší (geden) hrzen Effraimu, než li wjma zbitení Ubicerowa?

3. W ruce wassie Hospodin dal knížata Madyanská, Oréba a Žeba: co takového mohl sem včiniti, gato ste wý včinili? Což když mluwil, vpopogil se duch gegich, kterým byli nadnuti proti němu.

4. A když příšel Gedon k Jordánu, příšel geg s třemi sty muži, kteríž s ním byli: a pro vnašení, vtikagicích honiti nemohli.

5. Y řekl k mužům Sokoth: Degte, prosým, chleby lidu, kterýž semnau gest, nebo welmi san zemideni: abyhom imohli honiti Žebec a Salmana krále Madyanské:

6. Odpověděli knížata Sokoth: Snad * dlaně rukau Žebec a Salmana w ruce twé gšau, a proto žádáss, abyhom dali wogstu swému chleby.

7. Gimjz

wé Illadyansší mývali obyčeg vžívatí, a krom zlatých řetězů welk blaudowých.

27. J' vdelal z rohošcdeon Effod, a zložil geg w městě svém Effra. J' smilnil wosseken Izrael w ném, a včineno gest (to) Gedeonovi, y wossemu domu geho k u pádu.

28. Snížen gest pak Illadyan před syny Izraelštými, aniz mohli více slígi pozdwihnouti: ale odpočnula země za čtyřiceti let, w nichž Gedeon zprawoval.

29. OdSEL tedy Jerobaal syn Joasuw, a bydlil w domě svém:

30. A měl sedmdesáte synů, kteříž wysigli z bedra geho: proto že měl více žen.

31. Ženina pak geho, kteravž měl w Sýhem, porodila genu syna jménem Abimelech.

32. J' vniel Gedeon syn Joasuw w starosti dobré, a pochován gest w hrobě Joasa otce svého w Effra z čeledi Efr.

33. Když pak vniel Gedeon, odvratili se synové Izraelští, a smlnili s Baalimi. A včinili s Baalem smlauwu, aby gin byl za boha:

34. Aniz zpomenuli na Hospodina Boha svého, kterýž vytrhl ge z rukou všech nepřátel gegich wůkol.

35. Aniz včinili míslostdenství s domem Jerobaale Gedeona, po dlé všech dobrých věcích, kteréž byl včinil Izraelovi.

* Což gis moc Žehee a Salmanova gest w ruce též? že jádáš t. d.

Kapitola IX.

Tyrantovi Abimelechovo: 31. míslostdenství 33. y smrt geho.

I. OdSEL pak Abimelech syn Jerobaala w do Sýhem k

bratřím matky své, a mísil jím, y ke wossemu přibuszeníj domu otce matky své, tka:

2. Illuwic ke wossem mužum Sýhemským: Co gest wám leží, zdali aby panovalo nad věmi všech sedmdesáte mužů synů Jerobaalových, čili, aby panoval geden muž: a rozvážte scolu, že kost wasse, a tělo wasse gsem.

3. Y mluvili bratři matky geho o nem ke wossem mužum Sýhemským sobě týto, a nášli nili srdce gegich k Abimelechovi, tkaue: Bratr nás gest.

4. Y dali mu sedmdesáte žávazí stříbra z chrámu Baalberty. Kterýž nabal sobě z něho mužo chudé a tuláky, a následovali ho.

5. Y pěši do domu otce svého do Effra, a zmordoval bratry své syny Jerobaalovy, sedmdesáte mužů, na kamenu gednom: a zůstal Joacham syn Jerobaala nevynesen, a stál týt gest.

6. Shromáždili se pak všichni muži Sýhemští, a všecky čeleďi města Nello: a odessli, a vlnajovili za krále Abimelecha, podle dubu, kterýž stál w Sýhem.

7. Což když povídno bylo Joachamovi, řísl, a stál na vrchu hory Gazyym: a pozdwihnal blázu, volal, a řekl: Poslyssme náš muži Sýhemští, tak nech slíbil wás Bůh.

8. Řísl dceři, aby pomazali nad sebou krále. Y řekli oljet: Pán nás nad námi.

9. Kterážto odpověděla: ðežliž mohu opuštiti tučnost svou, kterež y bohoré vživagji, y lidé, a přijti, abych mezi dceři povysílena byla:

29. O by někdo dal lid tento pod ruku manu, aby ho zklidil Abimelech. Upraveno gest Abimelechovi: Shromáždil vognstvo množství, a přigd.

30. Kdebo Žebul kníže města, uslyšel čeči Šaal syna Oběduwa, rozhněval se velmi,

31. A poslal tagně k Abimelechovi posly, říka: Hle Šaal syn Oběduwa přišel do Sýchem s bratry svými, a dobývá proti tobě město.

32. Vstáň tedy v noci s lidem, kterýs s tebou gest, a streg se na poli:

33. A brzo ráno, když slunce bude vycházet, vdeřiž na město. Když pak on vygde proti tobě s lidem svým, v tím genu, což budete moc.

34. Vstal tedy Abimelech se svým vognstvem svým v noci a včinil zálohy podlé Sýchem na čtyřech místech.

35. U vysel Šaal syn Oběduwa, a stál v bráne města. Vstal pak Abimelech, a všecko vognstvo s ním z města záloh.

36. A když vzečel Šaal lid, řekl k Žebulovi: Hle z hor množství ztupuge. Genuž on odpověděl: Stíny hor vzdáss gako hlavy lidsté, a tím bludem se podvádiss.

37. A opět řekl Šaal: Hle lid z prostředku země ztupuge, a veden hauss přichází cestau, řeká pastři k dubu.

28. Genuž řekl Žebul: Kde gsaun nynj vsta twá, gimiž sy mluzwil: Kdo gest Abimelech, aby chom slaužili genu z ždalíz toto neni ten lid, kterým sy poherdal z Wygdi, a bogůg proti němu.

39. Odessel tedy Šaal, an se

na to dívá lid Sýchemský, a bozgowal proti Abimelechovi,

40. Kterýž honil ho vr kagicyho, a do města vechnal: u padli zstrány geho velmi množ, až k bráně nrešta:

41. A Abimelech seděl v Rozina: Žebul pak Šaale a rovarysse geho vyhnal z města, aniž trpěl, aby v něm zůstali.

42. Druhého tedy dne vysel lid do pole. Což když oznámeno bylo Abimelechovi,

43. Pogal vognstvo své, a rozdělil na tři haussy, zdělalo zálohy v polích. A voda, že vychází lid z města, vstal, a vdeřil na ně

44. S haussen svým, dobývage a obléhna město: dva pak haussowé běhajice po poli honili protivníky.

45. Abimelech pak celý ten den dobýval město: kterež dobyl, zmordovalo obywatele geho, a gezaživ, tak že sil v něm rozhýpal.

46. Což když uslyšeli, kteříž bydlili na weži Sýchemské, vysli do chrámu boha svého Beryih, kdežto sinlauwu s ním byli včinili, a z toho město jméno dostalo, kterež bylo velmi ohrazené.

47. Abimelech také uslyšel že muži weži Sýchemské spolu shromážděni sú,

48. Vstoupil na horu Selmon se svým lidem svým: a vzaro se feru, vkal z stromu větew, a vloženau nesa na ramenu, řekl k rovaryssum: Co mne vložte činiti, spesste včiníte.

49. Tedy geden přes druhého nasekarovše z stromu ratolesti, následovali vůdce. Kterýžto obfličiovese pevnost, žapálili: a tak se stalo, že dýmem a ohněm tisíc lidí zasyp

rhegessi, a synowé Ammon, a filii týnsi,

12. Sydonsi také, a Amalek, a Chanaan, nepočáli wás, a wosali ste ke mně, a wytíhl sem wás z ruky gegich:

13. A wssak opustili ste mne, a ctili ste bohy cyzý: proto; ne přidám, abych vjce wás wyswoz bodil:

14. Gdete, a wzywete bohy, kteréž ste wywolili: oni necht wás wyswobodí w času auzkosti.

15. U řekli synowé Izraeli, k Hospodinu: Zbřessili smě, odplatit ty nám, gaffoli se tobě lsbj: tolíko nyní wystwobod nás.

16. Kteréžto wécy prawice, wsecky modly cyzých bohů z svých končin wywthli, a slaužili Hospodinu Bohu: kterýž lhost měl nad gegich bjdami.

17. Tedy synowé Ammon swozlawisse se w Galaad rozbili stany: proti nímž shromáždiwisse se synowé Izraeli, položili se w Ullasfa.

18. U řekli knížata Galaad k Jeffre: Pro tu tedy přijmu nyní smě k tobě přissli, abyš sse s nimi, a bogowal proti synům Ammon, a byl wudce wssch, kteříž bydlí w Galaad.

* Gezdjč. ** mezcíč.

Kapitola XI.

Jeffre za saunce wywole, neprw jeze poletství jednal s králem Ammonem: ským, aby přestal od neprawedlné wogny. 32. Potom wytíhl wogeníř proti němu, a swěřil nad ním. 30. Slib Bohu včinil, a wypnul.

1. Byl toho času Jeffre Galaaď dýstý muž nevyhnegsí a bogowny, syn ženy nevěstky, kterýž narodil se z Galada.

2. Ullél pak Galaad žen, z

kteréž zplodil syny: Kterýžto když byli dorostli, wywthli Jeffre, kauče: Vlebudeš mocy být dědicem w domu otce našeho, nebo ſi; druhé matky narozen.

3. Před nímž on i vejšage, a (gich) ſe waruge, bydlí w zemi Tob: u řekli synowé Ammon bogowali proti Izraelovi.

5. Kterýžto když oſte dorčali, u řekli Šatíš z Galaad, aby wgal ſe na pomoc Jeffre z země Tob:

6. U řekli k němu: Pod, a bud knížetem našim, a bogug proti synům Ammon.

7. Gimžro on odpověděl: Ždliž negste wy (ti), kteříž ſe mne w nenávisti měli, a wywthli ſic (mne) z domu otce mého, a nyní přissli ſte ke mně potřebu pincenj:

8. U řekli knížata Galaad k Jeffre: Pro tu tedy přijmu nyní smě k tobě přissli, abyš sse s nimi, a bogowal proti synům Ammon, a byl wudce wssch, kteříž bydlí w Galaad.

9. Jeffre také řekl gim: Čeliž w prawdě přissli ſte ke mně, abych bogowal za wás proti synům Ammon, a dáli ge Hospodin w ruce mé, gá budu wassim knížetem:

10. Kterýž odpověděl gemu: Hospodin, kterýž tyto wécy říší oně gest prostředník a swědek, je naſse zaſlbenj včinjme.

11. Odſel tedy Jeffre s knížaty Galaad, a vdelal ho wsecken lid knížetem ſowým. U mluvil Jeffre wsecky řecí ſwé před Hospodinem w Ullasfa,

30. Slid zaſlabil Hospodinu, ſicíami ſwými, plakala panenſtvi ſvého na horách.

31. Kdožkoli první wygde ze dwočí domu mého, a půgde mi v ſtrje, naſracogjymu ſe s po bogem od synů Ammonových, tož hoť obětorati budu Hospodinu v obět zápalnau.

32. Y přeffel Jeffie k synům Ammonovým, aby bogowal proti nim: kteréž dal Hospodin v ruce geho.

33. Y pobil od Aroer až před gdeso do Mennyrh, dwadceri měst, a až do Abel, kteréž gest winnice mi osazené, porážkau velikau při lise. y snížení sau synowé Ammon od synů Izraelštých.

34. Když pak ſe naſracoval Jeffie do Miasfa do domu ſvého, vyſla gemu v ſtrje gednorozena dcera geho s bubny a zástupy plésagjich, nebo neměl ginyh dětí.

35. Beteruž když vzíel, rozhthl rauha ſvá, a řekl: Běda mně, dcero má, oklamala ſy mně, a ſama oklamána ſy: nebo ſem otec vsta ſvá k Hospodinu, a gi něho včiniti nebudu moc.

36. Gemuž ona odpověděla: Otče můj, gestliže ſy otec vsta ſvá k Hospodinu, včin mně, cožkoli ſy ſlibil, když gest tobě dána pominá a vjeteſtví nad nepřátely twými.

37. Y řekla otcy: To koliko mi včin, což proſym: Uleh mně, ač za dva měsýce obcházym hory, a oplakávám panenſtví ſvé s towarzystami ſwými.

38. Kteréž on odpověděl: Edo. Y propuſtil gi na dva měsýce. A když odessa ſe towarzystami a druz-

39. A když ſe vyplnili dva měsýce, naſratila ſe k otci ſwému, a včinil gi, gakož byl ſlibil, kteráž nepoznala muže. Od toho obyčeg vznikl v Izraeli, a zvýklost gest zachowána:

40. že po ſkončení roku ſcházywagi ſe wespolek dcery Izraelšté, a oplakáwagi dcery Jeffie Šalaadštěho za čtyři dni.

Kapitola XII.

Efraimští povstalſſe proti Jeffie, od něho v Jordánu včemoženi sau. Šaudcové v Izraeli po smrti Jeffie.

1. He pak v Efraim vzniklo pozdvolženj, nebo přeffeſſe proti ſirané půlnoční, řekli k Jeffie: Proč gda k bogi proti ſynům Ammon, nechtěl ſy povolati nás, abyhom ſli ſi teban: protož zapáljme dium twůig.

2. Gimž on odpověděl: Vlez ſuáz měl ſem gá, a lid můg ſe ſynům Ammonyestými velikau: y povolal ſem wás, abyſte mi dali pomoc, a nechtěli ſte včiniti.

3. Což wida položil ſem dossi ſtan v ruce ſwé, a přeffel ſem k synům Ammon, y dal ge Hospodin v ruce mé. Co ſem zaſlaužil, abyſte proti mně povstali k bogi?

4. Šwolaw tedy k sobě wſecky muže Šalaad, bogowal proti Efraim: y potazyli muži Šalaad Efraima, nebo byl řekl: Pobehlyž gest Šalaad z Efraima, a bydlí v prostřed Efraima a Manasfesa.

5. Y osadili Šalaadſſi brody Jordánské, přes které Efraim měl ſe naſracovati. A když přeffel k nim

ti s pašoletem, kteréž se narodíci má.

9. U wyslyssel Hospodin' proſy-
cýho Manue, a vřázel se zase An-
gel Boží manželce geho sedícý na
poli: Manue pak manžel gegj
nebyl s ní. Kterážeo když vzrula
Angela,

10. Pospiſila, a běžela k mu-
ži svému: a zwěstovala gemu,
řkauc: Aly vřázel se mi muž, kte-
rého sem byla prvé widěla.

11. Kterýž vstal, a následo-
val manželky své: a přiſed k mu-
ži, řekl gemu: Tyli gsy, kterýž sy
mluvil ženě: A on odpověděl: Gá
gsem.

12. Genuž Manue řekl: Když
se naplní řec twá, co řeſes, aby
činilo pašole z aneb od čeho se wy-
střhati místi bude:

13. U řekl Angel Hospodinu k
Manue: odevšech wécy, kteréž sem
mluvil manželce twé, ať se zdržuje:

14. U cokoli rodi se z vinnis-
ce, ať negj: vjna a nápoje opog-
něho ať nepige: nic nečistého ať
negj: co sem gj přikázal, ať na-
plní, a ostříhá.

15. U řekl Manue k Angelu
Hospodinovu: Proſym tebe, abys
přiwoili proſbám mým, a připra-
vime tobě kozlika z kozy.

16. Genuž odpověděl Angel:
Uvříſli mne, nebudu gjisti ſlebú
twých: pakli řeſes obět zápalnau
včiniti, obětuj gi Hospodinu. A
newěděl Manue, žeby Angel Ho-
spodinu byl.

17. U řekl k němu: Které gest
gméno twé, abychom, gestliže řec
twá naplněna bude, poctili tebe?

18. Genužto on odpověděl:
Proč se práſa na gméno mé, kte-
réj gest dívnié?

19. Vzal tedy Manue kozelce
z kozy, a mořte oběti, a vložil na
stálu, obětuje Hospodinu, kte-
říž činí dívnié wécy: on pak, a
manželka geho dívali se.

20. Když vstupoval plamen
oltáře k nebi, Angel Hospodinu spolu w plameni vstoupil. Což
když vzruli Manue a manželka
gehō, padli twáci na zemi:

21. A vjce se gém nevřázel
Angel Hospodinu. A hned po-
rozuměl Manue, že gest Angel
Hospodinu.

22. U řekl k manželce své: Smr-
tí zemřeme, nebo sine widěli Boha.

23. Genuž odpověděla žena:
Kdyby Hospodín chrl nás zabíti,
ncbýlby přigal z rukou naších zá-
palné oběti, a oběti mořtých, aniž-
by byl vřázel nám těchto wšich
wécy, anižby byl pověděl těch wé-
cy, kteréž přijiti magj.

24. Porodila tedy syna, a naz-
vala gméno geho Samson. U
rostlo pašole, a požhnal gemu
Hospodin.

25. U počal Duch Hospodinu
být s ním w stanich Dan mezi
Saraa a Ljithaol.

Kapitola XIV.

Ženěn j Samsonovo, a rozerhání lva,
8. plášt řidi w vstech lva, a pohádka
o tom. 15. Prozrazení pohádky, a re-
čí říha mu: u říči a říči a říči.

1. Staupil tedy Samson do Thas-
minath, a vzřew tam je-
nu z dcer filistýnských,

2. Vstanpil, a oznamil erci
swémui, a matce řeſe, řka: Widěl
sem ženu w Thaminath a z dcer fi-
listýnských: Kterouž abysle mi za
manželku vžali, proſym.

3. Genuž řekli otec a matka
gehō: Ždáliz nenj ženy mezi dc-
rami

Kteríž vchodli pohádku. A rozhněvaw se přilis, vstoupil do domu otce svého:

20. Žena pak geho wzala muže gedenoho z přátele geho, a snaubců.

Rapitola XV.

Samson přivázal k ocasům lissel hořej pochodně osenj filistýnských včául. 12. Vydal byw filistýnském svázaný, rozerhal provazy, a čelisti osliči rify mužil pobíl. 18. Vodau z osličho žubu je prcy itej žízeň zahnal.

1. **W**o ne dlanbém, pak času, když nastával den žni pšenice, příssel Samson, cheé na věstici své manželku svou, a přinesl ji kozelce z koz. A když chrl podlé obyčeje vogni do gegi komory, zbránil mu otec gegi: řka:

2. Domníval sem se, žebyš gi v nenávisti měl, a proto dal sem gi přejecli twéniu: ale má sestru, která mladší a pěknější gest, než ona, necht gest tobě manželkou za ni.

3. **G**emuz Samson odpověděl: Od tohoto dne nebudec wina ve mně proti filistýnským: nebo včinjm wám zlé věcy.

4. **V**ísel, a nalapal tři sta lissel, a ocasu gegich připogil k ocasům a pochodně přivázal w proříčku:

5. Kteréž ohněm zapálivo, rozprstil, aby sem v tam běhaly. Kteréž hned běžely do obilj filistýnských. Které když se zapálilo, a giž srošená obili, y gestre stogicý w strniště, spálena sau, tak velice, že také vinnice a olšovové zahrady plamen ztrátil.

6. **P**řekli filistýnskij: Kdo včinil ruto věc? Gimž povědino gest: Samson zet Chaninatbegského: že roval ženu geho, a dal druhému,

tyto věcy včinil. Y vstoupil si listýnskij: a spásli tak ženu, jak orce gegiho.

7. **G**imžto řekl Samson: Uč koli ste tyto věcy včinili: vysal geste poništěm sc nad vám, a teh dáz odpočinu.

8. Y zbil ge ranau welikau tak že děsýce se leytku na stehno kladli. A zstaupivo bydlil w gesyni skály Etam.

9. Pročež vstaupi wesse filistýnskij do země Júda, rozbili stany na místě, kteréž potom nazváno gest Lechy, to gest, čelist, kdež gegich vogně rozloženo bylo.

10. Y řekli k nim z pokolení Júda: Proč ste vstaupili proti nám? Kteréž odpověděli: **A**bychom svázali Samsona, příssi sime, a odplatili germu věcy, které proti nám včinil.

11. Zstaupili tedy tři rify mužů z Júda, k gestyni skály Etam, a řekli k Samsonovi: **V**lezíslíž, že filistýnskij panují nad námi? proč sy to cheél včinili z Gimžto on řekl: **G**až mi včinil, tak sem včinil gim.

12. Řekli: Příssi sime té svazati, a dáti w ruce filistýnských. Gimž Samson řekl: **P**řisahněte, a slibte mi, že nezabígete mne.

13. Řekli: **V**lezabígeme tebe, ale svázáneho vydáme. Y svázal ho dwéma provazy nohými, a vzali geg z skály Etam.

14. Kterýžto když příssel na místo Čelisti, a filistýnskij kříče posíkali se s ním, připadl Duh všes podinu w na něho: a galo len k * horosti ohně spálen býwá, tak wažby, kterému svázán byl, rozmíč tány sau a rozwázány.

15. A nalcenau čelist, to gest, řek-

12. Kterýmž opět Dalila svá:
zala ho, a řekla: Šílštýnské na
tebe Samson, připravivossi w poz-
mote zálohy. Kterýž tak rozhrl
vazby, gáko nitky příze.

13. Y řekla Dalila opět k ně-
mu: Dokávádž podwozugesse mne,
a neprawodivau wěc mluwiss z
rukáž, čimbyš mél swázán být. Kteréž odpověděl Samson: Gest-
liže sedmi wlasů hlavy mé s vraz-
tidlem splotesse, a hřeb nimi obvá-
zaný do země vrazýs, nemocen
budu.

14. Což když včinila Dalila,
řekla kněmu: Šílštýnské na tebe
Samson. Kterýž vstav ze sna
výtahl hřeb s wlasy, y vratidlem.

15. Y řekla k němu Dalila:
Kterak praviss, že milugesse mne,
gesse střdce twé rienj semnau z
Pottíktát žlamal sy mi, a nechel
sy powěděti, w čem gest neywérsii
syla twá.

16. Když mu obtížná byla, a za-
mnoho dñí vstawičné se ho přidr-
žela, nedajic mu času k odpočinutí,
zemdlala dusse geho, a ** až k smrti
vstala.

17. Tehdáž otcwěwo prawdu
wécy, řekl k nj: Vrítwa níkdý ne-
vstaupila na hlavu mnu; nebo
klazaregský, to gest, posvěcený
Bohu, gsem z žiwota marky swé;
budeš oholena hlava má, odes-
gde odemne syla má, a zemdlím, a
budu gáko ginj lidé.

18. Y vidauc ona, žeby gí wyr-
znal wſecku mysl swau, poslala k
knížatům Šílštýnským, a wžkázala:
Wstupte gesse gednau: nebo nynj
mi otcwěl střdce swé. Kterýžto
vstaupili, wžawisse peníze, kteréž
byli slibili.

19. Ale ona včinila, aby spál
na kolenách gegjich, a na lúně gegjm
položil hlavu. A povolala holí-
če, a oholil sedm wlasů geho, y pos-
čala geg odstrkovati, a od sebe ods-
háneti: nebo hned od něho syl
odesla:

20. Y řekla: Šílštýnské na te-
be Samson. Kterýžto povstal
ze sna, řekl w myslí swé: Vygdú,
gáko sem prvé včinil, a wyučnu
se, newěda, že odstaupil od ního
Hospodin.

21. Kteréhož když popadli ži-
listýnské, hned vyloupali oči geho,
a wedli do Šízy swázaného řetě-
zy, a swázaného w žaláři písnurili
mljeti.

22. A gíž wlasy geho podro-
stati počali:

23. A knížata Šílštýnská seslli
se spolu, aby obětowali oběti nála-
dné bohu swému Dágonowi, a ho-
dowali řkaucc: Dal bůh nás nes-
přijete násscho Samsona w ruce
nasse.

24. Což také lid wida, chwá-
lil boha swého, a těž wécy prawil:
Dal bůh nás protiwníka násscho
w ruce nassc, kterýž vyhabil zemi
nassi, a zmordoval vclmi mnohé.

25. A weseljce se po kwasých,
nagedsse se gíž, přikázali, aby po-
wolán byl Samson, a před nimi
hral. Kterýž gsa přiveden z žas-
láře, hrál před nimi: y včinil, aby
stál mezi dwěma slapy.

26. Kterýž řekl pacholeti *** tří-
dscýmu froky geho: Všechn mne, ak
se dotknou slapů, na nichž wſeck-
en dům stojí, a na ně zpolehnu, a
malíčko odpočinu.

27. Dům pak byl plný mužů a
žen, a byli tam wſecka knížata
gíž

13. Řka: Ulynjte vjm, že mi dobré včinj Bůh magickýmu kněze Lewjstého pokolenj.

* Obraz rytý a slity.

Rapitola XVIII.

Sest set mužů z pokolenj Dan hledal gicých rozzírili sobě dědicewi, wžalo modlu Mijchowu, v kuse gebo. 27. Do byli město Lais.

1. V těch dnech nebylo krále v Izraeli, a pokolenj Dan hledalo sobě vládarský, aby bydlilo v něm: nebo až do toho dne mezi glnými pokolenjimi * losu nebylo doslalo.

2. Poslali tedy synové Dan, z kmenu, a z čeledi své pět mužů nejsynegsíj z Saraa a Eshbaol, aby vyšpachovali zemí, a pilně hledali: y řekli jim: Edere a shlézdněc zemí. Kterýžto gdance když přišli na horu Efraim, a wessli do domu Mijhy, odpočinuli tam:

3. A poznal všeblas mládence Lewity, a ležíce v gcho hospodě, řekli k němu: Kdo tésem přivedl: co tu děláš? pro kterau přejínu chceš sy sem přijti?

4. Kterýž odpověděl jim: Tyto a tyto věcy včinil mi Mijchael, a že mždy nagał mne, aby byl genu knězem.

5. Prosly pak ho, aby se potazdil s Hospodinem, aby věděti možli, zdaliby šťastnau cestau sli, a věc budeli mřti (dobrý) aučinet.

6. Kterýž odpověděl jim: Edere v pokoji: Hospodin hledí na cestu washi, a na stezku, kterouž gdete.

7. Gdouce tedy pět mužů přišli do Lais: a videli lid bydljící v něm bezvossi bázne, vědě obyčejce Sydonštých bezpečně, a pokogný, an se nju dokonce žádný neprorovl,

a zboží veliká magice, a daleko od Sydonu, a od vossich lidj oddeleny.

8. A navrátilosse se k bratřím svým do Saraa a Eshbaol, a vyspráwagjicym se, co dělali, od pověděli:

9. Vstánte, vstupnete k nim: nebo smě vzděli země včelní bohatou, a autodnau: nezanedbáwegte, nepřistátegre, podmě a vládneme gi, nebude žádné práce.

10. Vezdeme k bezpečným, do krajiny velmi široké, a dá nám Hospodin místo, v kterémž není nedostatku žádné věcy; těch, kteříž se todi v zemi.

11. Selo tedy z příbuznosti Dan, to gest, z Saraa a Eshbaol, sest set mužů oděných v odění volečné,

12. A vstoupilosse zůstali v Batyathyacym Júdové: kterežto místo, od toho času, vžalo gméno, Stanové Dan, a gest z jdu za Batyathyacym.

13. Odind přišli na horu Efraim. A když přišli do domu Mijhy,

14. Řeklo pět mužů, kterýž prvé byli poslani k spartěni země Lais, glyním bratřím svým: Víte, že v těchto domajích gest effod, a theraffim, a rytina, y slitina; vize, co se vám libí.

15. A když malíčko vzhýlili si, wessli do domu mládence Lewity, kterýž byl v domě Mijhy: a pozdravili ho slovy pokognými,

16. Sest set pak mužů, tak gakž byli v zbrog oděni stáli před dvoremi,

17. Ale ti, kterýž wessli do domu mládence, rytinu, a effod a theraffim, a slitinu vzýti vysloviali, a kněz stál před dvoremi, sest pat

4. A obgal člověká. Ž žůstal zet v domě testé tří dní, geda s njm a píge přátelsty.

5. Dne pak čtvrtého v nocy vstav, gjeti chřel. Kteréhož zadrezel test, a řekl k němu: Pogež prvé malíčko chleba, a posyln žaludku, a tak půgdešs.

6. Ž seděli spolu, a gedli, a píli. Ž řekl otec dívky k zeti svému: Prosým té, abys dnes že žůstal, a abyhom spolu byli weseli.

7. Ale on vstav, počal chřti gjeti. A nicméně mocně ho zdržel test, a včinil, aby v něho žůstal.

8. Když pak bylo ráno, stogsl se Lewita na cestu. Genuž zase test řekl: Prosým tebe, abys malíčko počrnu přigal, a přigma posylněn, když bude dobré na den, potom ssel. Gedli tedy spolu.

9. Ž vstal mládence, aby ssel s ženau svau, a pacholkem. Ges mož opět mluvil test: Pomysli, že den k západu se schyluje, a blíží se k věčtu: žištěn v mne také dnes, a měg den wesely, a zcyta půgdešs, aby sy ssel do domu svého.

10. Kteří zet povolili řecem geho: ale hned ssel, a přissel proti Gebus, genž druhým gménem slove Jetuzalém, weda s sebou dva osly s břemeny, a ženinu.

11. A gíz byli podlé Gebus, a den ménil se v noc: Ž řekl pacholkařek k pánu svému: Pod, prosým, vchylme se do města Gebnzech, a žištěnme v něm.

12. Genuž odpověděl pán: Lewegdu do města na todu cyzeho, kterýž není z synů Izraelských, ale píegdu až do Gabaa:

13. A když tam dogdu, žištěnme v něm, aneb gíste v městě Káma.

14. Pomínil tedy Gebus, a sli začala cestau, a zapadlo gím slunce podlé Gabaa, kterež bylo v pokolenj Benjaminowu:

15. Ž obrátil se k němu, aby tam žůstali. Ramž když wesli, se deli na vlicy města, a žádný gich nechel přijiti do hospody.

16. A hle, vkažal se člověk sasry, na vracuje se z pole, a z dila svého večeř, kterýž také sam byl z hory Efraim, a pohostinu bykl v Gabaa. lidé pak kraginy té byli synewé Jeminy.

17. A pozdwiž oči, vzrel starec sedicýho člověka s břeměnkami svými na vlicy města: a řekl k němu: Odkud přicházýs z a kam gdeš?

18. Který odpověděl gemu: Sli sime z Bethléima Júdova, a gdeme na místo své, kteréž gest na staně hory Efraim, odkudž byli sice sli do Bethléima: a nyni gdeš me k domu Božímu, a žádný nás nechce pod svau střechu přijiti,

19. Ulagjey (s sebou) plewoř ſeno k obroku osli, a chleb ſ vino k mym a dívky tvé potřebám, a pacholka, kterýž semnau gest: žes dne včes nepotřebujeme, gediné hospody.

20. Genuž odpověděl starec: Pokoř s tebou budi, gá dém všecky věcy, kteréž potřebné gsu: koliko prosým, abys nezůstával na vlicy.

21. Ž vvedl ho do domu svého, a obrok oslium dal: a když rmyli nohy scé, pogal ge k hodoření.

22. Když oni hodotvali, a po práci cesty, počtem a nápogen těla posylňovali, přessli muži města

gednoho člověka řečí odpověděl: Neodegđeme do stanu našich, aniž kdo wegeče do domu svého:

9. Ale to proti Gabaa společně včinme.

10. Deset mužů ač se wywolj ze sta ze všech pokolení Izraelských, a sto z tisýce, a tisíc z deseti tisíců, ač snesegi wogstu poslaty, a aby homi mohli bogowati proti Gabaa Benyaminowu, a odplatiti gemu za hřich, což zaslaužilo.

11. Y sessel se všechen Izrael k městu, gáko člověk geden, gedenostegnau myslí, a gdenau rádau.

12. Y poslali posly k všem pokolení Benyaminowu, kteřížby řekli: Proč tak veliká neschectnost mezi vámi nalezena gest?

13. Wydegte lidu z Gabaa, kteříž tu hanebnost zpádali, aby zemřeli, a odgato bylo zlé z Izraele. Kteříž nechřeli bratří svých synů Izraelských rozházaný poslechnauti:

14. Ale ze všech měst, kteříž byla losu gegich, sessli se do Gabaa, aby jim dali pomoc, a proti všemu lidu Izraelskému bogowali.

15. Y nalezeno gest z Benyamina pětmečtma tisíc wytahujících meč, kromě obyvatelů Gabaa,

16. Kterých bylo sedm set mužů nevyslněných, tak lewau rukau gáko prawau bogugjich: a tak mjrne házegjich z praků kamenjm, že w wlas také vhodili mohli, a nikoli na druhau stanu hozeni fazmene se nevchyli.

17. Mužů také Izraelských, bez synů Benyaminowých, nasslo se čtyři sta tisíců dobývajících meče, a hotových k bogi.

18. Kteříž wstavosse přissli do domu Božjho, to gest do Sylo: a rádili se s Bohem, řekli: Kdo bude w našem wogstu knížetem boge proti synům Benyaminowym? Gimžto odpověděl Hospodin: Jíz das ač gest wůdce wés.

19. A hned synové Izraelští wstavosse ráno, položili se podél Gabaa:

20. A odtud gdauce k bogi proti Benyaminowi, město dobývali počali.

21. Y wyssedisse synové Benyaminowi z Gabaa, zmordovali z hru Izraelských ten den dwamecjma tisíc mužů.

22. Opět synové Izraelští y w sýlu, y w počer dauffagice, na též místě, na kterémž prvé byli bogowali, wogsto zpojádali:

23. Však tak, že prvé wstavili, a plakali před Hlásnem až do nocy: a rádili se s ním, a řekli: Namli gestě gři k bogowání před synům Benyaminowým, bratřím mým, čili nic? Kterýž on odpověděl: Vstupte k nim, a wegděte w bog.

24. A když synové Izraelští druhého dne sli k bogi proti synům Benyaminowým,

25. Wypadli synové Benyaminowi z bran Gabaa: a počávše se s nimi, tak velikým bitím na ně se rozlitili, že osmnácte tisíc mužů dobývajících meče porazili.

26. Pročež všickni synové Izraelští přissli do domu Božjho, a sedjice plakali před Hlásnem: a postili se ten den až do večera, a obětorvali gemu zápalné oběti, y pokogné oběti,

27. A o stavu svém rázali se.
To:

44. Bylo pak (těch), kteří na téma místě zbiti byli, osmnácte tisíc mužů, všecko nevyslyněgssij bogowonijsků.

45. Což když viděli, kteří byli zůstali z Benyamina, vtekli na pausť: a sli k stále, kteří gméno gest Remmon. V tom také vrškání blaudejčí, a sem y tam chodíčí pobili pět tisíc mužů. A když dale sli, honili ge, a zmordovali také gine dva tisíce.

46. A tak se stalo, že všech, kteří padli z Benyamina, na různých místech, bylo pětmečtisíc, bogowonijsků k bogi nevhodněgssij.

47. Zůstalo tedy ze všeho počtu Benyamina, kterí vyvázli a všecky mohli na pausť, sest set mužů: y seděli na stále Remmon za čtvrti měsíce.

48. Když všichni se pak synové Izraelští, všecky ostatky města, od mužů až do horad, mečem zmordovali, a všecka města, a vesnický Benyaminový žitavý obec ztrátili.

* Vtedy,

Rapitola XXI.

Ostatkové pokolení Benyaminova, manželkami opatření.

1. Přišli také synové Izraelští v Masfe, a řekli: Žádny z nás nedá synům Benyamin z dcer svých za manželku.

2. Y přišli všichni do domu Božího v Sylo, a před obličeji gcho sedjce až do večera, pozdvečí hlasu, a velikým kvílením počali plakati, říkajce:

3. Proč Hospodine Bože Iz-

raelstý stalo se toto zlé v lidu tvém, aby dnes jedno pokolení odgato bylo z nás?

4. Druhého dne na všem světě povstalosse, vzdělali oltář: a obětovali tam oběti zapálné, a poskogné oběti, a řekli:

5. Bdo newstaupil w wogssie Hospodinowě ze všech pokolení Izraelských z kteho se byli velikau přisahau zavázali, když byli w Masfe, že zabiti budou ti, kteří zby (tam) nebyli.

6. Y liturgice synové Izraelští bratra svého Benyamina, počali praviti: Odgato gest pokolení giorno z Izrael.

7. Odkud manželky vezinou? nebo všickni vůbec sine přeshlí, že témo nedáme dcer naší?

8. Protož řekli: Bdo gest ze všech pokolení Izraelských, gesto newstaupil k Hospodinu do Masfe: A hle nalezeni sau obyvateli Jábes Galad, že w tom wogssie nebyli.

9. (Toho také času, když byli v Sylo, žádný z nich tam není nalezen.)

10. Postali tedy deset tisíc mužů nevyslyněgssij, a přikázali gini: Edete, a zmordujte obyvatce Jábes Galad ostrosij meče, tak žeji gcko malické gegich.

11. A toto gest, což zachováni máte: Všecky pohlaví mužského, a ženy, kteréž poznali muže zmordujte: paniny pak zachovate.

12. Y nalezeno gest panen z Jábes Galad čtyři sta, kteréž nevedely o mužském loži, a přivedly je do stanu v Sylo, do jeme Chananegste.

13. Y postali posly k synům Ben-

3. Y vmtel Elimelech manžel
Eloemi: a zůstala ona s syny.

4. Kterýžto pogali sobě manželsky Moabšté, z nichž jedna slávila Orffa, druhá pak Ruth. Y zůstali tam deset let,

5. Y vmteli obadwa, totiž Elazarhon, y Chelion: a zůstala žena osyřela po dwau dětech, a manželu.

6. Y vstala, aby sňala do volnosti, a obogj swau newěstau, z krasiny Moabšté: nebo byla slyšela, že vzhledl Hospodin na lid svůj, a dal jim pokrmu.

7. Wyšla tedy z města pohostinství svého, s obogj newěstau: a gšauc gjíz na cestě postavena, aby se navrátila do země Jüdské,

8. Která k nim: Hdete do domu matky wasji, včiniž Hospodin s wasmi milosrdenství, galko ste včinily s mě vými y semnau.

9. Degž wám naleznauti odpočinutí w domě mužů, Kterýž se vám dostanau. Y poljbila ge. Kterýž s pozdviženým hlasem počaly plakati,

10. A říjci: Stebau půgdemě k lidu twému.

11. Gimž ona odpověděla: Elazaraté se dcery mé, proč gdete semnau? zdaliž mém wjce syny w životě svém, abyste dařili možhy, že budete mít i může ze mne?

12. Elazaraté se dcery mé, a odegděte: nebo gjíz sem starosti sesílá, aniž sem způsobná k swazku manželstému. Byťbych mohla tež to nocy počítí a poroditi syny,

13. Kdybyste chýly na ně čekati, ažby dorostli, a léta mladočti naplnili, prvé budete baby nežli se vdáte. Nechcete, prosím, dcery mé (toho címiti): nebo wasse aužlost

wjce mne trápí, a wyšla ruka Hospodinova proti mně.

14. Pozdívšes tedy hlasu, opět plakati počaly: Orffa poljbila svegrusí a navrátila se: Ruth předřela se svegrusí své.

15. Kterýž řekla Eloemi: Hle navrátila se přibuzná twá k lidu svému, a k bohům svým, gdi s nj.

16. Kteráž odpověděla: Elec protiv se mi, abych tě opustila, a odessla: nebo kamžkoli půgdeš, půgdu: a kde bydliti budess, y gě rovně tež bydliti budu. Lid twůj lid můj, a Bůh twůj Bůh můj.

17. Která země ebe mětwau přigme, w té vmtu: a tam přigmu město pohřebu. Tyro wěcy včiní mi Hospodin, a tyto přideg, gestilje ne sama smrt mne a ebe rozděl.

18. Mídauc tedy Eloemi, že nevstupným aumyslem Ruth vložila s nj gjíti, nechtěla protiwití se, ani wjce raditi, aby se k svým navrátila:

19. Y sly spolu, a přessly do Bethléima. Kterýž když dō města wessly, typhlá pověst v wšech se rozesnila: y pravily ženy: tato gesta ka Eloemi.

20. Kterýmž řekla: Elenazy wegec mne Eloemi (to gest, pěknau) ale nazýwate mne Mara (to gest, hořkau) nebo hořkostí welniu naplnil mne Wssemohaucý.

21. Wyšla sem plná, a prázdnau mne zase přivedl Hospodin. Proč tedy nazýwáte mne Eloemi, kterež Hospodin ponížil, a sažil Wssemohaucý?

22. Přessla tedy Eloemi s Ruth Moabštou newěstau swau, z země pohostinství svého: a navrátila

Kauc a wyrážegic, naleyla gecmez ne gako mjrú Léssi, to gest, tci měřice.

18. Kteréž nesauc navrátila se do města, a vřázala swegrusse swé: k tomu wynala, a dala gj z ostaz eku pokrmu swého, kterýmž nasycena byla.

19. Y řekla gj swegrusse gesj: Kde sy dnes zbjrala, a kde sy dělala djlo z budiž požehnán, který se nad tebou slítoval. Y oznámila gj, v koho pracovala: a řekla gméno muže, že slove Booz.

20. Gjžto odpověděla Noemi: Požehnaný budiž od Hospodina: že tuž milost, kterouž včinil životem, zachoval y mrtvým. A opět řekla: Gest náss příbuzný člověk.

21. A Ruth řekla: To také přikázal mi, abych tak dluho připogila se k geho žencům, dokud všecko obilí sežaro nebude.

22. Gjžto řekla swegrusse: Lépe gest, dcero má, abys s děvečkami geho výcházela k žirí, aby na cyzým poli někdo tobě neodpíral.

23. Připogila se tedy k děvečkám Boozovým: a tak dluho s nimi žala, dokud gecineny a pšesnice do stodol negsau slízeny.

Rápitola III.

Ruth podle rady Noemi ležela v noh Boozu. 10. Od něhož sest měk gecineny a swegrusse své přinešla.

1. Když pak navrátila se k swegrusse swé, vstýfela od ní: Dcero má, pohledám tobě odpočinutj, a opatřím, aby tobě dobré bylo.

2. Booz ten, k gehožto děvečkám na poli připogena sy, gest náss

příbuzný, a této nocy wége gecinen na humné.

3. Uměg se tedy, a pomáž se, a oblec se w péknégssj raučha, a zstup na humno, ať tebe nevzrý člověk, dokud gjdla a pitj nedokoná.

4. Když pak půgde spat, znameneg místo, na kterém spí: y přigděs a poodkryges pláště, kterýmž se přikrýv od strany noh, a povržes se, a tam ležeti budeš: on pak poví tobě, cobys měla činiti.

5. Kteráž odpověděla: Cožli rozkážes, včinjm.

6. Y ztoupila na humno, a včinila všecky věcy, kterýmž gjbyla přikázala swegrusse.

7. A když pogedl Booz a napil se, a včiněn byl weselegssj, a ssel spáti wedlé stohu snopů, přisla skrytě, a shruwissi pláště od noh geho, povrhla se.

8. A hle gjž o půl noci vlekl se člověk, a zformautil se: a vše děl ženu ležejí v noh svýh,

9. Y řekl gj: Která gj? a ona odpověděla: Gá gsem Ruth, děvečka tvoř: rozráhni pláště svůj na služebnici svou, nebo příbuzný gj.

10. A on řekl: Požehnané s' qd Hospodina dcero, a prvníqssj milostdenství poslednégssj s' pítmohla: nebo sy nenásledovala inženců chudých aneb bohatých.

11. Ulebog se tedy, ale cožli řekneš mi, včinjm tobě. Ulebo wj všecken lid, kterýž bydlí w branách města mého, že sy jená ctnostná.

12. Aniž odpíram, že gsem příbuzný, ale gest giny příbuznější nežli gá.

13. Odpočín této nocy: a když

10. A Ruth Moabštau, ženu Mahalonowu, wžal sem za manželku, abyž wzbudil gmeňo mrežého w dědictví geho, aby gmeňo geho z čeledi geho a bratří, a lidu shlazeno nebylo. My, praví, této věcy swědkové gste.

11. Odpověděl wossecken lid, kterýž byl w bráně, y Starší: My swědkové gsme; včiníž Hosspodín tuto ženu, kteráž wchází do domu svého, jako Ráchel a Šiu, kteréžto wzdělaly dům Izraelští: aby byla překladem ctasí w Efrata, a aby měla slavné gmeňo w Bethlému:

12. A buď dům twůrg jako dům Šáresa, kteréhož porodila Chaimat Júdovi, z semene, kteréž dá robě Hosspodín z této děvčky.

13. Wžal redy Booz Ruth, a pogal (gi sobě) za manželku: a wffel k ní, a dal gi Hosspodinu, že počala, a porodila syna.

14. Y čekly ženy k Loemii: Poszehnaný Hosspodin, kterýž nedopustil, aby zahynul náměstek čele-

di twé, a (chtěl) aby gmenováno bylo gmeňo geho w Izraeli.

15. A abys měla, kdyby rěšil dussi twau, a vychoval starost, nebo z newěsty twé narodil se, kteříž tebe miluje: a mnohem lepší gest době, nežli kdybys měla sedm synů.

16. Y wzawossi k Loemii pachole položila (ge) na klín twůrg, a chůwy, y chowacký autrad konala.

17. Sausedy pak radujice se s ní, a čkavce: klatodil se syn Loemii: nazvaly gmeňo geho Obéd: onť gest otec Izai, otec Dawida vč.

18. Tito gsau rodové fárcoví: fáres zplodil Efrona,

19. Efron zplodil Arama, Aram zplodil Aminadaba,

20. Aminadab zplodil Nahesóna: Nahassón zplodil Salmona.

21. Salmon zplodil Boozu, Booz zplodil Obédu,

22. Obéd zplodil Izai, Izai zplodil Dawida.

První Knihu Samuelovu,

kterouž my

První Knihu Království nazýváme.

Rápitola I.

O narození Samuele, 24. a geho páni obětování.

1. Byl muž geden z Ramat haímsoffim, z hory Efraim, a gmeňo geho Elkana, syn Jerohama, syna Šiu, syna Thohu, syna Snuff, Efrategštý:

2. A měl dvě ženy, gmeňo

gedné Anna, a gmeňo druhé řenenna. Y měla řenenna syny: Anna pak neměla děti.

3. Y wstupoval muž ten z města svého w včité dni, aby se klaněl a obětovat Hosspodinu zástupu w Oýlo. Byli pak tam dva synové Šeli, Offny, a Finees, kněžji Hosspodinovi.

4. Při-

gj: Včin, což se ti dobrého vidí, a žístaň, dokudž neostavíss ho: a prosým, aby naplnil Hospodin slovo své. Žústala tedy žena, a Fogila syna svého, dokudž ho od miléka neodsadila.

24. Ý přiwerdla geg s sebou, když ho byla ostavila, s třemi tělaty, a třemi měřicemi maťky, a s děbánem vším, a přiwerdla geg do domu Hospodinova w Sýlo. Paňolec pař bylo gesse dékátko.

25. Ý zabili těle, a obětovali paňole Hell.

26. Ý řekla Anna: Prossím můj pane, život gest dusse tvá pane: gá gsem ta žena, kteráž sem stála před tebou zde se modlit Hospodinu.

27. Za toto paňole modlila sem se, a dal mi Hospodin žádost manu, za kterouž sem ho prosyla.

28. Protož y gá oddala sem ho Hospodinu, po všechy dny, w nichž bude oddán Hospodinu. Ý klaněla se tam Hospodinu. A modlila se Anna, a řekla:

Rapitola II.

1. Píseč Anna. 12. Skichové synu Hell, a trestání ho od Proroka.

1. Zplesalo se dce mé w Hospodinu, a powýsen gest t roh můj w Bohu mému. Rozsíslila se vsta má nad nepřátely mými: nebo sem se rozweselila w spasení tvém.

2. Klenět svatý, gako gest Hospodin: nebo nenj giného kromě tebe, a nenj sýlný gako Bůh náss.

3. Klemnožte mluviti wysoké tvécy, chlubse se: ak odštaupí stáre tvécy z vst wasjich: nebo Bůh gest Hospodin vmení, a genu pči prawugj se myſlensj.

4. Lucisťe sýlných přemoženo gest, a mldj opásání sau sylau.

5. Klasycej prvé za chlby se pronajmali, a hladovitj naſycešni sau, dokudž neplodná nepostodila mnohſib: a která měla mnos ho synů, zemdlena gest.

6. Hospodin vmitwuge, y ož žiwuge, vwođ do tří pekel, a zase wywođi.

7. Hospodin čin řudeho, y oboz hacuge, ponižuge, y pozdwihiuge.

8. Wzbuzuge z prachu nuzného, a * z leyna wyzdwihiuge chludého: aby sedél o knížaty, a stolice sláwy držel. Kebdo Hospodinoz wy gsaū stežce ge země, a položil na nich svět.

9. Zachowá nohy swatých svých, a bezbožní we tmách rmlíknau: nebo nc w sýle své zmocnij se muž.

10. Hospodina budou se báti. protivnicy geho: a na ně w nebesých hřimati bude: Hospodin sauditi bude končny země, a dá panování králi svému, a wywoýší roh ponizaného svého.

11. Y odšel Elkana do Ramatha, do domu svého: paňole pař bylo služebníkem před obléčením Hospodinovým, před tváří Helikneze.

12. Synové pař Hell, synové Belial, neznegjce Hospodina,

13. Ani autadu kněžstvěho k Izidor: ale kdožkoli obětoval obět, přicházel služebník kněze, když se warčlo masso, a měl widlicky třízubé w ruce své,

14. A vstřcil ge do rendlisku, nebo do pántve, nebo do hrence, nebo do fortla: a všestko což wyzdwihowal widlickami, brával sobě kněž.

přetnu rameno tvé, y rameno dozmu otce tvého, aby nebylo starce v domu tvém.

32. A vzíss soka svého v chráze, a ve všech šťastných věcech Izraela: a nebude starce v domě tvém po všech dny.

33. Ale však neodegnu zcela muže z tebe od oltáře mého: ale aby mdeley oči tvé, a chrádla dusse tvá: a djl veliký domu tvého zemře, když k věku mužstvímu přigde.

34. Toto pak bude robi znázmení, což přigde na dva syny tvé, Offny a Fineesa. v gedenom dni vmarau oba.

35. A vzbudjmi sobě kněze věrného, kterýž vedle srdece mého, a dusse mé činiti bude: a vzdělám gemu dům věrný, a hoditi bude před pojazaným ným po všech dny.

36. Bude pak, že kdo koli zůstane v domě tvém, přigde, aby modleno bylo zaň, a aby obětoval penž stříbrný, a stywu chleba, a řekl: Připust mne, prosím, k gedenoniu dílu kněžstvímu, abych gedl stywu chleba.

† Moc, sláwa. Podobenství vzaté od živkáře, kteráž svolu v ozdobu v rozhých magi. †† To jest, do hrobu. Způsob inluwci w písničkách svatých živohlášek. * 3 lynges. ** Rauchem Leibwichtem. *** Za syna. **** Sy oddal. ***** Rostl. ***** Ržekle sem zagnisté.

Kapitola III.

Pán povolal Samuele, a zgewil mu trestání Želi a domu geho. 18. Samuel to oznámil kněz Želi.

I. Nacholik pak Samuel přissuzoval hospodinu před Želou, a řec hospodinova byla vzačná v těch dnech, nebyvalo videní zrozeného.

2. Stalo se tedy v geden den. Želi ležel na místě svém, a oči jeho byly posly, aniž mohl viděti:

3. Lucerna Boží prvé nežli zhassená byla, Samuel spal v chráze ně Hospodinově, kdež byla Alža Boží.

4. V zavolal Hospodin Samuele. Bierž odpojdage, řekl: Hle gá (ted gsem).

5. V běžel k Želi, a řekl: Hle gá (ted gsem) nebo sy mne volal. Bierž řekl: Vlevolal sem: navorat se, a spí. V odssel a spal.

6. V přidal Hospodin opět zavolati Samuele. A vstalo Samuel, odssel k Želi, a řekl: Hle gá (ted gsem) nebo sy mne volal. Bierž odpoředěl: Vlevolal sem tebe synu můg: navorat se, a spí.

7. Samuel pak gestě neznał Hospodina *, aniž mu zgewila byla řec Hospodinova.

8. V přidal Hospodin, a gesse zavolal Samuele potřetí. Bierž vstal, odssel k Želi,

9. A řekl: Hle gá (ted gsem) nebo zavolal sy mne. Potomž měl tedy Želi, žeby Hospodin volal pačholka: v řekl k Samuelem: Gdi, a spí: a geslize budavcne tebe zavolá, řekness: Vlivo Hospodine, neboť slyssi služebník tvůr. Odssel tedy Samuel, a spal na místě svém.

10. V přissel Hospodin, a stál: a zavolal, kdož byl zavolal po druhé: Samuel, Samueli. V řekl Samuel: Vlivo Hospodin, neboť slyssi služebník tvůr.

11. V řekl Hospodin k Samuemovi: Hle gá činim slovo v Izraeli: které kdožkoli vslysi, znejí gesmu bude v obavu všich gcho.

ce: Příssel Bůh do stanů. Y wzdychali, řkauce:

8. Běda nám: nebo nebylo tas kowého weseli wčera a před wčerejškem: běda nám. Bdo nás wyswobodí z ruky těchto bohů wysokých: Čiroč gsaú bohové, kteríž zibili Egipt wsselikau ranau, na paussti.

9. Posyláte se, a budte muži filistýnskij, abyste neslaužili hebrejským, jako y oni slaužili wám: posyláte se, a bogúgte.

10. Bogowali tedy filistýnskij, a poražen gest Izrael, a vtekl gedenkaždý do svého stanu: y stala se porážka veliká přeliss, a padlo z Izraele třidceti tisíc pětisíč:

11. A Archa Boží wzata gest: dva také synové Heli vincieli, Offny a Simees.

12. Běže pak muž z Benjamína z wogsta, příssel do Sýlo w ten den, s roztřhanutým rouchem, a mage prachem posypanou hlavou.

13. A když on příssel, Heli seděl na stolici proti cestě hledě. Nebo srdce geho lekalo se pro Archa Boží. Muž pak ten když wssel, zwéstowal městu: y kwojilo wossecko město.

14. Y vlysseil Heli zwuk křiku, a řekl: Taký gest to zwuk hřmozu tohoto: Ale on pospísil, a příssel, a oznámil Heli.

15. Heli pak byl w devadesáti osmi letech, a oči geho byly posky, a viděti nemohl.

16. Y řekl k Heli: Gá gsem, kteryž sem příssel z bitwy, a gá, kteryž sem dnes z wogsta vtekl. Gemužto on řekl: Co se stalo sy nu miúg?

17. Odpovídage pak ten, kte-

rýž zwéstowal: řekl: Vtekl Izrael před filistýnskimi, a porážka wesliká stala se w lidu: nad to y dva synové twogi vincieli, Offny a Simees: a Archa Boží wzata gest.

18. A když on gmenoval Archu Boží, vpadl z stolice nazpět podlé dveří, a zlomil wsgy vincieli. nebo byl minz starý a dlanhověký: a on saudil Izraele čtyřiceti let.

19. Nevěsta pak geho, manželka Simeesova, réhorná byla, a blízká porodu: a vlyssewssi poselskwi, žeby wzata byla Archa Boží, a (je) vincieli ihán gegi, y muž gegi, sklonila se a porodila: nebo napadly gi náhlé bolesti.

20. W tom pak okamžení sintzti gegi, řekly gi, ktere stály okolo ní: Nebog se, nebo fyna s' porodila. Kteráž neodpověděla git, ani neznamenala.

21. Y nazwala pačhole, Jchabod, řkauce: Přenesena gest sláwa z Izraele, neb wzata gest Archa Boží, y pro (smrt) rchána swého, y muže swého; a řekla: Přenesena gest sláwa od Izraele, protože wzata gest Archa Boží.

Kapitola. V.

Archa Boží mezy filistýnskimi, a ruka Pána nad nimi ztěžena.

I. Filistýnskij pak wzali Archu Boží, a odnesli gi od Basmene pomocu do Azoru.

2. Y wzali filistýnskij Archu Boží, a wnesli gi do chrámu Dárgona, a postavili gi podlé Dárgona.

3. A když wstali na vswíté Azotskij druhého dne, běc Dárgon na tváti ležel na zemi před Archau Hospodinowau: y wzali Dárgona, a navratili geg na místo geho.

4. A

benstwji vnyssi, kteréž pokazyly ze mi, a dáte Bohu Izraelstwu sláwo: zdaliby snad pozlehčil tučy swé nad wámi, a nad bohy waszmi, y nad zemj waszji.

6. Proč obréžujete srdece swá, gako obrížil Egyp, a ſarao srdece swé z ðdaliž když byl bit, tehdáž nepropuſtil gich, a odeslli z-

7. Ulynj tedy wezniête, a vdelegte wůz nowý geden: a dwé kráwy otelené, na kteréžto nebylo wzkládáno gho, zapřáhněte do wo zu, a zaříte telata gegich doma.

8. Y wezniête Archa Hosподi nowu, a wložjte na wůz, a nás doby zlaté, kteréž ſte gi vyplatili za hřich, položte w ſtrúnce na boku gegjm: a propuſte gi; at gde.

9. A budete patiti: a gestliže po cestě končin swých wstaupi proti Bethsames, on včinil náni to zlé weliké: pakli nic, wédeti budeme, že ruka geho nikoli nedosíla ſe nás, ale náhodou ſe přihodilo.

10. Včinili tedy oni tím způsobem: a wzavosse dwé kráwy, kteréž fogily telata, zapřáhli do wozu, a telata gegich zaříli doma.

11. Y wložili Archa Božj na wůz, a ſtrúnu, kteráž měla myssi zlaté, a podobenství zadku.

12. Kráwy pak vprjmo myc stau, kteráž wede do Bethsames, a cestau gednau kráccely, gdauce, a řečce: a nevchylowaly ſe ani na prawo, ani na lewo: ale y knižta filistýnská následowali až k mezem Bethsames.

13. Bethsamtſtji pak žali pſſenicy w audoli: a pozdwiſſe oči swých, vráeli Archu, y zradowali ſe, když wíděli.

14. A wůz přiſſel na pole Jozue Bethsamtſtžho, a ſíal tam. Byl pak tam kámen roclíky, y zefali díjwoj wozu, a kráwy wložili na ně w zápalnau obět Hospodinu.

15. Lewitové pak zložili Archu Božj, y ſtrúnu, kteráž byla pedleň, w kteréž byly nádoby zlaté, a položili na kámen weliký. Atuži pak Bethsamtſtž obětowali zápalné oběti, a obětowali oběti (gine) w ten den Hospodinu.

16. A pět knižat filistýnských wíděli, a navrátili ſe do Afferon w ten den.

17. Tito gsau pak zadkové zlatí, kteréž dali filistýnskij za proriněnij, Hospodinu: Azot geden, Gáza geden, Ascalon geden, Šeih geden, Afferon geden:

18. A myssi zlaté wědle počtu měst filistýnských, pěti fragin, od ničia hrazeného až do wsy, kteráž byla bez zdi, a až do Abel welikého, na němž položili Archu Hospodinowu, kteráž byla až do toho dne na poli Jozue Bethsamtſtžho.

19. Pobil pak z mužů Bethsamtſtž, proto že wíděli Archu Hospodinowu: a pobil z lidu sedmdesáte mužů, a padcsate tisíc lidu obecného. Y kwlil lid, ptero že Hospodin pobil lid obecný ranau welikau.

20. Y řekli muži Bethsamtſtž: Kdo bude moc ſtati před oblicem ſhospodina Boha ſvatého tohoto: a k tomu wstaupi od nás?

21. Y poſtali poſly k obywateľům Raryathyarym, ikauce: Zase přiwordli filistýnskij Archu Hospodinowu,

16. A chodil na každý rok obcházege Berchel, a Galgala, a Masfath, a saudil Izraela v předotčených místech.

17. A navracoval se do Ramathá: nebo tam byl dům geho, a tam saudil Izrael: vzdálal také tam oltář Hospodinu.

* Roztažil se. ** Pokusily se.

Rapitola VIII.

Synové Samuelovi saudovaté lidu. 4. Lid prošel za krále. 10. Samuel královský obývající lidu oznámil. 19. Lid nevstupný byl krále obdržel.

1. Stalo se pak když se zstaral Samuel, vstanovil syny své za sandee nad Izraelem.

2. Bylo gmeňo syna geho prvorozeneho Jocel: a gmeňo druhého Abia, saudců v Bersabce.

3. A nechodili synové geho po cestách geho: ale vchýlili se po lahomistvím, a brali dary, a převrácovateli saud.

4. Shromáždil se tedy všechni Starší Izraelští, přišli k Samuelovi do Ramathá.

5. A řekli geniu: Vše ty sy se zstaral, a synové twoži nechodí po cestách twožich: vstanov nám krále, aby saudil nás, gákož všechni Starší národové mají.

6. Učeljbla se řec před očima Samuelovýma, proto že řekli: Než nám krále, aby saudil nás. V modlitbě se Samuel k Hospodinu.

7. Řekl pak Hospodin k Samuelovi: Voposlechni hlasu lidu ve všech věcech, kteréž mluví k sobě: nebo ne rebe za vrahli, ale mnich abych nekrával nad nimi.

8. Podlé všech skutků svých, kteréž činili od (totožného) dne, v kterém vyvedli řeim ze Egypta až

do dne tohoto: gáko opustili manu, a slavili bohům cyzým; tak činí také tobě.

9. Když tedy voposlechni hlasu všechny: ale všecky osvědč před nimi, a předpověz jim právo krále, kterýž královati bude nad nimi.

10. Řekl tedy Samuel všecka slova Hospodinova k lidu, kterýž byl žádal od něho krále,

11. A řekl: Toto bude právo krále, kterýž královati bude nad všeckými: Bráti bude syny wasse, a postawi při wožích svých, a vdele sobě gezdce, a předběhače wožů svých.

12. A vstanoví sobě ríščníky, a seníky, a voráče roli svých, a ženice obilí, a kováče zbrojí, a wožů svých.

13. Dcery také wasse vdele sobě apatečnice, a kucháčky, a peskařky.

14. Pole také wasse, a vinnice, a olivové zahrady neylepsí pověřte, a dá služebníkům svým.

15. Ale v obilí wasse, v požádkách vinnic pod desátky přivedete, aby dal dvoučanům a služebníkům svým.

16. Služebníky také wasse, v děrkách, v mládence neylepsí, v osly oděgní, a postawi v díle svém.

17. Ó stád také wasších desátky bráti bude, a vy budete geniu za služebníky.

18. A volat budete v den od twáti krále wasseho, kteřez hož ste sobě vyvolili: a nevyslyší was Hospodin v den, nebo ste žádali sobě krále.

19. Učetel pak lid voposlechnauší hlasu Samuela, ale řekl: Když koli: nebo král bude nad námi,

20. A budeme my tež jako vossi
ční národní : a soudit bude nás
král nás, a vycházet i ude před
námi, a bogowatí bude bože naš
sí za nás.

21. Ulyssel Samuel všecká
slova lidu, a mluvil ge w vssi
hospodinowy.

22. Řekl pak Hosподин ř Sa-
muclowi: Ulyss hlas gegich, a
vstanow nad nimi krále. U řekl
Samuel k mužům Izraelstým:
Gdi gedenkaždý do města svého.

Kapitola IX.

Saul hledal oslic příssel k Samue-
lowi, práti se o nich. 20. Samuel zve-
řoval Saulovi, že má králem být,
22. geg wzácné přígal.

1. **N** byl muž z Benjamina
gménem Cys, syn Abiele,
syna Setor, syna Bechorath, syna
Uffia, syna muže Gemin, muž
vdatný w syle.

2. A měl syna gménem Sau-
le, výborného a dobrého : a neby-
lo muže z synů Izraelstých lepší-
ho nad něg. od ramene a vzhů-
ru přewyšoval všeckteren lid.

3. Byly se pak statily oslice Cys,
otec Saulova : u řekl Cys k Sau-
lowi synu svému : Nezmi s sebou
gdenoho z služebníků, a vstana
gdi, a hledeg oslic. Kterýžto když
přessli přes horu Esfraim,

4. A strze zemí Salisa, a nena-
lezli, sli také přes zemí Salim, a
nebylo (gich) : ale u strze zemí Ge-
miny, a nenaalezli.

5. Když pak přessli do země
Esfra, řekl Saul k služebníků, kte-
říž byl s ním : Pod, a navrát-
me se, aby siad otec nenechal (sta-
roji) o oslice, a nebyl starostliw o
nás.

6. Kterýž řekl gemu : Hle muž
Boží gest w městě romto, muž *
znamenitý : všecko což mluwj, bez
pochybenj přichází. Ulyss tedy
podme tam, zdaleby snad oznamil
nám cestu naší, pro kterauž smě
přissli.

7. U řekl Saul k služebníku
svému : Hle půgdemu : co přine-
sem k muži Božímu : Chleba se ne-
dostává w pytlích naších : a da-
tu nemáme, abyhom dali člověku
Božímu, ani co giného.

8. Opět služebník odpověděl
Saulovi, a řekl : Hle nalezen gest
w tuce mé čtvrtý djl lotu střebra,
degme člověku Božímu, aby ozna-
mil nám cestu naší.

9. (Ža starodávna w Izraeli
tať mluwjval gedenkaždý gda raz-
diti se s Bohem : Podí, a gděm
k Widaucymu. Ulebo, kterýž nyní
slove Protok, za starodávna slaul
Widaucy).

10. U řekl Saul k služebníku
svému : Velmi dobrá (gest) řeč
twá. Pod, gděm. U sli do mě-
sta, w kterémž byl muž Boží.

11. A když vstupovali na horu
města, nalezli děwecky vycházegj-
cý k wážení wody, a řekli gím :
Gestli zde Widaucý :

12. Kteréžto odpovědětss, ře-
kly gím : Ždec gest : hle před tebou,
pospěs nyní : nebo dnes příssel do
města, že dnes obět gest lidu na
(tom) vrchu.

13. Vycházegje do města, hned
naleznete ho prvé než vstoupí na
horu k gídlu. nebo nebude; gíslí
lid, dokudž on nepřigde : nebo on
požehnává oběti, a potom gedj, kte-
říž povolání řau. Ulyss tedy vstup-
pe, nebo dnes naleznete ho.

14. Y wstaupili do města. A když oni chodili v prostřed města, ukázal se Samuel vycházejí gím v cestu, aby wstaupil na horu.

15. Hospodin pak byl zgewil ** vchu Samuelowu před gednjim dnem, nežli přissel Saul, řka:

16. Právě v into hodino, kteří nyni gest, zeytra possli tobě muž z země Benyamin, a pomážeš geg za wůdce nad lidem mým Izraelstým: a wytworodj lid můg z ruky filistýnských: nebo sem wzhledl na lid svůj, nebo přissel kteří gegich ke mně.

17. A když pohleděl Samuel na Saule, hospodin řekl gemu: Hle muž, o kterémž pravil sem tobě, tenž panovat bude nad lidem mým.

18. Přistoupil pak Saul k Samuelovi v prostřed brány; a řekl: Vtak mi, prosým, kde gest dům Widaucyho.

19. Y odpověděl Samuel Saulovi, řka: Gá gsem Widaucy. Vstupiž předemnau na horu, aby ste gedli semnau dnes, a propustím tebe ráno: a wsecky včely, kteréž gsau v scdyci twém, oznámí mím tobě.

20. A o oslicež, kteréž sy před včerejskem ztratil, nestareg se, nebo nalezeny sau. A čí budau wsecky neylepssi včely Izraelsté? zdali ne twé, a wsecho domu orce twého?

21. Odpovídage pak Saul, řekl: Idaliž gá negsem syn Geminu, z neymenského pokolení Izraelstého, a rod niž neyposlednější mezy wsemit čeledini z pokolení Benyaminova: proč sy tedy mině mluvil tuto řec?

22. Pogwó tedy Samuel Saul, y služebníka geho, vvedl ge-

do wčeradla, a dal gím místo neypředněgssí mezy těmi, kteříž byli pozvání. nebo bylo gako vzdceri mužů.

23. Y řekl Samuel kuchař: Deg djl, který sem dal tobě, a překážal, abys obzvláště odložil v sebe.

24. Idwihl pak kuchař plecc, a položil před Saule. Y řekl Samuel: Hle což pozůstalo, - polož před sebe, a gez: nebo našechnal zachováno gest tobě, když sem povolal lidu. Y gedl Saul s Samuelem v ten den.

25. Y zstaupili z hory do města, a mluvil s Saulem na výchnej podlaze, a vslal Saulovi na výchnej podlaze, a spal.

26. A když ráno wstali, a gíž svitalo, zavolal Samuel Saule na výchnej podlaze, řka: Vstan, a propustím tebe. Y wstal Saul: a wysli oba, totíž on, a Samuel.

27. A když zstopovali na posledním dílu města, Samuel řekl k Saulovi: Kdy služebníku, ať gde před námi, a pomine: ty pak pozastav se málo, ať oznámí tobě slovo Hospodinovo.

* wžněsený, sloužený, vrozený. ** Samuelem.

Rapitola X.

Pomazání Saule na království. 17. a vyhlášení geho.

1. Vzal pak Samuel nádobku oleje, a wylil na hlavu geho, a poljbil ho, a řekl: Ty pomazal tebe Hospodin nad dědictvím svým za kníže, a wytworodj lid geho z rukou nepřácel geho, kteříž wůkol něho gsau. A toto (bude) tobě znamení, že pomazal tebe Bůh za kníže:

2. Vdýž

2. Když odegdese dnes odemne, nalezceš dva muže podlé hrobu Ráchel v končinách Benyamin, o poledni, a řeknau tobě: kdež nalezny sas oslice, kterýžto sy ſel hledati: a necham otec svůj (peče) o oslice, statá se o was, a praví: Co včinim o synu mém?

3. A když odegdese odtud, a déle předtím, a předtím ſe dubu Thásbor, nagdau tebe tam tři muži vstupujcť k Bohu do Bethel, geden neſa tři kozelce, a giny tři pecený ſleba, a giny neſa láhvicy vjna.

4. A když tebe pozdraví, das gj tobě dva ſleby, a vezměs ſuky gegich.

5. Potom předtím na pahrbek Boží, kdežto gest stanovíſte ſi listynských: a když tam wegdeſe do města, potká ſe ſe tebou záſtup Protoků ztupugjicých z hor, a před nimi žaltář, a huben, a piſſalka, a cítara, a oni protokugjice.

6. Je týchle ztoupij na té duše Hospodinu, a protokowati budete ſe ſi nini, a proměněn budete w muže giného.

7. Když tedy zbehnau ſe tobě wſecká rato znamení, včin, což ſoli nagde ſuka tvá, nebo Hospodin ſe ſe tebou gest.

8. A ztoupiſe předemnau do Galgala, (nebo gá ztoupij ſe ſe) aby obětoval obět, a zabil oběti pokogné: za ſedmi dnj čekati budete, dokudž nepřigdu ſe ſe tobě, a nevkáži tobě, co bys činil.

9. Když tedy odvrátil ratihero ſe, aby odſel od Samuela, změnil mu Bůh ſrdce giné, a přiſla wſecká znamení rato w ten den.

10. Je přiſli ſe napředpověděnému pahrbku, a hle záſtup prot-

oku poſkal ſe o ňim: a rychle ztoupij na něg Duch Hospodinu, a protokowal v prostřed nich.

11. Vidauce pak wſickni, kteříž ho znali wčera a před včerejškem, že gest ſe Proroky a proročuge, řekli wespolek: Která wčetně ſtoupla ſe ſynu Eysa: zdaliž ſe Saul mezi Proroky?

12. Je odpověděl geden k druhému, řka: A kdo otec gegich: protok, obrátilo ſe w přijlowi: Zdaliž ſe Saul mezi Proroky?

13. Přestal pak protokowati, a přiſel na horu.

14. Je řekl ſtreyc Saulu ſe němu, a ſe služebníku geho: Kam ſte odesli: kteřížto odpověděli: Hledati oslic: kteříž ſe když ſme nenalezli, přiſli ſme k Samuelovi.

15. Je řekl genui ſtreyc geho: Oznám mi, co řekl tobě Samuel.

16. Je řekl Saul ſe ſtreycy ſwemu: Oznámil nám, žeby nalezny byly oslice. O řeči pak království neoznámil genui, kteříž byl miluval genui Samuel.

17. Je ſvolal Samuel ſe ſe Hospodinu do Ullaſfa:

18. A řekl ſe ſynům Izraelským: Tyto wěcy praví Hospodin Bůh Izraelský: Gá ſem mywedl Izraele z Egypta, a wyrhl ſem was z ruky Egyptských, a z ruky wſech králů, kteříž ſužovali wěc.

19. Wy pak dnes zavrhli ſe Boha wascho, kteřížto ſam wyproſtil was ze wſech zlych wěc, a auzkostí wasich: a řekli ſe: Už ſoli: ale krále vstanovit nad námi. Tlynj tedy ſtugte před Hospodinem po pokolenjch wasich, a po čeledech.

20. Je kázal Samuel přistoupiſti wſem pokolenjmi Izraelským

(k losum) a padl los na pokolenj Benyaminowo.

21. Y řekal přistaupiti pokolenj Benyaminowu, a rodinám geho, a * padlo na rodinu Netty, a přislo až na Sancle syna Eys. Hledali tedy ho, a nenj nalezen.

22. A potom radili se s Hospodinem, přigdeli tam. Y odpověděl Hospodin: Hle skyt gest doma.

23. Beželi tedy, a wzali ho odtud: a stál v prostřed lidu, a wysíssi byl nežli wsecken lid od ramena a wzhuru.

24. Y řekl Samuel k wsemu lidu: Hister vidjte, kterého wyswolil Hospodin, žeč mu nenj podobného ve wsem lidu. Y zkríkl wsecken lid, a řekl: Živo bude běá.

25. Wprawował pak Samuel k lidu práwo králowství, a wepsal do knihy, a položil před Hospodinem: y propustil Samuel wsecken lid, gednoho keždého do domu geho.

26. Ale y Saul odšel do domu swého do Gabaa: a odšel s njm djl wogsta, kterýžto sedcý Bůh se dorckl.

27. Synowé pak Belial řekli: Zdaliz nás bude mocy wytvobosditi tento? Y pohdali gjm, a nezprinesli gemu darů: on pak dělal k, gakoby neslyssel.

* padl los.

Rapitola XI.

Vaas dobyval město Jábes Galaad.
5. Saul shromáždil lid, aby uvrátele odehnal. 11. Y porazyl Ammonycké, a králowství geho obnoveno gest.

1. Y stalo se gako po měsícy, wstoupil Vaas Ammon-

nycký, a počal bogowati proti Jábes Galaad. Y řekli vříci muži Jábes k klaafowi: Včin s námi smiawon, a budeme slaužiti tobě.

2. Y odpověděl k nim klaas Ammonycký: W tom včinju s wámi smiawon, abyh wylanpil wsechňem z wés očí pravé, a položil wés w pohanění we wsem Izraeli.

3. Y řekl k němu Starší z Jábes: Propuč nám sedm dní, abyh dom rozeslali posly po wsech končinách Izraelských: a nebudeli, kdožby nás bráníl, wygdemě k tobě.

4. Přišli tedy poslowé do Gabaa Saulowa: a mluwili slowa rato, gejso lid slyssel: y pozdwihi wsecken lid hlasu swého, a plakal.

5. A hle Saul přicházel gda za woly z pole, a řekl: Co má lid, že pláče? Y wyprawowali gema slowa mužů Jábes.

6. Y rychle zstaupil Duch Hospodinu na Saula, když slyssel slowa rato, a rozhněwala se přehlistost geho přijíss.

7. A wzaw obídwa woly, rozeskal na kusy, a rozeskal po wjich končinách Izraelských sřeze ruku poslů, čta: Kdobykoli newyssel, a nenášedoval Saul a Samuele, tak se stane wolum geho. Přišpadl tedy strach Hospodinu na lid, a wysíli gako muž geden.

8. Y sečl ge w Bezech: a bylo synů Izraelských tříkrát sto tisíc: mužů pak Júda třidcti tisíc:

9. Y řekl poslům, kteříž brli přišli: Tako řekněte mužům, kteříž jsou w Jábes Galaad: Zdejra bude wasse wytvobozens, když se zahřege slunce. Přišli tedy poslowé,

slowé, a zwěstovali mužům Jás
bes, kteřížto zradovali se,

10. Y řekli: Kéno wygdemie
k wám: a včinje nám wſeckō,
což se libiti bude wám.

11. Y stalo je, když den zeyz
třegejši přišel, postavil Saul lid
na tři strany: a wjel do prostřed
wogsta w gitinjm bdenj, a bil
Annona až se den zahřel: ostatní
pař. rozpráhli se, tak že nezůstalo
z nich dvanácti despolu.

12. Y řekl lid k Samuelovi:
Kdo gest ten, genž pravil: Zde
li Saul bude královati nad ná
mi z Degre muže, a zabigeme ge.

13. Y řekl Saül: Vlebudek zaz
bit židný w tento den, nebo dnes
včinil Hospodin wyzwobozenj w
Izraeli.

14. Řekl pak Samuel k lidu:
Podce, a gděme do Čalgala, a ob
novome tam království.

15. Y řel westeren lid do Čalgala,
a včinili tam Saule králem
před Hospodinem w Čalgala, a
občovrali tam oběti pokagné před
Hospodinem. Y weselil se tam
Saul, a wjistni muži Izraelští
prjliš.

Kapitola XII.

Samuel swau newini před Bohem a
lidem osweděuge. 7. Obromnige lid z
brichu, ie židali mici krále, 14. napo
mjná ge k bázni Boži. 16. Potvrzu
ge swau kec zázrakem, a zděšeně těši.

1. Řekl pak Samuel k wsečnu
Izraelovi: Hle slyssel sem
blas wáss, wedlé wsech wécy,
kteréž ste mluwili ke mně, a vstaz
nowal sem nad wámi krále.

2. A nyní král gde před wá
mi: gá pak zlákal sem se, a osce
dívčí: synové pak mogi s

wámi gsau: protož obcowarw před
wámi od mladosti mí až do tohoz
to dne, hle teď gsem.

3. Umluvte o mně před Hospo
dinem, a před Pomazánym ge
ho, wzalli sem čjho wola, nebojla:
včinilli sem někomu křivdu, gesliz
že sem vriskl někoho, geslize sem
wzal dat z ruky někoho: a potuz
pjí geg dnes, a nawrátjin wámi.

4. Y řekli: Klevčinil sy nám
kráudu, ani sy (nés) nevriskl, ani sy
co wzel z ruky některého.

5. Y řekl k nim: Swědek gejet
Hospodin proti wám, a swědek
Pomazány geho w tento den, že
ste nenalezli w ruce mé ničhož.
Y řekli: Swědek.

6. Y řekl Samuel k lidu: Hos
podin, kteryž včinil Mogžijše w
Aarona, a wywedi otce nasse z jeho
mě Egypště.

7. Vlynj tedy slíigte, at w sand
wegdu proti wám před Hospodí
nem o wsecká milostdenství Hos
podinowa, kteráž včinil s wámi,
a s otci wassimi:

8. Kterak Jákob wessel do Egyp
ta, a wolali otcové wassji k Hos
podinu: y poslal Hospodin Mog
žijše a Aarona, a wywedi otce
wasse z Egyppta, a postavil ge na
tonito místě.

9. Kterížto zapomenuli na Hos
podina Boha svého, a dal ge w
rukou Sysary, knížete wogsta Has
sor, a w rukou filistinských, a w
rukou krále Moabského, y bogowas
li proti nim.

10. Potom pak wciali k Hos
podinu, a řekli: Dřessili sime,
nebo sime opustili Hospodina, a slav
žili sime Baalim, a Astaroth: ny
nj tedy wytřhni nás z ruky ne
ptácel

přárel násjich, a slaužiti budeme
tobě.

11. Y postal Hospodin Jeros-
baale, a Badana, a Jeffre, a Sa-
muele, a wyrchl wás z ruky ne-
přátel wasjich wúkol, a bydlili ste
bezpečně.

12. Widauce pak, že Vlaas
král synů Ammon příšel proti wám,
čežli ste inné: vlišli. ale král bu-
de kralovati nad námi: gesso
Hospodin Bůh wáss kraloval nad
wámi.

13. Vlynj tedy ted gest král
wáš, kteréhož ste wrywolili, a žá-
dali. Hle dal wám Hospodin krále.

14. Budeteli se báti Hospodi-
na, a slaužiti gemu, a poslouchati
hlasu geho, a nebudeteli popauze-
ti vst Hospodinových: budete y
wy, y král, kterýž kraluje nad
wámi, následujcý Hospodina Bo-
ha wascho.

15. Pakli nebudete poslouchati
hlasu Hospodinowa, ale popauzeti
budete čeži geho, bude ruka Hos-
podinowa nad wámi y nad otcy
wasimi.

16. Ale y nynj slúgte, a wizte
wéč tuto welikau, kterouž včinj
Hospodin před obličegem wasjim.

17. Zdalíž není dnes žen pse-
nice z wzywati budu Hospodina,
a dá hlas a desíte: a budete wéde-
ti, a vzříte, že ste sobě weliké žlé
včinili před obličegem Hospodino-
wým prosýce nad sebou krále.

18. Y volal Samuel Hospo-
dinu, a dal Hospodin * hlasu a
desíre w ten den.

19. Y bál se wesskeren lid při-
lišs Hospodina a Samuele, a řekl
wesskeren lid ſ Samuelovi: Modl
se za služebníky swé ſ Hospodinu

Hoho swému, abyhom nezmířeli.
neboť ſme přidali ke wſsem hýčkum
násjini žlé, že ſme ſobě ſadali
krále.

20. Řekl pak Samuel k lidu:
Nebogte ſe, wy ſte včinili wſsecko
žlé toto: ale wſtak nedostupíte **
od hřbein Hospodinowa, ale ſluž-
te Hospodinu we wſsem ſrdce ſwém.

21. A nerchylugte ſe po mar-
nostech, kteréž neprospěgi wám,
aniž wyswobodí wás, nebo mat-
né gsau.

22. A neopuštj Hospodin lidu
ſvóho pro gímeno ſwé weliké: ne-
bo zapříšahl Hospodin, že wás
včinj ſobě lid.

23. Odſtupíž pak odemne ten
hýč proti Hospodinu, abyh pře-
stal modlit ſe za wás, a včiti bu-
du wás cesté dobré a příjné.

24. Protož bogte ſe Hospodina,
a ſlužte mu w pravdě, a z celé
ho ſrdce ſwého. nebo věděli ſie
weliké wécy, kteréž mocy wámi
včinil.

25. Gestližc pak trvatí budet
te we zlosti: y wy, y král wáss
spolu zahynete.

* Žijmánj. ** Zpět od Hospodina.

Rapitola XIII.

Poráka Gilistynských. 9. Saulovo
wſtečné obetování, a trestání ho z
toho od Samuele, 16. sicut enj Izrael
od Gilistynských.

1. **S**yn gědnoho roku † byl
Saul, když kralovati po-
čal, dwé léte pak kraloval nad
Izraelem.

2. Y vybral ſobě Saul tři tis-
sýce z Izraele: U byli s Saulem
dwa tisíce w Elachnias, a na
hoře Bethel: tisíc pak s Jonathau
w Gabaa Benyaminowě. Ostatní
pak

pař lid rozpustil, gčdnoho každho do stánku gegid.

3. Ž porazyl Jonathas stráž filistýnských, kteráž byla v Gabaa. Což když vstoupeli filistýnskí, Saul utrabil v traibu po všech zemí, řka: Ačlyssi Hebrejssij.

4. A větškeren Izrael slyssel takowau pověst: Pobil Saul stráž filistýnských: v pozdvihl se Izrael proti filistýnským. Volał tedy lid po Saulovi do Galgala.

5. A filistýnskí ohromážděni sám k bogi proti Izraelovi, třicetí dceri tisíc vozů, a sedm tisíc gezd cù, a ostatní lid obecný, gako pís se, kterýž gest na břehu moře Stein velmi mnohý. A vstoupivše položili se v Machmas k východní straně Betheaven.

6. Což když viděli muži Izraelští, žeby byli postaveni v auxzofii (nebo byl osauzen lid) styrli se v gestynách, a v steyších, v stálách také, a v dauparech, v v čisternách.

7. Hebrejssij pař přessli Jordán do země Gád, a Gálaad. A když Saul gestre byl v Galgala, přesrasten gest všecken lid, kterýž sel za njm.

8. Ž čekal sedm dní podlé wůle Samuele, a nepríssel Samuel do Galgala, v rozessel se lid od něho.

9. Řekl tedy Saul: Princiež mi obět zápalnau, v oběti pokogné, a obětorval obět zápalnau.

10. A když dokonal obětorvání zápalné oběti, hle Samuel přichází: a Saul vysel v cestu genu, aby ho pozdravil.

11. Ž mluvil k němu Samuel: Co sy včinil? Odpověděl Saul: Že sem vidiel, že lid rozhází se

odemne, a ty sy byl nepríssel k vloženým dnům, filistýnskij pař shromážděni byli v Machmas,

12. Řekl sem: Vlyni zstaupj filistýnskij k mne do Galgala, a třetí Hospodinový sim nevkroutil. Pořekau dohnán gsa, obětorval sem obět zápalnau.

13. Ž řekl Samuel k Saulovi: Blázniwe sy včinil, a nezachoval sy přikázanj Hospodina Boha svého, kteráž sem přikázal tobě. Čhož kdybys nedyl včinil, gíž nyní bylby připravil Hospodin království tvé nad Izraelem na věky,

14. Ale království tvé nikoli vice nepovstane. Hledal sobě Hospodin muže wedlé srdce svého: a přikázal genu Hospodin, aby byl wůdce nad lidem gicho, protože sy nezachoval (teh věch) kterýž přikázal Hospodin.

15. Vstal pař Samuel, a vstoupil z Galgala do Gabaa k Benyaminovu. A ostatní z lidu vstoupili za Saulem v cestu lizdu, kterýž bogorvali proti nim přicházejcím z Galgala do Gabaa, na pahrbku Benyaminovu. Ž sečl Saul lid, gako sest set mužů, kterýž nalezeni byli s njm.

16. A Saul v Jonathas syn gicho, v lidu, kterýž byl nalezen s nimi, byl v Gabaa Benyaminově. Filistýnskí pař vpadli se v Machmas.

17. Ž vyfli na laupež z stanů filistýnských tři haufowé. Geden hanf sel proti cestě Effra, do země Sual:

18. Giny pař vcházel po cestě Betheoron. třetí pař obrátil se k cestě meze, kteráž leží nad doljm Seboim proti paussti.

19. Ulenalezel se pak kowat žer leza we wssi zemi Izraelske. neb (to) byli způsobili filistynsce, aby Hebregsti siad nevdelali (sobě) meče, neb kopj.

20. Zstupowával tedy woszecken Izrael k filistynským, aby zostíril gedenkaždý radlcy swau, y moryku, y sekru, y fracy.

21. Byly tedy rupé ostrosti razdlic, y moryk, y videl tějrohých, y sekru, * až do ostnu optawenj.

22. A když přiffel den bitwy, nenj nalezen inec, a kopj w ruce wssho lidu, kterýž byl s Saulem, a s Jonathau, kromě v Saule, a v Jonathy syna geho.

23. Wyssa pak stráz filistynská, aby přessla do Ullachmas.

* w kralowanju swém, to gest, prvnjho kteře kralowanju geho, italy se ty we: cy, ktere se w těch Karicolských wypisují. * Tak je y ostnu zaostkici nis mi nemohli.

Kapitola XIV.

Jonathas stráz filistynských robil.
20. Saul filistynské honil, a pust wychásky. 27. Jonathas newida pust všecky stavil; pročež král chcel geg zabiti, ale lid geg wyprostil. 49. Rodina Saulewa.

1. **N** přihodilo se gednoho dne, že řekl Jonathas syn Saulew k služebníku, kterýž nosyl zbrog geho: Pod, a předem k stráži filistynských, kteráž gest za onsmi muštemi. Otcy pak swému tehož nepowédél.

2. Saul pak zůstával na poslednj. straně Gabaa, pod zematau gablonj, kteráž byla na Ullagron: a byl lid s ním gafo scst set mužů.

3. A Achas syn Achirobuw, bratra Ichaboda syna Simeonova, kterýž possel z holi kněze Hospodinova w Sylo, nosyl Efest. Ale

y lid newědél, kam odssel Jonathas.

4. Byly pak mezy wstupowářnimi, po kterých snazil se Jonathas přejiti k stráži filistynských wyniklé stály z obou strany, a gasto fu podobenství zubu stály z ieo to y z oné strany příkré, gineno gedné Boscs, a gineno denhé Senec:

5. Cetna stála wysedlá na půlnocy, proti Ullachmas, a druhá na poledne proti Gabaa.

6. Řekl pak Jonathas k služebníku, kterýž nosyl zbrog geho: Pod, předem k stráži neobdezaných těchto, zdaliby snad Hospodin včinil za nás: neboť nenj nesnädne hospodinu wyswoboditi nebo we mnohých, nebo w nemnosých.

7. Y řekl genu odence geho: Včin woszecky wccy, kterež se libi myslí twé: gdi, kdežkoli žadáss, a budu s tebou, kdežkoli čtou budess.

8. Y řekl Jonathas: Hle my přecházym k mužům témo. A když se gini včážeme,

9. Gestliže takto mluwili budau k nám: Zůstahre, dokudž nes přigdem k wám: stúgme na nis slé swém, aniž přistupujme k nim.

10. Gestliby pak řekli: Wstupte k nám: wstupme, nebo dal. ge Hospodin w ruce nasse: toto bude nám znamení.

11. Včážali se tedy ova stráži filistynských: y řekli filistynsce: Hle Hebregsti wycházegi z gestynj, w kterých stryci byli.

12. Y mluwili muži z stráže k Jonathovi, a k odency geho, a řekli: Wstupte k nám, a včážeme wám * ýpec. Y řekl Jonathas k odency

F odéncy svému: Vstupme, nás sleduj mne: nebo dal ge Hospodin v ruce Izrael.

13. Všaupil pak Jonathas leza na rukau y na nohách, a oděz nec geho za njm. Tedy gini paždali před Jonathau, gine edenec geho mordowal gda za njm.

14. Y stala se porážka prvnj, w kteříto zabil Jonathas a oděz nec geho gako dwadcer mužů na půl dílu roli, kteřiž pář volů za den obýcgně žvotáwá.

15. Y stal se div w ležení, po polich: ale y wsecken lid sítáže rých, kteřiž byli wyssi na laupež, děsil se, a zbauřila se země: a přibodil se gako div od Boha.

16. Y ohlédl se stréznj Saulovi, kteřiž byli w Gabaa Benjaminové, a hle innožství porazeno, a sem y tam vríkagich.

17. Y řekl Saul lidu, kteřiž byl s njm: Pohledejte, a vízte, kdo z nás odčesel. A když hledal, nalezeno gest, že tu není Jonathas a oděnec geho.

18. Y řekl Saul k Alchysowi: ** Piilož Ardu Boži. (nebo byla tam Arda Boži w ten den s syny Izraelisty).

19. A když mluvil Saul k knězům, hřmeč veliký posel w ležení filistýnů: a rozmáhal se pozmalu, a zvoučněgi rozněl. Y řekl Saul k knězům: Skáhni (k sobě) tuču swau.

20. Zvolal tedy Saul, y westeren lid, kteřiž byl s njm, a přišli až k místu bitvy: a hle obrácen byl meč jednoho každého proti blížnjemu svému, a porážka přilis veliká.

21. Ale y Hebrews, kteřiž byz

li s filistýnystými *** wčera a před včetegissim, a byli všiaupili s nimi w wogště, navrátigli se, aby byli o Izraelem, kteřiž byli o Sauli a Jonathau.

22. Všickni také Izraelští, kteřiž se byli steyli na horu Sestram, vlyssewse, žeby vtekli filistýni, spogili se o svým v bitvě. Y bylo o Saulem gako deset tisíc mužů.

23. Y wyswobodil Hospodin w ten den Izrael. bitva pak **** přišla až do Betheven.

24. Y spogili se muži Izraelští wespolek w ten den: zavázal pak Saul lid přisahau, řka: Zlořečený muž, kteřižby gedl chléb až do wčera, dokudž se nepomíjím nad nepřátely svými. Y negedl westeren lid chleba:

25. A wsecken lid země přišel do lesa, w němžto byl med na twáři země.

26. Wsel tedy lid do lesa, a vřázel se tekaučý med, a žádný nepřičinil ruky k vstřum svým. nebo se lid bál přisahy.

27. Jonathas pak neslyšel, když přisahau zavázoval otce geholid: y wztáhl ruky prstu, kteřiž měl w ruce, a omocil w plástni medu: a obrátil ruku swau k vstřum svým, a oswijeny sau oči geho.

28. Y odpovídage geden z lizu, řekl: Velikau přisahau zavázal otce twug lid, řka: Zlořečený muž, kteřižby gedl chléb dnes. (lid pak byl zemdlel).

29. Y řekl Jonathas: Zkoraučil otce můg zemi: vidieli ste sami, že k oswijeny sau oči mé, proto že sem okusyl malíčko z toho medu:

30. Čimi vjce kdyby byl gedl lid s laupeže nepráctel svých, ktež rauž nalezl: nebylaližby se stala wětší porážka w filistýnských:

31. Bili tedy filistýnské w ten den od Michmas až do Ajalon. Všel pak lid přijíss:

32. A obrátiw se k laupeži nazbral ovocý, a wolů, a telat, a zbilí ge na zemi: v gedl lid s kroví.

33. Powieděli pak Saulovi, řeouce, že lid zhřessil Hospodinu, geda s kroví. Kterýž řekl: Přestoupili ste (přikázají): přivalte gíž nynj ke mně kámen veliký.

34. A řekl Saul: Rozegděte se mezy lid, a recte gím, aby přivedl ke mně gedenkaždý wola svého, a řeouce, a zbjte na tomto (kamenu) a gezte, a nezhřessite Hospodinu gedauce s kroví. Přivedl tedy wesseren lid gedenkaždý wola rukau swau až do nocy: a zabili tam.

35. Wzdelal pak Saul oltár Hospodinu: a rchdáž nepravé pozval dělati oltář Hospodinu.

36. Y řekl Saul: Vdcíme na filistýnské w nocy, a hubme ge až bude svitati ráno, aniž zůstavme z nich mužc. Y řekl lid: Wssečko, což se dobré zdá před očima twýma, včin. Y řekl kněž: Přistupne sem k Bohu.

37. Y radil se Saul s hospodinem: Buduli honiti filistýnské: dásli ge w ruce Izraelc: A nezodpověděl genu w ten den.

38. Y řekl Saul: Shromážďte sem wsecky vhlly ***** lidu: a wězte v wižte, strze koho přihodil se dnes hřich tento.

39. Život gesti Hospodin wyswoboditel Izraelc, že gesliše řeč Jonathu syna mého včiněn gest,

bez ztracenj (té přisahy) vnitře. A čenuž neodmluvil genu žádný ze wseho lidu.

40. Y řekl ke wsemu Izraelovi: Koždélte se wy na gednu stranu, a gá s Jonathau synem svým budu na druhé straně. Y odpoveděl lid k Saulovi: Což se dobrého zdá před očima tu ýma, včin.

41. Y řekl Saul k Hospodinu Bohu Izraelskemu: Hospodine Božje Izraelský deg znamení: co gesti, že sy neodpověděl služebníku svému dnes: Gesili na mně, neb na Jonathowu synu mém, ta nepravost, deg znamení: aneb gesti ta nepravost na lidu twém, deg swatost. Y postřen gest Jonathas a Saul, lid pak wysel.

42. Y řekl Saul: Wzte los mezy mnau, a mezy Jonathau řečeni mým. Y postřen gest Jonathas.

43. Řekl pak Saul k Jonathovi: Powez mi, co sy včinil. Y powieděl genu Jonathas, a řekl: Okussege okusyl sem malicko medu na konc prutu, kterýž byl w ruce mé, a hle gá vnitram.

44. Y řekl Saul: Tyto včiny včinil Bůh, a tyto přideg, že sineti vnitře Jonatho.

45. Y řekl lid k Saulovi: Což tedy vnitře Jonathas, kterýž včinil wyswobození toto veliké w Izraeli z toti gest nessušné: život gest Hospodin, že nezpadne wlas z hlavy geho na zemi, nebo s Bohem dělal dnes. Wyswobodil tedy lid Jonathu, aby nevničel.

46. Y vodstoupil Saul, aniž honil filistýnské: filistýnskij pak odesili na míslo svá.

47. A Saul vpcroniw králowstwj

stoj nad Izraelem, bogował wokół proti wszem nepřátelům gho, proti Moab, a synu Ammon, a Edom, a proti králu Soba, a proti filistynským: a kámžkoli se obrátil, přemáhal.

48. A shromáždiw wogsto porazyl Amalecha, a wytrhl Izrael z ruky zhaubců gho.

49. Byli pak synowé Saulowi, Jonathas, a Jessui, a Melchysua: a gména dwau dcer gho, gméno prworozcne Elcerob, a gméno mensji Michol.

50. A gméno manželky Saulowy, Achymoam, dcera Achymas: a gméno knjzce wogsta gho Abner, syn Ulet, stryce Saulowa.

51. Cys pak byl otec Saulu, a Ulet otec Abneru, syn Abielu.

52. Byla pak válka mocná proti filistynským po wosiecky dny Saulovy. Nebo kteréhožkoli Saul viděl muže sylného, a způsobného k bogu, připogował ho k sobě.

* Véto. ** Postav sem. *** Prvé.
**** Protála se. † Okrály bladem
sause zemleny. ***** Wosiecky pře-
dnj lidu.

Rapitola XV.

Wulf: Saulova proti Amalechyském. 9. Neposluhensví gho, 16. a crest.

1. **Y** řekl Samuel k Saulovi: **Y** vše posíal Hospodin, abyh pomazal tebe za krále nad lidem gho Izraelským: nynj tedy sliss hlas Hospodinu.

2. Tyto wécy prawj Hospodin zástupů: Hospodinu sem se (na to) cokoli včinil Amalech Izraelov, kterak odpiral gemu na cestě, když wstupoval z Egipta.

3. Ulynj tedy gdi, a pobj Amas-

lecha, a zkaž wosiecky wécy gho: neodpausťeg gemu, a nepožádeg níčho z wécy gho: ale pobj od muže až do ženy, y malíčkého, y prsy pozjwagjicýho, wola, y orcy, welblauda y osla.

4. Přikázal tedy Saul lidu, a sečl ge jako beránky: dvě stě tisíc pěsíjich, a deset tisíc mužů Júdských.

5. A když píšel Saul až k městu Amalechovu, vdelal zálohy v potoku.

6. Y řekl Saul Cynegstému: Oddegde, odstupre, a zstupre od Amalecha: abyh snad nezahřnul tebe s njm. nebo ty včinil sy milostdenství se wossemi syny Izraelskými, když wstupowali z Egipta. Y odštaupil Cynegstý z prostředku Amalecha.

7. Y porazyl Saul Amalecha, od vewila, až přiděl do Sur, kteréž gest naproti Egiptu.

8. A popadl Agaga krále Amalechyského živého: wessleren pak lid pobil ostrostí meče.

9. Y odpustil Saul, a lid Agagovi, y neylepsjím stádum owej, a stotum, a raučum, a skopcum, y wosenni wécem, kteréž pěkné byly, aniz čteli vyhubiti gich: cožkoli pak bylo sspatného, a zavřesného, to pohubili.

10. Stalo se pak slowo Hospodin: wo k Samuelovi, řkaucý:

11. Ljto mi gest, že sem Saul le vstanovil králem: nebo opustil mne, a slow mych slukem newyzplnil. Y zarmautil se Samuels, a wolal k Hospodinu celau noc.

12. A když w noocy wstal Samuel, aby sel k Saulovi ráno, zwéstowáno gest Samuelovi, že

Za Saul

Saul příšel do Barmélu, a wyzdrojeli sobě * klenutí wjazdne, a nazváto se příšel, a zstaupil do Galgala. Příšel tedy Samuel k Saulovi, a Saul obětoval zápalzau obět Hospodinu z prwotin lanapeži, kteréž byl přinesl z Amalecha.

13. A když příšel Samuel k Saulovi, řekl genui Saul: Pozehnaný ty ** Hospodinu, naplnil sem slovo Hospodinovo.

14. Y řekl Samuel: A který gest rento hlas stád, kterýž zněl vších mých, a skotů, který gá slyším?

15. Y řekl Saul: Ó Amalecha příswedli ge: nebo odpuštěl lid lezpříjem otocem, a skotům, aby obětovány byly Hospodinu Bohu tvému, ostatní pak zibili smie.

16. Samuel pak řekl k Saulovi: Necheg mne, a oznájm robě, které všecky mluvil Hospodin ke mně v noci. Y řekl gesmu: Mluwo.

17. Y řekl Samuel: Když sy byl malický před očima svýma, zdaliž negsy včiněn hlawau w posoleních Izraelských a pomazal tebe Hospodin za krále nad Izraelem,

18. A posal tebe Hospodin na cestu, a řekl: Gdi, a zmorduj hříšníky Amalech, a bogowati budes proti nim až do vyhlazených.

19. Proč sy tedy nevposlechl hlasu Hospodinova: ale obrátil sy se k laupeži, a včinil sy zlé před očima Hospodinovýma?

20. Y řekl Saul k Samuelovi: Wassak sem vposlechl hlasu Hospodinova, a chodil seni po cestě, po kteréžto posal mne Hospodin,

din, a příswedl sem Agaga krále Amalechitského, a Amalechitské zmordoval sem.

21. Lid pak vzal z laupežce ovce, a woly, prwotiny těch věců, kteréž zbiti sau, aby obětoval Hospodinu Bohu swému w Galgala.

22. Y řekl Samuel: Zdaliž chce Hospodin zápalu a oběti, a ne raděgi aby bylo posloucháno hlasu Hospodinova? Lepší gest zas giste poslussenství, nežli oběti: a vposlechnouti vše (gest) nežli obětovati tuk skopců.

23. Učebdo gato hřich věsleby gest odpírat: a gato neschernost modlárství, nechrti původní. Proto tedy, že sy zavrhli řec Hospodinu, zavrhli tebe Hospodin, abys nebyl králem.

24. Y řekl Saul k Samuelem: Zbýšil sem, že sem přestavil řec Hospodinu, a slowa tvá, boga se liši, a poslouchage hlasu gegich.

25. Ale nyní, prosým, než hřich můg, a navrát se sem na, abych se poklonil Hospodinu.

26. Y řekl Samuel k Saulovi: Vlčanovatjmi se s tebou, nebo sy zavrhli řec Hospodinu, a zavrhli tebe Hospodin, abys nebyl králem nad Izraelem.

27. Y obrátil se Samuel, aby odessel: on pak vchytil frage pláště gcho, kterýž y odtrhl se.

28. Y řekl k němu Samuel: Oderhl Hospodin království Izraelské od tebe dnes, a dal ge blížinjmu tvému, lepšímu, než gsy ty.

29. Císte wjazd w Izrael neodpustí, a lhosti se nepohne: nebo není člověkem, aby činil pokání.

30. Ale on řekl: Zbýšil sem: ale nyní cti inne před Staršími lidu mého, a před Izraelem, a navrát se semmou, abych se klaněl Hospodinu Bohu tvému.

31. Klavatitivo se tedy Samuel řekl za Saulem: a poklonil se Saul Hospodinu.

32. Y řekl Samuel: Přivede ke mně Agagá krále Amalekiteho. Y podán gest genu Agag náramně tvůrny, a třesla se. Y řekl Agag: Takliž *** odděluge horčá smrt:

33. Y řekl Samuel: Čak o včinil měc tvůrny, aby ženy byly bez dětí, tak bez dětí bude mezi ženami marka tvá. Y rozsekal ho na kusy Samuel před Hospodinem v Galjala.

34. O, čl pak Samuel do Rasmatha: Saul pak vstoupil do domu svého v Gabaa.

35. A newidél vjce Samuel Saule až do dne smrti své: ale však plakal Samuel Saule, protože litoval Hospodin, že ho vstavonil králem nad Izraelem.

* Bránu. ** Od Hospodina. *** Od luce.

Kapitola XVI.

Dawid od Boha za krále vyvolen, a od Samuela pomazán. 19. Ten růž od Saule ke dvoru povolán gest, aby ho hrájm na hřásu obveseloval.

1. Y řekl Hospodin k Samuelovz wi: Čak dluho ty pláčeš Saule, gesto sem gá geg zavrhl, aby neklaloval nad Izraelem: naplni roh svůr olegem, a pod, ať possli tebe k Izai Bethléemském: nebo sem opatřil sobě z synů jeho krále.

2. Y řekl Samuel: Kterak

půgdu z neboč vstupují Saul, a zahibce níme. Y řekl Hospodin: Teď le z stáda wezmeš w ruce své, a díss: A obětování Hospodinu přijel sem.

3. Y povoláss Izai k oběti, a gá vřáži tobě, co m:sa činiti, a pomážes, kohožkoli vřáži tobě.

4. Včinil tedy Samuel, gáž mluvil genui Hospodin. A přijel do Bethléma, a dívali se Starší města wyshedse proti němu, a řekli: Pokogneli gest vsgitj tvé?

5. Y řekl: Pokogně. A obětování Hospodinu přijel sem. posvěťtež se, a podte scinnau, ať obětugi. Posvětil tedy Izai, y syny jeho, a povolal gich k oběti.

6. A když věsli, viděl Eliasba, a řekl: Zdali před Hospodinem gest Pomazány jeho:

7. Y řekl Hospodin. k Samuelovi: Ulehlež na obličege gesto, ani na vysočost postavy gesto: nebo sem geg zavrhl, aniž wedlé vzezření člověka gá sanjdím: nebo člověk widí ty věcy, kteréž zgewné jsou, Hospodin pak widí srdce.

8. Y povolal Izai Aminadab, a přivedl ho před Samuele. Který řekl: Ani toho nevyvolil Hospodin:

9. Přivedl pak Izai Sammu, o němž řekl: Také toho nevyvolil Hospodin.

10. Přivedl tedy Izai sedm synů svých před Samuele: a řekl Samuel k Izai: Uvyvolil Hospodin z téhoto.

11. Y řekl Samuel k Izai: * Zdali giž doplněni sau synové? Který odpověděl: Gessie ostatně gest

gest malický, a pasec ovce. Y ženého nákladem chlebů a láhvícy vjna, a kozelce z kožednoho, a poslal ** strze ruku Dawida syna swého Sculowi.

12. Poslal tedy a přivedl ho. Byl pak ryšavý, a pěkný k požádání, a krásné tváři. Y řekl Hospodin: Vstán, pomaz ho, nebo ten gest.

13. Vzal tedy Samuel roh oleje, a pomazal ho v prostred bráty jeho: a obracen gest Duch Hosподinu na Dawida od toho dne, y potom: a vstal Samuel odessel do Ramatha.

14. Duch pak Hospodinu odstanil od Saule, a lomcowal gijn duch zly, od Hospodina.

15. Y řekli služebnicy Saulovi k němu: Hle duch Boží zly lomcuje teban.

16. Necht rozkáže pán náš, a služebnicy twogi, který před teban gšau, pohledají člověka vnitřního hráti na harsiu, aby kdyžby tě napadl duch Hospodina zly, hcal rukou swau, a lehce gibys finest.

17. Y řekl Saul k služebníkům svým: Opatřte mi tedy někoho dobré hráčího, a přivedte ho ke mně.

18. A odpovídage geden k služebníkům, řekl: Hle viděl sem syna Izai Bethléemského vnitřního hráti, a velmi sylneho, a muže bogovněho, a opatrního w slovách, a mužc pěkného: a Hospodin gest s nimi.

19. Poslal tedy Saul posly k Izai, řka: Posli ke mně Dawida syna swého, který gest na pastvách.

20. Vzal tedy Izai osla obtíž-

ho ženého nákladem chlebů a láhvícy vjna, a kozelce z kožednoho, a poslal ** strze ruku Dawida syna swého Sculowi.

21. Y přišel Dawid k Saulovi a *** stál před njm: ale on zamíral ho přijíss, a včiněn geji ges ho oděncem.

22. Y poslal Saul k Izai, řka: Učiché Dawid řecky před obřecením: nebo nalezl milost před očima mýma.

23. Protož kdykoli duch Hospodina zly popadl Saule, Dawid brával harsiu, a hrával rukou swau, a občerstwován byval Saul, a polehčenj mřval: nebo odstupoval od něho dní zly.

* Círuli to gíz wſ. čtni synové. ** pe Davidovi. *** posluhoval genu.

Kapitola XVIII.

Bog filistinských s Izraelem. 4. Vyčázení Goliasse z stanu. 17. Příchod Dawidu do ležení, 32. a poražení Goliasse.

1. **G**hromáždiwse pak filistinskij wogsta swá k bogi, seší se w Socho Júdovré, a položili se mezy Socho, a Ázeka, w končinách Dommim.

2. Saul pak a synové Izraelští vghromáždiwse se přišli do audi terebintového, a zřídili węsto k bitvě proti filistinským.

3. A filistinskij stál na horě z strany této, a Izrael stál na horě z strany druhé: a audi bylo mezy nimi.

4. Y wyszel z stanu filistinských muž panchart, gménem Golias, z větší, zvycíši šestí loket a pjdí:

5. A * Ichka mědenná na hlas vě gebo, a w pancíř ** ſupis novatý

nowatý obláčel se: wáha pak pan-
cycie geho byla pět tisíc lotů mědi:

6. A boty měděnné měl na hnáz-
tich: a říct měděnný přikryval ruk-
maň geho.

7. Dřevo pak kopí geho, bylo
gafo *** vratičlo rkaďcovské,
samo pak železo kopí geho, říct
seť lotů železa mělo: a oděnec ge-
ho předcházel ho.

8. A stoge volal proti wogz-
ském Izraelstym, a říkal jim:
Proč ste přišli horovi k bitvě z
ždáliz gá negsem filistýnský, a
vy služebnícy Saulovi? Vyber-
te z sebe muže, a nechť zstaupj k
obzvláštní bitvě.

9. Budeli mocy bogowati se-
mnau, a porazily mne, budeme
wassj služebnícy: pakli gá přes-
mohu, a porazým geg, vy slu-
žebnícy budete, a nám budete
slanžti.

10. Y pravil filistýnský: Gá
sem dnes žhanel wogsta Izrael-
ská: Degte mi muže, a ať wegde
semnan w obzvláštní bog.

11. Slíscé pak Saul, y wiss-
čni Izraelští, řeči rafowé fili-
stýnského, vstrnuli, a báli se při-
liš.

12. Dawid pak byl syn muže
Efrathegského, o kterémž nahoz-
te pravmo gest, z Bethléma Jú-
dova, jemuž jméno bylo Izai,
kterýž měl osm synů, a byl muž
ve dnech Saule starý a veliko-
věký mezi muži.

13. Odessli pak tři synové ge-
ho wéssi za Saulem na wognu:
a jména tří synů geho, třetíž sli-
na wognu, Eljáš prorozený, a
druhý Abinadab, a třetí Sam-
ma.

14. Dawid pak byl nejménší.
Když tedy tři wéssi následovali
Saule,

15. Odessel Dawid, a navrá-
til se od Saule, aby pásl stádo or-
ce svého w Bethléme.

16. Wycházel pak filistýnský
ráno y v wečer, a stával po čty-
řideceri dnj.

17. Řekl pak Izai k Dawido-
vi synu svému: Wezmi bratrům
svým Effi pražmy, a deset chles-
bů těchto, a běž do leženj k bra-
trům svým,

18. A deset **** syrečků těch-
to donesess k tisýncíku: a bratří
svých navštívíjss, dobřeli se magji:
a s kteryimi sau zřízeni, zwěz.

19. Saul pak, y oni, y wiss-
čni synové Izraelští w audolj
terebintowém bogowali proti fili-
stýnským.

20. Vstal tedy Dawid ráno,
a potučil stádo strážnému: a ob-
tížený břemenem odessel, gafo byl
přikázel genu Izai. a přišel na
místo Magala, a do wogsta, kte-
rého wysedissi k bitvě kříčlo w
potýkání.

21. Kdo Izrael byl zřídil wog-
sto, ale y filistýnský naproti byli
horovi.

22. Zanechal tedy Dawid ná-
dob, kteréž byl přinesl, pod rušev
strážného v břemen, běžel k místu
bitwy, a rázal se, dobřeli se wosse-
čko wede s bratrjimi geho.

23. A když on gestě mluvil
jim, ukázal se muž ten pankhart,
jménem Šoláš, filistýnský, z
Čech, vstupujícý z leženj fili-
stýnských: a když on mluvil tež
ta slova, slýšel Dawid.

24. Wissčni pak Izraelští, když
A a 3 vyzvědli

vzrati muže, vtekli od tváří ge-
ho, bogjce se ho welni.

25. Y řekl geden některý z Iz-
raele: Widělili ste muže toho, kte-
rý zvstaupil: nebo k hanění Iz-
raele zvstaupil. Umuže tedy, kte-
rý zabige ho, zbohatí král bohat-
stvůjmi velikým, a dcetu svou dá
gemu, a dům otce geho včinj bez
dani w Izraeli.

26. Y řekl Dawid k mužům,
kteríž stáli s njm, řka: Co bude
dáno muži, kterýž by zabil filistýns-
kého tohoto, a odgal pohanění od
Izraele: nebo kdo gest tento filis-
týnský neobřezaný, kterýž zhas-
něl wogsta Boha živého:

27. Vypravoval pak gemu
lid tuž řec, řka: Tyto věcy dá-
ny budou muži, kterýž zabige ho.

28. Což když vstlyssel Eliab
brat geho wětší, když on mlu-
vil s ginými, rozhněval se na
Dawida, a řekl: Proč sy příssel, a
proč sy opusísl malíčko otce těch
na paňství: gá znám peychu twau,
a zlost srdce twého: že sy zvstaupil,
abyš widěl bitvu.

29. Y řekl Dawid: Co sem vči-
hil: Idaliž neniš t slovo:

30. A vchylil se malíčko od ně-
ho k ginému: a řekl tuž řec. Y
odpověděl gemu lid slovo gako
prwe.

31. Slovna pak fan slova,
kteráz mluvil Dawid, a zwěsto-
wána Saulovi.

32. Z němužto když byl při-
veden, mluvil gemit: Vleče
***** nevpadá srdce žádného pro
něho: gá služebník twug pūgdu,
a budu bogowati proti filistýns-
kém.

33. Y řekl Saul k Dawidoz:

mo: Nemůžeš odolati filistýnském
mu tomuto, ani bogowati proti
němu: nebo pachole gsy, tento pak
gest muž bogowony od mladosti
swé.

34. Y řekl Dawid k Saulovi:
Pásl služebník twug otce swého
stádo, a přicházcl lew, nebo ne-
dwéd, a bral skopce z prostředku
stáda:

35. Y honjwal sem ge, a bil, a
wydjral sem z vst gegich: a oni po-
vestávali proti mně, a popadával
sem čclist gegich, a dawjwal, a
zabigjwal sem ge.

36. Ulebo y lwa, y nedwěda
zabil sem gá služebník twug: bu-
de tedy y filistýnský tento neobře-
zaný, gako geden z nich. Ulynj
pūgdu, a odegmu pohanění lidu:
nebo kdo gest tento filistýnský ne-
obřezaný, kterýž směl zlorčit
wogstu Boha živého:

37. Y řekl Dawid: Hospodin,
kterýž vytíhl mne z ruky lwa, a
z ruky nedwěda, onk wyšwobodj
mne z ruky filistýnského tohoto.
Řekl pak Saul k Dawidovi: Gdi,
a Hospodin budiž s teban.

38. Y oblékl Saul Dawida w
raucha swé, a vstavil lcbku mě-
dennau na hlavu geho, a oblékl
geg w pancýř.

39. Opásen tedy gsa Dawid me-
čem geho na raucha swé, počal
zkusovati, mohliby w odění chod-
iti: nebo neměl obýčege. Y řekl
Dawid k Saulovi: Ulehnut tak
choditi, nebo nemám zwýklosti.
Y založil ge,

40. A vzal hůl svou, kteříž
wždycky mříval w rukau: a vy-
bral sobě pět kamenů neycistých;
potoku, a vložil ge do mošiny pas-
sýřsté,

stýské, kterauž měl s sebou, a prak w ruce nesl: a ſel proti filistýnskému.

41. Šel pak filistýnský kráčes gę a přiblížiſe ſe proti Dawidovi, a oděnec geho před ním.

42. A když pohleděl filistýnský, a vzíel Dawida, pořadal gjm. ktebo byl mládenec ryſawý, a pěkného vzezření.

43. Y řekl filistýnský k Dawidovi: Zdalek gá gsem pes, že ty přicházys proti mně s holj z. Y zlořečil filistýnský Dawidovi ſtrze bohy ſwé:

44. A řekl k Dawidovi: Pod ſe mně, a dám tělo twé ptákům nebeſkým, a zwijatům zemským.

45. Řekl pak Dawid k filistýnskému: Ty přicházys ke mně s mcením, a s kopím, a s pavčzau: gá pak přicházym k tobě we gménii hospodina zástupu, Boha wogst Izraelských, kteráž ſy zhaněl

46. Dnes, a dá tebe hospodin w ruku manu, a zabigi tebe, a zřegmu hlawu twau z tebe: a dám mrtviny wogsta filistýnského dnes ptákům nebeſkým, a zwijatům zemským: aby wěděla wſecká země, že Bůh gest w Izraeli,

47. Aby poznalo wſecko Shroměždění toto, že ne w meči, ani w kopji wystrobozuge hospodin: nebo geho gest bog, a dá wás w ruce nasse.

48. Když tedy vstal filistýnský, a přicházel, a přiblížoval ſe proti Dawidovi, pospíſil Dawid, a když k bitvě proti filistýnskému.

49. Y wpustil ruku ſwau do mořny, a wzał geden kamen, a z praku hodil, a otočit vdečil filistýnského w čelo: a wzał kamen w čele geho, a padl na twář ſwau na zem.

50. Y přemohl Dawid filistýnského prakem a kamenem, a vdečeného filistýnského zabil. A když neměl meče w ruce Dawid,

51. Bežel a stál nad filistýnským, a wzał mc ě geho, a dobyl ho z posvety geho: a zabil geg, a ztak hlawu geho. Widouce pak filistýnský, že vnitř neysylnegi gegidi, vríkali.

52. A povstavosse muži Izraelští, a Júdští ztěkli, a honili filistýnské až přiſli do audoli, a až k branám Akkaron, a padli ranění z filistýnských na cestě Saraim, a až do Čech, a až do Akkaron.

53. A navracujice ſe synové Izraelští po honěnji filistýnských, wpadli do gegidi stanů.

54. Dawid pak wzał hlawu filistýnského, přinesl gi do Jeruzaléma: oděný pak geho zložil w stanu ſwém.

55. Toho pak času, w kterém byl wíděl Saul Dawida wycházejícího proti filistýnskému, řekl k Abnerovi knížeti wogsta: Abner, z kterého rodu zstaupil tento mládenec? Y řekl Abner: Život gest dusse twá, králi, žeť newjm.

56. Y řekl král: Žepteg ty ſeči ſyn gest toto pačhole.

57. A když ſe navrátil Dawid zabit filistýnského, wzał ho Abner, a vvedl před krále, hlawu filistýnského magjicího w ruce.

58. Y řekl k němu Saul: Z kterého rodu gsy ó mládence? Y řekl Dawid: Syn služebníka twého Izai Berhlémstého gá gsem.

* pſlibice. ** Brněný. *** Oſhowa ctagicých. **** Twotidet ſeyra. † pětiny hodné, pro niz ſem k wám poſlán. ***** Nelcťá ſe.

Kapitola XVIII.

Jonathas s Dawidem se spříznil, Saul pak geg počaw w nenávisti mjeti, ^{10.} chcel ho kopím probodnauti: ale Dawid se vhnul. ^{17.} Dcera Saulova Dawidovi za manželku dána.

1. **N**stalo se, když přestal mluvit k Saulovi, dusse Jonathowa spogila se s dusí Dawidovou, a miloval ho Jonathas jako dusí svou.

2. A vzal geg Saul w teden, a nedopustil mu, aby se nazvrátil do domu otce swého.

3. Věnili pak Dawid a Jonathas smlauwu: nebo miloval ho jako dusí svou.

4. Kdebo zvolel se Jonathas z sukné, kterauž byl odjin, a dal gi Dawidovi, y ostatni rucha swá, až do meče a lučisté swého, a až do pasu.

5. Wycházel také Dawid ke všem věcem, když byl kterým koli posýtal ho Saul, a opatrně sobě počinal: y vstanovil ho Saul nad muži bogowisfy, a byl rozácný před očima všeho lidu, a nevysce před oblicem služebníků Saulových.

6. Když se pak navracoval Dawid zabito filistynského, vysly ženy ze všech měst Izraelských, zpívajice, a tančujice vstřej Saulovi králi, s bubny veselosti, a cimbálkami.

7. A prozpěvovaly ženy hrajice, a řkavice: Potrýzil Saul tisíc, a Dawid deset tisíců.

8. Rozhnojval se pak Saul příliš, a neljbla se ta řeč před očima geho: y řekl: Daly Dawidovi deset tisíců, a mně tisíc daly: což * mu ostatnho gest než samé Saulovství?

9. Kteříbyma tedy očima Saul hleděl na Dawida od toho dne a potom.

10. Po druhém pak dni, napsal duch Boží zlý Saul, a prozoroval v prostřed domu swého: Dawid pak hrál ruka svou, gasto fajdého dne. y držel Saul kopí,

11. A vyhodil ge, domnívaje se, žeby mohl prohoditi Dawida až do steny: a vchýlil se Dawid od twáti geho podruhé.

12. A bál se Saul Dawida, proto že Hospodin byl s ním, a od něho odstanpil.

13. Wybyl tedy ho Saul od sebe, a včinil ho tisycniškem nad tisícy muži: a vycházel, a vcházel před oblicem lidu.

14. Ve všech také cestách svých Dawid opatrně činil, a Hospodin byl s ním.

15. Viděl tedy Saul, žeby byl příliš opatrný, a počal se ho vystříhati.

16. Vescerem pak Izrael y Júda miloval Dawida: nebo on vcházel, y vycházel před nimi.

17. Y řekl Saul k Dawidovi: Hle dcera má větší Merob, tu dám tobě za manželku: kolik buď muž silný, a včd bože Hospodinowy. Saul pak myslil, řka: Ktebudi ruka má na něho, ale buď na něho ruka filistynský.

18. Řekl pak Dawid k Saulovi: Bdo gsem gá, aneb gafy gest život můg, aneb tøod otce mého w Izraeli, aby byl včiněn zetem královým?

19. Příšel pak čas, když inela dána býti Merob dcera Saulova Dawidovi, dána gest Hasdryc-

drcelowi Milotyckému za manželku.

20. Milowala pak Dawida Michol druhá dcera Saulova. Je oznameno gest Saulovi, a libito se genu.

21. Je řekl Saul: Dám tě mu gi, aby mu byla k u pádu †, a aby byla na něho ruka filistýnských. Je řekl Saul k Dawidovi: Ve dva u všechn zetem mým budeš dnes.

22. Je rozkázal Saul služebníkům svým: Miluote k Dawidovi v neprájemnosti mé, řkause: Hle libis se králi, a všechni služebníci jeho milují tebe. Týmž tedy bud zetem královým.

23. Je mluwili služebníci Saulovi v vši Dawidovu všecká slova ta. Je řekl Dawid: Zdali se vám zdá malo, být zetem královým? Gá pak gsem muž chudý, a potřebný.

24. Je oznamili služebníci Saulovi, řkauce: Taková slova mluwil Dawid.

25. Řekl pak Saul: Takto mluwie Dawidovi: Nepotřebuš get král věnování, než toliko sto obřízek filistýnských: aby se stala pomsta nad nepřátely královskými. Saul pak myslil dáti Dawida v ruce filistýnských.

26. A když oznamili služebníci jeho Dawidovi, slova, kteráž byl řekl Saul, libila se řec před očima Dawidovýma, aby byl zetem královým.

27. A po nemnohých dnech vstav Dawid, odšel s muži, kteříž pod ním byli, a zbil z filistýnských dvou stě mužů, a přinesl jejich obřízky, a vyčerl je králi, aby byl zetem jeho. Dal tedy

Saul genui Michol dceru svou za manželku.

28. Je widěl Saul, a srozuměl, že Hospodin gest s Dawidem. Michol pak dcera Saulova milovala ho.

29. A Saul počal se více báti řeku Dawida: je včiněn gest Saul neprátem Dawidovým po všechny dny.

30. Je wyssi knížata filistýnská. od počátku pak wygiti gegich opatrnegi se chorval Dawid, nežli všickni služebníci Saulovi, a slavné včiněno gest gmeño gcho pějiss.

* Což mu vjece přivlastnici mohau, leč království. † Nebo: k chycení na způsob pařti. Šinj: ořídelní. Táž obecnost Saulova vykládá se níž v. 25.

Kapitola XIX.

Saul rozkázal Dawida zabiti. 4. Vkroutil ho Jonathas. 10. Saul řekl Dawida kopím probodnouti. 11. Dawid všel k Samuelovi. 19. Saul ho nesl ho, a přivedl mezy Proroky pro rokotal.

1. Miluwil pak Saul k Jonathasu: řhowi synu svému, a ke všem služebníkům svým, aby zabili Dawida. Jonathas pak syn Sauluvu miloval Dawida velmi.

2. A oznamil Jonathas Dawidovi, řka: Hledá Saul otec můj zabiti tebe: protož sletí se, protosým, ráno, a zůstaneš v skrytě, a schowáš se.

3. Gá pak wygda státi budu podlé otce svého na poli, kdežkoli budes: a gá mluwiti budu o robedě k otcy svém: a cožkoli vhlíždám, oznamim robedě.

4. Miluwil tedy Jonathas o Dawidovi dobré věcy k Saulovi otcy svému, a řekl k němu:

Ulehřes Fráli proti služebníku svému Dawidového nebo nezhřessil rozbě, a říkavé geho gsau rohě vclmi dobrěj.

5. A * položil dussi swau w tusku swau, a zabíl filistýnského, a včinil Hospodin vystobození wešlého wšemmu Izraeli, widěl sy, a radowal sy se. Proč tedy hřessiss w Frwi newinné, ** zabijgege Dawida, který gest bez viny?

6. Což když vlyssel Saul, vzkocený hlasem Jonathowým, přisáhl, řka: Život gest Hospodin, že nebude zabít.

7. Powolal tedy Jonathas Dawida, a oznámil jemu wsecká slova tři: a vwedl Jonathas Dawida k Saulovi, a byl před njm, gčko byl † wčera y před wčeregsim.

8. Wzničla pak opět válka, a vyšed Dawid, bogowal proti ſe listýnským: a porazyl geranau wešíau, a vtekli od twáři geho.

9. A všel duch hospodinový zlý do Saule, seděl pak w domě swém, a držel kopí: Dawid pak hrál rukau swau.

10. V sužil se Saul probodnouti kopím Dawida až do steny, a vchýlil se Dawid od twáři Saulovy: Kopí pak nevčiniwoſsi rány, vdečilo w stenu, a Dawid vtekli, a zachowán gest té nocy.

11. Poſtal tedy Saul služebník Ry své do domu Dawídova, aby osčíhalli ho, a zabít byl ráno. Což když oznámila Dawídovi Michol manželka geho, řkaucy: Gestliže se nezachowáss nocy této, zeytra vnitřeš:

12. Zpustila ho očnem. On pak odſsel, a vtekli, a zachowán gest.

13. Wzala pak Elijehol obraz a položila geg na lože, a kůži koží chlupatau položila k hlavě geho, a přikryla geg ſtaty.

14. Poſtal pak Saul popravce, kterýžby gali Dawida: y odpovědno gest, žeby byl nemocen.

15. Y poſtal opět Saul poſly, aby spatiili Dawida, řka: Přineste ho ke mně na loži, aby byl zabit.

16. A když přiſſli poſlowé, naſlezen gest obraz na loži, a kuje koží na hlavě geho.

17. Y řekl Saul k Elijehol: Proč sy mne tak oklamala, a propuſtila sy nepřítelé mého, aby vtekl? Y odpověděla Elijehol k Saulovi: Proto že on mluvil mi: Propusť mne, syc ginák žabigi tebe.

18. Dawid pak vtíkage zahván gest, a přiſsel k Samuelem do Ramatha, a oznámil jemu řeky wécy, kteréž byl včinil jemu Saul: y odeslli on a Samuel, a bydlili w Klájorh.

19. Oznámeno pak gest Saulovi od řkaucy: Hle Dawid (gest) w Klájorh w Ramatha.

20. Poſtal tedy Saul pochozí aby vzali Dawida: kteřížto když widěli hauf Proroků prorokujících, a Samuele stojícího nad nimi, zstaupil také Duch hospodinový do nich, a oni také začali proroctvatí.

21. Což když oznámeno bylo Saulovi, poſtal y giné poſly: prorokovali pak y oni. A opět poſtal Saul třetí poſly: genž y oni prorokovali. Y rozhněwaw se *** hněwiwoſti Saul,

22. Odſsel také sám do Ramatha, a přiſsel až k číšerné wešíke, kteráž gest w Šehe, a zpral

ptal se, a řekl: Na kterém nijste
gsau Samuel a Dawid? Upraz-
tveno gest gemu: Hle gsau to ká-
joch w Ramatha.

23. U oddsel do kájoch w Raz-
matha, a stal se také nad ním Duch
Hospodinu, a modil vcházege,
a prorokoval, až příssel do ká-
joch w Ramatha.

24. U zvolíkl se také on z ssaz-
tu svých, a prorokoval s givýz
mí před Samuelem, a padl nahý
celý ten den u noc. Odkudž u-
wesslo příslowj: Zdali u Saul me-
z u Protoky.

* Opováil se života svého. ** Chrá-
ge zabiti. † To gest prvé: zpívob
mluvěný hebrejský. *** Náramné.

Kapitola XX.

Jonathas slibil Dawidovi milost v
otce vyprojíti. 27. Zastíval ho před
Saulem. 35. Dal návěsti Dawidovi,
aby vrčel. 41. Rozzehnali se.

1. Řekl pak Dawid z kájoch,
genž gest w Ramatha, a
příšed mluvil před Jonathau:
Co sem včinil z která gest neprav-
rost má, a který hřich můg pro-
ti otcy twému, že hledá dusse mé?

2. Kterýž řekl gemu: Odstup
to, nevmtess: neboť nevčiní otec
můg níčehož velikého, neb malé-
ho, leč prvé oznámí mně: ruto
tedy takto řeč zatagil předemnau
otec můg: kákoli roho nebude.

3. U příšahl opět Dawidovi.
A on řekl: Mijte gisstě otce twág,
že sem nalezl milost před očima
twýma, a řekne: káké newj to-
ho Jonathas, aby se snad nezas-
tratil. Anobrž živé gest Hos-
podin, a živá gest dusse twá, že
gcdnjim takto (ač tak díjm) kro-
fem, gá a smrt dělme se.

4. U řekl Jonathas k Dawidovi:
Cožkeli řekne nui dusse twá,
včinjm tobě.

5. Řekl pak Dawid k Jonathau:
Hle zeytra gest novoměsí-
ce, a gá z obýčege sedáwám podlé
krále k gídli. Propusť mne te-
dy, ač se strygi na poli až do ve-
čera dne třetího.

6. Gesilížc ohledna se otec twág
bude se ptati na mne, odpovíss
mni: Drosyl ince Dawid, aby ry-
čile ssel do Bethléma města swé-
ho: nebo oběti slavné gsau tam
wjsem spoluměštanum gehd:

7. Ktereli: Dobré: pokog buz-
de služebníku twému. Paklič se
bude hněvati, wéz, že se dopl-
nila zlost geho.

8. Včin ředy milostdenství s
služebníkem svým: nebo včinil sy,
abych gá služebník twág w sinlav-
tu Hospodinoru wssil s tebau.
Pakli gest nějaká nepravost na
mně; ty mne zabji, a k otci swé-
mu nevzáděg mne.

9. U řekl Jonathas: Odstup
to od tebe: nebo ani (to) státi se
nemůže, abyh, gestližce gisztomě
poznám, že doplnila se zlos: otce
mého proti tobě, neoznámil tobě.

10. U odpověděl Dawid k Jo-
nathau: Kdož iní oznámí, gestli
snad co twrdě odpoví tobě otec
twág o mně?

11. U řekl Jonathas k Dawidovi:
Pod, a wygděme wen na
pole. A když wyslli oba na
pole,

12. Řekl Jonathas k Dawidovi:
Hospodine Bože Izraelský,
gestližce poznám a mysl otce mé-
ho zeytra, neb pozcytři: a buz-
deli co dobrého o Dawidovi, a
ne

ne hned possli k tobě, a známo to: bě nevěřím,

13. Tyto věcy ať včiní Hospodin Jonathovi, a tyto ať přidá. Gestliže pak etwati bude zlost otcem mého proti tobě, zgewim* vchutěm, a propustím tebe, abys s sebou v pořádce, a budíš Hospodin s tebou, gáko byl s otcem mým.

14. A budouli život, včiníss mi milostdenství Hospodinovo: pak lít vlnu,

15. Kteodeg:ncss milostdenství svého od domu mého až na věky, když vykorení Hospodin nepřátely Davídových, gednoho každého z nich: ať odemre Jonathu z domu jeho, a vyhledává Hospodin tři růži nepřátel Davídových.

16. Včinil tedy Jonathas smlauwu s domem Davídovým: a vyhledával Hospodin z ruky nepřátele Davídových.

17. A přidal Jonathas přisahati Davídovi, protože tak miloval geg: nebo gáko dussi swau tak miloval geg.

18. Y řekl k němu Jonathas: Žeysta gest novoměsýce, a budeš hledán:

19. Ktebo hledáno bude sedění tvé až pozvání. Ústaupiss tedy rychle, a prigdess na místo, kdež se máss střeti, w den, w kterémž se dělati může, a seděti budcsa pozdě kamene, kteremuž gméno gest Řezel.

20. A gá tci střely pustjmi pozdě něho, a stříleti budu, gáko bych se cwičil k ** znamení.

21. Possli také y pachole, řka gemu: Gdi, a přines mi střely.

22. Gestliže řeknu pacholeti: Hle střely před tebou gsa, wezmi

ge: ty přigdě mně, nebo pořád tobě gest, a nic zlého není, život gest Hospodin. Pakli takto mluvití budu pacholeti: Hle sice za tebou gsa: gdi w pořádce, nebo propustil tři tebe Hospodin.

23. O slouvu pak, kteréž sine mluvití gá a tr, bud hospodin (swédef) mezi mnau, a tebou až na věky.

24. Štryl se tedy Dawid na poli, a přišel den novoměsýce, a seděl král k gedenji chleba.

25. A když seděl král na stolici své (wedle obyčeje) kteráž byla podle stěny, vstal Jonathas, a sedl Ubner v boku Saulova, a ruce zalo sc nísto Davídovo prezdné.

26. Y nemluvil Saul nic w ten den: nebo myslil, žeby snad přihodilo se gemu, aby nebyl čist, ani očijsřen.

27. A když přišel druhý den po novoměsýce, opět vřázalo se prezdné místo Davídovo. Y řekl Saul k Jonathovi synu svému: Proč nepřišel syn Izai, ani včera, ani dnes k gedenji?

28. Y odpověděl Jonathas Saulovi: Prosyl mne sražné, aby ssel do Betléma,

29. A řekl: Propusť mne, nebo obět slavná gest w městě, gedenk bratří mých povolal mne: nynjetdy gestliže sem nalezl milost před očima tvýma, půgdu pospěšně, a spatřjin bratří své. Pro tu přijánu nepřišel k síolu království.

30. Kožhněwar se pak Šaul na Jonathu, řekl gemu: Synu ženy muže samochré vchvacugicý, zdaliž nerojm, že milujes syna Izai, k hanbě své, a k hanbě hasebně matky své?

31. Ktebo po všecky dny, w kte-

Kterýh syn Izai živ bude na zemi, nebudeš vpevněn ty, ani kráslost tvé. Protož giž nyní possli, a přived geg ke mně: nebo syn smrti gest.

32. Odpovídaje pak Jonathas Saulovi, otci svému, řekl: Proč rmie: co včinil?

33. Y chopil Saul kopj, aby geg vdečil. Y srozuměl Jonathas, že gest vloženo od otce geho, aby zabil Davida.

34. Vstal tedy Jonathas od stolu v hněvu prchlosti, a nechal chleba v druhý den novoměsíce. Nebo zarmautil se pro Davida, protože zhaněl ho otec geho.

35. A když stálo ráno, přišel Jonathas ná pole wedle libosti Davídové, a pachole malické s nimi,

36. Y řekl k pacholci svému: Gdi, a přines mi střely, kterež gá vystřelugi. A když pachole běželo, vystřelil ginau střelu přes pachole.

37. Přišlo tedy pachole na místo střely, kterauž byl vystřelil Jonathas: a volal Jonathas za *** hřbetem pacholce, a řekl: Hle tamto gest střela dále za tebou.

38. Y volal opět Jonathas za hřbetem pacholce, řka: Pospěš rychle, nestůg. Sebral pak pachole Jonathovo střely, a přineslo k pánu svému:

39. A coby se gednalo, dokončí newědělo: nebo toliko Jonathas, a Dawid (ia) věc wěděli.

40. Dal tedy Jonathas zbraň pacholci, a řekl gemu: Gdi, a dones do města.

41. A když odesslo pachole, vstal Dawid z místa, kterež chystal se k poledni, a padna na tvář

k zemi, poklonil se třikrát: a poslibuje se wespolek, plakali spolu, Dawid pak vjce.

42. Řekl tedy Jonathas k Davídovi: Gdi w pokogi: (byd slále) cokoli smě obadra přisáhl we gmienu Hospodinowu, řkauce: Hos spodin bud mezy mnau a tebau, y mezy semenem mým, a semenem tvým až na věky.

43. Y vstal Dawid, a odšel: ale y Jonathas všel do města.

* Tobě. + Na mně, gestližebých se tak nepřáteleš v tobě chowal, a smilauwu zrušil, gako z ruky. — ** K čili. † Tim znamením říže mne daném odgjet rozkázal. *** Za pasohorem.

Rapitola XXI.

Dawid vzláze přišel do Nobe. 10. Potom včekl k Achymovi králi Gehegsémumu.

1. Včísel pak Dawid do klobě k Achymelechovi kněz: y vlekli se Achymelech, protože přišel Dawid. Y řekl gemu: Proč (gh) ty sam, a žádný není stebau?

2. Y řekl Dawid k Achymelechovi kněz: Brál přikázal mi * řec, a řekl: Žádný ač newj řícy, pro kterau sy poslán odemne, a gasťa přikázaný tobě sem dal: nebo y služebníkům vložil sem na ono a na ono místo.

3. Vlynj tedy mássi: co před tužkama, a spoň pět chlebů, deg mi, aneb cožkoli nagděss.

4. Y odpovídaje kněz k Davídovi, řekl gemu: Vlemám chlebů obecných před tužkama, ale toliko chleb svatý: gsauli čistj sluzebnícy, nevysce od žen.

5. Y odpověděl Dawid kněz, a řekl gemu: Gisté, gednáli se o ženách: zdrželi smě se od včerejška, y před

y před vicerégem, když sice byly cházeli, y byly nádoby služebníků svaté. cesta pak tato posvátněna gest: ale y ona dnes posvěcena bude v nádobách.

6. Dal tedy gemu kněz posvěcený chléb, nebo nebylo tam chleba, gediné kolik chlebowé předložení, kteříž byli vzati od tváře hospodinovy, aby položení byli chlebowe tepli.

7. Byl pak tam muž geden z služebníku Šaulových, v ten den, vnitř v slánsku hospodinoru: a jméno jeho Doeg Idumeges nezmocněný z pastyrů Šaulových.

8. Řekl pak Dawid k Achymelechovi: Vláslí tu to před rukama kopi neb meč: neboť sem měče svého, a zbraní své newzal s sebou, nebo řec králova dorvala.

9. Y řekl kněz: Hle tedy meč Goliášse filistýnského, kteréhož sy zabil v audoli cerebintowém, gest obwinut v pláště za Efedem: Chcessli ten vztyti, vezmi, nebo giného není zde kromě toho. Y řekl Dawid: Ulenj tomu druhý pozdobný, deg mi geg.

10. Vstal tedy Dawid, a vtekli v ten den od tváři Šaulovy, a přišel k Achysovi králi Čech.

11. Y řekli služebníci Achysovi k němu, když vzieli Dawida: Zdalíž tento není Dawid král země: zdalíž tomuto nezpívával po hauſích, řkance: Porazyl Saul tisíc, a Dawid deset tisíců?

12. Složil pak Dawid řecity: to v srdeč řečmi, a vtekli se všechni od tváři Achysa krále Čech.

13. Y změnil vlast svá před nimi, a padal mezi rukama gezgich †, a vrskoval se na vratach

btány, a sliny tekly gemu po bradě.

14. Y řekl Achys k služebníkům svým: Viděli ste člověka blázna, proč ste ho přivedli ke mně:

15. Zdalíž se nám nedostává blázni, že ste vvedli tohoto, aby bláznil v mé přítomnosti z Tenezliž wegde do domu mého?

* Regatau vše. + nemaudrým se dělal.

Rapitola XXII.

Dawid velel dø gestyně Odollam, odvind k Moabskému králi, a potom vrátil se do Jüdista. 6. Saul zvedl o Dawidovi, že byl v Achymelecha kněze. 11. Pročež kněži v Rube zmordování byli.

1. Odšel tedy odtud Dawid, a vtekli do gestyně Odollam. Což když vsllysseli bratří jeho, a vesceken dumi otce jeho, zstaupili k němu tam.

2. Y řekli se k němu vossicni, kteříž byli v auzkosti postaveni, a zadluženi, a hořké myslí: y vás něn gest gegich knížetem, a bylo s ním jako čtyři sta mužů.

3. Y řekl Dawid odtud do Vlašska, kteréž gest v Moab, a řekl k králi Moabskému: Prosím, necht zůstane otec můj a matka má s vám, dokudž nezwjm, co mi včiní Bůh.

4. Y nechal gich před tváří krále Moabského: y zůstali v něho potresceky dny, v nichž Dawid byl v (tom) hrade.

5. Y řekl ē ad protok k Dawidovi: Uzavřáweg v (tom) hrade, bě se, a gdi do země Jüdské. Y řekl Dawid, a přišel do lesa Harer.

6. Y vsllyssel Saul, že se vrátil Dawid, y muži, kteříž byli s ním. Saul pak když zůstával v Gaz-

w Gabaa, a byl w hági, kterýž gest w Ráma, kopj w ruce drže, a všickni služebnícy geho stáli okolo něho,

7. Řekl k služebníkům svým, kteříž stáli při něm: Slyšte nyni slovo mé Geminy: zdaliž všechnem vám dá syn Izai pole a vinice, a veselky vás vdcíla tisícny a setnky:

8. Že sje se spikli všickni proti mně, a není, kdyby mi oznámil, zvoláště když jsem můg všem w sinlauwu s synem Izai? Učinil, kdyby mne politoval z vás: ani kdyby mi oznámil, protože vzbudil syn můg služebníka mého proti mně, zálohy mně strogých až do dneska.

9. Odpovídaje pak Dóeg Idumegsky, kterýž tu stál, a byl první mezi služebníky Saulovými, řekl: Viděl sem syna Izai w klobce v Achymelecha syna Achytobova kněze.

10. Kterýž radil se o něho s hospodinem, a dal mu počty: aňo j meč Goliášse filijského dal gemu.

11. Poslal tedy král, aby zavolali Achymelecha kněze, syna Achytobova, a všecken dům otce geho (totož) kněží, kteříž byli w klobci, kteříž všickni přišli k králi.

12. J řekl Saul k Achymelechovi: Slyss synu Achytobu. Kterýž odpověděl: Ted jsem pane.

13. J řekl k němu Saul: Proč ste se spikli proti mně, ty a syn Izai, a dal sy mu chleby a meč, a radil sy se s Bohem o něg, aby povstal proti mně, a ukladně až do dneska urwage?

14. J odpovídaje Achymelech

králi, řekl: A kdo mezi všemi služebníky tvými věrný gáto Daswid, (kterýž) y žet králu (gest) a gdaucý k rozkázání tvému, a slavný w domu tvém?

15. Zdaliž dnes počal sem radit se o Bohem o něg: odstup to odes mne: ať se nedominuje král takové věcy o služebníku svém, ve všem domu otce mého: neběž nevěděl služebník tvůr o této věci níčeho ani málo ani mnoho.

16. J řekl král: Smrti vničes Achymelechu, ty, a všecken dům otce tvého.

17. J řekl král služebníkům, kteříž stáli okolo něho: Obraťte se, a zmordujte kněží Hospodinov: nebo ruka gegich a Davidem gest: wědouce, že vrekl, a neoznámil mni. Učinili pak služebnícy království vztéhnouti rukou svých na kněží Hospodinov.

18. J řekl král k Dóegovi: Obrať ty se, a oboř se na kněží, a obrátivo se Dóeg Idumegsky obracej se na kněží, a žalil w ten den osindesáte pět mužů oblečených w klobci lněný.

19. Vše pak město kněžství rez hubil ostrosij meče, muže j ženy, j malické, j pozjwangicý prisy, j wola, j osla, j ovce ostrosij meče.

20. Wywázna pak geden syn Achymelecha, syna Achytobova, gehož gmiéno bylo Abiathar, vrekl k Davidovi,

21. A ozánil gemu, že zmordoval Saul kněží Hospodinov.

22. J řekl David k Abiatharoví: Wedél sem w ten den, když tam byl Dóeg Idumegsky, že bez pochyby oznáml Saulovi: gáť jsem vinen všem všem otce tvého.

23. Zůstal řečenau, neboť se: budeli kdo hledati duisse mē, budet hledati y duisse twé, a řečenau zas chowán budeš.

Kapitola XXIII.

Dawid rozwobodil město Ceylu od filistýnských. 7. Byl prozrazen, a poradil se s Bohem, vtekl na raujež Žiff, 19. Žiffegisti geg wyzradili. 26. Saul ho oběh, vro wpad filistýnských do Judska, odtáhnouti muiyl.

1. **M**oznámili Dawidowi, řkauc ce: Hle filistýnskij dobýwagi Ceylu a laupj * humne.

2. Poradil se tedy Dawid s Hospodincem, řka: Přišdoli, a porazímli filistýnské tyro: Y řekl Hospodin k Dawidovi: Edi, a porazys filistýnské, a Ceylu wywozbodis.

3. Y řekli muži, kteří byli s Dawidem, k němu: Hle my zde w Judskej gſance bogjme se: čim vjce, pūgdemeli k Ceyle proti wogstum filistýnských:

4. Opět tedy Dawid poradil se s Hospodincem. Kterýž odpovídaje, řekl gemu: Vstaň a gdi k Ceyle: nebo gá dám filistýnské w tuku twau.

5. Odssel tedy Dawid, y muži geho, k Ceyle, a bogowal proti filistýnským, a odehnal dobytky gegich, a porazyl ge ranau welikau: a wywozobodil Dawid obyvatele Ceyly.

6. Toho pak času, w křerém vtekl Abiathar syn Achimelechow k Dawidovi do Ceyly, zstaupil maže s sebou Řeffod.

7. Oznámeno pak gest Saulovi, že přišel Dawid do Ceyly: y řekl Saul: Dalek ho Bůh w ruce mé, a zavojí gest, wosled do města, w němžto gſau brány y zámky.

8. Y přikázal Saul wossemu lidu, aby k bogi zstaupil k Ceyle, a oblehl Dawida y muže gcho.

9. Což když zwédel Dawid, že by mu Saul ragné strogil zlé, řekl k Abiatharovi kněz: ** Přičin Řeffod.

10. Y řekl Dawid: Hosподine Bože Izraelštý, vlyssel powěsi sluzebník twůr, žeby se chystal Saul přijeti do Ceyly, aby wywrátil město pro mne.

11. Wydagjili mne muži Ceyly w ruce gcho: a zstaupili Saul, gakož llyssel sluzebník twůr: Hospodine Bože Izraelštý oznam sluzebníku swému. Y řekl Hospodin: Zstaupj.

12. Y řekl Dawid: Wydagjili mne muži Ceyly,, y muže, kteříž gſau řečenau, w ruce Saulovy: Y řekl Hospodin: Wydagj.

13. Vstal tedy Dawid a muži. geho, takměř ſest ſet, a wyszedſſe z Ceyly, sem y tam raulali ſe *** negisti gſauce: y oznámeno gest Saulovi, že vtekl Dawid z Ceyly, a začowán gest: pro kteří řaujto wěc zaneďbal wyjiti.

14. Zdržoval ſe pak Dawid na paussei w místech neypewoněgých, a zůstával na hoře paussei Žiff, na hoře tmavé: wosak Saul hledal ho po wſecky dny: a nedal ho Bůh w ruce geho.

15. Y widel Dawid, že wysel Saul, aby hledal duisse geho. Dawid pak byl na paussei Žiff w lese.

16. Y vstal Jonathas syn Saul, a odſel k Dawidovi do lesa, a posylnil rukau geho w Bohu: a řekl gemu:

17. Nebog ſe: neboť nenalezne tebe ruka Saule otce mého, a ty řekas

vati budete nad Izraelem, budu po vobě druhý: ale je otec můž v této.

. Včinili tedy obadva smilau- řed Hospodinem: a zůstal d v lese: Jonathas pak nás- l se do domu svého.

. Vstoupili pak žijíce k tomu do Gabaa, k fauce: že da-

. Dawid nepokryvá se v nás- tch nebezpečných v lese hrabku Hashyla, kterýž gest na

č straně pausťe:

. Vlynj tedy, jakž jádala tvá, abys vstoupil, vstup: pak (starost) bude, aby chom- li ho v ruce královu.

. V řekl Saul: Požehnanj v Godu Hospodina, že ste litovali

. Oddegdež tedy, prosím, a- gi připravte se, a sestřenégi a spartie místo, kde gest no- bo, aneb kdo všedl geg tam: i přemysluge o mně, že ihli- cimi auklady činím.

. Vysspehúgež, a spartie fy střeyse geho, v kterých se : a navráte se ke mně s vě- stí, abych s sebou s věmi, byť a když **** do země zalezl, bles- ho budu ve všech tisících

. Ale oni vstavosse odessli- ff před Saulem: Dawid pak iži geho byli na pausťi Maon, vinnách, po pravé straně Je-

. . Síl tedy Saul, a towar- geho k hledání ho: v oznam- est Dawidovi, a hned vstoup- : stále, a bydlil na pausťi . . O čemž když vstoupil Saul, Dawida na pausťi Maon.

26. V řel Saul po boku hory z jedné strany: Dawid pak a mu- ži geho byli na boku hory z druhé strany: Dawid pak neměl nadě- ge, že bude moc vrgnout od tváři Saulovy: tedy Saul a muži geho, na způsob koruny obklíčovali Dawida, a muže geho, aby zvle- mali ge.

27. V příssel posel k Saulovi, řka: Pospěš a přiš, nebo vte- hli filistýnské do země.

28. Navrátil se tedy Saul pře- stana honiti Dawida, a ráhl vši jich filistýnských. proto nazvali míslo to, Skálu rozdělující.

* Stobolt. ** Vežmi na sebe řeč. *** Věznagice cesty. **** v frag- ně nassis byl.

Rapitola XXIV.

Dawid mohla Saule v geskyni zabít, geni odpustil. 17. Saul poznal nevinnost Dawidova, všel s ním v smíru.

1. Vstoupil tedy Dawid odtud, a bydlil v místech nez- bezpečných Engaddu.

2. A když se navrátil Saul, po honění filistýnských, oznámili mu, řka: Hele, Dawid gest na paus- ťti Engaddu.

3. Pogaw tedy Saul tři tisí- ce mužů vybraných ze všeho Iz- raele, řel k hledání Dawida, a mužů geho, také v na nevyplíje- sých stálach, kteréž samými kamsy- kum průchodité jsou.

4. V příssel k stájím ovoc, kte- réž se mu navrhly gdaucí mu. a byla tam geskyně, do kteréž všel Saul, aby vycistil břicho: Dawid pak, a muži geho v staně vnitř- ní geskyně kryli se.

5. V řekli svěžebnicy Dawida:

vi ď němu: Hle den, o králové
mluvil Hospodin k tobě: Há dám
tobě nejmocnějšího, abys včinil
jemu, jak se koli libit bude před
očima tvýma. Vstal tedy Da-
vid, a vlezal frag pláště Saúlo-
va tisíce.

6. Potom vdečil se w sřdce své
David, proto že odrezal krag plá-
stře Saulova.

7. Žeckl mužům svým: Bu-
diž mi milosti w H o s p o d i n , abych
nečinil té věcy pánu mému, pomaz
zanému H o s p o d i n o w u , abych w z t á h l
rukou svou na něg, nebo pomaza-
ný H o s p o d i n u w gest.

8. Ý obměkčil Dawid mužc swé
řečmi, a nedopustil jim, aby po-
wstali proti Saulowi: Saul pak
wstał z gestyně, sſel začatau ce-
stau.

9. Wstał pak y Dawid po něm:
a wyszed z gęskiné, wolał za hřbeč-
cem Saulowým, řka: Pane můg
králi. Y ohlédl se Saul za sebe,
a schnuř se Dawid tvář k zemi,
pošlonil se,

10. A řekl k Saulovi: Proč
flyšíšs slova lidí mluvíjících: Da-
víd bledá zlého proti tobě?

11. Hle dnes widěly oči twé,
že dal tebe Hospodin w ruku man
w gestyni: a pomyslil sem, abych
zabil tebe: ale odpustilo tobě oko
mě; nebo sem řekl: Nezváhnu
ruký své na pána svého, poně-
wadž pomazaný Hospodínu w gest.

12. Ale ráděgi otče můj, wiz,
a pozneg frag pláště svého w ruce
ce mé: nebo když sem řezał frag
pláště tvého, nechrtěl sem vztáč-
hnouti ruky své na tebe. Zna-
meneg a wiz, žeť není w ruce mé
zlého, ani nepravosti, aniž sem

*žhřeſſil proti robě: ty paſ auſklady
činjſſ duffi mié, abyſ gi odgal.*

13. Necht saudi Hospodin me:
zy minau a tebau, & nechť pomstjí
mine Hospodin nad tebau: tuča pak
má ač nenj na' tebe.

14. Čakoz se y říká w starém
příslowju: Od bezbožních wygde
bezbožnost: ruka tedy má ať nenj
na tebe.

15. Boho honjs, králi Izrael:
sty: Boho honjs: psa mrtwého bo-
njs, a gednu blechu.

16. Nechť gest Hospodin sau-
dee, a nechť saudi mezy mnau a
rcbau: a nechť widj, a saudi při
mnau, a wyšwobodj mne z ruky
rwe.

17. Když pak doplnil Dawid
řeči takové mluwě k Saulovi,
řekl Saul: vlenjliž twůg teno
blas synu můg Dawida: y poz
dwbibl Saul blasu svého. a plakal:

18. A źeſl k Dawidowi: Sprawcdliwégsi gsy ty, nezli gá: nebo ty dal sy mi dobré wécy: gá pak narwátil sem tobě zlé.

19. A ty v&kazal sy dnes, které
dobre věc& mně sy v<č>inil, kterak
dal mně Hospodin w ruku twau,
a nezabil sy mine.

20. Kébo Edo, když nalezne
nepřítele svého, propustí ho po cestě
dobrej? Ale Hospodin návrat
tobě odplatu twoj, za to, co sy
dnes včinil nademingu.

21. A nynj, že wójm, že gis to
tné králowati budeſs, a že budeſs
míti w ruce swé králowstwí. Je-
racíské:

22. Přísahniž mi w Hosподi-
nu, že nevyplenissemene mého
po mně, ani odemneseménemé-
ho z domu otce mého.

23. Y příšahl Dawid Saulovi. Odessel tedy Saul do domu svého: a Dawid, a muži jeho vstoupili na bezpečnější místo.

Capitola XXV.

Samuel vymřel. 2. Dawid byl na pausse hárán. Zádal se ze jwé služebníků vztahy od Nábala, ale on je potupil odbyl. Dawid rozhněval se, a když se mstil. 18. Abigail hlučně Dawidu vstřítila. 28. Nábal vymřel, Dawid vragal sobě Abigail y Achymoam za manželky.

1. Vymřel pak Samuel, a shrozil se všeckem Izrael, y plakali ho, a pochowali ho w domě jeho w Ramathá. A vstavovat zstaupil na pausse hárán.

2. Byl pak muž nějaký na pausse Hlaon, a vlastníkem jeho na Barmélou, a člověk ten * veliký příslíss: a měl tri tisíce ovcí, a tisíce koz: a přišlo se, že se stěžhalo stádo jeho na Barmélou.

3. Gměno pak muže toho bylo Nábal, a jméno manželky jeho Abigail. a byla žena ta velmi opatrna, a krásná: ale muž gegi tvrdý, a nevhodný, a zlobivý: byl pak z pokolení Báleb.

4. Když tedy vstoupil Dawid na pausse, žeby Nábal stál stádo jeho,

5. Poslal deset mládenců, a řekl jim: Vstupte na Barmél, a přivedte k Nábalovi, a pozdravíte ho jménem mého pokogné.

6. A díce: Budiž bratrjm méym a robě pokog, y domu tvému pokog, y všem věcem, kteréžkoli máš, budiž pokog.

7. Vstoupil sem, žeby stál pastýři tvogí, kteríž byli s námi na pausse: niktý smě jim otejzní nebyli, aniž se jim kdy čeho neostávalo z stáda, po všeckem čas,

w fecrem byli s námi na Barmélou.

8. Preg sc služebníků svých, a oznamoval tobe. Když tedy nechá našezau služebnícy tvogí milost před očima tvýma: nebo w den dobrý příslíss smě. cožkoli nacde ruka tvá, deg služebníkum svým, a synu svému Dawidovi.

9. A když příslíss služebnícy Dawidovi, mluvili k Nábalovi všecka slova ta, gměnem Dawida vymřeným: a vmlkli.

10. Odpovídaje pak Nábal služebníkum Dawidovým, řekl: Kdo gest Dawid? a kdo gest syn Izai? nyni rozmohli se služebnícy, gessito vříkají od pánu tvých.

11. Večmu tedy dleby své, a rady své, a masso horad, kteříž sem zabil stržcům svým, a dám mužům, o nichž nevím, oduševil gauz.

12. Klarotátili se tedy služebnícy Dawidovi cestou svou, a nazváci se se příslíss, a oznamili gessmu všecka slova, kteráž byl i kdy.

13. Tchdy řekl Dawid služebníkům svým: Připasť každý meč svůj. Y připásali všechni meče své, y připásal y Dawid meč svůj: a následovali Dawida takměř čtyři sta mužů: dvě stě pak pozůstalo v břemeni.

14. Abigail pak manželce Nábalové oznamil geden z služebníků gegich, řka: Hle Dawid posal posly z pausse, aby ** požehnali pánu našemu: a vříkal ge.

15. Lidé tito, dosti dobrí nám byli, a ne obtížnji: aniž kdy co zahynulo po všeckem čas, w němž smě obcovali s námi na pausse:

16. Ja zed byli nám gaf w nocu
Bb 2

nocy tak we dne, po wšeczy dny, w nichžto pásli sme v nich siáda.

17. Pro kteravžto wéce znameneg, a pomysli, co máss vdelati: nebo gest naplněna zlost proti muži tvému, a proti domu tvému, a on gest syn Belial, tak že žádný nemůž gennu mluviti.

18. Pospišila tedy Abigail, a vzala dwé sté chlebù, a dwé koženné láhvice wjna, a pět skopců wařených, a pět měřic pražmy, a sto swazků süssených hroznů, a dwé sté hrud süssených fíků, a vložila na oßu:

19. A řekla služebníkům svým: Předegděre mine: hle, gá na zad púgdu za wámi: muži pak svému klábalovi neoznámila.

20. Když tedy wscdla na oßu, a zstupovala k konců hory, Davíd a muži geho zstupovali vstříč gj: s nimiž y ona se potkala.

21. U řekl Davíd: Gisté nadarmo zahoval sem wšeczy wécy, kteréž tohoto byly na pausci, a nezahynulo nic ze wšech wécy, kteréž k němu přináležely: a odplatil mi se zlym za dobré.

22. Tyto wécy ať včinj Bůh nepřátelům Davídovým, a tyto ať přidá, gesliliž zanechám ze wšech wécy, kteréž k němu přináležejí, až do gjtra, (až do) † mocjího na stěnu.

23. Když pak vzřela Abigail Davida, pospišila, a zscdla z oßu, a padla před Davídem na tvář swau, a poklonila se k zemi,

24. A padla k nohám geho, a řekla: Necht gest na mine, pane můg, tato neprawost: Prosým, ať mluví děvka twá w vssi twé: a slysa slowa služebnice své.

25. Utečeň neklade, prosým, pán můg král srdece swého na muže tohoto neprawého klábala: nebo wédlé gmena swého blázen gest, a bláznowstw gest s njmi: gá pak služebnice twá newiděla sem služebníků twých, pane můg, kteréž sy poslal.

26. Ulynj tedy pane můg, žiwé gest hospodin, a žiwák gest dusse twá, kterýž zbránil tobě, aby s nepríjísl k ti krwi, a zachowal tuku twau tobě: a nynj ať gsan gako klábal nepřátele twogi, a kteříž hledají zlého pánu mému.

27. Pročež přigmí požehnánj toto, kteréž přinesla služebnice twá tobě pánu mému: a deg služebníkům, kteříž gdau za tebau páncem mým.

28. Odgmi neprawost děvky své, neb *** čině včinj hospodin tobě pánu niemu dům wérný, nebo boga hospodinowy ty pane můg bogugeess: zlost tedy nechě se nenaležá w tobě po wšeczy dny života twého.

29. Utebo gesliliž kdy powstane člověk protiwé se tobě, a hledage dusse twé, bude dusse pána mého osťjhána, gako w tři swazků žiwých v hospodina Boba twého: dusse pak nepřátel twých ročena bude gako w prudkosti a ročení prakowém.

30. Když tedy včinj hospodin tobě pánu niemu wšeczy wécy dobré, kteréž mluvil o tobě, a vstanoví tebe wúdcem nad Izraeli,

31. Utebude tobě ro pánu mému **** k vrážce, a k hryzeni srdece, že sy wylil krew newinnau, aneb sam se pomstil: a když dobře včini hospodin

spodin pínu mému, rozpomeness
se na děvku svau.

32. U řekl Dawid k Abigail:
Požehnaný Hospodin Boh Izraelský,
kterýž tedy poslal dnes v cestu
mne, a požehnaná řec twá,

33. A požehnaná ty, kteráž sy
zbránila mne dnes, abych nesel
tu k ruci, a pomstil se rukou svau.

34. Círak život gest Hospodin
Boh Izraelský, kterýž zbránil mne,
abych zlcho tobě nevčinil: Kdybys
byla ryčle nepříšla mně v cestu,
nebylby zůstal Klábalovi až do
světa ranního, močej na stenu.

35. Přigal tedy Dawid z rukou
ty gegi všecky věcy, kteréž byla
princsia gemu, a řekl gj: Kdy pos
fogně do domu svého, hle vstup
sem hlas twůg, a vctil sem
tvář svau.

36. Přišla pak Abigail k Klábalovi:
a hle byly hody v domě
gjho, gako hody královské, a se
dce Klábalovo weselé: nebo byl
opily přilis: a neoznámila gemu
slova malého neb velikého až do
téma.

37. Kla vswité pak, když ****
zažil vjno Klábal, oznámila ges
mu manžeitka geho slova rato, u
zmitwelo srdece geho vnitř, a včiněn
gest gako kámen.

38. A když pominulo deset dní,
potezyl Hospodin Klábal, u vmtel.

39. Což když vstupoval Dawid,
že vmtel Klábal, řekl: Požehnaný
Hospodin, kterýž saudil při poha
nění měho z ruky Klábal, a služeb
níka ostřhal od zlcho, a zlost Klá
balovu nawrátil Hospodin na hla
tou geho. Poslal tedy Dawid,
a miluval k Abigail, aby gi vzal
sobě za manželku.

40. U přišli služebníci Dawid
dowi k Abigail na Batinél, a mluz
ili k nj, řkouce: Dawid poslal
nás k tobě, aby tebe vzal sobě za
manželku.

41. Kterážto vstavosí poklo
nila se twář k zemi, a řekla: Už
služebnice twá budí za děvku, aby
vnívala nohy služebníků pána
měho.

42. U pospíšila, a vstala Abi
gail, a vsedla na osla, a pět děveček
slo s nj, kteréž chodily za nj, a
následovala poslu Dawidových:
a včiněna gest geho manželkou.

43. Ale u Achymoam pogal Da
wid z Jezraelc: a byly obě manž
elky geho.

44. Saul pak dal Michol dcer
u svau, manželku Dawidovu,
Sally, synu Lais, kterýž byl z
Gallini.

* Možný. ** Pozdravili pána. † To
ho, genž močí na stenu e. až do vý
ta. *** Čisté včinji. ‡ ‡ M ochraně
Boží. **** Ku řekání. ***** Vý
střívél z vjna.

Kapitola XXVI.

Zyffegsij wyzradili Dawida, a Saul
geg honil. 5. Dawid moha, nechtíl Sau
le zabici. 21. Saul poznaw swůg hřich,
a Dawidovo milosrdenství, lahodně
k Dawidovi miluwil.

1. U přišli Zyffegsij k Saul
lowi do Gabaa, řkouce:
Hele Dawid stryl se na pařebku
Kachyla, kterýž gest proti paussti.

2. U vstal Saul, a zstaupil
na pausstí Zyff, a s njm tři tisíce
mužů vybraných z Izraelc, aby
hledal Dawida na pausstí.

3. U položil se Saul v Gabaa
Kachyla, kterýž bylo proti paussti
na cestě: Dawid pak bydlil na
pausstí. Vida pak, žeby přišel
Saul za njm na pausstí,

4. Postal spchěče, a wyzvěděl, že gjitorne přišel tam.

5. Y vstal Dawid tajně, a přišel na místo, kdežto byl Saul: a když spatřil místo, na kterém spal Saul, a Abner syn člověka: kňíce wogška geho, a Saule spisýho v stanu, a ostatní lid okolo něho,

6. Řekl Dawid k Achymelechovi kachegskimu, a k Abizai synu Satwie, bratu Joabovu, řka: Kdo zstaupí seminu k Saulovi do ležení? Y řekl Abizai: Gá zstaupím s tebou.

7. Přišli tedy Dawid a Abizai k lidu v noci a nalezli Saule ležícího, a spícího v stanu, a když vstřícné do země v hlavu geho: Abnera pak a lid spící vůkol něho.

8. Y řekl Abizai k Dawidovi: Zaříčel Bůh dnes nepřítele tvého v rukou tvých, nyní tedy probodnu geho kopím do země pogednau, a podruhé nebude potřeb.

9. Y řekl Dawid k Abizai: Nezabígeg ho: nebo kdo vztáhne ruku svou na pomazaného Hospodinova, a bude neuvinny?

10. Y řekl Dawid: Život gest Hospodin, že leč Hospodin porazí ho, aneb den geho přigde, aby vrníčel, aneb vstoupě do bože zabyne:

11. Milostiv bud mi Hospodin, abych neuvtáhl ruky své na pomazaného Hospodinova. Ulynj wezmi kopí, kteréž gest v hlavu geho, a číssi wody, a odesídeme.

12. Wjal tedy Dawid kopí, a číssi wody, kteráž byla v hlavu Saule, a odesíli: a nebyl žádnej, když všedl, a rozuměl, a procitil, ale všickni spali, nebo sen k Hospodinu byl připadl na ně.

13. A když přesel Dawid naproti, a stál na vrchu horu zdalce, a bylo velké místo mezi nimi,

14. Zvolal Dawid k lidu, a k Abnerovi synu člověku: Zdaliž neodpovíss Abner: A odpovídá ge Abner, řekl: Kdo gsy ty, genž křicíss, a nepokogíss krále?

15. Y řekl Dawid k Abnerovi: Zdaliž ty negsy muž: a kdo giny podobný tobě v Izraeli? Proč tedy neostříhal sy pána svého krále? nebo vysel geden z žalupu, aby zabil krále, pána tvého.

16. Členj dobré to, co sy včinil: Život gest Hospodin, že synové svatci gste wy, kteríž sice neostříhali pána svého, pomazaného Hospodinova. Ulynj tedy pohled, kde gest kopí králowo, a kde gest číssi wody, kteráž byla v hlavu geho.

17. Poznal pak Saul hlas Dawidu, a řekl: Zdali není tvůr hlas tento, synu můj Dawide? y řekl Dawid: Hlas můj, pane můj králi.

18. Y řekl: Pro kterou příčinu pán můj honí služebníka svého? Co sem včinil: aneb co zlého gest v ruce má?

19. Ulynj tedy, prosým, slýš panec můj králi slova služebníka svého: Gestližc Hospodin vzbuzuje tebe proti mně, necht přiginc vůzni oběti: gestližc pak synové lidství, zloričení gsa před obličejem Hospodinovým: kteríž vyvrhli mne dnes, abych nebydlil v dědictví Hospodinovu, řkauec: Gdi, službohům cyzým.

20. A nyní nebudíž vylita krew má na zemi před Hospodinem: nebo vysel král Izraelštý, aby blez

hledal blechy gedné, gako se hošnj poropera na horách.

21. Žeckl Saul: Žhřessil sem: navratiž se synu můg Dawide: neb nikoli wjce tobě zle nevčis ním, proto že druhá byla dusse má před očima twýma dnes: nebo žtegmé gest, že sem blázniwě dělal, a newěděl sem přilis mnohýh wécy.

22. A odpowjdage Dawid, řekl: Hle kops králowo: nechť přigde geden z služebníků králových a wezme ge.

23. Hospodin pak odplatí ge- dnomu každému, wedlé spravedl- nosti geho a wérnosti: nebo dal tebe Hospodin dnes w ruku mau, a ne- chřel sem wztáhnauti ruky své na pomazaného Hospodinowa.

24. A gako * zvelebena gest dusse twá dnes w očích mych, tak bud zvelebena dusse má w očích Hospodinowých, a wyswobodiž mne ze wsi auzkosti.

25. Řekl tedy Saul k Dawidovi: Požehnaný ty synu můg Dawide: a zagiště ** čině činili budeš, a moha mocy budeš. Od- sel pak Dawid na cestu swau, a Saul navrátil se na místo swé.

* To gest twrdó, tak obyčejně písma smenugi wécy weliké a neobyčejně.
** Sem gá diles sobě dráze wážil jis mora twého. ** Tak čině prospjwas et budeš, a tak se zmocňuge, zmoc- njs se.

Rapitola XXVII.

Dawid newěkiv Saulovi, zase vtekli k Achyovi, s. a přebýval w Syceleg. Odruž wycházege wpády činil na Amalecytské, a zině okolnj národy.

1. Žeckl Dawid w stdcy swém: Předec vpadnu gednoho dne w ruce Saulovy: neníliž lépe, abyh vtekli, a zachován byl

w zemi filistýnských, aby zaúfal Saul, a přestal nme hledati we wšech končinách Izraelských: vtekli tedy rukám geho.

2. Y wital Dawid, a odsel, on, a sest set mužů s ním, k Achy synu Maach, králi Geth.

3. Y bydlil Dawid s Achy w Geth, on y mužj geho; muž, y dům geho; y Dawid, y dwě ženy geho, Achynoam Jezrahelitská, a Abigail žena Klábalowa z Bar- mélu.

4. Y oznámeno gest Saulovi, že vtekli Dawid do Geth, a * ne- přidal wjce hledati ho.

5. Řekl pak Dawid k Achyso- wi: Gestliže sem nalezl milost před očima twýma, až se mi dá místo w gedenom z měst kraginy této, abyh bydlil tam: nebo proc žiž- stává služebník twůr w městě krá- lowském s tcbau?

6. Dal tedy gemu Achy w ten den Syceleg: pro kteraužto při- činu Syceleg ** včiněno gest kras- lů Judskej, až do tohoto dne.

7. Byl pak počet dnů, w nichž to Dawid bydlil w kragině filis- týnské, čtyř měsyců.

8. Y vstoupil Dawid, a mužj geho, a činili laupeže z Gessury, a z Gerasy, a z Amalecytských: nebo w těchto wěsnicých bydlilo se w zemi od starodávna, gda- zym od Sur až do země Egiptské.

9. Y hubil Dawid wšechu žes- mi, ani nenechával žiwého muže a ženy: a bera ovce, y woly, y osly, y welblaudy, y raucha, na- wracoval se, a přicházel k Achy.

10. Říkal pak gemu Achy: Kta koho sy wpadl dnes: odpovídral Dawid: Proti poledni Jú- Bb 4 da,

da, a proti poledni Jerameel, a stynské, a bál se, a vleklo se srdce geho přilis.

11. Muže a ženy nežiwił Dawid, ani nepřiwáděl do Geth, řka: Aby snad nemluwili proti nám: Tyto wécy včinil Dawid, a *** to bylo vloženo genu, po wissecky dny, w nichž bydlil w kragině filistýnské.

12. Wécił tedy Achys Dawidovi, řka: Mnohé zlé wécy včinil proti lidu swemu Izraelskému: bude tedy mi služebníkem wécným.

* přestal. ** Bylo. *** To soubě vmlnil.

Ripitola XXVIII.

Filistýnskí proti Izraelštém wytáhli, a Dawid měl s Achensem ráhnouti pro: ei Izraelov. 6. Saul od Boha oly: ssán, vteři se k čarodějnici. 15. V níž mu celo v syna geho sune, a portážia Izraelského lidu oznamena byla.

1. Etalo se pak w těch dnech, shromáždili filistýnskí wogsta svá, aby se připravili k bogu proti Izraelovi: y řekl Achys k Dawidovi: Měda * nynj wéz, že semnau wygdeso w wog: sse ty, y muži twogi.

2. Y řekl Dawid k Achys: Uzy: nj wédeti budess, co včiní služeb: nik twůrg. Y řekl Achys k Da: widovi: A gá strázným hlavoy swé v...anowym tebe po wissecky dny.

3. Samuel pak vmlcel, a plaz: kal ho wesserem Izrael, a po: chovali geg w Ramatha městě geho. A Saul vyplénil čarodějnicky a hadace z země.

4. Y shromáždili se filistýnskí, a přišli, a položili se w Sunam: shromáždil pak y Saul w scho: Izrael, a přišel do Gelboe.

5. Y wdel Saul ležens filis.

stýnské, a bál se, a vleklo se srdce geho přilis.

6. Y radil se s Hospodinem, a neodpověděl genu, ani řeze sen, ani řeze kněžji, ani řeze Protopky.

7. Y řekl Saul služebníkům swým: Hledegre mi ženy magis: cý ducha wéssijho, a půgdu k ní, a rázati se budu řeze ni. Y ře: kli služebnícy geho k němu: Ečsič žena magis cý wéssijho ducha w Endor.

8. Změnil tedy oděv svůg, a oblékl se w giná rauha, a odssel řam, a dva muži s ním, a při: říli k ženě w nocy, a řekl gj: Hadeg mi w duchu wéssijim, a wžtísl mi, kohož povojm tobě.

9. Y řekla žena k němu: Hle ty wiss, jak veliké wécy včinil Saul, a kterak vyhladil čaroděj: nicky a hadace z země: proč tedy auflady činiss dusí mé, abych zas: bita byla?

10. Y přišahl gj Saul w Hos: spodinu, řka: Život gest Hospo: din, že se ti nepřihodí nic zleho pro tu wěc.

11. Y řekla genu žena: Roz: hož wžtíslým tobě? Který řekl: Samuele mi wžtísl.

12. Bdyž pak vzřela žena Sa: muele, zkřísla blasem vclífym, a řekla k Saulovi: Proč sy mne oklamal z nebo ty gsy Saul.

13. Y řekl gj kral: Nebog se: co sy widěla z Y řekla žena k Saulovi: Bohy sem widěla wy: stupugicy z země.

14. Y řekl gj: Jaký gest způsob geho? Kterážto řekla: Muž starý wystupuje, a ten gest odě: ný plásstěni. Y porozuměl Saul, že

žeby Samuel byl, a sfalonil se twá: tý jíau k zemi, a poltonil se.

15. Řekl pak Samuel k Saulovi: Proč sy mne nepokogil, abych být vyslýchán? Y řekl Saul: Saúz jím sem přišel: nebo filistýnský boguji proti mně, a Bůh odstavil odemnie, a vyslyšet mne nechtěl, ani strze ruku Proroku, ani strze ruku: povolal sem tedy tebe, abys ukázal mi, co mám dělati.

16. Y řekl Samuel: Co (tedy) k mne přešla, poněvadž Hospodin odšanvil od tebe, a přesel k soku tvému?

17. Ulebo včinj tobě Hospodin, gafoz mluwil ** strze ruku mau, a odřhne královstwí twé z ruky twé, a dá ge bližnjmu tvému Dawidowi:

18. Je sy nevposlechl hlasu Hospodinova, ani sy *** nevčinil dnětu prchlosti geho nad Amalekem. proto což ttpjss, včinil to bi Hospodin dnes.

19. U dá Hospodin také Izrael le s tebou w ruce filistýnských: zeyta pak ty, y synové twogi semnau bndere: ale y leženj Izraelské dá Hospodin w ruce filistýnských.

20. Y hned Saul padl rozprostěn se na zemi: nebo byl se vleklo slow Samuelových, a sily nebylo w něm, nebo nebyl gedl chleba ten celý den.

21. Včela tedy žena ta k Saulovi (nebo byl velmi zkormaucen) a řekla k němu: Hle vposlechla deťka twá hlasu twého, a **** požila sem duši swau w ruku swau: a vposlechla sem řeči twé, kteréž sy mluwil ke mně.

22. Klynj tedy říys y ty hlas

děwky swé, a položim před tebou skwu chleba, aby s pogeda polylnil se, a mohl cestu konati.

23. Kterýž odepřel, a řekl: Ulebuduć gissi. Přinutili pak ho služebnícy geho, a žena, a naposledy vslýsse w hlas gegich vstal z země, a sedl na lože.

24. Žena pak ta měla tele pasťovní w domě, a pospíšila, a zabila ge: a vzavolala mauku, smysyla gi, a napékla přesnic,

25. A položila před Saule, y před služebníky geho. Kterýžto když pogedli, vstali, a chodili přes tu celau noc.

* Wéz nepochybne. ** Strze mne. *** Čewykonal. **** Opowázila sem se života svého.

Kapitola XXIX.

Knížata filistýnská necheli Dawida w swém wogjre mjeti. 6. Protož mu kázal Achys zase se vrátit na místo geho.

I. **S**hromáždila se tedy wšesc ka wogsta filistýnská w Aškel: ale y Izrael položil se nad studnicí, kteráž byla w Jezrahel.

2. A knížata syce filistýnská táz, hli po stech a tisících: Dawid pak a muži geho byli w nezadněgssím hauſe s Achys.

3. Y řekli knížata filistýnská k Achys: Co chtegi rito hebregi: Y řekl Achys k knížatům filistýnským: Zdalž neznáte Dawida, kterýž byl služebníkem Saule krále Izraelstého, a gest v mne mnoho dnj, nzb let, a nenalezl sem na něm nicého ode dne, w němž vtekli ke mně, až do tohoto dne?

4. Rozhneváli se pak knížata filistýnská proti němu, a řekli ge: mu: Nechť se navráci muž tento, a řekl

a sedj na místě svém, na kterém vstanowil sy geg, a at nežlupuge s námi do bitwy, aby nebyl včetně protiwníkem násjim, když se počneme biti: nebo kterak gináć bude moc vlogit pán svého, než blawami násjimi:

5. Zdaliz tento nenj Dawid, kteremuž zpívali w hausich plés sagijcích, i kaue: Porazyl Saul w tisycích swých, a Dawid w desýti tisycích swých:

6. Powołal tedy Achys Dawida, a řekl gemitu: Život gelí hosподin, že gis ty vpřímý, a dobrý před obličegem mym: a wsgití twé y wogití twé seminau gest do wogsta: a nenaalezl sem na to bez nic zlého, ode dne, w kterémž přissel sy ke mně, až do tohoto dne; ale knížatám se neljšíss.

7. Uzavrat se tedy, a gdi w posługi, a nevzájem oči knížat filistýských.

8. Y řekl Dawid k Achys: Co sem pak včinil, a co sy nalezl na mně služebníku svém: ode dne w kterýž sem byl před obličegem twým, až do tohoto dne, abych nepřissel, a neboğował proti nespřátelům pána mého krále:

9. Odpovídage pak Achys, mluwil k Dawidovi: Wjm, že dobrý gis ty před očima mýma, jako Angel Boží: ale knížata filistýnská řekli: Učewstaupj s námi do bitwy.

10. Protož vstání ráno ty, y služebnícy pána twého, kterž přissli o tebou: a když w noci vstaneš, a počne svítati, gděte.

11. Vstal tedy w noci Dawid, on y muži gdi, aby sli ráno, a navrátili se do země filistýnské: filistýnskí pak vstoupili do Jezrahela.

+ Totiž Saule.

Rapitola XXX.

Amalecytisi vohubili město Syceleg, g. Dawid z Božího poručení vstál je po nich, a porazito ge, laupe; gis odgal, až kterauž mezi bogowiným a Starým Jüdským rozbítowal.

1. Když přissli Dawid, a muži jí gdi do Syceleg dne třetího, Amalecytisi byli wpad včinili z strany polední na Syceleg, a byli vohubili Syceleg, a wypáli gis ohněm.

2. A byli wedli zgimané ženy z něho, od neymensjho až do velikého: a nezabyly žádného, ale s sebou wedli, a sli cestan swau.

3. Když tedy přissli Dawid a muži gdi do města, a nalezli ge wypálené ohněm, a ženy gegich, y synowé gegich, a dcery že sli vedené začíté,

4. Pozdwieli i Dawid, y lid, kterýž byl s ním, hlasu swých, a plakali, až se w nich slz nedostávalo.

5. Poněvádž y dwé manželsky Dawidovy wedeny byly zagnaté, Achynoam Jezrahelitská, a Abigael manželská lábala Barmelitského.

6. Y zatmautil se Dawid wem: nebo chrel ho lid kamenowati, nebo w hřeosti byla dusse gednohož Paždchého muže nad syny swými a dcerami: posylal se pak Dawid w Hospodinu Bohu svém.

7. Y řekl k Abiatharowi kněz y synu Achymelechowu: Přilož kte mně Effod. Y přiložil Abiathar Effod k Dawidovi,

8. Y radil se Dawid s Hospođinem, i ka: Učamlí honiti lottíky, a poz-

• popadnuli ge, čili nic: Žeckl ge: mu Hospodin: hoř: nebo běž po: chybě popadness ge, a wyrayjs (gim) laupež.

9. Odísel tedy Dawid sám a řekl se mužů, kteří byli s ním, a příslí až k potoku Besor: a vstav: se některí zastavili se.

10. Řonil pak Dawid sám, a říká sta mužů: nebo zastavilo se dve stě, kteří vstavosse nemohli přejít potoku Besor.

11. Žalezli muže Egypště: ho na poli, a přivedli ho k Dawidovi: a dali mu chleba, aby pogedl, a napil se vody,

12. Aho Že Žes hrudy fíků, a dva svazky hroznů suchých. Kteří wécy když snědl, navrátil se * duch geho, a okřál: nebo byl negedl chleba, ani nepil vody, tři dny, a tři noci.

13. Řekl tedy gemu Dawid: či ghy ty: aneb odkud: a kam gdeš: Kterýžto řekl: Pocholek Egypště gá gsem, služebník muže Amalecytího: opustil pak mne pán můj, že sem stonati počal, gíž (tomu dnes) třetí den.

14. Poněvadž my sme wypas: dli k straně polední Cerethy, a proz: ti Júdowí, a k polední Ráčeb, a Syceleg zapálili síně ohněm.

15. Žeckl gemu Dawid: Víš: žešli mne wésti k tomu haufu: Kterýžto řekl: Přisahnl mi srdce Boha, že nezabigesse mne, a ne: wydáss mne w ruce pána mého, a gá powedu tebe k haufu tomu. Že přisahl mu Dawid.

16. Kterýž když ho přivedl, ble oni seděli na tváři wší země, gedisce a pigice, a gako sváteční den slavice, za wšesciu laupež,

a kouli, kteréž pobrali z země ži: listýnské, a z země Júdské.

17. Že bil ge Dawid od weče: ra až do wečera druhého dne, a newywázl z nich žádný, kromě čtyř se mužů mládenců, kteříž byli wese: dli na wchlandy, a vtekli.

18. Wytähl tedy Dawid wses: cky wécy, kteréž byli pobrali Amalecytí, y dve manželky swé wy: svobodil.

19. Aniž se čcho nedostávalo od malého až do velikého, tak z synů, gako z dcer, y z laupeží, a wšický wécy, kteréž byli pobra: li, zase přivedl Dawid.

20. U pobral wšescia stáda, y stoky, a hnal před tváří swan: y řekli: Čarot gest laupež Dawid: dowa.

21. Příslí pak Dawid k dwe: ma stům mužů, kteříž vstavosse zastavili se, aniž mohli následo: stati v potoku Besor: kteřížto wy: šli w cestu Dawidovi, a lidu, kteříž byl s ním. Přistaupil pak Dawid k lidu, pozdravil nich po: kogně.

22. Že odpovídaje wšeliký muž neyhorší, a neprawý, z mužů, kteříž byli sli s Dawidem, řekl: Poněvadž nessli s námi, nedáme gmu nic z laupeže, kteříž síně wytřhlí: ale dosti bud gđnoimuz: každému geho žena a synové: kteříž když wezmáš, nechť oddegdu.

23. Řekl pak Dawid: Kterak včinje bratří mogli, o témi weče: mi, kteréž dal nám Hospodin, a osíjal nás, a dal letísky, kteříž se wyrayli proti nám, w ruce nasse:

24. Aniž kdo wás vposlechnie w té

w té čeči, nebo rovný díl bude ztupujícího k bitvě, a zůstávajícího v břemeni, a rovně se děliti budou.

25. Y včiněno gest to od toho dne, a potom vstanoveno, a vloženo, a gato právo w Izraeli až do tohoto dne.

26. Příšel tedy Dawid do Syccej, a poslal dary z laupeže Staršíi Júda přátelem svým, řka: Přigměte požehnání z laupeže neprátele Hospodinových:

27. Čem, kteří byli w Bethel, a kteří w Ramoth k u poledni, a kteří w Jerher,

28. A kteří w Uroet, a kteří w Scffamoth, a kteří w Eshamo,

29. A kteří w Rachal, a kteří w městech Jerameel, a kteří w městech Čeny,

30. A kteří w Utama, a kteří při gezeru Usan, a kteří w Utach,

31. A kteří w Hebron, y gzym, kteří byli na těch místech, na kterých se byl zdržoval Dawid sám a muži geho.

* Sýla.

Rapitola XXXI.

Izraelští od filistýnských poraženi. 4. Adešto y Saul zahynul e syny svými.

1. Filistýnskí pak bogowali proti Izraelovi: y vrekli muži Izraelští před tváří filistýnských, a padli zmordowaní na hoře Gelboe.

2. Y obrátili se filistýnskij na Saule, y na syny geho, a zabili Jonathu, a Abinadaba, a Šmelchysua syny Saulovy,

3. A všecká tisíč bitwy obrátila se na Saule: y dohonili ho muži štrelci, a taněn gest náčamné od štrelců.

4. Y řekl Saul k oděncy svému: vytrhni meč svůj a zabij mne: aby snad nepříslí neobřezaný tito, a nezabil mne, posníz wagice se mi. Y nechrl oděnec geho: nebo byl strachem přílišným předessén. pochytil tedy Saul meč, a * padl na něg.

5. Což když viděl oděnec geho, totiž že vmlcel Saul, padl ruce on na meč svůj, a vmlcel s ním.

6. Vmlcel tedy Saul, y tři synové geho, y oděnec geho, y všeckní muži geho w ten den společně.

7. Vidouce pak synové Izraelští, kteří byli za audoljm, a za Jordáneim, že vrekli muži Izraelští, a že vmlcel Saul, y synové geho, nechali měst svých, a vrekli: y příslí filistýnskí, a bydlili tam.

8. A když bylo druhého dne, příslí filistýnskí, aby zloupili pobětí: y nalezli Saule a tři syny geho ležejí na hoře Gelboe.

9. Y zstali blažení Saulovi, a pobrali z něho odění: a poslali do země filistýnské wůkol, aby ohlášeno bylo w chrámu modl, a w lidu.

10. Y složili odění geho w chrámu Astartoh, tělo pak geho pověšli na zdi Bethsan.

11. Což když všeckeli obyvatelé Jábes Galaad, cokoli včinili filistýnskij Saulovi,

12. Vstali všeckni muži nezvylnění a sli celou noc, a vzali tělo Saulovo, a těla synů geho, ze zdi Bethsan: a přivili do Jábes Galaad, a spálili je tam:

13. A vzali kosti gegich, a poshovali w lesu Jábes, a postili se sedm dnj.

* všechni.

Druhá

Druhá Knihá Samuelova,

Kterauž my

Druhau Králowstvu nazýváme.

Kapitola I.

Dawid rozkázal zabici Amalecyistého, který mu oznámil, že Saúl swau rafau zabil. 17. Ten týž Dawid plasoval Saúla, a Jonathy, a ginych v bitvě zabitych.

1. **S**halo se pak, když vnitřl Saul, že se Dawid návratil od porážky Amaleka, a zůstal v Syceleg dva dny.

2. V den pak třetí, vkládal se člověk přicházející z vognu Saúlova, v rausse roztřzeném, a mazg se prachem posypanou hlavu: a když přišel k Dawidovi, padl na sváček swau, a poklonil se.

3. Y řekl k němu Dawid: Od kud přicházíš? Kterýž řekl k němu: z vognu Izraelstého vlekl sem.

4. Y řekl k němu Dawid: Které gest slouží, genž se stalo: oznám mi. Kterýžto řekl: Vlekl lid z bitvy, a množí padl z lidu zemřeli: ano y Saul y Jonathas syn geho zahynuli.

5. Y řekl Dawid k mládency, kterýž oznamoval mu: Odkud viss, že vnitřl Saul, y Jonathas syn geho?

6. Y řekl mládenec, kterýž oznámoval gemu: Vlchodau přišel sem na horu Gélboe, a Saul byl nazlehla na kopě své: wožové pak a gezdce přiblížovali se k němu,

7. Y obrátilo se zpátkem, a vráda mně, zavolal. Gemužto když sem odpověděl: Ted gsem:

8. Řekl mi: Bdo gsy ty: Y djm kněmu: Gá gsem Amalecyistý.

9. Y mluvil mi: Stůj nad mnau, a zabij mne: nebo držegj mne auzkosti, a gessé wsecka dusse má we mně gest.

10. Y stoge nad njm, zabil sem ho: nebo sem včel, že nemohl žít být po pádu: a wzal sem kozunu, kteráž byla na hlavě geho, y záponu z ramena geho, a přinesl sem k tobě pánu mému sem.

11. Vdychiš pak Dawid rauza svá roztrhl (ge) y vossíčni muži, kteríž byli s njm,

12. A kroužili, y plakali, a poslali se až do večera nad Saúlem, a nad Jonathau syncem geho, y nad lidem Hospodinovým, a nad domem Izraelstým, protože padli mečem.

13. Y řekl Dawid k mládency, kterýž oznamoval mu: Odkud gsy ty: Kterýž odpověděl: Syn člověka příchozího Amalecyistého gá gsem.

14. Y řekl k němu Dawid: Proč sy se nebál vzráhní uti ruky své, aby zabil pomazaného Hospodinová?

15. A zavolal Dawid jednoho z služebníků svých, řekl: Přestaupé eboř se na mě. Kterýžto vdečil ho, a vnitřl.

16. Y řekl k němu Dawid: Krew twá (budiž) na hlavu rauz: nebo

nebo všta twá mluwila proti tobě, říkauče: Gá sem zabil pomazaného hospodinova.

17. Klatíkal pak Dawid nařízením takovým, nad Saulem, a nad Jonathau synem geho.

18. (U přikázal, aby včili syny Jüdské lučisci **, gakoj písano gest w knize spravedliwych). Y řekl: Kož jmeneg Izraeli pro ty, kteří zemřeli na výsostech tvořich zranění.

19. Slavnj, Izraeli, na horech tvořich zabici sū: kterak padli sylnj:

20. Uleoznamujte (oho) w Čech, ani neoznamite na vlichých Aškelon: aby snad neradowaly se dcery filistinských, aby neweselily se dcery neobřezaných.

21. Hory Čelboe, ani rosa, ani děsť ač nepřicházegi na wás, aniž gsau tolj prwortin: nebo tam posvřen gest sjeti sylních, sjeti Saulow, gakoby nebyl pomazán olejem.

22. Od frwe zabitých, od tuku sylních, střela Jonathowa niský se zpět neobracela, a meč Sauluv nenawracoval se prázdný.

23. Saul a Jonathas milí, a krásnji w životě svém, také w smrti negsau rozděleni: rychlegssi nad orly, sylnegssi nad lwy.

24. Dcery Izraelšté pláče nad Saulem, kteříž odjval wás červecem w rozkosích, kteříž dával ozdoby zlaté k okrasce wasji.

25. Kterak padli sylnj w břitvě: Jonathas na výsostech tvořich zabit gest:

26. Žalost máni nad tebau bratře můg Jonatho krásný přjiss, a milostný nad milost ženskau.

Gak matka mluige syna svého gedinčho, tak sem gá tebe miloval.

27. Beerak padli sylnj, a zahynula odění wálečná:

* Což gest. ** Setjleri z luku.

Kapitola II.

Dawid z rozhazu Božího vrátil se do Hebronu, pomazán gest na královnou Jüdské. 8. Abner Izbozetha jena Saulova vstanovil za krále. 12. Z toho powstala válka mezi mogáky Dawidowymi, a Izbozethowymi.

1. Tedy potom radil se Dawid s hospodincem, řka: Vstoupil do gednoho z měst Jüdských: Y řekl Hospodin k němu: Vstup. Y řekl Dawid: Bam vstoupim: a odpověděl genru: Do Hebron.

2. Vstoupil tedy Dawid, a dvě manželky geho, Achymoam Jezaeliešská, a Abigail žena klesala Carmelského:

3. Ale y muže, kteříž byli oňm, wedl Dawid gednobokazdeho s čeledí geho: a zůstali w městěckách Hebron.

4. Y přišli muži Jüda, a pomazali tam Dawida, aby královval nad domem Jüdským. Y oznameno gest Dawidovi, že muži Jábes Čalaad pochowali Saule.

5. Poslal tedy Dawid posly k mužům Jábes Čalaad, a řekl k nim: Požehnanj woy Hospodini, kteříž ste včinili milostdenství toto s páncem wassem Saulem, a pochowali ste ho.

6. A nym odplatit wám syce Hospodin milostdenství a pravodu: ale y gá navrátjm milost (wám) proto že ste včinili slovo toto.

7. Ulecht se posylnej ruce wasse, a budte synové sly: nebo akoli vnitřek pán wasse Saul, wossak mně pomagal

pomazal dům Jíduw sobě za krále.

8. Abner pak syn Uter, kníže wojska Saulova, vzal Izbozera syna Saulova, a obvodl ho sice wojsko,

9. A králem vstanovil nad Ězlaad, a nad Čessuty, a nad Jezael, a nad Efraim, a nad Benyamin, y nadewosjim Izraelcem.

10. Ve čtyřicátý letce byl Izhozeh, syn Sauluv, když porčal královat nad Izraelem, a dvě letce kráoval: sám pak dům Júda následoval Dawida.

11. A byl počet dnů, w nichž přebýval Dawid, králuge w Hebron nad domem Júda, sedm let, a řest měsíců.

12. Y wyssel Abner syn Uter, a služebnícy Izbozera syna Saulova, z ležení do Čebaon.

13. Joab pak syn Sarwie, a služebnícy Dawidovi wyssi, a porčali se s nimi podlé rybníka Ězbaon. A když se w geden řekli, sedli naproti sobě: tito z gedené řírany rybníka, a oni z druhé.

14. Y řekl Abner k Joabovi: Nechte vstanau mládency, a hrají před námi. Y odpověděl Joab: Nechte vstanau.

15. Vstali tedy, a přessli w počtu dwanácte z Benyamina, z řírany Izbozera syna Saulova, a dwanácte z služebníků Dawidových.

16. Y popadna gedenkaždý hlavu sobě rovného, wrazyl meč w bof odporného, a padli spolu: a nazváno gest gumenó místo toho: Pole slyňch, w Čebaon.

17. Y powstał bog dosti twój w ten den: Is zahán gest

Abner, a muži Izraelští, od sluzebníků Dawidových.

18. Byli pak tam tři synové Sarwie, Joab, a Abizai, a Uzael: Uzael pak byl běhaun velmi rychlý, gálo geden z řek, kteréž se združují w lesích.

19. Honil pak Uzael Abnera: a nevhnul se na pravo ani na lewo, aby přestal honiti Abnera.

20. Ohlédl se tedy Abner za hřbet svůj, a řekl: Tyli gsy Uzael: Kterýž odpověděl: Gáť gsem.

21. Y řekl gemu Abner: Gdi na pravo, aneb na lewo, a pospadni gedenho z mládenců, a vezmi sobě kočisti geho. Utečtěl pak Uzael opustiti, aby nedotíkal na něho.

22. A opět mluvil Abner k Uzaelovi: Odstup, nenásleduj mne, abych nebyl přinucen prozbodnouti tebe k zemi, a nebudumoc pozdvihnouti tváti své k Joabovi bratu tvému.

23. Kterýž vopostechnouti pozbrzel, a nechtěl se vchýlit: vdeřil tedy ho Abner obráto kopej w hanbu, a probodl, y vmlíel na témž místě: a vysíčki, kterýž přezcházeli přes to místo, na kterémž byl padl Uzael, a vmlíel, zastavovali se.

24. Když pak Joab a Abizai honili Abnera vřítagjichho, slunce zapadlo: a přessli až k pahrbku wody wedenj, kterýž gest naproti audolj cesty paříře w Čebaon.

25. Y shromáždili se synové Benyamina k Abnerovi: a ehlukse se w geden hauf, stáli na vrch u gedenho pahrbku.

26. Y řekl Abner k Joabovi: Zdaliž až do zahubení

ní twůig inec žúřitěti bude: Ždařli newjss, že nebezpečné gest zaufání: Dokudž ncdjss lidu, aby přestal honiti bratři svých.

27. Y řekl Joab: Život gest Hospodin, kdybys byl miluvil, rázno bylby odšel lid honícý bratra svého.

28. Zarozněl tedy Joab travbau, a stálo wsecko wogsto, anž honili wjce Izraelc, ani wessli w bog.

29. Abner pak a muži geho odesíli přes pole, celau tu noc: a přes mí přes Jordán, a prošedisse wsečku Bethhoron příslí do leženj.

30. Joab pak nawrátiw se, opustiw Abnera, shromáždil wsečken lid: a nedostávalo se z sluzebníků Dawidových devatenácti mužů, kromě Azale.

31. Služebnicy pak Dawidovi zbilí z Benyamina, a z mužů, kteří byli s Abnerem, tci sta ssesedate, kteří y zemčeli.

32. Y vzali Azale, a pochowali ho w hrobě otce geho w Bethléme: a chodili celau noc Joab, a muži, kteří byli s ním, a na vswitě příslí do Hebron.

Rapitola III.

Synowé Dawidowi. 7. Nesnáz Izbozetha s Abnerem: Abner obrátil se k Dawidovi. 27. Joab Abnera zrádně zamordoval. 31. Pláč Dawidu nad ním.

I. **S**talo se tedy dluhě potýkání mezy domem Saulowým, a mezy domem Dawidovým: Dawid (dále) gda, a vždycky nad sebe samého sylnígssi gsa: dům pak Saulu faždodenně se vmenšuje.

2. Y narodili se synowé Da-

widowi w Hebron: a byl prwotozený geho Amnon z Achymoam Jezaclisté.

3. A po ném Chelcab z Abigail ženy Nábala Carmelstého: třetí pak Absalom, syn Maacha dcery Cholmai krále Gessur.

4. Čtvrtý pak Adonyás, syn Haggit: a pátý Saffathya, syn Abital.

5. Šestý také Jethraam, z Egly ženy Dawidovy. Tito zrození súi Dawidovi w Hebron.

6. Když tedy byl bog mezy domem Saulovým, a domem Dawidovým, Abner, syn Uler, zprawoval dům Saulu.

7. Všel pak byl Saul ženinu gménem Kcesfu, dcetu Alja. Y řekl Izbozeth k Abnerovi:

8. Proč sy wessel k ženiné otce mého: Sterýto rozhněvaro se přijíss pro slowa Izbozethova, řekl: Ždalíz gá gsem psý blawa proti Júdovi dnes, kteří sem včinil milostdenství nad domem Saule otce tvého, a nad bratřimi, a přibuznými geho, a newysdal sem tebe w ruce Dawidovy: a ty vyhledával sy na mně, cobys stjhal dnes pro ženu?

9. Tyto wécy ak včiní Bůh Abnerovi, a tyto ak přidá gemu, gestilže gákož přišahl Hospodin. Dawidovi, tak nevdělám s nim,

10. Aby přeneseno bylo království z domu Saulova, a vyzdwižen byl trůn Dawidu nad Izraelem, a nad Júdau, od Dan až do Bersabee.

11. Y nemohl nic odpovědjet gemu, nebo bál se ho.

12. Poslal tedy Abner posly k Dawidovi pro sebe řečucý: Čí gest

gest země? A aby mluwili: Včin řešeniu přátelství, a bude ruka má s tebou, a přivedu k tobě řešeního Izraela.

13. Běryš řekl: Velmi dobré: gá včinu s tebou přátelství: ale nednět věcy žádám od tebe, řeka: Nevezři svátku mé, leč přvé přivedeš Elišáho dceru Saúlovou: a tak přigdeš, a vzříš mne.

14. Poslal pak Dauid posly k Izbozethovi, synu Saúlovu, řka: Navrát manželku manželku Elišáho, kteranž sem sobě zasnoubil ve stu obřík filistýnských.

15. Poslal tedy Izbozeth, a vrazil gi od muže gegjho Falycle, syna Lats.

16. Y následoval gi muž gesgi, pláče až do Behurym: y řekl k němu Abner: Ede, a navrát se. Běryš navrátil se.

17. Kec také včinil Abner k Starším Izraelským, řka: Tak včera, gako před včerečkem hledali ste Davida, aby králowal nad vám.

18. Uyn j tedy včinil: nebo Hos spodin mluvil k Dauidovi, řka: Skrze ruku služebníka mého Davida vyrobodjm lid svůj Izraelštý z ruky filistýnských, y řešení nepřátele geho.

19. Mluvil pak Abner také k Benyaminovi. A odessel, aby mluvil k Dauidovi w Hebron všecky věcy, kteréž se libily Izraelovi, y řešenímu Benyaminovi.

20. Y přissel k Dauidovi do Hebron s dvacíti muži: y včinil Dauid Abnerovi, a mužům geho, kteříž přissi s ním, hody.

21. Y řekl Abner k Dauidovi: Vstanu, abych shromáždil

k tobě pánu svému králi řešení Izrael, a řešel o teban w sinlausiu, a abys králowal nad všemi, gakož jádá duisse tvé. Když tedy vyprovodil Dauid Abnera, a on řešel w pokoji,

22. Hned služebnícy Dauidovi y Joab přissi, zmordovali řešery, s laupeží přišli velikau: Abner pak nebyl s Dauidem w Hebron, nebo giž ho byl propuštěn, a byl řešel w pokoji.

23. A Joab, y řešení wogsto, kteréž bylo s nimi, potom přišli. Oznameno tedy gesi Joabovi od vypravujicích: Přissel Abner, syn Ner, k králi, a propuštěn ho, a odessel w pokoji.

24. Y řešel Joab k králi, a řekl: Co sy včinil: Šle přissel Abner k tobě: proč sy ho pustil, a odessel y zassel?

25. Učinil Abnera syna Ner, že proto přissel k tobě, aby podvedl tebe, a wěděl t vycházení tvé, y vycházení tvé, a znal řešení věcy, kteréž činíš?

26. Vyšed tedy Joab od Davida poslal posly za Abnerem, a zase přivedl ho od čisterny Syra, bez wědomí Davida.

27. A když zase přissel Abner do Hebron, přivedl ho saukromý Joab do prostředu brány, aby mluvil genu, we Isii: y vdečil ho tam w hanbu, y vničel na pomstu krve Abzale bratra geho.

28. Což když vlysíšel Dauid, že se giž věc stala, řekl: Čist gá gsem, y králeství vše, v h. správě, až na věky, od krve Abnera syna Ner,

29. A nech přide na hlavu Joaburu, y na řešení dům otce

ec geho: aniž přestan být v de-
mě Joabově trpě rok semene, a
malomocny, a držejc vřeteno, a
padagjic měčem, a potřebujc
chleba.

30. Tedy Joab a Abízal bratr
geho zabili Abnera, proto že zaz-
bil Uzacele bratra gegid v Gas-
baon, v bitvě.

31. Řekl pak David k Joabovi,
y ke všemu lidu, který byl
s ním: Roztrhněte roucha svá, a
přepasťte se pytlí, a pláče před
pochováním Abnera. král pak Da-
vid ssel za márami.

32. A když pochowali Abnera
v Hebron, pozdvehl král David
blasu svého, a plakal nad hrobem
Abnerovým: plakal pak y wesse-
ren lid.

33. A naříkage král, a koule
Abnera, řekl: Likoli nevinel
Abner, gako vnitřwagi nevdatnij.

34. Knce twé negsau swézané,
a nohy twé negsau pautami stjže-
né: ale gako padáwagi před syny
nepravosti, tak sy padl. A gesse
wice wsecken lid plakal nad njm.

35. A když přišlo wsecko množ-
ství aby pokrm přigali s Davidem,
gesse v gasném dni přisahl
David, řka: Tyto wécy ač mi
včinj Bůh, a tyto ač přidá, ges-
liže před západem slunce okusým
chleba, neb čeho giného.

36. A wesseren lid klíssel, a
lzbily si gím wsecky wécy, kteréž
včinil král před obličejem wseho
lidu.

37. Y poznal wsecken obecní
lid, y wsecken Izrael v ten den,
že nebylo včiněno od krále, aby zaz-
bit byl Abner, syn Uzera.

38. Řekl také král k služební-

kum svým: Zdaliž neuwste, že knj-
že, a neywětší padl dnes v Iz-
raeli?

39. Gá pak gesse mdly, a pos-
mazaný král: tito pak muži syno-
vé Sarwie tverdi gsau mi. Od-
platíž Hospodin činjčmu zlé we-
dle zlosti geho.

+ Wsecky rady a zpráwy tvé.

Rapitela IV.

Izbozech zradně zabit. 5. Rechab,
a Baana, kteří ho zabili, z roziazu
Davidova zamordování.

1. Klíssel pak Izbozech, syn
Saulovo, že padl Abner
v Hebron: y zemdlely ruce geho,
a wsecken Izrael zformaucen geset.

2. Dva pak muže knjžata nad
dráby měl syn Saulovo, jméno
gednoho Baana, a jméno druhého
Rechab, synové Remmona Be-
rochytého z synů Benyamin: ne-
bo y Beroch počteno geset v Benyaz-
minu.

3. Y vtekli Berochyté do Čez-
chaim: a byli tam přijhozý, až do
toto času.

4. Měl pak Jonathas syn Sau-
luvo syna mldého na nohy: nebo
pětiletý byl, když přišel posel o
Saulovi a Jonathovi z Jezrael. Wza-
rossi tedy geg chura geho,
vtekla: a když pospíchala, aby vte-
kla, vpadl, a fulharovým včiněn
geset: a měl jméno Miffiboseth.

5. Přivedsse tedy synové Rem-
mona Berochytého, Rechab a
Baana, wessiu v horku dne do
domu Izbochowa: kterýž spal
na loži svém o poledni. A vrá-
tná domu, čistící pšenici, všiula.

6. Vessli pak do domu tagně
wzáwesse klasu pšenici, a vdečili
ho

ho w hanbu Rechab a Baana bratří
geho, a řekli.

7. Když pak byli vězni do
donu, on spal na loži svém w
počesku, a vdeřivše zabili ho:
a vzařivše hlavu geho, odcíli po
cestě pausťe celou noc,

8. A přinesli hlavu Izbozez
therwu k Dawidovi do Hebron:
a řekli králi: Hle hlava Izbozez
tha, syna Saúlova, neprjedče tvéz
ho, který hledal důsledek tvé: a dal
Hospodin pánu mému králi pomstu
dnes nad Saulem, y nad senice
nem geho.

9. Odpovídaje pak Dawid Rez
habovi, a Baanovi bratrům geho,
synům Remimona Berothyského,
řekl k nim: Život gest Hospodin,
který vytíhl důsledek mui ze
vessi auzkošti,

10. Poněvadž toho, kteří mi
byl oznáml, a řekl: Vnitř Saúl:
který se domníval, že sňastné
věcy zvěstuje, galsem, a zabil sem
ho w Syceleg, gemitu měla se dáž
ti mzda za poslistroj:

11. Čím výje nyní, když lidé
bezbožní zabili muže newinného,
w domě geho, na loži geho, nebudu
vyhledávat krve geho z ruky was
sli, a nevyhladím vás z země?

12. Kozfázal tedy Dawid sluz
žebníkům svým, a zabili ge: a
osekavše ruce y nohy gegich, oběz
sly ge nad rybníkem w Hebron:
hlavu pak Izbozezherwu vzali, a
pochowali w hrobě Abnerově w
Hebron.

Rapitola V.

Dawid přigat a pomazán gest na
království na devětadvacátém pokolení Iz
raelství. 7. Dobyl Sronu, a zabíjal
Gebužegské 13. Počel jobě výje jen.
17. Dawidat Gilistinský vognem porazil.

1. U příslušna wsečka pokolení
Izraelství k Dawidovi do
Hebron, řkauce: Hle my kosi twá,
a tělo twé gsmic.

2. Alle y včera a před včerejš
strem když byl Saúl králem nad
námi, ty sy vytvrdil, y zase přiz
vrdil Izraelc: řekl pak Hospodin
k tobě: Ty pásli budess lid rug
Izraelství, a ty budess wudce nad
Izraelem.

3. Příslu také y Starší Izrael
stří k králi do Hebron, a včinil s
ním král sinlaurem w Hebron před
Hospodinem: y pomazali Dawida
za krále nad Izraelem.

4. Syn w třiceti letech byl
Dawid, když králowati počal, a
čtyřiceti let králowal.

5. W Hebron králowal nad Jú
dau sedm let, a sestí měsíců: w Je
rusalemě pak králowal třiceti tři
leta nadevším Izraelem, a Jú
dau.

6. Y odessel král, y vossítkni
muži, kteří byli s nimi, k Jeruz
alemu, k Gebužegskému obyvatel
země: y praveno gest Dawid
doví od nich: Klewegdese sém, leč
odegmesi slepé a fulhawé, řkauce:
Klewegdet sém Dawid.

7. Dobyl pak Dawid hrá
du Syon: tot gest město Dawid
dovo.

8. Kdo byl vložil Dawid w
ten den odplatu, když porazil
Gebužegského, a doteklby se domoz
vých žlabů, a odgal slepé a ful
hawé magicy w nenávistí důsle
Dawidovu. Protož praví se w
přísluší: Slepý a fulhawý nez
vejdant do drámu.

9. Vydlil pak Dawid na hrá
dě, a nazval geg, měsíců Daw
idov.

widowim: a wystawel wukol od
Mello y wnić.

10. A wcházel prospjirage a
přitomswage, a hospodin Bůh zás-
tupu byl s ním:

11. Poslal také syram král
Círsky posly k Dawidovi, a dí-
wj cedrowe, a * ēmenesljsky w děj-
wji, y ēmenesljsky w kamienj k fré-
nám: y wystaweli dum Dawidowi.

12. Y poznal Dawid, že poz-
ewdil ho hospodin za krále nad
Izraelem, a že powysil králow-
stwj geho nad lidem swym Izrael-
skym.

13. Wzal tedy Dawid gessé
ženiny, a ženy z Jeruzalémia, když
byl příssel z Hebron: a zrodily se
Dawidowi y ginj synowe a dcery:

14. A tato gména těch, kteríž
se zrodili genin w Jeruzalémě:
Samua, a Sobab, a Káthán, a
Salomon,

15. A Jebahar, a Elišua, a
Neffeg,

16. A Jaffia, a Elisama, a
Elioda, a Eliffaleth.

17. Vlysli slyssi slyssi kras-
ćegichho po vrdhu hrussek, chdáž
wegdesa w bog: nebo chdáž wyc-
gde hospodin před twáři twau,
aby zbil wogsta filistýnských.

18. Filistýnsi pak přisedsce
rozložili se w audoli Rassaim.

19. Y radil se Dawid o hospo-
dinem, řka: Wstaupimli k filistýn-
skym z a dáslli ge w ruku manz
y čekl hospodin k Dawidovi:
Wstup, nebo wydage dom filis-
týnské w ruku twau.

20. Příssel tedy Dawid do Baal
Farasym: a potazyl ge tam, a
čekl: Rozdělil hospodin nepráately

mé předemnan, gafóz se rozdělují
wody. Protož nazwano gest gméz
no míska toho, Baal Farasym.

21. Zanechali tam tytu swýph:
Kterýž wzal Dawid, a muži geho.

22. A pidali gessé filistýnskij,
aby wstaupili, a rozložili se w audo-
li Rassaim.

23. Radil se pak Dawid o hos-
podinem: Wstaupimli proti filis-
týnskym, y wydášli ge w ruce
míz: Kterýž odpowěděl: učestuz
púg proti nim, ale obegdi ge po-
žadu, a přigdesa k nim naproti
hrussekam.

24. A když vlysli slyssi slyssi kras-
ćegichho po vrdhu hrussek, chdáž
wegdesa w bog: nebo chdáž wyc-
gde hospodin před twáři twau,
aby zbil wogsta filistýnských.

25. Včinil tedy Dawid, galoz
příkazal genu hospodin, a potaz-
zyl filistýnské, od Gabaa, ažbys
příssel do Gezer.

* Tejake, y kamenky, neb zednjí.

Kapitola VI.

Přenesenj Archy z domu Abinadabos-
wa. 6. Trestání Ojy, i se až dočel.
10. Zanechání gi w domu Chededomowu,
12. a přenesení odeud na Sron.

1. **S**hromáždil pak opět Dawid
wscéchny wýborné z Iz-
raele, třídeceti tisíc.

2. Y wstal Dawid a odssel, y
weskeren lid, kterýž byl s ním z
mužů Jüda, aby přivedli Archu
Božj, nad kteroužto wzywanou gest
gméno hospodina zástupu, sedejz-
ho na Cherubijnich nad ní.

3. Y wložili Archu Božj na wůz
nowy: a wzali gi z domu Abinadabos-
wa, kterýž byl w Gabaa: Oz
pak a Alhyo synowé Abinadabos-
wi, zprawowali wůz nowy.

4. A když wzali gi z domu Adinadabowa, kterýž byl w Gáz-
bax, oštějhage Archa Božj, aby
předcházel Archu.

5. Dawid pak y wesskeren Iz-
rael brali před Hospodinem, na
resselitých * dřívých čenicslně vde-
lalých, a na cytraty, a lautny, a
bubny, a mědenné fřestacky, a
cymbálky.

6. Když pak přišli k humnu klas-
honowu, wzáhl Oza ruku k Ar-
še Božj, a pozdržel gj: nebo nos-
ham házeli wołowe, a nachylil
li gi.

7. Y rozhněval se rozhněwáním
Hospodin na Ozu, a zabil ho pro
všetečnost: kterýž umíel tam po-
dlé Archy Božj.

8. Zarmautil se pak Dawid,
proto že zabil Hospodin Ozu, a
nazwano gest gméno města toho,
Zabitij Ozy, až do tohoto dne.

9. Y bál se Dawid Hospodina w
ten den, ika: Bratrak wegde ke
mně Archa Hospodinowa:

10. Y nechrál vreší k sobě
Archy Hospodinowy do města Das-
widowa: ale vrežl gi do domu
Obededomia Gethegského.

11. Y bydlila Archa Hospodis-
nowa w domě Obededomia Gé-
thegského za tři měsíce: a požehnal
Hospodin Obededomowi y wssemu
domu geho.

12. Y oznameno gest králi Das-
widovi, že požehnal Hospodin
Obededomowi, y wssem wccem ge-
ho, pro Archu Božj. Odšel tedy Das-
wid, a přivedl Archu Božj z do-
mu Obededomowa do města Das-
widowa s radostj: a bylo s Das-
widem sedm kútů, a obět celete.

13. A když přišli, kteříž nesli

Archu Hospodinowu, řest kroků,
obětoval wola a stopce,

14. A Dawid stákal rossi sy-
lau před Hospodinem. Byl pak
Dawid podpásen effodem lučným.

15. A Dawid, y wesskeren dům
Izraelstý wedli Archu svědecov
Hospodinowa s plésaním a s zwu-
kem trahby.

16. A když wessa Archa Hos-
podinowa do města Dawidowa,
Míchol dcera Saulova vyhýda-
gic z okna, wyděla krále Dawida
postakugicýho, a stáčicýho před Hos-
podinem: a požrdala gjm w sc-
dyc svém.

17. Y vvedli Archu Hospodis-
nowu, a postavili gi na místě
gegjm, v prostřed stánku, kterýž
byl rozbíl gj Dawid: a obětoval
Dawid zápalné oběti, y požgné
před Hospodinem.

18. A když dokonal obětuje zá-
palné oběti, a požgné, požehnal li-
du w gménu Hospodina zájupu.

19. A dal wssemu množství
Izraelskému, tak muži, gako žené
gednomukázdému pecník chleba
geden, a pečeni howězýho massa
gednu, a koláč smažený w oleji:
y odessel wesskeren lid, gedenkazdý
do domu swého.

20. Y navrátil se Dawid, aby
požehnal domu swému: a wssed-
ssi Míchol, dcera Saulova, vstřejc
Dawidovi, řekla: Gak slavný byl
dnes král Izraelstý, odkýwage se
před děvkami služebníků swých, a
obnažen byl, gako kdyby se obnažil
geden z lehkomyslných.

21. Y řekl Dawid k Míchol:
Před Hospodinem, kterýž wywolil
mne raděgi nežli orce twého, a
nežli wesskeren dům geho, a pří-
kaz

Fázel mi, abych byl vůdcem nad lidem Hospodinovým w Izraeli,

22. J' budu hráti, a budu včíz něn opovrženégsi wjce nežli, včíz něn sem: a budu ponížený před očima svýma, a s děrkami, o kterých symluwila, slavnégsi se vřáži.

23. Protož Aljchol dceti Saúlowé nenatodil se jsyn až do dne smrti gegi.

* Vztarogých hudebních z dějw.

Kapitola VII.

Dawid chel pánnu Bohu chrám vykávěti. 4. Ale Bůh toho gemu nedopustil. 18. Dawid vyvátil dobrotiost Boží.

1. Stalo se pak když seděl král w domě svém, a Hospodin dal gemu odpočinutí ze všech stran předewšemu nepřátele geho,

2. Řekl k Náchanovi Protoku: Vidíšli, že gá bydlíš w domě cedrovém, a Urha Boží postavena gest w prostředu koží?

3. Uřekl Náchan k králi: Všecko což gest w srdeci tvém, gdi, včin: nebo Hospodin s tebou gest.

4. Stalo se pak w tu noc: a hle řec Hospodinova k Náchanovi, řkauc:

5. Gdi, a mluw k služebníku mému Dawidovi: Toto pravoj Hospodin: Zdaliž ty vystaviss mi dům k bydlenj?

6. Nebě sem nebydlil w domě od toho dne, w kterém sem vysvedl syny Izraelské z země Egyptské, až do tohoto dne: ale žodil sem w stánku a opone.

7. Po všech místech, kteráž sem přesel se všemi syny Izraelskými, zdaliž mluwě mluwil sem k jednomu z pokolení Izraelských,

kterému přikázal sem páni lid můg Izraelský, řka: Proč se mi nevstavěli domu cedrového?

8. A nyní toto dílo služebníku mému Dawidovi: Totož pravoj Hospodin žádá: Há sem vrazil teve z pastury hodisýho za stády, abyž byl vůdcem nad lidem mým Izraelským:

9. A byl sem s tebou ve všech věcech, kdekoliv sy chodil, a požbil sem všecky nepřátele tvé před tváří tvou: a včinil sem tobě jméno veliké, wedle jména všelikých, kterých gsau na země.

10. A položím místo lidu svému Izraelskému, a všecky jsi geg, a bydliti bude pod ním, a nebude vše formaucen: aniž přidagi sý nowé nepravosti, aby trápili geg jako prvé,

11. Vedenie w kterém sem vstaznowil soudce nad lidem svým Izraelským: a dám tobě odpočinutí od všech nepřátel tvých. A předporuďá tobě Hospodin, že dům včinj tobě Hospodin.

12. A když doplnění budau dnowé tvogi, a všichs s otci svým, vzbudim semeno tvé po tobě, kterž vydě z života tvého; a vztordim království geho.

13. Oné vstarov dům jménu mému, a vpevnym trůn království geho až na věky.

14. Há budu gemu za otce, a on mi bude za syna; kterýž gesilíže co nepravoho včinj, trestati ho budu w meile mužů, a w ranách synů lidstvých.

15. Vilosrdenství pak svého neodegnu od něho, gako sem odgal od Saúla, kterhož sem odvchl od tváře své.

16. U budec wéry dûm twûg, y králowstwîj twóe až na wéky před twáří twau, a trùn twûg bude prwony vstawičné.

17. Wedlé wssch slow rěchto, a wedlé wsscho widěnij toho, tak mluwil káthan k Dawidovi.

18. Wssej pak král Dawid, a posadil se před hospodinem, a řekl: Bdož gsem gá Pane Bože, a ktež ty dûm mûg, že sy mne přiwochl až sem:

19. Ale y to málo zdálo se před obličgem twým Pane Bože, lecz bys také mluwil o domu služebníka swého na dlouhý čas: nebo tento gest zákon Adamuv, Panne Bože.

20. Což tedy gesse bude mosy přidati Dawid, aby mluwil k tobě: nebo ty znáš služebníka swého Pane Bože.

21. Pro slovo twé, a wedlé srdce swého včinil sy wsscty wécy tyro wcliké, tak abys známé včinil služebníku swému.

22. Protož zweleben sy hospodine Bože, nebo nenj podobněho tobě, aniž gest Bůh fromě sebe, we wssch wécech, kteréž smě slisseli vssima swýma.

23. Který pak gest národ na zemi, gako lid twûg Izraelský, pro ktež iž sel Bůh, aby geg sobě wykaupil za lid, a položil sobě gméno, a včinil gim veliké wécy a hrozné na zemi, od twáři lizdu swého, kterýž sy wykaupil sobě z Egypa, národ y boha geho.

24. Klebo upewnil sy sobě lid twûg Izraelský za lid wécný: a sy hospodine Bože včiněn sy gim za Boha.

25. Ulynj tedy hospodine Bože, slovo kterež sy mluwil nad služebníkem swým, a nad domem geho, vzbud na wéky: a včin gakž sy mluwil,

26. Uby zwelebeno bylo gméno twé až na wéky, a aby řeceno bylo: Hospodin zástupní, Bůh nad Izraelem. A dûm služebníka twého Dawida bude vperowněný před hospodinem,

27. Klebo ty hospodine zástuz pů Bože Izraelský zgewil sy v dho služebníka swého, ita: Dûm vstavujm tobě: protož nalezl služebník twûg srdce swé, aby se mosdlil tobě modlitbau tauto.

28. Ulynj tedy Pane Bože, ty gsy Bůh, a slova twá budou prasvodiwa: neb mluwil sy k služebníku twému dobré wécy tyro.

29. Začniž tedy, a požehneg domu služebníka swého, aby byl na wéky před tebou: nebo ty hospodine Bože mluwil sy, a požehnáním twým požehnán bude dûm služebníka twého na wéky.

Kapitola VIII.

Bogowé a wježství Dawidova nad neplátek geho: z čehož radoval se Thou, a žadal od Dawida požoge.
15. Autedenzy Dawidovi.

1. Sealo se pak po rěch wézech, porazyl Dawid filistynské, a snížil ge; a wzal Dawid vzdú dané z ruky filistynských.

2. Porazyl y Moabsté, a změril ge provazcem, srovnaw (ge) s zemj: změril pak dwa provazce, geden k zbiti, a geden k živěnji: a včiněn gest Moab Dawidovi slaužejcym pod danj.

3. Y porazyl Dawid Adarezera syna Kohob krále Soba, když říkal, aby panoval nad řekou Kusfras ten.

4. A zjímal Dawid z jeho strany třicet a sedm set jedinců, a dvadacet třicet pěsivých, zpodřezoval žily všechnim koním vozníkům: zanechal pak z nich sto vozů.

5. Přišel také lid Syrský od Damasku, aby pomoc dal Adarezerovi králi Soba: y porazyl Dawid z Syrye dvadacet dva tisíce mužů.

6. Y postavil Dawid stráž w Syrii Damaské: a včiněna gest Syrya Dawidovi služících pod dánem: y zachoval Hospodin Dawida we všech věcech k kterýmž byl řízen.

7. Y vzal Dawid zbraně zlaté, kteréž měli služebníci Adarezerovi, a přinesl je do Jeruzaléma.

8. A z Beté, a z Beroth měst Adarezerových nabral král Dawid mědi příliš mnoho.

9. Vslýsel pak Chou, král Ezecháth, že porazyl Dawid všecku sýnu Adarezera,

10. A poslal Chon Jorama syna svého k králi Dawidovi, aby ho pozdravil raduje se s ním, a díky činil, protože vybogoval Adarezera, a porazil ho. Nebo nepřítel byl Chon Adarezera, a w ruce jeho byly nádoby zlaté, y nádoby stříbrné, y nádoby mědenné:

11. Y ty také posvětil král Dawid Hospodinu s stříbrem, a zlatem, kteréž byl posvěcen ze všech národů, kteréž byl podmanil,

12. Z Syrye, a Moab, a sy-

nú Ammon, a filistýnských, a Amalecyjských, a z kočistí Adarezera syna Kohoba krále Soba.

13. Včinil také sobě Dawid jméno, když se navracoval wžaw Syrii, w Judolji Solnatém, pobito osmicec tisíců:

14. A postavil w Idumei stráž žné, a osadil ji stráž: y včiněna gest všecka Idumea slaužící Dawidovi, a zachoval Hospodin Dawida we všech věcech, kteříž kdy byl řízen.

15. Y králowal Dawid nad věžim Izraelcem: činil také Dawid správnost všemu lidu svému.

16. Joab pak syn Sardie, byl nad vojskem: Jozaffat pak syn Achiludu byl kanclerem:

17. A Sadek syn Achitobu, a Achimelech syn Abiatharu, byli kněžimi: a Sataias příjatcem.

18. Banajas pak syn Josady, (byl) nad Četathy a Šeletthy: synové pak Dawidovi byli * kněžimi.

* To gest, když všecku Moabskou zhnbit, měla gegj s zemí střívat, a zemí na dvě pravoučem rozdělit, gedenoh ho dílu obrovatele pobíl, druhého většího životu zanechal. * Kněžaty, neb přes dñimi při králi.

Kapitola IX.

Dobrodiny od Dawida požádalým z domu Saulova včiněné.

1. Y řekl Dawid: Domnjujášli se, že gest někdo, kterýž žijíval z domu Saulova, abyž včinil s ním milostdenství pro Jonathu?

2. Byl pak z domu Saulova služebník jménem Syba: kteréhož když povolal král k sobě, řekl mu: Tyli

Tyli gsy Syba : a on odpověděl :
Gáť gsem služebník twůg.

3. Y řekl král : Gessilž geske
nádo pozůstaly z domu Saulova,
abych včinil s ním milosrdenství
Boží : Y řekl Syba králi : Pozů-
stewá syn Jonathuw, mldý na
nohy.

4. Kde gest : řekl (král). A
Srba k králi řekl : Hle gest w do-
mě Máchya, syna Ammiele w
Lodabat.

5. Poslal tedy král Dawid, a
wzal geg z domu Máchya, syna
Ammiele z Lodabat.

6. Bdyž pak přišel Miffibos-
sab syn Jonathuw syna Saulova
k Dawidovi, padl na twéř swau,
a poklonil se. Y řekl Dawid :
Miffibosch z Betyž odpověděl :
Teď gsem služebník twůg.

7. Y řekl gemu Dawid : Ne-
bog se, nebo * čině včinim s te-
bou milosrdenství pro Jonathu-
orce twého, a navrátím tobě wſe-
ča pole Saule ** orce twého, a
ty budeš gjsi chléb za stolem mým
wždycky.

8. Betyž pokloniwo sc gemu,
řekl : Kdo gsem gá služebník twůg,
že sy sc ohledl na psa mrtvého mně
podobného :

9. Powołal tedy král Syby slu-
žebníka Saulova, a řekl gemu :
Wſecky wécy, kteréž byly Saulo-
wy, y wesserem dům geho, dal
sem synu pána twého.

10. Děleg tedy gemu zemi ty
y synowé twogi, y služebnícy twos-
gi : a wonáseti budess synu pás-
na twého pořmy, aby krmen byl :
Miffibosch pak syn pána twého
bude gjsi wždycky chléb za stolem
mým. Užel pak Syba patnácte
synů, a dwadaceti služebníků.

11. Y řekl Syba k králi : Ga-
kož sy rozkázal pane můg králi slu-
žebníku swému, tak včinj služeb-
ník twůg : a Miffibosch bude gjsi
za stolem mým, gako geden z
synů králowstých.

12. Užel pak Miffibosch syna
malického, jménem Aljcha : wſe-
ča pak rodina domu Sybowa slav-
žila Miffiboschowu.

13. Miffibosch pak bydlil w
Jeruzalémě, že z stolu králowstě-
ho wždycky gjdal, a byl fulhawý
na obě noze.

* Gisté včinim. ** Děda. † Stolici se-
mnau wždycky.

Kapitola X.

Wděčnost Dawidowa. 4. Zlehčení po-
slu geho. 6. Wálka Dawidowa s Am-
monskými y wježlwi nad nimi.

1. Stalo se pak potom, že vmtel
král synů Ammon, a krá-
lowal Hanon syn geho za něho.

2. Y řekl Dawid : Včinim mi-
losrdenství s Hanonem synem
Klaasowým, gako včinil otec geho
semnau milosrdenství. Poslal
tedy Dawid, potěšujce ho strze-
služebníky swé nad zahynutím or-
ce. Bdyž pak přišli služebnícy
Dawidovi do země synů Ammon,

3. Řekli knjžata synů Ammon
k Hanonovi pánu swému : Domi-
wás se, že pro čest orce twého pos-
slal Dawid k tobě téssitec, a ne
proto, aby shlédl, a wypšehowal
město, a wyrátil ge, poslal Da-
wid služebníky swé k tobě ?

4. Wzal tedy Hanon služební-
ky Dawidovy, a oholil půl brá-
dy gegich, a zvstříhował polowi-
cy oděvů gegich, až do zadků, a
propustil ge.

5. Což bdyž oznámeno bylo Da-
widovi,

widowí, poslal proti nim: nebo byli muži zahábeni welni ohýz dně, a rozkázal jim Dawid: Žij stanete v Gertych, dokudž neobsrose brada wasse, a tehdyž nazvatce se.

6. Widouce pak synové Ammon, že křivdu včinili Dawidovi, poslali, a nagali mzdau Syrského Rohob, a Syrského Soba, dva deseti tisíc pěšáků, a od krále Maacha tisíc mužů, a od Iskob dvacítce tisíc mužů.

7. Což když vstoupil Dawid, poslal Joaba, y wsechno wogsto bogowinjskù.

8. Wyssi tedy synové Ammon, a zřídili wogsto před samým vrahzením do brány: Syrský pak Soba a Rohob, a Iskob, a Maacha, zwláště byli na poli.

9. Wida tedy Joab, že přichotovena gest proti němu bitva, y z předu, y z zadu, wywolil ze wsech vybraných Izraelských, a z jidil wogsto proti Syrském:

10. Ostatný pak díl lidu dal Abizai bratu svému, kterýž zřídil wogsto proti synům Ammon.

11. Y řekl Joab: Budauli mine přemáhati Syrské, budeš mi tu pomocy: pakli synové Ammon budou přemáhati tebe, pomohuť tobě.

12. Budíž muž silný, a bosegüme za lid nás, a za město Boha naše; Hospodin pak včíji, což dobrého gest před obličeji geho.

13. Wssel tedy Joab, y lid kterýž byl o ním v bog proti Syrským: kterýž hned vrekli od twáře geho.

14. Synové pak Ammon vís-

dauce, že vrekli Syrské, vrekli y pni od twáři Abizai, a wessli do města: y narvátil se Joab od syňu Ammon, a příssel do Jeruzaléma.

15. Widouce tedy Syrské, že padli před Izraelem, shromáždili se spolu.

16. Y poslal Adarezer, a wywedl Syrské, kteříž byli za řekou, a přivedl gegich wogsto: Sobach pak, wédcie wogsto Adarezerova byl kníže gegich.

17. Což když oznámeno bylo Dawidovi, sebral weseho Izraele, a překl Jordán, a příssel do Šelam: y zřídili wogsto Syrské proti Dawidovi, a bogowali proti němu.

18. Y vrekli Syrské od twáří Izraele, y zabil Dawid z Syrských sedm set wožů, a čtyřicet tisíc geždů: a Sobacha kníže wogsta ranil: kterýž hned umřel.

19. Widouce pak wseckni králowé, kteříž byli na pomoc Adarezerovi, že sau přemoženi od Izraele, vlekli se, a vrekli padesáte a osm tisíc před Izraelem. Y včinili pokog o Izraeleni: a slavili jim, a báli se Syrské pomoc vjed dátí synům Ammon.

Kapitola XI.

Cyzolojský Dawidovo a wraida.

1. **S**talo se pak když přeběhl rok, toho času, ktereho králové magi obyčeg wygizděti k hogum, poslal Dawid Joaba, a služebníky své s ním, y weseho Izraele, y hubili syny Ammon, a oblehlí Rabbu: Dawid pak zůstal w Jeruzalémě.

2. Když se tyto wécy daly, přihodilo

hodilo se, že Dawid vstal z poslele svaře po poledni, a procházel se po palácy donu královského: y wiz dálženu mygicý se naproti, z paláce svého: byla pak žena pěkná velmi.

3. Poštal tedy král, a ptal se, kteříby to byla žena. Y oznámeno gest gemu, že ona gest Bethsabee dcera Eliamowa, manželka Vryásse ſethegfího.

4. Pošlaw tedy poſly Dawid vysal gi. Kterážto když vefla k němu, spal u nj. A hněd oči ſtěna gest od nečistoty své:

5. Y narovatila se do domu svého, počávší plod. A poſlaw ſi oznánila Dawidovi, a řekla: Pozčala ſem.

6. Poſtal pak Dawid k Joabovi, řka: Poſli ke mně Vryáſſe ſethegfího. Y poſtal Joab Vryáſſe k Dawidovi.

7. Y přiſſel Vryáſſe k Dawidovi. Y řekal se Dawid, jakby ſe dílo s Joabem a lidem, a kterak by ſe vedla vognu.

8. Y řekl Dawid k Vryáſſovi: Gdi do domu svého, a vniegnozhy své. Y vyſſel Vryáſſe z domu králova, a nesen gest za njm po ſtem královský.

9. Spal pak Vryáſſe před dveřmi domu královského s giny mi služebníky pána svého, a nezstaupil do domu svého.

10. Y oznámeno gest Dawidovi od řkaucých: Neſſel Vryáſſe do domu svého. Y řekl Dawid k Vryáſſovi: Zdaliž ſy z cesty nezpríſſel: proč ſy nezstaupil do domu svého?

11. Y řekl Vryáſſe k Dawidovi: Urha Boží, a Izrael, v Júzda bydlí v stanech, a pán můg

Joab, y služebnícy pána mého na tváři země zůstávají: a gá vezgdu do domu svého, abyh gedl, a pil, a ſpal s manželkou svou: Škrze zdraví tvé, a ſtrze zdraví dusse tvé, nevčinjmi této věcy.

12. Řekl tedy Dawid k Vryáſſovi: Zůstau zde také dnes, a zevtra propuštím tebe. Zůstal Vryáſſe v Jeruzalémě v ten den y druhý:

13. Y povolal ho Dawid, aby gedl před njm a pil, a opil geg: Kterýž vyſſed večer, ſpal na ložcy svém v služebníky pána svého, a do domu svého nezstaupil.

14. Stalo ſe tedy ráno, a nazpísal Dawid líst k Joabovi: a poſtal ſtrze rukou Vryáſſovi,

15. Ulapšaw v líſtu: Poſtarzte Vryáſſe proti bogi, kde gest neſſylněgſſi bitwa: a opuſťte ho, aby gſa poražen zahynul.

16. Protož když Joab oblehl město, poſtarval Vryáſſe na místě, kdež věděl, že gſau muži neſſylněgſſi.

17. Y vyſſedſſe muži z města, bogowali proti Joabovi, y padli z lidu služebníků Dawidových, a vnitř také Vryáſſe ſethegfí.

18. Poſtal tedy Joab, a oznámil Dawidovi vſecká ſlova bitwy:

19. A přikázel poſli, řka: Když doplniſſe vſecky řeči boge k králi,

20. Vzříſſili ho že ſe hněwá, a řekneli: Proč ſte přiſtaupili ke zdi, abyſte bogowali: zdaliž ſte nezvěděli, že ſe z hůry ze zdi mnoho ſtěl ſtějšwá?

21. Kdo zabil Abimelecha ſynu Jerobaala: zdali ne žena svábla

bla na něg kus žernowa ze zdi, a zabila ho w Chebes: proč sic podlé zdi přistupovali: díss: Také sluzebník twůr Vryáss Hethegský vničel.

22. Odessel tedy posel, a příssel, a wyprawowal Dawidowi wszelky wécy, kteréž mu byl přikázal Joab.

23. Y řekl posel k Dawidovi: Zmocnili se nás muži, a wyssi k nám do pole: my pak včinimyse autoři, honili sine ge až k bráne města.

24. Y nainčili střelcové střely na sluzebníky twé ze zdi z húry: y zemčeli z sluzebníků králových, ano také sluzebník twůr Vryáss Hethegský vničel.

25. Y řekl Dawid k poslu: Tyto wécy řekness Joabowi: Ulezat nám už tebe rato wéč: nebo gest rozličná příhoda boge: nynj tohožto, a nynj onoho sehlunge meč: poslán bogowansků svých proti městu, abys zkazyl ge, a wzbuzuj gich.

26. Wyssela pak manželka Vryássowa, že vničel Vryáss muž gegi, y plakala ho.

27. Když pak pominul pláč, posnal Dawid a vvedl ji do domu svého, a včiněna gest gemu manželku, a porodila mu syna: a nebylo se před Hospodinem slovo to, kteréž byl včinil Dawid.

+ Wécy, které se zdehly.

Rapitola XII.

Dawid crestán 13. swůj hřich roznal.
18. Dicē vničelo. 24. Sioniamu nazrozen. 26. Město Rabbath od Dawida dobysto.

I. Mossil tedy Hospodin Kláthas na k Dawidowi: Kterýž když příssel k němu, řekl gemu:

Dva muži byli w městě gedenom, geden bohatý, a druhý chudý.

2. Bohatý měl ovce y wolů velmi mnoho.

3. Chudý pak nic dokonce neměl, krom gedené ovce malice, kterouž byl kaupil, a chomal, a kteráž odrostla v něho spolu y syny geho, z chleba geho gidegic, a z číjse geho pigic, a w lunu geho spěgic: a byla genu gačko dcera.

4. Když pak nějaký pocestný příssel k bohatému, nechápe on wžti z ovce, a z wolů svých, aby vdelal hody pocestnému tomu, kterýž byl příssel k němu, wžal ovce muže chudeho, a připravil potřmy člověku, kterýž byl příssel k němu.

5. Rozhřewaw se pak rozhněváním Dawid proti člověku tomu příslisu, řekl k Kláthanovi: Život gest Hospodin, že gest syn svrti muž, kterýž to včinil.

6. Owcy nahtadi čtvrtňasobně, proto že včinil slovo to, a neodpuštيل.

7. Řekl pak Kláthan k Dawidovi: Ty sy ten muž: Tyto wécy prawi Hospodin Bůh Izraelštý: Gá sem pomazal tebe za krále nad Izraelem, a gá wytřhl sem tebe z ruky Saulovy,

8. A dal sem tobě dům péna twého, a manželky péna twého w luno twé, a dal sem tobě dům Izraelštý a Judskej: a gsaulit maleceto wécy, přidám tobě mnohem růži.

9. Proč sy tedy potupil slovo Hospodinovo, abys včinil zlé před obličejem mým z Vryáss Hethegského zabil sy mečem, a manželku geho

geho wyal sy za manželku sobě, a zabil sy ho mečem synů Ammon.

10. Pro kteraužto wěc neodes gde meč z domu twého až na wěhy, proto že sy pohrdl minau, a wyal sy manželku Dryássse Herhegského, aby byla manželka twá.

11. Protož tyto wěcy prawj hospodin: Hle gá wžbudím na tebe zlé z domu twého, a wezmu ženy twé před očima twýma, a dám bližnjimu twému, a bude spásni s manželkami twými před očima slunce tohoto.

12. Klebo ty sy včinil skryté: gá pak včinjm slovo toto před obličejem všecky Izraele, a před obličejeim slunce.

13. Y řekl Dawid k Váthani: Zbřessil sem hospodinu. Y řekl Váthan k Dawidovi: Hospodin také přenesl hřich twůj: nesmíšes.

14. Ale wossak poněwádž sy včinil, aby se rauhali nepřátelé hospodinovi, pro slovo toto, syn kterýž se narodil tobě, smrtj umře.

15. Y navorátil se káran do domu svého. Ranil také hospodin malického, kteréhož byla porodila manželka Dryássowa Dawidovi, a zaufali nad njm.

16. Y prosyl Dawid hospodina za malického: a postil se Dawid postem, a wosed w saukromí, ležel na zemi.

17. Přissli pak Starssi do město geho nutice geg, aby wstal z země: kterýž nechtěl, aniž gedl s nimi počmu.

18. Přihodilo se pak dne sedmého, že umíelo nemluvnátko: y báli se služebnicy Dawidovi oznámiti gemu, že umíel malický. Ne-

bo řekli: Hle když malický gesste živo byl, miluvali sime k němu, a neslyssel hlasu násseho: cíjme vejce řeknemeli: Umíelo pachole, etápiti se bude?

19. Když tedy Dawid viděl služebníky své sepragicy, rozuměl že umíelo nemluvnátko: y řekl k služebníkům svým: Unícesloli pachole: kteříž odpověděli gesmu: Umíelo.

20. Wstal tedy Dawid z země: a vnyil se, y pomazal se: a když změnil roucho, wssel do domu hospodinova, a klaněl se: a přissel do domu svého, a žádal aby posložili gemu chléb, a gedl.

21. Řekli pak gemu služebnicy geho: která gest řec, kteraus včinil z pro nemluvnátko, když gesste živo bylo, postil sy se, a plakal sy: když pak umíelo pachole, wstal sy, a gedl sy chléb,

22. Kterýž řekl: Pro nemluvnátko dokud gesste živo bylo, postil sem se, a plakal sem: nebo sem řekl: Bdo wj, gestli snad daruji mi ge hospodin, a živo bude nemluvnátko:

23. Klynj pak poněwádž umíelo, pročbych se postil: Zdali budu moc ho zase wzkrýsti: gá půgdu vejce k němu: ono pak nesnavoráj se ke mně.

24. Y potěsnil Dawid Betsabe manželku svou, a wsed k nji, spal s nji: kteráž porodila syna, a nazvala jméno geho Salomaun, a hospodin miloval ho.

25. Y poslal skrze ruky Váthana Proroka, a nazval jméno geho, Milý hospodinu, protože miloval ho hospodin.

26. Bogoval tedy Joab proti Rabě

Rabbath synu Ammon, a dobyzval města královstěho.

27. Ž peslal Joab posly k Davidovi, řka: Bogowal jsem proti Rabbath, a má se vzít město vod.

28. Uženj tedy shromážd ořasní djl lidu, a obléhni město, a vezmi ge: aby kdyžby odemne pohubeno bylo město, gménmu měmu nebylo připisováno vystěšoví.

29. Shromáždil tedy David wsecken lid, a ſel proti Rabbath: a když bogowal, rožal ge.

30. A vzal korunu krále gegich z hlawy geho, kteréž vásila hřivnu zlata, magjet velmi druhé kamenni, a vystavena gest na hlavu Davidowu. Ale j koušt města odnesl velikau velmi:

31. Lid také geho přiveda pjskami přečerával, a přegjzdil ge wozy železnými: a noženli rozdízili, a prohnal ſtreze pec cyhelnj. Tak včinil wſsem městům synu Ammon. Ž navrátil ſe David, a wſecko wogsto do Jeruzalema.

Kapitola XIII.

Ammon násylí věmí Thamar. 28. Proto potom od Absolona zabíl gest. 34. Absolon řekl. 37. David pak Ammona plakal.

1. Stalo ſe pak po těch věcech, že Absolona syna Davidova ſestru velmi krásnou, gménem Thamar, zamílowal Amnon syn Davida,

2. A zamílowal ſe w ni velmi, tak že pro milování gegi ſtonal: nebo poněvadž byla panžna, nesnadné mu ſe zdálo, aby ſnj něco nepočtiwého včinil.

3. Kdél pak Amnon přijele gménem Jonadabem, syna Semmaa bratra Davidova muže opatněho velmi,

4. Který řekl k němu: Proč tak chádnes synu králu den ode dnež proč mi neoznamujes? Ž řekl gemu Ammon: Milugi Thamar ſestru bratra maho Absolona.

5. Gemuž odpevěděl Jonadab: lež na loži ſwém, a vdeleg ſe nemocným: a když přigde otec tvůr, aby tě navoſtejvil, rcy ge mu: Prosím, nech přigde Thamar ſestra má, aby mi dala poftim, a vdelela ſtmi, aby ſe gedl z ruky gegi.

6. Položil ſe tedy Ammon, a gazo nemocným být počal: a když přiſel král, aby ho navoſtejvil, řekl Ammon k králi: Necht přigde prosím, Thamar ſestra má, aby vdelela před očima mýma dwě ſtrničky, a ať poftim přignu z ruky gegi.

7. Poslal tedy David k Thamar do domu, řka: Přigd do domu Ammona bratra ſwého, a vdeleg mu ſtrničku.

8. Ž přiſla Thamar do domu Ammona bratra ſwého: on pak ležel: kterázto wzavosí mauku smysila: a rozpustili ſi, před očima geho vztála ſtrničky.

9. A wzavosí což byla vztála, vytála, a vložila před něg, a nechel gisti, a řekl Amnon: wzyte wſecky odemne. A když wzywhli wſecky,

10. Řekl Amnon k Thamar: Vnes poftim do pofojka, aby ſe gedl z ruky tvré. Vzala tedy Thamar ſtrničky, kteréž byla vdelela, a vnesla k Ammonovi bratu ſwemu do pofojka.

11. A když podala gemu poftimu, včopil ſi, a řekl: Pod, lež ſem na ſestro má.

12. Kteráz odpověděla gemu: zlez

Uchřeg, bratře můg, nechřeg mi náslyš činiti, nebo to není náležité v Izraeli: nechřeg činiti toho bláz novostí wj.

13. Ulebo gá nebudu mocysněši pohaněnjswého, a ty budeš gáško gedem z nemauďých v Izraeli: ale raděgi mluw k králi, a neodeprět mine tobě.

14. Uchřiel pak při voliti prosbam gegjm, ale přemíhage sýkau včinil gj náslyši, a ležel s nj.

15. Y měl gi v osťlivosti Amnon nenávistí přiliss welikan: tak že wětři byla nenávist, ktež rau nenáviděl gj, nežli láška, ktež rau byl prvé miloval. Y řekl gj Amnon: Vstan a gdi.

16. Kteráz odpoředěla gemu: Wětři gest toto zlé, kteřiž nynj činjs proti mně, nežli kteři sy prvé včinil, vyháněge mine. Y nechřel gj slyseti:

17. Ale potolalo služebníka, kterýž gemu: přišluhovat, řekl: Vyvrhni tuto odemne wen, a zavři dvěře po nj.

18. Kteráz obléčena byla v sukní dlauhau až pod kůtky: nebo takových šatů vživaly dcery královské panny. Vyvrhl tedy gj služebník gicho wen: a zavřel dvěře po nj.

19. Kterázto nasypavossi popele na hlavu swau, rozechší sukní dlauhau pod kůtky, a vloživossi tuce na hlavu swau, slla vcházejic, a křicic.

20. Řekl pak gj Absolon bratr gesji: ždali Amnon bratr twůg ležel sebav: ale nynj sestro mlé: bratr twůg gest: aniž trap srdece swého pro tu věc. Ústala tedy Thamar v domě Absolona bratra swého chadnau.

21. Bdyž pak vslýssel král Das vold slowa tato, zarmautil se welmi, a nechřel zatinautit ducha Amnona syna swého, nebo miloval ho, že byl prworozený gemu.

22. Absolon pak nemluvil k Amnonovi, ani zlého, ani dobrého: nebo nenáviděl Absolon Amnona, protože potušil Thamar seštru geho.

23. Stalo se pak po času dwau let, že se stříhli ovce Absolonovery v Bachasot, kteřiž gest podle Efstraim: y powolal Absolon všech synů královstýf.

24. A přišel k králi, a řekl k němu: Hle stříhau se ovce služebníka tvého: nech přigde, prosím, k té s služebníky svými k služebníku swému.

25. Y řekl král k Absolonovi: Uchřeg, synu můg, nechřeg žádati, abyhom přišli všichni, a obřízili tebe. Bdyž pak nutil ho, a (ou) nechřel gjti, dobročcil mu.

26. Y řekl Absolon: Uchřessli přigjeti, nech přigde, prosím, s námi aspoň Amnon bratr můg. Y řekl k němu král: Uleniž posíebj aby ssel s tebav.

27. Prinutil tedy ho Absolon, a odpustil s njim Amnona y všecky syny královské. Y včinil byl Absolon hody, gako hody královské.

28. Byl pak přikázal Absolon služebníkům svým, ika: Šetřte bdyž bude opilý Amnon výnem, a gá řeknu wám: Bje ho, a zabíze: nebogre se: nebo gá sem, kteřiž přikazují wám: posylítež se, a budte muži sylnj.

29. Včinili tedy služebnícy Absolonoovi proti Amnonovi, gáškož gjm byl přikázal Absolon. A wslaw:

wstawiſſe wſſickni synowé králowi
wſcili gedenkaždý na mezkyne ſwé,
a vteklí.

30. A když geſte geli na ceſte, powěſt wriſla k Dawidovi, řkauc: Pobil Absolon wſſický ſhy králowſké, a nezůſtal z nich ani geden.

31. Vſtal tedy král, a roztrhl raucho ſwá: a padl na zem, a wſſickni ſlužebnícy gcho, kteříž ſtěsli při něm, roztrhlí raucho ſtrá.

32. Odpovídagé pak Jonadab ſyn Šenimaa bratra Dawidova, řekl: Kecht se nedominová pán můg král, že wſſickni inlädcheny ſynowé králowi zabiti ſau: Amnon sám vnitel, nebo w vſtedy Absolonových byl položen, ode dne w kteřímž násylí včinil Thamut ſestře gcho.

33. Klynj tedy nechť neklade pán můg král na ſtde ſvé ſlovo toto, řka: Wſſickni ſynowé královí zabiti ſau: Nebo Amnon sám vnitel.

34. Vtekl pak Absolon: a pozdwihiſſi ſlužebník ſtrážný oči ſvých, a pohleděl: a hle lid mnohý přiſházel po cestě bludné z bofu hory.

35. Řekl pak Jonadab k králi: hle ſynowé králowi teď gſau: wſdlé ſlowa ſlužebníka twého tak ſe ſtalo.

36. A když přeſtal inluriti, vklázali ſe y ſynowé králowi: a wſſedjiſſe pozdwihiſſi hlaſu ſvých, a plakali: ale y král, y wſſickni ſlužebnícy gcho plakali pláčem velikým pějliſſ.

37. Absolon pak veſkage odesel k Cholomai, ſynu Ammura, králi Gessur. Plakal tedy Dawid ſyna ſvých po wſſický dny.

38. Absolon pak když vtekl, a přiſtel do Gessur, byl tam tři léta.

39. Y přeſtal král Dawid voci Absolona, proto že ſe (giž) byl potěſil nad zahynutím Ammona.

Kapitola XIV.

Gedenk o Absolona, 21. a přígeti ho na milost od otce Dawida.

1. Grozuméwo pak Joab ſyn Sarwie, žeby ſtde královo * obrácceno bylo k Absolonovi,

2. Poſtal do Čheku, a w; al řeſtud ženu maudran: a řekl k nj: Čeleg ſe, gakobys zármutek m'la, a oblec ſe w raucho ſmuklu, a nezmazuj ſe olegem, abys byla, gako žena giž wcelini mnohý čas plácicý mrtvoho:

3. Y wegdeſa k králi, a budess mluviti k němu řeči raforé. Poſložil pak Joab ſlowa w vſta gezej **.

4. Když tedy wriſla žena Čheku ſtiská k králi, padla před njm na zem, a pošlonila ſe, a řekla: ðachoweg mne králi.

5. Y řekl k nj král: Což za přiſmaſe? Kteréžto odpověděla: Ach! žena twdowa gá gſem: nebo vnitel muž můg.

6. A twá děvka měla dva ſyňy, kteřížto ſwadili ſe ſpolu na poli, a nebylo žádného, kdo by gim zbrániſti mohl: y vdečil geden druz hěhd, a zabil ho.

7. A hle potěſtaroviſſi wſſicka roždina proti děvce twé, praví: Wyzdege roho, kteříž zabil bratra hrého, ať ho zabigemic za *** duſſi bratra gcho, kteřehož zabil, a ať zas hladime dědice: a hledaj vbaſyzti gisfru manu, kteříž požuſtala, aby nezůſtalo muži měnu gména, a oslatku na zem.

8. Y

8. Y řekl král k ženě: Gdi do domu svého, a gáť potučjmi o tobě.

9. Y řekla žena Thetuitlá k králi: Nechte gest na mne, pane můg králi, nepravost, a na dům otce mého: král pak a trůn nevinný.

10. Y řekl král: Bdo bude mluwiti proti tobě, přived ho ke mně, a rojce nepřidá, aby se dostal tebe.

11. Kterážto řekla: Nechte se rozpomene král na Hospodina Božího svého, aby se nerozumnožili *** blížní krve k pomstě, a nikoli nežabili syna mého. Kterýž řekl: Život gest Hospodin, že nezpadne z rukou syna tvého na zemi.

12. Řekla tedy žena: Nechte mluví děvka tvá k pánu svému králi slovo. Y řekl: Mluw.

13. Y řekla žena: Proč sy myslí takovau věc proti lidu Božímu, a mluvil král slovo toto, aby zhlébil, a nepřivedl zase vytrženého svého?

14. Všichni mřeme, a gáto wody tratjme se do země, kteréž se nenawracuj; aniž chce Bůh, aby dusse zahynula, ale odvolává, myslí, aby konečné nezahynul, který zavrt žen gest.

15. Klynj tedy příssa sein, abych mluwila k pánu mému králi slovo toto w přítomnosti lidu. Y řekla děvka tvá: Budu mluwiti k králi, zdaliby některak včinil král slovo děvky své.

16. Y vlyssel král, aby vyšvobodil děvku svau z ruky všech, kteříž chtěli z dědictví Božího vyhladiti mne, y syna mého spolu.

17. Nechte tedy řekne děvka tvá, aby bylo slovo péna mého krále gáto obět. Nebo gáto

Angel Boží, tak gest pán můg král, že ani dobročenjm, ani zlosičenjm nepohne se: odkudž y Hos spodin Bůh twůr gest o tebau.

18. U odpovídage král, řekl k ženě: Kterýweg odemne slova, o kterémž se tebe ptám. Y řekla gest mu žena: Mluw pane můg králi.

19. Y řekl král: Zdali ruka Joabova není s tebau ve všech těchto věcech? Odpověděla žena, a řekla: Skrz spasenj dusse tvé, pane můg králi, tani na lewo, ani na pravo není ze všech těch věcí, kteréž mluvil pán můg král: nebo služebník twůr Joab, onč mi přikázal, a onč vložil w vsta děwo ky tvé všecká slova rato.

20. Abych obrátila podobenstvij řeči této, služebník twůr Joab přikázal to: ty pak pane můg králi, maudrý gsy, gáto má maudrost Angel Boží, abys rozuměl všem věcem na zemi.

21. Y řekl král k Joabovi: Hle všrocen gsa včinil sem slovo tvé: gdi tedy a powoleg zase mládence Absolona.

22. Y padna Joab na tvář svau k zemi, počlonil se, a dobročečil králi: y řekl Joab: Nesrozuměl služebník twůr, že sem nalezl milost před očima tvýma, pane můg králi: nebo sy včinil iči služebníka svého.

23. Vstal tedy Joab, a odessel do Česfir, a přivedl Absolona do Jeruzaléma.

24. Řekl pak král: Nechte se navráti do domu svého, a tváři mé ač nevidj. Vrátil se tedy Absolon do domu svého, a tváři krále neviděl.

25. Nebyl pak (zádný) muž
Edas

gaf Absolon pěkný ve všem Izraeli, a krásný přijíš: od paty nohy až do vrchu hlavy nebylo na něm žádné poskvrny.

26. A když stříhal vlny (cheidenau pak v roce stříhával, že geg obřezovaly vlny) vážival vlny hlavy své, (a bývalo gich) dvě stejné lotů vlny obecné.

27. Zrodili se pak Absolonovi tři synové: a dcera jedna jménem Chamar, krásné tvárnosti.

28. Vzal Absolon v Jeruzalémě dvě léty, a tváři krále nešpatnil.

29. Poslal tedy k Joabovi, aby geg poslal k králi: kterýto necháel přijíti k němu. A když podruhé poslal, a on necháel přijíti k němu,

30. Řekl služebníkům svým: Vše pole Joabovo podlé pole mého, magjí žen gečmene: gdětě tedy, a zapalte ge ohněm. Zapálili tedy služebnícy Absolonovi obilí ohněm. V příseďce služebnícy Joabovi, s rozčeřenými oděvy svými, řekli: Zapálili služebnícy Absolonovi díl pole ohněm.

31. Vstal Joab, a přišel k Absolonovi do domu jeho, a řekl: Proč zapálili služebnícy tvogi obilí mě ohněm?

32. V odpověď Absolon k Joabovi: Poslal sem k tobě prosc abys přišel ke mně, a abyh poslal tebe k králi, a řekl gemu: Proč sem přišel z Česmír: lépe mi bylo tam být: prosím tedy, ať vydám tvář královu: pakli gest pamětlwo na nepravost man, nechá mne zabit.

33. Vysed tedy Joab k králi, oznamil gemu všecky věci: vyzvolán gest Absolon, a všel k krá-

li, a poklonil se na tváři země před ním: v poljbil král Absolona.

* přidržené. ** Narčil gi, aby měla muwiti. *** život. **** vlastele. † Nejenž ginac, než gaf miuwu —

Rapitola XV.

Absolon chce pralovati, kdo po sobě obracoval. 14. Dává id před ním vtekl s Archau Páne a s přáteli svými.

1. Mo těch tedy všecky včinil sobě Absolon wozy, a gezdeče, a padělate mužů, kteříž předcházeli ho.

2. A ráno vstávaje Absolon, stával podlé cesty, kde se vchází do brány, a každého muže, kterýž měl při, aby přišel k saudu králowu, povolával Absolon k sobě, a říkal: Z ktereho města gsy ty z Beryž odpovídají říkal: Z jednoho pokolení Izraelského gá gsem služebník twig.

3. V odpovídání gemu Absolon: Zdajíš mi se řeči tvé dobré a spravedlivé. Ale není, když tě vyzlyšel, vstanoven od krále. V říkal Absolon:

4. Kdož mne vstanoví saudcem na zemi, aby ke mně přišli všichni, kteříž magj při, a abyh spravedlivě saudil?

5. Ale v když přistupoval k něm člověk, aby ho pozdravil, vztahoval rukou svou, a všechně lhal geg.

6. A činjal to všem Izraelovi přicházejícím k saudu, aby byl slyšen od krále, a nachyloval (k sobě) kde mužů Izraelských.

7. Po čtyřiceti letech, řekl Absolon k králi Davidovi: Pusť, a naplnim sliby své, které sem slibil Hospodinu v Hebron.

8. Nebo slibuje slibil služebník

něk třívůg, když byl v Česku
v Syrské, říká: České mne za-
k přivede Hospodin do Jezu-
kla, obětovatci budu Hospodinu.

9. Y ſekl genui frál Dawid:
Gdi w połogi. Y wſtał, a od-
ſcił do Hebron.

10. Poſtal paſt Absolon ſſpe-
hēre do wſſeſh poſolenj Izrael-
ſtých, ſta: ſhned gaſt uſlyſſite zvuk
trauby, rete: * Bralowal Abso-
lon w ſebtron.

II. S Absolensem yaf sło dwie
ste mužů z Jeruzaléma povola-
ních, gdancých sprostým řídcem, a
prýčiny dokonce newědaucých.

12. Powołal rafé Absolon Achy-
toffle Gilonystého rádce Dawido-
wa z města geho Gilo. A když obě
sotva občti, stalo se spiknutí weliké,
a lid zbijage se rozmnožoval se o
Absolensem.

13. Príšel tedy posel k Dawidovi, říka: Celým srdcem wesce-
ren Izrael gde za Absolonem.

14. Učel Dawid stužebníkům
vými, kteří byli s ním v Jeruzáleme: Vstaňte, vtecme: neboť
(ginák) nebudem moc vystřídat od
tváři Absalonovy: pospěšte vyz
gřit, aby snad přigdá nezastihl nás,
a nevratil na nás zkázy, 'a nepohub
bil města ostrostí meče.

15. Y řekli služebnícy králowství k němu: Všecky věcny, kteréž koli přikáže pán nás král, rádi vykonámie služebnícy twoří.

16. Wyssel sedy král, y weszes-
ten dům geho ** nobama swýma;
a zanechal král deset ženin k oštří-
bání domu.

17. A wyssed Král, y weszteren Izrael nobama swýma, stál daleko od domu;

18. U vossickni služebnjcy geho
ssi podlé něho, a hauffové Čere-
thy a Felethy, y vossickni Čerheg-
síj, bogownjcy sylnj, sest set mu-
žů, kteříž byli za njm přessli z
Čech pěšky, předcházeli krále,

19. Řekl pak král k Etchai Čes
theckému: Proč gdeš s námi z
navrát se, a bydli s králem, ne-
bo cyzozemec gsy, a wyssel sy s
missia swého.

20. Węcera sy příssel, a dnes
přinucen budeš s námi wyjiti z
gá pak pūgdu *** kám pūgdu :
nawrat se, a zase wed s schau
bratří swé, a Hospodin včinj s tez
bau milosrdenstw, a prawdu, Je
sy vřázel milost a wěrnost.

21. V odpověděl Šíhai králi,
řeč: Život gest Hospodin, a život
gest pán můj král: že na kres-
témžkoli mýste budeš pane můj
králi, bud v smrti, neb v živo-
tě, tut budec služebník tvůr.

22. Ž řekl Dawid Echai: Poz
dij a přegdi. Ž přesel Echai
Čerheský, y wosicki muži, kteříž
s ním byli, y ostatní množství.

23. A vossickni plakali blasem
velikym, a vossicen lid picházel;
král také picházel potok Čedron,
a vossicen lid ssel proti cestě, kde
ráz patří k paussti.

24. Příšel pak y Šálek kněz
y vstoupil Lewjowé s ním, ne-
sauce Archu vmluvy Boží, y ztloz-
žili Archu Boží; y wstaupil 2 biaż-
chac, dokudž nepřesel wresz-
ten lid, kteryž byl wreszel z mesta.

25 Víckl král k Šádokovi i k Čes
zase Archa Boží do města: gesiliz
žeť nalezum milosí před očima čo-
spodinovýma, píšedet nme zase,
a vřádět mi gi, y stánet sruug.

26. Gestliže pak řekne mi: Vlčijs se: **** ted gsem, nechť včinj, což dobrého gest před ním.

27. Y řekl král k Sadokovi knězů: o vidaucy navrát se do města w pokoji: y Achymas syn twiug, y Jonathas syn Abiathas tuw: a wzkážete mi po nich wsselitké slwo, kteréž vslýšíte.

28. Hle gá řeči se na rovinách pausce, dokud neprigde řeč od wás oznamující mi.

29. Zase tedy nesli Sadok, a Abiathar Archu Boží do Jeruzaléma: a zůstali tam.

30. Dawid pak vstupoval na pahrbek Olivetský, vstupuje a pláče, bosýma nohama gda, a s přikrytou hlavou: ale y westeren lid, kterýž byl s ním, s přikrytou hlavou vstupoval pláče.

31. Oznameno pak gest Dawidovi, že y Achytoffel gest w spis knutí s Absolonem, y řekl Dawid: ***** Zblázní, prosím, Hospodine radu Achytoffelovu.

32. A když vstupoval Dawid na vrch hory, na kteréž měl se planeti Hospodinu, hle portál se s ním Chusai Arashytský s roztrženým rukhem, a hlavou plnou prsti.

33. Y řekl gemu Dawid: Při gdešli seminav, budess mi ***** břemenem:

34. Pakli se do města navrátijs, a díss Absolonovi: služebník twiug gsem, králi: jako sem byl služebníkem otce tvého, tak budu služebníkem tvým: rozprýliš radu Achytoffelovu.

35. Måss pak s sebou Sadoka, a Abiathara kněží: a wsselitké slwo, kteréžkoli vslýšíss z domu

králowa, oznamíss Sadokovi a Abiatharoví kněžim:

36. Gsauk pak o nimi dva synowé gegia, Achymas syn Sadokuv, a Jonathas syn Abiathas tuw: a wzkážete mi po nich wsselitké slwo, kteréž vslýšíte.

37. Když tedy přišel Chusai před Dawiduv do města, Absolon také wšel do Jeruzaléma.

* Králem vyvolán gest. ** Pešte. *** Kdež mi se uahodi. **** Také hotov sem. ***** W bláznowství obří. ***** R obtížení.

Rapitola XVI.

Sýba přivez Dawidovi pokrov a nárog, osočil v něbo Miffiboucha pána svého. Dawid dal mu wšetky wecy Miffibouchov. 5. Semei zlořečil Dawidovi; a Dawid to trvěličě inášel. 16. Absolon přibrat se do Jeruzaléma. Chusai s ním mluvil. Achytoffel ho naředil, že poslal ženin otce svého.

1. A když Dawid malíčko přes sel vrch hory, všáhal se Sýba služebník Miffibouch w pokání geho, se dwěma osly, kteříž obtíženi byli dwěma sty chlebů, a stem swazků hroznů suchých, a stem hrud fíků, a láhvový vínem.

2. Y řekl král Sýbowi: K čemu gsau tyto wecy? Y odpověděl Sýba: Oslové, domácym královským, aby seděli: chlebové a fíkové, aby gedli služebnícy twogi: wjno pak, aby pil, gestližeby kdo zemdlel na pausci.

3. Y řekl král: Kde gest syn pána tvého? Y odpověděl Sýba králi: Zůstal w Jeruzalémě, tka: Dnes navráti mi dům Izraelský království otce mého.

4. Y řekl král Sýbowi: Ne gsau twé wsecky wecy, kteréž byly Miffibouchovy. Y řekl Sýba: Prosýni,

sým, ač naleznu milost před tebou
pane můž králi.

5. Příšel tedy král Dawid až
do Bahurym: a hle vycházela od-
tud muž z rodu domu Saulova,
jménem Semei, syn Heruwa, a
síl vycházege, a zlořečil,

6. A házel kameny proti Dawidovi,
a proti všem služebníkům
krále Dawida: wesskeren pak lid,
a vossíkni bogowinycy, sli po prav-
děm, a po lewém bočku krále.

7. Takto pak mluvil Semei,
když zlořečil králi: Wygdi, wygdi
muži kráj, a muži Belial.

8. * Kávorátil tobě Hospodin
všecku ktero domu Saulova: ne-
bo se se věrčel v království město
něho, a dal Hospodin království
v rukou Absolona syna tvého: a
hle tlačí tě zlé wécy twé, nebo
muž kráj gsr.

9. Řekl pak Abizai, syn Sarije,
králi: Proč zlořečí pes tento mrt-
vý pénu měmu králi: půgdu, a
zjetnu hlawu geho.

10. A řekl král: Co mně a
tvém gelsi synové Sarije: nech-
tež ho, ač zlořečí: nebo Hospodin
t přikázal mu, aby zlořečil Dawidovi:
a kdo gest gescoby směl tjs-
cy, proč tak včinil?

11. A řekl král Abizai, a všem
služebníkům svým: Hle syn můj,
kterýž wessel z života mého, hlez-
dž dusse mé: čím více nyní syn
Gemin: klechte ho, ač zlořečí wes-
dlé rozkázání Hospodinova:

12. Zdaliby snad ohlédl se Hos-
podin na saužení mé, a navrá-
tilby mi Hospodin dobré, za zlo-
řečení toto dnesní.

13. Šel tedy Dawid a rova-
ny si grho po cestě s ním. Se-

měi pak, na vrchu hory po stráni,
proti němu krácel, zlořeče, a ház-
zege kameny proti němu, a prstj
sypage.

14. Příšel tedy král, a wessker-
en lid s ním vstalý, a občerstvili
se tu.

15. Absolon pak a wesskeren
lid geho wessli do Jeruzalema, ale
a Achytoffel s ním.

16. Bdyž pak příšel Chusai
Atrachytý přítel Dawidu a Abs-
solonovi, mluvil k němu: Zdráv
bud králi, zdráv bud králi.

17. A němuž Absolon řekl:
Talíž gest milost twá k příteli twé-
muž Proč sy nessel s přitelem
svým?

18. A odpověděl Chusai a Abs-
solonovi: Likoli: nebo toho budu,
kohož wywolil Hospodin, a wessker-
en tento lid, a wesskeren Izrael, a
s ním zůstanu.

19. Ale ač a toto přidám: Bo-
muž gá budu slaužiti: zdaliž ne
synu králowu: gáko sem byl po-
slušen otci twému, tak až tobě po-
slušen budu.

20. Řekl pak Absolon a Achy-
toffelovi: Wegdete v radu, co
máme činiti.

21. A řekl Achytoffel a Absol-
onovi: Wegdi k ženinám otce
tvého, kterýchž zanechal k ostříhá-
ní domu: aby kdyžby vslýssel wes-
skeren Izrael, že sy poskvrnil
otce svého, posylnily se s těmi
ruce gegich.

22. Rozbili tedy Absolonovi
stán ſt na palácy, a wessel k žen-
inám otce svého předewším Izrae-
lem.

23. Kada pak Achytoffelowa,
kterauž dával v těch dnech, ga-
D d 3

Ko když se kdo s Bohem rádil: tak byla všeliká rada Achytoffelova, y když byl s Dawidem, y když byl s Absolonem.

* Obrátil na tebe. + To gest, doručil. † v něm poonebí, neb na jiném dnu, kde byla mítka obřa ená, k poku, a v letnímu přebývání přijedoucí.

Rapitola XVII.

Rada Achytoffelova Absolonovi dala, od Chusai zrušená. 22. Dawid přešel Jordán. Achytoffel se obebral. Absolon ráhl proti Dawidovi do polí.

1. Řekl tedy Achytoffel k Absolonovi: Vyberu sobě dvacetce tisíc mužů, a vstana honit budu Dawida celo noč.

2. A vdecé naří (nebo on gest vstaly, a zemdlenyj rukau) porazím ho: a když vdecé všeckem lid, který s ním gest, zabije ji krále opuštěnho.

3. A zase přivedu všeckem lid, gako geden člověk navoráti se obyčeg má: nebo nednoho muže ty hledáss: a wesskeren lid bude w pokoji.

4. Y libila se řec geho Absolonovi, y všechnem Starším Izraelským.

5. Řekl pak Absolon: Zavolejte Chusai Arachytského, a slízime, co také on řekne.

6. A když přišel Chusai k Absolonovi, řekl Absolon k němu: Takovou řec mluvil Achytoffel: mámeli včiniti čilt než kterau dás wás radu?

7. Y řekl Chusai k Absolonovi: Není dobrá rada, kterouž dal Achytoffel tentokrát.

8. A opět řekl Chusai: Ty wiss, že otec twůj, a muž, který s ním jsou, přesylají jsou, a horší

mysli, gako kdyby nedwědice když gi mladé poberau, rozlitila se w lese: ale y otec twůj muž bogotvník gest, aniž bude městati s lidem.

9. Snad nyní kryje se w gás mách, aneb w gednom místě, w kterémž bude chtit: a když padne geden krokoli při začátku, všijsi krokoli zaslechně, a dí: Stala se potážka w lidu, který následoval Absolona.

10. A každý nevyslněgssi, gec hožto srdece gest gako lwové, strážhem oslabne: nebo wj wesskeren lid Izraelský, že gest hlyný otec twůj, a hlyní všickni, který s ním jsou.

11. Ale rato se mi zdá pravá být rada: Nechte se shromáždi k tobě wesskeren Izrael od Dan až do Bersabee, gako písek mořský nesčíslný: a ty budeš v prostředu nich.

12. A připadne mi naří, na kterémkoliv místě nalezen bude: a přizkryjeme geg, gako padává rošta na zemi: a nezůstavíme z mužů, který s ním jsou, ani gednoho.

13. Česilíže pak wegde do některeho města, obvolejte wesskeren Izrael to město provazy, a potážhnete gest do potoka, aby dokonce ani kamenník nebyl nalezen z něho.

14. Y řekl Absolon, a všickni muži Izraelští: Lepší gest rada Chusai Arachytského, nežli rada Achytoffelova: Víli pak Hospodinovou rozptylenou gest rada Achytoffelova vžitečná, aby vvedl Hospodina na Absolona zlé.

15. Y řekl Chusai Sadofovovi a Abiatharovovi kněžím: Činit a tímto způsobem rady dal Achytoffel Absolonovi, a Starším Izraelským:

stym: a gá rafowau a rafowadu radu seim dal.

16. Vlynj tedy posslete brzo, a oznámcie Dawidovi, řkauce: Vlez měsíčeg této nocy na rovinách pausné, ale bez * odtahu přegdi: aby snad nebyl sehlcen král, y wssescen lid, kterýž s njm gest.

17. Jonathas pak a Achymas stíli podlé studnice Rogel: odessa dívka a powěděla jim: a oni sli, aby donesli králi Dawidovi pěstov: nebo nemohli widjni býti, neb wjiti do města.

18. Widělo pak ge gedno pas hole, a oznámilo Absolonovi: oni pak rychlým krokem wessli do domu gednoho muže w Bahurym, kterýž měl studnici w syni swé, y zstaupili do nj.

19. Wzala pak žena, a rozesíela přikrywadlo na vrchu studnice, gáko sussic kraupy: a tak se wěc zatajila.

20. A když přissli služebníci Absolonovi do domu k ženě, řekli: Kde gest Achymas, a Jonathas z? Y odpověděla jim žena: Přissli spěsné, okusy wssé malicko wody. Ale ti, kteříž hledali, když nenašli, naštěstí se do Jeruzaleméma.

21. A když odessli, wystaupili oni z studnice, a sedle oznámili králi Dawidovi, a řekli: Vstanze a přegděre spěsné řeku: nebo rafowau radu dal proti wám Achywoffel.

22. Vstal tedy Dawid, y wssíren lid, kterýž s njm byl, a přessli Jordán, dokud se nerozednilo: a ani geden nebyl ostatní, kteřížby nez přessel řeky.

23. Achywoffel pak wida, že se

nestala rada geho; osedlal osla swého, a vstal, a odessel do domu swého, a do města swého: a zjediv dům swůg, obessenjsin se zahynul, a pochowán gest w hrobě otce swého.

24. Dawid pak přissel do † Leženj, a Absolon přissel Jordán, on y wssícní muži Izraelští s njm.

25. Vstanowil pak Absolon Amazu místo Joaba nad wogstem: Amaza pak byl syn muže, kterýž slaul Jettu z Jezaclí, kterýž wssel k Abigail dcéri klaas, sestře Satwie, kteráž byla matka Joabowa.

26. Prozbil stany Izrael s Absolonem w žemi Galaad.

27. A když přissel Dawid do Leženj, Sobi, syn klaas z Rabbath synů Ummion, a Nachyr syn Umsmihelu w Lodabar, a Berzellai Galaadský z Rogelim,

28. Darowali mu ložní ssaty, a koberce, a nádoby hliněnné, obrazy, a gecmen, a manku, a kraupy, a bob, a ssocowicy, a sinajzenau (w oleji) cyznu,

29. A med, a máslo, ovce, a tučná clata. A dali Dawidovi, y lidu, kterýž s njm byl, k geden: nebo se domnívali, žeby lid hladem a žizně zemřlen byl na pauski.

* mesekánj. † na místo, gehož gmeño gest Nahanaim, totiž leženj.

Kapitola XVIII.

Wagsto Absolonovo od wogsta Dawidova gest poraženo. 9. Absolon na dubu vnat, od Joaba proboden, a pochowán gest. 19. Poselství o smrti Absolonové Dawidovi přineseno.

I. Spatřiv tedy Dawid lid swůg, vstanowil nad nimi tisícnky, a setnky,

2. A dal lidu třetí díl pod rukou Joabovou, a třetí díl pod rukou Abizai sna Sarwie bratra Joabova, a třetí díl pod rukou Echai, který byl z Geth, y řekl král k lidu: V gau y gá s wámi.

3. Y odpověděl lid: Když: godes: nebo bud že vtečeme, nezwelmi budou na nás dbát: bud že padne polovice z nás, nebudou toho zwelmi wážiti: nebo ty geden za deset tisíců počítáš se: lépe tedy gest, aby byl nám w městě k u pomoci.

4. K nimž král řekl: Co se wám zdá pravého, to včinji. Stál tedy král podle brány: a vyzvázel lid po heuſſich swých, po stu, a po tisícych.

5. Y přikázal král Joabovi, a Abizai, a Echai, řka: Zachowegz te mi syna Absolona. A wesseten lid heuſſel přikazujcýho krále wšem knižatum o Absolonovi.

6. Wyſſel tedy lid do pole proti Izraelowi, a stala se bitwa w lesie Efferaim.

7. Y pobit gest tam lid Izraelský od woga ſta Dawidowa, a stala se porážka weliká w ten den dwadceť tisíců.

8. Byla pak tam bitwa rozšířená po twáři woji země, a mnohem wjese bylo (těch) kteréž les pohubil z lidu, nežli těch, kteréž pohubil meč w ten den.

9. Přibodilo se pak, že se posílal Absolon s služebníky Dawidovými, sedě na mezech: a když vespel mezeck pod dub hustý a weliký, vtwážla bla wa geho na dubě: a když on byl oběšen mezy nebem a zemí, mezek, na kterémž byl seděl, prošel.

10. Widěl pak to Edosy, a oznás-

mil Joabovi, řka: Widěl seim Absolona wiseri na dubě.

11. Y řekl Joab muži, kterýž mu oznámil: Gestližesy widěl, proč sy ho neprobodl s zemí: a gá byl bych dal tobě deset lotů stříbra, a geden rytištý pás.

12. Kterýž řekl k Joabovi: Kdybys odvážil w ruce mé tisíc stříbrných, nikoliby newztáhl ruky své na syna králowa: nebo smě my slyſeli, když přikázal král tobě, a Abizai, a Echai, řka: * Sestře mi syna Absolona.

13. Ale y kdybych byl vdelal proti dussi své sinéle, nikoliby to nemohlo tagno býtí krále, a ty stál bys naproti.

14. Y řekl Joab: Ne gáko ty chces, ale dám se do něho spřed teban. Mžal tedy tui kopj do ruky své, a vobodl ge w srdece Absolonovo: a když gesse se hevbal wče na dubě,

15. Běželo deset mládenců oděnců Joabových, a bigice zabili geg.

16. Zatraubil pak Joab w traubu, a zadržel lid, aby nehonil vříz kagicýho Izraela, čtěže odpustit ti množství.

17. Y vzali Absolona, a vtwážili ho w lesce do gámy weliké, a snesli na něho hromadu kamení welikau přiliss: wesseten pak Izrael vtekl do stánku swých.

18. Absolon pak byl sobě myzdovohl, když gesse živo byl, znazmeni pamětné, kteréž gest w Ausdols královském: nebo byl řekl: Utemám syna, a rato bude památku ginená něho. Y nazval pamětné znanieni ginenem swým, a sloučil Ruka Absolonova, až do tehotoro dne.

19. Achymas pak syn Sadok řekl: Poběhnli, a zvěstugi králi, že † saud včinil genu hospodin, z ruky nepřátele geho.

20. V němž Joab řekl: Když budeš poslem v tento den, ale zvěstovat budesh v giny: dnes nechcet abys zvěstoval, nebo syn krále vnitel.

21. Y řekl Joab Chusy: Ego, a zvěstuj králi, které věci sy vzděl. Poklonil se Chusy Joabovi, a běžel.

22. Opět pak Achymas syn Sadok řekl k Joabovi: Co přes kází, gestliže také gá poběhnu za Chusy? Y řekl genu Joab: Co chces běžet synu můž? neptineš se dobrého poselství.

23. Kterýž odpověděl: Co pak gestliže poběhnu? Y řekl genu: běž. Běže tedy Achymas po cestě králi, předtím Chusy.

24. Zawid pak seděl mezi dvěma branami: ** strážný pak, kterýž byl na vrchu brány na zdi, pozdvihna oči, viděl člověka běžícího samého.

25. A vystříkna oznámil králi: y řekl král: Gestliže sam gest, dobré poselství gest v všech geho. Když pak on pospíhal, a blíže přistupoval,

26. Viděl strážný člověka druhého běžícího, a kříče na vrchu, řekl: Vlezuge se mi druhý člověk běžící sam. Y řekl král: Y tento dobrý posel gest.

27. Strážný pak řekl: Spatřil běh prvního, jako běh Achymasa syna Sadoka. Y řekl král: Vlouž dobrý gest: a dobré poselství nesa přichází.

28. Volel je pak Achymas,

řekl k králi: Zdrávo bud králi. U poklonil se králi před ním tváří k zemi, řekl: Požehnaný Hospodin Bohumil, kterýž zavírel lidi, kterýž pozdvihli rukou svých proti pánu meinn králi.

29. Y řekl král: Gestli pokog synu Absalonovi? Y řekl Achymas: Viděl sem bluk veliký, když posylal Joab služebník twůr, ó králi, mne služebník twého: netuji gineho.

30. V němž král řekl: Přeč gdi, a stůr tu. U když on přesel a stál,

31. Vlezal se Chusy, a přivedl řekl: Dobré poselství přináším, pane můž králi: nebo sandil pro tebe Hospodin dnes *** z ruky všech, kterýž povstali proti tobě.

32. Řekl pak král k Chusy: Gestli pokog synu Absalonovi? Gestmuž odpovídaje Chusy řekl: Vlček gau gáko syn, nepřátele pána mého krále, y vlastici, kterýž povstávali proti němu ke zlému.

33. Zarmauti se tedy král, vstoupil do včeradla brány, a plakal. U takto miluval, gda: Synu můž Absolone, Absolone synu můž: kdož mi dá, aby gá vnitel za tebe, Absolone synu můž, synu můž Absolone!

* Zachowegte. † že při k geho dobrém mu Hospodin všandil proti nepřátelemu geho. ** Powězij. *** Proti všem.

Kapitola XIX.

Joab Dawidovi domlouval pro geho veliký žáruvatek pro Absolona. 10. Izraelští a Judští zase vzali Davida za krále. 16. Milosti od krále provázane.

I. Oznameno pak gesi Joabovi, že král pláče a kválí syna svého:

2. A obrátilo se vjčestwo w pláč
w ten den wšemu lidu : nebo
vslýsel lid w ten den, že bylo práz-
weno : Lituge král syna svého.

3. Y vchýlil se lid w ten den,
aby netossel do města, gako se vchyz-
lowáwá lid obrácený, a vtíkajcý
z bitwy.

4. Král pak přikryl hlavu swau,
a křicel hlasem velikým : Synu
mug Absolone, Absolone synu mug,
synu mug.

5. Víscd tedy Joab k králi
do domu, řekl : Zahanbil sy dnes
twáti wšech služebníků svých, ktez
tjž wyswobodili duši twau, a du-
šsi synu twých, y dcer twých, y
dušsi žen twých, y dušsi ženin twých.

6. Umlugesz nenávidjcy tebe,
a w nenávisti máss milujicý tebe:
a vřazal sy dnes, že nedbáss na
wewody swé, a na služebníky swé:
a w prawdě seim poznal nyni, že
kdyby Absolon živ byl, a my wossiz
čni zemíeli, tedyby se tobě libilo.

7. Ulynj tedy wšan, a gdi, a mlu-
wě dosti včin služebníkům svým:
nebo přisahám tobě steze Hospodiz
na, že gestliže newygdesz, dokon-
ce ani geden nezustane s tebou této
nocy : a borsz to bude tobě, nežli
wšesky zlé wécy, kteréž přissly na
tebe od mladosti twé až do nyněg-
síjho času.

8. Vstal tedy král, a sedél w
bráne: a wšemu lidu oznámeno
gest, že král sedí w bráne: y přis-
slo wšesko množstwo před krále:
Izrael pak vtekł do stanů svých.

9. Wesskeren také lid hádal se
we wšech pokolenjích Izraelských,
řka : Král wyswobodil nás z ruky
nepřátel naších, on wyswobodil nás
z ruky filistýnských: a nyni vtekł
z země pro Absolona.

10. Absolon pak, kteréhož sine
pomazali nad sebou, vmtel w boz-
gi: dokud mlčjte, a nepřiwádje
zase krále :

11. Král pak Dawid poslal k
Sadofowi, a Abiatharowi kněžjm,
řka : Umluwte k Staršímu Jüd-
ským, i kance : Proč přicházjte nez-
poslednější k wcedenj zase krále
do domu geho : (Kec pak wsscho
Izrael püssla k králi w domě
geho.)

12. Bratrj mogi wy, kost má,
y tělo mé wy, proč nezposlednějz-
sli zase wcedjte krále :

13. A Umaiowi řete : Zdaliž
negsy kost má a tělo mé : Tyto wécy
ak mi včinj Bůh, a tyto ak přidá, gest-
liže nebudess wúdcem wogstapřez
demianu po wšesken čas míslo
Joaba.

14. Y naškonil sedce wšech mu-
žů Jüdských, gako muže gednoho :
a poslali k králi, i kance : Klaratiž
se ty, y wšickni služebnícy twogi.

15. Y naštátil se král, a při-
ssel až k Jordánu, a wesskeren Júz-
da püssel až do Galgala, aby wys-
ssel wstří králi, a přewedl geg
přes Jordán.

16. Pospíšil pak Semei syn
Gera syna Geminu z Bahurym, a
ztaupil s mužemi Jüdskými wstří
králi Dawidovi

17. S tisýcem mužů z Benya-
min, a Syba služebník z domu
Saulova, a patnácte synů geho,
a dwadceri služebníků bylo s njm:
a wšesko wesse do Jordánu před
králem

18. Přessli brody, aby přewedli
dům králuw, a včinili wedlé rož-
kázanj geho : Semei pak syn Ge-
ra padna před králem, když gíž
přessel Jordán,

19. Řekl k němu: Věpočteg mi pane můj nepravost, ani pamatuš na krivdy služebníka svého v den, v kterémž sy wysel pane můj králi z Jeruzaléma, ani sklédegráli v srdci svém.

20. Všebo poznávám služebník twůj hřich svůj: a pro to dnes první příssel sem ze všeho domu Jozefowa, a zstoupil sem vstříč pánu svému králi.

21. Odpovídage pak Abižai syn Sarwie, řekl: Zdalek pro ta slova nebude zabít Semeli, že zlostecil Domazanemu vodspodinovu:

22. Y řekl Dawid: Co t mně, a vám synové Sarwie: Proč se mně dnes činíte v satana: Tedyliž dnes zabít bude muž v Izraeli: Zdalek newím, že gá dnes sem včiněn králem nad Izraelem:

23. Y řekl král Semel: Věz měs. Y přisahl mu.

24. Missibosek také syn Sauslaw, zstoupil vstříč králi, s nevmytkou nechama, a s neoholenou bradou: a statu svých nepodal odzvane, v kterýž byl wysel král, až do dne navrácení gcho v pokoji.

25. A když v Jeruzalémě posíkal se o králem, řekl gemu král: Proč sy nesel semnau Missibosekhe?

26. A odpovídage řekl: Pane můj králi, služebník twůj pohrdl mna: y řekl sem gemu gá služebník twůj, aby osedlal mi osla, a abyh v sedna odessel o králem: nebo fulhawý gsem služebník twůj.

27. Vlak to y obžaloval mne služebníka twého v tebe pána mého krále: ty pak pane můj králi, gsy gáko Angel Boží, včin což se tobě líbí.

28. Všebo dům otce mého nebyl než smrti hodem před pánum ným králem: ty sy pak posadil mne služebníka svého mezi hodovníky stolu svého: což tedy mám sptaz wedliwoho nejklení z aneb oč možhu vjce volati k králi:

29. Řekl tedy gemu král: Co vjce mluviss: pevně gest, což sem mluwil: Ty a Syba rozdělte statky.

30. Y odpověděl Missibosek králi: Také rossicky věcy nechť vězme, když se navrátíl pán můj králi pokogně do domu svého.

31. Berzellai také Galaaditý, zstoupil z Rogelim, přewedl krále přes Jordán, hotov gsa také za řeku zprovoditi ho.

32. Byl pak Berzellai Galaaditý velmi starý, to gest, osmidesatiletý, a on dával pokrm králi, když se zdržoval v Leženj: nebo byl muž bohatý příliš.

33. Řekl tedy král Berzellai: Pod semnau, abys odpočíval bezpečně semnau v Jeruzalémě.

34. Y řekl Berzellai k králi: Bolik gest dnj let života mého, abyh vstoupil o králem do Jeruzaléma:

35. Osmdesatiletý gsem dnes: zdalek čerstwý gsa smyslowé mosgi k rozeznání sladkého, aneb hořkého: a nebo můželi rozhosu včiniti služebníku twému pokrm a nádog: a nebo mohuli vjce poslouchati hlasu zpěwáků a zpěwáky: pročby služebník twůj byl břemenem pánu svému králi:

36. Malicko půgdu služebník twůj od Jordánu s tebou: nebořechni té odplaty,

37. Ale prosým, ať se navrásťm

ším služebníkem svým, a vnitru v městě svém, a pochován sem podle hrobu otce svého, v matky své. Gest pak služebníkem svým Chamaam, on nechť gde s tebou, pane můj králi, a včiní gemu, cokoli se tobě dobrého vzdí.

38. Řekl tedy gemu králi: Nechť sem mne převezde Chamaam, a gde všijnym gemu, cokoli se tobě libití bude, a všecko, což žádati budess odemne, vyprosýss.

39. A když přišel wesskeren lid, v králi přes Jordán, polabil krále Berzellai, a požehnal mu: a on se navrátil na místo své.

40. Přišel tedy král do Galgazia a Chamaami s ním. Wesskeren pak lid Judsý byl přewedl krále, a polovice toliko z lidu Izraelského přítomná byla.

41. Protož všickni muži Izraelští sběhly se k králi, řekli gemu: Proč tebe vkradli bratři naši muži Juda, a převodili krále v dům jeho přes Jordán, všecky muže Davidovy s ním?

42. V odpověděli všickni muži Juda k mužům Izraelským: Necho bližší gest mi králi: proč se hněváss pro tu věc? zdaliž sme něco vzedli z krále, aneb dary nám dány sau?

43. V odpověděl muž Izraelštý k mužům Juda, a řekl: Desíz et díly gá gsem větší v krále, a všecky mně přinálezí David, nežli k tobě: proč sy mi vdelal kříz vodu, a nenjmi oznameno přivoněgssjemu, abych zase přivedl krále svého? Tvrdegi pak odpověděli muži Juda mužům Izraelským.

† Váš do mne. * Kde mi dnes odporuji?

Kapitola XX.

Odeření lidu Izraelského od Davida, da krize Sebu. 8. Smrt Amazowa, 22. a Sebowa, 23. Uvedený Davidovi.

1. Přihodilo se také, že tam byl muž * Belial, gničením Seba, syn Bochry, muž Gemin: a zatraubil v traubu, a řekl: Nezmámeč my dílu v Davidovi, ani dědictví v synu Isai: navrat se do stanu svých Izraeli.

2. V oddělen gest wesskeren Izrael od Davida, a následoval Seby syna Bochry: muži pak Juda přidrželi se krále svého od Jordánu až do Jeruzaléma.

3. A když přišel král do domu svého v Jeruzalémě, vzal dveře ženin, kterých byl zanechal k otevření domu, a dal je pod stráž, pokrýv gini dávage: a nevšel k nim, ale byly zavřené až do dne suniti své v vědovosti živý giance.

4. Řekl pak král Amazovi: Swoleg mi všecky muže Juda do třetího dne, a ty bud přistoupen.

5. Odísel tedy Amaza, aby provozoval Judu, v mesíci mimo všecky časy, kterýž gemu byl vložil krále.

6. Řekl pak David k Abizai: Klynj vjce trápití bude nás Seba syn Bochry, nežli Absolon: wezmi tedy služebníky pána svého, a hoň geg, aby snad nezačal měst hrázených, a vteklby nám.

7. Wyssi tedy s ním muži Joabovi, Cerehy také a Felethy: v všickni svlny wyssi z Jeruzaléma k honěni Seby syna Bochry.

8. A když oni byli podlé Famine většího, kterýž gest v Gabon, Amaza přišel portál se s nimi. Joab pak oblečen byl v sukni až zkaž

zka u to mýtu rauha svého, a na svrchu mage meč připásaný, wisýc až na ledvou w poslavé, kteryž už vdelán byl, že lehkým hnutím vycházeti mohl a bjeti.

9. Řekl tedy Joab k Amazovi: Zdráw bud můj bratře. A džel pravau rukau podbradek Amazova gáko lžbaje ho.

10. Almaza pak nesetřil meče, který měl Joab, který vdečil ho w bof, a vykyl střeva geho na zemi, aniž druhé rány přiložil, a umírel. Joab pak a Abizai bratr geho honili Sebu syna Bochty.

11. Ulezy tím některý muži, z tovaryssu Joabových, když stáli podlé mrtvého těla Amazového, řekli: Hle který chel býti míslo Joaba tovaryss Dawidu.

12. Almaza pak skopen gsa krvi, ležel v prostřed cesty. Videl to geden muž, že se zastavuje vescerem lid k vidění geho, a odvolel Almazu z cesty na polc, a přikryl geg rauhem, aby se nezastavovali pomígejci pro něho.

13. Když tedy byl odvolen z cesty, přecházel každý muž následujici Joaba k honěný Seby syna Bochty.

14. On pak byl prošel strze všecká pokolení Izraelštá do Abel a Bethmaacha: a všickni muži vybrani shromáždili se k němu.

15. Přišli tedy a obklíčili ho w Abel, a w Bethmaacha, a obklíčili město pevnostmi, a oblézeno gest město: všecken pak zčistup, kteryž byl s Joabem, vyslovval zkazyti zdi.

16. Y žwolala žena maudrá z města: Slyssie, Slyssie, powezte

Joabovi: Približ se sem, a budu mluviti s tebou.

17. Který když přistoupil k ní, řekla jemu: Tyli gá Joab? A on odpověděl: Gá (jseni). K němuž rafko mluvila: Poslyss iez ēj služebnice swé. Který odpověděl: Slyssim.

18. A ona zase řekla: Řec se pravovala w starém příslowí: Který se pragj, nechť se pragj w Abel: a tak dokonávali.

19. Ulegsemli gá, kterýž odpojdám pravdu w Izraeli, a ry hledáš podvrátiti město, a wrátiti matku w Izraeli? Proč zvrhuges dědictví Hospodino: wo?

20. A odpovídaje Joab, řekl: Odstup, odstup ro odemne: nezvrehugi, ani nebořjm.

21. Ulenj tak, ale člověk z hory Effratim Seba, syn Bochty přijgnim, pozdwihl ruky své proti králi Dawidovi: vydegrte ho sámeho, a odstaupjme od města. Y řekla žena k Joabovi: Hle hlawu geho zpuscená bude k tobě přes zed.

22. Vessla tedy k vescemu lidu, a mluvila jim maudce: Kterýž včasau hlawu Seby syna Bochty vyhodili k Joabovi. A on začal v traubu, y odstaupili o města, gedenkaždý do stanu svých: Joab pak narovátil se do Jeruzaléma k králi.

23. Byl tedy Joab nadevissim vogstem Izraelštěm: Banajas pak syn Jojady byl nad Ceretbegským, a Šlechbegským.

24. Aduram pak nad dančem: Jozaffat pak syn Abrahama, kanclírem.

25. Sywa pař písárem: Saž doř pař a Ubiathar, kněžimi.

26. Ira pař Jarjistý byl knězem Dawidovým.

* Zlý, bez gha. Viz Saudec. XIX, 22.

Kapitola XXI.

Hlad za časem Dawida v Izraelsté ze mi pro Saule, a dům jeho vrážedlny.

8. Sedm mužů z rodu Saulova věru žováno. 15. Čtyři bogové Dawidovi • žilistýnskými.

1. Stal se také hlad za dnu Dawidových tří leta po iád: y radsl se Dawid s vším Hospodinými. Y řekl Hospodin: Pro Saule, a dům jeho * kteří, nebo zmordoval Gabaonyští.

2. Powolaw tedy Gabaonyští král, řekl k nim. (Gabaonyští pař nebyli z synů Izraelští, ale ostatek Amorthegešských: nebo synové Izraelští byli přisahli jim, a chcel Saul zmordovat je z horlivosti, jako pro syny Izraelsté a Jíudsté.)

3. Řekl tedy Dawid k Gabaonyští: Co včinjm wám? a kteří bude pro wás očísťenj, abyste dobróčili dědictví Hospodinovu?

4. Y řekli gemu Gabaonyští: Není nám pře o stříbro a zlato, ale proti Saulovi, a proti domu jeho: aniž chceme, aby zabít byl člověk z Izraelu. K nimžto král řekl: Což tedy chcete, abych včinil wám?

5. Kteří řekli králi: Muže, kteříž potřel nás, a potlačil ne spravedlivě, tak shladiti máme, aby ani geden nezůstal z rodu jeho we všech končinách Izraelštích.

6. Nechť gest nám dáno sedm mužů z synů jeho, abychom ge vřízowali Hospodina w Gaba-

Saulc někdy wywoleneho Hospodinova. Y řekl král: Gá dám.

7. Y odpuštěl král Miffibosethovi synu Jonathy, syna Saulova, pro píjsahu Hospodinovu, kteréž byla mezi Dawidem, a mezi Josnathau synem Saulovým.

8. Vzal tedy král dva syny Kesaře Ajá, kteréž porodila Saulovi, Armona a Miffibosetha: a pět synů Mijchol dcery Saulovy, kteréž byla porodila Hadryezlovi synu Berzellai, kterýž byl z Molathy,

9. A dal ge w ruce Gabaoňští: kteřížto vřízowali ge na hoře před Hospodinem: y padlo těch sedm, spolu zabitych w prvních dnech we žni, když se začala ženěcina.

10. Vzavolal pař Kesařa dcera Ajá žni, podesíela sobě na skálu, od začátku žné, dokud nekappa la woda na ně z nebe: a nedala ptákům gich trhati přes den, ani zvěři přes noc.

11. Voznámeny sú wěci Dawidovi, kteréž byla včinila Kesař, dcera Ajá, ženina Saulova.

12. Y odšel Dawid, a vzal kosti Saulovy, a kosti Jonathy syna jeho od mužů Jábes Gilead, kteříž byli vkradli ge z ulice Betabsan, na kteréž byli oběsyti ge filii: žilistí, když zabili Saule na Gileboc:

13. A odnesl odtud kosti Saulovy, a kosti Jonathy syna jeho: a s bratrosse kosti těch, kteříž vřízowáni byli,

14. Pochowali ge s kostmi Saulovými, a Jonathy syna jeho w zemi Benjamíns na boku, w hrobě Lys orce jeho; a včinil

li rosscky wécy, kteréž byl přikázal král, a zase se slíbil Bůh nad zemí po těch wécech.

15. Stala se pak opět válka filistýnských proti Izraelovi, a zstoupil Dawid, a služebnícy geho s ním, a bogowali proti filistýnským. Když pak vstal Dawid,

16. Jesdibenob, kterýž byl z rodu Uraffa, gehožto kopí železo rti ita lotu wážilo, a měl přepásaný k sobě meč nový, vysloval zabití Dawida.

17. Byl na pomoc gemu Abizai syn Sarwie, a vdečiv filistýnského zabil. Tehdáž zapříšáhli se muži Dawídovi, řkaucce: Gíž newygdeß s námi do boje, abys nezhasyl ** swjce Izraelské.

18. Druhá také válka byla w Göb proti filistýnským: tehdyž zabil Sobochai z Husaty, Saffu z rodu Uraffa z pokolenj obrů.

19. Třetí také válka byla w Göb proti filistýnským, w kteréž zabil Adcodatus syn Lesaj frum-pyř Bethléemský Eliásse Čerhegštěho, gehožto kopí dřevo bylo, gako vratidlo kladcovské.

20. Čtvrtá válka byla w Čech: w kteréžto byl muž vysoký, kterýž na rukau y na nohou měl po šestnáctech, to gest, dvacetce ti čtyři, a byl z rodu Uraffa.

21. A ranhal se Izraelovi: zabil pak ho Jonathan, syn Sazmaa, bratra Dawídova.

22. Ti čtyři narodili se z Urafsa w Čech, a padli w ruce Dawídovy, y služebníků geho.

* wražedluſ. ** Švud.

Kapitola XXII.

Píseň chwalebna, w níž Dawid za wywozeni oderosicich nepřátel svých Bohu děkuje.

1. Muwil pak Dawid Hospos dinu slowa pjsné této, w (ten) den, w kterémž wywobos-dil ho Hospodin z ruky všech neprátel geho, y z ruky Saulovy,

2. A řekl: Hospodin Hala má, y syla má, y spasitel můg.

3. Bůh můg sylny, daufati budu w něho: sjet můg, a roh spasenj mého: wyzwijitel můg, a autocissé mé: Spasitel můg, z nepravosti wywobodis mne.

4. Chwalebného wzýwati budu Hospodina: a od nepřátel svých wywobozen budu.

5. Učbo obkljciia mne setčenj smrti, praudové * Belial přesrazili inne.

6. Prowazové ** pekelnj obkljciili inne: předessla mne osydla smrti.

7. W sauženj svém wzýwati budu Hospodina, a k Bohu svemu volati budu: y wylyssi z chrému svého blas můg, a křik můg při-gde w rysi geho.

8. Pohnula se a zattásla se ze-mě: základové hor slučeni sau a streseni, nebo se rozhněval na ně.

9. Wystaupil dým z dřípjí geho, a oheň z vst geho zjítrati budě: vhlj rozpálilo se od něho.

10. Uklonil nebesa, a zstaupil: a mrákora pod nohama geho.

11. A wstaupil na Chetubjny a letel: a padl na perj wětru.

12. Položil tmy okolo sebe streyssi: (gako) čjicý prosýwage mosdy z oblaků nebestýcb.

13. Pro blesk před obličejem geho, rozpálilo se vhlj řetamé.

14. Hřejti bude z nebe Hos spodin: a nevyšší vydá hlas svůj.
15. Wyścélil sipy, a rozprýl ge: blystání, a ztáwil ge.
16. A vřázala se wylitj moč, a odkryti sau základové oknou od káranj Hospodinowa, od vdechnutj ducha prchlivosti geho.
17. Posal z výšosti, a pogal mne: a vytáhl mne z vod mnohých.
18. Wyswobodil mne od nepřítele mého neymocněgssjho, a od těch, kteříž nenáviděli mne: nebo sylnegssi mne byli.
19. Předcessel mne v den sazenj mého, a včiněn gest Hospodin vpevněn j mé.
20. A vyvedl mne na sítost: wyswobodil mne, že sem se gému zaljibil.
21. Odplatil mi Hospodin vedené spravedlnosti mé: a wedlé čistoty rukou mých navrátil mi.
22. Kleboť sem oštřhal cestu Hos spodinových, a nečinil sem bezbožně proti Bohu svému.
23. Kleboť vysíčni soudové geho před obličeji mým (ysau) a přikázanj geho neodložil sem od sebe.
24. A budu dokonalý s ním: a vystřhati se budu od nepravosti své.
25. A navráti mi Hospodin wedlé spravedlnosti mé: a wedlé čistoty rukou mých před obličeji očí svých.
26. S swatým swatý budess: a s sylním dokonalý.
27. S wywoleným wywolený budess: a s převráceným převrácený budess.
28. A lid chudý spasena včiníss: a očima svýma pyšné ponížíss.
29. Klebo ty (gsi) svjce má Hos spodine: a ty Hospodine osvětíss tecnosti mé.
30. Klebo v tobě poběhnu přes pěšaný: v Bohu svém překosími zed.
31. Bůh, neposkrivená cesta geho, veymluwnost Hospodinowa ohněm zkoušení: gest sjeti všech, kteříž daufagi v něho.
32. Kdo gest Bůh krom Hos spodina: a kdo sylny, krom Boha násseho:
33. Bůh, kterýž přepásal mne sylau: a stvonal dokonalou cestu mnu.
34. Přirovnaće nohy mé gelenium, a na výšostech mých poslavuge mne.
35. Vše ruce mé k bogi, a způsobuge gako lucistre nědenné rasmena má.
36. Dal sy mi sjeti spasení svého: a rychlost tvá rozmnožila mne.
37. Rozšíříss kroky mé podemnau: a nezemdlej korníkové mogi.
38. Honiti budu nepřátely své, a potru: a nenawratim se, dokudž nezahubim gich.
39. Zahubim ge a polámi, aby nepovstali: padnau pod nohama mýma.
40. Přepásal sy mne sylau k bezgi: sklonil sy podemne ty, kteříž protiv se mi.
41. Klepáately mé obrátil sy zpátkem: nenávidjí mne, a žas žým ge.
42. Volati budau, a nebude, kdyby wyswobodil, k Hospodinu, a nevyslyši gich.

43. Zahladim ge, gako prach země: gako bláto na vlicích poslácím ge, a zetru.

44. Wyswobodjss mne od odsýtánj lidu meho: ostěžhati budess mne w hlawu národů: lid, kterez hož neznám, slaužili mi bude.

45. Synowé cyzý protiwití se budau mně, slyšenjm vpha vposlechnau mne.

46. Synowé cyzý splauli, a skřčení budau w aužfostech svých.

47. Život gesi Hospodin, a požehnaný Bůh můg: a wywyssos wén bude Bůh silný spasení mého.

48. Bože, kterýž dáváss mi pomsty, a podvorthugess lidi podemne.

49. Kterýž wywozuges mne od nepřátel mých, a nad protivíjící se mně pozdvihuges mne: od muže nepravého wyswobodjss mne.

50. Protož wyznáwati budu tebe Hospodine w národech: a gménu róemu zpívat budu.

51. Zvelebujcij spasení Krále svého, a činjci milostdenství pozmazanému svému Dawidovi, a semenu jeho na věky.

* Bezbožních. ** Grobowý; to gest: bolesti smrtedlné.

Kapitola XXIII.

Poslední slova Dawidova. 8. Tři nevyplněnosti jeho rekvě. 24. Smrť jeho reku gména.

1. **G**ato pak gsau slova Dawidova poslednj. Řekl Dawid syn Izai: Řekl muž, gemožto vstanoveno gest o pozmazaném Bohu Jákobovu, vyborný zpěvák Izraelštý:

2. Duch Hospodinu wmluvil strze mne, a řec jeho strze gazyk můg.

3. Řekl mi Bůh Izraelštý, mluwil Silný Izraelštý, Panovenje nad lidmi, spravedliwý panovenje w bázni Boží.

4. Gako světlo žáře gjetní, když vychází slunce, ráno bez oblačů střejí se, a gako desetimi roste bylina z země.

5. Aniž gest tak veliký dům můg v Boha, aby w vmluvu věčnau vespel se mnau, perenau ve všech věcech, a ohrazenau. Klebo vespeliké spasení mé, y všecká vůle (en gest). Aniž gest co z nich coby neplodilo.

6. Přestupnicy pak všichni vytržení budau gako etní, kteráž se nebrávají rukama:

7. A budeli kdo chci dořknouti se jich, vezme železo, a dřevce od kopí, a ohněm podpálená spálí se až w nic.

8. Tato gména (gsau) silných Dawidových. Sedjci na stolici neymaudřegssi kníže mezi třemi, on gest gako neyavtlegssi dřeva četvářek, kterýž osm set pobil auž rokem gednjem.

9. Po něm, Eleazar syn strezce jeho Abihyrský mezi třemi silnými, kteříž byli s Dawidem, když zhaněli filistýnské, a shromáždili se tam k bitvě.

10. A když vstoupili muži Izraelští, on stál, a bil filistýnské, dokud nevstála ruka jeho, a neztrnula s mečem: y včinil Hospodin wywozeneš veliké w ten den: a lid kterýž byl vtekl, navrátil se k vzebrání křisti zabitých.

11. A potom (byl) Semira, syn Ujez z Utary. A shromáždění byli filistýnskí na stanověště: něco tam bylo pole plné slocovice, a když

21. Když vtekl lid od tváři filistýnský,

12. Stál on v prostřed pole, a bránil ho, a potazyl filistýnské: a včinil Hospodin vysvobozenj veseliké.

13. A také před tím byli zstanupili tři, kteríž byli přední z třídceti, a byli příslí w čas žné k Dawidovi do gestyne Odollam: vogsto pak filistýnských položena byla w audoli obrů.

14. A Dawid byl w pewnosti: stanovissce pak filistýnských rehdáz bylo w Bethléémě.

15. Požádal tedy Dawid, a řekl: O by mi někdo dal nápogody, z cisterny, kteráž gest w Bethléémě podlé brány!

16. Probili se tedy tři silni strze vogsto filistýnských, a navázili wody z cisterny Bethléemské, kteráž byla podlé brány, a přinesli k Dawidovi: ale on nechtěl pjeti, ale obětoval gi Hospodinu,

17. Rka: Milostiw bud mi Hospodin, abyh nevčinil toho: zdaž krew lidí těchto, kteríž mli, a nebezpečenstwji dusii pjeti budu: Nechtěl tedy pjeti. Tyto věcy včinili tři nejsynlegissi.

18. Abizai také bratr Joabu w syn Satwile byl kníže z třech: Oné gest, kterýž pozdwihl kopj swé proti třem stům, kteréž pobil, slozutný mezy třemi,

19. A mezy třemi znameniteggisi, a byl knížetem gegich, ale třem prvním nebyl rovný.

20. A Banajas syn Jojady muže nejsynlegisibho, velikých skuteků z Babseel: on zabil dva lwy Moabšté, a on zstaupil, a zabil lva w prostřed cisterny ve dnech sněhu.

21. On také zabil muže Egypštého, muže hodného vidění, magického w ruce kopj: protož když příslí k němu s holj, mocý wytřel kopj z ruky Egypštého, a zabil ho kopjmi geho.

22. Tyto věcy včinil Banajas syn Jojady.

23. Y on slozutný mezy třemi silnými, kteríž byli mezy třídceti znameniteggisi: ale wssak až k třem nepříslí: y včinil ho sobě Dawid rádcym w těgných vicech.

24. Asael bratr Joabu mezy třídceti, Elchanan syn stejce geho z Bethléema,

25. Semma z Harody, Eliša z Harody,

26. Heles z Falz, Hýra syn Alces z Chetua,

27. Abiezer z Anachorh, Mosbonnai z Husaty,

28. Sclmon Abohyrstý, Uzharai Uroffachyrstý,

29. Heled syn Baana, y on Uztoffachyrstý, Ichai syn Rybai z Gasaarh synu Benyamin,

30. Banaja Sarachonyestý, Hedsdai z potoku Gaa,

31. Abialbon Urbachyestý, Uzmaweth z Beromí,

32. Eliaba z Salabony. Synowé Jasen, Jonathan,

33. Semma z Orory, Ajam syn Sarat Arorystý,

34. Elijecl syn Uashai syna Uadhaty, Eliam syn Achytoffelu w Gclonyistý,

35. Hesrai z Bartmeli, Farai z Arbi,

36. Igaal syn Kláchantu w z Sozba, Bonny z Gády,

37. Selef z Ammony, Uaharai Berorhyestý oděnec Jocba syna Sarwie,

38. Ira Jerehyský, Čareb y
on Jerehyský,
39. Vryás Šerhegský. Všech
šidceri sedm.

Kapitola XXIV.

Nestastné Davídovo lidu sečení,
II. a pomsta Boží pro ně.

1. **D**y přidala prchliwoſt Hospo-
dinova hněvati ſe na Iz-
raelc, a pohnul (ſatan) Dawida me-
zi nimi řkaucýho: Edi, ſečti Iz-
raelc y Júdu.

2. Y řekl král k Joabovi knj-
žeti wogſta ſvého: Progdi wſe-
čka pokolenj Izraelſká od Dan až
do Betsabee, a ſečete lid, abyž
wěděl počet gebo.

3. Y řekl Joab králi: Přidegž
Hospodin Bůh twůr k lidu twému,
gak veliký nynj geſt, a opět ſto-
krát přiſpoť před obličegeſem pána
mého krále: ale co mjinj pán můg
král w rafowé wěcy:

4. Přemohla pak řec králova
ſlova Joabova, y knjžat wogſta:
y wyſsel Joab a knjžata wogáku,
od twáti králowy, aby ſečli lid
Izraelſký.

5. A když přeſli Jordán, při-
ſli do Uroet na pravicy města, kte-
réž geſt w audolj Gád:

6. A ſtrze Jazer přeſli do Gasa-
laad, a do země nižší Hodsy, a
přeſli k lesům Dan. Y zhoodi-
ſe wůkol podlé Sydonu,

7. Přeſli bližko zdi Tyrus, y
wſectu zemi Šerhegského, a Chaz-
nanegského, a přeſli na poledne
Júda do Betsabee:

8. A zhoodiſe wſectu zemi,
po devjeti měsících a dwac̄ty
dnech byli w Jeruzalémě.

9. Dal tedy Joab počet popis-

nj lidu králi, a nalezeno geſt z Iz-
raelc osmkrát ſto tiſic n. u. j. ſyl-
ných, ſeči ſký výrthli meč: a z
Júdy pětkrát ſto tiſic bogotensků.

10. Vdeilo pak Dawida ſe ce-
gebo, když ſečen geſt lid: a řekl
Dawid k Hospodinu: Zbřeſil ſem
velmi w tom ſtrku: ale prosým
Hospodine, abys přeſel neprawost
ſlužebníka ſvého, nebo ſem při-
liſs blázniwoē včinil.

11. Vſtal tedy Dawid ráno, a
řec Hospodinowa ſtala ſe k Gádo-
vi Ptoreku, a Wſdeucýmu Dawi-
dowu, řkaucý:

12. Edi, a mluw k Dawido-
wi: Tyto wěcy praví Hospodin:
že tich wěcy dává ſe tobě wolenj;
wývol gednu z iech wěcy, kterau
chceſs, at včinjm tobě.

13. A když přiſel Gád k Dawidovi,
oznámil gemu, řka: Aneb
ſedm let přigde tobě hlad w zemi
twé: aneb tři měsýce budete vij-
kati před nepřátele ſtými, a oni
tebe honiti budou: aneb giste tři
dni bude mor w zemi twé. Ny-
nj tedy rozmýſlit ſe, a wiz, kterau-
bych řec odpověděl tomu, kterýž
mne poſtal.

14. Řekl pak Dawid k Gádo-
vi: Saužen ſem přiſliſs: ale lépe
geſt, abyž vpadl w ruce Hospo-
dinovy (nebo innohá gſau miloſ-
denſtrej gebo) nežli w ruce lidſké.

15. Y dopuſtil Hospodin mor
na Izraelc, od gjita až do času
vloženého, s zeměclo z lidu od Dan
až do Betsabee ſedmdesáte tiſic
mužů.

16. A když vztáhl ruku ſtrau
Angel Hospodinu w na Izraeli m,
aby hubil geſt, ſlitoval ſe Hospo-
din nad sauženji, a řekl Angelu,

bigjčymu lid: Dostík gest: nynj zdrž tuču swau. Byl pak Angel Hospodinu podlé hnnua Urewny Gebuzegského.

17. Y řekl Dawid k Hospodinu, Když viděl Angela bigjčeho lid: Gá gsem, kteryž sem zhřešsil: gá sem neprávě včinil: tito genž ewec gsau, co včinili: Nechť se obráti, prosým, ruka swá proti mně, a prosi domu otce mého.

18. Příssel pak Gád k Dawidovi w ten den, a řekl mu: Vstup, a vstanov oltář Hospodinu na hinné Urewny Gebuzegského.

19. Y wstaupil Dawid wedlé řeči Gádovoy, kterauž byl přikázal genu Hospodin.

20. A patře Urewna znanezal, že král a služebnjcy geho gdau k němu:

21. A wysed poklonil se králi sňženau twář k zemi, a řekl: Co gest za příjmu, že přicházý pán můg král k služebnku swému: Geniuž:

to Dawid řekl: Abych kaupil od tebe humno, a wzdělal oltář Hospodinu, a přestalo zabijení, kteří hubí lid.

22. Y řekl Urewna k Dawidovi: Nechť wezme pán můg král, a obětuge, gakž se ljbí genu: niáss woly k zápalné oběti, y wuz, y gha wolu k potřebě dřew.

23. Všechy věcy dal Urewna král králi: a řekl Urewna k králi: Hospodin Bůh twůr pígmíž slib twůr.

24. Genuž odpovídaje král řekl: Nikoli, gako chcess, ale kaupim za peníze od tebe, a nebudu obětovati Hospodinu Bohu sw. mo oběti zápalných darem daných. Kaupil tedy Dawid humno, y woly za paděsáte lotů střebra:

25. A wzdělal tam Dawid olтар Hospodinu; a obětoval oběti zápalné, a pokogné: a slitorval se Hospodin nad zemí, a zastavena gest téna w Izraeli.

Třetí Knihy Království,

podle Hebrejských

Pronost Malachym.

Rapitola I.

Abisag Dawida w starosti zhřívala: on pak ji tělesně nepoznal. 5. Adonýáš chrlí jobě království osobici: 11. Ale Salomaun na království pomazán gest.

1. A král Dawid zstaral se, a měl věku velmi mnoho dnů: a když se přikýval sny, nezahříval se.

2. Řekli tedy genu služebnjcy geho: Nechť pohledání pánu nas-

stemu králi mladice panny, a nechť stoji před králem, a opatruje geg, a spj w lunu geho, a zahřívá pás na nassho krále.

3. Hledali tedy mladice krásné w všech končinách Izraelských, a nassli Abisag Sunamitskou, a přivedli gi k králi.

4. Byla pak děvečka pěkná příliš, a spávala s králem, a posluhovala genu, král pak nepoznal gi.

5.

5. Adonyáss pak syn Haggith později hoval se, řka: Káť budu královati. Ž * vdelal sobě wozy, a gezdce, a padělal mužů, kteříž by běhali před ním.

6. Aniž ho kdy trestal otec geho, řka: Proč sy to včinil? Byl pak y on velmi pěkný, druhý rodem po Absalonovi.

7. A řec mžval s Joabem synem Sarowic, a s Abiatharem knězem, kteříž napomáhali straně Adonyášsowé.

8. Sadok pak kněz, a Benajáss syn Jojady, a Náthan Prorok, a Semei, a Rei, a syniž vogsta Davídowa nebyli s Adonyášsem.

9. Žabiw tedy Adonyáss kopecky, a telata, a všecky věcy tučné, podlé Bamene Žoheleth, kterýž byl blízko studnice Rogel, pozval všechn bratří svých synů králových a všechn mužů Júda služebníků králových:

10. Náthana pak Proroka, a Benajássse, a všechny syny, a Salomauna bratra svého, nepozval.

11. Řekl tedy Náthan k Bethsabee matce Salomaunové: Vle- silselalis, žeby královat Adonyáss syn Haaggith, a pán nás Davíd toho newj:

12. Žlynj tedy pod, vezmi radu ode mne, a vystvobod dussi swau, y syna svého Salomauna.

13. Šdi, a wegdi k králi Davídovi, a tcy gemu: Ždaliž ty pane můg králi nepřisohl sy mně služebnicy své, řka: Salomaun syn twůg královati bude po mně, a on seděti bude na stolici mé: proč tedy králuje Adonyáss?

14. A když gesstě ty tam budesh mluviti s králem, gá předtou po tobě, a doplnjm řeči twé.

15. Wessla tedy Bethsabee k králi do pokoge: král pak zjatal se přilis, a Abisag Sunamitská posluhovala gemu.

16. Sklonila se Bethsabee, a poklonila se králi. V nžro král řekl: Co chceseš?

17. Kterázto odpovídajíc, řekla: pane můg, ty přisahl sy střze Ho- spodina Boha svého služebnicy své: Salomaun syn twůg královati bude po mně, a on seděti bude na stolici mé.

18. A hle nynj Adonyáss králuje, bez twého, pane můg králi wědomj.

19. Nabíl wolů, a wsselikýž tučných věcy, a stopců velmi mnoho, a pozval všechn synů královských, také Abiathara kněze, a Joasba kněze vogsta: Salomauna pak služebníka twého nepowolal.

20. Ale wssak panc můg králi, k tobě patří oči všechno Izrael, abys oznámil gím, kdyby seděti měl na stolici twé, panc můg králi, po tobě.

21. Y bude, když vše pán můg král s otci svými, budeme gá a syn můg Salomaun (galo) hřejšnjcy †.

22. Když ona gesstě mluvila s králem, Náthan Prorok přissel.

23. Y oznámili králi, řkaue: Gesst eu Náthan Prorok. A když wssel před obličege krále, a poklosnil se mu twář k zemi,

24. Řekl Náthan: Pane můg králi, tylis řekl: Adonyáss nechkráluje po mně, a on nechť sedj na trůnu mém:

25. Nebo zstaupil dnes, a zabil woly, a tučné věcy, a stopců velmi mnoho, a pozval všecky řeči ſy:

syny králowy, a knížata vogšta, také Abiathara kněze : a když oni gedli a pili před ním, a řekli : Žiwo bud král Adonyáš :

26. Ulné služebníka tvého, a Sadoka kněze, a Banajášse syna Jojady, a Salomauna služebníka tvého nepozval.

27. Od dalíž od pána mého krále vystalo to slovo, a mně sy neoznámil služebníku svému, kdo bude seděti na trůnu pána mého krále po ním :

28. V odpověděl král Dawid, řka : Zavolete ke mně Bethsabee. Kteržto když věstla před krále, a stála před ním,

29. Přišel král, a řekl : Žiwo gest Hospodin, kterýž vytíhl duši man ze všeliké auzkosti,

30. že gaž sem přišel robi strze Hospodina Boha Izraelského, řka : Salomann syn tvůr králova ti bude po mně, a on seděti bude na stolici mé násto mne ; tak včinjm dnes.

31. A Bethsabee sklonivší tvář k zemi, poklonila se králi, řka : Žiwo bud pán můj Dawid na věky..

32. Řekl také král Dawid : Zavolete mi Sadoka kněze, a Náthana Proroka, a Banajášse syna Jojady. Kteržto když věstli před krále,

33. Řekl k nim : Vezměte s sebou služebníky pána svého, a vzdere Salomauna syna mého na mezfyni man : a vedete geg do Gihon.

34. A když pomáže ho tam Sadok kněz, a Náthan Prorok, za krále nad Izraelem : a traubiti bude te traubau, a díte : Žiwo bud král Salomann.

35. A vstoupíte za ním, a při gde, a seděti bude na stolici mé,

a on královati bude násto mne : a geniu příkáži, aby byl wůdcem nad Izraelem, y nad Júdau.

36. V odpověděl Banajáš, syn Jojady králi, řka : Amen : tak nechě ** miluj Hospodin Bůh pána mého krále.

37. Kdo byl Hospodin s párem iným králem, tak nechť gest s Salomaunem, a nechť vysí včinj stolicy geho nežli stolicy pána mého krále Dawida.

38. Zstaupil tedy Sadok kněz, a Náthan Prorok, a Banajáš syn Jojady, a Ceterhy, a Felethy : a vzdili Salomauna na mezfyni krále Dawida, a přivedli ho do Gihon.

39. Vzal Sadok kněz roh olege z stánku ; a pomazal Salomauna : a traubili traubau, a řekl věstec lid : Žiwo bud král Salomaun.

40. Vystoupilo všecko množství za ním, a lid piskajících na píšťalky, a radující se radostí velikou, a zazvoněla země od kruhu gegich.

41. Vstoupil pak Adonyáš, v vysíčni, kteříž pozvání byli od něho a gíž byly se hody dokonaly : ale v Joab vstupoval blas trauby, řekl : Co sobě pře krátk města zbaučeného ?

42. Když on gestě mluvil, Jonathas syn Abiathara kněz přišel : genužto řekl Adonyáš : Vezgdi, nebo muž sylný gsy, a dobré věcy zvestující.

43. V odpověděl Jonathas Adonyášovi : Nikoli : nebo pán náss král Dawid vstanovil Salomauna za krále :

44. A posal s ním Sadoka kněze, a Náthana Proroka, a Bas-

najásse syna Jojady, a Čerchy a řeletky, a všadili geg na mečky: ni krále.

45. U pomazali geg Sadok kněz, a káthan Prorok za krále v Gihon: a vstoupili odtud včelice se, a zavznele město: tent gest hlas, kterýž se slyšeli.

46. Ale u Salomaun sedj na stolici královské.

47. A všedisse služebnícy království dobročeli pánu násemu králi Davidovi, řkauce: Rozsířiž Bůh jméno Salomaunovo nad jméno tvé, a zvolebíž trůn geho nad trůnem tvůr. U poklonil se král na lůžku svém:

48. A mluvil: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelštý, kterýž dal dnes sedícího na stolici mé, abyž viděl očima svýma.

49. Přestrašeni sau tedy, a vstali všichni, kteříž pozvání byli od Adonyásse, a s sej gedenkazdy na cestu svou.

50. Adonyáss pak boge se Salomaun, vstal a odessel, a držel se rukou oltáře.

51. Uoznámili Salomaunovi, řkauce: Hle Adonyáss boge se krále Salomauna držel se rukou oltáře, řka: kteří mi přisíhne král Salomaun dnes, že nezabije služebníka svého mečem.

52. U řekl Salomaun: Budel jtuž dobrý, nezpadne ani geden hlas z hlavy geho na zemi: pakli zlé nalezeno bude na něm, umře.

53. Postal tedy král Salomaun, a vyvedl geg od oltáře: a všed poklonil se králi Salomaunovi: u řekl genu Salomaun: Kdo do domu svého.

* Zgdenal. † Zle s námi bude načládano gato s hřejšníky. ** Zpísobj.

Kapitola II.

David napomenuw Salomauna, jak se má chowati, umřel. 13. Adoynáš žádav Abysag za manželku svého vžeti, zabít gest od Salomauna. 26. Abiaschar zložen gest z kněžství, 28. Joab a Semet zabici.

I. Přiblížili se pak dnoué Davidovi, aby umřel; a přiš kával Salomaunovi synu svému, řka:

2. Gá vcházym na cestu vissi země: posylníž se, a bud muž.

3. A zahoweg stráže Hospoda: na Boha svého, abys chodil po cestách geho, abys osížhal posvátných obyčegů geho, a přikázani geho, y saudi, y svědeceti, gakož psano gest v zákoně Vlogžissowě: abys rozuměl všem věcem, kteréž činiss, a kamkoli se obrátiss:

4. Uby porvrdil Hospodin řeči svých, kteréž mluvil o mně, řka: Budauš osížhati synové tvogu cest svých, a choditi předemnau v pravodě, v celém stdu svém, a v cele dussi své, nebude odgat tobě muž z stolice Izraelšté.

5. Ty také viss, které věcy včinil mi Joab syn Sarwie, které věcy včinil dvěma knížatům tvoga slá Izraelštého, Abnerovi synu řler, a Amazovi synu Jether: kteréž zabil, a vylil krew války v (čas) pokoge, a * položil krew boge na pase svém, kterýž byl okolo beder geho, a na obuvi své, kterouž měl na nohách svých.

6. Včiniss tedy wedlé moudrosti své, a neprovodiss svedin geho pokogně do hrobu.

7. Ale u synům Berzelli a Gaslaadyského narvátijs milost, a budau gđati za stolem tvým: nebo vyssi mi v cestu, když sem

vtíkal od twáti Absolona bratra twého.

8. Císlása také v sebe Semici syna Heta syna Seiminy z Bahurym, kterýž zlotecil mi zločecením nezhoršil, když sem sčel do Ležení: ale že zlataupil mi v leži, když sem přecházel Jordán, a přišel sem genu řeče Hospodina, řka: Nezabidi tebe měcem:

9. Ty netrp, aby on netuinným byl. Musí pak maudrý gsy: abys wével, ktere wécy genu včinil, a vvedeš sediny geho s kroví do hrobu.

10. Vsnul tedy Dawid s otcy svými, a pochován gest v městě Dawidově.

11. Dnú pak v nichžto královateli Dawid nad Izraelem, gest čtyřiceti let: v Hebron královateli sedm let: v Jeruzalémě, třiceti tří.

12. Salomaun pak seděl na trůnu Dawida otce svého, a vtevzeno gest království geho pětisí.

13. Y všel Adonyáš syn Hařigith k Berhabe matce Salomaunové. Kteráz řekla genu: Pozkogněli gest vgití twé: Kterýž odpověděl: Pozkogně.

14. A přidal: Nám k tobě řeč. Genuž řekla: Musí. A on

15. Řekl: Ty wiss, že mé bylo království, a mně byl představil wesserem Izrael sobě za krále: ale přeneseno gest království, a včizněno gest bratra mého: nebo od Hospodina vstanoveno gest genu.

16. Cílyj tedy prosbu gednu proším od tebe; ** nezaháníg twári mé. Kteráz řekla k němu: Musí.

17. A on řekl: Prosím, abys

řekla Salomaunovi králi (neb nic nemůže tobě odcpřiti) aby dal mi Abisag Sunamitskou za manželku.

18. Y řekla Berhabe: Dobré, gá budu mluvit za tebe králi.

19. Přišla iedy Berhabe k králi Salomaunu, aby mluvila genu za Adonyáše: y všel král gj v leži, a poklonil se gj, a posadil se na trůn svůj: a poslav gest trůn matce králové, kteráz sedla na pravici geho.

20. A řekla genu: Prosbu gednu malíčkau gá proším od tebe; nezaháníg twári mé. Y řekl gj král: Pros matko má: nebot není sloužné, abych *** odvrátil twář twau.

21. Kteráz řekla: Nechte gest dána Abisag Sunamitská Adonyášsowá bratrini twému za manželku.

22. Y odpověděl král Salomaun, a řekl matce své: Proč žás dásá Abisag Sunamitskou Adonyášsowí: žádej genu y králově své: nebo on gest bratr můg starší nežli gá, a má Abiathara kněze, a Joaba syna Satwice.

23. Přišel tedy král Salomaun řeče Hospodina, řka: Tyto wécy ať mi včiní Bůh, a tyto ať přidá, že **** proti dussi své mluvil Adonyáš slovo toto.

24. A nyní živě gest Hospodin; kterýž vpernil mne, a posadil mne na stolici Dawida otce mého, a kterýž včinil mi dům, gákož musí, že dnes zabít bude Adonyáš.

25. Y poslal král Salomaun řeče rukou Banajáše syna Jojady, kterýž zabil ho, y umřel.

26. Abiatharovi knězy také řekli král: Edi do Unachoth k roli své, g syt zagisté muž finti: ale dnes tebe

tebe nezabígi, že sy nesl Archa Hos-
spodina Boha před Dawidem ot-
cem mým, a snášel sy prácy ve
všech věcech, v kterých pracoval
mír můj.

27. Wywohl tedy Salomaun
Abiathara, aby nebyl knězem Hos-
podinovým, aby se naplnila řec
Hospodinova, kteravž mluvil o
domu Šeli w Sylo.

28. Příslušník (všecká ta) po-
věst k Joabovi, nebo Joab vchý-
lil se po Adonyássovi, a po Salo-
maunovi se nevchýlil: vtekl tedy
Joab do stánku Hospodinova, a
chytil se rohu oltáře.

29. Oznámeno gest králi Salo-
maunovi, že vtekl Joab do stán-
ku Hospodinova, a gest podlé ol-
táře: y postal Salomaun Banajáss
syna Joady, řka: Gdi, zabij ho.

30. Y příslušník Banajáss do stán-
ku Hospodinova, a řekl gemu:
Ctoč pravý král: Wygdi. Kte-
rý řekl: když vydu, ale tuco vmtu.
Oznámil zase Banajáss králi řec,
řka: Tyto věcy mluvil Joab, a
tyto věcy odpověděl mi.

31. Y řekl gemu král: Včiň,
gáž mluwil, a zabij ho, a pocho-
weg, a odemkes. Krew nevní-
nau, kteráž vylita gest od Joa-
ba, odemne, y od domu orce mého.

32. A navrátiš Hospodin krew
geho na hlavu geho: nebo zabil
dva muže spravedlivé, a lepší než
gest sám: a zabil ge mečem, bez
vědomí orce mého Dawida, Ab-
nera syna Uler, kníže vogsta Iz-
raelského: a Amazu syna Jether
kníže vogsta Júdského:

33. A navrátiš se krew gegich
na hlavu Joabovu, a na hlavu
semene geho až na věky. Dawido-

wi pak, a semenu geho, y domu a
trůnu geho, bud pokog až na vě-
ky od Hospodina.

34. Vstoupil tedy Banajáss
syn Joady, a obotivo se na něho,
zabil geg: y pochován gest v
domě svém na paussei.

35. Y vstanowil král Banajáss
syna Joady místo něho nad vog-
stem, a Sadoka kněze postavil
místo Abiathara.

36. Pošal také král, a powołal
Semei, a řekl gemu: Wystawę
sobě dům w Jeruzalémě, a bydli
tam: a newygdešs odtud sein y tam.

37. Kteréhožkoli pak dne wy-
gdešs, a přegdešs potok Cedron,
wěz, že budešs zabit: krew twá
bude na hlavu twau.

38. Y řekl Semei králi: Dobrá
řec. Takž mluwil pán můj král,
tak včinj služebník twug. Bydlil te-
dy Semei w Jeruzalemě za mno-
ho dnj.

39. Stalo se pak po třech letech,
že vtekl služebnícy Semei k Achys,
synům Maacha králi Geth: y ozná-
meno gest Semei, že služebnícy ges-
ho sli do Geth.

40. Y vstal Semei, a osedlal
osla svého, a ***** ssel k Achys
do Geth k hledání služebníků svých,
a přivedl ge z Geth.

41. Oznámeno pak gest Salo-
maunovi, že ssel Semei do Geth
z Jeruzaléma, a zase příslušník.

42. Y postaw zavolal ho, a řekl
gemu: Zdaliz sem neostříhal robu
strze Hospodina, a předpověděl
sem robě: W kteřykoli den wygda,
pugdeš sem y tam, wěz, že vmtesš
a odpověděl sy mi: Dobrá řec, kte-
ravž sem slyšel.

43. Proč sy tedy neostříhal při-
sahy

saby Hospodinowy, a přikázan, ktež též sem byl přikázał tobě:

44. U řekl král k Senei: Ty wisis wſecko zlé, kteréhož poweź do: no gest ſedce twé, kteréž ſy vči: nil Dawidowi otcy mému: na wráz: til Hospodin zlost twau na hlawu twau.

45. U krála Salomauna požehnazy, a trůn Dawidu w bude stály před Hospodinem až na wěky.

46. Přikázał tedy král Banaz: ſsowwi synu Jojady: kterýž wyſced, vdečil ho a vmtel.

* U zmazal krwi zrduňe wylitau pás ſwđg — ** Neoliwii inne. *** Odyssej tebe. **** Sam proci ſobě. ***** Gel.

Rapitola III.

Salomaun ſe oienil. 5. Maudroſti obdařen, 15. ſterauj w ſaudu dwau newětěk prokázał.

1. **B**rotzeno tedy gest králow: ſtwj w ruce Salomauno: w, a přibuzenstwim ſpogil ſe s faraonem králem Egiptskym: nebo pogal dceru geho, a přivedl do města Dawidowa, dokawadž ne: dokonal ſtařenj domu ſvého, a do: mu Hospodinowa, y zdi Jeruzalems: ſké wukol.

2. Ale wſak lid obětoval na wýſtoſech: nebo nebyl wystawen chrám gménu Hospodinowu až do toho dne.

3. Miloval pak Salomaun Hospodina, hodě w přikázanych Dawida otce ſvého, fromi (toho) že na wýſtoſech obětoval a zapaloval wonné wěcy.

4. Odſsel tedy do Gabaon, aby obětoval tam: nebo ta byla wýſost neywětſſi: tisýc obětí w obět zapalnau obětoval Salomaun na tom oltáři w Gabaon.

5. Vfkázał ſe pak Hospodin Salomaunovi ſtrze ſen w nocu, řka: Žádeg co chces, abyž dal tobě.

6. U řekl Salomaun: Ty ſy včinil s ſlužebníkem ſwým Dawidem orcem mým milostdenſtví weliké, gakož chodil před obliče: gem twým w prawdě, a sprawe: dlnosti, a vprjmném ſedcy ſtebau: osříhal ſy gemu milostdenſtví ſwého welikého, a dal ſy mi syna ſe: díjeho na trůnu geho, gakož ſest dnes.

7. U nynj Hospodine Bože, ty ſy včinil, aby králowal ſlužebník twým mijo ſto Dawida otce micho: gá gsem pak mládenec malíčky, a ne: wedaucy wygier, a wgitj mého.

8. U ſlužebník twým gest v proſtřed lidu, kterýž ſy wywolil, lidu nesčíslného, kterýž nemůže poz: čítán, a ſečten býti pro množtwj.

9. Dáss tedy ſlužebníku ſwému ſedce k vinenj ſchopné, aby lid twým ſauditi mohl, a rozeznati mezy zlým a dobrým. Klebo kdo bude moc ſauditi lid tento, lid twým tento wclíey:

10. Ljbla ſe tedy řec před Hospodinem, že Salomaun žádal za ſtebau wěc.

11. U řekl Hospodin Salomaunowi: že ſy žádal * za ſlowo toto, a neproſyl ſy ſobě za mnoho dnj, ani za bohatstwí, neb za duſſe nepřátel twých, ale žádal ſy ſobě maudroſti, k rozeznání ſaudu:

12. Kle včinil ſem tobě wedlé řecj twých, a dal ſem tobě ſrdce maudré a rozumné, tak že žádný před ſtebau podobný tobě nebyl, ani po tobě neporostane.

13. Ale y ty wěcy, za které ſy neproſyl, dal ſem tobě: totiž bohatstwí, a sláwu, že žádný nebyl po: doz.

dobný rok mezi krály, po všechy
předešlé dny.

14. Gestliže pak budess chodis
t i po cestách mých, a budessli osterj:
hai vstanowenj a přikázani mých,
gáto chodil otec twug, dluhé vči:
ím dny twé.

15. Protož procýtil Salomaun,
i srozuměl, že byl sen: a když při:
šel do Jeruzaléma, stál před Ar:
chan vnuvou hospodinovou, a obě:
toval zápalné oběti, a včinil obě:
ti po fogné, a veliké hody všech:
ném služebníkům svým.

16. Tchdy přišly dvě ženy ne:
věšky k králi, a stály před ním,

17. A nichžto gedna řekla:
Prosým, můg pane: gá a žena
tato bydlily sme w gednom domě,
i porodila sem v nj w pofojku.

18. Četjho pak dne když sem
gá porodila, porodila y tato: a byz:
ly sme spolu, a žádný giný (nebyl)
s nám w domě, kromě nás dwau.

19. Vmíel pak syn ženy této w
noce: kdebo spěcy vdáwila ho.

20. A vstavossi tisze o půl no:
cy, vzala syna mého od bochu mé:
ho děrky twé spěgjcy, a položila
w lunu swém: swého pak syna,
kterýž byl mrtvý, položila w lú:
nu mému.

21. A když sem vstala ráno,
abych dala mléko synu swému, vka:
zal se mrtvý: na kteréhož pilně:
gi hledic w gasný den, nalezla
sem, že není můg, kteréhož sem
byla porodila.

22. Podpověděla druhá žena:
Ulenj tak, gáž přawiss, ale syn
twug vnicel, můg pak živo gest.
Kaproti ona říkala: Lžess: nebo
syn můg živo gest, a syn twug
vmíel. A na ten způsob vzdily
se před králem.

23. Tchdy král řekl: Tato pra:
wj: Syn můg živo gest, a syn twug
vmíel. A tato odpověděla: kde,
ale syn twug vnicel, můg pak živo
gest.

24. Řekl tedy král: Přineste mi
meč. A když přinesli meč před krále,

25. Řekl: Rozdélte djeté živé
na dvě strany, a degte polowicy
gedné, a polowicy druhé.

26. Řekla pak žena, gegjž syn
byl živo, k králi: (nebo pohnula se
střeva gegj nad synem gegjmi) Prosým pane, degte gj djeté živé,
a nezabijegte ho. Kaproti ona:
no pravila: Uni mně ani tobě ač
není, ale bud rozdeleno.

27. Odpověděl král, a řekl: Deg:
te této nemluvnáčko živé, a ne:
bud zabito: nebo tato gest matka
geho.

28. Vlyssel tedy wesserem Iz:
rael saud, kterýž saudil král, a bál
se krále, vidje, že maudrost Boží
gest w něm k činění saudu.

* Za věc rudo.

Rapitola IV.

Sláwa království Salomaunova y
maudrost geho.

I. Kyl pak král Salomaun kralu:
gjcy nadewissni Izraelem:

2. A tato knížata, kterýž měl:
Azaryáss syn Sadoka kníče:

3. Elihoref a Abya synowé
Sysa písatí: Jozaffat syn Abylud
kanclíj:

4. Banajáss syn Jojady nad
wojskem: Sadok pak a Abiathar
kněží:

5. Azaryáss syn Eliáhan nad
těmi, kterýž stáli při králi: Šabud
syn Eliáhan kněz, přítel králu:

6. A Abysar vládat domu: a
Ador-

Adoniram syn Abda nad das němi.

7. Měl pak Salomaun dva nácte autedenjsků nadevším Izraeli, kteríž dávali potravu králi, v domu geho: nebo na gedenkaždý měsíc v roce, gedenkaždý potřebných všech posluhoval.

8. A tato (jsau) jména gegich: Benhur na hoře Efraim,

9. Bendekar v Makces, a v Salebim, a v Bersames, a v Elon, a v Bethan.

10. Benhesed v Aruboth: geho bylo Socho, a wssečka země Effer.

11. Benabinadab, gehož (byla) wssečka (fragina) Leffathdor, Cafeth dechu Salomaunovu měl za manželku.

12. Bana syn Ahylud zprawoval Chanak a Nageddo, v weſteren Besan, kterýž gest podle Sarthana pod Jezrahel, od Besan až do Abelmechula naproti Jekmean.

13. Bengaber v Ramoth Gasaad: měl Alwohyair syna Nazzasse v Galaad: ten vládl ve vši Fragine Urjob, kteráž gest v Bázan, sedesáti městy velikými, a ohrazenými zdmi, kteráž měla zámky medené.

14. Ahynadab syn Uddo vládl v Manaim.

15. Achymas v Leffchali: ale y on měl Basemath dechu Salomaunovu v manželstvu.

16. Baana, syn Husy, v User, a Baloth.

17. Jozaffat syn Farue, v Jesachar.

18. Semei syn Ela, v Benyamin.

19. Gaber syn Dry, v zemi Galaad, v zemi Sehona krále Amorhegského, a Oga krále Bázan, nadevšemi všem, kteréž byly v té zemi.

20. Júda a Izrael nescijinj, gáko písek městý v množstvě: gdouce, a pigice, a weselice se.

21. Salomaun pak byl v panství svém, mage wssečka králowství od řeky země filistýnské až k konciám Egiptským: obětujicých gemu daty, a slaužicých gemu po wssečky dny života geho.

22. Byl pak počtm Salomaun na každý den třidci kráci běli, a sedesáti kráci mauky,

23. Deset volů tučných, a dvacet volů pastevních, a sto stopců, fromé lowu gelenů, srn, a bůvolů a pravčwa vykmeného.

24. Kledo on držel wssečku fraginu, kteráž byla za řekou, od Chassa až do Gazar, v wssečky krále těch fragin: a měl pokog ze vši strany růkol.

25. V bydlil Júda a Izrael bezewšeho strachu, gedenkaždý pod vinným kmenem svým, a pod ſíkem svým, od Dan až do Bersabee, po wssečky dny Salomaunovy.

26. A měl Salomaun čtyřicet titisíc česli koňů vozných, a dvacet nácte tisíc gizdných.

27. A kmili ge strachu povíděnji králowi autedenjci: ale y potřebné věcy stolu krále Salomauna s velikau starostj dávali v čas su svém.

28. Gečmen také, a plewy Posním a horadům, donásseli na místo, kde byl král, wedlé vložení gini.

29. Dal také Bůh maudrost Šalomaunowi, a opatrnost přejíč mnohau, a širokost srdece, gako píšť, kterýž gest na běchu moříkem.

30. A předcházela maudrost Šalomauowa maudrost všechých východních, y Egypťských,

31. A byl maudřegssi než všichni lidé: maudřegssi než Ethan Ezechyel, a Heman, a Chalkol, a Darda, synové Nahol: a byl gmenowaný mezi všemi národy světov.

32. Umiloval také Šalomauun tři růžce příslowj: a bylo jí písni geho růžc a pet.

33. A miloval o dřívých, od cedru, kterýž gest na Libanu, až do Izopu, kterýž vychází z steny: a rozmiloval o horadec, y prasat, y zeměplazých, y rybach.

34. Y přicházeli ze všech národů k poslouchání maudrosti Šalomauowu, a od všech králů změ, kteříž slýseli maudrost geho.

Kapitola. V.

Šalomauun chrege stavěti chrám Boží včinil žinlavu e hramem. 13. Počer dělníků y auředníků, kteří při dřívě a kameni pracovali.

1. Pošlat také hram král Týřský služebníky své k Šalomauowu: nebo vslýssel, že ho pomazali za krále místo otce geho: nebo přijel Dawidu byl hram po všeckém čas.

2. Pošal pak Šalomauun k hramovi, řka:

3. Ty wiss wuli Dawida otce mho, a že nemohl vystavěti domu jménu Hospodina Boha svého pro války nastawagjich wůkol, dokudž nedal gich Hospodin pod paty noh geho.

4. Ulynj pak odpočinutj dal Hospodin Bůh můg mně vnuček: a nenj protivněka ani potéčnij zlého.

5. Pročež myslím stavěti chrám jménu Hospodina Boha mho: gasekž miloval Hospodin Dawidovi otce mému, řka: Syn twůr, kterež hož dám místo rebe na stolici twau, on vystaví dům jménu mému.

6. Rozkaž tedy, aby služebnícy twogi nasekali mi cedru z Libanu, a služebnícy mogi ač gšau s služebníky twýnn: nždu pak služebníků twých dám tobě, gafaužkoli požádáss: nebo wiss, že nenj v lidu mému muže, kterýžby vniel dřívě sekat, gako Sydonští.

7. Když tedy vslýssel hram slova Šalomauowa, zradoval se welmi, a řekl: Požehnaný Hospodin Bůh dnes, kterýž dal Dawidovi syna neymaudřegsího, nad lidem tímto welmi mnohým.

8. Y posal hram k Šalomauowu, řka: Slyssel sem kteříž koli věcy rozkázel sy mi: gá včinjm všechku wuli twau v dřívých cedrových, a gedlowých.

9. Služebnícy mogi založi ge z Libanu k mori: a gá spotřadám ge v moty na mori, (a dodám) k místu, které oznamíss mi: a přistavěti ge tam, a ty wezniess ge i a dás mně potřeby, aby dán byl pokrm domu mému.

10. Protož hram dával Šalomauowu dřívě cedrové, y dřívě gedlowé, wedlé všej wule geho.

11. Šalomauun pak dával hramovi, dwadseti růžec koců pšenice, k u pokrmu domu geho, a dwadseti metrů olege nejsilšího: tyto

tyto węcy dawał Szalomaun Hys
ramowi na gedenkazdy rok.

12. Dal také Hsopodin, manus
drost Szalomaunowi, gakoż mlu-
wil geniu: a byl pokog mezy Hys-
ramem a Szalomauncem, a včinili
obadwa smlauwu.

13. U wybral Král Szalomaun
dělníky ze wsscho Izraele, a byl
počet třiceti tisíc mužů.

14. U posylal gich na Liban
deset tisíců na každý měsíc po tři-
dě, tak aby dva měsíce byli w do-
mích swých: a Adonyram byl nad
takovým počtem.

15. U měl Szalomaun sedmde-
sát tisíc těch, kteříž běhemena nosy-
li, a osmdesáte tisíc kameníků na
hoře:

16. Bez autedníků, kteříž byli
nad každým dílem, w počtu tří
tisíce a čtyři sta, rozkazujících li-
du, a tém, kteříž dělali dílo.

17. U přikázal Král, aby wzaz-
li kameny veliké, kameny druhé,
k základu Chrámu, a otesali ge čtve-
rohranaté:

18. Kteréž obladili kamenicy
Szalomaunowi, a kamenicy Hys-
ramowi: Giblitssej pař připravos-
wali dějwí a kameny k stavění
domu.

Rapitola VI.

Wypisuje se způsob, wysokość, délka,
a širokość Chrámu Jeruzalemského,
Séńce w oltáke geho, w ozdoba toho
wsscho.

1. Stalo se tedy léta čtyřsteho
a osmdesáteho po wygiri
synů Izraelských z země Egypcké,
w čtvrtém léte, měsícy Žyo (tent
gest měsíc druhý) Království Szal-
omaunowa nad Izraelem, počal se
stavěti dům Hsopodinu.

2. Dům pak, kterýž stavěl Král
Szalomaun Hsopodinu, měl sseďes
sáre loktů na dýlkou, a dwadceri
loktů na sjiř, a třiceti loktů na
wcyjsku.

3. U synce byla před Chrámem
zdělji dwadceri loktů, podlé mistry
širokoſti Chrámu: a měla deset lo-
ktů na sjiř před twáří Chrámu.

4. U vdelal w Chrámě okna *
nakřivena.

5. U vzdělal při stěně Chrámo-
wé opaženj prken wůkol, na stě-
nách domu, okolo Chrámu, a Swa-
tyně swatých, a vdelal bohy wůkol.

6. ** Opaženj, které wespod
bylo, pět loket mělo na sjiř: a pro-
střední opaženj sseďest loket na sjiř:
a třetí opaženj sedm loket mage na
sjiř. Krámy pak položil w domě
wůkol zewnitř, aby newezeli we
zdech Chrámu.

7. Dům pak když se stavěl, z
kamenů oblagenyh, a hotowých
staven byl: a kladivo, a sekera, a
wsselicy nástrogowé železnj ne-
gsau slyssani w domě, když byl stas-
wen.

8. Dwére boku prostředního byz-
ly na prawé straně domu: a po
okrajkých schodek wstupowali
na prostřední ponebj, a od pro-
středního na třetí.

9. U wystawel dům, a dokon-
chal geg: přikryl také dům stropy
cedrowými.

10. U vdelal opaženj nadewojim
domem z wejsi pět loket, a při-
kryl dům dějwím cedrowým.

11. U stala se řec Hsopodino-
wa k Szalomaunowi, čkaucy:

12. Dům tento, kterýž stavíš,
gestliže budess choditi w přikáza-
ných mych, a činiti saudy mé, a
ostejz

ostříhati všech přikázaný mych, chodět v nich: vtordjm řec swau vobě, kterauž sem mluwil k Davidovi otcy twému.

13. A budu bydli v prostřed knu Izraelstých, a neopusím lidu mého Izraelstého.

14. Protož wystawél Šafanum dům, a dokonal geg.

15. A wystawél steny domu vnitř prkny cedrovými, od půdy domu až do vrchu stén, a až do stropu, příkyl dřívym cedrovým vnitř: a příkyl půdu domu prkny gedlowými.

16. A wystawél dvadci lofet k zadní straně chrámu opažený cedrová, a od půdy až do vrchůných (ponebj:) a vdelal vnitřní dům miska kde Bůh mluwj, v Swatyni svatých.

17. Čtyřiceti pač loftů byl sam chráni před dvěma miskami, kde Bůh mluwj.

18. A cedrem všeckem dům vnitř odjin byl mage vykražený a spogenj swá remeslné vdelana, a čezy wysedlé: všecky věcy cedrovými prtnami byly odiny: dokonče ani kamenem nemohl se ukázati v sieni.

19. Swatyni pač svatých v prostřed domu, v straně vnitřní vdelal, aby postavil tam Arku vmluvy Hospodinovou.

20. Swatyně pač svatých měla dvacet loftů na dýl, a dvacet loftů na slje, a dvacet loftů na weysa: a příkyl gi, a odil zlatem nejcistissim. Ale y oltář odil cedrem.

21. Dům také před Swatyni svatých příkyl zlatem nejcistissim, a přibil plechy hřeby zlatými,

22. A nic nebylo v chrámu, co by nebylo zlatem přikryto: Ale y celý oltář Swatyně svatých příkyl zlatem.

23. A vdelal v Swatyni svatých dva Cherubjny z dřívym olivového deset loftů zweysii.

24. Pět lofet křídlo Cherubjna gedno, a pět lofet křídlo Cherubjna druhé: to gest, deset lofet magice od konce křídla gednoho až do konce křídla druhého.

25. Desety také lofet byl Cherubijn druhý: v mjece rovné, a dýlo gedno bylo ve dvou Cherubijných,

26. To gest, vysokost měl gedden Cherubijn, desety loftů, a tolizek Cherubijn druhý.

27. Y postavil Cherubjny v prostřed chrámu vnitřního; roztahowali pak Cherubijnové křídla swá: a dotýkalo se křídlo gedno steny, a křídlo Cherubjna druhého dotýkalo se steny druhé: druhá pak křídla v prostřední straně chrámu vespolek se dotýkala.

28. Příkyl také Cherubjny zlatem.

29. A všecky steny chrámu wůkol wytýl rozličnými tyčinami a saustrem: a vdelal na nich Cherubjny, a palmy, a čezy rozličné, gako wysedlé z steny, a wycházegjci.

30. Ale y podlahu domu příkyl zlatem vnitř y zewnitř.

31. A kudy se vcházelo do Swatyně svatých vdelal dvířka z dřívym olivového, a podwoge pěs uhranaté.

32. A droge, dvěte z dřívym olivového: a wyrýl na nich čezy Cherubjnu, a způsoby palin, a tyztiny velmi wysedlé: a příkyl glezla.

zlatem: a přikryl tak Cherubijný gáko palmy, y giné wécy zlatem.

33. A kde se wcházelo do chrámu, vdelal podwoje z dříví olis wového čtverhranaté:

34. A dwoge dwére z dříví gedlového proti sobě: a oboge dwére byly dwogité, a spolu se držíce otvíraly se.

35. A wyril Cherubijný a palmy, a rytiny welmi wyseďle: a přikryl wsecky wécy plechy zlatým dílem čtverhranatým podlé prasidla.

36. A wystawel sýn wnitř třemi řady kamenů ohlazených, a gednjm řadem dříví cedrového.

37. Léta čtvrtého založen gest dům Hospodinu w měsýc říjno:

38. A w létu gedenáctém, měsýce Búl (tent gest měsýc osmý) dokonán gest dům we wseim dílu geho, a we wsech nádobách geho: a stavěl geg sedm let.

* wnitř porozšířená. ** pavlač.

Kapitola VII.

Ssalomaun wystawel sobě dům. 7. Tež saudnicy a dům dcerí faraonové. 13. Dal také srdce Hérama, do chrámu slíwají slapy mědenné, moke, y giná nádobí.

1. Dům pak swůj stavěl Ssalomaun třinácte let, a až k dokonání přivedl.

2. Wystavel také dům háge Libanského, sto loket z dýl, a paděsáte loket z říčej, a třicetiloket z weyssi: a čtyři sýně k procházkám mezy slapy cedrovými: nebo dříví cedrového natesal k sláupům.

3. A prvný cedrovými odslcesky strop, který čtyřiceti pěti slapy se zdříhal. Geden pak řad měl sláupů patnácte

4. Proti sobě wespolek postawených,

5. A naproti na sebe patřícých, rovným prostanstwym mezy slupy, a na sláupjich čtverhranaté dříví we wsech wécech sobě rovné.

6. A sýny sláupů wzdělal paděsáti loket na dýl, a třicetiloket na říčej: a druhau sýny w těži wětší sýnce: a slapy, a makowice na sláupach.

7. Sýny také trůnu, w kříž sand gest, vdelal: a přikryl dříví cedrovým od půdy až do stropku.

8. A domček, w křížem se dávalo se k sauzení, byl w prostřed sýnce, podobným dílem. Dům také vdelal dcerí faraonové (kterouž byl za manželku pogal Ssalomaun) takovým dílem, gáky y tuto sýny.

9. Wsecko z kamenů drážek, kříž podlé gáčhos pravidla a mity tak wnitř gáko zewnitř pislau řezáni byli: od gruntu až do vrchu říčej, a zewnitř až do sýne wětší.

10. Základové pak z kamenů drážek, kamenů velikých desíti, neb osmi loket.

11. A ze stropku kameny drážhé rovené mity cesáni byli, a posobné (dřív) z cedru.

12. A sýn wětší ofraublá, třech řadu z kamenů tesaných, a gednoho řadu z hoblowaného cedru: tež (bylo) y w sýni domu Hospodinova wnitř, a w sýni domu.

13. Poslal také král Ssalomaun, a wzał Hérama z Číru,

14. Sýna ženy wdomy z posolení kleschali, z otce Čířstého, řemeslnka díla z mědi, a plného moudrosti, a rozumnosli y všecky

k vydání

¶ vdelání wsselského džia z mědi. Vterýž když příssel k králi Šsalos maunovi, dělal wsselské džlo gicho.

15. Ž sformoval dva slaupy mědenné, osmnácti loket z weyssi slaup geden: a okolek dwanácti loket obklíčoval slaup obogj.

16. Také dvě makovice vdelal, kteréžby vstaveny byly na vrch slaupu, slité z mědi: pěti loket z weyssi makovice geden, a pěti loket z weyssi makovice druhá:

17. A gako na způsob syti, a čerézii k sobě wespolek dítomým džlemi sekáných. Obědwé makovice slaupu slité byly: sedmi rádu mřížky (byly) na makowicy geden, a sedimi (rádu) mřížky na makowicy druhé.

18. Ž dokonal slaupy, a dva rády wůkol gedenkaždé mřížky, aby přikryli makovice, kteréž byly na vrchu, zrnatých gablek: týmž způsobem vdelal y makowicy druhé.

19. Makovice pak, kteréž byly na vrchu slaupu, gako dílem liliowým vdelány byly w sýnci, čtyř loket.

20. A opět giné makovice na vrchu slaupu svrchu podlé nízky slaupu proti mřížkám: zrnatých pak gablek dvě sté rádu bylo wůkol makovice druhé.

21. A postavil dva slaupy w sýnci chrámowé: a když postavil slaup * pravý, nazval geg gménem Jachyn: podobně wyzdwihl slaup druhý, a nazval gméno gicho Booz.

22. A na vrchy slaupu džlo na způsob lilium postavil: Ž dokonáno gest džlo slaupu.

23. Vdelal také moře slité † desíti loket od (gednoho) frage až

do frage (druhého,) očrauhlé wůkol: pěti loket wysoko: gicho, a okolek třiceti loket obklíčoval ge wukol.

24. A tytina pod frageim obcházelá ge desyti lokty obklíčující moře: dva rády tytin prutowazných byli slití.

25. A slalo na dwanácti vějích, z nichž tři patřili k půlnoci, a tři k západu, a tři k poledni, a tři k východu: a moře nad nim svrchu bylo: gichžto zadkové vysíční vnitř střety byli.

26. Člunosti pak vnyvadla, byla třipalců: a frag gicho gako frag kařichu, a(neb)list naftitreného liliu: dva tisíce (měr) batů w se bralo.

27. A vdelal deset podstavků mědenných, čtyř loket vzdylj gedenkaždý podstavec, a čtyř loket z sítí, a tři loket z vycissi.

28. A to džlo podstavku, mezi tytinami bladké bylo: a tytiny mezi spogenjemi.

29. A mezi korunkami, a kostučkami, lwowé a wolowé a Chesrubinowé: a při spogenjeh podobně svrchu: a pod lucy a woly, gako čemeny z mědi wisýc.

30. A čtyři kola v gednoho každého podstavku, a nosy mědenné: a na čtyřech stranách gako raménka pod vnyvadlem slitá, proti sobě wespolek patříce.

31. Zdejdo také vnyvadla vnitř bylo na vrchu blawy: a což se zevnitř ukazovalo, bylo lokte gedenho wssesco očrauhlé, a spolu mělo půl druhého lokte: w vlech pak slaupu rozličné tytiny byly: a profíčkové mezi slaupy, čwez rohranati, ne očrauhli.

32. Čtyři také kola, kteréž w čtyř

čtyřech vhléb podstavku byla, při držela se sebe pod podstavkem: gedenko kolo mělo z weylji píldruhého loftu.

33. Taňová pať kola byla gázka bývají v woze: a mošy gegich, a ſpice, a laukoti, a piſty, wſecko (bylo) ſlitě.

34. Nebo y ta čtyři raménka na gedenkaždém vhlui podstavku gedenho, z téhož podstavku ſlita, a ſpogena byla.

35. Ula vrchu pať podstavku byla nějaká ořauhlošť na půl loftu, tak řemelne vdelaná, že vmywadlo ſrachu mohlo poſtaveno být, ma gicy ſvé tytiny a rozličná řezání z ſebe ſamé.

36. Wytýl rafé na dřách těch, kteréž byly z médi, a w vhléb Čertubjny, a lwy a palmy, gačku podobenſtví člověka ſtogičyho, že ne wyrýte ale přiložené wůkol ſe zdály.

37. Ula ten způsob včinil deſet podstavku, gedenho litij, y miſty, a rytí gedenostegného.

38. Vdelal rafé deſet vmywadel mědenných: čtyřidceri (mér) batů bralo w ſe vmywadlo gedeno, a bylo čtyři lofet: rafé gedenkaždé vmywadlo na gedenkaždém, ro geſt, na deſty podstavcích poſtavel.

39. A vſtanovil deſet podstavku, pět na pravé ſtraně chrámu, a pět na lewe: moře pať poſtavel na pravé ſtraně chrámu proti východu ku poledni.

40. Vdelal tedy ſyram fortifky, a miſty, a konwičky, a dokonal wſecko dílo Frále Šalomaua w chrámu Hospodinowu.

41. Slaupy dva, a prowázky

makovicné na makowice ſlaupů dva: a mřežování dwoge, aby přikryvalo dva prowázky, kteríž byli na vrchu ſlaupů.

42. A zrnatých gablek čtyři ſta na dwogim mřežování: dva i ady gablek zrnatých na gedenkaždém mřežování, k přikrytí prowázku makovic, kteríž byli na vrchu ſlaupů.

43. A podstavku deſet, a vnyz wadel deſet na podstavcích.

44. A moře gedeno, a wolū dveře náče pod mořem.

45. A fortifky, a miſty, a Konwičky. Wſecky nádoby, kteréž vdelal ſyram fráli Šalomauowu ** w domu Hospodinowu, z médi byly.

46. Ula polní ſtagine Jordánské ſluwal ge frál w gilowaté ſemi mezi Sochoř, a Sarehan.

47. Y poſtawil Šalomau wſecky nádoby: pro množſtví pať přijíſné nebylo wáhy médi.

48. Y vdelal Šalomau wſecky nádoby w domu Hospodinowu: oltář zlatý, y ſtůl, na kterémžby ſe kladli chlebowé předložení zlatý:

49. A ſwjcny zlaté, pět na pravice, a pět na levice, proti Swatyni ſwarých, z zlata čiſtěho: a gačku liliowé květy, a lampy ſrachu zlaté: a křeſťe zlaté,

50. Y ſtaudwe, y widlicky, y báne, y moždický, y kadičnice, z zlata neyciſſiſho: y ſtežege dveři domu vnitřního, Swatyně ſwarých, y dveři domu chrámu z zlata byly.

51. Y dokonal wſecko dílo, kteréž dělal Šalomau w domu Hospodinowu, a vnesl, které wěcy byl poſvětil Dawid otec geho, ſtěž bro

bro y zlato, y nádoby, a složil w počladech doinu Hospodinowa.

* Ta pravé straně. † Tak slaula nádoba nědělná, když vymřála je knězjm vdešaná. ** Do domu.

Kapitola VIII.

Dohrada chrámu. Arch Boží wnešna do chrámu. Mlha geg naplnila. Salomaun dal poichnání lidu. 15. Salomaun modlit je Bohu. 6c. Weli počet oběti Pánu Bohu obětowaných.

1. Tehdy shromáždili se wissi cíni Starší Izraelští s knězaty pokolenj, y wudecowé čeleď synů Izraelštých, k králi Salomaunu do Jeruzaléma: aby přinesli Archu vmluvy Hospodinovy, z města Dawidova, to gest, z Syonu.

2. Y sessel se k králi Salomaunu weskeren Izrael měsýce Ethanym, w den slavný: ten gest, měsýc sedmý.

3. A přišli wissici starí z Izraela, a nesli Archu knězji,

4. A nesli Archu Hospodinovu, y stánek vmluvy, y wissecky nádoby Swatyně, které byly w stánku: a nesli ge knězji a Lewitové.

5. Král pak Salomaun, a wissedlo ninožství Izraelšté, kteréž se bylo sesslo k němu, slo s ním před Archau, a obětovali owoce a voly bez ceny a počtu.

6. A wnesli knězji Archu vmluvy Hospodinovy na místo gegi, na místo chrámu, kde Bůh mluví, do Swatyně svatých, pod křídla Chetubijná.

7. Poněvadž Chetubijnové vzráhli křídla nad místem Archy, a přikryvali Archu, a sochoty gesji svatého.

8. A když vyškali sochotové, a vkaždali se * svatého ge- gich wen z Swatyně před místem, kde Bůh mluví, nevkaždali se vjce zevnitř, kterýž ruke tam byly až do dnešního dne.

9. W Arché pak nebylo (nic) giného než dvě dsky kamenné, kteréž byl složil w nj Ulogžiš na horeb, když včinil Hospodin vmluvu s syny Izraelštými, když vyčázel i země Egyptské.

10. Stalo se pak, když vyšli knězji z Swatyně, mlha naplnila dům Hospodinu:

11. A nemohli knězji stéti, a posluhovati pro mlhu: nebo byla naplnila sláva Hospodinova dům Hospodinu.

12. Tehdáž řekl Salomaun: Hospo i řekl, že bude přebývat ve měze.

13. Starége wystawěl sem dům k přibýtku tvému, nejpravěgslí stolice tvou na wěky.

14. Y obrátil král tvář swou, a dal poichnání woli Čírkvi Izraelšté: nebo wissecká Čírkev Izraelštá stála.

15. Y řekl Salomaun: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelštý kterýž mluvil vsty svými k Dawidovi otec mému, a w rukou jeho dofonal, řek:

16. Odcdne, kteréhož sem vywedl lid svůj Izraelštý z Egypta, nevyvolil sem města ze všech pokolenj Izraelštých, aby wystaven byl dům, a bylo jméno mé tam: ale vyvolil sem Dawida, aby byl nad lidem mým Izraelštým.

17. Y řekl Dawid otec mých staréci dům jménu Hospodina Božího Izraelštého:

18. A řekl Hospodin k Davidovi: Otcy mému: že sy myslil v srdci svém slavěti dům gmienu mému, dobré sy včinil, to samo v srdci přemysluge.

19. Ale wssak ty newystawissem domu, ale syn twůr, kterýž wygde z beder twých, onť wysiąw dům gmienu mému.

20. Vtwrdil Hospodin řec svau, kterauž mluwil: y stál sem za Dawida otce svého, a sedél sem na trůnu Izraelském, gafóz mluwil Hospodin: a wystawel sem dům gmienu Hospodina Boha Izraelského.

21. A vstanowil sem tam místo Arsse, w kteréž vmluwa Hospodinowa gest, kterauž včinil s otcy nassimi, když wyssi z země Egyptské.

22. Stál pak Salomiaun před oltářem Hospodinovým před obližcégem shromážděnij Izraelského, a roztáhl ruce své k nebi,

23. A řekl: Hospodine Bože Izraelský, nenj rovnicho tobě Bože na nebi svrchu, a na zemi dole: kterýž ostříháš vmluvy a milosrdenství služebníkům svým, kteříž chodí před tebou w celém srdci svém.

24. Kterýž sy ostříhal služebníku svému Dawidovi otcy mému, které wécy mluwil sy geniu: všly mluvili sy, a rukama dokonal sy, gafóz tento den dokazuge.

25. Klynj tedy Hospodine Bože Izraelský, zachoweg služebníku svému Dawidovi otcy mému wécy, kterýž sy mluwil geniu, i kažebodk odgat z tebe muž předemnau, kterýžby sedél na trůnu Izraelském: wssak tak gestliže

ostříhati budau synowé twogi cestly své, aby chodili předemnau, gafó sy ty chodil před obližcégem mým.

26. A nynj Hospodinc Bože Izraelský, at̄ sau vpceněna slova twá, kteráž sy mluwil služebníku svému Dawidovi, otcy mému.

27. Což tedy demijwati se máme, že w prawdě Boh bydlj na zemi z nebo gestliže nebe, a nebesa nebes rebe obschauti nemohau, čím méně dům tento, kterýž sem wystawel z

28. Ale wzhlédni k modlitbě služebníka svého, a k prosbám geho, Hospodine Boże můg: flyša chwálu a modlitbu, kterauž služebník twůr modlji se dnes před tebou:

29. Aby byly oči twé otevřené na dům tento w nocy y ve dne: na dům, o kterémž sy řekl: Bude gmceno mé tam: aby wyslyssel modlitbu, kterauž modlji se na místě tomto k tobě služebník twůr.

30. Aby wyslyssel prosbu služebníka svého, y lidu svého Izraelského, začkoli prosyti budau na místě tomto, a wyslyssis w místě přibytku svého w nebi, a když wyslyssis, milostiw budess.

31. Zbřess li člověk proti bližnjímu svému, a budeli mjeti něgasau přisahu, kteraužby držán byl zařázaný: a přigdeli pro přisahu před oltář twůr do domu twého,

32. Ty wyslyssis w nebi: A včiniss, a souditi budess služebníky své, odsudě bezbožného, a odsplatě cestu geho na hlavu geho, a ospravedlnuge spravedlivého, a odplacuge geniu wedlé spravedlnosti geho.

33. Gestliže všecké lid twůr Izrael-

raelšký před nepřátely svými (že žhřessi tobě) a činje pokání, a wyznáwajice gméno twé, přigdau, a modliti se budau, a prosyti tebe budau w domiu tomto:

34. Wyslyss w nebi, a odpoš hřich lidu svého Izraelského, a vvedejs ge zase do země, ktereauž sy dal otcum gegich.

35. Gestlije zavčino bude nesbe, a nebude priseti děstí pro hřichy gegich, a modlje se na místě tomto, pokání činiti budau gménu twému, a gestlije od hřichů svých odvráti se pro krápenj swé:

36. Wyslyss ge w nebi, a odpoš hřichy služebníků svých, a lidu svého Izraelského; a vkaž gime cestu dobrav, po kteréžby chodili, a deg děstí na zemi swau, kterauž sy dal lidu swému k voládnutí.

37. Gestlije hlad wznikne na zemi, aneb mor, aneb nařazené povětří, aneb rez, aneb kobylka, aneb potušení aurod zemských, a řaužiti geg bude nepřítel geho oblehna brány geho, wsseliká rána, wsseliká nemoc,

38. Wsseliké zločenství, a proklínání, kteréžby se přihodilo wsselikému člověku z lidu twého Izraelského: gestlije kdo pozná ránu srdce svého, a rozestře ruce své w domiu tomto,

39. Ty wyslyss w nebi w místě přebývání svého, a sinilugeske, a včiniss, abys dal gednomu každému wedlé wssich cest geho, gakoz vztiss srdce geho (nebo ty mäss sám srdce wssich synů lidstvých)

40. Aby se báli tebe po wssledy dni, w kterých živoi sas na twáři země, kterauž sy dal otcum naším.

41. K tomu y cyzozemec, kteříž není z lidu twého Izraelského; když přigde z země daleké pro gméno twé (nebo slyšano bude gméno twé velike, a ruka twá sylná, a rameno twé

42. Wztažné, wssudy) když tedy přigde, a modliti se bude na tomto místě,

43. Ty wyslyss w nebi, na obloze přibytíku twého, a včiniss wssich wěcy, za které bude wzyvat tebe cyzozemec: aby se včilt wssichni národowé země báti se gména twého, gako lid twág Izraelšký, a zkusyli, že gméno twé wzywáno gest nad domem tjinto, kterýž sem wystawěl.

44. Gestlije wycgde lid twág na wognu proti nepřetlum stěni, cestau, kanižkoli possleso ge, možditi se budau tobě proti cestě města, kteréž sy wtywolil, a proti domu, kterýž sem wystawěl gineu twému,

45. A wyslyss w nebi moždity gegich, a prosby gegich, a včiniss sand gegich.

46. Gestlije pak žhřessi tobě (nebo není člověk, kterýžby nežhřessil,) a rozhněwage se wydáss ge nepřatelum gegich, a gatj budau wedeni do země nepřatelské daleko, nebo blízko:

47. A budauli činiti pokání w srdci svém na místě zagetj, a obráztiče se budauli prosyti tebe w zagetj svém, rkauce: žhřessili sme, neprávě sme činili, bezbožně sme činili:

48. A navrátjli se k tobě w celém srdci svém, a w celé dusi své, w zemi nepřatela svých, do které gatj wedeni budau: a budauli se modliti tobě proti cestě země své,

swé, kteraz sy dal otcum gegich, a mesta, kteraz sy wywolil, a chranu, kteraz sem wylawel ginenu twemu:

49. Wyslyssis ro nebi, na pecownem trunu twem, modlitby gegich, a prosby gegich, a vciniss saud gegich:

50. A siniluges se nad lidem swym, kteryz zhressil tobé, a nazdewsem i cprawostini gegich, ktere rymiz prestaupili proti tobé: a dás milosedeni wj před temi, ktere tři ge zagaré mjet budau, aby se smilowali nad nimi.

51. Ulebo lid twug gest, a deditcwo twé, kteraz sy wywedl z země Egipské, z prostredku pecy železne.

52. Aby byly oči twé otewřené k modlitbě služebníka twého, a lizu twoho Izraelstého, a abys wyflytel ge we wjach wécech, za kteraz wzywati budau tebe.

53. Ulebo ty oddelil sy ge sobe za deditcwo odwsech nérodů země, gakož sy mluwil sreže Moggjisse služebníka swého, když sy wywedl otce nasse z Egypa, Pane Bože.

54. Stalo se pak, když dokonal Salomaun, modle se hospodinu wssku modlitbu, a prosbu tuu, wstal ** od oblicege oltáře hospodinova: nebo byl klekl na obogi kolenou na zemi, a ruce byl roztahowal k nebi.

55. Stál tedy a dobročečil wssku ohromížděni Izraelstému hlasem welikým, řka:

56. Požehnaný hospodin, ktere ryz dal odpočinutí ldu swému Izraelstému, wedlé wssch wéch, kteraz mluwil: nevpadla ani gedna řec ze wssch dobrých wéch, kteraz mluwil sreže Moggjisse služebníka swého.

57. Budíz hospodin Buh náss o námi, gako byl s otcy nassimi, neopausége náš, ani zamijage.

58. Ale et naklonj srdece nassc k sobe, abyhom chodili po wssch cestách geho, a ostřihali přikázani geho, a posvátných obýcegiu geho, a saudu, kteréžkoli přikázal otcum nassim.

59. A ak gsau řeči mé tyto, kteryz miž sem se modlil před hospodinem, přiblížujicý se k hospodinu Bohu nassimu dnem y nocý, aby včinil saud služebníku swému, y lidi swemu Izraelstému po wsscky dni:

60. Aby wédeli wssickni národné země, že hospodin sam gest Buh, a nenj wjce kromě geho.

61. Budíz také srdece nassc doskonale s hospodinem Bohem nassim, abyhom chodili w ustanovenij geho, a ostřihali přikázani geho, gako y dnes.

62. Protož král, a wesskeren Izrael s njm, obětowali oběti před hospodinom.

63. Y nabil Salomaun oběti pokogných, kteraz obětowal hospodinu, wolù dwadceri dwa tisýce, a owecko dwadceri tisýcu: a posvětil chrámu hospodinowa král y synove Izraelssi.

64. W ten den posvětil král prostredku syné, kteraz byla před domem hospodinovým: nebo včinil tam obět zápalnou, a obět posvátnou, a tuž oběti pokogných: nebo oltář měděnný, kteraz byl před hospodinem, mensa byl, a nemohl přijiti oběti zápalné, a oběti posvátné, a tuž oběti pokogných.

65. Vdělal tedy Salomaun w ten čas slavnost welikau, a wesskeren Izrael s njm, množství weliké od wgitj Emath, až do póku

Fu Egypštěho, před Hospodinem Bohem naším, sedm dnj, a sedm dnj, to gest čtrnácte dnj.

66. A w den ostmý propustil lidí: kteříž dobročejce králi, sli do svých obydlí radují se, a s veselým sedcem pro všecky dobré věcy, kteréž byl včinil Hospodin Davídovi služebníku svému, a Izraelovi lidu svému.

* Koncové. ** Od otců.

Kapitola IX.

Podruhé ukázal se Boh Salomau:nowi, a poručil mu svá přikázání plnit. 11. Salomaun dal králi Sýramovi dvacetci měst. 17. Vystavěl nová města, některé národy vvedl sobě pod plac. 3. Díl zlato každoročně dostával.

1. **S**halo se pak, když dokonal Salomaun stavění domu Hospodinova, a stavění králowství, y všecko, což byl žádal, a chrl vydělati,

2. Ukázal se mu Hospodin po druhé, gáto byl se ukázal jemu w Gabaon.

3. Y řekl Hospodin k němu: Wyfyszel sem modlitbu twau, a prochu twau, kterouž sy se modlil předemnau: posvětil sem domu toho, kterýž sy vystavěl, abyž položil gméno své tam na věky, a budou oči mé, a sedce mé tam po všecky dny.

4. Ty také gestliže choditi budete předemnau, gáto chodil otec twug, w správnosti sedce, a w spravedlnosti: a včinissli všecky věcy, kteréž sem přikázal tobě, a žákonem vstanovené věcy mé, a soudy mé zadovássli;

5. Postavim trůn království tvého nad Izraelem na věky, gátož sem miluval Davídovi otcy tvému, řka: Klebudeš odgat muž

z rodu tvého od trůnu Izraelého.

6. Gestliže pak odvratěném odsírájte se w y synové wasi, nesnásledujíce mne, ani neostříbagjice přikázaj mých, a posvátných obyčegů mých, kteréž sem předložil vám, ale oddegdete, a ctiti budete bohy cyzých, a budete se planeti gím:

7. Oddegmu Izraeli ze svých k země, kterouž sem dal gím: a chrlám, kteréhož sem posvětil gménnu svému, za svého od obličege svého, a bude Izrael w přísluší, a w rozprávku všem národům.

8. A dům tento bude fu příkladu: všecky kdož půgde strzeň, vžásne se, a řípeli bude, a řekne: Proč včinil Hospodin tak zemi této, a domu tomuto?

9. V odpovědi: že opustili Hospodina Boha svého, kterýž wywěl otce gegich z země Egypště, a následovali bohů cyzých, a klasněli se gím, a ctili ge: proto vvedl Hospodin na ně všecko zlé toto.

10. Když se pak vyplnilo let dvacetci, gátož byl vystavěl Salomaun dva domy, to gest dům Hospodinuv, a dům králowství,

11. (Kdyžto Sýram král Týrský dával Salomaunu dřívěj cedrové, a gedlowé, y zlato po dlé všechno což potřebí měl) tehdy Salomaun dal Sýramovi dvacetci měst w zemi Galilejské.

12. Y wyfyl Sýram z Týru, aby viděl města, kteráž byl dal jemu Salomaun, a neljbla se jemu,

13. Y řekl: Taliž gšau města, kteráž dal sy mi, bratře? Y nazval ge zemí Chabul, až do dne tohoto.

14. Pošal také Šáram k králi Šafáru i maunu i sto dvacet cenz tneiù zlata.

15. Tato gest summa nákladu, kterouž * obětoval král Šalamoun k stavění domu Hospodinova, a domu svého, a Kláro, y ždi Jeruzalemské, a Heser, a Klájeddo, a Gázer.

16. Žárao král Egyptský vstoupil, a dobyl Gázer, a vypálil ge ohněm, a Chananejského, kterýž bydlil v městě, zabil, a dal ge za věno dceri své manželce Šalamounovi.

17. Vystavěl tedy Šalamoun Gázer, a Bechoron doležíli,

18. A Baalah, a Palmiru v zemi pausce,

19. Y všecká městečka, kteráž k němu náležela, a byla bez zdi, ohradil, y města vozů, y města jezdci, a cožkoli genu se libilo, aby vystavěl v Jeruzalémě, a na Libanu, y ve vší zemí moc své.

20. Vysoký lid, kterýž byl požádán z Amorhegských, a Heshegských, a Jerezegských, a Heswegských, a Gebuzegských, kteříž negsau z synů Izraelských:

21. Těch syny, kterýž byli požádali v zemi, kterých totiž nezmohli synové Izraelští vyhledat: veden Šalamoun pod plátkem, až do dne tohoto.

22. Z synů pak Izraelských nevstanovil Šalamoun, aby nelze slavil, ale byli muži bogowinyci, a služebnici jeho, a knížata, a vůdcové, a vrádnicy nad vozy, a nad koňmi.

23. Bylo pak knížat nad všechny díly Šalamounovými předsazených pět set padesátko, kterýž

měli poddaný lid, a v vstanovených dílech rozřazovali.

24. Dcera pak Žáraonova vstoupila z města Davidova do domu svého, kterýž byl vystavěn Šalamoun: tehdyž vystavěl Kláro.

25. Obětoval také Šalamoun čtrnáct na gedenkazdý rok oběti zápalné, y pokogné oběti, na oltáři, kterýž byl vystavěn Hospodinu, a pánil vonné věcy před Hospodinem: y dokonán gest chráni.

26. Vládcel také množství lodí krále Šalamoun v Asyongáber, kteréž gest podle Alath na břehu moře četvencové v zemi Izraelské.

27. A pošal Šáram na těch lodech služebníky své muže plavce, a vinclé na moři, s služebníky Šalamounovými.

28. Kterýžto když přišli do Ossit, vždyž se odvíd zlata čtyři sta dvacet centnéřů, přivezli k králi Šalamounovi.
† všechnu, neurodnau. * vyneslo.

Rapitola X.

Příjezd královny Sabegské: 14. Všechni a sláva Šalamounova.

1. Ale y královna Sába, všly scesti povést Šalamounovu ve jménu Hospodinovu, přišla zkušet bo v pohádkách.

2. A všedostí do Jeruzaléma s mnohým zášupem, a zbožím, všechny nesoucými vonné věcy, a zlato nesčistné přišla, a kameny dráhé, přišla k králi Šalamounovi, a milovala genu všechny věcy, kterýž měla v srdci svém.

3. Y navčil gi Šalamoun všechny

wsechňem slovum, kteréž byla předložila: nebyla řec, kteréby krále i:gná býti mohla, a neodporudělby gij.

4. Vidauc pak králowna Sába wsecku maudrost Šsalomaunowu, y dům kteréž byl vystavěl,

5. Y pokrmy stolu geho, y přibýf služebníků, y počadky při sbuhugjicých, y rauha gegich, y římkýře, y oběti zápalné, kteréž větovat w domu hospodinowu: neměla vjce duha.

6. Y řekla k králi: Prawát gest řec, kteranž sem slyssela w zemi své,

7. O řecích twých, a o maudrošti twé: a newěrila sem vyzprawugjicým mně: až sem sama přissla, a videlala očima střýma, a zkušilka, že polovice nebyla mi eznámena: wětší gest maudrost, a storkové twogi, nežli powěst, kteřavž sem slyssela.

8. Blahoslawenj mužj twogi, a blahoslawenj služebnícy twogi, kteřiž stogj před tebanu vždycky, a slyssi maudrost twau.

9. Budiž Hospodin Bůh twůg požehnaný, genuž sy se zaljibil, a posadil tebe na trůn Izraelstý, protože žamiloval Hospodin Izrael na věky, a vstanowil tebe králem, abyš činil saud a spravedlnost.

10. Dala tedy králi sto dvacet centenérů zlata, a wonných věců přilis mnoho, y kamenj dráhē: negsau vjce přineseny wonné věcy tak mnohé, gako ty, kteřež dala králowna Sába králi Šsalomaunowi.

11. (Ale y lodi Hýramowé, kteréž nesly zlato z Offit, přinesly z Offit dřívij Thynowých přilis mnoho, a kamenj dráhē.

12. Y nadělal král z dřívij Thyinowých zábradel domu hospodinowa, a domu králowa, a harf a lauten zpěvákum: negsau přinesena taková dřívij Thynowá, ani vídna až do dnešního dne).

13. Král pak Šsalomaun dal králowné Sába wsecky věcy, kteréž chýla, a žádala od něho: Krozmě těch věcy, kteréž byl gij dobrovolně dal datem královstým. Kteráž navrátila se, a odesla do zemi své s služebníky svými.

14. Byla pak věcha zlata, kteréž se přinášelo Šsalomaunovi na každý rok, sest set sedesátc sest centenérů zlata:

15. Krom toho, kteréž přinášeli muži, kteřiž byli nad cly, a kupcy, a vossični sspartné věcy prozدawagjicý, y vossični králové Arabskij, a weywodowé zemi.

16. Vdělal také král Šsalomaun dvě stě sestřtu z zlata nezčistějho, sest set lotů zlata dal na plechy sestřtu gednoho:

17. A tři sta pukljiců z zlata * zkoušeného: tři sta lotů zlata geden puklj puklyvali: y složil gec král w domu lcsu Libanskeho.

18. Vdělal také král Šsalomaun trůn z kosti slonovité rezily: a obložil geg zlateni škvárcým přilis,

19. Kteréž měl sest stupňů: a vrch trůnu okrauhly byl na straně žadnij: a dvě ruce z obou stran držíce stolicy: a dva lwové stáli podlé každé ruky.

20. A dwanácte lwícků stogjicých na sestri stupňů z obou stran: všež vdeláno takové djlo we wsech královstvijch.

21. Ale y wosiecky nádoby, z nichž pigjwal král Salomaun, byly zlaté: a wšeliké nádobj domu Iesu Libanského (hyle) z zlata nez čistého: nebylo stříbro, aniž se za něgakau cenu výjilo ve dnech Salomaunových,

22. Nebo lodí královoy přes moje s lodjmi hýramovými gez dnau ve třech letech sly do Charsys, přinášejce odvud zlato a stříbro, a zuby slonowé, a opice, a páry.

23. Zveleben gest tedy král Salomaun nad wisecky krále zmí, bohatství, a maudrosti.

24. A wisecka země žádala twář Salomaunovu (wideti), aby slyšela maudrost geho, kterauž byl dal Bůh v řídce geho.

25. A gedenkaždý přinášeli gemu dary, nádoby stříbrné a zlaté, roucha, a zbroj bogorownau, ruké wonné wécy, a koné, y mezky na každý rok.

26. Y ohromáždil Salomaun wozy, a gerdce, a měl tisíc čtyři sta vozů, a dvacet tisíc gezdci: a rozsádil ge do měst hrazených, a s králem v Jeruzalémě.

27. A včinil, že tak veliká byla hognost stříbra v Jeruzalémě, gak veliká (gest) y kameny: a cedru dal množství gako placných řík, kterij se rodí na polích.

28. A wywedeni bývali koné Salomaunovi z Egypta, a z Boa.

29. Nebo kupy králowstři byly powali z Boa, a za ustanovené penize přiwodili.

30. Wycházela pak spěch čtyř konů z Egypta za řest set lotů stříbra, a kůň za sto padesáte. A na ten způsob wšickni králové

Hethegssti, a Syrssi koně prodávali.

* Rýzého.

Kapitola XI.

Salomaunovo odvrácení se od Boha. 9. Přetivujc, 43. y kare geko.

1. Král pak Salomaun zamíloval ženy cyzozemky innohe, dceru ruké faraonovu, a Moabské, a Ammonyské, Idumejské, a Sydonské, a Hethegské:

2. Ú národů, o kterých řekl Hospodin synům Izraelským: Utečeš gdete k nim, ani z nich neviegdaš k wasim: nebo giste odvrátí srdce wasse, abyste následovali bohům gegich. S těmí tedy spogen byl Salomaun velmi vraucným milováním.

3. A měl žen jako královen sedm set, a ženin tři sta: a odvrátily ženy řídce geho.

4. A když giz byl starý, načaz ženo gest řídce geho říz ženy, aby následoval bohu cyzýf: aniž bylo řídce geho dokonalé s Hospodinem Bohem svým, gako řídce Dawida otce geho.

5. Ale cti Salomaun Astarsku bohyni Sydonskýf, a Moloch modlu Ammonyskýf.

6. Y včinil Salomaun, což se neljivilo před Hospodinem, a nesnapnil, aby následoval Hospodina, gako Dawid otce geho.

7. Čehdóž vystavěl Salomaun chrám Chamos modle Moabské, na hoře, kteráž gest proti Jeruzalému, a Moloch modle synů Ammon.

8. A na ten způsob vdelal wšem ženám svým cyzozemkám, kteréž pálily kadidlo, a obětovaly bohům svým.

9. Protož rozhněval se Hospodin na Salomauna, že odteráčena byl mysl geho od Hospodina Boha Izraelstého, kterýž byl se vkládalu gemu podrobné,

10. A přikázal o tom slowu, aby nenásledoval bohů cizých: a neschíhal, které věci byl přikázal gemu Hospodin.

11. Řekl tedy Hospodin Salomaunovi: že sy měl to v sebe, neschíhal sy vmluvy mé, a přišly jsou mých, kteráž sem přikázal tobě, rozhněna rozdělím království své, a dám ge služebníku tvému.

12. Ale vossak za dnů tvých nečinim, pro Davida otce tvého: z ruky syna tvého rozhněnu ge,

13. Aniž celeho království odemru, ale pokolení gedno dám synu tvému pro Davida služebníku mého, a pro Jeruzalem, kterýž sem vywojil.

14. Vzbudil pak Hospodin protivníka Salomaimovi, Adada Dumegstého, z semene královského, kterýž byl v Edom.

15. Ktěbo když byl Dawid v Idumci, a byl vystaupil Joab kníže wojska, k pochování těch, kteříž byli zmordowáni, a pobil vossak do mužstva pohlawí v Idumci,

16. Ktěbo řest měsíců tam se zdržoval Joab, y wsecken Izrael, dokudž nezmordowal wseho mužstva pohlawí v Idumei)

17. Řekl Adad sám, a muži Dumegstí ž služebníků otce geho s ním, aby vespel do Egypta: byl pak Adad pachole malíček.

18. A když vstali z Madyan, přesli do Sáran, a vzali s sebou muže z Sáran, a vespeli do Egypta:

pta k faraonovi králi Egyptskému: kterýž dal gemu dům, a počtmě vstanovil, a zemi vykázal.

19. Y nalezl Adad milost před faraonem velikau, tak že dal gemu za manželku, sestru vlastní manželky své Taffnes králowny.

20. Y potodila gemu sestra Taffnes Genubathá syna, a krmila ho Taffnes v domu faraonovu: a byl Genubath přebývajíc v faraona s syny geho.

21. A když vlyssel Adad v Egyptě, že vznul Dawid s orci svými, a vůči Joab kníže wojska, řekl faraonovi: Propust mne, ač gdu do země své.

22. Y řekl gemu farao: Y které věci se tobě v mne nedostává, abys hledal gjeti do země své: ale on odpověděl: Žádné: ale prosým tebe, abys propustil mne.

23. Vzbudil také gemu Bůh protivníka Razona syna Eliadova, kterýž byl vrek od Adarejezra krále Soba pána svého:

24. A shromáždil proti němu muže, a včiněn gest knížetem drážbů když mordowal ge Dawid: a odessli do Damassku, a bydlili tam, a vstanovili ho králem v Damassku,

25. Y byl protivníkem Izraelowým po všecky dny Salomaunovy: a toto gest zlé Adadowo, a nenávist proti Izraelovi, y králowal v Syrii.

26. Jerobeam také syn klabath Effrathegsky, z Sareda, služebník Salomaunu, gehožto matka byla ginénem Sarwa, žena vdová, pozdwihl ruky proti králi.

27. A toto gest přejina zprostřenij

riwenj se gemu, že Salomaun byz si avel Mello, a stowal propast mešia Dawida otce swego.

23. Byl pak Jeroboam muž silný, a mocný: a wida Salomann mládence dobré povahy, a pilného, byl ho vstanowil auctednijsem nad platy wsscho domu Jozeffowa.

24. Stalo se tedy w ten čas, že Jeroboam wyssel z Jeruzaléma, a nassel geg Ahyás Salonytský Protok na cestě gsa odjin pláštěm nowýni: byli pak dva tolík na poli.

25. Vrgaro Ahyás pláště swug nowý, kteryinž přikryt byl, rozhthal (bez) na dwanácte kusů.

26. A řekl k Jeroboamovi: Wezmi sobě deset kusů: nebo tyto wécy pravoj Hospodin Bůh Izraelstý: Hle gá roztrdu knálosti z ruky Salomaunovy, a dám toz bě desatero pokolení.

27. Gedno pak pokolení zůstaz ne gemu, pro služebníka mého Dawida, a Jeruzalém město, kteréž sem wywolil ze všech pokolení Izraelstých:

28. Protože opustil mne, a planěl se Ultare bohyni Sydonstýf, a Chamos bohu Moabstému, a Moloch bohu synů Ammon: a nedodil po cestách mých, aby či nil spravedlnost předemnau, a přikázani má, a saudy, gako Dawid otce geho.

29. Aniž odegmu wsscho Fráslorovství z ruky geho, ale wúdcem položím ho po wssecty dny života geho, pro Dawida služebníka mého, kteréhož sem wywolil, kteryž oříhal přikázani mých, a vstanovenj mých.

30. Odegmu pak knálosti

z ruky syna geho, a dám tobě desatero pokolení:

31. Synu pak geho dám pokolení gedno, aby zůstala swjce Dawidovi služebníku mému po wssecty dny předemnau w Jeruzalémě mě měsíč, kteréž sem wywolil, aby bylo gmeno mé tam.

32. Čebe pak wczemu, a Fráslorati budoso nadewssemi wécmi, kterých žádá dusse twá, a budess králem nad Izraelem.

33. Gestliže tedy vposlechnes wssach wécy, kteréž přikáži tobě, a budessli choditi po cestách mých, a včinissli což pravého gest předemnau, ostřihage vstanovenj mých, a přikázani mých: gako vči nil Dawid služebník můg: budu s tebou, a wzdélám tobě dům věrný, gako sem wzdělal Dawid dům, a dám tobě Izraele:

34. A trápiti budu semeno Dawidovo pro to, ale wssak ne po wssecty dny.

35. Chťel tedy Salomaun zabití Jeroboama: kteryž vstal, a vtekl do Egypta k Sesákovi králi Egyptskému, a byl w Egyptě, až do smrti Salomaunovy.

36. Ostatk pak slou Salomanno wých, a wssecty wécy, kterež včinil, a maďrost geho: hle wssecty wécy psány sau w knize sloudné Salomanno wých.

37. Dnú pak, w nichž královat Salomaun w Jeruzalémě nadewssim Izraelem, gest čtyřiceti let.

38. V osm Salomaun s otcem svými, a pochowán gest w městě Dawida otce swého, a královat Roboam syn geho místo něho.

Kapitola XII.

Království ro sinci Šalomauové
vedené. 26. Jeroboam věněn gis
hálem nad desaterým pokolením Izraels
kem, vzdal dvě telat k modlárstvu.

1. Vrissel pak Roboam do Sý
chem: nebo tam byl shr
nájděn wsecken Izrael k všianos
tenj geho za krále.

2. Ale Jeroboam syn Klábat,
když gesíře byl ro Egiptě poběhlý
a twáti krále Šalomauva, vslý
škou o sinci geho, navrátil se z
Egipta.

3. Y postali, a povolali ho:
Přissel tedy Jeroboam, y wsecko
množství Izraelsté, a mluwili k
Roboamovi, tkauec:

4. Otec twůr pětadvádět gho
vložil na nás: ty tedy nyní vmenis
malicíře z panování orce svého
pětadváděho, a ze gha pětadváděho
kteréž vložil na nás, a budeme
slaužiti tebě.

5. Kterýžto řekl gis: Edete
az do třetího dne, a navrakte se
ke mně. A když odssel lid,

6. Všel w radu krále Roboam
s Staršími, kteříž stávali před
Šalomauvem otcem geho, když
gesíře žito byl, a řekl: Kteran dá
wáte mi radu, abych odpověděl
lidu tomuto?

7. Kterýžto řekli gis: Gest
liže dnes vposlechnes lidu rohoto,
a slaužiti budess, a prosbě ge
gich postaupíss, a budessli mluwiz
ti k nim slova mékká, budau tobě
služebnícy po wsecky dny.

8. Kterýž opustil radu Starců,
kteříž byli dali gis, a povolal
mládenců, kteříž výchováni byli
s ním, a říčli před ním,

9. A řekl k nim: Kteran mi
dáwáte radu, abych odpověděl liz

du tomuto, kterýž řekli mi: Lež
čegsí včin gho, kterež vložil otec
twůr na nás?

10. Y řekli gis mládency,
kterýž výchováni byli s ním: Tak
to mluwiti budess lidu tomuto,
kterýž mluwili k tobě, tkauec: Otec
twůr ztjzil gho nasse, ty polehlé
nám. Tako mluwiti budess k
nim: Kleymensij prst můg gest
clustsí, nežli hřbet otce mého.

11. A nyní otec můg vložil
na wás gho těžké: gá pak přidám
na gho wassse: otec můg bil wás
bicíky, gá pak budu wás bjeti bicí
vzlotovatými.

12. Přissel tedy Jeroboam, a
wsecken lid k Roboamovi dne tře
sího, když byl mluwil král, tka:
Kterakste se ke mně dne tře
sího.

13. Y odpověděl král lidu tvo
ré wécy, zanechaw rady Starších,
kteříž byli gis dali,

14. A mluwil gis večeře ras
dy mládenců, tka: Otec nūg ztjz
zil gho wassse, gá pak přidám ghu
wassemu: otec můg bil wás bicí
ky, gá pak budu wás bjeti bicí vzlo
vatými.

15. Y nepovolil král lidu: ne
bo se byl odvrátil od něho Hespo
din, aby wzbudil slovo své, kte
rež byl mluwil strze ruku Abjasse
Sylonstého, k Jeroboamovi synu
Klábat.

16. Vida tedy lid, žeby nechtěl
gich slysti král, odpověděl gis, tka:
Který nám díl w Dawidov
wi a nech kterež dědicerji w synu
Izai: Gdi do stánku svých Izrael, nyní
wiz dům svého Dawida. Y
odíl Izrael do stánku svých.

17. Rad syny pak Izraelstéhni,
kteříž

Kterýkoli byli w městech Júdských,
králowal Roboam.

18. Pošal rady král Roboam Aduramia, který byl nad daněmi: a v kamenoval ho wesskeren Izrael, a vrněl. Král pak Roboam tyčle vstoupil na wůz, a všel do Jeruzaléma:

19. A odvstoupil Izrael od domu Dawídova až do dnešního dne.

20. Stalo se pak když vslýslel wesskeren Izrael, že se navrátil Jeroboam, poslali, a povolali ho shromáždiwse zášup, a vstanovili ho králem nad vším Izraelem, aniž kdo následoval domu Dawídova, kromě pokolení Júda sámho.

21. Příšel pak Roboam do Jeruzaléma, a shromáždil wesskeren dům Júda, a pokolení Benyamin, sto ošindesát tisíců výborných mužů bogowníků, aby bogowali proti domu Izraelskému, a zase přivedli království Roboamovi synu Salomonovi.

22. Stala se pak řec hospodinova k Semejášovi muž Božímu, řkaucy:

23. Víluw k Roboamovi synu Salomaunovi, králi Júdskému, a ke wscmu domu Júdowu, y Benyaminovi, a ostatním z lidu, řka:

24. Tyto věcy praví Hospodin: Ustanovíte, aniž bogowati budete proti bratřím svým synům Izraelským: nechť se navrátí muž do domu svého, nebo odenme statlo se slovo to. V poslední řecí Hospodinovy, a navrátili se z cesty, gakž gimi byl příkazal Hospodin.

25. Wystawél pak Jeroboam Sýhem na horě Keffaim, a bydlil tam: a wyszed odtud wystawél Šanuel.

26. Y řekl Jeroboam w sedci svém: Vlyni navrátj se králowství k domu Dawídowu,

27. Gejšíze bude wstupovatí lid tento, aby činil oběti w domě hospodinově w Jeruzalémě: a obráti se sedce lidu tohoto k pánu svému Roboamovi králi Júdskému, a zabíj j mne, a navrátj se k němu.

28. A vymyslitw radu vdelal dvě relata zlatá, a řekl gimi: Nezvstupujte vjce do Jeruzaléma: hle bohowé twogi Izraeli, kteříž tebe wypredli z země Egipetské.

29. Y postavil gedno w Bethel, a druhé w Dan:

30. Y včiněno gest slovo to w hřeb: nebo chodil lid Klaneti se těleti až do Dan.

31. A vdelal chrámy na wysoké, a kněží z posledních lidu, kteříž nebyli z synů Léwíj.

32. Y vstanovil den slavný w měsíce osmého, patnáctého dne wěsyc, kdy podobenství slavnosti, kteříž se slavívala w Júdštu. A vstoupivo na oltář, podobně včinil w Bethel, aby obětoval tělatům, kteříž byl vdelal: a vstanovil w Bethel kněží výostí kteříž byl zdělal.

33. A vstoupil na oltář, kteříž byl wystawél w Bethel, pánacího dne měsíce osmého, gegž byl vymyslit z sedce svého: a včinil slavnost synům Izraelským, a vstoupil na oltář, aby pálil žápal.

Kapitola XIII.

Modlárstw Jerooboamovo w Bethel, a prorocew proti oltáři. 4. Jeroboam vzná. 24. Protok pro neposlušen: ſti od Iwa vdáwen. 33. Jeroboam křeječím předce zůstal.

1. **J**á hle muž Boží příssel z Juds: ſwa w řeči Hospodinové do Bethel, když Jeroboam stál na oltáři, a kadiidlo pánil.

2. Y zkřísl proti oltáři w řeči hospodinové, a řekl: Oltáři, oltáři, tyto wěcy prawj Hospodin: hle syn narodj se domu Dawidow: wa, Jozyáss gménem, a obětowan: ni bude na tobě kněži wysostí, kře: ťiž nynj na tobě kadiidlo zapaluj: a, kosti lidstv na tobě zapálj.

3. Y dal w ten den znamenj, ita: Toto bude znamenj, že mlu: wil vospodín: Hle oltář rozebrhe: ſi, a wysype ſe popel, kterýž na něm gest.

4. A když vſlyſſel král řeč člowě: ſi Božího, kterauž byl zkřísl proti oltáři w Bethel, wztáhl ruku ſwou z oltáře, ita: Popadnere ho. Y vříhla ruka gcho, kterauž byl wztáhl proti němu: aniž mohl přitá: hnauti gi zase k sobě.

5. Oltář také rozebrhl ſe, a wys: ſypal ſe popel z oltáře, wedlé zna: menj, kteréž byl předpověděl muž Boží w řeči Hospodinové.

6. Y řekl král k muži Božímu: Pros twáři Hospodina Boha ſwého, a modli ſe za mne, ať gest mi na: vtáčena ruka má. Y modlil ſe muž Boží twáři Hospodinové, a na: vtáčena gest ruka krále k němu, a váněna gest, gako prvé byla.

7. Kluwil pak král k muži Božímu: Pod ſemnau domu, abys po: sbědval, a dám tobě dary.

8. Y odpověděl muž Boží k králi:

Byťbys mi dal polovicy domu ſwého, neprugdu s tebou, aniž budu gisti chleba, aniž budu pjeti wody na místě tomto:

9. Nebo tak přikázano gest mi w řeči Hospodina přikazujícího: Nebudete gisti chleba ani pjeti wody, ani ſe nenavrátíſſ po cestě, kte: rauž ſy příſſel.

10. Odſſel tedy ginau cestau, a nenavratil ſe po cestě, kte: rauž byl příſſel do Bethel.

11. Protok pak geden starý bydlil w Bethel, k němuž příſſli ſy: nowé geho, a wyprawowali gemu wſecky ſtruky, kteréž byl včinil muž Boží, toho dne w Bethel: Y ſlova, kteréž byl mluwil k krás: li, wyprawowali otcy ſtěmu.

12. Y řekl gem otec gegich: Po které cestě odſſel: Vkázali mu ſynowé geho cestu, po které byl odſſel muž Boží, kterýž byl příſſel z Juds: ſwa.

13. Y řekl synům ſwým: Oſe: dlegre mi oſla. Kterýžto když oſe: dali, wſedl,

14. A odſſel za mužem Božím, a nalezl ho ſedjícího pod tere: binhem: a řekl gemu: Tyli gsy muž Boží, kterýž ſy příſſel z Juds: ſwa: Odpověděl on: Gót gsem.

15. Y řekl k němu: Pod ſe: minau domu, abys gedl chléb.

16. Kterýžto řekl: Nemohu ſe na: vrátiſſi ani gisti s tebou, ani ne: budu gisti chleba, ani pjeti wody na místě tomto:

17. Nebo mluwil Hospodin Fe: mně w řeči Hospodinové, ita: Nebudete gisti chleba, a nebudete pjeti wody tam, ani ſe na: vrátiſſi po cestě, kte: rauž ſy ſſel.

18. Kterýž řekl gemu: Y gá: Pro:

Prorok gseim podobný tobě: a Uz-
gel mluvil mi w řeči Hospodinowě,
řka: Přived ho zase s sebou do dø-
mu swého, aby gedl chléb, a pil wod-
du. Oklamal ho,

19. A zase přivedl s sebou:
gedl tedy chléb w domě geho, a
pil wodu.

20. A když seděli za stolem,
stala se řeč Hospodinowa k Proro-
toku, kterýž byl ho zase přivedl.

21. A zwolal k muži Božímu,
kterýž byl příssel z Judska, řka:
Tyto wécy prawj Hospodin: že sy
nebyl poslušen vstúmu Hospodino-
wým, a neostříhal sy přikázani,
kteréž přikázal tobě Hospodin Bůh
twýg,

22. A navrátily sy se, a gedl sy
chléb, a pil sy wodu, na místě, na
kterémž přikázal tobě, abys ne-
gedl chleba, ani nepil wody, ne-
bude vneseno tělo twé mrtvé do
hrobu otců twých.

23. A když pogedl, a napil se,
osedlal osla swého Proroka, kteréž
hož byl zase přivedl.

24. Kterýž když odšel, nalezl
ho lew na cestě, a zabil: a bylo
mrtvé tělo geho powrženo na ce-
stě: osel pak stál podlé něho, a
lew stál podlé těla mrtvého.

25. A hle, muži gdauce vzre-
li mrtvé tělo powržené na cestě,
a lwa stogjichy podlé těla mrtvé-
ho. Y přissli, a rozhályli w městě,
w kterémž Prorok ten starý bydlil.

26. Což když vlysyl Prorok
ten, kterýž byl ho zase přivedl z
cesty, řekl: Muž Boží gest, kterýž
neposlušný byl vstúm Hospodina,
y dal ho Hospodin lwu, a polé-
mal ho, a zabil wedle slowa Hos-
podinowa, kteréž mluvil genu.

27. Y řekl k synům swým:
Osedlejte mi osla. Zetřížto když
osedlali,

28. A on odšel, nalezl mrt-
vé tělo geho powržené na cestě,
a osla y lwa stogjichy podlé mrtvé-
ho těla: negedl lew z mrtvého
těla, ani nevskodil oslu.

29. Wzal tedy Prorok mrtvé
tělo muže Božího, a vložil ge na
osla, a navrátilo se vnesl do mě-
sta Proroka starého, aby plakal ho.

30. Y položil mrtvé tělo geho
w hrobě swém: y plakali ho: Uc, a-
ch, můg bratče.

31. A když oplakali ho, řekl k
synům swým: Když vinnu, pocho-
wegte mne w hrobě, w kterémž
muž Boží pochowán gest: podlé
koři geho položte kosti mé.

32. Když gisťe přišly řec, kte-
ranž předpověděl w řeči Hospo-
dinowě proti oltáři, kterýž gest w
Bethel, a proti všem chrámům
výsotij, kterýž gsau w městech Sas-
matských.

33. Po slovích těchto nenavrás-
til se Jeroboam od cesty swé ney-
horší, ale naproti činil z neypo-
slednějších lidu kněží výsosti: kdo-
foli chél, naplnil ruku svou, a
býval včiněn knězem výsostj.

34. A pro tu příčinu zbránil
dům Jeroboamiwu, a vyrázen
gest a vyhlazen ze svrchku země.

Kapitola XIV.

Zahynutí celého rodu Jeroboamova
předpovědino. 20. Po smrti Jeroboao-
mova králowal Nádab. 22. Modlání
ství lidu Judskeho. 25. Črám Jeru-
zalemský oblaupen.

1. **W** tom času roznemohl se
Abia syn Jeroboamwu.

2. Y řekl Jeroboam manžel-

ce své: Vstáň, a změň oděv, abys nebyla poznána, že gsy manželka Jeroboamova: a gdi do Sýlo, kdežto gest Ahyásá Prorok, kterýž mluvil mně, že králowati budu nad lidem tímto.

3. Wezmi také v ruku svou deset chlebů, a koláč a nádobu medu, a gdi k němu: nebo on oznámí tobě, co se přihodí pacholci tomuto.

4. Včinila, jakž byl řečl, manželka Jeroboamova: a vstavala odessa do Sýlo, a přišla do domu Ahyásse: ale on nemohl viděti, nebo byly posly oči jeho pro starost.

5. Řekl Hospodin k Ahyássovi: Šle manželka Jeroboamova vcházet, aby se zeptala tebe o synu svém, kterýž gest nemocen. Tyto a tyto věcy mluviti budess g. Když tedy ona vcházela, a nečinila se rau, kterou byla,

6. Vsllyssel Ahyás sest nobě gijí, když vcházela do dveří, a řečl: Mecdi manželko Jeroboamova: proč se ginou člni? gá pak poslan sem k tobě nelibý posel.

7. Gdi, a powez Jeroboamovi: Tyto věcy praví Hospodin Bůh Izraelství: že sem wywýssi tebe z prostředu lidu, a dal sem tebe za vůdce nad lidem svým Izraelským:

8. A tozíchl sem království domu Dawídova, a dal sem ge tobě, a nebyl sy gako služebník můj Dawíd, kterýž ostříhal přikázání mých, a následoval mne v celém srdci svém, čině, cožby liběho bylo před obličejem mým:

9. Ale páchal sy zlé věcy nadevšesky, který byli před teban, a

včinil sy sobě bohy cysy, a slíb, abys mne k hnevnu popudil, mně pak zavrhly sy za tělo své:

10. Prorok hle gá vvedu zlé věcy na dům Jeroboamu, a zas bigi z Jeroboama mocnýho na stenu, a zavřeného, a nevyposlechněního v Izraeli: a vycistíni ostatek domu Jeroboamova, gako vycistřen bývá hněv až do čista;

11. Běž zemřau z Jeroboama v městě, snědi ge psy: kteří pak zemřau na poli, žrati ge budou prácy nebeské: nebo Hospodin mluvili

12. Ty tedy vstáň, a gdi do domu svého: a v samém vcházězení noh tvých do města, vnitře pachole,

13. A plakati ho bude věškeren Izrael, v pochowá: nebo ten sam vnesen bude z Jeroboama do hrobu; nebo nalezena gest nad ním řeč dobrá od Hospodina Boha Izraelstvého, v domě Jeroboamově.

14. Vstanoví pak sobě Hospodin krále nad Izraelem, kterýž vyhladí dům Jeroboamu v ten den, a v ten čas:

15. A bjeti bude Hospodin Bůh Izraele, gako se heybává trítina v rodu: a vytíhne Izraele z země dobré této, kterouž dal všecky gegich, a rozwéget ge za řeku: že zdělali sobě hágé, aby popanuzeli Hospodina.

16. A vydá Hospodin Izrael pro hříchy Jeroboamovy, kterýž zhřessil, a včinil, aby hřessil Izrael.

17. Vstala tedy manželka Jeroboamova, a odessa, a přišla do Chersa: a když ona vcházela na prah domu, pachole vmlelo,

18. A pochowali ge. A plakal he věškeren Izrael vedené řeči Hospodiny

spodinowy, kterouž mluvil řeče
tuku služebníka svého Abijasse
Proroka.

19. Ostatkové pás slov Je-
roboamových, kterak bogoral, a
kterak králowal, hle psáni sau w
knize slov dnu králů Izraelských.

20. Dnowé pás, w nichžto kta-
lowal Jeroboam, dwadseti dwe
léta gsa: y všnul s otcy swýmu:
a králowal Eladab syn geho mí-
sto něho.

21. Roboam pás syn Salomau-
nuž králowal w Jüdswu. W
gednomi a we čtyřiceti letech byl
Roboam, když králowatí počal: a
sedmnácte let králowal w Jeruz-
zalémě městě, kteréž wywolil Hos-
spodín, aby položil jméno své tam,
že wsech pokolenj Izraelských.
Jméno pás matky geho Elaama
Ammányská.

22. Y činil Jüdas zlé před Hos-
spodinem, a popudili ho we wsech
wécech, kteréž byli činili orcové
gegich w hříších swých, kterýmž
hřessili.

23. Kébo y oni wystaweli sobě
oltáře, a obrazy, y háge na wscle-
kým pahebkům wysokém, a pod wscle-
kým stromem ratolestním:

24. Ale y Sodomáci byli w zez-
mi, a činili wsecky ohavnosti nás-
rodů, kteréž potřel Hospodin před
tváří synů Izraelských.

25. W pátém pás létě králow-
ství Roboamova, wšloupil Sesák
král Egyptský do Jeruzaléma,

26. A pobral poklady domu Hos-
spodinova, a poklady království, a
wsecky wécy rozebral: také pa-
wézy zlaté, kteréž byly vdelal Salo-
lomaun:

27. Vísto kterých nadělal král

Roboam pawéz meděnných, a dal
ge w ruku wůdců pawézníku, a t. d.,
kteríž ponocowali předewcimi do-
mu království.

28. A když wcházel král do dospo-
tu hospodinova, nosyli ge, kte-
říž dle aučadu předcházeli: a poz-
tom zase přinášeli do zbrognice
pawézníku.

29. Ostatkové pás řecí Roboam-
ových, a wsecky wécy, kteréž
činil, hle pseny sau w knize řecí
dnú králů Jüdských.

30. Y byla válka mezi Roboam-
em a Jeroboamem po wsecky
dny.

31. Y všnul Roboam s otcy
swými, a pochowán gest s nimi w
městě Dawidowě: jméno pás ma-
tky geho Elaama Ammanyorská: a
králowal Abiam syn geho místo
něho.

Rapitola XV.

Králové Jüdské: Abiam, 9. 23a,
24. Joassat; 25. Izraelští pás králo-
vě: Eladab, 28. a Daaz.

1. Kdy w osmnáctém létě králow-
ství Jeroboama syna Elá-
bat, králowal Abiam nad Jüdau.

2. Čti léta králowal w Jeruz-
zalémě: Jméno matky geho Elaaz-
ha dcera Abessalomova.

3. Y chodil we wsech hříších
otce swého, kteréž byl včinil před
njí: aniž bylo srdece geho dokon-
kalé s Hospodinem Bohem geho,
gako srdece Dawida otce geho.

4. Ale pro Dawida dal jemu
Hospodin Bůh geho swýc w Jeru-
zalémě, aby rozbudil syna geho
po něm, a vrátil Jeruzalém:

5. Proto že včinil Dawid prá-
vě před očima hospodina, a ne-
vzbý-

vchylil se odewšesč wěcy, kteréž byl přikázal gemu po wſecky dny života swého, kromě * řeči Dnyáſſe hercęgſtěho,

6. Ale wſsak bog byl mezy Rozboanem, a Jeroboanem, po wſezech čas života geho.

7. Ostatkové pak řeči Abiam, a wſecky wěcy, kteréž činil, zdaliž negsau ty wěcy psány w knize Slov dnů králů Jüdských : A byl bog mezy Abiamem, a Jeroboanem.

8. Y vniul Abiam s otcy swými, a pochowali ho w městě Dawidowě : a králowal Aza syn geho místo něho.

9. W létu tedy dwadacátém Jeroboama krále Izraelského králowal Aza král Jüdský,

10. A čtyřiceti let a gedno králowal w Jeruzalémě. Gměno matky geho Eliaacha, dcera Abessalomowa.

11. Y činil Aza právě před obličegem Hospodina, jako David otec geho.

12. A odgal Sodomáče z země, a wycístil wſecky nečistoty modl, kteréž byli vdelali orcové geho,

13. Nad to y Eliaachu matku svou zasadil, aby nebyla kněznau w službách Pryáporových, a w hági geho, kterýž byla posvětila : y podvrčil peles geho, a polámal moždu přehyzdnau, a spálil w potoce Cedron :

14. Wýfotj pak neodnial. Ale wſsak srdece Azy dokonalé bylo s Hospodinem po wſecky dny geho :

15. A woněl ty wěcy, kteréž byl posvětil otec geho, a slibil, do domu Hospodinova, stříbro y zlato, y nádoby.

16. Beg pak byl mezy Aza, a Baazau králem Izraelstým, po wſecky dny gegich.

17. Odstaupil také Baaza král Izraelstý proti Júdowi, a wystavěl Ráma, aby nemohl žádný wyzgiti, neb wjeti z strany Azy krále Jüdského.

18. Wzaw tedy Aza wſecko stříbro a zlato, kteréž bylo pozůstalo w pokladech domu Hospodíz nowa, a w pokladech domu králowstěho, dal ge w ruce služebníků svých : a poslal k Benadadovi synu Čabremon syna Hezyon, králi Syrskému, kterýž bydlil w Dan masslu, řka :

19. Smílauwa gest mezy mnau a tebau, a mezy otcem mým, a otcem twým : proto poslal sem toz bě dary, stříbro a zlato : a prosým, abys příssel a zrušsil smílauwu, kteřauž máss s Baazau králem Izraelským, a (on abý) odstaupil odemne.

20. Powoliw Benadad králi Aza, poslal knížata wogsta swého do měst Izraelských, y pobili Ahyon, a Dan, a Abdalomum Eliaacha, a wſecku Čenneroth, totiž wſecku zemi Neffithali.

21. Což když vlyssel Baaza, přestal stavěti Ráma, a navrátil se do Thersa.

22. Král pak Aza poslal posla po wšem Jüdštwu, řka : Žádný ak nenj wymluwen. Y pobrali kameny z Ráma, y dřívji geho, kterýž byl stavěl Baaza, a wystavěl z nich král Aza Gabaa Benjaminowo, a Elasfa.

23. Ostatkové pak wſecky řeči Azy, a wſecky syly geho, y wſecky wěcy kteréž činil, a města kteři

táž wystawěl, zdaliž tyto wécy negsau psány w knize slow dnů králu Jüdských: Ale wssak w čas ſu ſtatoſii ſwé byl nemočný na nohy.

24. Y vſnul s otcy ſwojimi, a pochowán geſt ſ nimi w měſeč Daz wida otcę ſwoho. Y kraloval Jozaffat syn gebo místo něho.

25. Kládab pak ſyn Jeroboamiuſ kraloval nad Izraelcem léta druhého Uzy krále Jüdského: a kraloval nad Izraelcem dve léta.

26. Y činil, což zlého geſt před obličejem Hospodina, a chodil po cestách otcę ſwého, a w hříſích gebo, kterýmž včinil, aby hřeſil Izrael.

27. Činil pak gemu auklady Baaza ſyn Uhyáſſu w domu Jeſuhař, a porazyl ho w Gebbethon, kteréž geſt město jiliſtynských: po něwádž kládab y wſſkeren Izrael oblehlí Gebbethon.

28. Zabil tedy ho Baaza léta třetího Uzy krále Jüdského, a kraloval místo něho.

29. A když kraloval, zmordoval wſſkeren dům Jeroboamiuſ: nepozůstalil dokonce ani gedné duſſe z ſemene gebo, dokudž nezahladil ho wedlé ſlowa Hospodinova, kteréž byl mluvil ſtrze ruku ſlužebníka ſwého Uhyáſſe Sylonyteſkého,

30. Pro hřichy Jeroboamovy, kterýmž hřeſil, a kterýmž byl včinil, aby hřeſil Izrael: a pro hřich, kterýmž byl popudil Hospodina Boha Izraelského.

31. Ostatkové pak řeči kládabových, a wſſeky wécy, kteréž činil, zdaliž ty wécy negsau psány w knize slow dnů králu Izraelských:

32. Y byla válka mezi Uzau a Baaza králem Izraelským, po wſſeky dny gegich.

33. Léta třetího Uzy krále Jüdského kraloval Baaza ſyn Uhyáſſu w nadewohim Izraelcem w Chersa za čtyřmečýma let.

34. A činil zlé před Hospodinem, a chodil po cestě Jeroboama, a w hříſích gebo, kterýmž včinil, aby hřeſil Izrael.

* Skucku z strany vryáſſe.

Rapitola XVI.

Prorocví Jehu proti Baazovi; 6. po geboho smrti kraloval w Izraeli Ela, 10. po něm Zambor, 22. Po Zambi včinil gest králem Amey; 28. po něm kraloval Achab.

I. Stala ſe pak řeč Hospodinos wa k Jehu ſynu Hanany proti Baaza, ikauc̄:

2. Pto to, že ſem powýſſil tebe z prachu, a poſtawil ſem tebe za wůdce nad lidem mým Izraelským, ty pak chodil ſy po cestě Jeroboama, a včinil ſy, aby hřeſil lid můg Izraelský, abys mne pozpudil w hříſích gegich:

3. Hle gá zejnu poſledky Baaza, a poſledky domu gebo: a včinim dům twůg gafko Jeroboama, ſyna Klábat.

4. Kdož vmrte z Baaza w měſíce, budau geg gisti psy: a kdo vmrte z něho w kragině, budau geg gisti prácy nebesſej.

5. Ostatkové pak řeči Baaza, a kterékoliv wécy činil, y války gebo, zdaliž ty wécy negsau psány w knize slow dnů králu Izraelských:

6. Vſnul tedy Baaza s otcy ſwojimi, a pochowán geſt w Chersa: a kraloval Ela ſyn gebo místo něho.

7. Když

7. Když pak strze tuku Jehu syna Hanany Proroka slovo Hospodinovo stalo se proti Baaza, a proti domu geho, a proti všemu zlému, kteréž byl včinil před Hospodinem, k popuzení ho v skutcích ruskau svých, aby byl včiněn jako dům Jeroboama: pro tu přičinu zabil ho, to jest Jehu, syna Hanany Proroka.

8. Léta dwadacátého šestého Uzy krále Júdského, králowal Elia syn Baaza nad Izraelem v Chersa dvě lité.

9. U zprotiwil se gemu služebník geho Zambry, wůdce polovice gezdci: byl pak Elia v Chersa píse, y opilý, v domě Uzsy vládce Chersa.

10. Připadna tedy Zambry, vdeřil, a zabil ho, léta dwadacátého sedmého Uzy krále Júdského, a králowal místo něho.

11. U když králowal, a seděl na stolici geho, pobil wisseckem dům Baaza, a nepozůstal v něho možího na stěnu, y přibuzné, y přátele geho.

12. Y vybladil Zambry westeren dům Baaza, wedle slowa Hospodinova, kteréž byl mluvil k Baaza strze tuku Jehu Proroka,

13. Pro wissecky hřichy Baaza, a pro hřichy Elia syna geho, kterýž zhřessili, a včinili, aby hřessil Izrael, popauzegjce Hospodina Boha Izraelstého v marnostech svých.

14. Ostatkové pak těcji Elia, a wissecky wěcy kteréž činil, zdaliž ty wěcy negsan psány v knize slow dnů králů Izraelstých:

15. Léta dwadacátého sedmého Uzy krále Júdského králowal Zambry sedm dnj v Chersa: wogsto

pak oblehlo Gebberhon město s listynský.

16. U když vsllysselo, žeby se Zambry zprotiwil, a zabil krále, wissecken Izrael včinil sobě krále Amry, kterýž byl knížetem wogsta nad Izraelem v ten den v ležení.

17. Wstaupil tedy Amry, a westeren Izrael s ním, od Gebberhon, a oblehli Chersa.

18. Wida pak Zambry, že má dobyto býti město, wessel do paláce, a zapálil se s domem královským, y vmtel

19. V hřisých svých, kterýmž byl zhřessil čině zlé před Hospodinem, a chodě po cestě Jeroboama, a v hřichu geho, kterýmž včinil, aby hřessil Izrael.

20. Ostatkové pak těcji Zambry, y aukladu geho, y tytanství, zdaliž ty wěcy negsan psány v knize slow dnů králů Izraelstých:

21. Tchdáz rozdelen byl Izrael na dvě strany: polovice lidu následovala Chebny syna Ginech, aby vstanovila ho králem: a polovice Amry.

22. Přemohl pak lid, kterýž byl s Amry, lid kterýž následoval Chebny syna Ginech: y vmtel Chebny, a králowal Amry.

23. Léta třicátého prvního Uzy krále Júdského, králowal Amry nad Izraelem, dwanácte let: v Chersa králowal šest let.

24. Y kampil horu Samarskou od Semira za dvě hřivny střebra: a vystavěl gi, a nazval gménno města, kteréž byl vystavěl, gménem Semira pána hory, Samarya.

25. Čnil pak Amry zlé před obliž

obličegem Hospodinowým, a dělal neslechetně, nadewšesky, kteříž byli před ním.

26. Uchodil po všech cestách Jeroboama syna kábat, a v hříších geho, kterýmiž včinil, aby hřešil Izrael: aby popudil Hospodina Boha Izraelského v marnostech svých.

27. Ostatkové pak řeči Amry, a bogowé geho, kteréž wedle, zdaliž ty věci negsau psány v knize slov dnù králu Izraelských:

28. Uvnitř Amry s otcy svými, a pochován gest v Samarii: a králowal Achab syn geho místo něho.

29. Achab pak syn Amry králowal nad Izraellem léta třicátého osmého Ažy krále Jüdského. A králowal Achab syn Amry nad Izraellem v Samarij dvaadci a dvě léta.

30. Učinil Achab syn Amry zlé před obličegem Hospodinowým, nadewšesky, kteríž byli před ním.

31. Učinil mu bylo dosti, že chodil v hříších Jeroboama syna kábat: klad to pogal manželku Ježabel dceru Pithbaala krále Sydonského. A odšel a slavil Baalovi, a klaněl se geniu.

32. A postavil oltář Baalovi v chrámu Baalowém, kterýž byl vyštavěl v Samarij,

33. A stojí pil hág: a přidal Achab v štuktu svém, poprvazege Hospodina Boha Izraelského, nadewšesky krále Izraelské, kteríž byli před ním.

34. Ve dnech geho vystavěl hág v Bethel, Getyho: v Abiram prworozeném svém založil ge, a v Segub nevyposledněgším svém

postavil brány geho: wedle slova Hospodinova, kteréž byl mluvil křeče ruku Jozue syna Křuna.

Kapitola XVII.

Vozí opatrowaný Eliáše v bládu, i. a wozkissenu syna chudé vdovov Sareffanté.

1. **E**rekli Eliáše Thesbitský z obyvatelů Galaad k Lázbowi: Život gest Hospodin Bůh Izraelský, před gehožto obličegem stogjm, žež nebude v téhro letech rosy a desete, gediné wedle slov všich mych.

2. Ustalo se slovo Hospodis novovo k němu, řka:

3. Oddegdi odšud, a gdi proti Východu, a streg se v potoku Barýth, kterýž gest proti Jordánu,

4. A tam z potoka pjeti budess: a přikázal sem křkawcům, aby krmili tebe tam.

5. Odšel tedy, a včinil wedle slova Hospodinova: a když odšel, seděl na potoku Barýth, kterýž gest proti Jordánu.

6. Křkawcy také přinášeli mořláb, a maso ráno, podobně mořláb a maso večer, a pil z potoka.

7. Po dnech pak vysechl potok: nebo nebylo přeselo na zemi.

8. Stala se tedy řec Hospodis novova k němu, řkaucy:

9. Vstan, a gdi do Sareffy Sydonské, a žištance tam: nebo sem přikázal tam žené vdově, aby krmila tebe.

10. Vstal, a odšel do Sareffy. A když přišel k bráné města, vtázala se geniu žena vdova zbijatých dřív, u povolal gj, a řekl gj: Deg mi malíčko wody v nás době, abych se napil.

11. A když ona říla, aby při-
nešla, volal za ní, řek : Princ
mi, prosím, o skvou chleba v tu-
ce své.

12. Kteréžto odpověděla : Život
gest Hospodin Bůh tvůr, že ne-
mám chleba, gediné gaf mnoho
muže hrst vořtři manky v nádo-
bě, a malíčko oleje v láhvici : hle
živci dve dřívka, abych věsila,
a odélala gi sobě a synu svemu,
abychom gedli a žemceli.

13. Bu kteréžto Eliáš řekl :
Nebog se, ale gdi, a včin gaf ſy
řebla : ale vysak mne neyprov vde-
leg z té manky podpopelný chléb
malíčký, a přines ke mně : sobě pak
a synu tvému vdeláss potom.

14. Tyto pak věcy praví Hos-
podin Bůh Izraelštý : V nádo-
bě manky nevzbude, ani v láhvici
oleg vmenſen bude, až do
dne, v kterežto Hospodin dá děſte
na tvář země.

15. Kteráz odessila, a včinila
wedle slova Eliášova : a gedl on
y ona, y dům gegj : a od toho
dne

16. V nádobě manky nevby-
lo, a v láhvici oleg není vmen-
ſen, wedle slova Hospodinova,
kteréž byl mluvil řeče řuku Eliá-
šovu.

17. Stalo se pak po těch vě-
cích, coznemohl ſe syn ženy hospo-
dyně, a byl neduh přesylný, tak že
nežustalo v něm dýchání.

18. Řekla tedy k Eliášovi :
Co mně a tobě muži Boží : Vysel
ſy ke mně, aby připomenuty byly
nepravosti mé, a abys zabil syna
meho :

19. Y řekl k nj Eliáš : Deg
mi syna svého. A vzal ho z lů-

na gegjho, a nest (geg) na veče-
řadlo kdež sám zůstával, a polo-
žil na lůžko své.

20. Y volal k Hospodinu, a
řekl : Hospodine Bože můj, ta-
kéž v domu, v které gá gaf žatž
živim ſe, zatmautil ſy, abys zabil
syna gegjho :

21. Y roztáhl ſe, a změřil ſe
nad pacholcem tříkrát, a volal k
Hospodinu, a řekl : Hospodine Bo-
že můj, prosím, nechť ſe navrás-
ti dufte pacholete tohoto do vnitř-
nosti gebo :

22. Y vyslyšel Hospodin blas-
Eliášuv : a navrátila ſe dufte pa-
cholete do něho, a ožilo.

23. Y vzal Eliáš pačhole, a
zložil ge z večeřadla do nižšího
domu, a dal matce gebo, a řekl gj :
He život gest syn tvůr.

24. Y řekla žena k Eliášovi :
Klyn j v tomto ſem poznala, že
muž Boží gsy ty, a ſlово Hospo-
dinovo v všech tvých pravé gest.

Kapitola XVIII.

Eliáš poslán k Achabovi, 19. mo-
dlářství proroka Baalových ruskil, 40.
a poručiv modlářské kněží zmodrowa-
ti, děst od Boha vyprojyl.

1. **N**o mnohých dnech stalo ſe ſlo-
wo Hospodinovo k Eliá-
šovi, v léte třetím říkací : Gdi,
a vkaž ſe Achabovi, abych dal děſte
na tvář země.

2. Řeſel tedy Eliáš, aby ſe vka-
zal Achabovi : byl pak hlad ve-
liký v Samarii.

3. Y povolal Achab Abdijáſſe
vládce domu svého : Abdijáſſe
pak bál ſe Hospodina velmi.

4. Nebo když mordowala Ježas
bel Proroky Hospodinovy, vzal on
sto Proroků, a ſtryl ge padefat, a

padesát w gestynjch, a kamil ge chlebem a wodau.

5. Řekl tedy Achab k Abdyássowi: Gdi do země ke wsem stupnicem wod, a do wszech audoli, zdalibyhom siad mohli naleznauzti tráwu, a zachowati koně a mezenky, a aby howada dokonce ncázynula.

6. U rozdělili sobě kraginy, aby obcházeli ge: Achab ssel po cestě gedné, a Abdyáss po cestě druhé obzvláštně.

7. A když byl Abdyáss na cestě, Eliáss porkal se s nimi: kterýž když poznal ho, padl na tvář swau, a řekl: Tyli gsy, pane můg, Eliáss.

8. Gemuž on odpověděl: Gá. Gdi, a powez pánu swému: Gest tu Eliáss.

9. A on řekl: Co sem hřessil, že wydáváss mne služebníka svého v ruku Achabovi, aby zabil mne?

10. Živě gest Hospodin Bůh twůr, že není národu, neb království, kamžby nepoštal pán můg tebe hledage: a když odpočeděli wssicni: vlenjnto: přesahy pozádal od wszech království a národů, že ncsy nalezen.

11. A nyni ty pravjsi mi: Gdi a powez pánu swému: Eliáss tu gest.

12. A když odegdu od tebe, Duch Hospodinu zaneše tebe, na místo, kteréhož gá newjin: a wes gda oznámjim Achabovi, a učenalezna tebe, zabige mne: služebník pák twůr bogj se Hospodina od dětinství svého.

13. Zdalek není oznámeno tobě pánu niemu, co sem včinil, když mordovala Jezabel Protofy Hos-

podinový, že sem řekl z Protoklu Hospodinových sto mužů, padesát a padesát w gestynjch, a kamil sem ge chlebein a wodau:

14. A nyni ty pravjsa: Gdi a powez pánu swému: Gest tu Eliáss: aby zabil mne?

15. U řekl Eliáss: Živě gest Hospodin zástrupí, před gehož obličejem stogim, že dnes včizi se gemu.

16. Odssel tedy Abdyáss w strje Achabovi, a oznamil gemu: u přissel Achab w strje Eliássowi.

17. A když widěl ho, řekl: Tyli gsy ten, kterýž baučis Izaele?

18. A on řekl: Gá sem nezbausíl Izaele, ale ty, a dům orce svého, kterýž ste opustili přikázaný Hospodinowa, a následovali ste Baalim.

19. Ale wssak nyni possli, a shromáždě ke mně wsscho Izaele na horě Barimelu, u protoklu Baalových čtyři sta padesáte, a protoklu hágu čtyři sta, kterýž gedž z stolu Jezabel.

20. Poslal Achab ke wsem synům Izaelstým, a shromáždil protofy na horě Barimelu.

21. Přistaupit pak Eliáss ke wscimu lidu, řekl: Dokáwodž fuliháce na dvě strany: gestliže Hospodin gest Bohem, následujtež ho: gestliže pak Baal, následujtež ho. A neopověděl mu lid slova.

22. U řekl opět Eliáss k lidu: Gá sem zůstal sami Protof Hospodinu: Protoklu pak Baalových čtyři sta a padesáte mužů gest.

23. Nechte gsaú nám dání dwa woly, a oni nechte sobě wyberau wole gednoho, a na fuzy zkouagij:

ce, nechě vloží na dříví, ohně pak až nepodkládagj: a gá připravim wola druhého, a vložími na dříví, ohně pak nepodložím.

24. Wzýwegte gména bohů wassijph, a gá wzýwati budu gméno hospodina mého: a Bůh, kteříž wyllyssi strze oheň, ten ač gest bůh. Odpovídage wesskeren lid, išti: Welmi dobré předložení.

25. Řekl tedy Eliáš prorokům Baalovým: Vyberete sobě wola jednoho, a obětujte první, nebo vše vše gest: a wzýwegte gméno bohů wassijph, a ohně nepodkládte.

26. Kterýžto když vzali wola, kteréhož byl dal gím, obětovali: a wzýwali gméno Baal od gítra až do poledne, říkagjce: Baal wyllyss nás. A nebylo hlasu, ani kdyby odpověděl: y stákali přes oltář, kterýž byli vdelali.

27. A když bylo gíž poledne, posmíval se gím Eliáš, říka: Kříče hlasem wětším: nebo bůh gest, a snad mluví, a nebo w hospodě gest, anebo na cestě, aneb gíste spj, aby se probudil.

28. Kříceli tedy hlasem velikým, a čezačali se wedlé obyčeje svého nožmi a kopíčkami: až se polovali krvi.

29. Když pak pomíulo poledne, a oni prorokovali, byl příssel čas, w kterémž obět obětována bývá, anž byl slýšen hlas, aniž kdo odpoval, aniž dal pozor na modlícý se:

30. Řekl Eliáš wscemu lidu: Podte ke mně. A když přistoupil k němu lid, opravil oltář hospodinu, kterýž byl zkažený.

31. A vzal dwanácte kamenů wedlé počtu pokolení synů Ják

kobových, k u kterémž stala se řec Hospodinowa, říkajc: Izrael bude jméno tvé.

32. A vystavěl z kamenů oltář ve jménu Hospodinowu: a vdelal strahu, gako z těchto dwací záhonů okolo oltáře,

33. A složil dříví: a rozdělil na kusy wola, a vložil na dříví,

34. A řekl: naplníte čtyři strauzy wodou, a vlije na obět zápalnou, y na dříví. A opět řekl: Také podruhé to včině. Kterýž když včinil podruhé, řekl: Také potřetí to tež včině. Y včinil potřetí,

35. Y běžely wody okolo oltáře, a jáma stravy naplněna gest.

36. A když gíž čas byl, aby byla obětována obět zápalná, přistoupil Eliáš Prorok, řekl: Hospodine Bože Abrahamu, a Izákmu, a Izraelu, vkaž dnes, že gsy ty Bůh Izraelský, a gá služebník twůr, a wedlé přikázání tvého včinil sem wsecká slova tato.

37. Wyslyso mne Hospodine, wyslyso mne: aby se navčil lid tento, že ty gsy Hospodin Bůh, a ty obrátil sy srdce gegich zase.

38. Spadl pak oheň Hospodinu, a spálil obět zápalnou, y dříví, y kameny, prach také, y wodu, kteráž byla w straze, wysušílo.

39. Což když viděl wesskeren lid, padl na tvář swau, a řekl: Hospodin, onk gest Bůh, Hospodin, onk gest Bůh.

40. Y řekl Eliáš k nim: Pospadněte proroky Baalovy, a ač ani geden některé z nich. Kterýž když popadl, wedl ge Eliáš k poroku Česon, a zmordoval ge tam.

41. Y řekl Eliáš k Achabovi:
Vstup, gez, a pi: nebo zvuk
mnohého deseté gest.

42. Vstoupil Achab, aby gedl
a pil: Eliáš pak vstoupil na
vrch Barimélu, a sklonil se k zez-
mu, položil tvář svou mezi kolená
na svá.

43. A řekl k služebníkům svět-
mu: Vstup a pohled proti moři.
Bceryž říký vstoupil, a pohledel,
řekl: Ulic není. Y opět řekl gez-
mu: Vstoup a pohled proti moři.

44. Po sedmém páku, hle obláček
malý jako slapege člověka vstup-
oval z moře. Bceryž řekl:
Vstup, a tedy Achabovi: Zapřež
vnu svou, a vstup, aby tě nezaz-
stihl dešť.

45. A říký se vrtel sem y tam,
hle nebesa zamřádila se, a oblačka, a
výtr., a včiněn gest dešť weličky.
Vstoupil tedy Achab odšel do
Jezrahel:

46. A ruka Hospodinova staz-
la se nad Eliášem, a přepásav
bedra běžel před Achabem, dokudž
nepřišel do Jezrahel.

Rapitola XIX.

Eliáš vtekli před Jezebel na pausí,
kdežto Angel genu pokrm a nárog dal
k poštěněn. 9. Byle rozmával s Eliá-
šem, 15. y kázal mu romazari vazače-
le na království Syrské, Jevu na krá-
lovství Izraelské, a Eliáša na proro-
ctví.

1. **D**znamil pak Achab Jezebel
wsecy věcy, kteréž byl
vělní Eliáš, a kteréž pobil wsecy
proroky macein.

2. Y poslala Jezebel posla k
Eliášovi, řkaucý: Tyto věcy ak
mi včinj bohotové, a tyto ak přiz-
dagj, gestliže zeytra w tuto hodis-
nu nepoložjm dufse twé gako dus-
ší gedenho z nich.

3. Bál se tedy Eliáš, a vstav
odšel, kamkoli geg nesla vule: a
přišel do Bersabce Júdské, a pro-
pustil tam pachole své,

4. A říký na pausí, cestau gez-
dnoho dne. A říký přišel, a
sedel pod gedením galowcem, žá-
dal duši své, aby vinnel, a řekl:
Dostit geji mi Hospodine, vezmi
duši mou: nebot negsem lepší
nežli otcové mogi.

5. Y položil se, a vsnul w stoj-
nu galowcowém: a hle Angel Hos-
podinu w dorekl se ho, a řekl gez-
mu: Vstan, a gez.

6. Ohlédl se, a hle v blázy
geho podpopelný chléb, a nádoba
wody: gedl tedy a pil, a zase vsnul.

7. Y navrátil se Angel Hospos-
dinu w podruhé, a dorekl se ho, a
řekl genu: Vstan, gez: nebo
welička cesta robě pozůstává.

8. Bceryž říký vstal, gedl,
a pil, a chodil w sytle pokrmu to-
ho čtyřidceci dnj, a čtyřidceci nos-
cý, až na horu Boží Horeb.

9. A říký přišel tam, žůstal
w gestyni: a hle řec Hospodino-
wa k němu, y řekl genu: Co zde
děláš Eliáši?

10. Ale on odpověděl: Hos-
litosti bozlil sem pro Hospodina
Boha žásupu, nebo opuštěli vmluz-
wu twau synové Izraelsskj: oltá-
ře twé zbožili, Proroky twé zmor-
dowali maceem, zanechán sem gá-
sání, a hledají dusse mé, aby ods-
gali gi.

11. Y řekl genu: Wygdi, a
stoup na horu před Hospodinem: a
hle Hospodin gde tudy, a vjít wě-
ličky a sylní podvraugicí hory, a
poruagicí stály před Hospodinem:
ne w wětu Hospodin, a po wě-
tu

etu pochnutj: ne w pochnutj ho: spodin,

12. A po pochnutj ohcň: ne w ohni Hospodin, a po ohni fyčenj wětřka richeho.

13. Což když vlyssel Eliáš, přikryl twář swau pláštěm, a vysed stál we dwětých gestyně, a hle hlas k němu, řkauč: Co zde děláš Eliáši: A on odpověděl:

14. Horlivostj horlil' seim pro Hospodina Boha zástupu: nebo opustili vmluvu twau synowé Izraelssej: oltáře twé zbořili, Protože twé zmordovali mečem, zanechán sem gá sém, a hledaj dussé mé, aby odgalt gi.

15. Y řekl Hospodin k němu: Gdi, a navrát se na cestu swau přes pausť do Damassku: a když přigděs tam, pomázess Hazele za krále nad Syrijí,

16. A Jehu syna Elamisy pomázess za krále nad Izraelem: Elizea pak syna Saffar, kteříž gest z Abelmeula, pomázess za Proroka mýsto sebe.

17. A bude, kdo koli vteče před mečem Hazele, zamorduje ho Jehu: a kdo koli vteče před mečem Jehu: zabije ho Elizeus.

18. A pozůstavím sobě w Izraeli sedm tisíc mužů, gichžto kolena negsau skloněna před Baalem, a všeliká vsta, kteráž se neklaněla gemu libagjice ruce.

19. Sed tedy odtud Eliáš nazkáz Elizea syna Saffar wotagjic: ho dwanáctým sprězenjm wolů. A on mezi dwanáctým sprězenjm wolů wotagjic byl geden: a když přišel Eliáš k němu, vvrhl pláště svůj na něho.

20. Kterýž hned zanechal woz-

lù běžel za Eliášem, a řekl: Prosím, nech poljbji otce swého a matku swou, a tak budu následovati tebe. Y řekl gemu: Gdi, a navrát se: nebo co mého bylo, včinil sem tobě.

21. Navrátil se pak od něho, vzal pář wolu, a zabil je, a z pluhu wolu vvařil masso, a dal lidu, y gedli: a vstal w oddsel, a následoval Eliáše, a přisluhoval gemu.

Rapitola XX.

Ahab podvádí světýl nad Benadadem králem Syřským.

1. Benadad pak král Syřský, shromáždil všecky wogsto swé, a třidci dva krále s sebou, y koně, y wozy: a vstoupil bogowal proti Samari, a obklhl ji.

2. A poslav posly k Achabovi králi Izraelskému do města, řekl:

3. Tyto wěcy praví Benadad: Stříbro twé, a zlato twé mé gest: a ženy twé, y synové twogi nezlepší, mogi gšau.

4. Y odpověděl král Izraelský: Wedle slowa twého, pane můj králi, twůj gsem gá, y všecky mé wěcy.

5. Y navrátiwši se poslowé, řekli: Tyto wěcy praví Benadad kteříž poslal nás k tobě: Stříbro swé, a zlato swé, y ženy swé, y syny swé dáss mi.

6. Zeyta tedy w tuto tuž hodinu possli služebníky swé k tobě, a přehledaj dům twůj, y dům služebníků twých: a všecko, což se gím bude libiti, polož do rukou swých, a odnesau.

7. Povolal pak král Izraelský všecky Starších země, a řekl: Dnámenegte a vize, že auklady činj nám.

náni : Nebo poslal ře mně pro ny mé, a syny, a pro stříbro y zlatou : a neodepčel sem.

8. Y řekli všichni Starší, y westeren lid, k němu : Ulepostauz chegž (ho) ani povoluj mu.

9. Odpověděl tedy poslům Benadadovým : Powězte pánu mému králi : Všechy věcy, o kterých sy poslal k služebníku svému z počátku, včinjen : této pak věcy včiniti nemohu.

10. Y návrativosse se poslowé vypravovali gemu. Kterýž zase poslal, a řekl : Tyto věcy ať mi včinj bohové, a tyto ať přidají, dostaneli se prachu Samarského do hrsti všeho lidu, kterýž následně mne.

11. Y odpovídaje král Izraelštý, řekl : Rete gemu : Ale se nechluži * opásaný tak jako neopásaný.

12. Stalo se pak, když všlyssel Benadad slovo toto, pil on y králové w stanich, y řekl služebníkům svým : Obklíče město. Y obklíčili ge.

13. A hle Prorok geden přistoupil k Achabovi králi Izraelštému, řekl gemu : Tyto věcy praví Hospodin : Histe viděl sy rozechvělo množství toto přijíštěné : hle gá dám ge w tuču twau dnes : abys věděl, že gá gsem Hospodin.

14. Y řekl Achab : Skrze Boha ? Y řekl gemu : Toto praví Hospodin : Skrze služebníky knížat křagin. Y řekl : Bdo počne bogowatí ? A on řekl : Ty.

15. Sečel tedy služebníky knížat křagin, a nalezl počet dwou set třiceti dwou : a sečel po nich lid, všechy syny Izraelšté, sedm tisíc :

16. Y wyssi o poledni. Benadad pak pil opisy w stanu svém, a králi třiceti dva s ním, kteříž byli gemu na pomoc přissli.

17. Wyssi pak služebnícy knížat křagin w prvním říku. Poslal tedy Benadad. Kterýž označili gemu, řecku : Muži wyssi z Samari.

18. A on řekl : Budou že pro pokog přicházegi, popadněte ge žiwé : budec aby bogowali, žiwé ge zginegec.

19. Wyssi tedy služebnícy knížat křagin, a ostatní wogšto následovalo:

20. Y zabil gedenkaždý muže, kterýž proti němu přicházel : a vtekli Syršti, a honil ge Izrael. Vtekli také Benadad král Syršti na koni s gezdcy svými.

21. Wyssed také král Izraelštý porazil koně a wozy, a zhubil Syri ranau velikau.

22. (Přistoupil pak Prorok k králi Izraelštému, řekl gemu : Gdi, a posylněn bud, a wěz, y wiz, coby s měl činiti : nebo druhého ročku král Syršti wstanou proti tobě).

23. Služebnícy pak krále Syrštého řekli gemu : Bohové hogsau bohové gegich, proto přemohli nás : ale lepe gest, aby chom bogowali proti nim na rovinách, a přemůžeme ge.

24. Čy tedy slovo toto včin : Odhad všecky krále od wogšta svého, a postav knížata místo nich :

25. A dopln počet wogáků, kteříž padli z tvých, a koně wedle konů prvněgých, a wozy wedléwozů, kteréž sy prvé měl : a bus deme

deme bogowati proti nim na rovinách, a vbljášs, že pícnoužes me ge. Dvěčil radě gegich, a včinil tak.

26. Protož když byl tok pomínil, sečtl Benadad Syrské, a vstoupil do Aššer, aby bogoval proti Izraelovi.

27. Synové pak Izraelské se členi sau, a vzavše potrawy sli naproti, a položili se proti nim, gako dvě malá stáda koz: Syrský pak naplnili zemí.

28. (A přistoupiv geden muž Boží, řekl k králi Izraelskému: Tyro věcy praví Hospodin: že řekli Syrskij: Bohem hot gest Hospodin, a není Bohem audolj: dám všecko množství toto veliké vrku růau, a budete věděti, že gá gsein Hospodin).

29. Y řidili za sedm dní proti sobě tito y oni vogsta, sedmeho pak dne stala se bitva: y porazili synové Izraelské z Syrských střírc pěší u vedeném dnu.

30. Vtekli pak, kteříž byli pozváni do Aššer, do města: a zprádla zed na dvacet sedm tisíc lidí, kteříž byli pozmáni. Benadad pak vteříage všel do města, do větve, kteříž byl vnitř v pozvani.

31. Y řekli gemu služebnícy geho: Šie, slýseli sime, že králové domu Izraelského milostiví jsou: položme tedy † pytle na bedra svá, a provázky na hlavy své, a vyzděme k králi Izraelskému: siad zahová dusse nasse.

32. Přepásali pytle bedra svá, a položili provázky na hlavy své, a přišli k králi Izraelskému, a řekli gemu: Služebník tvůr Bez

nadad praví: Proším tebe, nechť žiwa gest dusse má. A on řekl: Gestliže gestre žiwo gest, bratc můg gest.

33. Což vzali muži za dobré znamení, a pospjchajíce chytli (io) slovo od vst geho, a řekli: Bratc tvůr Benadad. Y řekl gemu: Gděte, a přivedte ho ke mně. Wyssel tedy k němu Benadad, a pozdvihl ho na vůz svůj.

34. Kterýž řekl gemu: Města, kteráž vzal otec můg od otce tvého, navrátil: a vlice vdeleg soz bě w Damassku, gako vdelel sobě otec můg w Samari, a gá včiniv smlauwu odstupujm od tebe. Včiznil tedy smlauwu, a propustil ho.

35. Tehdáž muž geden z synů Protoku řekl k tovaryši svému ** w řeči Hospodinové: Obj mne, ale on nechrl bjeti.

36. Gemuž řekl: že sy nechrl vposlechnuti hlasu Hospodinova, hle odstupjss odemne, a zabige tebe lew. A když malíčko odstoupil od něho, nalezl geg lew, a zabíl.

37. Ale y druhého muže našezna, řekl k němu: Obj mne. Kterýž vbil ho, a ranil.

38. Odšel tedy Protok, a potkal se s králem na cestě, a zánil pozváním prachu vsta, a oči sráč.

39. A když král pominul, zvolal na krále, a řekl: Služebník tvůr vysel k bogowanju z blízka a když vtekli muž geden, přivedl ho když ke mně, a řekl: Oslíbeg muže tohoto: Kterýž gestliže se ztratí, bude dusse tvá za dusli geho, anebo centnět sříbra odvážíss.

40. Když pak gá zkormaucen gsa sem y tam sem se obracel, tož se ztratil. Y řekl král Izraelšt;

† Než

Enémú: Tento gest řaud twůg, kteryž sy sami wydal.

41. Alle on hned zetřel prach z twáři swé, a poznal ho král Izraelštý, že gest z Protoků.

42. Kterýž řekl k němu: Tyto wéry praví Hospodin: že sy pro pustil muže hodného smrti z ruky swé, bude dusse twá za dusi geho, a lid twůg za lid geho.

43. Klaveratil se tedy král Izraelštý do domu swého, pohtdno slysser, a přchli ro gsa přissel do Samarij.

* Ten, kterýž se strogi do zbroge, gato ten, kterýž svláčí z sebe zbrog. † Způsobem potřeb se, a milosti bledagiscých. ** Z rozkazu Hospodinowa.

Kapitola XXL

Náboh odepřew pustiti Achabovi winnici swé, o život připraven. 16. Achab vžal Nábohomu winnicy, pročež mu Eliáš řekl Božího poništění povedal. 27. Kteráž vysak cehdáz na něj nepřisla, protože živil pokání.

1. **N**o sloujdí pak tého, času toho byla winnica Náboha Jezrahelského, kterýž byl v Jezrahel podlé palácu Achaba krále Samarského.

2. **A**lliwil tedy Achab k Nábohomu, řka: Deg mi winnicy swau, ať vdelám sobě zahradu k zelinám, nebo blízká gest, a blízko domu mého: a dám tobě za ni winnici lepší: nebo gestliže se lèpegi tobě zdá, cenu střibra, zač stogi.

3. **G**emuž odpověděl Náboh: Milostivo bud mi Hospodin, abych nedal dědictví otců mých tobě.

4. **P**řissel tedy Achab do domu swého hněwage se, a sstřipe zuby nad slourem, kterýž byl milowil k němu Náboh Jezrahelský, řka: Nedám tobě dědictví otců mých.

A vchna řbau na lůžko swé, odvrátil twář řbau k stěně, a negedl chleba.

5. **M**essla pak k němu Jezabel manželka geho, a řekla genu: Co gest to, odkud dusse twá zarinavcena gest: a proč negiss chleba:

6. **K**terýž odpověděl gj: Aliwil sem Nábohomu Jezrahelskému, a řekl sem genu: Deg mi winnicy řbau, vezma penize: aneb gestliže se tobě libi, dám tobě winnici lepší za ni. A on řekl: Nesdám tobě winnici swé.

7. **R**ekla tedy k němu Jezabel manželka geho: Veliké vážnosti gsy, a dobré spravujes království Izraelšté. Vstaň, a gez chleb, a dobré myslí bud, gá dám tobě winnici Náboha Jezrahelského.

8. **L**apsala tedy lísky gménem Achabovým, a zapečetila ge prstencem geho, a poslala k Starsí, a předním, kterýž byli v městě geho, a bydlili s Nábohem.

9. **L**istu pak tento byl rozum: Wyhlásťe půst, a včiněte, aby Náboh seděl mezi předními lidu,

10. A postavote dva muže syny Belialowy proti němu, a ať faslessné swědecwí praví: Slovočil Bohu a králi: a wywedte ho, a ukamenujte, a tak ať umře.

11. Včinili tedy měškané geho Starsí, a přední, kterýž bydleli s ním v městě, gatož byla překázala gmu Jezabel, a gatož bylo psáno v listech, kteréž byla poslána k nim:

12. **W**yhlásyli půst, a včinili, aby seděl Náboh mezi předními lidu.

13. **A** přivedesse dva muže syny

ny díklowy, včinili, aby oni seděli proti němu: a oni, totižto gáko muži dábelští, pravili proti němu svédecesrvej před množstvím: žádcečil káboch Bohu a Králi: pro kterau:to wéć wývedli ho za město, a kamenim zamordowali.

14. U postali k Jezabel, řka: V kamenowán gest káboch, a vnitel.

15. Stalo se pak, když vslýšela Jezabel, že v kamenowán gest káboch a vnitel, mluvila k Achabovi: Vstaň, a vládní winnicy kábocha Jezrahelského, kterýž nezcházel roké powoliti, a dáti gí wezima penize: nebnenj živ káboch, ale vnitel.

16. Což když vslýssel Achab, že totižto vnitel káboch, vstal, a zstupoval do winnice kábocha Jezrahelského, aby vládl gí.

17. Stala se tedy řec Hospodis nowa k Eliássovi Česbitskému, řkaucý:

18. Vstaň, a zstup w stříč Achabovi králi Izraelskému, kteříž gest w Samarij: hle do winnice kábohovy zstupuge, aby vládl gí:

19. A mluvitibudeš k němu, řka: Tyto wécy praví Hospodin: Zabil sy, nadto y* vládl sy. A potich wécech přidáš: Tyto wécy praví Hospodin: kámojste tom, na kterým hzali psy krew kábohovu, hzati budou také krew twau.

20. U řekl Achab k Eliássovi: Zdalž sy nalezl mne nepříteli soší? Kterýž řekl: kálež sem, protože k prodán sy, abys činil zlé před obličejem Hospodinovým.

21. Hle gá vvedu na tebe zlé, a ** podctnu posledky tvé, a zasmordugí z Achaba mocjeho na stinu, a za včteného, a neyposledného sňho w Izraeli.

22. A dám dům tvůr gáko dům Jeroboama syna kábat, a gáko dům Baaza syna Abya: nebo sy činil, abys mne k hněvu posudil, a včinil sy, aby hi cítil Izrael.

23. Ale y o Jezabel mluvil Hospodin, řka: Psy gjisti budou Jezabel na poli Jezrahel.

24. Vniteli Achab w městě, gjisti budou ho psý: pakli vnitel na poli, gjisti budou ho ptácy nebesští.

25. Protož nebyl druhý takový gáko Achab, kterýž prodán gest, aby činil zlé před obličejem Hospodinovým: nebo popudila ho Jezabel manželka gho,

26. A ohavný včiněn gest, tak velice, že následoval modl, kteříž byli v dělali Amorrhegští, kteříž vyplénil Hospodin od twáři synů Izraelštých.

27. Protož když vslýssel Achab řecí tyto, roztrhl roucha svá, a přizkyl žjně tělo své, a postil se, a spal w pyeli, a chodil sklopenau hlavou.

28. U stala se řec Hospodinowa k Eliássovi Česbitskému, řkaucý:

29. Zdalž sy neviděl poníženého Achaba předemnau z poněwadž tedy ponížil se pro mne, nevvedu zlé we dnech gho, ale we dnech syna gho vvedu zlé na dům gho.

* Při vlastnil sy sobě. † Tak hříchu slusěním gí, gáko bys mu prodán byl.
** Odemku potomky tvé.

Kapitola XXII.

Aduš o Jozaffatem králem Judsým
wystáhl na wogin. 27. Michéáš Pro-
sof wsazen do iatáce. 37. Smrt Achá-
bowa, 51. v Jozaffatowa.

1. Nominala tedy rčí léta bez
wálky mezi Syrii a Iz-
raellem.

2. W roku paří králem, zstaupil
Jozaffat král Judsý k králi Iz-
raelkemu.

3. (Y řekl král Izraelký k slu-
žebníkům svým: Ulevjte, že nás-
sle gest Rámoth Galaad, a zane-
dbáváme vzýti ge z ruky krále
Syrského.)

4. Y řekl k Jozaffatovi: Při-
gdešli semu, k bogowání do
Rámoth Galaad:

5. Y řekl Jozaffat k králi Iz-
raelkemu: Gáko gá gsem, tak y
ty: lid můž, a lid twůž, geden-
gsau: a gezdcové mogi, gezdcov-
vé twogi. Y řekl Jozaffat k krá-
li Izraelkemu: Vzepte se, pros-
sým tebe, dnes na řec Hospodí-
nowu.

6. Shromáždil tedy král Izrael-
ský proroky okolo čtyř set mužů, a
řekl k nim: Všameli gíti do Rá-
moth Galaad k bogowání, anebo
odpočívati: Kterýžto odpovědě-
li: Vstup, a dá ge Hospodín w
rukou králowu.

7. Řekl paří Jozaffat: Vlenjli
zde některý Prorok Hospodinu, w
abychom se ptali křeze něho:

8. Y řekl král Izraelký k Joz-
affatovi: Pozůstal muž geden,
křeze kterež můžem se zeprati
Hospodína: ale gá nenávidím ho,
nebo neprorokuje mi dobré, ale
zlé, Michéáš syn Jeimla. Ge-
muž Jozaffat řekl: Vleniluť tak
králi.

9. Powołał tedy król Izrael-
ski komornika gdenego, a řekl ges-
mu: Pospésse přivesti Michéáše
syna Jeimla.

10. Král paří Izraelký, a Joz-
affat król Judsý, sedeli geden-
každý na trůnu swém, oděni sa-
ce rauhem królowym, na placu
podle wat brány Samarské, a
wsieckni protokowé protokowali
před oblicem gegich.

11. Odélal také sobě Sedecyáss
syn Chanaana rohy železné, a řekl:
Ty wécy prawi Hospodin: Témí-
to rozwégesa Syrii, dokudž gí
nezahladíss,

12. A wsieckni protokowé pes-
dobni protokowali, čkaue: Vstup
do Rámoth Galaad, a gdi sse-
stné, a dá (ge) Hospodín w ruk-
ce krále.

13. Posel paří, kterýž byl ssel,
aby zavolal Michéáše, mluwil k
němu, řka: Hle řeči proroku ge-
dněmi všly králi dobré wécy před-
povídaj: bud tedy řec twá ga-
ko gegiph, a mluw dobré wécy.

14. Genuž Michéáš řekl: Žitek
gest Hospodin, že cožkoli řekne
mi Hospodin, to budu mluwiti.

15. Příssel tedy k králi, a řekl
gemu krále: Michéáši, mámeli gí-
ti do Rámoth Galaad k bogowá-
ní, čili (tak) nechati: Genuž on
odpověděl: Vstup, a gdi ssestné,
a dá ge Hospodín w ruce krále.

16. Řekl paří král k němu: Opět,
a opět přijahau zavazugi tebe,
abyš newluwil mi než (to) což
prawdiwoho gest, ve gménu Ho-
spodinowu.

17. A on řekl: Widěl sem wóseč-
ho Izraela rozprýleného po horách,
gáko owce nemající pastýře: Y
řekl

řekl Hospodin: Nemagi tito páni: necht se navrátit gedenkaždy do domu svého w pokogi.

18. (Řekl tedy král Izraelštý k Jozaffatovi: Ždaliž sem neprawil tobě, že neprorokuje mi dobré, ale vždycky zlé?)

19. On pak přidav, řekl: Proto slyšs řec Hospodinowu: Viz děl sejm Hospodina na stolici své, a všecko vognstvo nebeské stojící při ném na pravicy y na lewicy:

20. Y řekl Hospodin: Bdo oklas má Achaba krále Izraelstého, aby vstanpil, a padl w Rániotě Gasa laad: Y řekl geden slowa tučná, a giný gináć.

21. Wyssel pak duch, a stál před Hospodinem, a řekl: Gá oklamám ho. Čemuž mluvil Hospodi: W čem?

22. A on řekl: Wygdu a budu duch lživý w všech všech protoku geho. Y řekl Hospodin: Oklamáš a přemůžes: wygdi a včin tak.

23. Ulynj tedy hle dal Hospodin ducha t lživého w vsta všech protoku tvých, kterž tuto gšau, a Hospodin mluvil proti tobě zlé.

24. Přislaupil pak Sedecyáss syn Chanaana, a vdeřil Michéáss w lice, a řekl: Mineli tedy opus fili Duch Hospodinu, a mluvil tobě:

25. Y řekl Michéáss: Vztijs w ten den, když wegdes do pokogjka, abys se vrnit w pokogi styl ſt.

26. Y řekl král Izraelštý: Wezměte Michéásse, a ak zůstane v Amona knížete města, a v Joasa syna Amelechowa,

27. A řete gím: Tyto věcy

pravý král: Degte muže tohoto do žalatc, a chovate ho chlebem trápenj, a voda uzkosti, dokudž se nenavratítm w pokogi.

28. Y řekl Michéáss: gestliže se navrátiss w pokogi, nemluwil ve mně Hospodin. Alek: Slysíte lidé vossicni.

29. Přislaupil tedy král Izraelštý, a Jozaffat král Judsý, do Rániotě Galaad.

30. Řekl tedy král Izraelštý k Jozaffatovi: Wezmi * oděn, a wegdi w birwu oblic se w ranscha swá. Brál pak Izraelštý změnil oděw swůj, a všel do boga.

31. Král pak Syrský byl přízrázal knížatí m nad wozy, tridečti dva aum, řka: nebudec bogosvati proti někomu mensimu a wěssimu, než pro samému králi Izraelstému.

32. Když tedy viděli knížata nad wozy Jozaffata, domňovali se, žeby on byl král Izraelštý, a včinil všes autoř, bogowali proti němu: y vykřikl Jozaffat.

33. Y porozuměli knížata wozy, že není král Izraelštý, a nechali ho.

34. Miní pak geden natáhl lusčíste, na negisto stelu pustiw, a náhodau ranil krále Izraelstého mezi pljcem a žaludkem. Ale on řekl wožkovi svému: Obrat ružku sváli, a wywez mne z vognstva, nebo růzce ranen sem.

35. Stala se tedy birwa w ten den, a král Izraelštý stál na wožku svém proti Syrským, a vmlé velí: řekla pak krew z rány do horby wožku,

36. A vyvolac volal w všem vognstvu: vráte než slunce za adle, řka:

řka: gedenkajdš nechť se naroří do města, a do země své.

37. Vničel pak král, a přinesen gest do Samarij; a pochovat kralé w Samarij,

38. U myli wóz geho w tybnis̄ku Samarském, a lžali psy krew geho, a vzdý vnywali, wedle slowa Hospodinowa, kteréž byl mluvil.

39. Ostatkové pak říči Achas bowých, a wsecky wécy, kteréž činil, a dům z slonových kostí, kterýz vystavěl, u wsecká města, kteráz vzdělal, zdaliž negsau tyto wécy psány w knize řecí dnú králi Izraelstých:

40. Vsnul tedy Achab s otcy svými, a králowal Ohozyás syn geho místo něho.

41. Jozaffat pak syn Achy králowati počal nad Júdau léta čtvrtého Achaba krále Izraelstého.

42. Ve čtvrteční pěti letech byl, když králowati počal, a pětmecátého Jozaffata krále Júdského, a králowal nad Izraelem dvě léta.

43. A chodil po vší cestě Achy otce svého, a nevchýlil se z ní: a činil, což pravého bylo před oblicem gemit Hospodinowým.

44. Ale wssak wýsostí neodzgal: nebo gesse lid obětował, a kádil zápalcm na wýsotech.

45. A pokog měl Jozaffat s králem Izraelstým.

46. Ostatkové pak slwo Jozaffatových, a slukové geho, kteréž činil u války, zdaliž ty wécy negsau psány w knize slwo dnú králi Júdských?

47. Ale u ostatky sedomáčů, kteríž byli pozůstali ve dnech Achy otce geho, odgal z země.

48. Aniž byl tehdy král vstanovený w říši.

49. Král pak Jozaffat byl nazdělal množství lodí na moři, kteréž se plavily do Offir pro zlatou: a gjet nemohly, nebo se polázmaly w Asyongaber.

50. Tehdy řekl Ohozyás syn Achabu w k Jozaffatovi: Nechť gdau služebnicy mogi s služebnicími twými na lodjach. U nechci Jozaffat.

51. U vsnul Jozaffat s otcy svými, a pochován gest s nimi w městě Dawida otce svého: a králowal Joram syn geho místo něho:

52. Ohozyás pak syn Achabu králowati byl počal nad Izraelem w Samarij, léta sedmnáctého Jozaffata krále Júdského, a králowal nad Izraelem dvě léta.

53. A včinil zlé před oblicem gemit Hospodinowým, a chodil po cestě otce svého, u matky své, a po cestě Jeroboama syna klabat, kterýž včinil, aby hřešil Izrael.

54. Slaužil také Baalovi, a klaněl se genu, a popudil Hospodina Boha Izraelstého, wedle wseckých wécy kteréž byl včinil otec geho.

† Způsob mluvení Písem, kterýmž se Bohu žádáště přivlastňují wécy, kterýž on nedíl, ale totiž dle spravedlivého svého soudu dopouštěj. †† před seny královstými, boga je smrti, jesť salessnau radu králi dal. * Zbran.

Čtvrtá Kníha Královská,

podle Hebrejských

Druhá Malachym.

Rapitola I.

Ohozýáš gsa nemocen poslal k modle Beelzebubovi: Eliás pořkal se s posly, jmeť králi předpověděl. 9. Dva paděšeníky ohně z nebe spálil. 13. Eliás s třetím paděšníkem říkal k Ohozýášovi, a mluwu jemu o geho smrti, po kteréž Joram králem Izraelským zůstal.

1. Z protiwil pak se Moab Izraelovi když vnitřek Achab.

2. A upadl Ohozýáš strze mězi wečeřadla svého, kteréž měl v Samarij, a stonal: a poslal posly, řka k nim: Gděte, přepte se Beelzebuba boha Aškaron, budou moci živo být z nemocy mé této.

3. Angel pak Hospodinu v mluvil k Eliášovi Chесbitskému, řka: Vstan, a vstup do stříč poslum krále Samarského, a díj s k nim: Zdalež není Bůh v Izraeli, aby ste mli dotazovat se Beelzebuba boha Aškaron?

4. Pro kteraujto věc tyto věcy praví Hospodin: z lůžka, na které sy vstaupil, nezstaupíš, ale smrti vnitřek. Y odšel Eliás.

5. A navrátili se poslové k Ohozýášovi. Kterýž řekl gmu: Proč ste se navrátili?

6. Oni pak odpověděli gmu: Eliás pořkal se s námi, a řekl k nám: Gděte, a navrátíte se k králi, kterýž poslal vás, a díjte gmu: Tyto věcy praví Hospodin: Zdalež, že nebylo Božia v Izraeli, poz-

syláš, aby rázan byl Beelzebub bůh Aškaron z Proto z lůžka, na které sy vstaupil, nezstaupíš, ale smrti vnitřek.

7. Kterýž řekl gmu: Galého způsobu a oděvu gesti miž ten. Kterýž se pořkal s vámi, a mluvil slova rato?

8. Ale oni řekli: Eliás čluž patý, a přesem koženným přepásaný na bedrách. Kterýž řekl: Eliás Chесbitský gesti.

9. Y poslal k němu paděšeníka kníže, a paděšete, kterýž byl pod ním. Kterýž vstaupil k němu, a sedlýmu na vrchu hory, řekl: Člověče Boži, král přikázal, abyš zstaupil.

10. A odpovídaje Eliáš, řekl paděšníkovi: Gestilize člověk Boži gsem, nechť zstaupí ohně z nebe, a bžíře tebe, y paděšete všechno. Zstaupil tedy ohně z nebe, a * se žral ho, a paděšete, kterýž byl o ním.

11. A opět poslal k němu kníže paděšníka druhého, a paděšete s ním. Kterýž mluvil gmu: Člověče Boži, tyto věcy praví král: Pospíš, zstup.

12. A odpovídaje Eliáš, řekl: Gestilize člověk Boži gá gsem, nechť zstaupí ohně z nebe, a bžíře tebe, y paděšete všechno. Zstaupil tedy ohně z nebe, a sežral ho, y paděšete geho.

13. Opět pošal kníže paděsáře
knížka krále jeho, a paděsáře, kteříž
byli s ním. Kterýž když přišel,
stlonil Saloma proti Eliášovi, a
prosil ho, a řekl: Člověče Boží,
nepočkej dusi my, a dusi mi
služebníků tvých, kteříž sem my
jsou.

14. Ale zstaupil oheň z nebe, a
sežral dveře knížata paděsářského
první, a paděsáře, kteříž s nimi byli:
ale nyní prosím, aby se smíloval
nad dusi my.

15. Mluvil pak Angel Hos-
podinuž k Eliášovi, říka: Zjistíš
s ním, nebože se. Vstal tedy, a
zstaupil s ním k králi,

16. A mluvil gemu: Tyto wéz-
cy prawej Hospodin: že sy pošal
posly, aby se rázali Beelzebuba
boha Atakton, gákoby nebylo
Boha v Izraeli, od něhož bys mohl
otázati se těc, protože z lúžka, na
které sy vstaupil, nezstaupíš, ale
smrti vmrčes.

17. Vmírel tedy podle těci Hos-
podinový, kterouž mluvil Eliáš,
a králowal Joram bratr geho nij-
sto něho, leta druhého Joramovy
na Jozaffata krále Judskeho: ne-
bo neměl syna.

18. Ostatkové pak slovo Ochoz-
yášskových; kteříž činil, zdaliž ty
wécy negsau psány v knize těcí
dnů králu Izraelskýho:

* Spálil.

Rapitola II.

Eliáš do nebe vzat. 14. Eliáš
duchem Eliášovem obdarén 19. v
Jerychu opravil wody, a zemi auto-
dnau včinil. Děti se mu posmívali, z
nichž třiřidce dveře od nedvědu sau
rozerhání.

15. Stalo se pak, když chytí Hospo-
din wyzdvižnouti Eliáše

krze vicher do nebe, sli Eliáš a
Eliáš z Galgala.

2. Y řekl Eliáš k Eliášovi:
Sed tuto, nebo Hospodin pošal
mne až do Bethel. Gemužto řekl
Eliáš: Život gest Hospodin, a ži-
vat gest dusse twá, že neopustím
tebe. A když zstaupili do Bethel,

3. Wyssi synowé Proroků, kte-
říž byli v Bethel, k Eliášovi, a
řekli gemu: Wyssi, že dnes Hos-
podin wezme pána tvého od te-
be: Kterýž odpověděl: A gá
wjm: mlčte.

4. Řekl pak Eliáš k Eliášovi:
Sed tuco, nebo Hospodin pošal
mne do Jericho. A on řekl:
Život gest Hospodin, a živat gest
dusse twá, že neopustím tebe. A
když přišli do Jericho,

5. Přistaupili synowé Proroků,
kteříž byli v Jericho, k Eliášovi,
a řekli gemu: Wyssi, že Hospodin
dnes wezme pána tvého od tebe:
Y řekl: A gá wjm: mlčte.

6. Řekl pak gemu Eliáš: Sed
tuto, nebo Hospodin pošal mne až
k Jordánu. Kterýž řekl: Život
gest Hospodin, a živat gest dusse
twá, že neopustím tebe. Sli te-
dy oba spolu,

7. A paděsáře mužů z synů
Proroků následovali gich, kteříž
stáli naproti, zdaleka: oni pak
obadva stáli nad Jordánem.

8. Y wzal Eliáš plášt swůj.
a swinul geg, a vdečil wody, kte-
říž rozdělily se na obou stranu, a
přessli oba po suchu.

9. A když přessli, Eliáš řekl
k Eliášovi: Žádeg co chces, abych
včinil tobě, prvé nežli wzat budu
od tebe. Y řekl Eliáš: Prosím,
aby byl ve mně dwogj duh twůj.

10. Kterýž odpověděl: Ne-
snadné věcy sy požádal: ale wossak
gestliže vzrjšu mne, když vzat bu-
du od tebe, stane se tobě, což sy
žádal: pakli nevzrjss, nestane se.

11. A když sli, a gdance roz-
mlawali: hle wůz ohniwý, a koz-
nowé ohniwí rozdělili obadwa: a
wstaupil Eliáš sítze vichr do nebe.

12. Elizeus pak widěl, a wo-
lal: Otce můg, otce můg, woze
Izraelitý, a wozaagi geho. A
newiděl ho vjce: y vchopil raučka
swá, a rozechl ge na dva kusy.

13. A zdvihl pláště Eliášuv,
kterýž byl vpadl gemu: a navrá-
tiv se stál na břehu Jordánském,

14. A pláštěm Eliášovým,
kterýž byl vpadl gemu, vdečil wo-
dy, a negsau rozděleny, a řekl:
Bdež gest Bůh Eliášuv také ny-
nj: Y vdečil wody, a rozděleny
sau sem y tam, a přessel Elizeus.

15. Widouce pak synové Pro-
roků, kteříž byli w Jerichu napro-
ti, řekli: Odpočinul duch Eliá-
šuv nad Elizem. A přissedse
wstějce gemu, poklonili se gemu
twáči k zemi,

16. A řekli gemu: Hle, s slu-
žebníky twými gest paděsáte mužů
slných, kteříž mohau gjti, a hles-
dati pána twého, aby snad ho ne-
byl pogal Duch hospodinuv, a po-
vthl geg na některau horu, aneb
na některé audolj. Kterýž řekl:
Neposylegte.

17. Y přinutili ho, až přiwo-
lí, a řekl: Posletec. Y postali
paděsáte mužů: kteříž když hledali
tisí dny, nenalezli.

18. Y navrátili se k němu: ale
on bydlil w Jerichu, a řekl gím:
Ždaliž sem neřekl wám: Neposyl-
legte.

19. Řekli také muži města k.
Elizovi: Hle byt města tohoto
předobrý gest, gakož ty sám pane
widjss: ale wody gsau neyhorssj;
a země neavrodná.

20. Ale on řekl: Přineste mi
nádobu nowau, a nasypete do ní
soli. Kterauž když přinesli,

21. Wyšed k studnicy wod,
wyšpal do ní sil, a řekl: Toto pras-
wj hospodin: Vzdrawil sem wod-
dy tyto, a nebudeť wjce w nich
sitt, ani neplodnost.

22. Vzdraweny tedy sau wody
až do dne tohoto, wedlé slowa
Elizeova, kteříž mluvil.

23. Vstaupil pak odtud do
Bethel: a když vstupoval po cestě,
pacholata malá wyssi z města,
a posimjwali se gemu, řkouče:
Vstupuj lysý, vstupuj lysý.

24. Kterýžto když se ohledl,
widěl ge, a zločecil gím we gmě-
nu hospodinowu: y wyssi dva
nedwědi z lesa, a rozechali z nich
čtyřdceti dve pacholata.

25. Odšel pak odtud na ho-
tu Karmél, a odtud navrátil se
do Samáči.

Rapitola III.

Král Moabštý odpadl od Izraele,
protož ráhli proti němu na wognu kríž
králové. 16. Elizeus wodu wogstu wys-
zádal, y wstěžkuj předpověděl. 16.
Moabští jan porazeni.

1. Noram pak syn Achabuv krá-
lowal nad Izraelem w Samači léta osmnáctého Jozaffa-
ta krále Judskeho. Y králowal
dvacácte let.

2. A činil zlé před hospodinem,
ale ne gako otec geho, a matka:
nebo odgal modly Baal, kteříž byl
vdečl otec geho.

3. Ale wossak hřichů Jeroboama
syna

ſenat tabat, kterýž včinil, aby hřeſ
pil Izrael, přidržel ſe, aniž odſtauſ
pil od nich.

4. Uleſa paſtérál Moabſký,
čehoval mnoho dobytka, a platił
králi Izraelkému ſto tisíc beranů,
a ſto tisíc ſkopcu, s volnau gegich.

5. A když umřel Achab, přez
staupil ſimlauwu, kterouž měl o
králem Izraelkym.

6. Wyſel ſedy králi Joram v
ten den z Samarii, a ſečl ve
ſteřen Izrael.

7. Y poſlat k Jozaffatovi králi
Jiudskému, čka: Krále Moabſký
odſtaupil odemne, pod ſeniuau
proti němu na wognu. Kterýž
odpoředél: Wſtaupjm: Kdož mūg
geſt twūg geſt: lid mūg, lid twūg,
a foni mogl, foni twogi.

8. Y řekl: Kterau cestau wſtauſ
pime ſi Ale on odpoředél: Po
paufſi Iduniegſté.

9. Čáhli ſedy, králi Izraelký, a
králi Jiudský, a králi Edomský, a ob
cházeli cestau ſedm dñi, a nebylo
wody wogſtu, a howadům, kte
ráž náſledovala gich.

10. Y řekl králi Izraelký: Ach,
ach, ach ſhromáždil nás Hospodin
tří krále, aby wydal w ruce Moa
bowy.

11. Y řekl Jozaffat: Geſlli zde
Protok Hospodinu, aby ho pro
ſyli Hospodina ſtrze něho? Y od
poředél ſeden z ſlužebníků krále
Izraelkého: Geſt zde Elizeus syn
Saffat, kterýž lhval wodu na ruc
ce Elijí ſo vy.

12. Y řekl Jozaffat: geſt v
něho ſec Hospodinu. Y ztanc
pil k němu králi Izraelký, a Joz
affat králi Jiudský, a králi Ed
omský.

13. Řekl paſtérál Elizeus k králi
Izraelkemu: Co inne* a robě
geſt: gdi k protokům otce ſvého, a
matky ſvé. Y řekl mu králi Izraelk
stř: Proč ſhromáždil Hospodin
tři krále tyto, aby ge wydal w ruc
ce Moabowy?

14. Y řekl k němu Elizeus: Živě
geſt ſhospodin záſtupu, před gchož
to obličege ſlogim, že kdybych ſe
obličege Jozaffata krále Jiudského
nestyděl, nebyl bych dbal zagiſte
na tebe, ani ſe ohlédl.

15. Ulyni paſtérál přivede mi **
hudec. A když hrál hudec, ſtala
ſe nad njm ruka ſhospodinowa, a
řekl:

16. Toto praví ſhospodin: Vdeš
legre příkop potoka tohoto gámy a
gámy.

17. Ulebo toto dí ſhospodin: Ulez
vzříte wétru, ani deſſe: a příkop
tentoto naplnj ſe wodou, a budete pití
wy, y čeledi wass, y howada wasse.

18. A málo geſt to před obliče
gem ſhospodinovým: na to dá raz
ké Moaba w ruce wasse.

19. A zkažte wſſeliké město
brazené, y wſſeliké město wýborné,
y wſſeliké dřevo plodné podſekáte,
a wſſeky ſtudnice wod zasypete,
a wſſeliké pole wýborné přikrygez
te kamenjím.

20. Stalo ſe ſedy ráno, když obě
ſuňá obětována býwá, a hle woz
dy přicházely po cestě Edomské, a
naplněna geſt země wodami.

21. Wſſickni paſtérál Moabſký,
vſyjſe wiffe, že wſtaupili králové,
aby bogowali proti nim, ſmolali
wſſeky, kteříž byli přepáſani pa
ſem ſvých, a stáli na mezech.

22. A brzo ráno wſtawiffe, a
když gří ſlunce wyslo proti waz
dám,

dám, vidieli Moabští naproti sobě, dy červené jako krev,

23. A řekl: Krev (od) meče jest: bogowali králové proti sobě, a zbrili se wespolek: nyní gdi k upeči Moab.

24. Všli do ležení Izrael: a vstal pak Izrael, porazil Moab: ale oni utekli před nimi. Přišli tedy, kteríž byli svatezly, a porazili Moaba,

25. A města zkažili: a wsselské pole neylepili, hřežegice gedenka jdy kameny, na mili: y wsselsky stuzdnicé wod začypali: a wsselsko díly wj plodné podsetali, tak že zde rostlo blanenné pozitair: y obklíčeno jest město od prakowníku, a na větrem díle zkaženo.

26. Což když vidiel král Moabštý, že tříti: nemohli nepřečele, vžal s sebou sedm set mužů wytahujících meč, aby vdečili na krále Edomského: a nemohli.

27. A vchopil syna svého prorozeného, kterýž měl královati místo něho, obitoval obět zápalnanu na zdi: y stalo se rozhněvání veliké w Izraeli, a hned odstoupil od něho, a navrátili se do země své.

* Do rebe. ** Kterýž vmej hráti na harfu. Téden rukové bývalo s prozvětováním rozumíredlným žalsmů svatých.

Rapitola IV.

Dívové některí od Elizea včinění.

1. Žena pak gedula z manželek prorockých volala k Elizeovi, řkavců: Služebník twůr muž můg vmrčel, a ty wiſt, že služebník twůr byl bogic̄ se hospodina: a hle wčítel příssel, aby vžal dva syny mé za služebníky sobě.

2. Kteréž řekl Elizeus: Co

chces, ač včinjm tobě z powez mi, co máss w domě svém? Ale ona odpověděla: Nemám dívka twánic w domě svém gediné malo olege, gijnžbych se mazala.

3. Gjzto řekl: Gdi, a wypuigč odwssich sausedů svých nádob prázdných nemálo.

4. A wegdi, a zavři dwére své, když voní budess ty y synové twogi: a nalewes z něho do wssich nádob těchto: a když plné budau, wezmess.

5. Sla tedy žena, a zavřela dwére po sobě, a po synech svých: oni podávali nádob, a ona nalezvala.

6. A když plné byly nádoby, řekla k synu svému: Přines mi, gesse nás dobu. A on odpověděl: Nelez mám. Y* stál oleg.

7. Přissa pak ona, a oznamila člověku Božímu. A on řekl: Gdi, prodej oleg, a navrát wčítel svému: ty pak a synové twogi živte se z ostatku.

8. Stalo se pak gedula dne, a Elizeus sčel řeze Sunam: byla pak tam žena veliká, kteráž zadřjela geg, aby gedi chléb: a když často rudy chodíval, stavosval se v ní, aby gedi chléb.

9. Kterážto řekla k muži svému: Seznáwám, že muž Boží svatý gest tento, kterýž chodi řeze nás často.

10. Udelegme tedy gemu wčítadlo malé, a postavme gemu w něm lůžko, a stůl, a stolicy, a svícen, aby kdyžby příssel k nám, zůstal tam.

11. Stalo se tedy některého dne, a přídla obrátil se do wčítadla, a odpočinul tam.

12. Ž řekl k Giezy služebníku svému: Zawolej této Sunamitě. Břetýž když zavolal ḡi, a ona stála před ním,

13. Řekl k služebníku svému: Všluť k n̄j: Hle pilně ve všech věcech slaujila sy nám, co chceš, ať včiním tobě z všálí potřebu, a chceš, aby mluvil k králi, nebo knížeti wogata z Břetýž odpověděla: O projíde lidu svého bydlím.

14. Ž řekl: Což tedy chceš, aby včinil gi? Ž řekl Giezy: Nepteg se: nebo syna nemá, a muž gegi starý gest.

15. Rozkázal tedy, aby povolal když povolána byla, a stála před dvěma,

16. Řekl k n̄j: V tento čas, a v tu to rauž hodinu, budešli žít wa, budeš mjeti v životě syna. Ale ona odpověděla: Necheg, prosím pane mung, muži Boži, necheg klaimati služebnícy své.

17. Ž počala žena, a porodila syna, v času a v též hodině, když rauž byl řekl Elizeus.

18. Kostlo pak pachole. A když byl některý den, a vyšedl slyšlo k otcy svému ženčinu;

19. Řeklo otcy svému: Vlas vás mne bolí, bla wa mne bolí. Ale on řekl služebníku: Wezmi, a wedle ge k matce geho.

20. Břetýž když vyzal, a wedle ge k matce geho, položila ona ge na kolena svá až do poledne, a vstalo.

21. Vstoupila pak, a položila ge na hřívku člověka Božího, a zavřela dvěře: a vyšedl slyš,

22. Zavolala muže svého, a řekla: Posli semnau, prosím, jednoho z služebníků, a oslicy,

abych doběhla až k člověku Božímu, a navrátila se.

23. Břetýž řekl ḡi: Pro kterou příčinu gdes k němu z dnes není klov městce, ani Sobota. Kteráž odpověděla: Pugdu.

24. U osedlala oslicy, a přikázala služebníku: Žen a pospěša, aby mi nečinil městánj v chýz: a to děleg, což přikazugi tobě.

25. Sla tedy, a přissla k muži Božímu na horu Batmél: a když vzešel ḡi muž Boži naproti, řekl k Giezy služebníku svému: Hle Sunamitštá onano.

26. Hdi tedy ḡi v cestu, a říky ḡi: Dobřeli se děge při tobě a při muži tvém, a při synu tvém: Kteráž odpověděla: Dobře.

27. A když přissla k muži Božímu na horu, chopila se noh geho: a přijal u Giezy, aby odstrčil gi. Ž řekl člověk Boži: Necheg ḡi: nebo dusse gegi v hoře Kosli gest, a Hospodin zatagil (to) předemnau, a neoznámil mi.

28. Břetýž řekla gemu: Zdaliž sem žádala syna od pána mého: zdaliž sem nečekla tobě: Kleposmíš weg se mi?

29. A on řekl k Giezy: Opas sbedra svá, a wezmi hůl man v ruku svau, a gdi. Vokáli tebe člověk, nepozdravuj ho: A pozdravili tebe někdo, neodpovídaj gemu: a položíš hůl man na tvář pacholete.

30. Matka pak pacholete řekla: Živé gest Hospodin, a živá gest dusse tvá, nezpustím se tebe. Vstal tedy, a šel za n̄j.

31. Giezy pak byl předstel ge, a byl položil hůl na tvář pacholete, a nebylo hlasu, ani čitedlosti; y navrátil se v stejně gemu, a oznáz-

a oznamil gemu, řka: Nevestalo pachole.

32. Všel tedy Elizeus do domu, a hle pachole mrtvé leželo v lůžku geho:

33. A všed zavřel dvěře po sobě, a po pacholeti: a modlil se k Hospodinu.

34. A vstoupil, a zpolchl na pachole: a položil vsta svá na vstu geho, a oči své na oči geho, a ruce své na ruce geho: a sklonil se nad ním, a zahřelo se tělo pacholce.

35. Ale on navrátilo se, procházel se v domě, gedenau sem a tam: a vstoupil, a zpolchl na ně: i zbylo pachole sedmkrát, a otevřelo oči.

36. Ale on powołal Giezy, a řek gemu: Zawolęg Sunamitského. Beťáž zawolána sauc, weszla k němu. Beťáž řekl: Wezmij sňa svého.

37. Přissla ona, a padla k nim geho, a poklonila se na zemi: i wyla syna svého, a wyssla.

38. A Elizeus se navrátil do Talgala. Byl pak blad v zemi, synowé protoceti bydlili před ním. Řekl gedenomu z služebníků svých: Postav hrnce veliký, a vrat k nim synům protocetym.

39. I wyssel geden na pole, aby nazbíral bylin polních, i nazbíral jako winny koc lesní, a nazbíral z něho ** koloquintyd polní, a naplnil plášt swůj, a navrátilo se strágel do hrnce krmě: nebo newěděl, coby bylo.

40. Válili tedy tovaryšům, aby gedli: a když okusyli z vrázení, zkřikli, řkance: Smrt v hrnci muži Boži. I nemohli gjisti,

41. Ale on řekl: Přineste manu. A když přinesli, nasypal do hrnce, a řekl: Válji záštopu, aby gedli. A nebylo vícé žádné hoření v hrnce.

42. Válž pak geden přissel z Baalsalisa přinášejí muži Boží: mu chleby pravotin, dwadceri chlebů gečných, a obilj nové v moři své. Ale on řekl: deg lidu, ať gj.

43. I odpověděl gemu služebník geho: Jak mnoho gest ro, abych předložil sto mužům? Opět on řekl: Deg lidu, ať gj: nebo ty ro věcy prawej Hospodin: Gjsti budou, a zbyvat bude.

44. Položil tedy před ně: kteříž gedli, a zbylo wedlé slova Hosspodinowa.

* přestal, zastavil se. ** Tytwj.

Kapitola V.

Naaman malomocný od Elizea vzdáván. 15. Eli'eus daril od Naamaana přigeti nechrél. 21. Giezy ge přigawi, zmalomocnél.

I. Naaman kníže vogšta krále Syrského, byl muž veselký v pána svého, a čtený: nebo strze něho dal Hospodin vyswozbozenj Sytyi; byl pak muž silný a bohatý, ale malomocný.

2. Z Syrye pak byli wyssi ločíškové, a přivedli z země Izraelské zágarau děvecku malicku, kteráž byla v službě v manželky Naamanové,

3. Beťáž řekla k panjsvé: Oby byl pán nůg v Proroka, kterýž gest v Samarij: bylby giste vzdával ho od malomocnosti, kteréž má.

4. Všel tedy Naaman k pánu svému, a oznamil gemu, řka: Tak

to a takto mluvila děwečka z země Izraelsté.

5. V řekl gemu králu Syrský: Gdi, a (gá) posli list králi Izraelstému. Kterýž když řekl, a vžal s sebou deset hřiven stříbra, a řekl tisýců zlatých, a deset proměněj oděvu,

6. Donesl list k králi Izraelstému v rato slova: Když přesměs list tento, věz, že sem poslal k tobě Naamana služebníka svého, abys vzdával ho od malomocnosti jeho.

7. A když četl králu Izraelstý list, roztrhl roucha svá, a řekl: Zdalek sem gá Bohem, abych mohl zabiti a obživiti, že tento posylá ke mně, abych vzdával člověka od malomocnosti jeho: Znamenáte, a vězte, že přiležitostí blesdá proti mně.

8. Což když vslýssel Elizeus muž Boží, řeklo, že roztrhl králu Izraelstý roucha svá, poslal k nemu, řka: Proč sy roztrhl roucha svá: nechť přigde ke mně, a vži, že gest Prokot v Izraeli.

9. Příšel tedy Naaman s koňmi, a wozy, a stál v dvaceti domu Elizeova.

10. Vyslal k němu posla Elizeus, řka: Gdi, a vineg se sedmkrát v Jordánu, a zase vzdáveno bude tělo tvé, a budete očistěni.

11. Rozhněvav se Naaman odcházel, řka: Domníval sem se, že vygde ke mně, a stoge vzyvat bude jméno Hospodina Boha svého, a dokud se tučau svou mislu malomocnosti, a vzdávaj mne.

12. Zdalek negsau lepší Abana a Farffar, řeky Damascké, než všecky vody Izraelsté, aby se

myl v nich, a očistěn byl: Když tedy obrátil se, a odcházel hněvage se,

13. Přistoupili k němu služebnícy jeho, a mluvili gemu: Otče, byťby byl velikau věc řekl tobě Prokot, giste bylbys měl včiniti: čím vásce, že nyní řekl tobě: Vineg se a budete očistěni:

14. Žilaupil, a myl se v Jordánu sedmkrát wedle řeči muže Božího, a vzdáveno gest tělo jeho, gako tělo dítce malického, a očistěn gest.

15. V navrati se k muži Božímu se rossim komonstwem svým, příšel, a stál před njm, a řekl: V pravdě vásce, že není giného Boha na světě země, než také v Izraeli. Prosým tedy, abys přigal požehnání od služebníka svého.

16. Ale on odpověděl: Život gest Hospodin, před kterýmžto stojím, že newezmu. A když násly činil, dokonce nespolil.

17. V řekl Naaman: Gak chceš: ale prosým, dopust mi služebníku svému, ať vezmu bějmě dvou mezfů z země: nebo nebus de vásce obětovati služebník tvůr zápalních obětí, nebo giných obětí bohům cyzým, než Hospodinu.

18. Toto pak samo gest, očbys prosyl Hospodina za služebníka svého, když wegde pán můž do chrámu Remmon, aby se klaněl, a když se on zpodcpře na ruku manu, gestliz: že se budu klaněti v chrámu Remmon, když on se bude klaněti na témaž míste, aby odpustil mi Hospodin služebníku svému pro tu věc.

19. Kterýž řekl gemu: Gdi v pokogi. Odessel tedy od něho v zvoleném času země.

20. Y řekl Giezy služebník muže Božího: Odpustil pán můg kaaamanovi Syrskému tomu, aby nebyl od něho věcy, které přinest: jist gest hospodin, že poběhnou po něm, a vezmu od něho něco.

21. Y následoval Giezy za hřbetem kaaamanovým: kteréhož když (Naaman) viděl běžcůho k sbě, skočil z vozu do stříjce gemy, a řekl: Právěli jsou všecky věcy:

22. A on řekl: Právě. Pán můg poslal mne k tobě, řka: když ní přišli ke inně dva mládenci z domu Esdraim, z synů protostavých: ten první hrával na stříbra, a druhý hrával na dvoje proměnné.

23. Y řekl kaaaman: Lépe gest, abys vzal dvě hřívny. Y přinutil ho, a svázal dvě hřívny stříbra do dva pytlů, a druhý rukou, a vložil na dva paňolky své, kterýž y nesli před ním.

24. A když přišel gíz v večer, vzal z ruky gegich, a zložil v domě, a propustil muže, a odělali.

25. Sám pak vstoupil, stál před párem svým. Y řekl Elizeus: kdež přicházíš Giezy? Kterýž odpověděl: Nechodil služebník tvůj nikam.

26. Ale on řekl: Zdaliž sedce mé nebylo při tom, když se navrátil člověk z vozu svého do stříjce tobě? Když tedy vzal sy stříbro, a vzal sy rukou, abys kaupil zahtady olivovné, a winnice, a ovce, a voly, a služebníky, a děvky.

27. Ale y malomocenství kaaamanovo přisdíž se řebe, y semene svého, až na věky. Y vyšel od něho malomocný jako sníh.

* Nedaleko.

Kapitola VI.

Dívové některí od Elizea žiněni. 8. Syrských vpád na Izraelské. 25. Vlíd v Samarii.

1. Neckli pak synové proroctví k Elizeovi: Hle místo, w kterémž bydlíme před tebou, těsně gest nám.

2. Podíme až k Jordánu, a nechť vezmou gedenkaždý z lesa geden dřevo, abyhom vystavět sobě tam místo k bydlení. Kterýž řekl: Gdete.

3. Y řekl geden z nich: Přišel tedy y ty s služebníky svými. Odpoředél: Gáte přigdu.

4. Y odšel s nimi. A když přišli k Jordánu, sekali dříví.

5. Přihodilo se pak, že když geden podčal dřevo, zpadlo železo sekery do vody: y kříkl on, a řekl: Ach, ach, ach; pane můg, a to gesseně sem byl vypuštěn.

6. Řekl pak člověk Boží: Ude vpadlo z ale on ukázal gemu místo. Vrátil tedy dřevo, a vrhl tam: y zplynulo železo,

7. A řekl: Vezmi. Kterýž vztáhl ruku, a vzal ge.

8. Král pak Syrský bogoval proti Izraeli, a věsel v radu s služebníky svými, řka: Kla tom a na tom místě vdelegme zálohy.

9. Poslal tedy muž Boží k králi Izraelskému, řka: Warůg se, abys nessel na místo toto: nebo tam Syrskij jsou v zálohách.

10. Poslal tedy král Izraelský na místo, o kterémž byl řekl gemu muž Boží, a předsed opanoval ge, a zachoval se tam, ne gdenau ani dvakrát.

11. Y zformaucono gest stdec krále Syrského pro tu věc: a swojí

law služebníky své řekl: Proč neoznamujete mi, když byl můj zrádce v krále Izraelském?

12. Y řekl geden z služebníků jeho: Ktikoli pane můj králi, ale Elizeus Prorok, který gest w Izraeli, oznamuje králi Izraelskému wšecka slova, kterážkoli mluvíss w pokojku svém.

13. Y řekl gím: Gděte, a wižte, kde gest: abyh poslal a gal ho. Y oznámili gemu, řkouce: Hle w Dothan (gest).

14. Pojal tedy tam koně a wozy, a nevyslněgssi z wogstu: kteřížto když přišli w nocy, oblehlí město.

15. Vstal pak na všemíru služebník muže Božího, vyšed, vyděl wogsto okolo města, a koně y wozy: a oznámil gemu čka: Ach, ach, ach, pane můj, co vdeláme?

16. Ale on odpověděl: Neboj se: nebo vjce (giž) s námi gest, nežli s nimi.

17. A když se modlil Elizeus, řekl: Hospodine, otevři oči tohoto ač všedj. Y otevřel Hospodin oči služebníka, a vidi: a hle ho ra plná konj, a wožu ohniwých, okolo Elizea.

18. Kepiatelé pak zstaupili k němu: Elizeus pak modlil se k Hospodinu, čka: Poraz, prosým národ tento slopotav. Y porazyl ge Hospodin, aby newiděl k wedlé slova Elizeova.

19. Řekl pak k nim Elizeus: Klenj rato cesta, ani to gest město: požte za mnau, a ukáži wám muže, kteréhož bledáte. Wedl tedy ge do Samarij.

20. A když všelí do Samarij, řekl Elizeus: Hospodine ote-

vči oči téhoto, ač vidi. Y otevřel Hospodin oči gegich, a vidi: že gšan v prostřed Samarij.

21. Y řekl král Izraelský k Elizeovi, když vidił ge: * Zdaliž ge pobigi, orče můj:

22. Ale on řekl: Kepobigess: nebo sy nezgjmíl nich mečem, a lučíštem svým, aby zabil (ge): ale polož chléb a vodu před nimi, aby gedli a pili, a sli k pánu svému.

23. Y položeno gest gím počinu veliké připravení, a gedli y pili, a propustil ge, a odessli k pánu svému, a vjce nepříslí drážbi Syrský do země Izraelské.

24. Stalo se pak po téhoto věče, shromáždil Benadad král Syrský všecko wogsto své, a vstaupil, a oblehl Samarij.

25. Y stal se hlad veliký w Samarij: a tak dluho obleženo bylo, až se prodávala hla waostowá za osmdesát stříbrných, a čtvrtý díl (mírn.) káberusu holubího za pět stříbrných.

26. A když král Izraelský sel po zdi, žena gedna zvolala k nemu, řkouce: Spomoz mi pane můj králi.

27. Řekyž řekl: Nepomáhá rozbě Hospodin: odkud rově mohu spromoci: z humna neb z presu: Y řekl k nj král: Co chces: z Kreráz odporověděla:

28. Žena rato řekla mi: Deg syna svého, abychom snědly gegdneš, a syna mého snímc zeytra.

29. Dvakrát sime řeky syna mého, a snědly sime. Y řekla sien gj druhého dne: Deg syna svého, abychom geg snědly. Kreráz řekla svého syna.

30. Což když všelí král, rozh

ntí rauha swá, a ssel po zdi. Y
víděl wossecken lid žně, w kterau
občen byl na těle vonit.

31. Y řekl král: Tyto wécy ač
mi včinj Bůh, a tyto ač přidá,
geslliže státi bude hlawia Elizea,
jma Saffarowa, na ném dnes.

32. Elizeus pak seděl w doz-
mě svém, a státi seděl s njm.
Předstal tedy muže, a prvé než:
u přissel posel ten, řekl k statcům:
ždaliž newjte, že poslal syn wras-
jedlnjka tento, aby zftata byla hla-
wa má: Hledte tedy když přigde
posel, zavřete dvéře, a nedopau-
sňte gemu wjiti: nebo hle du-
šníj nob pána geho za njm gest.

33. Když on gesse mluvil
gim, ukázal se posel, kterýž při-
cházel k němu. A řekl: Hle tak
veliké zlé od Hospodina gest: co
wjce čekati budu od Hospodina:

* Mámli ge pobici,

Kapitola VII.

Elizeus prorokoval o hognosti obilij
w Samarij dne druhého. 5. Syrský
řekl: A wyssedse obywatele z města,
hognost wšech wécy w stanich nalezli,
tať je bylo velmi lacyno. 17. Anžje
newěrk od lidu poslaváno.

1. Řekl pak Elizeus: Slyssce
swo. Hospodinovo: Tyz
w wécy prawj Hospodin: W čas
tentu zeytra mjač manky bělné za
geden lot bude, a dwě mjrty geč-
mene za geden lot, w bráne Sa-
marie.

2. Odpovídage geden z wüd-
cù, na gehožto ruku král zpoles-
hal, člowěku Božjmu, řekl: Když
by Hospodin vdelal také příduchy
w nebi, ždaliž bude mocys být,
co mluwiſs: Kterýž řekl: Vzřis
včima swýma, a odtud nebudese
gisti.

3. Čtyři tedy muži byli malo-
mocni podlé wrat brány, kteříž
řekli wespolek: Co chceme zde bý-
ti, ažbychom zemíeli?

4. Bud že budeme chcići wjiz-
ti do města, hladem zemíeme: bud
že zůstaneme zde, musýme zemíjeti:
podle tedy, a vtecme do leženj
Syrského. Geslliže odpusti nám,
živi budeme: pakli budou chcići
zabití, nicméně zemíeme.

5. Vstali tedy v večer, aby
šli do leženj Syrského. A když
přissli k předu leženj Syrského, žá-
dného tam nenašli.

6. Poněvadž Pán včinil, aby
hřmot Slyssan byl w leženj Syr-
ském, wožů a konj, a wogsta wel-
mi mnohého: y řekli wespolek:
Hle mzdau nagal prosi nám král
Jzraelský krále Hethegských a Eg-
iptských, a přissli na nás.

7. Vstali tedy, a vtekli we-
tmáč, a opustili siany swé, y ko-
né, y osly w leženj, a vtekli, ro-
liko dusse swé zachowati žadagice.

8. Když tedy přissli malomocni
ti k předu leženj, wessli do ge-
dnoho stanu, y gedli a pili: a
wzali odtud střbro, y zlato, y
rauha, a edessli a schowali: a
opět se navrátili do giného stanu,
a odtud podobně wzawisse schowali.

9. Y řekli wespolek: Nedobře
činjme: nebo tento den gest do-
breho poselství. Budemeli ml-
četi, a nebudemeli chcići zwěsto-
wati až do gjera, budeme trestá-
ni z hřihu: podle, gděme, a zwě-
stugme w dvoru královstém.

10. A když přissli k bráne mě-
sta, wyparovovali gim, i fauce i
Sli sime do leženj Syrského, a
žádného člowěka tam sime nena-
lezli,

lezli, gedené koně, a osly přiwáza-
né, a rozbité stany.

11. Tíli tedy brannj, a zwé-
stowali (to) na palác krále vnitř.

12. Kterýž vstal v noci, a
řekl k služebníkům svým : Přaz-
vím ráni, co vdelali nám Syr-
skij : Vědji, že hlad trpíme, a pro-
to vysíli z ležení, a krygj se v poz-
lích, i živce : Když vygdau z mě-
sta, že náme ge živé, & tehdáž bu-
demie mocy do města vjeti.

13. Odpověděl pak geden z
služebníků jeho : Nezměnie pět
konj, kterýž zůstal v městě (nebo
u toliko gšau ve všem množství
Izraelštěm, nebo gini zrávenci
gšau) a poslje, vysepehowati
mocy budeme.

14. Přivedli tedy dva koně,
a poslal král do ležení Syrskýh,
řka : Edete, a vize.

15. Kterýž odessli za nimi až
k Jordánu : hle pak wsecká cesta
plná byla sňatů a nádob, kterež by-
li odhodili Syrskij, když se stra-
ssili : a navrátivše se poslové
oznámili králi.

16. A výsed lid rozebral ležes-
ní Syrské : a včiněná gesta mra-
mauky bělné za geden lot, a dwé
mjty gečmene za lot geden, wc-
dlé slova hospodinova.

17. Král pak wůdce toho, na
kterehož ruku zpolchal, vstano-
wil v brány : Kterehož poslal
zásup v vcházenj do brány, a
vnícel, wedlé (toho) což byl mluz-
wil muž Božj, když byl zstaupil
král k němu.

18. Ý stalo se wedlé řeči muže
Božjho, kterauž byl prawil krále,
když řekl : Dwé mjty gečmene za
geden lot budau, a mjta mauky

bělné za geden lot, tež v tom ča-
su zetra v bráně Samarské :

19. Když byl odpověděl ten
wůdce muži Božjmu, a řekl : Byť-
by Hospodin vdelal průduchy v
nebi, zdaliž se bude mocy státi, co
mluvíss : Ý řekl mu : Vzříss
očima svýma, a odeud gísti nez-
budeš.

20. Přislo tedy gemu, gakož
předpovědno bylo, a poslal
ho lid v bráně, a vnitř.

Rapitola VIII.

Hlad od Elizea předpovědný byl
sedin let v zemi. 7. Elizeus předpos-
věděl jmec Benadadovi králi, kázac
iwi pak království. 20. Doram po-
ružil Idumejské, potom vnitř, a Ochoz
zjais syn jeho kráoval.

1. Elizeus pak mluvil k ženě,
gegjhož byl syna živého
včinil, řka : Vstan, gdi ty v dům
tvůrg, a bud pohostinu kdekolik
naleznesh : nebo povolal Hospodin
hladu, a přišel na zemi za sedm
let.

2. Kteráž vstala, a včinila
wedlé slowa člověka Božjho : a
gdauc̄ s domem svým, byla po-
hostinu v zemi filistýnských za
mnoho dnj.

3. A když se stonalo sedm let,
navrátila se žena z země filistýn-
ských : a vysla, aby prosyla krále
za dům svůrg, a za pole své.

4. Král pak mluvil s Giezy
služebníkem muže Božjho, řka :
Wyprawuž mi wsecky veliké wé-
cy, kterež činil Elizeus.

5. A když on vypravoval krá-
li, kterak mrtvého vzklísy, ukázal
se žena, gegjhož syna byl ob-
žitil, wolajsc̄ k králi o dům svůrg,
a o pole své. Ý řekl Giezy :

Pane

Pane můg králi, tato gest žena, a tento gest syn gegj, kteréhož wýkřísky Elizeus.

6. Uzával se král ženy: kteráž wyprawowala gemu. Udal gí král komorníka gedneho, řka: Vlakat gí wossecky wécy, kteréž gegj gsau, a wossecky vžitky polj, odc dne w hitemž zanechala změ, až do něgšího času.

7. Příssel také Elizeus do Damasku, a Benadad král Syrský sional: y oznámili mu, řka: Příssel muž Boží sem:

8. U řekl král k Hazaclovi: Nežmi s sebou dary, a gdi w stříč muzi Božímu, a zepteg se Hospodina strze něho, řka: Buduli mocy a výzvánuti z nemocy mé této?

9. Ušel tedy Hazacl w stříč gemu, mage s sebou dary, a wossecí dobře wécy Damasku, během na čtyřiceti welblaudů. U řekl stál před njm, řekl: Syn twůr Benadad král Syrský poslal mine k tobě, řka: buduli mocy vzdáwen byti od této mé nemocy?

10. U řekl mu Elizeus: Gdi, pozvěz gemu: Buděs vzdáwen: ale Hospodin uzával mi, že smrti vimie.

11. U stál s njm, a zarmautil se, až do zardění obličege: y plakal muž Boží.

12. Gemuž Hazacl řekl: Proč pán můg pláče? Ale on řekl: že wim, které wécy zlé včiníss synům Izraelským. Města gegich hrázená ohněm zapálila, a mládence gegich zmordugesa mečem, a malícké gegich roztřázeni budeš, a téhož této zroztřnás.

13. U řekl Hazacl: Y co gsem služebník twůr pes, abyh včinil wéci tuto welikau? U řekl Eli-

zeus: Uzával mi Hospodin, že ty králem Syrským budeš.

14. Když řekl odšel od Elizea, příssel k pánu svému. Bězryž řekl gemu: Co řekl tobě Elizeus? Ale on odpověděl: Řekl mi: Vlakubess zase zdravoj.

15. U řekl příssel den druhý, užal kobeteč, a nalil wody, a prostřel na tvář geho: když řekl vnitř, králowal Hazacl místo něho.

16. Léta pátého Joramova syna Achabova krále Izraelského, a Jozaffata krále Judskeho, králowal Joram syn Jozaffatu král Judskej.

17. Ve třidceti dnech letech byl, když králowati počal, a osm let králowal w Jeruzalémě.

18. Uchodil po cestách králu Izraelských, jako byl chodil dílem Achabu: nebo dcera Achabova byla manželka geho: a činil, což zlého gest před obličegem Hospodinovým.

19. Elefhiel pak Hospodin zahladiti Judy pro Davida služebníka svého, jakož byl zastřbil gemu, že dá gemu světce, y synům geho po wossecky dny.

20. Ve dnech geho odštaupil Edom, aby nebyl pod Júdau, a vstanovil sobě krále.

21. U příssel Joram do Seir, y wessickni wozowé s njm: a vstal w noce, a porazyl Idumegské, kteříž geg byli obklíčili, y knížata wozzů: Kdo pak vrekli do stanu svých.

22. Odštaupil tedy Edom, aby nebyl pod Júdau až do dne rohoře. Tchdáz odštaupila y Lobna w ten čas.

23. Oslákové pak řekl Joram:

ramowých, a woszecy wécy, kteréž činil, zdaliž ty wécy negsou piány w knize slow dnu králu Júdského:

24. U vznul Joram s otcy swými, a pochowán gest s nimi w městě Dawidově, a králowal Ochozyáš syn geho místo něho.

25. Léta dwanáctého Joraina syna Achabova krále Izraelsteho, králowal Ochozyáš syn Jorama krále Júdského.

26. Ve dwadsciety dwan letech byl Ochozyáš, když králowati pozval, a geden rok králowal w Jezruzelémě: gnéno matky geho Achalia dcera Amry krále Izraelsteho.

27. A chodil po cestách domu Achabova: a činil, což zlého gest před Hospodinem, jako dům Achabu: nebo byl zctění domu Achabova.

28. Odessel také s Joramem synem Achabovým, k bogowání proti Hazaelovi králi Syrskému do Ramoth Galaad, a ranili Syrskij Joram:

29. Kterýž navrátil se, aby se hogil, do Jezrahel: nebo ranili geg Syrskij w Ramoth, bogugscyho proti Hazaelovi králi Syrskému. Ochozyáš pak syn Joramuv král Júdstý, zstaupil, aby navositi wil Joramia syna Achabova w Jezrahel, nebo tam nemocen byl.

Rapitola IX.

Jehu na království Izraelstě pomazán, z povrčení Božího Joramá, a Ochozyáše zabil. 30. Jezebel pak z domu z vysoka zhodit rozkázal.

1. Elizens pak Prorok powołał jednoho z synů protostýf, a řekl jemu: přepas bedra swá,

a wezmi nádobku tuto olege do ruky své, a gdi do Ramoth Galaad.

2. A když přigděs tam, vztijs se Jehu syna Jozafata, syna klaněsy: a wegde wywoláss ho z prostředku bratrj geho, a vvedeš do vnitřněgssjho pokojiska,

3. A drže nádobku olege, wyleges na hlavu geho, a díss: Tyto wécy prawi Hospodin: Pomazal sem tebe za krále nad Izraelcem. A otevřeš dvéce, a vtečeš, a tam se nezašlawijs.

4. Odessel tedy mládenec, služebník Proroku, do Ramoth Galaad,

5. A všel tam: hle pak knížata wogsta seděli, y řekl: Slovo méni k tobě o knížce. Y řekl Jehu: K ktereemu ze všech nás? A on řekl: K tobě o knížce.

6. Y vstal, a všel do pokojiska: ale on vylil oleg na hlavu geho, a řekl: Tyto wécy prawi Hospodin Bůh Izraelstý: Pomazal sem tebe za krále nad lidem Hospodina Izraelsteho,

7. A zmordugeš dům Achaba pána svého, a pomstíš krove služebníků mých Proroků, a křee všech služebníků Hospodinových, z ruky Jezebel.

8. A zahladim weskeren dům Achabu: a zamordugi z Achaba močejeho na stěnu, y zavřeného, y neyposledněgssjho w Izraeli.

9. A dám dům Achabu, jako dům Jeroboama syna klabat, a jako dům Baazy syna Abya.

10. Jezebel také gisti budau psy na poli Jezrahel, aniž bude, kdyby pochowal gi. Y otevřel dvéce, a řekl.

11. Jehu pak vysel k služebníkům pána svého: kteříž řekli ges

gemu: Právěli gsau wsecky wécy: co příssel nesmyslný tento k robi: Betryž řekl gím: Dnáce člověka, y co mluwil.

12. Ale oni odpověděli: Blame gest, ale raděgi vypravuig nám. Betryž řekl gím: Tyto a tyto wécy mluwil mi, a řekl: Tyto wécy prawj Hospodin: Pomazal sem tebe za krále nad Izraelem.

13. Pospíšili tedy, a gedenkajdý wzaw pláště swůg položili pod nohy geho, kti podobenství sudné stolice, a zatraubili wtranbu, a řekli: * Králowal Jehu.

14. Spuntowal se tedy Jehu syn Jozaffata syna klanisy proti Joramovi: Joram pak byl oblehl Kermorħħalaad, on y wesskeren Izrael, proti Hazaelowi králi Syrskému:

15. A narátil se byl, aby se hogil w Jezrahel na rány, nebo geg byli ranili Syrskij bogugjichyho proti Hazaelowi králi Syrskému. Y řekl Jehu: Ljbjli se wám, nechť žádný vríkagjichy newychází z města, aby nessel a neoznámil w Jezrahel.

16. Y wstaupil, a ssel do Jezrahel: nebo Joram stonal tam, a Ochozyáss král Judsý byl zstaupil k narostivosti Joramovi.

17. Strážný tedy ktryž stál na věži Jezrahelské, viděl hauf Jehu přicházejícího, a řekl: Vidím gá hauf. Y řekl Joram: Wezmi wůz, a possli w stříje gím, a gda nechť řekne: Právěli gsau wsecky wécy:

18. Odessel tedy, ktryž byl wstaupil na wůz, w stříje gemu, a řekl: Tyto wécy prawj král: Gsauli pokogné wsecky wécy z řekl Jehu: Co tobě *** a pokogi z

přigdi a následuj mne. Oznámil také strážný, ika: Příssel posel k nim, a nenavracuje se.

19. Poslal také wůz s koňmi druhý: y příssel k nim, a řekl z Tyto wécy prawj král: Gestli pokog z Y řekl Jehu: Co tobě a pokogi z přigdi a následuj mne.

20. Oznámil pak strážný, ika: Příssel až k nim, a nenavracuje se: a gest pak kráčení gafó kráčení Jehu syna klanisy, nebo prudce gde.

21. Y řekl Joram: Zapřáhní wůz. Y zapřáhli wůz geho, a wyssel Joram král Izraelský, a Ochozyáss král Judsý, gedenkajdý na wozy svých, y wyssi w stříje Jehu, a nalezli geg na poli klaborha Jezrahelského.

22. A když widěl Joram Jehu, řekl: Gestli pokog Jehu: Ale on odpověděl: Gafý pokog: (poněvádě) gesste smilstwa Jezabel macky twé, a kauzedlnictví gegjmnohá twagi.

23. Obrátil pak Joram ruku svou, a vríkage řekl k Ochozyássovi: Aukladové Ochozyássi.

24. Jehu pak natáhl lučisté rukou, a prostřelil Joramova mečeplece: a wyssa strela strze sedce geho, a hned padl na woze svém.

25. Y řekl Jehu k Badaccrovským: Wezmi, povrž geg na pole klaborha Jezrahelského: nebo pamatuji, když gá a ty sedjíce na woze následovali sime Achaba orce rohoto, že Hospodin běhemento roto *** zdvihl na něho, ika:

26. Zdali ne za krew klaborhou, a za krew synů geho, kterouž sem widěl wčera, prawj Hospodin, odplatim tobě na tomto poli, pras

wj Hospodin. Ulynj tedy wczmi, a potwz ho na pole, wedle slawa Hospodinowa.

27. Ohozyásse pak král Júdzský wida to, vrekł po cestě domu zahradního: y honil ho Jehu, a řekl: Také toho zabije na woze gcho: Y ranili geg w wysiu powánj do Gáwert, kteréž gest po dle Jechlaam: kterýž vrekł do Ullaz geddo, a vmtel tam.

28. A wložili ho služebnicy gcho na wuz gcho, a wezli do Jeruzaléma: a pochowali geg w hrobě s otcy gcho w městě Davidovém.

29. Léta gedenčetého Joramia syna Achabova, králowal Ohozyásse nad Jíduau.

30. Y přissel Jehu do Jezzabel. Jezabel pak vslýšewost o vgitj gcho, zmialovala **** oči své liciadem, a ozdobila hlavu swau, a hleděla z okna

31. Na vcházegjchyho Jehu řeze bránu, a řekla: Zdaliž může pokog býti Zambry, kterýž zabil pána svého?

32. Y pozdwihl Jehu twáři své k oknu, a řekl: Která gest rato? a přichylili se k němu dva nebo tři komornícy.

33. Ale on řekl gini: Zwrzte gi dolu. Y zwrhlí gi, y pokropená gest kroví sténa, a konšta kopyta poslapala gi.

34. A když wssel, aby gedl, a pil, řekl: Gděte, a pohledte na tu zlorcečenau, a pochowegte gi: nebo dcera králowa gest.

35. A když mli, aby pochowazli gi, nenalezli gediné leb, a nohy a konce rukau.

36. A nawráciwosse se oznámili gemu. Y řekl Jehu: Neć Hospo-

dinowa gest, kterauž mluwil řeze služebnýka svého Eliáše Thesbitského, řka: Ula poli Jezzabel gjsli budau psy télo Jezabel,

37. A bude télo Jezabel gako legno na twáti země na poli Jezzabel, tak že mimo gdaucý řeze knau: Tatoli gest ona Jezabel z * Kráunge. ** Do pokoge. *** Po hrážku tuto wynesl. **** Twář ſivau.

Rapitela X.

Synowé Achabovi, 13. y pfácelé Ohozyássovi pobici. 18. Modlák řeze ztajeno. 34. Jehu vmtel, a Joachas syn gho wjsto něho králowal.

1. Bylo pak synů Achabových sedmdesáte w Samarej: napsal tedy Jehu listy, a poslal do Samarej, k předním města, a k Starším, a k pěštaunům Achabovým, řka:

2. Hned gak přigmete listy tyto, kterýž máte syny pána svého, a wozy a koně, a města pevná, a zbrog,

3. Wywolete lepšího, a toho, kterýž se wám bude líbiti z synů pána wasseho, a posadte geg na trůn otce gho, a bogugre za dům pána svého.

4. Váli se oni náramně, a řeze Eli: Hlc dva králowé nemohli státi před njm, a kterak my budeme moci odolati?

5. Poslali tedy zpráwcowé domu, a auřednícy města, a Starší, a pěštaunové k Jehu řkauče: Služebnýc twogi gsinic, kteréž koli wécy rozkážes, včinjme, aniž so bě vstanovjme krale: kterež koli wécy tobě se líbj, včin.

6. Odpsal pak gini listy podruhé, řka: Šteli mogi, a poslauhátelí mne: wezmíte hlavy synů pána svého, a přigděte ke mně w tuto tužho-

hodiny zevra do Ježrahel. Synů pak králových sedmdesáte mužů, v nevpředněgách města chowáno bylo.

7. A když přišli listové k nim, vzali syny královské, a zabili sedmdesáte mužů, a vložili hlavy gegich do kostů, a poslali k němu do Ježrahel.

8. Příšel pak posel, a oznámil mu, že: přinesli hlavy synů královských. Kterýž odpověděl: Skládejte gena dvě hromady podlé vrata brány až do gjece.

9. A když se rozčnilo, vyšel, a stojí ke všemu lidu: Spravedlivost gste: gestliže gá spuntoval se: n se proti pánu svému, a zabil se: n ho, kdo pobíl všecky tyro:

10. Viztež tedy nyní, že nezpadlo na zem z řečí Hospodinových, kteréž mluvil Hospodin proči domu Achabovu, a Hospodin včinil, což mluvil řeče rukou služebníka svého Eliášse.

11. Pobil tedy Jehu všecky, kteríž ostatní byli z domu Achabova v Ježrahel, a všecky nezpředněgli geho, y známé, y kněží, až nezůstalo z něho (žádných) ostatků.

12. Y vstal, a přišel do Samarij: a když přišel k Chalupě paslyšské na cestě,

13. kdežto bratry Ochozyásse krále Júdského, a řekl k nim: Kdo gste wž: Kteríž odpověděli: Bratři Ochozyássovi gsme, a zstaupili smě, abychom pozdravili synů královských, a synů královny.

14. Kterýž řekl: Zgimategte ge živé. Kteréž když zginuli živé, zmordovali je v čistně podle Chalupy, kdyždeci dva muže, a nepozůstalil z nich žádného.

15. A když odšel odtud, nalezl Jonadaba syna Rechabova (čdaucího) v síři gemitu, a pozdravil ho. Y řekl k němu: Zdalek gest srdce tvé pěsme, gako srdce mé s srdcem tvým: Y řekl Jonadab: Gest. Řekl: Gestliže gesty podleg (mi) ruky své. Kterýž posdal mu ruky své. Ale on zdvoihl gest k sobě na ruky;

16. A řekl k němu: pogedsemnau, a wž horlivost man pro hospodina. A vosazeného na woze svém

17. Vezl do Samarij. A pozbil všecky, kteríž byli ostatní z Achaba v Samarij až do gednoho, wedle slova Hospodinova, kteříž mluvil řeče Eliášse.

18. Shrómáždil tedy Jehu všecky řeče Baalovy, a všecky služebníky geho, y všecky kněží geho swolegte k mně: až žádný není, kterýžby nezpřišel, nebo obět velikou měmi Baalovi (obětovati:) kdožkoli nezbude tu, nebudc živ. Jehu pak činil to aukladně, aby zahladil ctižele Baalovy.

19. Y řekl: Žasvěte den slavný Baalovi. Y povolal,

20. A poslal po všeckých koncích Israelských, a přišli všeckni služebníci Baalovi. Klebylo ostatní ani geden, kterýžby nepřišel. Y věsli do chrámu Baalova: a na pláten gest dům Baaluv, od (genožho) konce až do (druhého) konce.

21. Y řekl tém, kteríž byli nad ruky: Wyneste kaucha všem služeb;

žebníkům Baalovým. U wynešli gím rauča.

23. A wſſed Jehu, a Jonadab syn Rechabu, do chrámu Baalowwa, řekl ctitelům Baalovým: Wyhledejte a wizejte, aby snad nebyl s wámi někdo z služebníků hospodinových, ale služebnícy Baalovi ač gsau sami.

24. Wessli řeđy, aby včinili oběti a zápaly: Jehu pak byl připravil sobě vne osmidesáte mužů, a byl řekl gím: Kdožbykoli vrekli z lidí těchto, kteréž gá pí i wedu do rukou wasjich, dusse geho bude za dussi toho.

25. Stalo se pak, když dokončena byla obět zápalná, rozkázal Jehu wogákum a wúdcum svým: Weddete a zmordujte ge, ať žádný nevgorde. U zmordovali ge ostrostí meče, a wymetali wogacy a wúdcové: a sli do města chrámu Baalova,

26. A wynesli modlu z domu Baalova, a spálili,

27. A zetřeli gi. Spálili roké dům Baalu, a včinili místo něho záhody až do tohoto dne.

28. Wyplenil řeđy Jehu Baale z Izraelců:

29. Ale wosak od hřichu Jeroboama syna Nabat, kterýž včinil, aby hčesil Izrael, neodstaupil, aniž opustil telat zlatých, kteráž byla w Bethel, a w Dan.

30. Řekl pak Hospodin k Jehu: Že fy snažně činil, což pravého bylo, a libilo se před očima mýma, a wosceky wécy, kterež byly w scdyci mé, včinil sy proti domu Achabowu: synové twogi až do čtvrtého pokolenj seděti budou na trůnu Izraelstém.

31. Jehu pak neostřhal, aby chodil w zákoně Hospodina Boha Izraelstého, w cclém scdyci swém: nebo neodstaupil od hřichu Jeroboama, kterýž byl včinil, aby hčesil Izrael.

32. W též dnech počal Hospodin sobě oskliviti Izraelců: a pozazyl ge Hazael we woscech končinách Izraelstých,

33. Od Jordánu proti východní straně, wosceku zemi Čalaad, a Gád, a Ruben, a Manasse, od Utroer, kterež gest nad potokem Arnon, a Čalaad, a Bázan.

34. Ostatkové pak slouw Jehu, a wosceky wécy, kterež činil, a syla geho, zdaliž tyto wécy negsau psány w knize slouw dnú králu Izraelstých:

35. U všnul Jehu s otci svými, a pochowali ho w Samari: a králowal Joachaz syn geho místo něho.

36. Dnú pak, w nichžto králowal Jehu nad Izraelem w Samari, gest dwadseti osm let.

Rapitola XI.

Achalia zmordovala syny královské.
4. Josas wyšwozen, 13. a králem Judsým vstanoven, Jojada Achájíj zabici rozkázal. Smílauva mezy králem a lidem, a modlákři kajeno.

I. Achalia pak matka Ochozyássowa widaucý, že umírel syn gegi, vstala, a pomordovala wosceko sýmě královské,

2. Wzawosí pak Josaba dcera krále Joramá, sestra Ochozyássowa, Joassa syna Ochozyássowa, vkradla ho z prostředu synů královských, kterež zmordováni byli, w chůvu geho, z lehacý komory: a styla geg od twáti Achalie, aby nebyl zabít.

3. Y byl s nj ſſeſt let tagné w domu Hospodinowu: Achalia paſt králowala w zemi.

4. Léta paſt ſedmeho poſtal Joſjada, a pogaw ſetnify a wogify, wedl k ſobě do chrámu Hospodinowa, a včinil s nimi ſmlauwu: a zavázaw ge přijahau w domu Hospodinowu, vřážal gún syna králowa:

5. A přikázal gim, řka: Tato gest iecí, kterauž činiti máte:

6. Třetí djl wás ať wegde w soboru, a drži stráž v domu královiſteho. Třetí paſt djl ať gest v brány Sur: a třetí djl ať gest v brány, kteráž gest za přibytkem pawézníku: a budete držeti stráž v domu křeſtela.

7. Dva paſt djl y ſtán, wofſični wycházegicý w soboru, ať drži stráž v domu Hospodinowa okolo krále.

8. A obſtaupje geg, magice braň w rukau ſwých: gestližeby paſt někdo wofſel do ohrady chrámové, ať gest zabít: y budete a králem wcházegicým, y wcházegicým.

9. Y včinili ſetnicy, wedlé wſſech wěců, kteříž byl přikázal gim Joſada kněz: a pogawoſſe gedenkajdý muže ſwé, kteříž wcházeli w soboru, s těmi kteříž wycházeli w soboru, přiſſli k Joſadovi knězy.

10. Kterýž dal gim kopj, a braň krále Dawida, kteráž byla w domu Hospodinowu.

11. Y stálí gedenkajdý magice braň w ruce ſwé, od ſtrany chrámové prawé, až do ſtrany lewe oltáře, a doinu, okolo krále.

12. Y wypewdil syna králowa,

a poſtaroval na něg korunu, a ſwé dectwo: y včinili geg králem, a pozazali, a pléſagice rukau, řekli: Živo buď král.

13. Vſlyſela paſt Achalia hlas lidu běžicýho: a poſfedli k zástupům do chrámu Hospodinowa,

14. Viděla krále ſtogicýho na ſtolici ſaudné wedlé obyčeje, a zpěwáky a trauby blízko něho, y weſſerem lid země weſeljcy ſe a traubicý w trauby: y rozebrala rauzha ſvoá, a zkřikla: Spiknutj, Spiknutj.

15. Rozkázal paſt Joſada ſečenjíkum, kteříž byli nad wogstem, a řekl gim: Wywedee gi z ohrady chrámové, a kdožkoli gj bude následovat, ať gest zabít mīcem, ktebo byl řekl kněz: Ale není zabitia w chrámu Hospodinowě.

16. Y wložili na ni ruce, a wyſtrčili gi cestau kudy koni wcházegi, podlé paláce, a zabitia gest tam.

17. Včinil tedy Joſada vmluvu mezy Hospodinem, a mezy lidem, aby byl lid Hospodinu, a mezy králem a lidem.

18. Y wofſel weſſerem lid země do chrámu Baalova, a zbořili oltáře geho a obrazy zetřeli mocně: Máthana také kněze Baalova zabilí před oltářem. Y poſtaroval kněz stráže w domu Hospodinowu.

19. A vzal ſetnify, a haufy Cerethy, a ſelethy, y weſſerem lid země, a wyprowodili krále z domu Hospodinowa: a přiſſli cestau brány pawézníku na palác, a poſadil ſe na trůn královský.

20. Y weſelil ſe weſſerem lid země, a niěto ſe vložilo: Achalia

Na pak zabita gest mečem w domě
královském.

21. A byl Joas w sedmii lez
teří, když počal královati.

Rapitola XII.

Joas Chrám Boží opravovati rozi
čázel. 17. Za cel čtvrť oběhnuanti Je-
ruzáleme, voklady chrámovémi vnořen
gen odchyl od města. 20. Joas zabít
gest, a syn jeho králowal.

1. Úcta sedmého Jehu, králowal

Joas: a čtyřiceti let krá-
lowal w Jeruzalemě. Čiméno
matky jeho Šebka z Bersabec.

2. V činil Joas, což pravého
gest, před Hospodinem po všecky
dny, w kterých vyvčoval ho Jo-
jada kněz.

3. Ale wssak výšosti neodgal:
nebo gesti lid obětovat, a zapaz-
lowal na výšostem zápal.

4. V řekl Joas k kněžím: všecky
penize svatých, kteréž vneseny bu-
dou do chrámu Hospodinova od
pomíření, kteréž se obětuji za
cenu duše, a které dobrotovolně, a z
svobodné vůle srdce svého vnašes-
gi do chrámu Hospodinova:

5. Ut ge berau kněží wedlé po-
řádku svého, a ak opravují
zbořeniny domu, gestli co vhlídají
potřebujícího opravení.

6. Pročež až do dvacátého
četjho léta krále! Joasa neopřewi-
li kněží zbořenin chrámu.

7. V povolal král Joas Jojady
Biskupa, a kněží, tka gím: Proc
zbořenin chrámu neopravujete?
neberetež tedy vjce peněz wedlé
řádu svého, ale k opravení chrámu
dávejte ge.

8. V zabitáno gest kněžim
vše bráti penize od lidu, a oprav-
ovati zbořeniny domu.

9. A vžal Jojada Biskup po-

kladnicy gednu, a vdelal svatému
dílu, a postavil gi podlé oltáře
po pravé straně všeckých do-
domu Hospodinova. V kladi do
ně kněží, kteríž ostříhali dveři,
všecky penize, kteréž přinášeny
byvaly do chrámu Hospodinova.

10. A když viděli, že příliš
mnoho peněz gest w počladnici,
vstupoval písat králu, a Biskup,
vysypávali, a počítávali penize,
kteréž se nalezaly w domu Hos-
podinova:

11. A dávali ge wedlé počtu
a mry, w ruku těch, kteríž byli
nad zedníky domu Hospodinova:
kteríž vynakládali ge na cesárce, a
na zedníky ty, kteríž dělali w do-
mu Hospodinova,

12. A zbořeniny opravovali:
a na ty, kteríž kamení cesali, a
aby na kaupili dříví, a kameny,
kteríž cesání byli, tak aby se na-
plnilo opravování domu Hos-
podinova w všech věcech, kteréž
potřebovaly nákladu k vp. vniřní
domu.

13. Ale wssak nedělala se z všich
peněz wětra chrámu Hospodinova:
a widlicky, a kadičnice, a raus-
by, a wsseliká nádoba zlatá a stří-
brná, z peněz, kteréž vnašeny by-
ly do chrámu Hospodinova.

14. Ktbo tém, kteríž dělali
djlo, dávány byly, aby opraven
byl chrám Hospodinovo:

15. A nedávali počtu ti lidé,
kteríž přijimali penize, aby ge roz-
dávali čemeslněkům, ale věrně zaz-
dávali s nimi.

16. Peněz pak za vinnu, a pez-
něz za hřchy nevnašeli do chrá-
mu Hospodinova, nebo kněžstě
byly.

17. Čehdáž wstaupil Hazael kál Syrský a bogowal proti Ichb, a dobyl ho: a obrátil twát swau, aby wstaupil do Jeruzaléma.

18. Prokreraužto wěc wžal Joas král Júdský wſecky poswětné wěcy, kteréž byli poswětili Jozaffat, a Joram, a Ochozyáš, otcové geho, králowé Júdští, y kterež sám byl obětoroval: y wſesko jřijbro, kteréž se naleznauti mohlo w počladích chrámu Hospodinova, a w paláce královském: a poslal Hazaelovi králi Syrskému. Y odstaupil od Jeruzaléma.

19. Ostatkové pak řeči Joaszových, a wſecky wěcy, kteréž činil, zdaliž ty wěcy negsau psány w knize slaw dnů králu Júdských:

20. Powstali pak služebnícy geho, a spikli se mezy sebou, a zabili Joasa w domu Uzello, kudy se zhozily do Sela.

21. Nebo Josachar syn Semach, a Jožabat syn Somer, služebnícy geho, zabili ho, a vničel: y pochowali geg s otcy geho w místě Dawidowě, a králowal Umasjáš syn geho místo něho.

Kapitola XIII.

Joačaz krále w Izraeli. 9. Potom Jeroboam. 10. Elzeus vrnitel. 11. Mrtvý, genž vrjen byl do hrobu Elzeowa, ožil. 12. Vržství Izraelských nad Syrskými.

1. Kéta třímečtměho Joasa byla na Ochozyášse krále Júdského králowal Joačaz syn Jehu nad Izraelem w Samarij sedmadvacet let.

2. A činil zlé před Hospodinem, a následoval hřichů Jeroboama syna Elzeowa, kterýž včinil, aby hřísil Izrael, a nevýlil se od nich.

3. Y rozhněvala se prchliwość Hospodinowa na Izrael, a wydal ge w ruku Hazaele krále Syrského, a w ruku Benadada syna Hazaclowa, po wſecky dny.

4. Prosyl pak Joačaz twáře Hospodinowy, a wyſlyſſel geg Hospodin: nebo w idél sauženj Izraelovo, že ge byl potřel krále Syrský:

5. A dal Hospodin wyſwobodzenie Izraelowi, a wyſwobozen gest z ruky krále Syrského: y bydlili synové Izraelští w stáncích svých gako wčera, a předwčerejším.

6. Ale wſak neodstaupili od hřichů domu Jeroboama, kterýž včinil, aby hříſſil Izrael, ale w nich chodili: poněvádž y hág zůstal w Samarij.

7. A nezůstalo Joačazovi z lidu než paděsáte gjzdnych, a deset wozů, a deset tisíc pěšich: nebo ge byl pobíl krále Syrský, a zetřel gako prach při mlácení na humně.

8. Ostatkové pak řeči Joačazových, a wſecky wěcy, kteréž činil, a syla geho, zdaliž tyto wěcy negsau psány w knize řeči dnů králu Izraelštých:

9. Y vznul Joačaz s otcy swými, a pochowali ho w Samarij: a králowal Joas syn geho místo něho.

10. Léta třidcátého sedmého Joasa krále Júdského, králowal Joas syn Joačazu w nad Izraelem w Samarij sestnácte let;

11. A činil, což gest zlé před obličejem Hospodinovým: nevýlil se od wſeckých hřichů Jeroboama syna Elzeowa, kterýž včinil, aby hříſſil Izrael, ale w nich chodil.

12. Ostatkové pak řeči Joaszových, a wſecky wěcy, kteréž činil, a syla geho, kterak bogowal

proti Amazyášovi králi Júdskému, zdaliž tyto wocy negjau pšeny w knize teči dnū králu Izraelstých:

13. U všnul Joas s otcy swými: Jeroboam pak seděl na stoliz cy geho. Joas pak pochowán gest w Samarij s králi Izraelstými.

14. Elízeus pak roznemohl se nemocý, kterauž v mítel: y zstařil k němu Joas král Izraelstý, a plakal před njm, a říkal: Oče můg, oče můg, wuz Izraelstý, y wožatag geho.

15. U řekl geni Elízeus: Přines luciſtě a střely. U když přinesl k němu luciſtě y střely,

16. Řekl králi Izraelstému: Wlož ruku svou na luciſtě. U když wložil on ruku svou, wložil Elízeus ruce své na ruce královę,

17. U řekl: Otevři okno východní. U když otevřel, řekl Elízeus: Vyštěl střelu, y vyštřeš. U řekl Elízeus: Střela spasenj Hospodinová a střela spasenj proti Syrii: y porazýss Syrii w Ašer, až y zkažýss gi.

18. U řekl: Wezmi střely. Kterýž když wžal, opět řekl geni: Vdeč sijem zemi. U když vdečil po tříkrát a stál,

19. Rozhneval se muž Boží proti němu, a řekl: Kdybys byl vdečil pětkrát, neb šestkrát, neb sedmkrát, bylbys porazyl Syrii až do zahlazenj: nynj pak po tříkrát porazýss gi.

20. Vmítel tedy Elízeus, a poshovali ho. Lortíkové pak z Moab přišli do země w tom roce.

21. Kéterýž pak pochowávali člověka, vyděli lortísky, y vrohlí telo mrtvé do hrobu Elízea. Kterýž když se dotklo kosti Elízea

wých, ožil člověk, a stál na nozách svých.

22. Protož Hazaél král Syrský sužoval Izraeli po wsecky dny Joachazovy.

23. U slíval se Hospodin nad nimi, a navrátil se k nim pro vmluvu svou, kterauž měl s Abrahámem, a Izákem, a Jakobem: a nechránil zahladiti gich, ani žavety do ccla, až do přijomného času.

24. Vmítel pak Hazaél král Syrský, a králowal Benadad syn jeho místo něho.

25. Joas pak syn Joachazova wžal měta z ruky Benadada syna Hazaelova, kteráž byl wžal z ruky Joachaza otce geho, pravem wálečným: po tříkrát porazyl ho Joas, a navrátil města Izraelstá.

Rapitola XIV.

Amazechis porazyl Edomšt. 8. Ale od Joasa krále Izraelstého plemořen, a gac gest. 21. Amazechis nad Júdou, 23. a Jeroboam nad Izraelem králugi.

1. Něta druhého Joasa syna Joachaza krále Izraelstého, králowal Amazyás syn Joasa krále Júdského.

2. W pětmecetma letech byl, když počal králowati: dwadceti pak a devět let králowal w Jeruzalémě. Čměno matky geho Joadan z Jeruzaléma.

3. U činil, což pravěho gest. před Hospodinem, ale wssak ne gáz. Po Davidu otec geho. Wedlé všech wocy, kteréž činil Joas otec geho, činil:

4. Brom toho zliko, že wýchosti neodgal: nebo gesce lid obětovali, a zapaloval zápal na wýchosech.

5. A když obdržel království, pobíl služebníky své, kteríž byli zabili krále otce geho:

6. Synů pak těch, kteríž (geg) byli zabili, nepobíl, wedle toho: což psáno gest w knize žákona Ellogžíssowá, gákož přikázal Hospodin, řka: běvmařau otcové za syny, ani synové nevmařau za otce: ale gedenkazdý w hřichu svém vinné.

7. On porazyl Edomských w audoli solnatém deset tisíců, a dobyl stály bogem, a nazval jméno gegj Jekrehel, až do nyněgšího dne.

8. Tchdáž poslal Amazyáš posly k Joasovi synu Joachaza, syna Jehu krále Izraelsteho, řka: Přijď, a pohledne na sebe.

9. Užase poslal Joas král Izraelstý k Amazyášovi králi Jüdskemu, řka: Bodlák Libanský poslal k cedu, kterýž gest na Libanu, řka: Deg dceru svou synu mému za manželku. Užla rudy zwijata lefní, kteráž gšau na Libanu, a poslapali bodlák.

10. Porážeze zmohl sy se nad Edoma, poždívohlo tě srdce tvré: měg dosti na slávě, a sed w domě svém: proč vybjzys zlé, abys padl ty a Júda s tebou?

11. Už nepřestal (na tom) Amazyáš: a vstoupil Joas král Izraelstý, a viděli se, on a Amazyáš král Jüdský, w Betzames městečku Jüdowé.

12. Už potažen gest Júda před Izraelem, a vtekli gedenkazdý do stánku svých.

13. Amazyáše pak krále Jüdského, syna Joasa syna Ochozyássowa, gal Joas král Izraelstý w Betzames, a přivedl ho do Je-

ruzálema: a zbořil zed Jeruzalem, od brány Esraeli až k bráně vhlù na čtyři sta loktů.

14. A pobral všecky zlato, v stříbro, v všecky nádoby, kteréž nalezeny sau w domu Hospodinovu, a w pokladech královských, v raládence zastavené, a navrátil se do Samarij.

15. Ostatkové pak slov Joasa, kteréž činil, v syla geho, s kteřau bogoval proti Amazyášovi králi Jüdskemu, zdaliž v wecy negšau psány w knize čecj dnů králu Izraelstých:

16. Vrhnul Joas s otcy svými, a pochován gest w Samarij s králi Izraelstým: a krával Ještoboam syn geho místo něho.

17. Byl pak živ Amazyáš, syn Joasu, král Jüdský, potom když vnitř Joas syn Joachaza krále Izraelsteho, patnácte let.

18. Ostatkové pak ičej Amazyášových, zdaliž tyto wecy negšau psány w knize čecj dnů králu Jüdských:

19. Užalo se proti němu spíšnurí w Jeruzalémě: ale on vtekli do Lachys. Už poslali za ním do Lachys, a zabili geg tam.

20. A odnesli na konjch, a pochován gest w Jeruzalémě s otcy svými w městě Dawidowě.

21. Vzal pak všeckten lid Jüdský Azaryáše magického řestnácte let, a vstanovili ho za krále na místo otce geho Amazyáše.

22. On vystavěl Elath, a navrátil ge Jüdowi, když vrhnul král s otcy svými.

23. Která patnáctého Amazyáše, syna Joasa krále Jüdského, krával Jeroboam syn Joasa krále Izrael-

Izraelstého w Samarij, čtyřicet
ti a jedno léto:

24. A činil, což gest zlé před
Hospodinem. Neodstaupil odce
všech hříchů Jeroboama syna klab-
at, který včnil, aby hřessil Iz-
rael.

25. On zase doby! Končin Iz-
raelstých od místa kdež se wchází
do Emath, až k moři paříšské ve-
dle řeky Hospodina Boha Izrael-
stého, kterouž mluvil strze služeb-
níka swého Jonášse syna Amachy
Proroka, který byl z Ezech, kteréž
gest w Offet.

26. Kdo vzdél Hospodin sau-
ženj Izraele hořké přijíss, a že
zkažení sau až do zavřených w
žaláti, a do neyposledněgých, a
žeby nebyl, kdož zpomohl Izrael-
lowi.

27. Aniž mluvil Hospodin,
aby zahladil gmeňo Izraelců pod
nebem, ale wyswobodil ge strze-
ruku Jeroboama syna Joashova.

28. Ostatkové pak řeči Jeroboamových, a všecky wécy kteréž
činil, a syla geho, o kterou bogoz-
val, a kterak nawrátit Damask a Linath Júdovi w Izraeli, zdaliž tyto wécy negsau psány w knize
řeči králu Izraelstých:

29. Y všnul Jeroboam s otci
swými králi Izraelstými, a králowal
Zacharyáš syn geho místo něho.

Rapitola XV.

Uzaryáš král Júdský, po něm; w
Júdsku králowal Joacham. 8. Krá-
lowé Izraelstí: Zacharyáš, Sallum,
Manahem, Saceja, a Sace. 12. W
Júdskou vnučel Joacham; po něm; kra-
lowal Achaz.

1. Quæta sedmimecymého Jeros-
boama krále Izraelstého,

králowal Uzaryáš syn Amazyás-
sce krále Júdského.

2. W sestnácti letech byl, když
počal královati, a padělce dvě
léte králowal w Jeruzalémě: gme-
no matky geho Jechelia z Jeruz-
zaléma.

3. Y činil co se liblo před Hos-
podinem včle všech wécy, kres-
tež činil Amazyášo otce geho.

4. Ale vysak výsostej nezkažyl:
geske lid obětoval, a zapaloval
zápal na výsostech.

5. Ranil pak Hospodin krále, a
byl malomocný až do dne smrti swé,
a bydlil w domu svobodně ob-
zvolášnené: Joacham pak syn krá-
lu w zprawoval palác, a saudil
lid země.

6. Ostatkové pak řeči Uzaryá-
šových, a všecky wécy, kteréž či-
nil, zdaliž ty wécy negsau psány w
knize slov dnů králu Júdských z

7. Y všnul Uzaryáš s otci
swými: a pochowali ho s předky
geho w městě Davidově, a kra-
lowal Joacham syn geho místo něho.

8. Léta třidcéteho osmého Uza-
ryáše krále Júdského králowal Zá-
charýáš syn Jeroboamu w Iz-
raelci w Samarij, sest měsyců:

9. A činil, což gest zlé před
Hospodiucim, gako byli včinili ot-
cové geho: a neodstaupil od hřis-
tů Jeroboama syna klabat, kres-
tež včinil aby hřessil Izrael.

10. Spikl se pak proti němu Sel-
lum syn Jabel: a bil ho zgerone, a
zabil, a králowal místo něho.

11. Ostatkové pak slovo Zachar-
yášových, zdaliž negsau ty wécy
psány w knize řeči dnů králu Izrael-
stých?

12. Tatoč gest řeč Hospodino-
wa,

wa, kterauž mluvil k Jeho, řka: Synové twogi až do čtvrtého kolena seděti budou na trůnu Ježíškém. A stalo se tak.

13. Sellum syn Jabea královal léta třicátého devátého Azaryáše krále Júdského: královal pak geden měsíc w Samarij.

14. Y wstoupil Manahem syn Čady z Chersa: a příslil do Samarij, a porazyl Sellum syna Jabea w Samarij, a zabil ho, a královal místo něho.

15. Ostatkové pak sloužil Sellum, a spiknuti geho, řek ze kteréž činil auseklady, zdaliž ty wécy negsau psány w knize řeči dnù králu Izraelstých:

16. Tchđáž vyhubil Manahem Thapsam, a wšesky kteříž byli w něm, y konciny geho od Chersku. Klebo byli nechřeli otevřiti gennu: a zmordoval wšesky těžhorné geho, a rozebral je.

17. Léta třicátého devátého Azaryáše krále Júdského, královal Manahem syn Čady nad Izraelem deset let w Samarij.

18. Y činil, což bylo zlé před hospodinem: neodstaupil od hřichů Jeroboama syna Klabat, kterýž včinil, aby hřessil Izrael po wšesky dny své.

19. Přicházeli Ful král Assyrský do země, a déval Manahem Fulovi tisíc hřiven střbra, aby byl gennu na pomoc, a vtwrdil království geho.

20. Y vložil Manahem střbro na Izraele na wšesky mocné a bohaté, aby dal králi Assyrskému, paděsate locu střbra na gednobokajděho: y na vrátil se král Assyrský, a neměstal se w zemi.

21. Ostatkové pak řeči Manahem,

nahem, a wšesky wécy, kteréž činil, zdaliž ty wécy negsau psány w knize řeči dnù králu Izraelstých:

22. Y všnul Manahem s otci swými: a králowal Faceja syn geho místo něho.

23. Léta paděsáteho Azaryáše krále Júdského, králowal Faceja, syn Manahemu nad Izraelem w Samarij dvě léta:

24. A činil, což bylo zlé před hospodinem: neodstaupil od hřichů Jeroboama syna Klabat, kterýž včinil, aby hřessil Izrael.

25. Spikl se pak proti němu Facee syn Komicie, wůdce geho, a zabil ho w Samarij na věži domu královstěho, podlé Uržeb, a podlé Urje, a s ním paděsáte mužů z synů Malaadyských, a zabil ho, a královal místo něho.

26. Ostatkové pak řeči Faceja, a wšesky wécy, kteréž činil, zdaliž ty wécy negsau psány w knize řeči dnù králu Izraelstých:

27. Léta paděsáteho druhého Azaryáše krále Júdského královal Facee syn Komicie nad Izraelem w Samarij dwadceť let.

28. A činil, což bylo zlé před hospodinem: neodstaupil od hřichů Jeroboama syna Klabatova, kterýž včinil, aby hřessil Izrael.

29. Ve dnech Facee krále Izraelstěho příslil Theglatffasasar král Assur, a dobyl Aion, a Abel Domu, Maacha, a Janoc, a Cedes, a Asor, a Galaad, a Galilei, y wšesku zemi Kleffchali: a zasedl ge * do Assyrije.

30. Spikl se pak, a činil auseklady Ozee syn Ela proti Facee synu Komicie, a ranil ho, a zabil: a královal místo něho dwadcaťho

tého léta Joachama syna Ozyássowa.

31. Ostatkové pak řečí facce, a všecky věcy, kteréž činil, zdaliž ty věcy negsan psány v knize řečí dnů králu Izraelských:

32. Léta druhého facce, syna Romelie, krále Izraelského králowal Joacham syn Ozyáss krále Jüdského.

33. V pětadvacátma letech byl, když počal králowati, a sestnácte let králowal v Jeruzalémě: gmeňno matky jeho Jerausa dcera Sádokova.

34. V činil, což bylo libého před Hospodinem: podlé všech věcy, kteréž byl včinil Ozyáss otec jeho, činil.

35. Ale však výsostj neodgal: gessé lid obětorval, a zapaloval zápal na výsostech: on vystavěl bránu domu Hospodinovu nezvýši.

36. Ostatkové pak řečí Joachamových, a všecky věcy, kteréž činil, zdaliž ty věcy negsan psány v knize slov dnů králu Jüdského:

37. V těch dnech počal Hospodin posylati na Jüdu, Rasyna krále Syrského, a facce syna Romelie.

38. V osmilet Joacham s orci svými, a pochován gest s nimi v městě Davida orce svého, a králowal Achaz syn jeho místo něho.
* Obyvatele.

Rapitola XVI.

Achaz syna svého modlán obětorval.
5. Když král Syrský v králem Izraelském obléhl Jeruzalém, Achaz od Asyrtského krále žádal pomoci. 20. A vrněl, a králowal Ezecháss syn jeho.

I. Léta sedmnáctého facce syna Romelie, králowal Achaz syn Joachama krále Jüdského.

2. Ve dvacátým letech byl Achaz, když králowati počal, a sestnácte let králowal v Jeruzalémě: nečinil což bylo libého před obětem Hospodina Boha svého, gasto Dawid otec jeho:

3. Ale chodil po cestě králu Izraelských: nadto v syna svého posvátil, provod (gez) strze ohn wedlé modl pohanských: kteréž rozptýlil Hospodin před syny Izraelskými.

4. Obětorval také oběti, a zapaloval zápal na výsostech, a na pahrbcích, v pod všelikém dřevem ratolestním.

5. Tchdáž vstoupil Rasyn král Syrský, a facce syn Romelie král Izraelský, k Jeruzalému k bogowánju: a když obléhl Achaza, nemohli přemoci ho.

6. V ten čas navrátil Rasyn král Syrský, Ailu Syrii, a vývohl židy z Aily: v příslí Idumegsí do Aily, a bydlili tam až do tohoto dne.

7. Poslal pak Achaz posly k Chelathffasarovi králi Asyrtskému, ika: Služebník twůr, a syn twůr gá gsem: vstup, a vysvobod mne z ruky krále Syrského, a z ruky krále Izraelského, kteréž povstali proti mně.

8. A když sebral stříbro a zlato, kteréž se naleznouti mohlo v domu Hospodinovu, a v pokladích královských, poslal králi Asyrtskému dary.

9. Když v povolil vůli jeho: nebo vstoupil král Asyrtský do Damassku, a vyhubil geg: a přes nest obyvatele jeho do Cyrene, Rasyna pak zabil.

10. V gel král Achaz v stříbr Thez,

The glathffalasťovi králi Assyrskému do Damassku: A když vzešel okéť Damašský, poslal král Achaz k Vrássovi knězů způsob gčeho, a podobenstvím wedle vyslanského dila gčeho.

11. U vzdělal Vrásse kněz oltář: wedle všech věcy, kteréž byl příkázal král Achaz z Damassku, tak vzdělal Vrásse kněz, dokud nepříkázal král Achaz z Damassku.

12. A když příšel král z Damassku, vzděl oltář, a ctil geg: a vstoupil, a obětovat zápalné oběti, a suchau obět svau:

13. A obětovat mokré oběti, a lili krew oběti pokogných, kteréž byl obětovat na oltáři.

14. Oltář pak měděnný kterýž byl před hospodinem, přenesl od vráti chrámu, a z města oltáře, a z města chrámu Hospodinova: a postavil geg po bohu oltáře k Půlnoci.

15. Přikázal také král Achaz Vrássově knězů, řka: Zde oltáři větším obětím obět zápalnau gjitten, a obět suchau večernj, a obět zápalnau královskau, a obět suchau gčeho, a obět zápalnau všechno lizdu země, a oběti suché gegich, a oběti mokré gegich: a vyselíkau krew oběti zápalné, a vyselíkau krew oběti výtezné na něg vyligess: oltář pak měděnný bude hotový k vili mé.

16. Včinil tedy Vrásse kněz, wedle všech věcy, kteréž byl příkázal král Achaz.

17. Vzal pak král Achaz ryté podstavky, a vmywadlo, kteréž bylo svrchu: a moře založil z volel měděnných, kterýž zdržovali ge, a postavil na podlaze dlážené kazmenem.

18. Zaštěnji také soborný, kteříž byl vyštařel v chrámu a vcházenj krále ženitř, obrátil do chrámu Hospodinova pro krále Assyrského.

19. Ostatkové pak slova Achazových, kteráž činil, zdaliž ty věcy negau psány v knize řecí dnů krále Jüdstých:

20. U všmíl Achaz s orci svými, a pochowán gest s nimi v městě Dawidowě, a králowal Ezechyáš syn gčeho místo něho.

Kapitola XVII.

O Ozee králi Izraelstém, 6. a začátku lidu gčeho do Asyrije. 24. Osazec ní se Assyrských v Samarij: 26. a nábojenství gegich.

1. Kéta dwanáctého Achaza krále Jüdstého, králowal Ozee syn Ela v Samarij nad Izraelem devět let.

2. Učinil zlé před Hospodinem: ale ne jako králové Izraelští, kteříž před nimi byli.

3. Proti němu vstoupil Salmanazar král Assyrský, a včiněn gest gemu Ozee služebníkem, a dával mu daně.

4. A když se dorvěděl král Assyrský, žeby Ozee vysluge se zprostít v poslal posly k Sua králi Egyptskému, aby neděral danj králi Assyrskému, gafž na každý rok měl obyčeg (dávat,) obléhl ho, a svázaného dal do žaláře.

5. Uzvedl všecku zemi: a vstoupilo do Samarij, obléhl ji za tři léta.

6. Kéta pak devátého Ozee vzal král Assyrský Samarij, a přenesl Bráce mezi Assyrské: a posadil ge v Hala, a v Habor, pedlé řeky Gozan, v městech Mandeské.

7. Vc:

7. Nebo se říkalo, když zhléstěli synové Izraelštího Hospodinu Bohu svému, který byl ge vyvedl země Egypště, z ruky faraona krále Egypštěho, ctili bohy cizí.

8. A chodili wedlé obýcege pozemů, který byl zkrzyzán Hospodin před obličejem synu Izraelštých, a králu Izraelštých, nebo podobně byli včinili.

9. Vrázily synové Izraelští slovy nepravými Hospodina Boha svého: a vystavěli sobě výšosti ve všech měsících svých od věže strážních, až do města hraněho.

10. V dělali sobě modly, v hágge, na všelikém pahrbku vysokém, a pod Fajzدm dřevem zeleným:

11. A zapalovali tam zápal na oltářích wedlé obýcege pohanů, který byl přenesl Hospodin od tváři gegich: a činili slova nevhodná popauzejice Hospodina,

12. A ctili nečistiny, o kterých přikázal jim Hospodin, aby nečinili slova toho.

13. V osvědčoval Hospodin v Izraeli, a ve Judsíru, křeze rukou všech Proroků a Widaucých, říka: Vrávte se od cest svých nevhodných, a ostrihegte přikázání mých, a postavte obýcegů, wedlé všechno zákona, který sem přikázal otcům vašim, a gákož sem poslal k vám křeze rukou služebníků svých Proroků.

14. Který neposlechl, ale zavrdili si sibi svau wedlé slíje otci svých, který necháeli poslouchat Hospodina Boha svého.

15. A zaříchl vstanovil jeho, v mluvou, kterouž včinil s otcy gegich, v osvědčování, který

míž se jim osvědčoval: a následovali marnosti, a marně činili: a následovali pohanů, který byli všichni nich, o kterých byl jim přikázal Hospodin, aby nečinili, gákož v oni činili.

16. A opustili všecká přikázání Hospodina Boha svého: a vdeklali sobě dvě telata slitá, a háge, a klaněli se všemutu vognu nebeskemu, a slavili Baalovi,

17. A posvátili syny své, v dceři své křeze oheň: a objali se s hánánjem, a předpovídánjem: a vydali se, aby činili zlé před Hospodinem, aby popudili ho.

18. V rozhněval se Hospodin náramně na Izrael, a zaříchl ge od obýcege svého, a nezůstalo než koliko pokolení Júdovo.

19. Ale ani sám Júda neostříhal přikázání Hospodina Boha svého: ale chodil v bludách Izrael, který byl činil.

20. V zaříchl Hospodin všecko své Izraelště, a sužoval ge, a vydal ge v ruku lanpežníků, dokudž nezaříchl nich od tváři své:

21. Gíž od toho času, v kterež odtrhl se Izrael od domu Davídova, a vstanovil sobě krále Jeroboama syna Klabatowa: nebo Jeroboam odvrátil Izrael od Hospodina, a včinil aby oni hřešili hříchem velikým.

22. V chodili synové Izraelští ve všech hříších Jeroboama, který byl včinil: a neodstaupili od nich.

23. Až Hospodin zaříchl Izrael od tváři své, gákož byl miluz wil křeze rukou všech služebníků svých Proroků: v přenesen gest Izrael země své do Asyrye, až do tohoto dne.

24. Přivedl pak král Assyrský z Babilona, a z Butha, a z Amath, a z Emach, a z Seffarwaim (lidi): a odíl ge w městech Samarských vj. o synů Izraelských: kteříž spanovali Samatj, a bydlili w městech gegiph.

25. A když tam bydliti počali, neboli se Hospodina: y poslal na ně Hospodin lwy, kteříž dávili ge.

26. Y oznameno gest králi Assyrskému, a powědno: károdoté, kteréž sy přenesl, a včinil, aby bydlili w městech Samarských, neznaši vstanoveni Boha země: y wpustil na ně Hospodin lwy, a hle za higegi ge, protože newědji obyčeje Boha země.

27. Přikázal pak král Assyrský, řka: Wedte tam gedenho z kněží, kteréž ste odvud gate přivedli, a nechť gde a bydlí s nimi: a vči ge vstanovením Boha země.

28. Když tedy přissel geden z kněží těch, kteříž zaganj byli vedeni z Samatj, bydlil w Jerhel, a včil ge, kterakby cili Hospodina.

29. A gedenkaždy národ vdelal boha svého: a postavili ge w chrámijch * vysokých, kteréž byly vdelali Samarskij, národ a národ w městech svých, w kteřich bydlil.

30. Nebo muži Babilonští vdelali Sochorbenoth: muži pak Choreggští vdelali Nergel: a muži z Emach vdelali Assynia.

31. Hwiegssij pak vdelali Nezbaž, a Tharrak. Ti pak, kteříž byli z Seffarwaim, pálii syny jwé ohněm, Adramelech, a Anasmelech bohům Seffarwaim.

32. A nic méně cili Hospodina. Vdelali pak sobě kněží w-

soti z nevyšedných, a postavili ge w chrámijch vysokých.

33. A když Hospodina cili, také bohům svým slaužili wedlé obyčeje národi, z kterých přenesení byli do Samatj:

34. Až do dnešního dne následuj obyčeje starého: nebogj se Hospodina, ani neosírjhagj obyčege posvátných gcho, saudů, a zákona, a přikázaní kteréž byl přikázal Hospodin synům Jakobovým, kteréž hož nazval Izraelem:

35. A byl včinil s nimi vmluvu, a přikázal jim, řka: Nebopte se bohů cyzých, a niklaněte se jim, aniž gich crête, a neobětujte jim:

36. Ale Hospodina Boha wasseho, kterýž wywedi wás z země Egipcké w sýle weliké, a w razu menu vztaženém, toho se bogte, a genu se klaníte, a genu obětujte.

37. Obyčege také posvátných, y saudů, y zákona, y přikázaní, kteréž napsal wám, osírjhagte, abyšie (ge) plnili po všecky dny: a nebogte se bohů cyzých.

38. A na vmluvu, kterouž včinil s wámi, nezapomínegte: aniž crête bohů cyzých,

39. Ale Hospodina Boha svého bogte se, a on wterhne wás z ruky všech nepřátel wasých.

40. Oni pak neposlechli, ale wedlé obyčeje svého starého páchali.

41. Byli tedy národoté tito bogje se owszem Hospodina, ale nic méně y modlání svým slaužíce: nebo y synové gegiph, y vnukové, gako činili orcové gegiph, tak činí až do dnešního dne.

* tia výsostech.

Kapitola XVIII.

1. Ezechyáš král Júdské wýsosti, modly, a hágé ztazyl. 8. Přemohl filistýnské. 9. Kdž Izraelštěho zaveden byl do Asyrye. 13. Příravenj wogiska Benacherybowa do Judska, a k Jeruzalému.

1. Néra třetího Ozee syna Ela krále Izraelštěho, králowal Ezechyáš syn Achaza krále Judskeho.

2. W pětmečtnia letech byl, když králowati počal: a dwadceri devět let králowal w Jeruzalémě: gměno matky jeho Abi, dcera Šacharyássowa.

3. Ú činil, což dobrého bylo před Hospodincem, wedle všech věců, kteréž byl činil David otec jeho.

4. On rozmetal wýsosti, a potřel obrazy, a podsekal hágé, a zlaukl hada mědenného, kteréhož byl včinil Mlogžiss: nebo až do roho času synové Izraelssej zapalovali jemu zápal: a nazval gméno jeho Nohestan.

5. W Hospodinu Bohu Izraelstěni daufal: protož po něm nebylo rovného jemu ze všech králu Judsckých: ale ani z těch, kteríž před njm byli:

6. A přidržel se Hospodina, a neodssel od slepégi jeho, a činil přizázanj jeho, kteráz byl přikázal Hospodin Mlogžissovi.

7. Odkudž y Hospodin byl s njm, a we všech věcech, k u kterýmž se obracel, moudre se chowal. Dprotiwil se také králi Asyristému, a neslaužil jemu.

8. On porazyl filistýnské, až do Gázy, a všech končin gegich, od věže strážných až do města hrázeného.

9. Léta čtvrtého krále Ezechyáš-

se, kterýž byl sedmý rok Ozee syna Ela krále Izraelštěho, wstaupil Salmanasat král Asyristý k Samarij, a dobýval ji,

10. Y dobyl (ji): nebo po třech letech, léta šestého Ezechyássowá, zo gest dewáteho léta Ozee krále Izraelštěho, wzata gest Samaij.

11. Y zavedl král Asyristý Izrael do Asyrye, a osadil ge w Hala a w Habor (vři) iekádho ēoszan w městech Miedských:

12. Že neposlechli hlasu Hospodina Boha svého, ale přest uspili vmluvou jeho: wsi, kdež, kteréž byl přikázal Mlogžiss, služebník Hospodinu, neposlechli, ani nevčinili.

13. Léta čtrnáctého krále Ezechyásse, wstaupil Benacheryb k králi Asyristému wšem městům Judsckým hrázeným: a zdobýval gich.

14. Tchdáž poslal Ezechyáš i k králi Judscký posly k králi Asyristému do Ladys, ika: zhřessil sem, od ráhni odemne: a všecko což vložíss mně, ponesu. Vložil tedy král Asyristý Ezechyássowi králi Judsckému tři sta centnéřů stříbra, a třicet centnéřů zlata.

15. Y dal Ezechyáš všecko stříbro, kteréž nalezeno bylo w domu Hospodinowu, a w pokladnici královských,

16. W ten čas polámal Ezechyáš dvěře chrámu Hospodinowu, y plechy zlaté, kteréž byl sam pětil, a dal ge králi Asyristému.

17. Poslal pak král Asyristý Tharrhana, a Rabsata, a Rabsace, z Ladys k králi Ezechyássowi, s wogiskem sýlným, k Jeruzalému, kteríž když wstaupili, přišli k Jeruzalému, a stali podlé strauby rybníka

někdo hořegsího, kterýž gest na cestě
síce Pole walchářova.

18. Jež wolali na krále: wyszel
při k nim Eliacym syn Helcýáš-
šwá, zprávce domu, a Sobna
psáč, a Joabe syn Asaffu w kancleť.

19. Jež řekl k nim Rabsaces:
Mluvte Ezechyášovi: Tyto věci
o pravoj krále veliký, král Assyr-
ský: Kteréž gest to daufanji, na
něž zpoléháš?

20. Snad sy se vradil, abys se
připravil k bitvě? V kojo daufas, že se smíš s protiwití?

21. Zdali daufas w hůl tříz-
nowau a nalomenau, Egypt, na
kterauž zpoléhneli člověk, zlomená
wegde do ruky geho, a probodne
gi: tak gest farao král Egypt-
ský w ssem, kteríž daufagi w nich.

22. Pakli mi díte: V hospo-
dinu Bohu svém máme daufanji:
zdaliž (on) není ten, kteréhož
Ezechyáš odgal výsosti, oltáře:
a přikázal Júdowi a Jeruzalému:
Před oltářem rjmito klaněti se bu-
dete w Jeruzalémě?

23. Ulynj tedy předgádete k pá-
nu mému králi Assyrskému, a dám
vám dva tisíce konj, a mizce, zdaliž
můžete mít, kdyby na nich geli.

24. A kterak můžete odolati
gednomu knížeti z služebníků nez-
menších pánů mého z dali měsí-
nadégi w Egyptu pro wozy a
gezdce?

25. Zdalibez wůle Hospodinovou
wstaupil sem k němu romuto, aby
že zazýl z Hospodin řekl mi:
Wstup do země této, a zkaž gi.

26. Řekli pak Eliacym syn
Helcýášwu, a Sobna, a Joabe,
Rabsacovi: Prosýme, abys mlu-
wil nám služebníkům svým sy-

sty: poněvadž rozumíme tomu
gazyku: a abys nemluvil nám ži-
dovský, gesce slyší lid, kterýž gest
na zdi.

27. Jež odpověděl jim Rabsa-
ces, řka: Zdaliž k pánu tvemu,
a k tobě poslal mne pán můj,
abych mluvil tiče tyto, a ne ráde-
gi k mužům, kteříž sedí na zdi,
aby gledali leyna svá, a pili moč
svou s vánmi?

28. Stál tedy Rabsaces, a wo-
hal hlasem velikým židovský, a
řekl: Slyšte slova krále velikého,
krále Assyrského.

29. Tyto věci praví král:
Učte wás něco zuge Ezechyáše:
nebo nebude moc vytřhnouti wás
z ruky mé.

30. A nechť vám nedává dauf-
anji w Hospodinu, řka: Vytrhna
wyswobodí nás Hospodin, a ne-
bude vydanou město toto w ruku
krále Assyrského.

31. Neposlouchegte Ezechyášse.
Učte tyto věci praví král Ass-
yrský: Učiněte semnau, což gest
vám vžitečného, a vygdáte ke
mně: a budec gisti gedenkaždý z
winnice své, a z fíku svého, a bu-
dete pjeti wody z čistern svých,

32. Dokudž nepřigdu, a pře-
nesu wás do země, kteráž podobná
gest zemi wasi, do země plodné,
a autodné wjna, země chleba a
winnic, země oliwotvá, a oleje v me-
du, a živi budete a nezemřete.
Neposlouchegte Ezechyášse, kterýž
wás swozuge, řka: Hospodin wy-
swobodí nás.

33. Zdaliž wyswobodili boho-
vé národu země svau z ruky krále
Assyrského?

34. Kde gest bůh Emath, a
Ar-

Arsad: Kde gest bůh Sessarwaini,
Aina, a Awa: Zdalíz wyswobodili
Samaři z ruky mé?

35. Kteríž gsaú ti inczy wessemi
bohy zemí, kteříž wychlou fragiou
stau z ruky mé, aby mohl wyt-
hnauti Hospodin Jeruzalem z ruky
mí?

36. Uklízel tedy lid, a genu nic
neodpověděl: poněvadž přikázal
královu přigali, aby neodpovědě-
li genu.

37. V příssel Eliacim syn Hel-
cyášu, zprávce domu, a Sobna
pisár, a Joche syn Asaf kanclér, k
Ezechyášovi, s roztřzenými odě-
vy, a oznamili genu slova Rab-
sacova.

Kapitola XIX.

Potěšení Ezechyášovi v gebo aužpo-
stech od Izaiáše dano. 35. Moglo ne-
piátečné pobito.

1. Kteréžto wécy když vslýssel
Ezechyáš král, roztrhl rau-
cha swá, a přikryl se pytle, a vssel
do domu hospodinova.

2. V poslal Eliacyma zprávce
domu, a Sobnu pisáře, a staré ž
kněží, oděně pytlík Izaiášovi Pro-
toku synu Almos.

3. Kteríž řekli: Tyto wécy praví
Ezechyáš: Den trápení, a trestání,
a rauhání, den tence: příslí synové
až k porodu, a sily nemá rodjci.

4. Gestliže snad vslýssi Hospo-
din Bůh twůig vescetka slowa Rabs-
sace, kterež postal král Assyr-
ský, pán gebo, aby haněl Boha i we-
ho, a trestal slowy, kterež vslýssel Hos-
podin Bůh twůig: V včinu modlitbu
za ostatky, kterež nalezeni sau.

5. Příslí kdy sužebnicy krále
Ezechyášse k Izaiášovi.

6. V řekl jim Izaiáš: Tyto

wécy powjte pánu swému: Tyto
wécy praví Hospodin: Všebe je
twáří řecí, kterež sy vlyssel, kterež
míž se mně rauhali sužebnicy krás-
le Assyrského.

7. Vle gá wpuštím naň ducha,
a vslýssi poslistroj, a navrátí se
do země swé, a porazým geg
niccém w zemí gebo.

8. Vlvertátil se tedy Rabsaces,
a nalezl krále Assyrského dobý-
vajícího Lobna: nebo byl vlyssel,
žeby odtrhl od Lachys.

9. A když vlyssel o Chatakov-
vi králi Maureništěmu, řekl:
Hle vlyssel, aby bogortal proti to-
bě: a sel proti němu, pesal posly k
Ezechyášovi králi Jüdkém, řekl:

10. Tyto wécy vlete Ezechyá-
šovi králi Jüdkém: Nechť tebe
neswodi Bůh twůig, w němž máss
daufan: aníž říkeg: Vlebudec dán
Jeruzalem w ruce krále Assyr-
ského.

11. Vlebo ty sam vlyssel sy, kte-
ré wécy včinili králové Assyrskij
wsechném zemím, kterež pohubili
ge: zdalíz tedy sam budess mocy
wyswobozen byti:

12. Zdalíz wyswobodili boho-
vé národů gednoho každého, kte-
réž pohubili orcové mogi, totiž
Gozan, a Haran, a Resef, a syny
Eden, kterež byli w Chelassar:

13. Kde gest král Emath, a
král Arsad, a král města Sessar-
waini, Aina, a Awa:

14. Protož když vrazil Ezechyáš
listy z ruky poslů, a přečel ge,
vstoupil do domu Hospodinova, a
rozvinul ge před Hospodinem,

15. A modlil se před obličejem
gebo, řekl: Hospodine Bože Iz-
raelský, kterež sedíss nad Chetubj-
ny,

ny, ty gsy Bůh sám všech Frálu žemě, ty sy včinil nebe y zemi.

16. Ukloniž vše svého, a slys: otevři Hospodine oči své, a pohled: slys všecká slova Senaacherybowa, kterýž poslal, aby žhanél nám Boha živého.

17. V pravdě Hospodine rozprýlili králové Asyrijské národy, a žemě všech.

18. A vtrhli bohy gegich do ohně: nebo nebyli bohové, ale díla rukou lidstvých z dřeva a z kamene, a zahladili je.

19. Ulyni tedy Hospodine Bože nás vyšvobod nás z ruky jeho, ať poznají všecká království žemě, že ty gsy Hospodin Bůh sám.

20. Poslal pak Izaiáš syn Amos svého k Ezechyášovi říka: Tyto věci před jeho Hospodin Bůh Izraelštý: dač sy mi se modlil z strany Sennacheryba krále Asyrtského, vslýšel sem.

21. Tato gest řeč, kterauž miloval Hospodin o něm: Pohrdl těbou, a posmrhal se tobě, panno dceře Syonská: za hřbetem tvým blávau keyval, dcero Jeruzálemštá.

22. Boho sy žhanél, a komu sy se ranhal: proti koni u sy povýšil hlasu svého, a pozdvihl sy vzhůru oči svých: proslí svatemu Izraelství.

23. Skrz ruku služebníků svých žhanél sy Hospodina, a řekl sy: V množství wožů mých vstaupil sem na vrchol hot na vrch Libanu, a podsekal sem vysoké cedry jeho, y výborné gedle jeho. A všel sem až na frage jeho, a hág Bariméliu jeho.

24. Gášim podsekali: Apil sem

wody cyzý, a vysílil sem silné pěsenni noh svých všecky wody zavřené.

25. Zdalek sy neslyšel, co sem včinil od počátku: Od ednú stáří včinil sem to, a nyní přivedl sem: a budeš k u pádu pahrbku bogugjich města hrázená.

26. A kteříž sedí v nich, posíženj rukou, zatrástli se a zahcněni sau, včiněni sau gáko seno polní, a vzházegjich tráva na stížchách, kteráž vpadla prvé než přišla k dozrání.

27. Přibýtek twůr, a vychází zemj twé, y vcházenj twé, y cestu twau gá sem předzvěděl, y předližost twau proti mně.

28. Kozlobil sy se proti mně, a pecha twá vstaupila do vší mých: položím tedy kroužek v chřípcích tvých, a vidiš v rtech tvých, a zase powedu tebe na cestu, kterauž sy příšel.

29. Cobě pak Ezechyáši totó bude znamení: Gez rokoro roku, což náleznost: v druhém pak roku, ktere věci samy od sebe se rozdij: v třetím pak roku septe a žnese: sičpuge winnice, a geze owoce gegich.

30. A cožkoli ostatního bude z domu Juda, pustí koven dolů, a vydá vžitek vzhůru.

31. Klebo z Jeruzaléma vyzdau ostarkové, a aby zachováno bylo z hory Šion: horlivost Hospodina zášlupu včlní to.

32. Pro kteraužto věc tyto děcy přawi Hospodin o králi Asyrijském: klewegde do města tohoto, aniž testíčk do něho slípu, aniž se ho zhočí párzeza, aniž obklíč, grg chtadá:

33. Čestau, kterauž příssel, nazváti se: a do města tohoto nevsgde, praví Hospodin.

34. A budu chrániti město toto, a vyswobodím je pro sebe, a pro Davida služebníka svého.

35. Stalo se tedy w tu noc, příssel Angel Hospodinu w, a zabil w leženj Assyrském sto osmdesát pět tisíců. A když ráno vstal, vzrel všecka těla mrtwých, a odchána odíssel,

36. A naverátil se Sennacheryb král Assyrský, a zůstal w klynywc.

37. A když se klaněl w chrániči Nestoch bohů svému, Adramesch, a Sarasat synové geho zabilí geg mečem, a vtekli do země Armenské, a králowal Asathaddon syn geho místo něho.

Rapitola XX.

Ezechyášsowa nemoc. 5. Navrácení jase zdraví. 12. Tří král počlady své postlům Babilonském vkláhal, pročež byl od Boha skrze Izaiáše trestán. 20. Potom umřel, a po něm králowal Massasses.

1. **W** téh dnech roznemohl se Ezechyášs až k smrti: a příssel k němu Izaiášs syn Amosu w, Prorok, a řekl gemu: Tyto věcy praví Hospodin Vůh: * Přikáz domu svému: nebo vnitře ty, a nebudete žít.

2. Kterýž obrátil tvář svou k stěně, a modlil se Hospodinu, řka:

3. Prosím Hospodine, rozpoznej se, prosím, kterak sem chodil před tebou w pravdě, a w sedcích dokonalém, a což gest liboho před tebou, činil sem. Plakal tedy Ezechyášs pláčem relikým.

4. A prvé než vysel Izaiášs

do půl syně, stala se řec Hospodino: wa k němu, řkanc:

5. Klamat se, a rcy Ezechyášsowi wůdcy Isdu mého: Tyto věcy praví Hospodin Vůh Davida otce tvého: Slyssel sem modlitbu tvou, a widěl sem slzy tvé: a hle vzdřavil sem tebe, dne třetího vystoupis do chrámu Hospodinova.

6. A přidám ke dnům tvým patnácti let: ale y z ruky krále Assyrského vyswobodím te, y město toto, a chrániti budu město toto pro sebe, a pro Davida služebníka svého.

7. Y řekl Izaiášs: Přineste hrudu fku. Kterauž když přinesli, a položili na tvrd gicho, vzdřavenci gest.

8. Byl pak řekl Ezechyášs k Izaiášovi: Které bude znamení, že Hospodin nane vzdřaví, a že vystoupí dne třetího do chrámu Hospodinova?

9. Genuž řekl Izaiášs: Toto bude znamení od Hospodina, že včiní Hospodin řec, kteranž mluvil: Chcessli, aby veyse postoupil sijn o deset lín, čili, aby se navrátil (zpátkem) o tolíkéž stupňů:

10. Y řekl Ezechyášs: Snadno gest, sijnu růsti o deset lín: aniž to chyc, aby se stalo, ale aby se navrátil zpátkem o deset stupňů.

11. Wžíval tedy Izaiášs Prorok Hospodina, a navrátil sijn po línách, po kterých gž byl ssel na hedvábcích slunečných Achazových, zpátkem o deset stupňů.

12. W ten čas poslal Herodach Baladan, syn Baladantu, král Babilonský, listy a dary k Ezechyášovi: nebo byl vysísel, že nemocen byl Ezechyášs.

13. Radowal se pak w příseji gegich

gogich Ezechyáš, a vřázel gím díum
wojnych wécy, y žlato, y stříbro, y
tozlične wojne wécy, masii ruce, y
dum nadob swých, y wſecky wécy,
kteréž mohl mít v pokladech svých.
Uvyslo, čehožby nevřázel gím
Ezechyáš v domě svém, a ve
wsi mocy své.

14. Příšel pak Jzaiáš Prorok
k králi Ezechyášovi, a řekl jemu:
Co prawili muži tito z aneb odkud
přišli k robě? Jemuž řekl Eze-
chyáš: Ó zemědaleké přišli ke
mně, z Babilona.

15. Ale on odpověděl: Co viděli
v domě tvém? Řekl Ezechyáš:
Wſecky wécy, kteréžkoli gsau v do-
mě mém, viděli: nic není, čehožbych
gim byl nevřázel v pokladech mých.

16. Řekl tedy Jzaiáš Ezechyá-
šovi: Slyšíš řec Hospodinu:

17. Hle dnowé přigdau, a bu-
dau odneseny wſecky wécy, kte-
réž gsau v domě tvém, a které
zchowali otcové twogi až do dne
tuhoto, do Babilona: nežůstanět
nicchož, praví Hospodin.

18. Ale y z synů tvých, kteríž
wygdau z tebe, které zplodíss, po-
bráni budau, a bndau kouornicý
na paláce krále Babilonstého.

19. Řekl Ezechyáš k Jzaiášovi:
Dobrát (gest) řec Hospodinov-
wa, kterauž sy mluvil: bud po-
kog a pravda za dnů mých.

20. Ošatkové pak řeči Eze-
chyášový, y wſecka syla geho,
a kteřak vzdělal rybník, a vedenj
wody, a vvedl wody do města, zda-
liž tyto wécy negsau pséný v knize
řeči dnù králů Judskej?

21. Y všnul Ezechyáš s otcy
swými, a kraloval Manases syn
geho místo něho.

* Žeš dům svůj.

Kapitola XXI.

Manases, 18. Amon, 24. Josyáš,
králové Judskej.

1. Ve dvacáti letech byl Ma-
nases, když kraloval
počal, a padělal pět let kraloval
v Jeruzalémě. Gměno matky
geho Hassya.

2. Y činil zlé před obličejem
Hospodinovým, wedle modl nás-
rodù, kteréž vyhlašil Hospodin
před tváří synů Izraelstých.

3. Uobrátil se, a vystavěl wý-
fosti, kteréž byl zkažil Ezechyáš
otec geho: a vystavěl oltáře Baaz-
lowi: a vdelal háge gako byl vde-
lal Achab král Izraelstý, a klaněl
se wšemu wogstu nebeskému, a
ctil ge.

4. U vzdělal oltáře v domu
Hospodinovu, o kterémž pravil
Hospodin: V Jeruzalémě polo-
žjm gměno své.

5. U vzdělal oltáře wšemu
wogstu nebeskému ve dvou sy-
njich chrámu Hospodinova.

6. U provedl syna svého strze-
oheň: a s hádáčstvím zacházel, a se-
ctil pracího štěberání, a činil wěstice
a čarodějnicky rozmnožil, aby činil
zlé před Hospodinem, a popauzel ho.

7. Postavil také modlu, háge,
kterýž byl vdelal, v chrámu Hos-
podinovu; o kterémž mluvil Hos-
podin k Davídovi, a k Salos-
maunovi synu geho: V chráme
tomto, a v Jeruzalémě, kterýž sem
wywolil ze všech pokolenj Izrael-
stý, položím gměno své na wéky.

8. U vjce nevčiním, aby se
pohnula noha Izraele z země, kte-
rauž sem dal otcům gegich: gest-
liže však ostříhati budau všech
skutků, kteréž sem přikázal gim, a
wſe-

wyszeho zikona, kterýž příkázal gím
služebník mung klogziss.

9. Oni pak nevposlechli: ale
swedeni sau od Manassesa, aby či-
nili zlé, nad národy, kteréž zetřel
Hospodin před tváří synů Iz-
raelských.

10. Y mluwil Hospodin řeče
rukou služebníků svých Prooruků,
řka:

11. že včinil Manasses král
Judej ohorosí tyto nevhodnosti,
nad wsecky (zle) wécy, kteréž či-
nili Amorrhegessi před njm, a vči-
nil, aby také Jüda zhřešil v ne-
čistotách geho:

12. Protož tyto wécy praví
Hospodin Boh Izraelský: Hle gá
vvedu zlé wécy na Jeruzalém a
na Jüdu: aby kdožkoli vstýssi, zněz
lo v obou všich geho.

13. A vztéhnu na Jeruzalém
prawázeť Samarský, a t zavaži
domu Alhabowa: a shladim Je-
rusalém, gako gest obyčeg shladit
si dsky: a shladě obrátim a powez
du častégi raffigi přes tvář geho.

14. Opustim pak ostatky dědi-
ctví svého, a wydám ge v ruce
nepřátele geho: y budau v spusťe-
ni, a laupež wsechnění protivník-
fum svým:

15. Proto že činili zlé přede
mnou, a setrvali popanegjce mnou
ode dne v kterém vystli otcové
gogich z Egypta, až do tohoto dne.

16. Vlíd to y krew netvinnou
wykil Manasses mnahan přilis,
dokudž nenaplenil Jeruzalém až do
při: kromě hřichu svých, který-
miž včinil aby hřešil Jüda, aby
činil zlé před Hospodinem.

17. Ostatkové pak řeči Man-
nassewoch, a wsecky wécy, kte-
réž činil, a hřich geho, kterýmž zhře-
šil, zdaliž tyto wécy negsau psány
v knize řeči dnù králu Judejch z

18. Y vznul Manasses s otcy
svými, a pochowán gest v zahradě
domu svého, v zahradě Ozy i
a králowal Ammon syn geho místo
něho.

19. Ve dwamecym letech
byl Ammon, když počal králowati:
dwé také léta králowal v Jeruz-
além. Čměno matky geho Eliasz
salemeth dcera Hatus z Jeteba.

20. Y činil zlé před obličegem
Hospodinowym, gakož byl včinil
Manasses otec geho.

21. A chodil po wsecké cestě, po
kteréž byl chodil otec geho: a slau-
žil nečistotám, kterýmž byl slau-
žil otec geho, a Flanel se gím:

22. A opustil Hospodina Bos-
ha otců svých, a nechodil po ces-
ti wsecké.

23. Y vložili gemu auklady
služebnícy geho, a zabili krále v
domě geho.

24. Pobil pak lid zejmé wsecky,
kteríž se byli spikli proti králi Amos-
nowi: a všlanowili sobě krále Jos-
yáše syna geho místo něho.

25. Ostatkové pak řeči Amos-
nowych, které wécy činil, zdaliž
tyto wécy negsau psány v knize
řeči dnù králu Judejch:

26. Y pochowali ho v hrobě
gehho, v zahradě Ozy: a králo-
val Jozyášo syn geho místo něho.

† Totož tanž měrau Jeruzalému odi-
měřil, gak sem oněmno odměřil.

Rapitola XXII.

Tore iſs robojný král staral ſe o opravu Božího chrámu. 8. Záton Boží w chrámu nařezen. 12. Pomsta Boží Jeruzalemu předpověděna.

1. **V**oſini letech byl Jozyáſs, když počal králowati, zedno a třiceti let králowal w Jeruzalémě: jméno matky geho Jozafa, dcera Hadaja z Beſekath.

2. A činil, což libého bylo před Hospodinem, a chodil po všech cestách, když závida otce svého: nevídýl jí se na pravou nebo na lewo.

3. Léta pak osmnáctého krále Jozyáſse, poslal král Saffan syna Uſlia, syna Uſsulaim, písaře chrámu hospodinova, ika gemu:

4. Šdík Helcyáſſovi knězům ve říši, at ſe shromáždi peníze, kteréž vneseny jsou do chrámu hospodinova, kteréž se bali vratně chrámu od lidu,

5. A nechť ſe dagi čemefniskum ſkrze autodny domu hospodinova: kteříž také at ge rozdělují těm, kteříž dělají w chrámu hospodinově, k opravěný zboženin chrámu:

6. Totož řečí, a zedníkum, a těm, kteříž zbožené věci opravují: a aby ſe nakaupilo dřívji, a kameny z lomu, k opravování chrámu u hospodinova.

7. Ale řečí ſe gmu nescítá říjbro, kteříž přigimají, ale at (ge) magi w mocy a v výje.

8. Řekl pak Helcyáſs nevyrobi kněz ſi Saffanovi písaři: Knihu řádona nařezl ſem w domu hospodinovu: y dal Helcyáſs knihu Saffanovi, kteříž y četl gi.

9. Přiſel také Saffan písař k králi, a oznamil gmu, což byl

přikázał, a řekl: Shromáždili ſu-žebnicy twogi peníze, kterež na-zezeny ſou w domu hospodino-vo: a dali, aby rozděleny byly če-mefniskum od předstařených nad-djlemi chrámu hospodinova.

10. Wyptawowat také Saffan písař králi, ika: Knihu dal mi Helcyáſs kněz. Kterauž když četl Saffan před králem,

11. A když Slyſcl král ſlowa knihy řádona hospodinova, rozhodl raučha ſwá.

12. A rozházał Helcyáſſovi kněz-zy, a Uhyfamovi synu Saffanovi, a Uchoborovi synu Michal, a Saffanovi písaři, a Uſaláſſovi ſlužebníku královskému, ika:

13. Šděte, a potadte ſe s ho-ſpodinem o mne, y o lid, y o vſe-ho Jídu, o ſlowých knihy této, kteříž nařezena jest: nebo ve-liký hněw hospodinu zapálen jest proti nám: že nepoſtauhali orcové naší ſlow knihy této, aby činili vſecko, což píšano jest nám.

14. Šli tedy, Helcyáſs kněz, a Uhyfam, a Uchobor, a Saffan, a Uſaiá, k Holdam Protokým, man-želce Sellum, syna Chekue, syna Araas strážného nad raučhem, kte-říž bydlila w Jeruzalémě na druhé (straně:) a mluwili k nji.

15. A ona odpověděla gmu: Tyto věci praví hospodin Bůh Izraelštý: Poważcie muži, kteříž poſlat was ke mně:

16. Tyto věci praví hospo-din: Hle, gá přiwoedu zlé věci na místo toto, y na obywatele geho, vſecká ſlowa řádona, kteříž četl král Júdský:

17. Nebo opustili mne, a oběz-towali bohům cyzým, popauegij-

ce mine wō wſſech ſtutſch rukau ſwých: a rozpálj ſe hnečo můg na mjiſe tomo, a nebudet vhaſſen.

18. Králi pak Jüdiſkém, kteříž poſtal wás, abyſte ſe poradili ſe hōſpodinem, takto řeknere: Cyto wécy praví hōſpodin Bůh Jezuclšký: Pro to, že ſy ſlyſſel ſlova knihy,

19. A vlečlo ſe ſídce tve, a ponižil ſy ſe před hōſpodinem, vſlyſſew řeči proti mjiſtu tomuto, a (proti) obywateclům gebo, totiž, že budau wō vjáſiunti, a wō zlorečenj: a roztrhl ſy rauha ſwá, a plakal ſy předemnau, a gá ſem vſlyſſel, praví hōſpodin:

20. Protož připogjmi tē ſe otcum twým, a pochowán budeſſe do hrobu ſvóho wō poſogi, aby newidely oči twé wſſech zlých wécy, kteříž vwedu na mjiſto toto.

Rapitola XXIII.

Jozyáš obnowil ſmlauwu mezi Bozem a lidem, modlárſkwi kazy, a weſliauwo ſlavil. 29. Potom zabit. 30. Po něm traloval Joachaz, 34. a potom Eliacym.

1. Možnámili králi, což byla pozvěděla. Kterýž poſtal, a ſhromážděni ſau ſe němu wſſekni ſtaři Jüdiſti a Jeruzalémſti.

2. Y wſtanupil králi do chrému hōſpodinowa, y wſſekni muži Jüdiſti, y wſſekni kteříž bydlili wō Jeruzalémě ſe njm kněži, y Protocy, y weſſekten lid od maleho až do velikého: y čecel, když wſſekni ſlyſſeli wſſekka ſlova knihy vmluwę, kteříž nalezena geſt wō domu hōſpodinowu.

3. Ystál král na ſtupni: a vmluwu včinil před hōſpodinem, aby ſhodili za hōſpodinem, a oſtržali

přikázani gebo, a ſwědeccevi, y poſhuatič obycégù, wō wſſem ſídci, a wō wſſi duſi, a (aby) wozbudili ſlova vmluwę té, kteříž napřína byla w knize té: y powolil lid ſinlauwě.

4. A přikázal král Helcymovi nevyvýfíjmu kněži, y kněžim druhého rádu, y vrátným, aby wozmetali z chrámu hōſpodinowa wſſeky nádoby, kteříž byly vdelány Baalowi, a w hági, y wſſem wogſku nebeſkém: a ſpálil ge wen za Jeruzalémem w Andoli Cedron, a neſl prach gegich do Bethel.

5. A zahladil hadače, kteříž poſtaſili králové Jüdiſti ſe oběrován na wýſotech po městech Jüdiſkých, a wukol Jeruzaléma: a ty, kteříž zapalovali žápal Baalowi, a ſluney, a měſey, a dwanácti značenjim, y wſſem wogſku nebeſkém.

6. A včinil, aby wyneſen byl hág z domu hōſpodinowa wen za Jeruzalém do Andoli Cedron, a ſpálil geg tam, a obrátil w prach, a vvrhl na hroby obecného lidu.

7. Zkazyl také domky ſodinářů, kteříž byli w domu hōſpedinowu, pro kteřížto ženy kaly gaſko domky háge.

8. A ſhromáždil wſſeky kněži z měst Jüdiſkých, a poſtovníl wýſost, kdežto obětovali kněži, od Gabaa až do Bersabee: a zkazyl oltáře bran v wgitj do dwac̄i Jozue knížete města, kteříž byly na lewe straně brány městské.

9. Ale roſſak newstupovali kněži wýſost, ſe oltáři hōſpodinowu w Jeruzalémě: ale toliko gedli přesné dyleby v prostřed bratří ſwých.

10. Poſtovníl také Toffeih, genž

genž gest w audoli syna Eronon: aby žádný nepostěcoval syna svého neb dcery řeče oheň, vložil ho.

11. Odgal také koně, kteréž byli dali králové Izraeli, sluncy, ve dvoučich chrámu Hospodinova podlé domku kathannicledha zemníka, kterýž byl w faturym: wozy pak Slunce spálil ohněm.

12. Oltáře také, kteríž byli na stěchách syné Achazovy, kteréž byly vdelali králové Izraeli, a oltáře, kteréž byl vdelal Manasses ve dvou syních chrámu Hospodinova, zkažil král: a běžel odtud, a wysypal popel gegich do potoka Cedron.

13. Wysosti také, kteréž byly w Jeruzaleme na pravé straně hory aurazu, kteréž byl wystawěl Salomonem král Izraelský Astarothovi modle Sydonských, a Chamofovi aurazu Moabskému, a Melchomovi ohavnosti synů Ammon, posvěcenil král.

14. A zetřel obrazy, a podsekal háje: a naplnil města gegich kostmi mrtvých.

15. Klad to y oltář, kterýž byl w Bethel: a wysost, kterouž byl vdelal Jeroboam syn Nabat, kterýž včinil, aby hřesil Izrael: y oltář ten y wysost zkažil, a spálil, a zetřel na prach, a podpálil také háj.

16. A obratiw se Jozyáš, videl tam hroby, kteríž byly na horě: y poslal a vzal kosti z hrobů, a spálil ge na oltáři, a posvěcenil ho wedle slova Hospodinova, kteréž mluvil muž Boží, kterýž byl předpověděl slova tato.

17. Y řekl: Galy gest onenno

nápis, kterýž vidim z Ý odpověz: děli geni městanci města toho: hrob gest člověka Božího, kterýž přišel z Izraela, a předpověděl slova tato, kteráž sy včinil na oltáři Bethel.

18. Y řekl: Nechtež ho, žádný ač nechybá kostmi geho. A nezdoknute žístaly kosti geho s kostmi Protoka, kterýž byl přišel z Samarij.

19. Klad to y wossecky chrámy wysosti, kteríž byli w městech Samarských, kteréž byly vdelali králové Izraelští k popauzení Hospodina, odgal Jozyáš: a včinil gím, wedle wossekch skutků, kterýž byl včinil w Bethel,

20. A pobíl wossecky kněží wysosti, kteríž byli tam nad oltáři, a spálil kosti lidstva na nich: a nazvatátil se do Jeruzalema.

21. A přikázal wossecku lidu, říka: Odělegrte Welikánoc Hospodinu Bohu svému, podlé toho, což psáno gest w knize vmluvy této.

22. Nebo nebyla slawena racionářová Welikánoc oděnní saudců, kteríž saudili Izrael, a wossek dnů králů Izraelských, y králů Izdských,

23. Gako w osmnáctém roce krále Jozyáše slawena gest Welikánoc tato Hospodinu w Jeruzaleme.

24. Ale y wessce, y hadače, y obrazy modl, a nečistoty, y ohavnosti, kteréž byly w zemi Izdské, a w Jeruzaleme, odgal Jozyáš: aby vwordil slova Zákona, kteráž psána byla w knize, kterouž nalezl Helcýáš kněz w chrámu Hospodinova.

25. Nebylo mu podobného krále před ním, kterýž by se narodil

til k Hospodinu ve všem srdc
svém, a v celé duši své, a ve všech
moci své, wedle všechno zákona
Ellogžíssowa: ani po něm nepo-
vstal podobný gemu.

26. Ale však neodvrátil se
Hospodin od hnevů prchliosti
své veliké, kterouž rozhněvala se
prchliostí geho proti Judovi, pro
popažení, kterýmž byl ho popu-
dil Mlanases.

27. Řekl tedy Hospodin: Také
Jádu odegmu od tváři své, gáko
sem odgal Izrael: a za všechnu
město toto, kteréž sem vyvolil Je-
ruzálem, v dum, o kterémž sem
řekl: Bude jméno mé tam.

28. Ostatková pař řeči Jozyá-
ssowých, a všech věcy, kteréž či-
nil, zdaliž ty věcy negau psány
v knize slov dnů králu Jindských:

29. Ve dnech geho vstoupil
Farao Nechao král Egyptský, pros-
ti králi Assyrskému, k řece Euphra-
ten: a odssel Jozyáss král v stejn-
ém: a zabít gest v Mageddo,
když viděl ho.

30. V nesli ho služebníci geho
mrtvého z Mageddo: a přinesli
do Jeruzálema, a pochovali ho v
hrobě geho. V vzal lid země
Joachaza syna Jozyássowa: a po-
mazali ho, a vstanovili ho králem
místo otce geho.

31. Ve čtrnáctma letech byl
Joachaz, když počal královati, a
tři měsíce králowal v Jeruzále-
mě: jmeno matky geho Almital,
dcera Jeremiássowa z Lobi.

32. V činil zlé před Hospodi-
nem, wedle všech věcy, kteréž
byli činili otcové geho.

33. V svázel ho Farao Nechao
v Keble, genž gest v zemi Emath,

aby nekrálowal v Jeruzáleme: a
vložil pokutu zemi, sto centné-
čtu stříbra, a centnéčlata.

34. A vstanovil Faraao Nechao
za krále Eliacyma syna Jozyásso-
wa místo Jozyássu otce geho: a
proměnil jméno geho Joakym.
Joachaza pař vžal, a wedle do-
Egypta, v místě tam.

35. Stříbro pař, a zlato dal
Joakym Faraonovi, když byl vlo-
žil zemi na gednoho každého, aby
stařeno bylo wedle přikázání Fara-
onova: a od gednoho každého vze-
dlé možnosti geho vybíral, tak
stříbro gáko zlato od lidu země,
aby dal Faraonovi Nechao.

36. V pětadvacátma letech byl
Joakym, když počal královati: a
gedenice let králowal v Jeru-
záleme: jméno matky geho Zebida
dcera Sadaiowa z Ruma.

37. V činil zlé před Hospodi-
nem, wedle všech věcy, kteréž by-
li činili otcové geho.

Rapitola XXIV.

Joakym od Nabuchodonozora sujo-
wán. 6. Joachym s lidem do Babilo-
na zaveden. 17. Sedecyássovo panov-
ání.

1. V dnech geho vstoupil krá-
l buchodenozor král Babí-
lonský, a včiněn gest Joakym slu-
žebníkem geho za tři leta; a opět
zprotiwil se gemu.

2. V poslal Hospodin na něg
lotříky Chaldejské, a lotříky Syr-
ské, a lotříky Moabské, a lotříky
synů Ammon: a poslal ge na Jí-
du, aby zkazily ho, wedle slova Hos-
podinova, kteréž byl miluwil str-
ze služebníky své Proročky.

3. Stalo se pař to řeče slovo
Hospodinovo proti Judovi, aby

zavrhli geg od sebe, pro hřichy
Manasosovy wſecky, kterež činil,

4. A pro kteřež newinnan, ktež
ravž wylil, a naplnil Jeruzalém
kterou newinných: a pro tu věc
nechtěl Hospodin slitorati se.

5. Ostatkové pak řeči Joakymořých, a wſecky věcy, kterež činil, zdaliž ty věcy nejsou pšeny
w knize řečí dnů králu Jindřího:
y všnul Joakym s orci svými:

6. A králowal Joachym syn ge-
ho místo něho.

7. A vjce nepokusyl se král
Egiptský, aby wysel z země své:
nebo byl pobral král Babilonský,
od potoka Egiptského až do řeky
Eufraten, wſecky věcy, kterež by-
ly krále Egiptského.

8. W osmnácti letech byl Joas-
chyn, když počal králowati, a tři
měsíce králowal w Jeruzalémě:
jméno marky geho Nohesta dcera
Elisacharova, z Jeruzaléma.

9. Y činil zlé před Hospodinem,
wedle všech věcy, kterež byl včí-
nil otec geho.

10. W ten čas vstoupili slu-
žebnícy Elabušodonozora krále
Babilonského k Jeruzalému, a ob-
leženo gest město pevnostmi.

11. Y příssel Elabušodonoz-
zor král Babilonský k městu o slu-
žebníky svými, aby dobývali ho.

12. Y wysel Joachym král Jindří-
š k králi Babilonskému, on y mas-
ila geho, y služebnícy geho, y kni-
žata geho, y komornícy geho: a
přigal ho král Babilonský léta
osměho království svého.

13. A vynesl odvud wſecky poz-
klady domu Hospodinova, y pofta-
dy domu království: a zlaukl
wſecky nádoby zlaté, kterež byl

včinil Salomon král Izraelštý
w chráme Hospodinově, wedle
slova Hospodinova.

14. A přenesl weskeren Jeru-
zalem, y wſecká knižata, y wſecky
sylné wojska, deset tisíc, do za-
geri; y wſeckého čemelijska, a
hraditele pevnosti: a nic není za-
necháno kromě dudyž z lidu země.

15. Přenesl také Joachyma do
Babilona y matku královu, y že-
ny královské, y komorníky geho, y
sudce země wedl do vězení z Je-
ruzaléma do Babilona.

16. Y všech mužů silných, sedm
tisíců, y čemelijsků a hraditelů pe-
vnosti tisíc, wſecky muže sil-
né a bogowenský: y wedl ge-
král Babilonský zágač do Babi-
lona.

17. Y vstanovil Matthanyáše
střeyce geho místo něho: a dal gme-
no gemu Sedecyáss.

18. Dvacet a geden rok vě-
ku měl Sedecyáss, když počal krá-
lowati, a gedenátre let králowal
w Jeruzalémě: jméno marky ge-
ho bylo Almut, dcera Jeremiássos-
wa z Lobna.

19. Y činil zlé před Hospodi-
nem, wedle všech věcy, kterež
byl včinil Joakym.

20. Nebo hněval se Hospodin
proti Jeruzalému, a proti Judovi,
až zavrhli ge od tváři své:
y odstaupil Sedecyáss od krále Ba-
bilonského.

Kapitola XXV.

Obležení Jeruzaléma, a zágeri Sedecyá-
sse y v lideim do Babilona. 22. Godo-
liáš za zprávce lidu rozstřelému před-
stavenj. 27. Zveršení Joachyma.

I. **C**halo se pak léta devátého
království geho, měsíce
de-

desítého, dne desátého (ícho) měsýce, příssel klabuždonozor král Babilonstý, sám y wsecko wogško geho k Jeruzalému, a oblehlí geg: a wzdělali wůkol něho pevnosti.

2. Y zavčeno gest město a obehnáno waly, až do gedenáctého léta krále Sedecyáss,

3. Dewáteho dne měsýce: y rozmožl se hlad w městě, aniž měl chleba lid země.

4. Y prolomeno gest * město: a wssíčni muži bogowincy w nosy vtekli cestau brány, kteráz gest mezy dwogj zdi k zahezdě královsté (Chaldegssij pak oblehlí wůkol město) vtekli tedy Sedecyáss cestau, kteráz wede k rovinám pausce.

5. Y honilo wogško Chaldegsté krále, a postihlo geg na rovině Getycha: a wssíčni bogowincy, kteríž byli s ním, rozprchli se, a opustili ho.

6. Popadše tedy krále wedli k králi Babilonstému do Reblatha: kterýž ** mluvil s ním saud.

7. Syny pak Sedecyássowy zmordoval před ním, a geho oči wyloupil, a swázel geg terezy, a přivedl do Babilona.

8. Užlesýce páteho, sedmého dne měsýce, to gest léto dewatenácté krále Babilonstého: příssel klabuzardan kníže wogška, služebník krále Babilonstého, do Jeruzaléma.

9. U zapálil dům hospodinu, y dům královský: y domy Jeruzaléma, y wssíčky dům spálil ohněm.

10. Uždi Jeruzalémsté wůz bol zazýlo wsecko wogško Chaldeg kdy, kteráz bylo s knížetem nad žoldněti.

11. Vstati pak djl lidu, kterýž byl zůstal w městě, a pobehlce, kte-

říž byli vtekli k králi Babilonstému, y ostatní obecný lid prenesl klabuzardan kníže wogška.

12. Už z čindýří země zanechal winaré, a voráče.

13. Slaupy pak mědenné, kteříž byli w chrámu hospodinovém, a podstavky, a moře mědenné, kteréž bylo w domu hospodinovu, zlaukli Chaldegssij, a prenesli všecku měd do Babilona.

14. Vrnce také mědenné, a pánve, a háčky růžubé, a košíky, y moždýřky, y wssíčky nádoby mědenné, w nichžto posluhovali, pobrali.

15. Také y kadičnice, y báne, které zlaté, zlaté; a které stříbrné, stříbrné; pobral kníže wogška:

16. To gest, sloupy dva, moře gedno, a podstavky, kteréž byl vdelal Salomon w chrámu hospodinové: nebylo wáhy mědi vssíček nádob.

17. Osmnácte ložec weyšky měl sloup geden: a makowicy mědennau (měl) na sobě zwycissi tři ložec, a mřížku, a gabka zrnatá (byla) na makowicy sloupu, vssíčky wécy mědenné: podobnau ozdobu měl y druhý sloup.

18. Wzal také kníže wogška Saraiáss kníže prvního, a Soffonyáss kníže druhého a tři vorátné.

19. Už města komorníka gednoho, kterýž byl aučcdnišem nad muži bogowincky: a pět mužů z těch, kteríž byli stáli před králem, kteréž našelz w městě: a Soffera kníže wogška, kterýž zkrossoval nových wogasku z lidu země: a sedesáte mužů z lidi obecného, kteríž nalezeni byli w městě.

20. Kteréž wzaro klabuzardan kníže wogáku, wedl k králi Babilonstému do Reblatha.

21. Y pobil ge král Babilonský, a zmordoval ge w Reblathá, w zemi Lemat, a přenesen gest Júda z země své.

22. Lidu pak, kteříž zanechán byl w zemi Júdské, gehož byl zanechal klabuchodonožot král Babilonský, představil Godoliášse syna Ahykam syna Saffan.

23. Což když vsllysseli wssicíni wůdcové wogenskí, oni y muži, kteříž byli s nimi, ročíro, že vstasnowil král Babilonský Godoliášse: přišli k Godoliášovi do Masffa, Izmahel syn klahaniáši w, a Jozhanan syn Barce, a Saraias syn Chanuhumerha ketroffathyský, a Jezonyáš syn Maachathy, oni y tovaryssi gegich.

24. Y přišhl Godoliášs gimi y tovarysům gegich, řka: Vleboře se slaužit Čhaldegským: žústanec w zemi, a služte králi Babilonskemu, a dobré bude rámi.

25. Stalo se pak w měsícy sedmém, přišel Izmahel syn klahanyáše syna Elisama z semene královského, a deset mužů s ním: a

zabili Godoliášse, kteříž y vnitřek: ale y (žbili) židy a Čhaldegské, kteříž byli s ním w Masffa.

26. Y povstal w chleneren lid od malého až do velikého, y knížata wogáku, přišli do Egypta, bogice se Čhaldegských.

27. Stalo se pak léta třidatého sedmého po zavedení Joachyma na krále Júdského, měsíce dvanáctého, dwadacátého sedmého dne měsíce: pozdwihl k wilmetodach král Babilonský, w roce, w kterémž byl králowan počal, hlawy Joachyna krále Júdského z žaláře.

28. A miluwil gemu dobrotiž wě: a postavil trůn geho nad trůny králu, kteříž byli s ním w Babiloně.

29. A změnil rauha geho, kteříž měl w žaláři, a gedl chléb wždycky před obličejem geho po wssocy dny života svého.

30. Postavu také vstanowil gemu bez přestání, kteříž y dávána byla gemu od krále na geden každý den, po wssocy dny života geho.

* zde městské. ** včinil o něm.

Prvnj Kniha Paralipomenon, Hebrejský Dibre Haiaim.

Kapitola I.

wypsanj rodů od Adama, až do Abráhama: 28. pak potomků Abráhamových zwáště Idumegských, 43. kteřížto knížata a králové se gmenugj.

1. Adam, Seth, Enos,
2. Ráman, Malacel, Jared,
3. Henoch, Matthusalem, Lazech.

4. Enoe, Sem, Cham, a Jafferh.
5. Synové Jafferhovi: Eos-

mer, a Magog, a Madai, a Javan, Thubal, Mosoch, Thyras.

6. Synové pak Homerovi: Asenez, a Ryffath, a Chogormia.

7. Synové pak Jawanovi: Elisa, a Tharsys, Cethym, a Dardanym.

8. Synové Chamovi: Chus, a Mesraim, a fut, a Chanaan.

9. Synové pak Chusovi: Saba,

ba, a ḥewila, Sabatha, a Regma, a Sabaihačha. Synowé pak Regmos wi: Šaba a Dadan.

10. Chus pak zplodil ɬemros da: ten počal mocný být na zemi.

11. ɬiščaim pak zplodil Lus dyni, a ɬinanim, a Laabim, a ɬeffchim.

12. Čertušym také, a Basnium: z nichžto possli filistýnskij, a Basfotymijstj.

13. Chanaan pak zplodil Sydona prworozencého swoho, Hethca také

14. A Gebuzea, a Amorthea, a Čerzeza,

15. A Hewea, a Uracea, a Syria;

16. Aradya také, a Samacea, a Hamothea.

17. Synowé Semowé: Elam, a Usit, a Arfazarad, a Ludi, a Utani, a Hus, a Hul, a Hether, a ɬlosoch.

18. Arfazarad pak zplodil Sále, kterýž y sám zplodil Heberta.

19. Heberové pak narodili se dva synowé: jméno jednomu Fálej, že za dnů geho rozdělená gest země; a jméno bratra: něho Jektan.

20. Jektan pak zplodil Elmos džda, a Salessa, a Asarmotha, a Jarc.

21. Adorama také a Huzala, a Detla.

22. Hébala také, a Ubimaele, a Šába, také

23. Y Offira, y ḥewila, a Jozbaba. Všickni tito synowé Jektanovi:

24. Sem, Arfazarad, Sále,

25. Heber, Fáleg, Rařau,

26. Seruž, ɬachor, Tháre,

27. Abrani, ten gest Abrahami.

28. Synowé pak Abrahama: Šába, Ják a ɬimahel.

29. A tito rodoté gregich. Prworozeny ɬimaheluš, ɬabaiorch, a Cedar, a Adbeel, a ɬabsan,

30. A ɬlasina, a Duma, ɬlasfa, Hadad, a Čenja,

31. Tetur, ɬáffis, Cedma: Tis to gšau synowé ɬimahelowi.

32. Synowé pak Četury ženiny Abrahamovy, kteréž porodila: ɬamtam, Jeksan, ɬadan, ɬazdyan, Jesbok, a Sue. Synowé pak Jeksanowi: Šába, a Dadan. Synowé pak Dadanowi: Assurym, a Katusym, a Laomim.

33. Synowé pak ɬadyanowi: ɬffa, a ɬffer, a ɬenoň, a ɬvida, a ɬida: všickni tito, synowé Četury.

34. Zplodil pak Abraham Izák: gehožto byli synowé, ɬzau a Izrael.

35. Synowé ɬzau: ɬiffaz, ɬahuel, Jehus, ɬbelom, a Bóce.

36. Synowé ɬiffazovi: Četman, Omat, Seffi, Gathán, Čenež, Čainna, Amalek.

37. Synowé ɬahuclowi: ɬazhat, ɬáta, Samma, ɬneža.

38. Synowé ɬeser: Lotan, Sobal, Sebeon, Una, Dyson, ɬeser, Dyson.

39. Synowé Lotanovi: Hory, Homain, sestra pak Lotanova byla Čhamna.

40. Synowé Sobalovi: Alian, a Manahath, a ɬbal, Seffi, a Onam. Synowé Sebeonovi: Aia, a Una. Synowé Una: Dyson.

41. Synowé Dysonovi: Hasimam, a ɬesaban, a Jethran, a Čharan.

42. Synowé ɬeser: Balaan, a Čawán, a Jakán. Synowé ɬyšanovi: Hus, a Utan.

43. Tito gſau králowé, kteříž králowali v zemi Edom, prve nežli byl král nad syny Izraelštými: Bale syn Beoruv: a jméno města geho, Denaba.

44. Umřel pak Bale, a králowal místo něho Jobab syn žáre z besty.

45. A když Jobab umřel, králowal místo něho Husam z země Chemanstýf.

46. Umřel také y Husam, a králowal místo něho Adad, syn Badařuv, kterýž porazil Madyana v zemi Moab: a jméno města geho Arith.

47. A když Adad umřel, králowal místo něho Semla z Alasteky.

48. Ale y Semla umřel, a králowal místo něho Saul z Kohobových, kterýž podle potoku položeno gest.

49. Když také umřel Saul, králowal místo něho Balanán syn Achoboru.

50. Ale y ten umřel, a králowal místo něho Adad: gehožto města jméno bylo ſau, a nazvána gest manželka geho Allectabel, dcera Matredy, dcery Alleszaab.

51. Když pak Adad umřel, weymodové místo králi v Edom býti počali: Weywoda Chanina, weywoda Alwa, weywoda Icheth,

52. Weywoda Oolibama, weywoda Ela, weywoda Sinon,

53. Weywoda Čenez, weywoda Čheman, weywoda Alabsar.

54. Weywoda Alagdyel, weywoda Hýram, tito weywodové Edom.

Kapitola II.

Gmeňa synů Jakobových. 3. Rodina Júdova až do Davida. 12. Rodina Kálebowa. 25. Rodina Jeramejowa.

1. Synové pak Izraelovi: Růžben, Symeon, Lévi, Júda, Izachar, a Žabulon.

2. Dan, Jozef, Benjamín, Neftali, Gad, a Zíšer.

3. Synové Júdovci: Her, Ozan, a Sela: Tito tři narodili se gemu z dcery Šuc Chananejské. Byl pak Her prvorozeny Júdu, zly před Hospodinem, y zabil geg.

4. Chamat pak nevěsta gcho porodila gemu Šarcfa a žáru: všech tedy synů Júdových, pět.

5. Synové pak Šarezowi: Hesron, a Hamul.

6. Synové také žáre: Žamry, a Ethan, a Eman, Chalchal také, a Dara, spolu pět.

7. Synové Charmi: Achar, kterýž zformoval Izraele, a zhlébil v krádeži věcy proklaté.

8. Synové Ethanovi: Azaryáš.

9. Synové pak Hesronovi, kterýž se narodili gemu: Jerameel, a Ram, a Kalubi.

10. Ram pak zplodil Uminadabu: Uminadab pak zplodil Nasħassona kníže synů Júda.

11. Nahasson také zplodil Salma, z něhož possel Booz.

12. Booz pak zplodil Obéda, kterýž y jám zplodil Izai.

13. Izai pak zplodil prvorozesného Eliabu, druhého Albidanabu, třetího Syminua,

14. Čtvrtého Nahanaele, pátého Kaddai,

15. Šestého Asoma, sedmého Danida.

16. Giřžto sestry byly, Sarzwi, a Abigail. Synowé Sarzwic, Abisai, Joab, a Asael, tří.
17. Abigail pak porodila Amazii, gehož otec byl Jecher Izmahelitštý.
18. Báleb pak syn Hestonu wzał manželku gménem Azuba, z které zplodil Jerorha: a byli synové geho, Jaser, a Sobab, a Ardon.
19. A když vnitela Azuba, wzał Báleb manželku, Efrata, kteráž porodila genu huta.
20. Hüt pak zplodil Vry: a Vry zplodil Bezelele.
21. Po těch věcech wssel Heston k dceri Nachyr otce Čalaad a wzał ji, když byl w sedesati letech: kteráž porodila genu Seguba.
22. Ale y Segub zplodil Jair, a vladl třímečtrina městy w zemi Čalaad.
23. A wzał Čessur, a Utam městečka Jair, a Banath, a wenuše geho sedesáti měst: třicetni tito synowé Nachyr otce Čalaad.
24. Když pak vnitrel Heston, wssel Báleb k Efratě. Něl také Heston manželku Abia, kteráž porodila genu Ašura otec Čefue.
25. Narodili se pak synowé Jerameele prworozeného Hestonova, Ram prworozený geho, a Buna, a Utam, a Asom, a Achya.
26. Pogal také manželku druhou Jerameel, gménem Utara, kteráž byla matka Onamowa.
27. Ale y synowé Ram prworozeného Jerameelova, byli Moos, Jamin, a Achar.
28. Onam pak měl syny, Semei, a Jada. Synowé pak Semei: Vladab a Abisir.
29. Gměno pak manželky Abisutovoy, Abihail, kteráž porodila genu Abobana, a Molida.
30. Synowé pak Vladabovi byli, Saled, a Affaim. Vnitrel pak Saled bez dětí.
31. Syn pak Affaimuwo Jesy: kterýž Jesy zplodil Sesana. Sesan pak zplodil Oholai.
32. Synowé pak Jady bratra Scimej: Jecher, a Jonathan. Ale y Jecher vnitrel bez dětí.
33. Jonathan pak zplodil Haletha, a Žyzu. Tito byli synowé Jerameelowi.
34. Sesan pak neměl synů, ale dcery, a služebná Egipetského gménem Jetaa.
35. Ý dal genu dcetu swau za manželku, kteráž porodila genu Čehui.
36. Čehui pak zplodil Čláhan, a Čláhan zplodil Žabada.
37. Žabada také zplodil Offlažla, a Offal zplodil Obéda,
38. Obéd zplodil Jehu, Jehu zplodil Ažaryásse,
39. Ažaryásse zplodil Hellesa, a Helles zplodil Elasa.
40. Elasa zplodil Sysamoi, Sysamoi zplodil Sellum,
41. Sellum zplodil Jfamia, Jfamia pak zplodil Elisama.
42. Synowé pak Báleba bratra Jerameelova: Něsa prworozený geho; oně gest otec Žyffuw: a syna Nareša otec Čedron.
43. Synowé pak Čedronovi, Bóre, a Čaffua, a Recem, a Samima.
44. Samima pak zplodil Rahařma, otec Jerkaama, a Recem zplodil Sammai.
45. Syn Sammai, Maon: a Maon otec Bethsur.

46. **Effa** pak ženina Bálebova porodila Ħatana, a Mosa, a Čezez. Ħatan pak zplodil Čezez.

47. Synové pak Jakobadai, Regom, a Joathan, a Česam, a Šalet, a Effa, a Saaf.

48. Ženina Bálebowova Maacha porodila Šaber, a Ħarana.

49. Zplodil pak Saaf otce Madi-
mena, Šue otce Madiħena, a otce Gabaa. Dcera pak Bálebowova byla Achsa.

50. Tito byli synové Báleba syna Ħir, prvorozencího Efrata, Sobal otce Baryathyarym.

51. Salma otce Bethlehém, Has-
ťyš otce Bethgader.

52. Byli pak synové Sobala otce Baryathyarym, kterýž widěl polovici odpočinutí.

53. A z rodu Baryathyarym, Ichregssij, a Uffuthegssij, a Sez-
mathegssij a Masregssij. Z těch
vysíli Saratsij, a Šihaolisij.

54. Synové Salma, Bethlehém, a Kleroffarhy, Rotuny Doma Joabowa, a polovice odpoči-
nou Sarai.

55. Když také písatů přebýva-
gých v Jabcs, zpívajíce, a zvuz-
íce, a v staních bydlice. Čigau
Čnegssij, kteříž příslí z horfostí
otce domu Kedhabowa.

Kapitola III.

Gmenugj se potomci Dawidovi.
10. Potom králové z jeho rodu až do Sedecyásse. 17. Následují potomci Ichonyássowi.

1. **Dawid** pak měl tyto syny,
kteríž se genu zrodili w
Hebron, prvorozencího Ummona z
Achynoam Ježabelsté, druhého
Danyele z Abigail Carmelsté,

2. Třetího Absolona syna Maaz-

hy dcery Tholmai krále Česfur,
čtvrtého Adonyásse syna Uggich.

3. Pátého Saffachyásse z Abi-
tal, šestého Ječrahama z Egly
manželky své.

4. Sest tedy zrodilo se genu
w Hebron, kdež králowal sedm let,
a sest měsíců. Čtriceti pak, a tisí-
léta králowal w Jeruzalémě.

5. W Jeruzalémě pak zrodili
se genu synové, Symmaa, a So-
bab, a Kláhan, a Salomon, čtyři z
Bethsabee dcery Ummielovy,

6. Jebaat také a Elišama,

7. A Kliffaleth, a Klóge, a Kléfs-
seg, a Jaffia.

8. Také Elišama, a Eliada,
a Kliffelerh, dewet:

9. Všickni tito synové Dawidovi, bez synů ženin: a měli festu
Thamat.

10. Syn pak Salomaunu, Koboam: gehožto syn Abia zplodil
Azu, z toho také narodil se Jozaffat,

11. Otce Joramuv: kterýžto
Joram zplodil Ochozyásse, z ně-
hož possel Joas.

12. A roho syn Amazyáss zplo-
dil Azaryásse. Azaryássuvu pak
syn Joachan

13. Zplodil Ufaza, otce Šez-
chyássova, z něhožto narodil se
Ulanasses.

14. Ale u Ulanasses zplodil
Amona otce Jozyássova.

15. Synové pak Jozyássovi
byli, prvorozencí Johanan, druhý
Joakym, třetí Sedecyáss, čtvrtý
Sellum.

16. Z Joakyma narodil se Jež-
chonyáss, a Sedecyáss.

17. Synové Ichonyássovi by-
li, Ujir, Salachyel,

18. Uzelchyram, Šadaja, Šer-

II nebo,

neser, a Jecemia, Samia, a Lazarus, dacia.

19. Z Sadaja pošli Zorobabel, a Semci. Zorobabel zplodil Allos sellam, Hananyásse, a Salomith sesíru gegich:

20. Hasabana také a Chola, a Barachyásse, a Hasadyásse, Josabes heseda, p. r.

21. Syn pak Hananyásse, Halephas otec Jeseie, gehožto syn Rafa: Toho také syn, Arnan, z něhož narodil se Obdya, kteréhož syn byl Schenyášo.

22. Syn Schenyášse, Semcis: gehožto synowé, Hattus, a Jegaal, a Harye, a Lazarus, a Saffat, řest w počtu.

23. Syn Lazarus, Elioenai, a Ezechyášs, a Ezrykam, r. j.

24. Synowé Elioenai, Odwsa, a Eliasub, a Seleia, a Akkub, a Joahanan, a Dalaja, a Anany, sedm.

Rapitola IV.

Sména a sydla potomků Židových a Semeonových. 39. Potomků Semeonových vjedzství a hrdinské řeky.

1. Synowé Židowi: Fáres, Hebron, a Charmi, a Hut, a Sobal.

2. Raja pak syn Sobalu, zplodil Jahath, z něhož narodili se Ahumai a Laad. Ti rodové Sacrathy.

3. Tento také kmen Etam: Jezrahel, a Jesemia, a Jedebos. Sméno také sesíry gegich, Aszelufuni.

4. Jannel pak otec Medor, a Ezer otec Hosha. Tito gsau synos wé Hut prwotozeného Effrata otec Bethlheim.

5. Alosur pak otec Chefue měl dvě manželky, Halan, a Lazaru.

6. Porodila pak geniu Lazaru, Ozam, a Heffer, a Chemany, a Abashary. Tito gsau synowé Lazaru.

7. Synowé pak Halay, Sereth, Ysaar, a Ehnán.

8. Bos pak zplodil Anob, a Soboba, a rodinu Abarehle, syna Alrum.

9. Byl pak Jábes slavný nad bratří svých, a marka gho nazvala jméno gho Jábes, r. faucy: že sem ho porodila w bolesti.

10. Wzýval pak Jábes Boha Izraelského, r. ka: Gestlige požehnávate požehnáss mi, a rozšíříss meze mé, a bude ruka tvá sestinou, a včinjs mi, abyh od zlosti nebyl vrácen. Y včinil Bůh, za které wécy žádal.

11. Báleb pak bratr Sua zplodil Nahyra, který byl otec Esthonu.

12. Esthon pak zplodil Bertha, a Geose, a Tehynna otce města Lazarus: tito gsau muži Recha.

13. Synowé pak Cenezovi Ochonyel, a Saraia. Synowé pak Ochonyelowi, Nahath, a Lianath.

14. Naonathy zplodil Offra. Saraia pak zplodil Joaba otce aždolj Čemešinské: nebo tam Čemešslujc byli.

15. Synowé pak Báleba syna Jeffone, Hyt, a Ela, a Laham. Synowé také Ela: Cenez.

16. Synowé také Jaleclowi: Syff, a Ziffa, Thyrya, a Ašrael.

17. A synowé Ezy, Jerher, a Elered, a Effer, a Jalón, y zplodil Maryam, a Sammai, a Jesba otec Eshamo.

18. Manželka také geho Juðaia,

daia, porodila Jareda otce Gedora, a hebera otce Socho, a Jukthycle otce Janoc. Ti pak synové Bez vše dcery faraonovy, kterouž po gal Ustred.

19. A synové manželky Odaie sestry Elahani otce Ceila, Čatmi, a Eshamo, kterýž byl z Elachary.

20. Synové také Symonovi, Amnon, a Lynna syn Hanan, a Chylon. A synové Jesy, řeheth, a Benzoheth.

21. Synové Sela syny Judy: her otce Lecha, a Leada otce Elazar, a rodiny domu dělajících ženit w domu příjazy.

22. A kteří včinil, aby stálo slunce, a muži Lži, a Bezpečný, a děpalující, kteříž knížata byli w Eliaob, a kteříž se narodili do Lahejn. Ta pak slova (gsau) stará.

23. Ti gsau hrncíři přebývali w střepnicích, a w ohradách v kále w dílech geho, a bydlili tam.

24. Synové Symeonovi: Elazuel, a Jamin, Jaryb, Zára, Saul.

25. Sellum syn geho, Elapsam syn geho, Elasina jin geho.

26. Synové Elasma: Šamucl syn geho, Žachur syn geho, Semei syn geho.

27. Synů Semei řestnácte, a dect řest: bratři pak geho neměli mnoho synů, a veselska rodina ne mohla se přizoutati sumimě synů Jída.

28. Bydlili pak w Bersabee, a Molada, a Hasatsuhal,

29. A w Bala, a w Asom, a w Cholad,

30. A w Bathucl, a w Horma, a w Syceleg,

31. A w Bethmarchaboth, a w Hasarsusym, a w Bethbertai, a w

Saarym. Tato města gegich až do krále Dawida.

32. Vesnice také gegich: Etam, a Uen, Remmon, a Thochen, a Asan, měst pět.

33. A veselsky vesnice gegich vůkol měst těch až do Baal: tot gest obydlí gegich, a sydel rozděleni.

34. Nosobab také a Jemleh, a Josa syn Amasyásse,

35. A Joel, a Ichu, syn Josabáisse syna Saraiásse, syna Asyeslowa,

36. A Eliocnai, a Jakoba, a Žuhaiia, a Asaria, a Adjel, a Ismiel, a Banaja.

37. Žyza také syn Seffei syna Allon, syna Idaiia, syna Semry, syna Samaiia.

38. Tak gsau gmenovaná knížata w rodinách svých, a w domu přibuzenství svých rozmnoženi sau náramné.

39. Y sli, aby wessli do Gádot až k východu audoli, a aby hledali pastew stádům svým.

40. Y nalezli pastewy hogné, a velmi dobré, a zemii přesirokau, a počognau, y plodnau, w kteříž byli prvé bydlili z rodu Chamowa.

41. Ti tedy přisli, kteříž sme svrchu wypsalí žegněna, w dnech Pzechyásse krále Júdstého: a posobili stany gegich, y obyvatele. Kteříž nalezeni byli tam, a vyhlašili ge až do dnesního dne: a bydlili nijsto nich, nebo přehogné pastewy na též nijste nalezli.

42. Z synů také Symeonových odesso na horu Seir možů pět set, magice knížata Halyče, a Elaartyásse, a Kaffaiásse, a Ozylec syny Jesy:

43. A pobili' ostatky, kteříž byli mohli vtecy, Amalekycisté, a bydlili tam místo nich až do tohožto dne.

Rapitola V.

Wyskávaný synů Rúbenových, Gádových a polovice pokolení Mánassijoswaz. 10. Gegich wjedzství nad Agaregskými. 25. Proč potom zaharati, a do Asyrye zavedeni byli.

1. Synowé také Rúbena prworozeného Izraelowa (nebo on byl prworozený geho: ale když poskvrnil lože otce svého, dána sau prworozenství geho synům Józeffa syna Izraelowa, a není on počten za prworozeného).

2. Júdas pak, kterýž byl nezvlněný mezi bratřimi svými, z rodu geho knížata zplodila se, prworozenství pak přičteno gest Józefovi).

3. Synowé tedy Rúbena prworozeného Izraelowa: Enoch a Fallu, Ešron a Karmi.

4. Synowé Joelowi: Samasja syn geho, Gog syn geho, Semei syn geho,

5. Michá syn geho, Reja syn geho, Baal syn geho,

6. Beera syn geho, kterhož gáteho wedl Chelgathfalsasar král Asyrtský, a byl knížetem v pokolení Rúbenowou.

7. Bratrí pak geho, a všecka rodina geho, když počítání byli po čeledech svých, měli knížata Jezhele, a Zacharyášse.

8. Bála pak syn Azaz, syna Samma, syna Joelowá, on bydlil v Arter až do Nebo, a Beelman.

9. Také proti východní straně bydlil až do río paří a řeky Eufraten: nebo mnohým počtem dobytků vládli v zemi Galaad.

10. We dnech pak Saulových bogowali proti Agaregským, a zmordowali ge, a bydlili místo nich v staních gegich, ve wsi Pragine, kteráž patří k východu Galaadu.

11. Synowé pak Gádowi nasproti nim bydlili v zemi Bázan až do Selcha.

12. Joel v hlawě, a Saffan druhý: Janai pak, a Saffat v Bázan.

13. Bratrí pak gegich podlé domů rodin svých, Michael, a Miosollam, a Sebc, a Jorsi, a Jachan, a Žye, a Žebet, sedm.

14. Tito synowé Abihaille, syna Šuty, syna Jara, syna Galaad, syna Michaele, syna Jeschy, syna Jeddo, syna Buz.

15. Bratrí také syna Abdyele, syna Šuny, kníže donu v čeledech svých.

16. A bydlili v Galaad, a v Bázan, a v vesnicích geho, a we všech předměstích Sáton, až do mezí.

17. Wysickni tito sečtení sau we dnech Joathana krále Júdstého, a we dnech Jeroboama krále Izraelského.

18. Synowé Rúbenowi, a Gádowi, a polovice pokolení Mánassijoswaz, muži bogowni, sice nesouce a meče, a natahujcice lusčíště, a wycvičeni k bitvám, čtyřiceti čtyři tisíce, a sedm set, sice desát, gdaucých k bogi.

19. Bogowali proti Agaregským: Yurcegský pak a Kassis, a Kladab

20. Dali jim pomoc. Y dánt sau v ruce gegich Agaregský, v wysickni, kterýž byli s nimi, nebo Boha

Boha wjwali, když bogowali: a myslíšel ge, proto že wěřili w něho.

21. V pobrali wosťeky wěcy, kterými byli wladli, welblanď padesáte tisíců, a ovec dvě stě padesáte tisíců, a ošli dva tisíce, a dosí lidstvých sto tisíc.

22. Kaněnji pak množí padli, nebo byl bog hospodinu. V bydlili místo nich až do přestěhování.

23. Synové také polovice pokolení Manassesova, wladli zemí od končin Bázan až do Baal, Hermon, a Sanyt, a do hory Hermon, nebo veliký počet byl.

24. A rato byla knížata domu rodiny gegich, Effer, a Jesy, a Kiel, a Zryel, a Jeremia, a Odoia, a Jedyel, muži přesylní, a mocní, a gmenowaní vůdcové v čeledech svých.

25. Opustili pak Boha otců svých, a smilnili po bozích lidj země, kteříž odgal Bůh před nimi.

26. V wzbudil Bůh Izraelštý ducha žule krále Asyrského, a ducha Chelgathfalsata krále Assut: a přenest Rúbena a Gáda, a polovicy pokolení Manassesova, a přivedl ge do Lahela, a do Hasbor, a Ara, a k řece Gozan, až do tohoto dne.

Rapitola VI.

Wydání todu synů Léwj, 31. auta díl, 64. v bydlení gegich.

I. Synové Léwj: Čerson, Baath, a Klerary.

2. Synové Baath: Amram, Isaa, Hebron, a Ozuel.

3. Synové Amramovi: Alaron, Mogjisa, a Marya: Syno-

nowé Aaronowi: Nadab a Abiu, Eleazar a Ithamar.

4. Eleazar zplodil Fineesa, a Finees zplodil Abisue.

5. Abisue pak zplodil Bokcy, a Bokcy zplodil Ozy.

6. Ozy zplodil Zaraiásse, a Zaraiásse zplodil Meraiotha.

7. Meraioth pak zplodil Amaryásse, a Amaryásse zplodil Achyroba.

8. Achyrob zplodil Sadoka, a Sadok zplodil Achymasa,

9. Achymas zplodil Azaryásse, Azaryásse zplodil Johanan,

10. Johanan zplodil Azaryásse. Tené gest, genž kněžství vžival, w domu, kteříž wzdělal Šsalomaun w Jeruzalémě.

11. Zplodil pak Azaryásse Amaryásse, a Amaryásse zplodil Achyrob.

12. Achyrob zplodil Sadoka, a Sadok zplodil Sellum,

13. Sellum zplodil Helcyásse, a Helcyásse zplodil Azaryásse.

14. Azaryásse zplodil Saraiásse, a Saraiásse zplodil Josedeck.

15. Josedeck pak wyssel, když pčenel hospodin Jüdu a Jeruzalém strze ruce Nabuchodonozora.

16. Synové tody Lewj: Čerson, Baath, a Klerary.

17. A rato gména synů Čersonových: Lobny, a Semci.

18. Synové Baath: Amram, a Isaa, a Hebron, a Ozuel.

19. Synové Klerary: Možoli, a Musy. Tito pak rodové Léwj podlé čeledí gegich:

20. Čerson, Lobny syn geho, Jahath syn geho, Zamma syn geho,

21. Joah syn geho, Uddo syn geho, Zára syn geho, Jerhagi syn geho.

22. Synowé Baath, Aminadab syn geho, Bore syn geho, Asyr syn geho,
23. Elkana syn geho, Abiasaf syn geho, Asyr syn geho,
24. Chahath syn geho, Uriel syn geho, Ozjáš syn geho, Saul syn geho.
25. Synowé Elkani: Amasai, a Achymoth,
26. A Elkana: Synowé Elkani: Soffai syn geho, Mahath syn geho,
27. Eliab syn geho, Jeroham syn geho, Elkana syn geho.
28. Synowé Samuelowi, prwotozený Massenj, a Abia.
29. Synowé pak Merary, Možholi: Lobny syn geho, Semiei syn geho, Oza syn geho.
30. Samimaa syn geho, Hagia syn geho, Asaia syn geho.
31. Tito gsau, kteříž vstanovil David nad zpěváky domu Hospodinova, takž postavena gest Archa:
32. A posluhovali před stánkem svědecov, zpivajíce, dokudž newystawél Salomaun domu Hospodinova v Jeruzalémě: stávali pak podle řadu svého v přisluhování.
33. Tito pak gsau, kteříž stáli s syny svýimi, z synů Baath, včeman zpěvák syn Jóhele, syna Samuele,
34. Syna Elkany, syna Jerohama, syna Eliče, syna Chohu,
35. Syna Suf, syna Elkany, syna Mahath, syna Amasai,
36. Syna Elkany, syna Jóhele, syna Azaryáše, syna Soffonyáše,
37. Syna Chahath, syna Asyr, syna Abiasaf, syna Bore,
38. Syna Isáar, syna Baath, syna Lewj, syna Izraelowc.
39. A bratr geho Asaf, kteříž siál na prawicy geho, Asaf syn Barachyáše, syna Samimaa,
40. Syna Elichaele, syna Bazsaiáše, syna Melchýáše,
41. Syna Achanai, syna Záca, syna Aldaia,
42. Syna Ethan, syna Zamma, syna Semeli,
43. Syna Jerh, syna Čersom, syna Léwj.
44. Synowé pak Merary bratří gegich, na lewicy, Ethan syn Dády, syna Abdý, syna Maloch,
45. Syna Hasabiáše, syna Amaszáše, syna Helcýáše,
46. Syna Amasai, syna Bony, syna Somer,
47. Syna Možholi, syna Eliazáře, syna Merary, syna Lewj.
48. Bratří také gegich Lewjtowé, kteříž zřízeni sau ke vyselitelnému přisluhování stánku domu Hospodinova.
49. Aaron pak, a synowé geho zapalovali zápal na oltáři ženspalné oběti, a na oltáři vonných věcy, ke * vyselitelnému štucku Swatyně svatých: a aby se modlili za Izraela, včedle všech věcy, kteříž byl přikázal Možžisu služebník Boží.
50. Tito gsau pak synowé Harronovi: Eleazar syn geho, Finces syn geho, Abisue syn geho,
51. Bokcy syn geho, Ozj syn geho, Zarabya syn geho,
52. Meraloth syn geho, Amaryás syn geho, Achytob syn geho.
53. Sadok syn geho, Achymaa syn geho.
54. A tito přibytkové gegich po městeckách a pomezích, totiž synů Aarónových, podle rodů Baath-

Raachelských: nebo se jim byli losi doškali.

55. Dali tedy jim Hebron v zemi Judske, a předměstí jeho wakol:

56. Pole pak města, a vsy Ráz lebowi synu Jeffone.

57. Synům pak Aaronoวym dali města k autočisti Hebron, a Kobna, a předměstí jeho,

58. Jerher také y Esthemo s předměstími gegich, ale y Helon a Zabit s předměstími gegich,

59. Asan také a Bethsemes y předměstí gegich.

60. Z pokolení pak Benyamin, Gabce, a předměstí jeho, a Almath s předměstími jeho, Anathoth také s předměstími jeho, všech měst třinácte po rodinách gegich.

61. Synům pak Baath ostatním z rodu gegich, dali z polovice pokolení Manassesova k vlastním měst deset.

62. Synům pak Čersomovým po rodech gegich, z pokolení Izachar, a z pokolení Aser, a z pokolení Leffchali, a z pokolení Manassesova v Bázani, měst třinácte.

63. Synům pak Merary po rodech gegich z pokolení Rúben, a z pokolení Šád, a z pokolení Žabušlon, dali Losim měst dvacetáct.

64. Dali také synové Izraelští Lewjím města, y předměstí gegich:

65. A dali Losim, z pokolení synů Júdových, a z pokolení synů Symeonových, a z pokolení synů Benyaminových, města ta, kteráž nazvali gímény gegich,

66. A tém, kterýž byli z rodu synů Baath, a byla města v nich gegich z pokolení Efraim.

67. Dali tedy jim města k autočisti, Sýchem s předměstími geho na hoře Efraim, a Gázer s předměstími geho.

68. Jekmaam také s předměstími geho, a Bethoron podobně,

69. Také y Helon s předměstími geho, a Gethcheinmon na rýž způsob.

70. Z polovice pak pokolení Manassesova, Anet a předměstí jeho, Baalam a předměstí jeho: tém totiž, kterýž z rodu synů Baath ostatní byli.

71. Synům pak Čersomovým, z rodu polovice pokolení Manassesova, Gauion v Bázani, a předměstí jeho, a Ustatoh s předměstími jeho.

72. Z pokolení Izachar, Cedcs a předměstí jeho, a Dabertoh s předměstími jeho.

73. Ramoth také y předměstí jeho, a Unem s předměstími jeho.

74. Z pokolení pak Aser: Masal s předměstími jeho, a Abdon tež,

75. Hukat také a předměstí jeho, a Kohob s předměstími jeho.

76. Z pokolení pak Leffchali, Cedcs v Galilei a předměstí jeho, Hamon s předměstími jeho, a Baryathaim y předměstí jeho.

77. Synům pak Merary ostatním: z pokolení Žabulon, Remmono a předměstí jeho, a Thabor s předměstími jeho.

78. Da Jordánem také proti Geryho proti východní straně Jordánu, z pokolení Rúben, Bošor, na paussti s předměstími jeho, a Tassa s předměstími jeho.

79. Kademoth také y předměstí jeho, a Meffaat s předměstími jeho.

80. Také y z pokolenj Gád, Kas-
moh w Galaad a předníestji geho,
a klianaim s předníestjimi geho,

81. Ale y Hesebon s předníestjimi
geho, a Jezer s předníestjimi geho.

* A wšeliké potřebě.

Rapitola VII.

wypisani rodu čtyř synů Jakobowých
a dva Jozefowých.

1. Synové pak Izačarovi:
Chola, a Sua, Jasub, a
Symeron, čtyři.

2. Synové Chola: Ozj a Kaf-
saja, a Jeruel, a Jemai, a Jeb-
sej, a Samuel, knížata po domajch
rodin svých. Z kmene Chola mu-
žů přesylních sečteno gest ve dnech
Davidových, dwadci dva tisíc
ce řest set.

3. Synové Ozj: Izrahya, z
něhož se zrodili Michael, a Obaz-
dy, a Jobel, a Jesja, pět, wši-
ckni knížata.

4. A s nimi po čeledech, a líz-
dech svých, přepásan j je bogi, muži
přesylní, třidci řest tisíců: nebo
meli mnoho žen a synů.

5. Bratři také gegich po všem
rodu Izačarovu, velmi silní j
bogowání, osmdesát sedm tisíců
počteni sau.

6. Synové Benyaminovi: Be-
la, a Bechor, a Jadyel, tři.

7. Synové Bela: Eabon, a
Ozy, a Ozjel, a Jerymoth, a Urai,
pět knížat čeledi, a je bogowání
přesylních: počet pak gegich dve-
metcetna tisíců a třiceti čtyři.

8. Synové pak Bechor: Zamir,
a Joas, a Elijezer, a Elioc-
mu, a Amry, a Jerymoth, a Abia,
a Unatheth, a Almath: wšickni
ti synové Bechor.

9. Sečteni pak sau po čeledech
svých knížata rodů svých, j bo-
giům přesylní dwadci tisíců a
dwé řete.

10. Synové pak Jadybel: Bac-
lan. Synové pak Balan: Je-
hus a Benyamin, a Uod, a Chaz-
nana, a Žethan, a Chatsys, a Uhy-
sachar:

11. Wšickni tito synové Ja-
dybel, knížata rodů svých, muži
přesylní, sedmnáct tisíc a dwé
řete, gdaucých je bogi.

12. Sesam také a Haffam sy-
nowé byt: a Žasym synové Abet.

13. Synové pak Klesthal: Je-
suel, a Gunn, a Jeser, a Sel-
lum, synové Bala.

14. Syn pak Manašeša Estyel:
a ženina geho Syrská porodila
Mačyra otce Galaad.

15. Mačyr pak vzal man-
želku synům svým Haffim, a Sof-
fan: a měl festru gménem Mač-
ha: gméno pak druhého Sal-
faad, y zrodily se Salfaadowi
dcery,

16. A porodila Mačha man-
želka Mačyrowa syna, a nazvá-
la gméno geho Fáres: gméno pak
bratra geho Sárcs: a synové ge-
ho Vlam, a Recen.

17. Syn pak Vlamuš, Badan.
Této gsei synové Galaada syna
Mačyrowa, syna Manašešova.

18. Sestra pak geho Regina
porodila muže Krásného, a Abie-
zera, a Mloholu.

19. Y byli pak synové Sem-
da, Ahyn, a Sechem, a Lccy, a
Anyam.

20. Synové pak Efraimovi:
Suthala, Bared syn geho, Chaz-
hach syn geho, Klada syn geho,
Chahach

Cehath syn geho, toho syn das
dad,

21. A tohoto syn Suthala, a to-
horo syn Ezer, a Elad: zabilo pak
ge muži Čech tam rodil, nebo
byli zstaupili aby wpadli w wlá-
dárství gegich.

22. Kwilil tedy Efraim otec
gegich za mnohé dny, a příslí brat-
říj geho, aby ho získali.

23. Y possel k manželce swé:
která počala, a porodila syna, a
nazval jméno geho Bery, pro-
to je ve zlých věcech domu geho
zplozen gest:

24. Dcera pak geho byla Sáz-
ka, která wystavěla Bethoron
dolehlí, y hořegssi, a Ozensara.

25. Syn pak geho Kappa, a Res-
ek, a Chalc, z něhož narodil se
Chaan,

26. Beryž zplodil Laadana:
tohoto také syn Anniud, kterýž
zplodil Elizama,

27. Z něhož possel Nun, ktež
měl syna Jozue.

28. Wládárství pak gegich a
bydlení, Bethel s dcerami swými,
a proti východu Moran, k zápa-
dní straně Gázer, a dcery geho,
Schem také s dcerami swými, až
do Uza s dcerami geho.

29. Také podlé synů Manas-
skových, Bethsan, a dcery geho,
Chenach a dcery geho, Mageddo
a dcery geho, Dor a dcery geho:
w těch bydlili synové Jozessa, sy-
na Izraelova.

30. Synové Aser: Jemna a
Jesua, a Jessui, a Barya, a Sos-
ta sestra gegich.

31. Synové pak Barya: Her-
ber, a Melchyl: oné gest otec
Barsalib.

32. Šeber pak zplodil Jeslat,
a Somera, a Nothama, a Suau
sestu gegich.

33. Synové Jeslat: Josech, a
Chamaal, a Asot: tito synové
Jeslat.

34. Synové pak Somer: Ahy,
a Roaga, a Haba, a Utam.

35. Synové pak Helem bratra
geho: Suffa, a Jemna, a Selles,
a Umal.

36. Synové Suffa: Sue, Har-
naffet, a Sual, a Bery, a Janira,

37. Bosor, a Hod, a Samna,
a Salusa, a Jethran, a Bera.

38. Synové Jether: Jeffone,
a Faesa, a Ura.

39. Synové pak Olla: Aree,
a Hanyel, a Resya.

40. Wlásitní tito synové Aser,
knížata rodů, vybrani, a přesylní
wůdcové wůdců: počet pak těch
wěku, kterýž byl příhodný k bo-
gi dvaceti tisíců.

Kapitola VIII.

Wyciągnięcie rodiny Benyaminowej.

1. **B**enyamin pak zplodil Balc
prvorozeného swého, Ase-
bela druhého, Abata třetího.

2. Kohaa čtvrtého, a Kappa
pátého.

3. Y byli synové Bále: Ad-
dar, a Gera, a Abiind,

4. Abisuc také, a Naaman, a
Ahoe,

5. Ale y Gera, y Seffuffan, y
Huram.

6. Tíž gau synové Abod, kní-
žata rodů bydlících w Gabaa, kte-
říž přeneseni sau do Manahath.

7. Naaman pak a Adya, a
Gera on přenesl ge, a zplodil Oz, a
Abjuda.

8. Saharaiim pař zplodil w kragině Moabšté, když propnul Husym, a Baru manželky své.
9. Zplodil pař z Hodes manželky své Jobabu, a Sebia, a Ulosu, a Molchoma,
10. Ichusa raké, a Sedya, a Marina. Též gšu synové geho, knížata w čeledech svých.
11. Nehusym pař zplodil Abisrobu, a Elfaala.
12. Synové pař Elfaalovi: Heber, a Uisaam, a Samad: ten wystawel Ono, a Lod, a wsy geho.
13. Barya pař a Sama, knížata rodu bydlících w Aialon: ti zahnali obywatele Giech.
14. A Abyo, a Sesak, a Jezymoth.
15. A Žabadya, a Urod, a Heder,
16. Michael raké, a Jesfa, a Joha, synové Barya.
17. A Žabadya, a Ulosollam, a Hezecy, a Heber,
18. A Jesmary, a Jezlia, a Jobab synové Elfaalovi,
19. A Jacym, a Žechry, a Žabddy,
20. A Elioenai, a Selchai, a Eliel,
21. A Adaia, a Baraia, a Samarath, synové Semci.
22. A Jesfam, a Heber, a Eliel,
23. A Abdon, a Žechry, a Žasan,
24. A Hananya, a Elain, a Anachothya,
25. A Jefdaia, a Januel, synové Sesakovi.
26. A Samsaty, a Sohorya, a Otholia,
27. A Jersya, a Elia, a Žechry, synové Jerohamowi.
28. Tito Arcytorcové a knížata rodu, kteříž bydlili w Jeruzalémě.
29. W Šabaon pař bydlili Abisgabaon, a gmeňo manželky geho Maacha:
30. A syn geho prworozeny Abdon, a Sur, a Cys, a Baal, a Vladab.
31. Hedor raké, a Abyo, a Žachter, a Umacelloth:
32. A Umacelloth zplodil Samaa: v bydlili naproti bratřím svým w Jeruzalémě s bratřimi svými.
33. Kter pař zplodil Cysa, a Cys zplodil Saule. Saul pař zplodil Jonathu, a Melchysua, a Abinadaba, a Šebaala.
34. Syn pař Jonathu w Uzrybbaal: a Uzrybbaal zplodil Ujcha.
35. Synové Ujchovi: Fizthon, a Uteleph, a Tharaa, a Ahaz.
36. A Ahaz zplodil Joachim, a Joachim zplodil Alaniatha, a Uzmorha, a Žamry: Žamry pař zplodil Ulošu,
37. A Uloša zplodil Baana, gehožto syn byl Raffa, od něhož possel Elasa, kterýž zplodil Uſele.
38. Uſel pař měl sest synů těmito gmeňy, Ezykam, Bochu, Ismael, Sarja, Obdya, a Hanan. Všichni ti synové Uſelovi.
39. Synové pař Eseka bratra geho, Vlam prworozeny, a Jeshus druhý, a Eliffalet třetí.
40. V byli synové Vlamovi muži pěsylní, a velikau sylau načahujcij lucisté: a magjey mnos ho synů a wnuku, až do sta padělati.

desati. Všickni ti synové Benyaminovi.

Kapitola IX.

Poznamenání předněgých Izraelíků, kteří se z zágej Babilonského do Jeruzalemé vrátili. 14. Vrátili se Lewjští, těž v místu, kde bydlili. 19. Vrájet se zase rodina Saulova.

1. **N**eskeren tedy Izrael sečten gest: a summa nich napsána gest w knize králu Izraelstým a Jüdským: a přenesení sau do Babilona pro hřich svou.

2. Bratří pak bydlili první w kolé dařství, a w městech svých: Izrael, z kněží, z Lewjstové, z Nachynegskej.

3. Bydlili w Jeruzalemé z synů Jüdových y z synů Benyaminoých, z synů také Efraimových, a Manasseových.

4. Othei syn Ammiuda, syna Amry, syna Omrai, syna Bonny, z synů Fáresa syna Jüdowa.

5. A z Sylony: Asais prvorozeny a synové geho.

6. Z synů pak Jára: Ichuel a bratří gegich, sest set dewadesát.

7: Z synů pak Benyaminoých: Salo syn Elosollama, syna Odvia, syna Asana:

8. A Jobanya syn Jerohamu: a Ela syn Oz, syna Mochor: a Elosollam syn Saffaryásse, syna Rahnele, syna Jebanye,

9. A bratří gegich po čeledech gegich dwacet set paděsít sest. Všickni ti knížata rodů po dojmách otců svých.

10. Z kněží pak: Jedaia, Joias, a Jachyn:

11. Azaryáss také syn Helcyásse, syna Elosollama, syna Sadoká, syna Maraiotha, syna Achyrobora Bisup domu Božjho.

12. Adaiáss pak syn Jerohas-

ma, syna Hassira, syna Melchyássowa: a Elaasai syn Adyele, syna Jezra, syna Elosollama, syna Elosollamitha, syna Emmierowa.

13. Bratří také gegich knížata po čeledech svých, tisíc, sedm set sedesát, převdatní w syle k činění díla služebnosti w domu Božím.

14. Z Lewjstí pak: Semeia syn Hassuba, syna Ezykama, syna Hasobia, z synů Merary.

15. Bakbašat také cesár, a Gázal, a Elizahanya syn Nijska, syna Dechry, syna Asaffova:

16. A Obdya syn Semeiásse, syna Galala, syna Idychunova: a Baradhyá syn Asa, syna Elkany, genž bydlil w syních Metoffaty.

17. Vrátní pak: Scillum, a Akub, a Celmon, a Abynam, a bratří gegich Scillum kníže,

18. Až do toho času w bráne Královské k východu, ostříhali po počádcích svých z synů Lewj.

19. Scillum pak syn Bore, syna Abiasappa, syna Bore, s bratřimi svými, a domem otce svého, těž san Borytssj nad pracemi posluhování, strážní syny stánku: a čeledí gegich po počádcích stannu Hospodinova ostříhajce vcházenj.

20. Finecs pak syn Eleazaru, byl wůdce gegich před Hospodinem.

21. Zařatyáss pak syn Elosolamia, vrátný brány stánku svédečej.

22. Všickni tito vyvoleni za vrátné po dvacích, dvě stě dvacácti: a zapsáni po vlastních vesnicích; kteréž vstanowili David a Samuel widaucý, * vojce své.

23. Tak ge, gako syny gegich we dvacích domu Hospodinova, a w stánku, po počádcích svých.

24. Be čtyřem větrům byli vrátni: to gest k východu, a k západu, a k půlnoci, a k pole dnu.

25. Bratři pak gegich w weſniciach přebývali, a přicházeli w sobotách svých odčasu až do času.

26. Čem čtyřem Lewjím světěn byl wesseren počet vrátných, a byli nad komorami, a poklady domu Hospodinova.

27. Wukol také chrámu Hospodinova bydlili w strážích svých: aby kdyžby čas byl, oni ráno otevřali dvěrce.

28. Z těch rodů byli y nad nádobami přisluhování: nebo w počtu y vnaſsely se nádoby, y vnaſsely.

29. Z nich y kteří svěcené měli nádoby Swatyně, byli nad běli, a vjnem, a olejem, a kadilem, a wonnými věcmi.

30. Synové pak kněžství masti z wonných věců dělali.

31. A Mařathyaháš Lewjta prvorozený Sellum Botyštěho, zprávcem byl těch věců, kteří se na páni snažily.

32. Z synů pak Baath bratři gegich, byli nad chleby předložení, aby vzdycky nové na každau soboru připravovali.

33. Tič gsaú knižata zpěváků po čeledech Lewjstých, kteří w pokojích přebývali, aby ve dne y w noci vstawičně svým poslužováním slaužili.

34. Přední Lewjti, po čeledech svých knižata, zůstali w Jeruzalémě.

35. W Gabaon pak bydlili otci Gabaonu Ichyel, a jméno manželky geho Maacha.

36. Syn prvorozený geho Ab-

don, a Sut, a Cys, a Baal, a Uter, a Uladab,

37. Gedor také, a Abijo, a Zafaryáš, a Macelloch.

38. Macelloch pak zplodil Sarmaana: ti bydlili naproti bratřini svým w Jeruzalémě, s bratřimi svými.

39. Uter pak zplodil Cysa, a Cys zplodil Saule, a Saul zplodil Jonathu, a Melchysua, a Abinadaba, a Esbaala.

40. Syn pak Jonathu, Mesrybaal, a Mesrybaal zplodil Ujcha:

41. Synové pak Ujchorovi, Šiphon, a Melech, a Chataa, a Abaz.

42. Abaz pak zplodil Jaru, a Jara zplodil Alamatha, a Azmostha, a Samry. Samry pak zplodil Ulosu.

43. Ulosa pak zplodil Banaa: gehožto syn Raffaia zplodil Elasa: z kteřehož possel Usel.

44. Usel pak sest synů měl těmito jmény, Lzrykam, Boftu, Ismahel, Sarya, Obdrya, Hanan. Ti gsaú synové Uselovi.

* pro gegich věrnost.

Rapitola X.

Smrt Saulova y synů geho w begi: 1. a počeb gegich.

1. Filistýnskij pak bogowali prosíti Izraelowi, y vtekli muži Izraelští před filistýnštími, a padli raněni na hoře Gelboe.

2. Když se přiblížili filistýnskij stihagjce Saule y syny geho, zabili Jonathu, a Abinadaba, a Melchysua syny Saulovy.

3. Y zsytila se bitva proti Saulovi, a nalezli geg střelec, a ranili střelami.

4. Y

4. V keli Saul k odénci swému: Wythni meč swůg, a zabíj mne: aby snad neptíslí neobřezuny tito, a neposinjvali se mně. Nechel pak odénc geho roho včini, strachem gsa přestaffen: podyzil tedy Saul meč, a wpadl na něg.

5. Což když viděl odénc geho, totiž žeby Saul vnitel, wpadl také on na meč swůg, a vnitel.

6. Zahynul tedy Saul, a tři synové geho, y westeren dům geho spolu padl.

7. Což když viděli muži Izraelští, kteříž bydlili na rovinách, vtekli: a když Saul a synové geho vniteli, zanechali měst svých, a sem y tam rozbehli se: Y příslí filistýnskij, a bydlili w nich.

8. Dne tedy druhého ztahugjece filistýnskij laupeže z pobitych, nalezli Saule, a syny geho ležící na hoře Gelboe.

9. A když oblaupili ho, a ztáli hlawu, a z odění zvleklí, poslali do země swé, aby obnášina byla, a ukazována chrámům modl, y lidem:

10. Oděnj pak geho posvětili w chrámu boba swého, a hlawu přibili w chrámu Daagon.

11. To když uslyšeli muži Jásbes Galaad, totiž wsecky wěcy, kteréž filistýnskij byli včinili nad Saulem,

12. Powstali wseckni z mužů silných, a vzali mrtwá těla Saule a synů geho, a přinesli ge do Jásbes, a pochowali kosti gegich pod dubem, kteříž byl w Jásbes, a postili se sedm dní.

13. Vnitel tedy Saul pro nepravosti swé, proto že přestupil přikázání Hospodinovo, kteříž byl

přikázal, a neostříhal ho: ale nad to také s wesskynj se radil,

14. Aniž dausal w Hospodina: pro kteraužto wěc zabíl ho, a přenesl království geho na Dawida syna Izaia.

Kapitola XI.

Bdyž Dawid na království pomazán byl, dobyl hradu Syonu. 10. Čmenusgi je vdatný rekowé, kteříž s ním byli. 17. Dawid nedchel piti wody, která mu z cisterny Bechlémské přinesena byla.

1. **G**romážděn tedy gest westeren Izrael k Dawidovi do Hebron, čka: Vost twá gsmi, y tělo twé.

2. Včera také, a před wčetrem, když gessé králowal Saul, ty gsy byl, kteříž sy wywodil, y v wodil Izrael: nebo tobě řekl Hospodin Bůh twůr: Ty pášti budess lid můr Izraelští, a ty budess knížetem nad ním.

3. Příslí tedy wseckni Starší Izraelští k králi do Hebron, a wssel Dawid s nimi w smílauwu před Hospodinem: a pomazali geg králem nad Izraelem, podlé řecí Hospodinowy, kteřauž mluwil řeče Samuele.

4. OdSEL také Dawid, y westeren Izrael k Jeruzalému, tento gest Gebus, kdež byli Gebuzegsští obywatele země.

5. Y řekli, kteříž bydlili w Gebus k Dawidovi: Kewegdess sem. Dawid pak wjal hrad Syon, genž gest město Dawidovo.

6. A řekl: Každý kdožby porazyl Gebuzea neprwé, bude knížetem a wůdcem. Vstaupil tedy první Joab syn Starole, a včiněn gest knížetem.

7. Bydlil pak Dawid na hradu,

du, a proto nazwán gest městem Dawidovým.

8. A wyjawić město wůkol od Mello až do (wnętné) okolku, Joab pak osiątek města wystarczeli.

9. U przypwał Dawid gda a rosta, a Hospodin zasypał byl s nim.

10. Tato knižata mužů silných Dawidowych, kteříž dopomáhali genu aby včiněn byl králem nadevším Izraelcm, podlé slova Hospodinowa, kteříž miloval i Izraclovi.

11. A tento počet silných Dawidowych: Jesbaam syn Nachas monuwo kniže mezy třiceti: ten pozdwihl kopí svého na tři sta ranných pogednau.

12. A po něm Eleazar syn streyce geho Abohyrský, kterýž byl mezy třemi mocnými.

13. Ten byl s Dawidem w Jeshdomini, když filistýnskij ohromáždili se na to místo k brávě: a bylo pole kraginy té plné gečmeňe, a lid byl vtekl od twáři filistýnských.

14. Tito stáli v prostřed pole, a bránili ge: a když porazily filistýnské, dal Hospodin wyzwoboszenj veliké lidu swému.

15. Zstaupili pak tři z třicety knižat k stále, w níž byl Dawid, do geskyně Odollam, když filistýnskij byli stany rozbili w audolj Rassaim.

16. Dawid pak byl w pewnosti, a stanowisťe filistýnských w Bethlémě.

17. Požádal tedy Dawid, a řekl: O by mi kdo dal wody z cisterny Bethlémské, kteráž gest w brávě!

18. Ti tedy tři starze prostředek wogsta filistýnských sli, a hawázili wody z cisterny Bethlémské, kteráž byla w brávě, a přinesli k Dawidowi, aby pil: kterýžto nechel, ale ráděgi obětował gí Hosspodinu,

19. Rka: Odstup to, abych před obličejem Boha svého to včínil, a krew téhoto mužů pil: nebo w nebezpečenství dussi svých přinesli mi wodu. A pro tu pijsi nu nechtěl pjeti. Tyto wěcy včinili tři nejsilněgssi.

20. Abisai také bratr Joabuwo on byl kniže mezy třemii, a ten pozdwihl kopí své proti třem střítaněných, a on byl mezy třemi nejsilnoucněgssi.

21. A mezy třemi druhými slavný, a kniže gegich: ale wossař až k třem prvním nebyl přissel.

22. Banaiášs syn Jojady muž je přesylného, kterýž mnobé skutky byl prwozowal, z Babseel: on zabil dwa * aryele Elloabské: a on zstaupil, a zabil lwa v prostřed cisterny w čas sněhu.

23. A on zabil muže Egypštěho, gehož postawa byla pěti loher, a měl kopí gako wratidlo kladlců: zstaupil tedy k němu s holj, a wyrthl kopí, kteréž držel w ruce, a zabil ho kopjm gcho.

24. Tyto wěcy včinil Banaiášs syn Jojady, kterýž byl mezy třemi silnými nejsilnoucněgssi,

25. Mezy třicety prvnji. Ale wossař až k třem nebyl přissel: posadil pak ho Dawid k vchwu swému.

26. Nejsilněgssi pak muž wogsta filistýnské, Absahel bratr Joabuwo, a Elchanan syn streyce geho z Bethléma,

27. Sammioch Aroryestý, Šel-
les Šalonystý,
28. Ira syn Akes Thekuitstý,
Abiezet Anathohystý,
29. Sobbochai Šusathystý, Ilai
Abohystý,
30. Mahařai Uteoffathystý,
velcd syn Baana Uteoffathystý,
31. Ehai syn Rybai z Gia-
baři synu Benyaminowých, Bas-
sia Šarathonyestý,
32. Hurai z potoku Šaas, Abiel
Arbarystý, Uzmioch Bauramit-
stý, Eliaba Salabonyestý.
33. Synowé Assem Čezonyt-
stého, Jonathan syn Sage Ara-
ystý,
34. Ahyam syn Sachat Ara-
ystý,
35. Elifal syn Ur,
36. Šeffer Utecherathystý,
Abya Šelonyestý,
37. Šesro Barmelitsý, Mařai
syn Ašbai.
38. Joel bratr káthauw, Mi-
dahar syn Agarai.
39. Šelek Ammonystý, Mařai
Berorystý odeneč Joaba sy-
na Šarwic.
40. Ira Jethregestý, Šareb
Jethregestý.
41. Vryáss Hethegestý, Žabád
syn Oholi,
42. Adyna syn Syza Rúbenyt-
stý, kníže Rúbenystých, a s ním
trídeceti.
43. Hanan syn Mařacha, a Jos-
yaffat Márhanystý.
44. Ozya Astarothystý, Sam-
ma a Jehyel synowé Hořhamia Aro-
ystého.
45. Jedybel syn Samry, a Jos-
ha bratr geho Thozalstý,
46. Eliel Mahumistý, a Je-

rybai; a Josai, synové Eliačimov-
wi, a Jechma Eliaobitsý, Eliel a
Oběd, a Jasyel z Ušasobia.

* Rely.

Rapitola XII.

Směna knížat Davidových w čas
vejkání geho před Saulem. 23. Počet
těch knížat, ze všech potomků, kteríž
přišli k Davidovi do Hebronu, aby
ho za krále zvolili.

1. Tito také přišli k Davidovi
do Sycleg, když gessé
veškal před Saulem synem Eys,
genž byli velmi silní, a výborní
bogowinicy,
2. Klatahugje lučisté, a obě-
ma rukama kamenjmi z praků ház-
zegje, a střlegje strelami: zbra-
tí Saulových z Benyamina.
3. Kníže Ahyezet, a Joas, syn-
owé Samaa, Gabaathyssi, a Jaz-
zyel, a Faliet synové Uzmochowi,
a Baracha a Jehu Anathohystý.
4. Samaiáss také Gabaonyt-
stý nejsylnější mezi trídeceti, a nad
trídeceti. Jeremiáss, a Jhezyel,
a Johanan, a Jesabad, Gaderos-
thystý.
5. A Eluzai, a Jerymuth, a
Baalia, a Samarya, a Saffarya
Šaruffinstý,
6. Elkana, a Jesya, a Uzareel,
a Joezer, a Jesbaam z Barehym:
7. Joel také, a Žabadya, syn
owé Jeroham z Eedor.
8. Ale y z Gaddy veckli k Da-
vidovi, když se kryl na paussti,
muži přesylní, a bogowinicy nez-
lepší, držíce štit a kopj: twáti
gogich gako twáti lwa, a tyčíls
gako sny na horách:
9. Ezer kníže, Obdyáss dru-
bý, Eliab rícti,
10. Mařmana čtvrtý, Jer-
miáss pátý,

11. Elijáš sedmý, Eliel sedmý,

12. Johanan osmý, Elzebad
devátý.

13. Jeremiáš desátý, Nach-
banai gedenáctý.

14. Tito z synů Čádových kni-
žata wogsta: neyposedněgssí nad
stem wogáku vládl, a neywétsí
nad tisýcem.

15. Ti gsau, kteříž přessli Joz-
dán měsýce prvního, když se roz-
vodnírva nad břehy své: a wses-
cty zahnali, kteříž bydlili w au-
doljch k východní j k západní
straně.

16. Přessli pak y z Benjamina
y z Jídy, k pevnosti, w kteréž
přebýval Dawid.

17. Y wyszel Dawid w stříc-
gum, a řekl: Gestliže pokogně
přessli ste kemně, abyste mi pomá-
hali, srdce mé nechť se připogj
k vám: gestliže pak auklady činje
mně místo protivníků mých, gesso
gá nepravosti w rukou nemám,
pohlediž Bůh otců nasič, a sud.

18. Duch pak * oblékl Amasai
kníže mezi třídcíti, a řekl: Two-
gi gsme ó Dawide, a s tebou sy-
nu Izai: pokog, pokog tobě, a po-
kog pomocníkum twým. Nebo
tobě pomáhá Bůh twůr. Přigal
tedy ge Dawid, a vstanovil kni-
žata hašfu.

19. Z Manassesa pak vtekli k
Dawidovi, když přicházela s filz-
stýnskými proti Saulovi, aby bo-
gowal: a nebogowal s nimi; ne-
bo wssedse w radu knížata filz-
stýnská propustili ho zaše, řkauce:
s nebezpečenstwim bla wy nasse na-
wtáj se k pánmu swému Saulovi.

20. Když tedy navrátil se do
Sycleg, vtekli k němu z Manas-

sesa, Ednas, a Jozabad, a Jedy-
hel, a Michael, a Ednas, a Joz-
abad, a Eliu, a Salathy, knížat
ta tisýců w Manasse.

21. Ti dali pomoc Dawidovi
proti loříkům: nebo wssickni byli
muži přesylní, a včiněni gsau kni-
žata w wogste.

22. Ale y na každý den přicház-
zeli k Dawidovi k pomáhání ge-
mu, dokudž není včiněn veliký
počet, gako wogsto Božj.

23. Tento také gesi počet kni-
žat wogsta, kteříž přessli k Dawidovi,
když byl w Hebron, aby pře-
nesli královstwí Saulovo k němu,
podle slova Hospodinowa.

24. Synové Jídu wosauce
síjí, a kopí, sest tisýc osm set ho-
tovi k bitvě.

25. Z synů Symeonových, muž-
žů přesylních k bogowání, sedm tis-
ýc, sto.

26. Z synů Léwí, čtyři tisýce
sest set.

27. Jojada také kníže z kmene
Aaronova, a s njm tři tisýce
sedm set.

28. Sadok také pačole wosse-
chrileho přerození, a dům otce ge-
ho, knížat dwamecyma.

29. Z synů pak Benjaminových
bratří Saulových, tři tisýce: ne-
bo veliký díl gich gesíre násle-
dal domu Saulova.

30. Z synů pak Efraimových
dwadacet tisýc osm set, přesylní sy-
lau, muži slouvní w rodech swých.

31. A z polovice pokolení Ma-
nassesova, osinnácte tisýc geden-
každý po gménjch swých přessli,
aby vstanovili Dawida za krále.

32. Z synů také Ižacharových
muži vrmelj, kteříž znali gedenkaž

že čas prozkázaný coby činiti měl Izrael, knížat dvě stě: všecku pak ostatní pokolení gegich rady následovalo.

33. Z Žabulona pak, kterýž byl žádali k bogi, a stáli w říši připraveni sauce w odění bogowná, padělali tisíc příslušek pomocy, ** ne w dwougitém řadce.

34. A z Neftihali, knížat třetí: a s nimi opatřených řečem a kopím třiceti a sedm tisíc.

35. Z Dan také připraveni k bogi, osinmečtma tisíc řest se.

36. A z Azer vycházející k bogi, a w říši popavzegjící, čtyřiceti tisíc.

37. Za Jordánem pak z synů Rubenových, a z Šád, a z polowice pokolení Manassesova, připraveni w odění bogowná, sto dvaceti tisíc.

38. Všelikni tito muži bogowní, horovci k bogowaní, řadcem dokonalým příslušili do Hebron, aby ustanovili Dawida za krále nad vším Izraelem: ale w všelikni ostatní z Izraele, gedenko řadce byli, aby Dawid vězněn byl králem.

39. Y byli tam v Dawida tři dny gedauce a píjce: nebo byli gini připravili bratří gegich.

40. Ale y kteříž podlé nich byli, ejž Izachar, a Žabulon, a Neftihali, přinášeli chleby na oslích, a velenbloudjich, a mezcých, a voljich, k jedem: manku, říky tláčené, hrozný říšené, vino, olej, woly, skopce, k woli hognosti. Nebo radosť byla w Izraeli.

* Pojlnil. ** Bez chaulostiosti řadce.

Kapitola XIII.

Archu Boží z Batyathyarym vezli na woze, a Dawid hrál a slákal před ní. 9. Oza kněz dorek se gj, vrníšel. 13. A proto wniešena gest do domu Obaš dedomowa.

1. **V**essel pak Dawid w řadu o tisícijky, a setnijky, y se všem knížaty,

2. A řekl ke všemu shromáždění Izraelstému: Gestlige se wám libi: a (gestlige) od Hospodina Boha nasseho vychází řec, kterouž mluvujm: poslali k bratřím násim pozůstalým do všech krajin Izraelských, a k kněžím, y Levitům, kteříž bydlí w předměstích měst, aby se shromáždili k nám,

3. A abychom zase přivedli Archu Boha nasseho k nám: nebo nechledali sime gj we dnech Saulových.

4. Y odpovědělo všecko ninožství, aby se tak stalo: nebo se byla libila řec všemu lidu.

5. Shromáždil tedy Dawid všecko Izraele, od Šyhor Egiptského, až do kud newegděs do Kinarb, aby přivedl Archu Boží z Batyathyarym.

6. Y vstoupil Dawid, a všecky muž Izraelští, na pahrbek Batyathyarym, kterýž gest w Jüdisku, aby přinesl odvud Archu Hospodina Boha sedicýho nad Čherubiny, kdežto wzywanó gest gmenno geho.

7. Y vložili Archu Boží na wuz nowy z domu Abinadabowa: Oza pak, a bratr geho, zprawowali wuz.

8. Dawid pak, a všeckem Izraelem, hráli před Bohem vssi říšav w zpěvách, a na hary, a lautny, a bubny, a cymbaly, a trubky.

9. Když pak přišli k humnu Chydon, vztáhl Oza ruku svou, aby zdezel Urchu: nebo wul bůg: ně byl maličko nachylil gi.

10. Rozhněval se tedy Hospodin na Ozu, a zabil geg, protože se dotekl Urhy: a vnitř tam před Hospodinem.

11. Uzarmátil se Dawid, protože rozdělil Hospodin Ozu, a nazval místo to: Rozdilenj Ozy až do dnešního dne.

12. A bál se Boha toho času, řka: Kterak mohu k sobě vnesi Urchu Boží?

13. A pro tu příčinu nepřivedl ji k sobě, to gest, do města Dawídova, ale odvrátil (ji) do domu Obededomia Čethegského.

14. Zústala tedy Urha Boží w domu Obededomowu tři měsíce: a požehnal Hospodin domu geho, w jsem wěcem, kteréž měl.

Rapitola XIV.

Hiram Dawídovi poslal dříví Cedroví y kemejnky k stavění domu geho.
1. Dawid zplodil mnoho synů.
2. Silištynské dvakrát porazil.

1. **P**osäl také Hýram král Tyrký posly k Dawídovi, a dříví cedrové, a zednky y resáče: aby vystavěli genu dům.

2. **P**oznal Dawid, že potvrdil ho Hospodin za krále nad Izraellem, a (je) vyzdviženo gest království geho nad lidem geho Izraelským.

3. Pogal také Dawid giné ženy w Jeruzalémě: a zplodil syny y dcery.

4. A rato (gsau) gména těch, kteří se genu zrodili w Jeruzalémě: Samue, a Sobad, Elazar, a Salomaun,

5. Jebahar, a Elišua, a Elifálet,

6. Noga také, a Tafeg, a Jaffia,

7. Elisama, a Baaliada, a Eliffálet.

8. Vlyssesosse pak filistynský, žeby pomazán byl Dawid za krále nad evropským Izraelem, vstoupil vsticni, aby hledali ho: což když vlyssel Dawid vryssel w stíži gím.

9. Filistynský pak přišel, rozhroštili se w audoli Kaffaim.

10. Uporadil se Dawid s Hospodinem, řka: Vstoupimli k filistynským, a dásli ge w ruku maw: U řekl genu Hospodin: vstup, a dám ge w ruku twau.

11. A když oni vstoupili do Baalfarasym, porazil ge tam Dawid, a řekl: Rozdělil Bůh nepřátele mé strze ruku maw, gako se rozdělují wody: a proto nazváno gest gméno toho města Baalfarasym.

12. Uzanechal tam bohů svých, kteříž Dawid rozkázal spáliti.

13. Giné chwile také filistynský wpadli, a rozprostřeli se w audoli.

14. Uporadil se opět Dawid s Bohem, a řekl genu Bůh: U vstupuj za nimi, odstup od nich, a přiď se proti nim na proti brusťám.

15. A když vlyssi sestěný gdaucýho na vrchu brusť, tehdy dás w ydgdes k bogi. Nebo vryssel Bůh před tebou, aby porazil wogla filistynská.

16. Včinil tedy Dawid, gakož byl přikázal genu Bůh, a porazil wogla filistynských, od Gabaon až do Gázera.

17. Urozhlášeno gest améno Dawid.

Dawidovo ve všech fraginách, a hospodin dal sítach gěho na všecky národy.

Kapitola XV.

Dawid přinести dal Ardu vmluvy do Jeruzaléma. 29. Michol dcera Šauška vídavc ho před Archanu píšati, pochota gím.

1. Padělal také sobě domů v městě Dawidově: a vystavěl místo Arše Boží, a rozložil gí stánec.

2. Čehdáž řekl Dawid: Nešloňnet gest, aby od ledakohos nosena byla Archa Boží fromě od Lewjů, kterež wywolil Hospodin k nosenj gí, a k posluhování sobě až na věky.

3. U schromáždil všechno Izraelé do Jeruzaléma, aby přinesena byla Archa Boží na místo své, kteří byl připravil gí.

4. Také u syny Aaronovy, a Lewity.

5. Ú synů Baath, Utyel kníže byl; a bratří gěho sto dvaceti.

6. Ú synů Meravy, Asafia kníže; a bratří gěho dvě stě dvacet.

7. Ú synů Gersom, Joel kníže; a bratří gěho sto třiceti.

8. Ú synů Elifassan, Semejáš kníže; a bratří gěho dvě stě.

9. Ú synů Hebron, Eliel kníže; a bratří gěho osmdesát.

10. Ú synů Ozyel, Aminadab kníže; a bratří gěho sto dvacete.

11. U povolal Dawid Sadok, a Abiathara kněží, a Lewjů, Utyele, Asajášse, Joele, Semejášse, Eliele, a Aminadaba:

12. A řekl k nim: My kterež gste knížata čeledí Lewjitských posvětie ře s bratřimi svými a při-

neste Ardu Hospodina Boha Izraelstého, na místo, kterež gí při- praveno gest:

13. Uby gako od počátku, že ste nebyli přestoniři, zbil nás Hos spodin; tak u nyni se nestalo, když bychom něco neslušného činili.

14. Posvěcení tedy řau kněží, a Lewjité, aby nesli Ardu Hos spodina Boha Izraelstého.

15. U nesli synové Lewi Ardu Boží, gakož byl přikázal Mogsžiš, podlé slova Hospodinova, na ramenau svých, na sochorjich.

16. U řekl Dawid k knížatům Lewjitským, aby vstanowili z brať rčí svých zpěwáky s nástrogi hudebnými, totiž harfami, a lauhami, a cymbály, aby vzněl na výsostech zvuk radoši.

17. U vstanowili Lewity: Hes man syna Joelowa, a bratří gěho, Asaffa syna Barachyássowa: z synů pak Meravy, bratří gegich, Ethana syna Basaiássowa.

18. A s nimi bratří gegich: v druhém čadu, Zacharyáše, a Bez na, a Jazyele, a Semiramorha, a Jahyele, a Uny, Eliaba, a Bas najásse, a Maasyáše, a Mlathas thyásse, a Elifalu, a Macenyásse, a Obededomia, a Jehyel, vrátné.

19. Zpěwácy pak (byli) Hes man, Asaf, a Ethan, na cymbálych měděnných hrájice.

20. Zacharyáše pak, a Ozyel, a Semiramoth, a Jahyel, a Uny, a Eliab, a Maasyáše, a Banajáše na harfách tajně věci prozpěvovateli.

21. Mlathas thyáše pak, a Elifalu, a Macenyáše, a Obededom, a Jehyel, a Ozazyu na cytharách osmnácti strun hráti vjednou ohvalu.

22. Chonenýáss pak kníže Le-
wistu, nad protocwtym byl, k zas-
činání ljezné pjsně: nebo byl wels-
mi maudry.

23. A Barachyáss, a Elkana,
wtátnj Archy.

24. Sebonyáss pak, a Jozaf-
fat, a Mathanael, a Amasai, a
Zacharyáss, a Banajáss, a Eliczer,
kněži traubili na trauby před Ar-
chau Boži: a Obededom, a Jes-
hyáss, byli wtátnj Urhy.

25. Protož Dawid, a wisskni
Starssi Izraelssi, a tisýnci, sli
k neseni Archy vmluwý Hosподi-
nowy z domu Obededomowa, s
radostj.

26. A když pomohl Bůh Lewi-
tum, kteříž nesli Archu vmluwý
Hospodinowy, obětováno bylo
sedm beyku, a sedm skopců.

27. Dawid pak byl oblečen w
raucho kmentowé, y wisskni Le-
wietowé, kteříž nesli Archu, y zpě-
vácy, y Chonenýáss kníže proro-
cwý mezy zpěváky: Dawid pak
také oblečen byl w effod hněný.

28. A wesskeren Izrael pro-
wázeli Archu vmluwý Hospodino-
wy s plésáním, a zwukem trauby,
a s traubami, a cymbály, a har-
fami, a cytarami zwoučisce.

29. A když přišla Archu vmluwý
Hospodinowy až do města Da-
widova, Míjhol dcera Saulova
wyhlédagic z ofna, widěla kále
Dawida postavujícího, a hrající-
cího, y pohtdla gjm w srdeci
swém.

Kapitola XVI.

Archa Boží postavena jest na míslo
swé s obětmi, a radostným Boha chwá-
lenjem.

I. Přinesli tedy Archu Boži, a
postavili gi v prostřed-

Stánku, kterýž byl gi rozbil Dawid: a obětowali oběti zápalné, y
oběti pokogné před Hospodinem.

2. A když dokonal Dawid obě-
tuce oběti zápalné, a oběti pokog-
né, dal požehnání lidu we gméně
Hospodinowu.

3. A rozdělil wsschněni gedno-
muždému, od muže až do ženy
koláč, a kus pečeného masa bů-
wolowcho, a žemli všmaženau w
olegi.

4. A vstanowil před Archau
Hospodinowau z Lewitů, kteříž by
posluhovали, a připominali skutky
geho, a oslavowali, y chwällili Hos-
podina Boha Izraelstého:

5. Asaffa kníže; a druhého ges-
ho Zacharyásse: Jabyele pak, a Ses-
miramočha, a Jehyele, a Matha-
thyásse, a Eliaba, a Banajásse, a
Obededoma: Jehyele nad násito-
gi žaltáře, a nad lautanu: Asaf-
fa pak, aby na cymbály hral;

6. Banajásse pak a Jazyele kně-
ži, aby traubau traubili vstawič-
né před Archau vmluwý Hospodi-
nowy.

7. W ten den včinil Dawid
kníže Asaffa a bratří gebo k chwá-
lenj Hospodina.

8. Chwalte Hospodina, a wzy-
wegte gméno gebo: známé číste
mezy lidmi nálezky gebo.

9. Zpíwegte gemu, a Žalmy
prozpěwūgie gemu: a wyprawūgi-
te wsscky díwné wécy gebo.

10. Chwalte gméno staré ges-
ho: wesel se srdeci hledajícího Hos-
podina.

11. Hledegte Hospodina, y mo-
cy gebo: hledegte twáři gebo
wždycty.

12. Rozpomijnegte se na díwné
wécy

wicy geho, kteréž činil: na zázez
ky geho, a na saudy vst geho.

13. Symě Izraelie služebníka
geho: synové Jakobovi wywole-
ní geho.

14. On Hospodin Bůh nás:
ve wssi zemi saudové geho.

15. Pamatugete na wéky na
smlawu geho: na řec, kterauž
príkájal do tisýce pokolení.

16. Kterauž vtwrdil s Abrahá-
mem: a na příssahu geho s Izákem,

17. U vstanowil gř Jakobo-
wi za příkázans: a Izraelowi za
smlawu wéčnau,

18. Rka: Cobě dám zemi Cha-
nanegskau, prorážek dědictví was-
sicho.

19. Když byli nemnoží w po-
tu, y málo obyvatelk gegjib.

20. U přessli z národu do náro-
du, a z království k lidu ginému.

21. Kledopustil žádnemu haně-
ti gřib, ale trestal pro ně krče.

22. Kledotýfegre se pomazas-
ným mych: a Prorokum ním ne-
činíte nic zlého.

23. Zpjwiegte Hospodinu wses-
ta země: zwéstügte den odedne
spasenj geho.

24. Wyprawügte mezy národy
sláwu geho: a mezy wssemi lidmi
diwné wécy geho.

25. Klebo wceliky Hospodin, a
chwalceny přjiss: a hrozný na-
dewsecký bohy.

26. Klebo wssickni bohowé lid-
ství modly: Hospodin pak nebesa
dělal.

27. Wyznáwanj a welebnost
před njm: syla a radost na místě
geho.

28. Přineste Hospodinu čeledi
lidství: přineste Hospodinu sláwu
a panowání.

29. Degre Hospodinu sláwu,
gménou geho, pozdwohněte obiti,
a přidre před oblicem geho: a klas-
něgre se Hospodinu w okrasce svaté.

30. At se pohne před twáčj
geho wssiecka země: nebo on zalos-
žil okřeslet nepohnutedlný.

31. Weselte se nebesa, a raduj-
se země: a at řeknau mezy náro-
dy: Hospodin * králowal.

32. Necht zahřim moře, y plnost
geho: necht se weselj pole, y wosse-
cty wécy, kterež na nich gšau.

33. Čehdáž chwálci budau dřj-
wj lesnj před Hospodinem: neb
přissel saudit země.

34. Chwalte Hospodina, neb
dobrý (gesl:) nebo na wéky milos-
tědenství geho.

35. U rccete: Spas nás Bože
spasyteli nása; a shromážd nás,
a wyrthni z národů, abychom chwá-
lili gměno svaté twé, a weselili se
w pjsných twých.

36. Požchnany Hospodin Bůh
Izraelsky od wéku až na wéky: a
rcy wesskeren lid: Amen, a pjsen
chwaly Hospodinu.

37. Zanechal tedy tam před Ur-
chau vmluvy Hospodinorey, Asaf-
fa a bratři geho, aby posluhova-
li před oblicem Urchy vstanovené
po wssiecky dny, a po pořádcyph
swých.

38. Obededoma pak, a bratři
geho svedesáre osm; a Obededoma
syna Idythun, a Hosu vstanowil
wtátné.

39. Sadoka pak kněze, a brat-
ři geho kněžj, před Stánkem Ho-
spodinowym na wysosti, kteříž by-
la w Gabaon,

40. Aby obětowali oběti zápal-
né Hospodinu na oltáři zápalu
U m 3 vstas:

vstavěné, ráno v wecer, podlé
wšech věcy, kteréž sau psány w
zákoně Hospodinově, kterýž při-
kázal Izraelowi.

41. A po něm Hemana, a Idy-
thuna, a gine zvolené, gednohoz-
kajdeho gménem geho k chwálenj
Hospodina: nebo na wěky milos-
deníwj geho.

42. Hemana také a Idythur-
na traubjch w traibu, a tragjch
na cymbály, v na wšecchy hudeb-
né nástroje, k zpívání Bohu, sy-
ny pak Idythunowy včinil býti
vrátnými.

43. V navrátil se wesskeren
lid do domu svého: v David, aby
požehnal také domu svému.

* Braluge.

Rapitola XVII.

Nedopustil Bůh, aby David gemu
chrám vystavěl. 11. Ale přišel mu
dári syna, který geg stavěti měl. 16.
Za to David pánu Bohu děkoval.

1. Když pak bydlil David w do-
mu svém, řekl k Váthaz-
nowi Protoku: Hle gá bydlím w
domu cedrovém: Achá pak vmluz-
wy Hospodinowy pod kožemi gest.

2. V řekl Váthan k Davidovi:
Wšecchy věcy, kteréž gsau w
sídce twém, včin: nebo Bůh s
tebou gest.

3. Pročež té nocy stala se řec
Boží k Váthanovi, řkaucy:

4. Gdi a mluto Davidovi slu-
žebníku mému: Tyto věcy prawej
Hospodin: Vebudess ty stavěti mi
domu k bydlenj.

5. Vlebo sem nezůstal w domu,
od toho času, w kterém sem wy-
vědět Izraelc, až do dne tohoto:
ale byl sem vždycky méně místa
stánku, a w stanu,

6. Zústáwage se wssjm Izrael-
lem. Zdaliž sem mluvil a spoře
dnomo z soudců Izraelských, kte-
rýž sem byl přikázal, aby pásle
lid můg, a řekl sem: Proč ste mi
nevystavěli domu cedrového?

7. Ulynj tedy takto mluviti bu-
des k služebníku mému Davidovi:
Tyto věcy prawej Hospodin
záslupu: Gá sem té roval, když se
na pastvách chodil za stádem, abys
byl wůdcem lidu mého Izrael-
ského.

8. A byl sem s tebou, Kamfolé
sy řel: a zabil sem wšecchy ne-
prátely twé před tebou, a včinil
sem tobě jméno jako gednoho z
velikých, kteří slaví se na zemi.

9. A dal sem místo lidu své-
mu Izraelskému: wšespen buče, a
bydleti bude w něm, a vše se nez-
pohne: ani synové nepravostí ne-
potrau ho, jako od početku.

10. Ode dnů, w nichž sem dal
sudce lidu svému Izraelskému, a
ponžil sem wšech nepřátele twých.
Zvestugi tedy tobě, že Hospodin
vystaví * tobě dům.

11. A když vyplnijo dny své,
abys řel k otci svým, vzbudim
sýmě twé po tobě, kteří bude z
synů twých: a vpevnym králo-
ství geho.

12. Oně vystaví mi dům, a
vteřdím trůn geho až na wěky.

13. Gá budi gemu za otce, a
on bude mi za syna: a milostden-
ství svého neodegmú od něho,
jako sem odgal od toho, kterýž
před tebou byl.

14. A vstanowim geg w do-
mu mému, a w království mému, až
na wěky: a trůn geho bude ney-
povněgší na wěky.

15. Podlé všech slov tého, a podlé všeho vidění tohoto, tak mluvil káthan k Davidovi.

16. A když přišel káth k Davidu, a seděl před Hospodinem, řekl: Údož gsem gá Hospodine Bože, a gafy dům můg, abys včinil mi takové věcy:

17. Ale y to málo zdálo se před obličejem tvým, a proto mluvil sy o domu služebníka svého také k budoucemu času: a včinil sy níne znamenitého nadevísecky lidi, Hospodine Bože.

18. Což vice přidati může David, poněvadž tak sy oslavil služebníka svého, a poznal sy ho:

19. Hospodine pro služebníka svého podlé srdce svého včinil sy visecku velebnost ruto, a chcel sy, aby známé byly všecky veliké věcy.

20. Hospodine, nenj toh rovného: a nenj giného Boha kromě tebe, ze všech, které sime slyšeli všima svýma.

21. Kábo kdo gest giny, gako lid tvůrce Izraelstý, národ gediny na zemi, k němuž ssel Bůh, aby vyšwobodil, a vdelal lid sobě, a velikostí swau, a hrázami vyvrhl národy od tváři geho, gegž byl z Egypta vyšwobodil:

22. A položil sy lid svůrce Izraelstý sobě za lid až na věky, a ty Hospodine včiněn sy Bohem geho.

23. Klynj tedy Hospodine, řeč, kteauž sy mluvil služebníku svému: a o domu geho, vtvorzena bud na věky, a včin, gakož sy mluwil.

24. A ak zůstane, a zvelebezno gest jméno tvé až na věky: a ak se řítá: Hospodin zástupu Bůh Izraelstý, a dům Davida služebníka geho tvržej před ním,

25. Kábo ty Hospodine Bože můg zgewil sy w vcho služebníka svého, že vyškawis gema dům: a proto nascil služebník tvůrce důvěrnost, aby se modlil před tebou.

26. Klynj tedy Hospodine, ty gsy Bůh: a mluwil sy k služebníku svému tak vclíka dobrodinj.

27. A počal sy dobrořečiti dosmu služebníka svého, aby vždycky byl před tebou: nebo když ty Hospodine požehnávás, požehnán bude na věky.

* Rozšířej.

Kapitola XVIII.

Národné, nad kterými David vž těžství obdržel, a které sobě pod plac podmanil. 9. Thou posal gemu dary, žádaje ho za pokog. 14. Autedenjcy Davidovi.

1. Stalo se pak po těch věcech, že porazyl David Gilz stynsté, a pojížil gich, a vrazil Geth, y včsnice geho, z ruky Gilz stynstých,

2. A porazyl Moaba, a včinění sau Moabskij služebnícy Davidovi, obětujicí gemu dary.

3. Toho času porazyl David také Adarezeta krále Soba kraginy Hesmath, když gel, aby rozšířil království své až k řece Euphrates.

4. Vrazil tedy David tisíc vos zú geho, a sedm tisíc gezdců, a dvacet tisíc mužů pěšic, a podlezal žily všechném konům vosníkům, krom sto vosů, které zahowal sobě.

5. Přišel pak y Syrský Damascenský, aby pomoc dal Adarezerovi králi Soba: ale y geho dwamecyma tisíc mužů porazyl David.

6. A položil wogáky w Damasku, aby Syria rafé slaužila ges-

At m 4 mu,

mu, a obětovala dary. A po- mihal gennu Hospodin we wšech wécech, k u kteřímž byl ssel.

7. Wzal také Dawid rauly zlaté, kteříž byli měli služebnícy Adarezerovi, a přinesl ge do Jezu- zalemá.

8. Také z Chebath a Chun, měst Adarezerových, mědi welini mnoho, z kteříž vdelal Salomiaun moře měděnné, a slapy, a nádo- by měděnné.

9. Což když vlyssel Chou král Hemath, kteříž že porazyl Da- wid wšesko wogsto Adarezera křá- le Soba,

10. Poslal Adorama syna svého k králi Dawidovi, aby žádal od něho pokope, a spolu radowal se s ním, že porazyl, a vyhogo- val Adarezera: nebo Chou byl nepřítel Adarezera.

11. Ale y wšesky nádoby zlaté, a stříbrné, a měděnné, posvětil Dawid král Hospodinu, s stří- brnem, a zlatem, kteříž byl pobral ze všech národů, tak z Idumey, a Moabu, a synů Ammonových, galo z filistýnských, a z Amaleka.

12. Abigail pak syn Gavvie po- razyl Edoma w audoli solnatém, osmnácte tisíc.

13. A vstanovil w Edomu stráž, aby slavila Idumea Da- widovi: y zařoval Hospodin Da- wida we všech wécech, k u kte- rýmž byl se obrátil.

14. Králowal tedy Dawid nade wším Izraelem, a činil soud a spravedlnost wšemu lidu svému.

15. Joab pak syn Sartvie byl nad wogstem, a Jozaffat syn Uhy- ladu w kanclerem.

16. Sadok pak syn Achitobu, a

a Ahimelek syn Abiatharu, kněz- žjmi; a Suse písáčem.

17. Banajáss také syn Jojady nad zástupy Cerethy, a Selethy: synové pak Dawidovi, první kruce králi.

Rapitela XIX.

1. Hanon zhabwil Dawidowy nosły. 6. Wálta Dawidowa s Ammonycskými, y wšesky geho nad nimi.

1. Přichodilo se pak, že vnitel klaas král synu Ammos- nowých, a králowal syn geho mís- sto ního.

2. Y řekl Dawid: Včinjm mil- losťdenství s Hanonem synem klaas- sowým: nebo prokázal mi otec geho milost. Y poslal Dawid pos- sily k potěšení geho pro smrt otce geho. Kteřížto když přišli do země synů Ammonových, aby pos- těšili Hanona,

3. Řekla kněžata synů Ammos- nowých k Hanonovi: Ty snad se domníráss, že Dawid pro poti- wost oce twého poslal, kteřížby těsili tebe: aniž znamenáss, že (proto) aby shledali, a vyšpecho- wali, a přehledali zemí twau, při- šli k tobě služebnícy geho.

4. Pročež Hanon služebníky Dawidovy oblysyl, a oholil, a zvistíhal sukné gegich od běder až k nohám, a propustil ge.

5. Kteřížto když odessli, a ro- wžkázali Dawidovi, poslal proti nim (nebo byli veliké pořanění trpeli) a přikázal, aby zůstali w Jerycho, dokudžby neobrostla brána gegich, a tehdyž aby se naz- vrátili.

6. Widance pak synové Am- monovi, že kriodu včinili Dawid- dowi, tak Hanon, galo giny lid, poslal

poslali tisíc hřívěn sčíbta, aby naz
galisobě z Úlezopotamie, a z Syrye
Mlačha, a z Soba wozů a gezdců.

7. Y nagali třicet dva tisýc
a wozů, a kále Mlačha s lidem
gcho. Kterýto když přišli, roz-
bili siány naproti Mledaba. Sy-
rové také Ammonowí shromá-
ždovat se z měst svých přišli k
bogi.

8. Což když vstoupil Dawid, po-
slal Joaba, a wosecko wogsto mu-
žu silných:

9. A vyszedše synové Ammono-
wí, zřídili wogsto podlé brány
města: králové pak, kteříž byli ge-
mu na pomoc přišli, zwláště na
poli stáli.

10. Protož Joab potozumělo,
že se bog z předu y z zadu proti
nímu stojí, vybral muže neysyl-
neggli ze wosseho Izraela, a ssel pro-
ti Syrském.

11. Ostatní pak díl lidu dal
pod ruku Abízai bratra svého; a
sli proti synům Ammonowým.

12. Y řekl: gestíže mne přemůž-
žte Syrský, budess mi k pomoci:
gestíže pak přemohau tebe synové
Ammonowí, budu tobě na poz-
moc.

13. Posylí se: a činme zmuz-
žile za lid národa, a za města Boha
našeho: Hospodin pak, což před
obličejem gcho dobré gest, včinj.

14. Ssel tedy Joab, y lid kte-
říž s ním byl, proti Syrském k
bitvě: a zahnal ge.

15. Synové pak Ammonowí
widouce, že vckl Syrský, také oni
vckli před Abízai bratrem gho,
a wessli do města: Joab také na-
vrátil se do Jeruzaléma.

16. Vida pak Syrský, že padl

před Izraelem, posal posly, a při-
vedl Syrského, kterýž byl za ře-
kou: Soffach pak kníže wogsta
Adarezerova, byl vůdce gegich.

17. Což když oznámeno bylo
Dawidovi, shromáždil wosseho Iz-
raela, a přesel Jordán, a připadl
na ně, a zřídil wogsto naproti, a oni
proti (nímu) bogowali.

18. Vckl pak Syrský před Iz-
raelem: a pobil Dawid z Syr-
ských sedm tisíc wozů, a čtyřicet
tisíc pěsíjí, a Soffacha kníže
wogsta.

19. Widouce pak služebnícy
Adarezerovi, že sau od Izraela
přemoženi, vckli k Dawidovi, a
slaužili gemu: a nechtěla vjece Sy-
rya pomocy dát synům Ammo-
nowým.

Kapitola XX.

Dawid dobyl města Rabby, a Am-
moneské pětyně zrestal. 4. Gilistýnský
číkrát od něho přemožení sau.

1. Stalo se pak po oběhnutí to-
ku, toho času w kterém
králové obyčeg magi na wognu
vygjiti, shromáždil Joab wogsto,
a lid wálečný, a hubil zemí sy-
nů Ammonowých; y ssel a oblechl
Rabba: Dawid pak zůstával w
Jeruzalémě, když Joab dobyl Rab-
ba, a zkažil ge.

2. Wzal pak Dawid korunu
Méchomowi z hlavy gho, a na-
lezl w ní wáhu hřivoni zlata, a
předrahé kamení, a vdelal sobě od-
tud korunu: křisti také města wel-
mi mnobé wzal:

3. Lid pak, kterýž byl w něm,
vyvedl: a včinil, aby cipy (ge
mlátili) a brány železné a wozy
železné přes ně přešli, tak aby
roztrhání a zerráni byli: tak vči-
nil

nil Dawid wssem městům synů Ammonowých: a navrátil se se svým lidem svým do Jeruzaléma.

4. Po těch věcech stal se bog w Gázer proti filistýnským: w kteřím zabil Sobořai Husarhýský, Saffai z rodu * Raffalm, a sňžil ge.

5. Giná také válka stala se proti filistýnským, w kterém zabil Bohdan syn Háge Bechleinstý bratra Goliáše Ochegského, gehož kopí dřevo bylo gáko vratičlo kladců.

6. Ale y giná válka přihodila se w Geth, w nž byl člověk předlouhý, magický po hřesti prstech, to gest, spolu čtyřmečýma: genž y ten byl z rodu Rappa zplozen.

7. Ten se rauhal Izraelovi: a zabil ho Jonathan syn Samaa bratra Dawidova. Tito gsau synové Rappa w Geth, kteří padli od ruky Dawidovy a služebníků geho.

* Obrá.

Rapitola XXI.

Dawidovo ldu sečtenj: 10. v počtu pro. nk.

1. Nowstal pak Satan proti Izraelovi: a ponukl Dawida, aby sečel Izraelie.

2. Y řekl Dawid k Joabovi, a knižatům ldu: Gdete, a sečete Izraelie od Bersabee až do Dan: a přineste mi počet, abyž wěděl.

3. Y odpověděl Joab: Přišpočíž Hospodin ldu svého stočít wice, nežli gest: zdaliž pane můž králi, wšickni služebnícy twogi negsau: proč toho hledá pán můž, coby k hříchu počteno bylo Izraelovi?

4. Ale řeč králowa wice přesnoula: y wysel Joab, a obšel wssho Izraele: a navrátil se do Jeruzaléma.

5. Y dal Dawidovi počet těch, kteří byl obšel: a nalezen gest počet wssho Izraele tisíc tisící, a sto tisíc mužů wytahujicých meč: z Judy pak čtyřicet sto tisíc sedmdesáte tisíc bogowníků.

6. Nebo Léwj, a Benjaminina nepočtal: proto že Joab nerád vykonával králowo rozkázání.

7. Kleslilo se pak Bohu což rozkázáno bylo: a bil Izraele.

8. Y řekl Dawid k Bohu: Zbřezíš sem přilis, že sem to včinil: prosím, odegmi nepravost služebníka svého, nebo nemaudře sem včinil.

9. Y mluvil Hospodin k Gádovi widaucýmu Dawidovu, řka:

10. Gdi, a mluv k Dawidovi, a tcy gemu: Toto praví Hospodin: že těch věc̄ tobě wolení dávám; gđnu, kteří říčes, wywol, a včinjm tobě.

11. A když přišel Gád k Dawidovi, řekl gemu: Toto praví Hospodin: Wywol, co budes říti.

12. Aleb za tři léta hlad: aneb abys za tři měsíce věkal před neprátely svými, a neče gegich abys nemohl vjiti: aneb aby za tři dni meč Hospodinu, a mor byl na zemi, a Angel Hospodinu aby mordoval we všech končinách Izraelských: nyni tedy wiz, co bych odpověděl tomu, kteří požádal mne.

13. Y řekl Dawid k Gádovi: že všeliké strany mne auzkosti tisícnau: ale lépe mi gest, abyž vpadl w ruce Hospodinovu, neb mnohí gsau

gau sítovánj gecho, nežli w ruce lidsté.

14. Pošlal tedy Hospodin mor na Izrael: a padlo z Izraelce sedmdesáte tisíc mužů.

15. Pojal také Angela do Jeruzaléma, aby bil geg; a když byl, popatřil Hospodin, a sítoval se nad větostí zlého: a přikázal Angelu, kterýž bil: dostit gest, gíž přestan ruka twá. Angel pak Hospodinu stál podle humna Ornanu Gebuzegského:

16. Y pozdviž Dawid oči svých, viděl Angela Hospodino: wa stogicýho mezy nebem a zemí, a dobytý meč w ruce gecho, a obrácený proti Jeruzalému: y padli, tak on gač Starší odjní sauce žjněmi, twáří k zemi.

17. Y řekl Dawid k Bohu: Zdalek negsem gá, kterýž sem rozházel, aby sečten byl lid? Gá kterýž sem zhřešil: gá kterýž sem zlé včinil: toto stádo čeho zašlažilo: Hospodine Bože můj, prosím, ať se obrátí ruka twá na mne, a na dům otce mého: lid pak twůrg ať není bit.

18. Angel pak Hospodinu přikázal Gádovi, aby řekl Dawidovi, aby vstoupil, a vzdělal oltář Hospodinu Bohu na humně Ornanu Gebuzegského.

19. Vstoupil tedy Dawid po dlé řecí Gádovu, kterouž byl gesma mluvil ve jménu Hospodinovu.

20. Ornan pak když vzbledl, a viděl Angela, a čtyři synové gecho s ním, skryli se: nebo toho času mlétil na humně pšenicy.

21. Protož když přicházel Dawid k Ornanovi, vzrkal geg Ornan, a ssel w stříce gemu z humna, a poklonil se gemu twáří k zemi.

22. Y řekl gemu Dawid: deg mi místo humna svého, abyž vzdělal na něm oltář Hospodinu: tak abys zač stogj stříbra vrazil, a přestala rána od lidu.

23. Řekl pak Ornan k Dawidovi: Nechť vezme, a včin pán můj král cokoli se gemu libi: ale y woly dávám k zápalné oběti, y cepy na dříví, y pšenicy k oběti: wsecky všecky rád dám.

24. Y řekl gemu král Dawid: Nikoli se tak nestane, ale stříbro dám, zač stogj: nebož nemám rozbě odgjmatri, a tak obětovati Hospodinu oběti zápalné datem dané.

25. Dal tedy Dawid Ornanovi za místo lotu zlata neysprawesliwégsi wáhy řest řet.

26. A vzdělal tam oltář Hospodinu: a obětovat oběti zápalné, y pokogné, a vzyval Hospodina, a wyslyssel geg řeče ohení, (genž ſpadl) z nebe na oltář zápalné oběti.

27. Y přikázal Hospodin Angelu, a obrátil meč svůj do posvity.

28. Hned tedy Dawid vidě, že wyslyssel ho Hospodin na humně Ornanu Gebuzegského, obětovat tam oběti.

29. Stánek pak Hospodinu, kterýž byl vdelal vlogjiss na paussti, a oltář zápalných oběti toho času byl na výšosti īabaon.

30. A nemohl Dawid gjeti k oltáři, aby tam prosyl Boha: nebo přelíšnau bázní byl přestraßen, wida meč Angela Hospodinova,

Rapitola XXII.

připraveni vorčeb k staveni ībrámu, a poručen Dawidovo o staveni gecho.

1. Y řekl Dawid: Tento gest dům Boží, a tento oltář k zápalné oběti Izraelovi,

2.

2. Y přikázal, aby se obromil židili wossickni znova k židovstwu obrácenj z země Izraelské, a vstavoval z nich kamenisy k resanji, a hlazenj kamenis, aby wystawen byl dům Boží.

3. Železa také velmi mnoho na hřeby ke dvorcům, a k stládánjem, a spogowánjem připravil Dawid: a mědi váhu nesčíslanou.

4. Také dřívěj cedrové nemohlo se ceniti, kteréž Sydonci a Tyrši byli přivezli k Dawidovi.

5. Y řekl Dawid: Salomon syn můj i řádelský kníže, a rozkošný; dům pak, kterýž chyc staveti Hospodinu, takový býti má, aby ve všech fraginách slovutný břl, připravim tedy genu potřebné věcy. A pro tu příčinu před smrtí svou připravil a řecky náklady.

6. Y povolal Salomanna syna svého: a přikázal genyi, aby řavel dům Hospodinu Bohu Izraelskému.

7. Y řekl Dawid k Salomonovi: Synu můj, vůle má byla, abych wystavěl dům gménu Hospodina Boha mého,

8. Ale stala se těž hospodinova ke mně, řkaucy: Mnichau sy krew wylil, a velmi mnohé války sy wedl: nebudete mocy staveti domu gménu mému, wylit tak mnoho krve předemnanu:

9. Syn, kterýž narodi se tobě, bude muž neypokogněgší: nebo včinim, aby odpočinul od všech nepřácel svých wůkol: a pro tu příčinu Pokogný slavit bude: a pokog, v odpočinutí dám v Izraeli po řecky dny geho.

10. Onk vstavoj dům gménu

mému, a on bude mi za syna, a já budu genu za otce: a všechny dřim trůn království geho nad Izraelem na věky.

11. Tym tedy synu můj, budíž Hospodin s tebou, a řeckatne se tobě včd, a wystaweg dům řecky spodlnu Bohu svému, gafouž mluwil o tobě.

12. Degž také tobě Hospodin opatrnost a sinyll, abys zpravovati mohl Izrael, a ostříhati zákona Hospodina Boha svého.

13. Nebo těždaj budeš moci ptozpívat, gestliže budeš ostříhati přikázanj a saudů, kteréž přikázal Hospodin Mlogišsowu, aby včil Izrael: Pohyniž se, a zmizile čin, nebož se, ani lekeg.

14. Nebo já v chudobě své připravil řem náklady domu řecky spodlnu, zlata centnéru sto tisíc, a řeckbra tisíc tisíc centnéru: mědi pak a železa není váhy, nebo počet převyšuje se věkostí: dřívěj a kamenis připravil řem ke všem nákladům.

15. Vláss také velmi mnohé řeměsniský, kameniský, a zednísky, y cesár, a ve všech řemeslách k dešlání díla nevyzumneši,

16. Na zlaté, y řeckbě, y mědi, y železe, kterhož není počtu. Vstan tedy, a deleg, a bude řecky spodln s tebou.

17. Dříkázal také Dawid všem knížatům Izraelským, aby pomáhali Salomaunovi synu geho,

18. Řka: všdite, že Hospodin Bůh vás s vami gest, a dal vám odpočinutí wůkol, a dal všechny nepřátele wasse v ruce wasse, a podmaněna gest země před Hospodinem a před lidem geho.

19. Wydegte tedy srdece wasse
y dusse wasse, abyste hledali Hospo-
dina Boha wasseho, a powstańce,
i wystawęgre Swatyni Hospodi-
na Bohu, aby wtedena byla Ar-
chi vmluvy Hospodinowy, y ná-
doby Hospodinu poswécené, do dos-
tu, kterýž se stawí gménu Hospo-
dinowu.

Kapitola XXIII.

Dawid vstanowil Salomauna za Krá-
le, a sečel Lewjey. 4. Bretej: powin-
iešni podělil podél gegich rodů. 14.
Také synové Moggissowi počtení sau w
pololenj Léwi.

1. Protož Dawid (gsa) starý a
plný dnů, vstanowil krá-
lem Salomauna syna swého nad
Izaelem.

2. U shromáždil wesecká kni-
žata Izraelstá, y kněži a Lewjey.

3. Y sečtení sau Lewjtoré od-
trídcti lct, a weyssé: a nalezeno
gest trídcti osm tisíc mužů.

4. Z těch vybráno gest a roz-
děleno k službě domu Hospodino-
wa, čtyřmecyma tisíců: vládas-
tú pak a řaudců sest tisíců.

5. Čtyři pak tisíce vrátných:
a tolikéž zpěváků zpívajících Hos-
podinu na nástrojích, kteréž byl
vánil k zpívání.

6. A rozdělil ge Dawid po po-
řádcích synů Léwi, totiž Gersona,
a Baatha, a Klerary.

7. Synové Gersonovi: Lees-
dan a Semei.

8. Synové Leedan: kněžec Jaz-
hyl, a Zethan, a Joel, tři.

9. Synové Semei: Salomith,
a Hofsel, a Utan, tři: tito kněžas-
ta čeleď Leedan.

10. Synové pak Semei, Le-
shem, a Zyra, a Iaus, a Barya:
tito synové Semei, čtyři.

11. Byl pak Lecheth prvnj, dýz-
za druhý: Iaus pak a Barya ne-
meli wclini mnoho synů a proto
w gđně čeledi, a w gđnom do-
mě, počtení sau.

12. Synové Baath: Amram,
a Isaar, Hebron a Ozyel, čtyři.

13. Synové Amram: Aeron
a Moggiss. Y oddelen gest Aar-
on abr posluhovat w Swatyni
swatých, on y synové geho na wě-
ky, a aby zapaloval zápal Hospo-
dinu wedlé obyczeg swého, a dor-
broćečil gménu geho na wěky.

14. Moggisse také člověka Bo-
žjho synové počtení sau w pofo-
lenj Léwi.

15. Synové Moggissowi: Gers-
som, a Eliezer.

16. Synové Gersom: Subuel
prvnj.

17. Byli pak synové Eliezero-
vi: Kohobia prvnj: a neměl Elie-
zer synů giných. Synové pak Ko-
hobia rozmnoženi sau přiliss.

18. Synové Isaar: Salomith
prvnj.

19. Synové Hebron: Jetayau
prvnj, Amaryáss druhý, Jahazyel
třetí, Jekmaam čtvrtý.

20. Synové Ozyel: Mijcha
prvnj, Jesya druhý.

21. Synové Klerary: Mo-
holi, a Musy. Synové Miholi:
Eleazar a Eys.

22. Vněl pak Eleazar, a ne-
měl synů, ale dcery: y zpogjimali
ge synové Eys * bratrj gegich.

23. Synové Musy: Miholi,
a Eder, a Jerymoth, tři.

24. Tito synové Léwj w pří-
buznostech a čeledech swých, kněžas-
ta po pořádcích, a počtu hlav
gednohečkajděho, kterýž konali djs-

la služebnosti domu Hospodinowa, od dvaadcti let a wcyse.

25. Nebo čekl Dawid: Odpočinutj dal Hospodin Bůh Izraelstý lido svému, a bydlenj v Jeruzalémě až na wéky.

26. Aniž bude auřad Lewijštý, aby wjce nosyli Stánk, a wssedtý nádoby geho k přesluhování.

27. Také podlé rozházanj Davídových neyposledněgých počítán bude počet synů Léwj od dvaadcti let, a wcyse.

28. A budau pod rukou synů Aaronowých k službě domu Hospodinowa, v syných, a v komorách, a na místě očisťování, a v Swatyni, a ve všech prácech služebnosti chrámu Hospodinowa.

29. Kněžj pař, nad chleby předloženj, a k oběti bělné mauky, a k koláčum přesným, a k pántvi, a k praženj, v nad všelikau váhau a mrau.

30. Lewjtové pař, aby stáli ráno k chwálenj a zpívánj Hospodínu: takéž v wečer.

31. Tak v obětování oběti zaspalných Hospodinových, gako v soborách, a na nov měsýce a v slavnostech ostatních, wedlé počtu, a posvátných rádu gedeněkaždé věcy, vstawičné před Hospodinem.

32. A ak ostříbagi ostříbhání Stánku vmluvy, a rádu Swatyně, v zachowávání synů Aaronowých bratří svých, aby posluhovali v domu Hospodinowu.

* Bratrance, neb bratra synové.

Rapitola XXIV.

Kněži, fréži od Kleazará, a Jihamaru possli, lojem rozdeleni bývali.

so. To tež se stávalo s ginými Lewity.

I. Synů pař Aaronowých rádu rozdeleni byla: Synové

Aaronowi: Nadab a Abiu, a Kleazar, a Jihamar.

2. Vniteli pař Nadab a Abiu před otcem svým bez dětí: a kosnal auřad kněžský Kleazar a Jihamar.

3. V rozdělil ge Dawid, to gest, Sadoka z synů Kleazarových, a Ahimelecha z synů Jihamarových, wedlé tříd gegich a služebnosti.

4. A nalezeno gest mnohem wjce synů Kleazarových mezi pědnimi muži, nežli synů Jihamarových. Rozdělil pař gím, to gest synům Kleazarovým, knížata po čeledech sestnácte: a synům Jihamarovým po čeledech a domjich gegich osm.

5. Rozdělil pař obětové čeleďi mezi sebau losy: nebo byli knížata Swatyně, a knížata Boží, tak z synů Kleazarových, gako z synů Jihamarových.

6. V popsal ge Semiciés syn Mathanaclu písar Lewita, před králem a knížaty, a Sadokem knězem, a Ahimelechem synem Abiascharovým, také (před) knížaty česledi kněžských a Lewitských: geden dům, který nad giným i byl, Kleazaru: a druhý dům který pod sebau měl gíné, Jibaratu.

7. Vyšel pař los prvnj na Joaryba, druhý na Jedei,

8. Třetj na Haryma, čtvrtý na Sezyma,

9. Pátý na Melchya, šestý na Naimana,

10. Sedmý na Akosa, osmý na Abia.

11. Devátý na Jesua, desátý na Sechenya

12. Gedenáctý na Eliaszba, dvanáctý na Jacyma,

13. Čtrnáctý na Šopfa, čtrnáctý na Isbaaba,

14. Patnáctý na Belga, sedmnáctý na Emmera,

15. Sedmnáctý na Hezyla, osmnáctý na Uffesa,

16. Devatenáctý na Žečeia, dvacátý na Hezechyle,

17. Gedemecýtmý na Jafty, dvamecýtmý na Gamula,

18. Čtrnáctý na Dalaiu, čtrnáctý na Maazyau.

19. Tyto rídy gegich podlé služebnosti gegich, aby vcházeli do domu Hospodinova, a podlé rídu svého * pod rukou Aarona orce gegich: gafóz byl příkazal Hospodin Bůh Izraelství.

20. Synů pak Lévi, kterýj ostaří byli, z synů Amram byl Subael, a z synů Subael Jehedea.

21. Z synů také Kohobiášse kněže Jefáše.

22. Isaacy pak syn Salemorth, a syn Salemorthu Jahath:

23. A syn gebo Jetayau první, Amaryáss druhý, Jahazzel třetí, Jetmaan čtvrtý.

24. Syn Ozyelu, Mijpha: syn Mijby, Samit.

25. Bratr Mijhy Jesya: a syn Jissášu, Zacharyáš.

26. Synové Miceraty: Moholi a Mojsy. Syn Ozvau, Benno.

27. Synové také Miceraty: Oyan, a Soam, a Zachur, a Hebry.

28. Moholi pak syn Kleazaru, který neměl děti.

29. Syn pak Eys, Jerameel.

30. Synové Mojsy: Mohols, Pder, a Jetymoth; rido synové Lévi podlé domu čeledi řečí.

31. A metali v oni losy proti bratřím svým synům Aaronom, a

před Dawidem králem, a Sadokem, a Ahymelechem, a knížaty čeledi kněžských a Levitských, tak wětší gafó mensj: Všestý los rovně dělí.

* Pod zprávou.

Kapitela XXV.

Zkázemi neb rozdělení zprávání tak gase to v kněži na čtyřmecýta dílu neb ríjd.

1. Protož Dawid a zpráwcowé wogsta, oddělili k službě syny Azaffowy, a Hemanovy, a Idykhunowy: kněžby protokováli na t cytarách, a žaltářích, a cymbálích, wedle počtu svého oddanému sobě a učadu slavíjce.

2. Z synů Asaffových: Zachur, a Jozeff, a Mathanai, a Asarela, synové Asaffowi: pod rukou Asaffa protokujcýho podlé krále.

3. Idykhun pak: synové Idykhunowi, Godoliášs, Sory, Jeseliášs, a Hasabiášs, a Mathathyášs, sest, pod rukou orce svého Idykhuna, kterýj na hřebe protokoval nad vyznávajcými, a phásljicými Hospodina.

4. Heman také: Synové Hemanowi, Boščan, Mathanyau, Ozyel, Subael, a Jetymoth, Hasmanyášs, Hanany, Eliatha, Frieddelthy, a Romemhyezet, a Jesbaž Fassa, Melochy, Orhyt, Mabaszioth:

5. Všickni tito synové Hemanovi Widaucýho králowa w řečech Božích, aby povýsil rohu: a dal Bůh Hemanovi synů čtrnáct, a dcery tři.

6. Všickni pod rukou orce svého k zprávání w pháslém Hospodisnové rozděleni byli, na cymbálích, a žaltářích, a hřebech, k službám domu

domu Hospodinowa podlé krále: totiž Asaff, a Idythun, a Šeman.

7. Byl pak počet gich s bratřimi gegich, kteríž včili písní Hospodinowy, všech včitelů, dvě stě osindesát osm.

8. U mětali losy po třídách svých zároveň, takže větší jako menší, včený spolu, u nevzený.

9. U výsled los první Jozefovi, kterýž byl z Asaffa. Druhý Godoliássovi, genu a synům geho, a bratřím geho dwanácti.

10. Třetí Žachutovi, synům a bratřím geho dwanácti.

11. Čtvrtý Isary, synům a bratřím geho dwanácti.

12. Pátý Mathanyássovi, synům a bratřím geho dwanácti.

13. Šestý Bokya, synům a bratřím geho dwanácti.

14. Sedmý Isteelovi, synům a bratřím geho dwanácti.

15. Osmý Jesaiássovi, synům a bratřím geho dwanácti.

16. Devátý Mathanyássovi, synům a bratřím geho dwanácti.

17. Desátý Semelássovi, synům a bratřím geho dwanácti.

18. Geděnáctý Azareelovi, synům a bratřím geho dwanácti.

19. Dwanačtý Hasabiássovi, synům a bratřím geho dwanácti.

20. Čtrnáctý Subaelovi, synům a bratřím geho dwanácti.

21. Čternáctý Mathanyássovi, synům a bratřím geho dwanácti.

22. Paenáctý, Jerymothovi, synům a bratřím geho dwanácti.

23. Šestnáctý Hananyássovi, synům a bratřím geho dwanácti.

24. Sedmnáctý Jesbafasovi, synům a bratřím geho dwanácti.

25. Osmnáctý Hananyovi, synům a bratřím geho dwanácti.

26. Dewatenáctý Mellorhyowi, synům a bratřím geho dwanácti.

27. Dvacátý Eliathowi, synům a bratřím geho dwanácti.

28. Gedemecymy Othyrowi, synům a bratřím geho dwanácti,

29. Dwamecymy Geddelhovi, synům a bratřím geho dwanácti.

30. Čtrnáctý Mahayorhovi, synům a bratřím geho dwanácti.

31. Čtyřnáctý Romemhy: žerovi, synům a bratřím geho dwanácti.

† Písně prorocví w sobě združující vše nástrojich ruk zpívání.

Rapitola XXVI.

Wrátní při chrámu. 20. Zprávcové nad počady domu Božího. 29. Soudcové a věciček lidu zkoušení.

1. Rozdelení pak wrátných (ta-to gau): z Boryských Meselemlia: syn Bóre z synu Asaffových.

2. Synové Meselemliašsovi: Zacharyáš prworodený, Jadyhel druhý, Žabadyáš třetí, Jathanael čtvrtý, Mathanael páter,

3. Elam páter, Johanan šestý, Elioenai sedmý.

4. Synové pak Obededomovi: Semeláš prworodený, Joszabád druhý, Joahá třetí, Šachar čtvrtý, Mathanael páter,

5. Ammiel šestý, Žissachar sedmý, Follachy osmý: nebo požehnal mu Hospodin.

6. Semeli pak synu geho zrodili se synové, vládačové čeleďi svých: nebo byli muži přesylní.

7. Synové tedy Semiciássovi: Othny, a Raffad, a Obéd, Elzabád,

zabád, bratří geho muži přesylní :
Kiu také, a Samadyás.

8. Vissickni ti z synů Obbededových : oni y synowé, y bratří gegich přesylní k posluhování, řeď dva z Obbededoma.

9. Synů pak Ulelemitássowých a bratří gegich přesylních, osmnáctce.

10. Z hóly pak, to gest z synů Metary : Scinty kníže (nebo neměl prvorozeneho, a protož postavil ho otec geho za kníže.)

11. Helcýáss druhý, Čabeliáss třetí, Zacharyáss čtvrtý. Vissickni ti synowé, a bratří Hosy, třináctce.

12. Tito rozdeleni sau, aby byli vrátni, aby vždycky knížata stráži, gáko y bratří gegich posluhovali v domu Hospodinowu.

13. Metali se tedy losy zaroveny malým, y velikým, po čeleď gegich, k jedněkazde bráně.

14. Padl tedy los východní, Selemíssowi. Zacharyássowi pak synu geho, muži velmi opatrnému, a včenému, losem dostala se strana půlnocní.

15. Obbededomovi pak a synům geho k poledni : na kicerého straně domu byla Starších rada.

16. Seffimovi a Hosovi k západu, wedlé brány, která vede k cestě vzhůru gdaucí : stráž (byla) proti stráži.

17. K východu pak Lewitů řest : a k půl noci čtyří přes den : a k poledni tež na (každý) den čtyří : a kde byla rada, dva a dva.

18. V komůrkách také vrátných k západu čtyří na cestě, a po dvou po komůrkách.

19. Tak gsau rozdeleni vrátných, synů Boře, a Metary.

20. Adyáss pak byl nad poklady domu Božjho a nad nádobami věcy svatých.

21. Synové Ledan, synové Gersonny : z Ledan knížata čeledí, Ledan, a Gersonny, Ichyeli.

22. Synové Ichyeli : ñáhan a Joel bratří geho nad poklady domu Božjho,

23. Amramitští, a Isaaryští, a Hebreňští, a Ozyhelitští.

24. Subael pak syn Gersoma, syna Ulogjissowa, vládat nad pokladem.

25. Bratří také geho Elišer, gehož syn (gest) Rababia, a toho syn Izaláss, a toho syn Joram, toho také syn Žechty, a toho syn Selemith.

26. Ten Selemith, a bratří geho, nad poklady svatých věcy, kterých posvětil Dawid král, a knížata čeledí, y tisýnci, y setniscy, y vůdcové vojska,

27. Z bogů, a bohistí bogowých, kteréž byli posvětili k opravení a nádobji chrámu Hospodínowa.

28. Ty pak všecky věcy posvětil Samuel vidaucí, a Saul syn Eys, a Abner syn Met, a Joab syn Sarwie, vissickni, kteríž byli posvětili ke strze cuku Selemitha a bratří geho.

29. Klad Isaaryštími pak byl Choncnyáss, a synové geho, když lumi vone (dělaným) nad Izraelcm, k včenj a sazenj gich.

30. Z Hebreňštích pak Hasabiáss, a bratří geho mužů přesylních sedm set bylo nad Izraelcm za Jordániem proti západu, ve všech dílech Hospodinových, a k službě královské.

31. Hebronytích pak kníže byl Jeria, podlé čeledj a rodin gegich. Čtyřicátého léta království Davidova sečtenisau, a nalezeno gest mužů přeslynných w Jaser Galaad,

32. A bratrj geho sylnegssibho wěku, dva tisíce sedin set knížat čeledj. Představil pak ge David král Rúbenytí, a Gaddytí, a polowicy pokolení Manasssowa, ke všeliké službě Boží, a králowě.

Kapitola XXVII.

○ rozdelení lidu na dvacet haufů, s knížaty gegich: 16. o zprávách dvacetera pokolení, v ginských vládajících.

1. **S**ynové pak Izraelští později počtu svého, knížata čeledj, tisýnci, a senjci, v autěz dnjci, kteří slavili králi po haufiach svých, vcházejce a vycházejce na každý měsíc w roce, nad čtyřmecetma tisíci každý z nich byl vstanoven.

2. Vlad prvním haufem první měsíc vládl Jesboam syn Šabdyelu, a pod ním čtyřmecetma tisíci.

3. Z synů Faresových, kníže všech knížat w vogssé měsíce prvního.

4. Druhého měsíce měl hauf Dudya Uhubytí, a po něm druhý gménem Macellov, který zprawoval díl vogsta čtyřmecetma tisíci.

5. Vůdce také haufu třetího w měsíci třetím byl Banaiáš syn Jožady kněz: a v rozdelení geho čtyřmecetma tisíci.

6. Ten gest Banaiáš nevysloňoval mezi třidceti, a nad třidceti, byl pak nad haufem geho Amizabád syn geho.

7. Čtvrtý, měsíce čtvrtého,

Asahel bratr Joabu, a Žabadráše syn geho po něm: a w haufě geho čtyřmecetma tisíci.

8. Pátý, měsíce pátého, kníže Samaoth Jezerytí: a w haufě geho čtyřmecetma tisíci.

9. Šestý, měsíce šestého, Hyra syn Akces Čekuitlý: a w haufě geho čtyřmecetma tisíci.

10. Sedmý, měsíce sedmého, Helles Falonytí z synů Efraim: a w haufě geho čtyřmecetma tisíci.

11. Osmý, měsíce osmého, Sochraiš Ušerhytí z rodu Žaraby: a w haufě geho čtyřmecetma tisíci.

12. Devátý, měsíce devátého, Abisezer Anachothytí z synů Jesmíny: a w haufě geho čtyřmecetma tisíci.

13. Desátý, měsíce desátého, Žatari, a on Lethoffarhytí z rodu Žatari: a w haufě geho čtyřmecetma tisíci.

14. Gedenáctý, měsíce gedenáctého, Banaiáš Farathonytí z synů Efraim: a w haufě geho čtyřmecetma tisíci.

15. Dvanáctý, měsíce dvaceterého, Holdai, Lethoffarhytí, z rodu Čothonyelova: a w haufě geho čtyřmecetma tisíci.

16. Vlad pokoleními pak Izraelštími byli, nad Rúbenytími wůdcí Eličer syn Žechry: nad Symeonytími wůdce Žaffatyáš syn Maacha:

17. Vlad Lewitskými, Hasabiásou syn Žamuelu: nad Aaronytími, Sadok:

18. Vlad Júdovými, Eliu bratt Davidu: nad Izačarytími, Aniři syn Michaelu.

19. klad žabulonytskými, Ježmečs syn Abdýássu: nad kles ſchaliſtými, Ježymoth syn Ozye: lu:

20. klad syny Eſſraim, Oſee ſn Ozazyu: nad połowicý po: koleni Mlanassewa, Jocel syn ſedaiáſſu:

21. A nad połowicý po koleni Mlanassewa w ſalaad, Jaddo ſn Ježcharýáſſu: nad Benyamis: nowými pař, Jaszuel ſyn Abneru:

22. klad Danowými pař, Ežry: hel ſyn Ježohamu: rato kniža: ū ſynů Izraelských.

23. Nechťel pař Dawid ſejſti ſiř od dwadcíti let níže: nebo byl ſekl Hospodin, že rozmnoží Izrael gako hvezdy nebeské.

24. Joab ſyn Sarwie byl po: čal počírat, aniž dokonal: nebo pro to byl případl hněw na Iz: raelc: a proto počet těch ſteříz by: li ſčteni, není vložen w knihy pa: merné krále Dawida.

25. klad po kladu pař králow: stými byl Azmorh ſyn Adyelu: klad téměř po kladu, ſteříz byli w městech, a we wſeh, a we wěžjib, byl Jonathen ſyn Ozýáſſu.

26. klad dílem pař ſedlým, a nad wotáci, ſteříz wotali zemi, byl Ežry ſyn Chelubu:

27. A nad dělníky winnic, Se: mečs Romachytský: nad ſlepý pař winnými, Žabdyáſſe Affonytský.

28. kledo nad oliwovím, a ſi: ſowjm, ſteříz bylo na polich, Bas: lanan Čederytský: nad ſpížtnami pař olegnými, Joas.

29. klad ſtory pař, ſteříz se pás: ſli w Sáton: wloďat byl Šeřat Šáronytský: a nad woly w udo: hř, Šaffat ſyn Adli:

30. klad welblaudy pař, Ubiš Izmaheliſký: a nad osly Jadyče: Meronathytský.

31. klad owcemi také, Jazyg Agaregský, wſickni ci, knižata ſia: ſku krále Dawida.

32. Jonathan pař ſtorec Dawidu: radece, niž opartný, a včený: On a Jahyel ſyn Šafras: mony byli s syny králowſtými.

33. Achytoffel také radece krá: lowský, a Chusai Arachytský při: tel králu.

34. Po Achytoffelovi byl Jos: jada ſyn Banaiáſſu, a Ubichar. Knjže pař wogſta králowa byl Joab.

Kapitola XXVIII.

Napomenutí Dawidovo Šalomau: na, w ldu ſtawenj chrámu Boiſho.

I. **S**wolal tedy Dawid wſecká knižata Izraelstá, weyw: wody po koleni, a wladare haufū, ſteříz po ſluhovali králi: Tiſčenj: ky také, a ferníky, a ſteříz byli nad ſtarem, a gměnjni králowým, w syny ſvé ſe komorníky, w mocné, w wſecky neſylněgſi w wogſte do Jeruzalémia.

2. A když wſtal král, a ſtál, ſekl: Slyſte mne bratrj mogi, a lide můg: Myſtil ſem, abyh wſtawel dům, w němžby odpočíval Šarha vmluvy Hospodinowý, a podnož noh Boha naſſcho: a ſtawenj, wſecky wěcy ſem při: pravil.

3. Bůh pař ſekl mi: Nebudeſs ſtaréti donu gniénu mému, proto že gsy muž bogowny, a krew ſy wylil.

4. Ale wytvolil Hospodin Bůh Izraelstý mne ze wſeho domu
v l n 2 orce

otce mého, abych byl králem nad Izraelem na věky: nebo z Judy wywolil knížata: z domu pak Júzda, dům otce mého: a z synů otcemého lžbilo se gemu, aby mne wywolil za krále nadevším Izraelem.

5. Ale y z synů mých (nebo mnoho synů dal mi Hospodin) wywołił Salomauna syna mého, aby seděl na trůnu království hospodinova nad Izraelem.

6. A řekl mi: Salomaun syn twůj vyšťastní dům můj, a syné mé: nebo sem ho wywolil sobě za syna, a já budu gemu za otce.

7. A vtvrdil království geho až na věky, budeli tvrdati v plnění přikázání mých, a soudů gazu až po dnes.

8. Ulynj tedy především shroz máždění Izraelc, an slysi Bůh nás, ostříhegte, a vyhledávegte všech přikázání Hospodina Boha náscho: abyste vládli zemi dobrav, a nechali gji synům vassim po sobě až na věky.

9. Ty pak Salomaune synu můj, zneg Boha otce svého, a služ genu se srdcem dokonalým, a myslí dobrowolnau: nebo všecka srdce zpytoge Hospodin, a všem myslíz ním myslí rozumí. Budessli ho blesdati, naleznesh: pakli ho opustíss, zavrže tebe na věky.

10. Ulynj tedy poněmáž wywolil tebe Hospodin, aby vystavěl dům Svatyně, posylníš se, a dokoneg.

11. Dal pak Dawid Salomaunovi synu svému * podobenství synec, v chrámu, v klepů, a paláci, v komor v kryštálách, v domu slavnice,

12. Také v všech sýni, které byl myslil, v komor v kufol k pekladu domu Hospodinova, a k pekladu swatých,

13. A k rozdelení kněžským a levitským, ke všem dílům domu Hospodinova, a ke všem nádobám služby chrámu Hospodinova.

14. Zlato na váhu k gednéz každé nádobě služby. Stříbra růžné váhu pro nádobu díl rozličnosti.

15. Ale v na svěcený zlaté, a na lampy gegich, zlato wedlé mistry gednoho každého svícnu v lamp. Tež v na svěcený stříbrné, a na lampy gegich, wedlé rozličnosti mistry, váhu stříbra dal.

16. Zlato také dal na stoly (chlebů) předložení wedlé rozličnosti stolů: tež v stříbro na gini stoly stříbrné.

17. Vši všedlky také, a šaty, a kadičnice z zlata nečistého, a na lwojčky zlaté, podle velikosti mistry váhu rozdělil na lwojčka, a lwojčka. Tež v na lwoy stříbrné rozličnau váhu stříbra oddělil.

18. Oltáři pak, na němž se zapaluje zápal, zlato nečistého dal: aby z něho bylo podobenství vazu Cherubijnů, rozeahugichých křídla, a zaftýwagjich Aranu vmluvy Hospodinovy.

19. Řekl: všech věcy příslily ke mně psané rukau Hospodinovu, aby v rozuměl všem dílům ** podobenství (toho.)

20. Řekl také Dawid Salomaunovi synu svému: žmužile čin, a posylíš se, a děleg: nebog se, a nelekeg se, nebo Hospodin Bůh můj s tebou bude, a nezanechá tebe, ani opustí, dokudž nedokonáš všecko

wſſeho dſla ſlužby domu H oſpodiſ ſowa.

21. Hle rozdelenj kněží a Leſtviči, Fe wſſeliké ſlužbě domu Hoſpodinova přiſtogi tobě, a hotowi gsau, a vmeſg tak knižata jako kdo činiti wſſecká přikázanj twá.

* ſormu. ** Muſtru.

Rapitola XXIX.

Darowé od Dawida y lidu ſtaweni chrámu. 10. Dawid Boha chwálil, a oběti ſt lidem obětowali. 22. Osłos mauna podruhé na králowství pomazán. 26. Dawid rukel.

1. Y mluvil Dawid král ke wſſemu ſhromážděnju: Osłos mauna syna mého gediného wywoliſ Bůh, gessé pacholíka, a mladíčkého: nebo dſlo weliké gest; nebo ne člověku připravuge ſe přibytek, ale Bohu.

2. Gá pak celau ſylau ſwau připravil ſem náklady domu Boha ſvého. Zlato k nádobám zlatým, a ſtríbro k ſtríbrným, měd k mědenným, železo k železným, dříví k dřevěnným: a kameny onychynové, a jako vloſcené, a rozličných barev, a wſſelikého druhého kameny miramoru z Páros přehogně:

3. A nad ty wěcy, kterež ſem obětowal do domu Boha ſvého z ſtatku ſvého ſtríbro a zlato, dávám do chrámu Boha ſvého, kromě těch wěcy, kterež ſem připravil k domu ſvatému.

4. Těl tisýce centnérů zlata z řata Offit: a ſedmi tisýc centnérů ſtríbra * velmi zkouſeného, k pozlácovaný ſtěn chramových.

5. A kdejkoli potřebí gest zlatá, ze zlata, a kdejkoli potřebí gest ſtríbra ze ſtríbra, at ſe dělagi dſla kteře ruce řemeslníků: a gestliže

kdo dobrovolně obětuje, necht naplni ſuku ſwau dnes, a obětuge, což bude chráti Hoſpodinu.

6. Sljbiti tedy knižata čledji, a knižata pokoleni Izraelštých, tiſyencí také, y ſetnici, y knižata ſtatků králowstých.

7. A dali k dſlum domu Božjeho zlata centnérů pět tisýc, a zlatých deset tisýc: ſtríbra centnérů deset tisýc, a mědi centnérů osmnácte tisýc: železa také ſto tisýc centnérů.

8. A v kohokoli nalezeno gest kameny (druhé) dali (ge) do počladů domu Hoſpodinova ſtrzeturku Jahycle Gersonytského.

9. Y weschil ſe lid, když ſliby dobrovolně ſlibowali: nebo ſtdecem celým obětowali ge Hoſpodinu: ale y Dawid král radowal ſe radoſtj welikau.

10. Y dobročecil Hoſpodinu předewſjjm množstvím, a řekl: Pozehnaný gsy Hoſpodine Bože Izraelče orce naſeſho od wěku na wěky.

11. Twát gest Hoſpodine wlebnost, y moc, y sláva, y vjetěſtvoj: a tobě chwála: nebo wſſetky wěcy, kterež w nebi gsau, y na zemi, twé gsau: twé Hoſpodine králowství, a ty gsy nadewoſſecká knižata.

12. Twé bohatství, a twá gest sláwa: ty panuges ſe nadewoſſení, w ruce twé ſyla y moc: w ruce twé welikost y panowání nadewoſſení wěcmi.

13. Ulynj tedy Bože náſ ſygnáwáme ſe tobě, a chwáljme gměno twé ſlavoné.

14. Kdo (gsem) gá, a který lid můg, abyhom mohli tobě tyto wſſetky wěcy ſljbiti: Twét gsau wſſetky

cky wécy: a preré wécy z ruky twé sime vzali, dali sime tobé.

15. Ulebo pohostinu gsimé před teban a přichozý, gako wissicni otcové nassi. Dnowe nassi gako stji na zemí, a nenj žádného prozdražení.

16. Hospodine Bože nás, wsszekla ta hognost, kteauž sime při prawili, aby wystawen byl dum gniénu swatému twému, z ruky twé gest, a twé gsa wsscky wécy.

17. Wjm Bože můg, že zkuziuges srdece, a sprostnost miluzech, odkudž y gá w sprostnosti srdece swého wesel gsa obétoval sem wsscky wécy tyto: a lid twůig, kteříž ruto nalezen gest, widel sem s welikan radoštj tobě obétovali dary.

18. Hospodine Bože Abrahama, a Jáká, a Izracle, otců nassis, ojříhég na wéky této růle srdece gagiib, a wždycky k včenj tebe mysl rato až zůstane.

19. Salomaunovi také synu ménemu deči srdece: okonalé, aby ostříhal přikázají twých, swédecerwí twých, a posvátných obyčegů twých, a čnul wsscky wécy: a wystawel dum, k němuž náklady seni přizprawili.

20. Příkazal pak Dawid wssenzia shromáždění: dobročete Bohu nassemu. Y dobročecilo wsszeko shromáždění Hospodinu Bohu otců svých: a sklonili se, a klanili se Bohu, a potom králi.

21. A obétovali oběti Hospodinu: a obétovali zápalné oběti dne následujícího, beyku tisýc, stopou tisýc, beranku tisýc, a moctými

obětní gegich, a se wsselikým rádem přehogně pro wsskeren Izrael.

22. Y jedli a pili před hospodinem w ten den s welikan radoštj. A pomazali podruhé Salomauna syna Dawida. Pomazali pak geg Hospodinu za kníže, a Sadoka za Biskupa.

23. Y dosedl Salomaun na stolici Hospodinowu za krále místo Dawida otce swého, a wsschňem se libil: a poslauhal ho wsskeren Izrael.

24. Ale y wsscka knížata, a mocni a wissicni synové krále Dawida dali ruku, a oddání byly Salomaunovi králi.

25. Zvelebil tedy Hospodin Salomauna nadewssim Izraelem: a dal jemu slávu království, gafau neměl před nimi žádný král Izraelštý.

26. Dawid tedy syn Izai králowal nadewssim Izraelem.

27. A dum, w nichž králowal nad Izraelem, bylo čtyřiceti let: w Hebron králowal sedm let, a w Jeruzalemé třiceti tři léta.

28. Y vrněl w statosti dobré, plný dum, y bohatství, y slávy, a králowal Salomaun syn geho místo něho.

29. Skutkové pak Dawida krále prvnj y poslednj, popsaní sú w knize Samuele widaucího, a w knize Kláthana Proroka, a w knize Gáda widaucího:

30. Y wsscho království geho, y sýly, y času, kteříž přesli pod njm bude w Izraeli, bude w wssch královstvích zemí svých.

* Všeobecného.

Druhá Kníha Paralipomenon,

Hebrejský

Dibre Haíamim.

Rapitola I.

Sjalomaun obětuje w Gabaon. 7.
Bůh je jemu ukázal, a on prosyl ho za
maudrost, kterou; dána gest genu, a spos
la sláva v bohatství.

1. Nosylněn gest tedy Ssalomaun
syn Dawidu w králow
ství svém, a Hospodin Bůh geho
byl s ním, a zvelebil ho vysoce.

2. U příkázel Ssalomaun vesse
mu Izraelowi, tisýcníkum, v setnje
kum, v vůdcům, v saudcům vesse
ho Izraele, v knížatům čeledj:

3. A odessel se všem množstvím
na výsost Gabaon, kdežto byl stá
nek vmluvy Boží, kterýž vde
lal Mogžiss služebník Boží na
pařízci.

4. Archu pak Boží byl přivedl
Dawid z Karyathyacym, na místo,
kteréž byl připravil gj, a kdež
byl rozbil gj stan, to gest w Je
ruzáleme.

5. Oltář také měděnný, kterýž
byl vdešl Beselcl syn Vry, syna
Hur, tam byl před stánkem Hos
podinovým: kterež v hledal
Ssalomaun, v všecku shromá
ždenj.

6. V vstaupil Ssalomaun k
oltáři měděnnému, před stánkem
vmluvy Hospodinovoy, a obeto
val na něm tisíc oběti.

7. Vle pak w té noci ukázal
se genu Bůh, řka: Pros žac chceso,
abych dal tobě.

8. V řekl Ssalomaun Bohu:

Ty sy včinil s Dawidem otc
cem mým milostdenstvij veliké:
a vstanovil sy mne králem místo
něho.

9. Ulynj tedy Hospodine Bože
necht se naplnj řec twá, kterouž sy
slíbil Dawidovi otcy méniu: ne
bo ty sy mne vdešl králem nad
lidem svým mnohým, kterýž tak
nesčíslný gest, gako prach země.

10. Deg mi maudrost, a rozum,
abych vycházel v vycházel před liz
dem twým: nebo kdož může tento
lid twůg, kterýž tak velký gest
hodně sauditi?

11. Řekl pak Bůh k Ssalom
aunovi: Poněwádž to vjce se
libilo ředcy twému, a nežádal sy
bohatství a zboží a slávy, ani dussi
řeč, kterýž tebe nenáviděl, ale ani
dnú života velmi mnoho: prosyl
sy pak za maudrost a vmeni, aby
mohl sauditi lid můg, nad kterýmž
sem tebe vstanovil králem.

12. Maudrost a vmeni dána
sau tobě: bohatství pak, a statek, a
slávu dám tobě, tak že žádný me
zy králi ani před tebou, ani po
tobě nebyl podobný tobě.

13. Příšel tedy Ssalomaun z
výsosti Gabaon do Jeruzálema
před stánkem vmluvy, a králowal
nad Izraelem.

14. A shromáždil sobě wozy a
gezdce, a včineno gest genu tisíc
čtyři sta wožů a dvacetce tisíc
gezdčů:

gezdců : a včinil, že ti byli v mé
štejnozú, a s králem v Jeruzalémě.

15. V dal král do Jeruzaléma
stříbro a zlato jako kameny, a cest
dry jako plané říky, kteréž rostou
na polich v množství velikem.

16. Přivedeni pak bývali ge
nu koně z Egypta, a z Choa, od
kupců královských, kteréž hodili, a
koupovali za peníze,

17. Čtyři koně do vozu za sebe
set stříbrných, a koně za sto pad
sí : podobně ze všech království
řeckých, a od králu Syrského,
kaupě se dala.

Rápotola II.

Ssalomaun naijdil děnijský k stavění
chrámu Váně. 11. Výram poslal Ssa
lomaunovi mistra k stavění v děnijském.
Počet a počátek děnijského se vypisuje.

1. Umínil pak Ssalomaun stavě
ti dům gméněho Hospodi
nowi, a palác sobě.

2. A odčetl sedmdesáte tisíce mu
žů nosících na ramenách, a osmdesá
te tisíce, kteréž by tesaři kameny na
horách, a autedenjsku nad nimi tři
tisíce říči set.

3. Poslal také k Hyramovi králi
Tyrskému, řka : Eako sy činil s Da
widem otcem mým, a poslal sy ge
nu dříví cedrové, aby stavěl so
bě dům, v kterémto v bydlil :

4. Tak činil seniau, aby stav
ěl dům gméněho Hospodina Boha
svého, aby posvětil geg k zas
palování zápalu před nimi, a k
děni wonnými věcmi, a k předklá
dání chlebů věčnému, a k obětem
zápalným ráno v večer, v sobo
rách také v svátcích na nov
měsíce, a v slavnostech Hospodí
na Boha násseho na věky, kteréž
prázdný sau Izraelovi.

5. Vlebo dům, který stavěl
žádám, veliký gest : nebo veliký
gest Boh násse nad Izraelsky bohy.

6. Kdo tedy bude moc (toho)
mocen být, aby vystavěl gennu
hodný dům z gestliže nebe a ne
besa nebes nemohau obsahnanti ho :
jak veliký genni gá, abyh mohl
vystavěti gennu dům : ale k ro
mu tolíko, aby se zapaloval zápal
před njm.

7. Possli tedy mi muže v mělés
ho, kterýžby v měl dělati na zlate
a stříbre, mědi, a železe, z želaz
tu, a červce, a hyacintu, a kres
ryžby v měl rýti rytiny, s těmi če
mcínský, kteréž s sebou námi v
Jižním, a v Jeruzalémě, kteréž
připravil Dawid otec můj.

8. Ale v possli mi dříví cedrové,
v gedlowé, v sosnowé, z Libanu : ne
bo vým, že služebnici twogi v měgj
sekati dříví z Libanu, a budou slu
žebnicy mogi s služebnými twými,

9. Aby mi připravena byla
dříví velmi mnoha. Vlebo dům,
kterýž žádám stavěti gest veliký
příliš a slavný.

10. Vlado děnijskum, kteréž sekati
budou dříví, služebnicium tworm
dám k u počtmum dwadce tisíce
mět pss. nicc, a také tolík měr genn
ne, a výna dwadce tisíci měrnic,
olege také láhvic dwadce tisíci.

11. Odpověděl pak Hyram,
král Tyrský řeče psan, kteréž byl
poslal Ssalomaunovi : že zamilos
val Hospodin lid svůj, proto vči
nil, abys ty královal nad nýj.

12. A přidal, řka : Požehnaný
Hospodin Boh Izraelský, kterýž
včinil nebe v zemi, kterýž dal Daw
idovi králi syna maudrého, a
v mělého, a smylného, a opatrné
ho,

ho, aby vystavěl dům Hospodinu, a palác sobě.

13. Poslal sem tedy tobě muže spravného a nevoměleglissjho kýchacího otce mého,

14. Syna ženy ze dcer Dan, gehožto otec byl Tyrstý, kterýž rnuj dělati na zlaté, a stříbrné, mědi a železe, y mramoru, y dřeví, také z sáslatu, a hyacintu, a kmenem, a čertvce: a který rnuj týci všeckou tytinn, a vymyslit moudré, cožkoli w díle potřebné gest, s řemeslníky twými, a s řemeslníky páne meho Davida otce twého.

15. Přenicy tedy, a gčmen, a sleg, a vjno, které wécy sy sljibil páne mūg, possli služebníkům swým.

16. My pak nasekáme dříví z Libanu gak ho mnoho bude potřebného robě, a připlawjme ge w vörjch po moři do Jope: taret pak bude přenesti ge do Jeruzaléma.

17. Sečil tedy Salomaun všecky muže * k židovstvu obrácené, kteríž byli w zemi Izraelité, po řekení, kterýmž (ge) sečil Dawid otec geho, a nalezeno gest sto padesát tisíc, a tři tisíce, sest ser.

18. Y včinil z nich sedmdesáte tisíců, kterížby na kamennau břemeň na nosyli, a osmdesáte tisíců, kterížby kamení na horách tesali: tři tisíce pak a sest ser aviednisku nad dílem lidu.

* Cyzozemce.

Rapitola III.

Stavění y vypáni chrámu Božího.

I. **Y** začal Salomaun stavěti domu Hospodinova w Jeruzalémě na hoře Moria, kteráž byla vklázána Davídovi otci geho na místě, kteráž byl připravil

Dawid na humně Ornana Gebuzegského.

2. Počal pak stavěti iné sýce druhého leta čtvrtého království swého.

3. A tito gsau základové, kteříž založil Salomaun, aby stavěl dům Boží, na dlauhost loktu w první mře svedesáte, a na sijí loktu dwadci.

4. Sýn pak před cílem, kteráž se vztahovala na dyl, podléc mřty širokosti domu, loktu dwadci: výškost pak sto dwadci loktů byla: a pozlatil gi vonit zlatem neycíssim.

5. Dům také větší přikryl dskami dřevěnnými gedlowými, a plechy z zlata ryzýho přibil vysudy: a vyryl w něm palny, a gako třísky wespolek se pletaucý.

6. Podlažil také podlahu chrámovou předrahým mramorem s ozdobou mnohou.

7. Zlato pak bylo * přezkussené, z gehožto plechu přikryl dům, y trámy geho, y vrerege, y stěny, y dvěře, a vyryl Cherub na na stěnách.

8. Vdělal také dům Swatyně svatých: dlauhost podle širokosti domu, dwadci loktů: a širokost podobně dwadci loktů: a plechy zlatými přikryl geg, gako sestri sly centnérů.

9. Ale y hřeby vdělal zlaté, tak že gedenkaždý hřeb vážil padesáte lotů: sijice také přikryl zlatem.

10. Vdělal také w domě Swatyně svatých Cherubiny dva dílem čebáštym: a přikryl ge zlatem.

11. Brýdla Cherubinu na dva díci loket roztažena byla, tak že ge

dno křídlo mělo pět loket, a dorýz kalo se stěny domu: a druhé pět loket magický, dorýkalo se křídla druhého Chetubjna.

12. Podobné křídlo druhého Chetubjna, mělo pět loket, a dorýz kalo se stěny: a křídlo geho druhé pěti loktů křídla Chetubjna druhého se dorýkalo.

13. Protož křídla obou Chetubjnů rozežená byla, a roztahovala se na dvaceti loktů: oni pak stáli vzhůru na nohách, a tváři gegich byly obrácené k zevnitřnímu domu.

14. Odělal také oponu z hyacintu, řasatu, červce, a kmentu: a vytkal na ní Chetubjny.

15. Předvedvěrmi také chrámu dva slapy, kteréž třiceti a pět loktů měly výškostí: makovice pak gegich, pěti loktů.

16. Také gako řetězy v Swastyni, a vložil ge na makovice slapy: gablek také zlatých sto, kteráž položil mezi řetězy.

17. Ty také slapy postavil v sýnici chrámu, geden na pravé straně, a druhý na levé: ten, který byl na pravé straně, nazval Jachyn; a který na levé, Booz.

* Veycifff.

Kapitola IV.

Oltář je zápalným obětem, a nádobjí chrámová.

1. Odělal také oltář měděnný dwadci loktů z delší, a dwadci loktů z šíři, a desíti loktů, z veyssi.

2. Slože také slité desíti loket od frage až do frage okrauhlé růžkol: pět loket mělo výškostí, a proώžek třiceti loket otocoval okolek geho.

3. Podobenství také volů bylo pod ním, a na deset loktů zevnitř nějaké rytiny, gako dvěma řady břicho moře obcházel. Volové pak byli sliti:

4. A samo moře na dvacáti voljích postaveno bylo, z nichžto tři patřili k polnoci, a ginič tři k západu: tři pak ginič k polodni, a tři, kteréž ostavní byli k východu, magice moře na sobě postavené: zadkové pak volů byli vnitř pod mořem.

5. Tlustošt pak geho měla měsíční dlaně, a krag geho byl gako krag kalichu, aneb načiveného lilia: a bralo v se tři risyce * měřic.

6. Odělal také vinywadel deset: a postavil pět na pravé straně a pět na levé, aby vinywali v nich měsíčky věcy, kteréž v zápalném oběti měly obětovati: v moři pak kněží se vinywali.

7. Odělal pak v sýnici zlatých deset, vedené způsobu, na kterýž aby vyděláci byli, rozkázáno bylo: a postavil ge v chrámu pět na pravé straně, a pět na levé:

8. Také v stolu deset: a postavil ge v chrámu, pět na pravé straně, a pět na levé: řádu také zlatých sto.

9. Odělal také sýn kněžstvu, a sýn velikau, a dvěře v sýni, kteréž přikryl mědi.

10. Moře pak postavil na boču pravém proti východu k poslední.

11. Odělal pak výram fortify, a věžičky, a číšce: a dokonal vesčecko dílo královské v domu Božím,

12. To gest, dva slapy, a makovice a růžky, a gako nějaké ** řasy, kteréžby přikryvaly vrchy na makovických.

13. Gablek také zlatých čtyři sta,

ta, a sýti dwoé, tak aby dwa čady gablek z různých spogowali se s gedenkaždau sýti genžby příkrývaly makowice, a vodhy ſlaupii.

14. Vdělal také podstavky, a vnitradla, kteráž vstavil na podstavky:

15. Uloře gedno, volu také dvanácte pod mořem.

16. U kory, u hárky, u *** ējſſe. Všecky nádoby vdělal Salomaunovi hýram otec geho **** v domu Hospodinowu z mědi neysíjí.

17. U kraginé Jordánské ſil ge král v zemi blinnaté mezi Sochot a Saredatba.

18. Bylo pak množství nádob nesčitelné, tak že se o váze mědi nedělo.

19. U vdělal Salomaun všecky nádoby domu Božjho, u oltář zlatý u stoly, a nad nimi chleby předloženj:

20. Swójny také s lampami gegich, aby svítili před Swatyní wedle obýcege z zlata neycistssjho,

21. U tvety něgake, a lampy a kleštiky zlaté, všecky věcy z zlata neycistssjho vdělány sú.

22. Radidla také schránky, a radidlnice, a ſtaly, a moždijky, z zlata neycistssjho. U dvěrce vystyl voničního chrámu, to gest, do Swatyně swatých: u dvěrce chrámu zevnitř zlaté. U tak dokonáno gest všecko dílo, kteréž delal Salomaun v domu Hospodinowu.

* Tun. ** Mřejowání. *** Aledenise. **** U domu.

Rapitola V.

Archa Páně ſpolu s nádebním chrámovým vneſeniu gest do chrámu. 13. Žádva Boží chrám naplnila.

1. Vnesli tedy Salomaun všecky věcy, kteréž byl ſlžbil Dawid otec geho, ſtríbro u zlato, a všecky nádoby ſložil mezi pochody domu Božjho.

2. Po kterýchžto věcech ſhrómázdil Starší Izraelšté, a všecká knížata pokolenj, a přední čeleďi z synů Izraelstých do Jeruzaléma, aby přivedli Arku vmluvy Hosspodinovu z města Dawídova, kteréž gest Syon.

3. Přiſli tedy k králi všickni muži Izraelští v den slavný měsíce sedmého.

4. A když přiſli všickni Starší Izraelští, nesli Lewjtové Arku,

5. A vnesli gi, u všecku před pravou Stánku. Nádoby pak Swatyně, kteréž byly u Stánku, nesli kněži s Lewjity.

6. Brál pak Salomaun, u všecko ſhrómázděnij Izraelšté, u všickni, kterž byli ſhrómázděni před Arkou, obětovali ſkopce, a voly bez zevšech počtu: nebo tak veliké množství bylo oběti.

7. A vnesli kněži Arku vmluvy Hosspodinovu na místo gegji, to gest do Swatyně chrámu, do Swatyně swatých pod křídla Cherubijnů:

8. Tak že Cherubijnové vzahovali křídla ſwá na místo, na kterémž postavena byla Arkha, a tuž Arkha začínaly s ſochory gesty.

9. Šochoru pak, na kterýchž nefena byla Arkha: že malíčko delší byli, koncové widjní byli před Swatyní, gestliže pak někdo byl malíčko voně, widěti gich nemohl. Byla tedy Arkha tam až do dne dne.

10. A něc giného nebylo w Arce, nežli dve dřív, kteréž byl vlos žil Mojsíj na horce, když ho spodin dal zákon synům Izraelským výcházegicým z Egypta.

11. Když pak vyšli kněží z Svatyně (nebo vysíčni kteří, kteří tam měli nalezeni býti, posvěcení sau: aniž gessé w ten čas rýdy, a po rádečku služebnosti mezi nimi rozdělen byl)

12. Tak Lewjtoré, gáko zpravácy, to gest, y kteří pod Ašersem byli, y kteří pod Kananem, y kteří pod Idythunem, synové y bratří gegich oděni sauce oděvy kmentovými, na cymbály, a žaltáče, a harsy hráli, sloujice k východní straně oltáře, a s nimi kněží stodwadci traubjcých w tramvye.

13. Protož když vysíčni spolu, y traubami, y hlasy, y cymbály, y warhany, y rozličnými nástroji hudebnými zpívali, a hlasu zhlubu pozdrohovali; daleko zvuk slýšan byl, tak že když Hospodina chvaliti začali, a říkati: Chvalte Hosподina, nebo dobrý (geist,) nebo na věky milostí denství geho; naplněn gest dům Boží oblatem,

14. Aniž možte kněží státi, a posluhovatí pro mítáku. Nebo byla naplnila sláva Hospodinova dům Boží.

Rapitola VI.

Požehnání Salomaunovo obremá: ždění Izraelstěmu, 14. y modlitba geho.

I. **S**chdáž Salomaun řekl: Hospodin slibil, že bydliti budete w mítáku:

2. Gá pak vyšarél sem dům jménu geho, aby bydlil tam na věky.

3. Y obrátil král tvář svou,

a dal požehnání všemu množství Izraelstěmu (nebo všeckem žástup stál pozoruje) a řekl:

4. Požehnaný Hospodin Boh Izraelský, který co mluvil Dawidovi otci mému, skutečně naplnil, řka:

5. Odedne, kterežho sem vyvedl lid svou z země Egyptské, nevywozil sem města ze všech měst Izraelských, aby vyšlaven byl w něm dům jménu mému, aniž sem vyvolil kterežho giného muže, aby byl vůdcem w lidu mému Izraelském,

6. Ale vyvolil sem Jeruzalém, aby bylo jméno mé w něm, a vyvolil sem Dawida, aby vstanovil ho nad lidem mým Izraelským.

7. A když byla vule Dawida otce mého, aby vyšarél dům jménu Hospodina Boha Izraelského,

8. Řekl Hospodin k němu: že tato byla vůle tvá, abys vyšarél dům jménu mému, dobré syc sy včinil, že sy měl takovou vůli:

9. Ale ty nevyštarovis domu, ale syn twou, kteříž vygde z bředu tvých, on vyštarov dům jménu mému.

10. Uplnil tedy Hospodin řec svou, kteřouž byl mluvil: a gá povstal sem na místo Dawida otce svého, a dosedl sem na trůn Izraelský, gákož mluvit Hospodin: a vyšarél sem dům jménu Hospodina Boha Izraelského.

11. A postavil sem w něm Arku, w níž gest vnitruwa Hospodina, kteřouž včinil s syny Izraelskými.

12. Stál tedy před oltářem Hospodin

spodinovým naproti všemu množství Izraelskému, a roztáhl ruce své.

13. Alebo byl vdelal Salomaun podstatok medenný, a byl postaven geg v prostred syné magjicý pat' loktů z délky, a pět loktů z šířky, a tři lokty z výšky: a stál na něm: a potom klekna na kolena, proti všemu množství Izraelskému, a roztáhl ruce své.

14. Řekl: Hospodine Bože Izraelský, neníš podobněho tobě Bohu na nebi, y na zemi: kterýž ostříbřil smlauwy a milostdenství s služebníky svými, kterýž chodí před tebou v celém sedcye svém.

15. Kterýž sy splnil služebníku svému Dawidovi otcy méniu, kterýž koli věcy byl sy mluvil gestu: a které sy vstý byl slibil, skutekem sy naplnil, gakož y nyněgssí čas dokazuje.

16. Vlny tedy Hospodine Bože Izraelský, naplní služebníku svému otcu mému Dawidovi, kterýž koli věcy mluvil sy, řka: nezhyně z tebe muž předemnau, kterýž by ses dal na trůnu Izraelstém: vysak tak, gestliže budou ostříhati synové twogi cest svých, a budouli choditi v zákone něm, gakož y ty chodil sy předemnau.

17. A nyni Hospodine Bože Izraelský nechť gest vpevněna bude tvá, kterauž sy mluvil služebníku svému Dawidovi.

18. Odali tedy k výše podobné gest, že bydlí Bůh s lidmi na zemi: Gestliže nebe, a nebesa nesbes neobsahují tebe, čím výce dům tento, kterýž sem vystavěl?

19. Ale k tomu toliko vdelán. gest, aby se vzhlédl na modlitbu služebníka svého, a na prosbu ges-

ho, Hospodine Bože můg: a slyšel prosby, kteréž vylevá služebník twůr před teban:

20. Abys otevrel oči své na dům tento ve dne y v noci, na místo, na kterémž sy slibil, že vyzáváno bude jméno tvé,

21. A vyslyšel modlitbu, kterauž služebník twůr modlil se na něm: a vyslyš prosby služebníka svého, y lidu svého Izraelského. Bdožkoli modlitli se bude na místě tomto, vyslyš z přibytku svého, to gest, z nebe, a milostiv bude.

22. Zbřessili někdo proti blížnemu svému, a přigdeli horou gsa přisahati proti němu, a zaváželi se zločečením před oltářem v domě tomto:

23. Ty vyslyšíš z nebe, a včiníš saud služebníkům svým, tak abys odplatal nepravému cestu geho na hlavu (geho) vlastní, a pomstil spravedlivého, odplatě gestu wedle spravedlnosti geho.

24. Gestliže přemožen bude lid twůr Izraelský od nepřátele (nezboží zbřessí tobě) a obrátíce se budouli činiti pokání, a prosyti jména twého, a budouli se modlitli na místě tomto,

25. Ty vyslyšíš z nebe, a milostiv bude hřichu lidu svého Izraelského, a přivede ge zase do země, kterauž sy dal gím, a otcům gegich.

26. Gestliže, kdyžby zavětováno bylo nebe, děstí nebude přeseti pro hřichy lidu, a budouli té prosyti na místě tomto, a vyznávat se jménem svému, a obrátíli se od hřichů svých, když ge budeš sužovat.

27. Wyſlyſſe z nebe ſpodiſe, a odpuſt h̄ejchy ſlužebníkum ſwým, a lidu ſvého Izraelſkého, a navé ge cestě dobré, po kterežby chodili: a dey dejſt zemi, kterauž ſy dal lidu ſvému k vládnutj.

28. Wznikneli hlad na zemi, y mor, rež, a * zkaženj powětří, a kobylnka, a chraust, a neprátele, pohubitowſſe zemi, obchnauli brázny města, a wſſeliká rána a nemoc budeli tlaciti:

29. Gestliže někdo z lidu twého Izraelſkého modliti ſc bude, poznage ránu a nemoc ſwanu, a roztáhneli ruce ſwé w domu tomto,

30. Ty wyſlyſſis z nebe, totiž z wyſokého přibytku ſvého, a mizlostiho bud, a odplaté gednomuž každeinu podlé cest geho, kterež znásſ, že on má w ſrdci ſwém: (nebo ty ſám znásſ ſrdce synů lidstých.)

31. Aby ſe báli tebe, a chodili po cestách twých, po wſſecky dny, w nichžto živi gſau na twáti země, kterauž ſy dal otcům naſſim.

32. Cyzozemce také, kteříž neznají lidu twého Izraelſkého, gestliže přigde z země daleké, pro gméno twé veliké, a pro tuſu twau ſylnau, a rameno twé wztažené, a klaneti ſe bude na místě tomto,

33. Ty wyſlyſſis z nebe nezpevněgſſiho přibytku ſvého, a včiní ſi ſi ſecky twé, pro kterež wzýwati bude ten přijhozý: aby wěděli wſſickni národové země gméno twé, a báli ſe tebe, jako lid twug Izraelſký, a poznali, že gméno twé wzýwáno gest nad domem ejmo, kteříž ſem wystawěl.

34. Gestliže wygde lid twug na wognu proti neprátelům ſwým, ce-

ſtau, kterež possleſ ſe, klaneti ſe budau 'tobě proti cestě, na kterež město toto gest, kterež ſy wywoſil, a dům, kteříž ſem wystawěl gménou twému:

35. Ty wyſlyſſis z nebe prosby gegich, a modlitbu, a pomsti.

36. Gestliže pak zhřeſſit bě (nezbojeni člověka, gegioby nizhřeſſil) a rozhněwáſa ſe na ně, a wýdáſ ſe neprátelům, a zagaré powedau ge do země daleké, aneb ** kterež wczdlé gest,

37. A obrátice ſe w ſrdci ſvém, w zemi, do kterež zagarj zavedeni byli, budau čihi pokání, a modliti ſe tobě w zemi zagarj ſwého, tkauce: zhřeſſili ſme, nepráwě ſme činili, nespravedlivě ſme gčdnali:

38. A na voráti ſe k tobě celym ſrdcem ſwým, a celau duſi ſwanu, w zemi zagarj ſwého, do kterež zavedeni ſau, klaneti ſe budau tobě proti cestě země ſwé, kterež ſy dal otcům gegich, a města, kterež ſy wywoſil, a domu, kteříž ſem wystawěl gménou twému:

39. Ty wyſlyſſis z nebe, to gest z pevného přibytku ſvého, prosby gegich: a včin ſaud, a odpuſt lidu ſvému, ačkoli hřiſſinému:

40. Nebo ty gſy Bůh může necht ſau, prosým, otevřené oči twé, a vſi twé necht ſau pozorují na modlitbu, kteříž ſe dege na tomto místě.

41. Ulynj tedy powstaň hospodine Bože k odpočinutj ſvému, ty a Archa ſily twé: kněžji twogi hospodine Bože necht ſau oblečeni w ſpasení, a ſwarj twogi necht ſe wefelj w dobrých wěcích.

42. Hospodine Bože neodteraz cung twáti pomazaného ſvého:
pas

pamatůg na milostdenství Dawid
da služebníka svého.

- žlaucenice. ** Blížší.

Rapicola VII.

Chesi z nebe spálil Bohu obětované
oběti. 8. Pojwecenj Chrámu. 12. Bůh
je ukázal Salomaunu, a zgewil mu,
že geho modlitbu wyslyšel.

1. **S**kydý dokonal Salomaun
wyléwage prosby, oheň
zstaupil z nebe, a schtil oběti zá-
palné, y (giné) oběti : a weleb-
nost Hospodinowa naplnila dům.

2. Aniž mohli kněžji vogni do
Chrámu Hospodinowa, proto že
welebnošt Hospodinowa naplnila
Chrám Hospodinu.

3. Ale y wssickni synowé Iz-
raelští wideli zstupující oheň, a
sléwu Hospodinowu na dům : a
padesce twáři na zemi na podlahu
dlážděnau kamenjm, planěli se, a
chwálili Hospodina : že dobrý (gest)
že na wéky milostdenství geho.

4. Král pak, a wesskeren lid,
obětovali oběti před Hospodincem.

5. Zabil tedy král Salomaun
oběti, wolů dwamccytma tisíc, a
stopců sto dwadseti tisíc : a pos-
swétil domu Božjho krály wesske-
ren lid,

6. Kněžji pak stáli w autadých
svých : a Lewjtoré s nástrogi pí-
sní Hospodinových, kterých naz-
dělal Dawid král k chwálenj Hos-
podina : nebo na wéky milostden-
ství geho, písně Dawidovy zpí-
wajíce kře ruce své : Kněžji pak
traubili w trauby před nimi, a wes-
skerem Izrael stál.

7. Postwétil také Salomaun
polowice sýne před Chrámem Hos-
podinovým : nebo byl obětován
tam zápalné oběti, a tuky pokog-

ný oběti : nebo oltář měděnný,
který byl včinil, nemohl snéstí zá-
palných oběti, a oběti posvátných,
a tuku.

8. Včinil tedy Salomaun slá-
vnost w ten čas za sedm dnj, a wes-
skerem Izrael s ním, shromážděnij
velmi veliké, od vcházenj do
Kmath, až k potoku Egipeštěniu.

9. Y včinil dne osmeho shromážděnij, proto že posvěcoval ol-
táře za sedm dnj, a slavnost swé-
til za sedm dnj.

10. Protož w den třinccytm
měsýce sedmého propustil lidí k
stánkům gegich radující se, a wes-
selicy se nad dobrým, který byl
včinil Hospodin Dawidovi, y Salomaunu,
y Izraelovi lidu
swému.

11. Ydokonal Salomaun dům
Hospodinu, y dům královstý, y
wssedy wécy, který byl vymnil w
srdeci swém, aby vdelal w domu
Hospodinowu, y w domu swém, a
sťastně se mu wedlo.

12. Ukázal se pak gemu Hospo-
din w nocy, a řekl: Wslyssel sem
modlitbu twau, a wywolil sem se-
bě místo toto za dům oběti.

13. Gestližc zavrtu nebe, a desse
nebude přeseti, a gesližc rozkáži a
přikáži kobylnce, aby pohubila zemi,
a possli mor na lid swůj:

14. Obrátě se pak lid můg, nad
kterýmž wzywáno gest gméno mé,
prosytí mne bude, a vyhledáva-
ti bude twáři mé, a bude činiti
pokání od cest svých nejhorských:
y gá wslyším z nebe, a milostiv
budu hřichům gegich, a vzdávím
zemí gegich.

15. Vči také mé budou otevřené,
a vši mé pozorují na modlit-
bu

bu toho, kdož se bude na tomto
místě modlit.

16. Ulebo wywolil sem, a postavěl
tělo mýsto toto, aby bylo jméno
mí tam na věky, a zůstaly oči mé, y
srdce mí tam po všecky dny.

17. Ty také gestliže budetech chodit
piedemnau, gako chodil David
wid otec tvůr, a včiniss wedle
všech věcy, kteréž sem přikázal
tobě, a spravedlivosti mé a soudy
budessi zachovávat:

18. Vzbudím trůn království
tvého, gakož sem slíbil Davido-
wi cecy tvému, čka: Ulebude odz-
gat muž z rodu tvého, genžby byl
knížetem v Izraeli.

19. Gestliže pak se odvrátíte, a
opustíte spravedlnosti mé, a přiz-
kázanj má, kteréž sem předložil
tvámi, a odgdauce slaužiti budete
behum cyzým, a klaněti se jim,

20. Vypléním vás z země
své, kterouž sem dal vám: a dům
tento, kteréhož sem postavil gméz-
nu svému, zavřu od tváti své,
a vydám geg v příslowi, a v
příklad všem lidem.

21. A dům tento bude v příslovi
všem mýmo (něg) gdaucým, a
čeknau dívce se: Proč včinil Hospo-
din tak ženit této, a domu tomuto z

22. A odpověděl: že opustili
Hospodina Boha otců svých, kterýž
wyrodel ge z země Egyptské, a
chopili se bohů cyzých, a klaněti se
jim, a ctili (ge) proto příslily na
ně všecky tyto zlé věcy.

* Sebrání, zbrku.

Kapitola VIII.

Ssalomaun vystavěl pro sebe dům,
a potom rozličná města. 7. Podmanil
pod pláť okolní národy. 12. Narýdil
otci a kněží zpořádal

1. Když se pak vyplnilo dva-
decii let, potom když vy-
stavěl Ssalomaun dům Hospodí-
nu a dům svůj:

2. Nejprve kteráz byl dal řád
Ssalomaunovi, vystavěl, a včinil,
aby tam bydlili synové Izraelští.

3. Odšel také k Emath Suba
a dobyl ho.

4. A vystavěl Palmiram na
pařisti, a gina města přeprovává vys-
tařel v Emath.

5. A vystavěl Bethoron hoz-
řegsí, v Bethoron dolegsí, města
ohrazená zdími, magický brány, a
závory, v zemíky:

6. Balach také v všecká mě-
sta přeprovává, kteráz byla Ssalos-
maunova, v všecká města pro
wozy, a města pro gizdne. všecky
věcy, kteréžkoli chrl Ssalomauna
narýdil, vystavěl v Jeruzalémě
a na Libanu, v po vši zemi pa-
nowání svého.

7. Věstil lid, kterýž byl poz-
řistal z Gethegsých, a Amorthegs-
sých, a Ferezegsých, a Horegs-
sých, a Gebuzegsých, kterýž nebyl
z rodu Izraelštěho,

8. Z synů gegich, a z potomků,
kterýchž byly nepobili synové Iz-
raelští, podmanil Ssalomaun v
poplatný až do rohoto dne.

9. Z synů pak Izraelských ne-
postavil, aby slaužili tobotami křá-
li: neb oni byli muži bogovní, a
vůdcové přední, a knížata nad
wozy, v nad gezdci geho.

10. Všech pak knížat vognské
krále Ssalomauna bylo dvě. ste-
paděsáte, kteříž zvídli lid.

11. Zecru pak faraonovu pře-
stěhoval z města Davidova do dor-
mu, kterýž byl vystavěl gj. Ulebo
čekl

řekl král: Nebude bydliti manželka má w domu Dawida krále Ježišského, proto že posvěcen gest: nebo wessla do něho Archa Hosspodinowa.

12. Tehdáž obětował Salomon zápalné oběti Hospodinu na oltáři Hospodinowu, kterýž byl vyzdělal před syny,

13. Aby každého dne obětováno bylo na něm wedle přikázání Mologžissowa, w Sobotách, a na novém měsíci, a na sváteční dnu, stíkatrát do roka, to gest, na slavnost přesnic a na slavnost rýhodnů, a na slavnost stánků.

14. A vstanovil podlé nařízení Dawida orce svého a učadly kněžství w služebnostech gegiph: a Lewity w pořádku gegiph, aby chvalili, a posluhovali před kněžimi, wedle rádu jednoho každého dne: y vrátné w rozdelejných gegiph * po bráne a bráne: nebo tak byl přikázan Dawid člověk Boží.

15. Aniž (co) přestoupili z rozkazají králových, tak kněžji gafko Lewjowé, pri wsech věcech, kteréž byl přikázan a při strážjích pokladů.

16. Wszechy náklady hotové měl Salomon, od tohoto dne, w kterém založil dům Hospodinu, až do dne, w kterém dokonal geg.

17. Tehdy odšel Salomon do Išongabu, a do Uilath k břehu moče Čerweného, genž gest w zemi Edom.

18. Poslal pak mu Šáram sice tuce služebníků svých lodí, a plavce v mělé na moři, a odšel s služebníky Salomaunowými do Offic, a wzal i odvud čtyři sta pa-

desáte centnerů zlata, a přinesl k králi Salomaunovi.

* v každě brány.

Kapitola IX.

Přejezd královny Sabegské. 13. Bohatství a sláva Salomaunova, y smrt geho.

1. Královna také Sába, když vstýsela pověsi Salomaunovu, přišla do Jeruzalema, aby zkoušla ho w pohádkách, a velkým zbožím, a w elblaudy, kteréž nesli wonné věcy, a zlata velmi mnoho, y kameny drahé. A když přišla k Salomaunovi, milovala gemu, kteréž koli věcy byly w srdeci gegjm.

2. Y wyložil gj Salomaun wszechy věcy, kteréž byla předložila: aniž co bylo, coby gj známo nezřínil.

3. Kterážto když vzdala: mausdrost totižto Salomaunovu, a dům, kterýž byl vystavěl,

4. Také y počtvrti stolu geho, a obydli služebníků, a už ady slavějících gemu, y raučha gegiph, scénkyře také, y oděwy gegiph, y oběti, kteréž obětował w domu Hosspodinowu: pro veliké dílovenje nebylo w nj výše ducha.

5. Y řekla k králi: pravák gest řec, kterouž sem byla vysíela w zemi své o věcech, a maudrosti tvré.

6. Nevedila sem wyprawujícím, dokudž sem sama nepřišla, a nevzdely oči mé, a zkoušla sem, že se vša polovice maudrosti tvré byla mi wyprawowána: přewýšil sy pověst ctnostmi svými.

7. Blahoslawenj muži twogi, a blahoslawenj služebnícy twogi, kteříž stojí před tebou po wsseliký čas, a slyši maudrost twau.

8. Budíž Hospodin Bůh twůr

požehnany, kterýž chcel tebe zřídit na trůnu svém, králem hospodina Boha tvého. Alebo miluje Bůh Izrael, a chce zachovat ti geg na věky, proto postavil tebe nad ním králem, aby s činil soudy a spravedlnost.

9. Dala pak králi sto dvaceti centnéru zlata, a wonnych věcy přijímsi mnoho, a kameni nezdražší: nebyly wonné věcy takové, gálo tyto, kterýž dala králowna Sába králi Salomonovi.

10. Ale y služebnícy Hýramovi a služebníky Salomona vymí přinesli zlato z Ossir, a dřívjí ihynowé, a kameni předrake:

11. Z kterežhož udělal král, totiž z dřívjí ihynowého východy v doamu hospodinovu, y v domu králowstém, lautny také a žaltáře zpěváckum: nikdy negsau vidjna dřívjí taková v zemi Jiheské.

12. Král pak Salomona dal králové Séba všecky věcy, kteréž chcela, a kterých žádala, a mnohem víc nežli byla k němu přinesla: kterežto navrátiwší se odessa do země své a služebníky svojími.

13. Byla pak váha zlata, kteréž přinášino bývalo Salomona novovi na gedenkaždý rok, řest set sedesate řest centnéru zlata:

14. Kromě té suminy, kterouž poslové rozličných národů a kupcy přinášeli, y vysíčni králové Arabští, a knížata zemí, kteříž snášeli zlato a stříbro Salomannovi.

15. Udělal tedy král Salomon dve stě kopí zlatých z suminy řesti set zlatých, kteříž na gedenkaždě kopí vynaloženi byli:

16. Tři sta také řestí zlatých ze tří řest zlatých, gimiž přikryt byl

gedenkaždý řest: y složil ge král v zbrojnici, kterež byla obsazena hágem.

17. Udělal také král trůn veseliky z slonových kostí, a obložil geg zlatem nezdříšším.

18. Také řest stupňů, po nichž se vstupovalo na trůn, a podnož zlatou, a * raménka dve na obou stranách, a dva lwy stojící vedle ramenek,

19. Ale y giných dwanácte lvy čeků stojících na řesti stupních z obojí strany: nebylo takového trůnu ve všech královstvích.

20. Všechc také nádoby hodování královského byly zlaté, y nádoby domu hágé Libánského z zlatu nezdříššího. Alebo stříbro v těch dnech za nic váženo nebylo.

21. Poněvadž lodí královské chodily do Charyss, a služebníky Hýramovými gedenau ve třech letech: a přinášely odedu zlato, a stříbro, a slonové kosti, a opice, a pávy.

22. Zwelben gest tedy Salomon nadevšech krále země v bohatství a slávě.

23. A vysíčni králové zemí žádali videti ruce Salomona, aby slyšeli moudrost, kterouž byl dal Bůh v srdce geho:

24. A přinášeli gemu daty, nádoby stříbrné y zlaté, y rauča, y zbroje, y wonné věcy, koně y mezky, na gedenkaždý rok.

25. Měl také Salomon čtyřicet tisíců koní na stájich, a wožů, y gezdou dwanácte tisíc, a rozhodil ge v městech (v nichž měl) wory, a kde byl král, v Jeruzalémě.

26. Provozoval také moc nadevšemi králi od řeky Euphrates až

až k zemi říšstvyské, a až k konci nám Egypeským.

27. A tak vclíka hognost strjbra dal do Jeruzaléma jako kašmeny; a cedru tak veliké množství, jako planých říků, kterýž se vydí na polich.

28. Přivedeni pak bývali geni ženové z Egypta, a ze všech krajin.

29. Ostatní pak řeckové Salomaunovi první v poslední, sespani savi v slovích Václava Prostora, a v knihách Uhyásse Sylosnytského, také v vídění Addo Wizdavycyho, proti Jeroboamovi synu Nábatowu.

30. Králowal pak Salomaun v Jeruzalémě nadevším Izraelem čtyřiceti let.

31. V rosnul s otcy svými, a pochovali geg v městě Dawidově: a králowal Roboam syn gobo misko něho.

* Zpochadla rukám.

Kapitola X.

Roboam syn Salomaunu, po hrd rádu Starých příslušníků rozdělení království.

1. **C**el pak Roboam do Sýchem: nebo tam se byl sestrel westeren Izrael, aby ho vstanovili za krále.

2. Což když vstoupil Jeroboam syn Nábatu, kterýž byl v Egyptě (nebo byl tam vtekl před Salomaunem) hned se navrátil.

3. V povolali ho, a přijel se všem Izrael, a mluvili k Roboamovi, týkauce:

4. Otec twůr nevyrovnatelným ghem vstíkoral nás, ty lehce gestí věcy rozkazuj nežli otec twůr, kterýž na nás vložil těžkou službu, a

malíčko z břemena polehl, aby ho slaužili tobě.

5. Kterýž řekl: po třech dnech navrátce se ke mně. A když odšel lid,

6. Všel v radu s starci, kteříž byli stáli před otcem gobo Salomaunem, když gesche živ byl, říká: Co za radu dáváte, aby odpověděl lidu?

7. Kterýž řekli geniu: Gesilis že se budete libiti lidu tomuto, a v kogissi ge slovy milostiwoými, budou slaužiti tobě po všeckém čas.

8. Ale on nechal rady starců, a s mladými gednati počal, kteříž s nimi výchování byli, a byli v tovaryšstvu gobo.

9. V řekl k nim: Co se rám zdá: nebo co odpověděti nám lidu tomuto, kterýž řekl mi: Pozlehč gha, kterež vložil na nás otec twůr?

10. Ale oni odpověděli jako mladí, a výchovani s ním v rozkošech, a řekli: Takto mluvit bubesa ldu, kterýž řekl tobě: Otec twůr zejžil gho nasse, ty pozlehč: a takto geniu odpovíss: ktež menissi přest můž clusissi gest, nežlt bedra otce mého.

11. Otec můž vložil na vás těžké gho, a gá větší břemeno přiložím: otec můž mřkal vás blízky, gá pak mřkati budu vás bici * sspícatými.

12. Příšel tedy Jeroboam, a westeren lid, k Roboamovi dne týkajho, gaož byl přikázal gím.

13. V odpovědě krále twrdě věcy, zanechaw rady Starých:

14. A mluvil wedle vůle mlaďů: Otec můž těžké gho na vás vložil, kterež gá těžší vějinm: otec

můg mříšal wás běžky, gá pak budu mříšati wás běži řpičatými.

15. Žnepowolil prosbám lidu: nebo byla wůle Boží, aby se naplnila řec geho, kterauž byl mluvili ** řeze rukou Alhyásse Sylonytštěho k Jeroboamovi synu kábatowu.

16. Lid pak wesskeren, když král i vzděl wécy prawil, takto mluwil k němu: Vlenj nám dílu w Dawidovi, ani dědictwí w synu Izai. Klarovat se do stanu svých Izraeli, ty pak pas dům swůj Lázwide. Ž odssel Izrael do stanu svých.

17. Vlad syny pak Izraelskými, kteríž bydlili w městech Júdských, kraloval Roboam.

18. Ž poslal král Roboam Adurama, kterýž byl nad plary, a vkažmenovali ho synové Izraelští, a vnitel: Král pak Roboam pospíšil wstaupiti na wůz, a vrazil do Jezruzálema.

19. Ž odstoupil Izrael od domu Dawídova až do rohoto dne.

* Ostny magickými. ** Řeze Alhyásse.

Kapitola XI.

Roboam ch. v wálenti vroti Izraelowi od Boha zbráněn geji. 5. Města w Júdštu wystavěl. 18. Žen y děti narodily.

1. Příšel pak Roboam do Jezruzálema, a svolal wsesíen dům Júdu, a Benyaminu, sto osmdesáte tisíc výborňích, a bogowinsků, aby bogoval proti Izraelovi, a obrátil k sobě království své.

2. Ž stala se řec Hospodinowa k Semeiášovi člověku Božímu, řkaucy:

3. Vsluhu k Roboamovi synu Salomaunowu králi Júdskému, a

k wessemu Izraelovi, kterýž gesto Júdštu a w Benyaminovi:

4. Tyto wécy prawij Hospodin: klesstaupje, ani nebudete bogozvati proti bratřím svým: nedě se navrátí gedenkaždý do domu svého, nebo man wulj dalo se to. Kterejžto když vstupeli řec Hospodinovu, navrátili se, a netáhli proti Jeroboamovi.

5. Bydlil pak Roboam w Jezruzáleme, a vystavěl města hrazená w Júdštu.

6. A vzdělal Bethlehem, a Erem, a Chetue.

7. Betsur také, a Socho, a Odollam,

8. Tafé y Gerh, a Marcsa, a Ziff.

9. Ale y Aduram, a Lachys, a Uzefa,

10. Saraa také, a Ujalon, a Hebron, kteráž byla w Júdštu a w * Benyaminovi, města přewoná.

11. A když ge zavítel zdomi, postavil w nich knížata, a pořímu říšižtiny, to gest, olege a wjna.

12. Ale y w gednomkaždém městě vzdělal zbrognicy řejsí a kozpi, a zpevnil ge s neywětší pilnosti, a kraloval nad Júdau a Benyaminein.

13. Kněžji pak a Lewjtoré, kteříž byli we wsem Izraeli, příslí k němu ze wsech řídel svých,

14. Opustili w podměstí, y wládajíswi svá, a přesedlili do Júdštu a do Jezruzálema: proto že zavítal ge Jeroboam, a potomcy geho, aby kněžství Hospodinova nevzívali.

15. Kterýž vstanovil sobě kněž

ži výsoči, a dáblu, a telat, kteráž byl včinil.

16. Ale y ze všech pokolení Izraelských, kteréžkoli byli oddali srdce své, aby hledali Hospodína Boha Izraelského, přišli do Jeruzaléma k obětování obětí svých před Hospodinem Bohem otců svých.

17. U posylnili království Jüdské, a zsyli li Roboama syna Šalamounova za tři léta: nebo chorobili po cestách Dawidových a Šalamounových takto tři léta.

18. Pogal pak Roboam manželku Mihalath, dceru Jerymotha, syna Dawidova: Abihail rade dceru Eliabu, syna Izai,

19. Kteráž porodila genu syny, Jehusa, a Somoryásse, a Zoodia.

20. Po té také vzal Maacha, dceru Absalonovou, kteráž porodila genu Abiásse, a Ichai, a Žyza, a Solomith.

21. Miloval pak Roboam Maachu dceru Absalonovou, nadevšestky manželky své a ženiny, nebo manželek osmnácte byl pogal, ženin pak sedesáte: a zplodil osmnáctina synů, a sedesáte dcer.

22. Vstanovil pak za kníže, Abiásse syna Maacha, za vůdce nadevšemi bratrjimi geho: nebo myslil geg králem vdeleti,

23. Nebo byl maudřegssi, a mocnější nadevšestky syny geho, a ve všech končinách Jüdových a Benyaminových, a ve všech městech brazených: a dal jim pokrmu velmi mnohé, a žádal mnohých žen.

* v pokolení Benyaminovém.

Sesák vrhl do Jeruzaléma 9. června, a dům královský zlaupen. 16. Smrt Roboamova.

1. **U** když se zmocnilo království svého Roboamova, a posyleno bylo, opustil zákon Hospodinův, a všeckem Izrael s ním.

2. Léta pak pátého království Roboamova, vstoupil Sesák král Egyptský k Jeruzalému (nebo byl zhrcenli Hospodinu)

3. S tisycem dwěma sty vozů, a sedesáti tisícem gjzdným: aniž byl počet obecného lidu, kterýž byl příssel s ním z Egypta; totiž Libitskij, a Trogloodytskij, a Maurenijowé.

4. V dobyl měst velmi pevných v Jüdštu, a příssel až k Jeruzalému.

5. Semelášs pak Prorok vysel k Roboamovi, a knížatům Jüdským, kteříž shromážděni byli v Jeruzalémě, vříkagice před Sesákem, a řekl k nim: Tyto věci přivíj Hospodin: Vy ste mne opustili, a gá opustil sem wás, (a díl sem wás) v ruce Sesáka.

6. Vylekse se knížata Izraelská y král, řekli: Spravedlivý gest Hospodin.

7. A když viděl Hospodin, že se ponížili, stala se řec Hospodinova k Semelášsově, řkauc: Je řeponížení, nezahladim gich, a dám jim malíčkau pomoc, a zebude ře patřit prchliost má na Jeruzalém řeze rukou Sesáka,

8. Ale vysak slavžiti budeau gemu, aby wěděli rozdíl služby mé, a služby království zemstého.

9. Odtrhl tedy Sesák král Egyptský od Jeruzaléma, pobral poklady domu Hospodinova, a do-

mu králowstvího, a všecky věci s
sebou vzal, y sestry zlate, kteréž byl
vzdal Salomaun,

10. Místo kterýchž nadělal král
mědenný, a dal je knížatům paří-
zovénským, kteréž ostříhalí syné paří-
zové.

11. A když vcházel král do do-
mu hospodinova, přicházeli paří-
zovénský, a brali je, a zase přiná-
šeli je do zbrojnice své.

12. Ale však že se ponížili, od-
vrácen gest od nich hneď hospo-
dinu, aniž sau docela zahlazeni:
poněvadž y w Judsowu nalezeni
sau skutkové dobré.

13. Pojlněn tedy gest král Ro-
boam w Jeruzalémě, a králowal:
ve čtyřidečti pak a sedmém léte
byl, když počal králowati, a sedm-
náct let králowal w Jeruzalémě,
měsíč, kteréž vyvolil Hospodin,
aby vteřil ginečno své tam ze
všech pokolení Izraelských; gne-
no pak matky geho Vlaama Am-
manitštá.

14. Činil pak zlé, a nepráva-
wil v dce svého, aby hledal Hos-
spodina.

15. Skutkové pak Roboamos
wi první y poslední, zapsáni sau
w knihách Semeiáše Proročka, a
Abdo vidaucího, a pilné vyložce-
ni: a hledoval proti sobě Roboam,
a Jeroboam po všecky dny.

16. Y všiul Roboam s otcy
svými, a pochopán gest w městě
Davidově. A králowal Abia syn
geho místo něho.

Rapitola XIII.

Abia král Judsow bogoval s Jeroboamem, a přemohl ho. 21. Měl čtr-
náct žen, a zplodil dvacetce synů,
a sedmdesát dcer.

1. Která osinnáctého krále Jeroboam, králowal Abia nad Judeu.

2. Tři léta králowal w Jeruz-
alémě, a ginečno matky geho Miz-
chaia, dcera Vryelowa z Gabaa: a
byla wélka mezi Abiášsem a Je-
roboamem.

3. A když všel Abia w bog, a
měl velmi bogoviných mužů, a vý-
borných čtyřikrát sto tisíc: Je-
roboam naproti zřídil wogisko, osm
krát sto tisíc mužů, kteréž sami ruz-
ké výborní byli, a k bogum velmi
sylní.

4. Stál tedy Abia na hoře Se-
meron, kterýž byl w Efraim, a
řekl: Slyš Jeřoboaine, y vesse-
ren Izraeli.

5. Zdaliž newjte, že Hospodin
Bůh Izraelský dal království Davi-
dovi nad Izraelem na věky, ge-
nu y synům geho za smíruwu (tr-
vánílnau na jpusob) soli:

6. Y postal Jeřoboam syn
Elabatu, služebník Salomauna
syna Davida: a zprotišil se
pánu svému.

7. Přehromáždění sau k němu
mují neymarněgssi, a synové Bez-
lial: a přemohli proti Roboamos-
wi synu Salomauniowu: Roboam
pak byl blaupý, a sedce bázliwého,
aniž mohl odolati jim.

8. Ulyni tedy vy pravjte, že
mujere odolali království Hospo-
dinovu, kterýž vladne říze sy-
ny Davidovy, a máte lidu veliké
množství, a celara zlatá, ktež
ráž wám zdešel Jeřoboam za bohy.

9. A vyvrhli ste kněží Hospo-
dinovy, syny Aaronovy, a Lewity:
a včinili si sobě kněží, gafko vossi-
čení lidé (ginhch) zemí: kdožkoli
přigde, a posvět rukou svou w beyz-
ku z volu, a w stopcích sedmi, vči-
něn bywá knězem těch, kteréž negau
bohové.

10. Vlášs pak Hospodin, Bůh
jeho, kterého neopouštěme, a kněz
jí přislužují Hospodinu z synů Izrae-
lůvých, a Levjové gřau v táz-
du svém.

11. Zápalné oběti také obětu-
gji Hospodinu na každý den ráno,
a večer, v kádido z vonných vě-
cí vedení pískázaný zákonu způsobené,
a předkládagj se chlebowé na
stole nevčisté, a gest v nás svěcen
zlatý v lampy jeho, aby se vždy-
čky rozsvěcovaly k večeru: nebo
my ostrižáme přikázaný Hospodina
Boha svého, kterého ste vyu-
spili.

12. Protož v vogstu nássem
vůdcem Bůh gest, v knězji jeho,
který traubí v trauby, a znějí
proti vám: synové Izraelští ne-
bogúte proti Hospodinu Bohu
otec svých, nebo není vám vži-
tečné.

13. Když on ty věcy níluwil,
Jeroboam pozadu strogil (položit)
zálohy. A když proti nepřátelem
stál, newědaucýho Jídu svým
vogstem obklíčoval.

14. V ohledna se Jídu vzděl,
že našílává bog po předu, v po zadu,
v vodě k Hospodinu: a knězji po-
čali traubiti v trauby.

15. V rostekni muži Jíduští zkří-
žili: a hle když oni kříčeli, přestras-
sil Bůh Jeroboama, v všechno Iz-
rael, který stál proti Abíášovi
a Jíduovi.

16. V vtekli synové Izraelští
před Jíduau: a dal ge Bůh v tu-
ku gegich.

17. Porazyl tedy ge Abia,
a lid jeho, ranau velikau: a pa-
dlo raněných z Izraela pětkař sto-
tisíc mužů sylných.

18. V svížení sau synové Iz-
raelští v ten čas, a přenášení
posylání sau synové Jíduovi, pro-
to že daňali v Hospodina Boha
otec svých.

19. Honil pak Abia výkagijc-
ho Jeroboama, a vrazil města jeho
Bethel, a vsy jeho, a Jesana se
vsy jeho, Eftron také a vsy
jeho:

20. Aniž mohl vjece odolati Jez-
roboam ve dnech Abíášových:
kterého ranil Hospodin, a umíral.

21. Protož Abia potvrdil krás-
livostoj svého, pogal manželek
čtrnácte; a zplodil dvacetym
synů, a šestnácte dcer.

22. Ostatkové pak řeči Abíá-
šových, a cest, v skutku jeho, se-
psáni sau velmi pilně v knize Adda
Protoka.

Rapitola XIV.

Kralování Ázeho a zkušení modlák-
ství. 9. Téhož válka, v vjece světla
naukujny.

1. Úsmul pak Abia s otcy svý-
mi, a pochowali geg v
městě Dawídově: A kraloval Áza
syn jeho místo něho, v gchožto
dnech odpočinula země deset let.

2. Činil pak Áza, což dobré &
láskevné bylo před obličegem Boha
jeho, a podvrátil oltáře cyzýho
náboženství, v výsosti,

3. A zrostotal modly, a háge
podseká:

4. A přikázal Jíduovi, aby ble-
dal Hospodina Boha otců svých, a
činil zákon, v všecka přikázaný:

5. A odgal ze všech měst Jídu-
ských oltáře, v chrámy modlárské,
a kraloval v pokoji.

6. Vyšťáwél také města pe-
vná

woná w Jüdów, nebo po kogný byl, a žádné války za času gcho nez powstaly, že Hospodín dal pokog.

7. Řekl pak Jüdowi : Wystawme města tato, a ohražme zdomu, a upozorníme věžemi, a branami, a zámky, dokudž od bogu pokogné jsou wossecky wécy, protože sice hledali Hospodina Boha církví svých, a dal nám pokog wóz fol. Wyštarweli tedy, a w stavení žádné překážky nebylo.

8. Všel pak Uza w wosseckém nesaucých říší a kopi z Jüdy třikrát sto tisíc: z Benyamina pak párvezníků, a strelců dvě stě osmdesáte tisíc, wosseckni vito muži přesylní.

9. Wyssel pak proti nim žáza Maučenjnu s wosstem svým (magie) desetkrát sto tisíc, a wožů eti sia: a příssel až do Maresa.

10. Uza pak ssel w cestu gemu, a zjedil wosisko k bogu w audoli Seffata, kteréž gell podlé Maresa:

11. A rozhýval Hospodina Boha, a řekl: Hospodine, není v tebe žádny rozdíl, zdaliž w nemnohých pomáháš, čili we mnohých: pomožž nám Hospodine Bože nás: nebo w tobě; a w twém gmenu magice nadégi, příssi sime proti tomuto množství. Hospodine, Bůh nás ty gsy, nechť nepřemáhá proti tobě ēlowěk.

12. Přeškassil tedy Hospodin Maučenjny před Uzau a Jüdan: a veckli Maučenjnoré.

13. A honil ge Uza, a lid, kterýž s ním byl, až do Čerata: a padli Maučenjnoré až do posledního, nebo potřínt sau od Hospodina (ge) bligjicýho, a wosiska gcho bogugjicýho. Wzali tedy laupež že mnohé,

14. A po hubili wossecka města wůkol Čeraty: nebo veliký strach připadl na wossecky: y vzebrali města, a mnohau laupež odnesli.

15. Ale y stáge owcy zkazy wosse, wzali ho wad nesčíslné množství, y wosblaudů: a navrátili se do Jüdovéma.

Kapitola XV.

Azaryášo Prorok předpověděl, že lid Izraelský dlanho bude bez pravé služby Boha, bez kněze a zákona. 8. Pročel Uza gestě vice modlárství každý.

1. Azaryášo pak syn Odedu, když se stal w něm duch Boží,

2. Wyssel wstříč Uzovi, a řekl gemu: Slyssle mine Uzo, y wesfferen Jüdo, a Benyamine: Hospodin s wámi (byl) že ste byli s ním. Budeteli ho hledati, naleznete: pakli opustite geg, opusti wós.

3. Pomlnauť pak množí dnořové w Izraeli bez Boha pravého, a bez kněze včitele, a bez zákona.

4. A když se navráti w aužkosti své k Hospodinu Bohu Izraelstému, a budau ho hledati, naleznauť ho.

5. W tom čase nebude pokog wycházegjicýmu, a wcházegjicýmu, ale strachově odewssad wé wossech obyvateljich zemí:

6. Nebo bogowati bude národ proti národn, a město proti městu, nebo Hospodin zformauti ge wosse ligakau aužkostí.

7. Wy tedy posyláte se, a nechť se neoslabilí ruce wassc: nebo bude mžda za štuce wéss.

8. Což když vlyssil Uza, totiž slava, a protocwi Azaryáše, syna Odedowa Proroka, posylněn gest, a vyplénil modly ze wsi země Jüdské, a z Benyamina, a z měst, kteráž byl wzal, hory Efraim, a po-

pošvětil oltáře Hospodinovou, kteří byl před tím Hospodinowou.

9. A shromáždil všechno Júdu, a Benjamina, a příchozí a nimž z Ephraima, a z Manasse, a z Simeona: nebo mnozí byli k němu větší z Izraele, vzdáuce, že Hospodin Bůh gčho gest o ním.

10. A když přišli do Jeruzálema měsíce četného léta patnáctého, království Izraela,

11. Obětovali Hospodinu v den, z kořisti, a laupeže, kterouž byli přivedeni, všem sedm set, a skopci sedm tisíc.

12. V posel z obyčeje k povzzení smlaurov, aby hledali Hospodina Boha otců svých z celého světa, a z celé dusse své.

13. Když pak, gestižebu někdo, nehledal Hospodina Boha Izraelského, ak vnitř od nevinností až do nevěrnosti, od inuže až do ženy.

14. V příhli Hospodinu blazsem velikým v plášti, a v zvonku trubky, a v znení pozaumu,

15. Všichni kteří byli v Júdstvu s proklínáním: nebo celým sedcem svým přišli, a celou vůlí hledali ho, a nalezli: a dal jim Hospodin odpočinový vůkol.

16. Ale v Maachu matku Izzy krále zasadil z královského důstojenství, protože vdelala v hági modlu Pryápotu: kterouž poselku sesedl a na kusy zdrobito spálil při poziku Cedron.

17. Výsosti pak zanechány saa v Izraeli: ale však srdce Izwo bylo dokonalé po všecky dny geho.

18. A ty věcy, kteréž byl slíbil otec geho, a on, vnesl do domu Hospodinovou, stříbro, a zlato, a nádob rozličný nábytek.

19. Měly pak nebylo až do čtrnáctého páteho léta království Izzy.

Kapitola XVI.

Baaza král Izraelský vydal proti Izovi, který hledal pomoc v Syrském krále. 7. Pročž ho vlastil Prostok Hanany, on pak Prostoka do vězení vydal. 12. Potom vstoupil Izzy.

I. Když pak čtrnáctého sestého království geho, vstoupil Baaza král Izraelský do Júdstva, a zde ohražoval Ráma, aby žádný bezpečné nemohl vystoupiti, a vystoupiti z království Izzy.

2. Vynesl tedy Izzy stříbro a zlato z pokladu domu Hospodinova, a z pokladu království, a poslal k Benadadovi králi Syrskému, kterýž bydlil v Damassku, říka:

3. Smlauwa mezi mnau a tezbau gest, otec také můg, a otec tvůr něči svornost: pro kteroužto věc poslal sem tobě stříbro a zlato, abys zvítězil smlauwu, kterouž máss s Baazau králem Izraelským, včinil, aby on odemne vstoupil.

4. Což zvědělo Benadad poslal knížata svých k městům Izraelským: kteříž dobyli Achyon, a Dan, a Abchaim, a všecky města Neffahali hrázených.

5. Což když všlyssel Baaza, přestal staveti Ráma, a opustil dílo své.

6. Izzy pak král pogal všechno Júdu, a vzali kameny z Ráma, a dřívji, kteréž byl k stavění připravil Baaza, a vystavěl z nich Gabaa, a Masfa.

7. V tom čase přišel Hanany Prostok k Izovi králi Júdstvému, a řekl genu: že sy měl daufaní v králi Syrském, a ne v Hospodinu

dinu Bohu swém, proto wywázlo wogsto Šytstého krále z ruky twé.

8. Zdaliž Ullaučenjnu a Libitz
stých mnohem wjce nebylo, w wo-
zýf a gezdýf, a mnostwoj přij-
lišnem, kteréž, když sy wéřil Hos-
podínu, wydal w ruku twau z:

9. Klebo oči Hospodinowy spa-
ecougi wsecku zemi, a dáwagi sýs-
lu tém, kteříž srdcem dokonalym
wéři w ného. Blázniwé tedy sy
včinil, a pro to od nynějsjho čas-
su proti tobě války powstanau.

10. Ý rozhněwaw se Uza na
Widucého, rozkázal ho do* wažby
wsaditi: nebo wclani se byl rozh-
něwal pro to: a zmordoval z lis-
du w tém času wclmi mnohé.

11. Škuckowé pak Uzy prvnj
ý poslednj, sepsani sau w knize krás-
lù Jüdstýf, a Izraelstýf.

12. Stonal také Uza léta tří-
dcáteho druhého království swé-
ho, bolesti něh přewelikau, a ani
w nemocy swé nichedal Hospodis-
na, ale wjce dausal w lekařství
vinněn.

13. Ý vsnul s orcy swými: a
vmřel leta čtyřicáteho prvnjho
království swého.

14. A pochowali ho w hrobě
geho, kterýž byl wykopal sobě w
městě Dawidowě: a položili ho na
lože geho plné wouných wécy, a
majstři newěstcích, kterež byly apaz
tykářkym vinnějním skladány, a pás-
lit nad njm s nádherností přij-
lišnau.

* Wženi.

Kapitola XVII.

Pobožný Jozaffat králowal nad lidem
Judejím: a byl mocný, bohatý a slá-
vový. 7. Rozrazil všeckle zákona po wsi
Judej zemi, a čimli gine známenie
skoky. 13. Počet knížat v bogownjku
geho.

1. Králowal pak Jozaffat syn
geho mijo něho, a zmoc-
nil se proti Izraelowi.

2. U postavil haufy žoldnéru we
wszech městech Jüdstýf, kteráž
byla ohrazena zdmi. A stráže
zpočádal w zemi Jüdsté, a w mě-
stech Šeffraim, kteráž byl zdoby-
wal Uza otec geho.

3. A byl Hospodin s Jozaffas-
tem, že chodil po cestách Dawida
otce swého prvnjich: a nedavsal w
Baalim,

4. Ale w Boha otce swého, a
chodil w přikázanjích geho, a ne w
dlé hřichů Izraelových.

5. U vtwrdil Hospodin králow-
ství w tuce geho, a dal wessle-
ren Jiuda dary Jozaffatovi: a
včiněna sau genu nescjistná zbo-
ží, a wcliká sláva.

6. A když nabyla srdce geho
sinelosti pro cesty Hospodinowy,
také výsosti a hágé z Judy odgal.

7. Tretjho pak léta království
swého, posal z knížat swých Ben-
haila, a Obdyásse, a Zacharyásse, a
Vlachanaele, a Uličeásse, aby včili
w městech Jüdstýf:

8. A s nimi Lewity, Semiaj-
sse, a Vlachanyásse, a Zabadyásse,
Ašuele také, a Semiramotha, a
Jonathana, a Alonyásse, a Chob-
biásse, a Chabadyásse, Lewity,
a s nimi Elišama, a Joram a
Fněži.

9. Ý včili lid w Jüdstevu, mas-
gice knihu zákona Hospodinowa,
a obcházeli wsecka města Jüdstó,
a včili lid.

10. Protož stal se strach Hospo-
dinu w na wsecku království zemi,
kteréž byly wnikol Jüdstva, aniž
směli bogowati proti Jozaffatovi.

11. Ale v filistynství Jozaffas
tovi dary přinášeli, a clo sříbra.
Arabský také přiváděl dobytky,
skopců sedm tisíc sedm set, a kozlů
toufek.

12. Vzrostl tedy Jozaffat, a
zwlečben gest až na vrchol: a vy-
stavěl v Jüdštu domy na způsob
svého, a města hrazená.

13. A mnohá díla zhotovil v
městech Jüdštých: muži také bogoz-
vinnici, a synové byli v Jeruzalémě,

14. Když tento počet (gest) po-
domjich a čeledjich gednoho království:
V Jüdovi knížata vogšta, Ed-
nas vůdce, a s nimi nejslylněz-
ších mužů tři sta tisíc.

15. Po něm Johanan kníže, a
s ním dvě stě osmdesáte tisíc.

16. Po tom také Amasyáš syn
Zachary, posvěcený Hospodinu, a s
ním dvě stě tisíc mužů synových.

17. Toho následoval synový
bitwám Eliada, a s ním držející
kučiště, a parvěnu dvě stě tisíc.

18. Po tom také Jozabád, a
s nimi sto osmdesáte tisíc horových
vogéků.

19. Ti vlastní byli k ruce krá-
li, kromě giny, které byl posaz-
dil v městech hrazených po všem
Jüdštu.

Kapitola XVIII.

Jozaffat v Achabem ráhl na vognu
proti Syrským, salessui prorocy Achabov-
mi předpovídali vjezd svého. 16. Gemuž
Michaáš rád předpovídal, žeť gest
do vjezdu všazen ale Achab zabít.

1. Byl tedy Jozaffat bohatý a
slavný velmi, a svá-
grovstvím spogil se s Achabem.

2. Vystoupil po letech k němu
do Samarij: k gehožto příjezdě nas-
bil Achab skopců, a volu velmi
mnoho, gemu v lidu, který byl

přísel s ním: a namluvil ho,
aby vystoupil do Rámonth Galad.

3. V řekl Achab král Izrael-
ský k Jozaffatovi králi Jüdštemu:
Pod semnau do Rámonth Galad.
Gemuz on odpověděl: Tak (gsem)
gá (tak gsh) v ty: gato lid twug,
tak v lid můg: a s tebou budeme
v bogu.

4. V řekl Jozaffat králi Iz-
raelskému: Potřeb se, prosím ny-
nj s řečí Hospodinovou.

5. Shromáždil tedy král Izrael-
ský proroků čtyři sta mužů, a řekl
k nim: Vámeli gřti do Rámonth
Galad k bogowání, čili (tak) ne-
chatí: Ale oni řekli: Vstup, a
dá (ge) Bůh v ruku králowu.

6. V řekl Jozaffat: zdali zde
není Proroka Hospodinova, aby
žehom se ho také orázali?

7. V řekl král Izraelský k Joz-
affatovi: Gest muž geden, že
hož se přáti můžeme na vůli Hos-
podinovou: ale gá nenávidím ho,
nebo neprorokuge mi dobré, ale zlé
po všeckem čas: gest pak Michááš
syn Jemla. V řekl Jozaffat: Vle-
mluv králi rám způsobem.

8. Powolal tedy král Izrael-
ský gednoho z komorníků, a řekl
gemu: Žávoleg spěšně Micháá-
še syna Jemlova.

9. Král pak Izraelský, a Joz-
affat král Jüdštý, oba seděli na
trůnu svém, odjni sauce rauchem
královským: seděli pak na placu
podlč brány Samarij, a vlastní
proroci prorokovali před nimi.

10. Sedecyáš pak syn Chanaan-
na vdelal sobě rohy železné, a řekl:
Tyto věcy pravoj Hospodin: tě-
mito zmírati budess Syrii, dokud
nezetí es g.

11. A wſickni prorocy podobně prorokovali, a pravili: Vstup do Rámoth Galaad, a ſtaſtně ſe powede, a dě ge Hospodin w ruku králowu.

12. Posel pak, který byl ſsel aby zavolal Mícheáſſe, řekl gemu: hle ſlova wſech protoků gedeněmi vſty dobré wěcy králi zwěstuj: prosím tedy tebe, aby ſe řeč twá gina nebyla odporná, a abys mluwil ſtaſtné wěcy.

13. Genuž odpowěděl Mícheáſſe: život gest Hospodin, že což ſoli řekne mi Bůh můg, to mluwiti budu.

14. Přiſſel tedy k králi. . Genuž král řekl: Mícheáſſi, mámeli gjeti do Rámoth Galaad k bogowání, čili (tak) nechati? Genuž on odpowěděl: Vſtupte: nebo wſecky wěcy ſtaſtně ſe přihodí, a dáni budou nepřatélé w ruce wasse.

15. Ž řekl král: Opět a opět přisahau zavazugi té, abys mi ne mluwili, než co pravdiwého gest, ve jménu Hospodinovu.

16. Ale on řekl: vſděl ſem wſeho Izraele rozptýleného po horách, jako ovce bez pastýře: Ž řekl Hospodin: nemaj iſto pánů: nechť ſe navrátí ſedenkaždý do domu ſvého w pokogi.

17. Ž řekl král Izraelštý k Jozaſſatovi: Zdaliž ſem neřekl tobě, že tento neprorokuje mi nic dobrého, ale ty wěcy, kteréž zlé gsau?

18. Ale on řekl: Protož ſlyſte ſlovo Hospodinovo: vſděl ſem Hospodina ſedjícího na trůnu ſwém, a wſecko wogſko nebeské přiſozgicý gemu na pravicy, y na lewicy.

19. Ž řekl Hospodin: Kdo oflamá Míchaba krále Izraelštého, aby

wſtaupil a padl w Rámoth Galaad: A když pravil geden tímto způsobem, a druhý gínym:

20. Wyſſel duh, a stál před Hospodinem, a řekl: Gá oflamám ho. Genuž Hospodin řekl: w čem oflamáſſe.

21. Ale on odpowěděl: wygdu, a budu duh lživý w vſech wſech protoků geho. Ž řekl Hospodin: oflamáſſe, a přemůžes: † wygdiž a včin tak.

22. Klynj tedy, hle Hospodin dal duha lži w vſta wſech protoků twých, a Hospodin mluwil o tobie zlé wěcy.

23. Přiſtaupil pak Sedecyáſſe syn Chanaana, a vdečil Mícheáſſe w lince, a řekl: Kterau cestau přeſſel duh Hospodinu w odemne, aby mluwili tobě?

24. Ž řekl Mícheáſſe: Ty ſam vztíſſe w ten den, když wegdeſs ſe komory do komory, abys ſe ſtryl.

25. Přikázal pak král Izraelštý, řka: wezměte Mícheáſſe, a wedle ho k Ammonovi knížeti města, a k Joafovi synu Amlechovi.

26. A díte: Tyto wěcy praví král: wſadte tohoto do žaláče, a děwegte gemu ſleba malíčko, a wody malíčko, dokudž ſe nenawrásťi w pokogi.

27. Ž řekl Mícheáſſe: Gelfliže ſe navrátíſſe w pokogi, nemluwili Hospodin we mně. A řekl: ſlyſte wſickni lidé.

28. Protož wſtaupil král Izraelštý, a Jozaſſat král Júdštý do Rámoth Galaad.

29. Ž řekl král Izraelštý k Jozaſſatovi: Žménjm oděw, a tak půgdu k bitvě, ty pak oblec ſe w raus

raucha swá. A změnšw král Izraelstý oděw, příssel do boge.

30. Král pak Syrský byl přikázal wôdcum geždců swých, řka: Nebozgúte proti neyinenššimu, aneb proti neydétsšimu, než proti samémú králi Izraelstému.

31. Protož když widěli knížata geždců Jozaffata, řekli: král Izraelstý gest tento. V obklíčili geg bogugjce: ale on wolah k Hospodinu, a pomohl gemu, a odvratil je od něho.

32. Nebo když vzceli wôdcové gizdných, že není král Izraelstý, nechali ho.

33. Přihodilo se pak, že geden z lidu stělu na negisto wystřelil, a ranil krále Izraelstého mezy sijí a plecemi, ale on wozkowi swému řekl: obrat ruku swau, a wywed mne z wogsta, nebo sem raněn.

34. A dokonala se bitwa w ten den, pak Izraelstý stál na wozce svém proti Syrským až do vechera, a vmrčel, když zapadlo slunce.

+ Wiz III. Reg. XXII, 23.

Kapitola XIX.

Jozaffat byl od Protopka Jehu potrestán, že zlému dal pomoc. 5. Vstanovil saudce nad lidem. 8. Tež kněz, a Lewity, aby lid včili.

1. Mawrátil se pak Jozaffat král Jüdský do domu vého počogné do Jeruzaléma.

2. Gemuž wstříč wyszel Jehu syn Hanany Widaucý, a řekl k nemu: Bezbožnému dáváss pomoc, a tém, kteříž nenávidí Hospodina přátelstvím se spougeš, a proto žalaužil sy syce hněwu Hospodinowu:

3. Ale dobrí sluckové nalezeni sau na tobě, proto že sy odgal háze z země Jüdské, a připravil sy

stocene swé, aby hledal Hospodina Boha otců swých.

4. Bydlil tedy Jozaffat w Jeruzalémě: a opět wyszel k lidu od Bersabee až do hory Efraim, a navrátil se k Hospodinu Bohu otců gegich.

5. V stanovil saudce země we wšech městech Jüdských brazených na gedenkaždém místě,

6. A přikazuje saudcům, řekl: wizec, co činje, nebo neprawozugete saudu lidstvého, ale Hospodinowa: a cožkoli sauditi budete, na wás se obráť,

7. Budíž bázeň Hospodinowa s wámi, a s pilnosti wossecky wécy číste: nebo není v Hospodina Božího naseho neprawosti, ani příejmání osob, ani žádosti darů.

8. V Jeruzalémě také vstanovil Jozaffat Lewity, a kněží, a knížata čeleďi z Izraeli, aby saud a při Hospodinowu sandili obyvatelům geho.

9. A přikázal gím, řka: takto budete činiti w bázni Hospodinowé wérné, a stocem dokonalým.

10. Wselikau rozeprá, kteráž při gde k wám, bratří wassijch, kteříž bydlí w městech swých, mezy přibuzenstvím a přibuzenstvím, kdežkoli otázka gest o zákonu, o přikázání, o obyčejích posvátných, o spravedlnějších: vlezte gím, aby nezhřešili proti Hospodinu, a aby nepříssel hněw na wás, a na bratry wasse: tak tedy činje nezhřešit.

11. Amaryáss pak kněz, a blíslup wáss, w těch wécech, kteréž k Bohu přistoupí, představwen busde: Šabadyáss pak syn Ismaehelu, kteříž gest wûdce w domu

Jú-

Júdowé, bude nad těmi díly, kteří
tá královstvímu autoru přislíbili: a
máte mistry Lekceři před sebou,
posylítež se, a činěte plně, a bu-
de Hospodin s vám v dobrých
věcech.

Rapitola XX.

Velká Moabských, a Ammonských
proti Jozaffatovi: 22. výčet svých
pod nimi. 35. Jozaffat stovarysli
k s Ochozyssem, kterán gest od Boha.

1. Po těch věcech shromáždili
se synové Klaob, a synové
Ummion, a s nimi (některí) od
Ammonských, k Jozaffatovi, aby
bogowali proti němu.

2. Y přišli poslouhé, a oznámis-
li Jozaffatovi, člauce: Přichází
proti tobě množství veliké z těch
míst, kteráž za močem gšau, a z
Sýrie, a hle stoji v Asasorbas-
mar, genž gest Engaddy.

3. Jozaffat pak bázni přestras-
šený celého se oddal k prošení Hos-
podina, a vyhlásyl půst v osení
Júdovi.

4. Y shromáždil se Júdas k
prošení Hospodina: ale y všickni
z iněj svých přišli k prošení ho.

5. A když stál Jozaffat v pro-
střed shromáždění Júdského a Je-
ruzálemského, v domu Hospodinov-
u před synčí noraou,

6. Řekl: Hospodine Bože otcu
naší, ty sy Bůh na nebi, a pa-
nugess nad všechni královstvími
národů, v ruce tvé gest syla y
moc, aniž kdo může tobě odolati.

7. Ždaliž ty Bože nás nezmor-
dovat sy všech obyvatelů země
této před lidem svým Izraelským,
a dal sy gisemenu Abrahama pře-
tele svého na věky:

8. Y bydlili v něj, a vystavěli v něj
Swatyni gménou tvému, člauce:

9. Gestliže připadnau na nás
zlé věcy, meč saudu, mor, a hlad,
budeme státi před domem tímto,
před obličejem tvým, v kterémž
vzýváno gest jméno tvé: a vez-
lati budeme k tobě v zármutcích
svých, a vyslyšíš, y urývobodíš.

10. Klynj tedy hle synové Ums-
men, a Klaob, a hora Seir, kte-
ře něž sy nedopustil Izraelovi,
aby přessli, když vycházeli z Egyp-
ta, ale vhnuli se od nich, a nezmors-
dowali gich:

11. Na odpot činj, a vyslugj
vývrcy nás z vládatelství, které sy
dal nám.

12. Bože nás tedyliž nebudess
gich sanditi: V nás zagiště nenj
tak veliká syla, abychom mohli ro-
muto množství odolati, kteráž při-
padá na nás. Ale poněvadž ne-
vijme, cobychom činiti měli, colis-
ko ostatního máme, abychom oči
své obrátili k tobě.

13. Wesskeren pak Júda stál
před Hospodinem, s malíckými, a
manželkami, a dětmi svými.

14. Byl pak Jahaziel syn žas-
charyéss, syna Banaiásse, syna Jes-
hyele, syna Nachanyássowa, Le-
vita z synů Asaffových, nad kte-
rýmž stal se duch Hospodinu v
prostřed zástupu,

15. A řekl: Pozorujte wesske-
ren Júdo, y kteříž bydlíte v Jeruz-
alemě a ty králi Jozaffate: Tyto
věcy praví Hospodin vám: kles-
bogte se, aniž se lefegte tohoto
množství: neboť nenj vás bog,
ale Božj.

16. Žeytra zstaupíte proti nim:
nebo vstaupí po stráni gménem
Sys, a naleznete ge na vrchu pos-
roka, kterýž gest proti pařsti Je-
zueci.

17. Učebudete wę, kteříž se buďte potýkat, ale koliko daufánské stúgte, a vztělte pomoc Hos spodinowu nad wámi, o Júdo a Jeruzalémě: nechte se, ani se stras húgte: zeytra wygdete proti nim, a Hospodin bude s wámi.

18. Jozaffat tedy, a Júda, y wsični obyvatelé Jeruzalémství, padli na twář na zemi před Hos spodinem, a klaněli se genu.

19. Lewjtoré pak z synů Baath, a z synů Bóre, chwálili Hosподina Boha Izraelského hlasem velikým, na wysost.

20. A když ráno vstali, wyssi po pausstí Chcne: a když sli, kde Jozaffat v prostřed gich, řekl: Poslyšte mne muži Júdsskij, y wissčni obyvatelé Jeruzalémství: wětete w Hospodina Boha swého, a bezpečně budete: wětce Protokùm geho, a wsecky wécy powiedau se sfině.

21. Y dal radu Isdu, a vstanovil zpěváky Hospodinowy, aby chwálili ho w haufach swých, a předcházeli wogsto, a hlasem gednosworným prawili: Chwalte Hos spodina, nebo na wéky milostdenství geho.

22. A když počali chwály zpívati, obrátil Hospodin zálohy gegich na ně samé, synů totižto Ammon, a Moab, a hory Seir, kteříž byli wyssi, aby bogowali proti Júdovi, y žbiti ſau.

23. Učbo synové Ammon a Moab porvali proti obyvatelům hory Seir, aby pobili a zahladili ge: a když to ſtukem dokonali, také sami proti sobě obrátiſſe ſe, wespolek ſe ranivſſe padli.

24. Júda pak když přiſſel k

stáži, kteříž patří k paussti, vzečl daleko wsecku fraginu ſiroce plzau mrtwých těl, a že žádného nepozůstewá, kdo by byl mohl ſintit výjti.

25. Přiſſel tedy Jozaffat, a wſecken lid s njm, k rozebrání laupes ži z mrtwých: a nalezli mezi mrtwými těly rozličný nabytek, rauscha také a nádoby předrahé, a rozebráli, takže wſech wécy některi nemohli, ani za tři dni odnositi laupes peče pro vclifost ſouisti.

26. Dne pak čtvrtého shrsmázdili ſe w audoli Požehnání: neb poněvádž tam byli dobrořečili Hospodinu, nazvali místo to audoli Požehnání až do dneſſního dne.

27. Y navrátil ſe wſecký muž Júdský, y obyvatelé Jeruzalémství, a Jozaffat před nimi, do Jeruzaléma s radostí velikou, protože dal gím Hospodin radost z nepřátel gegich.

28. Y wessli do Jeruzaléma s žaltáři, a rtaubami do domu Hos spodinowa.

29. Připadl pak strach Hospodinu na wſecka králowství zemí, když vſyſſeli, že bogowal Hospodin proti nepřátelům Izraelským.

30. Y odpočinulo králowství Jozaffatovo, a dal genu Bůh pokog wůkol.

31. Králowal tedy Jozaffat nad Júdau, a byl ve říidcy pět let, když počal králowati: dwadceci pak a pět let králowal w Jeruzalémě, a jméno matky geho Azuba dcera Selahy.

32. A chodil po cestě otce ſtěho Azy, aniž ſe vchýlil od nj, čině ſte,

Které věcy lzezné byly před Hospodinem.

33. Ale wssak wýsosti neodgat, a gestě Isá nebyl obtátil srdece svého k Hospodinu Bohu otců svých.

34. Ostatkové pak sluky Jozaffatových prvních v posledních, když se sám i s Jezukem synem Hanany, kteréž vložil do knih knásu Izraelských.

35. Po těch věcech Jozaffat král Júdský wssel v přátelství s Ohozyášsem králem Izraelským, kdyžto slukové byli nebezpečnější.

36. A aučasten byl, aby dělali lodí, kteréž byly do Charsys: a nadělali množství lodí v Asyongabu.

37. Prorokoval pak Elišet, syn Dodau z Maresa k Jozaffatovi, řka: že sy měl smrť svou s Ohozyášsem, porazyl Hospodin díla tvá, a ztracený byl lodi, aniž mohly jít do Charsys.

Kapitola XXI.

Smrt Jozaffatova, vkrutnosti, výginí hřichové Joramovi: 8. Válka s Edomskými. 18. Nemoc v smrt geho.

1. **N**ásul pak Jozaffat s otcy svými, a pochován gesto nimi v městě Dawídově: a králowal Joram syn geho místo něho.

2. Když měl bratr syny Jozaffatovy, Azaryáše, a Jabyela, a Zacharyáše, a Alzaryáše, a Eliáše, a Saffaryáše. Všichni ti synové Jozaffata krále Júdského.

3. A dal gím otec gegich mnohem dary stříbra a zlata a platy s městy přeprováděny v Júdštu: království pak dal Joramovi, protože byl prvorodený.

4. Powstał tedy Joram na království otce svého: a když se vzdálil, zmordował wszelky bratr swé mečem, a některé z knížat Izraelských.

5. Ve třicátém dvanáctém byl Joram, když počal královati: a osm let králowal v Jeruzalémě.

6. A chodil po cestách králu Izraelských, gáko byl činil dům Achabu: nebo dcera Achabova byla manželka geho, a činil zlé před obličejem Hospodinowým.

7. Když pak Hospodin zahleděl domu Dawídovu pro sinlavu, když byl včinil s ním: a že byl slabik, že dá gemu svéjí, v synům geho po wseliký čas.

8. V těch dnech zprotivil se Edom, aby nebyl poddán Júdovit, a vstanovil sobě krále.

9. A když přesel Joram s knížaty svými, v sevšemi gjzdnými, když byli s ním, vstal v noci a porazyl Edoma, když geg byl obklíčil, v wscely vůdce gjzdných geho,

10. Ale wssak zprotivil se Edom, aby nebyl pod panováním Júdovým až do tohoto dne: toho času v Libně odstoupila, aby nebyla pod rukou geho. Když byl opuštěl Hospodina Boha otců svých.

11. Na to výsostí zdělal v městech Júdských, a včinil, aby smilnili obyvatelé Jeruzalémství, a přestaupil Júda.

12. Prineseno pak gesto gemy psaní od Eliáše Proroka, v němž psáno bylo: Tyto věcy právě Hospodin Bůh Dawida otce tvého: poněvadž sy nechodil po cestách Jozaffata otce svého, a po cesích Azy krále Júdského,

13. Ale chodil sy po cestě křáz
lù Izraelštých, a včinil sy aby smlz-
nil Jüda, a obyvatelé Jeruzalém-
ské, následovat smlžtu domu
Ahabova, nad to y bratrj swé,
dum orce swého, lepší než ty gsy,
zabil sy,

14. Hle Hospodin bjeti tebe bu-
de rana wclikan, s lidem twým,
y syny, y manželkami twými, y
wším statkem twým.

15. Ty pak nemocen budess nez-
horssi nemocý bricha swého, dokud
newygdau střewa twá pomalu na
gedenkaždý den.

16. Wzbudil tedy Hospodin
proti Joramovi ducha filistýn-
ských, a Arabských, kterýž gsa
spolumezugjcy s Mautenjny,

17. Y wstaupili do země Juds-
ské, a pohubili gi, a rozebrali wšes-
cken starck, kterýž nalezen gest w
domu království, nad to y syny
geho, y manželky: ani nezustalo
gemu syna, krom Joachaza, kterýž
byl neymladší.

18. A nad ty wšecky wécy rás-
nil geg Hospodin nemocý bricha
nezhogitedlnau.

19. A když den po dni ssel, a
casu chwyle obcházely, dwai: let
naplněn gest okřslet: a tak dlaus
hym neduhem ztráwen gsa, tak že
wykýdal také střewa swá, neduhu
spolu y života pozbyl. Y vrnél w
nemoci nezhorssi, a nevčinil gemu
lid pohřbu wedlé obyčeje pálení,
gako byl včinil předkum geho.

20. Me třidceti dwau letech
byl, když počal králowati, a osm
let králowal w Jeruzalémě. A
chodil neprýnie, a pochowali geg
w městě Davidowě: ale třesek ne
w hrobě králu.

* Moč.

Kapitola XXII.

Kralowání Ochozyájovo, 8. pomísta
Boží nad ním, v domě Ahabowym.
10. Vrchnost Achalie.

1. Stanowili pak obyvatelé
Jeruzalémstj Ochozyásse
syna geho neymladšího, králem mís-
to něho: nebo wšecky starší, kte-
říž před njm byli, pobili lotíj Zirabz-
ský, kteříž byli připadli do leženj:
y králowal Ochozyáss syn Joram
ma krále Judskeho.

2. Me čtyřiceti dwau letech
byl Ochozyáš, když králowati po-
čal, a geden rok králowal w Je-
ruzalémě, a gméno matky Achaz-
lia dcera Anny.

3. Alle y on chodil po cestách
domu Ahabova: nebo matka ge-
ho dohnala ho, aby bezbožně činil.

4. Činil tedy zlé před obliècem
Hospodinowým, gako dům Achaz-
bu w: nebo oni byli geho rádcové
po smrti orce geho, k zahynutí geho.

5. Y chodil w radách gegich.
A táhl s Joramem synem Achaba
krále Izraelskeho, na wognu proti
Sazarowi králi Syrskému do Kaz-
moh Galcad: y ranili Syrskij Joramia.

6. Kterýž navrátil se, aby se
hogil w Jezrahel: nebo byl mnohé
rány wozal w svrchu řečeném potý-
kánj. Protož Ochozyáss syn Joram
král Judskej, zstaupil, aby
navštíjwil Joramia syna Achabov-
wa w Jezrahel stonajícího.

7. Ktbo wule Boží byla proti
Ochozyássovi, aby příssel k Joramovi:
a když příssel, a vycházel
s njm proti Ichu synu Lamfi, kte-
réhož pomazal Hospodin, aby zas-
bladil dum Achabu.

8. Když tedy wyvracowa Je-
P P blu

hu dům Achabuvu, nalezl knížata Judsá, a syny bratrů Ochozyássowých, kteříž slaužili gemu, a zmordovali ge.

9. Samého také Ochozyássu hledal, když byl hledal Hospodina celým světem svým. Aniž byla výše gáka naděje, aby kdo králowal z kmene Ochozyássova.

10. Poněvadž Athalia matka jeho, vídala, že vnitel syn gegi, vznikala, a zmordovala všeckem rod králestvý domu Joramova.

11. Josabek pak dcera králová vzdala Joasa syna Ochozyássu, a vkradla geg z prostředku synů královnství, když mordování byli: a schovala geg o chůvavu jeho v kojnici, kdež lůžka byla: Josabek pak, kteráž ho byla stryla, byla dcera krále Jorama, manželka Jojady biskupa, sestra Ochozyássova, a proto Athalia nezabilo ho.

12. Byl tedy s nimi v domu Božím strýc říšť let, v nichžto králowala Athalia na zemi.

Rapitola XXIII.

Králování Joasova. 12. Smrt Athalie. 13. Obnovení služby Boží, a zkažení modlárství.

1. Která pak sedmého posylného gsa Jojada pogal senjsky, totiž Azaryássu syna Jeroham, a Isinahele syna Johanan, Azaryássu také syna Obéd, a Naasýássu syna Adaiássova, a Eliássat syna Zecharia: a všel s nimi v smluvou.

2. Kteríž obcházegjce Judu, shromáždili Lewity ze všech měst Judsých, a knížata čeledi Izraelských, a přišli do Jeruzaléma.

3. Vesslo tedy všecko množství v smluvou v domu Hospodinovu s králem: a řekl k nim Jojada: Hlc syn králu bude královati, gakž mluvil Hospodin o synech Davidových.

4. Tato gest tedy řec, kterouž včinje:

5. Třetí díl was, kteříž přichází zegi k sobotě, kněži, a Lewitů, a vrátných, budec v branách: třetí pak díl v domu královu: a třetí v brány, kteráž slouje žákladu: všecken pak ostaran obecný lid nejčestněst v sýncích domu Hospodinovu.

6. Aniž kdo giný vcházeg do domu Hospodinovu gedine kněži, a z Lewitů, kteříž přisluhují: nitoliko až wegdu, nebo posvěcení sau: a všecken ostaran obecný lid obecný až oštěhá stráži Hospodinových.

7. Lewitové pak až obklíčí krále magice gedenkaždý svau zbraň: (a gestliže někdo giný wegde do chrámu, až gest zabít) a až gsau s králem a vcházegjcem, a vycházegjcem.

8. Včinili tedy Lewitové, a všecken Juda wedlé všech věcy, kteříž byl přikázel Jojada biskup: a pogali gedenkaždý muže, kteříž pod nimi byli, a přicházeli wedlé počádku sobory, s temi, kteříž byli vyplnili soboru, a vychászeli měli. Poněvadž Jojada biskup nebyl dopustil odgíti haufum, kteříž se na gedenkaždý ryhoden střdati obyčeg měli.

9. Ý dal Jojada kněz senjskum kopj, a páwezy, a řícty krále Davidovi, kteříž byl posvětil v domu Hospodinovu.

10. A vstanovil všecken lid držících meče, od pravé strany chrámu,

chrámu, až do strany chrámu lewej, před oltářem, a chrámem okolo krále.

11. Uwywiedli syna Králowa, i wstawili nań korunu, a swędeczki, a dali w ruku geho žałon, aby držel, a ustanowili geg králem: pomazal také ho Jojada biskup, a synowé geho: a žádali mu (dobrého) a řekli: žiw bud král.

12. Což když uslyssela Achalia, blas cotížto běžících a chwálících krále, wessla k lidu do chrámu Hospodinova.

13. A když wsděla Krále siosejčho na stupni, kudy se wchází, a knížata, a hauzy okolo něho, u wsečen lid země radující se, a zwucícy na rtauby, a rozlícenými nástrogi hudebnými zpívající, a blas chwálících, rozhbla rauda svá, a řekla: Aučladowé! aučladowé!

14. Wyssed pak Jojada biskup, k senjům, a knížatům wogsta, řekl jim: wywiedte gi wen z obrad chrámových, a ač voně zabita gest mečem. A přikázal kněz, aby nebyla zabita w domu Hospodinovu.

15. Uwozili na sfigi gegi ruce: a když wessla do brány konšelé domu Králova, zabili gi tam.

16. Včinil pak Jojada směrnu mezi sebou, a wssim lidem u králem, aby byl lid Hospodinuv.

17. Protož wssel wesseren lid do domu Baal, a zkazyli geg: a okáče, a obrazy geho zrostorali: Mathana také kněze Baalova zabil před oltářem.

18. Ustanowil pak Jojada anciendníky w domu Hospodinovu pod rukama kněží a Lewjtu, kteří

rozdělil Dawid w domu Hospodinovu: aby obecwali zápalné oběti Hospodinu, gakož psáno gest w zákoně Kllogžissowě, w radosci, a w pjsnij, wedle nařízenj Dawida.

19. Ustanowil také wtatré w branách domu Hospodinovce, aby newcházel do něho nečistý we wsi liké věcy.

20. A pogal setnijy, a neysyl něgssi muže, a knížata lidu, u wesseren lid obecný země, a včinili, aby zstaupil král z domu Hospodinova, a wssel strze proštědce brány swrchň do domu královstěho, a posadili ho na trůnu Králowstěm.

21. Uweselil se wesseren lid země, a město se vpočogilo: Achasia pak zabita gest mečem.

Kapitola XXIV.

Opravenj chrámu od Jeasa. 14. Smrt Jojadowa. 17. Mlodářství, 21. a vkrutnost Jojowa, 23. válka proti němu, 25. u jme gest.

1. **W** sedmi letech byl Joas, když královati počal: a čtyřiceti let kráoval w Jeruzalem: gmeňo matky geho Sebia z Bersabee.

2. Učinil, což dobrého gest před Hospodinem po wsečy dny Jojady kněze.

3. Wzal pak gemu Jojada manželky dwě, z nichžto zplodil syň u dcery.

4. Po čterechždro wčezech zhjibilo se Joasovi, aby opravil dům Hospodinuv.

5. Ushromáždil kněží, u Levity, a řekl jim: Vyjděte do měst Judsých, a zberete ze wsscho Izraela penje na opravu starově domu

domu Boha wasseho, na gedenka: ždý rok, a spěšně to včině. Když wjrowé pak činili (10) nedbánlivě.

6. Ž povolal král Jojady kníže žete, a řekl jemu: proč sy neměl péče, aby s přinutil Levjet, aby wnesli z Jídy a z Jeruzaléma penize, kteréž vloženy jsou od Ulogžijské služebníké Hospodinové, aby wneslo ge wsecko množství Izraelské do Stáku svědecího?

7. Kdebo Achalia nevbezbožnější, a synové gegi, zkrázyli dům Boží; a ze všech věcí, kteréž posvěceny byly w chrámu Hospodinovu, ozdobili chrám Baalii.

8. Přikázal tedy král, a vdelal truhlu: a postavili ji podle brány domu Hospodinovu zevnitř.

9. Ž ohlášeno gesto w Jíduštu, a Jeruzalémě, aby přinesli gedenkaždý plat Hospodinu, kterýž vložil Ulogžijské služebníké Boží na všechno Izraeli na pašti.

10. Ž weselila se wsecka knížata, a weskeren lid: a všecky snesli do truhly Hospodinovy, a meztali, tak že se naplnila.

11. A když čas byl, aby přinesli truhlu před krále říze ruce Levjetu (nebo vzdělímnoho peněz) vraházel písar králu, a kterého první kněz byl vstanovil: Ž vyšpovávali penize, kteréž byly w truhle: truhlu pak zase pimásseli na místo gegi: a tak činili na každý den, a shromážděny jsou nesčitelné penize.

12. Kteréž dali král a Jojada tem, kteréž byli nad dílem domu Hospodinovou: ale oni nاجinali záne kamenisky, a remeslyky gedenkohrázdého díla, aby opravili dům

Hospodinu: Kowáře také železa y médi, aby, což padati počalo, pozdržitno bylo.

13. Ž dělali ti, kteréž pracovali plně, a zadílávala se díla w stěnách říze ruce gegich, a přivedli dům Hospodinu w stav prvnější, a včinili, aby pevně stál.

14. A když dokonali wsecka díla, přinesli před krále a Jojadu ostatní díl peněz: z kteréhož vdelány jsou nádoby chrámovy k službě, a k zapalným obětem, ssaly také, y giné nádoby zlaté a stříbrné: a obětované byly oběti žápalné w donu Hospodinovu všawičné po všechny dny Jojadowy.

15. Ústřídal se pak Jojada plný dnů, a vnitř, když byl ve stu třiceti letech.

16. Ž pochovali ho w městě Dawidowě s králi, protože včinil dobré s Izraelem, y s domem jeho.

17. Když pak vnitř Jojada, wesili knížata Jídušká, a klaněli se králi, kterýž obměkčen gsa službami gegich, povolil jim.

18. Ž opustili chrám Hospodinu Boha otců svých, a slavili hégum, a rytmáni, a stal se hněv proti Jídušovi, a Jeruzalémovi proti hřich.

19. Ž posylal jim Profofy, aby se navrátili k Hospodinu: kterýchž osvědčujících oni necháeli vlysseti.

20. Duch tedy Boží * oblékl žacharyásse syna Jojady kněze, y stal před obličejem lidu, a řekl jim: Tyto věci právě Hospodin Bůh: Proč přestupujete přikázání Hospodinovo, což wám neprozpegez a opustili ste Hospodina, aby opustil wás:

21. Kteríž shromáždilosse se proti němu, hčeli kamením wedle rozhodnutí králowa v syně domu Hospodinová.

22. A nerozpomenul se Joas král na milosrdenství, kteréž byl věnil Joasada otec geho s ním, ale zabil syna geho. Kterýžto když vrníval, řekl: Nechť pohledy Hospodin, a vyhledává.

23. A když vyšel rok, vstoupilo proti němu vogsto Syrské: a přišlo do Jihstva a do Jeruzaléma, a zmordovalo všecká knížata lidu, a všecku laupěž poslali králi do Damasku.

24. A gisťe když přišel velmi malý počet Syrských, dal Hospodin v ruce gegich nesčítaně množství, proto že opustili Hospodina Boha otců svých: proto Joasovi také hanebné činili saudy.

25. A odšedisse nechali ho v nemocích velikých: postali pak proti němu služebníci geho k u posmíte krve syna Joasady kněze, a zabili geg na lůžku geho, a vnitřel: a pochowali geg v městě Dawidově, ale ne v hrobách královských.

26. Ani kladly pak činili genu, Jozabád syn Seminaath Ammanyské, a Jozabád syn Semaryth Moabitské.

27. Synové pak geho, a summa peněz, kteráž sebrána byla za (království) geho, a opravena do mu Božího, ty věcy sepsány sau písněgi v knize králu: králowal pak Amazyáš syn geho místo něho.

* Vzbudil.

Rapitola XXV.

Království Amazyášovo, 11. vječí, slvo nad Idumeglymi, 14. modlárství, 17. válka s Izraelem, 22. přemožení, 27. v smrt geho.

1. **V** pětmečtma letech byl Amazyáš, když královati počal, a devětmečtma let králowal v Jeruzalémě. Směno matky geho Joasana z Jeruzaléma.

2. Y činil dobré před obličeji Hospodinovým: ale vossak ne srdcem dokonalým.

3. A když víděl, že vpevněno gest království geho, zmordoval služebníky, kteríž byli zabili krále otce geho,

4. Ale synů gegich nezabil, gasek pšeno gest v knize zákona Mojsíjsova, kdežto přikázal Hospodin, řka: Lzebudi mordování otcové za syny, ani synové za otce své: ale gedenkaždý v svém hříchu vnitře.

5. Shromáždil tedy Amazyáš Jídu, a vstanovil ge po čeledech, y tisýcničky, y seničky, v celém Jízdomi, a Benyaminovi: a sečel od dvacáti let (a) veysse, a halezl čífráte sto tisíc mladých mužů, kteřížby vycházeli k bitvě, a dřželi kopí, a pavézu.

6. Ze mzdý také nagal z Izraele sto tisíc silných, že sta centnérů stěbra.

7. Přišel pak člověk Boží k nemu, a řekl: O králi nechť nevychází s tebou vogsto Izraelsté: nebo není Hospodin s Izraelem, a sevšem syny Efraimovými:

8. Čestliže pak domnjujáš se, že na sýle vogsta bogové záležejí, věni Bůh, abys byl přemožen od nepřátele: neboť Boží (wěc) gest pomáhati, a na vtíkanj obratiti.

9. Y řekl Amazyáš k člověku Božímu: Co tedy se stane se stem centnérů, které sem dal vogás kum Izraelstým? Y odpověděl ges

mu člověk Boží: Vlát Hospodin, od kudby robé dátí mohl nad ty mnohem výje.

10. Oddělil tedy Amazyáš wogsto, který bylo přislo k němu z Efraima, aby se navrátilo na místo své: ale oni na Jídu násramně se rozhněvavosce, navrátili se do Fraginy své.

11. Amazyáš pak dařilníkem wytredil lid svůj, a odsel do až dolj solnatého, a porazil synu Seir deset tisíc.

12. A gňých deset tisíc mužů zgimali synové Jídušské, a přivedli na příkře místo gdení stály, a zházeli ge z vrchu dolu, kteříž všickni zrozráželi se.

13. Ale to wogsto, který byl Amazyáš zase odeslal, aby s ním nešlo k bitvě, vtrhlo do měst Jídušských, od Samarij až do Berhoron, a zmordovali tři tisíce, pobrali laupež velikou.

14. Amazyáš pak po porážce Jídušských, a přinesení bohů synu Seir, vстановil ge sobě za bohů, a klaněl se jim, a jim zapaloval zápal.

15. Pro kretanžto věc rozhněwaw se Hospodin na Amazyáše, poslal k němu Proroka, kterýžby gemu řekl: Proč sy se klaněl bohům, kteříž newyswobodili lidu svého z ruky tvé?

16. A když on ty věcy mluwil, odpověděl gemu: Čdaliž sy rádce království: přestaň, ať nezabigi tebe. A odcházege Prorok řekl: věím, že myslí Bůh zabiti tebe, že sy včinil to zlé, a nad to nepořechl sy rády mé.

17. Protož Amazyáš král Jídušský, wsed w radu nejhorské, pos

slal k Joasovi synu Joachaza syna Iehu, králi Izraelství, i každej, pohledme na sebe wespolek.

18. Ale on odeslal posly, i každej Bodlák, kterýž gest na Libanu, poslal k cedu Libanskému, i každej deg dceru svou synu mérou za manželku: a hle zwijata, kteráž byla w lese Libanském, přesla, a poslala bodlák.

19. Řekl sy: porazyl sem Edom, a protož pozdroshuge se sedce tvé w psychu: sed w domě svém, proč zlé proti sobě popauzýs, abys padl y ty y Jída s rebau?

20. Kechtel poslechnuti Amazyáše, protože wule hospodinova byla, aby byl wydán w tuce nepáatel pro bohy Edomské.

21. Wstaupil tedy Joas král Izraelský, a pohlceli sobě w oči: Amazyáš pak král Jídušský byl w Berhames Jíduowé:

22. Y padl Jída před Izraelem, a vtekli do přibycí svých.

23. Amazyáše pak krále Jídušského, syna Joasa, syna Joachaza žova, gal Joas král Izraelský w Berhames, a přivedl do Jeruzaléma: a zkazyl žed geho od brázny Efraim, až k bráne vhlubu na čtyři sta loků.

24. Wsecko také zlato, a stříbro, y wsecky nádoby, kterýž byl nalezl w domě Božím, a v Obededoma, w pokladích také domu králowstvího, také y syny jastavenským, zase přivedl do Samarij.

25. Žiwo pak byl Amazyáš syn Joasu krále Jídušského, když vznícel Joas syn Joachazu krále Izraelského, patnácte let.

26. Ostatkové pak řečí Amazyášových, prvních y posledních sepsac

sepsani sain w knize králu Jüdských
a Izraelských.

27. Kterýžto když odstoupil od
hospodina, včinili proti němu zá-
lohy w Jeruzalémě. A když
vekl do Lachys, poslali, a zabili
ho tam.

28. A přinesse na konjich, po-
chowali geg s orcy gcho w městě
Davidově.

Rapitola XXVI.

Ováss králowal, a nad nepráctely
wjetzyl. 9. Stavěl Jeruzalém, a dobře
hospodaril. 16. Pro wšerečnost pak
malomocenstwim od Boha raněn byl.

1. **W**essteren pak lid Jüdský,
syna gho Ozyáss w seste-
nácti letech vstanovil králem město
Amazyáss otce geho.

2. On vystavěl Silath, a naz-
vrátil ge panství Jüdskému, když
vsnul král s orcy svými.

3. W sestejnácti letech byl Ozyáss,
když králowati počal, a padělal
dwé léte králowal w Jeruzalémě.
Gměno matky gho, Ježelie z
Jeruzalémia.

4. Y činil, což bylo pravého
před očima Hosподinovýma, ve-
dlé všech věců, kteréž byl činil
Amazyáss otce geho.

5. A vyhledéval Hospodina
we dnech Zacharyáss rozumějic-
ho, a vidaucyho Boha: a když
hledal Hospodina, zprawoval ho
we všech věcích.

6. Potom vysel, a bogoval
proti filistýnským, a zkazil zed
Geth, a zed Jabnye, a zed Azo-
tu: vystavěl také městečka w Azo-
tu, a w zemi filistýnské.

7. A pomohl mu Bůh proti fi-
listýnským, a proti Arabským, kte-
říž bydlili w Gurbaal, a proti
Ammonytům.

8. Y dávali Ammonytům dary
Ozyássowi: a rozhlášeno gest gmé-
no gho až (k místu) kudy se vcház-
í do Egypta pro častá vjízdy.

9. A vystavěl Ozyáss wěže
w Jeruzalémě nad branou vblou-
zau, a nad branou audols, y gis-
né w témež boku zdi, a zpevnil ge.

10. Vzdělal také wěže na paus-
sti, a vykopal cisterny velmi mno-
hé, proto že měl mnohé dobytky,
tak na polich, gako na širokosti
pausstě: winnice také měl, a vina-
ře na horách, y na Barmelu: ne-
bo byl člověk náhylý k dělání kol.

11. Bylo pak vognsko bogovnje-
kù gho, kterýž vycházeli k bis-
twám, pod rukau Jehyele písáče,
a Maasváss včitele, a pod rukau
Hananyáss, kterýž byl z vůdců
králowstvý.

12. A všeckem počet knížat po
čeledech mužů silných, dva tisíce
set set.

13. A pod nimi všecko vogn-
sko třítát sto a sedm tisíc, pět
set: kteríž byli způsobní k bogům,
a za krále proti protivníkům bo-
gowlali.

14. Připravil gho také Ozyáss,
to gest, všemu vognsku, pávěz, a
kopí, a lebky, a pancýře, a lučiště,
a praky k házení kamenym.

15. A vdelal w Jeruzalémě
rozličného způsobu nástroje, kteréž
na věžích postavil, a na vlech
zdi, aby stříleli strelami, a kame-
ny velikými: a roznoslo se gmé-
no gho daleko, proto že po-
máhal gmu Hospodin, a posyl-
nil ho.

16. Ale když posylněn byl, po-
zdvihlo se srdeč gegho k zahynutí
geho, a nedbal na Hospodina Bo-
ha

ha svého: a všed do chrámu Hos-
spodinova, zapálit črál zápal na
oltáři wonných wécy.

17. A hned všed za ním Uz-
ryášo kněz, a s ním kněži Hospos-
dinových ojindesáte, mužů přesyl-
ných,

18. Bránili (oho) králi, a ře-
kli: Ulenj twůg aurad Ozyáši,
aby zapaloval zápal hospodinu,
ale kněžstý, to gest, synů Alar-
nowých, kteríž posvěcení sau krá-
kowé službě: wygdi z Swatyně,
nepotupuj: nebo nebude to po-
čteno tobě k slávě od hospodina
Boha.

19. Y rozhněwaw se Ozyáš,
dtž je w ruce kadiálnicy, aby zapá-
lil zápal, hrozyl kněžim. A hned
weszlo malomocenství na čele ge-
ho před kněžimi, w domu hospo-
dinowu nad * oltářem wonných
wécy.

20. A když pohleděl na něho
Alaryáš biskup, y všickni ginj
kněži, widěli malomocenství na
čele geho, a spěšně vyhnali geg.
Ale y on vlekł sc, pospíšil wę-
giti, proto že hned včetl ránu
hospodinowu.

21. Byl tedy Ozyáš králem
lomocný až do dne smrti své, a
bydlil w domě obzvláštně plný
malomocenství, pro kterež wę-
wřen byl z domu hospodinowu.
Joacham pak syn geho zprawo-
val dům královstý, a řaudil lid
země.

22. Ostatky pak řeči Ozyášo-
vých prvních a posledních sepsal
Jiříš syn Amosiu, Protop.

23. Y všiniul Ozyáš s otci swý-
mi, a podhováli ho na poli krás-
lowíšské hrobů, proto že byl mas-

lomocný: a králowal Joacham
syn geho místo něho.

* v oltáře.

Rapitola XXVII.

Joacham král Judskej chvalitebně
králowal. 5. Přemohl Ammoseské, a
vníel.

1. **W** pětmečtma letech byl
Joacham, když králowa-
ti počal, a řestnácte let králowal
w Jeruzalémě; jmeno matky ge-
ho Jerusa dcera Sadokowa.

2. Y činil, což pravého bylo
před hospodinem, wedlé všech
wécy, kterež byl činil Ozyáš otec
geho, kromě že newšel do chrá-
mu hospodinova, a gesse lid
hřessil.

3. On vystavěl bránu domu
hospodinova wysokau, a na zdi
Offel mnohé wécy zdělal.

4. Vlesta také vystavěl na ho-
rách Judskej, a w lesyž zámky,
a wéze.

5. On bogorval proti králi sy-
nů Ammon, a přemohl ge, y dali
gemu synowé Ammon w tom čas-
su sto centnérů stříbra, a deset tis-
íc mér pšenice, a tolíkéž mér ge-
čnicne: tyto wécy gemu dali syno-
vé Ammon, w létu druhém, a
třetím.

6. Y poslal gest Joacham,
proto že zprawoval cesty své před
hospodinem Bohem svým.

7. Ostatkové pak řeči Joachas-
mowých, y všecky bitwy geho, y
střítkové, sepsáni sau w knize krás-
lů Izraelských a Judskej.

8. W pětmečtma letech byl,
když králowati počal, a řestnácte
let králowal w Jeruzalémě.

9. Y všiniul Joacham s otci
svými, a pochowáli geg w městě

Dawid

Zawidowé: a królował Achaz syn
gcho nijsto ného..

Rapitola XXVIII.

Beskojnost Achažova, s. poražení a
kájíjen gebo od nepřátele, 27. v říjet.

I. **W**e dwadzieścia latach był Achaz, kiedy królował po całym siedemnastu latach w Jerozolimie: nazywał się gestem prawego przed obliczem Gospodinowym, gato Dawid otec jego:

2. Ale chodil po cestách králu Izraelstýho: nad to užil obrasy Baalim.

3. One gest, kterýž zapaloval žípal w audoli Benennom a čistil syny své w ohni, wedlé obýčege pořánu, kteréž zmordoval hospodin w příchodu synů Izraelských.

4. Obćował také, a kadiłko
z wonnymi wóćcý zapalował na wóz-
sosiech, a na paźrbczych, a pod wóz-
kism dřewem ratoleśním.

5. Ž dal geg hōspodin Bůh
geho w ruku krále Sýrského, kte-
rý porazil ho, a welikan laupež
vzel z geho království, a příz-
vedl do Damassku: rukám také
krále Izraelského wydán jest, a
zbít porážkan welikau.

6. Ź znotował facie syn Ko-
meli, Ź Judy sto dwudziestu tisíc
w geden den, wszelki muże bos-
gowné: proto że opustili hospo-
dina Boga otcu swych.

7. Téhož času zabil Ječhy, muž
mocný z Efraimia, Eliašyásse sy-
na Frélowa, a Ezryku wůdce dos-
mu geho, Elfanu také druhého
po Fráli.

8. Žagali synové Izraelští z
bratří svých dvakrát sto tisíc žen,
padolat, a děvčat, a nesčítanou
laupěž: a přinesli gi do Samář.

9. Též byl tam Protor
hospodinu gménem Oděd: kte-
rýž wyszed w cestu wogstu při-
cházejicímu do Samarij, řekl jim:
Hle rozhněwaw se Hosподин Bůh
otciu wasiſh na Jüdi, wydat ge
w ruce wasse, a zmordowali ste
ge vkrutné, tak že k nebi dosáhlo
wasse vkrutensví.

10. klad to syny Jüdské, a Je-
ruzalémské chcete sobě podrobiti za-
služebníky a děwky, ičhož nikoli
nenj potřebj činiti: nebo sfc zbrze-
ssili w tom Hospodinu Bohu wa-
ssemu.

II. Ale poslechnete rady mé, a
dowiedzie zase zagaté, kteréž sice
přiwordli z bratří wasjich: nebo
veliká prchliwość hospodinowa
nastáwá wam.

12. Stáli tedy muži z knížat synů řečtí, Azaryáše syn Jo-
hannu, Barachyáše syn Mošo-
lainothu, Ezechyáše syn Sellum,
a Amasa syn Adali, proti těm, kte-
říž přicházeli z bítwy,

13. A řekli gini: Neuvodete
sem žagatých: abychom nežádali
Hospodinu. Proč chcete přidati k
hřichům naším, a staré viny při-
většit? Klebo veliký hřich gest,
a hněv prchlivosti Hospodinovou
nastává Izraelovi.

14. Źechali mužj bogowinicy
laupcze, a wſſch węcę, kierę byli
wzali, pied knjžaty, a w ſſim množ-
ſtewim.

15. Ž stáli muži, kteříž smě
svrchu připomenuli, a popadl se
zagaté, a všecky, kteříž nazý byli,
odjali z lanpeží: a když zobláčeli ge-
e zoba uvali, a občerstvili pokr-
mem a nápogem, a pomazali pro
prácy, a péčí o ně měli: kteříž foli

chodití nemohli, a byli mdeho těla, wsadili je na houádka, a přiwer dli do Jericha města palmonového k bratřím gegich, a sami navrásili se do Samarij.

16. Toho času poslal král Achaz k králi Assyrskému žádaje pomocy.

17. U příslí Idumegsí, a zibili mnohé z Júdy, a popadli lauz pež velikau.

18. Filistýnsí také rozložili se po městech na rovinách ležících, a na poledne Júdšta: a wzali Bethsames, a Ajalon, a Gaderoth, Socho také, a Thannan, a Gamzo, s vesničkami gegich, a bydlili w nich.

19. Nebo byl sužil Hospodin Júdu pro Achaza krále Júdšeho, proto, že zbawil ho pomocy, a w potupě měl Hospodina.

20. U příwedi proti němu Thelgathfalnasa krále Assyrského, který užíval ho, a když jázdny neodpíral, požubil.

21. Protož Achaz, oblaupiv dům Hospodinu, a dům králi a knížat, dal králi Assyrskému das ty, a wssak níz gemu neprospělo.

22. Klad to už v času uzkostí své rozmnožil potupu proti Hospodinu, sam strze sebe král Achaz,

23. Obetoval bohům Damasckým oběti, který ho porazili, a řekl: Bohové králi Syrských posmáhají gmu, který gá v kogim obětimi, a budau seminu, gesso naproti oni byli k pádu gmu, u rossemu Izraelovi.

24. Pobráv řeď Achaz wssesky nádoby domu Božího, a zlás man (ge) zavřel dvěře chrámu Božího, a nadělal sobě oltáři w wssch kaitech Jeruzalémistých.

25. Ve wssch také městech Júdštých zdělal oltáře k pálení kadidla, a k hněwu popudil Hospodina Boha otců svých.

26. Ostatkové pak řeči geho, u wssch skutků geho prvních u posledních, sepsání sau w knize králu Júdštých a Izraelstých.

27. U vnuček Achaz s otcy svými, a pochovali ho w městě Jeruzalémě: nebo nepřigali ho do hrobu králi Izraelstých. U královat Ezechyáše syn geho místo něho.

Kapitola XXIX.

Ezechyáš král otevřel chrám Boží, s. dal gę strze kněží a Lewity výčisti: ti. 20. A sužil se Boha strze oběti věrotu.

1. Řeď Ezechyáše počal královati, když byl w pětmečtma let, a devětmečtma let králowal w Jeruzalémě: jméno matky geho Abia, dcera Zacharyášsrova.

2. U činil, což bylo libého před obličejem Hospodinovým, wedle všech věc, kteréž byl včinil David otec geho.

3. On léta u měsíce prvního království svého otevřel dvěře domu Hospodinova, a opravil ge.

4. U příwedi kněží a Lewity, a shromáždil ge do vlice východní.

5. A řekl k nim: Slyste mne Lewitové, a posvěťte se, výčistete dům Hospodina Boha otců waslých, a wyneste wssedku nečistotu z Swaryné.

6. Zbřessili otcové nassi, a včinili zlé před obličejem Hospodina Boha našeho, opustivose ho: odvrátili tvář své od Stánku Hos-

spos

hodinowa, a obrátili se hřbetem (t věmu).

7. Zavřeli dvéře, kteréž byly v sýnci, a zhasly lampy, a zápalu nezapalovali, a zápalných obětí neobětovali, v Swatyni Bohu Izraelskému.

8. Popudila se tedy přehliost hospodinowa na Jídu a na Jeruzalem, a dal ge v pohnutí, a v zhynutí, a v posměch, gákož sami vídaje očima svýma.

9. Hle padli ortové nassi meči; synové nassi, a dcery nasse, a manželky zagaré wedeny sau, proto ten hřich.

10. Klynj tedy lžibí se mi, aby hom wessli v sinlauwu s hospodinem Bohem Izraelským, a odvratí od nás přehliost hněvu svého.

11. Synové mogi nezanedbáve: wás wywolil Hospodín, aby ste stáli před' njm, a slaužili geno, a ctili geg, a pálili geniu jápal.

12. Vstali tedy Lewjtolé: Uzazarh syn Amasai, a Joel syn Uzazyášuv 3 synů Baath: 3 synů pak Ullary, Eys syn Abdy, a Uzazyáš syn Jalaleelu. 3 synů pak Etzom Joach syn Žemnia, a Eden syn Joach.

13. 3 synů pak Elisaffan, Sasmy a Jahyel. 3 synů také Asaff, dačharyáš a Uzarchanyáš:

14. Také 3 synů Žeman, Jashyel a Šemel: Ale y 3 synů Idyšun, Šemciáš a Ozyel.

15. Y shromáždili bratři své, a posvěceni sau, a wessli wedlé rozkázání králowa, a přikázani hospodinowa, aby vyčistili dům Boží.

16. Kněžji také wssedse do chrá-

mu Hospodinowa, aby posvětili ho, wynesli wssetu nečistotu, kteří rauž byli vnitř naležli v sýnci domu Hospodinowa, kterauž vzali Lewjtolé a odnesli ven k pozoru Cedron.

17. Počali pak prvního dne měsíce prvního člístití, a v den osmý téhož měsíce wessli do sýnce chrámu Hospodinowa, a vyčistili chrám v osmi dnech, a v den šestnáctý téhož měsíce, což byli začali, dokonali.

18. Wessli také k Ezechyášovi králi, a řekli geno: Posvětili sme všechno domu Hospodinowa, y olzaté zápalné oběti, y nádoby geho, také v stolu předložení fessemi násdobami geho,

19. Y wsseliké chrámové nádobji, kteréž byl posvěcen král Achaz v králování svém, když přestoupil: a hle vyštařený sau wssetky věcy před oltářem Hospodinu.

20. Y povstalo na vstavě Ezechyášovo králo, shromáždil všecká knížata města, a vstoupil do domu Hospodinowa:

21. A obětovali spolu beyku sedm, a stopcu sedm, beránku sedm, a kožlu sedim za hřich, za království, za Swatyni, za Jídu, y řekl kněžím synům Aaronovým, aby obětovali na oltáři Hospodinowu.

22. Zbili tedy beyky, a vzali kněží krew, a lili gi na oltář, zabili také stopce, a gegich krew na oltář lili, a zbili beránky a lili krew na oltář.

23. Přistarwili kožly za hřich, před králem a především množstvím, a vložili ruce své na ně:

24. Y zabili ge kněží a kropili krew gegich před oltářem k očistění všechno Izrael: 'nebo za všechno Izrael'

Izraele byl přikázal král, aby se stala obět zápalná, a za hřich.

25. Ustanovil také Lewjty w domu Hospodinowu, s cymbálky, a žaltáři, a lautnami, wedle nařízení Davida krále, a Cháda Widaucyho, a Náthana Protopo: posnewádž Hospodinovo přikázání bylo, kteře rukou Proroků gecho.

26. Ustali Lewjtové držíce násilnoge hudby Davidovy, a kněží trauby.

27. U rozkázal Ezechyáš, aby obětovali oběti zápalné na oltáři, a když obětovali oběti zápalné posílali chwály zpívání Hospodinu, a traubiti traubami, a na rozličné násilnoge, které byl David král Izraelský připravil, zvoučeli.

28. Když pak se wesserem zastup klaněl, zpívácy, a ti, kteříž drželi trauby, byli w auřadu svém, dokudž se nedokonala obět zápalná.

29. A když se dokonalo obětování, sklonil se král, a vysíčni, kteříž byli s ním, a klaněli se.

30. U přikázal Ezechyáš a kněžata Lewjtu, aby chwálili Hospodina řečí Davidovym, a Alaffa Widaucyho: kteříž chwálili ho s velikým veselím, a sklonivše se klenou klaněli se.

31. Ezechyáš pak také tyto vesely přidal: klapníci ste ruce své Hospodinu, přistupte, a obětujte oběti, a chwály w domu Hospodinowu. Obětovalo tedy všecko množství oběti, a chwály, a oběti zápalné, myslí nábožnau.

32. Počet pak zápalných obětí, kteréž obětovalo množství, tento by! Heykù sedmdesáte, skopcù sto, beránku dvě stě,

33. U posvětili Hospodinu volu sest set, a ovce tři tisíce.

34. Kněží pak mělo bylo, aniž mohli stačiti, aby kůže z oběti zápalných ztahovali: odkudž y Lek wjutowé bratři gegich, pojímalali gím, dokudž se nedokonalo dílo, a nebyli posvěcení kněží: nebo Lek wjutowé snadnějšími čádem posvěcení bývali, nežli kněží.

35. Byly tedy oběti zápalné velmi mnohé, tučné oběti počítané, a oběti mokré zápalných obětí: a dokonána gest služba domu Hospodinova.

36. A veselil se Ezechyáš, y wesserem lid, proto že služba Hospodinova vyplněna byla. Všebo se bylo libilo, aby se to rychle stalo.

Kapitola XXX.

Slavení hodu Beránka.

1. Postal také Ezechyáš ke wesseru Izraelovi y Júdovi: a psal lísky k Efraimowi, a Masnassorei, aby přišli do domu Hospodinova do Jeruzaléma, a včinili * fáze Hospodinu Bohu Izraelskému.

2. Vsesedlje tedy w radu krále a kněžata, a všecko obromáždění Jeruzalémiste, všaudili, aby včinili fáze měsíce druhého.

3. Všebo nemohli včiniti w čas su svém, že kněží, kteříž mohli stačiti, posvěcení nebyli, a lid gesse nebyl shromážděn w Jeruzalémě.

4. U libila se řeč králi, y wesseru mu množství.

5. A všaudili, aby postali posly ke wsemu Izraelovi, od Beránské až do Dan, aby přišli, a včinili fáze Hospodinu Bohu Izraelskému w Jeruzalémě: nebo množí nebyli

nebyli věinili, gatož zákonem přes depešno gest.

6. Y sli poslowé s listy z rozhýjaní králova, a knížat geho, kteřímu Izraelovi, y Jidovi, vedeního, což byl král rozhýzal, ohlasilugice: Synové Izraelští nás vratíte se k Hospodinu Bohu Abráhamovu, Izákovi, a Izraelovi: a navrátí se k ostatekum, kteríž vslí z ruky krále Asýrstého.

7. Učebýte gato otcoré wasjí, a bratří, kteříž odstoupili od hospodina Boha otců svých, kteříž dal ge w zahynutí, gatož sami viděc.

8. Učezatorzůgte siži svých, gato otcoré wasjí: podegte rukau hospodinu, a podte k Swatyni geho, kteréž posvětil na věky: služte Hospodinu Bohu otců wasjí, a odvrátí se od wáso hněw prchlosti geho.

9. Učebó gestilíže w narváte se k Hospodinu: bratří wasjí, y synové budau miji milostdenství před pány svými, kteríž ge zaveldi zagaté, a navrátí se do země této: nebo dobrotivý a milostivý gest Hospodin Bůh was, a neodvrátí twárt swé od wás, gestilíže se obrátíte k němu.

10. Protož poslowé chodili rychle z města do města, po zemi Efraim a Manase, a Žabulon, oni pak posmívali a potauhali se gím.

11. Ale wssak některí muži z Ašer, a Manase, a Žabulon, pozvolivsse rádě, přessli do Jeruzaléma.

12. W Jidstvu pak stala se ruka Hospodinova, by dal gím srdece gedno, aby věinili wedle roz-

kázaní králova, a knížat, slovo Hospodinovo.

13. Y ehtomážděni sau w Jeruzalémě lidé mnozý, aby věinili slavnost přesnic, w měsícy druhém:

14. A vštarosse zbočili oltáře, kteríž byli w Jeruzalémě, a všecky věcy, na kterých modlám se zapaloval zápal, podvrátiwssse, vmetali do potoka Cedron.

15. Obětowali pak žáze čtrnáctého dne měsíce druhého. Kněží také a Lewjtoré naposledy posvěcení sauce, obětowali zápalné oběti w domu Hospodinovu.

16. Al stáli w rádu swém, wedle nařízení, a zákona Množišse člověka Božího: Kněží pak přijímalí krew, kteráž se měla vyliti, z rukou Lewjstí.

17. Protož mnohý zášup posvěcen nebyl: a proto Lewjtoré obětowali žáze tém, kteríž se nebyli připravili, aby se posvětili Hospodinu.

18. Veliký také díl lidu z Efraim, a Manase, a Izachar, a Žabulon, kteréž posvěcen nebyl, gđl beránka vclíkonočního, ne podlé (toho) což psáno gest: y moždil se za ně Žechyáš, řka: Hospodin dobrý smiluge se,

19. Kladevsem, kteríž celým srdcem hledají Hospodina Boha otců svých: a nebude gím počítati, že méně posvěcení sau.

20. Echož wyslyssel Hospodin, a ** vtrocen gest lidu.

21. Y věinili synové Izraelští, kteríž nalezeni sau w Jeruzalémě slavnost přesnic za sedm dní s veselím velikým, chwáljce Hospodis na gedenkaždý den: Lewjtoré taslé,

é, a kněží, kteře nástroje, kteří
číž aučadu gegich přisluseli.

22. Umluvil Ezechyáš ředce
všech Lewjů, kteříž měli rozuz-
mnost dobrav o Hospodinu: Uge-
dli za sedm dní slavnosti, obětují-
ce oběti pokogné, a chwálíce Hos-
podina Boha svých:

23. Užilo se všemu množ-
ství, aby slavili také gíných sedm
dní: což u včinili s velikou ra-
dostí.

24. Kdebo Ezechyáš král Júd-
stý byl dal množství (tomu) tisíc
beyků, a sedm tisíc ovec: knězata
pak byli dali lidu beyků tisíc, a
ovec deset tisíc: posvěceno tedy
gest kněží velmi velké množství.

25. A veselostí naplněn gest
vesskeren zástup Júdstý, tak kněží
a Lewjů, gako všech množství,
kteréž bylo přísllo z Izraeli; také
z novou obrácených k Židovštinu z
země Izraelské, a bydlících v Júd-
stvu.

26. U včiněna gest veliká slac-
vnost v Jeruzalémě, gaké od ednú
Salamouna syna Davida krále
Izraelského v tom městě nebylo.

27. Vstali pak kněží a Lewj-
tové dobročejce lidu: Uwysly-
šan gest blas gegich: a příslila
modlitba do příbytku svatého ne-
beského.

* Velikau noc, Hod Beránka. † Za-
ry, kteříž nečistí byli, aby nich po-
jívali Hospodinu. ** Byl milostiv.

Rapitola XXXI.

Sporádání kněží a Lewjů od Ezechyá-
še, a v opakeni gich od lidu.

1. **A**když se ty věci byly rádne
slavily, vyskl vesskeren
Izrael, kteříž nalezen byl v me-
stech Júdstých, a zrostotali modly,

a podsekali háge, zbořili výsostí, a
oltáře zkazily, netoliko ze všech
Judy a Benjamina, ale už Efraim
i také už Manasse, až (že)
zcela vyvrátili: u navrátili se vše-
ctni synové Izraelští do vládat
své a niest svých.

2. Ezechyáš pak vstanovil zá-
stupy kněžsté a Lewjsté po rozdě-
lených gegich, gednohekaždeho v
aučadu vlastním, totižto tak kněží
gako Lewjů, k obětem zápalným
a pokogným, aby přisluhovali, a
chwálili, užívali v branách ležes-
ní Hospodinové.

3. Díl pak králu byl, aby z vlas-
tního gebo statku obětována byla
obět zápalná, vždycky ráno, a tře-
čer. V sobotách také, a na vloz-
měsíce, a na slavnosti gíne, gakož
pseno gest v zákoně Mlogjissowé.

4. Přikázal také lidu přebývat
gicích v Jeruzalémě, aby dávali
djly kněžím a Lewjům, aby mos-
hli objatati se s zákonem Hospodis-
novým.

5. Což když rozhlášeno bylo v
všech množstvích, velmi mnohé prž-
totiny obětovávali synové Izrael-
ští, z obilí, vina, a oleje, me-
du také: a ze všech věci, kteréž
rodí země, desátky obětovали.

6. Ale u synové Izraelští a
Júdssí, kteříž bydlili v městech
Júdstých, obětovávali desátky vos-
lů, a ovec, a desátky svatých věci,
kteříž byli slibili Hospodinu Bohu
svému: a všecky věci nesouce,
včinili hromad velmi mnoho.

7. Užlesíce třetího počali hrom-
ad zakládati, a měsíce sedmého
dokonali ge.

8. A když věstli Ezechyáš, a
knězata gebo, vzděli hromady, a
dobrož.

dobročcili Hospodinu a lidu Izraelskemu.

9. V rázal se Ezechyáš kněží, a Lewjí, pročby tak ležely hromady.

10. Odporvěděl gemu Azaryáš kněž * přenj z rodu Sadokova, ře: Takž počaly obětovány býti prwotiny v domu Hospodinovu, gedli sme, a nasyceni sme, a zůstaly velmi mnohé věcy, protože pojehnal Hospodin lidi svému: oltáři pak hognost gest rato, kteři rauj vidjíss.

11. Přikázal tedy Ezechyáš, aby připravili svižtny v domu Hospodinovu. Což když včinil,

12. Vnesli tak prwotiny, galo desítky, a kteřížkoli věcy byli sljibili, věrně. Byl pak zpráwe nad těmi věcmi Chonenýáš Lewjta, a Semei bratr geho, druhý.

13. Po němž Jahyel, a Azaryáš, a Nahath, a Asael, a Jerymoth, Jozabad také, a Eliel, a Jeschachyáš, a Nahath, a Banaíáš, avědnyj pod ručama Chonenýášse, a Semei bratra geho, z rozkazu Ezechyášse krále a Azaryášse biskupa domu Božího, k nimž všeky věcy přináležely.

14. Kóre pak syn Jenina Lewjta a vrátný východní brány, vstanoven byl nad těmi věcmi, kteříž dobrovolně obětovány byly Hospodinu, a nad prwotinami a posvěcenými věcmi do Swatyně svatých.

15. A pod péčí geho Edén, a Benjamín, Jesuc, a Semeiáš, Alaryáš také a Sechenýáš, v městech kněžstých, aby věrně rozdělovali bratřím svým djly, menší a větší:

16. Bromě pačolíků od let tří

a weyse, všechněni, kteříž vcházeli do chrámu Hospodinova, a cožkeli na každý den přistüsselo v službě a v zachováníjch wedlé rozdělenj gegiph.

17. Kněžimi po čeledech, a Lewjí, od dwadcéteho léta a weyse, po třetích a haufi gegiph,

18. A všem u množství, tak ženám, gak děti gegiph obogibo pohlawej, věrně pokřinové, z těch věcy, kteříž posvěceny byly, dávání bývali.

19. Ale y z synů Aaronových po poljch, a předměstých gednoho; každého města, zpočádání byli muži, kteřížby djly rozdělowali všesmu pohlawej mužstvu z kněží a Lewjí.

20. Včinil tedy Ezechyáš všecky věcy, kteříž sme přawili ve všem Jüdštu: a činil dobrav, a přímau, a přawau věc před Hospodinem Bohem svým,

21. Ve všelikém konání služebnosti domu Hospodinova vcdlé zákona, a posvátných rádů, chře bledati Boha svého celým stácem svým: y včinil, a sťasné se mu wedlo.

* Nevyžíj.

Kapitola XXXII.

Verhnutí Sennacherybem do Jüdštu. 2. Rauháni proti Bohu, 21. v zahynutí geho. 33. Smrt Ezechyášova.

1. Po kteřichžto věcech, a potakové prawdě, přissel Sennacheryb král Alosyrský, a všed do Jüdštu, oblchl města hrazená, chře gich dobyti.

2. Což když víděl Ezechyáš, že totžto přissel Sennacheryb, a že se všestka syla boje obracuje proti Jeruzalému,

3. Všed

3. Wsied w radu s knjzaty, a muži ncsylnegssini, aby zacpali prameny studnic, kteréž byly wne za městem: a když to všaudilo všech zdání,

4. Shromáždil velmi veliké množství, a zacpali všechy studnice, y potok, kterýž tekl v prostřed země, řkavce: Alby nepřissli králové Asyrskij, a nenaalezli hognost wod.

5. Wystawěl rafé, čině rozsáfné, všecku zed, kteráž byla zbořena, a zdělal věže svrchu, a zezvoníř dříhan zed: a zoprawoval Ettello w městě Darwizowé, a vdečlal všelikého způsobu braň, a pawézy,

6. A vstanowil knjzata bogosvětlu w wogistre: a swolal všecky do ulice brány městské, a miluwil * k sítce geglich, ika:

7. Úmujile čiute, a posylně se: nebopte se, ani se strachujte krále Asyrského, y všecko množství, kteréž gest s njm: nebo mnichem vjece s námi (gich) gest, nežli s njm.

8. Ulebo s njm gest rameno tělesné: s námi Hospodin Bůh nás, kterýž gest pomocí nás, a bozuge za nás. Y posylně gest lid raforejní slowy Ezechyásse krále Jüdstého.

9. Kteréžto věcy když se staly, posal Sennacheryb král Asyrský služebníky sve do Jeruzaléma (nebo sám i wssim wogistem obchl Lazchys) k Ezechyássovi králi Jüdstému, a ke všemu lidu, kterýž byl w městě, ika:

10. Tyto věcy praví Sennacheryb král Asyrský: W čem mas gice dařaní sedje obleženj w Jeruzalémě:

11. Zdali Ezechyáss oflamáwá wás, aby (wás) vsmrtil hladem, a žijnj, prawě že Hospodin Bůh wás vysvobodí wás z ruky krále Asyrského:

12. Zdaliž není (to) ten Ezechyáss, kterýž zboril výsostí geho, y oltáře, a přikázal Jüdowi a Jeruzalému, ika: Před oltářem gednjm klaněti se budete, a na něm budete páliti žápal:

13. Zdaliž nevjer, které věci gá sem včinil, a orcové mogi všem národům zemí: Zdaliž mohli bohoré národy, a všecky země, vysvoboditi fraginu svou z ruky mé:

14. Který gest ze všech bohů národů, kteréž pohubili orcové mogli, kterýž byl mohl vytrhnouti lid svůj z ruky mé, aby mohl také Bůh wás vytrhnouti wás z této ruky:

15. Ulechtě tedy wás neoflamáwwá Ezechyáss, ani daremnym namlauwánym zavádi, aniž vězte gemitu. Ulebo gestliže žádný bůh všech národů a království nesmohli vysvoboditi lidu svého z ruky mé, a z ruky otců ných, následowně, ani Bůh wás nebude moct vytrhnouti wás z ruky mé.

16. Ale y giné mnohé věci miluwili služebnícy geho proti Hospodinu Bohu a proti Ezechyássovi služebníku geho.

17. Listy také psal plné tauhání proti Bohu Izraelstému, a miluwil proti námu: Gako bohoré národy glosy nemohli vysvobodit lidu svého z ruky mé, tak y Bůh Ezechyássu vytahnouti nebude moc lidu svého z ruky této.

18. Ulad to y hlasem velikým, gazykem židovským, proti lidu, kterýž

kráž seděl na zdech Jeruzalémz
stý, kříčel, aby předěsil ge, a
vžal město.

19. Y miluwil proti Bohu Je-
rusalemstému, gako proti bohům
národu země, džlum rukou lidstých.

20. Modlili se tedy, Ezechyáš
ká, a Izaiáš syn Amosuw Pro-
rok proti tomu rauhání, a volali
je k nabi.

21. Y poslal Hospodin Ange-
la, kterýž zmordoval wesselího
muže sylného, a bogowisťka, y kní-
ži wogška krále Asyrtského: a na-
vrátil se s hanbou do země své. A
když wssel do domu boga svého,
synové, kterýž byli wysli z života
geho, zabili geg mečem.

22. Y wyswobodil Hospodin
Ezechyášse y obywatele Jeruzalémz-
sle z ruky Sennacheryba krále As-
yrtského, a z ruky wssich, a dal gmu
pokog růkol.

23. Mnozý také přinášeli dary
a oběti Hospodinu do Jeruzaléma,
a dary Ezechyášovi králi Júd-
skému: kterýž wyrýšen gest po-
řek wccch předewšemi národy.

24. W rěch dnech roznemoohl
se Ezechyáš až k smrti, a prosyl
Hospodina: a wyslyset ho, a dal
gmu znamení.

25. Ale neodplatil se podlé do-
brodinj, kteráz byl přigal: nebo
pozdívilo se srdce geho: a powstał
proti němu hněw, a proti Júdowi
a Jeruzalému.

26. A pokoril se potom, proto
že povýšeno bylo srdce geho, tak
on, gako obywatele Jeruzalémstj:
a proto nepříšel na ně hněw Hos-
podinu w dnech Ezechyášových.

27. Byl pak Ezechyáš bohatý,
a slavný velmi, a shromáždil so-

bě poklady velmi mnohé stříbra,
a zlata, y kamenj druhého, won-
ných wecy, a zbranj wesselího způs-
obu, a nádob velmi druhých.

28. Spízirny také obili, wjna,
a olge, y stáge wesselíkyh howad,
a dýlewý pro dobytek,

29. A města wystawěl sobě:
nebo měl stáda ovce, a stotu ne-
scíslná, proto že dal gmu Hospod-
din zboží mnohé příslis.

30. Tent gest Ezechyáš, kterýž
zacpal swrđi studnicy wod Gibon,
a odvrátil ge dolu k západu mě-
sta Dawidowa: we wssich skur-
cích swých činil šťastné, které wés-
cy chrlél.

31. Ale wssak w poselství kníž-
žat Babilonských, kterýž byli po-
sláni k němu, aby se orázali o zás-
zraku, kterýž se byl přihodil na ze-
mi, opusil geg Bůh, aby pokaušin
byl, a známé včiněny byly wssecty
wecy, kteréž byly w srdce geho.

32. Ostatkové pak tří Eze-
chyášových, y milostdenství geho,
zapsáni sau w wídění Izaiáše syna
Amosowa Proroka, a w knize krás-
lů Júdských, a Izraelských.

33. Y vsnul Ezechyáš s otci
swymi, a pochowali ho (wysse) nad
(giné) hroby synů Dawidových: a
slavil geho ** pohreb wssceien
Juda, y wssicni obywatele Jeru-
zalémstj: a kraloval Manasés
syn geho místo něho.

* Gim pěšetiwé. ** Prívod.

Kapitola XXXIII.

Modlárství Manasésowe, 10. zit-
geti, 1; rokánj, 20. y smrt geho. 21.
Kralování, 24. y zahynutí Amona sy-
na geho.

1. Ne dwanácti letech byl Man-
asés, když kraloval
O q pos

počal, a paděsáte pět let králowat v Jeruzaleme.

2. Činil pak zlé před Hospodinem, wedle ohavnosti národů, kteří vyhlašil Hospodin před syny Izraelstými:

3. A obrátilo se opravit výslosti, kteréž byl zbořil Ezechias otec jeho: a vystavěl oltáře Haazlim, a vdelal hágé, a klaněl se všemu bogu nebeskému, a cítil ge.

4. Vystavěl také oltáře v domu Hospodinovu, o kterémž byl řekl Hospodin: V Jeruzalémě budě jméno mé na věky.

5. Vystavěl pak je všemu bogu nebeskému ve dvou sýnech domu Hospodinovu.

6. A včinil, aby přesli synové jeho skrze ohně v audoli Benenzenom: sestál snů, následoval hasadceství, o kauzelnickém vniémání se objal, měl s sebou čarodějnky, a začlinače: a mnohé zlé věcy dělal před Hospodincem, aby popudil ho.

7. Ryté také y slite známení postavil v domu Božím, o kterémž mluvil Bůh k Davídovi, a k Šafalomauorovi synu jeho, ika: V domě tomto a v Jeruzalémě, kterýž sem vyvolil ze všech pokolení Izraelstých, položím jméno své na věky.

8. A nevčinim, aby se vohnula noha Izraelova z země, kterouž sem dal otcům gegly: tak roliko, budouli sestřiti, aby plnili, kterež věcy přikázal sem giam, a všechn zákon, a obýcege posvátné, y sandy, křize ruku Mojsjssowu.

9. Manasses rady podvedl Jídu, a obyvatelé Jeruzalémsté, aby činili zlé nadvosecky národy, kteréž byl vyplénil Hospodin před sváti synů Izraelstých.

10. Y mluvil Hospodin k němu, a k lidu jeho, a necheli poszotovati.

11. Protož přivedl na ně knížata mogsta krále Asyrtského: y gali Ellanases, a swázancho těž těž a paury wedli do Babilona.

12. Kteržto když saúzen byl, modlit se Hospodinu Bohu svému: a činil pokání vclmi před Bohem otců svých.

13. A modlit se gemu, a prosyl pilně: y vyslyssel modlitbu jeho, a zase přivedl geg do Jeruzaléma do královeství jeho, a posznal Ellanases, že Hospodin jení gest Bůh.

14. Po též věcích vystavěl žed vone před městem Davidovým k západu Gihon v audoli, od východní do brány rybné vukol, až do Oeffel, a vystavěl gi vclmi: a vstanovil knížata mogsta ve všech městech Jídstých hrazenýdy:

15. A vymetal bohy cizí, a modlu z domu Hospodinovu: oltáře také, kteréž byl vdelal na horě domu Hospodinovu, a v Jeruzalémě, a vosecky (v) věcy vyházel za město.

16. Opravil pak oltář Hospodinovu, a obětovat na něm oběti, y pořogné oběti, y chválu: a přikázal Jídori, aby slaužil Hospodinu Bohu Izraelstému.

17. Ale však geseté lid obětoval na výsostech Hospodinu Bohu svému.

18. Ostatkové pak skutků Ellanasesových: a modlitba jeho k Bohu jeho: slova také Widaucých, kterýž mluvili k němu ve jménu Hospodina Boha Izraelstého, zapísána sú v řečech králu Izraelstých.

19. Modlitba také geho, a wys
slyšaný, y wissickni hřichové a po-
topy, mísila také, na kterých wys-
síewel wýsosti, a vdelal hág, y obra-
zí, prvé nežli činil pokání, psány
sau w řečech hozai.

20. Vsnul tedy Manasses s
otcy svými, a pochowali ho w do-
mu geho: a králowal míslo něho
syn geho Amón.

21. Ve dwamccytina letech byl
Amón, když králowati počal, a
dwé létce králowal w Jeruzalémě.

22. Y činil zlé před obličcem
Hospodinovým, gako byl včinil
Manasses otec geho, a wscen inos-
dlám, který byl zdělal Manass-
ses, obětował a slaužil.

23. A neponížil se před tváří
Hospodinowou, gako se ponížil Ma-
nasses otec geho: a mnohem vjce
hřesil.

24. A když spikli se proti ně-
mu služebnícy geho, zabili geg w
domě geho.

25. Ostatně pak množství lidu,
zmordowaní ty, který Amóna by-
ti zmordovali, vstanovilo krále
Jozyáše syna geho místo něho.

Rapitola XXXIV.

Obnovení naboženství, 8. a oprav-
ení chrámu od Jozyáše. 14. Galče-
ní zákona Božího, 29. Smírkuwa Jo-
zyáše v lidu s Bohem.

1. **W** osmí letců byl Jozyáš,
když králowati počal, a
tridceri a gedno léto králowal w
Jeruzalémě.

2. Y činil což pravého bylo před
obličem Hospodinovým, a chodil
po cestách Dawida otce svého: nev-
chylil se ani na pravdo, ani na lewo.

3. Osmého pak léta království
svého, když geseré byl pafoletem,
počal hledati Boha otce svého Da-

wida: a dwadctého léta (od času)
když králowati počal, očistil Júdu
a Jeruzalém od wýsostí a hágů,
a obrazů, a rytin.

4. Y rozboreli před ním oltáře
Baalů: a obrazy, kterýž poslavci
ni byli na nich, zfaaly: hág a
ré, a rytiny zpodtrinal a zdrobil: a
na hroby těch, kterýž gím obětovatci
obyčeg měli, * zlomky rozbrázel.

5. Vlad ro kosti kněží spálil na
oltářích modlárských, a očistil Jú-
du a Jeruzalém.

6. Ale y w městech Manasses-
sa a Efraima, a Symonea, až do
Kleštihali, wsecky wécy (modlárské)
podvratil.

7. A když oltáře rozboreli, a hág
ge, y rytiny setřel na kusy, a wsc-
eky chrámy modlárské zboril we wssi
zemii Izraelské, na vratil se do Jes-
ruzaléma.

8. Protož léta osmnáctého krá-
lowství svého, když gíz byla wys-
čistěna země y chrám Boží, poslal
Saffana syna Efellássowa, a Eliaza-
syáše kníže města, a Joha syna Joaz
chaza kancljce, aby opravili dům
Hospodina Boha svého.

9. Kterýžto příslík Helcyašsowé
knězy velikému: a wzawisse od ně-
ho penize, kteréž wneseny byly do
domu Hospodinova, a které shroz-
mázdili Lewjité, a wčatný, z Manas-
sesa, a Efraima, y ze wscích
ostatků Izraelských, odvessho rás-
lé Judy, a Benyamin: a obywaz-
celu Jeruzalémských,

10. Dali w ruce těch, kterýž by-
li nad dělníky w domu Hospodino-
wu, aby opravili chrám, a wsecky
slabé wécy zpetenili.

11. Ale oni dali ge řemeslni-
kům, a zedníkům, aby nakaupili fas-
menj

menj z lomu, a dřjwjs k wažbam stavěn, a k tránum domu, ktež těž byli zbožili králové Jüdſtj.

12. Kterijžto wérne wſecky wěcy činili. Byli pak představeni nad dělníky, Jachath a Abdyáš s synu Merary, Šacharyášs a Moſſollam z synu Baath, kteříž přidrželi k dílu: wſickni Lwistové vmejicý na nástroje hudebné hráti.

13. Vlad těmi pak, kteříž k rozličným portebám břemena nosyli, byli písati, a místě z Lwistů vrátuj.

14. A když wynáſeli penize, kteříž wneseny byly do chrámu Hospodinova, nalezl Helcýáš kněz knihu zákona Hospodinova (wydaného) kteře rukou Mlogjissowu.

15. Ž řekl k Saffanovi písati: Knihu zákona nalezl sem v domu Hospodinovu: A dal gemu:

16. Ale on wnesl knihu k králi, a oznámil gemu, řka: Wſický wěcy, kteříž sy dal v ruku služebníku svých, hle dokonávaj se.

17. Otříbro, kteříž nalezeno gest v domu Hospodinovu, ohromázdili: a déno gest autodnikum nad čemestnýk, a nad dělagjčymi rozličná djla.

18. Vlad to dal mi Helcýáš kněz ruto knihu. Kterauž když čel před králem,

19. A on vlyssel slowa zákonu, roztrhl rauha swá;

20. A přikázal Helcýášovi, a Abifantovi synu Saffanovi, a Abdenovi synu Mijcha, Saffanovi také písati, a Asássovi služebníku královu, řka:

21. Edete, a modlete se Hospodinu za mne, a za ostatky Izraelšté a Jüdšté, nadewessmi těmi knihy této, kteříž nalezena gest:

nebo veliká prchliwoſi vysped no- wa wylita gest na nás, proto že neostřjali orcové naší slou Hos- spodinových, aby činili wſecky wěcy, kteréž písny sau v této knize.

22. Odſel tedy Helcýáš, y ti kteříž spolu poslání byli od krále, k Oldě Prorokyni, manželce Seloluma syna Čhekuath, syna Hasa strážného nad ſsaty: Kteráž bydlila v Jeruzalemě na druhé (straně:) y mluvili gj slowa, kteříž sine ſordu wyprawowali.

23. Ale ona odpovědila gim: Tyto wěcy prawj Hospodin Bůh Izraelštý: Powězce muži, kteříž poslat wás k mne:

24. Tyto wěcy prawj Hospodin: Hle gá vvedu zlé wěcy na místo toto, a na obywatele geho, a wſecta zločenj, kteříž napsena sau v knize této, kterauž čeli před králem Jüdštym.

25. Ktbo opuſtili mne, a obětowali bohům cyzým, aby mne k hněwu popauzel vše wſech ſkutčyh rukou svých: protož wylita bude prchliwoſt má na místo toto, a nebudet vhabena.

26. Králi pak Jüdšemu, kteříž poslat wás, aby Hospodin byl prosjen, takto mluvote: Tyto wěcy prawj Hospodin Bůh Izraelštý: Posnewáž sy slyssel slowa knihy,

27. A obměkčeno gest srdece twé, a ponížil sy se před obličejem Božím, pro ty wěcy, kteříž praveny sau proci místu tomuto, a obywatelem Izraelštým, a ponížuge se před twa j manu, roztrhl sy rauha swá, a plakal sy předeminau: gá také wflyssel sem tebe, prawj Hospodin.

28. Ktbo nyni připogjm tebe k ot-

Forcūm twým, a wnesen budes do hrobu svého w pokogi: aniž budau viděti oči twé w tého zlého, kterýž gí vvedu na mýlo tozto, a na obywatele gho. Powěděli tedy králi wsecky wécy, kterýž byla i cka.

29. Ale on swolaw wsecky Starší Judské a Jeruzalemsté,

30. Wstaupil do domu hospodinova, a spolu wseckni muží Judskj, a obywatele Jeruzalemstj, kněží, a Levitowé, y wsecken lid od neymensjho až do neywertsjho. Kterýž poslouchali w domu hospodinowu, četl král wsecka slova knihy:

31. A stoge na (saudné) stolicy své, včinil sinlauwu před hospodinem, že bude následovati ho, a ostříhati příkazaní, a svědec twý, a spravedlností gho, z celého srdece svého, a z celé duše své, a cíni, které wécy zapsány sau w knize té, kterouž byl četl.

32. Zavázel také k tomu pod přísahau wsecky, kterýž nalezeni byli w Jeruzaleme, a w Benyamini: y včinili obywatele Jeruzalemstj wedle sinlauwy hospodina Boha ortu svých.

33. Odgal tedy Jozyáss wsecky ohavnosti ze wsech kragin synů Izraelstjch: a včinil, aby wseckni, kterýž ostatní byli z Izraele, slaužili hospodinu Bohu svému. Po wsecky dny gho neodstaupil k od hospodina Boha ortu svých.

* prach.

Rapitola XXXV.

Hod Beránka slavil Jozyáss s svým lidem. 20. Bojoval proti králi Egyptském, a w bitvě zabil gest. 25. Jeremiáš prorok s lidem ho oplakával.

1. Včinil pak Jozyáss w Jeruzaleme hod Beránka hospodinu, kterýž obětován gest čtrnáctého dne měsýce prvnjho:

2. A vstanovil kněží w autazech gegich, a napominal gich, aby slaužili w domu hospodinowu.

3. Lewjtum také, k gegichžto vyvídání westeren Izrael posvěcoval se hospodinu, mluvil: Postavte Archu w Swatyni chrámu, kterýž vystavěl Salomaun syn Davida krále Izraelstjho, nesbo nikoli wjce gj nebudete nosyti: nynj pak služte hospodinu Bohu svému, y lidu gho Izraelstemu.

4. A připravte se po domjch, a rodech svých, w rozdelených gednohokaždeho, gakož přikázal David král Izraelstý, a napsal Salomaun syn gho.

5. A služte w Swatyni po česledech a haifich Lewjtských,

6. A posvěcení saunce obětujte Beránka: bratří své také, aby mohli wedle slow, kteráž mluvil hospodin křeče Mogžijse cínci, připravote.

7. Kladto dal Jozyáss wsečmu lidu, kterýž tam byl nalezen na slavost Beránka, beránku a kožlat z stád, a gineho dobytka třidcer tisíc, wolù také tři tisíce, tyto wécy ze wseho královstjho statku.

8. Wídcowé také gho, což byli dobrotolně slibili, obětovali také lidu, gako kněžím, a Lewjtum. Helcijáss pak, a Zacharyáss, a Jashyel, knížata domu hospodinova, dali kněžím k včinění hodu Beránka howad wensem dwa tisíce říšské set, a wolù tři sta.

9. Chonenjáss pak, a Semeliáss, také Mathanael, bratří geho, také

Hasabiášs, a Jehyel, a Jozabád, knížata Lewjítů, dali gíným Lewjítům k slavení Hodu Beránka pět tisíc horad, a wolů pět set.

10. Y připravena gest služba, a stáli kněží w autudu svém: Lebjotové také w haufích, wedle rozkazu královského.

11. Y obětován gest Beránek (velikonoční) a kropili kněží ruce s vau kroví, a Lebjotové záhlili kůže zápalných obětí:

12. A oddělili ge, aby dali po domích a čeledech gednoho každého, a aby obětovány byly Hospodinu, gákož psáno gest w knize Mojsijsové: s voly také podobně včinili.

13. Y pekli Beránka (velikonočního) na ohni podlé toho, což w zákone písáno gest: po fogné pak oběti vařili w kotlích, a w pánevých a hrncích, a spěšně rozdali všemu lidu:

14. Sobě pak, a kněžím potom přistrogili: nebo w obětování zápalných obětí a rukou až do noci kněží byli zaneprázdněni: protož Lebjotové sobě, a kněžím synům královským připravili neyposléze.

15. Zpěvácy pak synové Asaff stáli w řadu svém, wedle přikázání Dawida, a Asappa, a Hemana, a Idyjhuna, Protoku královského: Vrámí pak při každých dvacetich osmihali, tak že ani na okamžení neodstupovali od služby: pro kteří raněto wč w Lebjotové připravili gím pokrm.

16. Všecká tedy služba Hospodinova porádně dokonána gest w ten den, aby včinili hod Beránka, a obětovali zápalné oběti na oltáři Hospodinovu, wedle přikázání krále Jozyáše.

17. Y včinili synové Izraelští, kteří tam nalezeni byli, Hod Beránka w ten čas, a slavnost písnic za sedm dní.

18. Užbyla Veliká noc podobná této w Izraeli ode dnú Samuela Proroka: ale ani který zc wisse ž králu Izraelských včinil Hod Beránka gáko Jozyáš, kněžim, a Lebjotům, y wšemini Júdovi, a Izraelovi, kterýž byl nalezen, a byl dlejším w Jeruzalémě.

19. Osmnáctého léta království Jozyásova ten hod Beránka slaven gest.

20. Potom když Jozyáš byl opravil chrám, všiaupil ktecha král Egipštý k bogowání w Charamis podle Kusfraten: y vytáhl proti němu Jozyáš.

21. Ale on, poslav k němu posly, řekl: Co mně a tobě gest králi Júdský: nepřicházými proti tobě dnes, ale proti ginéni domu bozuggi, k u kterému poručil mi Bůh spěšně gisti: přestaň proti Bohu činiti, kterýž semnau gest, aby nezabil tebe.

22. Ktechtěl se Jozyáš navrátit, ale připravil proti němu bog, aniž povolil řecem ktechaovým (poslým) z vst Božích; ale téhl, aby bogowal na poli Meggeddo.

23. A tam raněn gsa od strel ců, řekl služebníkům svým: Vywedte mne z bitwy, nebo sem welmi raněn.

24. Kteržto přenesli geg z wozy na druhý vnu, kterýž následovali obyčejem královským, a odvezli geg do Jeruzaléma, y vmtel, a pochowán gest w slavném hrobě otců svých: A weškeren Júda, y Jeruzalem plakali ho.

25. Jeremiás nevivice : ges ho:to naříčini wossickni zpěvácy a zpěváky až do dnešního dne, nad Izrášem opěvují; a gato za právo vešlo w Izraeli: Šle psáno ještě w naříčáních.

26. Ostatkové pak řečí Jozyáš říkají, a milostdenství geho, kteréž přitázana sau zákonem Hospodinovým,

27. Skutkové také geho první a poslední, zapsání sau w knize králů Judsckých a Izraelských.

Rapitola XXXVI.

Králi Judsckých a lidu bídne zavedeni. 22. Téhož zase propuštěni.

1. Vzal tedy lid žené Joachas za syna Jozyássowa, a vstanovil králem místo otce geho w Jeruzalémě.

2. Ve třimečtma letech byl Joachaz, když králowati počal, a tři měsíce králowal w Jeruzalémě.

3. Úsadil pak ho král Egyptský, když přišel do Jeruzaléma, a vložil na zemi (pokutu) sto centnérů stříbra, a centnér zlata.

4. A vstanovil místo něho králem, Eliakyma bratra geho, nad Judou a nad Jeruzalémem: a proměnil jméno geho Joakym: sámeho pak Joachaza vzal o sebe, a zavedl do Egypta.

5. W pětmecátma letech byl Joakym, když králowati počal, a gedenáce let králowal w Jeruzalémě: a žinil zlé před Hospodinem Bohem svým.

6. Proti tomu vstoupil Nabuchodonozor král Chaldejský, a svázaného řetězy wedl do Babilona.

7. Do kterežhož a nádoby Hos-

spodlnou přenest, a položil ge w chráme svém.

8. Ostatkové pak řečí Joazikových, a ohavnosti geho, kteréž činil, a které wěcy nalezeny sau w něm, obsahují se w knize králů Judsckých a Izraelských. Královat pak Joachyn syn geho místo něho.

9. W osmi letech byl Joachyn, když počal králowati, a tři měsíce, a deset dní králowal w Jeruzalémě, a žinil zlé před obličejem Hospodinovým.

10. A když čas roční minul, poslal Nabuchodonozor král (posly) kteříž přivedli ho do Babilona, odnesše spolu neydřížší nádoby domu Hospodinova. Králem pak vstanovil Sedecyásse střeyce geho nad Júdan, a Jeruzalémem.

11. W gedenmecátma letech byl Sedecyáss, když počal králowati, a gedenáce let králowal w Jeruzalémě.

12. Užinil zlé před očima Hospodina Boha svého, ani se nestyděl twáti Jeremiasse Proroka, mluwjího k němu z vst Hospodinovým.

13. Od krále také Nabuchodonozora odstoupil, kterýž byl ho zavázal přisahau křze Boha: a zavrdil slígi svau'y srdce, aby se nenawrátíl k Hospodinu Bohu Izraelskému.

14. Ale w wosetečka knížata kněžji, w lidu, přestaupili nepráwě vzdle wosetek ohavnosti pohanů, a poskvrnili domu Hospodinova, gehož byl sobě posvětil w Jeruzalémě.

15. Posýpal pak Hospodin Bůh otců gegich k nim křze ruku poslů

swých, w nocu powstáwage, a káz-
dodenně napomíjage. protože od
paříšel lidu a přibylo svamu.

16. Ale oni i poslali se po-
slum Božím, a málo sobě rájili
čci geho, a potaniali je Protopo-
kum, dokudž nevstařila prchliost
Hospodinowa na lid geho, a ne-
bylo žadného všečenja.

17. Kébo pětvedl na ně krále
Chaldejského, a zamordoval mlá-
dence gegich mečem w domu Swaz-
tyně swé: neslitoval se nad mláden-
cem a pannou, a starcem, a ani
nad ženami, ale wsecky dal w
ruce geho.

18. Ž wsecky nádoby domu Hos-
podinowa, tak wěssi, gáko men-
ší: y poklady chrámové, y králov-
sté, y knj. at přenešl do Babilona.

19. Zapálili nepřátele dům Bo-
ži, a zbočili zed Jeruzalemskou,
wsecky wěže spálili, a cožkoli dras-
hého bylo, zkazily.

20. Čestliže kdo vysel meče,
zaweden gsa do Babilona slaužil

králi a synům geho, dokudž nekra-
lowal král Perštý,

21. A (dokudž) nenaplenila se řeč
Hospodinowa z vst Jeremiášových,
a neslavila země sobot swých: ne-
bo po wsecky dny zpustěnij * de-
žela soboru, dokudž se nenaplenilo
sedmdesát let.

22. Četa pak prvního Cýra krás-
le Perštého, k naplnění čci Hos-
podinowy, kterouž byl mluvil s tě-
ze vila Jeremiášowa, vzbudil Hos-
podin ducha Cýra krále Peršté-
ho: kterýž rozházel pro volati po
všem království svém také s těze
psímo, ika:

23. Čto věcy praví Cýrus
král Perštý: Všecta království
země dal mi Hospodin Bůh nebeský,
a on přikázal mi, abyh vystavěl
gemu dům w Jeruzaleme, kterýž
gest w Jüdštu: Kdo z vás gest
ve všem lidu geho: budiž Hospo-
din Bůh geho s njm, a nech
vstaupj.

* Odpočvala.

Prvni kniha Ezdrássowa.

Kapitola I.

Propuštění lidu židovského z Babil-
onu: 7. a navrácení jim nádob chrá-
mových od Cýra.

1. Kéta prvního Cýra krále Per-
štého, aby se naplnilo slovo
Hospodinovo z vst Jeremiáše,
vzbudil Hospodin ducha Cýra krás-
le Perštého: a přenesl hlas ve
všem království svém, také těze
ze psímo, ika:

2. Čto věcy praví Cýrus král
Perštý: Všecta království země

dal mi Hospodin Bůh nebeský, a
on přikázal mi, abyh vystavěl
gemu dům w Jeruzaleme, kterýž
gest w Jüdštu.

3. Kdo gest mezy vám ze všes-
ho lidu geho: budiž Bůh geho s
njm. Kéž vstaupj do Jeruz-
alemu, kterýž gest w Jüdštu, a
starvi dům Hospodina Boha Iz-
raelstého, oné gest Bůh, kterýž
gest w Jeruzaleme.

4. A všickni ginj ve všech
místech, kdežkoli bydlegj, nechť pos-
má-

měbagi geinu muži z města svého, sítrem y zlatém, y stakem, y horadý, mimo (toho,) což dobrovolně obětingi chrámu Božímu, kterýž gesto v Jeruzalémě.

5. Y povstali knížata otců z Jídy, a Benjamina, a kněži, y Levjotové, y každý, gehož ducha Boha rozbudil, aby vstaupili k stanovení chrámu hospodinova, kterýž byl v Jeruzalémě.

6. A všickni, kteříž byli wůzki, pomáhali rukami gegich nádobami stříbrnými a zlatými, stakem a horadý, nábytkem, mimo těch všech, kteříž byli dobrovolně obětováni.

7. Král také Cýrus vydal násoby chrámu hospodinova, kteříž byl pobral Vladochodonozor z Jeruzaléma, a byl ge wložil do chrámu Boha svého.

8. Vydal pak ge Cýrus král Perštý strze ruku Ellichydáta syna Gazarara, a výčel ge Sas-sabazatovi knížeti Júdstému,

9. A tento gest počet gich: Šestnácti zlatých třídceti, šestnácti stříbrných tisíc, nožu devětadvacátma, sedmnácti zlatých třídceti,

10. Sedmnácti stříbrných druhých čtyři sta deset: nádob giných tisíc.

11. Všech nádob zlatých a stříbrných pět tisíc čtyři sta: všecky vše odnesl Sas-sabazar, s těmi, kteříž vstoupovali z * přegeití Babylonského do Jeruzaléma,

* 3 wězenj.

Rapitola II.

Počet lidu, který se navrátil z jahesi Babylonského. 68. Co k stavení chrámu od knížat obětováno bylo,

1. Kito pak gsau synové Fragi-ny, kteříž vstaupili z za-

geri, kteříž byl přenest Vladochodonozor král Babilonský do Babylona, a navrátili se do Jeruzaléma a Júdstwa, gedenkaždý do města svého.

2. Kteříž přišli s Zorobabelm s Jozue, Nehemiášsem, Sataiášsem, Rahelaiášsem, Mardochaiem, Belšanem, Neššarem, Begwajem, Rehumem, Baanau. Počet muzí lidu Izraelského:

3. Synů Šaros, dva tisíce, sto sedmdesáte dva.

4. Synů Seffatya, tři sta, sedmdesáte dva.

5. Synů Areia, sedm set sedmdesáte pět.

6. Synů Šahath Moab, synů Jozue: (a) Joab, dva tisíce, osm set, dvacet.

7. Synů Elam, tisíc dvě stě padesáte čtyři.

8. Synů Žethua, devět set čtyřiceti pět.

9. Synů Žachai, sedm set sestdesáti.

10. Synů Bany, sest set, čtyřiceti dva.

11. Synů Bebai, sest set třicet mečtma.

12. Synů Alzgad, tisíc dvě stě dvacet mečtma.

13. Synů Adonykam, sest set, sedmdesáte sest.

14. Synů Begwai, dva tisíce padesáte sest.

15. Synů Adyn, čtyři sta patadesáti čtyři.

16. Synů Uther, kteříž byli z Ezechyášse, devadesáte osm.

17. Synů Besai, tři sta třicet mečtma.

18. Synů Jora, sto dvacet.

19. Synū Ḥasum, dwé sté tří mečtma.
20. Synū Ḥebbar, dewadesáte pět.
21. Synū Bethlehem, sto tří mečtma.
22. Mužů Uctuffa, padesáte řest.
23. Mužů Anathoth, sto osm mečtma.
24. Synū Uzmaroth, čtyřicet dva.
25. Synū Karyathyarym, Čefšira, a Broth, sedm set čtyřiceti tří.
26. Synū Ráma a Gabaa, řest set gedenmečtma.
27. Mužů Nachmas, sto dvacet mečtma.
28. Mužů Bethel a Hai, dwé sté třimečtma.
29. Synū Lebo, padesáte dva.
30. Synū Negbis sto padesáte řest.
31. Synū Lam druhého, tisýc dwé sté padesáte čtyři.
32. Synū Karym, tři sta dvacet dci.
33. Synū Lod, Hadyd, a Ono, sedm set pětmečtma.
34. Synū Jericho, tři sta čtyřiceti pět.
35. Synū Senaa, tři tisýce řest set třiceti.
36. Bnejž: Synū Jadaia w domu Jozue, dewet set sedmdesáte tří.
37. Synū Emmer, tisýc a padesáte dva.
38. Synū Česhur, tisýc dwé sté čtyřiceti sedm.
39. Synū Čarym, tisýc a sedmnácte.
40. Lewjtu: Synū Jozue a Čedmihel synū Odowie, sedmdesáte čtyři.

41. Zpěváků: Synū Asaff, sto a osmmečtma.
42. Synů vrátných: synů Selolum, synů Uter, synů Telmon, synů Akkub, synů Ḥatyta, synů Sobai: všech sto třiceti dewet.
43. Vlachynegských: synů Šeba, synů Hasuffa, synů Tabbaoth,
44. Synů Čeros, synů Syaa, synů Šadon,
45. Synů Lebana, synů Hasgaba, synů Akkub,
46. Synů Hašab, synů Seinlai, synů Hanan,
47. Synů Čaddel, synů Čaher, synů Raia,
48. Synů Rafyn, synů Čekoda, synů Čazam,
49. Synů Uza, synů Šasea, synů Besec,
50. Synů Ušena, synů Člunym, synů Čefusym,
51. Synů Bakbuč, synů Hačuffa, synů Ḥathur,
52. Synů Bešluth, synů Člažyda, synů Ḥartsa,
53. Synů Berkos, synů Sysara, synů Čhema,
54. Synů Člašya, synů Hačyfa,
55. Synů služebníků Salomaunových, synů Šorai, synů Sofceret, synů Čaruda,
56. Synů Jala, synů Derkon, synů Čeddel,
57. Synů Saffatya, synů Hačtyl, synů Šohereth, kteříž byli z Uzebaim, synů Ami.
58. Všech Vlachynegských, a synů služebníků Salomaunových, tři sta dewadesáte dva.
59. Uti, kteříž vstoupili z Čehlma, Čehlarsa, Čerub, a Adon, a Čmer: a nemohli vězati domu otců

otců svých, a semene svého, zdaliž
šli z Izraele.

60. Synů Dalaia, synů Tobia,
synů Uekoda, řest set padělate dva.

61. A z synů kněžských: synové
Hobia, synové Alikos, synové Ber-
zelli, kterýž wozal z dcer Berzel-
li Galadryského, manželku, a naz-
ván gest gménem gegiph:

62. Ti hledali zapsání rodu své-
ho, a nenašli, a wywroženi sau z
kněžství.

63. U řekl Uhercatha gím, aby
negedli z věcy swatosvatých, do-
kudžby nepovstal kněz včený a
dokonalý.

64. Wšescko množství gáko ge-
den, čtyřiceti dva tisíce tři sta řes-
desíti:

65. Stromě služebníků gegich a
děvek, nichž bylo sedm tisíc tři
střiceti sedm: a mezi nimi zpě-
váků a zpěvákyjí dvě stě.

66. Bonů gegich sedm set tři-
ceti řest, mezků gegich, dvě stě
čtyřiceti pět,

67. Welblandů gegich čtyři sta
čtyřiceti pět, oslů gegich, řest tisíce
sedm set dvaceti.

68. A z knížat otců, když wcház-
zeli do chrámu Hospodinova, kterýž
gest w Jeruzalémě, dobrovolně
obětowali do domu Božjho k wys-
tawenj geho na místě geho.

69. Wedle možnosti své dali
náklady k djlu * zlatých grossů ře-
desíce tisíc, a tisíc, stíbra ** wáh
paděsacelných pět tisíc, a oděvu
kněžských sto.

70. Bydlili tedy kněži, a Lewi-
towé, y z lidu, y zpěvácy, y vrátní,
y Salachynegsí, w městech svých,
y westeren Izrael w městech svých.

* Zlata drachem. ** Liber, ginj: hřiven.

Rapitola III.

Shromáždění lidu do Jeruzaléma, a
oltáře wzděláni. + Slavnost stánků.
6. Založení chrámu.

1. A giž byl příšel měsíc sedmý,
a byli synové Izraelskí w
městech svých: shromáždil se tedy
lid gáko muž geden do Jeruzaléma.

2. Y wstal Jozue syn Josede-
kú, a bratrj geho kněžji, a Zoro-
babel syn Salachyelu, a bratrj
geho, a wystaweli oltář Boha Iz-
raelstvího, aby obětowali na něm
zápalné oběti, gákož psáno gest w
zákoně Mogžisse muže Božjho.

3. Postavili pak oltář Božj na
podstavcích geho, ač ge odstran-
šowali lidé okolní ženy, a oběto-
wali na něm zápalnici obět Hospo-
dinu ráno, y večer.

4. A vdelali slavnost stánků,
gákož psáno gest, a obět zápalnau
na každý den pořádně wedle pří-
kazanj, djlo dennj we dni svém.

5. A po těch věcech obět zá-
palnau vstavěnau, tak na nové
měsíce, gáko we všech slavnos-
tích Hospodinových, kterež byly
posvěceny, y we všech (dnech), w
kterých dobrovolně obětowán byl
dar Hospodinu.

6. Od prvního dne měsíce
sedmého počali obětovati obět zá-
palnau Hospodinu: chrám pak Bo-
žj gestě nebyl založen.

7. Dali pak penize kameníků
a žedníků: pokrm také y nápog,
y oleg, Sydonský a Tyrský, aby
nosyli dřívj Cedrové z Libanu k
moři Joppe, wedle toho, což gím
byl přikázał Cyrus král Perštý.

8. Léta pak druhého přigiti ge-
gich k chrámu Božjmu do Jeru-
zaléma, měsíce druhého počali žos-

robabel syn Salathyluwo, a Jozue syn Jesedekuwo, y ostatnij z bratcij gegich kněžj, a Lewjtosé, y wosz cni, kteřjž byli příslí z zágetj do Jeruzalémia, a všanowili Lewjtosé od dwadcti let, a wcyssce, aby přiz drželi k dílu hospodinowu.

9. Y stál Jozue y synowé geho, y bratcij geho, Cedimihel y synowé geho, y synové Jidowi, gako muž geden, aby nastoupali na ty, kteřjž činli dílo w chrámě Božím: synové Henadad, y synové gegich, y bratcij gegich Lewjtosé.

10. Když tedy založen byl od žedníku chrámem Hospodinuwo, stál kněži w rauſſe swém s rraubam: a Lewjtosé synové Uſaff, s cymz bály, aby chwálili Boha * křeče ruce Davida krále Izraelstého.

11. A zpívali spolu písně a chwálu Hospodinu: že dobrý (gest,) že na věky milesidenství geho nad Izraelem. Wessteren raze lid kříčel hlasem velikým w chwáleni Hospodina, protože založen gest chrámem Hospodinuwo.

12. Také velmi množí z kněžj a Lewjtu, a kněžata otců, a Starzí, kteřjž byli vzděli chrámem prawnegssi, když založen byl, a tento chrám před očima gegich, plakali hlasem velikým: a množí protikuz gice w radosti, pozdvihovali hlasem.

13. Uníž mohl kdo rozumnati hlas kříčku weselých se, a hlas pláze lidu: nebo wesmés lid kříčel kříčem velikým, a hlas slyšán byl daleko.

* Wedle nařízení.

Rapitola IV.

Obyvatelé w Samari chceli svolu e ſídlo staveti chrám Boží, ale ſidé nich nevřivustili. 6. Oni potom osobili Izraelštého krále Ašvera a Artaxerxa. 17. A to ſwedli, že dílo chrámu zastaveno bylo.

1. Slyſeli pak neptácelé Judoſi wi a Benyaminowi, žeby synowé zágetj stavěli chrám Božího ſpodiňu Bohu Izraelstému,

2. A přiſtanpiwſſe k Zorobabelovi, a k knižatům otců, řekli jim: Všechny stavíme s vami, nebo také gako wy, hledáme Boha wascho: hle my obětowali ſine oběti ode dnù Aſorhaddana krále Aſyrtého, kteřjž přivedl nás sem.

3. Y řekli jim Zorobabel, a Jozue, y gina knižata otců Izraelštých: Všenj nám a vám (peručeno) abychom stavěli dům Bohu naſsemu: ale my ſami stavěti budeme Hospodinu Bohu naſsemu, gakož přiſázal nám Cyrus král Perský.

4. Stalo ſe tedy, že lid země překážel rukám lidu Jidského, a formantil ge w stavění.

5. Vlagal pak proti nim rádce, aby zkažili radu gegich po wſſecí dny Cýra krále Perského až do kralování Darya krále Perského.

6. W kralovství pak Ašvera na počátku kralování geho, ſepsali žalobu proti obyvatelům Jidským a Jeruzalémštým.

7. A ve dnech Artaxerxa psal Beselam Michydátes, a Chabeel, y gini, kteřjž byli w radě gegich, k Artaxerxovi králi Perskému: list pak obžalování psán byl Syrský, a čten byl řečí Syrskou,

8. Keum Beelteem, a Samſai písač y gini rádcové gegich, Dyneqissi, a Aſfarathachegssi, Terfalegssi, Aſfarsegssi, Echuegssi,

Baz

Babilonští, Susanechegští, Dyew-
ští, & Elamitští,

10. Y ginj z národů, kteréž
přewedl Ašenaffar vcliký a slas-
tný: a včinil, aby oni bydlili w mě-
stech Samarských, y w giných kras-
ginách za řekou w pokogi:

11. (Tento gest weypis listu,
kterýž postali k nám) Artaxerxes
wi králi, služebnycy twogi, muži,
kteríž gsau za řekou, pozdravenj
wzkazugj.

12. Známo bud králi, že Židé,
kteríž wstaupili od tebe k nám, při-
slí do Jeruzaléma města odpov-
ného a nejhorského, kteréž stavějí,
wzdeláwagjce zdi geho, a stěny
stládagjce.

13. Vlynj tedy známo bud králi,
že budeli to město wystaweno, a
zdi geho zopraweny, dani, a cla, a
ročních důchodů děravati nebudau,
a až k králům ta sftoda přigde.

14. Vly pak pamatujíce na
* sůl, kterauž sme w paláce gedli, a
že na autazy králový djwari se za-
neslissné držíme, proto poslali sme,
a oznámili králi,

15. Abys hledal w knihách kros-
nyk orci svých a naleznese psáno
w knihách pamětních: a wěděti
budeš, že město to, město odbož-
né gest a sftodlivé králům, y kras-
ginám, a bogowé wzbužování bý-
wagj w něm od starých dnů: pro
kteraužto wěc y město toto zkáze-
no gest.

16. Oznamujeme my králi, že
budeli město to wystaweno, a zdi
geho zopraweny, vládatství za-
řekou mřti nebudesh.

17. Slovo poslal král k Reum
Beelteem, a Samsai písáři, a k giz-
ným, kteříž byli w radě gegich

obyvatelé w Samari, y giným za-
řekau, pozdravenj wzkazugje a
pokog.

18. Žaloba, kterauž ste postali
k nám, zgewne čtena gest přede-
mnau,

19. A odemne přiskázáno gest:
y hledali, a nalezli, že město to od
starých dnů proti králům poneště-
wá, a rozbrogowé, y války zbus-
zowany býragj w ném:

20. Ulebo y králové přesylnj byli
w Jeruzalémě, kteříž y panovali
nadewší kraginou, kteříž za řekou
gest: plat také, y clo, y důchody
brali.

21. Vlynj tedy slyste wytčenj:
žbraňgte mužům tém, aby město
to stavěno nebylo, dokawádžhy
snad odemne potučeno nebylo.

22. Hledeč, abyste nedbánli w
toho nenaplňili, a pomalu nezro-
stlo zlé proti králům.

23. Protož weypis wytčenj
Artaxerxa krále čten gest před
Reum Beelteem, a Samsai písá-
řem, a rády gegich: a odessli rychle
do Jeruzaléma k Židům, a zabrá-
nilí jim ** w ramenu a w sýle.

24. Tehdáž opuštěno gest djlo
domu Hospodinova w Jeruzalé-
mě, a nebylo konáno až do druhého
léta království Darya krále
Pertého.

* Dobrodinj, kteříž sme výjwali.

** Mocý.

Kapitola V.

Opět počali stavěti chrám Boží w
Jeruzalémě, a neštáteče začí gím přes-
kácel výslowali. 5. A pláno gest o to
králi Daryovi.

1. Prorokovali pak Aggæus Pro-
tok, a Zacharyášo syn Al-
do, prorokujíce k Židům, kteříž
byli

byli w Jüdswu a w Jeruzalémě, ve gmenu Boha Izraelského.

2. Tchdy powstali Zorobabel syn Salachyelu, a Jozue syn Josedekiu, a počali stavěti chrám Boži w Jeruzalémě, a s nimi Prostokowé Boži pomáhagice jim.

3. W tom pak času přissel k nim Thathana, který byl weywodau za řekou, a Schatbuzanai, y rádcové gegich : a takto řekli jim : Kdo dal wěin radu, abyste dům tento stavěli, a zdi gcho oprawowali :

4. Běhemž odpoředeli sime jim, kteráby byla gmena mužů půwoz dů stavěnij toho.

5.* Óko pak Boha gegich stalo se nad stacy židovskými, a nemohlo zabrániti jim. Y záljibilo se, aby wěc wzniesena byla na Darya, a tchdáz aby dofti včinili proti žalobě té.

6. Weypis lissu, který poslal Thathana weywoda Kraginy za řekou, a Schatbuzanai, y rádcové gho Urssasdegssi, který byli za řekou, k Daryovi králi.

7. Řec, kterouž poslali gemu, takto psina byla : Daryovi králi počog wſselíš.

8. Snámo bud králi, že sime my sli do Jüdské Kraginy, k donu Boha wclikého, který se staví kazinem nectsaným, a díjvi kladau se do stén : a dílo to pilně se vzdělává, a roste w rukou gegich.

9. Tázali sime se tedy těch starci, a takto sime jim řekli : Kdo wám dal moc, abyste dům tento stavěli, a zdi tyto oprawowali :

10. Ale y na gmena gegich prali sime se gich, abyho n oznamili tobě : a napsali sime gmena těch mužů, který jsou knjžata neszy nizni.

11. Takowau pak řec odpověděli nám, řkouce : My gsmie sluzebnícy Boha nebe y země, a stazujme chrám, který byl vstaven před těmito mnohými lety, a který král Izraelštý veliký byl vzdělal, a vyštařel.

12. Potom pak když k hněwu popudili otcové naší Boha nebeského, wydal ge w ruce labuchoz donozora krále Babilonstého Chaldegského, dům také tento zboil, a lid gho přewedi do Babilona.

13. Kéta pak prvního Cyrus krále Babilonstého, Cyrus král včinil wyrčenj, aby dům Boži tento stavěn byl.

14. Ulebo y nádoby chrámu Božího zlaté a stříbrné, který byl labuchoz donozor wzal z chrámu, který byl w Jeruzalémě, a byl ge odnesl do chrámu Babilonstého, wynesl Cyrus král z chrámu Babilonstého, a dány sāi Sassabafarovi gmenem, kteréhož y knjžetem vstanowil,

15. A řekl gemu : Tyto nádoby vezmi, a gdi, a polož ge w chrámu, který gest w Jeruzalémě, a dům Boži ak se staví na místě svém.

16. Tchdáz tedy ten Sassabas pat přissel, a založil základy chrámu Božího w Jeruzalémě, a od toho času až dosavád staví se, a gestre nenj dokonán.

17. Ulynj tedy, gestli se králi zádobré widj, nechť pohledá w knihách nekrálovské, kteráž gest w Babiloně, zdaliž od Cyrus krále poručezeno bylo aby stavěn byl dům Boži w Jeruzalémě, a wili královskau o tě wěcy nechť posle k nám.

Kapitola VI.

Starzenj chrámu, 16. v posvěcení ges-
te. 19. Starzenj Velikonočy.

1. **S**eh dáz Daryus král rozkázal:
y hledali v skladu knih,
kteréž byly složené v Babiloně,

2. A nalezena gest v Ekvata-
nys, genž gest hrád v Neděně
fragině, kniha gedna, a taková
pamět v ní zapsána byla:

3. Léta prvního Číra krále:
Čírus král vstanovil, aby dům
Boží stavěn byl, kterýž gest v Je-
ruzalémě, na místě, kdežby oběto-
vali oběti, a aby položili základy,
kterýžby snesli vysokost loktů sedes-
atí, a šírokost loktů sedesatí.

4. Tři rady z kamennu netesaných
a tak také rady z zdíjwoj nových:
náklad pak z domu královského
dáván bude.

5. Ale v nádoby chrámu Bo-
žího zlaté a stříbrné, kteréž klabuz-
chedenozor byl pobral z chrámu
Jeruzalémského, a byl přinesl ge-
do Babilona, ať sau navrácceny, a
donesený do chrámu v Jeruzalémě
na místo své, kterýž v položeny sau
v chráme Božím.

6. Vlynj tedy Tharhanai wůdce
Fraginy, kteráz gest za řekau,
Schartuzanai, a rádcové wassi
Affarsachegssi, kterýž ste za řekau,
daleko odstupte od nich,

7. A nechte ať se dělá chrám
Boží tento od wůdce židovského,
a od Starších gegich, aby dům Bo-
ží tento stavěli na místě geho.

8. Ale v odemne přikázáno gest,
coby se mělo státi od Starších žid-
ovských rěctro, aby se stavěl dům
Boží, totiž aby z truhly králov-
ské, to gest, z platů, kterýž se dás-
wagj z Fraginy za řekau, pilně dás-

wání byli nákladové tém mužum,
aby neinélo překázky dílo.

9. Paklidy bylo potřebj y telat,
y betáňku, y kozelců k oběti zápal-
né Bohu nebeskému, obilj, soti, vje-
na, a oleje wedle iádu kněží, kte-
rýž gau v Jeruzalémě, ať se jinak
dává na každý den, aby nebylo v
něčem narušení.

10. Ať obětuje oběti Bohu
nebeskému, a modlí se za život krá-
le, y synu geho.

11. Odemne tedy položeno gest
vstanovení: Aby wosceliký člověk,
kterýžby změnil toto přikázání, vžas-
to bylo dřewo z domu geho, a vyz-
dviženo bylo, a aby byl přibit na
něm, dům pak geho ať gest* obec-
ný včiněn.

12. Bůh pak, kterýž včinil, aby
bydlilo ginené geho tam, ať rož-
prýl wosecta království, y lid,
kterýžby rozháhl ruku swau, aby
odpjal, a rozprýl dům Boží ten-
to, kterýž gest v Jeruzalémě. Ká
Daryus vstanovil sem vstanovení,
kterýž chcy, aby pilně naplněno bylo.

13. Protož Tharhanai wůdce
Fraginy za řekau, a Schartuzanai,
y rádcové geho, wedle toho, což
byl přikázal Daryus král, tak pil-
ně vykonali.

14. Starší pak židovskij stas-
weli, a dalo se gini wedle pro-
roctw Aggea Proroka, a Žadach-
tyasse syna Ado: y vystavěli, a
vzdělali, z rozkázání Boha Izrael-
ského, a z rozkázání Číra, a Darya,
a Artaxera králi Perských:

15. A d konali dům Boží ten-
to, až ke dni třetímu měsíce Adar,
kterýž gest rok řecký království
Darya krále.

16. Včinili pak synové Izrael-
ské,

ssi, kněží a Levjové, y ginj z synů přesichování, posvěcenj domu Božího w radosti.

17. A obětowali na poswécez nij domu Božího, telat sto, skopců dwé slé, betáňkù čryti sta, kozlù z kož za hřich wisseho Izraele dwaz nácte, wedle počtu pokolenj Izraelstých.

18. A vstanowili kněží w řadech gegich, a Levjci w řejdách gegich, nad dýly Božjimi w Jeruzalémě, gakož psano gest w knize Moggžissowé.

19. Včinili pak synowé Izraelssi z přesichování, hod Betánka, černácteho dne měsíce prvnjho.

20. Ulebo očisťení byli kněží a Levjové gako geden: vysítkni čiši k obětování Betánka velikoznočního vespřem synům přestehování, y bratrím svým kněžím, y sobě.

21. A gedli synowé Izraelssi, kteříž se byli navráteli z přestěhování, y vysítkni, kteříž se byli oddělili od posítněných národů země k nim, aby hledali hospodina Boha Izraelstého.

22. A včinili slavnost přesnic za sedm dní w radosti, nebo byl ge rezveselil hospodin, a byl obráztil se dce krále Ahasyřského k nim, aby pomáhal rukám gegich w díle domu hospodina Boha Izraelstého.

* Prodán.

Rapitola VII.

Ezdráss poslán gest od Artaxerra Perského krále do Jeruzaléma s listem královským, aby svobodné včili lid zatočnu Božímu. 27. Začej Ezdráss Vánu Bohu větoval.

I. Mo rěch pak slových, w království Artaxerra krále Perského, Ezdráss syn Seraicíssse, syna Azaryásse, syna Helcýsse,

2. Syna Sellum, syna Sadofa, syna Achroba,

3. Syna Amaryásse, syna Azaryásse, syna Maraiorha,

4. Syna Zarabyásse, syna Ozy, syna Bokcy,

5. Syna Abisue, syna Finees, syna Eleazar, syna Arona kněze od počátku.

6. Čento Ezdráss wstoupil z Babilona, a on (byl) písati t rychlý w zákoně Moggžissowé, kterýž Hospodin Bůh dal Izraelowi: a dal gemu král, * wedle ruky Hospodína Boha geho nad ním, wšetku prosbu geho.

7. Y wstoupil z synů Izraelstých, y z synů kněžských, y z synů Levjských, y z zpěváků, y z vrátných, y z Lathynceských, do Jeruzaléma, léta sedmého Artaxerra krále.

8. A přišli do Jeruzaléma měsíce páteho, ten gest rok sedmy krále.

9. Ulebo prvního dne měsíce prvního počal wstupovati z Babilona, a w první den měsíce páteho přišel do Jeruzaléma, wedle ruky Boha svého dobré nad sebou.

10. Ulebo Ezdráss připravil se dce své, aby hledal zákon Hospodinu, a činil, y včil w Izraeli příkázani, a saud.

11. Čento pak gest weypis liz su vytíení, kterýž dal král Artaxerxes Ezdrássovi knězy písati včenému w řečech a příkázaných Hospodinových a obyčejích posvátných geho w Izraeli.

12. Artaxerxes král nad králem Ezdrássovi knězy, písati zákon Boha nebeského nevyčeněgšímu pozděavenj.

13.

13. Odemne vstanoweno gest, aby komubykoli se lsbilo w králowství mém z lidu Izraelstého, a z knějí geho y z Jeruzalému, gjeti do Jezujského, s tebau at gde.

14. Líebo od twáti králowy, a kdmí rádců geho poslén sy, aby dohlédal Judsawu a Jeruzalému ** w zákoně Boha twého, kterýž gest w ruce twé:

15. A abys nesl stříbro a zlato, kteréž král a rady geho dobrovolně obětowali Bohu Izraelskému, gehožto Stánek gest w Jeruzalémě.

16. A wšesko stříbro a zlato, kteréžkoli naleznesh we wssi fragizné Babilonsté, a lid bude chtjiti obětovati, a z kněží, které wccy dobrovolně obětovati budau domu Boha swého, kterýž gest w Jeruzalémě,

17. Swobodně wezmi, a plně koup z těch peněz relata, skopce, bez tánky, a oběti sušhé, y moře oběti gegich, a oběting ge na oltáři chrámu Boha wasseho, kterýž gest w Jeruzalémě.

18. Ale y gestliže co robé a bratřím twým lubit se bude, z ostatního zlata a stříbra, abyste vdelali, wedlé wule Boha wasseho vdelegte.

19. Kladoby také, kteréž se tobě dáwagj k službě domu Boha twého, deg před obětěgem Božím w Jeruzalémě.

20. Ale y gtné wccy, kterýžby bylo potřebj na dům Boha twého, gakkoli mnoho bude potřebj, aby s wynaložil, dano bude z pokladu, a komory králowsté,

21. A odemne. Gá Urákerxes král vstanowil sem a nařídil wšem

strážným truhly obecné, kterýž gsa za řekau, abyše, cožkoli žádatel bude od wás Ezdráss kněz, včis tel zákona Boha nebeského, bez prosdlenj dali,

22. Až do sia centnérů stříbra, a až do sia měr obilj, a až do sia sudů wjna, až do sia tun olege, súl pak bez mistry.

23. Wšesko, což k službě Boha nebeského přislusí, neděl gest dano pilné w domě Boha nebeského: aby se snad nerozhněval na králowství krále a synu geho.

24. Wám také známo činíme o wšech kněžích, a Lewitjích, a zpětwácyh, a vrátných, kachynegsckých a služebnycých domu Boha toho, abyste cla, a platu, a autoků nemeli mocy vkládati na ně.

25. Ty pak Ezdrássi, wedlé manusrosti Boha twého, kteráž gest w ruce twé, vstanow saudce, a auředníky, aby saudili wšemu lidu, kterýž gest za řekau, tém totižto, kterýž znagsi zákon Boha twého, ale y nevmělé včte swobodně.

26. A wšeliký, kdož nevčiní zákonu Boha twého, a zákona královstva pilné, saud bude o ném, bud na smrt, nebo k wypowědění, nebo k odsauzení statku geho, neb gíste do žaláre.

27. (V řeli Ezdráss:) Požehnání Hospodin Bůh otců naších, kterýž dal to w sídce králowo, aby oslavil dům Hospodinu, kterýž gest w Jeruzalémě,

28. A ke mně našionil milostz denství swé před králem, a rada mi geho, a wšemini kněžaty králowstřími mocnými: a gá posylněn gsa řekau Hospodina Boha swého, kteráž byla we mně, shromáždil sej z

Izraele knížata, kteříž by vstoupili semnau.

† Všetoko v rychlém zákona psaní, ale výkladání zbehly. Vše píši, a větce v písni rově gest. Wiz w. 10. a 11. * S pomocí Hospodina. ** Podle zákona.

Kapitola VIII.

Poté vracujících se v Ezdrášem do země Židské. 15. Wýprawa gegich, 31. a příchod do Jeruzaléma.

1. **S**ato gšau tedy knížata čeleďi, a rodové též, kteříž vstoupili semnau za králování Artaxerxa krále z Babilona.

2. Z synů Hincesowých, Gersom. Z synů Ichámatowých, Danyel. Z synů Davideowých, Hattus.

3. Z synů Sechenyássowých, synů farosowých, Zacharyášu: a o ním počteno gest mužů sto padělate.

4. Z synů Fahat Moab, Eliozai syn žarche, a o ním dvě stě mužů.

5. Z synů Sechenyássowých, syn Ezechyel, a o ním tři sta mužů.

6. Z synů Aldan, Abed syn Jonathana, a o ním padělate mužů.

7. Z synů Alam, Izaiáš syn Ataliášu, a o ním sedmdesáte mužů.

8. Z synů Saffaryássowých, Zedbedya syn Michaelu, a o ním osmdesáte mužů.

9. Z synů Joabových, Obedya syn Jakubelu, a o ním dvě stě a osmnácte mužů.

10. Z synů Selomith, syn Josfiášu, a o nimi sto sedmdesáte mužů.

11. Z synů Bebai, Zacharyáš syn Bebal, a o nimi osmnáctna mužů.

12. Z synů Ažgad, Johanan syn Eketanu, a o ním sto a deset mužů.

13. Z synů Adonykam, kteříž

byli neypostledněgssj: a rato gmézna gegich: Eliffelch, a Jehyel, a Samaiás, a s nimi sedmdesáte mužů.

14. Z synů Begwi, Othai a Zaschur, a s nimi sedmdesáte mužů.

15. Shromáždil sem pak ge řeč, kteříž běží k Abawa, a zůstali sime tam tři dny: a hledal sem v lidu, a mezi kněžimi, z synů Léwj, a nalezl sem tam.

16. Protož poslal sem Eliezer, a Aryele, a Semiciásse, a Elnazhana, a Jaryba, a druhého Elnazhana, a Láthana, a Zacharyáše, a Mosollama knížata: a Joaryba, a Elnachana (muže)* maudré.

17. A poslal sem gc k Eddo, genž gest první v Chasfie místě, a položil sem ** v ruce gegich slova, kteříž by mluwili k Eddo, a bratrji geho Lachynegským, na místě Chasfie, aby přivedli nám služebníky domu Boha nasseho.

18. Y přivedli nám strze rukou Boha nasscho dobravu nad námi, muže nevýčeněgssjho z synů Moholi, syna Léwj syna Izraelova, a Sarabiásse, y syny geho y bratří geho osmnácte.

19. A Šababiásse, a o ním Izaiášse z synů Michary, a bratří geho a synů geho dwadseti:

20. A z Lachynegských, kteříž byl dal David a knížata k posluhování Lekojtům, Lachynegských dvě stě dwadseti: všickni ti swými gmény nazváni byli.

21. Y vyhlásyl sem tam půst podlé řečky Abawa, abyhom se trápili před Hospodinem Bohem svým, a prosyli od něho za cestu přijmav sobě y synům svým, y všemu gménji nassenu.

22. Nebo styděl sem se proseyti Frále

krále za pomoc, a gízdné, kteříž by bránili nás od nepřetele na cestě: nebo sice byli řekli králi: Rus se Boha našeho gest nadewšemi, kteříž hledají ho w dobroti: a panování jeho a syla jeho, y přehlívost nadewšemi, kteříž opousťejí ho.

23. Postili sime se pak, a prosili sime Boha svého strze to: a wedlo se nám šťastné.

24. Y oddělil sem z knížat kněžíslých dwanácte, Sarabiáše, a Hasabíáše, a s nimi bratří gegich deset,

25. A odwážil sem gím stříbro a zlato, a nádoby posvěcené domu Boha našeho, kteříž byl obětován král, a tady jeho, a knížata jeho, y wesseren Izrael téh, kteříž nazleni byli:

26. Y odwážil sem do rukou gegich stříbra centenérii sest set padesát, a nádob stříbrných sto, zlata centenérii sto:

27. A kofíků zlatých dwadseti, kteříž měli zlatých růžic, a nádoby z mosazý střwaucý neylepsí dve, pěkné gař zlato.

28. Y řekl sem gím: Wy****swatj Hospodinowi, y nádoby svaté, y stříbro y zlato, kteříž dobravolně obětováno gest Hospodinu Bohu otcu naší:

29. Bděte, a ostřibegte, dokudž neodwážíte před knížaty kněžstými a Lewitskými, a vůdcy čeledí Izraelských w Jeruzalémě, do podlaď domu Hospodinova.

30. Přigali pak kněží a Levitové ráhu stříbra a zlata, y nádob, aby donesli do Jeruzaléma do domu Boha našeho.

31. Hnuli sime se tedy od řeky Alzava dwanáctého dne měsíce první:

ho, abychom sli do Jeruzaléma: a ruka Boha našeho byla nad námi, a wyswobodila nás z ruky nepřetele, a ukladníka na cestě.

32. A přišli sime do Jeruzaléma, a zůstali sime tam tři dny.

33. Dne pak čtvrtého odwászeno gest stříbro y zlato, y nádoby w domu Boha našeho, strze tuku Mereinotha syna Vrýasse kněze, a s ním Kleazar syn Fineesu, a s nimi Jozabed syn Jozue, a Noadaia syn Bennoi Lewitowé,

34. Wedle počtu a ráhy wšich: a zapsána gest wšicka ráha w ten čas.

35. Ale y kteříž byli přišli zaceří **** synové přestehování, obětovali oběti zápalné Bohu Izraelstému, tclar dwanácte za wesserem lid Izraelský, stopců devadesáte sest, beránků sedmdesáte sedm, kozlů za hřich dwanácte: wosse w obět zápalnau Hospodinu.

36. Dali pak weypowědi královny knížatům, kteříž bývali před obličegem královým, a weywodám za řekou, a wyzdobili ***** lid a dům Boží.

* Vedené. ** Navrátil sem ge, gařby měli mluviti. *** Posvěcení Hospodinu. **** Ti, kteříž byli přestehováni. ***** Pomocní byli lidu y domu Božímu.

Kapitola IX.

Knížata žádaly Ezdrássovi na lid y na kněží. 3. Ezdráš se proto rmaulil. 5. Modlil se Bohu, aby hněw strůg od lidu odvrátili ráčil.

1. **S**ídly se pak ty rácy wykonaly, přisluhili ke mně knížata, řkouce: Ulenj oddělen lid Izraelský, kněží a Levitové, od národů zemí, a ohavnosti gegich, totiž Chaznanegikého, a Herhegského, a řez

rezegeckého, a Gebuzegeckého, a Amis-
monystých, a Moabských, a Egyp-
ských, a Amortheckých:

2. Vlebo wzali z dcer gegich
sobě a synům svým, a smíjili sy-
mě svaté s národý zemí: ruka ta-
ké knížat, a vrchnostj byla w pře-
staupenj tom prvnj.

3. A když sem vstýssel řec tu-
to, roztřhl sem pláště svůj y sukní,
a ethal sem vlasý z hlavy své, y
z brady, a sedél sem truchle.

4. Seslal se pak ke mně rossickni,
který se báli slova Boha Izrael-
ského, pro přestaupenj těch, který
byli z zágerj píissli, a gá sem sedél
smutný až do oběti večernj:

5. A w oběti večernj vstal
sem od trápenj svého, a s roztržes-
ným pláštěm a sukní, klekl sem na
kolena svá, a roztáhl sem ruce své
k Hospodinu Bohu svému.

6. A řekl sem: Bože můg han-
bjím se, a stydím se pozdívahnauti
twáři své k rádě: nebo neprawos-
ti nasse rozvinoženy sau nad hla-
vou nassi, a hříchové nassi wzros-
stli až k nebi,

7. Ode dnú otců nassi: ale y
my sami zhřessili sme téžce až do
tohoto dne, a w neprawostech nass-
i: wydání sme sami, y králové
nassi, y kněži nassi, w ruku králů
zemí, a pod meč, a w zágerj, a w
laupež, a w zahanbenj twáři, gas-
to y tohoto dne.

8. A nynj gáko na málo, a na
okamžení včiněna gest prosba nass-
se v Hospodina Boha nassho, aby
propusťení nám byli ostatkové, a
dán nám byl * kolik na místě swa-
tém geho, a aby oswíril oči nass-
Boh náss, a dal nám ** malíčko ži-
wota w službě nassi,

9. Vlebo služebnícy gsme, a w
službě nassi neopustil nás Boh náss,
ale naklonil k nám milosrden-
stwoj před králem Petrem, aby dal
nám život, a powýsil domu Bo-
ha nassho, a wzdělal pustiny ge-
ho, a dal nám † plot w Júdos-
wi a w Jeruzalémě.

10. A nynj co díjme Bože náss
po těchto věcech z nebo sme opus-
stili přikázani twá,

11. Kteráz sy přikázal strze slo-
žebníky své Proroky, řk: Země,
do kteréž my vcházíte, abyšie gi
vládli, země nečistá gest, wedlé
nečistoty národů, a gňých zemí, s
ohavnostmi těch, který naplnili gi
od vst až do vst w posvátněnij
svém.

12. Klynj tedy dcer wasich ne-
záwegte synům gegich, a dcer ges-
gich neberete synům wasim, a ne-
hledegte pokoge gegich, a stěsti ges-
gich, až na věky: abyšie posylněni
byli, a gedli, které věcy dobré gsav
země, a měli dedice syny wasse až
na věky.

13. A po všech věcech, kteréž
přisly na nás w sluncích nassich
nehorssich, a w prawněnij nassem
velikém, nebo ty Bože náss vyswo-
bodil sy nás z neprawosti nassi, a dal
sy nám vysvobozenj, gákož gest
dnes.

14. Abychom se neobrátili, a
nerussili přikázani twých, ani se
manželstvím nespogowali s lidini
ohavností těchto: Zdaliž sy se roz-
hněval na nás až do skonání, abyš
nezůstavil nám ostatků k zachov-
ání:

15. Hospodine Bože Izraelský
spravedlivý gsy ty: nebo zanechá-
ni sme, kterýs bychom zachowani
byli

býli gášo w tento den. Hle před tebas gſine w prowinění nássem. neda nemůže kdo obštati před tebas pro tu věc.

* Ovrdli. ** Powydchnutí malíře od služby naší. † Neb hradbu, t. ohrádil nás, y potřebami k stavění opatřil.

Kapitola X.

Lidu pokánj a oddělení se od žen z jiných národů. 18. Směna těch kněží a levjí, kteří byli cyzozemky za manžely pogali.

1. Rdyž tedy tak se modlil Ezdráss, a vzýval on, y plakal a leskl před Chrámem Božím, scbral se k němu z Izraela žáci up voliky velmi mužů, y žen, y dětí, a plakal lid pláčem velikým.

2. Y odpověděl Sechenyéss syn Jehyelu z synů Elam, a čekl Ezdrássovi: My jsme zhřessili proti Bohu svému, a zpogimali jsme ženy cyzozemky z národu země: a nyni gestli pokánj w Izraeli nad tím,

3. Včinme smlauwu s Hospodinem Bohem násšim, aby chom zaválili všecky manžely, y ty, kteří se z nich zrodili, wedlé vůle Páně, a těch, kteří se bogji přizkájaní Hospodina Boha násseho: ať se stane podle zákona.

4. Vstaní, tvoje gest všianovateli a my budeme s tebou: posylí se a včin.

5. Vstal tedy Ezdráss, a zavázal přisahau knížata kněžstva a Levjí, y všecko Izraela, aby včinili wedlé slova toho, y přisahli.

6. Y vstal Ezdráss před domem Božím, a odšel do pokojka Johanna syna Eliasybowa, a všel tam, chleba negedl, a wody nepil: nebo rmautil se pro pře-

staupení těch, kteří byli příslí z zajetí.

7. Y provoláno bylo w Judsawu a w Jeruzalémě všem synům přestehování, aby se ohromáždili w Jeruzalémě:

8. A všeliký, kteří by neptíš se v těch dnech wedlé rady kněžat a Starších, pobrán bude weskeren statek geho, a sám wytvořen bude z zástupu přestehování.

9. Sesli se tedy všickni muži Judsstí, a Benjamínovi w Jeruzalemě ve třech dnech, dwadacátého dne měsíce, ten gest měsíc devátý: a seděl weskeren lid na vlicy domu Božího, těsauce se pro bráť, a pro desetré.

10. Y vstal Ezdráss kněz, a čekl k nim: My ste přestaupili, a zpogimali ste manžely cyzozemky, abyste přidali k prowinění Izraelowu.

11. A nyni wyznegte se Hospodinu Bohu otců svých, a včiněte lbeznau vůli geho, a oddělení budete od národu země, a od manželek cyzozemek.

12. Y odpovědělo všecko množství a čeklo hlasem velikým: Wedlé slova tvého k nám, tak se stani.

13. Ale však že lid mnohý gest, a čas desetré, a nemůžeme státi vné, a dilo není dne gednoho neb dvou (nebo jsme náramně zhřessili w této této)

14. Kteří říkají vstanovena knížata ve všem množství: a všichni w městech naších, kteří pozgimali ženy cyzozemky, ať přišli w časy vložené, a s nimi Starší po měste a městě, a saudecové geho, dokudž se neodvrátí hněwo Boha násseho od nás pro tento hřich.

15. Protož Jonathan syn Azaz
hebuw, a Jaasha syn Chekue, stá-
li nad ejm, a Mesollam, a Sebe-
shai Lewjta pomáhali jim:
16. Y včinili tak synové přes-
stěhování. Y odessli, Eždráš kněz,
a muži knížata čledi, do domů
oteců svých, y rossickni po gmeňach
svých, a zasedli w prvnj den mě-
sýce desátého, aby hledali wicy.
17. A dokonáni sau rossickni
muži, kteřiž byli zpogjimali ženy
cyzozemky až do dne prvnjho mě-
sýce prvnjho.
18. Unalezeni sau z synů kněz-
ských, kteřiž byli zpogjimali ženy
cyzozemky. Z synů Jozue syna Joz-
sedkowa, a bratři geho, Maasya
a Klicer, a Jaryb, a Chodolia.
19. Y dali * ruce své, aby wy-
robli manželky své, a za proviz-
něnij své stopce z otoc obětowali.
20. A z synů Emer, Hanany, a
Žebedya.
21. A z synů Harym, Maasya,
a Elia, a Scmcia, a Jehyel, a O-
zyáss.
22. A z synů Feshut, Elioenai,
Maasya, Ismael, Mathanael, Joz-
zabed, a Elasa,
23. A z synů Lerejtských, Joz-
zabed, a Scmcí, a Celaia, ten gest
Kalita, Kataia, Jüda, a Klicer.
24. A z pěwáků, Elijsyb. A
z vrátných, Sellum, a Čelem, a
Vry.
25. A z Izraele, z synů Šas-
tos, Scmcia, a Jezya, a Melchya,
a Miamin, a Klicer, a Melchya,
a Banca.
26. A z synů Elam, Mathaz-
nyz, Zacharyáss, a Jehyel, a Abdy,
a Jerymot, a Elia.
27. A z synů Žethua, Elioenai,
Elijsyb, Mathanya, a Jerymuth,
a Žabad, a Uzyza.
28. A z synů Bebai, Johanan,
Hananya, Žabbai, Athalai.
29. A z synů Bany, Mosollam,
a Melich, a Adaja, Jasuš, a Saal,
a Ramoth,
30. A z synů Fahath, Moab,
Edna, a Chalal, Banaíss, a Maaz-
hyáss, Mathanyáss, Beseleel, Ben-
nui, a Manasse.
31. A z synů Herem, Kliezer,
Jozue, Melchyáss, Semeiáss, Sy-
meon,
32. Benyamin, Maloch, Sas-
maryáss.
33. A z synů Chasom, Mathaz-
nai, Mathatha, Žabad, Kiffleth,
Jerimai, Manasse, Scmcí.
34. Z synů Bany, Maaddej, A-
miram, a Vel.
35. Baneáss, a Badaíss, a Cheli-
an,
36. Mana, Marymuth, a Eli-
jsyb,
37. Mathanyáss, Mathanai, a
Jassy,
38. A Bany, a Bennui, Scmcí,
39. A Salmiáss, a Mathan, a
Adaiáss,
40. A Melchnedebai, Sysai,
Sarah,
41. Karel, a Selemiau, Scmc-
rya,
42. Sellum, Amarya, Jozeff.
43. Z synů Lebo, Jehyel, Ma-
thathyáss, Žabad, Žabina, Jedu, a
Joel, a Banaia.
44. Rossickni tito byli pogali
manželky cyzozemky, a byly z nich
ženy, kteréž byly potodily syny.

* Powolili.

Kniha Nehemíássowa,

I. Kteráž n

Druhá Ezdrássowa slovo.

Rapitola I.

Nehemíáss slyssow slynené noviny o židech, kteří se navrátili do Jeruzaléma plakal, a postil se, a modlil se Pánu Bohu za ně.

I. **S**lova Nehemíásse syna Helchássowa. Y stalo se w měsícy Basleu, léta dwadcétného, a gá sem byl na hradě Susys.

2. A přišel hanany geden z bratří mých, on a muži z Júdy: y otázal sem se nich o židech, kteří byli požůstali a zbyli z zágety, a o Jeruzalému.

3. Y řekli mi: Kteří zůstali, a zanecháni sau w zágety tam w křazgině, w sauzenj velikém gšan, a w pohánění: a zed Jeruzalémstá rozborená gest, a brány geho wypáleny sau ohněm.

4. A když sem vslýšel slova taková, sedél sem, a plakal, y kouzlil sem za mnoho dnj: postil sem se, a modlil sem se před tváří Boha nebeského.

5. A řekl sem: Prosým Hosподine Bože nebeský sylný, - veliký, a hrozný, kteříž ostříháss vmluvy a milostdenství s těmi, kteříž rebemilugij, a ostříhagi přikázani twých:

6. Zdechť sau vssi twé pozorujcý, a oči twé otevřené, aby slyšel modlitbu služebníka svého, kteřuž gá se modljin před tebou dnes, dnem y nocí, za syny Izraelšté služebníky twé: a wyznávám hříchy synů Izraelštých, kteříž

týmž hřessili tobě: gá y dům otce mého z hřessili sine,

7. Vlarnostj swedeni sine, a nesostříhali sine přikázanj twého, a obýcegū posvátných, a saudů, kteříž sy přikázal Mogžissowi služebníku swému,

8. Pamatuj na slovo, kteříž sy přikázal Mogžissowi služebníku swému, řka: Když přestaujte, gá rozpečlím wás mezy národy:

9. A gestliže navrátíte se ke mně, a ostříhati budete přikázaj mých a ciniti ge; byťbyste byli zavedeni na krag nebe, odtud shromáždjin wás, a zase přivedu na místo, kdež sem vyvolil aby přebývalo jméno mé tam.

10. A tito služebnícy twogí, a lidetwogí: kteříž sy vykaupil w sýle své veliké, a w ruce své mocné.

11. Prosým Hospodine, nech vcho twé gest pozorujcý na modlitbu služebníka twého, a na modlitbu služebníků twých, kteříž chřejbáti se jména twého: a zprawuj služebníka twého dnes, a deg jemu milostdenství před mužem tímto, nebo gá byl sem sčítým k táslostym.

Rapitola II.

Navrácení se Nehemíásse z Babilona.
17. Napomínání židů k stavění města.

I. **S**tało se pak měsíce Nýsan, léta dwadcétného Utcazer-

za krále: a vjno bylo před ním, v vzdvihl sem vjno, a dal sem králi: a byl sem jako nedůžitový před tváří geho.

2. Y řekl mi král: Proč obličeeg tvůug sinutný gest, poněvádž tě nemocného nevidím z není to darto, ale zlého newin, kteréž v sedc tvém gest. Y bál sem se vělice, a přijíš:

3. A řekl sem králi: králi bud živo na věky: pročby nebyl sinutný obličeeg mag, poněvádž město domu hrobů otce mého zpustěno gest, a brány geho spáleny sau ohněm:

4. Y řekl mi král: za králu věc prosýs: z y modlit sem se Bohu nebe, kemu,

5. A řekl sem k králi: Idálič se dobré králi, a gestliže se libi služebník tvůug před tváří tvou, abyš poslal mne do Jüdista, do města hrobu otce mého, a vystavim ge.

6. Y řekl mi král, y králowna, kteráž seděla podlé svého: Už do kterého času bude cesta tvá, a kdy se zas navrátis: Y libilo se před tváří krále, a poslal mne: a vložil sem gemu čas.

7. A řekl sem králi: Vídli se za dobré králi, at mi dá listy k weywodám Praginy za řekau, aby provedli mne, dokudž nepřigdu do Jüdista:

8. A list k Asaffovi strážnému lesu královského, aby mi dal dřívji, abyž mohl přikryti brány věže domu, a zdi města, y dům, do kteréhož wegdu. Y dal mi král (psijn) wedlé ruky Boha mého do hře semmou.

9. Y přissel sem k weywodám Praginy za řekau, a dal sem gim listy královské. Byl pak poslal

král semmou knižata wegáku, a gezdec.

10. A vlysseli Sanaballat Hos tonyský, a Tobiášslužebník Amz manystý: a zarmautili se zarmaucením velikým, že přissel človek, kteržby hledal sestři synu Izraelskýho.

11. Y přissel sem do Jeruzaléma, a byl sem tam tři dni,

12. A vstal sem v nocy gá, a nemnož muiž semmou, a neznás mil sem žádnému, co Bůh dal v sedce mé, abyž činil v Jeruzalémě, a howada nebylo semmou, kros me howáka, na němž sem seděl.

13. A vyssel sem sice bránu audoli v nocy, a před studnicí drž kowau, a k bráně hnogné, a spatřoval sem zde Jeruzalémstau poboztenau, a brány geho spálené ohněm.

14. A přissel sem k bráne studničné, a tu kdež vodu wedli králi, a nebylo místa howadu, na kterémž sem seděl, aby přesslo.

15. A vstaupil sem přes potok v nocy, a spatřoval sem zde, a vracege se přissel sem k bráne audoli, a navrátil sem se.

16. Zpráwcové pak newěděli, kam sem odšel, aneb co sem gáčíznil: ale ani Židum, a kněžim, a předněgssim, a zpráwcum, a gizným, kterž dělali djlo, až do té chvíle nic sem neznámil.

17. Y řekl sem gim: Vy znáte saúzenj, v kterém gáme; že Jeruzalém zpustěn gest, a brány geho wypáleny sau ohněm: podte, a starvěgme zdi Jeruzalémsté, a nebudme vjce v pohaněnji.

18. A oznámil sem gim ruku Boha svého, žeby byla dobrá semmou, y slova králowa, kteráž mně mlu-

młotil, a čku : Wstańme, a stasz węgme. Y posylneny sau ruce gegi w dobrém.

19. Uslyſeli paſt Sanaballat horonyſký, a Tobiáš ſlužebník Immanyský, a Šofem Arabský, a poſmívali ſe nám, a pohtdli a řekli: Která geſt rato wěc, kteřauž děláte z zdaliž wy ſe králi zproti wugete?

20. Y odpowěděl ſem gím, a řekl ſem k nim : Bůh nebeſký řeně nám pomáhá, a my ſlužebnícy geho gſme: wstańme, a stasz węgme : wám paſt nenj dílu, a spravedlností, a paniátky w Jeruzalémě.

Kapitola III.

Zdi, wěče, a brány Jeruzalémíské posel Eliášb nevyříši kněz ſtarověk, poſtom gini, kteřich gměna ſau vodeníana.

1. **N**y poſtaſal Eliášb kněz weſliký, a bratři gcho kněžji, a ſtarověl bránu ſtáda: oni poſwětili gi a poſtaſili wrata gegi, a až k wěži ſto loket poſwětili gi až k wěži hananecl.

2. A podlé něho ſtarověl muži Jericho: a podlé něho ſtarověl žaſčur syn Amry.

3. Bránu paſt rybnau ſtarověli ſyznowé Uſnaa: oni přikryli gi, a poſtaſili wrata gegi, y zámky, y závory. A podlé nich ſtarověl Uſas ryvnič syn Vrýaſſe ſyna Uffus.

4. A podlé něho ſtarověl Uſoslam, ſyn Barachyáſſe, ſyna Uleſe žebelova: a podlé nich ſtarověl Saſdok ſyn Baana:

5. A podlé nich ſtarověli Theskuenski: předněgſi paſt z nich nepodložili ſiſi ſwých k dílu Pána ſvého.

6. A bránu ſtaſau ſtarověl, Jos-

jada ſyn Faſea, a Uſosollam ſyn Besodya; oni přikryli gi, a poſtaſili wrata gegi, y zámky, y závory:

7. A podlé nich ſtarověl, Uleſtyáſ ſyn Gabaonyſký, a Jadon Uleſronathyſký, muži z Gabaon a Maſfa mijo wcywody, kteřiž byl w fragině za řekou.

8. A podlé něho ſtarověl Ezycl ſyn Alraia zlatník: a podlé něho ſtarověl Unanyáſ ſyn Apatekářu: a nechali Jeruzaléma až do zdi vlice ſtrssi.

9. A podlé něho ſtarověl Raffala ſyn Šur, kniže vlice Jeruzalémíské.

10. A podlé něho ſtarověl Jeſdala ſyn Šaromaffu: proti domu ſwému: a podlé něho ſtarověl Haſrus ſyn Haſboniáſſu.

11. Polowicy vlice poſtaſel Uleſchyáſ ſyn Heremu: a Haſub ſyn Faſach Moab, a wěži pecy.

12. A podlé něho ſtarověl Selium ſyn Alohes kniže polowice vlice Jeruzalémíské, on y dcery geho.

13. A bránu audoli ſtarověl Haſnun, a obywatele Žanoc: oni poſtaſeli gi, a poſtaſili wrata gegi, y zámky, y závory, a tisýc lokeù na zdi až k bráne hnogné.

14. A bránu hnognau poſtaſověl Uleſchyáſ ſyn Rechabu: kniže vlice Bethaſaram: on poſtaſel gi, a poſtaſil wrata gegi, y zámky, y závory.

15. A bránu ſiudnice ſtarověl Sellum ſyn Cholhoza, kniže poſy Maſfa: on poſtaſel gi, y přikryl, y poſtaſil wrata gegi, y zámky, y závory, y zdi tybníka Šyloë do zahrady královské, a až k řupňům, kteřiž ztupugí z města Dawidowa.

16. Po ném stavěl Nehemiáš syn Ažboku, kníže polovice vlice Betisur, až proti hrobu Dawidowu, až k rybníku, kterýž welizkým dílem vzdělán gest, až k domu sýlných.

17. Po ném stavěli Lewjtoré, Rehum syn Beny: po ném stavěli Hasebiáša kníže polovice vlice Čeily w vlicy své.

18. Po ném stavěli bratři gesgich, Baras syn Henadadu, kníže polovice Čeily,

19. A stavěl podlé něho Ažet syn Jozue, kníže Ullašfa mjrú druhau proti vstupování neprvenegsího vhlù.

20. Po ném na hoře stavěl Baruch syn Žachai mjrú druhau, od vhlù až ke dvorem domu Eliasýba kníže vclíčho.

21. Po ném stavěl Merymuth syn Vtýásse, syna Žaktus, mjrú druhau, ode dvouj domu Eliasýbova, pokudž se roztahoval dům Eliasýbu.

22. A po ném stavěli kníži, muzži z polních měst Jordánských.

23. Po ném stavěl Benjamín a Žasub proti domu svému: a po ném stavěl Ažaryáša syn Ullašfyásse, syna Ananyášova proti domu svému.

24. Po ném stavěl Benoni syn Henadadu mjrú druhau, od domu Ažaryášova až do zkrivení, a až do vhlù.

25. Halel syn Ozy proti zkrivení a věži, kteráž wyniká z domu králova vysokého, to gest w sýni žaláče: po ném Žadaia syn Faros.

26. Ullathynegsí pak bydlili w Oſel až proti bráne modné k východu, a věži, kteráž se vystýkala.

27. Po ném stavěli Chekuenský mjrú druhau na proti, od věže weliké, a vystýkající se až k zdi chraniowé.

28. Wzhuru pak od brány konrácké stavěli kníži, gedenkaždý proti domu svému.

29. Po nich stavěli Sadoksyn Emmeru, proti domu svému. A po ném stavěli Semaiia syn Šeheznyášu, strážný brány východní.

30. Po ném stavěli Hananya syn Šolemiašsu, a Hanun syn Šelesfatu ffestý, mjrú druhau: po ném stavěl Ulosollam syn Barachyášsu, proti pokladnici své. Po ném stavěl Ullachyášu syn zlatníku, až k domu Ullathynegsí, a všechné věcy prodávající proti bráne saudné, a až do věceradla vhloučho.

31. A mezi věceradlem vhloučem w bráne stáda stavěli zlatníky a kupcy.

Rapitola IV.

Samarétánskí a ginyai okolními nesprávci spuntowawse se cheli gím včerášem w stavění. 9. Nehemiášova opasnost.

1. Stalo se pak, když vstýssel Sannabalat, že stavíme zed, tožinéval se vělni: a pohnut gsa přilis posinéval se Židum,

2. A řekl před bratřimi svými, a množstvím Samaryánu: Co dělají Židi mladí: zdaliž gich nechají národové: zdaliž občovati budou, a dodělají w gedenom dni z zdaliž budou moc v stavěti kameny z hroznad popele, kterýž spáleni sau z

3. Ale y. Tobiáš Almányetzký blížko něho řekl: Ulechť stav věgi: gestliže vstaupi lisska; přes stočí zed gegich kamennau.

4. Slyss

4. Slyss Božje nás, že sme vči-
ní v pohdánj: obráť pohaněný
nás na hlavu gegich, a deg ge
v potupu v zemi zagetj.

5. Ulepříkýweg neprawosti ges-
gich, a hčjch před tváří twau at nes-
ni oblazen, že se posinjwali stavě-
gicm.

6. Protož stavěli sme zed, a
spogili sme všecku až do polowis-
ce: a popudilo se stdce lidu k dělání.

7. Stalo se pak, když všlyssel
Sannaballat, a Tobiáš, a Utá-
ssti, a Ummanystti, a Uzorssi, že
by zobrazena byla strámovina zdi
Jeruzalémisté, a že se počaly mezery
zavírat, rozhněwali se veleni.

8. A shromáždili se všickni
spolu, aby přissli, a bogowali proti
Jeruzalému, a zdělali zálohy.

9. V modlili sice sc Bohu své-
mu, a postavili sice strážné na zdi
proti nim ve dne v noci.

10. Řekl pak Júdas: zemdle-
na gest syla nosýchho, a zemié příliš
mnoho gest, a my nebudeme moci
staveti zdi.

11. A řekli nepřátelé nassi:
Nechť nerwědj, a neznagi, až při-
jdeme do prostředu gegich, a
zmordujeme ge, a včinjme, aby
přestalo djlo.

12. Stalo se pak, když přissli židé,
kteríž bydlili podlé nich, a řekli nám
po desetkrát, že všeck míst z nichž
byli přissli k nám,

13. Postavil sem na místě za
zdi wůkol lid v porádku s meči
gegich, a s kopjimi, a lučiště.

14. A spáril sem a vstal sem:
a čku k předněgssim, a zpráwcum,
a k ostatnímu djlu obecného lidu:
Nebogte se od twáři gegich. Na
Pána velikého a hrzného pamá-

růgce, a bogůgce za bratry své,
syny své, a dcery své, a manželky
své, a domy své.

15. Stalo se pak, když všlyssel
nepřátelé nassi, že gest nám oznás-
meno, rozptýlil Bůh radu gegich.
A navrátily sme se všickni ke zdem,
gedenkazdý k dílu svému.

16. V stalo se od toho dne,
polovice mládenců těch dělalo djlo,
a polovice hotova byla k bogi, a
kopji, v pavézy, v lučiště, v pancý-
ře, v knížata za nimi ve všem
domu Júdou,

17. Stavějich na zdi, a no-
sýcích břemená, a nakladajich:
gednau rukau swau dělal djlo, a
druhan držel meč:

18. Nebo gedenkaždý stavě-
jich přepásan byl mečem na bes-
drách. V stavěli, a traubili traub-
bau podlé mne.

19. V čku sem k předněgssim,
a k zpráwcum, a k ostatnímu dj-
lu obecného lidu: djlo veliké gest,
a široké, a my rozděleni sme na zdi
daleko geden od druhého:

20. Kla kteříkoli místě všlyssi-
te zruk trahy, tam se sbchněte
k nám: Bůh nás bogowati bude
za nás.

21. A my sami dělegme djlo: a po-
lowice nás at drží kopj, od věžau-
penj dennice, až vygdau hrézdy.

22. V tom také času řekl sem li-
du: Gedenkaždý s služebníkem
svým nechť zůstane v prostřed Je-
ruzaléma, a měgne rýdy přes noc,
a den, k dělání.

23. Gá pak a bratři mogi, a
služebnícy mogi, v strážni, kteříž by-
li za mnau, nezvítězeli sme oděvů
svých: gedenkaždý toliko se ob-
nazoval k obmytí.

Rapitola V.

Ráik byl w lidu pro hlad. 6. Nehe: mias nedal lichwø brati. 15. Sám také nebral toho od lidu. což placovali gúnym wúdcum. 18. Podtmowé geho.

1. **N**astal se křík lidu y žen ge- gich weliký proti bratřím gegich Židům.

2. A byli, kteříž pravili: Sy- nū naších, a dcer naších gest při- liss mnoho: bořme za cenu gich obili, a gezme a živi budme.

3. A byli, kteříž pravili: pole svá, y Winnice, a domy své za- stavme, a wezíme obilj w hladu.

4. A gini pravili: wypugčme peněz na platy králi, a degne pos- le svá y Winnice:

5. Anynj gáko těla bratří na- sých, tak těla naše gsau: a gáko synové gegich, tak y synové naší: hle my podrobujeme syny své, y dcery své w službu, a z dcer na- sých gsau služebnice, aniž máme, odkudby mohli wypłaceni být, a polní našími, a Winnicemi naší- mi ginj wládnau.

6. Y rozhněval sem se přiliss, když sem vlyssel křík gegich wes- dlé slov těch:

7. Y myslil sem sám w stdey svém: a domlauval sem: předněgssim, a zpráwcum, a řekl sem gini: Kiz chwylí gedenkaždý od bratří svých vpojmínamez A shromáždil sem pro- ti nim shromáždění weliké,

8. A řekl sem gini: My, gákož wjte, wypatili sime bratří sreč Ži- dy, kteříž byli prední pohanum, podlé možnosti nází: a wj tedy prodáte bratří své, a wypatjme ge? Y mlíeli, aniž nalezli, aby odpověděli.

9. Y řekl sem ē nim: Ulenj dobtá-

wěc, kteřauž dělate: proč nechodj- te w bázni Boha násseho, aby nás nehaněli pohané nepřátelé nassi z

10. Y gá, y bratrí mogi, y slu- žebnjcy mogi, půgčili smě velmi mnohým penze y obilj: nevpomijz negme wúbec toho, dluh odpušť- me, kteříž gsau nám dlužni.

11. Klarovate gini dnes pole gegich, y Winnice gegich, y za- hrady olivové gegich, y domy ges- gich: ano y raděgi y stý djl peněz, obilj, vjna, a oleje, kteříž žáda- ti od nich obýceg máte, degre za ně.

12. Y řekli: Klarovatjme, a nic od nich vyhledávat nebudeme: a tak včinjme, gakž mluwjss. Y poroval sem kněži, a přisahau za- wázał sem ge, aby včinili podlé to- ho, což sem byl řekl:

13. Vladro wytřeſíl sem nádra- svá, a řekl sem: tak wytřes Bůh wšelikého muže, kdož nenaplňslo- wa tohoto, z domu gcho, y z prás- cý gcho: tak ak gest wytřesen, a prezdoný ak gest včiněn. Y řeklo wšescko množství: Amen. A chwálili Boha. Včinil tedy lid, gákož bylo powědji.

14. Odědne pak toho, w kte- rémž byl mi přikázel král, abyž byl wúdce w zemii Jüdské, od léta dwadciého až do léta třicáteho druhého Utteretxa krále, za dwac- nácte let, gá a bratří mogi potrawo, kteříž wúdcum přináležely, negedli smě.

15. Wúdcové pak první, kte- říž byli předemnau, obrézovali lid, a brali od nich, na chlebě, a wine, a penězých, každodenně čtyřicet lotů: ale y služebnjcy gegich potla- zowali lid. Gá pak nečinil sem tak pro bázen Boží:

16. Anobrž raděgi w díle zdi sičel sem, a pole sem nekaupil, a vjúčni služebnícy mogli ohromáz žděni býli k dílu.

17. Židé také a zpráwcowé, sto paděstec mužů, a kteříž přicházeli k nám z národů, kteříž gšan vůz kol nás, v stolu mého bývali.

18. Vlně pak strgoval se na gedenkaždý den vůl geden, skopz cù fsest výborných, krom práků, a w desyti dnech vjna rozličná, y gisné mnohé věcy dával sem: nad to y portaw knížetství mého nevyhledával sem: nebo velení očužen byl lsd.

19. Pomníž na mne Bože můig k dobrému, wedlé všech věcy, kteříž sem včinil lidu tomuto.

Rapitola VI.

Nepřátelé židovští pod zámyslem slauwy Nehemiasovi auklady strgili.

1. Stalo se pak, když vstýssel Sanaballat, a Tobiáš, a Gossen Arabský, y ginj nepřátele nassi, že sem gá vystavěl žed, a nenj w nj (zádné) pozůstalé mezcety (az do toho pak času vrat sem novostavil do bran)

2. Postali Sanaballat, a Goss sem ke mně, tkauce: Přigd, a vdež legme spolu smlauwu we vscéh na poli Ono. Oni pak myslili, aby mi včinili zlé.

3. Postal sem tedy k nim posly, tka: Djlo vclíké gá dělám, a nezmohu zstaupiti: aby snad zanezdboano nebylo, když přigdu a zstaupi k wám.

4. Postali pak ke mně * podlé slowa tohoto po čtyřikrát: a odzvověděl sem wedlé čeči prvněgssj.

5. Y postal ke mně Sanaballat

wedlé slowa prvněgssjho po páre služebníka svého, a lyst mél w ruzce své psaný tímto způsobem:

6. Užij národy sijjano gest, a Gosssem pravil, že ty a židé myslíte se zprosíiti, a proto stavíss žed, a vyzdvihnuti se chceso nad nimi za krále: pro krávžto přesčinu

7. Y Protoky sy postavil, kteřížby ohlašovali o robě w Jeruzalémě, i kance: Král w Judsíru gest. Vstýssi král slowa rato: pro rož nynj přigd, abyhom spolu w rādu věsli.

8. Y postal sem k nim, tka: Užistalo se podlé slow těchto; kteříž ty mluvíss: nebo z srdce svého ty smyslugeš tyto věcy.

9. Užebó většinu rito strassili nás, myslíce, že přestanau ruce naše od díla, a ** odpočineme. Pro krávžto přesčinu vjce sem pojíznil tuhan svých:

10. A všel sem do domu Sesmaiašse syna Dalaičse syna Užetas heelowá tagné. Kterýž řekl: Bez dnegme o sebau w domu Božím v prostřed chrámu, a zavřeme dvěrē domu: nebo přigdau, aby zabili tebe, a w nocy přigdau k zabij sebe.

11. Y řekl sem: zdali kdo podobný mně vtipká z a kdo gako gáť wegde do chrámu, a ži w bude: newegdu.

12. Y strozuměl sem, že Bůh nepostal ho, ale gako protokugo mluvil ke mně, a Tobiáš a Sanaballat nagali ho,

13. Užebó k' wžal penize, abyhom gsa přestrassen včinil, a zbrčsil, a měli zlé, kteříby vyreykali mi.

14. Zpomeníž na mne Hospos dne pro Tobiáše a Sanaballata, podlé

podlé řeckého historického: alec
y křižiaceho Prokofea; y gine Pro-
roky, kteríž strassili mne.

15. Dokonána pak gest zed
dwadcéteho pátého dne měsíce
Elul, w paděsati dnech dned.

16. Stalo se tedy, když vyslyšel
li všichni nepřátelé naší, že se báz-
li všichni národové, kteříž byli
vůlci nás, a vlekli se sami w sobě,
a věděli že od Boha včiněno gest
dslo toto.

17. Ale y w těch dnech, mno-
ží listové předněgých židů posy-
lání bývali k Tobiášovi, a od Tobi-
ášse přicházeli k nim.

18. Ktěbo mnozí byli w Jüdz-
stvu magici přesahu gcho, nebo
žeť byl Schenycus, syna Area, a
Johanan syn gcho byl rohal dcern
Mosollama syna Barachyássowa:

19. Ale y chvalili ho přede-
mnau, a slouva má oznámovali ges-
mu: a Tobiáš posylal listy, aby
vystřídal mne.

* Ma tři způsob. ** Vecháme tak.
† věria z rodu kněžského. Wiz Rümer.
III, 18.

Rapitola VII.

Po dodělání zdi, brány vyzávrali, a
vstanovili strážné, kteříž byli hlídali.
5. Počet lidu, kteříž je navrátil z za-
jetí Babilonského. 70. Zbývka na chrám.

1. Když pak byla dostavena zed,
a vystavil sem vrata, a
síce sem vrátné, y zpěváky, y
Lewity:

2. Přikázal sem hanany bratu
swému, a hananyássowi knížeti do-
mu z Jeruzaléma (nebo on gako
muž pravdoniluwný a bohobogný
wje než gini zdál se být)

3. A řekl sem gini: kteříž ne-
bývají otevřány brány Jeruzas-

lémsté až k zahájení slunce. A když
geseté při tom stáli, zavřeny sau
brány, a zahrazeny: y postavil
sem strážné z obyvatelů Jeruzas-
lémstý, a gednoho každého po třiž-
dách gegich, a gednoho každého
proti domu gcho.

4. Ktěsto pak bylo široké pří-
lisy a veliké, a lid malý v pro-
střed něho, a nebyli domové vy-
staveni.

5. Bůh dal w sedce mé, y ohro-
mázdil sem předněgší, a zpráv-
ce, a obecný lid, abyh ge síce: a
nalezl sem knihu počtu těch, kteříž
byli vystoupili nevypravé, a nalezeno
gest napísano w nj.

6. Tito synové fragini, kteříž
vystoupili z zájetí stěhugých se,
kteříž byl zavedl k labuždonozor
Káel Babilonský, a navrátil se do
Jeruzaléma, a do Jüdstva, ges-
denkaždý do města svého.

7. Kteříž přišli s žotobabelem:
Jozue, křehmiáš, Alzatyáš, Raaz-
miáš, křahamany, Alardochetus,
Belsam, Allesffarath, Begeoai, křas-
hum, Baana. Počet mužů lidu
Izraelstého:

8. Synů Faros, dva tisíce sto
sedmdesáte dva:

9. Synů Saffarya, tři sta, sedm-
desáte dva:

10. Synů Area, sest set, pa-
desáte dva:

11. Synů Gabachmoab, synů
Jozue, a Joab, dva tisíce osm set
a osmnácte:

12. Synů Klam, tisíc dvě stě
paděsáte čtyři:

13. Synů Žerhua, osm set čty-
řidce pět:

14. Synů Žafhei, sedm set sze-
desáte:

15. Synů Bannui, řest set čtyřiceti osm:
16. Synů Bebai, řest set osm: mecytma.
17. Synů Uzgad, dva tisýce tři sta dwamecytma:
18. Synů Adonykam, řest set ředesáte sedm:
19. Synů Begwai, dva tisýce ředesáte sedm:
20. Synů Adyn, řest set paděsáte pět:
21. Synů Ater, syna Hezccyás: Rova, dewadesáte osm.
22. Synů Hasm, tři sta osm: mecytma,
23. Synů Besai, tři sta čtyřicet mecytma:
24. Synů Hareff, sto dwanácte:
25. Synů Gabaon, dewadesáte pět:
26. Synů Bethlehem, a Netufa, sto osmdesáte osm:
27. Mužů Anathoib, sto osm: mecytma:
28. Mužů Bethhazmoth, čtyřiceti dva.
29. Mužů Baryathyarym, Ceffira, a Beroth, sedm set čtyřiceti tři.
30. Mužů Rama a Šeba, řest set gedenmecytma:
31. Mužů Nachmas sto dwacet mecytma.
32. Mužů Bethel a Hai, sto čtmetcytma.
33. Mužů Nebo druhého, paděsáte dva.
34. Mužů Elam druhého, tisíc dveř stě paděsáte čtyři.
35. Synů Harem, tři sta dwacet:
36. Synů Jericho, tři sta čtyřiceti pět.
37. Synů Lod, Hadyd, a Ono, sedm set gedenmecytma.
38. Synů Senaa tři tisýce devět set čtyřiceti.
39. Kneží: Synů Idai a do mu Jozue, devět set sedmdesáte tři.
40. Synů Lemicer, tisíc paděsáte dva.
41. Synů Hashur, tisíc dvě stě čtyřiceti sedm.
42. Synů Arem, tisíc a sedm nácte. Lewjutowé:
43. Synů Jozue, a Cedimihel synů.
44. Odwie, sedmdesáte čtyři. Žpewácy:
45. Synů Asaff, sto čtyřiceti osm.
46. Wrátní: Synů Sellum, synů Ater, synů Telmon, synů Aftub, synů Hatyra, synů Sobai, sto třiceti osm.
47. Kachynegssj: Synů Socha, synů Hasuffa, synů Tebbaorh,
48. Synů Ceros, synů Syaa, synů Fadon, synů Lebana, synů Hašeba, synů Selmai,
49. Synů Hanan, synů Geddel, synů Gaher,
50. Synů Raiaia, synů Rasyn, synů Nekoda,
51. Synů Gezem, synů Aža, synů Šasea.
52. Synů Besai, synů Mlunym, synů Leffusyni,
53. Synů Bakbul, synů Hakufa, synů Hatchur,
54. Synů Besloch, synů Nahyda, synů Harsa,
55. Synů Berkos, synů Sysara, synů Thema,
56. Synů Nasya, synů Hatyffa,
57. Synů služebníků Šhalomuňových, synů Sothai, synů Sofiteb, synů Farýda,
58. Synů Jahala, synů Dafon, synů Jeddel,

59. Synů Saffatya, synů Has
tyl, synů Šoheretb, kterýž byl po-
šel z Sabalm, syna Ammon.

60. Všech užathynegsých, a
synů služebníků Salomaunových,
tři sta devadesáte dva.

61. Tito pak gau, kteříž vstau-
pili z Chelinela, Chelharsa, Cherub,
Adon, a Emmet: a nemohli vklá-
zati domu otců svých, a semene své-
ho, zdaliby z Izraelu byli.

62. Synové Dalaia, synové
Tobia, synové Učkoda, sest set čty-
řiceti dva.

63. A z kněží, synové Habia,
synové Afkos, synové Berzellai,
kterýž pogal z dcer Berzelai Gas-
laadyského manželku: a nazván
gest gméneim gegich.

64. Tito hledali zapsání svého
v počtu, a nenašli: a vyvražez-
ni sau z kněžství.

65. Y řekl Athersatha gau, aby
negedli z věcy svatosvatých, doz-
kudžby nešál kněz včený a vniélý.

66. Všesko množství jako muž
geden, čtyřiceti dva tisíce tři sta
sedesáte,

67. Kromě služebníků a děvek
gogich, kterýchž bylo sedm tisíc
tři sta čtyřiceti sedm. A mezi nimi
zpráváku a zpráváky dve stě čty-
řiceti pět.

68. Bonů gegich, sedm set tři-
ceti sest: mezků gegich dve stě čty-
řiceti pět:

69. Welblaudů gegich, čtyři sta
čtyřiceti pět: oslů, sest tisíc sedm
set dvaceti.

A; potud se vypravuje, co v
knize počtu psáno bylo: a odvud Ne-
hemiasowa historie klade se.

70. Učteří pak z knížat čeleďi
dali k dílu. Athersatha dal na pos-

klad zlata drachem tisíc, šálů pades
áte, suknj kněžských pět set čtyřiceti.

71. A knížata čeleďi dali na pos-
klad k dílu, drachemi zlata dva-
dceti tisíc, a stříbra hrivně dva
tisíce dve stě.

72. A co dal ostatní lid, zlata
drachem dvaceti tisíc, a stříbra
hrivně dva tisíce, a suknj kněž-
ských sedesáte sedm.

73. Bydlili pak kněží, a Lewi-
towé, a vrátní, a zpěváci, a ostat-
ní obecný lid, y užathynegsí, y
weskeren Izrael v městech svých.

Kapitola VIII.

Prvního dne wějice Trisy, čec
Ezdráss lidu žákon Boží. 16. Deželi slá-
vnost Skantů.

1. **Y** příssel byl měsíc sedmý:
synové pak Izraelští bys-
li v městech svých. Y ohromá-
žděn gesti weskeren lid, jako muž
geden, do vlice, kteříž gest před
branou vodnou: a řekli Ezdrássos-
wi včitelci, aby přinesl knihu žákos-
na Ulogžissowa, kterýž byl přikáz-
al Hospodin Izraelovi.

2. Přinesl tedy Ezdráss kněz žá-
kon před množstvím mužů a žen, a
před všecky, kteříž mohli rozumět-
ti, v první den niésýce sedmiho.

3. Y čel v něm zgewné na
vlicy, kteříž byla před branou
vodnou, od jitra až do poledne,
před obličeji mužů y žen y ma-
drých: a vši všeho lidu byly po-
zdrženy knize.

4. Stál pak Ezdráss včitel na
stupni dřevěnném, který byl vde-
lal k mluvení: a stál podlé ně-
ho, Matathahyáss, a Semcia, a
Any, a Vrya, a Helcya, a Maaz-
sya, na pravici geho: a na levici

cy, Šafaia, Misael, a Melchya, a Šaúm, a Šasbadana, Žacharya, a Moſellam.

5. Y otevřel Ezdrášs knihu především lidem: nebo nad většinou lid weysegi stál: a když otevřel ji, powstal wejšteren lid.

6. Y dobrořečil Ezdrášo Hospodinu Bohu velikému: y odpověděl wejšteren lid, Almen, Almen: posvátna rukau svých, a stonili se, a klaněli se Bohu tvář k zemi.

7. Jozue pak, a Vány, a Serebia, Jamín, Alkub, Septhai, Qdya, Šleachya, Celita, Azaryáš, Jozabed, Hanan, Šalaia, Lewjtove mlčení dělali v lidu k slyšení zákona: lid pak sič na místě svém.

8. Y čili v knize zákona Božího vyšloune, a zgewné k rozumění: a rozuměli, když se čelo.

9. Řekl pak Achemiás (one gest Achersarha) a Ezdrášs kněz a včitel, a Lewjtové vyskládagjice všemu lidu: den posvěcený gest Hospodinu Bohu nassemu, neztráte, a neplachte. Nebo plakal wejšteren lid, když slyšel slova zákona.

10. Y řekl gím: Gdete, gezte tučné wěcy, a píte vino oslázené, a posylete částky těm, kteříž sobě nepřipravili: nebo svatý den Pásně gest, a nermuňte se, nebo rádost Hospodinowa gest syla nasse.

11. Lewjtové pak mlčení čili v lidu rozein lidu, řkauce: Míste, nebo den svatý gest, a nermuňte se.

12. Odšel tedy wejšteren lid, aby gedl a pil, a posylal částky, a včinil veseli veliké: nebo byli srovnání sloum, kterýmž byl gevčil.

13. A v den druhý shromáždili se knížata čeledi všech lidu, kněžji, a Lewjtové, k Ezdrášovi včíteli, aby vyskládal gím slova zákona.

14. A nalezli napseno v zákoně, že příkazal Hospodin řícte tužku vložitímu, aby bydlili synové Izraelští v řáncích, na den slavný, mísce sedmeho:

15. A aby ohláshli, a promovali hlas ve všech měsících světě, y v Jeruzalémě, řkauce: Vygděte na horu a přiměte ratolesti olivových, a ratolesti dřeva neypěknězšího, ratolesti mirtových, a ratolesti palmových, a ratolesti dřeva křoswatho, aby včiněni byli stánkové, gatož psáno gest.

16. Y vysel lid, a přinesli. Y nadělali sobě stánky gedenkaždý na říčce své, a v synech svých, y v synech domu Božího, y na vltavce brány vodné, y na vlicy brány Řeffalmi.

17. Vdelalo tedy vysoko ohromážděných, kteříž byli se narodili z žen, stánky, a bydlili v řáncích: nebo nebyli včinili ode dne Jozue syna Šlun tak synové Izraelští, až do toho dne.. Y byla radost veliká příliš.

18. Četl pak v knize zákona Božího na každý den, ode dne prvního až do dne posledního, a včinili slavenost za sedm dní, a v den osmy shromážděný podlé obyčeje.

Kapitola IX.

Pokračoval lid, pročež i mezi země od sebe zahvalil. 4. Lewjtové iž pomnali, qm dobrodin Boží. 38. Potom s Pánem Bohem vmluvou obnovili.

1. Šestý den pak čtyřmecetný měsícce toho, sestli se synové Izrael-

Izraelssij w poslu, a w žinjch, a prji (byla) na nich.

2. U oddeleno gest symé synu Izraelstych od wsselikého syna cys zozemce: y stali, a wyznawali hčichy swé, y neprawosii otcu swých.

3. U powstali k sianj: a čeli w knize zákona Hospodina Boha swého, čtyřikrát za den, a čtyřikrát wyznawali, a klaneli se Hospodinu Bohu swómu.

4. Powstali pak na wzchod Lejdský, Jozue, a Bány, a Cedmihel, Sabanya, Bonny, Sarebiáš, Bány, a Chanany: a wolali hlasem welikym Hospodinu Bohu swému.

5. Y řekli Lejdrowé, Jozue, a Cedmihel, Bonny, Šabanya, Šerebia, Odaia, Šebnya, Faithahya: Wstante, dobrořečte Hospodinu Bohu swému od wěku až na wěky: a at dobrořeči gumienu slawy twé wysokejmu we wsselikém dobrořečenj a chwale.

6. Ty sám Hospodine, sám, ty sy včinil nebe, y nebe nebes, y wssescko wogsto gegich: zemi, y wssescky wěcy, kteréž na nj gsau: moře, y wssescky wěcy, kteréž w nich gsau: a ty obživouges wssescky ty wěcy, a wogsto nebeské rově se klanj.

7. Ty sám Hospodine Bože, který sy wywołil Abrama, a wywedl sy ho z ohně Chaldegorských, a dal sy mu jméno Abrahani.

8. U nalezl sy srdeč geho wěrzené před tebav: a včinil sy s njim sinlaurou, abys dal gemicu zemi Chazwanegorského, Herhegorského, a Almorhegorského, a Ferezeugorského, a Gebzeugorského, a Gergezeugorského, abys dal semení geho: a naplnil sy slowa swá, nebo spravedliwoſ gsy.

9. Y widel sy etápenj otcu na-

síjch w Egiptě: a křík gegich slyſſel sy při mori rudém.

10. U dal sy znamení, a zártazky na Faraonowi, a na wssescky zebnijský geho, a na wsem lidu zemi geho: nebo sy poznal, že pyzsné činili proti nim: a včinil sy sobě jméno, gako y w tento den.

11. U moře rozdělil sy před nimi, a přessli strze proštědeck moře posusse: ty pak, kterž ge honili, vrohl sy do hlubiny, gako kámen do wod welikýh.

12. U w slavu oblakovém wůdce gegich byl sy přes den, a w slavu ohniwém přes noc, aby se gumi vkažowala cesta, po kterž wcházeli.

13. Už horu také Synat zstaupil sy, a miluwil sy s nimi z nebe, a dal sy gumi saudy přejmé, a zákon pravdy, posvátné obyčeje, a přikáz zanj dobrá:

14. U sobotu posvěcenau swau vkažal sy gumi, a přikázal, a posvátné obyčeje, a zákon přikázal sy gumi strze ruku Mlogžisse zebnijska swého.

15. Chléb také z nebe dal sy gumi w hladu gegich, a wodu z stály wywedl sy gumi žijnjským, a řekl sy gumi, aby wessli a wladli zemj, nad kteravž sy zdwihi ruku swau, aby gumi dal.

16. Oni pak, y otcové nasti pyzne činili, a zatvrdili slige swé, a neslyſeli přikázani twých.

17. U necheli slyſeti, a netozpomenuli se na dívové wěcy twé, kteréž sy byl včinil gumi. U zatvrdili slige swé, a dali hlawu, aby se narvátili k službě swé, gako strze swat. Ty pak Bože milostivoj, dobrociwy a milostdný, dlaahoč-

kříž a mnohemého smíšeného neos-
pušil sy gich,

18. A (10) sycē když vdelali sobě
tele síté, a řekli: Tentot gest Bůh
tvůr, kterýž vyvedl tebe z Egypta:
a činili rauhánj veliká.

19. Ty pak w milostdenstvých
tvých mnichých neopustil sy gich na
pausse: slavp oblastový neodstaupil
od nich přes den, aby wedl gena
cestu, a slavp ohně přes noc, aby
ukazoval gím cestu, po kteréby sli.

20. A ducha svého dobrého dal
sy, kterýžby včil ge, a manny své
neoddal sy od vši gegich, a wodu
dal sy gím w žizni.

21. Čtyřiceti let krmil sy ge
na pausse, a w nicemž nedostatku
neměli: rancha gegich nezvysíela,
a nohy gegich negsau otřeny.

22. A dal sy gím Království, y
národy, a rozdělil sy gimi losy: a vlá-
dli zemí Schonowau, y zemí krále
Hezbon, y zemí Oga krále Bázan.

23. A rozmnožil sy syny gegich
gaflo hvězdy nebeské, a přivedl sy
ge do země, o kteréž sy byl řekl
večum gegich, aby wesli a vládli.

24. Y přissli synové, a vládli
zemí, a snížil sy před nimi obyvatel
zeme Chananeště, a dal sy ge
w ruku gegich, y krále gegich, y ná-
rody země, aby včinili gím, jak
k gím libilo.

25. Vzali tedy města hrazená, a
zemí tučnau, a vládli domy plný-
mi všech dobrých věců; čisternami
od gíných vdelanými, winnicemi, a
záhrady olivovými, a dřevy owoce
nesavými mnichými: y gedli, a naz-
scenti sami, a ztučněli, a oplyvali
rozkošemi w dobrote tvré veliké.

26. Popudili pak tebe k hñecou,
a odstoupili od tebe, a zavíhli zás-

kon twug za hřbety své: a Pro-
toky tvé zmordovali, kteříž ostřed-
cowali gím, aby se navrátili k to-
bě: a činili rauhánj veliká.

27. Y dal sy ge w ruku nepře-
tel gegich, a sužovali ge. A w čas
sauženj svého volali k tobě, a ty
sy z nebe slýšel, a wedlé sítowá-
ní tvých mnichých dával sy gím
wyswoboditele, kterýžby wyswobo-
zowali ge z ruky nepřátel gegich.

28. A když odpočinuli, navrá-
tili se, aby činili zlé před obličejem
tvým: a opustil sy ge w ruce ne-
přátel gegich, a voláli gimi. Y
obratili se, a volali k tobě: ty pak
z nebe wslýchal sy, a wyswobo-
zwal sy ge w milostdenstvých tvých
za minchě časy.

29. A napomnals gich, aby se
navrátili k zákonu tvému. Oni
pak pyšné činili, a nepostanchali
přikázání tvých, a w saudech tvých
hřessili,* kteréž včiní člověk, a žito
bude w nich: a ** dali rameno od-
cházející, a slígi swau zavrdili,
aniž poslechli.

30. A shovíval sy gím po
mnichá léta, a osvědčoval sy gím
w duchu svém křeče ruku Prorok-
u tvých: a neslysseli, y dal sy ge
w ruku národů (cyžch) zemí.

31. W milostdenstvých pak tvých
přemnichých nevčinil sy gich k za-
hynutí, aniž sy gich opustil: nebo
Bůh sítowaní, a dobrorůž gsy ty.

32. Klyní tedy Bože nás veliký,
sýlný, a brožný, ostřibágicý smlaus-
twy a milostdenství, neodvracuj od
tváři své wslíké práce, kteráž na-
lezla nás, kále násse, y knížata na-
sse, y kněží násse, y Proroky násse, y
otce násse, y rečíkteren lid twug, odc-
dnú říše Alosim, až do tohoto dne.

33. A ty sprawiedliwy gsy we wſſech wſczech, kteréž píjíſly na nás: nebo prawdu ſy včinil, my pak ſine bezbožně činili.

34. Králové naſſi, knižata naſſe, kněži naſſi, y otcové naſſi, nez plnili zákona twoho, a neſetřili přikázanj twoych, a ſwědecovj twoych, gimiž ſy oſvědčoval gini.

35. A oni w královiſtivých ſtrýčkých, a w dobré ſvé mnohě, kterauž ſy byl dal gini, a w zemi velmi ſiroké a tučné, kterauž ſy byl dal před obličejeni gegich, neſlaužili ſobě, aniž ſe odvrátili od ſnažnoſti ſvých nejhoriſtij.

36. Vle my ſamí dnes ſlužebnicy gſme, y ſemě, kterauž ſy dal otcům naſſim, aby gedli chléb gegih, a které wěcy gegi dobré gſau, a my ſamí ſlužebnícy gſme ve ni.

37. A autody gegi rozmnožují ſe kram, kteréž ſy poſtaſil nad námi pro hýchy naſſe, a nad teley naſſimi paňují, y nad horazdy naſſimi podlé wüle ſwé, a w ſauženj velikém gſme.

38. Nad těmi tedy wſſemi my ſamí činjme ſmlauwu, a zapisujiſme, a zapečetují knižata naſſe, Lez wſtové naſſi, y kněži naſſi.

* w nichato, činilliby ge člowěk, byhy živ. ** Piece ſwého vchřili odſtuſ pugice od tebe.

Rapitola X.

Gměna předněgých, kteříž ſmlauwu v Bohem obnovenou zavetřili. 29. Wěcy, kti kterým je w té ſmlauwě zavázali.

1. Kteříž pak pečetili, byli: Nez heimlaſs, Atherſatha syn Hachelaſ, a Sedccyáſs,

2. Saratáſs, Azaryáſs, Jerezmáſs,

3. Feshur, Almarýáſs, Melphyáſs,

4. Hattus, Sebenya, Vlcluch, 5. Vatem, Metymuth. Obdýſs,

6. Danyel, Genthon, Baručh, 7. Mlosollam, Abia, Miamin, 8. Maaczya, Belgai, Semeia: tico kněžj.

9. Lewjtoré pak, Jozue syn Azanyáſſu, Bennui z synu Hez nadad, Cedmihel,

10. A bratiſ gegich, Sebenya, Odaia, Celita, Falata, Hanan,

11. Mlacha, Kohob, Haschič,

12. Zachur, Serobia, Sabania,

13. Odaia, Bány, Banyu,

14. Přednj z lidu, Fáros, Fazhathmoab, Elam, Zethu, Bány,

15. Bonny, Azgad, Bebai,

16. Adonia, Bejoai, Adyn,

17. Ater, Vezecyá, Azur,

18. Odaia, Vásum, Besat,

19. Haref, Anathoth, Vlebai,

20. Mlegias, Mlosollam Hazyc,

21. Mlcsyabel, Sadok, Jeddua,

22. Feleya, Hanan, Unaia,

23. Ozee, Hananya, Vashub,

24. Alohes, Halea, Sobek,

25. Kehuin, Hascbna, Maasya,

26. Khaia, Hanan, Unan,

27. Melluč, Haran, Baana:

28. Y ginj z lidu, kněžj, Lewjtoré, vrátni a zpěvácy, klatby negiſti, y wſſickni, kteříž ſe oddělili od národu (ginjich) ſemij k zákonu Božjmu, manželky gegich, ſynowé gegich a dcery gegich,

29. Wſſickni, kteříž mohli rozumeti ſlibujice za bratří ſwé, předněgých gegich, a kteříž přiřázel i k ſlibování a přisahání, aby dozidili w zákoně Božjmu, kteříž byl dal ſtreze ruku Mlogiſſe ſlužebníka Božjho, aby činili a oſtrhalí wſſech přikázanj Hospodina Boha na-

nářeho, y saudù geho, y posvátných ořečegu geho.

30. A aby hom nedávali dcer svých lidu (chý) země, a dcer gejí y nebrali synům svým.

31. Lidé také země, kteříž vznášejí prodagné věcy, y wissely věci k potrebu, w den sobotní, aby prodali, nebudeme bráti od nich w soboru, a w den zasvěcený. A zanecháme (dyla roli) leta sedmého, a v pojmíni: níj (z dluhu) wisseliké ruky.

32. A vstano wojmc nad sebou přikázání, aby hom dávali třetí díl lotu přes rok k dílu domu Boha násseho,

33. Vla chleby předložení, a na obět vstawičnau, a na žápalianu obět vstawičnau w sobotách, na novéměsíce, na slavnosti, a na posvěcené dny, a za hřich : aby se mohlo za Izraele, a ke wisseliké posledné domu Boha násseho.

34. Metali sime tedy losy o obětování dřívijí, mezi kněžimi, a Lewisty a lidem, aby vneseno bylo do domu Boha násseho po domích osudu násich, * po časich, od času roku až do roku: aby hořelo na oltáři Hospodina Boha násseho, gaskož psáno gest w zákoně Mosejském.

35. A abychom přinášeli prvorozné věcy země násji, a prworoziny wisselikého owoce wisselikého stromu, od roku do roku, do domu Hospodinova,

36. Y ** prworoziny synů svých, y horad svých, gaskož psáno gest w zákoně, y prworoziny rodu svých, y ovcí svých, aby oběrovány byly w domu Boha násseho, kněžim, kteříž přisluhují w domu Boha násseho:

37. Y prworoziny pokrmů svých, a mořtých obětí svých, y owoce wisselikého stromu, také vjna sebráni a olege přinesencí kněžím do pokladnice Boha násseho, a desátý díl země násji Letojstínu. Oni Lewistové desítky bráti budou ze všech měst díl násich.

38. Budet pak kněz syn Matouš s Lewisty w desátcích Lewistových, a Lewistové obětovati budou desítky díl desátku svého w domu Boha násseho, do pokladnice do domu pokladu.

39. Nebo do pokladnice budou snášeti synové Izraelští, a synové Lewijí, prworoziny obili, vjna, y oleje: a tam budou nádoby posvěcené, y kněžijí, y zpěvácy, y vrátny y služebnícy, a neopustjmc domu Boha násseho.

* Časy vyměřenými rok po roku.
** Vlazu za prvorozené syny.

Kapitola XI.

Rozdělení obětí lidu w Jeruzalémě, y na jiných místech.

1. Přebývala pak kněžata lidu w Jeruzalémě: ostatní pak obecný lid metal losy, aby vzali geden díl z desety, kteřížby měli bydliti w Jeruzalémě městě svatém, dewér pak dílu w městech.

2. Dobročcil pak lid všem mužům, kteříž se dobrovolně obětovali, aby bydlili w Jeruzalémě.

3. Tato tedy gsau kněžata frázginy, kteříž bydlili w Jeruzalémě, a w městech Judsých. Bydlil pak geden každý w vládce svého svém, w městech svých, Izrael, kněžij, Lewistové, Mathynegští, a synové služebníků Salomaunových.

4. A w Jeruzalémě bydlili z synů.

synů Júdových, a z synů Benjamínowých: z synů Júdových, Azchájáš, syn Azyam, syna Žacházyáše, syna Amaráše, syna Žaffáše, syna Maláleel: z synů Fátes,

5. Maasya syn Baruň, syn Cholhoža, syn Házya, syn Adaia, syn Jojaryb, syn Žacharyáše, syn Szlonýsteho:

6. Wissickni tito synové fáresowí, kteříž bydlili w Jeruzalémě, čtyři sta sedesíce osm mužů sylných.

7. Tito pak gsaú synové Benjamínowi: Sellum syn Mošolzlam, syn Jocd, syn Žadaia, syn Božlata, syn Maasya, syn Echel, syn Jzaia,

8. A po něm Čebbaí, Sellai, devět set osmnáctma,

9. A Jocl syn Žechry představený gím, a Júdas syn Senua nad městem druhý.

10. A z kněží, Idala syn Jojarybuw, Jachyn.

11. Šataia syn Helcýáše, syn Mošollam, syn Sadok, syn Mezraioth, syn Achytob kníže domu Božího,

12. A bratří gegich dělagice díla chrámová; osm set dwaměsíční. A Adaia syn Jeroham, syn Želelia, syn Amij, syn Žacházyáše, syn Žeshut, syn Míelchyáš ſiow,

13. A bratří geho knížata ortu: dvě stě čtyřiceti dva. A Almasai syn Azreel, syn Ahažy, syn Mošollamoth, syn Emmer,

14. A bratří geho mocný příliš: sto osmnáctma, a představený gím Žabdyel syn mocných.

15. A z Lewitů Semela syn Haſub, syn Ažaryam, syn Haſežbi, syn Boný,

16. A Sabathai a Jozabed: naděvšenii díly, kteráž byla zewnitř w domu Božím, od knížat Lesvitských.

17. A Mathanya syn Michá, syn Žebedei, syn Azař, kníže k chwále leni a vyznáwaný na modlitbě, a Bekbecya druhý z bratří geho, a Abda syn Samua, syn Galal, syn Idythun:

18. Wissickni Lewitové w městě svatém dvě stě osmdesát čtyři.

19. A vrátní, Akkub, Telmon, a bratří gegich, kteříž ostříhalí dvěři: sto sedmdesátce dva,

20. A gini z Izraela kněží a Lewitové ve všech městech Judsckých, gedenkaždý w vládání svém.

21. A klatynegsiti, kteříž byzdli w Oſfel, a Syaha, a Gasa z klatynegsítých.

22. A Biskup Lewitský w Jeruzalémě, Uzr syn Bény, syn Haſabiáše, syn Mathanyáše, syn Aljáše. Z synů Ažaffowých, zpěvácy w službě domu Božího.

23. Všebo přikázání králová nad nimi bylo, a pořádek mezi zpěváky na gedenkaždý den.

24. A Žathahya syn Míčezebel, z synů Žáry syna Judy † w ruce krále, podlé všelikého slouhalidu,

25. A w domích po všech krajinách gegich. Ó synů Judy byzdli w Karyatbatce, a w vesnicích geho: a w Dybon, a w vesnicích geho; a w Babseel, a w vesnicích geho,

26. A w Jesuc, a w Molada, a w Bethfalech,

27. A w Haſeršial, a w Bersabee a w vesnicích geho,

28. A w Syceleg a w Mocho
m, a w wesnichy geho,

29. A w Remmon, a w Sa-
mari, a w Jerumich,

30. Zanoa, Odollam, a we
wcheg gegich, Lachys a kraginach
gcho, a Uzeba, a w wesnichy ge-
ho. A žustali w Bersabee až k
audoli Ennom.

31. Synowé pak Benjamínovi,
od Šeba, w Nechmas, a Šai, a
Bethel, a w wesnichy geho:

32. Anathoth, Llob, Ananya,

33. Asor, Rama, Gethaim,

34. Hadid, Seboim, a Nebal-
lat, Lod,

35. A Ono w audoli řemestníků.

36. A z Lewjtu díly w Judo-
vi a Benjamínovi.

† Ruce krále, neb město královské drž-
íjš w každém gednání k lidu.

Rapirola XII.

Smeňa kněží a Lewjtu, řeči s zo-
robabelem do Jeruzaléma přišli. 30.
Pošvěcení w nově vyštaveného města,
43. Co nařízeno k vyšivení kněží, Le-
wjtu, zpěváků, vrátných.

1. Tito gšau pak kněží a Lewj-
tové, kteříž vstoupili s
zorobabelem synem Salathielo-
wym, a s Jozue: Sarai, Jere-
mias, Čídráss,

2. Amarya, Melluch, Hattus,

3. Sebenyáš, Kheum, Mery-
muth,

4. Uddo, Genthon, Abia,

5. Miamin, Madya, Belga,

6. Semeia, a Jojaryb, Idaia,
Sellum, Amok, Helcyás.

7. Idaia. Tito kněžata kněž-
stva, a bratří gegich w dnech Jozue.

8. Lewjtové pak, Jesua, Ben-
nni, Cednihel, Sarebia, Jüda,
Mathanyáš, nad zpěvy oni y bra-
ťí gegich:

9. A Bělbecya, a Šannu, a bra-
ťí gegich, gedenkaždý w autade
swém.

10. Jozue pak zplodil Joacy-
ma, a Joacym zplodil Eliasyba, a
Eliasyb zplodil Jojadu,

11. A Jojada zplodil Jonaz-
thana, a Jonathana zplodil Jeddoa.

12. We dnech pak Joacyma by-
li kněži a kněžata čeledi: Saraiás-
ssovy (čeledi), Matata: Jeremiás-
ssovy, Šananya:

13. Čídrássowy, Moſollani:
Amatyássowy, Johanan:

14. Milichowy, Jonathana: Se-
benyássowy, Jozeff:

15. Šaramowy, Edna: Ma-
raiochowy, Helcy:

16. Adaiássový, Zacharya: Gen-
thonowy, Moſollam:

17. Abiássový, Žechty: Mias-
minowy a Moadyássowy, Šelty:

18. Belgowy, Sammua: Se-
maiássový, Jonathan:

19. Jojarybowy, Mathanai:
Jodalássowy, Uzzy:

20. Sellaissowy Celai: Amoz-
kowy, Šeber:

21. Šelcyássowy, Haschia: Is-
daiássový, Mathanael.

22. Lewjtové we dnech Elias-
syba, a Jojady, a Johanana, a Jed-
doa, zapsáni kněžata čeledi, a kně-
ži w království Darya Perštého.

23. Synowé Lewjí kněžata čele-
di, zapsáni w knize slow dnů, a až do
dnů Jonathana, syna Eliasby.

24. A kněžata Lewjtu, Haschia,
Srebia, a Jozue syn Cedni-
helu: a bratří gegich po růždách
swých, aby chwálili a vyznávali
podle přikázání Davida muže Bo-
žího, a zachovávali gđnostegně
po pořádku.

25. Mathanya, a Bekbecya,
Obedy, Nosollam, Telmon, Alz-
tub, strážní bran, a syný před
branami.

26. Tito we dnech Joacyma,
syna Jozue, syna Josefeka, a we
dnech Nehemiasse wůdce, a Ezdrá-
sse kníže a včitele.

27. W posvěcení pak zdi
Jeruzalemiske, oblediwalli Lewity
ze všech mysl gegich, aby ge přiz
vedli do Jeruzalema, a věnili
posvěcenj, a věsilj w dílu činění,
a w zpěvu, a s cymbaly, žaltáři,
a lahvami.

28. Shromážděni pak sami sy-
novec zpěváků z rovin okolo Je-
ruzalema, a z vesnic Aethussat, a
29. A z domu Galgal, a z kras-
gin Šeba a Azmanoth: nebo ve-
snice vystavěli sobě zpěvácy oko-
lo Jeruzalema.

30. V očistěni sami kněži y Le-
vijové, a očistili lid, y brány, y zed.

31. Věnili sem pak, aby vstoupili
knížata Judska na zed, a pos-
stavili sem dva veliké haufy chwá-
lých. Y sli na pravo na zed k
bráni hnogné.

32. A sel za nimi Ossias, a
polovice knížat Judsckých,

33. A Azaryas, Ezdráss, a Nos-
sollam, Júdas, a Benyamin, a Se-
meia, a Jeremias.

34. A synu knížestý h s trau-
bami, Zadaryas syn Jonathanius,
syn Semeiášu, syn Mathanyas-
ssova, syn Michaiášssova, syn Řehu-
ru, syn Aššur, syn

35. A břetři geho Semeia, a
Alzrech, Matalai, Malalai, Maas,
Matanach, a Judas, a Hanany,
a mimoži hudebnými Davidida mu-
že Boho: a Ezdráss včitel před
ními w bráni soudnice,

36. A proti nim vstoupili po
stupních města Dawídowa, kudy
vstupuje zed nad dílem Dawídum,
a až k bráne wod k východu.

37. A hauf druhý díky vzdáwa-
gých řel naproti, a gá za nimi, a
polovice lidu na zdi a na věži pes-
cý, a až ke zdi neysíssi,

38. A na bráne Efraim, a na
bráne staré a na bráne ryb, a věži
Hananeel, a věži Emath, a až k
bráne stáda: a síali w bráne strážci

39. Y síali dva haufové chwá-
lých w domu Božím, a gá, a po-
lowice avédníku seminu.

40. A kněži, Eliachym, Maas-
sya, Miamin, Mlichea, Elioc-
naih, Zacharya, Hananya, a trau-
bami.

41. A Maasya a Semeia, a
Elezar, a Azzy, a Johanan, a
Mielchya, a Elam, a Ezer. A
zvoucně zpívvali zpěvácy, a Ježrata
představený:

42. A obětovali w ten den obě-
ti veliké, a weselili se: nebo Bůh
byl obveselil ge weselím velikým:
ale y ženy gegich y děti radowaly
se, a slyšino gest weseli Jeruze-
lémské dělecto.

43. * Šećli také w ten den mu-
že nad pokladnicemi počludu Emos-
kým obětem, a k prwortinám, a k
desátkům, aby strže ně ** vnořeli
knížata města w okrasce dílu činění
kněž a Levity: nebo obveselen byl
Juda w kněžích a Levitsích při-
stojících.

44. Y oslavili *** zachování
Boha svého y zachování očisťová-
ní, y zpěvácy, y vrátni podle při-
kazaní Dawídowa, a Salomauna
syna geho.

45. A lebě we dnech Dawido-
vých

wých a Aszaffowých od počátku byla vstavovna fuijzata zpěváků, w písni chwáljcých a wyznawagjz cých Boža.

46. A wesskeren Izrael, we dnech Žorobabele, a we dnech kleincíssce, dávali díly zpěvákum a vrátným na gedenkaždý den, a posváecowali Lewjty, a Lewjtové posváecowali syny Aaronowy.

* žr. dili. ** Ovědli. *** Ginj: Stráž drželi Boža jubo, a stráž očistování.

Rapitola XIII.

Oddelení cyzozemců od lidu Božjho. 15. Soboty, zo. a služeb Božích w Cytáině obnovení.

1. **V** ten pak den čteno gest w knize Vložíssowé an lid slyssel: a nalezeno gest napsáno w něm, že nemají végji Ammonytí, a Vloabijt, do shromáždění Božjho až na věky:

2. Protože newyssi w cestu syznum Izraelským s chlebem a woždau: a nagali proti nim Baalzma, k zlořečenj gim, a obrátil Bůh nás zlořečenj w dobrořečenj.

3. Stalo se pak, když vsllysseli žákon, oddělili wesselikého cyzozemce od Izraelců.

4. A nad tím byl Elijsyb kněž, který byl představen nad pokladnicí domu Boža náscho a nejbližší Tobiášovi.

5. Odělal tedy * genu počas dny vclikan, a tam byli před njimi zkládagjz dary, y kadišlo, y nádob, y desátek obilj, vina, a oleje, díly Lewjtu, a zpěváků, a vrátných, y prerotiny kněžství.

6. We všech pak těch věcech nebyl sem w Jeruzalémě; nebo léta třicátého druhého Artaxerxa krále Babilonského, přišel sem k králi, a při konci dnů prosyl sem krále.

7. Y přišel sem do Jeruzaléma a stozuměl sem zlému, Frerež byl včinil Elijsyb Tobiášovi, že vdečlal mu poklad w sýncých domu Božjho.

8. Y zdálo mi se velmi zlé. A vyházel sem nádoby domu Tobiášsowa ven z pokladnice:

9. A přikázal sem, a vycistil poskladnice: y vnesl sem tam zase nádoby domu Božjho, obět y kadišlo.

10. Y poznal sem, že dílowé Lewjtu negsau dány: a včekl gedenkaždý do kraginy své, z Lewjtu, a zpěváků, a z těch, kteří posluhovali:

11. Y wedl sem při proti zprávám, a řekl sem: Proč sme opustili dům Božjí: y shromáždil sem ge, a včinil sem, aby stáli na nízkech svých.

12. A wesskeren Júda přinesl desátek obilj, vina, a oleje, do skladu.

13. A vstanovili sme nad skladu Selemiásse kněze, a Sadoka včetec, a Kadaiásse z Lewjtu, a s nimi Hanana syna Zachut syna Nicchazniéssowa: nebo věrní shledáni sau, a gini svěřeni sau dílowé bratři gegich.

14. Pomni na mne Bož můj pro to, a nezahlažuj smíšování mych, kteří sem včinil w denu Boža svého, a w posvátných obyčejích gcho:

15. W těch dnech věděl sem w Júdštu vlačej přesem w sobotu, nosící w hroniady, a našládagjzcy na osly vino, a hrozny, a řasy, y všeliké břemeno, a věžejgjz do Jeruzaléma dne sobotního. Y oswěćowal sem, aby w den, w kterémž slussi prodávat, prodávali.

16. A Tyčíj bydlili w ném, venující tyby, y wšestky wécy prodagné: a prodávali w sobos tách synům Júdským w Jeruzalemě:

17. A domlauval sem předněg: sám Júdským, a řekl sem gím: Kráta gest to wéč zlá, kterauž wy činje, & posťorňugec den sobotní:

18. Zdali rěč wécy nečinili otcové naší, a přiwedl Bůh nás na nás wšeliké zlé toto, a na město toto: A wy předáváte hněwu na Izraele tužice soboru.

19. Stalo se pak, když odpočívaly brány Jeruzalémště w den sobotní, řekl sem: a začeli brány, a přikázal sem, aby neotvírali gíh až po sobotě: a z služebníků svých vstanovil sem nad branami, aby žádný nevnášel břemena w den sobotní.

20. Y zůstali kupcy, a prodávali všestky wécy prodagné, vne před Jeruzalémem gednau y podruhé.

21. Y osvědčil sem gím, a řekl sem gím: Proč zůstáváte naproti zdi z včinjeli to podruhé, wztáhnu ruku na vás. Protož od toho času nepřišli w soboru.

22. Řekl sem také Lewjímu, aby se očistili, a přišli k ostříhání bran, a svěcení dne sobotního: y proto tedy pomni na mne Bože můg, a odpusť mi podle množství sítování svých.

23. Ale y w těch dnech viděl sem Židy pogjmašicý manželky Azotské, Ammonitské, a Moabské,

24. A synové gegich od polu mluwili azotky, a neměli mluwiti židovský, a mluwili podle gazyku ** lidu, a lidu.

25. A domlauval sem gím, a zločecil. A bil sem z nich muže, a oblysl sem ge, a přisahav zavázal w Bohu, aby nedávali dcet svých synům gegich, a nebrali z dcer gegich synům svým, a sobě sami, i ka:

26. Zdaliž w takové wécy nezahčísil Šalamoun král Izraelský: a gíste w národech mnohých nebyl král podobný gemu, a milý Bohu svému byl, a postavil ho Bůh králem nad vším Izraelem: y geg tedy přiwedly k hříchu ženy cyzozemky.

27. Zdaliž y my neposloušní včinjme wšeliké zlé veliké toto, aby chom přestaupili proti Bohu svému, a pogimali ženy cyzozemky:

28. Z synů pak Jojady syna Eliasyba kněze velikého, zet byl Sanaballat hotonyiský, kteréhož sem zahnal od sebe.

29. Pamatuj Hospodine Bože můg, proti těm, kteříž posťorňují kněžství, a právo kněžství, y Lewjíské.

30. Protož myčistil sem ge od všech cyzozemiců, a vstanovil sem pořádky kněží, a Lewjí, gednožitízdeho w službě geho:

31. A w obětování dřív w časy vložené, a w prworinách: pamatiugž na mne Bože můg k dobrému, Amen.

* Sobě. ** Ražděho toho lidu.

Knihha Tobiášowa.

Rapitola I.

Gluckowé dobrí od Tobiášse činěn.
9. Činení se geho, 11. zágeri, 13.
milost v Salmanasara, 25. Utíkání,
14. y návrátem se do Ulynywe.

1. Tobiáš z pokolenj a města
Kleffhali (kteréž gest w
svrchnégstých stranách Galilee nad
Klaeson, za cestau, kteráz wede
na západ na lewé strané mage měs-
sio Seffer)

2. Když byl gat we dnech Sal-
manasara krále Assyrského, wssař
w zágeri postavený, cesty prawdy
neopustil,

3. Tak že wsecky wécy, kte-
réž mjeti mohl, každodenně spolu-
gatými bratřimi, kteríž byli z ges-
ho pokolenj, vdeloval.

4. A když byl neymensj ze
wsch w pokolenj Kleffhali, wssař
nic děinstvho nečinil w skurku.

5. Klaposledy když chodili wssi-
čni k relatum zlatým, kteréž byl
vdelal Jeroboam král Izraelský, on
sam wtaroval se kowaryštvi wsech,

6. Ale chodoval do Jeruzaléz
ma do chrámu Páně, a tam klas-
něl se Pánu Bohu Izraelskému,
wsecky prworiny swé y desátky swé
werně obětuje;

7. Tak že w třetím roku w nos-
wé na rojtu obráceným a přícho-
žím dával wsecký desatek.

8. Tyto a témto podobné wé-
cy wedle žákona Božjho pacholá-
iko gsa zachowával.

9. Když pak včiněn byl mužem,
pogel manželku Annu z pokolenj

swého, a zplodil z nj syna, jméno
swé daw gemu,

10. Kteréhožto od děinstwí včsl
bati se Boha, a zdržovati se od
wsselikého hříchu.

11. Protož když strze zágeri
prišel s manželkou swou, a synem,
do města Ulynywe sewjim pokole-
njm svým

12. (Když wssíčni gedli z po-
krmů pohanských) tento ostříhal
dusse swé, a nikdy neposkvrnil se
w pokrmích gegich.

13. A ponewádž pamětliw byl
na Pána z celého srdce swého, dal
gemu Bůh milost před obličeji em
Salmanasara krále,

14. Y dal gemu moc, kanižbys
koli chrl gjeti, mage swobodu kte-
ré koli wécy chrlby činiti.

15. Chodil tedy ke wsečm, kte-
říž byli w zágeri, a napomenuj
spasytedlná dával gis.

16. Když pak prišel do Ráges
města Kleidského, a z těch wécy,
kterým byl poctěn od krále, měl
deset hřícen střbra:

17. A když w velikém množství
swého pokolenj Gabelec potřebnáho
widěl, kterýž byl z pokolenj geho,
pod zápisem dal gemu dorčevau
wáhu střbra.

18. Po minohém pak časii, když
vmečel Salmanasar král, když kte-
rival Sennacheryb syn geho místo
ného, a syny Izraelské w nenávist-
sti měl před obličejem swým :

19. Tobiáš každodenně chodil
po wsečem přebuzenství swém, a těž
mil

fil ge, a rozděloval gedenmu kaž-
demu, jak mohl, z statků svých;

20. Lačné krmil, a nahým oděv-
dával, a mrtvým y zabitym pes-
člivé pochreb činil.

21. Klaposledy když se navráz-
til král Sennacheryb, vříkage z
Judejstva před ranou, kterau při-
ném byl včinil Boh pro ranhání
geho, a rozhněviv se mniché mor-
dował z synů Izraelských, Tobiáša
pochowával těla gegich.

22. Ale když gest oznámeno
králi, rozkázal ho zmordovati, a
pobral všeckteren statek geho.

23. Tobiáš pak s synem svým
a s manželkou vříkage, nahý skryl
se, nebo mnichy milovali ho.

24. Po dnech pak čtyřicíti pě-
ti zabilo krále synové geho,

25. Y navrátil se Tobiáš do
domu svého, a všeckten statek ge-
ho navrácen gest gemu.

Kapitola II.

Tobiáš hodovat s lidmi bohatost-
ními, a nechaw gjdla, mrtvého pocho-
wati. 10. Oblepl, a byl pojmenován od
plátel y manželky své.

1. Po těch pak věcech, když byl
den sváteční Páně, a včíz-
něn byl oběd dobrý w domě Tobi-
ášsowé,

2. Řekl synu svému: Gdi, a
přived některé z pokolení našeho,
božic̄ se Boha, aby hodowali s
námi.

3. A když odšel, navrátil se
oznámil gemu, že geden z synů
Izraelských zabity leží na ulici.
Y hned vystočit z židloj svého,
nechaw oběda, lačný přišel k tělu:

4. A vzav ge, ušel do domu
svého ragně, aby když vr slunce za-
padlo, opatrně pochowal ho.

5. A když ukryl tělo, gedi chléb
s žalostí a třesením,

6. Rozpomnaje se na onu čec,
kterauž řekl Pán strze ženosu Pro-
roka: dnoué svétku wasijich obrá-
tj se w nařkání a žalost.

7. Když pak slunce zapadlo, od-
šel a pochowal ho.

8. Domluvali pak mu vysíčni
* bližní geho, řkance: Gid proti
věc přikázáno bylo, abys byl za-
mordován, a ledva sy všel přiz-
kázani sinti, a opět pochowáváss
mrtvé:

9. Ale Tobiáš vjce se bogu
Boha, než krále, vchwacoval těla
zabitých, a ukryval w domě svém,
a o pul nocu pochowával ge.

10. Přihodilo se pak, že geden
ho dne vnavený od pochowávání
přijed do domu svého, vrhl se
bau podlé stěny, a vznul,

11. A z hněza lassowyc̄ho
gemu spjčinu teplá legna zpadla
na oči geho, a včiněn gest slepým.

12. Toto pak pokusenj proto
dopustil Pán, aby se gemu přihes-
dilo, aby potomkum dán byl při-
klad trpělivosti geho, gako y swa-
rého Joba.

13. Nelebo poněvadž od dětin-
ství svého vždycky se Boha bál,
a přikázani geho ostríhal, neza-
mautil se proti Bohu, že rána sle-
poty přihodila se gemu,

14. Ale nelehnutelný w Bo-
ži bázni zůstal, čině díky Bohu po-
vescky dny života svého.

15. Nelebo gako blahoslavené-
mu Jobovi posíjvali se králové,
tať tito rodicowé, a přibuzní geho
posíjvali se životu geho, řkance:

16. Kde gest naděje tváz, pro
kterau sy almužny a pohřby činil z

17. **Tobiáš** pak trestal **ge, řka**: **že** nemluvtež tak:

18. **Nebo** synové svatých gsmi, a moho života očekáváme, kteří dá **Bůh** těm, kteříž výry své někdy nemění od něho.

19. **Anna** pak manželka geho k dílu knadlcovskému každodenně phodila, a z práce rukou svých živnosti, kteréž dogjí mohla, přiznásla.

20. **Odkudž** stalo se, že kozelce z kož vzávosti přinesla domů.

21. Gehožto hlas běžejšího když muž gegi vstýssel, řekl: hledež, aby snad nebyl kradený, navráťte geg pánům geho, nebo nesluší nám nicého z krádeže neb gísti, neb se dorýkat.

22. K tému věcem manželka geho rozhněvatosť se odpověděla: ðívereně marná včiněna gest nazdeje tvá, a almužny tvé nyní se vkláaly.

23. U témi y ginými takovými slovy vysteykala genu.

* Sousedé, přátele.

Kapitola III.

Tobiasova y **Sára** dcery **Raguelovy** modlitba. 24. **Wysłani** gich od **Bóha**, a požádají jim k pomoci **Angela Raffaele**.

1. **Když** **Tobiáš** zplakal, a poz

čal se modliti s slzami,

2. **Řka**: **Spravedlivý** gsy **Pane**, a vescítkni sandové twogi spravedlivoj gsu, a wosbecky cestu tvé, milosrdenství, a pravdu, y soud.

3. **U** nyní **Pane** pamětlič bud na mne, a neber pomsty z hřichů mých, aniž zpomínejc na provinění má, neb rodiců mých.

4. **Nebo** sme neposlarchali přezájanj tvých, protož dání sme w

rozerháni, a zazeti, a smrt, a w rozprávku, a w pohanění všech něm něrodum, mezy kterýmžto rozptylil sy nás.

5. **U** nyní **Pane** velicý saudosné twogi, že sme nečinili wedlé přizkázanj tedy, a nedodili sme vše mně před tebou.

6. **U** nyní **Pane** wedlé vůle své včin seminu, a rozkaž, až w pokogi wzat gest duch můj: nebo vžitečnégi gest mně vmljeti, nežli životu být.

7. **Těhož** tedy dne přihodilo se, že **Sára** dcera **Raguelowa** w **Kés** ges měsle **Uličdštem**, y ona slyšela pohanění od gđné z děvek otcce svého,

8. **Nebo** dána byla sedmi mužům, a däbelstwoj gmenem **Asinoz** deus byl zabil ge, hned gak vespí k nj.

9. Protož když děvčku pro winu gegi trestala, odpověděla gj, řkaučy: **Uč** tvéce z tebe nevidjme syna neb dcety na zemi morděčko mužů svých.

10. **Zdalíž** y mne zabítícess, gakož sy gjž zabil a sedm mužů z **K** tomu hlasu ssa do srečnijho pokojiska domu svého: a tři dni, a tři nocy negedla ani pila:

11. **Ale** na modlitbě trvejic, s slzami prosyla **Bóha**, aby od toho pohanění wswobodil gi.

12. Stalo se pak dne ujetibho, když dokončala modlitbu, dobročecic **Pána**,

13. **Řekla**: **Požehnané** gest gměno tvé Bože otců našich: kteříž když se rozhněváš milosrdenství včiníš, a w čas saužení hřichy odpaříšs so těm, kteříž wžvras gj tebe.

14. K tobě Páne twéř swau
obracugi, k tobě oči své zprawugi.

15. Prosým Páne, abys od
swazku pohaněný tohoto wyswobo-
dil mne, a nebo gístě z země wy-
echl nine.

16. Ty wiss Páne, že sem niz
Edý nepožádala muže, a čistau sem
zařovala dussi swau od wsseliké
zlé žádosti.

17. Klikdý sem se shragicím
nesiněšovala: ani s těmi, kteríž v
lehkosti chodí, a učastna sem se čis-
nila.

18. Umuže pak s bázni twau,
ne s chlipnosti swau powolila sem
wozýti.

19. A nebo gá nchodná sem
byla gich, aneb oni snad mne nez-
byli hodni: že snad muži glnémú
zařoval sy inne.

20. Nebo není v mocy člově-
ka rada twá.

21. To pak zagiště má každý,
kdož tebe ctí, že život geho, bus-
deli v zkoušení, korunován bude:
pakli bude v saužení, wyswobozen
bude: a budeli v testání, k mi-
losrdensví twému přijeti mocy
bude.

22. Nebo nekocháš se v zas-
hynutých násilích: nebo po bavři,
činjs vtipení: a po slzeni a pláci
radost vlezáš.

23. Budiž jméno tvé Bože
Izraelský požehnáno na trék.

24. V ten čas wyslyšany sal
modlitby obau před obličejem slá-
vy nevyššího Boha:

25. A poslán gest Angel Páne
svatý Raffael, aby ge oba vzdal-
wil, kterýžto gedním časem mo-
dlitby před obličejem Páne sau
ohlášeny.

Tobiáš domnívage se, že brzo vrně,
synu swému naržení a napomenutí dás-
wal. 21. Zprávu mu dal o tenézvě: Čas-
belovi žavilcův, potučil mu k němu
se wprawiti, a ty peníze od něho wyc-
zwiňnauti.

I. Ktotož když Tobiáš demis-

wal se, že modlitba geho
gest wyslyšana, aby mohl vrněti,
powolal k sobě Tobiášse syna swého,

2. A řekl genu: Slys synu
můj slova vst mych, a ge v st-
dcy svém, gako základ založ.

3. Když vezme Bůh dussi man,
tělo mé pochoweg: a to pocitovos-
ti mjes budess matku swau po
wsecky dny života gegib:

4. Nebo panírliv býti měs,
která a jak veliká nebezpečenstv
zpěla pro tebe v životě svém.

5. Když pak y ona doplnj
čas života swého, pochoweg gi
podle mne.

6. Po wsecky pak dny života
swého na myslí měg Boha: a
varuj se, abys nikdy hřichu ne-
swolil, a neopouštěl přikázaj Pá-
na Boha našeho.

7. Ó starku swého dáweg al-
mužnu, a neodvracig twáti twé
od žádného chudého: nebo tak se stas-
ne, aby ani od tebe nebyla odvráces
na twáti Páne.

8. Bterač budess mocy, tak bud
milostdrž.

9. Budessli mřti mnoho, hogně
dáweg: gesilíže malo mřti budess,
také malo rád vděliti se snaž.

10. Nebo odplatu dobrav sobě
stládáss k dñi potřeby.

11. Nebo almužna od wsseliké-
ho hřichu, y od smrti wyswobozen-
ge, a nedopusť dussi gjeti do tem-
nosti.

12. Dauffánj weliké bude před nwywysijin Bohem almužna, wossem činjčni gi.

13. Wystärjeg se pilně synu můg, od wsselikého sinilstwa, a fromě manželky swé nikdy netrp, abys hříph poznal.

14. Peysse nikdy nedeg w swém myslu, neb w swém slouvu, panovati: nebo w nj počátk wzalo wsseliké zahynutj.

15. Kdožby koli tobě něco dělal, hned gemu mždu navrát, a mžda * dělnjka twého v tebe ač nikoli nezůstává,

16. Čehož nenáviděti budess, aby od giného tobě se dálo, hled, abys ty někdy druhému nečinil.

17. Chléb swůg s lačnými a chudými gez, a z oděvů svých nabé přikryweg.

18. Chléb swůg y wjno swé ** nad pohtrem spravedliwého vstanow, a negez z něho a nepj s hřísnjky.

19. Rady wždycky od maudrého hledeg.

20. Wsselikého času dobrořeč Boha, a pros od něho, aby cesty swé zprawoval, a wsseliky rady twé, aby w něm zůstávaly.

21. Oznamugi také tobě synu můg, že sem dal deset hřiven střbra, když gsy gesse nemluvnátkem byl, Čabelowi, w Rágcs městě Mědském, a zápis geho v sebe mám:

22. A protož popreg se, kterakbys k němu přissel, a wzal od něho swrchu připomcnutau wáhu střbra, a navrátil gemu zápis geho.

23. Nebog se synu můg; chudý syce život wedeme, ale mnohé dobré wécy mjtí budeme, budeme-

li se báti Bohu, a odstaupjimeli od wsselikého hříchu, a budeme činiti dobré.

* Nágemnjska ** Chléb swůg, y wjno díveg při pohtru spravedliwého. Wiz Příslowí XXXI, 6. Tež Jerem. XVI, 7.

Kapitola V.

Tobiáš mladší hledatc sobě spolu: chůdce na cestu nalezl Angelu Raffaele, 14. S nymž od otce do Rágcs vypraven byl.

1. Tehdy odpověděl Tobiáš orzechy swému, a řekl: wsseliky wécy, kteréžkoli přikázal sy mi včinjm otče.

2. Kterakých pak těch peněz pohledával, nevím. On mine nezná, a gá geho neznám: které znac menj dám gemu: Ale ani cesty, po které se tam chodí, nikdy sem nepoznal.

3. Tehdy otec geho odpověděl gemu, a řekl: Zápis syce geho v sebe mám: kterýžto když gemu všežes, hned navrát.

4. Ale gdi nynj, a pohledeg sobě některého wérnichho muže, kterýžby ssel s tebau ze mždy swé z abys, dokud gesse živo gsem, přišgal ge.

5. Tehdy wssed Tobiáš, nalezl mládence * jítwacýho, stogjichho opásaného, a gako hotového k gitj.

6. A newěda, žeby Angel Boží byl, pozdravil ho, a řekl: Odsud tebe máme dobrý mládence?

7. Ale on odpověděl: z synů Izraelských. A Tobiáš řekl gesmu: Wissli cesiu, kteráž wede do fraginy Mědské?

8. Gemuž odpověděl: Wjm: a po všech cestách gegidh často sem chodil, a zůstával sem v Čas bele bratta nassho: kterýž bydlí w Rá-

Ráges městě Nědstém, kteréž posloženo gest na hoře Ektanays.

9. Kemuž Tobiáš řekl: Počkeg mne, prosym, dokudž těchto samých věců ncoznámjin orcy svému.

10. Tehdy wssed Tobiáš, označil wsecky věců tyto orcy svému. Kterýmžto podivit se otec, prosyl, aby wssel k němu.

11. Wssed tedy pozdravil ho, a řekl: Radost budíz tobě roždyky.

12. V řekl Tobiáš: Haká rádost mně bude, kteržt v temnosťech sedjm, a svěla nebeského nezvídjm?

13. Kemužto řekl mládenec: Sylné myslí bud, na blízku gest, abys byl od Boha vyzdaven.

14. Řekl tedy gemu Tobiášo: Zdali budess moct dovesti jína mého k Chabelovi do Ráges města. Nědstéhož a když se vrátíss, dám tobě mždu twau.

15. V řekl gemu Angel: Gá powedu v zase přivedu ho k tobě.

16. Kemuž Tobiáš odpověděl: Prosím tebe, oznam mi, z ktereho domu, a z kterého pokolejný gsy ty?

17. Kemuž Raffael Angel řekl: Roduli hledáss nágeminička, čili sámého nágeminička, kterýžby ssel s synem tvým?

18. Alle abych snad starosiličebo tebe nevčinil, gá sem † Alzaryášs Ananyásse velikého synu.

19. A Tobiáš odpověděl: Z velikého rodugsy ty. Alle prosím, abys se uchňewal, že sem chci poslati rod tvůj.

20. Řekl pak gemu Angel: Gá zdravého powedu, a zdravého tobě zase přivedu syna tvého.

21. Odpovídage pak Tobiáš řekl: Gděžt stastně, a budíz Bub na cestě wass, a Angel geho prorozíz wás.

22. Tehdy připravitwsc wsesky věců, kteréž se mely na cestě něsti, rozjehnal se Tobiáš s otcem svým, v matkau swau, a sli oba spolu.

23. A když odeslal, počala matka geho plakati, a řícty: Hul statosti nassis wzalsy, a poslal sy od nás.

24. Obvy nikdy nebylo rěch pesněz, pro kteréž sy poslal ho.

25. Ulebo dosti nám bylo na chudobě nassis, abyhom za bohatství pečitali to, že sine vidieli syna svého.

26. V řekl gj Tobiáš: Neplazíž, zdráwo dogde syn náss, a zdráwo se nawráti k nám, a oči tvé vztij geg.

27. Ulebo větjm, že Angel Boží dobrý prorádi geg, a dobré spravuje wsecky věců, kteréž se při něm dějí, tak že s radostí nawratis se k nám.

28. K tomu hlasu přestala matka geho plakati, a mlčela.

† Brániho. + Tím jménem Angel se nazval, netoliko, že osobu a zvěstobu Alzaryássse ierna Ananyássowa na se wzal, ale že také Alzarryášs Pomoc Boží je vypládá, což S. Raffael při Tobiáši nepochybne byl.

Kapitola VI.

Tobiáš přised k řece, welikan rybu z rozkazu Raffaelova lapiw, rozerbl, strdec, gátra, a iluc z ní schowal. 7. Raffael gemu zpráwu dal, k čemuž toho vžiti měl. 11. Staromenul ho, aby sobě Sázru za manželku pogal. 16. Ten týž včil ho svatému manželství.

1. **S**el pak Tobiáš a pes ssel za njim, a žustal prvnjí nocleh podlé řeky Tygrys.

2. **V**

2. Y wyssel, aby vmyl nohy swé, a hle ryba přeweliká wyssa k se žrání ho.

3. Kteréžto vletna se Tobiáš řekl hlašem velikým, řka: Paže, děwá se do mne.

4. Y řekl gemu Angel: Popadni plautwé gegj, a tähni gi k sobě. Což když včinil, wytáhl gi na sucho, a počala třepetati před nohama geho.

5. Tehdáž řekl gemu Angel: Wyfucheg tu rybu, a srdece gegj, a žluč, y gátra schoweg sobě: nebo ty wécy gsau potřebné k lékařství vžitečné.

6. Což když včinil, vpekl maso gegj, a vzali s sebou na cestu: ostatní wécy nasolili, kteréžby jim stačily, dokudžby nepříslí do Rács města Nádského.

7. Tehdáž otázal se Tobiáš Angela, a řekl gemu: Prosým tche Bráryčsi bratře, abys řekl mi, k jakému lékařství budau tyto wécy, které z ryby rozkázel sy schowati?

8. A odpovídage Angel, řekl gemu: Částečku srdece gegjho gestliže na vhlji wložiss, decym geho vyhánj woscelité pokolenj dábelsté, bud od muže, neb od ženy, tak že wjce nepřistaupí k nim.

9. A žluč hodil se k pomazání očí, na kterýchby bylo bělmo, a vzdraweny budau.

10. Y řekl gemu Tobiáš: Kde říces, abychom zůstali?

11. A odpovídage Angel, řekl: Gestík zde muž gménem Raguel, přibusný z pokolenj twého, a ten má dceru gménem Sáru, ale ani mužstého, ani ženstého pohlawj žádného nemá giného krom gi,

12. Tobě se má dostati woscelen statek geho, a ty musíš gi vzýti za manželku.

13. Vpros tedy gi v orce ges gího, a dá tobě gi za manželku.

14. Tehdy odpověděl Tobiáš, a řekl: Slyssiu, že dána gestí sedmi mužům, a zmířeli: ale y to slyssel sem, že dábelství zabilo ge.

15. Bogjm se tedy, aby snad y mně ty wécy se nepřihodily: a posněváž gsem gedinky rodicům svým, vvedu starost gegich s žaslojí do hrobu.

16. Tehdy Angel Raffael řekl gemu: Slyss mne, a všeži tobě, kteří gsau, nad kterými dábelství může srostezeti.

17. Kébo ti, kteríž manželstvo tak přijmaji, že Boha od sebe, y od swé myсли odlučuj, a swé člipnosti tak howěgj, gaťo kùn a mezek, to kterýchž nenjrozumí: má dábelství moc nad nimi.

18. Ty pak když pogmese gi, wegda do pokojka, za tři dni zdrž se od nj, a nic giného než modliteb budess hleděti s nj.

19. W tu pak noc, když budau zapálena gátra rybj, zahuáno buzdce dábelství.

20. Druhé pak nocy k spogenj svatých Patriarchů připusťen buzdce.

21. Třetí pak nocy požehnání dogděs, aby synowé z wás rozdili se zdravoj.

22. Když pak pomine třetí noc, wezměs pannu s bězní Páně, * milostí synů wjce nežli člipností weden gsa, abys w semenu Abráhamowu požehnání w synech doffel.

* Láškau k synům.

Rapitola VII.

Shledaní je Tobášovo s Raquellem,
t. e. a vogetj za manželku Sáry dcery
gho.

1. **W**essli pak k Raquelovi, a
přigal ge Raquel u raze
dostji.

2. A pohleděw na Tobiášse Ra-
quel, řekl Anné manželce swé: Jak
podobný gest mládence tento scz
střency mému;

3. A když ty wécy powěděl, řekl:
Odkud gste mládency bratří nashz?
Alle oni řekli: z pokolení kleslých
k gsmu, z zagetj klynywe.

4. Y řekl gím Raquel: Znáte-
li Tobiášse bratra mého z Betřez-
to řekli: známe.

5. A když mniché dobré wécy
mluwil o ném, řekl Angel k Ra-
quelovi: Tobiáš, o kterém se prášu,
otec cohoto gest.

6. Y * řekl Raquel, a s slzami
poljbil ho, a pláče na hrdle geho,

7. Řekl: Požehnání bud tobě,
synu můg, nebo dobrého, a neys-
lepšího muže syn gsy.

8. A Anna manželka geho, a
Sára gegiph dcera, plakaly.

9. Když pak ponluwili, rozkázal
Raquel zabiti skopce, a připraviti
hody. A když napominal giph,
aby sedli za stůl k obědu,

10. Tobiáš řekl: zdeč gá dnes
nebudu gjsi ani pjeti, leč prvé pros-
bu man potvrdjss, a slibjss mi dás-
ti Sáru dcetu svau.

11. Kteréžto slwo vslýssew
Raquel vlekl se, wéda, co se při-
hodilo oném sedmi mužím, kte-
říž wessli k nj: a počal se báti, aby
snad y tomuto podobné se nepis-
hodilo: a když pochybowal; a ne-
zával prosýcimu žádné odpovědi,

Rap. VIII.

12. Řekl gemu Angel: nebog
se dáti gj tomuto, nebo tomuto boz-
gicýmu se Boha má dána byti za
manželku dcera twá: protož giny
nemohl mjeti gj.

13. Tehdy řekl Raquel: Klepoz
chybugi, že Bůh modlitby a slzy ně
před obličege swág připustil.

14. A věčim, že proto včinil,
aby ste wy přissli ke mně, aby raze
to spogena byla s přibuzností srau
wedle zákona Vložíssowa: a nyní
neměg podybnosti, že tobě gi dám.

15. A vga w prawau ruku dcer-
ty swé, dal gi w prawau ruku Čos-
biássowi, ita: Bůh Abrahamu, a
Bůh Izákuru, a Bůh Jakobu w s-
wami bud, a on ak spogi wás, a
naplnj požehnání swé w wás.

16. A wzáwse papjt, vči-
nilí zapsánj manželstwa.

17. A po těch wécech hodowaz-
li, dobročejce Boha.

18. Y powolal Raquel k sobě
Anný manželky swé, a přikázal gj,
aby připrawila druhau kouorn.

19. Y vvedla tam Sátu dcer-
tu svau, a plakala.

20. A řekla gj: Sylné myssi
bud dcero má: Pán nebeský deg
tobě radost za těstnost, ktež sy
zpěla.

* Choplil se ho.

Rapitola VIII.

Tobiáš gárra, páliw dábelství zapu-
dil. 4. Po tři noči s Sárou se modil.

11. Raquel hrob pro Tobiáše vysko-
pal, ale nalez ho při zdravi, Bohu děko-
val, zo hrob zakorál, a swadbu růžov-
gil: daru mu polowicy starku swého, dru-
hé po své smrti dřidcem vzdělal.

1. Když pak powečeřeli, vvedli
mládence k nj.

2. Rozpomenutu se tedy Tobiáše
na řec Angelovu, wyjal * z pytlj-
čku

čtu svého čášku garr, a položil gi na vhlí žiwé.

3. Lehdy Raffael Angel vgal díbelství, a přivázal ge na pausí svrchnjho Egypta.

4. Tehdy napomenul pannu Tobiáš, a řekl gj: Sáro, všťáni, a modline se Bohu dnes, y zeytra, y pozeyříku: nebo tyto tři noci s Bohem se spogudem: když pak pomíne třetí noc, budeme w našem manželství.

5. Ulebo synové svatých gsme, a nemůžeme se tak spogit, gako poshané, gesso neznagi Boha.

6. Všlawisse pak spolu, řnážně modlili se oba spolu, aby zdraví dano bylo jim.

7. Y řekl Tobiáš: Pane Bože otcu našich, nechť dobročej tebe nebesa y země, y moče, y studnice y řeky, y rossacka stvořenj twá, kteráž w nich gsau.

8. Ty sy včinil Adama z hliny země, a dal sy gemu poniocnicy Ewu.

9. A nynj Pane ty wiss, že ne pro smilstwo pogjmám sesíru swau za manželku, ale pro samau milost potomků, w nichžby požehnáno bylo gměno twé na věky věků.

10. Řekla také Sára: Smiluj se nad námi Pane, smiluj se nad námi, a ač se sstatáme oba spolu te zdraví.

11. Y stalo se ** okolo zpívání Bohautího, rozkázal Raguel za volati služebníků svých, a odessli s njm spolu, aby vykopali hrob.

12. Ulebo řekl: Aby snad posobným způsobem nepřihodilo se gemu, kteřím y gíným oněm sedmí muijum, kteříž wessli ē njs.

13. A když připravili gánu,

nawrátiwo se Raguel k manželce své, řekl gj:

14. Posli gednu z děwek svých, a ač vidí, zdaliž všeckl, abyh pozhal geg prvé, nežli přigde den.

15. Ale ona poslala gednu z děwek svých. Kterážto všecksi do komory, nalezla ge žiwé a zdravé, spolu spicý.

16. A navrátivssi se, zvěstovala dobré poselství: y dobročeli Pána, totiž Raguel a Anna manželka geho,

17. A řekli i dobročejme tebe Pane Bože Izraelštý, že se nepřihodilo, gakž smie se domnívali.

18. Ulebo včinil sy s námi mislostdenství své, a odchnal sy od nás nepřitele protiwjeho se nám.

19. Smiloval sy se pak nad dvěma gedinyma. Včin Pane, ač oni plněgi dobročej tebe: a to bě obět chwály twé, a svého zdraví obětují, aby poznali všickni národowé, že ty gsy Bůh sám wessi zemí.

20. A hned přikázal služebníkům svým Raguel, aby zasypal gámu, kteříž byli vdelali, prvé nežby svitalo.

21. Všmanželce pak své řekl, aby přistrogila hody, a připravila všecky věcy, kteříž byly k pokrmům potřebné po cestě gdaucym.

22. Dvě také tučné krávy, a čtyři stopce zabiti rozkázal, a přis strogini hody všeckném sausedům svým, y všeckném přátelelum.

23. A přisahau zavádal Raguel Tobiášse, aby za dva týdny posdržel se v něbo.

24. Ze všech pak věcy, které miž vládl Raguel, polowicy dal Tobiášovi, a včinil zápis, aby poloz

wice, kteráž pozůstala, po smrti gegich, dostala se w moc Tobiášovi.

* z wařka. ** při křížm pěn.

Kapitola IX.

Tobiáše poslat Raffaele k Gabelovi, aby penize od něho vzal, a geg na svadbu pozval. 6. Což on vysídlil. 8. Gabel přišel na svadbu, a novém manželům dobročcel.

1. **T**ehdy povolal Tobiáš k sobě Angela, kteréhož synec mniel býti člověkem, a řekl geniu: Uzavří si bratče, prosým, abys poslouchal slovo mého.

2. Gestliže sebe samého dám tobě za služebníka, * nebudu hoden za opatrnost tvau.

3. Vysak prosým tebe, abys vzal sobě horváda aneb služebníky, a ssel k Gabelovi do Ráges města Nědského: a navrátil mu zápis geho, a vzal od něho penize, a prosyl ho, aby přišel na svadbu tau.

4. Nebo viss sami, že počítá otec můg dni: a gestliže dljeti budu gednjm dnem vjce, rmautí se dusse geho.

5. A gisťe vidišs, kterak přijahau zavázal mne Ráguel, gchož závazkem pohtdnanti nemohu.

6. Tedy Raffael pogav čtyři z služebníků Ráguelových, a dva welblaudy, ssel do Ráges města Nědských: a naleznal Gabele, nazvánil genui zápis geho, a vzal od něho všestky penize.

7. A oznámil genui o Tobiášovi synn Tobiášovou, všechy věci, kteréž se daly: a včinil, že on přišel s ním na svadbu.

8. A když všel do domu Ráguelova, nalezl Tobiáše sedícího

za stolem: a když (on) vystočil poslubili se wespolek: y plakal Gabel, a dobročcel Boha,

9. A řekl: Požehnegž té Bůh Izraelštý, nebo syn gsy neylepsího muže, a spravedlivého, a božího se Boha, a almužny činjího:

10. A ak gest praveno požehnání na manželku twau, a na rozdíce wasse:

11. A spatře syny swé, a syny synů svých, až do třetjho a čtvrtého pokolení: a budi syné twaže požehnané od Boha Izraelštého, kterýž kraluje na věky věku.

12. A když všickni řekli, Amen, přistoupili k hodování: ale y s bázzní Páně svadební hody drželi.

* Nebude hodené, ani dosti za twau opatrnost.

Kapitola X.

Tobiáš starý rmautí se s manželkou twau, že ižn gegich dlaubo je nenawracoval. 10 Tobiáš mladý propuštěn byl s Sárou.

1. **K**dyž pak prodléhal Tobiáš, z příčiny svadby, staral se otec geho Tobiáš, řka: Co se dosmršwáss, proč mleská syn můg, aneb proč zadržen gest tam?

2. * Domnjuwássi se, že Gábel vmtel, a žádný nenawrati genui peněz:

3. Počal pak rmautiti se přilis on, y Anna manželka geho s njim: a počali oba spolu plakati: protože w den vrčity nenawracoval se syn gegich k němu.

4. Plakala tedy matka geho nezvlogičedlnými slzami, a řkala: Besda, běda mně, synu můg! y proč smětebe poslali putovati, (genž sy břl) swérlo oči nastíj, hůl starosti nastíj, potéz

pořízení života našeho, naděje dům, a samá se chowala bez aušphony.

5. Všechy věci spolu w tobě
gedínam magice, tebe sme neměli
puštiti od sebe.

6. Víjto říkal Tobiáš: Milc,
a nekorinaceg se, zdráwě gest syn
nás: dostit věrny gest muž ten,
s kterýmž sime ho poslat.

7. Ona pak žádným způsobem
potěšena být nemohla, ale každou
denně vybíhajíc hleděla wůkol,
a obcházela po cestách všech, po
kterýchžto naděje navrácení zdála
se (být), aby zdaleka viděla ho,
kdyby se státi mohlo, přicházegscýho.

8. Raguel pak pravil k zeti své
mu: Žištán zde, a já possli posla
o zdraví tvém k Tobiášovi otci
tvému.

9. Geniž Tobiáš řekl: Gá vym,
že otce můž a matka má nyni poz
čitají dny, a ráj se duch gegich
w nich.

10. A když slovy mnohými
prosyl Raguel Tobiáše, a on ho žá
dným způsobem nechtěl slýšet, dal
gi mu Sáru, a polovicy všeho
staku svého, na služebnícých, na
děvčách, na horudech, na welblan
dích, a na krawách, a na penězých
mnohých: a zdravého y radugicýho
se propustil ho od sebe,

11. Řka: Angel Páně svatý
budiž na cestě našej, a dorodiž
nás zdravé, a nalezněte všecky
věci ** w dobrém způsobu při
rodičích našich, a ak vidí oči mé
syny naše prvé než vmtu.

12. A vgasle rodicové dcern
swau, poljibili gi, a nechali gjti:

13. Klapomjnagjce gi, aby ct
la *** tchýny své, milovala man
žela, zprawovala čeladku, řídila

dům, a samá se chowala bez au
šphony.

* Snad. ** Právě. *** Testi.

Kapitola XI.

Navrácení se Tobiášovo do vny
we. 13. Vzdrawení orce geho. 18.
Sodowaní.

1. A když se navracovali, přišli
do Cháran, genž gest na
půl cesty proti vnywe, gdenácté
ho dne.

2. Y řekl Angel: Tobiáši brat
ře, wiss, gať sy zanedhal orce
svého.

3. Ljbjli se tedy tobě, gděm
napřed, a* neníhlým krokem ak nás
sledují cestu naši čeledi spolu s
manželkou twau, a s horady.

4. A když se to libilo, aby říli,
řekl Raffael k Tobiášovi: Wezmi
s sebou že žluči tybi: nebo bude poz
třebná. Vzal tedy Tobiáš ze
žluči té, a odessli.

5. Anna pak seděla podlé cesty,
každodenně na vrchu hory, odkud
mohla patiti zdaleka.

6. A když z téhož místa vyz
hlídala na příchod geho, viděla
zdaleka, a hned poznala přicházej
cijeho syna svého: a běžewsi oznáz
nila muži svému, řkauc: Hle při
chází syn twůr.

7. Y řekl Raffael k Tobiášovi:
Gáz brzo wegdeš do domu
svého, hned počlon se Pánu Bohu
svému: a díky čině gemu, přistup
k otci svému, a polib ho.

8. A hned pomaz oči geho z té
to žluči tybi, kterouž nesese s sebou.
nebo wěz, že hned otěvrau se oči
geho, a bude viděti otce twůr
světlo nebeské, a wida tebe rado
vati se bude.

9. Tchdy předběhl pes, kterýž
C t 3 spolu

spolu byl na cestě: a gáko posel příz vissíkni s radostj welikau wesez a ázegjcy lahozenjm svého ocau radowal se.

10. U porostaw stepý otec geho, počal vrázege se w nohy běžes ti: a daw ruku pačoleti, wyssel w cestu synu swému.

11. A přigaro poljsbil ho s manželkau swau, a počali oba plakati pro radost.

12. A když se poklonili Bohu, a díky wzdali, sedli spolu.

13. Tchdy wzaw Tobiáš ze žluči rybj, pomazal oči orce swého.

14. A ponechal (tak) gáko téz měr za půl hodiny: a počalo běz mo z oči geho, gáko mázdra was gečná wycházeti.

15. Kterauž vga Tobiáš ztrhl z oči geho, a hned zraku zase nabyl.

16. U oslavowali Boha, on totižto, u manželka geho, u vissíkni, kteříž znali ho.

17. U říkal Tobiáš: Dobrozrějmi té Pane Bože Izraelský, že ty trestal sy mne, a ty vzdarowil sy mne: a hle gá widjm Tobiášse sy na swého.

18. Wessa rafé po sedmí dnech Sára manželka syna geho, u vissíkni čeleď zdravá, u howada, a welblaudoře, u penjze mniché manželky: ale u ty penjze, kteříž byl wzař od Gabile:

19. A vyprawowal rodicům svým wessecká dobrodinj Boži, kteříž včinil s njim strze člověka, kteříž ho byl wedl.

20. U příslí Achyot, a Labath festiency Tobiášovi, radugjce se k Tobiášovi, a spolu radeugjce se s njim ze všech dobrých wécy, kteříž pi něm byl vlezal Bůh.

21. U za sedm dnj hodugjce,

* Pozněnáhlu.

Rapitola XII.

Tobiáše starší s synem svým chrice Raffaelowi wdcení býti, vnučili mu dás ti polowicy toho, coi přineseno bylo. 6. Raffael tagně oznámil gím, kdyby býl. 16. Když pak se oni lekti, Raffael gich potěšil, a k oplawowání Boha napomenuv, žinzel.

1. Tchdy poroval k sobě Tobiáš syna swého, a řekl geniu: Co můžeme dátí muži tomuto swátemu, kterýž příssel s tebou?

2. Odporvadage Tobiáš, řekl otci swému: Otče, kterau mždn dámie geniu? ancb co hodně bude mocy být za dobrodinj geho?

3. Všne wedl u zase přivedl zdravého, penjze od Gabile on wzař, abyh manželku měl, on včinil, a dábelský od nj on * zas pudil, a radost rodicům gegim včinil, mne samcho od seřenj tyby wystobodil, tobě rafé, abyh widel svělo nebesté, včinil, a wossemi dobrými wěcmi strze něho naplněni sime. Co mu za ty wécy hodněho budeme mocy dátí?

4. Ale prosým té otce mūg, abyh prosyl ho, ždaliby siad chrel polořivcy ze všech wécy, kteříž přineseny sú, sobě wzyti?

5. A porovalosse ho, totižto otec a syn, wzali geg na stranu: a počali prosyti, aby rácil polowicy woset h wécy, kteříž byli přinesli, za wdeč přigiti.

6. Tchdy řekl gím tagně: dobrořete Boha nebestiho, a předez wšemi žitožními wyznáwegte ho, než bo včinil s wami milosrdenskou swé.

7. Kébo tagnau wécy králowscou

šau vkrývat dobre gest: slucky pak Boží zgewowati, a wyznáwa ni poctivé gest.

8. Dobrát gest modlitba s poslou, a almužnau, ** wjce nežli poslady zlata schowawati:

9. Ulebo almužna od smrti wy-
stebozuge, a onat gest, gessto či-
slí hřichy, a činj, aby člověk na-
lezl milostdenstwí, a život wěčny.

10. Kterijž pak činj hřich, a ne-
pravost, neprátele gſau duisse swé.

11. Zgewugi tedy wám prawdu,
a nevtrygi před wámi ragné řeči:

12. Když sy se modlival s ſzaz-
mi, a pochowával mrtwé, a ne-
chával oběda swého, a mrtwé
vkrýval sy přes den w domě swém,
a w nocy pochowával sy ge, gá-
sem obětival modlitby twé Pánu.

13. A že sy byl přijemný Bož-
í, potřebj bylo, aby počkali zkuz-
ilo tebe.

14. A nynj pošal mne Pán, aby
vzdrátil tebe, a Sáru manželku sy-
na twého od däbelstwí rozwobodil.

15. Ulebo gá sein Raſael An-
gel, geden z sedmi, kteříž stojíme
před Pánem.

16. A když ty wěcy vſlyſeli,
*** zformautili ſe, a třeſouce ſe pas-
dli na zem na twář ſwou.

17. V řečl gím Angel: Počog
wám, nebochte ſe.

18. Ulebo když ſem byl s wámi
ſtrze wuli Boží byl ſem: geg do-
bročeče, a zpřwegte gemu.

19. Zdálo ſe ſyce, že ſem s wámi
gedl, a pil: ale gá počmu nevi-
diteſlného, a nápoge, kteříž od li-
dj widjn býti nemůž, požiwmám.

20. Gest tedy čas, abyh ſe na-
wtátil k tonu, kteříž mne poſal:
wy pak dobročeče Boha, a wypraz-
wūgec wſecky diwné wěcy geho.

21. A když ty wěcy powědel,
před očima gegich zmízel a wjce
ho wideti nemohli.

22. Tehdy rozproštěni ſauce
přes tři hodiny na twář, dobroče-
čili Boha, a wſtarovſe wyprawo-
wali wſecky diwné wěcy geho.
* Skocil. ** Lepſí. *** Vleſli ſe.

Rapitola XIII.

Tobiáš starší, chwálil Pána Boha,
a napomínil lidu Izraelského k oſla-
wowaní Boha. 11. Prorokoval o bu-
daucy slávě Jeruzaléma.

1. **D**tevřew pak Tobiáš star-
ší vsta ſwá, dobročečil Pá-
na, a řekl: Veliký gsy Páne na
wěky, a po wſecky wěky králewſtwí
twé:

2. Ulebo ty mřstáſs, a vzdra-
wugess: vwođiſſ do pekla, a zase
wywođiſſe: a nenj, kdo by vtekl před
rukou twau.

3. Wyznáwegte ſe Pánu synos-
we Izraelſſi a před obličegem ná-
rodů chwalte ho:

4. Ulebo proto rozptýlil wás
mezy národy, kteříž neznají ho,
abyſte wy wyprawowali diwné wě-
cy geho, a včinili, aby oni wěděli,
že nenj giny Bůh wſcemohaucy
krom něho.

5. On trestal nás pro nepra-
woſti naſſe: a on wyſwobodj nás
pro milostdenſtwí ſwé.

6. Pohledtež tedy, kteřé wěcy
včinil s námi, a s bázni a s tře-
ſenjm wyznáwegte ſe gemu: a krá-
le wěku wywyſſigte w ſluckyh
ſwých.

7. Gá pak w zemi zagetj ſwé-
ho wyznáwati ſe budu gemu: ne-
bo vfažal welebnost ſwau nad ná-
rodem hřiſſným.

8. Obrakte ſe tedy hřiſſnicy, a
číňte spravedlnost před Bohem,
Tt 4

wěrjce, že včinjs wámi milostdenz
stvi své.

9. Há pak, y dusse má, w ném
se weseliti budeme.

10. Dobročete Pána wssickni
wywolenj geho: číntre dny weselos
sti, a wyznáwegte se gemu.

11. Jeruzalememěsto Božj, tres
stal tebe Pán pro skutky rukau
tvých.

12. Wyzaweg se Pánu w do
brých wéech svých, a dobročec Bož
hu wéku, aby zase wzdělal w to
bě Stánek swůj, a zase pomolal k
tobě wssicky zagaté, a aby se rado
val po wssicky wéky wéku.

13. Swětem gasnym slkwi
se budes: a wssicky konciny země
Klaneti se budau tobě.

14. Klárodowé zdaleka k tobě
přigdau: a dary nesance Klaneti se
budau Pánu w tobě; a zemi twan
* w posvěcenj mjesi budau.

15. Klebo gineni weliče wzy
wati budau w tobě.

16. Zlorčenii budau, kteřjž bus
dau pohrzeni tebau: a ** zatraceni
budau wssickni, kteřjž se budou rau
hati tobě: a požehnání budau, kte
řjž wzdělávati budau tebe.

17. Ty pak weseliti se budes w
synech svých, nebo wssickni požes
hnání budau, a ohromážděni bu
dan k Pánu.

18. Blahoslaveni wssickni, kte
řjž milují tebe, a kteřjž se rado
si nad pokojem tvým.

19. Dusse má dobročec Pá
nu, nebo wyrobodil Jeruzalem
město své ze wssich saženj geho,
Pán Vůb nás.

20. Blahoslavený budu, bu
dau li oštkovré semene mho k wi
dění gasnosti Jeruzalem.

21. Brány Jeruzalémiske z žaf
firu a Smaragdu wystaweny bu
dau: a z kamenj druhého wssicken
okolet zdj geho.

22. Z kameny býlého a čistého
wssicky vlice geho podláženy bu
dau: a po vlicích geho alleluja
zpíváno bude.

23. Požehnaný Pán, kteřjž wyz
wysil ho, a budíž království ge
ho na wéky wéku nad njim, Amen.

* Za svatou. ** Petupení.

Kapitola XIV.

Léta a smrt staršího Tobiaše. K.
Geho proroctví o wyrwaceni Vynřwe,
a zase wrdělání Jeruzaléma, namoci
nuti synům daná. 14. Tobiaš mladší
odstěhoval se k Naguelovi, tam vmlé
w dobré starosti

1. **T**o dokonány sau řeči Tobiaž
ssowy. A potom když *
osvícen byl Tobiaš, živo byl čty
řidci dveleta, a widěl syny wonu
kù svých.

2. Wyplniwo tedy sto dveleta,
pochowán gesi poctivě w klynywe.

3. Klebo w padesceti a sesteti les
tech zraf zratil, sedesatiletý pak
zase přigal.

4. Ostatk pak žiwota geho w
radosti byl, a s dobrým prospěchem
bázne Božj ssel w pokoji.

5. W hodinu pak smrti své
zavolal k sobě Tobiaše syna svého,
a sedm mladých synů geho wonuků
svých, a řekl jim:

6. Blízkos brde zchynutj Vyz
nywe: nebo ** newypadlo slovo
Páni: a bratři nashi, kteřjž roz
práleni sau z země Izraelsté, nas
vrátij se do ní.

7. Wssicka pak zpustlá země
geho naplněna bude, a dům Bož
jž, kteřjž w ném wypálen gesi, za
se

se wystawen bude: a tuž se navrás
tj wſickni bogscy se Boha,

8. A pohané opusij modly swé,
a přigdaní do Jeruzalémia, a byz
dili budau v ném,

9. A radowati se budau v ném
wſickni králové zemi, klaněgice
se králi Izraelštému.

10. Slyštež tedy synowé mogi
orci swého: Služte Pánu v prav
dě, a hledejte, abyste činili věz
cy, které ljezné gšau genu,

11. A synům svým přikážte,
aby činili spravedlnosti a almužny,
aby byli pamětní na Boha, a dos
bročeli genu po všeckem čas v
pravdě, a v celé moci swé.

12. Vlynj tedy synowé slyšte
mne, a nezůstavegre zde: ale ktež
tého koli dne pochowáte matku swou
pri inně v gedenom hrobě, od toz
ho času zpravte kroky swé, aby
ste wyssi odsud:

13. Ulebo widojm, že neprawost
geho konec dá genu.

14. Stalo se pak po smrti mas
tek swé, Tobiášu odšel z Vlyny we
s manželkou swou, a syny, a sy
nů syny, a navrátil se k rchánunci
swým.

15. A nalezl ge zdravé v staz
rosti dobré: a péci o nich miř, a
on zavřel oči gegich: a všecko
dědictví domu Raguełowa on do
stal: a viděl páte pokolení, syny
synů swých.

16. A když vyplnil let dewaz
desáte dewet v bázni Boží, s raf
dostí pochowali ho.

17. Všecko pak přibuzenství
geho, a všeckteren rod gho, v
dobré životě, a v svatém ob
cování zůstal, takže přígenini byz
li tak Bohu, jako lidem, a vše
chnem bydlícím na zemi.

* Zrak přidal. ** Nechybilo.

Kniha Judyth.

Kapitola I.

Arsarad král Mědský wystawěl Ef
batanys, a od labuchohodonožora prie
mojen gest. 7. Labuchohodonožor olyjsk
od národů na pomoc vewelených.

1. Arfaxad tedy, král Mědský,
byl podmanil mnohé ná
tody pod swé panství, a on wy
stavěl město welmi mocné, kteréž
nazval Efbatanys,

2. A kamenů čtverhranatých a
tesaných: vdelal zdi geho zšíti
loktů sedmdesáti, a zweysí loktů
čtividly, wěže pak gegi postavil
zweysí sto loktů.

3. Po čtyřech pak stanách ge

gich, obogi bot zděl j dwadcyti *
Mepégi noh se rozrahoval, y pos
stavil brány geho na weyssku měj:

4. A chlubil se jako mocný v
moci wogiska swého, a v slávě voz
zú swých.

5. Léta tedy dwanáctého králo
wánjswého: labuchohodonožor král
Assyrský, kterýž králowal v Vlyny
ve městě welikém bogowal proti
Arfaxadovi, a přemohl ho

6. Ula poli welikéni, kteréž
slowe Ragueł, při Euphrates, a
Tygrys, a Jadason, na poli Eryoch
krále Elických.

7. Tehdáž wywýšeno gest království vlabuchodonozotovo, a srdce gcho pozdwiho se: y poslal ke wsem, kteříž bydlili w Cylicy, a Damasku, a Libanu,

8. A k národům, kteříž gsau na Barnélu, a Cedar, a k předývajcím w Galilei na poli velikém Lodron,

9. A ke wsem, kteříž byli w Samarij, a za řekou Jordánem až do Jeruzaléma, y do wsi země Jesce, dokudž se neprigde k končinám Manteninské země.

10. B tém wsem poslal posly labuchodonozor, král Assyrský:

11. Kterížto wssickni gednau myslí odepřeli, a zase poslali ge prázdné, a bez cti zavrhli.

12. Tehdáž rozhněvaw se labuchodonozor král na wsecku zemí tu, prisahl řeče trůn a království swé, že se pomíjí nadewsem kruginami témí.

* Řečevsí.

Kapitola II.

Labuchodonozor dříkel radu s knížaty svémi, a Holofernem wcelal proti národní, 12. Vrchnost holofernovou.

1. Kdta tímáctého labuchodonozora krále, druhého dne měsyc prvního, slalo se nowo w domě labuchodonozora krále Assyrského, aby se pomstil.

2. Y swolal wssicky Starší, y wssicky weywody, a bogowijks swé, a měl s nimi * tagemíswi rady swé:

3. A řekl, že mysleni gho na tom gest, aby wsecku zemi podmanil svému panování.

4. Kterážto řec když se libila wssichném, povolal labuchodonozor král Holoferna knížete woga řka swého,

5. A řekl gemu: Wytáhni proti wsslikému království západnímu, a zwláště proti tém, kteříž pozbrzeli rozkazem mým.

6. Neodpustí oko twé žádnemu království, a wssliké město hrzené podmaniss mně.

7. Tehy Holofernes swolal wcywody, a uvedeníky mocy Assyrské: a sečl muže ** k bogi, gasko přikázal gemu král, sto dwaceti tisíc pěsích bogownych, a gjezdnych strelců dwanácte tisíc.

8. A včinil, aby wsecko wogsto gho napřed slo s innožstvím nesčíslných wcelblaudů, s témí wězmi, kteřížby wogstum hogně stály, také wolu škory, a stáda ovec, kterých nebylo počtu.

9. Obilj ze wsi Syrye při wzaženj svém aby se připravilo, vstánowil.

10. Zlata pak, a střbra, z domu královského wzal mnoho přijliss.

11. Utáhl on, y wsecko wogsto, s wozy, a gezdci, a strelci, kteřížto přikyli svrchek země, gasko kobyly.

12. A když přessel končiny Assyrské, přissel k velikým horám Anzge, kteříž gsau na lewe straně Cylice, a wstanil do wsech hrádků gegich, a dobyl wsslikau pevnost.

13. Wybogoval pak město přez wemli slavné Melothy, a zlaupil wssicky syny Thatsys, y syny Jzmaelowy. Kteríž byli *** proti twáti pařisté, a na poledne země Cellon.

14. A přepravil se přes Eufraťces, a přišel do Ellezopotamie: a wytátil wsecka města wysoká, kteříž byla tam, od potoka Nambre, až kde se při hágý k moři:

15. A opanoval pomez̄y gegi, od Cylicye až k pomez̄ym Jaffeth, kteříž gšau na poledne.

16. A odvedl wſſecty syny Mazdyánské, a zlaupil wſſectko bohatství gegich, a wſſecty odporugjcy gemu zmordoval ostrostí meče.

17. A po těch věcech zstaupil na pole Damaskešská we dnech žně, a popálil wſſectka obilj, a včinil, aby wſſecty stromy a vinnice poškány byly:

18. U připadl strach geho na wſſecty bydlegjcy na zemi.

* Čapnau radu. ** K rázeni, k silosvánu. *** Proti paušti.

Rapitola III.

Brálové, knížata, a města mnohá dosvobodné se Holosernovi poddávala.

11. Tyrantský geho.

1. Tchdy poslali posly své, wſſecth měst a kragin králové a knížat k otížtu Syrye, Nezopotamie, a Syrye Sobal, y Libic, y Cylicye, kteřížto přišedsse k Holosernovu, řekli:

2. Přestaníž hněw twůr nad námi. Klebo lépe gest, aby choni živí gsaue slaužili klabuchodonozorovi králi velikém, a poddání byli tobě, nežli mrauce s zahynutím naším řími služebnosti naše řekdy trpěli.

3. Wſſeliké město naše, y wſſectko vládatství, wſſecty hoty, y pažbřkowé, y pole, y štory volů, y stáda ovoc, a koz, y konj y velblauzdù, y wſſickni štatkowé naše, y čelidi, před obličegem twým gšau:

4. Klechť gšau wſſecty věcy naše pod právem twým.

5. My y synowé naše služebnici twogi gšine.

6. Přigdiž nám pokogný pán, a vživweg služebnosti naše, takž se bude libiti tobě.

7. Tchdy zstaupil z hor s gezdci w mocy veliké, a opanoval každé město, y wſſelikého bydlegjcyho na zemi.

8. Ze všech pak měst pogal sobě pomocníky muže sylné, a vybrané k bogi.

9. A tak veliký strach spadl na ty kraginy, že všech měst obyvatelé knížata, a we cti postavení spolu s lidem vycházeli w cestu přicházejcymu,

10. Přijmagice ho s wency, a lampami, * postakujice s bubny, a písťalkami.

11. Však ty věcy činje, vkrzenstvo geho srdce vkrouti nemohli:

12. Klebo y města gegich zkažyl, a hágé gegich poškal.

13. Klebo byl mu příkazal k labuchodonozor králu, aby wſſecty bohy země vyhladil, totiž, aby on sam byl nazýván bohem od těch národů, kteřížby mohli Holosernou mocí podmaněni býti.

14. Přesed pak Syri Sobal, y wſſectu Apamei, y wſſectu Nezopotamii, příssel k Idumegštym do země Gabaa,

15. A vzal města gegich, a pobyl tam za třidceti dní, w třetího dne rozkázal ** řednosti se wſſenu wogstu mocy své.

* Tančujice, w zástupech veselice se.
** shromážditi.

Rapitola IV.

Snowe Izraelštej vlysse, co vči: nil Holosernes mnohým národom, jirogill je k bránění se. 11. A volali k Pánu Bohu o pomoc požádici se.

1. Tchdy vlysse tyto věcy synowé Izraelštej, kteříž bydlili w zemi Judske, báli se welzmi od twáři geho.

2. Třež

2. Třesemj a hrůza napadla smysly gegich, aby toho nevčinil Jeruzalém, a chrámu Páně, co byl včinil giným městům a chrámům gegich.

3. U poslali do vossi Samarij wůkol až do Jerycha, a osadili všecky vechy hor:

4. A zdomi obchňali městecká svá, a shromáždili obilj k připravenj boge.

5. Kněz také Eliachym, psal ke všem, kteríž byli prori Ezechiel, kterež gest proti tváři pole velikého podlé Dochaim, a kteroum, kteře kterež mohl býtí průchod cesty,

6. Aby osadili všemupováni hor, kteře kterež cesta býtí mohla k Jeruzalém, a tam ostříjali, kde auká cesta býtí mohla mezi horami.

7. U včinili synové Izraelští, wedle toho, což byl vstanovil gún kněz Páně Eliachym.

8. U volal všeckem lid k Pánu s snažností velikou, a ponížili dusi svých w postech, a modlitz bád, oni u ženy gegich.

9. A oblékli se kněži w žině, a nemluvnatka položili (na žemi) proti tváři chrámu Páně, a oltář Páne přikryli žinou:

10. A volali k Pánu Bohu Izraelskému gednomyslně, aby nes byly dány díky gegich w laupež, a manželky gegich w rozdelení, a města gegich w zkažení, a svaté věcy gegich w poškodení, a aby nebyli včiněni w požájení národum.

11. Tehdy Eliachym, kněz Páne veliký, obcházel všechno Izrael, a mluvil k nim,

12. Řka: Vězte, že vyslyši Pán modlitby massu gestilže zůstanuce zůstanete w poltech, a modlitzách před obličejem Páně.

13. Pominete na vlogjišse služebníka Páne, kterýž Amalekta danagis čího w sylc své, a w mocy své, a w vogstu svém, a w parvezádě svých, a w wozy svých, a w gezdycích svých, ne mečem boguge, ale možlitbami svatými modle se porazil:

14. Tak budau visskni nepřatelé Izraelští: gestilže settwáre w tom skutku, kterýž ste začali.

15. K tomu tedy napomnánj geho prosýce Pána, zůstávali před obličejem Páne,

16. Tak že také ti, kteříž obětowali Pánu zápalné oběti, přepásání sauce žinémi obětowali oběti Pánu, a byl popel na blawád gegich.

17. A z celého srdce svého visskni modlili se Bohu, aby vzezrel na lid svůj Izraelštý.

Kapitola V.

Holofernes dowíděw se, ie lid Izraelštý ovátil se všed nim, rozhněval se: a shromáždilo knížata svá, doplával se na způsob kragury Ihdské. 5. Dovádila gemu od Achora dána. 26. Rozhnuévání se naříkníat Holofernoufch.

1. **N**oznámeno gest Holofernos wi knížeti vogsta Aesyrského, žeby synové Izraelští chystali se k odpírání, a cesty na horech zavréli,

2. Urozpálil se prchlivosti přilissnau w hněwu velikém, a povolal všecky knížat Moabštých, a weyvod Ammonyštých,

3. A řekl gún: Powězce mi, který gest lid tento, kterýž * hory oslavuje: aneb která, a jaká, a jak velká jsou města gegich: kteří také gest moc gegich, aneb kteře gest množství gegich: aneb který král vogsta gegich:

4. A proc nadewšecky, kteříž byz

bydlí na východ, oni požrdli nás
mi, a newyssi w cestu nám, aby
prigali nás s pokolem?

5. Tehdy Achyot wůdce wſſe h
snù Ammonowých odpowídage,
íak: Ráčissli Slysseri pane mūj,
powině pravodu před obličegeim
mým, o lidu tomto, kteříž na hoz
tích bydlí, a newygdět slovo lžis
vě z vši mých.

6. Kd id tento z rodu Chaldegz
ský gest.

7. Ten neypřwé bydlil w Eſſe
zopotamii, nebo nechtěli následo
vat bohů otců svých, kteříž byli
w zemi Chaldegzé.

8. Opustivose tedy posvátné
obyčeje otců svých, kteříž w množ
ství bohů byli,

9. Gednoho Boha nebeského
ciili: kteříž y přikázal gim, aby
wyssi odvud, a bydlili w Chátan.
A když hlad ** přikryl wſſectu
zemí, zstaupili do Egyptha, a tam
přes čtyři sta let tak rozmnoženi
sau, že sečteno býti nemohlo gegich
wojsko.

10. A když obřezoval ge král
Egypštý, a w slavenjch měst
svých w bláte a cyble podrobil
ge w službu, volali k Pánu své
mu, a bil wſſectu zemi Egypštak
ranami rozličnými.

11. A když vyhnali ge Egyp
ští od sebe, a přestala rána od nich,
a zase ge chřeli zgjmati, a k své
službě navrátili,

12. Když tito vříkali, Bůh ne
beský otevřel moře, tak že z obou
stran wody jako zed vztrozeny byz
ly, a tito noban suchau po dnu mo
ře gdauce přessli.

13. Na kteřímžto místě, když
nesečíslné wojsko Egypštých ge

honilo, tak wodami přikryto gest,
že nežistal ani gedem, kteřížby,
co se stalo, potomkin oznámil.

14. Vyšedisse tedy z moře čet
wcného do puštin hory Sýna wes
síi, w kterýchžto nikdy člověk
bydliti nemohl, ani syn člověka nez
odpočinul.

15. Tam studnice hořké oslad
čeny sau gim k u pitj, a přes čry
řidceti let potrawu z nebe dostali.

16. Bdečoli wessli bez lučiště a
střely, a bez pánevny a meče, Bůh
gegich bogowal za ně, a svitězyl.

17. A nebyl, když zprostřel
se lidu tomu, leč když odstaupil od
ctění Pána Boha svého.

18. Kolikrát pak koli kromě
samého Boha svého, ginchó ciili,
dáni sau w laupcž, a w meč, a w
pohanění.

19. Kolikrát pak koli želeli, že
odstaupili od ctění Boha svého,
dal gim Bůh nebeský moc k odos
lání.

20. Naposledy Chananea krále,
a Gebuzea, a Herezea, a Hethea,
a Hewea, a Amorrhea, a wſſecty
mociné w Hezbon porazyli, a ze
měni gegich, a městy gegich oni
vládli:

21. A dokud nezhréssili před
obličegem Boha svého, byly s ní
mi dobré věcy: nebo Bůh gegich
nenávídí neprawosti.

22. Nebo y před témoto lety,
když odstaupili od cesty, kterauž
byl dal gim Bůh, aby chodili po
nij, vyhlazení sau válkami od mino
hých národů, a velmi mnozý z nich
zagatí zavedeni sau do země ***
ne své.

23. Oncház pak některí wſſe
se k Pánu Bohu svému, z rozpiý
lení,

lenj, kterýmž rozprýleni byli, sger
dnojeni saú, a vstoupili na wsses
cty tyto hory, a zase vládnau Jes
ruzálemeňi, kdež gsaú svaté wécy
gegich.

24. Vlynj tedy můg pane wy
pteg se, gestli některá neprawost
gegich před obličcem Boha gez
gich: vstupme k nim, nebo ****
wydage wydá ge Búh gegich ro
bě, a podmaněni budau pod gho
mocu twé.

25. Gestliže pak nenj autazu
lidu toho před Bohem gho, nes
budeme mocu odolati gím: nebo
Búh gegich brániti bude gich: a
budeme w pohanění wssi země.

26. Ž stalo se když přestal mluz
witi Achyor slova rato, rozhněval
li se wssicni **** knížata Hos
lofernowi, a myslili zabiti ho, i kauz
ce geden k druhemu:

27. Kdo gest tento, kteřýž praz
wj, že synowé Izraelští mohau
odolati králi Vluchodonozorovi,
a regikum gho, lidé bez zbraně
a bez syly, a bez zküszenosti w vime
nj bogoweném?

28. Aby tedy poznal Achyor, že
oklamáwá nás, vstupme na hory:
a když zagati budau mocni gegich,
tehdáž o témiž mečem proboden
bude:

29. Aby wédél wsseliký národ,
že Vluchodonozor gest bùh země,
a krom gho giného nenj.

* Sedi, neb bydlj na hornatých místech,
wiz w. 5. * Byl po wssi země.
** Evr. *** Zagisje wydá ge.
**** Přední wddiowé.

Rapitola VI.

Kopálenj se Holofernowo proti Ach
yori, a pobrůzka gmu věméná,
7. Wédění ho w moc lidu Izraelštěmu.
14. Modlitba lidu Izraelštěho za w
swohození.

1. Stalo se pak, když přestali
mluzwiti, rozhněval se
Holofernes náramně, řekl k Achyos
towi:

2. Poněwádž protokowal sy
nám čka, že národ Izraelštý obraz
nenj býwá od Boha swého, aby
vázal tobě, že uenj Boha, gedis
né Vluchodonozor:

3. Když ge zmordugeme wsses
cty, gako člowěka gednho, tehdáž
y ty sám s nimi Asyrtským mečem
zahynes, a wesskeren Izrael s te
bau zahynutim zahyne:

4. A zkusys, že Vluchedos
nozor pán gesi wssi země: a tehdáž
meč wogsta mého progrde strze boz
ky twé, a gsa proboden padnes
mezy raněnými Izraelštými, a nes
budejs oddychati wjce, až zahla
zen budes s nimi.

5. Gestliže pak protocerj twé
máss za pravé, nechť neopadá obliž
čeg twůig, a blelost, která twéř twan
posedla, nechť odstaupj od tebe,
gestliže mijs, že rato slova má
naplněna býti nemohau.

6. Abyš pak wédél, že spolu
s nimi tyto wécy zkusys, hle od
této hediny gegich ldu přitowary
sen budes, abyš, když hodná trz
stání mého meče přigmau, ty spolu
pomíše poddán byl.

7. Tehdý Holofernes přikázal
služebníkům swým, aby popadli
Achyora, a přivedl i geg do Bethu
lie, a wydali geg w ruce synů Iz
raelštých.

8. Y wzawosse ho služebnícy
Holofernowi, sli přes pole: ale
když se přiblížili k horám, wyšli
proti nim prakownicy.

9. Oni pak vchylivose se od
strany hory, přiwázali Achyora k
stros-

strom za ruce y za nohy, a tak swáz zaneho pťowazy opustili ho, a naswtáli se k pánu svému.

10. Synové pak Izraelští ztoupiosse z Bethulie, příslík němu: kteréhož rozwázaosse wedli do Bethulie, a postawiwsse geg v prostřed lidu, rázali se ho, aby to za věc bylo, že ho swázaného Usshtí nechali.

11. V těch dnech byli tam knížata, Ozyáš syn Elišuwa z pokolení Symeonova, a Charmi, kterýž y Gothonyel (saul).

12. V prostřed tedy Starších, a před obličejem všech, Achyor pozvěděl všecky věcy, kteréž byl sám mluvil gsa rázán od Holoferna: a kterak lid Holofernuho čtrnácteg geg proto slovo zabiti,

13. A kterak sám Holofernes rozhněvaw se rozkázel geg Izraelštým z té příjiny wydati: aby když by přemohl syny Izraelšté, tehdyž y samého Achyora rozličnými mužkami rozkázel zahladiti, pro to, že řekl: Bůh nebeský obránce gegich gest.

14. A když Achyor všecky věcy tyto vyložil, věškeren lid padl na tvář, klanějce se Pánu, a spolectním nařízením a plácem gednos myslné prosby své před Pánem vylevali,

15. Ráuace: Pane Bože nebe y země, pohled na pevnou gegich, a vzhledni na nassi pokoru, a tváři * svatých tvých pozoruj, a vkaž, že neopouštěs dausagjicé w tebe: a dausagjicý w sebe, a z své mocy se chlubjicý, ponžuges.

16. Dokonawosse tedy pláč, a přes celý den modlitbu lidé vyplnitwosse, potěsili Achyora,

17. Ráuace: Bůh otců nashich, gehož sy ty vžilasyl, on sobě dá tužio odplatu, aby s ty raděgi gegich zahynutj ušel.

18. Když pak Pán Bůh nás dá tu svobodu svíebnjkum svým, budíž y s těbou Bůh v prosinci dás: aby s gakž se bude libití rozbě, tak se všemi svými obcowal s námi.

19. Tehdy Ozyáš, po dokonání rady, přigal geg do doinu svého, a včinil gemu wečerí weslikau.

20. A swolaw všecky Starší, spolu dokonawosse půst posylní se.

21. Potom pak swolán gest věškeren lid, a přes celou noc w České modlili se, prosýce pomoc od Boha Izraelštého.

* Poštěcených, odda. ydě sobě.

Kapitola VII.

Holofernes rozháral oblehnauti Bethuliu. 6. Bethulské studnice opanoval. 11. Bethulští chluci se Holofernovi poddali. 22. Ozyáš napominal gakž, aby gesík za pět dní čekali na pomoc Boží.

1. Holofernes pak druhého dne příkázel vragům svým, aby všlaupili proti Bethulii.

2. Bylo pak příjich bogorajsků sto dvaceti tisíců, a gezdců dvacet mečům tisíců, krom připravovaných mužů těch, kteréž bylo zachráněno za geti, a odvedeni byli z krasgin a měst všeliké mládeže.

3. Všichni strogili se spolu k bogi proti synům Izraelštým, a příslí po stráni hory až na vrch, kterýž patří na Dorkain, od místě kteréž slouc Belma, až do Chelmon, gencž gest proti Eodrelon.

4. Oys

4. Synowé pak Izraelští když vzešeli množstvem gegiù, rozprostřeli se na zemi, hypajce popel na hlawy své, gednomyslně modlje se, aby Bůh Izraelštý milostdenstvím své ukázal nad lidem svým.

5. A vzavosse zbroge své wogenště, seděli na místech, kteréž k stezce auzké cesty vedou mezi horami, a ostříhaligidi celý den v noc.

6. Holofernes pak když obcházel vůkol, nalezl ano z říndnice raka woda po trávách do města, z strany polední před městem: v příkazal zpětjnati trávy gegiù.

7. Byly však nedaleko odezdí říndnice, z kterýchto vydání sau kradmo vásili wodu k svlaženju vše nežli k pití.

8. Ale synové Ammonovi, a Moabovi přistoupili k holofernovi, řkavce: Synové Izraelští nedausagi v kopjani vstřelu, ale hory brén ge, a ohražuj ge paž hrbkové na příkaz postavení.

9. Abyz tedy bez společné bitvy mohl přemoci ge, osad řek žnymi říndnice, aby z nich newázili vody, a bez meče zabíjet ge: aneb gisťe vstanavce poddagji město řek, kterýto, že na horách postavené nemůž přemoženo být, dozinnawagji se.

10. V lžibila se slova ta předhozlofernem v před služebníky geho, a vstanovil vůkol sto (mužů) při gedněkazde říndnicy.

11. Když ta řeka přes dva dny naplněna byla, vyschlý cisterny, v shromážděných vod, všem přebývalým v Betulii, tak že nebylo v městě, odkudby se do řeky napili ani za jeden den, nebo na míru dávána byla lidem voda každodenně.

12. Tehdy k Ozyášovi ohrozil mazděný wissckni muž, v ženy, mládež, v maliccy, wissckni spolu vedením hlasem

13. Řekli: Necht saudí Bůh mezi námi a tebou, nebo včinil sy nám zlé věci, nechťe mi učinit pozvání s Assyrskimi, a proto prosdal nás Bůh v ruce gegiù.

14. A proto není, když padáme před očima gegiù v živni a zahynutí velikém.

15. A nyní shromážděte všechny, kteříž v městě jsou, abychom dobrovolně oddali se my wissckni lidu holofernowu.

16. Ulebo lépe gest, abychom zatraci chwálili Pána, gisauce živi, nežlibychom zemřeli, a byli v požehnání všelikemu tělu, kdyžbychom viděli manželky naše, a děti naše vinutati před očima našíma.

17. Cestovědčugeme dnes nebem v zemi, v Bohem otců naších, kteříž msi nad námi vedené hřichů naších, abyše giž dali místo v Rusku vognka holofernowa, a aby byl konec našs krátky v ostrosti meče, kterýž delší včiněn bývá v suchosti živné.

18. A když ty věci řekli, stal se pláč a kvílení veliké v shromážděných odvysedch, a za mnoha hodin gedněm hlasem volali k Božímu, řkavce:

19. Šhřessili jsme s otcy svými, nespravedlivě jsme včinili, nepravost jsme páchali.

20. Ty, že ge gsy milostivý, smíš lúg se nad námi, aneb tvým bicem pomisti nad nepravostmi našími, a nevydáveg vyznávajcích tebe lidu, kterýž nezná tebe,

21. Aby neřekli mezi národy: Zde gest Bůh gegiù;

22. A když vnašení sauce též mi říky, a tím pláčem vstavosse mléčeli,

23. Povstař Ozyáss slzami polity, řekl: Dobré myslí budete bratři, v těchto pět dní čekemme od Pána milostdenství.

24. Alebo snad rozhněvání své odegme, a dá slávu jménu svému.

25. Čestliže pak když pomine pět dní, nepřigde spomožení, včetněme ta slova, kteráž ste mluwili.

Kapitola VIII.

Rod, cennosti, a chwála vzdový Judyth.
9. Obvinění od ní kníže Bethulských. 21.
Kapomenutí gich k modlitbě a k dání
sáně v Bohu. 31. Károbnutí gím dá-
no o gegjin vygítj z města.

1. **J**stalo se, když uslyšela ta-
to slova Judyth vdova,
kteráž byla dcera Ulleraty, syna
Idoja, syna Jozeffa, syna Ozyá-
sse, syna Elai, syna Jamnora, sy-
na Gedeona, syna Raffaima, syna
Aphyroba, syna Melchyásse, syna
Enana, syna Nachanyásse, syna
Salathyele, syna Symeonowa, syna
Rúbenowa:

2. A muž gegj byl Ullanass-
ses, kterýž vnitř ve dnech žně
gečmenné:

3. Alebo stál nad výškou snoz-
py na poli, a přeslo horku na hla-
vu geho, v tmě v Betuhli mě-
stě svém, a pochován gest tam s-
otci svými.

4. Byla pak Judyth pozůstalá
geho vzdovau gíž tři léta, a mě-
syců řest.

5. A na vrchňím (přibytku) do-
mu svého vdelala sobě ragny pofo-
gik, v němžto s devětadvaceti svými
zavřená bydlila,

6. A mezi na bedrach svých ží-

ni, postila se po všecky dny života
svého, kromě sobot, a novoz-
měsyců, a svátku domu Izraelského.

7. Byla pak krásného vzecírení
přilis, kteréžto muž gegj byl za-
nechal bohatství mnohá, a čeleď
hognau, a vládatství štotu volů,
a stád ovce plná.

8. A byla ona mezi všemi nez-
slovutněgisi: nebo bála se Pána
velmi, aniž byl, kdyby mluvil o
nj slovo zlé.

9. Ta tedy když uslyšela, žeby
Ozyáss slabil, že, když pominc pá-
ty den, oddá město, poslala k Star-
ším Chabry a Charmi.

10. V přesli k ní, a řekla gím:
Které gest ro slovo, k u kterému
svolil Ozyáss, aby dal město Al-
syrským, čestliže v pěti dnech ne-
přigde vám spomožení?

11. A kdo ste vy, kteříž pokau-
síste Pána?

12. Uleni rato řeč, kteříž by mís-
lošedenství vzbudila, ale raděgi
kteříž by hneč vzbuzovala, a prchli
rost zapálila.

13. Vložili ste vy čas fini-
šování Pána, a podlé vůle wasi,
den vstanovili ste gemu.

14. Alle že trpělivý Pán gest,
z toho samého činme pokání, a
odpuštění geho s pláčem žá-
degrme:

15. Alebo ne gafko člověk, tak
Bůh hrozit bude, ani gafko syn
člověka k hneču rozpálen bude.

16. A protož pokoríme gemu
dusi svých, a postavení sauce v-
duku pokorném, slaužice gemu,

17. Kolemž pláče Pánu, aby
wedlé vůle své tak včinil s nás
mi milostdenství své: abychom
gafko zkormačeno gest sedce na-
sí

sse pro psychu gegich, tak také z nassi pokory my se chlubili:

18. Učebó smie nenásledovali hřichů otců nassis, kteříž opuštěli Boha svého, a klaněli se bohům cizým,

19. Pro kterýžto hřich dáni sau w meč a w laupež, a w pohanění nepřátelům svým: my pak gi- něho Boha neznáme, kromě něho.

20. Včekáwegincz pokorně poslali žehnání geho, a vyhledávati bude křwe nassi z krápení nepřátel nassis, a poníži všech národů, kteřížfoli povstávají proti nám, a včinj ge bezecti Pán Bůh náso.

21. A nynj bratři, poněvadž wý ste Starší w lidu Božím, a na wás záleží* dusse gegich, wý mluvností wassj srdce gegich pozdrovhněte, aby pamětliwi byli, že pokusení sau orcové nassi, aby zkoušení byli, zdaliby právě cíli Božha svého.

22. Pamatovati magi, kterak otec náss Abraham zkaušen gest, a strže mnohé zármutky zkoušen byw, přítelem Božím včiněn gest.

23. Tak Izák, tak Jakob, tak Možžíss, v rossicni, kteříž se ljblíli Bohu, strže innoché zármutky proti větni.

24. Ti pak, kteříž počkali neprigali o bázni Páně, a nezpělirosti swau a pohanění reptání svého proti Pánu pronesli,

25. Vyplnění sau od zhaubce, a od hadu zhynuli.

26. V my tedy nemstěme se za ty věcy, kteříž rypjme,

27. Alle myslíce že tato sama krápení mensí gau, nežli hřichozvé nassi, bice Páně, kteříž gau služebnicy trestání býváme, že

je polepšení, a ne je zahyneči nássemu se přihodili, wěčme.

28. Y řekli gj Ozyáss, a Starší: všechy věcy, kteréž sy mluvíla, prawdiwé gau, a není w řečech tých žádné auhony.

29. Ulynj tedy modlíž se za nás, nebo žena svatá gsy, a bogicý se Boha.

30. Y řekla gim Judith: Ga- ko což sem mohla mluviti, Boží býti poznáváte:

31. Tak co činiti sem vinnila, zkuste, zdaliž z Boha gest, a modlete se, aby pětina včinil Bůh radu námu.

32. Státi budete wý v brány nocy této, a gá až wygdu s ** abrau swau: a modlete se, aby gau žste řekli, w peti dněch wzhlédli Pán na lid svůj Izraelský.

33. Učchycet pak, abyste wý wytávali se na štuk můg, a dokudž neoznámíjm vám, nic gineho až se nedége, než modlitba za mně k Pánu Bohu nássemu.

34. Y řekl je ní Ozyáss kníže Jüdské: Gdi w pokoji, a Pán bud s tebau fu pomstě nepřátel nassis. A na vratati wosse se odessli.

* život. ** Dělkau, genž gj kadeše zprawowala.

Rapitola IX.

Modlitba Judith za všeckové nad Aeyskými.

1. Kterýžto když odcházel, Judith wessa do modlitebnice své: a oblékssi se w žini poloz žila popel na hlavu swau: a roze prostřevossi se před Pánum, wolasla fu Pánu, řkauch:

2. Páne Bože otce mého Sysmeona, kteříž sy dal gemu meč k obraz-

obrane proti cyzozemcum, kterež tuž
strelé byli w poskutnění svém, a
obnažili stehno panny k zahanbenj:

3. U dal sy ženy gegich w lazu-
pej, a dcery gegich w zagetj, a
wyslikau kořist k rozbitoránj lus-
žebníkum svým, kterež horlili hor-
livostj twau; pomoz, prosým tez
be pane Bože můj mně vedorově.

4. Nebo ty gsy včinil prvněg-
sí wécy, a tyto po téchto myslil sy:
a to se stalo, což sy sám chtěl.

5. Nebo wsecky cesty twé ho-
tové gsau, a swé saudy w swé
prozřetelnosti položil sy.

6. Pohled na stany Assyrské
nynj, gako sy tehdaž stany Egyp-
ské viděli rácil, kdyžto za služeb-
níky twými w odění běželi, dan-
sagice w wozých, a w gjzdě swé,
a w množství bogowensků.

7. Ale pohledél sy na wogsta
gegich, a tmy vnašily ge.

8. Držela nohy gegich propast,
a wody přikryly ge.

9. Tak at gsau y tito, pane,
kterež današi w množství svém,
a w wozých swých, a w ossipjch, a w
kríjch, a w stělách swých, a w
kopích chlubí se,

10. U newědji, že ty sám gsy
Bůh náss, kterežto ztvrás s boge
od počátku, a Pán gest gméno tobě.

11. Pozdvižniž ramena svého
gako od počátku, a poraz moc gegich
w mocy swé: necht padne moc gegich
w rozhněvění twém, kterež slibují,
že poruší Swatyně twé, a poskut-
ní Stánek gména twého, a zwr-
hnau mečem svým roh oltáře twého.

12. Včin pane, aby mečem
wlastním gicho peycha zftata byla;

13. Necht gest gat osydlem očí
swých na mne, a porazys geg *
že tciu lisy mě,

14. Deg mi w myssi stálost, abyh
potupila ho; a moc, abyh my wrá-
tila ho.

15. Nebo to bude pamáka
gména twého, když ruka ženy
** ztrhlne ho.

16. Nebo tenj w množství moc
twápane, ani w syle koňu tenj wule
twá, ani pyšnij od počátku libili se
tobě: ale ponížený a tichý wždyz
čky se tobě libila modlitba.

17. Bože nebes, stvořiteli wad,
a pane wsecky stvoření, wyslyš
mne bjdna modlíc se, a w twém
milosrdenství sylné današi.

18. Pomni pane na zákon svůj,
a deg slovo w všech mých, a w sile
mém radu poslyš, aby dům twůj
w posvěcenj twému zůstal:

19. U wseckni národové pos-
znali, že ty gsy Bůh, a tenj gi-
ného kromě tebe.

* Péknou řecmi vš mých. ** Zabige.

Kapitola X.

Judeth kráine se přistogile, a Maž
měla modlit se Bohu. 11. Od stráže
Assyrské garáž Holoternovi dowedená
byla. 17. Před ujně mlošt nalela.

1. **S**talo se pak, když přestala
wolati kti Pánu, vstala z
mjsta, na kterež byla ležela roze-
prostřena před Pánem.

2. Y powolala abyh swé, a gtau-
piossi do domu svého, odložila
od sebe žini, a zvleklala se z šatů
wdowství svého,

3. A vmyla celo swé, a ponad-
zale se mastj * neylepsj, a rozcísla
wlasys blavos swé, a wstavila čepec
na blavu swau, a oblékla se w
růžha radosti swé, a obula střev-
ječkami nohy swé, a vzala ** nás-
tinnícky, a lilijsy, a návštěnice, a
perleny, a všechni ozdobami svý-
mi okrástila se,

4. Cíjto také Pán přidal sítwězlost: nebo wšestka tato ozdoba ne z chlupnosti, ale z ctnosti byla: a proto Pán tuto krásu na ní rozninožil, aby s nepřitomnala u krásau wšech očím se všázala.

5. Wložila tedy na abru swau láhvicy wjna, a nádobu oleje, a *** prázmu, a fíky, a chleby, a seyr, y řla.

6. A když přišly k bráne města, nalezly čekajícího Ozýasse, a Starší města.

7. Běržto když viděli gi, vžásnauce se díwili se přišlo kráse gegi.

8. Wšak nic se gj netázjce pustili, aby prošla, čkauce: Bůh otců nashich deg robě milost, a wšeslikau radu srdce twého posylí swau mocý, aby se chlubil tebau Jeruzalém, a bylo gméno twé w počtu swatých a spravedliwých.

9. Y řekli ti, kteříž tam byli, wšicení gednjm hlašem: Stan se, stan se.

10. Judith pak modlic se Pánu, prošla skrze brány, ona y abra gegi.

11. Stalo se pak, když ztuposvala z hory okolo svítání, pokali se s ní spchérí Assyriji, a chytily gi, čkauce: Odkud přicházýs, a kam gdeš?

12. Běrážto odpověděla: Dceřa sem Židovská, proto sem gávteklá od twáti gegich, že sem budu vám w laupež, proto že potupíwse wás, nechřeli se sami dobrówolně poddati, aby našli milostdenz svéj před obličegem wassim.

13. Pro tu příjemnou myslila sem s sebou, čkancí: Půgdu k twáti knížete Holoferna, abyh oznámis

la gemu tagné wécy gegich, a všázala gemu, kterýmbý přistupem mohl obdržeti ge, tak aby nepadl muž geden z wogsta geho.

14. A když všlyfeli muži ti slozwa gegi, patřili na twáti gegi, y bylo před očima gegich podivens; nebo krás gegi díwili se přiliss.

15. Y řekli k nj: Začowala sy dussi swau, protože sy našla raskowau radu, abys zstaupila ku pánu nascemu.

16. To pak wés, že když státi budess před obličegem geho, dobře robě včlní, a budess neyliběgslí w sedcy geho. Y wedli gi k stanu Holofernou, pověděwssé o nj.

17. A když wessla před twáti geho, hned gat gest Holofernes očima svýma.

18. Y řekli k němu služebnícy geho: Rády pořídal lidem hezbréjskym, kteříž tak krásné ženy magi, abyhom pro ně neměli služníe bogowari proti nim?

19. Vzterwsi tedy Judith Holoferna sedjího pod oponou, kteříž byla z šatatu, a zlata, a smaragdu, a kamenů druhých setkaná:

20. A když na twáti geho pozhléděla, pošlonila se gemu, prostřewssi se na zemi. Y pozdwihi. gi služebnícy Holofernou, k rozkázání pána swého.

* Wýbornau. ** Ozdobý prawé ruky.
*** Krupicy.

Rapitola XI.

Doprávánj se Holoferna Judith na příjmu přichodu gegibó. 4. Chýrá odpověd Judith, y oklamání Holoferna.

I. Čehdy Holofernes řekl gj: dobré myslí bud, a nestrachuj se w sedcy swém: nebo gánikdy sem nevstodil muži, kterýž ihel

čírel slaužitl klabuňodonozorovi
keli.

2. Lid pak twůig, kdyby byl ne-
pořadal mnau, nebylých pozdwihl
kopj swého proti němu.

3. Klynj pak powěz mi, pro kte-
rau příčinu odstaupila sy od nich,
a libilo se tobě, aby s příslia k nám:

4. U řekla Judyth: Přigmis
slova děwky swé, nebo budešli
následovati slovo děwky swé, do-
konala u wěc Pán včinj s tebau.

5. Nebo živo gest klabuňodonos-
zor král země, a žiwa gest moc
geho, kteráz gest w tobě k tresta-
ní wšech duši blaudicých: nebo
netoliko lidé slauži gemu křize te-
be, ale u zwijata polnj gſau geho
posluſna.

6. Nebo se rozhlassuge pilnost
mysli twé wšsem národům, a ozná-
meno gest wšemu swétu, že ty
séni dobrý a mocný gsy we wšem
královstwj geho, * a kázen twá
wšsem křaginám se ohlassuge.

7. Aniž to tagno gest, co miluz-
wil řichyor, ani to gest newědomé,
co sy rozkázel, aby se gemu přiz-
hodilo.

8. Nebo wědomé gest, že Bůh
nás raf hřichy rozhněwán gest,
že wžkázel křize Proroky swé k lis-
du, že wydá geg pro hřichy
geho.

9. A poněwádž wědj, že ro-
hněvali Boha swého synowé Iz-
raelští, straf twůig nad nimi gest.

10. Kladto rafé hlad napadl ge,
a pro wyschnutí wody gří mezy
mrtvými sc počtagj.

11. Klaposledy to nařizugj, aby
zbili horada swá, a pili krew
gegič:

12. A svaté wěcy Páne Bo-

ha swého, kterých přikázal Bůh ne-
dotýkat se, na oblij, wjné, a ole-
gi, ty wěcy myslili wynaložiti, a
chregj ztrávit, kterých ani tuč-
ma neměliby se dotýkat: Poněwádž
tedy tyto wěcy činj, gisá wěc gest,
že w zahynutí dání budau.

13. Což gá děwka twá poznas-
gic, vtekla séni od nich, a poslal
mne Pán, abych ty samé wěcy ozná-
mila tobě.

14. Nebo gá děwka twá Boha
ctjm, také nynj v tebe: a bude
wycházeti děwka twá, a budu se
modlit Bohu,

15. A powj mi, kdy gím odplaz-
tj za hřich gegich, a přigdauc ozná-
mijn tobě, tak že gá powedu tebe
křize proštědek Jeruzaléma, a bu-
des mjeti wesskeren lid Izraelští,
gako owce, kteréž nemají pašij-
če, a nezástěkne ani geden pes
proti tobě:

16. Nebo tyto wěcy powedjny
sau mi křize opatrnost Božj.

17. A poněwádž rozhněval se
na né Bůh: poslána sém, abyh
tyto wěcy zwěstovala tobě.

18. Libila se pak wšedka slova
ta před Holofernem, y před slu-
žebníkym geho, a diwili se maudro-
sti gegi, a prawili geden k druz-
hému:

19. Klenj rafowé ženy na zemi
w zežrenj, w kráse, a w *** smy-
slu slow.

20. U řekl Enj Holofernes:
Dobré včinil Bůh, kterýž poslal
tebe před lidem, aby s ty dala geg
w ruce nasse:

21. A poněwádž dobré gest
slibování twé, gesliziće mi to vči-
nj Bůh twůig, bude y můg Bůh, a
ty w domě klabuňodonozora wes-
liká

liká budess, a gmeno twé gmenos
wéno bude po wissi zemí.
* Zpráva rogenšd. ** v rozumné
seci.

Rapitela XII.

Swoboda od Holoferna Judyh daz
iá: 10. Když pravěni vodil od Holofer
na, a pozvání na ne Judyh, 20. V
vzratiwji Holofernovo.

1. **C**ehdy rozkázal gj wjsti kdež
byl složení počladowé ge
ho, a rozkázal gj tam žištati, a
vstanowil, aby gj mělo dáwáno
být z hodú geho.

2. Gemuž odpočedl. Judyh,
a řekla: Ulynj nebudu mocy gjist
z těch wécy, kteréž mi rozkazujess
děvaci, aby neptíšel na mne au
taz: z těch pak wécy, kteréž sem
sobě přinesla, budu gjisti.

3. Gijsto Holofernes řekl: Gest
lížež nětací ty wécy, kteréž sy s
sebou přinesla, co včinjme tobě?

4. Y řekla Judyh: Životě gest
duši i vše pane mui, že neuwynaloži
wšich tich wécy děvka twá, do
kud nevčinj Bůh strze ruku mui
těch wécy kteréž sem myslila. Y
vvedli gj služebnicy geho do stas
nu, do kterehož byl přikázal.

5. Y prosyla, když wcházela,
aby dána byla gj swoboda v no
ry, a před světlem wycházeli wen
k modlitbě, a prosyti Pána.

6. Y přikázal konfidenckém swým,
aby gažby se gj libilo, wcházela,
a wcházela k modlení se Bohu swé
mu, za tři dni.

7. Y wycházela v noci do aub
dolj Bethulic, a vmyvala se v
studnici wody.

8. A když wstoupovalec, modli
la se Pánu Bohu Izraelskému, aby
zpravidl cestu gegi k wystož
božchi lidii swéhož

Kap. XII.

9. A wcházegic, čistá žuštáwa
la v stanu, dokudž nepřigala
počinu swého v wečer.

10. Y stalo se, v čtvrtý den
Holofernes včinil wečerí služební
kumi swým, a řekl k Wagaovi koz
morníku swému: Hdi, a rad žis
dowce této, aby dobrovolně po
volila obywati se mnau.

11. Učebó hanebná wěc gest v
Assyrských, když žena posuňvala
se muži, činic aby swobodná od ně
ho odesla.

12. Tehdy wssel Waga k Ju
dyh a řekl: Ulechť se * nestydí dos
bra děvečka wjstí k pánu mému
aby vctena byla před twáj geho,
aby gcdla s njim, a pila wjno s
weselím.

13. Gemužto Judyh odpoče
děla: Která sem gá, abyh odepře
la pánu mému?

14. Wjsečo což bude před oči
ma geho dobré a neylepší, včinjm.
Cožkoli pak gemu se libiti bude, to
mi bude neylepší po wjsečky dny
života mého.

15. Y vstala, a ozdobila se
čaunchem swým, a wjedl; si stála před
twací geho.

16. Srdce pak Holofernovo
pohulo se: nebo bylo horjící žás
dossi gegi.

17. Y řekl k nj Holofernes: Pj
nynj, a hodlaj v radosi, neb sy
nalezla milost předemnau.

18. Y řekla Judyh: Pjci bu
du pane, nebo zvělebena gest duž
sje má dnes nadewsecky dny mě.

19. Y wzala, a gcdla, y pil
před njm ty wécy, kteréž byla při
prawila gj děvečka gegi.

20. Y byl wesel včiněn Holof
ernes k nj, a pil wjna přiliss
mnoho,

mnoho, gak mnoho nikdy byl nes-
pil w životě svém.

* R: begj.

Kapitola XIII.

Zdejší hlawy Holofernovi od Ju-
dyth, v nařízení se gegi do Bethulie.
z. Sběhniuej Bethulský h, a napome-
nij gich od Judyth k chválení Boha.

1. Když pak byl včiněn večer,
pospíšili služebnícy geho
do přibýtku svých, a zavřel Was-
gao dvěrce pokojka a odšel.

2. Byli pak všichni přemoženi
ni od vjna:

3. A byla Judyth sama w pos-
ložku.

4. Holofernes pak ležel na loži,
ptklissným opilstvíjm všnuw.

5. V řekla Judyth děvečce své,
aby stála vne před pokojkem, a
ostřihala.

6. V stála Judyth před ložem,
modlecy se s pláčem, a s hrybánjem
ritu tisce,

7. Rkauc: Potvrd mne Pa-
ne Bože Izraelštý, a pohled w
tuto hodinu na skutky rukou mých,
aby, gakož sy sljibil, Jeruzalém
město tvé wyzdwihi: a to, což wés-
tí, že skrze tebe může se státi, sem
vmyšlila, abyh dokonala.

8. A když ty věc řekla, při-
stoupila k slápu, kterýž byl v
hlawy lůžka geho, a mečík geho,
kterýž na něm přivázany byl,
odvázala.

9. A když geg wytáhla z po-
sedy, vgalá křízky hlawy geho,
a řekla: Potvrd mne Pán Bo-
že w tuto hodinu,

10. V děčila dvakrát w slj-
gi geho, a zhlala hlawu geho, a
zhlala oponu geho z slápu, a swa-
lila tělo geho bezhlawy.

11. A po malické chvílce wye-
ma, a dala hlawu Holofernowu
děvečce své, a rozkázala, aby vlo-
žila gi do pytlíku svého.

12. V wysly dvě wedlé obys-
čege svého, gakož modlitbě, a
prosly leženj, a obřekdje audolj,
přisly k bráne města.

13. V řekla Judyth zdaleka
stázným zdj: Otevřete brány, ne-
bo s námi gest Bůh, kterýž včiz
nil moc w Izraeli.

14. Vstalo se, když vstýseli muži
blas gegi, povolali Starších města.

15. V sběhli se k ní všichni, od
nemensšího až do nevětšího: ne-
bo se dominjvali, že ona giž ne-
přigde.

16. A rozsvítilo se světla po-
stavili se všichni okolo ní: ona
pak vstoupila na vysíji místo,
rozkázala, aby se stalo mlčení. A
když všichni mlčeli,

17. Řekla Judyth: Chalte
Pána Boha násseho, kterýž neopus-
stil dausagjich w sebe:

18. A na mne děwcc své, naplnil
milostdenstw své, kteréž sljibil do-
mu Izraelskému: a zabil w ruce mé
nepřetele lidu svého této nocy.

19. A vyňavossi z pytlíka blas-
wu Holofernowu, vřážala gím,
řkauc: Hle hlawu Holoferna knj-
žete wogastra Asyrského, a hle opo-
na geho za nž ležel w ožralství
svém, kdežto skrze ruku ženy za-
bil ho Pán Bůh nás.

20. Život pak gest sam Pán, že
ostřihal mne Angel geho, v odsud
gdaucý, v tam žustawagjich, v odtud
sem se navracujich, a nedopustil
Pán mne děwky své poskvrniti, ale
bez poskvrnění hřichu navrátil
mne wám, radujich se vjezdství
ge-

gcho, w vglj měni, & w wyz
swoboženj waſſem.

21. Chwalte geg wſſickni, nez
bo gest dobrý, nebo na wéky miſ
loſdenſtvoj geho.

22. Wſſickni pak poſkoniwſſe ſe
Pánu, řekli k nj: Požehnai tebe
Pán w mocy ſwé, nebo ſtrze tebe
na níc přivedl nepřátely naſſe.

23. Ozyás ſak kniže lidu Iz
raelſtcho, řekl k nj: Požehnauá
ſy ty dcero od Pána Boha nevyh
ſijo, nadewoſſeky ženy na zemi.

24. Požehnany Pán, kterýž
ſtvoril nebe ſe zemi, kterýž tebe
zprawoval k ranám hlawy kniže
te nepřátel naſſich:

25. Učbo dnes gméno twé tak
zwelebil, aby neodstaupila chwála
twá z vſt lidj, kteříž paměliwi
budau na moc Páne na wéky, pro
kteříž neodpuſtila ſy duſſi ſwé, pro
auzkuſt a zármutek národu twé
ho, ale ſpomohla ſy pádu před obliž
čegem Boha naſſho.

26. Yčekl wſſteren lid: Staň
ſe, ſtaň ſe.

27. Achyot ſak powolán gſa
přiſſel, a řekla gemu Judith: Bůh Izraelſtý, gemuž ſy ty ſwédečtoj
wydal, že ſe mſti nad nepřátely
ſwými, on hlawu wſſch newěči
cých zſkal w tuto noc ſtrze ruku
mau.

28. A abys zkufyl, že tak gest,
hle hlawu Holofernowa, kterýž w
potupě peychy ſwé Boha Izraelſt
stého potupil, a tobě zahynutím
hrozyl, řka: Bdyž zagar bude lid
Izraelſtý, rozkáži bohy twé me
čem probodnauti.

29. Wida ſak Achyot hlawu
Holofernowa, zděſyw ſe ſtrachem
paſl na twář ſwau na zem, & trá
pila ſe duſſe geho.

30. Potom pak když nabyste
zaſe ducha okrál, padl k nohám
gegim, a poſkoni ſe gj, a řekl:

31. Požehnaná ty od Boha twé
ho we wſſickém stánku Jakobo
wu, nebo we wſſickém národu,
kterýž vſlyſi gméno twé, zweleben
bude nad tebou Bůh Izraelſtý.

Kapitola XIV.

Aada Bethulským od Judith dana.

6. Achyot k náboženſtvu lidu Izraelſt
stého poftauſil. 7. Bethulski blaſmu
Holofernowu na zdi zaſeviſte na ſo
ſyrské z města vytřbli, z čehož oni nás
ramině předěſeni ſau.

1. Řekla pak Judith ke wſſez
mu lidu: Slyſtež mne
bratři, zaſevte hlawu tuto na zdech
naſſich:

2. A bude, když wygde ſlunce,
nechť wezme gedenkaždý bráň
ſtau, a wygděte s autokem, ne
abyſte zstaupili dolů, ale gaſo au
tok činje.

3. Tehdy bude potřeby, aby ſpe
hři vtekli k knižeti ſwému, aby
ho zbindili k hlewě.

4. A když wůdcové gegich
pobehnau k stanu Holofernowu, a
naleznau bo bezhlawého w ſwé
krvi vvaleného, zpadne na ně
strach.

5. A když poznáte, že oni vtíkají,
gděte za nimi bezpečně, nebo Pán
ſetce ge pod nobania waſſima.

6. Tehdy Achyot wida moc,
kteranž včinil Bůh Izraelſtý, opus
titw rád pohanſtý, vtwéřil Bohu,
a občezal řelo neobřízky ſwé, a při
pogen gest k lidu Izraelſtemu, a
wſſeko potomſtwo rodu geho až
do dneſního dne.

7. Hned pak když wzeflo ſlun
ſe, wypěšili na zdech hlawu Holos
ferz

fernou, a wzał gedenkaždý muž
bran swan, y wyssi s welikým
hřmotem, a křikem.

8. Což widauce spchéri, k stan
nu Holofernowu bězeli.

9. Ti pak, kteříž w stanu byz
li, přissedse, a předewerími po
kogjka ssustjce, aby geg zbudili,
hřmot zaumysla dělali, aby ne od
budjých, ale ssustjčých Holofe
nes pročtil.

10. Učebó žádný nesměl pokoz
gjka mocy Assyrské růčením neb
wgirjm otevříti.

11. Ale když přissli geho wú
dcové a tisýcny, y wissickni Stat
sji wogsta krále Assyrského, řekli
komorníkům:

12. Wegdete, a zbudte ho,
nebo wyssedse myssi z daupat swých
směly nás popauzeri k bitwě.

13. Tehdy wssed Wagao do
pokogjka geho, stál před kolterau,
a klestl rukama swýma: nebo se
domníval, že ou spj o Judyth.

14. Ale když žádného hnutí leží
čyho smyslem vši nečil, přistaupil
přiblíživo se k kolce, a pozdvihna gj,
a wida mrtvé tělo Holofernovo
bez hlavy w swé krvi zkálené ležet
na zemi, vykřikl hlasem welikým
a pláčem, a roztrhl rauha swá.

15. A wssed do stanu Judyth,
nenalezl gj, y wystocil wen k lidu,

16. A řekl: Gedna žena Hes
bregsta včinila hanbu w domě krás
le klabuchodonozora, nebo hle Ho
lofernes leží na zemi, a hlawu ge
ho není na ném.

17. Což když vlysseli knížata
mocy Assyrské, rozzthli wissickni
rauha swá, a nesnesytedlná bázen
a růčení zpadlo na ně, a zformau
cena sau scde gegich welmi.

18. Ustal se křik neslychaný v
prostřed leženj gegich.

Kapitola XV.

Assyršti dali se w vejkání, nechavše
wsech swých wěců ležeti. 3. Izraelští ge
honili, a mnoho křisti w gegich leženj so
bě nabrali. 9. Judyth wysoce chváles
na byla, a wssedco Holofernovo zboží
dostala.

1. **J**dyž wssedco wogsto vly
sselo, že gest Holofernes
zstat, odstaupil rozum y tada od
ních, a samým růčením a bázní
sause pěmožení na vejkání (galo)
za obranu se dali,

2. Tak že žádný nemluvil s
blížnijn swým, ale s sklopenau hla
wanu, nechavše wsech wěců, po
spjchali vtecy před Židy, o křtých
lysseli, že se zbraní na ně přicház
zegi, vlykagjice po cestách polních
a stezkách pařebkowých:

3. Widauce tedy synové Izrael
ští vlykagjí, následovali gich. A
zstaupili rauhje w rrauby, a kři
číce za nimi.

4. A poněwáž Assyrští ne
gsance sgđnoceni, kwapné bězeli:
synové pak Izraelští gednyní hau
sem honjce vnatwili wssedky, kte
réž nagjiti mohli.

5. Poslal tedy Ozyessa posly po
wsech městech, a kraginách Iz
raelštých.

6. Wsseliká tedy kragina, a
wsseliké město, vybranau mládež
se zbraní poslalo za nimi, a ho
nili ge ostrosti meče, dokudž ne
přissli k končinám mezý swých.

7. Ostatnji pak, kteříž byli w
Bethulii, wessli do leženj Assyrských,
a laupež, kterauž Assyrští vlykagj
ce nechali, pobrali, a obtíženi sa
welmi.

8. Ti pak, kteříž swjézy wosse
na

nawrátili se do Bethulie, wsecky wécy, kteréž byly gegich, přinesli s sebou, tak že nebylo počtu dobytků a hovad a wsech mohowiz tých w cy gegich, že od neymenissjho až do neywetsjho wssickni bos hati včiněni sau z kocisti gegich.

9. Joacym pak neywetsj Biskup, z Jeruzaléma přissel do Bethulie, se wssemi kněžimi swými, aby viděl Judyth.

10. Kterážto když wyšla k němu, dobrořečili gj wssickni gednjm hlasem, řkaue: Ty sláva Jeruzaléma, ty radost Izraele, ty čest lidu naseho:

11. že sy včinila zmužile, a posylneno gest srdce twé, proto že sy čistotu milovala, a po muži swém, druhého sy nepoznala: proto y rusek Páně posylnila tebe a proto budete pojevnana na wéky.

12. Y řekl westeren lid: Staň se, staň se.

13. Da třiceti pak dnù sortwa sebtany sau kocisti Assyrských od lidu Izraelsteho.

14. Wsecky pak wécy, o kteřich dokázano gest, žedy vly ho lofetnowy wlastní, dali Judyth na zlaté a sjejbí a šatech, a druhých kamenisch, a wsselikem nábytku, a dány sau gj wsecky wécy od lidu.

15. A wssickni lidé radowali se s ženami, y pannami, y mládency, na nástrojích hudebných a na lajnách.

Kapitola XVI.

Píseň Judyth. 22. Obětování Bohu oběti žárlivých na znamení vděčnosti. 25. Smrt Judyth, y smrt.

I. Čehdy zpívala Judyth píseň tuto Pánu řkauc:

2. Začněte Pánu na bubenich, zpívajte Pánu na cymbalisch, zpív-

wegte gemu žalm nowý, wypysz slúgte, a wzýwegte gmueno geho.

3. Pán potřagijcý boge, Pán gest gmueno gemu.

4. Kterýž postavil stany swé v prostřed lidu swého, aby wytuhl nás z ruky wsech nepřátel nassich.

5. Přissel Assur z hor od půlnocy w množství syle swé: gehožto množství zahtadilo potoky, a konotré gegich přikryli audolj.

6. Řekl, že zapálí končiny mé a mládence mé zmorduge mečem, nemluvnářka má dá w laupež, a panny w zágeri.

7. Pán pak wsemohauj vyskočil gemu, a dal geg w ruce ženy, a probodla geg.

8. Nebo nepadl mocný gegich od mládenců, ani synové Tyras novi porazili geg, ani wysocý obrové postavili se proti němu, ale Judyth dcera Elletary w kráse twáři swé zahubila geg.

9. Nebo zvleklá z sebe raucho vdomostvi, a oblékla se w raucho radosť w plésání synů Izraelsteho.

10. Pomazala twář swau mastí, a swázala vlasý swé čepcem, wzažla raucho nowé k oflamání geho.

11. Střewičky gegi vchvatili oči geho, krása gegi gata včinila dusi geho, včala mečíkem sfigi geho.

12. Hrozily se Perssi stálosti gegi, a Nědssti smělosti gegi.

13. Tchdáž kwiili stanové Assyrských, když se vlezali poně ženj mogi, prahnaue w žizni.

14. Synové mladici zvodli ge, a gako padolata vřikagijcý pobili ge: zahynuli w bogi od twáři Pána Boha měho.

15. Píseň zpívajte Pánu, píseň nowau zpívajte Bohu swému.

16. Adonai Páne veliký gsy ty, a znamenitý w inocy své, a kteřího žádný nemůž pěcmoc.

17. Tobě at slaují wsecko stvořenj twé; nebo sy řekl, a včiněna sau: poslal sy ducha svého, a stvořena sau, a není kdoby odolal hlasu twému.

18. Hory z gruntů pohnau se s wodami: stály jako most, rozplynau se před twáří twau.

19. Běží pak bogi se rcebe, všecky budau v tebe we wsech věcech.

20. Běda národu povstávajícímu proti pokolení mému: nebo Pán wsemohaucí pomstí nad nimi, w den soudu na vostívoj ge.

21. Nebo dá oheň, a čertový na těla gegich, aby pálena byla, a cítila až na věky.

22. Y stalo se po těch věcech, wesserem lid po výjezdoví přišel do Jeruzaléma klaněti se Pánu: a hned jak očistěni sau, obětovali wseckni oběti zápalné, y sliby, y zaslibení swá.

23. Judyth pak, wsecka nádobí bogorvá Holofernowa, kteříž dal gsy lid, a oponu, kterouž byla sama vzala z pokojka geho, obětovala na dat † zapomenutí.

24. Byl pak lid wesel * podlé

twáří svatých, a za tři měsíce rádost toho výjezdu slavena gest s Judyth.

25. Po těch pak dnech gedenkazdý navrátil se do domu svého a Judyth veliká včiněna gest w Bethulii, a byla slavněgslí po vší zemi Izraelské.

26. Byla také ctnosti připogez na čistota, tak že nepoznala muže po wsecky dny života svého, jakž umřel Manasses muž gegi.

27. Byla pak ve dni sváteční chodící s velikau sláwau.

28. Důstala pak w domě muže svého sto pět let, a propustila abru swau swobodnau, a umřela, a posláná gest s mužem svým w Bethulii.

29. Y plakal gsy wesserem lid za sedm dní.

30. Po wseckem pak čas života gegiho nebyl, kdoby kormautil Izrael, a po gegi smrti za mnoha léta.

31. Den pak sváteční výjezd svého tohoto, od hebrejských do počtu svatých dnů se přijíma, a slaven bývá od židů od toho času až do přijatného dne.

[†] Aby výjezdu to w zapomenutí nepríšlo. * před Svátyň.

Kníha Esther.

Kapitola I.

Zárod úlav svatých od Asšuera výjezdem: 10. a Wasthy pro nehosťoskou s sej z království zlojení.

1. Ve dnech Asšuera, když byl královat Indye až do Vánčenjisté země, nad sto sedmicecetma kraginami

2. Byl seděl na trůnu království svého, Susan město království svého začátek bylo.

3. Třetího tedy léta králování svého, včinil veliké hody wsečném knížatům, a služebníkům svým nevyšněgslím Pařízmi, a

Vied-

Médstým slovutným a vládačům nad kraginami v sebe,

4. Aby včízal bohatství slávy království svého, a velikost, a chloubu mocy své, za minohý čas, totíž za sto a osmdesáte dnj.

5. A když se vyplňovali dnoz wé hodů, sešwal wesskeren lid, kteříž nalezen gest w Susan, od nezwětšího až do nejménšího: a rozházal za sedm dnj hody strogi: ti w sýni zahrady a * háge, kteříž královským dílem a tušau wysazen byl.

6. A wisely z každé strany čas launy bjlé barwoy, a zelené a hyaz cynthowé zdržující se provázky řimentovými a řatlatovými, kteříž byli provočečeni řeče kroužky z flonových kostí, a řaupy mramorovými byli podepřeni. Lůžka také zlatá a stříbrná, na podlaze řinatagdovými, a ** paryowým řamienjm podlažené, zpořádána byla: kteraužto podiwnau rozličnosti malowaný ozdobovalo.

7. Pili pak, kteříž pozváni byli, z zlatých kostíků, a na ginyh a ginyh nádobách krmě vneseny byly. Wino také, gafž na welebnost královstavu slusselo, hogné, a obzvlášený předkládáno bylo.

8. Anž byl, když nechticý nuztil k pití, ale gafž byl král vstánowil, představito gediomuřaz ždémou stolu gednoho z knížat svých, aby gedenkaždý gedl, cožby chcel.

9. Washy také královna včíznila hodu ženám, na palácy, kdežto král Usswérus zůstávati byl mál obyčeg.

10. Díle tedy sedmého, když král byl vescle gssi: a po přjissném písťi zahřísl si vojnem, přikázal Ellauz

manovi, a Bazathowi, a Šarbonovi, a Bagathowi, a Abgathowi, a Žethatowi, a Charchasovi, sedmi komorníkům, kteríž před obliečegem geho slaužili,

11. Aby vwedli královnu Washy před krále, vstavice na hlavu gegj fortunu, aby včízal wsem lždem, a knížatům krásu gegj: nebo byla krásná velmi.

12. Kteráž odepřela, a krozkázaný královskému, kteříž byl po komornicích vzkázel, přijiti po hrdla. Odkudž rozhněváno se král, a přjissnau prchliwostí rozpálen gsa,

13. Pral se maudrých, kteříž wedlé obyčeje královského vždycky při něm byli, a wsecky věcy činil s gegich radau, wědavcých vstanovenj a práva Šatříjich,

14. (Byli pak první a nejbližší, Charsena, a Šetar, a Admatha, a Charsys, a Ellares, a Ellarsana, a Mamuchan, sedm weywod Perských, a Médstých, kteříž vzdali twář královstavu, a první po něm sedávali)

15. Kterémuby orteli Washy královna poddána byla, kterážto rozházaný krále Usswéra, kteříž byl řeče komorníky vzkázel, včiniti nechtela.

16. Y odpovíděl Mamuchan, an král slissel, y knížata: kletoližko krále vrazyla královna Washy, ale y wsecky národy, y knížata, kteříž gsa w wsech kraginách krále Usswéra.

17. Člebo wygde řec královny ke wsem ženám, aby potupily muže své, a řekly: Král Usswérus rozházal, aby královna Washy wesila k němu, a ona nechtela.

18. A tím příkladem wsecky manz

manželky knížat Perských a Elédských, mělo sobě váziti budau rozhánj manželů: odkudž spravedlivé gest králowo rozhněvání.

19. Ljbjli se tobě, nechť vygde výčenj od *** twáři twé, a nechť gest zapsáno wedlé práva Perského a Elédského, kteréž přestaupí nešlušné gest, aby Washy nikoli vše nevcházela k králi, ale království gegj, giná, kteráz gest lepší nežli ona, aby vzala.

20. A to po všem Fragin twých Království (kteréž přesiroké gest) až gest rozhlášeno, a všechy manželky tak větších, jako mensích, až prokazují čest manželům svým.

21. Ljbjila se ta rada geho králi, y knížatům: a včinil král wedlé rady Elamuchanowy,

22. A poslal listy do všech Fragin Království svého, jakž každý národ slyšeti neb čísti mohl, rozličnými gazyky a literami, že muži gsau knížata, a větší w domích svých: a to že se po všech národech rozhlassuje.

* Slěpnice. ** Mramorovým býlým.
*** Od tebe.

Kapitola II.

Vyhledání Aššwétovi panen, 5. čest, ber na Království vyzdvižení. 21. Mardochaeus pronel zradu na dva komorníky královště, kteríž oběšeni sau, a věrnost Mardochaeova w kníž gest zapsána.

1. Když se tak ty wěcy daly, když krále Aššwéra rozhněvání bylo se vktotilo, zpomenul na Washy, a které wěcy včinila, neb které wěcy trpěla:

2. Y řekli mládency království, a služebnicy geho: Nechť se hledají králi mladice panny a krásné,

3. A nechť sau rozeslání, kterýž-

by spatřili po všech Fraginách mladice krásné a panny: a až přivedou ge do města Susan, a dagi ge do domu ženského pod * ruku Egea komorníka, kterýž gest představený a strážce žen království: a až vezmu okrasu ženskou, y gčné wěcy k vžívání potřebné.

4. A kterákolii mezy všemi lžbiti se bude včim královstvím, ta až králuje město Washy. Ljbjila se řec králi, a tak, jakž mu byli poradili, rozházal, aby se stalo.

5. Byl muž žid w Susan městě, jménem Mardochaeus, syn Jaira, syna Semai, syna Eys, z rodu Jeziminy,

6. Kterýž zaveden byl z Jeruzaléma toho času, když Ječhošnyásse krále Júdského Nabuchodosnozor král Babylonštý byl zavedl,

7. Když byl pěstaun dcery bratra svého, Edyasy, kteráž druhým jménem slaula Ester: a obogjho rodice byla ztratila: pěkná přiliss, a krásné twáři. A když vmlčeli otec y matka gegj, Mardochaeus gi sobě wzal za dcetu.

8. A když se bylo rozhlášlo králowo rozházani, a wedlé přizkázanj geho mnohé krásné panny přivedeny byly do Susan, a odesvzdány Egeovi komorníku; Ester také mezy ginými mladicemi genu dána gest, aby chowána byla w počtu žen.

9. Kterážto ljbjila se genu, a nalezla milost před obličejem geho. Y přikázal komorníku, aby pospíšil s okrasou ženskou, a dal gi dily gegj, a sedm mladic nejkrásnějších z domu královstvího, a rák gi, jak služebnice gegj ozdobil, a vyplachil.

10. Kterážto nechtěla oznámiti mory krále Assuéra měsíce desáti čeho, kterýž slove *** Lebch, se dneho léta království gcho.

11. Kterýžto procházel se každodenně před svým domu, v kterémž vybrané panny chovány byly, přiči mage o zdraví Esther, a všecky děti chréže, aby se gj přihodilo.

12. Když pak přišel čas nedávno každé mladice po počátku, aby všecky k králi, po vyplnění všech věcí, kteréž k ozdobě ženské připravily, měsíc dvacátý běžel; tak rukou, že sest měsíců olegem myrrhovým se mazaly, a giných sest negativních mastí, a vonných věců vyzívaly.

13. A vcházejce k králi, což koli požádaly k ozdobě připraveného, braly, a tak se jim bylo libilo, připraveny sauce z pokoge ženského do komory královské přicházely.

14. A která byla vespře večer, vycházela ráno, a od třetího domu vedena byla, kterýž byl pod ** tučnou Susigazy komorníka, genž byl nad ženinami království: aniž měla moc k králi vjce zase giti, lečby chcel král, a rozkádal gj přigiti ze ginená.

15. Když pak pomínil čas vedeného počátku, nastával den, v kterémž Esther dcera Abihaile bratra Mardochéosa, kterouž byl sobě zwolil za dceru, měla vjci k králi. Kterážto nechledala ženské okrasy, ale kteréž koli věcy chcela kdyžomorští strážce panen, ty gj k ozdobě dal. Všebo byla krásná vcelmi, a k všemu nepodobnau překnosti, všech očí milostná a lásky hodná zdála se,

16. Vedena gest tedy do krá-

mory krále Assuéra měsíce desáti čeho, kterýž slove *** Lebch, se dneho léta království gho.

17. A zamíšoval gi král vjce než všecky ženy, a měla milost a milosrdenství před ním nad všecky ženy, a vstavil na hlavu její fortunu království, a včinil, aby ona králowala místo Vaschy.

18. A rozkádal připravit ho dy přeslavé všem knížatům, a služebníkům svým, k říši a svadbe Esther. A dal odpocinutí všem křagini, a dary i al vedené nádhernosti knížecí.

19. A když podruhé hledány byly panny a ohromážděny, Mardochaeus zůstával v bránu království:

20. Hesce nebyla princesta Esther vlastní a lidu svého, vedené přikázání gho. Všebo což koli on přikázoral, zachovávala Esther; a tak všecky věcy činila, jak činila veda toho času, když gi malice kau choval.

21. Toho tedy času, v kterémž Mardochaeus v bránu království se zdržoval, rozhněvali se Bagath, a Thares dva komorníci království, kteříž vrátní byli a na prvním prahu Paláce představeni byli: a chceli povstat proti králi, a zabiti ho.

22. Což Mardochaeus ragnu nebylo, a hned oznámil královské Esther; a ona králi, gménem Mardochaeosa, kterýž byl gj věc donesla.

23. Hledáno gest, a nalezeno je a oběšeni sau ti oba na sibenicy. A zapísáno gest do kněh pamětných, a do letopisu vloženo před králem.

* Stráž. ** Erráž. *** Prašenec.

Kapitola III.

Površenj Amanovo, a rožněwanj se na Mardochea, že se mu klaněti nesmí. 10. Wyrčenj králowo o vyhlašení židů.

1. Mo těch věcech král Aššwézrus wyyvýsil Amana, syna Amadathy, kterýž byl z rodu Ašag: a postavil stolice jeho nad veselska knížata, kteréž měl.

2. A vossíčni služebnícy království, kterýž byli v dweři paláce, klekali na kolena, a klaněli se Amanovi: nebo tak gím byl překážal král, sam Mardocheus neklekal na koleno, aniž se klaněl genu.

3. Gemuž řekli služebnícy království, kterýž v dweři paláce vládli: proč podlé giných nezadhouzáváss přikázání královského?

4. A když to častégi říkali, a on nechtěl slyšet, oznamili Amanovi, žádagice věděti, zdali bude trwati v sumyslu: nebo byl gím řekl, že gest žid.

5. Což když vlyssel Aman, a svatkem zkoušel, že Mardocheus před ním nekleká na koleno, ani se gemu klaní, rozhněval se velmi,

6. A za nic měl na samého Mardochea vzráhnouti ruce své: nebo byl vlyssel, žeby byl z národa židovského. a vjce chcel vysčecký židovský národ, kterýž byl v království Aššwéroru, zahladit.

7. Měsýce prvnjho (jehožto jméno gest * klysan) léta dwanáctého králování Aššwérora, vtrien gest los do vědra, kterýž židovský slouze ſut, před Amanem, kterého dne, a kterého měsýce národ židovský měl zmordován být: a vlyssel měsýc dwanáctý, kterýž slouze ** Adar,

8. Y řekl Aman králi Aššwézrowi: Gest lid po všech fragisnách království tvého rozprýlený, a od sebe vespolek rozdělený, nových vstanovenj a posvátných obyčejů výzwagjicý, nad to y královské nařízenj ipotupugjicý. A neylepe wiss, že nenj všechné královstvo tvému, aby zpysněl strze svobodu.

9. Ljbjili se tobě, vstanow, až zahyne, a deset tisíc centnéru odzvážjm strázným počladu tvého.

10. Úsmial tedy král prsten, kteréhož výzval, z ruky své, a dal geg Amanovi, synu Amadathy z rodu Ašag, neptječli židovstvínu,

11. A řekl k němu: Stříbro, kterýž ty slybujess tvé bud. a lizdem čin, co se tobě ljbj.

12. Y povoláni sau písací království měsýce prvnjho klysan, třináctého dne téhož měsýce, a nazpěno gest, gafkož byl rozkázał Aman, ke všem knížatům královstvým, a saudcům fragin, a rozličných národů, gafž vyseliký národ čisti mohl, a slyšet vědě rozličnosti gazyků, gmérem krále Aššwéra: a listové zapečetěný prstenem jeho

13. Posláni sau po poslích fragin, aby zmordovali a vyhlaďili vyscecký židy, od pacholce až do starce, malické y ženy, gednoho dne, to gest třináctého měsýce dwanáctého, kterýž slouze Adar, a ostatky gezgich aby rozebrali.

14. Sunima pak listu tato byla, aby vyscecký fraginy vědely, a přepravily se k předřečenému dni.

15. Pošpíchal poslowé, kterýž posláni byli, králowo přikázání vyplnit. A hned w Susan wisel

celo wyrčenj, když král a Uman slavili hody, a wssicni Židé, kteříž w městě byli, plakali.

* Skezen. ** Vnor.

Rapitola IV.

Zármutek Mardonieus, v národu židovském. 8. Ponuknutí Esther k bledání v krále milosti. 16. Vložení Židům postu.

1. Kteréžto wécy když vlyssel

Mardonieus, roztrhl rauscha swá, a oblékl se w žini, sypage popel na hlavou: a na vlicy v prostřed města blasem velikým kříčel, vřazuge hořkost myslí swé,

2. A s tím kvojením až ke dvacítm paláce gda. Kčbo nebylo dowoleno obléčenému w žini do dworu královského vzejti.

3. Me wscich také fraginách, městech, a místech, do kterých bylo včerné královské přikázání přisílo, naříčán veliké bylo v Židů, pust, kvojenj, a pláč, an mnozý žijí a popele místo poslele vžívali.

4. Velly pak děvecky Esther, a komornícy, a oznámili gj. Což slyšic ztrnula: a raucho poslala, aby segmauc žini, oblékli ho: kterež wžýti nechtěl.

5. A povolalovsi Achach a žmornjka, kterež gj byl dal král za služebníka, přikázala mu, aby ssel k Mardonieovi, a zwěděl od něho, pročby to činil.

6. U wysed Achacha, ssel k Mardonieovi, srogicymu na vlicy města, před dvacítm paláce:

7. Kterýž oznámil gemu wssický wécy, kterež se byly přihodily, keterak Uman slibil, že do pokladu královských za zmordowaný Židů wnesec střbro.

8. Wepis také weypowědi, kte-

ráz wisela w Susan, dal gemu, aby královne vřázel, a napomenul gi, aby wessla k králi, a proslyha ho za lid svůj.

9. Klarotéto se Achach, oznámil Esther wssický wécy, kterež byl Mardonieus čekl.

10. Kterážto odpowěděla gesmu, a rozházala, aby čekl Mardonieovi:

11. Wssicni služebnícy království, a wssický, kterež pod panstvím gcho gšau, fraginy wědji, že bud muž, neb žena, negsa povolán, do vnitřní sýne královské wegde, bezewsscho messkání hned zabít břwá: lečby snad král * prut zlatý k němu vztáhl na znamení milostivosti, a tak mohlbý živo být. Gá tedy kteřak k králi přijeti mocy budu, kterežto gil třícti dnj negsem povolána k němu?

12. Což když vlyssel Mardonieus,

13. Zase wžkázel Esther, kta: nedomnjweg se, že dussi swau roliko wytobodiss, že gsy w domu královském nadewsscký Židy:

14. Kčbo budessi nynj mlčeti, ginau přježitostj wytobozeni budan Židy: a ty, y dům orce twého zahynete. A kdo wj, zdaliž sy proto nepřissa k království, abys w takovém času připravena byla?

15. A opět Esther rato slowa Mardonieovi wžkáza:

16. Gdi, a shromážd wssický Židy, kterež w Susan naleznese, a modlete se za mne. Negezze, a nezpíte tři dni, a tři noci: a gá s děveckami svými podobně budo se poslati, a tehdyž wegdu k králi, proti vstanovenj činíc negsauc povolána,

wolana, a wydagic se na sicut, a w nebezpecenstwji.

17. Wsel tedy Mardochaeus, a vclnil wsecky wecy, kterež mu byla Esther prikázala.

* Berlu zlatau.

Kapitola V.

Esther weszla k králi, a nalezla milost, pozvala krále y Amanu na hody. 9. Aman nevcten byw od Mardocha rozhněval se naň, a sibenicy pro něg postaviti dal.

1. Dne pak třetího oblékla se Esther w roucha králowa, a stala w sýni domu králoweho, kteráž byla vnitř, naproti pokoji královskému: ale on seděl na trůnu svém, na místě soudném paláce naproti dvouřímu domu.

2. U když vzcel Esther královnu stogicy, zaljubila se očím geho, a wzrhl proti nj * prut zlatý, který držel w ruce. Kterážto přistupiwošsi, poljbila konec prutu geho.

3. Y řekl k nj král: Co chces Esther královno? Která gest prosba twá? Bys pak prosyla za půl královstwji, dáno budec tobě.

4. Ale ona odpověděla: Ljbjší se králi, prosím, abys přissel ke mně dnes, a Aman s tebou, na hody, kterež sem připravila.

5. U hned král řekl: Zavolej: te ryfle Amana, aby voposledu wúslil Esthery. Přissli tedy král, a Aman na hody, kterež gím byla královna připravila.

6. Y řekl gj král, když se byl wjna hogně napul: zač prosýss, aby dáno bylo tobě? a za ktebau wcc žádás? bys pak za polowicy královstwji mého profyla, wyprosýss.

7. Genuž odpověděla Esther: žádost mís a prosby gsa tyto:

8. Gesliže sem nalezla před obličejeni krále milost, a gesliže se ljbj králi, aby mi dal, což žés dám, a manu prosbu naplnil: nechť přigde král y Aman na hody, kterež sem připravila gím, a zeytra wygewijn králi wúli swau.

9. Wyssl tedy toho dne Aman wesel gsa a ** radosten. U když vzcel Mardochea sedicvho před dvaceti paláce, a že netoliko nespoustal před njm, ale ani se nehnul z místa sedcnj swého, rozhněval se vclmi:

10. U včinu se gakoby se nehněval, navrátilo se do domu svého, swolal k sobě přátely své, a dárcs manželku swau:

11. U vykládal gím velikost bohatství svých, a zástup synů a gaf velikau sláwau nadewissicka knížata a služebníky své král ho wyzdwihl.

12. U po těch wecech řekl: Královna také Esther žádnho giného nepozvala na hody s králem než mne: v kterež také zevra s králem obědovati budu.

13. U ačkoli tyto wsecky wecy mám, domnjuwám se, že nic nemám, gaf dlaubo budu wideti Mardochea žida sedicvho před dvaceti královstvými.

14. Y odpověděli genu, žáres manželka geho, y ginj přáteslé: Rozkaz připraviti wysokau sibenicy magicy; wessi paděšte losků, a tcy ráno králi, aby oběšen byl na nj Mardochaeus, a tak pugdes s králem weselý na hody. Ljbla se genu rada, a rozkázal připraviti wysoký kríž.

* Berlu zlatau. ** Dobré myslí.

Kapitola VI.

Brášl spáti w nocí nemohla, rozházal sobě čínské pějblody první, w nichž věrnost Mardonieowu ualezl. 6. A rozházal, aby Aman velikau čest gemu za to věnil. 12. Aman sobě pro to naříkal.

1. **N**oc tu král ztrátil bez spaní, a rozkázal sobě přinést pásmečné knihy a letopisy prvněgých časů. Kteréžto když w gcho při tomnosti čteny byly,

2. Přišlo se na to místo, kdež psáno bylo, kterak Mardonius oznámil auklady Bagathana, a Tharsa Komorníku, krále Ueswézra zamordovat žadagijců.

3. Což když růlyssel král, řekl: Gáke za tu věrnost cii a odplaty Mardonius nabyl: Kteréž gemu služebnícy gcho a slaužejců: žádné dokonce odplaty nedoval.

4. Y hned král řekl: Bdo gest w sýni: nebo Aman do vnitřní sýné domu královského byl wessel, aby nawihl králi, aby rozkázal Mardoniea oběsty na sibenicu, kteráž gemu byla připravena.

5. Odpověděli služebnícy: Aman stojí w sýni. Y řekl král: Ať wegde.

6. A když wessel, řekl gemu: Co se má státi muži, kterého král vctiti žádá? Mysle pak w sedci svém Aman, a domnjuvaje se, žeby žádného ginčo, než geg, král vctiti chce,

7. Odpověděl: Člověk, kteréhož král vctiti žádá,

8. Má obléčen být w roucha královská, a wsazen být na koně,* kterýž od sedla králowna gest, a vzýti konu královskou na hlavu svau,

9. A první z královských knížat, a mecnářů ač drž koně gcho, a přes vely města gda ač volá,

a dž: Tak bude ctěn, kohožkoli král bude čejti ctiti.

10. Y řekl gemu král: Pospěš, a wezma roucho y koně, včin, gafž sy mluwil, Mardonieovi židu, ktež týž sedj před dvorem paláce. Mardonius se, abys ničeho z těch věců, kteréž sy mluwil, neopustil.

11. Vzal tedy Aman roucho y koně, a oblečeného Mardoniea na vely města, a wsazeného na koně předcházel, a volal: Této cti hodden gest, kohožkoli král bude čejti ctiti.

12. Y navrátil se Mardonius ke dvorem paláce: a Aman pospissil gti do domu svého, smutn gsa a s zakrytou hlavou:

13. Y vypravoval žáres manželce své, a přátele, wessecky věcy, kteréž se gemu přihodily. Gest muž odpověděli moudře, kteréž měl w radě, y manželka gcho: Gest liže z semene židovského gest Mardonius, před kterýmž sy padat počal, nebudess mocu gemu odati, ale padness před obličejem gho.

14. Když oni gesste mluwili, přissli Komornícy království, a ryžofle geg na hody, kteréž byla králowna připravila, gti přinutili,

* Na ktereži gezdi král.

Kapitola VII.

Esther řekl k odcetech prosila krále za svatig, y národu svého život, a žalošbu wedla na Amana gegijo, a všeck židu nevšicte. 7. Král rozhněval se, rozkázal Amana oběsti na sibenicu.

1. **W**essel tedy král y Aman, aby pili s králownan.

2. Y řekl gti král také druhého dne, když se byl vjnem zahřítil: Která gest prosba twá Esther, aby dáno

děno bylo tobě z a co chceš, aby se stalo z bys pak polovicy království mého žádala, wyprosýs.

3. V němž ona odpověděla: Geslīze sem našla milost před očima tvýma, o králi, a geslīze se tobě lábí, darůg mi * dussi mau, za kteruž prosím, a lid můg, za kterýž žádám.

4. Kébo sice dání gá y lid můg, aby jom scéjní, a zmordowáni byli, a zahynuli. A o bychom za služebníky a děvky prodáni byli; byloby sňestodlné zlé, a kagic mlčeslavých: nynj pak nepřítel nás gest, gehožto vkrutensi w na krále se vztahuge.

5. Y odpovídage král Asswézrus řekl: Kdo gest ten, a kteře mocy, aby ty věcy smlí činiti?

6. Y řekla Esther: Protivník a nepřítel nás neyhorší tento gest Alman. Což on vlyssew, hned se vztásl, obličege krále, a královny snést nemoha.

7. Král pak rozhněvaw se vstal, a z místa hodu wssel do zahrady sítépy wysazené. Alman ruké vstal, aby prosyl Esthery královny za ** dussi swau, neboť zoměl, že gest mu od krále připraveno zlé.

8. Kterýžto když se narovatil z zahrady hágemí wysazené, a wssel do místa hodu, našel Almana, že padl na lůžko, na kterém ležela Esther, a řekl: Také královne chce násylj včiniti, w příromnosti mé, w domě mém. Gestě slovo z všetkého nevyslo, a hned † zakryli tvář geho.

9. Y řekl Harbona, geden: Zmorníkù, kteříž stáli w službě království: Hle dceře, kteříž byl při-

pracil Mardochéovi, kterýž mluvil za krále, stogj w domu Almanowu, maje weyssky paděsáte losku. Gemuž řekl král: Obětež geg na něm.

10. Oběsen gest tedy Alman na sibenici, kterauž byl připravil Mardochéovi: a hněw králu w fogil se. *

* život. ** život svůj. † aby tváře královské vše nepatřil. Tak patří činili tém, kteříž z milosti krále wypadli.

Kapitola VIII.

Mardochéus od krále byl pověšen. 1. Esther prosila, aby zařazení byli k tomu, kteříž byli rozesláni o zmordování židů, a novj psáni. 9. A stalo se tak. 15. Čehož židé velikou radost měli.

1. Toho dne dal král Asswézrus Esther královné dům Almana neřítele židovského, a Mardochéus wssel před tvář krále. nezvěsto wyznala gemu Esther, že gest stvyc gegi.

2. Y vzal král prsten, kterýž byl od Almana zase vztí rozfázal, a dal Mardochéovi. Esther pak vstanovila Mardochéus nad domem svým.

3. A s těmi věcmi negsauc sposologena, padla k nohám královým, a plakala, a mluvic k němu prosyla, aby zlost Almana Alagitského, a auklady geho neyhorší, kteréž byl vymyslit proti židům, rozpázel zrušiti.

4. Ale on wedlé obyčeje berlu zlatou vztáhl rukau, kterauž znasmenj milostivosti se vkažovalo: a ona povstavostí stála před ním,

5. Y řekla: Geslīze se lábj králi, a geslīze sem našla milost před očima geho, a prosba má nedidíše gemu odporná, prosím, aby nos-

wými lísy, starý listové Umaná aukladněta, a neprjcele židovského, kterýmž ve všech královstých fraginách byl gím zahynauti přikázal, napraveni byli.

6. Nebo kterak budu mocy snéstí zabít a mordowánj lidu svého z

7. V odpověděl král Ahasverus Esther královné, a Mardoniovi židu: Dům Umanu dal sem Esther, a geg rozkázel sem oběstvit na sibenicy, že směl ruku vztaž hnauti na židy.

8. Písce tedy židům, jak se wám libi, gmenem královstým, započetíce lísy prstenem mým. Nebo ten obyčeg byl, že listům, kteříž gménem královstým posyláni byli, a gcho prstenem započeteni byli, žádný nesměl odpjratí.

9. V povolatové fanclérů a písařů královstých (byl pak čas třetího měsíce, když slavl * Svatban) dvacátého a třetího dne geho, psání sau listové, jakž byl Mardonius chrl, k židům, a knižecímu a autedníkum, v saudcům, kteříž ve stu dvacetyl sedmi fraginách od Indye až do Laurenijní země představeni byli; fraginé, a fraginé, lidu a lidu, wedle gazyků a liter gegich, a židům, jakž mohli čísti a slyšeti.

10. A ti listové, kteříž gmenem královstým posyláni byli, prstenem gho započeteni byli, a poslání po poslích na poslé: kteříž br po všech fraginách gezdice, staré lísy novými poselstvými předessli.

11. Kterýmž přikázal král, aby se sestli s židy v jednom každém mě-

stě, a v jedno se shromážditi rozkázaли, aby ** sláli za duše své; a všechy nepřátely své, s ženami a dětmi v všemi domy, pobili a zahladili, a kořisti gegich rozebrali.

12. V rstanoven gest po všech fraginách geden den pomsty, to gest, třináctý měsíce dwanáctého Adat.

13. A summa listu rato byla, aby ve všech zemích, a národech, kteříž panování krále Ahasvera poddání byli, známo včiněno bylo, aby židé byli horovi k poništění se nad nepřátely svými.

14. V wyssi poslowé rychli na poslé poselství donáseggice, a wyrcení královské visele v Susan.

15. Mardonius pak, v paláci, a od obličeje královstěho výchází zege, sítvél se ssaty královstými, totíž hyacynthové, a bílé barev, korunu zlatou nesa na hlavě, a odjin gsa pláštěm hedbáwným, a svarlatovým. A všecko město plesalo, a veselilo se.

16. Židům pak zdálo se, že nové svečlo vzešlo, radost, čest, a veselé.

17. Ve všech národech, městech, v fraginách, famžkoli rozkázaní královská přicházela, dívce radowání, hody a kvasy, a svátek den: tak velice, že mnozí druhého národu a seky, k gegich náboženství, a posvátným obyčejům připojeni byli. Nebo vceli k hrůza židovstěho gmena všecky připadla.

* Mág. ** Zastávali životu svého.

Kapitola IX.

Mordowání nepřátele od židů, 17.
dne toho vyjádření každoročné svá:
cení.

1. Protož dvanáctého měsíce, o
kterém sice již prvně praz-
vili, žeby Šaul Adar, čtrnáctého
dne, když se všem židům zamor-
bowání strogilo, a nepřátele po
gejich kvůli dychtěli, stalo se na
odpor, že židé počali výsílji být,
a mistři se nad nepřátele.

2. Všromáždění sau po všech
městech, městecích a městech, aby
vzrábali ruku proti nepřátelům, a
protivníkům svým. A žádný ne-
směl se protiwiti, protože vše-
cky národy velikosti gejich strach
byl pronikl.

3. Alebo v kragin saudcové, a
weywodové, v zprávcové, v vesse-
lká důstojnost, která gednomuka-
žděmu místu a dílu představena
byla, volebili židy pro bázen Vlaz-
dochea,

4. Kterého knížetem na paláce
být, a velmi mnoho moc byli
poznali: pověst také gména geho
tojila každodenně, a strze vsta
všech procházela.

5. Protož zdili židé nepřátele
své ranau volelkau, a zmordowali
je, odplativše gím což byli při-
prawili gím včiniti:

6. Tak velmi, že také v Sus-
san pět set mužů zabili, mimo des-
set synů Amana Agagitského ne-
přejele židovského: gichž rato gšau
gména:

7. Harsandatha, a Delfon, a Ees-
fatha,

8. A Goratha, a Adalia, a Ary-
datha,

9. A Ferimesta, a Arysai, a Ary-
dai, a Jezatha.

10. Kteréžto když pobili, lau-
peži z starců. gejich doknouti se
nechtěli.

11. A hned počet těch, kteříž
zmordowáni byli v Susan, k krá-
li donesen gest.

12. Kterýž řekl králové: V
městě Susan zmordowali židé pět
set mužů, a ginych deset synů Amaz-
nowých: Co se domníváš, jak
veliký mord oni činí ve všech
kraginách: Co vjce žádáš, a co
čcesh, abych rozházel, aby se stalo?

13. Kemuž ona odpověděla:
Kestliže se libi králi, nechtě gest dás-
na moc židům, aby jako dnes vči-
nili v Susan, tak v zevra činili, a
deset synů Amaznowých ak gest na
slibených zvěszeno.

14. V příčezal král, aby se tak
stalo. A hned v Susan všechno
vyrčen, a deset synů Amaznowých
oběšeno gest.

15. Když se shromáždili židé
čtrnáctého dne měsíce Adar, zmor-
dováno gest v Susan tři sta mu-
žů: aniž gest od nich rozebrán stas-
tek gejich.

16. Ale v po všech kraginách,
kteréž panstvou královu poddány
byly, za * své dusse stáli židé,
zmordowavše nepřátele a proti-
vníky své: tak mnoho, že sedm-
desáte pět tisíc zmordowaných na-
plněno bylo, a žádný z starců ge-
jich nichež se nedorekl.

17. Den pak čtrnáctý měsíce
Adar v všech prvnj byl mordowá-
nij, a čtrnáctého dne mordowati
přestali. Kterýž vstanovili, aby
byl slavný, aby v něm po všes-
čken čas potom oddali se hodov-
ání, radosťem, a kvasem,

18. Ale ti, kteříž v městě Suz-
san

fan mord byly včinili, třináctého a čtrnáctého dne téhož měsíce s mordováním se objali: patnáctého pak dne biti přestali. A proto týž den vstanovili slavný k hodum a veselosti.

19. Ti pak Židé, kteříž ve měsíce řeckých nehrazených a ve všech se zdržovali, čtrnáctý den měsíce Adar k hodování a radosti vstoupili, tak aby se veselili v něm, a posylali sobě spolek částky hodů a pokrmů.

20. Sepsal tedy Mardocheus wſecky tyto věcy, a v lístech obřazene rozespal k Židům, kteříž ve všech králových kraginách se zdržovali, tak na blízce poslaveným gak daleko,

21. aby čtrnáctý a patnáctý den měsíce Adar za svátky připravili, a když se navráti jrok vždycky slavnau poctivostí slavili:

22. Klebo v těch dnech pomstili se Židé nad nepřátely svými, a krvilens a zátmutek obrátili se v veseli, a v radost, a aby byli ti dnowé hodování a veselosti, a aby posylali sobě spolek částky pokrmů a chudým dárky aby dávali.

23. Y přigali Židé za slavný obyčej wſecky věcy, kteříž byly toho času cíni začali, a které Mardocheus strze lísty cíni byl rozkázal.

24. Klebo Amán, syn Amadas, ž. z rodu Agaga, nepřítel a protivník Židovosty, myslil proti nim zlé, aby pobil je, a zahladil: a vrohl žít, genž se nassim gazysem obrací v les.

25. A potom wessa Esther k Králi, prosyc aby vyslovánje geho, lísty královskými zrušena byla: a

zle, kteréž byl proti Židům myslil, navrátilo se na hlavu geho. Klas posedy y geg, y syny geho oběsily na ſibenicy,

26. A od toho času tito dnowé nazvání ſau ſury, to gest losu: proto že ſur, to gest los, do věderce vztřen gest. A wſecky věcy, kteříž se daly, v lístu, to gest v knize této, ſau zavíjny:

27. A kteří věcy trpěli, a kteříž potom změněny ſau, přigali Židé na ſebe y na ſyné ſwé, y na wſecky, kteříž s náboženstvím ge- gich vtrhli spogeni byti, aby žádněm povoleno nebylo tyto dva dny bez slavnosti ztráviti: o kteřích ſivedcji písmo, a gissi časové žádagi, gak léta po sobě vstawičně nastávají:

28. Tíž ſau dnowé, kteříž nekdý v žádné nebudař dány zapomenutí: a po všech rodech wſecky ve všem ſvětě kraginy slavit budou; aniž gest kteříž město, v kterémžby dnowé ſury, to gest losu, nebyli zachowáváni od Židů, a od gegich rodiny, kteříž k tím posvátným obyčejům zavázaná gest.

29. Y psali Esther královna dcera Abishailowa a Mardocheus Žid, také druhý líst, aby všii sněžnosti den tento slavný vstanoven byl budoucně.

30. A poslali ke všem Židům, kteříž ve ſtu dvacáti ſedmi kraginách kále Aššuéra přebývali, aby měli pokog, a přigali převodu,

31. Zachowávajice dny losu, a ſvým časem s radostí slavili: gakž byli vstanovili Mardocheus a Esther, a oni přigali pro ſebe a pro

pro sýmē své zachowati posty, a
říky, a dny losů,

32. U všechky věcy, kteréž w
historii knihy této, kteráz slouje
Ester, obsaženy sau.

* Zastávali života svého.

Kapitola X.

Moc a důstognost Mardochéova w
knihách Mléckých a Perškých gest zapsána.
4. Wypisuje se geho sen o sčestí
a nesčetní budoucích lidu w Perškém
království.

1. Král pak Aszwerus, všechku
zemí a všechky ostrovů
mořské podmanil pod daň:

2. Echožto syla a panování, a
důstognost a vývýšenost, kteříž
povysíl Mardochéa, zapsány sau
w knihách Mléckých, a Perškých:

3. A kteřak Mardochaeus z ro-
du židovského druhý byl po králi
Aszwerovi: a veliký v židu, a
vzácný lidu bratrí řečí, hledaje
dobrých věcy lidu svému, a mlu-
vě ty věcy, kteréž ku pořadu ses-
mene geho přináležely.

† Které věci jsou w hebrejs-
kém sepsání, věrně sem vložil.
Tyto pak věci, kteréž následují,
nalezl sem psané w sepsání obec-
ném, kteréž gajíkem Rjeckým a
literami sepsání sau: a potom po
skonání knihy tato kapitola stála:
kteříž podlé obiceje naše, obelo,
totiž gisich žnamenij, smie předznamenali.

4. U řekl Mardochaeus: Od
Boha včiněny sau tyto věcy.

5. Rozpojenísem se na sen,
kterýž sem byl měl, ty tež věcy
žnamenající: aniž co z těch věcy
zmářeno bylo.

6. Malá studnice, kteráz vzro-
stla w řeku, a w světlo y slunce

obrátila se, a w wody veleni mino-
hě rozvodnila se: gest Ester, kte-
říž král vrazil za manželku, a
chtěl, aby byla královna.

7. Dva pak dracy: gá gsem
a Uman.

8. Klárodové, kteříž se byli ses-
mi, ti gsau, kteříž vyslovili zas-
bladiti jméno židovské.

9. Národ pak můg: gest Iz-
rael, kterýž volal ku Pánu, a vyz-
vobodil Pán lid svůj, a zprostil
nás od všech zlých věcy, a vči-
nil znamení veliká a zářecky me-
zy národy:

10. A přikázal, aby byly dva
losy, jeden lidu Božího, a druhý
všech národů.

11. U příšel obogi los k vči-
tému giž od toho času dni před
Bohem všem národům,

12. A rozpojení se Pán na
lid svůj, a slíbowal se nad dědic-
tvoumi svými.

13. A zachování budou dno-
vé ti w měsíci Údar, čtrnáctého
a patnáctého dne téhož měsíce, se-
vši snažnosti a radosti lidu w ge-
den zbor shromážděného, w všech
potomnících národech lidu Izrael-
ského.

† Slova sau svatého Jeronyma.

Kapitola XI.

Sen Mardochéus.

1. Kéta čtvrtého, když královaz-
li Ptolomeus a Kleopatra,
princešti, Dósytheus, kterýž se kněz-
zem a z pokolení Lcwjstého být
prawil, a Ptolomeus syn geho,
tentoto list Furym, prawice že geg
wykládal Lysymachus syn Ptolomeu-
mu w Jeruzalémě.

Tez tento počátek byl w vy-
ložení

loženj obeeňem, kterhž ani w
Hebrejskym textu, ani v ktereho
z vykladacù poklädá se.

2. Leta druhého, když kraloval Artaxerxes nezwěstji, prvního dne měsíce klysan, měl sen Mardonius syn Jair, syna Semeli, syna Eys, z pokolenj Benyaminova:

3. Člověk žid, kterýž bydlil w městě Susys, muž veliký, a mezy prvnjimi dvoru královského.

4. Byl pak z toho počtu zaggerých, kteréž byl zavedl k labuchoz donozor král Babilonštý z Jeruzalemma s Jekonyášsem králem Júdským:

5. A tento geho sen byl. Vězali se blasové, a hémotové, a hřimání, a zimě těcení, a zkoušení na zemi:

6. A hle dva draci velicý, a horoví proti sobě k bogi.

7. K gegichžto kríku popužení sau všickni národové, aby bogozvali proti národu spravedlivých.

8. Y byl ten den temnosti a nebezpečenství, saužení a auskostí, a veliký strach na zemi.

9. Y zformoval se národ spravedlivých bogicých se zlých věcích, a připravený k smrti.

10. Y volali k Bohu: a když oni křečeli, studnice malá wzrostla w řeku přewelikau, a w wody velmi mnohé se rozwodnila.

11. Světlo y slunce wzesslo, a pokornj wyrýsení sau, a pohtili slavné.

12. Což když viděl Mardonius, a vstal z postele, myslil, aby Bůh věiníti čtel: a prvně měl w myslí věděti jádage coby znamenal sen.

Kapitola XII.

Wěrnost Mardoniova se počládá, kterouž měl k králi Aššerovi, rygwi wu zrádu dwau komorníků, kteři ho chceli zamordovati.

1. Zdržoval se pak toho času ve dvoře králové, s Bagathau a Charau komorníky královými, kteřiž byli wtáni v paláci.

2. U když wyrózuměl myslenských, a pečování pilnégi spartil, poznal, žeby vysloviali na krále Artaxerxa ruce vztáhnouti, a označil o té věci králi.

3. Kterýž o obou se vystav, když se přiznal, rozkázal ge věsti na sínce.

4. Král pak, což se bylo stalo, zapsal w painetných knihách: ale y Mardonius (té) věci pamět w spis vvedl.

5. Y přikázal gemu králu, aby w sýni paláce se zdržoval, dalo gemu za oznámenj daty.

6. Uman pak syn Amadathy Bužegska, byl neyslawněgssí před králem, a čtel vskoditi Mardoniovi, y lidu geho, pro dva komorníky královské: kteřiž byli zmordowáni.

Až potud Předmluwa.

Ty věci, kteréž následují, na tom užlé položení byly, kdež psáno gest w knize.

A rozebrali statky, neb gměnij gesých.

Kteréžto věci w samém vydání obecněm naležli smě.

Listů pak tento wypis byl.

Kapitola XIII.

Wypis listu, který složil Aman, a posílal gminám královému, aby židé zverdovávali během dne druhého měsíce Adar léta tohoto:

1. Král nevítají * Aharerxes od Indie až do Illauricijské země, sto dvaceti sedmi krajin knížatům, a veywodám, kteříž jeho panování poddani sau, pozdraveni.

2. Když sem nad velmi mnohými národy králowal, a všecku zemi svému panování podmanil, nikoli sem nechápal význam velikosti moci, ale milostivosti, a dobrotnosti spravovat poddané, aby bezvšeckého strachu život tisíce vedenice vinslowaného všem lidem počoge požívali.

3. Když pak sem se pekal rádců svých, kterakdy se to mohlo naplnit, geden, kterýž mandrostí a věrností gine přewyssoval, a byl po králi druhý, Aman gmineim,

4. Oznámil mi, že po všecku okresku zemském gest rozprýlen lid, kteříž nových zákonů výzvá, a při obyčegi všeckých národů čině královskými rozkázanjmi pohráz, a všeckých národů svornost swau odporností russi.

5. Což když sme zwěděli, vzdáuce an geden národ odporný proti všem lidstvímu pokolenj převráceným zákonů výzvá, a násilím rozkázanjím se protiwj, a russi nám poddaných kragin pokog a svornost,

6. Rozkázali sme, aby kterežkoli Aman, genž všem kraginám představen gest, a druhý po králi, a kterežho místo otce ctjme, včas žc, s manželkami y dětmi zahlas-

zeni byli od nepřátel svých, a žádny aby se nad nimi nesmiloval, černéctého dne dwanáctého měsíce Adar léta tohoto:

7. Aby neslechetný lidé gednoho dne do ** pekel zstaupjce, nazvatáli Čysarství našemu pokog, kteříž byli zrušili.

Až potud wypis listu.

Které věcy následují, po tomto místě psané sem nalezl, kdež se čte:

Y gda Mardochaeus, včinil všecky věcy, kteréž mu byla přikázala Esther.

Ale však nenacházegi se tyto věcy w Hebrejském textu, a doslouze v žádného z vykladaců nejsou položeny.

8. Mardochaeus pak modlil se Pánu, pamětivo gsa na všecky skutky jeho:

9. A řekl: Pane, Panc, Králi všemohouc, nebo w panování tvém všecky věcy položeny sau, a nenj, kdyby mohl odolati té vůli, gestliže vložíss vysvoboditi Izrael.

10. Ty sy včinil nebe y zemi, a cožkoli okreskem nebestým gest obsaženo.

11. Pánem gsy všech věcy aniž gest, kdyby odolal veliknosti té.

12. Všecky věcy znásu, a viss, že ne z pechy, a pohanění, a nesnaké žádosti sláwy, včinil sem to, že sem se neklaněl Amianovi, nezpyšněgssim,

13. (čebo rád pro zachování Izraelc také slípěge noh jeho lžbatí hotov bych byl).

14. Ale bál sem se, abych cti
že x 5 Boha

Boha svého nepřenesl na člověka, a abych se žádnému neklaněl, kromě Bohu svému.

15. A nyní Páne Králi Bože Abrahamu, smiluj se nad lidem svým; nebo chřešťj nás nepřátele nás již zahubiti, a dědictvij tvé zas hladiti.

16. Ulepohrdesegž částkou svau, kterouž sy vykaupil sobě z Egypta.

17. Vysslyš prosbu manu, a mižlosti bud losu a pravážku svému, a obrat žalost násji v radošst, abyhom živí sauce chwálili gmečno tvé Páne, a nezavojreg všebe chwálícých.

18. Vesskeren také Izrael rovnau myší a prosbau volal k Pánu, proto že gím gisťá smrt nás lávala.

* Neb: Asérerus. ** Do hrebu. Eis: ní: zahubení sauce.

Kapitola XIV.

Esther se modlila Pánu Bohu za svobozenj.

1. Esther také královna vteklá se k Pánu, božic se nebezpečenství, kteréž nastávalo.

2. A když zložila rauha královská, k plácum, a smutku způsobná rauha vzala, a místo místi rozličných, popeleni, a hnogem naplnila hlawu, a tělo své ponužila posty: a všecká místa, na kterýchž prvé weseliti se obyčeg měla, vlasu trhánjm naplnila.

3. A modlila se Pánu Bohu Izraelskému, řkauyc: Páne můg: kterýž král nás gsy sem, pomožž mi osamélé, a které krom tebe žádny giny není spomocník.

4. Ubezpečenství mé v rukau mych gest.

5. Slyšela sem od otce svého, že ty Páne vzal sy Izraele ze všech národů, a otce nasse ze všech prvních předků gegich, abys vlehl dědictvijm věcným, a včinil sy gím, gakoz sy mluvil.

6. Zběsili jsme před obličejem tvým, a protož dal sy nás v ruce nepřátel násich:

7. Ulebo jsme cíli bohy gegich. Spravedlivý gsy Páne:

8. A nyní není gím dosti, že nezvídali službou nás potlačují, ale sylu rukau svých mocy model připisujec,

9. Chřešťj změniti tvé slyby, a zahladiti dědictvij tvé, a zavřeti vsta chwálícých tebe, a vhasyti slávu chrániu a oltáře tvého,

10. Uby otevřeli vsta pochanu, a chwálili sylu model, a vlebili tělesného krále na věky.

11. Uledáweg Páne berly své tem, kterijz negsau, aby se nesmáli k pádu nássemu: ale obrat rado gegich na ně, a toho, kterýž nás počal se rozlítiti, zkaz.

12. Rozpomeň se Páne, a vkaž se nám v času sauženj násseho, a deg mi daufání Páne Králi bohů, a všeliké mocy:

13. Deg řec ozdobnau v všech mých před obličejem lwa, a změn řdce geho k nenávisti nepřátele násseho, aby y on zahynul, y ginj, kterijz gemu povolugj.

14. Uláš pak vysvobod rukau svau, a pomoz mi, žádné gine posmocy nemajic, nežli tebe, Páne, kterýž máš vědomost všech věc,

15. A viss, že v návisti mám slávu nepravých, a v ohavnosti mám lože neobřezaných, a všelikého cyzozemce.

16. Ty znáss potřebu mnu, že w ostliwoſti mám znamenj peysphy a sláwy ní, kteréž gest na blasné mé we dnech vkaſowání meho, a že ge mám w ostliwoſti gako raucho ženy ženſkau nemoc magječy, a nenosym we dnech mlčení meho,

17. A že ſeni negedla na stole Žmanové, aniž ſe mi libily hody králowy, a nepila ſem wjna* moſdářských oběrj:

18. A že ſe nikdy nevſelila děwka twá, gakž ſem pteňeſſna ſem až do dneſníjho dne, gediné w toſbě Páne Bože Abrahamu.

19. Bože ſylný nadveſtecky, wylýſs hlas těch, kteříž žádné giňe naděge nemají, a wytvořod nás z ruky nepravých, a wytihni mne z bázně mé.

* modlám obětovaného.

Rapitola XV.

Kterak Esther k ponuknutí Mardochéovi s rukou ſejla před krále. 2. Kterak ſe ho náramně ſekla, a on ſe ſíl, a mgle ſe ſi rozmílauval.

Také tyto věcy přidané nalejl ſem w obecuém vydání.

1. **M**y přikázal gi (nepochybne Estherke Mardochéus) aby wefla k králi, a proſyla za lid svůj, a za vlast ſwau.

2. Řekl: Povinni na dni ponížení ſvého, kterak ſy ſkmena w tuſce mé; nebo Žman druhý po králi mluvil proti nám k ſinti:

3. A ty rožweg Pána, a mluw králi za nás, a wytvořod nás z ſmrti.

Tež u tyto věcy, kteréž dele psány ſau.

4. Dne pak třetího zložila rau-

cha ozdoby ſvé, a obkljčena gest ſláwau ſwan.

5. A když w rauſſe králowstém ſe ſíkweſla, a byla rožwala wſech věců žpráwce a Spasitele Boha; pogala dwě služebnice,

6. A na gednu ſyce zpoléhalo, gako pro rožkoſſe, a přijíſſnau auſtoli, těla ſvého nésti nemožaučy:

7. Druhá pak z služebnic ſla za panj, vlekaucy ſe po zemi rauſcha zdržugic.

8. Sama pak (gako) růžowau barwau obličege polici magic, a libýma a gasnýma očima, ſmutnau myſl, a přijíſſnau báznj ſewčenau kryla.

9. Wſedſſi tedy ſtrze wſecky dwěrce napořád, ſtala proti králi, kdež on ſeděl na trůnu králowství ſvého, obléčený w raucho králowstá, a ſíkweſe ſe zlatem, a druhými kameny, a byl hrozného roženj.

10. A když poždwihl twáři, a zapálenýma očima prchliwoſt ſrdce vkaſal, králowna padla, a w blezdoſt zniěniwoſſi barwu, vmlilenau hlawu na děvečku naſlonila.

11. Y obrátil Biſh ducha králowa w rictost, a rychle a boge ſe wylíšil z trůnu, a zdržuge gi lofky ſtrými, dokudž nepríſſia k sobě, řemito ſlowy lahodil:

12. Co máš Esther? Gá gſem bratc twůj, nebog ſe.

13. Ulevmíčes: nebo ne pro tebe, ale pro wſecky toto práwo vſtanoveno gest.

14. Přiſup tedy, a dotkní ſe berly.

15. A když ona mlčela, rožal zlatau berlu, a položil na hrđlo gegi.

gegi, a polžbil gi, a řekl: Proč se vydali, že ty, kteříž svěcené sobě aučady plně zahorávají, a tak všecky věcy činí, že všech chvaly hodní sú, lžimi (gáko něgaljimi) průkopy podvratiti výslugi,

16. Kteráz odpověděla: Vídelá sem tebe pane gáko Angela Božího, a zformauilo se srdce mé pro bázen sláwy tvré.

17. Ulebo velmi dívony gsy pane, a tvář tvá plná gest mizlosti.

18. A když mluvila, opět pala, a téměř zmírnila.

19. Král pak formaultil se, a všickni služebnícy geho věsili gl.

Rapitola XVI.

Gáky list poslán byl po fraginách, kterýž russil první vstanovení králové. Kteráž gest vstanoveno, aby ten den napotom byl svátek.

Wypis listu krále Artaxerxa, kterýž o židu rozhlasil po všech fraginách králewství svého: kterež také w Hebrewské knize nenašlá se.

1. Král veliký Artaxerxes od Inde až do Mauritánské země, sto dvacáté sedmí fragin weywodám a knížatům, kterýž nazího rozházaní possíšení sú, pozdávánoj rozhazuge.

2. Vlnozý dobroty knížat, a cti, kteráz na ně vzneseňa gest, zl výzvali k peysse:

3. A netoliko poddané králium výslugi porlačiti, ale dané sobě sláwy nesnášegice, proti tém, kteříž dali, činj auklady.

4. Aniž magi na tom dosti, že díků nečinj za dobrodinj, a voljednošti k sobě práva russi, ale také domnjwagi se, že Boha všecky věcy vidjicýho ortele výjde mohau.

5. A tak veliké bláznowstwoj

se vydali, že ty, kteříž svěcené sobě aučady plně zahorávají, a tak všecky věcy činí, že všech chvaly hodní sú, lžimi (gáko něgaljimi) průkopy podvratiti výslugi,

6. Když vši knížat * sprosté, a z svého přírozenj giné sandjicý, výzvan listi oflamávají.

7. Kterázto věc y z starých výz storyj se dokazuje, y z těch věc, kteříž se každodenně dějí, kterak skrze zlá vnučnutí některých, až myslowé králii nařazení bývají.

8. Od kudy opatřiti se má poček všech fragin.

9. Aniž se máte domnjwati, gestliže rozličné věcy rozhazujeme, že to pochází z lehkosti myslí nassj; ale z způsobu a potřeby časů, gáko žedá vžitek obce, vyrčenj vydáváme.

10. A abyste zřetelněj rozměli, což pravujme: Aman syn Amadathy, y myslí, y národem Macedonistý, a cyž od krve Perských, a dobrotiost nassj swou vkrutnosti poskvrnugjicý, příchozí gsa od nás přigat gest:

11. A tak velikou voljdnost k sobě zkušew, že otcem nassjim nazván, a od všech poklonau čten byl gsa druhý po králi:

12. Kterýž w tak velikau peysky naduost pozdvížen gest, že nás králewství y ducha zbraní výslíval.

13. Ulebo Mardochæa, gehož ro věrnosti a dobrodinjm živí smě, a rovaryštu králewství všeckho Esther, se všim národem gesjím, nowými gákymis a neslyhačnými auklady zahladiti chceš:

14. To myslí, aby zmordowat

ges,

ge, auklady činil nassi samotnosti, a královstwjo Peršté přenesl k Mias cedonstým.

15. Uly pak, židů od neyhoršího z lidj na snitc odsauzených, dozkonce w žádné wině sme nenačeli, ale naproti že spravedliwých práw výjwagi,

16. A gšau synowé nevytýsli: ho a nevýtýsliho, a vždycky živého Boha, gchožto dobrodlnji u orcum nassisin y nám královstwje gest dáno, a až do dneska ostřebá se.

17. Odkudž wězce, že ti listové, kteréž byl on pod gmiénem nassim rozeslal, sas zrušení.

18. Pro kterýžto hřich před branou tohoto města, to gest, Susan, y ten, kterýž to způsobil, u všecku rodina geho wifý na ſiberných: ne my, ale Bůh odplatil gemu, což zastavužil.

19. Toto pak wytčenj, kteréž nynj posyláme, we všech městech at gest předloženo, aby mohly židé výjwati zákonů ſwých.

20. Smžto máte býti na pomoc, aby ty, kterýž se byli připravili k gegich zamordowaný, mohli zmordowati třináctého dne měsýce dwanáctého, kterýž sloue Idat.

21. Klebo ten den, Bůh všecku mohaucy, smutku a žalosti, obrátil gím w radost.

22. Odkudž y wý, mezy giny mi swácečným dny, měgce tento den, a swětce geg sevsi weselostí, aby y napotom poznalo se,

23. že všickni, kterýž věrně Perštých poslaučagi, hodnau za věrnost odplatu berau: kterýž pak auklady činí královstwjo gegich, bynau pro hřich.

24. Všeliká pak Pragia a město, kterýž by necháelo slavností této býti ančasino, mečem a ohněm at zahyne, a tak at gest zahlaženo, aby netoliko lidem, ale také horadům ** bezcestné bylo na wěky, k u příkladu pohtdání, a nezposlušenstwo.

* Vpřímé. ** Nepřistupné.

Kníha Jobova.

Rapitola I.

Jobova poboinost a bohatství. 6. Echo katek dábel na Bohu wyprosyl, genu odgal, r īny zmordowal. 20. Job wšak všecko to vrpěliwě ſuáſſel, a z toho Pána Boha chwálit.

1. Byl muž w zemi Hus, gmeň nem Job, a byl muž ten sprostný, a vpřímý, a bože ſe Bože, a odſtupuge od zlého: ♀

2. Y narodilo ſe genu ſedm synů, a tři dcery.

3. A bylo veládařstwo geho, ſedm tisíc ovec, a tři tisíce vele-

blaudů, pět set také ſpřežens růlů, a pět set oſlic, a čeleď mnohá přilis: a byl muž ten * veliký mezy všemi wýchodnými.

4. Y chodjvali synowé geho, a činjvali hody po domjích gedenkaz ždý we dni ſwém. A posylagice zwávali tři ſestry ſwé, aby gedly a pily s nimi.

5. A když ſe wypořádali dnové hodování, posylal k nim Job, a posírecoval gich, a vstáwage na vſtitě, obětoval oběti zápalné.

né za gednoho každého. **K**o iž kával: Uby snad nebyli zbrássili synové mogi, a nezloříili Bohu v srdcích svých. Tak činíval Job po všech dny.

6. Gednoho pak dne, když přišli synové Boží, aby stáli před Hospodinem, byl mezi nimi také Satan.

7. Čemuž řekl Hospodin: Odz bud přicházet? Vterýž odpovídaje, řekl: Obcházel sem zemí, a prošel sem gi.

8. Y řekl Hospodin k němu: Zdaliž sy spartil služebníka mého Joba, že není jemu podobný na zemi, muz sprostný a rpijní, a bogič se Boha, a odstupujíc od zlého?

9. Čemužto odpovídaje Satan, řekl: Zdaliž Job darmo se bogu Boha?

10. Zdaž sy ty neohradil ho, y dům geho, y věškeren statek wůkol, důlum rukau geho požehnal sy, a vládavý geho vzrostlo na zemi?

11. Ale vztahni malíčko ruku svou, a dorfni se všech věců, gíz miz voládne, nebudelit v tvář zloříiti tobě,

12. Řekl tedy Hospodin k Satanovi: Hle, všechy věci, kteréž má, v ruce tvé jsou: kolik na něg newzahág ruky své. Y vysísel Satan od tváři Hospodinovoy.

13. Když pak gednoho dne sy nowé y dcery geho gedli a pili vjno v domě bratra svého prvorozeneho,

14. Posel příssel k Jobovi, kteříž pravil: Wolové worali, a oslice páslí se podlé nich,

15. Y wpad včinili Sabegssei,

a vžali všecky věcy, a služebníky zmordovali mečem, a vtekli sem gá sám, abyh oznámil tobě.

16. A když on gestě mluvil, příssel druhý, a řekl: Oheň Boží zpadl z nebe, a dotknut se otec y služebníku ztrátil ge, a vtekli sem gá sám, abyh oznámil tobě.

17. Zile když y tento gestě mluvil, příssel gíz, a řekl: Čásl degsí rdečal tří haufy, a připadli na welblaudy, a vžali ge, raze ká y služebníky zmordovali mečem, a gá vtekli sem sám, abyh oznámil tobě.

18. Gestě mluvil tento, a hle gíz vysísel, a řekl: Když synové twogi a dcery gedli a pili vjno v domě bratra svého prvorozeneho,

19. W něhle vjez prudký, sthl se od kraginy paště, a zatáhl čtyřmi vhlí domu, kterýž padna zasul děti twé, y zemřeli, a vtekli sem gá sám, abyh oznámil tobě.

20. Tchdy vstal Job, a rozhýrhal rucha svá, a oholiv hlavu, padna na zemi, poklonil se,

21. A řekl: Kláhý sem vysísel z života marky své, a nahý zase navrátím se tam: Hospodin dal, Hospodin vžal: jak se Hospodinu líbilo, tak se stalo: bud gímeno Hospodinovo požehnáno.

22. Me všech těch věcích nezbrássil Job ty svými, ani co blázniwého proti Bohu mluvili.

* Wzneseněgssí nadvšecky lidí všichodní.

Kapitola II.

Satan ranil Joba nejistem nevhodním. 9. Žena až k zloříení Bohu poslala. 11. Prátele k němu přišli cestiti ho, a vidouce náramnau nemoc geho, za sedm dní k němu nemluvili.

I. Stalo

1. **S**talo se pak, když kteréhosi dne přišli synové Boží, a stáli před Hospodinem, (a) přišel také Satan mezi ně, a stál před obličejem geho,

2. Že řekl Hospodin k Satanovi: Odkud přicházíš? Běryžto odpovídaje, řekl: Obcházel sem zemi, a prošel sem gi.

3. Y řekl Hospodin k Satanovi: Zdalek jí spatřil služebníka mého Joba, že není gemu rovný na zemi, muž správný, a různý, a bogjic se Boha, a odstupující od zlého, a gesse zachovávající nevinnost? Ty pak pohnul jí minou proti němu, aby ho napadlo.

4. Gemužto odpovídaje Satan, řekl: Blíži za kůži, a všecky věci, které má člověk, dá za dusi svau:

5. Ale vztažni ruku svou, a dotkní se kosti geho, a těla, a tehdyž vyzíss, že v twář zlorčení bude tobě.

6. Řekl tedy Hospodin k Satanovi: Hle v tuce twé gest: ale však dussi geho zachoweg.

7. Wyssed tedy Satan od twáři Hospodinovoy, ranil Joba nežitem nejhorsím, od paty nohy až do vrchu hlawy geho:

8. Běryžto strčpinau hnus ostruhoval, sedě na hnogi.

9. Řekla pak gemu manželka geho: Gesse ty žůstáwáss v sprosnosti své: † dobrac̄e Bohu, a vnuči.

10. Kterýžto řekl k ní: Chápo gedna z blázniwých žen mluwila sy: geslizé dobré věci brali sme z ruky Boží, zlých pročbyhoin neprigjnali: We všech těch věcech nezbréssil Job ry svýni.

11. Tedy vlyssewisse tři předcélé Jobovi všecko zlé, kteréž se přihodilo genu, přišli gedenkaždý z míst svého, Kliffaz Chemanytský, a Baldad Subytský, a Soffat Klaamathyský. Kleb se byli smilusili, aby spolu přigdauce navštíjili geg, a potěsili.

12. A když pozdvihli zdaleka oči svých, nepoznali ho, a vykřikli plakali, a rozebrali roucha sysali prach * na hlawu svau k nebi.

13. A seděli s ním na zemi sedm dní, a sedm nocí, a žádný nemluvil gemu slova: nebo vzdeli bolest býtí náramnau.

+ To gest: zločec. Tak také výsle měl hebrejském, a podle něho v Latinském textu dobrac̄i mělo zločeciti se klade, podle způsobu východních, kteříž z větivosti k Bohu toho sloujéka vyslovici nechtěli. * Nad hlawy své vzhíru.

Kapitola III.

Job zločej dny narodení svého. 13. Vypisuje když toho časného života, kterých zprostření iau mrtví.

1. **N**o těch věcech otevřel Job vstu svá, a zlorčil dny svému,

2. A mluvil:

3. Klechť zahyne den, v němž sem se narodil, y noc v něž bylo řečeno: Počar gest člověk.

4. Ten den nechť gest obrácen v tmy, nechť ho nevyhledává Bůh z húty, a nechť není osvojen světlem.

5. Klechť geg zarmegi tmy, a stín smrti: nechť geg opanuje mrákota, a nechť gest obalen hořkostí.

6. Klechť rau minawý wilher nechť vládne, nechť není počítána ve dnech roku, ani nechť není počítána mezi měsícy.

7. Necht gest noc ta osamělá, ta gest, a obklíčil ho Bůh tě množimi:

8. Necht gi zločej, kteří zločej dni, kteří hotovi sau vzbudití Lewiathana:

9. Necht se zarmí hvězdy mítás potau gegi: necht očekává světla a newidí, ani východu povstáv wagjey záře gřejn.

10. Nebo nezávěla dvěři životu, kterýž nosyl mne, ani neodgala zlych věců od očí mých.

11. Proč sem neumřel v matce ženský: vyšed z života nchned sem zahynul?

12. Proč sem vzat na * kozlenou: proč kogen prsy?

13. Nebo nyni spě mlčelbych, a snem svým odpocívalbych:

14. S králi a radami země, kteříž vzděláwagi sobě pustiny:

15. Aneb s knížaty, kteříž vládnau zlatem, a naplnugj dosmy své stříbrem:

16. Aneb jako nedochudce strýče neobstálbych, neb kteřížto počasí bywssy nevíděli světla.

17. Tam bezbožní přestali od bavíc, a tam odpočinuli vnařený říau.

18. A někdy věžníowé spolu bez obtížnosti, neflysseli hlasu násylníka.

19. Všalý y veliký tam gsau, y služebník swobodný od pána svého.

20. Proč býdnemu děno gest světlo, a život tém, kteříž gsau v hofkosti dusse?

21. Kteříž očekáwagi smrti, a nepřichází, gako vykopáwagjich počlad.

22. A radují se náramně, když by naalezli hrob.

23. Všuži gehožto cesta strýc

ta gest, a obklíčil ho Bůh tě množimi:

24. Dřjwe než gjm, vzdyz chámi: a gako rozhodnje se woddy, tak těvánj mé:

25. Nebo bázen, kteříž sem se bál, příssa mi; a čeho sem se strachoval, přihodilo se.

26. Zdaliž sem se nevklazoval gako nerěda: zdaliž sem nemilel z zdaliž sem neodpočinul z A přísto na mne rozhněvání.

* Blj.

Rapitola IV.

Elifaz Joba z netrpělivosti křivé obvinuje. 7. Je nábojenství geho nemilelo běti vříjmé, vročádati všechny; dominiraje je, že Bůh na dobré a spravedlivé něco zlého nedopustí.

1. Odporvadage pak Elifaz Čheimanytský, řekl:

2. Počinemeli mluvití tobě, snad obtížné přigmess, ale počatau řec kdož bude moc zdržeti?

3. Ale včil sy mnohé, a rukau vstalyh poslínovat sy.

4. * Vykladých se potvrdovaly řeci tvé, a kolena tlesací se zmocňovaly sy:

5. Vlynj pak příssa na tebe rána, a zemden sy: dotkla se tebe, a zformancen sy.

6. Bde gest bázen tvá, syla tvá, trpělivost tvá, a dokonalest cest tvých?

7. Rozpomení se prosým tebe, kdy gest kdy newinný zahynul: a nebo kdy vříjmí zahlazení sau?

8. Ale raděgi vodél sem ty, kteříž činj neprawost, a rozsýwají bolesti, a žnau ge.

9. Že od dchnutí Božjho zbraní, a duchem hněvu geho zkažení sau;

10. Kdánj lwa, a hlas lwice,
a jobové mladých lwů zetříni sau.

11. Tygrys zahynul, protože
neměl laupče, a mladí lwové roz-
prýleni sau.

12. Be mně pak povědji gest
slovo skryté, a gáko kradnij přigas-
lo včho mé prameny řeptání gebo.

13. V hrůze vidění nočního,
když twardý sen připadává na lidi,

14. Strach držel mne, a třes-
seni, a všecky kosti mé předessoný
sau:

15. A když duch v mé přijos-
mnosti poniigel, vstali volasové
těla mého.

16. Stál geden, gebož obliče-
ge nepoznával sem, obraz před
ocima mýma, a hlas gáko pově-
stí tichého slyssel sem.

17. Zdali člověk přitownán
gsa k Bohu ospravedlněn bude,
aneb nad stvořitele svého čistěgssí
bude muž z-

18. Hle kteříž slavži gemu, ne-
gsau stáli, a na Angelijch svých
nalezl neprawost:

19. Čím více ti, kteříž bydlí
v domích hliněnných, kteřížto mas-
gi zemský základ, ztráveni budou
gáko od mole:

20. Od gjita až do večera
podkari budou: a že žádný neroz-
zumí, na věky zahynau.

21. Kteríž pak ostatní budou,
odgati budou z nich: zemtau, a ne
v maudrosti.

* vlastálých.

Rapitola V.

Elifaz řídí na svém stole cestá Jo-
ba; neprawosti. 17. Potom ho na-
vomilá, aby se k Bohu obrátil.

1. Zawolegž tedy, gestliže gest,
kdyby tobě odpověděl, a k
některému z svatých obráť se,

2. V pravdě blázna zabije
hněvivost, a malického morduge
závist.

3. Gá sem všdebláznna pes-
vného kočen, a hned zlotečil sem
kráse gebo.

4. Daleko budou synové gebo
od spasení, a zetříni budou v brás-
ně, a nebude, kdyby wytíhl.

5. Gebožto žeň hladovitý gisí
bude, a samého vchvatí oděnec, a
žžnitov pjeti budou bohatství gebo.

6. Ulic na zemi bez příjiny se
neděje, a země newzchází bolest.

7. Člověk rodí se k práci, a
prák k litánji.

8. Pro kteřížto věc gá pro-
sýti budu Hospodina, a Bohu předs-
ložjm řec sau:

9. Kterýž činí veliké věcy, a
nezpytadlné, a divné bez počtu:

10. Kterýž dává děsí na tvář
země, a svlažuje vodami vesse-
ctý věcy.

11. Kterýž řezy pokorné na vý-
sost, a truhliwé pozdívshuge zdraž-
vym:

12. Kterýž rozhyluge myslí-
ní zlostiných, aby nemohly vyko-
nati ruce gegich, což byly začaly:

13. Kterýž popadá maudré v
chynosti gegich, a rádu zlých rož-
hyly.

14. Přes den vbehnau ve tmy,
a gáko v noci tak makati budou
o poledni.

15. Kluzného pak vystobodí
od meče vst gegich, a z tuhy nás-
sylnjska chudého.

16. A bude nuznému naděje,
neprawost pak * staví vsta svádo.

17. Blahoslavený člověk, kte-
říž cestán bývá od Boha: cestás-
ní tedy Hosopdinowa nezamijeg:

18. Učbo en ranj, a hogj: tes
pc, a ruce geho vzdražj.

19. W lslí sanženjch wywoz-
bodj tebe: a w sedmém nedotkne
se tebe zlé.

20. W hladu wytrhne tebe z
sinti, a w bogi z ruky meče.

21. Od bice gazyka vkyt bus-
des, a nebudess se báti býdy, když
by přisla.

22. W zpisseni, a hladu sináz-
ti se budess, a zwijat zemstých ne-
budess se strachowati.

23. Ale o kameny kragin smlau-
wa twá, a zwijata zemstá potog-
ná budau tobě.

24. Il wéderti budess, že poz-
rog má stánek twýg, a narostěnu-
ge krasu swau nezhřejiss.

25. Budess také wéderti, že
mnohé bude sýmě twé, a rodina
twá gako bylina zemstá.

26. Wegdesh w hognosti do
hrobu, gako tonesena býwá hro-
mada pšenice w času swém.

27. Hle to gak sime vyhledali,
tak gest: což vlyssew, myslj roz-
gymeg.

* závěr.

Rapitola VI.

Job dokazuje, že vše cípi, nežli
svými hřichy zašlaužil. 15. Přitom na-
říká sobě, že přátelé, přijedou ho těší-
ti, gesce vše geg zarmucují.

I. Odpojídage pak Job, řekl:

2. O by zavěsení byli
hřichové mogi, gimiž sem hne-
wu zašlaužil; a býda, kterauž te-
pjm, na ráze.

3. Gako písek mořský režisiby
se tato ukázala: odkudž y slawa
má bolesti gsau plná.

4. Učbo střely hospodinovoy
w mně gsau, gegichžto rozhně-

wání wypilo ducha mého, a hrůz
hospodinovoy bogugj proti mně.

5. Zdalíž tvaráti bude dítoký
osel, když bude mjet trávu z aneb
bučeti bude wul, když před gesles-
mi plnými státi bude z

6. Aneb bndeli se mocy gjistines
stané, což není solj osoleno z aneb
můželi někdo okusytí, což okusené
přináší smrt z

7. Kterýž wěc přwé nechréla
dotknuti se dusse má, nyní pro
auzrost, počtmové mogi gsau.

8. Kdo dá, aby přisla prosba
má: a čhož očekáwám, aby dal
mi Bůh z

9. U kterýž počal, ten aby mne
setřel: rozwézal ruku swau, a pod-
čal mne z

10. U to bud mi potřesení, aby
trápě mne boleslí, neodpaustěl, aniž
odmlauwati budu řečem swatcho.

11. Kdebo gaká gest syla mě,
abych snesl z anebko který konec
můj, abych trpělivě činil z

12. Uniž syla má syla kamenů,
ani tělo mé mědenné gest.

13. Hle není mi pomoc v
mně, a také přátelé mogi odšau-
pili odeneine.

14. Kdo odgjmá od přitele swé-
ho milostdeníw, bázen hospodis-
nowu opaustí.

15. Bratrí mogi pominuli mne,
gako potok, kterýž průdce přebí-
há w audolich.

16. Kteríž se bogj * gijn, při-
padne na ně sníj.

17. Časem, kterýž budau roz-
prýleni, zahynau: a gakž se zahřez-
ge, rozplynau se z města svého.

18. Zmateny sau stezky kroků
gegich: choditi budau naprázdno,
a zahynau.

19. Patřee na stezky Thema,
na cesty Saba, a počkajte malíčko.

20. Zahábeni sáu, nebo sem
daušal: příssi také až ke mně, a
sídem přikryti sáu.

21. Když jste příssi: a nynj wiz-
dance ránu mian bogit se.

22. Zdali sem řekl: Přineste
mi, a z starku svého darujte mi z

23. Aneb: vysvobodte mne z
ruky nepřítele, a z ruky silných vys-
tihuete mne z

24. Váre mne, a gá budu mlz-
četi: a gestíže snad čeho sem ne-
wěděl, navrte inne.

25. Proč ste verhali řecem
prawdy, poněvádž z was nenj žá-
dný, kdo by mohl trestati mne z

26. K trestání takto řeči skláz-
dáte, a v wjir slova wynášte.

27. Na sytouka se obořujete, a
podvádati vyslugete přítele svého.

28. Alle wssak což ste začali,
vykonegte: ** přiložte vcho, a
víze, zdaliž klamám.

29. Odpovídajte, prosím, bez
swáru: a mluvce to, což správez-
dliwého gest, sude.

30. A nenaaleznete na gazyku
mém nepravosti: ani w všech
mých bláznowostw zjistí bude.

* padlýho mrazu. ** poslyšte.

Rapitola VII.

Tob natjéká nad swými a životu lid-
stva růžlostmi. 7. Prosí Boha, aby
ho z nich vysvobodil ráčil.

1. **B**ogowánj gest život člově-
ka na zemi, a gá dno-
vé nádenníka, dnowé gáho.

2. Gáho služebník žádá stjnu, a
gáho nádenník očekává konce dila
svého:

3. Tak y gá měl sem měsýce
prázdné, a nočy pracovité počítal
sem sobě.

4. Vsnuli, řeknu: kdy wstas-
nu: a opět očekávati budu veče-
ra, a naplněn budu bolestmi až
do smrti.

5. Obléčeno gest tělo mé hně-
sem, a poskvrnami prachu, kůže
má všwadla, a swastala se.

6. Dnowé mogi rychlegi pomíz-
nuli, nežli od rukávce plátno přez-
střízeno bývá, a zetáveni sáu bez-
zvossi naděge.

7. Rozpomíni se, že wjic gest
život můj, a nenavráti se oči
mé, aby všedělo dobré věcy.

8. Aniž hleděti bude na mne
zrak člověka: oči tvé na mne, a
neobslogim.

9. Gáho hyne oblak a pomíjí *
tak kdo zstaupí do * pekel, nevys-
staupí.

10. Aniž navráti se wjic do
domu svého, aniž pozná ho wjic
místo gáho.

11. Protož y gá neodpustjím
všum svým, mluvci budu w
saužení ducha svého: spolu roz-
mlauwati budu o hříchoch dusse
swé.

12. Zdali gsem gá moře, neb
veltyb, že by mne obklíčil žalá-
čem?

13. Djmli: potěší mne lůžko
mě, a polohčenj mjeti budu mluz-
wé o sebou na posteli swé:

14. Děsyti mne budes řeče-
ny, a řeče videnj hrůzav porazys.

15. Pro kteaužio wec zwołisz
la oběsenj dusse má, a smrt kosti mě.

16. Zaufal sem, nikoli gíž wjic
že živo nebudu: odpusť mi, nebo
nic negsau dnowé mogi.

17. Co gest člověk, že zwele-
bujes ho: aneb co přikládáš k
němu srdece swé?

18. Klawossicivuges geg na všvité, a náhle zkusuuges geg.

19. Dokudž neodpausíss mi, ani dopausíss mi, abyh polknul slinu swau?

20. Zbřessil sem, což včinim sobě o strážce lidí: Proč sy postas vil mne odporného sobě, a včiněn sem sam sobě růžky?

21. Proč neshlazuges hřichu mého, a proč neodgjmáss nepravosti mé z vše, nyni v prachu spáti budu: a budešli ráno mne hledati, neobstogji.

* Žrodu.

Kapitola VIII.

Baldad Subytský resce Joba gako bezbojněho člověka, kterého vlastal sám. 5. Napomínsá ho, aby se ze potájí k Bohu se obrátil.

I. Odporvadage pak Baldad Subytský, řekl:

2. Dokudž mluviti budeš takové věcy, a (budať gako)* duch mnohonásobný řeči vši tvých:

3. Idali Bůh podtoracý řaud a neb Wscemohaucý vyvratacý, což gest spravedliwého?

4. Gestliže také synové twogi zbræssili gemu, a nechal gich v ruce nepravosti gegich:

5. Ty však povestanelli na všvité k Bohu, a Wscemohaucý ho budešli prosyti:

6. Gestliže čistý a vpřím řeď budeš choditi, hned proceti k tobě, a pokogný na vratí přisbytek spravedlnosti twé:

7. Tak velice, že gestli prvněgssi twé věcy byly malé, a poslední twé věcy rozmnoženy budou přiliss.

8. Nebo wzepteg se řodu dáč

vního, a plně wypráweg se na památku otcù:

9. (Nebo wceregssi smie, a nezwime, že gako stijn dnowé nastí gsaú na zemi.)

10. A oni včiti budau tebe: mluviti budau tobě, a z ředce svého wynesau wýmluvnosti.

11. Idaliž se může zelenati tří bez voláhy: aneb růži rákosý bez wody:

12. Bdyi geste gest w kweiu, ani bývá etcháno tušau, předewisse mi bylinami vyschá:

13. Tak cestí wstech, kteří žijí pomímagí na Boha, a naděje postryče zahyne:

14. Nebudete se gemu libiti nezmyslnost geho, a gako pcamuči na naděje geho.

15. Zpolchne na dům swůj, a nebudete státi: podpírati bude geg, a nepovstane:

16. Swlažený zdá se být dříve než přichází slunce, a v východu geho kmen geho wygde.

17. Na hromadě stál kořeno: větvi geho zahustí se, a mezy kameny zdržovati se bude.

18. Gestliže (kdo) zachováti geg z miska geho, zapře ho **, a dí: Vleznam tebe.

19. Nebo ta gest weselost cestí geho, aby opět z země giné pusčilo se.

20. Bůh nezavrhne sprostněho, aniž podá ruky zlostným:

21. Dokudž nenaplní se smíchem vsta twá, a trowé twogi plésáním.

22. Kteříž nenávídj tebe, oblesčení budau hanbau; a stánek bezbožných neobstogji.

* Wjer. ** Misko.

Kapitola IX.

Job v spravedlnost v moc Bojí vctis
x. 17. 22. Dokazuje, že neto-
kli dobrobné, ale také newinné proti-
wstawnym narwstewowawá.

I. 1) odpowídage Job, řekl:

2. W prawdě wjm, že
tak gest, a že nebytā spravedliwo-
včiněn člověk přiznany Bohu.

3. Budeli chrti s ním se háda-
li, nebude mocy genu odpowědjeti
gednoho za tisyc.

4. Maudrý srdecem gest, a syl-
ny w mocy: Kdo se protiwil ges-
tu, a měl pokog?

5. Kterýž přenest hory, a ne-
wěděli ti, kterýž podvrátil w pr-
chlosti swe.

6. Kterýž pohybuje zemí z mís-
ta gegjho, a sloupové gegj tře-
sou se.

7. Kterýž přikazuge sluncy, a
newycházý: a hvězdy zavírá gas-
to pod pečetí:

8. Kterýž roztahuje nebesa
sám, a kráci na vlnách mořských.

9. Kterýž činí hvězdy (rečené)
wůz, a hvězdy kosa, a hvězdy ku-
řárka, a (hvězdn) vnitřní polední.

10. Kterýž činí veliké, a ne-
wystihedlné, a dívne wěcy, ke-
rýchžto není počtu.

11. Přigdeli ke mně, nevzřímě
ho: odegdeli, neprozumim.

12. Otáželi se w náhle, kdož
odpojí genu: aneb kdož týc
může: Proč tak činiss?

13. Bůh, gehožto hněwu odos-
lati žádný nemůže, a pod njmž
kloni se, kteříž nesou očesleč.

14. Jak veliký tedy gsem gá,
abych odpowěděl genu, a mluvil
slovoy swými s njm?

15. Kterýžto také buduli mít
něco spravedliwého, nebudu od-

powídati, ale swého sandce prosy-
ti budu.

16. A když wzýwagjeho mne
wyslyssi, newětjm, že vsllyssel hlas
můg.

17. Ulebo w wichru zetře mne,
a rozmnoži tány mé také bez pří-
činy.

18. Nedáwá odpocinutj ducha
mému, a naplníuge mne hořkostmi.

19. Hledáli se syla, neysylneg-
sijt gest: pakli spravedlnost saz-
du, žádný nesmí o mne swědecově
powědjeti.

20. Buduli chrti sebe ospraw-
dlňovati, vsta má odsandi mne:
buduli se ukazovati newinným,
nesslechetným mne býti dokáže.

21. Také buduli sprostný, ro-
ho samého nebude wěděti dusse
má, a bude se mi steyšati s že-
wotem mým.

22. Gedno gest, což sem mluz-
wil, w newinného, w bezbožného
on zahlaguge:

23. Ustřáli, nechť zabíge ges-
dnau, a nesměge se z muč newins-
ných.

24. Žemě dána gest w ruce
bezbožného, obliceg saudců geho
zaštrýwá. pakli ten není, kdo re-
dy gest:

25. Dnowé mogi ryhlegiss byli
nežli posel: vtekli a newiděli do-
brého.

26. Pominuli gako lodj gabika
nesaucy, gako otlice letjcy k u pos-
kemu.

27. Když ūcknu: Nikoli tak ne-
budu mluwiti, změnugj twáč swau,
a bolestj mučim se.

28. Bál sem se wssch skutku
swých, wěda že neodpauſsjs bře-
ſicymu.

29. Gestližek pak y tak bezbožný gsem, proč sem nadarmo pracoval?

30. Buduli vmyt gako wodami sněžnými, a budauli se leštnausti gako neycistegsji ruce mne:

31. Vysak w nečistorách omocíss mne, a w ohavnosti mne inští budau rauha má.

32. Klebo ani muži, kterýž posobný mně gest, odpovídali busdu: ani kterýby semnau w sandu žerowen möhl slyšen byti. †.

33. Ulenj kdo by oba nichl tressati, a položiti ruku svou na oba.

34. Klech odemne odemne prut swůg, a strach geho at mne nesstraší.

35. (Zehdáj) budu miluwi, a nebudu se báti ho: nebo aniž mos hu lekage se odpovídati.

† Ale Bohu.

Rapitola X.

Steyská se Jobovi žiwu býti. 18. Naposledy sobě žádá, aby se byl nikdy nenarodil.

1. Steyssé sobě dusse má o žiz wotem mým, wypusijm proti sobě téce svou, miluwi busdu w hořkosti dusse swé.

2. Dím Bohu: Neodsuzuj mne: oznám mi, proč mne tak sandiss.

3. Idali se tobě dobré ždá, gestliže vrstness mne, a potlačiss mne dílo rukou swýf, a rádě bezbožných pomůžess.

4. Idali mása oči telesné: aneb gako vidj člověk, y ty viděti busdes?

5. Idali gako dnowé člověka dnowé twogi, a léta twá gsa gako lidství časowé;

6. Abys wylédával nepravosti mé, a na hřejf můg se myz prával;

7. A wédél, že sem nic bezbožného nevčnil, poněwádž nenj žádneho, kdo by (mne) z ruky twé möhl wyléhauti.

8. Ruce twé včinily mne, a způsobili mne všechno wukol: a tak násblec zverhuges mne?

9. Kozpomen se, prosým, že gasko bláto včnil sy mne, a w prach zase obrátijs mne.

10. Idaliž ne gako mléko wydogil sy mne, a gako seyt sy mne neshustil?

11. Bůži a masem přiodil sy mne: kostmi a žilami spogil sy mne:

12. Žiwota a milostdenství vdečil sy mi, a navštíwenj twé osijehalo ducha mého.

13. Ačkoli ty wécy tagiss w srdci svém: vysak wjmi, že na vysecty wécy pamatuji.

14. Idřessilli sem, a na hodečnu odpustil sy mi: proč abych čist byl od nepravosti mé netrpiss?

15. A gestliže budu bezbožní, běda mně gest: a gestliže sprawedlivý, nepozdíván hlawy, nasezen gsa trápením a býdau.

16. A pro peychu guko lwicy chytiss mne, a navrátě se diwně mne trápi.

17. Obnovujess swédky swé proti mně, a rozmnožujess rozhněvání swé proti mně, a pokury bogugj wé mně.

18. Proč z žiwota wywedl sy mne? kterýž ó bych byl zahynul, aby oko mine newidělo.

19. Bylbych byl, gakobyh nebyl, z žiwota přenesen gsa do hrobu.

20. Idali Frálest dnu mých nestoná se brzce? Propust redy mne,

mec, abych poplašal malíčko boží
lesti mé.

21. Prvé než půgdu, a zase
k nenašrátím, do země tmavé,
a přikryté mračorau smrti:

22. Do země býdy a temnosti,
kde to sijn smrti, a žádný rád, ale
pečná hrůza přebývá.

Kapitola XI.

Soffar nespravedlivé obvinění
ba: řeči nepravých, v zářivých hřichů.
14. A napomíjá ho, aby milosti Boží
hledal.

1. **Odpovídaje pak Soffar**
člaamathyský, řekl:

2. Zdaliž kdo mnohé věcy mlu-
ví, nebude v slyšeti: aneb muž
mnohomluvný ospravedlněn bu-
de:

3. Tobě samému mlčeti budou
lidé: a když se giným naposmí-
ráš, od žádného nebudeš poha-
nen:

4. Kébo sy řekl: Čistá gest řeč
má, a čist sem před obličejem
tvým.

5. A o by Bůh mluvil s te-
bou, a otevřel tvy své tobě.

6. Kdyby vřázel tobě ragenství
maudrosti, a že mnohonásobný gest
zákon geho, a porozuměl bys, že
mnohem menší věcy trpíš od ně-
ho, nežli zaslaužila neprawost tvá.

7. Snad slípěge Boží posti-
hnesv, a * dokonale Wssemohaus-
čího naleznesh:

8. Vyšší gest než nebe, v co
včiníš: blubší nežli peklo, a od-
kud poznáš:

9. Delsí než země mýta geho,
a širší než moře.

10. Gestliže podvrátí všecky
věcy, neb v jedno sazí, kdo
zprotiš se gemu:

11. Kébo on zná lidstvu mat-
nost, a vida neprawost, zdali ne-
ssetří:

12. Muž marný v peychu wy-
zdwihuge se, a domijwá se, že gest
narozen swobodný gáko oslátko dí-
wochého ošla.

13. Ty pak vpeteníl sy sedce
swé, a wztáhl sy k němu ruce swé.

14. Gestliže neprawost, kteráž
gest v ruce twé, odemess od se-
be, a nezůstaneli v stánku twém
nesprawedlnost:

15. Tehdáž pozdwihnauti bu-
des moc v twáti swé bez poskrze-
ny, a budess stálý, a nebudess se
báti.

16. Kla býdu také zapomeness,
a gáko na vody, kteréž pominu-
ly, zpomjnati budess.

17. A gáko polednj blesk poz-
vstane tobě k večeru: a když se
domijwati budess, že sy zahynul,
vzegdesh gáko dennice.

18. A budess mjeti daufanj,
předlože sobě naděgi, a ** zakopán
gsa bezpečně spáti budess.

19. Odpocívat budess, a ne-
bude, kdyby tě předěsyl: a prospí
budou twáti twé velmi množ.

20. Oči pak bezbožnýž zhys-
nau, a vříkanj zahyne od nich, a
naděje gegich ohavnost dusse.
* u: k dokonalému poznání. ** po-
hřben.

Kapitola XII.

5. Job zamětá chlubné řeči Soffa-
rowy. 7. Pětim vysvětluge moc a
maudrost Boží, kterouž v zprawowá-
nji svého vklazuje.

1. **Odpovídaje pak Job, řekl:**

2. Tedy vy gste sami
lidé, a s vám všecky maudrost:

3. V gá mám sedce, gáko v vy,
V v 4 aniz

aniž gsem zpozdilegssj než wóy : nez
bo kdo tich wécy, kterež wóy znáte,
nezná?

4. Bdo posmiwán býwá od příz-
tele swého, gáko gá, wzíwari bus-
de Boha, a wyslyssit geg : nebo
wysinjwána býwá sprawedliwého
sprostnost.

5. Lampá porupená w inysles-
ni bohatých, připravcená k času
vloženému.

6. Hognost magj stanové lauz
pežníků, a smíle popanegj Boha,
gessto on dal wsscy wécy w ruz-
ce gegich.

7. Totížto preg se horad, a
navčí tebe ; a practwa nebeslého,
a oznámj robě.

8. Ulluw zemi, a odpowj to-
bě : a wyprawowati budau tyby
mořské.

9. Bdož newj, že wsscy tyto
wécy ruka hospodinowa včinila z

10. W gchožto tuce dusse wsses-
liké žiwé wécy, a duch wsselikého
tela člowěka.

11. Zdaliž vho sluw nerozez-
znáwá, a dásně gedicjho, chuti z

12. W starých gest maudrost,
a w mnohem času opattnost.

13. V něho gest maudrost y
syla, on má rádu y rozumnost.

14. Zkazýli té, nenj žádný, kdož
by wzdělal : začereli člowěka, nenj
žádný, kdož otevřel.

15. Zdržli wody, wsscy wé-
cy wysussený budau : a wypustili
ge, podwtatí zemí.

16. V něho gest syla y maus-
drost : on zná y oklamáwagicjho,
y toho, kteryž oklamán býwá.

17. Přiwodj rádce k blázniwéz-
mu Poncy, a saudce k podlwensi.

18. Dás králů rozwazuge, a přez-
paslige provazem ledwí gegich.

19. Wede knéze bez slawy, a
mocné podwtacuge :

20. Zménuge rty prawdomlu-
wnýf, a včenj statýf odgimage.

21. Wylewá potupu na knjs-
žata, tich, kteríž potlačeni byli,
pozdiwihuge.

22. Kterýž zgewuge tagne wé-
cy z temnosti, a wywodj na swi-
elo stijn smrti.

23. Kterýž rozmnožuge náro-
dy, y hubi ge, a podwtácené w ces-
lost na wacuge.

24. Kterýž zménuge srdece knjs-
žat lidu země, a zklaniáwá ge, aby
nadarmo chodili, kde nenj cesty :

25. Ullakati budau gáko we-
timach, a ne w swětle, a včinj, aby
oni blaudili gáko opilj.

Rapitola XIII.

Job cresce přátely, je neměle zařá-
magice Boží pře, gemu vblízovali.
14. Úastává sebe, že nenj zařále myslí.

1. He wsscy tyto wécy wsdělo
oko mé, a slyšelo vho mé,
a wyrozuměl sem gedněkazde wécy.

2. Podlé vniění wassho, y gá
znám : aniž gsem zpozdilegssj než
li wóy.

3. Ale wssak k Wssemohaucj-
mu mluwiti budu, a hádati se s
Bohem žádám :

4. Prvé wás okáže skladatce
lži, a critelc přewrácených včenj.

5. A ó byste mlécli, abyste se
zdali býti maudři.

6. Slyšte tedy trestání mé, a
saudu tří mých pozorügtc.

7. Zdali Bůh potřebuge wassj
lži, abyste za něho mluwili lžti z

8. Zdali twář geho přigjmáte,
a * o Bohu sauditi se vyslugete z

9. Aneb budeli se líbiti gemu,
gehož tagno nic nemůž býti z aneb
budeli

budeli očka nán gačo člowěk was
šumi lštnui?

10. On wás trestati bude, nez
bo w skryté twáře geho přigmáte.

11. Hned gačz se pohni, zkou-
mautj wás, a strach geho připadne
na wás.

12. Památku wasse připodob-
něna bude popeln, a obráti se w
bláto slige wasse.

13. Domlčte maličko, ať mlu-
wjm, cožkoli mi wnuknec mysl.

14. Proč erhám maso swé zus-
by swými, a dussi swau nosým w
rukau swých †?

15. Byť mne také zabil, w ně-
ho daufati budu: ale wossak cestý
swé před obličejem geho trestati
budu.

16. A on bude spasitel můj:
nebo nepřigde před obličeji geho
žádný pochytec.

17. Poslouchegte řeči mé, a po-
hádky mé přigmáte vssima swýma.

18. Buduli sauzen, wjin, že
spravedliw malezen budu.

19. Bdo gest, gessoby se sau-
dil semnan z Nechě přigde: proč
mlíce ztráwen býwám?

20. Twau toliko wčej nečin
mi, a tchdáž od twáři twé nebus-
du se skryvati:

21. Ruku swau daleko včin
odemne, a strach twůj ač mne
nestrassi.

22. Žavoleg mne, a gá odpo-
widati budu tobě: a nebo gisse
mluviti budu, a ty odpovíddeg ml.

23. Chaf weliké márn neprawoz-
stí, a hřichy, neslechetnosti mé a
prowinění včas ml.

24. Proč twář swau skrywáse,
a máss mne za nepřitele swého?

25. Proti listu, kterýž od wěz-

tu zachwácen býwá, včazuges
moc swau, a stéblu sušemu pro-
tiwjs se.

26. Kdebo zapisuges proti mně
horčosti, a zkazyti mne čcese hřiz
chy mladosti mé.

27. Dal sy do pauč nohu man,
a sserčil sy wšech stezék mych, a
slepégu noh mych powažowal sy.

28. Kterýž gačo shnilina ztrá-
wen býti márn, a gačo raucho,
kteréž snědeno býwá od mole.

* Místo Boha. † To gest: Pročbych
erhati měl masso swé zuby swými, a
zaunylně sebe w nebezpečenství smr-
ci vydávat.

Kapitola XIV.

Job wypisuje krátkost a bidu lidské:
ho života, a o z mewých všeknj pro-
tefuge.

1. Člowěk narozený z ženy, krás-
ky žiw gsa čas, naplněn
bývá mnohymi bjdami.

2. Kterýž gačo kwět wychází,
a setřin býwá, a vrjká gačo stjn,
a nikdy w témitz stavu nežistáwa.

3. A za hodné máss na rafos-
wého otvratí oči swé, a přiwesti
geg s sebou k saudu:

4. Bdo může včiniti čisího z
nečisího sejene počatého: zdaliž
ne ty, kterýž sam gsy?

5. Krátcy gsa dnowé člowě-
ka, počet měsyců geho v tebe gest:
vstanowil sy cyle geho, kterýž nes-
budau mocy překročení býti.

6. Odstup maličko od něho, aby
odpočinul, dokud žádaucý nepřiz
gde, gačo nágeninika den geho.

7. Dcwo má naděgi: budeli
podtato, zase se zelená, a ratolesti
geho puč sc.

8. Zstaráli se w zemi křen ges-
ho, a w prachu vmteli pen geho.

9. * K vůni wody zpupenj se a pnutí ratolesti, gako když neprerwé říspeno gest.

10. Člowěk pak když umře, a bude obnažen a ztrácen, kde, prosím, gelež:

11. Gako kdyby odessly wedy g mře, a řeka sauc wyprázdnená wyschlaby:

12. Tak člowěk když usne, nesvítane; dokudž nebude setčno nebe, neprocítí, ani powstane ze sna svého.

13. Bdož mi to dá, abys w w hrobě obránil mne, a sfryl mne, dokudž nepoimine prchlivost twá, a vložil mi čas, w němžbys rozpomenul se na mne:

14. Mnissli, že mrtvý člowěk zase živ bude: po vtecky dny, w nichžto nynj boguji, očekávámi, dokarad neprigde změnění mé.

15. Zavoláš mne, a já odpovídám budu tobě: dílu rukau svých podáss pravice.

16. Ty syce kroky mé sečel sy, ale odpušti hřichům mým.

17. Zapáčetil sy gako w pytlík hřichy mé, ale vzdrazil sy neprawost manu.

18. Hora padagie schází, a kámen přenesen býwá z místa svého.

19. Kameny vyblubují wody, a od povodné pomalu země změněna býwá: y člowěka tedy posdobične zkažíss.

20. Posylil sy ho malíčko, aby na věky přessel: změněss twář gego, a wypustíss geg.

21. Budto že vrozenj budau hnoré geho, neb nevrozenj, neporozumíš.

22. Ale vossať télo geho dokud živ bude, bolest místi bude a dus-

se geho nad njm samým kwojiti bude.

* Takž počige vláhy.

Kapitola XV.

Elifaz kreise Joda, gakoby byl pyšný a nevpělivý, a rauhal se Bohu. 20. Potom wypisuje bezbožných lidí zlost a potku.

I. Odpojage pak Elifaz Chemianytský, řekl:

2. Zdali maudý odpojdati bude gako v vjet mluvě, a naplnj horkosti žaludek swág:

3. Crescess slowy toho, kterýž nenj roven tobě, a mluwíss, co tobě nenj vžitečné.

4. Gak mnoho na tobě gest, wyprázdnil sy bázeni, a odgal sy prosby před Bohem.

5. Nebo včila neprawost twá vsta twá, a následugess gazyka rauhagjicých se.

6. Odšaudj tebe vsta twá, a nezá: a rtové twogi odpojdati budau tobě.

7. Zdaliž prwnj člowěk ty násrozen sy, a před pahtbky způsoben:

8. Zdaliž radu Boží myssel sy, a nižší než ty bude maudost geho:

9. Co znáss, čeho bychom neznaли: čemu rozumíss, čeho bychom nezvěděli:

10. Y statj y dávnj gsaū mezi námi, mnohem starší nežli otcové twogi.

11. Zdaliž weliká wěc gest, aby tě potěsil Bůh: ale slowa twá zlá toho zbraňou.

12. Co tebe pozdwihuge řídce twé, a gako weliké wěcy myslí, zděšené máss očí:

13. Co se nadýmá proti Bohu duch twág, abys pronássel z všech twých rafowé řeči:

14. Co gest člowěk, aby byl neposlušný, a aby se spravedliwým ukázal natozený z ženy:

15. Hle mezi swatými geho žádny (není) nepronášedlný, a nesběsa negsau čistá před obličejem geho.

16. Čím více ohavný a nezjitečný člowěk, třetýž píše nepravost gáko wodu?

17. Ukáži tobě, poslyss mne: což sem viděl, wyprawowati budu tobě.

18. Klaudčí wyznávají, a neslygi otců svých.

19. Gimžto samým dána gest země, a nepřessel cizý srdce ně.

20. Po wsecky dny své bezbožný peychá, a počet let negistý gest tyranství geho.

21. Žwuk hruzy wždycky wříší geho: a když pokog gest, on wždy podezření má o aukladec.

22. Ulewěři, že se narátatí může z temnosti k světlu, očekávaje ze wsech stran (na sebe) meče.

23. Když se pochné k hledání chleba, zna, že připraven gest w ruce geho den temnosti.

24. Děsiti geg bude saužensj, a eufóř obklíčí geg, gáko krále, genž se připravuje k bogi.

25. Ulebo wztáhl proti Bohu ruku svou, a proti Wsemohausýmu zmocnil se.

26. Bežel proti němu s wyzdviženým hrđlem, a tučnau sijsgj ohradil se.

27. Zastřela twář geho slustost, a z boční geho sádlo wisy.

28. Bydlil w městech zpustlých, a w domích opusťtených, třetýž w hromady sám obrácení.

29. Ulebude obohacen, aniž trwati bude statek geho, aniž wpustí do země kořen swůj.

30. Neodstaupí z temnosti: ratolesť geho wysuší plamen, a odgat budec duchem vst svých.

31. Ulebude věčni nadarmo bludem oflamán gsa, že nějakou mzdau má wyláupen býti.

32. Prvé než dnowé geho wyplněni budou, zahyne: a ruce geho vřchnau.

33. Porážen bude gáko vinnice při prvním kweřu hrozen geho, a gáko oljwa smjagicy kweř swůj.

34. Ulebo shromážděni pokryje neplodné, a ohň schlej stany těch, kterýž dary rádi berou.

35. Počal bolest, a porodil nepravost, a břicho geho připravuje lsti.

Kapitola XVI.

Job odpovídá přáteleům, že nerozumě mluvil o geho nescíteli. 8. Wysprawuje své těkosti, které gákkoli newinný muši snášícei.

I. Odpovídaje pak Job, řekl:

2. Slychal semi často, křát takové wěcy. Čestitél též cí wyspěkni gste?

3. Zdalek budou mjeti konec slova powěrná t aneb něco občižněho gest tobě, gestliže mluvíš?

4. Ulohl semi y gá podobné wěcy wassim mluvíti: a ó by byla dusse wassie na mjslé dusse mé:

5. Čestitél y gá wés řečni, a heymalbych blačau svou nad námi.

6. Posylnovalbych wás vsty svým, a heymalbych rty svým gáko odpaštěte wám.

7. Ale co včinjm: buduli mluvíti, neodpočine bolest má: a buduli

buduli mlčet, neodstaupj odes mne.

8. Ulynj pak potlačila mne bolest má, a w nic obrácení sau wffisčni audowé mogi.

9. Wrásty mne swědecwoj dás wagi proti mně, a wžbužuge se křiwohlavný proti twáti mé odpráge mně.

10. Sebral přehlivosť swau na mne, a hroze mi, zasskrípel proti mně zuby swými: nepřítel můg hroznýma očima na mne pohleděl.

11. Otevřeli na mne vsta swá, a wyciąagice bili čelisti mňou, nasycení sau mukami mými.

12. Zavřel mne Bůh v nepravdho, a rukám bezbožných wždal mne.

13. Gá ten někdy bohatý rychle setřín sem: vgal si jsi man, złámal mne, a postawil mne sobě jako * na znamení.

14. Obkljčil mne kopími swými, spolu tanil ledvī má, neodpuštěl, a wylil na zemi střeva má.

15. Zsekal mne tanau na ráznu, obotíl se na mne jako obr.

16. Pytel ossil sem na kůži swau, a přikryl sem popolem tělo swé.

17. Twáť má opuchla od pláze, a vicka oči mych zamračila se.

18. Tyto wécy črpěl sem bez nepravosti ruky swé, když sem měl čisté k Bohu prosby.

19. Žemě nepříkryweg krwe mé, ani nalezeg w tobě místo k tagens se křík můg.

20. Nebo hle w nebi swědek můg, a spolušwědomý můg na wýsostech.

21. ** Uluwný přátele mogi: k Bohu *** kape oko mé.

22. A ó by tak sauzen byl muž s Bohem, gako sauzen býwá syn člověka s towarzyszem swým.

23. Nebo hle frátká léta posmígej, a po stezce, po které se zase nenavrátjm, chodjm.

* Za cíl. ** žwawi, blekornj.
** Slzý.

Kapitola XVII.

Job z velikosti bolesti saudi, že mu geho smrti nastává, a potrestaw přátele, že koliko na svére odpлатy hledali, sám budaucjho odpočinutí očekává.

1. **D**uch můg ztenčen bude, dnoz wé mogi vfráčení budou, a sám hrob mi pozůstává.

2. Klezheressil sem, a w hořkostech přebywá oko mé.

3. Wyswobod mne Hospodine, a postaw inne podlé sebe, a čížkosi li ruka necht bogunge proti mně.

4. Srdce gegidž daleko sy včisnil od kázně, protož nebudau pozvýseni.

5. Lauež slibuge towarzysum, a oči synů geho zbynau.

6. Postawil mne gako přijstoží obecného lidu, a překlad gsem před nimi.

7. Zamračilo se od rozhněvání oko mé, a audowé mogi gako w nic obrácení sam.

8. Vzášnau se nad tím spravedliwý, a nevinný proti pokryty wžbužen bude.

9. A držeti bude spravedliwy cestu swau, a čistým rukám přidá sýly.

10. Protož wfficni wy obrážej se, a podte, a nenaleznu mezi wáni žádného maudrého.

11. Dnowé mogi pominuli, mysljenj má rozprýlená sau, trápjcs srdce mé.

12. Kdo obrátili v den, a zase po tmách naděgi se světla.

13. Střejmli, hrob dům můg gest, a ve tmách vstal seni ložce své.

14. Shnilině řekl sem: Otec můg gsy; matka má, a sestra má, ičtoum.

15. Kde tedy gest nynj očekávání mé, a trpělivosti mé kdo řekl?

16. Do nejhlučšího hrobu ztoupiť všecky mé věcy: mníšli, že aspoň tam bude mi odpočinutí?

Rapitola XVIII.

Baldad Joba říj, že se chlubí, a gest nevpěti. Amluvě o cestánji od Boha bezbožných, namíta, že v ona vodebně cestán, bezbožný býti musí.

I. Odporvídage pak Baldad Suseký, řekl:

2. * Až do kterého konce slova chlubná mluviti budete? vyrozuměte pravé, a tak mluvome.

3. Proč sme počteni za horava, a osfliwí sine byli před vánii?

4. Kterýž hubjsi dussi swau v prchlosti své, zdaliž pro tebe opuštěna bude země: a přeneseny budou stály z města svého.

5. Zdaliž světlo bezbožného vhasené nebude, ani blyštěti se bude plamen ohně geho?

6. Světlo zatmí se v stánku geho, a svijce, kteráž nad ním gest, vhasena bude.

7. Osauženj budou krokové sýly geho, a potazý geg rada geho.

8. Kdo vpuštil do sýti nohy své, a v dítčích gegich chodí.

9. Dřzana bude pata geho osýdlem, a rozpálj se proti němu žízení.

10. Skryta gest v zemi směčka geho, a léčka geho na stezce.

11. Odporvídade stassie budau geg hrůzy, a zapletau nohy geho.

12. Stenčena bud hladem sýla geho, a lačnost at wegde v žebra geho.

13. Když říjte krásu kůže geho, nechť ztráví ramena geho přeworozená smrt.

14. Vytrženo bud z stánku geho daufání geho, a slapeg po něm, gako král, zahynutí.

15. At bydlí v stánku geho rozwarysi toho, kterýž není; sypána bud v stánku geho sýra.

16. Od zpodku kočenové geho at všechnau, svrchnu pak potřesna bud žen geho.

17. Památku geho nechť zahyne z země, a nebud slaveno gměsno geho na vlichý.

18. Vyžene geg z světla do temy, a z světa přenesec geg.

19. Vlebude sýmě geho ani rod v lidu geho, ani který ostarkové v kraginách geho.

20. V den geho vjásnau se nez posledněgssi, a prvnj napadne hrůza.

21. Tito tedy gsa stánkové nespředliwého, a toto místo roho, kdož nezná Boha.

* Dokud.

Rapitola XIX.

Job dí, že ne pro hřich, ale pro giné flusné příjiny od Boha narován gest. 25. Těsí se naděgi budau čybo z mrežích restánj.

I. Odporvídage pak Job, řekl:

2. Dokudž trápíte dussi manu, a potíráte mne řečmi?

3. Vše desetkrát zahabugete mne, a neslydje se potlačujice mne.

4. Gisté neznalli sem, semnau bude nemělost má.

5. Ale wy proti mně pozdravíz
hogete se, a trestáre mne pohanez
nimi mými.

6. Ašpoň nyní srozuměgte, že
Bůh saudem nejméným trápil
mne, & bici svým mne obklíčil.

7. Kdy volati budu násylj trpě,
a žádný nevstydí: křičeti budu, a
neni, kdyby saudil.

8. Stezku mne okolo opletl, a
projet nemohu, a na cestě mé tmy
položil.

9. Oblaupil mne z slávy mé,
a zmlhal formu z hlawy mé.

10. Zkazyl mne ze všech stran,
a hynu, a gáko vyvrácenému
stromu odgal naděgi mne.

11. Rozhněvala se proti mně
prchliost geho, a tak mne měl
gáko nepřítel svého.

12. Spolu příšli lotci geho, a
včinili sobě cesty strze mne, a obles-
hli můkol stánk můj.

13. Bratři mé rozdálil odemine,
a zněmji mogi gáko cyzj odsta-
pili odemne.

14. Opustili mne přívuzní mo-
gi: a kteříž mne znali, zapomnuli
na mne.

15. Podruhotové domu mého, a
děvky mé, gáko cyzjho neli mne,
a gáko cyzozemec byl sem před oči-
ma gegich.

16. Služebná svého volal
sem, a neodpověděl, vstup vlastni-
mí prosýval sem ho.

17. Dýchání mého hrozila se
manželka má, a prosyl sem synu
života mého.

18. Blázeni také pohrdali mne,
a když sem od nich odstaupil, vrt-
hali mi.

19. V ohavnosti mne měli
něfdegí rádcové mogi: a kteříž

ho sem nevysce miloval, v oslí-
nosti měl mne.

20. Když mé, když ztráteno
gest massa, přilnula kost mía, a
zanechání sáu takého růzové okolo
zubu mých.

21. Slitujte se nademnau, sli-
tujte se nademnau, ašpoň wy pře-
telé mogi, nebo ruka Hospodino-
wa dotkla se mne.

22. Proč nni se protiwje gáko
Bůh, a massem mým sytje se?

23. Kdo mi dá, aby popsaný
byly řeči mé? kdo mi dá, aby wes-
paný byly v knihu.

24. Kaffigj železnau, a na ples-
chu olotčenném, aneb dlátem wy-
ryty byly na sťetenu.

25. Nebo vjin, že Výkupitel
můj žije gest, a v neyposledněgí
den z zemi vstanu:

26. A zase oblečen budu když
strau, a v těle svém vzřím Bo-
ha svého.

27. Kterehož vzřim gá sám, a
oči mé spartj, a ne giny: složes-
na gest rato naděje má v lunu
mém.

28. Proč tedy nyní pravíte:
Protivinc se geniu, a kočen slo-
va nalezněme proti němu?

29. Vržegte tedy od tváři me-
če, nebo mstitel nepravosti měc
gest: a vězec, že gest saud.

Rapitola XX.

Z toho je bezbožní od Boha trestá-
ni bývají, Soffar nestravědliwě do-
věsti rísluge, že Job musí bezbožným
být.

1. Odporýdage pak Soffat
klaamathytš, řekl:

2. Protož myslensí má rozlič-
né přicházejí po sobě, a mysl v cos-
zličné věcy vyrchá se.

3. Včenj, gímž mne třesces, nebude: wedlé množství nálezů svých tak y trpěti bude.

odporuďati bude mi.

4. To vjin od počátku, gakž postaven gest člověk na zemi,

5. že chwála bezbožných krásná gest, a radoš pokrytce gako okamžení.

6. Vstoupjli až k nebi peryha geho, a hlawá geho dokleci se oblaků:

7. Gako hnág na konc y zetají se: a kteří geg byli viděli, řeckau: Bde gest?

8. Gako sen pomígejícý nebusde nalezen, pominie gako vidění noční.

9. Oko, kteréž geg bylo vidělo, nevzít, aniž vjce partiti bude naň místo geho.

10. Synové geho potřeni budou naučí, a ruce geho navráti jemu bolest geho.

11. Rostí geho naplněny budou hřichy mladosti geho, a s ním v prachu spáti budou.

12. Kleslo poněvadž sladké bylo v všech geho zlé, schowá ge pod gazykem svým.

13. Odpuští jemu, a neopustí ho, a krytí bude v hrdle svém.

14. Chléb geho v bráse geho obráti se v žluč hadu neylitégssích vnitř.

15. Zboží kteréhož nahltal, vyzváti, a z bricha geho vytáhne ge Bůh.

16. Hlavu hadu neylitégssich osáti bude, a zabije geg gazyk gesítect.

17. (Ať nevzří potůčků řeky, pravidl medu a města).

18. Trpěti bude za všecky věcy, kteréž činil, a všeck žířevien

19. Poněvadž * přelámávage obnažoval chlídé: dům mocy odsígal, a nevyšťawél ho.

20. Aniž nasyceno gest břichó geho: a když mjeti bude, čchož byl žádal, vládnouti nebude mocy.

21. Uspozůstalo z pořítmu geho, a protož nic nezůstane z dobrých věcí geho.

22. Když nasycen bude, saužen bude, rozpálí se, a vyseliká bolest připadne na něho.

23. O by naplněno bylo břichó geho, aby vypustil na něho hněv prchlivosti své, a dřítil na něho bog svůj!

24. Utiskati bude před zbrojí železnau, a vpadne na lučisté měsíčné.

25. Vyražen gsa (meč) a vychází zeze z posváty své a blyštaje se v horfossi geho: půgda u a přígdau na něho hrozní.

26. Všecky tmy skryty saučí skryssijí geho: zjří geg oheň, kterýž nebyvalé podpálen, trápen bude zancíán gsa v stánku svém.

27. Odfrýgj nebesa nepravost geho, a země potestane proti němu.

28. Zgewen bude kmen domu geho, stržen bude v den prchlivosti Boží.

29. Tak gest částka člověka bezbožnýho od Boha, a dědičtw slov geho od Hospodina.

* vřeštaje.

Kapitola XXI.

Job vklazuje proti Soffarovi, že ani dobré bylo voběhnosti, ani býv a káraní Boží, bezbožnosti znamením gusím negau.

1. Odpo-

1. Odporuďage pak Job, řekl:
2. Slyšíš, prosým, řeči
mě, a činíte pokání.
  3. Postřpte mne, a gá budu
mluviti, a potem, budeli se zdáž
ti, mým slovům směgce se.
  4. Zdaliž proti člověku hádání
mě gest, abyž slussné neměl se
zmazatit?
  5. Pilně poslouchegre mne, a vžáž
sněte se, a položte prst na vlasta svá:
  6. Jí gá, když se rozpomenu,
strachují se, a třese tělem mým
třesenj.
  7. Proč tedy bezbožní živí sau,
pozdvižení sau, a pessylněni bohat
stwjm:
  8. Sýmě gegich zůstává před
nimi, přibusňch zášlap a vnučků
před obličejení gegich.
  9. Domové gegich bezpečnij
gsau a pokognij, a nenj metly Boz
žj nad nimi.
  10. Kréwa gegich počala, a
nezmetala: galowice porodila, a
nenj zbarvena plodu svého.
  11. Vycházegi jako stáda maž
licých gegich, a nemluvnětka ges
gich postafugij hragjce.
  12. Trži buben, a harfu, a raz
dugj se k zvuku warhanů.
  13. Vedaú w dobrých wěcích
dny swé, a w okamženj do pekel
zstupují.
  14. Kteríž řekli Bohu: Od
stup od nás, a vinenj cest twých
nechcerme.
  15. Kdo gest wossemohaučí,
abychom slaužili gemu: a co nám
prospěge, budemeli se modlití ges
mu:
  16. Ale wssak že negsau w rus
ce gegich dobré wěcy gegich, ras
da bezbožných daleko bud odemne.
  17. Bolestér svoje bezbezňch
vhassená bude, a přigde na ně
potoden, a bolesti děliti bude př
chliwoſti swé?
  18. Budau gako pléwy před
twáří wětru, a gako peyč, kterýž
víchez rozpyleuge.
  19. Bůh zachová synům geho
bolest otcovou; a když odplatí,
tchdy wěděti bude.
  20. Widěti budau oči geho za
bitj swé, a z prchliwoſti Wſsemos
haučho pjeti bude.
  21. Kčbo co k němu přináleží
z domu geho po něm: a budeli
počet měsíců geho * napoly roz
delen:
  22. Zdali Boha včítí někdo bz
de vmeni, kterýž wysoké saudiž:
  23. Tento vnitrá sylný a zdrav
wý, bohatý a šťastný:
  24. Střewa geho plná gsau tu
ku, a možem kosti geho swaženy
býragi.
  25. Giny pak vnitrá w hočko
stí duisse bezewsseho zboží:
  26. A wssak spolu w prachu
spáti budau, a čerwové přikry
gjí ge.
  27. Gisté znám myſlenj wasse,
a nezpovědi proti mně nopravé.
  28. Kčbo pravíte: Bde gest
dum knížete: a kde stánkové bez
božných:
  29. Otážte se kohokoli z pocest
ných, a témto rýmž wěcem že on
rozumí, poznáte.
  30. Kčbo ke dni zahynutí zas
chowan býwá zlý, a ke dni prchli
woſti weden bude.
  31. Kdo trestati bude před njm
cestu geho: a které wěcy včinil,
kdo odplati gemu:
  32. On k hrobům weden bude,
a w obtoz

a w shromážděný mrtvých být
bude.

33. Sladký byl píšťku potoka
pečelného, a za sebau vosselikého
člověka potáhne, a před sebau ne-
scíslné.

34. Kterakž tedy řešíte mne na-
darmo, poněvadž dokázáno jest,
že odpověď wasse odporuge pras-
vadě?

* O polovicy vmenšen.

Kapitola XXII.

Eliasz řeřeče Joba, že je sňau do:
koností chlubil. Zatím nespravednos-
tě nás dorodil. 21. Slibuje mu všecko
dobré od Boha, budeli činiti pokání.

1. **Odpovídaje pak Eliasz Bohu:**
manyský, řekl:

2. Zdalež Bohu může přiro-
vnán být člověk, také když byl
dokonalého vřeněj?

3. Co prospívá Bohu, budessli
spravedlivý? aneb co genu při-
nášsí, budeli neposkrivený ži-
ivot svůj?

4. Zdalež boge se trestati bude
rebe, a přigde s tebou na saud.

5. A ne pro zlost svau velmi
mnohau, a nescíslné nepravosti
své?

6. Klebo vzal sy základ bratří
svých bez přejciny, a nahé laupil
sy z oděvů.

7. Wody vstalému nedal sy, a
lačnému odgímal sy chléb.

8. W sytle ramene svého voládl
sy zemj, a bylo neymocněsí ob-
držíval sy gi.

9. Wdowy propausiel sy prás-
zdné, a ramena syrotků setřel sy.

10. Protož obklíčen sy osýdly,
a formauj rebe strach náhlý.

11. A domníval sy se, že te-
mností nevzrítis, a prudkostí wod
smodzvodených je nebudess vris-
titen?

12. Zdalež nemysliss, že Bůh
vyšší gesti nežli nebe, a nad vše-
hwézd vyzdvihuge se?

13. A praviss: Y co zná Bůh?
a gako řeze mrákoru saud.

14. Oblakové řezy řeze geho,
aniž násich věcy řeří, a okolo
stežegů nebeských prochází ře.

15. Zdalež řezy wěku oříhaz-
ti žádáss, po kteřž řeplali muži
nepravoj?

16. Vteřž vyplnění řan před
časem svým, a řeka podvratila
základ gegich.

17. Vteřžto říkávali Bohu:
Odstup od nás: a gakoby nic ne-
mohl včiniti Wsemohauč, domnjs-
wali se o ném:

18. Gesso on byl naplnil do-
my gegich dobrými věcmi: gichž-
to saud daleko bud odemne.

19. Vzřj spravedliwj, a wese-
listi se budau, a newinný posníjta-
ti se bude gim.

20. Zdalež nenj podčato po:
zdwihowaný gegich, a ostatky ge-
gich sežral oheň?

21. Powol tedy genu, a měg
počog, a řeže ty věcy budess mě-
ti vžitky neylepsí.

22. Přigmi z vst geho zákon,
a wlož řeci geho w řeđce své.

23. Gestliže ře nařádiss k
Wsemohaučmu, wzdělán budess,
a wzdáliss nepravost od stánku
svého.

24. Dá místo země řeřemen, a
místo řeřemene potoky zlaté.

25. A bude Wsemohauč pro-
ti nepřetlum věym, a řežbro
shromáždino bude tobě.

26. Tehdáž w Wsemohaučm
rozkošmi oplyhati budess, a poz-
zdwihness k Bohu twáci své.

27. Prosíti budess ho, a myslíš tebe, a sliby své plniti budess.

28. Vložíss wěc, a přigde rozbě, a na cestách twých stávjet se bude swětlo.

29. Klebo kdo snížen bude, bude w slávě: a kdo skloní oči, ten spasen bude.

30. Spasen bude newinný, spasen pak bude w čistotě rukau swých.

Kapitola XXIII.

Job odwołavage se na saud Boží, dokazuje toho, že není trestán pro své hřichy, a že dobré smysly o opatrnosti Boha nevystížedlného.

1. **Odpovídage pak Job, řekl:**

2. Vlynj také w hořkosti gest řeč má, a ruka rány mé obřízena gest nad lkáním mým.

3. Kdo mi dá, abyh poznal, a nalezl geg, a příssel až k rtunu geho?

4. Postavojm před ním saud, a vsta swá naplnim trestánimi.

5. Ubydli wěděl slowa, kteráž by mi odpovídaly, a rozuměl, aby mi litoval mi.

6. Klechci, aby mnohau sylau potýkal se seminau, ani tříž welizostí swé mne vtiskal.

7. Klechci předloži spravedlnost proti mně, a nechci přigde k vježství saud můg.

8. Pugduli k východu, nevlezuge se: pakli k západu, nestozumim gemu.

9. Geslíže na lewo, co včinim z nepostihnu ho: obtájmlí se na pravo, nevzřím ho.

10. On pak wj cestu man, a zkusyl mne jako zlato, kteréž strze ohň prochází.

11. Slepěj geho následova-

la noha mā, cesty geho sem ostěhal, a nevchýlil sem se z nj.

12. Od přikázání trůněho nezdstaupil sem, a w lunu svém styl sem slowa vst geho.

13. Klebo on sam gest, a žádny nemůž odvrátiti myšleni geho: a dusse geho cožkoli chrlala, to včinila.

14. Když wyplnj na mne wůli swau, y giné mnobé podobné wěcy horowy sau gemu.

15. A protuž od twáti geho zkormaucen sem, a rozmage geg, bázni sažen býwám.

16. Bůh obměknil srdece mé, a Wsemohaucy zkormautil mne.

17. Klebo sem nezahynul pro nastawagicy tmy, ani twáti mé zakryla mřákota.

Kapitola XXIV.

Job, aby vklázel, že dobré smysly o prozředlosti Boží, dí, že Bohu wstříční časové známi gsaú. Přitom wypřávuje rozličné neprawosti lidstva, pro kteréž ge Bůh bude trestati.

1. **Od Wsemohaucyho negsau**
skytí časowé: kteříž pak geg znagi, newědj dnů geho.

2. Ginj meze přenášeli, rozbrali siéda, a páslí ge.

3. Osla syrotků zahnali, a brali w záštarově wola (od) wdomov.

4. Podvratili chudých cestu, a vtiskali spolu tiché země.

5. Ginj gako dívocý oslowé na paussti wycházegi k dílu swému: bdjce k laupeži, připravují chléb dětem.

6. Pôle * ne swé zjagnagi: a žwinnice toho, gegž násylím vtiskli, wjno zbijtagi.

7. Nahé propausstegi lidi, ravníha berouce tém, kteříž nemagi oděwu w zymě.

8. Bretežto přívalové hor smáčej: a nemajce přikrytj ** objmagj Famenj.

9. Vlásky včinili laupjce syrošky, a lid obecný chudý zlaupili.

10. klabým, a phodjým bez
oděwu, a lacným biali flasy.

II. Ulezy *** hromadami těch
o poledni odpočívali, kteříž claz-
čiwość presy, žignění.

12. Včinili, aby muži z měst Itali, a duse raneňých kříčela, a Bůh nevedlá, aby prošlo bez posmrty.

13. Oni byli odporní světlu,
newěděli cest geho, aniž se naz
vrátili po stezkách geho.

14. k a v vite p ovst aw  wra 
 edln k , zabigj nuzn ho a chud 
 ho: p ces noc pa  bude gato zlo 
d eg.

15. Ofó cyzoložnjska ſſetří mřá-
kory, čka: klesparčjt mne ofo: a
zaftysie obličeeg ſwūg.

16. Prokopáwá we tmáč dozmy, gafo se byli we dne smluvili, a neznali svérla.

17. V kázeli se rychle žádě gjetzni, domnjuwagi se, že gest stijn smrti: a tak wę tmáč gafko w swětle chodi.

18. Lehký gest na svrchnku wo-
dy: zložecený bud díl geho na ze-
mi, aniž chod po cestě winnic.

19. Do přílišného hotka nechť
přečte od vod sněžných, a až do
pečel břichu seho.

20. kleské zapomene naň mi-
lostdenstwój: sladkost gcho čerwó:
nechť není w připomínání, ale nechť
gesl sečin, gako dřewo neplodné.

21. kdybož Frmil neplodnau, když ráž nerodí, a vdově dobré nevčiní.

22. Žtáhl sýlné w sýle swé: a
když bude státi, nebude wěřiti žiz-
motu swému.

23. Dal mu Bůh místo k poz
kánji, a on zle vžíval ho k peyse:
ocí pak gebo gšau na cestách gebo.

24. Wyzdwiżeni są na mały
czas, a neobjęci, a sniżeni budą
gało woskcy wecy, a odniesieni bu-
dą, a gało wrótkowe klasu seti-
ni budą.

25. Pakli není tak, kdo mne
může trestati, že sem jšlamal, a
položiti před Boha Slova má:
* Cyzý. ** v řeckách se kryjí. ***
Soběv

Kapitola XXV.

Baldad dowodici výsluge, je iádne
člověk nemilý být císt a spravedlivý
k Bohu přiřownaný.

I. Odpoowiedage pak Baldad Subyrsly, rekł:

2. Ulož a hrůza v něho gest,
Kterýž činj swornost na wysostech
swých.

3. Údaliž gest počet tytří ří ge-
ho ž a nad kym newzegde swětlo
geho ž

4. Odali muze oprawodlnen
býti člověk píravnán gsa k Bož
hu, aneb vkládati se čistý narodený
z ženy?

5. Hle také měsíc nesvítí: a
hvězdy negfau čisté před obličejem
žebo:

6. Cjim wice clowek shnilina,
a syn cloweka cerw?

Rapitola XXVI.

Prawi Job, že Pán Bůh nepotřebuje
polnoci člověka; ale sám neví nocnež:
sí gest.

I. Odpoſidage paſt Job, ſekl: 2. Ćj pomocniſt gſy:

ždali mdlého: a podpíráss ramez
no roho, kterýž není silný:

3. Komu sy dal radu: snad
tomu, kterýž nemá maudrosti, a
opatrnost swau ukázal sy velmi
mnohau.

4. Boho sy včiti čtrnácti: ždali
ne toho, kterýž včinil dychání:

5. Hle obrové lžagi pod vos-
dami, y kterýž bydlegi s nimi.

6. Kláhe gest peklo před njm,
a není žádného příkryj zahynutí.

7. Kterýž roztahuge pulnočnij
stranu nad prázdnem, a zařešu-
ge zemi na ničemž.

8. Kterýž zavazuje wody w
oblacých svých, aby nevyrázyly se
společně dolů.

9. Kterýž drží obličege trunu
swého, a roztahuge nad njm mlhu
swau.

10. Mezi položil okolo wod,
dokud se nestonagi swého a my.

11. Slavové nebesstj třesau
se, a bogi se k pokynutí gcho.

12. W sytle gho w náhlé mos-
ře shromážděna sau, a opatrnost
gho vdečila pyšného.

13. Duh gho ozdobil nebesa, a
pomáhánjm ruky gho, wyweden
gest had * zavilý.

14. Ky tyto wécy z částky po-
wédeny sau o cestách gho: a po-
něvádž řečna malau řapku řecí
gho slysseli smě, kdož bude mocy
na hřimánj velikosti gho patřiti:
* žtočilý.

Rapitola XXVII.

Job wždy zastával newinnost swau,
a swědčí, že gj ani nevrazyl, a že od
nj nechce nikdy odstaupiti.

1. Mřídal také Job, wžaw po-
dobenstwji swé, a řekl:

2. Žiwé gest Bůh, kterýž * ods-

gal saud můg, a Wſsemohaucý,
kterýž k hořkosti přivedl duši
mau.

3. že dokudž gest dychání we-
mně, a Duch Božj (wdechnutí)
w čtrnácti mýf,

4. že budau miloviti rtové mos-
gi nepravosti, ani gazyk můg wyc-
náseti lži.

5. Odstup odemne, abyh spra-
wedlivé wás býti sandil: dokudž
nezhybu, neodstaupim od newinn-
nosti své.

6. Ospravedlnění swého, kterež
hož sem se pocal držeti, neopusťim:
něho aniž třesce mne sedce mé we
wšem životě mém.

7. Kledě gest gako bezbožník,
nepřítel můg: a protivník můg
gako nepravý.

8. Kleslo která gest naděje poz-
krytce, gestliže lakomé wýdrc, a
newyswobodj Bůh dusse gcho:

9. ždaliž Bůh vslýssi křik gho,
když přigde na něho angost:

10. Aneb ždaliž bude mocy w
Wſsemohaucym se kochati, a wžy-
wati Boha w každý čas:

11. Včiti budu wás skze tu-
ku Božj, kterež wécy Wſsemohau-
cý má, aniž skrygi.

12. Hle, wž wſlčni znáte, y
co bez příčiny marné wécy mlu-
wíte:

13. Tentoto gest díl člověka bez-
božného v Boha, a dědictví nás-
sylníků, kterež od Wſsemohaucýho
přigman.

14. Rozmnožili se synové ges-
ho, k meči budau, a wnukové ges-
ho nebudau nasyceni chlebem.

15. Kterýž ostatní budau z ně-
ho, poříbeni budau w zahynutí, a
wdowy gho nebudau plakati.

16. Sneseli gako zemi střbro, a gako blato připravili rauha:

17. Připravil syce, ale spravedlivý oblecen bude w ně: a střbro newinný děliti bude.

18. Wystawel gako mol dům swůg, a gako strážný vdelal ** stinidlo.

19. Bohatý když vsne, nic s seba neuvezme: otevře oči své, a nic nenalezne.

20. Postihne geg gako woda ūdoba, w nocy vtiskne ho bauče.

21. Nezme geg wjet žhaučy, a odnesi, a gako vicher vthwati geg z miska geho.

22. A posle na něho, a neodpuštij: z ruky geho vtíkage vtíkat bude.

23. Stiskne nad njm ruce své, a sypeti bude nad njm, patře na misko geho.

* Závrhi četí mna. ** Stánek, baudu.

Rapitola XXVIII.

Příčina, proč Job žádal sobě ſerrvati w jvé newinnosti, gest, že koliko ſezí ni pravá maudrost obdržena bývá.

1. Mák střbro pramenů svých počátky: a zlatu misko gest, w kterém se * přepaří.

2. Železo z země běže se: a kameni rozpuštěný horkem, w měd se obrací.

3. Čas vložil tmám, a všech věcích konce on ſetří, kameni také t mrákovy, a stínu ſintí.

4. Rozděluje potok od lidu pustujícího, ty, na kteréž zapomenutla noha nuzného člověka, a bezcestné.

5. Žemě, z kteréž pocházel chléb na místě svém, ohněm podvráce na gest.

6. Místo zaffitu kamenové ge- gj, a hrudí (místa) toho zlato.

7. Stezky newěděl prák, ani pohledělo na ni oko ** káně.

8. Uteſlapali po ní synové kup- ců, ani přesla pčes ní kvice.

9. K ſtěcení vztáhl ruku ſwau, podvrátil od kořenů hory tř.

10. W skálách potoky vytýsal, a všecko, což gest drahého, vzdělo oko geho.

11. Hlubokosti také řek zpytoval, a říkají věcy na světlo vyzwedl.

12. Maudrost pak kde nalezena bývá: a které gest místo rozumnosti:

13. Klewj člověk ceny gegi, aniž nalezena bývá w zemi (těch kterých) rozkošné život gsau.

14. Propast přawai: klejnět ve mně: a može mluwj: klejn se mnau.

15. Nebude dáno zlato ryž za ni, aniž odváženo bude střbro za směnu gegi.

16. Nebude přítovnána k stro- peným barvám Indickým, ani k kamenům sardonychowí neydraží- mu, neb k zaffitovi.

17. Nebude stovnáno s ní zlato, neb sklo, aniž směněny budou za ni nedoby zlaté:

18. Wysoké, a vznesené věcy nebuda připomínány k přito- vánjí gegimu: táhne se pak maudrost z říkajích věcích.

19. Nebude přítovnán gj To- pažus z Maučeninské země, ani k nečistí barvě přítovnána bude.

20. Odkud tedy maudrost při- chází: a které gest místo rozumnos- ti:

21. Skryta gest od očí všech
333

žiwých, prákum také nebeským tagznu gest.

22. Zahynutja smrt čekli: Vissma swýma slysseli sine powěst gegj.

23. Bůh rozumí cestě gegj, a on zná místo gegj.

24. Nebo on končiny světa spatřuje: a na veselsky věcy, kterež pod nebem gsau, hledí.

25. Kterýž včinil větrum wás hu, a vody zavěsyl w měrc.

26. Když vkládal desetím práwo, a cestu bavíckám zvoučným:

27. Tehdáž viděl gi, a vyptával, a připravil, a vystíhl.

28. A řekl člověku: Ky bázeni Páně, tak gest maudrost; a odstaus piti od zlého, rozumnosti.

* Vřehání. † Kterýž se nachází w nevhľubším, a neymawěgss. v místech země. ** Župa. ‡ Člověk dobýwage kouš.

Rapitola XXIX.

Aby Job na počátku života odkopověděl tu paineti přivozuge svá lež za šťastná, w nichco gis jis spravedlivý a miloštný byl.

1. Přidal také Job, vžav poz dobroství své, a řekl:

2. Kdo mi dá, abyž byl podle měsíců předesslych, podle dnù, w kterýchž Bůh oštěhával mne:

3. Když svítila svíce geho nad hlawau man, a při světle geho chodíval sem ve tmách:

4. Gakó sem byl we dnech mladosti své, když tagně Bůh byl w stánku méni:

5. Když byl Wsemohaucý sem mna, a okolo mne dítky mé:

6. Když sem vmyval nohy své mástem, a stála wylewala mi posoky olege:

7. Když sem chodíval k bráne města, a na všech připravovali mi stolců:

8. Spatřovali mne mládency, a většvali se: a starci povstanauce stávali.

9. Knížata přestávali mluvit, a prst vkládali na všia svá.

10. Hlas svůj zdržovali vězvodenové, a gasyk gegich hrdelegich přidržel se.

11. Včho slyše blahošlavilo mne, a oko vida svědecoví vydávalo mi.

12. Protože sem byl vysvobozen chudého křižycyho, a syrotka, gemitžto nebyl pomocník.

13. Požehnání zahynauti magistruho na mne přicházelo, a srdece vodorovny potěsil sem.

14. Spravedlností oblečen sem: a odjí sem se, gako rauhem, a kozunau, saudem svým.

15. Oko byl sem stepému, a noha fulharovému.

16. Otec byl sem chudý: a na při, gjž sem nebyl povědom, velmi pilné sem se vyptával.

17. Stjal sem čelisti nepravého, a z zubů geho odgjmával sem lauež:

18. Učekával sem: V hnijzdku svému vmtu, a gako palma rozmnожím dny.

19. Kořen můj otevřen gest podle vod, a rosa přebývali buzdce na žni mé.

20. Sláwa má vždycky obnovována bude, a luciště ně w ruce mé opravováno bude.

21. Kterí mne slýchávali, očekávali vyrčení, a pozorujíce mlečeli k radě mé.

22. K slovům mým nic nesměli přidati, a na ně dříila výmluvnost má.

23. Očekávali mne gako deseté, a všta

a věta svá otočili, gáko ē přízvalu večernímu.

24. Žasňálli sem se kdy na ně, newětili, a světlo obličege mého nepadlo na zem.

25. Chcešli sem giti k nim, sedával sem první: a když sem seděl gáko král, obstaupený wojskem, byl sem však smutný potřesitel.

Kapitola XXX.

Wyprawuje Job, které zlé věty trpí v čas neštěstí svého, a gáko protivenskou měl zvláště od ničemných lidí.

I. **J**lynj pak posinjavagj se mi mladší časem, gegichžto otců neměl sem za hodné lázeti se psy stáda svého.

2. Gegichžto syla rukau za nimi nebyla, a zdáli se samého životu nehodný být.

3. Uauzý a hladem neplodní, kteří hryzli na pausy, mazcý gsauče pšotau a býdau.

4. A gjdali bylinky, a kůty z kromů, a kočen galowcowý byl pokrm gegich.

5. Kteřížto z audolj tyto věcy vphvacujice, když gednukaždau nalézali, k nj s křikem beháwali.

6. Na pustinách potoků bydlívali, a v daupatech země, a nebo na písku.

7. Kteřížto mezi takovými věcmi weseljwali se, a býti pod kleny za rozkos počítávali.

8. Synové blázňů a nevrozených, a na zemi dokonce se nevlezugujice.

9. Klynj v gegich píseň obrácen sem, a včiněn sem gím v příslušoví.

10. V ohavnosti magi mne, a daleko vtipagj odemne, a na sváčku mau plivati nestydj se.

11. Klebo raul svůj otvoril, a

ssaužil mne, a vždu vložil v ruce má.

12. Kla prawicy východu necesti mé y hned powstaly: nohy mé podvrátily, a vrskli gákožto vlnami stezkami svými.

13. Rozmetali cesty mé, a kladly strogili mně, a přemohli, a nebyl gest, kdyby dal pomoc.

14. Gákožto protřzenau zdí, a otvorenau branu, vpadli na mne, a k mým býdám svalili se.

15. Vveden sem vnic: odgaly gáko vjic žádost mau: a gáko oblak přesslo zdraví mé.

16. Klynj pak ve mně samém chrádne dusse má, a vládnau mnau dnowé trápení.

17. V noci kost má provrtána býva bolestmi: a kteříž mne gedí, nespí.

18. V množství gich hynetracho mé, a gáko obogkein sukně podpásali mne.

19. Přirovnán sem blátu, a přízpodobněn sem pyření a popelu.

20. Wolám k tobě, a newyslyšás mne: stojím, a neohlédáš se na mne.

21. Proměněn sy mě v vkrutného, a v tvrdosti ruky své protijs se mi.

22. Wyzdwihl sy mne, a gáko na vjic vystawiw vyrazyl sy mne sylné.

23. Wjm, že smrti wydáss mne, kdežto vstanoven gest dům každému žitému.

24. Ale vossať ne k zmaření gich wypausijs ruku svou: a padnaušli, sám spasena včinjs.

25. Plakával sem někdy nad rjim, který ssaužen byl, a společnost měla dusse ná a chudým.

26. Očekával sem dobrých wę-
cy, a příssly mi zlé: očekával sem
swětla, a wyšločily tmy.

27. Wnietnosti mé zewrēly bez
zewoszcho odpocinutj, předessli mne
dnowé trápenj.

28. Trudliw gsa chodjwal sem
bez prchliwosti; powstawaće, w
zastupu křicjal sem.

29. Bratr sem byl draků, a to
warysta pstrous.

30. Bůže má zčernala na
mne, a kosti mé wyprahly od
wedra.

31. Obrátila se w kwojlenj har-
fa má, a warhany mé w hlas plá-
ejcý.

Kapitola XXXI.

Job, za swědka newinnosti swé ney-
wyšlijiho Saudce běke, a cenosti swé wy-
prawuge.

1. Včinil sem smlauwu s oči-
ma swýma, abyh ani ne-
myślis o panné.

2. Uleb gackuby částku měl Bůh
we mne z hury, a dědicewi Wses-
mohauč z wyfostki.

3. Zdali nenj zabynutj nesslez-
fetnému, a odcyzenj páchagjym
neprawost?

4. Zdaž on nesettj cest mych,
a wſecky fročege mne nepočítá?

5. Chodilli sem w marnosti, a
chwáralali we lsti noha má:

6. At zawišy mne na wáze
sprawedliwé, a at zná Bůh sprost-
nost man.

7. Vchylilli se z cesty prok můg,
a následovaloli oči mych srdece mé,
a rukau mych přidrželali se po-
stornia.

8. Rozsýwati budu, a giný at
gj: a národ můg wykočenén bud-

9. Gesili oklamáno gesti srdece

mé nad ženati, a gesliže sem v dwie-
ři přitele swého auklady činil.

10. Ulewějskau, giného buď
manželka má, a na nj at skloňuj
se ginj.

11. Uleb to nesslechetnost gest,
a neprawost neywětssi.

12. Oben gest až do zabynutj
zjtagjyc, a wſecky plody wykor-
ňujcý.

13. Pohrdalli sem podstaupiti
sauđ s služebníkem swým, a s děw-
fau swau když se, hadáwali proti
mne.

14. Ulebo co včinim, když wſas-
ne k sauzenj Bůh, a když orjče se,
co odpowim gemu?

15. Zdali w břisse nevčinil
mne, který y geg včinil: a stwo-
řil mne w životě geden?

16. Oděpřelli sem, co chrwali,
chudým, a oči wđowy očekáwaní
sem včinil.

17. Gedlli sem stywu swau sám,
a negedl syrotč z nj:

18. (Ulebo od dětinstwí měho
rostlo semnau slitowanj: a z břicha
matky mé wyflio semnau.)

19. Pohrdalli sem hynaucym,
protože neinél oděwu, a bez při-
krytj chudým:

20. Gestli mi nedobročecí-
li bokowé geho, a z wlny owec
mych nenjli zahříván.

21. Wyzdwiłli sem na syrotka-
ruky swé, také když sem * se widěl
w bráne wyšsíjim.

22. Ulebě rameno mé od spogez-
nij swého padne, a rámě mne at o
swými kostmi rozložen j se.

23. Ulebo wždycky gako nadyz-
magjycy se nademnau wln bál
sem se Boha, a břemena geho né-
sti sem nemohl.

24. Učeli sem zlato za sylu swau, a ryžmu čeklli sem: daufanj mé:

25. Weselilli sem se nad množími bohatstvimi svými, a že pětinnohé věcy nalezla ruka má.

26. Widelli sem slunce, když se skvělo, a měsíc chodícý gasné †:

27. A rádovaloli se w skryté sídce mé, a liballi sem ruku swau všty svými ††.

28. Kterážto gest nesslechetnost neywěssi, a zapřenj proti Bohu neywěssi mu.

29. Radowalli sem se ku pádu toho, kterýž mne nenáviděl, a plesali sem, žeby nasslo geg zlé.

30. Neboť sem nedal k hřezení hrdla svého, abyž žádal zlosrce dussi geho.

31. Učeklili muži stánku mého: Kdo dá z massa geho, abyhom nasyceni byli?

32. Vně nezůstal přespolní, dwěre mé pocestnému otevřejny byly.

33. Učekwalli sem galo člověk hřív svůg, a tagilli sem w lunu svém nepravost swau.

34. Učeklli sem se množství přilisného, a pohrdání bližních zděsiloli mne: a nemlceli sem ráděgi, ani nevyssel ze dvaceti.

35. Kdož mi dá posluchače, aby žadost maw slyssel. Myslmožnací: a knihu, aby sepsal ten sami, gelsto saudi.

36. Abyž na ramenu svém nosyl gi, a obročil gi galožto kouznu sobě?

37. Po všech stupních svých oznamovati gi budu, a galožto kouzleti obrovati gi budu.

38. Gestli proti mně země má

kříč, a s nj záhonowé gegj oplaz kawagi.

39. Gedlli sem aurody gegj bez peněz, a dussi woráci gegjih trápywalli sem:

40. Za obilj ak mi wzege de bodaláč, a za gečmen trnj.

Dokončina sau slova Jobova.

* při saudu vládl. + Powěrně, zvlášť sobem těch, kteríž slunce neb měsíc za boha chtili. †† Vta znamení pocty slunce neb měsícy prokázane: tenž způsob těch modláků byl, gatž Plinius w kn. 28. Kap. 11. svědčí.

Rapitola XXXII.

Když přátele Jobovi vmléli, vresce ge spolu s Jobem Eliu z nemaudrosti, sám pak je maudrosti swau chlubí.

1. Něstali pak tři muži cito odpovídari Jobovi, protože spravedlivý zdál se sobě býti.

2. A rohněval se, a popudil se Eliu syn Baracheluš Buzyštý, z příbuznosti Ramowy: rohněval se pak proti Jobovi, protože spravedlivým pravil se býti před Bohem.

3. Ale proti přáteleům geho popudil se, protože byli nenačeli odpovědi rozumné, ale toliko byli odšandili Joba.

4. Pročež Eliu očekával Joba mluvycího: protože starší byli, kteríž byli mluvili.

5. Když pak byl všedl, že tři odpověděti nemohli, rohněval se přewelmí.

6. A odpovídage Eliu syn Baracheluš Buzyštý, řekl: mladší sem časem, ty pak starší, proto se klopenau hlavou, oslechhal sem se oznamiti wám mého zdání.

7. Klob sem se nadál, že věk prodlaužilecšíby mluvil, a let množství věloby maudrosti.

8. Ale gafz widjm, Duch gest
w lidech, a nadříjeni Wſsemohauſ
cýho dává rozumnost.

9. Klegsaу dluhověcý maudří,
aniž starcy rozuměgj saudu.

10. Protož povím: Postauz
čegte mne, okázíš wám y gá mauz
drost swau.

11. Klebo očekával sem řeči
wassijf, slyſſel ſem opatrnost wassijf,
dokud ſte ſe potýkali řečmi.

12. A dokudž ſem ſe nadál, že
něco pravíte, vvažoval ſem: ale,
gafz widjm, nenj, kdo by mohl ſti-
hati Joba, a odpovídati z wás ře-
čem geho.

13. Abyste snad neřekli: Vla-
lezli ſme maudrost, Bůh zavrhli
geg, ne člověk.

14. Nic nemluvil mi, a gá
ne podle řeči wassijf odpovídati
budu gemu.

15. Vlekli ſe, aniž odpověděli
wjce, a * odgali od ſebe řeči.

16. Protož poněvadž ſem če-
kal, a nemluwili: ſtál, aniž odpo-
vídali wjce:

17. Odpovídati budu y gá djl
swůg, a okází vmeni swé.

18. Nebo pln ſem řeči, a těsnj
mne duh života mého.

19. Hle břicho mé gafko měst
bez průduchu, kterýžto láhvický
nowé rozehuge.

20. Mluwiti budu, a oddech-
nu maličko: otevru tey swé, a od-
povídati budu.

21. Klepčigmut osoby muže, a
Boha člověku nebndu přitowná-
vati.

22. Kleb newjm, gaf dluho ſe-
trwám, a zdali po čwjlce odgim
mne působitel můg.

* Zavrhli.

Rapitola XXXIII.

Utu z řeči Jobových, ſnaží ſe dokázat
ti, že irrawedliwý ueni, y wſprawu-
ge kteřak Bůh člověku mluwj, geg wru-
čuge, cresce, a kagjcfmu lhotst vkažuge.

1. Slyſs ſeedy Jobe wýmluz
wnost ſlow myf, a wſſeſf
řeči myf pozorūg.

2. Ky hle otevřel ſem vsta ſwá,
necht mluwj gazyf můg w všech
myf.

3. Proſitým ſrdcem mym řeče
mí, a wýpověd číſtai rrowé mo-
gi mluwiti budau.

4. Duch Božj včinil mne, a
dchnutj Wſsemohauſcýho obživoſlo
mne.

5. Mužecſli, odpowěz mi, a pro-
ti twáti mé poſtaſ ſe.

6. Hle y mne gafko y tebe vči-
nil Bůh, a z téhož bláta gá také
způsoben ſem.

7. Wſſak ale diwo můg at ne-
ſtrassí řeči, a wýmluwost má nebuſ
tobě těžká.

8. Řekl ſy ſeedy w vſſich myf,
a hlas ſlow twých slyſſel ſem:

9. Čiſt ſem gá, a bez winy:
nepoſtevněný, a nenj neprawos-
ti na mně.

10. že ſtjžnosti wynalezl na
mně, proto dominoval ſe, žebyf
nepřitelem geho byl.

11. Položil w kládě nohy mé,
ostříhal wſſech ſtezek myf.

12. To gest ſeedy, w čem negfy
ospravedlněn: odpowím tobě, že
wérſſi gest Bůh nežli člověk.

13. Proti němu ſe ſwářiſſ, že
ne ſe wſſem ſlowům odpověděl
tobě:

14. Gednau mluwj Bůh, a po-
druhé to tež neopětuge.

15. Škrze ſen w vwiděni nočníjm,
Fdyžto

Edyž to připadá dějmu na lidi, a spí na ložce.

16. Čehdáž otevřá vssi mužů, a ewice ge wycuge kázni.

17. Aby odvrátil člověka od seph wečy, kterež činj, a wyswobodil geg od pýchy:

18. Wytrhuce dussi geho od porušenj: a život geho, aby ne přišel na meč.

19. Bará také strze bolest na lůžku, a wsecky kosti geho čeza dnauci činj.

20. Oſtliwy gemu býwá w žiobyrj geho chléb, a dussi geho pokrm před tím žádostiwý.

21. Vradaňte tělo geho; a kosti, kteréž zakryty byly, obnaženy budou.

22. Přiblížila se k porušenj dussi geho, a život geho k pčinářství smrti.

23. Budeli za něho Angel mluvícy, geden z tisíců, aby zwěstoval člověka spravedlnost:

24. Smiluječ se nad njm: a dž: Wyswobod geg, ať nezstaupí do porušenj: nalezl sem, w čembym gemu byl milostiwo.

25. Ztráveno gest tělo geho od muč, ať se navráti k dnům mládosti své.

26. Prošti bude Boha, a vkořitelný geinu bude: a vzítět twář geho w plesání, a navráti člověku spravedlnost geho.

27. Wzhledne na lidi, a dž: zhřessil sem, a w prawdě zavonil, a gak sem byl hoden, nepřigal seni.

28. Wyswobodil dussi swau, aby se neodebrala w zahynutj, ale živa sauc swérlo widěla.

29. Ky hle tyto wsecky wečy působí Bůh po trátkate při gednom žádém.

30. Aby odwoval dussi gegich od porušenj, a oswijil swérlem žitých.

31. Pozorůg Jobe, a slyss mne, a mlč, dokndž gá mluwim.

32. Pařli másø, cobyš niluwil, odpowěz mi, mluw: neb chcy, abys widjn byl spravedlivým.

33. Pařli nemáš, slyss mne: mlč, a budu tě včiti maudosti.

Rapitola XXXIV.

Eliu znouw wini Joba z rauhání, a z ginch neprawostí; y dokazuje slussnost řečiho Božího.

1. Tedy wyprawuge Eliu, y také toto mluwil:

2. Slyſtež maudří ſlowa má, a včenj poſlauhegte inne.

3. Ulebo vcho ſlow zkuffuge, a hrdlo pokrmu okuſenjm rozeznáwá.

4. Saud zwolně sobě, a mezi ſebau ohledněme, coby bylo lez pſíjho.

5. Ulebo řekl Job: Spravedlivý gsem, a Bůh podvrátil řaud můg.

6. Ulebo při ſauzenj mne, lež gest: násylná ſtěla má bez wſec ho hříchu.

7. Který gest muž, gak gest Job, gesso pige vſinjwanj gak wodu:

8. Kterýto kráčí s pčdagicími neprawostí, a chodí s muži bez božnými?

9. Ulebo řekl: Ulebudeči se líbiti muž Bohu, byť pak běžel s njm.

10. Protož muži rozuřaní slyſte mne, odstup od Boha bezbožnost, a od Wissimohaucýho neprawost.

11. Ulebo ſkutek člověka odplatí gemu, a podlé cest gednoho každého navrátiť gím.

12. Kébo gisťe Bůh neodsaď darmo ani Víšemohaučí podvratí saud.

13. Bohož gest vstanovil gi- ného nad zemí : neb koho postav wil nad okříškem, který jstvořil :

14. Zřídili k němu sedce své, duha geho, y dýchání k sobě přiz tábne.

15. Zhyně vosseliké tělo spolu, a člověk w popel se obráti.

16. Protož máslí rozum, slyš, co se pravoj, a poslaučeg hlasu řeči mé.

17. Zdali genž nemíluge sau- du, muže vzdrawen být : a kte- rak ty toho, gesso spravedlivý gest, tak welic potupuges :

18. Kterýžto říká králi, poběhl- ě : kterýžto nazývá wýwody bez božné.

19. Kterýžto nepřigjmá osob knížat, aniž * poznal tyčana, když rozeptí wedl proti chudém : nebo dílo rukou geho gsau vissíčni.

20. Ktahle ženitau, a o půl nos- cy baučiti se budau lidé, a pomí- nau, a odnesau násylníka bez ruky.

21. Kébo oči geho nad cestami lidstvými, a všechky kroky gegiň zprague.

22. Kégsau tmy, a není stj- nu smrti, aby skryli se tam, kteříž páphagj neprawost.

23. Kébo není wjce w moci člověka, aby vessel k Bohu na sand.

24. Potřeč mnohé, a nescíslné, a včinj, aby stál ginj injito nich.

25. Kéb zná skutky gečich : a protož vvede noc, a setříni budau.

26. Gakožto bezbožné zhubil ge na injité ** patříčy.

27. Kterýžto gako z au myslu

odstaupili od něho, a všem cestám geho rozumeti necheli :

28. Aby přijet včinili k němu kčik nuzného, a aby slyssel hlas chudýč.

29. Kébo když on půgčí pokoz- ge, kdo gest gessoby odsaudil z gafž strylby obličege, kdo gest gessob y zpytowal geg y nad národmi y nad všemi lidmi :

30. Kterýžto královati činj člověka pokryte pro hřichy lidu.

31. Protož ponewádž gá mlu- wil sem k Bohu, tobě také nebudu brániti.

32. Poblaudilli sem , ty wjce mne : inluwilli sem neprawost, wjce nepridám.

33. Zdali od tebe Bůh žádá gí, že neljbla se tobě : nebo ty začal sy mluviti, a ne gá : pakli co znáss lepšího, mluw.

34. Muži rozumij ač mluwj mi, a muž maudý ač slyssi mne.

35. Job pak blázniwě mluwil, a slowa geho nezněj kázni.

36. Otče mūg, skusen bud Job až do konce : neprestáweg od člo- věka neprawostí.

37. Kébo přidáwá nad hřichy své rauhání, mezy námi zatím se- vějn bud : a tehdaž ač k saudu poz- puzege řečmi svými Boha.

* V něho přednost měl král. ** Zgewně k wýstraze giným.

Rápitola XXXV.

Eliu dozvuje, že ne Bohu, ale Elo: wěku, jak dobrata prospívá, tak y zlost skodí.

1. Protož Eliu tyto wěcy opět mluwil.

2. Zdali spravedlivé zdě se to- bě mysljeni tvré, abys iekl : Spra- wedliwěgssj sem nad Boha :

3. Ktž

3. Ulebo řekl sy: Neljbj se to: bě, což pravého gest: nebo což prospege robě, buduli gá hřesiti:

4. Protož gá odpovídati budu říčem twým, y přátelům twým s tebou.

5. Pohled na nebe a popatř, a zpívug powěrč, že wyšší tebe gest,

6. Zbřesíšli, co mu vstodis: a budauli rozmnoženy neprawostí twé, co včiniss proti němu:

7. Pakli spravedliwé dělati budes, co darugesse gemu, aneb co z ruky twé vezme:

8. Člowěku, kterýž podobný toz bě gest, skoditi bude neprawost twá: a synu člowěka spomáhati bude spravedliwost twá.

9. Pro množstvij nátišt činjých kříčeti budau: a kříčili budau pro násylj ramene tyranů.

10. A neřekl: Kde gest Bůh, kterýž včinil mne: kterýž dal zpět věci w noce?

11. Kterýž včj nás nad hovadá země, a nad peactwo nebeské wyrčuge nás.

12. Tam kříčeti budau, a neslyssit, pro peychu zlych.

13. Protož nedarmo vsllyssit Bůh, a Wsemohauč na pře gedeněch každých patřili bude.

14. Také kdyžbys řekl: Nesset: bud sazen před njm, a očeš káweg ho.

15. Ulebo nynj newypausitj přehliwostí swé, aniž mstj hříchu velmi.

16. Protož nadarmo otvoritá Job vsta swá, a bez věnič slova množi.

Rapitola XXXVI.

Eliu slušnost Božských saudí zastáwá, a wzbuzuje Joba k poznání sebe, y slibuge wsecko dobre.

1. Vřídáwage také Eliu, t;to wécy mluvit:

2. Strp mne malic̄ko, a pozvím tobě: nebot gesse mám co za Boha mluviti.

3. Operowati budu vniénj mé od počátku, a tworce swého dokáži býti spravedliwého.

4. Ulebo pravdiwé bez klamu říci mé, a dokonalé vniénj dotázáno bude tobě.

5. Bůh mocných nezamítá, posnewádž y sám gest mocný:

6. Ale newyswobozuge bez božných, a saud chudým vdeluge.

7. Neodtrhne od spravedliwého oči swých, a krále na stolicy posazuge na wéky, a oni se zpjnají.

8. A budauli w řetězých, a swázániby byli pravažy chudoby:

9. Oznamíš gism stucky gegich, a neslechetnosti gegich, že násylnice byli.

10. Zgewj také vcho gegich, aby etestal: a mluvit bude, aby nazvatili se od neprawosti.

11. Vposlechnauli, a zahowasz gili, wyplnj dny swé w dobrém, a léta swá w slávě.

12. Pakli nevposlechnau* prozgdaū strze meč, a ztráveni budau w bláznowstvij.

13. Ossemecnjcy a zchytali popauzegi hněwu Božího, aniž kříčeti budau, kdyžby swázani byli.

14. Vimět w bavči dusse gegich, a život gegich mezy zjenílymi.

15. Wytrhne chudého z aužkossti geho, a odtryge w zátmueku vcho geho.

16. Protož wyswobodí teče z vst aužkých přessiroce, a nemagjicých základu pod sebou: odpočíš.

činutj pak stolu twého bude plz
né tuku.

17. Pře twá gáko bezbožného
sauzena gest, při, a saud zase při-
gines.

18. Protož nepřemíchej té hněwo
abyš koho vrisel: aniž množstw
darů nachylug té.

19. Čslož welikost swau bez osau-
žení, y wſſeky mocné sylau.

20. Klepodolužug nocy, aby
wystaupili lidé za ně.

21. Hlediž, abyš nevchýlil se k
neprawosti: nebo té počal sy nás
sledovati po bjde.

22. Uy hle Bůh wyfolý w ſy-
le swé, a nenj gemu žádný podo-
bný w všanowiteljich práw.

23. Kdož bude mocy staumati
cesty geho z nebo kdož může gemu
čjcy: Včinil sy neprawost?

24. Pomni, že neznáš djla ges-
ho, o kterémž zpívali muži.

25. Wſſickni lidé widj gég, ge-
denkaždý patři zdaleka.

26. Uy hle Bůh weliký pře-
wyſſugicy vrněný nasse: pocet let
geho newistižitedlný.

27. Kterýžto odgjmá krúpege
desse, a wyléwá přjwali ku po-
dobenstwji potoků.

28. Kterýžto z oblaků tekau,
gesio zastjtagi wſſeky wécy
swchu.

29. Budeli čtři wztáhnauti
oblaky gáko stan swoug.

30. U blyskati swélem swým
z húry, stežege také moře zakryge.

31. Nebo strze tyto wécy saus-
dj lidi, a dává pokrmy mnohým
smrtedlným.

32. W rukau strýwá swétlo, a
přikazuge gemu, aby zase přislo.

33. Zwéstuge o ném přijeli

swému, že wlcdačstwji geho gest,
a může k němu wystaupiti.

* Zegdau od meče.

Rapitola XXXVII.

Uliu z podivných ſtucků Boží, w
prawuge maudrost Boží, moc a ſvra:
wedlnost: a má za to, je tomu wſſes
mu Job vth. wal.

1. Pad tím z děſylo ſe ſrdce mé,
a wyhnuto gest z miſta
twého.

2. Slyſte ſlyſſenj w hrúze hlaſ-
ſu geho, a zvuk z výt geho pocház-
zegicý.

3. Podewoſſemi nebesy on ſhle-
duge, a swétlo geho nad končina:
mi země.

4. Za ním twáti bude zvuk,
hřimeti bude hlaſem welikosti swé;
a nebude wyſſakorán, když ſlyſſen
bude hlaſ geho.

5. Hřimati bude Bůh w hlaſ-
ſu swém diwoné, kterýž činj weliz-
ké wécy a nezpytatedlné.

6. Kterýž přikazuge ſněhu, aby
zstaupil na zemí, a hustým desſkům,
y přjwalu ſýly swé.

7. Kterýž na ruce wſſech lidí
znamenáwá, aby znali gedenkaždý
ſtucky swé.

8. Wchážeti bude zwér do ſtey-
ſe, a w geskyni swé bydliti bude.

9. Od wnitřních miſt wychá-
zeti bude bavče, a od půl nocy
zyma.

10. Když wége Bůh zrostá ſe
mtáz, a zase přesiroké ligi ſe wody.

11. Obilj žádá oblaků, a obla-
kowé rozſtrugij swétlo swé.

12. Kterýžto prohlídagi wúkol,
kamby ge koli wúle zprawugjcy-
ho wedla, k wſſemu cožby přiká-
zal gím na twáti oříſku zemí ſého.

13. Budro w gedenom poſole;

nj, budto w zemi swé, budto na
kterémfoli mísíte milostdenstwí swé
ho přikázelby gím nacházeti se.

14. Postlaučeg roho Jobe:
slug, a vvaž diwné wécy Boží.

15. Zdali wjsé, kdy přikázel Buh
desíum, aby okazovali swětlo obla-
ku geho:

16. Zdali znáš stezky oblačků
veliké, a dokonalá vmení:

17. Klegsauliž odévorové twogi
icpli, když provane země wěitem
polednjm:

18. Ty snad s njm wzdělal sy
nebesa, kteřížto přepewná, gakož
mědi slita sau.

19. Okáz nám, cobychom řekli
gemu, nebo my obestření býváme
tmami.

20. Bdož gemu vypravoj, co
mluvujm: rafé budeli mluviti člo-
věk, schlten bude:

21. Ale nynj newidj swětla:
nenadále powětří scáži se w obla-
ky, a wjet přecházegjcy zažene ge.

22. Od půl nocy zlato přicház-
í, a k Bohu strassliwé chwálenj.

23. Hodné geho nalezti nemůž-
žeme: veliký sylau, a saudem, a
sprawedlnostj, a vypraven být
nemůžc.

24. Protož báti se ho budau
muži, a nebudau smjti spartowati
wissčni, kteřížto zdagi se sobě být
maudři.

Rapitola XXXVIII.

Buh kárá Joba, a vklazuge ze swoskei
ních od sebe wécy, že Božské geho
mocv, a maudrosti, postihnauti gemu
nelze.

1. Odporvídage pak Hospodin
Jobovi z wichru, řekl:

2. Bdo gest ten obalujjcy wý-
powědi řecmi nevmělymi:

3. Přepasť gako muž bedr
swá: rázati se budu tebe, a odpos-
wézyž mi.

4. Bde sy byl když sem kladl
základy země z powěz mi mássli
rozumnost:

5. Bdo položil mity gegj, wissli z
aneb kdo roztáhl na nj prawidlo z

6. Kla čem podstawkowé gegj
vperoněni sau z neb kdo zpuštěl
kámen vhelny gegj.

7. Když mne chwálily spolu
hwězdy gjtčnij, a plésali wissčni
synowé Boží:

8. Bdo gest zavrtel dweřmi
moče, když se wystýtowalo gakož
z žiwota pocházegjcy:

9. Když sem kladl oblač odéw
geho, a mrákotau ge gakožto plén-
kami dětinstwí obwinul:

10. Obkljčil sem ge mezemí
swými, a položil sem závoru, y
wtata.

11. A řekl sem: Už dorudeo při-
chážeti budess, a nepůgdeß dále,
a tuto roztážeti budess nadýmagj-
cy se wolny twé.

12. Zdalos po wýchodu swém
přikázel gjetu, a vklázel sy záti gj-
tčnij míslo gegj.

13. A držel sy scážege konce ze-
mě, a wyrázylo bezbožné z nj:

14. Klawrácena bude gako bláz-
to pečet, a státi bude gako taucho.

15. Odgato bude od bezbožných
swětlo gegich, a rámě wysoké zlá-
máno bude.

16. Zdalis wssel do hlubokosti
moče, a w neyposledněgsljch mís-
lech propasti procházelli sy se z:

17. Zdali otevříny sau tobě
brány smrd, a dwěře tmavé wí-
děl sy:

18. Zdalis ohledl sítoslost ze-
mě z:

mě z oznam mi, znássli wſſecky
wécy.

19. Kta které cestě bydlí swě-
sto, a tmám které míslo gest?

20. Abys přivedl gcdnokaždě
k mezem swým, a porozuměl stez-
kám domu geho.

21. Znallis tehdaž, žebyš se na-
zoditi měl: a počet dnů swých wé-
delli sy:

22. Zdalis wſſel do pokladu
sněhu, nebo poklady kropobitj spa-
řil sy:

23. Kteréž sem připravil k čas-
su nepřeče, kte dny války a boje?

24. Po které cestě rozchází se
swěsto, děl j se vedro na zemi?

25. Kdo dal nevychlegšímu
přívalu běh, a cestu zvoucijho
hřjmání.

26. Uby prſſelo na zemi bez
člověka na paſſti, kdežto žádný
z lidí nepřebývá,

27. Uby naplnil bezcestnau a
pustav, a wywedl byliny zelené?

28. Kdo gest deseti otec? neb
kdo zplodil kropége rosy?

29. Z čího břicha wſſel led?
a mraz z nebe kdo zplodil?

30. Bu podobenství kamene
wody twrdnau, a svrchek propas-
sti zamrzá.

31. Zdali spogist mocy budess
třpitící se hvězdy kružka, aneb
okolek wozu hvězdného budess mo-
cy rozprýšti?

32. Zdali wytwádiss dennicy w
času gegim, a zwijedlnicy na sy-
ny zemské wycházeti činjs?

33. Zdali znáss rád nebe, a pos-
ložjsu moc geho na zemi?

34. Zdali pozdvihnoss w mlze
blaſu swého, a prudkost wod při-
kryge tebe?

35. Zdali wyſſles blýſtání, a
pūgda, a s vctivostí děgi to-
bě: Čeď ſme.

36. Kdo položil w ſtěwách
člověka moudrost? nebo kdo dal
kohautu rozumnost?

37. Kdo wyprawowati bude
rád nebes, a spočený zpěv nebe
kdo vſinauti včinj.

38. Když ſe ſypal prah na ze-
mi, a hrudy ſe ſpogowaly.

39. Zdaliž vložiſa lwicy lau-
pež, a * duſſi lwjčat gegiſ **
naplniſe?

40. Kdyžto ležegi w gelynjich,
a w peleſſich auklady činj?

41. Kdo připravuje křikawcy
počtm geho, když ptáčata geho k
Bohu křičí, protulugicí ſe, proto
že nemají počtmů?

* Šlewaſt. ** Nasyljeſe.

Rapitola XXXIX.

Bub Jobovi dále vklazuge podiwné
ſtroky ſvé creſtage geg, že s ním hádati ſe
chtěl: 33. Job vznášá, že neserrně
mluvil.

1. Zdali znáss čas rodu kamyk-

ku na ſkalách, nebo pracuj-

icí ſu porodu laně ſparillis?

2. Rozčetli ſy měſíce početj
gogiſ, a wédél ſy čas porodu ge-
giſ?

3. Nakřivují ſe k plodu, a
rodj, a twání wypauſtěgj.

4. Odděluji ſe synowé gegiſ,
a gdau na paſtrwu: wycházegj, a
nenawracují ſe k nim.

5. Kdo propuſtil diwočeho oſta
ſvobodného, a ſpinadla geho kdo
rozvázel?

6. Genužto dal ſem dům na
paſſti, a obývánj geho w zemi
ſlatiny.

7. Potupuge množství lidu mě-
sta, křiku násyljka neslyſi.

8. Ob-

8. Obhledává vůkol hory pa-
stviny své, a vyselikých zelených
vět výhledává.

9. Zdaliž bude čerjet nosoro-
žec slavžiti tobě, neb zdězovat se
bude v geslích tvojích?

10. Zdali připravíš k výrobně
nosorožce čemenem svým? a neb
rozlamovat bude hrudy audolí po
tobě?

11. Zdali davesní mjeti budou
v velké sýle geho, a zanecháš mu
práce své?

12. Zdali gemitu věřiti budouš,
že semeno svéze tobě, a (na) humno
tvé ohromíš.

13. Pětoto pštrosa podobné gest
petří rároha, a gestrába.

14. Když zanechává wagec
svých na zemi, ty snad v prachu
zahřeješ ge?

15. Zapomíná, že noha poslu-
ší ge, a neb zvět polní potče.

16. Zatvouze se k synům
svým gafoby nebyli geho, nadar-
mo pracoval, ana ho žádná dázen
nenutila.

17. Kdebo zbawil ho Bůh ma-
drostí, aniž dal gemitu rozumnost.

18. Kdyžby čas byl, vzhůru
kjdla svá vyzdvihuge: posinjvá
se koni, y naň vstupujícímu.

19. Zdali vdelíss koni sýlu, a neb
obklíčíss slygi geho řehtáním.

20. Zdali vzbudíss geg gafoj-
so kofylky? * Sláwa čejší geho
děsení.

21. Žemí kopylem kopá, pléšše
směle: v stříje gde zbrogným.

22. Potupuje strach, aniž vstu-
puge meči.

23. Klad ním znjeti bude eauš,
blýšlati se bude kopí a řejeti.

24. Dýchá a řeje pohlcí žemí,

aniž vásy sobě, když vznij zvuk
trauby.

25. Když vslýší traubu, ** říká:
Něhoděf; zdaleka čige bog, vzbuz-
zování vývod, a prokrávání
vogsta.

26. Zdali řeze maďrost rwan
pernatí gestráb, rozkládage kjdla
svá k poledni?

27. Zdali k rozkázaní tvému
vznášetí se bude orlice, a na vys-
okých místech položí hnizdo své?

28. Kdebo skaláč zůstává, a na ne-
překrem skalí zdržuje se, a na ne-
překrem skalí zůstává, a na ne-

překrem skalí zůstává, a na ne-

překrem skalí zůstává, a na ne-

29. Odruď zhlídá na pokrm, a
zdaleka oči geho vidi.

30. Práčata geho budou ří-
bati krew: a kdežkoli mřcha byla-
by, y hned tu gest.

31. Y přidal Hospodín, a mlu-
vil k Jobovi:

32. Zdali, kdo hádá se s Bo-
hem, tak snadně vprokogj se z ovesem
kdož winj Boha, má odpovídá-
ti geniu.

33. Odpovídage pak Job Hos-
podinu, řekl:

34. Který lehce mluvil sem, co
odpovědítí mohu z tuku svau vlo-
žím na vsta svá.

35. Gedno sem mluvil, čehož
to ó bych byl neřekl, a druhé,
kterýmžto vjce nepřidám.

* Škráni čejší geho strašlivé gest.
** Když vjce, se roznečuge, a za-
valuge k rdatnosti.

Kapitola XL.

Bůh řeje Joba, protože se zdál
verbatí spravedlností geho, vřazuje mu
moc svau v Behemothovi, a Lewias
chanovi, mlčení mu vkládage.

1. Odpovídage pak Hospodín
Jobovi z výchru řekl:

2. Přepáškí gafko muž bedra
U a a svá:

swá: rázati se budu tebe, a oznam mi.

3. Ždali zrušiss saud můg: a odsoudíss mine, abys ty spravedliw včiněn byl:

4. A mássi rámě gáko Bůh, a hřimássi podobným blasem:

5. Obestri se krásau, a na wýsost wyzdvihni se, a bud slavony, a w krásná rauha se oblec.

6. Rozpryl pyšné w přehliwosti swé, a ohledna se na každého župného poníž.

7. Wzhledni na wsecky pyšné, a zahambíž ge, a setři bezbožné na místě gegich.

8. Schoweg ge w prachu sposlu, a twáče gegich zwrhni do gámy.

9. A gá woznám, že spasiti tě může pravice trá.

10. Hle † Behemoth, kterež sem včinil s tebau, seno gáko wůl gisti bude:

11. Syla geho w bedrácích geho, a moc geho w pupku břicha geho.

12. Wzehuge ocas swůg gazu cedr, žily nároku geho spletené gsau.

13. Rostí geho gáko rtubice mědi, chrustacka geho gáko pleschowé železní.

14. On gest počátek cest Boha, který včinil geg, přiloží meč geho.

15. Tomu hory brány nesau: wsecká zwět polní hráti tam bude.

16. Pod stjñem spí w saukromí tě, a na místech volbých.

17. Přikrywagj stjnowé sijn geho, obklíčí geg vrbj potoků.

18. Až hle, pozre čeku, a nezpodív se: a má naděgi, že plyne Jordán w vsta geho.

19. W očích geho gáko vdic̄

polapi geg, a w koljch probodne číjpí geho.

20. Ždali wytáhnauti budess mocy † Lewiathana vdic̄, a prozazem wojess gasi k gcho.

21. Ždali wložis kroužek w číjpí geho, aneb hákem prozatíss čelist geho:

22. Ždali množití bude k robi prosby, aneb mluviti bude k robi lahodné:

23. Ždali včinj s tebau smicou wu, a wezness ho za služebníka wěcného:

24. Ždali budess s ním hráti gáko s prákem, aneb přiwožití geg děrkání swým:

25. Rozsekají geg přátele, desliti budau geg kupy:

26. Ždali naplniss sýt koži geho, a posadu rybí blatau geho:

27. Wlož naň ruku swau: pomni na bog, aniž wjce mluw.

28. Až hle naděge geho zklašmáti geg, a náhle zwržen bude, an to wseckni widěti budau.

† Nějaký velký zemský twor, geho ito za Slona množí držej. † Nějaký zvláštně velký twor mořský, neb Wetryb: Ti, genž duchowní smysl Djsem zpytuji, to obě obracegj na dásbla, a wsecku geho zvět.

Kapitola XLI.

Zlost Behemothova ponawrhuge se podlé anděli geho, tvrdosti a verity.

1. Ne gáko vkrutný wzbudjí geg: nebo kdo může odolati obličeji mému.

2. Kdo pře dal mi, abyh navrátil mu: wsecky wěcy, které pod nebem gsau, mé gsau.

3. Kleodpuštím mu, a slovum mocným, a k prošení složeným.

4. Kdo odkryje twář oděwu geg:

geho: a do prostředku vst geho
kdo wegde:

5. Brány obličege geho kdo
sevöce: wukol zubu geho strach.

6. Tělo geho gáko iſtjorové sli-
ti, sevötené lupinami wespolek se
sijstagjymi.

7. Gedna s druhau se spoguge,
a aniž dychání procházý strze né.

8. Gedna druhé piidřeti se
bude, a držice se nikoli se neodděl.

9. Reyháníj geho blesk ohně, a
oci geho gáko wjčka svitáníj.

10. Z vst geho (gáko) lampy wy-
cházegj, gáko pochodné ohně zapá-
lené.

11. Z chřípi geho wycházý dým,
gáko hrnce podpáleného a wraus-
cýho.

12. Dycháníj geho vhlj rozpa-
lunge, a plamen z vst geho wy-
cházý.

13. W slegi geho přebývati
bude syla, a twát geho předcházý
čudoba.

14. Audové těla geho držicý
se wespolek: wyssle proti němu
hromy, a k místu ginému newzne-
sau se.

15. Srdce geho zatvrzeno bu-
je gáko kámen, a sevějno bude
jako kowátorovo nákovadlo.

16. Když pozdvižen bude, báz-
i se budau angéle, a přestraseni
jsouce wycistření budau.

17. Když ho postihne meč, ostás-
nebude mocy ani kopj, ani pancýr.

18. Ktebo poklädati sobě bude
ako pléwy železo, a gáko dřewo
hnile měd.

19. Ktežaženec ho muž sŕclec,
stéblo obrácení sau geniu kame-
wé prakú.

20. Gáko stéblo poklädati bus-

de kladivo, a posmívatí se bude
napřahagjicym kopj.

21. Pod njim budau paptíkoy
wé slunce, a siláti bude sobě zlato
gáko bláto.

22. Víci včinj gáko hrnechluž-
boke more, a postaví gáko když
mají wrau.

23. Da njim svítiti se bude stez-
ka, poklädati bude propast gáko
se statagjeyho.

24. Utenit mocy na zemí, kte-
rážby se přirozenala geniu, který
včiněn gest, aby se žádného nebál.

25. Wysecko wysoké widj, ené
gest král nadewšemí syny peydjo.

Kapitola XLII.

Vnáwá Job je nemaudře mluvil, a
od Pán.: představen gsa přátelem, že ně
se modí: přijmá wjše dwognáštné,
což bři ztratil, posledně plný dnů, w
pokoji odpočinul.

1. Odpovídage pak Job Hospo-
dinu, řekl:

2. Wjm, že wossecko můžes, a
žádné před tebou nenj stryo mys-
slenj.

3. Kdo gest ten, gesso tagi raz-
du bez vniénj z protož nemaudře
sem mluwil, a které wécy nad oby-
čeg přesphagj vniénj mi.

4. Slyss, a gá mluwiti budu,
otáži se tebe, a odpovíddeg mi.

5. Sluchem včha slyssel sem tě,
nynj pak oko mé widj tě.

6. Protož sám se třesce, a tis-
njm pokáni w pýcnj, a w popale.

7. Když pak odmluwil Hospo-
din slowa rato k Jobovi, řekl k
Elifazoví Čhemanyštému: Kož
hněwala se prchliwost má na tes-
be, a na dva přijele twé, nebo
nenlucili jste předeninu prawého,
gáko služebník můg Job †.

8. Protož wezměte sobě sedm hýků, a sedm stopců, a gdére k služebníku mému Jobovi, a obětujte za sebe obět zápalnau: Job pak služebník můg modliti se bude za vás: twáť geho prígrmu, aby vám nebylo přičteno bláznowstwo: nebo neimluwili ste ke mně prawé wécy, gáko služebník můg Job.

9. Čeď odcessli Elifaz Themaznyctý, a Baldad Suhystý, a Sofifar Naamachyestý, a včinili gáž byl mluwil k nimi Hospodin, a přizgal Hospodin twáť Jobovou.

10. Hospodin také obrátil se ku pokáni Joba, když se on modlil za přátele své. A přidal vospodin, cožkoli bylo Jobovo dwénádsobné.

11. Přišli pak k němu všickni bratři geho, a všecky sestry geho, y všickni, kteří znali gest pravé, a gedli s ním chléb v domě geho: a hýbali nad ním hlavou, a těsili ho nadevším zlým, kteří byl vvedl Hospodin na něg: a dali genu gedenkaždý owoce gednu, a návštěvnici zlatou gednu.

12. Požehnal pak Hospodin posledním wěcem Jobovým, vjce nežli počátku geho. A měl čtrnácte tisíc ovcí, a sest tisíc včel blaudů, a tisíc spřeženj voulů, a tisíc oslic.

13. A měl sedm synů a tři dcery.

14. A nazval jméno jedné Tics, a jméno druhé Baosya, a jméno třetí Barnustybii.

15. Ulegsau pak nalezeny ženy krásné gáko dcery Jobovy wessi zemi: a dal jim otec gegich dědictví mezi bratřími gegich.

16. Byl pak žito Job potom, sto čtyřiceti let, a viděl syny staré, a syny synů svých až do čtvrtého pokolení, a vintel stát gsa a pln dnů.

† Memlumili pravého, potvrzujice, že bebojným w tomto wěku také zle; pobožným pak dobré se mede: a podle téhož neprawého zdání, Joba z bezbožnosti obviniugice, nad to však wěcy na neg očitajice. Gáko služebník můg Job: genž pravý vsudek vynešl, že v pobožnū, a nevinný neškodní na všichveni, a zkaussni bywagi; zlý pak začáte dobrým oplýwagi: genž o věření, a životu wěcném dobré wyznání včinil, a. e. d.

Ruha Žalmů.

Žalm. I.

w tom žalnu vči Dawid, na čem tohoto života blahoslavenství záleží.

1. Blahoslavený muž, kterýž neodsel w radě bezbožných, a na cestě hříšníků nestál, a na stolici mornjho nařazený nesčděl.

2. Ale w zákoně Hospodino; wě vůle geho, a w zákoně geho přemyšlowati bude dnem y nocí.

3. A bude gáko dětwo, kterýž stipeno gest podlé rekvých mod, kterýž owoce své wydávat bude w času svém: A list geho nezprchne: a všecky wécy, kteréž foli činsti bude, sťastně se mu poswedau.

4. Ale tak bezbožní, ne tak: ale gáko prach, kterýž zmijá vjte od svrchku zemi.

5. Protož * nepovestanau běž božnij

božn̄ w saudu: ani hříšnícy w rāz
dē spravedliwých.

6. Ulebo zná Hospodin cestu
spravedliwých: a cesta bezbožných
zahyne.

* Neostogj.

Žalm II.

Tento Žalm, podlé literního smyslu,
vzrahuge se na Davida; když filistýn-
ši, zwedouce, žeby on měl být králem,
šel w gšto proti němu w Nudeli Ráj:
faim ztjdili. Podlé duchovního smys-
lu, gest prorocewj o věčném králow-
ství Krysta Pána, gemujiče králové a
knížata, nadarivo se protiwici budau.

1. Proč se bařili národowé, a
lidé daremné wécy přemys-
flovali:

2. Spoluštali králové země, a
knížata sessla se wgedno, proti Hos-
podinu, a proti pomazanému gho.

3. Kozí hegme swazky gegich,
zawrzme od sebe gho gegich.

4. Který přebýwá w nebesy, w
posmijatí se gím bude: a Hospo-
din porauhati se gím bude.

5. Čehdáž mluwiti bude k nim
w hněwě svém, a w přehlíwošti své
zformauj ge.

6. Gá pak vstanoven sem krá-
lem od něho nad Syonem horau
swatau gho, oblaſtuge přikázaj
gho.

7. Hospodin řekl ke mně: Syn
můj ty gsy, gá dnes zplodil sem tě.

8. Žádeg odemne, a dám tobě
národy dědictwí twé, a vládat-
stwí twé končiny země.

9. Zprawowati ge budess w
priru želzném, a gá nádobu
hencjíškau roztříſtis ge.

10. A nynj králové srozníměg-
te: wycůgte se, kteři saudje zemi.

11. Služte Hospodinu w bá-
žni: a plísegte gemu s třesenjem.

12. Chopre se kázně, aby se
někdy urozhněval Hospodin, a
zhybulibyše z cesty spravedliwé.

13. Kdyžby se rozpálil w krátce
hněw gho, blahoslaveni wissici, kteři
dausagj w něho.

Žalm III.

Žalm tento jest modlitba Davida
k Bohu za pomoc wolajícého, když před
jvím synem Absolonem vtíkal. Předsta-
vuje je zde David, jako obraz vnu-
čenj, a vzklíšení Pána Krysta.

1. Žalm Davídovo, když vtíkal
před twáří Absolona syna svého.
(z. Král. XV, 14.)

2. Hospodine proč rozmnožens
sau, kteři ssužugj mne z
množ powstáwagj proti mně.

3. Množ týlagj dusi mé: ne-
njě spasenj gemu w Bohu gho.

4. Ty pak Hospodine gsy, genž
přigimáss mne, sláva níá, a po-
wyſſugjcy hlawy mé.

5. Hlasem svým volal sem k
Hospodinu: a wyſlyſſel mne z ho-
ry swaté své.

6. Gá sem spal, a twrdě sem
vsnul, a powstał sem, nebo Hospo-
din přigal mne.

7. Učebdu se báti tisýců lidu ob-
klíčujícího mne: powstaniž Hos-
podine, spasena mne včin Bože
můj.

8. Ulebo ty sy zbil wſecky pro-
tiwjcý se mně bez příčiny: zuby
hříšníků setřel sy.

9. Hospodinovot gest spasenj: a
nad lidem svým požehnáu twé.

Žalm IV.

David prosý Boha, aby gemu k po-
moci přispěl proti svému odbognému
synu Absolonovi; a napomína buřicę,
aby se k Bohu obrátili.

1. Bu ſoncy w chwálozpěwjch!
Žalm Davídovo.

2. Když

U a a 3

2. **K**dyž sem wzywał, weszyszel
mne Bůh spravedlnosti
mě: w s:uženj * rozlil sy mi.
Smilug se nademnau, a wyslyss
modlitbu maw.

3. Synowé lidstj dokawádž
r:žkho sdce: y proc milujete mat-
noši, a hledáte lež:

4. A węztež, že diwna včinil
Hospodin swateho swego: Hospo-
din wyslyss mne, Edyž wolati bus-
du k němu.

5. Huéwegte se, a nechtégete hře-
siti: kteře węcy prawste w srdcých
swych, na swých ložcých oželte.

6. Obeturugie obět spravedlnos-
ti, a dausgege w Hospodina. Umo-
zý řečej: Bdo nám ukázal dobré
węcy:

7. Znamenáno gest nad námi
swiato obličege twého Hospodine:
dal sy radost w srdcy niém.

8. Z plodu obilj, wjna, a olej-
ge swého rozmnoženi sau.

9. W pokogi w to samé spáti,
a odpočívat budu.

10. Klebo ty Hospodine ob-
zvláštně w nadégi vstanowil sy
mine.

* Prostranstwji včinil, wyswobodil sy
mine.

Žalm V.

Dawid k Bohu volá za pomoc proti
králi Saulovi. HÁDÁ TEŽ aby Bůh ne-
pravě dle gegich provinění trestati, spra-
wedliwém pak sluzhau odplatu odmě-
nit ráčil.

1. Ku koncy za tu, kteřáž dosahá
dědictví, Žalm Dawidu.

2. **S**łowa má slys Hospodine,
porozuměg wolání mému.

3. Pozorūg hlasu modlitby mé,
králi můg a Bože můg.

4. Klebo k tobě modliti se bus-
du: Hospodine* w gjeře wyslyssis
glas můg.

5. Z gjeta státi budu při tobě
a vžijm: nebo ne Bůh črege ne-
prawost gsy ty.

6. Aniž bydliti bude wedlé te-
be zlostny: aniž settwagj nesprac-
wedliw před očima twýma.

7. Učenáwidél sy wsech, kteři
činj neprawost: zahubis wsecky,
kteři inluwj lež. Uluže ** ktwj
a ltuwého w ohawnosti bude mjtí
Hospodin:

8. Gá pak w množstwji milo-
sedenstwji twého, wegdu do domu
twého: klaneti se budu při črás-
mě swatém twém w bázni twé.

9. Hospodine prowad mne w
spravedlnosti swé: pro neptátely
mě zprawūg před obličegem swým
cestu maw.

10. Klebos nenj w vstech gegich
prawdy: sdce gegich marné gest.

11. Hrob otewřený gest hrdlo
gegich, gazyky swýni ltuwé činili,
sud ge Bože. Ať odpadnau od
myšlenj swých, podlé množstwji
bezbožnosti gegich rozprial ge, ne-
boť sau popauzeli té Hospodine.

12. Ať se radugj wsični,
kteři dausgaj w té, na węky plces-
ti budau: a přebývati budess w
ních. A honosyti se budau wsični
w tobě, kteři milugi jméno twé,

13. Klebo ty požehnáss spraw-
dliwemu. Hospodine, gako sjetem
dobré wule swé *** koumoral sy
nás.

* Czasię, w čas příhodný. ** Učení
ho. *** Wukol zařízel sy nás.

Žalm VI.

Dawid volá k Bohu za milosrdens-
tví, aby od swé nemocy wyswobozen
byl. Gest také ten žalm první z sedmi
žalmů kagich.

1. Ku koncy w chwálospěwých,
Žalm Dawidu pro osiny iád (zpe-
wáku)

2. Hos-

Do i p o d i n e n e t r e s c y m n e w m n e v c i n z e w s s e c h o s t i b a g j c y f m n e , a w y s w o b o d m n e .

1. Smil u g s e n a d e m n a u H o s p o d i n e , n e b o c̄ n e m o c e n s e i n : v z d r a w H o s p o d i n e , n e b o z k o r m a u c e n y k o l i m e .

2. U d u s s e m á p r e d e s s e n a g e s t m i : t y p a k H o s p o d i n e a j d o z a d z

3. O b r a t s e H o s p o d i n e a w y n i d u s s i m a u : s p a s e n a m n e v c i n i m i l o s t d e n s t w j s w e .

4. K l e b o n e n j w s m i t t i , k d o b y m e t l i w b y l n a t e b e : w * p e k l e k k d o t e b e o s l a w o w a t i b u d e z

5. O s t a w a l s e i n w w p e n i j s w e m , n a j o w a t i b u d u g e d n e k a j d e n o l u z e s w e : s l z a m i s w y m i p o s t e l o u s m a c e t i b u d u .

6. Z k o r m a u t i l o s e o d p r e d l i w o s i o k o m e : s s t a r a l s e i n s e ** m e s i w s s e m i n e p r e t a t e l y s w y m i .

7. O d s t u p r e z o d e m n e w s s i c k n i , t e t j c i n j t e n e p r a w o s t : n e b o c̄ w y s l y s s e l H o s p o d i n h l a s p l a c e m e b o .

8. W y s l y s s e l H o s p o d i n p r o s b u m a n , H o s p o d i n m o d l i b u m a u p r i g a l .

9. U t e s e z a s t y d j , a p r e d e s s y n a z a m n e w s s i c k n i n e p r e t a t e l e m o g i : a t s a u z p e t o b r a c e n i , a z a h a n b e n i w e l m i t y c h l e .

10. H r o b e . ** p r e j c i n a u w s s e c h n e p r e t a t e l m y f .

Žalm VII.

Žádá David Boha, aby geho newin: i rok zařkal, a nejlustně vecháni svých aleštných hánčů zrestal.

1. Žalm Davida, který zpíval H o s p o d i n u z a s l o v a Č h u z y s y n a G e m i n o w a . (z. Král. XVI.)

2. H o s p o d i n e Bože můg w toz
bit sem dousal: spasena

3. U b y n e k d y n e v c h w á t i l g a k o l e w o d u s s e m e , k d y j n e n j , k d o b y w y k a u p i l , a n i k d o b y s p a s e n a v c i n i l .

4. H o s p o d i n e Bože můg v c i n i l : s i s e i n e t o † , g e s t l i n e p r a w o s t w t u s k a u m y f .

5. O d i n e n i l l i s e i n s e o d p l a c u g j c y m s e m n e z l y m i w e c m i , a t z p a s d n u d l e z a s t a u ž e n j o d n e p r e t a t e l m y f p r e z d n y .

6. K lech t o s t i b á n e p r e t e l d u s s i m a u , y p o p a d n e , a p o s l a p á n a z e m i z i w o t můg , a s l a w u m a u w p r a c h v w e d e .

7. P o w s t a n H o s p o d i n e w h n e w e s w e m : a w y w y s s e w k o n c i n a f h n e p r e t a t e l m y f . U p o w s t a n H o s p o d i n e Bože můg w p r i k a z a n j , k e c r e s y r o z f a z a l .

8. U s h r o m á ž d e n j l i d i o b k l j e j t e . U p r o t o ž v w y s o t n a w r a t s e :

9. H o s p o d i n s a u d i l i d i . S u d i ž m n e H o s p o d i n e p o d l e s p r a w e d l n o s t i m e , a p o d l e n e w i n n o s t i m e n a d e m n a u .

10. S k o n c t s e n e s t l e c h e r n o s t h c j s s n i k ū , a z p r a w o w a t i b u d e s s s p r a w e d l i w e h o , g e n j z k u s s u g c s s s t d c e a l e d w o j B o ž e .

11. S p r a w e d l i w a p o m o c m a o d H o s p o d i n a , k e c r y s p a s e n y c l n j v p c j m e s t d c e m .

12. B u b s a u d c e s p r a w e d l i w y , s y l n y , a t c p e l i w y , z d a l i ž s e h n e w a n a k a j d y d e n z

13. K leobrátjecli s e , m e c s w u g n a p r á h n e : l u c i s t e s w e n a r á h l , a p r i p r a w i l g e .

14. U w n e m p r i p r a w i l n a z d o b y s m i t t i , s t c l y s w e h o c i c y m s v c i n i l .

15. E y h l e ! p r a c o w a l (bez bojní)

božný) ſu potodu nespravedlnos̄ mořſké, které procházegj ſtezky ſti: počal bolest, a porodil nezprawoſt.

16. Bahniwy důl otevřel, a vykopal geg: a vpadl do gámy, kterauž včinil.

17. Obrátiſt ſe bolest gebo na hlawu gebo: a na vrch hlawy gebo neprawoſt gebo zjišťuj. p. j.

18. Slawiti budu ſhospodina podlé spravedlnosti gebo: a žalmy zpívat gméno ſhospodina nezvyšho.

+ Což na mne sčítá můg neříjet.

Žalm VIII.

Prorok rozhíjme ſobě ſtořené od Boha wěcy, zvýsluge wſemobauenſt, maudroſt, a dobroutvost Božíau člověku protázanau.

1. Bu kony za ragnosti Syna, Žalm Dawidu.

2. Hosподine Pane nás, gať předivné gest gméno twé na wſi zemi! nebo wyzdwijena gest welebnost twá nad nebesa.

3. Z vſi nemluvnátek a těch, genž prſy požiwaſi, dokonal ſy chwálu pro nepřátele ſvé, aby ſkazyl nepřátele y mſticele.

4. Nebo ſpatřimi nebesa twá, dílo prſtů twých: měsíc a hvězdy, které ſy ty založil.

5. Co gest člověk, že ſy naň paměliw: aneb ſyn člověka, že geg na wſetevugeſs:

6. Zmienſil ſy ho málo nérco od Angclu, ſláwan a cij fortunoval ſy geg:

7. A vſtanovil ſy geg nad díla rukau twých.

8. Wſecky wěcy poddal ſy pod nohy gebo, otce y woly wſecky, nadto y dobytek polní.

9. Peacrw nebeſké, y ryby

10. Hospodine Pane nás, gať předivné gest gméno twé na wſi zemi.

Žalm IX.

Díky činj Dawid Bohu za obdržené wjedlivi proti ſvým nepřáteleům: při tom iádá, aby v budoucné ráčil vžiwaſi ſi ſvé přejivoſti proti bohaprázdnyim, a ſvé dobroutvosti k böhahodguym.

1. Bu kony za ragnosti Syna, Žalm Dawidu.

2. Dlavorati té budu Hospo- díne celým ſrdcem ſvým: wyprawowati budu wſecky diwné wěcy twé.

3. Kadowati a plésati budu w tobě: žalmy zpívat budu gménu twému ó Čleywyſſi.

4. W obrácenj nepřátele měho na zpět: zemdlj a zahynau od twáci twé.

5. Nebo ſy včinil ſaud můg a přimau: posadil ſe na ſtolicy, kteří ſaudíſſ ſprawedlnost.

6. * Ráral ſy národy, a zahynul bezbožný: gméno gegich w ſhladil ſy na wěky y na wěky wěků.

7. Nepřátele zbynuli mečowé do konce: a města gegich ſkazyl ſr. Zahynula památká gegich s zwékem:

8. A ſhospodín na wěky zůstává. Připravil w ſaudu trůn ſwůj:

9. A on ſauditi bude okříſlet zeiné w pravosti, ſauditi bude lidi w ſprawedlnosti.

10. A včiněn gest ſhospodín vročíſte chudému: ſpomocněk w přihodnostech, w ſauženj.

11. A ak deuſagj w tebe, kteří znají gméno twé: nebo ſy neopuſtil hledajſcých té ſhospodine.

12. Žalmy zpíwegte Hospodinu, který přebývá na Syonu: zpěvajte mezi národy činy jeho.

13. Ulebo vyhledávage křwe gegich rozpomenul se: nezapomněl na kříž chudých.

14. Smislug se na demnau Hospodine: wiz ponízenj mé z nepřátel mých.

15. Kterýž mne wyzdwihuges z bran smrti, abych zwéstowal wsecky chwály tvoré w branách dcer Syonsté.

16. Weseliti se budu w spasení tvém: w wázli národové w zaslynutí, kteréž včinili. W osýdlenom, kteréž strýli, polapena gest noha gegich.

17. Poznán bude Hospodin soudy činé: w skutých rukau svých polapen gest hříšník.

18. Obrácení budete hříšníci do pekla, wissici národové, kterýž se zapomnianagj na Boha.

19. Uleboť nebude dokonce zapomenutí chudého: repeliwość chudých nezahyneč dokonce.

20. Powstaniž Hosподine, ať se nesylí člověk: ať se uzení sau národové před tváří twau.

21. Ustanowisz Hospodine wydawatele zákona nad nimii: aby wédeli národové, že lidé gsaú.

* Ofertis, ohromis, ohuels.

Žalm X. podlé Hebregských.

I. Proč sy Hospodine odstaupil
daleko, pohrdáss w * před
hodnostech, w sauženj:

2. Když peychá bezbožný, zapálen býwá chudý: popadeni býwagi w radách, kterýmž přemyslilují.

3. Ulebo chwálen býwa hříšník w žádostech dusse swé: a nešles cherný dobročecen býwá.

4. Rozhněval Hospodina hříšník, podlé množství hněwu swého nebude † hledati.

5. Uleni Boha před očima geho: zpržněné sau cesty geho w každém času. Odgjmaj se saudové twogi od twáti geho: nadewsemí nepřátely svými panowati bude.

6. Ulebo řekl w sedcy swém: nebuduť pohnut od pokolenj do pokolenj, bez zlého.

7. Echož vsta zloričenj plná gsaú, a hořkosti, y liti: pod gazysem geho ** práce a bolest.

8. Sedj w zálohbách s bohatců w streyssich, aby zamordoval nevinného.

9. Oči geho na chudého wzhledají: čjhá w skryté, gcko lew w gestyni swé. Čjhá, aby vchvátil chudého: vchvátili chudého, když přitahá ho ††.

10. W osýdlenm ponížit ho, nachylí se, a padne, když panowati bude nad chudými.

11. Ulebo řekl w sedcy swém: zapomenule gest Bůh, odvrátil tvář swau, aby newiděl do konce.

12. Powstań Hospodine Bože, powýšena bud ruka twá: nezapomnět se nad chudými.

13. Proč popauzel bezbožník Boha z nebo řekl w sedcy swém: nebudet (toho) vyhledávati.

14. Widjss, nebo ty trápenj a bolest spartugess: abys ge wydal w ruce swé. Tobě pozůstauen gest chudý: syrotků ty spomocníkem budess.

15. Potři rámié hříšníka y zlostí
Asa 5 ného:

ního: vyhledáván bude hřich gesho, a n. bude nalezen.

16. Hospodin královati bude na věky, a na věky věku: vyhne se vlastové z země gecho.

17. Žádost chudých vyšlyssel gest hospodin, připravenj srdce gegich slysselo vcho rwe.

18. Sandit syrotku a sníženému, aby neptíčnil vjce veliciti se člověk na zemi.

* w časech přihodných. † S sebou w saud newchází, gest proskovassné žiw, bezewssho se ohledání na Bohu saud.
** Trapenj. ‡ Pod sytku swau.

Zalm X.

Když od Saule honěn byl Dawid, a geniu přátele vejkání radili; nepřátele pak na zléto vykládali; prohlašuje se, že on swau naděgi, w samém Bohu sládá.

1. Bu koncy, Žalm Dawidu.

2. **W** hospodina dausám: ktež takž tjkáte dussi mé: Přeštěhúg se na horu gako wrabec:

3. Ulebo hle hřissnicy natáhli lus čisté, připravili střely své w rauhu, aby stříleli w temnosti vpřímé srdcem.

4. Ulebo kteře věcy sy ty dokonal, zkazyli: spravedlivý pak co gest včinil?

5. Hospodin w chrámu svatému svém, Hospodin w nebi stolice gesho. Oči gecho na chudého vzhledají: vjčka gecho ráží se synů lidstých.

6. Hospodin ráže se spravedlivěho y bezbožného: kdo pak miluje nepravost, nenávídí dusse své.

7. Dusství bude na hřissný osydla: oheň a syra, a duch * bavče částka falicha gegich.

8. Ulebo spravedlivý Hospodin, a spravedlnosti miloval: pravost widěl obličegeho.

* vichřice.

Zaltář.

Zalm XI.

Žalm XI.

Dawid volá o pomoc a zastání k Bohu. Stežuge sobě na newérnost a osseme: cnost těch, kteríž ho v krále Saule oločili, a vči: že w samém Bohu, nepak w lidech sobě zalládati máme.

1. Bu koncy pro osmý žád (jpewálku) Žalm Dawidu.

2. **S**pasena mne včiň Hospodine, neb se nedostává svatého: nebo: nebo zmessený sau prawdy od synů lidstých.

3. Marné věcy mluwili gedens: každý k bližnjmu svému: tny lší: w w srdci a srdcem mluwili sau.

4. Rozptylijz hospodin wssliké tny lší: w, a gazyk welikomluwony.

5. Kteríž prawilli: Gazyk nás: zvolebjme: tny nasse od nás gsau; kdo gest pánum nassim:

6. Pro býdu nuzných, a lkán chudých, nyně povstanu, díl Hospodin. Postavim w spasenj: dasfánliwé činiti budu w ném.

7. Wymluwnosti hospodinowy, wymluwnosti čisté: stříbro ohněm zkussené, oddelené od země, čistěné sedmnásobně.

8. Ty Hospodine zachowáss nás, a estříhati budess nás od pokolení tohoto na věky.

9. Wůkol bezbožní chodí: posdlé wywyssnosti své rozinnožil sy syny lidsté.

Zalm XII.

Hádá za wswobozenj z svého preriwenství, a připowjdá, že Bošau dobrotu s pjsněmi bude vychvalovati.

1. Bu koncy Žalm Dawidu.

Už dokwád hospodine zapomínás mne dokonce: až dokud odwracugess twář swau odenie:

2. Dokudž sládati budu rady w dusse

w duši mé, bolest w srdci svém
přes den :

3. „Už do kavád wywyssowati se
bude neprjatel můg nademnau :“

4. „Wzhlédni a wylyss mne
hospodine Bože můg. Osweet oči
mé, abyh níkdy nevsnal w smrti :“

5. „Uby někdy nečekl neprjatel
můg : Stojezhl sem nad njm. Bez
či ince osužuj, plésari budau, buz
duli hnut :“

6. „Gá pak w milostdenstwí
twém sem dausal. Plésari bude
srdce mé w spasenj twém : zpíwas-
ti budu Hospodinu, který mié dos-
bré wécy vdelil : a prozpětovatati
budu gménu Hospodina nevyvys-
šího.“

Žalm XIII.

Stříjuge sobě na bezbožné lidí svého wé-
ku : rěší se lepšími časy v přijíti Mesyá-
še, po geho; to překomlosti i dečně tauží.

1. Bu koncy Žalm Dawidu.

Hlekl nemaudrý w srdci svém :
nenj Boha. Porusseni sau,
a ohawni včiněni sau w snažno-
stech svých : nenj kdo by činil dobré,
nenj až do gednoho.

2. Hospodin z nebe vyhlédl
na syny lidsté, aby videl, bylliby
kdo rozumny, neb hledagicy Boha.

3. Wszickni vchylili se, spolu ne-
vžitečnij včiněni sau : nenj kdo by
činil dobré, nenj až do gednoho.
Kdo otěvřený gest hrdlo gegich :
gazyky svými lšíwé činili, ged-
litých hadů pod rty gegich. Ge-
gicheto vsta zločečenj a hočkosti
plná sau : rychlé nohy gegich k wylití
krve. Setčenj a nescésti na
cestách gegich, a cesty po kope ne-
poznali : nenj bázne Božj před
ocima gegich.

4. „Idaliž nepoznaj všicckni,
který pachagi neprawost, který zjí-
ragi lid můg jako pokrm chléba :“

5. „Hospodina newzýwali, tam
se tráslí bázni, kde nebyla bázen.“

6. „Vleb Hospodin w národu
spravedliwém gest, radu chudého
zahabili ste : nebo Hospodin naz-
dege geho gest.“

7. „Bdo dá z Syonu spasení Iz-
raelowi : když odvrátí Hospodin
zageti lidu swého, plésari bude
Jáacob, a weselici se bude Izrael.“

Žalm XIV.

W tom žalmu dává se navčení, gá-
by wěřejý způsobenj měli být, aby nebe-
desuhli.

1. Žalm Dawidu.

Hospodine kdo bude přebíhati w
stánku twém : aneb kdo ods-
počine na hoře swaté twé ?

2. „Bdož hodj bez poskvrny, a
činj spravedlnost : Bdož mluwj
prawdu w srdci svém,

3. Bdož nečinil lsi gazykem
svým : aniž činil bližnjim svému
zlehó, a pohaněný nepřigal proti
bližnjim svým.

4. W niwcí přiveden gest před
twáří geho zlostný : bogicý se pak
Hospodina oslavuge. Bdož při-
sahá bližnjimu svému, a nco klas-
máwá,

5. Bdož peněz svých nedal na
lichwu, a darii nad newinným ne-
přigimal. Bdož činj to, nebudet
pohnut na wéky.

Žalm XV.

Procesi o wzkrísseni p. Krystia.

1. Klápisu připis samému Da-
widovi.

Začowegž mne Hospodine, nez
dot sem daufal w tebe.

2. Řekl sem Hospodinu: Bůh
můg gsy ty, nebo dobrýmých wé-
cý nepotřeboges.

3. Svatým, kteří jsou w zे-
mi gěho, díwné včinul wšesky wú-
le mé w nich.

4. Rozmnožily se nemoci ge-
glíč: pošom (k čnžím bohům) chwáz-
ta i. Neshtomáždjm̄ schůzeč gę-
gich řeči: anž zpětnym ginen
geglíč řeče ty swé †.

5. Hospodin díl dědictví meho,
a káliha meho: ty gsy, kterýž na-
vratíss mi dědictví mé.

6. Prorazové ſt padli mi w
wybornýč: nebo dědictví mě wý-
borné geit mi.

7. Dobročetí budu Hospodi-
nu, který odéluge mně rozuin: a
nadto až do nocy cestala mně
ledvī má.

8. Spatřoval sem Hospodina
před obličejem svým wždycky:
neb gest mi na pravicy *, abyh po-
hnut nebyl.

9. Proto weselilo se gest řeče
mě a zplésal gazyk můg: nadto
y tělo mé odpočíne w naděgi.

10. Kdebo nezanecháss dusse mé
w hrobě: anž dásť svatému swé-
mu widěti porušenj. Známé vči-
nil sy mi cestý života, doplnis
mne radostí s twáří twau: roz-
koſe na pravicy twé až do konce.
† Nejpogim se s modláři, kteří oběti
ze twé dohům cy: vám obětují, ano
ani těch nejlehetníků gmenovati nes-
chcy. ſt Řimiž dědičné stacy, a ros-
li je wručkowaly, padli mi w měber-
ních, to gest, w autodných místech.
* Při hrobu mém.

Žalm XVI.

Dawid přilšíšním protiwenstwim ssau:
žen gsa od Saule, wola k Bohu za pos-
hoc, odwoláwá se na saud Boží: pohr.

dá s pomígejčím ſtěštim jwých neprá-
ce, a těiſ ſe s naději wčetněho blahoi
slawenjčci.

I. Modlitba Dawidowa.

Wyslyse Hospodine spravedlnost
mau: pozorůg prosby mé.
Všima přigmi modlitbu mau, *
ne w rtech lšíwych.

2. Od twáři twé wygdiž ſaud
můg: oči twé nedě ač patří na
spravedlnost.

3. Žkuſyl ſrdce mého, a na-
wſtjwils w nocy **: ohněm ſy
mne zkufyl, a není nalezena na
mně neprawost.

4. Aby nemluwila vsta má ſtu-
cků lidstých: pro ſlowa tñu twých
gá ſem oſtrjhal cest twrdých.

5. *** Dokonalé včin řeči mě
w ſtefkách twých: aby ſe nepohnu-
ly ſlepége mě.

6. Gáč ſem wolaſ, nebo wysly-
ſſel ſy mne Bože: naſloň včha swé-
ho ke mně, a wyslyſ ſlowa má.

7. Díwná včin milostdenſtw
swá, genž ſpaseny čnijſ ſauſagi-
cý w tebe.

8. Od protiwých ſe pravicy
twé oſtrjheg mne, gáčo zříſedlni-
ce oka. Pod ſtjñem křjdel twých
ſchtaň mne:

9. Od twáři bezbožných, kteří
mne ſsužowali. Ulepřatele mogi
duſſi mau obkljčili,

10. **** Tuk ſwág ſawceli: vta
gegich mluwila peychu.

11. Žawrhſſe mne nyni obklj-
čili mne: oči swé vſtanowili ſlo-
niti k zemi.

12. Přigali mne gáčo lew ho-
towý k laupeži: a gáčo ſtěně twa-
wé bydljcy w ſteyſiſ.

13. Powstaň Hospodine, přede-
gdiž ho, a podwrať ho: wyslyſ ſlo-
niti mau od bezbožnika, meč twág

14. Od nepřátele ruky twé. Hos-
spodine od (spravedlivých) gích
gest málo na zemí, odděl ge w
životě gegich: z štýrých věcích
rukých naplněno gest běicho gegich.
Nasvili se synmi, a zanechali ****
ostatky twé malickým svým.

15. Gá pak w spravedlnosti
vkázi se obličeji twému: nasycen
budu, když se okáže sláva twá.

* Kterauž wylémám bezewsi reù isti.
** W čas zátmeku měho. *** Zprá-
wug. **** Tukem svým zarostli, t. g.
bohatstvím oplyvali, protož zpysněli.
***** Hogné dědicovj, genž po nas-
ycení gích zbylo.

Žalm XVII.

1. Tu koncy služebníku Hospo-
dinowu Dawidovi, kterýž gest
mluvil k Hospodinu slova písne
této, na den, w kterém ho vytrhl
Hospodin z rukou všech nepřátel
svých, a z ruky Saula, a řekl:
(: kral. XXII, 2.)

2. Mílowati té budu Hospodine
sýlo má.

3. Hospodin vtwrzenj mé a vto-
číssé mé, a wyswoboditel můg. Bůh
můg spomocník můg, a daufati bu-
du w něho. Obránce můg, a roh
spasení měho, a schranitel můg.

4. Chwálu wzdáwage wžýwa-
ti budu Hospodina: a od nepřátele
svých wystobozen budu.

5. Obklíčily mne byly bolesti
smrti: a praudové nepravosti zkot-
maursli mne.

6. Bolesti hrobu obklíčily mne:
zachwátila mne osýda smrti.

7. W auxosti své wžýval sem
Hospodina, a k Bohu svému wo-
hal sem. U vyslyssel zchrámu swa-
tého svého blas můg: a volání
mé před obličeji geho, wesslo w
vsi geho.

8. Pohnuta gest, a zattásla se ze-
mě: základové hor zbaučeni sau, a
pohnuti sau, neb se rozněhwal na ně.

9. Wystanil dým w hněwu
geho: a oheň od twáři geho roz-
pálil se: vhlj rozpálilo se od něho.

10. Uklonil nebesa a zstaupil:
a mrákota pod nohami geho.

11. A wstaupil nad Cherubiny,
a letel na křídlech větrů.

12. A vdelal tmy štreyssi swau,
wůkol něho stánek geho: temná
woda w oblacích pověstí.

13. Pro blest před obličejem
geho oblakové pomijeli, kroupo-
bitj y vhlj čekawé.

14. A zahimel z nebe Hospo-
din, a nevyvysíj wýdal blas swug:
kupobitj a vhlj čekawé.

15. A zpusnil stély své, a ro-
prylil ge: Blýskání rozmnožil, a
předěsil ge.

16. A vzkázal se sludnice wod,
a odkryti sau základové okříšku
země. Od žehánj twého Hospodis-
ne, od dchnutí duha hněwu twého.

17. Poslal z výsosti, a přigal
mne: a wytial mne z * wod
mnohých.

18. Vytrhl mne od nepřátele
mých nevyslněgých, a od těch kte-
říž mne nenáviděli: nebo posylné-
ni sau nademne.

19. Předstihlik sau mne w den
trápenj měho: a včiněn gest Hos-
spodin obránce můg.

20. A wywedl mne na pro-
stranno (z saújenj) spasena mne
včinil, nebo gest chýl mne.

21. A odplatil mi Hospodin po-
dlé spravedlnosti mé, a podlé či-
stoty rukou mých nahradil mi.

22. Nebo sem ostříhal cest Hos-
podinových, aniž sem bezbožně
činil proti Bohu mému. 23.

23. Ulebo wſſickni ſaudowé ge-
ho před obličege ni mým: a ſpas-
wedlností gebo neodehnal ſem od
ſebe.

24. A budu nepoſtſtorněný ſ
ním: a wyſtějhám ſe od neprawo-
ſti ſwé.

25. A odplatí mi ſhospodin po-
dlé ſprawodlnosti mé: a podlé či-
ſtoři rukau mých před obličege-
m očí gcho.

26. O ſwarým ſwarý budef, a ſ
mužem newinným newinný budef:

27. A ſ wywołeným wywo-
lený budef, a ſ přewtáceným pře-
wtácen budefo.

28. Ulebo ty lid ponížený ſpasýſſe:
a oči pyſſných ponížiſſe.

29. Ulebo ty oſvěcugeſſ ſwjetz-
dlnicy mau ſhospodine: Bože můg
oſvět temnosti mé.

30. Ulebo w robě wyttžen budu
od pokuſſenj, a w Bohu mém pře-
kročim zed.

31. Bůh můg nepoſtſtorněná
ceſta gebo: wýmluvnosti ſhospodis-
nowy ** ohněm zkufſené: obráns-
ce geſt wſſich dafagichých w něho.

32. Ulebo kdo geſt Bůh kromě
ſhospodina z aneb kdo geſt Bůh
kromě Boha naſſcho z

33. Bůh, kteříž přepásal mne
ſylau: a včinil nepoſtſtorněnau-
ceſtu mau:

34. Kteříž dokonal nohy mé
gako gelenū, a nad wýſotmi po-
ſtaſwuge mne.

35. Kteříž vči ruce mé bogi:
a včinil ſy gako lučiſſe mědenné
ramena má.

36. A dal ſy mi obranu ſpas-
ej ſwého: a pravice twá přigala
mne: A kázen twá napravila mne
do konce: a kázen twá onať mne
včiti bude.

37. Koſſſířl ſy *** froky mé
podemnau: a negſau zemdleny ſſie-
pege nié.

38. Stihati budu neprátely ſwé,
a poſtihnu ge: a neobráſjmi ſe, do-
kawádž nezahynau.

39. Koſlomjmt ge, aniž budau
mocy ſtati: padnau pod nohy mé.

40. A přepásal ſy mne mocy ſ
bogi: a vvrhl ſy pod paty mé
poſtāragicý proti mně podemne.

41. A neprátely mé **** dal ſy
mi hibet, a nenávidicý mne roz-
prýlik ſy.

42. Molalit ſau, aniž byl, kdo
by ſpaseny včinil; k ſhospodinu:
aniž wyſlyſſel gich.

43. A zdrobjmi ge, gako prach
před twáří wětru: gako bláto vlic
chladjmě ge.

44. Wytrhness mne z různic
lſdu: vſtanowijſſ mne za hlawu
národů.

45. Lid, kteřhož ſem nepoznał,
ſlaužil mi: w ſluču včha vpoſlechli
mne.

46. Synowé cyzý ſelhali mně,
synowé cyzý zastarali ſe, a zkulhaſ-
weli od ſtezek ſwých.

47. Žiwt geſt ſhospodin, a po-
zechnany Bůh můg, a wywoýſſen
bud Bůh ſpasenj měho.

48. Bože kteříž dáváſſe mně
pomsty, a podmaňugcsé lidi pedez-
mne, wyſwoboditelí můg od ne-
prátel mých hněwivých.

49. A od poſtāragicých pro-
ti mnié wywoýſſe mne: od muže
neprawého wytrhness mne.

50. Protož wyprawowati bu-
du chwály twé mezy národy ſhospodinc: a gménu twému prozpě-
wovati budu.

51. Žwelcbuge ſpasenj krále ge-
ho,

ho, a čině milostdenství pomaza-
nému svému Dawidovi, v semeni
geho až na věky

* Nebezpečenství. ** Přečítané, gálo
zlatou ohněm. *** Krátkum mým nísto
podemnau. **** Obrátil sý w dejkánj.

Žalm XVIII.

Dawid vklazuge, gálo se Bůh věčni
šwořenými, v svatým zákonem svým
w známost vklazuge. Duchownim říny:
šlem, sedm prvních veršů vklazuge je
na Apoštoly; gálo se doklazuge z Epis-
toly Svatého Pavla k Rímanům w
X. kap.

1. Ku konci, Žalm Dawiduv.
2. Nebesa wyprawugj slávu Bos-
ži, a díla tučnau geho zwé-
stuge obloha.
3. Den dni wypowídá slovo, a
noc nocy oznamuje vmení.

4. Vlegsau mluvenj, ani řeči,
gichžtoby hlasové nebyli slýcháni.

5. Po rossi zemii wyszel z dveří
gegich: a do končin ofesíku země
slova gegich.

6. W slunci postavil stan swůg:
a ono gálo ženich wycházegicý z
swadebního lůže svého; rozveselilo
se gálo obr k běhu cesty

7. Od nevyššího nebe wygi-
tij geho: A běh geho až do vrchu
geho: aniž gest, když se vklryl před
horostí geho.

8. Zákon Hospodinuv nepo-
střítněný obracujicý dusse: swé-
dečtví Hospodinovo věrné, ma-
drost vdelujicý malickým.

9. Spravedlnosti Hospodinovoy
přijmé, obveselujicý řídce: přiká-
zají Hospodinovo světlé, oswěcu-
gicý oči.

10. Bázén Hospodinova svatá,
vragicý na věky věku: saudo-
vá Hospodinovi pravoj, osprave-
lání j sami w sobě.

11. Žádostivégsjj nad zlatou y
nad kámen dráhy mnohý: a slad-
sí nad med y nad šíred.

12. Klebo služebník twůg oříž-
há gich, w ostrížbánj gich odplata
mnohá.

13. Prorováním kdož rozumí z
od ragných mych očíse mne:

14. A od cyzých odpusť služeb-
níku svému. Klebudaule panos-
wati nademnau, tehdyk nepoškvor-
něný budu: a očíšen budu od pro-
vinněný nevěstího.

15. Y budauč řeči vst mych, že
se zaljbj: a rozgjmání řídce mého
před obličegeři twým wždycky.
Hospodine spomocnje můg, a wyc-
kupiteli můg.

Žalm XIX.

Žalm tento gest Modlitba Dawidova,
aneb lépegi lidu geho za krále, když do
pole proti svým nepřátelům vystáhl.

1. Ku konci, Žalm Dawiduv.
2. Vylyšiž tě Hospodin w den
osauženj: chraniž tebe
gměno Boha Jakobova.

3. Osiliž tobě pomoc z swas-
tyně: a z Syonu chraniž tebe.

4. Pomniž na wesseliku obět
twau: a zápalná obět twá až gest
tučná.

5. Degž tobě podlé řídce twého
a wesseliku radu twau potvrd.

6. Weseliti se budeme w spasenj
twém: a we gíměnu Boha naše
zwelebcni budeme.

7. Klaplniž Hospodin wssedy
prosby twé: nynj řím poznal, že
spasena včinil Hospodin Pomaza-
ného svého. Vylyšiž ho z nebe
svatého svého: w mocnostech spas-
eníj pravice geho.

8. Tito w wozych, a tito w ko-
njích

níφ (daufagi), my pak w gme: nu Hospodina Boha nasscho wzýwati budeme.

4. Oni swázání sau, a padli: my pak wstali sme a pozdvižení sine.

10. Hospodine spasena včin křásle: a wyslyss nás w den, w kteří wzýwati budeme tebe.

Žalm XX.

Díků činění Dawidovo za vještvi proti Amonejským a Syrským. Všechu vzáhugi eien iahn na Mesyáše, genuž: co weřmi pěkně se přivlaštluje.

1. Ku koncy, Žalm Dawiduv.

2. Hospodine w sýle twé radozati se bude kral: a nad spasenjím twým weseliti se bude náramně.

3. Žádost srdece geho dal sy gemitu: a wúli rrú geho neodeprél sy mu.

4. Učeb sy předessel geg w požehnáních sladosti: postavil sy na hlavě geho korunu z kamene dražého.

5. Žiwota žádal od tebe: a dal sy mu prodlenj dnů na wéky, a na wéky wéku.

6. Veliká gest sláva geho w spasenj twém: slávu a vclíkau okraji wložíss na něho.

7. Učeb wydáss ho ku požehnání na wéky wéku: rozweselíss geg w radosti s obličejem svým.

8. Učeb kral daufa w Hospodinu: a w milosrdensvěj Uleywysíjho nepobnet se.

9. Kálezena buď ruka twá wšem nepřáteleům twým: pravice twá ať nalezne wsecky, kteří tě nenávsi.

10. Položíss ge gako pec ohně w čas (žurjwého) obličeje svého:

Hospodin w hněwu svém zkoumavý ge, a zjíře ge ohně.

11. Plémě gegich z země wychladíss: a sýmě gegich od synů lidéských.

12. Učeb * vchylili na té zlé wěcy: myslili rady, kterýchž nemohli ** stvrditi.

13. Učeb obrátíss ge w výzvánj: w ostatečích twých připravíss twář gegich.

14. Wywołíss se Hospodine w mocy twé: zpíwati a chwáliti budeme mocy twé.

* vchylali proti tobě. ** wykonati.

Žalm XXI.

Učfoli tento žalm w mnohých verších, na Dawida ze všech stran ssauzeného zní; nicméně w jecigi gest protocewi o verpenich Kryštofích, w nichž horlivě se modlív, že wyslyšán gest, swětj a slibuje, že po svém wzkrývenci, Ucetiweho chwálu po celém světě bude rozblazsowati.

1. Ku koncy za přígetj gjitný Žalm Dawiduv.

2. Bože Bože můg wzhlédniš na mne: proč sy mne očuštil: daleko od spasenj mého slova protiněný mých.

3. Bože můg, wolati budu přes den a nerflyssis: y w nocy, a * ne k nemaudrosti sobě.

4. Ty pař w swatém přebýváss, Chwálo Izraelowa.

5. W tebe daufali otcové naší: daufali, a wyswobodil sy ge.

6. K tobě wolali, a wyswobozeni sau: w tebe daufali, a nesgsau zahabení.

7. Gá pak čerw gsem, a ne člowěk: pohaněný lidj, a powrhel obce.

8. Wszickni wldjci mne, posínsiwalí se mi: mluwili rty, a pobýbowali hlawau.

9. Daus

9. Daufal gest w hospodina,
nechac geg wyrhne: ak spasena vci-
njo, neboť chce geho,

10. Uleb ty gsy, genjs mne **
wyrhl z hřicha: naděge má od pr-
su matky me.

11. Ula tebe sem vyzvzen z
života: od hřicha matky mé Bůh
můg gsy ty.

12. Ulebo dřázegj odemne. Ule-
bo ssauzenj velmi blízké gest: ne-
bo nenj kdo by spomohl,

13. Obkljčila mne řelata mnos-
há: Bykowé tučný obklehlí mne.

14. Utevřeli na mne vsta svá,
gafz lew wydragjcy a iwaucy.

15. Geko woda wylit sem: A
rozprýleny sau wossecy kosti mé.
Učiněno gest srdece mé gako wos-
rozpaustěgjcy se v prostřed hřicha
meho.

16. Wyprahlala gako střepina
syla má, a gazyk můg přilnul k
dášnjm mym: a w prach řinti do-
wedl sy mne.

17. Ulebo obkljčili mne pšy nino-
zj: rada zlostníků oblehlá mne,
zbodli ruce mé u nohy mé:

18. Šečili wossecy kosti mé,
Oni pak zpytowali a zhlidli mne:

19. Rozdělili sobě rauha má, a
o rauho mé metali los.

20. Ale ty hospodine newzda-
lujz pomocy twé odemne: k obrat-
né mé wzhledni.

21. Wytřhni od meče Bože du-
ši mne: a z ruky psa gedinkau
mne.

22. Spas mne z vst lwoowych:
sod rohů gednorozců poníženj mé.

23. Wysprawowati budu gme-
no twé bratřím svým: v prostřed
shromáždění chwáliti té budu.

24. Který se bogjte hospodin,

chwalc geg: wossecy sýmě Jákob-
hovo oslavuge geg.

25. Bog se ho wossecy sýmě Iz-
raelovo: nictě gest nezbrzel, ani
opowrhl prosby chudeho. Uniž
odvrátil twáti své odemne: a
když sem volal k němu, vyšly sel
mne.

26. U tebe gest chwála má w
shromáždění welikim: slidy swé
wyplnijm před twáj bogjcy se
geho.

27. Gjsti budau chudj, a nasys-
cení budau: a chwáliti budau hospo-
dina, kterýž hledagi ho: živa
budau srdece gegich na wěty věku.

28. Rozpomenau se, a obráti se
k hospodinu wossecy konciny země:
A flaněli se budau před obličejem
geho wossecy čeledi národů.

29. Ulebo hospodinovo gest krás-
lowistw: a onk panowati bude nad
národy.

30. Gedli a flaněli se wissicni
tučný země: před obličejem gcho
padnau wissicni, kterýž zslupují
do země.

31. A dusse má gemu živa bus-
de: a sýmě mne slavžiti bude gemu.

32. Zwěstován bude hospodin-
nu národ budaučy: a zwěstují ne-
besa spravedlnost gcho lidu. Kterýž
narozen bude, kterýž včinil hos-
podin.

* Nebude mne to k nemaudrosti přiči-
šano. ** Wywedl z života.

Žalm XXII.

Protok díky činu Bohu za wossecia do-
brodin. Výrovnáw g Boha t wět-
něm pastýři.

I. Žalm Davídův.

Hospodin zprawuge mne, ani čes-
koh mi se nedostávat nebudě:
Bbh

2. Ula

2. Ktž místě pastury tamě gest hospodina: a milostdenšwj od mne postawił. Ktž wodaū občerstwienj wychowal mne:

3. Čuſſi mau obrátil. Proz wedl mne po cestách spravedlnosſti, pro gniěno ſwé.

4. Ktž y bycbych chodil v proſtřed ſtjnu ſmrti, nebudu se báti zlych wěcy: nebo ty ſemnau gſy. Prut twůig, y hůl twá, tač ſau mne potěſila.

5. Připravil ſy před obličegeſem mým ſtůl, proti tém, kteří ſužují mne. Ponižal ſy olegem hlaſu mau: a kálich můg opegugyc̄ gal znamenitý gest!

6. A milostdenſtwj twé následovati mne bude po vſecky dny života mého. A abyh přebýval v domě Hospodinowé* na dlauhost dnů.

* Za dlauhé časy.

Žalm XXIII.

Ten Žalm zpíval Dawid, když Arku Páně z domu Obededomowa na horu Syon přenesl. Věj pětim, kterak ti, gesso k Arce přiſtaupiti chečgi, magi býti způsobeni. Duchowním ſmyslem mluže ten Žalm výložen býti na Krystovo do nebe vstaupení.

1. Prvň den po ſobotě, Žalm Dawidu.

Hospodinowac gest země, y plznost gegi: okřſleč země, y vſickni kteří obýwagi na něm.

2. Ktž on nad mořmi založil geg: a nad řekami připravil geg.

3. Kdo vstaupi na horu Hospodinowu: aneb kdo stane na místě ſvatém geho:

4. Kteří řukama a čiſtcho ſrdce, kteří newzal nadarmo duſſe ſwé, aniž přiſáhl ve lſti bližnjmu ſwemu.

5. Čeně přigme požehnání od

hospodina: a milostdenſtwj od Boha spasycle ſwého.

6. Toč gest národ hledajícý geho, hledajícý twáti Boha Jákobowa.

7. Pozdwihněte knížata bran wassijich, a wyzdiwihněte ſe brány wěcné: a wegdečt král sláwy.

8. Bdož gest to ten král sláwy: Hospodin ſylný a mocný: Hospodin mocný to dogi.

9. Pozdwihněte knížata bran wassijich, a wyzdiwihněte ſe brány wěcné: a wegdečt král sláwy.

10. Bdož gest to ten král sláwy: Hospodin mocnosti onč gest král sláwy.

Žalm XXIV.

Dawid od ſyna protiwenſtwj ſuá ſiege, poznařá, že Bůh z spravedlivého křenj ſwého, tu býdu pro ſpáchaný křich naři dopuštěn. Zádá Boha za odpuſtění, tež za milost k polepiſení života ſwého.

1. Bu ſoncy, Žalm Dawidu.

K tobě Hospodine pozdwihiſ ſem dusſe mé:

2. Bože můg to tobě daufám, nebudut zahabenben:

3. Aniž at mi ſe nepoſníwagi nepřátele mogi: nebo vſickni, kteří na té očekáwagi, nebudou zahabenbeni.

4. Ač zahabenbeni ſau vſickni neptawé wěcy činjcy bez příčiny. Cesty ſwé Hospodine vkaž mi: a ſtezklam ſwým wýrē mne.

5. Žprawůig mne to pravdě ſwé, a vč mne: nebo ty gſy Bůh spasycel můg, a na tebe očekáwal ſem celý den.

6. Kozpomen ſe na ſlitování ſwá Hospodine, a na milostdenſtwj ſwá, kteří gſau od wěků.

7. Proz-

7. Prowiněný mladosti mé, a newědomostí mých nezpomíneg. Podlé milostdenství svého pomní na mne ty : pro dobrotu svou hospodine.

8. Sladký a přímý Hospodin : protož zákon dá provinugjím na cestě.

9. Zprawowati bude riche * w soudii : včiti bude riche cestám svým.

10. Wszelky cesty Hospodinowy, milostdenství, a prawda, wybledwagjím zákon gicho a swědecství gicho.

11. Pro gméno své Hospodis ne milostiw budefa hřichu mém : neboť mnohý gest.

12. Bierý gest člověk, gessto se bogi Hospodina : zákon vstanowil genu na cestě, kterauž zwolil.

13. Dusse gicho w dobrých wěcích přebývat bude : a sýmě gicho děditi bude země.

14. Veturzený gest Hospodin bogicym se ho : a zákon gicho, aby oznámen byl gini.

15. Oči mé wždycky k Hospodinu : nebo on wyrhne z osýdla nohy mé.

16. Popatříz na mne, a smislug se nadennau : neboť gedinký a phudý sem gá.

17. Osaužený sfidce mého rozmnožila se : z nauzý mých wyrhni mne.

18. Wiz ponížený mé, a prácy mne : a odpusc wszelky hřichy mé.

19. Popatř na nepřátely mé, neboť se rozmnožili, a nenávisti nepřateli nenávíděli mne.

20. Ostříhég dusse mé, a wychni mne : nezastrydjm se, neboť sem daufal w tobě.

21. Nenávinný a přimj přidrželi se mne : neboť sem očekával tebe.

22. Wyswobod Bože Izrael ze wsselitych auzkostí geho.

* Aby sprawedliwě, a počestně obcoszali.

Žalm XXV.

Dawid byw v krále Saula křivě osolen, jakob po králowství Izraelském dychci, wolá Bohu, genu newinnost swau přediktak, žadage, aby ho z toho protiwenství wychynaui rácil.

1. Ku konci, Žalm Dawidu.

Gud mne Hospodine, nebo gá w newinnosti mé frácel sem : a w Hospodina daufage nezemdljmě.

2. Žkusyž mne Hospodine, a pokus mne : přepal ledwjs má y sfidce mé.

3. Nebo milostdenství twé před očimá mýma gest : a zaljbil sem se w prawdě twé.

4. Nleseděl sem s * radau marnosti : a s ncprawé wěcy činjyz mi newegduš.

5. Nlenáwiděl sem shromážděný zlostníků : a s bezbožnými seděti nebudu.

6. Vnygi mezy newinnymi rusce swé : a obstaupjm oltář twug Hospodine :

7. Abych klíssel hlas phwaly, a wprawowal wszelky diwné wěcy twé.

8. Hospodine miloval sem okrasu domu twého, a misko přibytku slawy twé.

9. Nlezacaracug s bezbožnými Bože dusse mé, a s mužmi ** frwj žiwota moho.

10. W gegichž tušau nepřnosti gsau : prawice gegichž naplněna. gest dary.

11. Gá pak w newinnosti swé chodíval seni : wykupiž mne, a smislug se nadennau.

12. Kdož má stálá w *** příj-
mosti: w ohromážděných dobroč-
čiti budu tobě Hospodine:

* S zbozem. ** Vtěruňmi, vražed-
ními. *** Na rovině, na mýti,
kdež Lewjewé prozpěvují stáli,
około olše.

Žalm XXVI.

Dawid prvé než za krále pojazdán
byl, wšestří lidé pomoci zbarvený, ge-
dinau swau naděgi w Bohu skiddá: anž
co gineho žádá, nežli aby w domu Pá-
na etwánlivě přebýval.

1. Žalm Dawidu w prvé než
pojazdán byl.

Hospodin ošvícenj mé, a spas-
níj mé, kohož se budu báti z
Hospodin odtránce života mého,
kohož se bndu strassit?

2. Když se přiblížugj na mně
škodlivj (lidé), aby gedli tělo mé:
Kterijz mne osuzugj nepřátelé mo-
gi, oni sami zemdleli, a padli.

3. Byť se postavili proti mně
wogenství stanové, nebudet se háti
ſcdce mé. Byť powstala proti mně
wálka, w tomé gá dafati budu.

4. Gedné wécy sem žádal od
Hospodina, těž wyhledávatí budu,
abych přebýval w domě Hospodi-
nowé po wsecky dny života své-
ho: Abych viděl lžost Hospodino-
wu, a nawijsil chrám geho.

5. Kdož mine vtryl w stanu
swém: w den zlych wécy schránil
mne w streysí stanu swého.

6. Kla stále wywojšil mine: a
nynj wywojšil hlawy mé nad ne-
přátely myimi. Obcházel sem, a
obětoval sem w stanu geho obět
hlasytého zpívání: zpívati budu,
a chwálu wzdáni Hospodinu.

7. Wyflyss Hospodine blas můg,
kterýmž sem volal k tobě: smiluj
se nademinau, a wyflyss mine.

8. Tobě řeklo ſcdce mé, wylez-
dáwala tebe twář mi: twáři twé
Hospodine wyledávatí budu.

9. Kleodrotacůg twáři swé odes-
mine: nevchylug se w hněwu od
ſlužebníka swého. Spomocníkem
mým bud: neopauſtěgj mne,
aniž zhtzeg mnau Bože ſpasiteli
můg.

10. Kdož otec můg, a matka
má opustili mne: ale Hospodin při-
gal mne.

11. Žákon vlož mně Hospodine
na cestě swé: a vtedy mine na
ſtezku přimau pro nepřátely mé.

12. Ulezdáwegj mine w * dusse
osuzugjich mine; nebo powstali
proti mně ſwědkowé neprawij, a
selhala gest neprawost sobě.

13. Věřím, že vžijm dobré wés-
cy Hospodina w zemi živého.

14. Očekáweg Hospodina, zmuz-
žile čin: a poſylněno bud ſcdce twé,
a očekáweg Hospodina.

* w lžost, žádost, na wuli.

Žalm XXVII.

Dawid od nepřátel zlosti oſlepených
ejaužený, sobě wywozený, gum raf
ſtrawedině pomýš od Boha žádá.
Ulyšan gá, Boha slaví, a za lid
Boží se modlí.

Žalm samému Dawidu,

1. Kdož Hospodine volatí budu,
Bože můg neodmlčujgj mi se:
neodmlčujg mi se kdy, * a pi-
tronán budu ztupujcym do **
gezera.

2. Wyflyss Hospodine blas
prosby mé, když se modlím k to-
bě: když pozdravíhugi rukou swých
k chrámu ſvatému twému.

3. Nezahrnug mine ſpolu s hři-
ſníky: a s páſſicym neprawost ***
nezblad mine. Který mlumi po-
fog

Kog s bližnjim swým, zlosti pak w
ſedcých gegich.

4. Degž giū podlé ſtuků gegich,
a podlé neſtehetnosti nálezku ge-
gich. Podlé ſtuků rukau gegich deg
giū : na wrač giū odplatu gegich.

5. Vlebo neſtozuměli ſtukum
Hospodinowým, a ſtukum rukau
geho : zkazýs ge ; a nebudess
wzdelávatí gich.

6. Požehnaný Hospodin : nebo
wyſlyſſel hlas prosby mé.

7. Hospodin spomocně můg, a
obránce můg : w ném daufalo
ſdce mé, a nabyl ſeni pomocy.
A zase rožkvetlo tělo mé : a z wú-
le ſwé čhwálu wzdám gemu.

8. Hospodin ſyla lidu ſvého : a
obránce minohého ſpasení Pomaz
zaného ſvého gest.

9. Spas lid ſwůg Hospodine,
a požehneg dědictví ſwému : a
zprawůg ge, a wywyss ge až na
wéky.

* Šinák. ** Do gámy, do hrobu.
*** Nezatraculg.

Žalm XXVIII.

Dawid, když giž Archu Páne do ſta-
nu od ſebe připraveného poſtaril, před-
ſtavuje před oči welebnost Božítau,
kteráž z bleyſlání a hřimání ſe zgewuže.
Na wchuge mocnářství ſvěta, aby ſe Bo-
ža hálí. Napomjná wſecky, aby ſe o Bo-
žem ſez oběti ſmířili. Duchovním ſmí-
řlem, Dawid gest figura Kryſtowa; Ar-
cha pak Páne obraz pravé katolické
Církve.

Žalm Dawidu,

I. Při dokonání ſiánku.

Mříneſte Hospodinu ſynové Boží:
přinete Hospodinu plemena
beranů.

2. Přinete Hospodinu ſláwu a
čest, přinete Hospodinu ſláwu gmé-
nii geho : klaněte ſe Hospodinu
w ſýni ſwaré geho.

3. Hlas Hospodinu nad wo-
damí, Buh welebnosti zažímél :
Hospodin nad wodamii mnohými.

4. Hlas Hospodinu w mocy :
hlas Hospodinu w welebnosti.

5. Hlas Hospodinu * rozlo-
mugých cedry : a rozmorje Hos-
podin cedry Libánské.

6. A rozdobje ge gafo tele Líz-
bánské : a milý gafo ſyn gedno-
rožců.

7. Hlas Hospodina rozděluji-
cýho plamen ohně :

8. Hlas Hospodina ſrážegých
pauič : a poňek Hospodin pauič
Bádes.

9. Hlas Hospodina připrawu-
jícího geleny, a odkryge huktiny :
a w chráme geho wſicíni wypra-
wowaři budau ſláwu.

10. Hospodin potoru bydliti či-
nij : a ſeděti bude Hospodin král na
wéky.

11. Hospodin moc vdej lidu
ſwému : Hospodin požehná lidu ſwé-
mu w pokoji.

* Láme cedry.

Žalm XXIX.

Ten žalm zpíval Dawid tehdy, když
ſwůg dům w nowé wystawený w Je-
ruzalémě poſvětil. Obsahuje ſe w tom
žalmu poděkování za wytwození Da-
wida z mnichonáſobného nebezpečenſtví.

Žalm Píſně

1. Při poſvěcení domu Dawidova.

2. **W**ywyſſowati ſe budu Hospo-
dine nebo přigal ſy mne :
aniž ſy * obradowal nepřátel mých
nademnau.

3. Hospodinne Bože můg wolaſ
sem k tobě, a vzdáwil ſy mne.

4. Hospodinne wywedl ſy z **
pekla duſſi man : wyſwobodil ſy
mne od zſtupugjich do *** gezera.

5. Žalmy zpíwem gospodinu swatj gicho: a prozpěwujte paž mátre swatosti gicho.

6. Ulebo hněw w rozhněvání gicho: a život w wuli gicho. Ž wečera potrwa pláč, a k gíru wezelot.

7. Gá pak řekl sem w hognoz sti mé: ulebuď pohnut na wéky.

8. Hospodine w wili twé vdelil sy okraje mé sylu. Odvrátil sy twát swau odemne, a včiněn sem zkformauceny.

9. Klobě Hospodine wolati budu: a k Bohu méně modliti se budu.

10. Gáky vžitek w kwi mé, když ztupugi w poroučenj: Zdaliž té prach wyznáwati bude, aneb zwéstowati bude prawdu i wau:

11. Slyšel Hospodin a smíral se nademnau: Hospodin včiněn gest spomocník můg.

12. Obrátil sy mi w radost kwi lenj mé: rozčezal sy **** pycel můg, a opásal sy mne weseljm.

13. Aby zpívala robe sláva má, a nebudu želati: Hospodine Bože můg na wéky chwáliti budu tebe.

* Dal potéče: j. ** Žrobu. *** Žrobu. **** žini.

Žalm XXX.

Dawid před králem Saulem, neb jy: nem svým Abielonem rejklage, wolá k Bohu za pomoc, a přítomnost. Ten žalm náleží gálo nějaké proroctví, na Brysta Pána vyložen být.

1. Bu koncy, Žalm Dawidu, za wterzenj myslí.

2. W tebe Hospodine sem daufal, nebudu zahanben na wéky: w spravedlnosti swé wyšwobod mne.

3. Uklon ře mně vha swého,

pospěš, abys wytíhl mne. Bud mi za Boha obránce; a to dům autočisté, aby spasena mne včinil.

4. Ulebo syla má, a vročisté mé gsy ty: a pro gméno twé dodesess mne, y wykrmis mine.

5. Wywedess mne z osýdla toho, kdež mi stryli: nebo ty ghy obránce můg.

6. W ruce twé potaučím ducha mého: wykaupil sy mne Hospodine Bože pravody.

7. Ulenávoldels ssetčicých matnosti, nadarmo, gá pak w Hospodina daufal sem:

8. Plesati, a weseliti se budu w milosrdenství twém. Ulebo wzezrel sy na ponížení mé, wyzrobodil sy z nauzy duši mui.

9. Uniž sy mne sevrel w rukau nepřetele: postawil sy na mísstě prostranném nohy mé.

10. Smiluj se nademnau Hospodine, nebo sem ssažen: zkormutilo se w hněwu oko mé, dusse mňa, y břichó mé.

11. Ulebo schel w bolesti život můg, a léta má w vpených. Zemdlena gest w chudobě syla má: kosti mé zkformauceny sú.

12. Uaderosecký nepřátele mé včiněn sem pohaněn, a sauscium mým welmi, a strach známym mým. Běž mne vzdali, wen výkali odemne:

13. W zapomenutj dán sem, gasto mrtwoj * od srdece. Včiněn sem gálo nádoba zkázená:

14. Ulebo slyšel sem haněnji mnohých spolubydljících wůkol. W tom, když se ** scházeli společně proti mně, aby odgali duši mui, radili se.

15. Gá pak w tebe daufal sem Hospodine: řekl sem: Bůh můg gsy ty:
16.

16. W rukau twých *** losos
wé mogi. Wytrhni mne z ruky
nepřátele mych, a od vstíhajících
mne.

17. Oświet twój swau nad flus
żebniškem swym, spasena mne včin
w milosrdenství swém:

18. Hosподine ať negsem zas
hanben, nebo sem k wzywal. Uteh
et sau zahabeni bezbožnicy, a nech
sau dowedeni do pekla:

19. Onémegre rówie lisiw. Stetjz mluwji proti sprawiedliwemu
neprawost, w pýsse, a w złém vzy
wani.

20. Jak wielké množstwo sladk
losti twé Hospodinc, kterauž sy
schowal bogichym se tebe. (A kie
rauž) sy činil tém, kteříž dafagi
w tebe, před obličejem synu lidství.

21. Skryges ge w schráne
twáti swé od zbauřenj lidu. Schrás
niss ge w stanu swém **** od od
porowánj gazyků.

22. Pożehnaný Hospodin: neb
diwné včinil mi milosrdenství swé
(ochránio mnie gako) w městě obráz
jeném.

23. Gá pak řekl sem w wycz
ženj myśli mé: opowržen sem od
twáti oči twých. Protož wysły
ssel sy hlas modlitby mé, když sem
wolal k tobě.

24. Milujtež Hospodina wiss
ekni swatý gecho: neb prawdy wy
bledawati bude Hospodin, a odpla
tj hogně působycym pečku.

25. Zmuzsle čírite, a bud posyl
neno srdece wasse, wssicni, kteříž
dansate w Hospodina.

* Ta něho i jadný nepramatuge ** Spi
eli ipolu. *** Běh a cyl iwoa
meho. **** Před gazyk swárli
wym.

Psalms XXXI.

Dawid za blahoslawené pojez ty,
kterým gegich neprawosti sau odpuště
ny. Oplakáwa hřichu swých, a Doba
za odpuštění žádá. Tež napomína gic
né hříšnky k pravému pokání.

Samému Dawidovi rozum.

1. Blahoslawenj, gichžto odpuště
ny sau neprawosti: a gichžto
přikryti sau hřichowé.

2. Blahoslawenj muž genuž
Hospodin nepříčel hřichu, aniž gest
w duchu geho lest.

3. Že sem mlčel, zastataly se
losti mé, když sem wonal celý den.

4. Uteb dnem y nocý obrázena
gest nademnau ruka twá, obrá
cen sem w býdě swé, když sem *
ernjm zboden.

5. Proriněn mé znáiné sem
tobě včinil: a nesprawedlnost mau
nevtrhl sem. Řekl sem: wyznáwati
budu proti sobě nesprawedlnost mau
Hospodinu: a ty sy odpuštěl bezbos
žnost hřichu mého.

6. Da tu modliti se bude k ro
bě wssliký swatý, w času přího
dném. Ale wssak † w rozwos
dněnji wod mnohých, k němu se ne
přiblíži.

7. Ty gsy autočisté mé od ssau
žení, ktere obklíčilo mne: plésanj
mé, wyrhni mne od obklíčujících
mne.

8. †† Rozum tobě dáni, a wyc
včim té w cestě té, kterauž kráče
ti budes: vtwrdjim nad tebou oči
swé.

9. Utehřetež býti gako kún a
mezcí, gímžeto rozumu nenj. Woz
hlawj a vzdau čekisti těch stáhni, **
kteříž se nepribližují k tobě.

10. Umož bićowé hříšněka, ale
dafagjycyho w Hospodinu milos
denství obklíčj.

1. Radujte se w H̄ospodinu a pléžte spravedliw̄, a honosle se wisskni vptjmeho sr̄dce.

* Když inne gako ten bodlo swědomij.
† Čeſteſti veliké, a obecné na ſtračbo ſe nevvali. † Slowa Boží p̄ Dawidow̄. ** Aby robi neslodiili.

Žalm XXXII.

Dawid wzbuzuje spravedliw̄ch kchwáleni Boha z p̄eoriwn̄ch ſtuků geho; w nichžto ſe wissmohaučenst, p̄zrečednost, a dobrota Boží ipatkuje.

Žalm Dawidow̄.

1. Veselete ſe spravedliwoj w H̄ospodinu: na vptjmet přiſluſi ſpolčnā chwála.

2. Oslawujte H̄ospodina hárfe: na žaltáři o desyti ſtrunách prozpěwujte gemu.

3. Dpiwegte gemu píſen̄ noſwau: dobré prozpěwujte gemu w zwučným hlasu.

4. Učeo pravé gesto ſlово H̄ospodinovo, a wisskni ſtrukové gebo w wſre.

5. Mluge miloſrdenſtv a ſaud: miloſrdenſtv H̄ospodinova plná geſt země.

6. Slovem H̄ospodinovým nezbesa utworzena ſau: a duchem vſtgho wſecká moc gegich.

7. Kterýž ſhromajduge gako w ſudu wody more: kládage (gako) w poſladnicých propaſti (gegich).

8. Bog ſe H̄ospodina wſecka země: před ním pak cíteſte ſe wisskni obývajc̄ na okrſiku zemiským.

9. Učeo on ſekl, a včinena ſau: on rozházal a ſtvořena ſau.

10. H̄ospodin rozpíyluge řady národn̄: zamísta pak myſlenj lidstá, a zavrhuge řady knížat.

11. Ale řada H̄ospodinova zůstává na věky: myſlenj ſrdce geho w národu a do národu.

12. Blahoslavený národ, kteréž hož geſt H̄ospodin, Bohem geho ſlid, kterýž wymoliſ za dědicew ſobě:

13. Z nebe geſzel H̄ospodin, widel wſecky ſny lidsté.

14. Z připraveného přibytku ſtěho geſzel na wſecky, kterýž byz dlj na zemi.

15. Kterýž ſtvořil obzvláſtně gedno každē ſrdce gegich: a rozuří ſe wſeckim ſtukům gegich.

16. Učebýwá zaſhotěn král ſtrž ze minohau moc: a obr nebuďe zaſhotán w ninožství ſyl ſwé.

17. Oklamawatedlný kùr k spořmoženj: w hognosti pak ſyl ſwé nebudet wytwozen.

18. Uſ hle oči H̄ospodinovę nad bogic̄imi ſe ho: a w těch, kteří daisagi w miloſrdenſtv gebo.

19. Aby wypostil od ſmrti duſe gegich: a živil ge w hladu.

20. Døſſe naſſe očekává H̄ospodin: nebo pojmenuj a obtáncé naſs geſt.

21. Učebok w něm ſe ſeliti ſe buďe ſrdce naſſe: a w ſvatém gměnu gebo daifali ſme.

22. Budí ſmiloſrdenſtv rówe had nám̄i H̄ospodin: gako ſme daifali w tebe.

Žalm XXXIII.

Čen geſt ſebregské Abecedy Žalm, a ditu činění Dawidow̄, za wytvození gebo z nebezpečenſti imprei. Učeo před ſaulem, do země zlulýnské vřeſage, tam poznán byl za dnoho reka, kteří ſollášk porazyl. Predeř před králem Achabem ſtavěge ſe zu poſtečeňho, gako blázen od nich ſi: propujiſten, patřenemu nebezpečenſti vſel.

1. Dawidow̄, když proměnil ſwar ſwar před Achimelechem, y propuſtil ho, a on odſel. (I. Král. XXI.)

2. Doz

2. Dobrořečiti budu Hospodinu každého času: výdycky chwála geho w rzech mých.

3. W Hospodinu chwálenia budé dussé mná: ať slyší tisí, a wesí se.

4. Dwiećbúgcej seminau Hospodina: a wywyjsigmej gniéno geho společné.

5. Wyhledával sem Hospodina, a wyssylsel mine: a ze všech zármuků mých wyrhl mine.

6. Přistupe k němu, a oswijezni bude: a twáři wasse nebudau zahanbeny.

7. Tento chudý wolal, a Hospodin wyssylsel ho: a ze všech zármuků geho wywobodil ho.

8. Wpuštj se Angel Hospodinu wokol bogicých se ho: a wyrhne ge.

9. Okuste, a wizte, že * liby gest Hospodin: blahoslawený muž, kterýž daří w něho.

10. Božej se Hospodina wisseni swatj geho: klobq̄t neni nedostatk Bogicym se ho.

11. Boháci nedostatek měli, a lačníci: wyhledáwagicy pak Hospodina nebudau ** zmenseni w censem dobréni.

12. Podtej synowé, slyšte mná: bázni hospodinowé wés včiti budu.

13. Který gest elowé, genž žádě života: miluge dny videri dobré:

14. Zdejšug gazyk swýg od zlého: a tý wé ač němluvoj Isti.

15. Vhyl se od zlého, a čin dobre: wyhledáweg pokog, a vstis beg geg.

16. Oči Hospodinový nad spravedlivými: a vši geho k probáni gegich.

17. Ale zúřivý obličeg Hospodinow nad činjými zlé: aby vyhledal z země památku gegich.

18. Wolali spravedlivy, a Hospodin wyssylsel ge: a ze všech zármuků gegich wywobodil ge.

19. Podle těch gest Hospodin, který osauženého gsau srdce: a poznjené duchem spaseny včinj.

20. Vlnohá osaužení spravedlivých: a ze všech těch wywobodil ge Hospodin.

21. Ostříháč Hospodin wissecky kosti gegich: gedna z nich nebude zetřena.

22. Smrt hříšníků nehytssi: a kteři nenávidj spravedlivého, zhřessi.

23. Wykaupje Hospodin dusse služebníků svých: a nebudau hřessiti wissíni, kteřiž daufagi w něho.

* Dobrý. ** Míti nedostatku.

Žalm XXXIV.

David volá k Bohu za pomoc proti Saulovi a geho rotě: prosí, aby hájil geho nevinnost, a věstal tvrzení za geho dobrinj zlým se mu odpaceli.

I. Samému Davídovi.

Sud Hospodine sťodjey mná, vrbogug begugicy proti mná.

2. Vchop zbraň a stříj: a povstaň k u pomocí mná.

3. Wyrhni meč, a * zamezij proti temi, kteřiž mne ostihagi: týž dusi mná: Spasenj twé gáč gsem.

4. Všeck at se zahanbi a zastydí hledagicy dusse mná: Zpět at sau obrácení, a zahanbeni obmeystegice mná zlé.

5. Ať gsau gáč prach před twáři wétru: a Angel Hospodinu w potiskagicy ge.

6. Budíž testa gegich ** rmy a vbb h plžkost.

plzfest: a Žngel H̄ospodinu w ostis:
hagjey ge.

7. Ulebo nadarno *** vkyli
mi zahynutj osýdla swého: zbytečně
zhaneli dussi mau.

8. Ač přigde naň osýdlo, ges
hož nezná: a lečka, kretauž skyl,
ač vchopí ho: a do téhož osýdla ač
padne.

9. Dusse pak má plésari bude
w h̄ospodinu: a kochati se bude
nad spasením swým.

10. Wſecky foſti mé ſeknau:
Hospodine kdo podobný tobě? Genž
wyethugess nuzného zruky hylnegz
ſlých nad ného: chudého a nuzného
ho od návlné laupicých ho.

11. Powſlawiſſe ſwédkowé ne-
prawſi, čhož ſem newédél dotazoz-
wali ſe mne.

12. Odpliſowali mi zlé za do-
bré: (totiž) **** noplodnoſt dusſe
mě.

13. Gá pak když mi obržnij
by i oblácel ſem ſe w žni. Poniz-
zowal ſem w poſtu diſe ſwé: a
modlitba má w t lunu mém ſe
obrátí.

14. Gako bližnjho, a gako bra-
tra naſſeho, tak ſem obliſowal:
gako kwiſicý, a zaſmauený tak ſem
ſe ponizowal.

15. A proti mně weselili ſe a rotili
ſe: ſhtomážděni ſau na mně bico-
wé, a newédél ſem.

16. Kozpečleni ſau, aniž pože-
leli, pokaußelli mne, poſmíjvali ſe
mně poſinjwánjmi: ſtřípeli na mně
zuby swými.

17. Pane když popatřiſs z wy-
etníž dussi mau od zlobivosti ge-
gich, od lwů ***** ſedinkau mau.

18. Oſlawowati ſe budu w
ſhromáždění welikém, w lidu wá-
žném ſhwáliti budu tebe.

19. Ač ſe nademnau neradugj,
kretajz mi ſe protiwj bezprávne:
kretajz mnene nenawidj datmo a mhaus-
ragj očima.

20. Uleb mně ſyce poſogně mluz-
wili: a w hněwu † k zemi mluz-
wice lſli pčemysſeli.

21. A rozedrčeli na mne rſia
ſwá, ſekli: hahá, hahá, widely oči
naſſe.

22. Widěl ſy H̄ospodine, ne-
mlčiž: Pane, neodcházejž odemine.

23. Powſtań a pohled k ſaudu
mém; Bože můg a Pane můg, k
rozepli mě.

24. Sud mne podlé ſprawedl-
nosti ſwé, H̄ospodine Bože můg: a
ač ſe neradugj nademnau.

25. Ač neříkagi w ſrdcých ſwých:
hahá, hahá dussi naſſi: aniž ſekau:
ſezralitě ſme geg.

26. Ač ſe zahanbí a zaſydi
ſpolu, kretajz ſe radugj niemu zlému.
Ač ſau oblečení w hanbu a ſtud, kret-
ajz weliké wěcy mluwí proti mně.

27. Ač plésagj a radugj ſe, kret-
ajz ſtří sprawedlnost mau, a říkagi
wždy: Weleſlawen bud H̄ospodin,
kretajz ſtří poſog ſlužebníka geho.

28. A gazyk můg ohlaſowati
bude sprawedlnost twau, celý den
ſhwálu twau.

* Polož ſe w cestu tém. ** Welmi te-
muá, a, plzáfá. *** Poſekli. **** Dus-
ſe mě zbarvit mne ibejce. † W lido-
mě ſe obracowati bude, t. g. Gá iám
v ſebe za ně modlati ſe budu, kretajz
modlitba ačby také gini nic uverſop-
la, roſſak mne v ičené bude. ***** O-
deveſſe h opuſteſau. ‡ Pčemysſlus-
gice, a gato v zeinj ſe radjce, gafby mi
vſtřoditi mohli.

Žalm XXXV.

Wpisuje Vtorok neſlechetnosti ſbez-
božné h. Divi je neſkončené dobročé
Božské, kretajz ſe ſe, gaflo gi vráje-
gi, dobre činj. Těiſi je s nadějí wěčné-
ho blaſławenſtví.

1. Tu koncy služebníku ſoſpo-
dinowu ſamému Dawidowi.

2. Jeſel nespawedliwy, aby
hřeſil w ſobě ſaméni: ne-
nij bázen Boží před očima geho.

3. Ulebo lſtiwě činil před obli-
čegem geho: aby nalezena byla
neprawost geho * k nenávisti.

4. Slowa vſt geho neprawost,
a leſt: nechtěl wyrözuměti, aby do-
bře činil.

5. Uleprawost přemýſſel na
ložcy ſwém: ſtával na každé cestě
nedobré, zloſti pak neměl w ne-
návisti.

6. Hoſpodine na nebi miloſtden-
ſtwi twé: a pravda twá až k
oblakům.

7. Sprawedlnost twá gako ho-
ry ** Boží: ſaudowé twogi pro-
pact mnohá. Lidi y horada (ſám)
zachowáſa Hoſpodine:

8. Gakož rozmnožil miloſt-
denſtwi twé Bože. Synowé pak
lidſſej w zastčenj křidel twých dau-
fati budau.

9. Opogeni budau od hogno-
ſti domu twého: a praudem roz-
koſi ſwé napágeti ge budess.

10. Ulebo v tebe geſt ſtudniče
žiwota: a w ſwětle twém vzříme
ſwěto.

11. Předestři miloſtdenſtwi ſwé
znagiscym té, a sprawedlnost twau
tém, křej přjmého gsau ſrdce.

12. *** Uepřicházegž ini noha
pechy: a ruka hřiſſnjska nepohy-
buigž innau.

13. Tamē ſau padli, křejž pás-
chagi neprawost: wyhnánit ſau,
aniž mohli ſtáti.

* U do roſſliwenij. ** Ueywođſſi. *** Ue-
chajt nedotírá na mne noha pyſſnjských.

Vnapomijná Prereč lidi, aby widjice, an
bezbožným na tomto ſwécé dobré je wo-
de, nad tím ſe nepozastawiali; ale
wſecko to nezpytadlném ſaudilm Bož-
ským poraučeli: ponewáddz w budaučyni
životě, bohzbogným dobrá odněna,
zlym pak počuta zachowána geſt.

1. Žalm ſamému Dawidowi.

Nechtěg žáwideli zlobiwyń *:
aniž horli proti činjcyň nepraw-
woſt.

2. Ulebo gako tráwa rybile zwaz-
dnau: a gako zelené byliny brzce
opráchnau.

3. Dauſeg w Hoſpodina, a čin
dobrotu, a přebýweg na zemi, a
páti ſe budess w zbožji gegjm.

4. Roheg ſe w Hoſpodinu, a
dát tobě žádosti ſrdce twého.

5. Wygew ſoſpodinu cestu
ſwau, a dauſeg w něm: a oně
(wſecko dobré) včinj.

6. A wytweſe (na geido) ga-
ko ſwětle sprawedlnost twau, a ſaud
twug gako poledne:

7. Poddán bud ſoſpodinu, a
modl ſe gemu. Ulechtěg ** ſociſ-
ti přejčinau toho, gemuž ſe datj na
cestě geho; přejčinau člowěra činj-
cyho neprawedlnosti.

8. Přeſtaň od hněwu, a zanech
prchliwoſti: nezpauzege ſe, aby ſe
zlobil.

9. Uleboť křej ſe zlobi, wylazeni
budau: očkáwagicy pak na Hoſpo-
dina, oni děditi budau zemj,

10. A geſtě malicko, a nebu-
det hřiſſnjska: a hledati budess mje-
sta geho, a nenalezneseš.

11. Tisí ſau děditi budau zemj, a
kochati ſe budau w množſtwi pokoge.

12. Šetřiti bude hřiſſnjk ſpraw-
edliſtwého: a ſtřípeti bude naň
zuby ſwými.

13. Hoſpodin pak poſmjuwati ſe bu-
de

de gemu: neb prohlédá, že přigde den geho.

14. Uleč wychlí hříšnicy: násáhli lucistre své, aby porazily chudého a nuzného: aby mordovali vprjné řídce.

15. Uleč gegich wegdiž do řídcey gegich: a lucistre gegich budíž zlémáno.

16. Lepší gest malicko spravedliwemu, nad bohatstvij hříšníku mnohá.

17. Ulebo ramena hříšníku sečena budau: spravedliwé pak posrotzuge Hospodin.

18. Znát Hospodin dny neposítkovněných: a dědiciwí gegich na wéky bude.

19. Ulebudauč zahanbeni w času zlému, a we dnech hladu nasyceni budau:

20. Ulebo hříšník zahynau. Ulez přátele pak Hospodinovi hněd gafž poctění budau a vyroýseni: byznauce gafko dým zahynau.

21. Wypůgčowati bude hříšník, a nezaplatit: spravedliwý pak slítuje se, a vděl.

22. Ulebo dobročešcý gemu děditi budau zemj: zločešcý pak gemu zahynau.

23. V Hospodina Prokowé Člowěka zprawowání budau: a cestu geho (sobě) libowati bude.

24. Kdyžby upadl, nebude setřín: nebo Hospodin pokládá ruku swou.

25. Ullad sem byl, a giž sem se zstaral: a newděl sem spravedliwého opusštěného, aniž sýmě geho hledajicý chleba.

26. Celý den sítowáwá se a půgčuje: a (wſſal) sýmě geho w požehnání bude.

27. Odchyl se od zlého, a čin dobré: a přebýweg na wéky wéků.

28. Ulebo Hospodin miluge saud, a neopustí swatých swých: na wéky zahowáni budau. Ulesprawezdliwí crestáni budau: a sýmě bezbožných zahyne.

29. Sprawedliwý pak dědici budau zemj: a přebýwati budau na wéky wéků na nj.

30. Vsta sprawedliwého přemysłowati budau maudrost, a gazyk geho miluwiti bude saud.

31. Zákon Boha geho w řídcey geho: a nepodwrtňaut se kročce geho.

32. Šetříte hříšník sprawedliwého: a hledá mrtwiti ho.

33. Hospodin pak nezanechá ho wrukau geho: aniž ho odsaudj, když bude sauzen *** gemu.

34. Očekáweg Hospodina, a ostřjeg cesty geho: a wywojsli te, abys dědiciwí obdržel zemi: když zahynau hříšník, vzris.

35. Viděl sem bezbožného weli mi vyroýseného, a pozdviženého gafko cedry Libánské.

36. A ſſel sem trudy, a ay nebylo ho: a hledal sem ho, a nenj nasezeno místo geho.

37. Ostřjegž newinnosti, a hled spravedlnosti: neboť sau **** pozůstalosti člowěku pokognému.

38. Ulesprawedliwý pak wryhs nau spolu: ostaikowé bezbožných zmaření budau.

39. Spasení pak sprawedliwých od Hospodina: a obránce gegich w času ssaužení.

40. A budeť gím spomáhati Hospodin, a wytvobodit ge: a wytchnet ge od hříšníku, a zahowá ge: protože dawfali w něm.

* Je se gím dobré wede. Gini: nechť

čreć následovati zlostných. ** Ber-
mautci se. *** Od. neho. **** Usta;
člowr.

Žalm XXXVII.

Dawid do gístého sauženj padna, Bo-
ha za pomoc vzývá. Wyprawuje
swau bídú, y zlost neprátele; Pteří, myšlo
spoluúprnosti, k gebo nejčestí se směgi.

1. Žalm Dawiduv k připomí-
nání o Sobotě.

2. Hosподine w prchliwostí swé
netrescy mne, ani w hně-
wé swéin káreg mne.

3. Ulebo střely twé vtwizly we
mne a vewordil sy tuku twau na-
deminau.

4. Ulenjé zdravij w těle mém
od twáti hněwu twého: nenjé po-
koge kostem mým od twáti hřichů
mých.

5. Ulebo neprawosti mé wze-
sly nad hlawu mau: a gačo bři-
mě těžké obržcny sau nademnau.

6. Shnily a porussily sc gjzwy
mě, od nemaudrosti mé.

7. Bjdný včiněn sem a shřben
sem až do Fonce: celý den zarmau-
cený sem chodil.

8. Ulebo ledwí má plná gsau mrz-
kých podwodů, a ncnjé zdravij
na těle mém.

9. Ztrýzněn sem, a ponízen sem
přilis: twáwal sem od lkánj se-
dce mého.

10. Pane, před tebau wsečka
žádost má: a lkánj mé před tebau
nenj sekyto.

11. Srdce mé zformauceno jest,
opustila mně syla má: a swěclo oči
mých, y to nenj semnau.

12. Přácelé mogi, y bližnj mno-
gi proti mně přiblížili sc, a stáli:
A Pteří podlé mne byli, zdaleka
stáli:

13. A násylj činili, Pteří hleda-

li dusse mé. A Pteří vyhledávali
zlého mnié, rozmílauvali marností:
a lešt celý den přemýšlali.

14. Gá pač gačo bluchý nesly-
chával sem: a gačo němý neotwje-
rage vst swých.

15. A včiněn sem gačo člowek
neslyší: a nemagjcy w vstech
swých odmlauwánj.

16. Poněwádž w tobě hospod-
dine sem dausál: ty wyflyssis nine
Pane Bože ruig.

17. Ulebo sem čekl: aby se někdy
neztadowali nademnau nepřácelé
mogi: a když * se pohybugi noz-
hy mé, ** vclíké wécy nademnau
mluwili.

18. Ulebo gá k bicowénj hoz-
tow sem: a bolest mne před obli-
čegem mým wždycky.

19. Ulebo neprawost swau wž-
znáwaci budu: a pečowati budu o
hřich swůg.

20. Ulepřácelé pač mogi žiti
sau, a vtworzeni sau nademnau: a
rozmnoženi sau, Pteří nenáviděli
mne nepráwo.

21. Pteří odplacuj sc zlým
za dobré, vthowali mi: proto že
sem následoval dobroty.

22. Uleopauſſtěgž mne hospod-
dine Bože ruig: neodcházegž oder-
mne.

23. Pospěš k spomožení mé-
mu, Pane Bože spasenj mého.

* Klesaj. ** Příšně mlupilli proti
mně.

Žalm XXXVIII.

Oznamuge Dawid gač třpěluwým byl,
když od Semey welegně byl nechanen.
Posledně z tefliwostí zivota proš, abr-
gemu Boh hřichy odpuštěl, a k sobě ho
povolal.

1. Bu Fonce, samému Idyštu
nowi, Psjen Dawídowa.

2. **N**eckl sem: Ostříhati budu cest a pocestný, gálo wossicení otcové mogi.
Jí svých: abyh neprawinil gazykem svým. Položil sem vstum svým stráž, když se postavil hřešník proti mně.

3. Onémel sem, a snížen sem, a (zatím)* mlčel sem dobré věcy: a bolest má obnowila se.

4. Zahřelo se srdce mé ve mně: a w rozgřimání mém rozpálit se oheň.

5. Umluvil sem gazykem svým: oznam mi hospodine konec můg, A počet dnu mych gaky gest: abyh wédél, čeho mili se nedostává.

6. Až hle ** měřitelné položil sy dny mé: a podstata má gasko nic před tebou. A wssak *** wesseliká marnost, wesseliký člověk, genž živ gest.

7. Wssak **** w obraze pomíjij člověk: aho y nadarmo formauti se. Poukazy sládá: a nevji, konu ge, shromáždji.

8. A nyní gake gest očekáváni mé: zdaž není Pán: a podstata má v tebe gest.

9. Odewsetch nepravosti mych vyproš mne: w pohanění nemáuštěniu dal sy mne.

10. Onémel sem, a neotěrčl vst svých, nebo ty (to) včinil:

11. Odegmiž odemne tány své.

12. Od sly ruky twé gáč sem zemdlel w káraných: pro nepravost trestal sy člověka. A chrádnauti sy včinil gálo pawauka duši geho: ačkoli marně formauti se wesseliký člověk.

13. Wyslyss modlitbu maw hospodine, a prosbu maw: vissima pozoruj slzý mych. Kecimlčugž se: nebo příphozý gá gsem v tebe,

14. Vlew mi, abyh se poobčeřstwil prvé, než byh odssel, a wice nebudu.

* Umlíčel sem se v spravedlivého odpisu. ** Krátké, na mjrui. *** Pausáha. **** Gálo stjn.

w tomto žalmu prorok Mesiáše mluví ýho wadaj, na něhož S. Paweł w Ep. k Židům w X. Kap. obzvláštně 7. a 8. verši vztahuje, a včj, že pro nedostatečnost starých obětí, sám Syn Boží a hřichy naře byl oběcován.

1. Ku konci, žalm samému Česlidovi.

2. * **D**ěčkáwage očekával sem hospodina, a našlonil (včja svého) ke mně.

3. A wssylscil prosby mé: a wywedl mne z gaza býdy, a z bláta bahniwého. A postavil na stále nohy mé: a zřídil kroky mé.

4. A (protož) wpuštيل w vsta má píšeň nowau, chwáli Bohu nasse mu. Vzrjí mnozý ťa báti se budau: a daufaci budau w hospodinu.

5. Blahoslawený člověk, gchož gest gměno hospodinovo naděge gcho: a neohlcíl se na marnosti a bláznowství křiwa **.

6. Umlohés včinil ty hospodine Bože můg diwné štrky twé: a mysljenjm twým není, když byl tobe. Ohlassowal sem a mluwil: *** rozmnožení sau nadpočet.

7. Oběti a obětování nechťel sy z ale vssi dekonal sy mi ****. Obět zápalnau a za hřich nežádal sy:

8. Tehdy řekl sem: Až gdu. Na počátku knihy psáno gest o mně,

9. Abych činil vůli twau: Bože můg chrtěl sem, a zákon twůj v proslostě srdce mého.

10. Dwěstovat sem spravedlnost twau w shromáždění velikém, ay hle tříum mým zbraňovat ti nebudu: Hospodine ty s seznal.

11. Spravedlnosti twé nevítal sem w scdce svém: pravdu twau a spasenj twé mluwil sem. Ne vítal jsem milostdenství twého, a pravdy twé od shromáždění množeho.

12. Ty pak Hospodine newzdařluj sirování svých odemne: milostdenství twé a pravda twá wždycky mne přigaly.

13. Neboť sau mne obklíčili zlé wécy, gichžto počtu neni: postihly mne † neprawosti mé, a nemohl sem, abych (gegich množství a osflosti) vidiel. Rozmnoženy sau nad vlasy hlawy mé: a scdce mé opustilo mne.

14. Zljbiž se tobě Hospodine, abys vyprostil mne: Hospodine k pomocy mé vzezti.

15. Ať se zahanbj a zastydj spolu, kterj hledaj dusse mé, aby odgazli gi. Ať zpět se obrátj, a zastydj, kterjž chtěj mi zlého.

16. Ať nesau y hned zahanbenj swé, kterj žíkagj mi: babá, babá.

17. Ať se weselj, a raduj nad tebou wissickni hledajcý tebe: a ak žíkagj wždycky: Weleslawen bud Hospodín, kterjž miluj spasenj twé.

18. Gá pak žebrák sem, a chudý: Pán pečuge o mne. Spomocnět můg, a obránci můg ty sy: Bože můg neprodlewegž.

* Zádostivé očekával. † Mě vyšwobozeni, neb wžíssenj, a bohobognj budau. ** Nevhýlil se k modlárství. *** Ale wissak mnohem wjce cech skucki gest,

neki wypraweno břti mše. **** Ku poslušenství. †† neprawosti lidstva, které sem na se přiga, abyž za ně obětovan byl.

Žalm XL.

Dawid chvalí ty, genž nedlžitým slauži. Žádá Boha za pomoc a péče minost. Stejzuge jobe na newérnost svých domnělých přácel, od kterých w své nemoci byl opuštěn. Podle sinyslu duchovnje ho ten žalm směřuje na vyučení Kristos wo, což se poznati můž i Ew. S. Jana w Kap. XIII. Kdež Kristus vjírá i. w. a stejzuge sobě na newérnost Bidášowu.

1. Ku konci, Žalm samému Dawidovi.

2. Blahoslawený, kterýž rozumí nad nuzným a chudým: w den zlý wyswobodj geg Hosspodin.

3. Hospodin zachowegž ho, a obžiwiž ho, a blahoslaweného včítkiho na zemi, a newydáweg ho ** w dussi nepřátele geho.

4. Hospodin vdel pomoc gemu na loži bolesti geho: wisseckō vslánsi geho zpřewracel sy w nemoci geho.

5. Gá sem řekl: Hospodine smisluj se nademnau: vzdrau dussi mnu, nebo sem zhřessil tobě.

6. Neprátele mogi mluwili mi zlé wécy: Bdyž vnitře, a zahyne jméno gehož

7. A gestliže (kdo z nich) wchází, aby (nine) vidiel ***, matné wécy mluwil; scdce geho shromáždilo neprawost sobě. Wychází, wen y mluwil

8. To tež. Proti mně ssepráswali wissickni nepřátele mogi: proti mně myslili zlé wécy mi.

9. Slowo neprawé postupili proti mně: zdaž kdo spí, nepeče, aby zase vstal:

10. Nebo člověk **** počoge měho, w němž sem daufal: Který gis

gjídával chleby mé, vclíké včinil
na mne potlačenj.

11. Ale ty Hospodine smiluj
se nademnau, a zase probud mne:
a odplatim gům.

12. V tom sem poznal, že sy
mne čítel: nebo nebude se radoš-
vatí nepřijetl můj nademnau.

13. Vše pak pro newinnost
přigal sy: a vztodil sy mne před
obličejem tvým na věky.

14. Požehnaný Hospodin Bůh
Jzraelstý od věku, a až do věku:
staň se, staň se.

* Se slíbuge. ** V libosti. *** Vávostí:
wil. **** S nímž sem byl v pěstejtwi.

Žalm XLII.

David od Saule, neb Absolona z
města a vlasti vyhnán gáa, duchíj po
stáncích Pá. e. Einj pak dárčadnégi za to
magi, že ten žalm od svého Róre v za-
geti Sabionském k svému vlastnímu pos-
ezenj jeřájný gest.

1. Bu koncy, rozum synům Róre.
2. Žakož žádá gelen k studnicemi
vod: tak žádá dusse má k
k tobě Bože.

3. Žijnila dusse má k Bohu syl-
nému živěniu: Edyž přigdu, a
okáži se před tváří Boží:

4. Byly mi slzy mé chlebowé
dnein y nocý: Edyž se mi ríká
kazdodenné: Kdež gest Bůh tvůrž:

5. Ula ty věcy zpomněl sem, a
wylil * sem v sobě dusse strau:
nebo přegdu na mísio stánku poz-
diwného, až k domu Božímu. V
hlasu plésání, a chwály: zvuk ho-
dugjichy.

6. Proč gsy smutná dusse má:
a proč formautis mne: Tausieg
v Bohu, nebo gesse ** chwáliti
budu geho; spasení obličege moho,

7. A Bůh můj. Vé mne sa-
mým zformauccena gest dusse má:

protož pamatovati budu na tebe
z země Jordánsté † a Hernionsté
od hory malické.

8. Propast k propasti volá ††,
v hlasu pruduchu twých. Všichy
výsosti twe, a vlnobitje ewa na mne
přesla,

9. Vé dne přikázal Hospodin mě
lostdensiwj swé: a v necej říši
geho. Vmíct modlitba Bohu jsi
mota micho,

10. Díjmy Bohu: Šfranis-
tel můj gsy. Proč sy se zapamez-
nul nademnau: a proč zarmauc-
ný chodjim, Edyž mne služuje nez-
přijetl:

11. Edyž se lámagi kosti mé ††,
hénlivé wytýkali mi, kteři esuz-
žugj mne nepřetele mogi. Edyž
říkagj mi potvácky dny: Bdo-
gest Bůh tvůrž:

12. Proč gsy smutná dusse má:
a proč formautis mne: Tausieg
v Bohu, nebo gesse chwály vzdá-
vatí budu genu: spasení obličege
meho, a Bůh můj.

* Smíti mi se to rovnalo. ** Vznam:
vati geg budu. † Edyž se de země
Jordánsté, neb vlasti své navrátila.
†† Nebezpečenství myslivá gedna z
druhého i císařa a se slibagi. Čen smysl
v Přemysl S. začasné myslivaj slova
pruduchu, pruduchu, vlnobit, wod-
annobich, slivel a. t. d. ††† Lásnečce:
dnau práce, kterouž na mne Dabu:
loníci vkládaj.

Žalm XLII.

Žalm tento podobný gest předesslangu.

1. Žalm Davida.

Sud mne Bože, a rozezneg při-
mau od národu neswarého, od
člověka nepravého a lhlivého vyz-
chni mne.

2. Ulebo ty gsy Bůh syla má: proč
sy mne zapudil: a proč smutně křás-
čim, Edyž mne služuje nepřijel?

3. Wypust swélo swé a prac
wdu swau: onak mne dowedla,
a priwedla na horu swatau swau
a do stanu twých.

4. U wegduť k oltáři Božímu:
k Bohu, kdež obveseluge mladost
mav. Chwáli wzdáwati budu to-
bě na harfe Bože Bože můg:

5. Proč gsy sinutná dusse máz
a proč formautjss mne: Dausegg
w Bohu, neb gesetře chwály wzdá-
wati budu gemu: spasenj obličege
měho, a Bůh můg.

Žalm XLIII.

Tento žalm (galo giných vjce) gest
protectori neb modlba, ne gen za řas
jené židy w zájetí, ale také za zármavu-
cené křesťany, kteří od pohanu proti
venkovějšímu.

1. Tu koncy, synum Bóre k
rozumu,

2. Bože vissima swýma slýseli
sme, oecové nassi zwěsto-
vali nám.. Djlo, kterež sy půso-
bil za dnú gegich, a za dnú staro-
dávných.

3. Ruka twá národy rozprýlila,
a stípil sy ge: ssaužil sy lidi, a
vyhnal sy ge.

4. Nebot w meči swém neopas-
nowali sau země, a támě gegich
nespasylo ge: Ale pravice twá, a
támě twé, a oswijenj obličege twé-
ho: nebo sy sobě w nich zaljibil.

5. Ty gsy sám král můg a Bůh
můg: kterež přikazugeso spasenj
Jákovowa.

6. W tobě nepřátely nasce zmí-
tati budeme (galo) robeni, a we
gménou twém zbrýme powstáwas-
gicymi proti nám.

7. Nebot ne w lučistii swém
dausati budu: a meč můg neos-
bránj nme.

8. Nebo wyswobodil sy nás
od esužujicých nás: a nenávidíz
cý nás zahabil sy.

9. W Bohu chwáleni budeme
celý den: a we gménou twém chwá-
lu wzdávati budeme na věky.

10. Ale nynj sy zahnal, a zas-
hanbil nás: a nebudess wycháze-
ti Bože * w mocnostech nassich.

11. Obrátil sy nás nazpět ** po
nepřátelských nassich: a kteří nás nez-
návíděli, laupež brali sobě.

12. Dal sy nás gako otce ***
počtmu: a mezy národy rozprýlil
sy nás.

13. Prodal sy lid twůg bez ces-
ny: a † nebylo množstwí w promě-
nách gegich.

14. Postavil sy nás za počas
něnji sausdum nassim, porauhání a
posměch tém, kteříž wůkol nás gšau.

15. Postavil sy nás k u podoz-
benství národum; pohybowání
hlav w mezy lidmi.

16. Přes celý den stud můg
proti mně gest, a zahanbenj twáz
ří mé přikrylo mne.

17. Od hlasu wytěkagjicího,
a odmlauwagjicího, od twáti nez-
přetele a stibagjicího.

18. Wsbecko to přislo na nás,
antž sme se zapomenuli na té: a
nepráwě nečinili sme w zákonu
twém.

19. A neodstaupilo srdece nasce
zpět: a vchylil sy stezky nasce od
cesty twé:

20. Nebo ponžil sy nás na mj-
stě sauženj, a přikryl nás stjn
smrti.

21. Gestliže sine zapomenuli na
gméno Boha swého, a gestli sine
rozpiali ruce nasce k bohu cyžinu.

22. Zdalíž Bůh nebude vrhles-

Ccc dás

dávati toho: nebo on zná svýtoz-
stí srdce. Nebo pro tebe mrtwé
ni býváme celého dne: gumijsme
gáko ovce k zabítí (oddané).

23. Powstań, pročež dřímcis
Páne: powstań, a nezaháněg (nás
od sebe) do konce.

24. Proč twář svau odvrať
eugeſo, zapomjnáſs se na nauzy
nassi a sfauženj nasse?

25. Neboč snížena gest w pras-
chu dusse nasse: přilnulo k zemi
břichó nasse.

26. Powstaniž Hospodine, spo-
mož nám: a wykup nás pro gme-
no twé.

* S wegley nassimi. ** Více než ne-
přátely nasse. *** B zabiti, a k ines-
denj wedené. † Niebylo mnóstwí kur-
ců, neb certy gáko pši zlč faupi, pši
prodání gich. G. Niebylo drahoty w
kurowání gich.

Žalm XLIV.

Písen swadební krále Salomauna, a
dcery Jaraona. Podlé duchovního
smyslu písen swadební, která ke cti Krysta
gákožo ženicha, a právě Čírkve, gas-
tožo geho newěsty, od Proroka byla slo-
žená. Obou cenu, ozdoba, krása a
láška zde se vyplývají.

1. Ku koncy, za ty, kteříž pro-
měněni budau, synům Dóre k ro-
zumu, písen pro milého.

2. * **N**yňeslo srdce mé slovo
dobré: vyprawngi gá-
djla má králi. Gazyk mūg (gáko)
pěto písatec rychle píslivýho.

3. Spanily twárnostj nad syny
lidské, rozlita gest milost we rtech
twých: protož požehnal tebe Bůh
na wéky.

4. Přepass se mečem svým na
bedrách svých, neyslněgssi.

5. Slíčnostj svau a krásau svau
**napni (lucijsté), ſčastně pořtačug
***, a králůg. Pro prawdu a ti-
chost a spravedlnost: a dowede
te podivoně prawice twá.

6. Střely twé ostré, lidé pod
tebau padnau, w srdce nepřátel
krále †.

7. Stolice twá Bože na wéky
wéku: Betla pravosti, betla krás-
lostwí twého.

8. Ušiloval sy spravedlnost, a
nenáviděl sy nepravost: protož
pomazal té Bože Bůh twůr oles-
gem tadosli nad spoluaučasníky
twé.

9. Ulyttha, a výborné kadiidlo,
a kasya od oděwu twých (monj), z
domu slonovýf ††: z kterýf obz-
veselili té

10. Dcery králů w počestnosti
twé. Přistála královna po pras-
wicy tobě w oděwu pozlaceném:
wůkol ozdobená rozličnostj.

11. Poslyss dcérko, a wiz, a
nakloni vđa svého: a zapomeni n i
lid twůr, a na dům otce svého.

12. A požádáte král krásy twé:
neboč on gest Pán Bůh twůr, a klas-
nerti se budau gemu.

13. A dcery Tyrské s dary
(vklájí se:) obličege twůr odprosso-
wati budau věscíni bohatj lidu.

14. Všecká sláva gegi dcery
královské od vnitřku, w podolcých
zlatých

15. Wůkol a wůkol přiodjná
proměnami. Přivedeny budau
králi panny za ní: přibuzné gegi
přineseny budau tobě.

16. Přineseny budau w rado-
sti a plésaní: přivedeny budau do
chrámu krále.

17. Ujsto otců twých zrozeni
sau tobě synowé: vstanowiss ge-
knížata po wessi zemi.

18. Připomjnati budau gmeño
twé w každém národu a proná-
rodu: Protož lidé chwáliti té
buž

Žalm XLV.

budau na wéčnost, y na wéky
wéku.

* Wýjehlo, wýklo,. ** Ginj: wzhledni,
*** Proti nepáráciám. † Štěely twé
wraženy budau. ‡ 3 truhel sionových:
kterémž odewy oddarowataj tě dcery
královské při swadební slavnosti twé.

Žalm XI.V.

SS. Otcové vči, že tento žalm w duchownym jazyku rozuměti je má o klesanké Čírkvi, a gemitm wyzwobozjeni z protiwensví něvěrjících.

1. Bu koncy, synům Bohu za
tagnosti Žalm.

2. Bůh nás vročíšte, a syla:
spomocník w zármutcýf,
kterí postihli nás přilis.

3. Protož nebudeme se báti, když
se bauřiti bude země: a přeneseny
budau hory do prostřed moře.

4. Zboučely a zakalily se wody ge-
gich: zbaučeny sau hory w sýle geho.

5. Prudkost řeky obveseluje
město Boží: posvětil stanu svého
Nejvyšší.

6. Bůh v prostřed něho, nebu-
dě pohnut: spomahati geniu bu-
de Bůh z gitra na vswité.

7. Zbaučeni sau národové, a
nakloněna sau království: vydal
blas svůj, pohnuta gest země.

8. Hospodin mocnosti s námi:
schránce nás Bůh Jakobuv.

9. Podte, a wizte skutky Hos-
podinovoy, které diwy postavil na
země:

10. Odgjmage války až do
konc země. Kuciště setře, a poz-
lámc zbraň, a sestry spálj ohněm.

11: * Oprázdněte se, a wizte,
že gá seim Bůh: wywýšen budu
mezi národy, a wywýšen budu
na zemi.

12. Hospodin mocnosti s ná-
mi: schránce nás Bůh Jakobuv.

* Prologie se.

Žaltář.

771

Žalm XLVI.

1. Bu koncy, pro syny Bohu
žalm.

2. Hlásení národové plésegte
rukama: prozpěvujte
Bohu w hlasu weselosti.

3. Uleb vospodin pietysofý,
hrozný: král veliký nadevísi
země.

4. Podmanil lidi nám, a ná-
rody pod nohy nasse.

5. Wywolil nám dědictví své,
krásu Jakobowu: kterouž zaini-
lowal.

6. Vstoupil Bůh w radostním
zpjwání, a Hospodin w hlašu
rraubu.

7. Prozpěvujte Bohu nassemu,
prozpěvujte: prozpěvujte králi
nassemu, prozpěvujte.

8. Ulebo král vossi země Bůh:
prozpěvujtež maudce.

9. Královatci budec Bůh nad
národy: Bůh sedj na stolici swa-
ré swé.

10. Knížata národů shromáž-
dili se s Bohem Abrahamowým:
nebo bohoré * sylnj země, náro-
mně wyzdwižení sau.

* Knížata, a w swéce povýšení.

Žalm XLVII.

S. Jan Blatovský, a některí gini SS.
Otcové vči, že se zde gedená o obnoves-
ní města Jeruzaléma po Bablioském za-
geri. Duchownym výkladem některých
SS. Otců vztahuge je ten žalm na těch
stanisku Čírkvi, které figurau bylo zno-
wu zase vystavene město Jeruzalém.

1. Žalmi Pjsné synům Bohu dvac-
hoho dne po Sobotě.

2. Veliký Hospodin, a přilis
chráliebny w městě Bos-
ha nassho, na hoře swaté geho.

3. Zafládá se plésánjem vossi ze-

mě hora Syon, † strany půlnočníj, město krále velikého.

4. Bůh w domjch geho poznán bude, když přigme ge*.

5. Nebo hle králové země shroz mázdili se : sessli se w gđno.

6. Sami widouce tak podivili se, předesseni sau, zbaučeni sau:

7. Česeni vhopilo ge. Tu bolesti jako pracujcý fu potodu,

8. ** W duchu prudkém ztroskočas lodi Tharské.

9. Takž sme slýchali, takž sme spatřili w městě Hospodina mocnosti, w městě Boha násseho : Bůh založil ge na wěky.

10. Přigali sme Bože milost denství twé, v prostřed chrámu twého.

11. Elé gména twého Bože, tak y chwala twá do končin země: správědlnosti plná gest pravice twá.

12. Ať se weselj hora Syon, a plésagj dcery Júdowé, pro sauzy twé Hospodine.

13. Obstupre Syon, a obsahne se geg: *** wyprawûgte na wěky jíph geho.

14. **** Položte srdce wasse w mocy geho : a rozdélûgte domy geho, aby ste wyprawowali w národu druhém.

15. Nebo tento gest Bůh, Bůh nás na wěčnost, y na wěky wěků: oně zprawowati bude nás na wěky.

+ Chrám na hoře Moria nad Sronem f. straně půlnoční ležejc. * Ale sto, totíž když na se přigme ochranu města. ** Wěrem náylném. *** Se črte wěze geho. **** Přiložte mysl swau k spakování pewności.

Žalm XLVIII.

w tom žalmu příšiny se představují pohmují člověka; aby pomijgegicj světa zboží v slávu zavrhl.

1. Ku konci, synum Bohu Žalm.

2. Glyffe to wſſic̄ni národové: vſsimā pozorūgte wſſic̄ni, kteři bydljte na swětě.

3. A kteři zrozeni ste na zemi, a synové lidství: spolu w gđno bohatý y chudý.

4. Všta má mluwiti budau maudrost : a přemyſlowánj srdce mého rozumnost.

5. Láklonjin k přisloví vše swého: otevru * w žaltáři propoz wjdku swau.

6. Proč se budu strachovati w w den zly : † neprawost slepije mé obklíči mne.

7. Kteřiž danagj w ſylu swau: a w množství zboží svých se chlubí.

8. Brat̄ newyfaupj, wykaupj člověk: nedáč Bohu vkracenj swého.

9. A mždy wykaupenj dusse ſré! a pracovati bude na wěky,

10. A žiw bude gesse do konce.

11. Nevezřej zahynutj, když spětři maudrý vnitragjcy: spolu ne-maudrý, a blázen zahynau. A zanechají cyzým zboží swó:

12. Uhrobové gegich domové gegich na wěky. Stanové gegich w národu, a pronárodu: gmenovali gniéna swá w zemjch swých.

13. A člověk, když we cti byl, nestozuměl: přirovnán gest hovazdům nemaudrým, a podobný včiněn gest gim.

14. Tato cesta gegich fu poher-sfenj gim: a potom w všech svých oblibovati sobě budau.

15. Gako ovce w pekle po-starovati sau: smrt ge ** spase. A panovati budau nad nimi spravedlivoj w gjíře : a ponioc gegich zwetší w pekle od sláwy gegic.

16. Ale wſſak wykaupj Bůh duſſi

Žalm XLIX.

dusí mu z inocy pekla, když při-
gme mne

17. Ulebog se, když by zbohatl
dowěl: a když by se rozmnožila slá-
wa domu geho.

18. Ulebo když zahyne, newezme
míchož: aniž zstaupí s ním sláwa
geho.

19. Uleb dusse geho w životě
geho dobročetena bude: wychwas-
lowati tě bude, když dobré včiníss
gemu.

20. Wegdeš až k národům os-
mí svých: a až na věky nevzít
světla.

21. Člověk, když we cti byl,
nestozumiél: přitočnán gest horez-
dum nemaudým, a podobný včis-
něn gest gimi.

* při horez. + míchož nemám se,
co být, kromě nepravosti své. ** žrám
a bude.

Žalm XLIX.

w tom žalmu představuje se Bůh
gato neuvěřití Sudí, který všecky židy,
že užce bledí na tělesné oběti, nežli na
vraždění vobodnost řidce, v hněvě se na-
zavoníty, kteří qinym větřízají Boží
překladagi, sami pak ho neplní. Gest
také žalm ten prorocewjo příslíží Krý-
sl a polednímu saudu.

1. Žalm Uzafowí.

Ub hohu Hospodin promluvil
gest: a přišolal zemi, od
východu slunce až do západu:

2. Ž Šona twářnost krásy geho.

3. Bůh zgewené přigde: Bůh
nás a nebude mlčeti. Oheň před
obličejem geho rozníti se: a wúz-
kol geho bauče násylní.

4. Powolá nebe zhlity, a zemi
i rozeznání lidu svého.

5. Shromážděc genu swaté ges-
ho: kteří rjdi finlauwu geho nad
obět mi.

6. A zwěstují nebesa sprawes-

Žaltář.

773

dlnost geho: nebo Bůh saudce
gest.

7. Slyss lide můg, a buduč
mluviči: Izraeli, a budu oswěd-
ćowati tobě: Bůh Bůh twůr gē
gscin.

8. Ule z oběti twých obviňo-
wati tě budu: zápalové pak twogi
před obličejem mým gsau wždycky.

9. Ulewezmuč z domu twého
relat, ani ze stád twých kozlů.

10. Ulebo má gest wſecka zwět
lesní, dobýck na horách y wołowé.

11. Požnal sem wſecko práctwo
nebe: a krása pole semnau gest.

12. Žlačnjmi, nepowism tobě:
nebo můg gest okřsleč země, y pl-
nost geho.

13. Zdaž gisti budu maeso
býků: aneb krew kozlů pjeti budu:

14. Oběting Bohu obět chwály,
a splní uleywyssimu sliby své.

15. A wzyweg mne w den
osauženj: wyrthnu tě, a včijs
mne.

16. Hřissnisku pak čekl Bůh:
Proč ty wyprawujesz sprawed-
nosti mé, a beress zákon můg w
dka swá:

17. Ty pak nenávíděl sy kázně:
a zavrhli sy řeči mé za hřbet.

18. Widelli sy zloděje, běhalo
s ním: a s cyzoložný djl twůr
kladl sy.

19. Vsta twá oplýwala zlostí:
a gazyk twůr skládal lžti.

20. Vsadiwo se proti bratra
swému mluwiwal sy, a naproti
synu matky swé kladl sy pohoršenj:

21. Tyto věcy sy včinil, a ml-
čel sem. Domniwal sy se ne-
slechtníce, že gá tobě podobný
budu: trestati tě budu, a postas-
wim proti twáci twé.

22. Srozumětež to:nu, který
se zapomnáte na Boha: aby něz
Edy nevzbudil, a nebyl by, Edoby
wytrhl.

23. Obět chwály vctj mne: a
zamě cesta, kterauž ukáži geniu
spasenj Boží.

Žalm. L.

1. Bu řoncy, Žalm Dawiduv,
2. Bdyž příšel k němu káchan
Proorok po vgoritj k Betsabee.
(z. Král. XII.)

3. Smiluj se nademnan Bože,
podlé velikého milostdenz-
ství svého: A podlé množství
slitowanj svých, shlaď neprawost
mam.

4. Vjce obmej mne od neprawos-
ti mne: a od hříchu m'ho očist mne.

5. Vlebo neprawosti mami gá poz-
znávám: a hřich můj proti mně
gesť vždycky.

6. Cobě samemu zhlébil sem, a
zlé před tebou včinil: abys spra-
vedliv shledán byl v īcēch svých,
a svotězyl Edyž sanzen býváš.

7. Vlebo hle v neprawostech
počat sem: a v hříšsych počala mne
matka mā.

8. Vlebo hle prawdu zamílo-
val sy, negisté věcy moudrosti
své oznámit sy mi.

9. Pokropil mne žopem, a
očistén budu: obmyges mne, a
nad sinj zjšlen budu.

10. Sluhu mému dás s radost
a veselé: a zplésgj kosti ponížené.

11. Odvrať swau od hři-
chu mýh: a všechy neprawosti mne
vyřaž.

12. Srdeč čisté svot včině
Bože: a ducha přijiného obnov w
střevíčh myh.

13. Ulezamjeg mne od třeší
swé, a ducha svatého svého nez
odgurneg odemne.

14. Klavorat mi radoši spasky
svého: a duchem předním vterd
mne.

15. Včiti budu neprawé ce-
stám twým: a bezbožný k tobě se
obráti.

16. Vyšwobod mne ze tvojí
Bože, Bože spasenj mého: a s ve-
selím prozpěvovati bude gázek
můž spravedlnost twau.

17. Pane, tcy mě očerčes: a
vsta mā zwéstowati budau chwá-
lu včan.

18. Klob Edybys byl chrl obět,
bytěbých owošem dal: w zápalch
sobě neobljsjss.

19. Obět Bohu duch zformau-
cený: srdecem straßenym a pokor-
ným Bože nezhrzys.

20. Dobrotitě včiní Pane v do-
bré včili swé Syonu: aby byly
wzdělany zdi Jeruzalémstě.

21. Tehdž přigmes obět spra-
vedlnosti, oběti, a zápalné oběti:
tehdž flášti budau na oltář twý
telata.

Žalm LI.

1. Bu řoncy, rozum Dawidovi,
2. Bdyž příšel Dög Idumie-
ský, a zwéstowal Saulovi: příšel
David do domu Achymelechova.
(z. Král. XXII, 9.)

3. Proc se chlubjss w zlosti, který
mocny gsy w neprawestii?

4. Celého dne nespravedlnost
obinejsslel gazyk twýg: gako bři-
twa nabraušená včinil sy lešt.

5. Zamílowal sy zlost nad dobro-
tivost; neprawost vjce mluwiti
než pravost.

6. Vliz

6. Ušiloval sy wſſeliká ſlova
ſe zwřenj (blížnho) gazykuſtiwý.

7. Protož Bůh zkažý tebe do
konce: wytchne tě a přeſtěhuje tě
ze plánku twého; a kořen twůr ſe
země živých.

8. Vzíjte ſprawedliwý, a báti ſe
budau, a nad njm smáti ſe budau,
a dějte:

9. Hle člowěk, ktery nekladl
Boha za pomocnika twého: ale daus
ſal w množství bohatství twých:
a zmocnil ſe w marnosti twé.

10. Gá pak gako oljwa ploz
dná w domu Božím, daufal ſem w
milostdenſtwój Božím na věčnost,
y na věky věků.

11. Oſlawowati tě budu na vě
ky, že ſy včinil: a očekávati budu
gména twého, neboť gest do
bré před obličejem svatých twých.

Zájem LIII.

Tento Zájem gest předeſtěmu podobný,
a wčetněm dílem ſownává ſe s Zájemem
11. Prorok řečuje sobě na množství
nevraťoſti bezbožných, a proto ſdečně
žádá za přijeti ulevyáſſe.

1. Ku koncy, pro Macleth roz
zumnosti Dawida.

Nekl nemaudrý w ſídci ſwém:
Utenit Boha.

2. Potuſeni ſau, a ohavni vči
něni ſau w neprawoſtích: nenj,
kdoby činil dobré.

3. Bůh z nebe myhlédl na ſy
ny lidství: aby widěl, bylliby kdo
rozumí, nebo hledající Boha.

4. Wſſickni ſe odchylili, ſpolu
nevžitečnji včiněni ſau: nenj, kdoby
činil dobré, nenj až do gednoho.

5. Ždaliž nezwědi wſſickni, kte
ří páchají neprawoſt, kteří ſjíza
gj lid můg gako pořím chleba?

6. Boha newzýwali: tu ſe třá
...

sli ſtachem, 'kde nebylo ſtachu.
Ulebo Bůh rozptýlil koſti těch, kte
ří ſe lidem ljbí: zahabbeni ſau, ne
bo Bůh pohrdl gimi.

7. Kdo dá z Syona ſpasení Iz
raelovi: když obráti Bůh zaget ſ
lidu twého, plékni bude Jakob, a
weseliti ſe Izrael.

Zájem LIII.

Ku koncy,

1. W píſních rozm ſum Dawidovi.

2. Když přiſli ſyffegſſi, a če
kli Šaulovi: zdaž Dawid ſtry ſ
ňenj w nás z (1. Král. XXII, 19. a
XXVI, 1.)

3. Bože we gménu ſwém ſpa
ſena mne včin: a w mo
cy ſwé * ſud mne.

4. Bože wſlyſ ſodlitbu manu:
vſſima pozorūg ſlova vſt mých.

5. Ulebo cyzý pořataſi proti
mne, a ſylnj hledali dusſe mé: a
neprédſtaſili Boha před obličeji
ſwůr.

6. Ueb ay Bůh ſpomáhá mne:
a Pán ſchránce gest dusſe mé.

7. Odvrat ſlé neprátelům
mým: a w prawdě ſwé wýhubiž ge.

8. Dobrovolně obětovati robě
budu, a ſhwálu wzděwati budu
gménu twému Hospodíne: neboť
dobré gest.

9. Ulebo z ſauženj wſſelikého
wyčhl ſy inne: a neprátele myz
mi pořzelo oko mé.

* Wed pět manu, zastas mne, pomsti
mne.

Zájem LIV.

Dawid ſtjnost wede proti rok od
božnho ſyna ſwého Abirola, zwlá
ſce proti neprádelnemu rádcy a bu
řici Achytoſelovi. Proči vejkage, Bo
ha za pomoc a vřítmnost horlivě wžy
wá. Množ ſe. Očowé, podlé ſu
dhoſnho ſmyſlu, rozuměj zde ſtjose
pros

pretiwenstwju Davidowo, vmučenj Krystovo: a krize burice Achrostele, Bidás se zrádce.

1. Bu koncy, w písních rozum Davidowi.

2. Wylyss Bože modlitbu mianu, a nepohrzeg proshau mianu:

3. Pozorilg mne a wylyss mne. Darmautil sem se w cwicenj mém: a zkormaucen sem.

4. Od hlasu nepřijetele, a od ssauz ženj hřissnjska. Čleb vnitrali na mne neprawosti, a w hněwu obějnj mně byli.

5. Srdece mé zkormauceno gest we mně: a strach smrti přepadl na mne.

6. Bázen a třesení přišla na mne; a přikryly mne temnosti:

7. U řekl sem: Kdo mi dá kříz dla gáko holubicy, a poletím, y odpocinu?

8. Ay hle. wzdálil sem se vteře: a zůstal sem na pausce.

9. Očekával sem roho, který mne spasena včinil od malomysslosti ducha, a báre.

10. Zwrhni (ge) Pane, rozděl gázsky gegich: nebě sem widěl nepravost, a odporowaný w městě.

11. Dnem y noch obklíčj ge nad zdni gebo neprawost: a práce v prostřed něho,

12. Y nesprawedlnost. A nezvýhynula z ulic geho lichwa a lešt.

13. Čleb kdyby nepřítel můg zlořecil mi, byl bych snesl owssem. A kdyby ten, který nenávidil mne, na mne veliké wěcy byl mlutil: ktrybch se byl siad od něho.

14. Ty pak člověče gednomyslný, wůdcе můg, a známý můg:

15. Který spolu semnau sladkých pojíral sy krmj: w demu Božím chodili sme* gednomyslné.

Žaltář.

Žalm LV.

16. Přigdž smrt na ně, a ač zstaupj do pekla za žiwa: nebo nesles chetnosii w přibytcých gegich, v prostřed nich.

17. Gá pak k Bohu sem wosal: a Hospodin spasena včinj mne.

18. V trečer, a ráno, y o poledni wyprawowati a ohlassowati budu: a wyflyssi blas můg.

19. Wykaupj w pokoji dnisi mne od rěč, který se přiblížují ke mně: neb mezy mnohými byli seminou.

20. Wyflyssit Bůh, a ponížit gegich, který gest před wěky. Člebě není gini** změněn, a nebáli se Boha:

21. Wzráhl ruku svou k odplacenj. Zprznili zákon geho,

22. Oddeleni sau od hněwu *** obličege geho: a přiblížilo se sdec geho. Změkčeny sau řeči geho nad oleg: a (wſſal) ony gſau stěly.

23. Vteř na Hospodina péci svou, a on ře krmiti bude: nedá na wěky sem y tam změněn spráwedliwemu.

24. Ty pak Bože dowedes ge, do gémy záhuby. Uluži ktwi, a ltiwi nedogdau polowice dnů svých: gá pak daufati budu w tebe Hospodine.

* Společně. ** Nepolepsuj se *** živnosti.

Žalm LV.

Bu koncy,

1. Žalid, který od Swatých desleko včiněn gest, Davidowi k nás pisu připsan, když geg drželi cyzos ženyc w Řeck. (i. Král. XXI, 12.)

2. Smiluj se nademnau Bože, nebo* poslapal mne člověk: celý den bog weda sfužoval mne.

3. Sla:

3. Słapali po mně nepřátele
mogi ** celý den : nebo ninoho
walcjých proti mně.

4. Od wysoſti dne báti se buz-
du : ale gá w tobě daufati budu.

5. W Bohu chwáliti budu ſeć
ſwé, w Bohu ſeni daufal : nebu-
du ſe báti, coby mi včinlo tělo.

6. Celý den ſlawa má w ***
oſſliwoſti měli: proti mně wſe-
cť a myſleni gegich ke zlému.

7. † Obývat budau, a vſrygij
(ſe) : oni ſlepěgi myf ſſetřiti buz-
dau. Gakož ſau čekali dusſe mé,

8. Za nic ſpaseny ge včinjſſ: w
hněwu lidi ztroskotáſſ. Bože,

9. Život ſwůg zwěſtoval ſem
tobě: položil ſy ſly mé před obli-
čegem ſwým, gako y w zaſlbenj
ſwém:

10. Tchdáz obrátj ſe nepřátele
mogi zpět: W kieržkoli den wo-
lati budu k tobě: hle poznal ſein,
že Bůh můg gsy.

11. W Bohu chwáliti budu
ſlово ††, w Hospodinu chwáliti
budu ſeć: w Boha ſem daufal, nez
budu ſe báti, co mi včinj člověk.

12. Kla mnět gſau Božc ſlibo-
wé twogi, kieré nawtájim chwály
tobě.

13. Klebo wytthl ſy dusſi mau
od ſmrti, a noby mé od poklesnuz-
ej: abych ſe ſlibil před Bohem w
ſwětlé žiwoých.

* Pořáčil. ** Na každý den. *** W
ohrzdli brali. † Spolu ſe ſcházeli bu-
dau, a ſtrývati, aby ſe tagně pro-
ti mně vradili. †† Dekovati budu Bo-
hu za to, co mně ſlibil.

Žalm LVI.

Bu Foncy,

I. Uterozprylug, Dawidowi k poz-
staſenj nápisu, když vřikal od twáče
Saule do Geskyně.

Lz. Šrat. XXII, 1. a XXIV, 4.)

2. Smilug ſe nademnan Bože,
smilug ſe nademnau: ne-
bot w tebe daufa dusſe má. A w ſtj-
nu říjdel twých naděgi mji buz-
du, až přegde * neprawost.

3. Wolati budu k Bohu nevyš-
ſímu: Bohu, kierý dobře včinil mi.

4. Poſtal z nebe, a wytwobo-
dil mne: dal w pohanění poſla-
páwagjy mne. Poſtal Bůh mi-
loſtdenſtwj ſwé, a prawdu ſwau,

5. A wytthl dusſi mau z pro-
ſtěd ſteňat lwu, ſpal ſem zkor-
mauený. Synowé lidſſej zubo-
wé gegich zbraň a ſtěly: a ga-
zyk gegich meč ostrý.

6. Wywyſſiž ſe nad nebesa Bože:
a po wſi zemi ſlawa twá.

7. Osýdlo připravili nohám
mým: a naftivili dusſi mau. Bo-
pali před twáčj mau gámu: a
vpadli do nj.

8. Horovo gest ſcdce mé Bože,
horovo gest ſcdce mé: zpívat, a
žalm ſíkat ſi budu.

9. Powstaň ſlavo má, po-
wstaň žaltáři a harfo: powstanu
na vſvojtě.

10. Chwáliti ſe budu mezy ná-
rody Hospodine: a žalm zpívat
budu tobě w národeč.

11. Klebo zwalebeno gest až k
nebesům miloſtdenſtwj twé, a až
k oblakům prawda twá.

12. Wywyſſiž ſe nad nebesa Bo-
že: a nadewoſſecku zemi ſlawa twá.

* Šauzenj.

Žalm LVII.

Dawid wypisuje zlost Saule, a geho
dworānū. Gádco předpovídá gím
crestání, z něhož Bojká spravedlnost
se wýgewi.

Bu Foncy,

I. Uterozprylug, Dawidowi k
poſtaſenj nápisu.

Ecc 5

2. Gest:

2. Gestliže právě owszem spravedlnost mluwíte: vptjme věcy sudce synové lidství.

3. Ulebo w stdey neprawosti působíte: na zemi nespravedlnosti ruce wasse skladají.

4. Odryzeni sau hříšnici (od spravedlnosti hněd) od života (nalekný,) poblaudili * od břicha: mluvili falesné věcy.

5. Prchliwoſt gegich dle podobenství hada: gako hada hluchého, a zapáragicýho vssi swé.

6. Který newyslyší hlasu zasklinačů, a čarodějnka † zaklínajícího maudře.

7. Bůh setře zuby gegich w vstří gegich: střenovní zuby lwů (těch) polámet Hospodin.

8. W nic přigdau gako woda zbhagscy: natáhl lnicisté srdce *** dokud nezemdleji.

9. Gako wost, kteří teče, odňati budau: připadl ohň ſtří, a nespátrili slunce.

10. Prvé než porozumělo trnji ſtří wasse bodláku: gako za živou, tak w hněwu pochluge ge.

11. Weseliti se bude spravedlivý, když vztí pomstu: ruce swé vmyge w křvi hříšnika.

12. A díj člověk: gestli owszem vžitek gest spravedlivému: owszem gest Bůh saudě ge na zemí.

* hněd od narození. † w záklínání urovníváního. ‡ z věců, chvaly syc nevdoných, písmo pro vyšvítlení učí: čeho, rodobenství běre, gako Urcus z vlastidce newérněho Lut. XVI. z sanje nepravého Lut. XVIII. Syc gnat dědecká řemesla přísně Bůh zas povídá. Deut. XVIII. v. 10, 11, 12, ** Bůh. †† Prchliwoſt Božské na ně, a tak náblec vyhlazení byli, že ani slunce nezpatřili. ‡‡ To gest, ač gste pro zlost wassí nevřídatní gako mladé hloží, wssak prvé než ono w

bodlák wzrosté, prvé než k dosvětlit mu věku dojdete, w hněwu Božkém požáreni budete.

Bu koncy,

1. Nerozprylug, Dawidowí k postavení nápisu, když posal Saul, a stráž položil domu geho, aby ho zabil. (1. Král. XIX, 11.)

2. Wytrhni mine od nepřátele mych Bože můg: a od povstávacích proti mně wyswozbod mine.

3. Wytrhni mine od (těch), kteří pásí neprawost: a od muzů kteří wyswobod mine.

4. Ulebo hle polapili dusi man: obořili se na mne sýlni.

5. Aniž neprawost má, ani hřich můg (toho příjma gest) Hospodine: bez neprawosti sem běžel, a zprávorval.

6. Powstań mi w stří, a pozhléd: a ty Hospodine Bože mocnosti Bože Izraelštý. Vzezři k naší všestranně wšech národů: nesmíš se nadewšemi, kteří páchají neprawost.

7. Obráti se k wečerai: a bladití budau gako pšy, a obcházejí budau město.

8. Aly hle mluwiti luda w všech svých, a meč ve rtech gegich: neb (ijskagi:) kdož rlyšíšel z

9. A ty Hospodine posmjuwari se gimi budess: w nic vvedejs všecky národy.

10. Sýly swé k tobě ostříhati kudu, nebo Bůh schranitel můg gsy.

11. Bůh můg, milosrdenství geho předegdět mine.

12. Bůh vřáže mi nad nepřátele mými, nežbi teg git: aby se někdy nezapomenuli na lid můg.

Kozptyliž ge w mocy swé : a zstož dé wecy: napogil sy nás wojnem
ge obránce můg Pane.

13. Prowiněn vst gegich, řec
tú gegich: a at gari sau w pey-
sse swé. A od prokljnání a lži
prohlášení budau.

14. W stonání, w hněwu stoz-
nání, a nebudauť. Y poznajte,
že Bůh panovati bude nad Jakobem,
a nad Končinami země.

15. Obráti se k weceru, a hlad
trpěti budau jako psy: a obcházení
budau město.

16. Oni rozptýleni budau k po-
gdení: paklič nasyceni nebudau,
y budau k reptati.

17. Gá pak zpíwati budu sylu
ewau, a s plésáním oslavovati bus-
du z gíra milostdenstvij twé.
Klebo včiněn sy schranitel můg, a
autocíscré mé, w den sfaženj nicho.

18. Spomocníku můg robet
zpíwati budu, nebo Bůh schranit
můg gsy: Bože můg milos-
tenstvij mé.

Žalm LIX.

Bu koncy,

1. Za ty, který proměněni bu-
dau k napsaní nápisu sam. nnu Daz-
widowi k vyvídání;

2. Když byl vypálil Mizopos-
tamii Sýrye, a Sobal, a obráz-
til se Joab, a vdeřil na Idumegi w audoli slaném pobito dva-
nácte tisíců. (z. Král. VIII, 1. a X, 7.
* 1. Paral. XVIII, 1.)

3. Bože zahnal sy nás, a za-
zýls nás: rozhněval sy
k, a sítoralo se (zase) nad námi.

4. Pohnul sy zemí, a zbaučil
sy gi: vzdraw * zetřenj gegi, ne-
bot se pohnula.

5. Vrázal sy lidu swému twor-

dé wecy: napogil sy nás wojnem
straßen.

6. Dal sy bogjčym se tebe zna-
menj: aby vříkali od twáti luci-
stře. Aby wywozeni byli milj
twozí:

7. Spasena včině prawice twá,
a wyflys mne.

8. Bůh mluwil w swatém swém:
weseliti se budu, a † budu děliti
Sýhem, a audoli stanu rozměřim.

9. Klíč gest Galacd, a můg
gest Mlanasses: a Efraim syla
blawy mé. Júda král můg:

10. Moab †† hrnec naděje
mé. Do Idumegi ztáhnu obuť
swau ††: cyzozemicy mne oddáni
sau.

11. Kdo dowede mne do mě-
sta ohrazeného: kdo mne dowede
až do Idumegi?

12. Odali ne ty Bože, který sy
nás byl zahnal: a ** nebudete wy-
cházení Bože w wogstáči naších:

13. Oděliž nám pomoc od sau-
ženj: nebo *** marné gest spásenj
člověka.

14. W Bohu včinjme moc:
a on vniweč vvede svužugicý
nás.

* Rozsedlny. † Děliti, a měřiti zemi,
znamenj gest vládařství. Vypravou-
ge mista, kterými vládnouti bude.
†† Moab ločení obdržím. Do hrnce
wodou naplněného losowé metámu by-
li. †† Po Idumegi slapati budu.
** vewycházel. *** Marná gest po-
moc lidská.

Žalm LX.

Dawid gsa zahájil žadá Boha, aby
gemu ráčil příromen běti, a po tomto
protivěkwi dlaubý život, a sťastně
králování propisíci.

Bu koncy,

1. W zpěvých Dawida.
2. Wyflys Bože prosbu mau:
pozorūg modlitby mne.
3. Od

3. Od končin země k tobě sem volal: když se formautilo srdce mé, na stále wywoýsil sy mne. Pro-wedl sy mne,

4. Ulebo včiněn sy naděje má: wěže sýly od twáti nepřátele.

5. Obývatí budu w stanu twém na wěky: schráněn budu w zaštěnji křídel twých.

6. Ulebo ty Bože můg wysyl-ssel sy modlitbu manu: dal sy dědi-ctví bogjícím se gména twého.

7. Dnú nad dny krále přidáš: (at gau) léta geho * až do dne národu a národu.

8. Trwáť na wěky před obli-čegem Božím: milosrdenství a pravdu geho kdo pohledávatí bude?

9. Tak žalm čípati budu gménu twému na wěky wěků: abyh wyplnil sliby mé den odedne.

* Od národu do pronárodu.

Žalm LXI.

Dawid w swém protivenskwi hledá pos-těření a pomocy v Bohu, a věj; že we wšech protivenských, na Boha, a ne na lidi spolehací se máme.

Ku Koncy,

1. Pro Idykhuna, Žalm Dawidu.

2. Sdaliž Bohu poddána nebude
dusse má: nebot od něho
gest spasenj mé.

3. Ulebt y on gest Bůh můg,
a spasitel můg: schranitel můg, (pro-
tož) nepohnut, se vjice.

4. Dokudž obořujete se na *
člověka: mordujete wysíčni w y
(toho): (genž gest podobný) gako
stěně naikloněné a hrázy zjuté † z

5. Wysak ale cenu manu myslili
zapudití †, běžel sem w žizni: vstý
stoynt dobrořečili, a sedcem swým
zlorečili.

6. Ale wysak Bohu poddána
budiž dusse má: nebo od něho te-
peliwoſt má.

7. Ulebot on Bůh můg, a spas-
itel můg: spomocník můg, neod-
staupjm (od něho).

8. W Bohu spasenj mé, y slá-
wa má: Bůh pomocy mé, a nas-
děge má w Bohu gest.

9. Daufegrež w něho wyselitě
shromážděnij lidu, wylegte před
nimi srdce swá: Bůh spomocník nás
na wěky.

10. Ale wysak matnij synowé
lidství, hřívj synowé lidství w wáz-
hách: aby oklamali sami z matno-
sti w to tež.

11. Ulehregež daufati w nez-
prawosti, a po laupežjih nechrege-
te taužiti: rozhognili se zboží, ne-
chrege se srdce přiklidati.

12. Gednauji miluwil Bůh, dwé
toto sem slyssel, že moc Boží gest,

13. U tobě Pane milosrdenz-
ství: neb ty odplatíš gednomuz
každému podlé sluků geho.

* via mne. † G. kteří ažte gako stěna
naikloněná, a hrázy zjuté, tak i e
wám přistaupiti bez nebezpečenství
nelze. †† Důstognosti mno myslili zba-
viti.

Žalm LXII.

Žalm Dawidu.

1. Když byl na pausti Idumegské.
(I. Král. XXII, 5.)

2. Bože Bože můg k tobě z gi-
tra bđjm. Žiznila po tobě
dusse má, gak mnohonásobně tobě
tělo mé.

3. W zemi pusté, a nescestné,
a bezvodné: tak w Swatyni vřá-
zal sem se tobě, abyh wíděl moc
twau, a sléwn twau,

4. Ulebot gest lepší milosrdenz-
ství

Rwji twé nad životy: rtwé mogi
chwáliti budau té.

5. Tak budu dobročítí té w
životě mém: a we gméně twém,
pozdvihovali budu rukau swých.

6. Gako sádlem a tuhem naplněz
naby byla duisse má: a * rty plésanj
chwálu wždagj vsta má.

7. Gestlze sem na té paměti w
byl na ložcy swém, w gjetních časých
přemyšlowati budu o tobě:

8. Nebo byl sy spomocně můg.
A w zastřenj křdel twých plésati
budu,

9. Přilnula duisse má po tobě:
mne přigala pravice twá.

10. Oni pak nadarmo hledali
** duisse mé, wegdauek do hlubokos-
ti země:

11. Wydání budau w ruce me-
če, za podjl lisskám budau.

12. Brál pak weselici se bude
w Bohu, schwáleni budau wssicni,
kteríž přisahaj w něm: nebo zas-
cpána sau vsta mluwícých neprav-
vé wécy.

* Radostným rtu prozpěvováním.

** Bezjivotj mého.

Žalm LXIII.

Dawid w protiwenství prosý Boha
za pomoc a přijemnost proti svým pro-
tiwnitkům, gimi to gegich zahynutí před:
powídá; z kteréhožto spravedliví w-
zmau sobě navčení, aby budaucně tini
wjcegi na ochranu Boží se spolthali.

Ku konce,

I. Žalm Dawidu.

2. Wyslyse Bože modlitbu mau,
když pokorné prosým: od
strachu nepřítele wytíhni dussi
mau.

3. Schránil sy mne od schůzky
zlostníků, od množství pášicých
nepravost.

4. Nebo zostřili gako měc gazy-
ky swé: natáhli lucisté wěc hořkau,

5. Aby stříjeli w stýtých mj-
stech neposkrvněného.

6. Ulenadéle naří stříjeli budau,
aniž se báti budau: vtordili sobě
téč nesslechetnau. Kožmlauvali,
aby vkyli osýdla: prawili: Edo ge
spatříz

7. Skauiali sau nepravosti:
zemdele skaumagjy skaumajni,
Přistaupj člowěk k sedcy wysos-
kemu:

8. A budek wywoſſen Bůh.
Střely malických včiněny sau ráz-
ny gegich:

9. A zemdele sau proti nim
gazykowé gegich. Vjáslí wssicni,
kteríž wjdali ge:

10. A strachoval se každý člo-
wěk. A ohlassovali san skutky Bož-
ži: a činum geho strozuměli.

11. Weselici se bude spravedli-
wý w Hospodinu, a w něm daus-
fati, a schwáleni budau wssicni
vpějnij sedcem.

Žalm LXIV.

Dawid dsky Bohu činj za dobrodinti,
které žradu Syon (w němž Archa Pás-
né odpočívala) a celému potoleni lids-
kemu prolázati rátil.

Bu konce, Žalm Dawidu.

1. Písen Jeremiáše a Eze-
chyele lidu přestehování, když poz-
čali wycházeti.

2. Na té slussi chwála Bože na
Syonu: a tobě wyplnj
se slob w Jeruzalémě.

3. Wyslyse modlitbu mau: k to-
bě wsseliké tělo přigde.

4. Slowa zlostníků zmocnila se
nad námi: a bezbožnostem nassjin
ty milostiv budess.

5. Blahoslavený, kohož sy wy-
wolil, a přigal: obývat bude w
sýnjch twých. Naplněnt budeme
w do-

w dobrých wézech domu twého: swatý gest chráni twůg,

6. Díwný w sprawedlnosti. Wyslyss nás Bože spasyceli nás, naděje wšich končin země, y na moři daleko.

7. Připrawowugscy hoty w mocy swé, přepásen gsa mocnosij:

8. Kterýz baučiss hlubokost moře, zrak wolnobitj geho. Baučiti se budau národowé,

9. A dáti se budau, kteři přez hýwagj w končinách od * znamenij twých: východ gjrčnij & wesčernij liby včniso.

10. Klawscejwil sy zemi a opogil sy gi: rozmnožils obohatiti gi. Kéka Božj naplněna gest wodami, připrawil sy počmi gegid: nebo tak gest připrawowaný gegi.

11. Potoky ** gegi zapog, rozmnož plody gegi: w krupěgých deštových geho weseliti se bude plodjcy.

12. Požehnáss *** potuné róku dobrotiwosti swé: a pole twá naplněna budau hognosti.

13. Kožučněgjé křásná mýsta pustiny: a weselijm pařebkowé přepásani budau.

14. Odjní sau berani owcý a audoli rozhognj se obiljm: kříčeti budau, neboť píseň chwály wždagj.

* Zázračn. ** Potoky země wodami naplní. *** Požehnání dás s okřisku léta z dobrotiwosti swé.

Žalm LXV.

Proroč napomjná wšecky lidi, aby Boha chwálili a celi pro geho veliké slavy, zvláště pro znamenité dobrodružství, která Izraelskému národu prokázal.

Ku koncy,

1. Píseň Žalmu wžkříssenj,

Mléschte Bohu * wšeccká země,

2. Žalin čkedge gmenu geho: slávu wždegte chwále geho.

3. Kecete Bohu gaf hroznj gsa skukowé twogi Hospodine! w množství sýly twé t lháti budau tobě nepřítelé twogi.

4. Wšeccká země klaní se tobě, a prospěwug tobě: chwálu wždáveg gmenu twému.

5. Podte, a wizte slvky Božj: hrozný (gest) w radách nad syny lidstvimi.

6. Kterýz obrátil moře w suchoст, w řece přegdau nohau: tamě se weseliti budeme w ném.

7. Kterýz panuje w mocy swé, na věky, oči geho na národy wzhledagj: kříž (ho) popuzugí (k hněwu) ** ať se nevyvysugí fami w sobě.

8. Dobročce národowé Boha nassho: a slyšan čiňte hlas chvály geho.

9. Kterýz gest *** položil duši man k životu: a nedal w poslání noh mých.

10. Kébo sy nás zkoušyl Bože: ohněm sy nás zkoušyl gako se zkoušuge střibro.

11. Vvedl sy nás do osýdla, položil sy ssauženj na hřbet nassem:

12. Wsadil sy lidi na hlawy nasse. Proslí sme strze oheň a wodu: a vvedl sy nás do občesťwenj.

13. Wegduč do domu twého obětní zápalnými: plniti tobě budu sliby swé,

14. Kteréž sau zřegmě vytřeli rtové mogi. A mluwila vše má w ssauženj mérm.

15. Zápalý tučné obětovati budu

budu robě s zápaalem stopců: obětovat robě budu woly s kozy.

16. Podte, slyšte, a wyprawozwari budu, wissicni, kteříž se bogjte Boha, jak vcliké wécy učinil dussi mé.

17. B němuk vsty swými sem wolel, a powyssowal sem pod gazykem swým.

18. Spacílli sem neprawost w scdycy swém, newyssylit Pán.

19. Protož wyssyssel Bůh, a pozoroval hlasu prosby mé.

20. Požehnaný Bůh, kteříž nesodstrčil modlitby mé, a milostdenství swého odemne.

* Wissici obývajich na zemi. † Hruzu mocy twé spartugice, gi vsty wyznagi, wissaf w zatvrzelosti srdece twati budau. ** Ut nemagi wzniku, at nevyssiég. *** Zachowal dussi man pěti životu.

Žalm LXVI.

Žalm tento gest modlitba k Bohu, aby dalegi lidu swému milostivým se prosázal, by skrz to wissicni pohané k prawému poznání geho Božského gména přišli.

Bu koncy,

1. W pjsnjch, Žalm zpětu Dawidového.

2. Bůh smiluj se nad námi, a požehnegž nám: oswět obličeeg swůj nad námi, a smiluj se nad námi.

3. Abychom poznali na zemi cestu twou, mezy wossemí národy spásenj twé.

4. Ak tebe chwálí lidé Bože: ak tebe chwálí lidé wissicni.

5. Ak se raduj, a weselj národové: nebo sandiss lidi w pravosti: a národy na zemi zprawugess.

6. Ak tě chwálí lidé Bože: ak tě chwálí lidé wissicni:

7. Žemě wydala euodu swan. Požehnegž nás Bůh, Bůh nás,

8. Požehnegž nás Bůh: a bogtež se geho wossecy končiny země.

Žalm LXVII.

Wypisuje se w tom Žalmu rozličná eas gemstwj, jak starého tak nowego zákonu, gata giao: Wygij synu Izraelských z Egypta; Na nebe wstaurenj Bryskovo; Seslání Ducha swatého; rozhlaszenj Ewangeliu m řeze SS. Apoštoly; a gina tagemstwj wjry, na která podle duchownjho smyslu, Duch Boží směřoval.

Bu koncy,

1. Žalm Pjsné samému Dawidowi.

2. Powstaniž Bůh, a rozptýleni at sau neprátele geho: a necht zvijšagi, kteříž nenávidí ho, od twáti geho.

3. Gekož pomijí dým, at posmíau: gakož plyne wost od twáti ohné, tak at zahynau hříšnícy od twáti Božj.

4. A spravedliwý at hoduj, a weselj se před obličegem Božím: a at se kochagi w weselosti.

5. Prozpěwujte Bohu, Žalm říkagte gménu geho: cestu číntre tomu, kteří wostupuge na západ: Hospodln ginéno genu. Plesegz tež před obličegem geho, zdejšen budau (neprátele geho) od twáti geho,

6. Otce (tatíž) syrotků, a saudce wdom. Bůh na místě swatem swém:

7. Bůh, kteří obývati čini (lidi) gednostegně myslí w domu: kteříž wywádj wézné w sýle, podobně ty, kteří popuzuj, kteří obývaj w hrobicích.

8. Bože, kdyžs wycházet před obličegem lidu swého, kdyžs byl procházet na paussti:

9. Žemě pohnula se, neboť necbesa rozplynula se od twáti Boha Synai, od twáti Boha Izraele.

10. Děsst dobrovolný odděljs
Bože dědicové svému: a * zemdele
no gest, týs pak dokonal ge.

11. Živocichové twogi bydleti
budau w něm: připravil sy ** počtm
w sladkosti své chudému, Bože.

12. Pán dá slowo zwěstují
cím dobré věcy, mocý mnohau.

13. Brál mocnosti milho mís
lého: a oktase domu děliti kořisti.

14. Budeteli spáti v prostřed
losu, křídla holubice postříbrená, a
zadek hřbetu gegjho w bledosti
zlatu.

15. Když rozdělugeť leběšky kráž
le nad nj, nad njž zbijení budau
w Selmon:

16. Hora Boží, hora tučná.
Hora *** osyřená, hora tučná:

17. Proč se doninjwáre o ho
rách osyřených z hora, na které
zaljibilo se Bohu bydleti na nj: nez
bož Hospodin (na nj) bydleti bude
do fonce.

18. Wůz Boží deset tisíců mno
honásobný, tisícové weselíjých se:
Pán w nich na Synai w Swatyni.

19. Wstaupil sy na wýsost, gal
sy wežné: wžal sy dary w lidech:
Alo y newějcy bydleti Hospodis
na Bohu.

20. Požehnaný Pán den odes
dne: sſťastnau cestu včinj nám
Bůh spasenj nassíj.

21. Bůh náss, Bůh spaseny či
ně: a Hospodina Pána vgjí smrti.

22. Wſsak ale Bůh poláme
hlawy neptácel svých: vrch volas
su procházejjých se w hříších svých.

23. Kell Pán: z Bázan obráz
tjm, obrátjmě w hlubokost moře.

24. Aby se omociila noha twá
w krvi: gazyk psu twých z ne
přátel, od něho.

25. Widělik sau wcházenj twá
Bože, wcházenj Boha mého; krále
mého, kterýž gest w Swatyni.

26. Předessli knižata připogena
k prospěwujcym (chrály,) v pros
třed mladic bubnugjých.

27. W shromážděnjph dobročes
če Bohu Pánu, z studnic Izrael
skýph.

28. Tuč Benyamin mládeneček,
v wytřenj mysl. Knížata Jüds
ská wúdcové gegjiph: knížata žás
bulon, knížata zleffthaljm.

29. Přikaz Bože mocý swé:
porvdiž toho Bože, což působil
mezi námi.

30. Od chrámu twého w Jeruz
zalémé, tobě obětovati budau kráž
lowé dary.

31. Káregž zwěr třesny, shro
mážděnj byků w krawách lidj: aby
oddělili ty, kteříž sau zkussení stíž
brem. Kožptyl národy, kteříž války
řegej:

32. Přigdauk wylanj z Egip
ta: Maurenská země předegdeč
tuče geho Bohu.

33. Království země, zpíweg
te Bohu: prospěwujte Pánu: zpí
wegte Bohu,

34. Kterýž wstupuje nad ne
besa nebes, k wýchodu. Ky ble
dáč hlasu svému hlas mocnosti,

35. Degrež slávu Bohu nad
Izraelem, wcelebnost geho, a moc
geho w oblacjách.

36. Podivový Bůh w swatých
svých, Bůh Izraelstý onč dá moc
a silu lidu svému: požehnaný
Bůh.

* Když zemdlívalo, ty ge zaše očev
stworal. ** Mannu. *** Šedla.

Žalm LXVIII.

Dawid mnohými bídami obřízen, a vchýlím řauzením obklíčen, volá k Bohu za pomocí. Mnozý verujové z teho žalmu v novém zádání vrahům je na všimrcení Kristovo, genž zde, podle duchovního hýslu, řek zarmaveného krále Dawida, gato řek říká tu je rožum.

1. Ku fonce, pro ty, kteří pro méněni budau Dawidovi,

2. Spasena mne včin Bože: neboť sau vcessly wody až k dussi mé.

3. Vwojzl sem v bahně hlubiny: a není dno. Příssel sem na hlubinu mořskou, a baute potopis le mne.

4. Vstal sem wolage, chrapas vě včiněno gest hrdlo mé: zemdlcky oči mé, když daufam v Božka mcho.

5. Rozmnožili se nad vlasty blaženy mé, kteří nenáviděli mne darmo. Zmocnili se, kteří stihali mne nepřátele mogi nespravedlivě: * čehož sem nevcházel, tebydaj sem vyplacoval.

6. Bože ty znás nemaudrost man: a proviněn má negsau řeřta před tebou.

7. Ať se nehanbj ** we mně, kteří na té očekáwagi Pane, Hospodine mocnosti. Ať negsau zahanbeni nademnau, kteří hledají ti, Bože Izraelský.

8. Nebo pro tebe sncst sem pohaněn: přískylo zarděn twář man.

9. Cyž včiněn sem bratřím svým, a přespolní synům matky mé.

10. Nebo horlivost domu twého snědla mne: a haněn hanegjícyh tebe, připadla na mne.

11. A příkryl sem v poslu dusí řwau: a včiněno gest mně k pohanění.

12. A *** položil sem raucho mě žjní: a včiněn sem gím za příslowí.

13. Proti mně mluwili, kteří seděli v bráně: a o mně pjsnjčky zpívali, kteří pívali wjno.

14. Gá pak modlitbu řwau (wylévám) k tobě Hospodine: (oce-káwage na) čas dobriljbeznoští(wé) Bože. W množství milosrdenství svého wyslyss mne, v pravdě spařseni svého.

15. Vytrhn mne z bláta, abyh nevwojzl: wyswobod mne od rěch, kteří nenávidí mne, a z hlubokostí wod.

16. Ať mne nepotopí baute wody, aniž pohltí mne hlubina: aniž přizváči nademnau propast vst svých.

17. Wyslyss mne Hospodine, nebo dobrorivé gest milosrdenství twé: wedle množství slitowaní svých vzhledně na mne.

18. A neodvracuj twáři swé od služebníka swého: neboť osaužen sem, rychle wyslyss mne.

19. Přizri k dussi mé, a wyswobod gi, pro nepřátele mé vytrhn mne.

20. Ty znás pohaněn mé, a zahanbeni mé, y stud můg.

21. Před obličejem twým gsau wissítni, kteří sružují mne: pohaněn očekávalo řídce mé, a býdu. A očekával sem, kdyby se spolu formautil, a nebylo: a kdyby potěsil, a nenalezl sem.

22. A dali mi za počtm můg žluč: a w žjní mě napogili mne očtem.

23. Budíž (gim) stůl gegiph
D d d před

před nimi ē osídlu, a ē odplatám,
a ē lečce.

24. Ač se zatmí oči gegich, aby
newiděli : a hřbet gegich wždycky
stloňig.

25. Wyleg na nē hněw swůg : a
prchliwoſt hněwu twého ač ge po-
čopj.

26. Budíz přibytek gegich pustý :
a w staných gegich ač nenj, ē doby
obýval.

27. Ulebo se tomu, gehož sy ty
vdečil, protiwili : a nad bolest tan-
mých přidalt.

28. Přilož neprawost nad ne-
prawost gegich : a ač newegdau
w spravedlnost twau.

29. Ulechi sau wymazání z kni-
hy živých : a s spravedliwými ač
negsau zapšani.

30. Gá gsem chudý a bolest rr-
pícý : spasenj twé Bože přigalo
mne.

31. Chwáliti budu gméno Bo-
ha s pjsnj : a welebiti ho budu w
chwále:

32. A libiti se bude Bohu nad
tele mladé, růžky wypausstěgjcy a
kopytka.

33. Ač vzříž chudi, a weselj se :
hledegré Boha, a budě živa dusse
wasse:

34. Ulebo wyllyssel chudé
Hospodin: a wězni swými ne-
zhrzel.

35. Chwaltež ho nebesa a ze-
mě, moře, a wissickni hmyzowé w
ních.

36. Uebot Bůh spasen včinj
Syon : a budauť wystawena mě-
sta Jüdstá : A budau obývati
tam, a dědictwjm obdrží ho.

37. A sýmě služebnjků geho
bude vládnauti njm ; a kterj mís-

Žaltář.

Žalm LXIX.

lugi gméno geho, budau píebýz-
wati w ném.

* Gehož sem newyděl, nahražovati
sem musyl. ** Přejmanu man. *** Bral
sem na se žit míslo raučha

Žalm LXIX.

Dawid bezbožným wylazeni, s. po
božným potěšení od B. ha žadou.

Ku koncy, Žalm Dawidu.

1. B v pamatowanj, že spasena
včinil iho Hospodin.

2. Bože ku pomocy mé wzezři :
Hospodine ku pomocy mé
pospěš.

3. Ač se zahanbj, a zaſtydi, kte-
říž hledagi dusse mé.

4. Ač se obrátj na zpět, a za-
stydi, kteří čtrěgi mně zleho: Ač
se odvratj y hned zardicý se, kte-
říž čikagi mi: habá, habá.

5. Ač plésagj, a se radugi w
robě wissickni, kteříž hledagi t., a
čikagi wždycky : weleslawen budíz
Hospodin : kteříž u. ilugj spasenj
twé.

6. Gá pak nuzný, a chudý gsem :
Bože spomozyž mi. Spomeněk
mūg, a wyswoboditel mūg gsy ty :
Hospodine neprodliwegž.

Žalm LXX.

Ochrany před nepřátelej od Boha žá-
dá protok a připowídá genu za to
vslawicné díku činěnji.

1. Žalm Dawidu, synu Jones-
daba, a prvních zaganých.

W tebe Hospodine sem daufal,
nebuduť zahanben na wéky :

2. W spravedlnosti swé wy-
swobod mne, a wyrhni mne. Ula-
kloň ke mně včha swího, a spas
mne.

3. Budíz mi za Boha obránce,
a za míslo ohražené, abys mne
spas

spasena včinil. Ulebo upewněnji ně, a autočistě mě gsy ty.

4. Bože můg wyrthní mine z tuky hříšníjka, yž ruky proti zákonu činjčyho a nepravého.

5. Ulebo ty gsy trpělivost má Pánec: Hospodine naděje má od mladosti mě.

6. W tobe vtvorzen sem od života: z břicha matky mé ty gsy obtánce můg. W tobe prozpeš wování mě wýdycky:

7. Eako zázrak včiněn sem mnobým: a ty spomocně sylň.

8. Ne sau naplněna vsta má chwálau, abyž zpíval chwálu twau, cclého dne velikost twau.

9. Ulezamstegž mne w času stastosti: Kdyžby zcessla sýla má, nec opanstegž mne.

10. Ulebo pravili nepřátele moži mině: a kteří ostříhali dusse mé, radu včinili w gedno.

11. Pravice: Bůh geg opustil, hoňte, a popadněte geg: nesbo nenj, kdo by wyrthl.

12. Bože newždalugž se odesmne: Bože můg k u pomocy mě wzezři.

13. Ulecht sau zahanbeni, a zhyznu vthagicy dusstí mě: ak sau přikryti zahanbenjní a studem, kteří hledagi mně zlého.

14. Gá pak vstawičné dausati budu: a přidávatibudu nadewossečn chwálu twau.

15. Vsta má ohlassowari budau spravedlnost twau; celý den spasenj twé. Poněwádž sem nepoznal lictního vtménj.

16. Wegdu w mocnosti Páně: Hospodine přspomjnati sobě budu samau twau spravedlnost.

17. Bože včil sy mne od milas-

dostí mě, a až dosawád wyprawosvari budu diwne wécy twé.

18. Až do starosti a svedení: Bože neopaussteg mne. Užt zwéz stugitámě twé pokolenj woselikému, kteréž přigde. Moc twau,

19. A spravedlnost twau Bože do nevyvýších, které sy činil wesliké wécy: Bože kdo podobny tobě?

20. Eako veliká vřázal sy mi ssauženj mnohá a zlá: a obrácen gsa obživil sy mne: a z propasti země zase wytwedl sy mne.

21. Rozmnožil sy welebnost twau: a obrácen gsa potěsil sy mne.

22. Ulebot y gá chwáliti té budu w nástrojich žaltáře pravodu twau: Bože tobě žalmiy zpívatí budu na harsé, swatý Jzraelský.

23. Plésati budau rtwé mogi, když zpívatí, budu tobě; y dusse má, kteauž sy wytkaupil.

24. Uno y gazyk můg celý den přemeysteti bude spravedlnost twau: když zahanbeni budan, a zardj sc, kteří hledají zlého mně.

Žalm LXXI.

W tom žalmu profy Dawid, aby Bůh syna jeho Salomauna těmi činostmi obdariti rácil, které dobrému králi a štastnemu zprawowaní lidu potřebné jsou. Podle duchovního jinyslu gednk se v figure počogného krále Salomauna, o štastném panowání a králování Brystowu.

1. Žalm, na Salomauna.

2. Bože saud swug králi deg: a spravedlnost swau synu králowu: aby saudil lid twug w spravedlnosti, a chudé twé w sáudu.

3. Ať píigmau hoty pokog lidu a pahrbkové spravedlnost.

4. Sauditi bude chudé lidu, a spas

spaseny včinj syny chudých: a pos-
nijst násyljka.

5. A sejte s sluncem, a před
měsícem, w národů y do pronárodu.

6. Zšraupjé gako děst na rau-
no: a gako krupége kapagjý na
zemí.

7. Wzegde za dnú geho spra-
wedlnost, a hognost po koge: do-
kud nebude odnárat měsíc.

8. A panovati bude od moře
až do moře; a od čeky až do kon-
čin okrsku země.

9. Před njm (na tvář) padati
budau Máněnjiowé: a neprátele
geho zemi lizati budau,

10. Králové Tharsys a ostro-
wów dary obětovati budau: krá-
lowé Arabstj a Sabegsíj dary pě-
nesau.

11. A klaněti se budau gemu
wssickni králové: wssickni náro-
dowé slaužiti budau gennu.

12. Učebt' wyzwobodj chudého
a mocného; a chudého, gemuž
nebylo spomocnjká.

13. Odpustjé chudému a nuzné-
mu: a dusse chudých spaseny včinj.

14. Z líchew a nepravosti wy-
prostj dusse gegich: a počestné gni-
eno gegich před njm.

15. Y budeť žiw, a dáno mu
bude z zlata Arabského, a poklo-
nu činiti budau wždycky z něho:
celý den dobročeciti budau gemu.

16. A bude * vtorzenj na ze-
mi na wssich hot, wywyšen bu-
de nad Liban vžitek geho: a kwe-
sti budau ** z města gako tráwa
země.

17. Budíž gméno geho požez-
hnáno na wěky: před sluncem tr-
wát gméno geho. A budau po-
žehnána w něm wssicka pokolenj

země: wssickni národowé zvolebo-
wati ho budau.

18. Požehnaný Hospodin Bůh
Izraelstj, kterýž sám činj diwne
wěcy.

19. A požehnané gméno wes-
lebnosti geho na wěky: a napl-
něna bude wlebnostj geho wssicka
země: stan jé, stan se.

20. Konc wjaly chwály D. wi-
domij syna Jeseje.

* hognost obuj. ** měškané.

Žalm LXXII.

Ten žalm vči, aby se žádají učer-
sil nad jistim bezbožních, a nad mno-
stvím bohoboguých na tomto svetu: i to
něwádž to sboge nedlauho trvá.

1. Žalm Uzafu.

Gak dobrý Izraelovi Bůh, (wži!)
tém, kterýž přjmého gscu je-
dce!

2. Učeť pak nohy těměř byly
po klesty: o malo žcby byli slauzli
(z cest) krokowé mogi.

3. Učeb sem se rozhorlil nad
neptawfmi, pokog hřissjuků veda.

4. Učebot t' nenj ohled smrti
gegich; a vtwrzenj w ráně gegich.

5. W * prácy lidu negsau, a
s lidmi mísčení nebudau.

6. Protož chtytila se gich pez-
cha, přikryti sau neptawostj a bez-
božnosti swau.

7. Wylla gako z tuku neprav-
rost gegich: vchylili se k žádosti
srdeč.

8. Myslili, a mluwili nessie-
řetnost: neprawost ** na wýsost
mluwili.

9. Postavili vsta swá proti ne-
bi: a gazyk gegich prošel na
zemí ††.

10. Protož *** obrácen bude lid
mùg

můj zde: a dnowé plní náležení
budau w nich.

11. Y řekli sau: Gak wj Bůh,
a gestli wědomost na wýsotě:

12. Ay hle sami hčíšnjcy, a
hognost magjcy na swětě, obdrželi
sau bohatstw.

13. Y řekl sem: tedy bez přejciny
ospravedlnil sem srdce swé, a myl
sem mezy newinnými ruce swé.

14. A byl sem mřskán celý den,
a trestání mé na všvité.

15. Vlivojtwalli sem: vyprawati
budu tak: ay hle národ
synů tvých zavrhli sem.

16. Vyšil sem, abyh poznal to,
(ale) **** práce gest předemnau:

17. Dokádž newegdu do
Swatyně Boha: a stozumjim w po-
sledních věcích gegich.

18. Ale wissať pro lsti vložil sy
gim: zavrhli sy ge, když pozdvi-
žení bývali.

19. Běrak včiněni sau w pu-
stini, návle pominuli: zhynuli pro
neprawost swau.

20. Gako sen ***** wstáwagj-
cých Panc, w městě swém obráz
gých w nic obrátiš.

21. Nebo rozpálceno gest srdce
mě, a ledwí má zméněna sau:

22. A gá w nic vveden sem,
a neviděl sem:

23. Gako hovádko včiněn sem
v tebe: a gá wždycky s tebou.

24. Držel sy pravau ruku man:
a w růli swé provedl sy mne, a
s sláwan přigal sy mne.

25. Nebo, co gest mi na nebi:
a bez tebe co sem chrlí na zemi?

26. Zemidlelo télo mé, y srdce
mě: Bůh srdce mého, a částka má
Bůh na věky.

27. Nebo ay hle, kterj se wždá-

lugi od tebe, zahynau: vyhubilos
wšesky, kteřjz smiluj od tebe.

28. Vlně pak přidržeti se Boz
ha dobré gest: sládati w Pánu Boz-
hu naděgi swau: abyh zwestowal
wšeska ohlassowanjs twá, w bras-
nách dcery Syonské.

+ Remysli na smrt, a ač také někdy eres
stáni býwagi, wissať ten trest dlouho
nevráta. * Težkostech. ** z výloka, wel-
mi pýšně. † proti Bohu, y swetu mlu-
vili. *** Obráti se. **** Widělo se
mi pracno. ***** Procytugjých.

Žalm LXXIII.

w comež žalmu obsahuge se proro-
ctví, o Babilonském zagetí, a wywrás-
cení chrámu. Lid stezuge sobě na tyran-
ství nepřátel, a žádá, aby Bůh ho wy-
ráhl, gak před lety činiti ráčil.

1. Rozumnost Uzafa.

Pročež Bože odehnal sy nás * na
Fonec: rozhněwala se přehliost
twá na ovce pastwy twé?

2. Rozpomen se na sbromá-
ždění swé, kteřimž sy voládl od po-
čátku. Wykaupil sy prut dědi-
ctwí swého: hora Syon, na které
přebýval sy w nj.

3. Pozdvižniž rukau svých na
peych gich do Fonce: gak mnoho
působil nepřítel w Swatyni!

4. A pochlubovali se, kteřj nená-
widělite, v prostřed slávnosti twé.
Postavili** znamenj swá, znamenj:

5. A nepoznali gako v wygiti na
neyweys. Gako w lese dřívj se-
kteramí

6. Wysekali brány geho gednomy-
slné: W sekere a náseči porazili ge.

7. Zapálili ohněm Swatyni
twau: na zemi poskvrnili stop
gména twého.

8. Řekli w srdci swém přibus-
žnost gegich wespolek: Včinme, ak
přestanau wšickni dnowé swáteční
Boha od zeni.

9. Znamenj svých fine newis-
deli,

děli, gížt nenj Proroka: a nás nespozná vše.

10. Dokarwádž Bože vrtžky čisniti bude neprjitel: popuzuge prozitoujst gméno twé do konce:

11. Proč odvratujes ruku svau, a pravicy svau, z prostřed luna svého do konce?

12. Bůh pak král náss před wéky působil spasenj v prostřed země.

13. Ty sy stordil w mocy swé more: zmlátil sy hlawy draků v wodách.

14. Ty sy roztlaulk hlawy draka: dal sy geg za pokrm lidem Mauřenjstým.

15. Ty sy protchl soudnice, a potoky: ty sy wysusil řeky Ethan.

16. Twůigt gest den, a twát gest noc: ty sy způsobil dennicy y slunce.

17. Tys včinil wsecky konciny země: leto y garo tys stvořil ge.

18. Pamatujž na to, neprjitel vrtžky činil Hospodinu: a lid blázni wý popautez gména twého.

19. Klewydáwegž sselniam dusse wyznawag cých té, a dussi chudých twých nezapomijnegž do konce.

20. Wzhlédniž na vmluvu svau: nedo naplněni sait, kteříž zatměni sau země přibyteky neprawosti.

21. Ať neodchází ponízený zas hanben gsa: chudý a nuzný chwáli: budau gméno twé.

22. Powstaniž Bože, sud při svau: pamatujž na pohanění svá, na ta, kteříž se dégj od nemaudrého celý den.

23. Klezapomijnegž hlasu nezprácel svých: peycha těch, kteříž té nenávidí, wstupuge wždycky.

* Do konce. ** Korauhwe, praporce své.

Ten žalm gest gaf o negaté rozmlaw: wánj mezy Bohem a Prorokem: w kteřížto lidé se napomijnagi, aby prav wedliwé živi byli, poněwadž přijni a spravedliwj saudowé Bojj na ně oči kávagi.

1. Bu koncy, nepotuſſug, Žalm Pjsné Azafa.

2. Chwáliti té budem Bože: chwáliti, a wzýwati budem gméno twé. Wyprawowati budem diwné slucky twé:

3. Bdyž čas wezmu, gá spravedlnosti sauditi budu.

4. Kozplynula se země, y woslečni, kteříž obýwagi na nj: gá scm vpcownil sloupy gegj.

5. Kekl sem neprawým: klechtěgře neprawě činiti: a prawiňugjím: klechtěgře powyssowati rohu.

6. Klechtěgřež wywyssowati na wýsost rohu svého: nechtěgře mluzwiti proti Bohu neprawosti.

7. Klebo ani od wýchodu, ani od západu, ani od pustých hor:

8. Klebo Bůh saudce gest. Tohoto ponižuge, a tohoto powysuge:

9. Klebo † Falich w ruce Hos spodinowy wjna čistého plný smíšení. A našlonil gest z toho do toho: wšasť ale kwaśnice geho negsan wyprázdnené: pjti budau wšickni hříšnicy země.

10. Gá pak zwěstovati budu na wéky: zpíwati budu Bohu Jéz Bobowu:

11. A wsecky rohy hříšniků roztříštám: a wywysseni budau rohové spravedliwého.

† To gest pomsta, a hněv. viz Jerem. XXV, 15. 16.

Proroč myšvaluge gaféj slavu
proti nepřátelům východství, v kterémž
to Bohu svau všemohaučnost ráčil věd-
jet; a dokazuje, že on ještě pravý Bohu,
zvášte pak Bohu Izraeli: protož také
vši čík chwále a službě toho Boha se
zújí.

1. Bu koncy, w chwálách, Žalm
Azafa, Píseň k Assyrským.

2. Známý gest w Jüdštu Bohu:
    w Izraeli veliké jméno
geho.

3. A včiněno gest w pokoji
místo geho: a obývání geho na
Syonu.

4. Čaré gest polámal mocno-
sti lučišť, šíjt, meč, y válku.

5. Osvěcuge ty dívne od hor
věčných:

6. Zbauřeni sari všickni ne-
mandří sedcem. Zesnuli snem
svým: a nic nenašli všickni mu-
ži bohatství w rukau svých.

7. Od * přimlauwánj twého
Bože Jakobovo zdějiali, kteří
vskali na koně.

8. Ty hrozný gsy, a kdo se tobě
na odpor postaví: od chwyle té
hněwu twůr.

9. Z nebe slyseti sy dal saud:
země se trásla, a vpočigila.

10. Když povstával k sandu
Bohu, aby spaseny včinil všechy tis-
hé země.

11. Kdebo myšlenj člověka chwá-
liti té bude: a ostatním všichni
den posvátný světiti budou tobě.

12. Selsby čínte, a plňte své
spodinu Bohu svému, všickni,
kteří wůkol něho přinášíte dary.
Hroznému

13. A tomu, kterýž odgjmá du-
cha knížat, hroznému v králu země.

* žehráni.

Proroč stěžuje sobě na svau býdu.
Nicméně w vvažování těch dívu, kteří
ré Bohu před časy činili pro lid Izrael-
ský, sebe samého vzdružuje, a svau na-
děgi pládá w dobroce, a všemohauč-
nosti Božské.

1. Ku koncy, pro Idybu,
Žalm Azafa.

2. Hlasem svým volal sem k Hos-
spodinu: hlasem svým k
Bohu, a * pozoroval ke mně.

3. W den ssauženj svého vy-
hledával sem Boha, rukama svý-
ma w nocy proti němu: a negsem
oklamán. Vledala se potřísci dus-
sje má,

4. Zpomněl sem na Boha, a po-
čkal sem se, y ** cvičen sem byl:
a zemdlel duch můg.

5. Předcházely (čas) bdění oči mé:
zformaucen sem byl, a nemluvil
sem.

6. Myšnil sem na dny staroz-
dávné: a léta věčná na myslí sem
měl.

7. A rozmíral sem w noci s
sedcení svým, a cvičen sem bý-
val, a staumal sem ducha mého.

8. Zdaž na věky zavrhne Bohu:
nebo nepřiloží, aby lhosti twégsí byl
geseté?

9. Aneb do konce milostdenství
své odetne, od národu do národu?

10. Kdebo zapomene slirovati se
Bohu: aneb zadrží w hněwu svém
milostdenství svá?

11. Y čekl sem, nyníž sem začal:
tatoč (gest) proměna pravice Neys-
vyššího.

12. Zpominěl sem na slucky Hos-
spodinovy: neb připomjnati, sobě
budu od počátku dívne slucky
twé.

13. A přemyšlowati budu we
Ddd 4 wſſeΦ

wszelkých twójch: a w nález-
cých twójch cwičen budu.

14. Boże w swatém (ges) ce-
sta twá: kdož (ges) Bůh weliký
gako Bůh nás?

15. Ty gsy Bůh, kterýž činíss
diwné węcy. Únámau sy včinil
mezy lidmi moc swau:

16. Wykaupil sy w ramieniu lid
swúg, syny Jakobowy, a Jozef-
owy.

17. Widělyt sau té wody Bože,
widěly té wody: a bály se a zba-
kily se propasti.

18. Winozstwíj zwuku wod: hlas
wydali oblakowé. Klebot říčly
twé *** přechází:

19. Glas hřimání twého w kole.
Daswiftila se blýstání twá okrsku
země: pohnula se, a zarásla země.

20. W mori cesta twá, a stez-
ky twé v wodách mnichých: a slez-
pege twé nebudau poznany.

21. Dowedl sy gako otce lid
swúg, w tuce Młogjise a Aarona.
* Wzblédl, vcha swého naftonil. ** Pře-
myllowal sem. *** Probíhagi.

Žalm LXXVII.

Wzapomijna se lid, aby nebyl newděcen
Božských dobrodinj.

1. Kozum Azafori.

Nazorüngte lide mūg zákona mé-
ho: naftoňte vcha swého k slo-
vum vst mych.

2. Otworu w podobenstwach
psiá swá: nklutoti budu propos-
wjdki od počátku.

3. Gak weliké węcy sine flyselli,
y ge poznali: a otcové nassi nám
wyprawowali.

4. Ulegsaū skryté od synů gegich,
w národu druhém. Wyprawuj-
cie chwály wospodinowy, a moc-

nosti geho, y diwné skutky geho,
kteréž činil.

5. A wyzdwibl swědec twj w
Jakobowi: a zákon ustanowil w
Izraeli. Gak weliké węcy přikáz-
zal otcum nassim, aby ge w zná-
most wcedli synum swým:

6. Aby poznalo pokolenj druhé.
Synowé, kteříž se zrodj, a powsta-
nau, a wyprawowati budau sy-
num swým.

7. Aby sládali w Bohu nadě-
gi swau, a nezapominali se na skus-
ky Božj: a wychledávali přikáze-
ní geho.

8. Aby nebyli gako otcové gez-
gich, národ neslechetny a popcu-
zegjicý; národ, kterýž nezprawil
srdece swého: a nedůwěril se Bohu
duch geho.

9. Synowé Eſtreml natahují-
cý a spaſſtěgjicý lučisťe, obrácení
sau (zpět) w den boge.

10. Kleostřjhalí zákona Božjho:
a w zákone geho nechteli choditi.

11. A zapomenuli se na dobrodinj
geho, a na diwné skutky geho,
kteréž ukázal jim.

12. Před otcy gegich činil we-
liké diwy w zemi Egiptské, na pos-
li Čányo.

13. Protrhl moře, a přewedl
ge: a postawil wody gako w
lahwicy.

14. A dowedl ge w oblaku
(we) dne: a přes celau noc w
oswěcowání ohně.

15. Protrhl skálu na pausti: a
napágel ge gako w propasti mniché.

16. A wywedl wodu ze skály:
a prowedl gako řeky wody.

17. A přidaly gesse hřessit ge-
mu: k hněwu wzbudili Ueywys-
sijo na bezwodném (mjisté.)

18. A pokaušeli Boha w sr̄dčých svých: aby žádali počinů duchem svým.

19. A zle mluvili o Bohu: řekli: ždaliž bude moc Bůh při práviti žitul na pausci?

20. Řebo vdeřil stálu, a řekly wody, a potokové se rozwodnili. Ždaž y chléb dáti mocy bude, aneb připraviti žitul lidu svému?

21. Protož vslýssel Hospodin: a * odložil: a oheň zapálen gest w Jakobu, a hněw wstaupil na Izrael:

22. Protože newětili w Bohu, aniž dafali w spasenj geho.

23. A rozkázel oblakům z húry, a brány nebeské otevřel.

24. A dřítil gím mannu k počemu, a chléb nebeský dal gím.

25. Chléb Angelský gedl člověk: počiny seslal gimi w hognosti.

26. Přenesl vjitr polednj z nebe: a vvedl w mocy své vjitr od západu.

27. Y dřítil na ně jako prach massa: a jako písek mořský prasceva pernatá.

28. A padla sau v prostřed ležení gegich, wůkol stanů gegich.

29. Y gedli a nasýceni sau přilise, a žádost gegich přinesl gimi:

30. Vlegsaу zklamání w žádosti své. Gessré počinové gegich byli w všech gegich:

31. A hněw Boží wstaupil na ně. A zmordoval ** tučné gegich, a výborným Izraeli překážku včinil.

32. W všech věcech těch žesili gessré: a newětili diwným skuskum geho.

33. A seslli w marnosti dnou wé gegich, a léta gegich s chwázením.

34. Když ge hubil, hledali ho: a navracowali se, a na všvítě přižázel k němu.

35. A rozpomenuli se, že Bůh spomocník gegich gest: a Bůh nezvyšší vykupitel gegich gest.

36. Y milovali ho w všech svých, a gazykem svým lhalí geniu.

37. Stdece pak gegich nebylo přjmé s ním: aniž větnj ohledáni sau w žákonu geho.

38. On pak gest milostdný, a milosti w bude hřichům gegich: a newyhubj ge. Y rozmohl se, aby odvrátil hněw svůj: a nerozpálil wssho hněwu svého:

39. A rozpomenul se, že tělo gsau: duch gdaucý, a newracují se.

40. Kolikrát sau ho rozhněvali na pausci, k hněwu popudili na bezvodném (místě?)

41. A obrátili se, a pokaušeli Boha: a svatého Izraelského k hněwu popudili,

42. Nevpamatovali se na ruku geho, dne, kteréhož vykaupil geszruky ssužugjyho.

43. Gak gest kladl w Egiptě dity své, a žátrky své na poli Tánys.

44. A obrátil w krew řeky gegich, a přiwaly gegich, aby nepili.

45. Seslal na ně psý manchy, a žraly ge: a žábu, a rožptylila ge.

46. A dal rzy owoce gegich, a práce gegich kobylce.

47. A potlačil w kroupobitj ***. winnice gegich, a moruše gegich w mrazu.

48. A vydal kroupobitj dobytek gegich, a vládarský gegich ohni.

49. Pošlal na ně hněw přižázel

chliwostí své, prchliwost, a hněv,
a osauženj, dopuštěn jsteze Ange-
ly zlé.

50. Čestu včinil steze hněwu
svého, nevdoroval od smrti duisse
gegich: a dobytek gegich w smrti
zavřel.

51. A pobíl rošetko prworos-
zené w zemi Egypťské, prwortiny
rosseliké práce gegich w stanjch
Chámových.

52. A pobral gáko ovce lid
swůj: a vodil ge gáko stádo na
pausti.

53. A wywedl ge w naděgi,
a nebáli se: a nepřátely gegich při-
krylo moře.

54. A vvedl ge na horu po-
swěcenj svého: horu, kteréž doby-
la pravice geho. A wymetal před
tváří gegich národy: a losem roz-
dělil gím zemi w prowázku po-
delení.

55. A přebýval včinil w
stánčích gegich pokolenj Izraelská.

56. A počaušeli, a rozhnes-
vali Boha nevyssího: a swědeč-
twyj geho neostříhalí.

57. A odvrátili se, a nezachos-
wali vmluvy: gáko otcové ge-
gich, obráceni sau w luciférě naz-
křivené.

58. A hněwu popudili ho na
pahrbcých svých: a w tytinách
swý w horlenj popavzeli geg.

59. Uslýssel Bůh, a **** pohrdl:
a w nic vvedl náramné Izraele.

60. A zavrhli stének Šílo, stá-
nek swůj, kdež přebýval mezi
lidmi.

61. A vydal w zájetj sýlu
gegich: a krásu gegich w ruce ne-
přítele.

62. A **** sevřel w moci lid
swůj: a dědictwym swým zhrzel.

63. Mladence gegich sežral
ohň: a panny gegich negsau oplaz-
kány.

64. Kněži gegich od meče pa-
dli, a vdovy gegich nebyly ože-
leny.

65. A probuzen gest gáko spj-
cý Pán, gáko mocný podnapilý od
výna.

66. A vdečil nepráctely své w
zádky: pohaněný věčné dal gím.

67. A zapudil stének Jozefu, w
a pokolenj Efraimowa newyvolil.

68. Ale wyvolil pokolenj Jú-
dovo, horu Syon, kterouž zamí-
lowal.

69. A vystavěl † gáko gedno-
rožců Swatyni swau w zemi, kte-
rauž založil na věky.

70. A wyvolil Davida služeb-
níka svého, a pogal ho ze stád
owec: když chodil za owcemi bře-
zíny, přigal ho.

71. Aby pásl Jakoba služební-
ka svého, a Izraele dědictwji své.

72. A pásl ge w newinnosti sc-
dce svého: a **** w rozumno-
stech rukau svých vodil ge.

* Prodil. ** To gest: mocné, přednější
†. *** Scrony říkowé. **** W
potupu wžal. ***** Dal pod met.
† Bedinau, gáko roh gednorozce gest
toliko geden. ***** W rozumno-
stech svých svých.

Žalm LXXVIII.

Ten žalm gest protociwi o wyvrácenj
města Jeruzaléma; což potom ie wyp-
nilo, že krále labuždonozora: gal
se poznavá z knihy Proroka Jeremiás-
se w X. Kap. aneb, gák ginj směsilegij,
že krále Antiocha, w 1. knize Machab.
VII. Kap.

I. Žalm Uzafa.
Bože přišli pohané do dědictwji
tvého, poskvrnili chrám
swaty tvůj: položili Jeruzalém
(gáko)za stráži gablek.

2.

2. Položili vmtlciny služebníj: k ňi tvoří, * počtmy právni nes bestým, cíela svatých tvých, ssel: mám zemię.

3. Vylili krew gegich gako wedu okolo Jeruzaléma: a nebyl, kdo by pochowival.

4. Včiněni sime potupa sausedům naším; porauhánj, a posměch tém, kteří w okolku našim gšau.

5. Až do kawádž hospodine hněwati se budess do konce: rozpálj se gako oheň horlenj twéz.

6. Wyleg hněw swůj na národy, kteří té nepoznali, a na království, kteráž gmeňa twého newzývala.

7. Kleboť sau sežrali Jákoba: a místo geho zpustili.

8. Klepřipomjněgž nepravostí naších starých, rychle ať předegdau nás milostdenství twá: nebo chudí včiněni sime pčíliš.

9. Spomoz nám Božc spasitele nás: a pro slávu gmeňa swého hospodine wyšwobod nás: a milostiv bud hřichům našim, pro gmeňo swé.

10. Aby snad nečekli mezy národy: Bde gest Luh gegich z a w známost ať vvedena gest mezy pohany před očima našima, posměta krew služebníků tvých, kteráž gest vylila:

11. Wegdiž před obličejem twůj skánj wězňů. Podlé velikosti rascmena swého, vládněž syny vmtlenných.

12. A odplatí sausedům našim sedmernásobně do luna gegich: požárenj gegich, kteří sau wytýkali tobě Páne.

13. My pak lid twůj, a owsice pastrov twé, chráli ti tě budeme

na wěky. Do národu a pronázrodu, vyprawowari budeme chwálu twau.

* za počtem.

Žalm LXXIX.

Tento žalm o tom téměř jedná o čem v předešlý. Protokoplataři wyráčení města Jeruzaléma a chrámu. Hlídá od Boha, aby gako před časy lid Izraelský z Egypta wywedi; tak v z Babilonského zájezdu wyšwoboditi ráčil.

1. Bu koncy, pro ty, kteří proměněni budou, swědec twj Azafa, žalm.

2. Genž zprawugess Izraelc, pozoruj: kteříž wodjiss gako owcy Jozeffa. Kteříž sedjiss na Cherubijních, wygewiž se

3. Před Efraimem, Benjaminem, a Manassesem. Wzbudíž moc twau, a přigd, aby spaseny včinil nás.

4. Bože obratiž nás: a vkaž twář twau a spaseni budenie.

5. Hospodine Bože mocnosti, do kawádž se hněwati budess na modlitbu služebníka swého z

6. Brmiti nás budess chlebeni slzý: a nápog dás nám w slzých w mísce:

7. Položil sy nás k odporu sausedům našim: a nepřátele naší všimjvali se nám.

8. Bože mocnosti obratiž nás: a vkaž twář twau: a spaseni budeme.

9. Winnicy z Egypta přenest sy: wywohl sy národy, a sčipil sy gis.

10. Wůdce cesty byl sy před obličejem gegjmi: sčipil sy kočeny gegj, a naplnila zemí.

11. Přikryl hory stín gegj: a kroví gegi cedy Božj.

12. Roztáhla ratolesti swé až k mo-

È mořl: a až È řece * rozwody gegji.

13. Proč sy zkažyl hradbu gegji: a zbjragi gi wossickni, kterj gdau mimo cesty z

14. Wykořenil gi wept z lesa: a obzvlášenj zwéř zpásla gi.

15. Bože mocnosti obratiš se: popatř z nebe, a wiz, a narossewo vinnicy tuto.

16. A dokoneg gi, kterouž sstjzpila pravice twá: a nad synem člověka, kterehož sy potvrdil sobě.

17. Zapálená ohněm, a podkopaná od žehrání oblicege twého zahynau.

18. Budíž ruka twá nad muzem pravice twé; a nad synem člověka, kterehož sy potvrdil sobě.

19. A neodstupujeme od tebe, obživjs nás: a gineno twé wzýwati budeme.

20. Hospodine Bože mocnosti obratiš nás: a vkaž twář swau, a spaseni budeme.

* Rozložení gegji.

Žalm LXXX.

Proroč napomínajíc lid, předně pak Jákub, aby Swátky Boží s obzvlášenj pobožnosti světili, a Boha světlu plnosíti ctili.

Bu koncy,

1. Za čereny, Žalm samému Azafowi.

2. Plesegte Bohu spomocníku našemu: a wesele pokřikujte Bohu Jákobowu.

3. Wezměrež * žalmi, a degte huben, žaltář wesely s harfou.

4. Trubce na člověměsýce trubau, w den znamenitý slavnosti wassí.

5. Ulebo příkázani w Izraeli gest: a saud Bohu Jákobowu.

6. Swědec w Jozeffovi

položil ge, když vycházel z země Egypšté: gazyk, kterehož neznal, flyssel gest.

7. Odvrátil od břemen hřbet geho: ruce geho ** w kossi slavu žily.

8. W osauženj wžywali sy mne, a wyswobodil sem té: wyslyssel sem té w rktýj bauře: zkusyl sem té v wody odpjetání.

9. Slyss lide můg, a oswědčím se tobě: Izraeli vposlechnessli mne,

10. Ulebudeť w tobě boha noswého, aniž se klaněti budess bohu cyzýmu.

11. Ulebot gá gsem Hospodin Bůh twůg, kterž sem wywedl tebe z země Egypšté: rozšíři vsta swá, a naplnijniž ge.

12. A nevposlehl lid můg hlašu mého: a Izrael nepozoroval mne.

13. U nechal sem ge podlé žádosti sedce gegiph, choditi budau w nalezcých swých.

14. Kdyby byl mne lid můg vposlechl: Izrael kdyby po cestách mých byl chodil:

15. Za nic snad nepřátele gegiph byly byly snížil: a na svužugje cý ge byly byly vztažl rukou swau.

16. Nepřátele Hospodinovi se slali gemitu: a bude čas gegiph na wely.

17. A krmil ge z tuku obilj: a ze stály medem nasytíl ge.

* žaltář. ** Rossem.

Žalm LXXXI.

Napomínaj se saudowé, aby gednoz mužidému iabolníku, bez obledu na osoby, spravedlivý orcel vyřítil; a na to pamatovali, že Bůh gest ten neys: wříši Sudi, který wšesky iauditi bude.

1. Žalm Azafu w.

Bůh

Bůh stál w shromážděnji bohůj :
v proštěd pak bohy rozsuzuge.

2. Dokáwádž saudje neprav-
nost : a twáři hříšníku přijmáte z-

3. Saud cínte nuznému, a sy-
rocku : poníženého, a chudého osprá-
wedlníugce.

4. Vytrhněte chudého : a nuz-
ného z ruky hříšníka wyšwobodte.

5. Učwédeli, aniž srozuměli,
we tmách chodj : pohnau se wossi-
čni základové země.

6. Gáť sem řekl : Bohové gste,
a synové Veywyssjho wossíkni.

7. Wy pak gako lidé zemřete :
a gako geden z knjžat padnete.

8. Powstań Bože , sud zemi :
nebo ty děditi budeſs we wossech
národech.

† To gest : Wrchnost , náměstku Božího
w činění saudu , a spravedlnosti.

Žalm LXXXII.

Stěžuje sobě Prorok nad bezprawím
od nepřátele proti lidu Božímu smysle-
ným. Žádá Bohá, aby ge rozptýlil a
zkrázy.

1. Píseň Žalumu Azafa.

2. **B**ože , kdož bude podobný
tobě z neodmlčuj se, aniž
se vpopogoug Bože :

3. Ulebo hle nepřátele twogi
hřmot včinili : a kteří nenávidí te,
pozdívihli hlawy.

4. Nad lidem twým w zlosti-
nau radu wessli : a myslili proti
Swatým twým :

5. Řekli : Podte , a rozptýlme
ge z národu : a nebudi připomijná-
no jméno Izraelovo wjce.

6. Ulebot sau přemyšlowali ges-
dnomyšlně , spolu proti tobě vmlu-
wu sporádali,

7. Stanowé Idumegských , a
Izmaelitských : Moabští a Aga-
renští,

8. Šebalští, a Ammonytští, a
Amalecycsstí : cyzozemcy , s oby-
vateli Tyrstými.

9. Uno y * Alosur přissel s nimi :
včinění sau ku pomocy synům Lo-
towým.

10. Včiní gini gako Nadyá-
nowi, a řyzarewi ; gako Jabino-
wi w potoku Čýson.

11. Vyhyňuli w Endor : vči-
nění sau gako legno země.

12. Položíž knjžata gegich , ga-
ko Oréba, a Žeba, a Žebca , a Sal-
mana. Wsecká knjžata gegich

13. Rteráz řekla : Dědicwojm
obdržme Swatyni Boží.

14. Bože můg polož ge gako
** kolo : a gako stéblo před twáří
wětru.

15. Gako oheň, genž spaluge
les : a gako plamen spalugjcy hory :

16. Tak stibati ge budeſs w
bauři swé : a w hněvu swém přes-
strassiss ge.

17. Ulaplň twáře gegich za-
hanbenym : a hledati budou jménat
twého Hospodine.

18. Ut se zahambj a poděšv na
wéky wéků : a nechť w hanbu vwe-
deni sau , a zahynau.

19. A ak poznagi , že jméno
tobě Hospodin : ty jám Veywyssj
nadewosss zeměj.

* Lid usýrský. ** Chumelicy.

Žalm LXXXIII.

Prorok wídálen gsa od chrámu Boží-
ho , žádost swau, k němu přijti , pre-
náši).

Ku koncy,

1. Za čereny synům Róre, Žalm.

2. Gjak gsa milj stanowé twogi
Hospodine mocnosti :

3. Čauži, a omdléwá dusse má
p9

po sýnjch Hospodinowých. Srdce mé, a tělo mé zplásala k Bohu žízémwu.

4. Klebo wrabec nalezl sobě dům, a hrdlice hnijdo sobě, kdežby složila mladé své. Oltářové twogi Hospodine mocnosti: Králi můg, a Bože můg.

5. Blahoslawenj, kteříž přes býwají w domu twém Hosподине: na věky věků chwáliti budau tebe.

6. Blahoslawený muž, kteréhož gest pomoc od tebe: wystupowáznj w srdecy swém sporádal,

7. Waudoli slý, na místě, kteréž vložil.

8. Klebot požehnánj dá vstanostitel zákona, půgdaū z ctnosti do ctnosti: bude widjn Bůh bohů na Syonu.

9. Hospodine Bože mocnosti wyflyss modlitbu manu: vssima poszorůg Bože Jakobovo.

10. Ochránce náša popartí Bože: a vzhlední na twář Pomazaného svého.

11. Klebo lepší gest den geden w sýnjch-twých nad tisýce. Wywolil sem opořezeným byti w domu Boha mého, raděgi než přes bývatí w stáncích hříšníků.

12. Klebo milostdenství, a pravdu miluge Bůh: milost, a slávu dát Hospodin:

13. Klezbařství dobrých věců těch, kteríž chodí w newinnosti: Hospodine mocnosti, blahoslawený člověk, kterýž daufá w té.

Žalm LXXXIV.

Prorok připomíná sobě wyswobození lidu Izraelstého z Egypta; a žádá za wyswobození lidstvěho pokolení od gba hříchu. Z té příčiny velmi dobré se vět vlastnuge Kristu Páni, gakožto wykupili lidstvěho pokolení.

Žaltář.

Žalm LXXXV.

1. Bułfony, synum Bóre, Žalmi.
2. Požehnal sy Hospodine země swé: odvrátul sy zágerj Jakobovo.

3. Odpustil sy neprawost lidu swého: přikryl sy wſecky hřichy gegich.

4. Vkroril sy wſecken hněw swůg: odvrátils od hněvu přichlirosti jvové.

5. Obratíz nás Bože Spasyceli nás: a odvrat hněw swůg od nás.

6. Zdaliž na věky hněvati se budess na nás: aneb protéhness hněw swůg od národu do národu:

7. Bože ty obrátě se obživiss nás: a lid swůg veseliti se bude w tobě:

8. Vkaž nám Hospodine mīlostdenství své: a spasenj své deg nám.

9. Poslechnu, co mluwj we mně Hospodin Bůh: neboť miluwti bude pokog k lidu swému. A nad swatými svými, a k těm, kteříž se obrácy k srdecy.

10. Wssak ale blízko bogicých se ho spasenj geho: aby obývala sláwa na zemi nassi.

11. Milostdenství a pravda pokaly se (spolu:) spravedlnost a pokog poljbili se.

12. Pravda z země possla gest: a spravedlnost z nebe vyblédla.

13. Klebot Hospodin dá dobrozitost: a země nasse wydá autodu swau.

14. Spravedlnost před njm choditi bude: a flásti bude na cesťe kroky své.

Žalm LXXXV.

Prorok prosí, aby ho Bůh w gebořauzenj wylyseti ráčil, a wedl ho poče:

cestách přikázání svých, a aby geg od svých nepřátel wyswobodil.

Mlodlitba samému Dawidovi.

1. **S**paklon Hosподine vha swého, a wystys mne: neboť nuzný, a chudý gsem gá.

2. Ostřjhegž duisse mé, neboť swatý gsem: spasená včin služebníka svého, Bože můj, daufagjícyho w tebe.

3. Smiluj se nademnau Hospodine, neboť sem k tobě wolal celého dne:

4. Obwesel dussi služebníka svého, neboť k tobě Pane duisse mé sem pozdwihi.

5. Ulebo ty gsy Pane ljezný, a vichý, a mnohého milostdenství wšem wzywagjím té.

6. Všemna pozorůg Hospodine modlitby mé: a pozorůg hlasu prosby mé.

7. W den ssauženj svého woslal sem k tobě: nebo sy wystyssel mne.

8. Nenjí podobného tobě mezi bohy Pane: a nenjí wedlé skutků tvoých.

9. Wszickni národowé, kteréž sy včinil přigdau, a planéti se budau před tebou Pane: a oslavovati budau jméno twé.

10. Ulebo weliký ty gsy, a čisnjcý díwné wécy: ty gsy Bůh sam.

11. Proweď mne Hospodine po cestě své, a kráčeti budu w pravdě twé: weseliž se srdece mé, aby se bálo jména twého.

12. Chwáliti té budu Pane Boží můj w celém srdci swém, a oslavovati budu jméno twé na wéky.

13. Ulebo milostdenství twé weliké gest nademnau: a wyrhlí sy dussi mau z * pekla dolegliho.

14. Bože, powstališ sau neprawj proti mně, a shromážděnjsylnyh hledalo dusse mé: a nepředstarvili té před obličegem svým.

15. A ty Pane Bože ljeostiwy, a milostdný, shorejwagjí, a mnobeho milostdenství, a prawdomiluwony.

16. Wzhlédniž na mne, a smíluj se nademnau, deg wladarství swé služebníku swému: a spasená včin syna děwky swé.

17. Včin semnau znamenj P dobremu, aby viděli, kteří nenávidí mne, a zahanbeni byli: neboť ty Hospodine spomohl sy mi, a potěšil sy mne.

* žirobu.

Žalm LXXXVI.

Chwálí Prorok město Jeruzalém pro mnichá dobrodinj, která Bůh genu prokázal: zwláště pak pro milostvi a wzneníšenost geho obyvatelů. Podle duchovního smyslu rozumí je křeze město Jeruzalém pravá katolická Církew; gako v nebeská vlast.

1. Synům Bóre, Žalm Pjsné. Základové gecho na horách swazých:

2. Usluge Hospodin brány Syonsté nadewsecky stany Jákobowy.

3. Slavné wécy praweny sau o tobě, město Boží.

4. Pomnijm na Rahab a Babilon znagjí mne. A y hle cyzozemicy, a Čér, a lid Mančenjnů, tict sau byli tam.

5. Ždaž Syon dj: člowěk, a člowěk narozen gest w něm: a sam uleywoysli založil gest geg:

6. Hospedin wyprawowati bude w pjsnjch lidu, a knjžat; těchí kteří sau byli w něm.

7. Gáko wssich weselicých se bude w hrobě milostdenství twé, a prawdu twau w zahynutj:

Žalm LXXXVII.

Prorok stěžuje sobě na swau býdu, a ždá od ní wyjwobozen býti; aby tím lépe Boha chwáliti mohl.

Píseň Žalmu,

1. Synum Bohem, ku Foncy, pro Vlachczech, k odpowjdání, rozuinnost Etana Ezrabyeského.

2. Hosподine Bože spasenj mého, ve dne sem wolal, y w noscy před tebou.

3. Wegdiž před oblicem twůj modlitba má: načení vchá swého ku prosbě mé.

4. Učbo naplněna gest* zlymi wěcmi dusse má: a život můg (až) k hrobu se přiblížil.

5. Počten sem s zstupugjicymi do gezera: učiněn sem gáko člověk bez pomocy,

6. Učbo mrtvými swobodny. Gáko zraněn spicý w hrobě, na něž nepamatujes wjce: a oni od ruky twé zahnání sau.

7. Položili mne w gezere doslegjim: w temnostech, a w stínu smrti.

8. Vlademnau vewrzena gest prchliwost twá: a wssecta wolnobitj swá vvedl sy na mne.

9. Wzdálil sy známé mé odemine: položili mne za osfliwost sobě. Wydán sem, a newycházel sem:

10. Oči mé zemdlely pro nauzy. Wolal sem k tobě Hospodine celý den: rozprostřel sem k tobě ruce swé.

11. Ždaliž mrtvým činěl budess diwy: aneb lékarj křížti budau, a tebe chwáliti.

12. Ždali wyprawowati někdo

13. Ždaliž poznání budau w temnostech diwnj stukové twogi, a spravedlnost twá w zemi zapozmenutj:

14. U gá Hospodine k tobě sem wolal: a z gjetta modlitba má přez degde té.

15. Pročež Hospodine zamítás modlitbu mnu: odvracujes twé swau odemne:

16. Chudý sem gá, a w prácech od mladosti swé: wywyšen pač gsa, ponížen sem, a zkormaucen.

17. Uča mne se přibrali hněwové twogi: a hrůzy twé zkormautily mne.

18. Obkljčily mne gáko woda celý den: obkljčily mne spolu.

19. Wzdálil sy odemne přjele, a bližního, a známy mé od býdy.

* Trápenimi.

Žalm LXXXVIII.

w prvním dílu tohoto žalmu, w písijuc Prorok milostdenství, která Bůh s rodem Davidovým včinil. W druhém dílu, stěžuje sobě, ie geho rod od blistnosti královské gest odmítněn, a mnohým býdám podroben.

1. Rozumnost Etana Ezrabyeského.

2. Milostdenství Hospodinova na wěky zpívat budu. Do národu a hárodu zvestovat budu prawdu twau vsty swými.

3. Učbo sy řekl: Uča wěky milostdenství vzdělávati se bude w nebesých: připravovati se bude prawda twá w nich.

4. Žejdil sem vmluvou wywoleným swým, přisahl sem Davidovi služebníku swému:

5. Až na wěky přiborovým sýs mé

mě twé. A wzdělám do národu
a národu stolicy twau.

6. Wychwalowati budau nebesa
divné skurky twé Hospodine: a prav-
du twau w shromáždění swatých.

7. Čeb, kdo w oblacích přiro-
vnán bude Hospodinu: podobný
bude Bohu mezi syny Božjimi:

8. Bůh, kterýž oslawen bývá
w radě swatých: veliký a hrozný
nadewšesky, kterýž wůkol něho
gsau.

9. Hospodine Bože mocnosti,
kdo podobný tobě: mocný gsy Hos-
podine, a pravda twá w okříšku
twém.

10. Ty panugesu nad mocí moč-
stai: pochnutí pak vln geho ty stro-
cuges.

11. Ty sy snížil jako raněně-
ho, pršíšeho: w ramenu mocy své
rozprýlils nepřátele své.

12. Twáč gsau nebesa, a twá
gest země, okříšek země a plnost
geho ty sy založil:

13. Půlnocní stranu y moře tys
stvořil. Tábor a Hermon we
gméně twém plésati budau:

14. Twé ránié s mocnosti.
Opěvověna budíz ruka twá, a pos-
výssena bud pravice twá:

15. Spravedlnost a saud při-
pravenj stolice twé. Milosrden-
ství a pravda předegdau twáč
twau:

16. Blahoslawený lid., kterýž
zná plésání. (Eti) Hospodine, w
světle obličeje twého choditi bu-
dau,

17. A we gméně twém plésa-
ti budau celý den: a w sprave-
dnosti twé wywyšení budau.

18. Čebo sláva mocnosti ge-
gich ty gsy: a w dobrolisčnosti
twé powyšení bude * coh nás.

19. Čeboč Hospodina gest při-
getj násse, a swatého Izraela krá-
le násseho.

20. Čehdy mluvil sy w widění
swatým swým, a řekl sy: položil
sem pomoc w mocném: a wywy-
sil sem výborného z lidu moho.

21. Čalezl seni Davida sluz-
žebníka swého: olegem swatým
swým pomazal sem ho.

22. Čebo ruka má spomíhatk
bude gemu: a ránié mé posylowa-
ti ho bude.

23. Nic neprospeče nepřítel nad
ním, a syn nepravosti nepříčinj se
vystodití gemu.

24. A potru před twáči geho
nepřátele geho: a nenávidjící ho
w výkání obrátil.

25. A pravda má, y milost-
densvíj mé s njm: a we gméně
mém wywyšení bude coh geho.

26. A položím na moji rukou
geho: a na řekách pravicy geho.

27. Otc bude wzyvatí mine:
Otec můg gsy ty: Bůh můg, a
vymagajc se spasení mého.

28. A gá prvorozencho výz-
nowini ho: wywyšeného nad krále
zemské.

29. Čla wěky zachowám genu
milosrdenství své: a vmluvu
swau wěrnau gemu.

30. A položím na wěky wěků
sýmě geho, a trůn geho jako
dny nebe.

31. Čestličeby pak opustili
synowé geho zákon můg: a w saz-
dech mých nechodili:

32. Čestličeby spravedlnost
mých posvěrnila: a přikázani mých
neostříjali:

33. Čarostivim metlau neprav-
nosti gegich: a bitjm hřichy gegich.

34. Milostdenstwo ale swého nerozptýlji od něho: aniž sstoditi budu w prawdě swé.

35. Uniž poskvrnijm vmluvy swé: a toho co wychází z vš mých, nezruším.

36. Gednauť sem přisáhl w swatém něm, geslili slamám Dawidowi:

37. Sýmě geho na wěky zůstane.

38. A trůn geho gako slunce před obličejem mým, a gako měsíc ** dokonalý na wěky: a swědek na nebi wěrny.

39. Ty pak sy odehnal, a zhrzel: zanedbal sy Pomazaného swého.

40. Wywratil sy vmluvou služebníka swého: poskvrnil sy na zemi Swatyni geho.

41. Zkazyl sy wsecky obrady geho: položil sy vewrzenj geho strach.

42. Oblaupili geg wseckni cestau gdaticy: včiněn gest pohanění sausedům swým.

43. Wywýsil sy prawicy potlačujících ho: obweselilis wsecky neprátely geho.

44. Odwrátil sy pomoc meče geho: a nespomohl sy gemu w bogi.

45. Zkazyl sy geg od očistění: a stolicy geho na zemi sy zetíel.

46. Odtrátils dnů času geho: polil sy geg pohaněním.

47. Už dokawádž Hospodine odwracujes do konce: rozpálj se gako oheň hněw twug:

48. Rozpomen se gako má podstata: zdaliž sy nedarmo všlanovil wsecky syny lidstvě:

49. Který gest člověk, který živ bude, a nezříj sineti: wyzhyne dusi swau z ruky hrobu:

50. Bdež gtau milostdenstwo twá stará Pane, gakož sy přisáhl Dawidowi w prawdě swé:

51. Pamatuj Pane na pohanění služebníků swých (které jsem *** zdrzel w lunu swém) mnohých nás rodů.

52. Kterýmž hanéli neptátele twogi Hospodine, kterýmž hanéli promeněný Pomazaného twoho.

53. Požehnaný Hospodin na wěky: staň se tak, staň se tak.

* Syla, moc, důstojnost nasse. ** pliny. *** Snášel trpělivě, a milene liwě.

Prorok wypisuje lidstvě žitva Prá: kost a bdu, do které člověk vro jde břichy vpadl; žádá, aby Bůh seze tu pokutu w Izraelském národu, a w gisných lidech spásyelnau bázen wzbudil, aby gemu tím wtěcenégi slavil. Posledne proje, aby spravedlný hněw odvrátil, a žalost swého lidu obrátil w radoš.

1. Modlitba Mlogžíssé člověka Božjho.

Nane autocíssé včiněn sy nám, od národu do národu.

2. Prvé než včiněny byly hoty, aneb způsobena země, y okřesák; od wěku a až na wěky ty gby Bůh.

3. * Neodvracegž člověka w ponějšnosti: a řekl sy: Obracie se synové lidství.

4. Alebo tisýc let před očima twýma, gako den wčetegssi, ktery pominul. A (galo getuo) ** bdění w noci,

5. Kteréž (wěch) se za nic posládegi, (tak) gegich léta budeau.

6. Ráno gako bylina at pomíne, ráno at kvete, a pomíne: v večer at odpadne, ztvrdne, a všechné.

7. Ulebo sme zhylnuli w hněwu
twém, a w prchlosti twé zkors
mauceni smie.

8. Položil sy neprawosti nasse
před obličejem swým, wék náss w
oswojenj twáti swé.

9. Ulebo wsticni dnowé nassi
pohynuli: a w hněwu twém zhy-
nuli smie. Léta naše gáko patwauk
počtena budau:

10. Dnowé let nassíh sami w
sobě, sedmdesáte let. Gesti pař
*** při mocnýf, osmdesáte let: a
wjce nad to, práce a bolest. Uleb
přišla na to ríhst, a potrestání
budeme.

11. Bdož zná mocnost hněwu
twého, a pro bázeni twau hněw
twůug

12. Kožciſti: Prawicy swau
tař známau včin, a **** wypče-
né ſrdcem w maudrosti.

13. Obratiž se Hospodine až
dokawád: a vprosyedlný buđ flu-
žebníkum swým.

14. Uaplňeni smie z gjira mi-
loſtědenstwim twým: a plésali, a
kočali smie se po wsecky dny naše.

15. Kadowali smie se za dny; w
kterých sy nás ponžil; léta, w kte-
rých smie widěli zlé wécy.

16. Wzhlédiž na flužebníky
swé, a na djla swá: a zprawůug
hny gegich.

17. A buđ blešt Hospodina Bo-
ha našebo nad námi, a činy ručau
nassíh zprawůug nad námi: a djlo
ručau nassíh zprawůug.

* Neopausitěgž. ** Seraž. *** Rdo
jslnégi, jho pětrozenj. **** Wývě ſc-
dce naše.

Žalm XC.

Protok vči, že člověku, který w ochra-
ně Uleywyöſſjho přeběrá, a swau dlu-
ženost w něm samým řečadá, žádné zlé
neřekne.

1. Chwála Písne Ľawdowé.
Bdož óvýwá w pomocy Uleywyöſſ-
jho, w ochraně Boha nebes-
ského přebývatí bude.

2. Dít' Hospodinu: * schranitel
můg ty gsy, a autočiſte mé: Búh
můg daufati budu w něho.

3. Ulebot' on wystobodil mine
z osýdla lowců, a od ſlowa ** de-
snatého.

4. Kameny swými zasijnět tobě:
a pod křídly geho daufari budeſs.

5. Ostřtem obestře té prawda
geho: nebudess se báti ſtrachu noč-
ního.

6. Od ſtrčly lératice w dne,
od obludy procházejcý ſe we tmeſf,
od autoku, a dábelſtrj polednjho.

7. Padne gich po boči twém
tisýc, a dcset tisýc po prawicy twé:
k tobě pař ſe nepríblíži.

8. Ale wſak očima ſrýma ſpa-
číſs, a odplatu hříſſa, kù rziſſ.

9. Ulebo ty gsy Hospodine na-
děge má: Uleywyöſſj položil sy au-
točiſte swé.

10. Ulepřiſtaupj k tobě zlé: a
bíć nepríblíži ſe ſtanu twému.

11. Ulebo Angelum swým při-
kázel o tobě: aby té ostříhalí na
wſech cestách twých.

12. Ula ručau opdnesau té: aby
ſnad nevrazyl o kámen nohy swé.

13. Po hadu a bazyliſſu choditi
budess: a poſlapáſſe lwa y draka.

14. Ponewódž we mine daufal,
wystobodjm geg, ſchránjm geg,
nebo poznal gméno mé.

15. Wolati bude ſe mně; a gá
wyslyſſim ho: s ním ſem w ſauže-
ní: wychnu geg, a oſlawim geg.

16. Dlanhostj dnů naplňjm
geg: a vřáži gemu ſpaſení swé.

* přinámač. ** přijměho.

Žalm XCI.

Věj Prorok, ie máme nevstale Boha
Khwáli pro jeho dobroru w stvoření,
a w zachování krájních tvarů; y pro
jeho věrnost w zachování svých připos-
wědi, a ie posledně bezbojném zle, bož
hobogušm pak dobré se powede.

Žalm Písně,

I. W den Sobornj.

2. Dobré gest chwéli Hospo-
dina, a žalmy zpívatí
gménou twému kleywyssji,
3. A zwéstoweníj při gjeře mi-
lořdenstwj twého, a pravody twé
přes noc.

4. Kla nástrogi desytristrún-
ným, žaltáři: o písní, na harsé.

5. Klob sy mně ljbst způsobil
Hospodine w stvoření swém: a w
sturcích rukau twých plésati budu.

6. Jak zwlebeni sau stukotwé
twogi Hospodine! přjílise hluboká
včiněna sau mysleni twá.

7. Kluz nesmyšlný nepozná: a
blázen nesrozumí tém wěcem.

8. Když hříšnicy wzegdaň gako
tráwa: a včájj se wšicíni, kteříž
páši neprawost. Aby zahynuli na
wěky wěku:

9. Ty pak kleywyssji na wěky
Hospodine.

10. Klob ay hlc nepřátelé twoz-
gi Hospodine, nebo ay hle nepřáte-
lé twogi zahynau: a rozptýleni
budu wšicíni, kteříž páši ne-
prawost.

11. A wywýssi se gako gednoz-
rožce roh myg: a stáj mé w mis-
lořdenstwj hogném.

12. A zhrzelo oko mé nepřáte-
ly myini: a o povstěwagjich pro-
ti mně zlobitwých vlyssi vcho mř.

13. Spravedlivý gako palma
Kwésti bude: gako Cedr (na) Líz-
banu rozmnoži se.

14. Stjpenj w domu Hospo-
dinowu, w synjsf domu Boha
nasseho Kwésti budau.

15. Gessé se rozmnoži w stás-
čj hogném: a dobré trpeliwoj budau,

16. Aby zwéstowali: že přímý
Hospodin Bůh náš: a nenj nepraw-
nosti w ném.

Žalm XCII.

Prorok wychwaluje wšemohaučnost
Boží, která se wygewruje w stvoření
země, a moře. Podle duchownjho ince-
stu směkuge ten žalm na několiké fra-
zování Krystovo, a na wywýzenj kuje
zete temnostj.

Chwála písně samému Dawid-
owi, na den před Soborau, když
založena byla země.

I. Hospodin kraloval, w krásu
oblečen gest: oblečen gest
Hospodin w sýlu, a přepásal se.
Klobě gest vperonil oktsek země,
kterýž se nepohně.

2. Připravena gest stolice twá
z roho času: od wěčnosti ty gsy.

3. Pozdrwihly čeky Hospodine:
pozdrwihly čeky hlasu swého. Po-
zdrwihly čeky wlnobitj swýf,

4. Od hlasu wod ninohýf.
Divná nadýmánj moře, divný ne-
wysostech Hospodin.

5. Swědec twá hodnowěts-
ná včiněna sau, přjíliss: na dům
twug přislissi swatost. Hospodine
w dlaňost dnú.

Žalm XCIII.

Dawid creice bezbojně, gesto prokes
tednosti Boží se výmiragi, a proto bož
hobogné vcelacují. Pak těší i pravos-
dliwé; nabírá gich k trpeliwosti, a vbe-
zeče Božskau ochranau.

Žalm samén: u Dawidovi, čtvrt-
ý den po Sobore.

1. Bůh * pomst Hospodin: Bůh
ponst swobodně včinil.

2. Wywyssiž se, ktery saudis
zemí: odplat ē odplatu pyšným.

3. Až dokud hříšnícy Hospo-
dine, až dokud hříšnícy pochlubo-
vatí se budau:

4. Wyprawowati, a mluwiti
budau neprawost: mluwiti budau
wſickni, kterj páſſi nesprawedl-
nost:

5. Lid twug Hospodine ſižili:
a dědictwj twému příkraj činili.

6. Wdowu a přichozýho zabili:
a hrorky zmordowali.

7. A řekli: nevzřejt Hospodin,
aniž porozumí Bůh Jakobu.

8. Srozumiegež nemauděj w
lidu: a blázni někdy srozumí.

9. Který wſíripil vcho, nebude
flyſſeti: aneb, ktery způſobil očo,
nesetříž:

10. Který třeſce národy, nebude
šáratí: kteryž vči člowěka vniémí:

11. Hospodin zná myſlení lid-
stva, žeť marná gsau.

12. Blahoslawený člowěk, kte-
řehožby sy wycwičil Hospodine, a
z žákona swého geg wycwičil.

13. Abys mu vlewil od dnú
zlych: dokudžby nebyla ſopána
hříšníku gáma.

14. Klobot neodžene Hospodin
lidu swého: a dědictwj ſtreho ne-
vpuſti,

15. Dokudž sprawedlnost ne-
obrátí se w ſaud: a kteří podlé nj
wſickni, genž přiměho gsau ſrdce.

16. Bdož powstane mně proti
zlostníkům: aneb kdo ſtáti bude
ſinnau proti páſſicím neprawost:

17. By byl Hospodin nespou-
mohl mi: o malíčko bylaby bydles
ja w hrobě dusse má.

18. Řekli ſem: Pohnula ſe no-
ha má: milostdenſtwj twé Hospo-
dine ſponohlo mně.

19. Podlé množſtwj bolesti
mých w ſrdce mém, potěſowánj
twá obweselovala dñſſi mau.

20. Zdalej ſe přidrží tebe ſtoliz-
ce neprawosti, ktery ſmejſſiſſa ſobě
prácy w přikázani:

21. Auſklady činiti budau duffi
sprawedliwého: a ktero newinnau
odſeudi.

22. A včiněn gest mi Hospo-
din za autočiſſe, a Bůh můg za
pomoc dusſe mé.

23. A na vratit gím nepraw-
ost gegich: a w zlosti gegich za-
bladi ge: zahledi ge Hospodin
Bůh nass.

* mſtriel.

Žalm XCIV.

Přorok lid navomijná k pravé poctě,
a posluſenſtwj Boha.

Chwála Pjsné ſaintemu Dawidowi.

1. Podte, wſelnic ſe Hospodi-
nu: pléſegme Bohu ſpasý-
teli naſſemu.

2. Předegdémě twář geho w
chwálenj, a w žalmijch pléſegme
gemu.

3. Klobo Bůh veliký Hospodin:
a král veliký nadewſecky bohy.

4. Klobo w ruce geho gsau wſe-
cī ſonciny země: a wýſoti hor
geho gsau.

5. Klobot geho gest moře, a on
včinil ge: a ſuchau (zemí) ruce ge-
ho způſobili.

6. Podte, klaněgme ſe; a pa-
dněme: a placme před Hospodinem,
který včinil nás.

7. Klobo oně gest Hospodin Bůh
nass: a my lid paſtwy geho, a o-
ce ruky geho.

8. Dnes vstupují ti hlas geho, nechť je zatvárací srdce vašej.

9. Gáto * w (onom) popuzenj w den pokusenj na pausse: kdežto mne pokuseli otcové vaši, zkoušli mne, a viděli slunce mé.

10. Čtyřiceti let hněval sem se na národ tento, a řekl sem: vždycky tito blaudej srdcem.

11. A tito nepoznali cestu mých: gáť sem byl přízhal w hněvě svém: Hestli wegda u do odpočinutí mého.

* w rozhodnutí.

Žalm XCV.

Žalm tento složen a zpíván byl tehdy, když královal Pánec z domu Obedova domova na horu Sion běla přenesen, a do řámu postavena, gáť je čte w i. knize Paralip. w XVI. kap. Kdežto všechni lidé zují se, aby Boha zpěvy a slavnosti své věřili. W duchovním smyslu obsluhuje je zde prorocení o přijetí Krysta Ježíškou, a geho království.

Píseň samému Dawidovi,

1. Když se dům stavěl po zájetí.

(1. Paral. XV.)

Zpívegte Hospodinu píseň novou: zpívegte Hospodinu veselka země.

2. Zpívegte Hospodinu, a dobrodítce gmati geho: zvěstujte den odedne spasení geho.

3. Zvěstujte mezi národy slávu geho, mezi všem lidmi divné výzvy geho.

4. Ktebo veliký Hospodin, a charalibný příliš: hrozný gest nad všecky bohy.

5. Ktebo vlastní bohové požáru dělají: ale Hospodin nebesa včerál.

6. Chvála a krása před obličeji jeho: sláva a volebnost w posvátném místě.

7. * Přinášejte Hospodinu vlasti národů, přinášejte Hospodinu slávu a čest:

8. Přinášejte Hospodinu slávu gmánu geho. Vezměte oběti a wegdeře do synu geho:

9. Klanějte se Hospodinu w synu svatému geho. Pohněz se od tváři geho všecka země:

10. Ráste mezi národy, že Hospodin králowal. Ktebo gest nazpravil okřesák země, který pohnut nebude: sauditi bude lidí w pravosti.

11. Veselte se nebesa, a pláseg země, pohni se moře: a plnost geho:

12. Radovati se budou pole, všecky města, které na nich jsou. Čehdáž veseliti se budou všecka díky lesní.

13. Od tváři Hospodina, nebe se berte: nebe se berte, aby saudil zemi. Sauditi bude okřesák země w pravosti, a lidí w pravdě své.

* Vzdávegte.

Žalm XCVI.

Uliwji Proroč o Krystu Vánu a geho království, gáť se poznává z Episu svatého S. Pavla k Židům w I. Kap. w. 8.

1. Tomuto Dawidovi, když země geho navrácena gest.

Hospodin králowal, ať se veselí země: ať se radují ostrovové množí.

2. Oblak a mrákota w okolku geho: spravedlnost, a saud uaptačenj stolice geho.

3. Ohně předegde geg, a zapálí vůkol neprátele geho.

4. Zastojila se blýskání geho okřesáku země: viděla, a pohnuta gest země.

5. Vory gáto most rozplynuly se

se od twáři Hospodína ; od twáři Páně všeseká země.

6. Dvěstovala nebesa správe: dlnost geho : a viděli všichni lidé slávu geho.

7. Ač zahanbeni sáu všichni, kterí se klanj rytinám: a kterí se chlubj v modlách svých. Blanegg se se gemu všichni Ángelé geho :

8. Slyssel a zradoval se Syon. A zplésaly dcery Jüdské pro saudy svého spodíne.

9. Kdebo ty Hospodín nevyšel z nadewšedku zemi: přilis sy vyššený nadewšedky bohy.

10. Kterž miluje Hospodína, nenávidíte zlého : osížháte Hospodín dusi svatých svých, ruky hříšně fa vyšrobodí ge.

11. Světlo vzešlo gest spravedliwemu, a přimým řídce radost.

12. Weselite se spravedliwí v Hospodínu : a chvalu vzděte pánice posvěcení geho.

Žalm XCVII.

Prorok jeholává všecky lidi, aby s ním Pána Boha chváli za výšvobou zemí lidu Izraelského. Podle duchovního svazu. Kterž to výšvobození věnování se spasení lidského pokolení křížem Krysta Pána Spasitele našeho.

I. Žalm samému Dawidovi.

Zpívejte Hospodínu písen novou : nebť gest divné věcy včinil. Spasení včinila gemu pravice geho, a ráni svaté geho.

2. Známé včinil Hospodín spasení své : před obličejem národů vygewil spravedlnost svau.

3. Rozpomenul se na milostdenství své, a na pravdu svau domu Izraelskému. Viděly všecky končiny země spasení Boha našeho.

4. Plésejte Hospodínu všeliká

země: zpívejte, a weselite se, a žalmij zpívejte.

5. Žalmij zpívejte Hospodínu na harsé, na harsé a v hlasu chvaly:

6. Kla rraubách dutých, a hlasem rrauby rohouvé. Plésejte před obličejem krále Hospodína :

7. Ač se pohně moře, v plnosti geho, okříšleť zemí, a kterí obývají na něm.

8. Roky rukou plésati budau, spolu hory weseliti se budau.

9. Před obličejem Hospodína vým : nebot se běže aby saudil zemí. Sauditi bude okříšleť země v spravedlnosti, a lidi v pravosti.

Žalm XCVIII.

Prorok napomíná lidu Izraelského, aby Bohu svého krále a saudce, který svau stolici na Arce má, cíl, tak rako před časy Mojsíje, Áaron, a gini Proroce s velikým svým významem činili. Dle svyslu duchovního vypisuje se zde království Krystovo.

I. Žalm samému Dawidovi.

Hospodín králowal, ač se hněz wagj lidé; který sedí na chetubijních, ač se pohně země.

2. Hospodín na Syonu veliký : a vyššený nadewšedky lidi.

3. Ač chvalu vzděwagj gménii tvému velikému : nebot hrozí, a svaté gest :

4. A čest krále saud miluge. Ty sy způsobil práva : saud a spravedlnost v Jakobovi týs včinil.

5. Wywyšlujtež Hospodína Boha našeho, a klaněte se podnoží noh geho : nebot svaté gest.

6. Mojsíje, a Áaron mezi kněžjmi geho : a Samuel mezi těmi, kterí vzděwagj gméno geho : Vyšwali Hospodína, a on vyšlychával ge :

7. W slupu oblačovém mluz wjival k nám. Ostatnáli swé decrvi gicho, a příkázan, kterž byl dal gím.

8. Hosподine Bože náss ty sy wyslycháwal ge: Bože ty sy milosliw byl gím, a (byl si) mstě ve všech nálezcích gegich.

9. Wywoysługte Hospodina Boża naszeho, a klaněte se na hoře svaté gicho: nebot svatý Hosподин Bůh náš.

Žalm XCIX.

Prorok wſedl zlve do Chrámu, aby w něm Dánu Bohu povinné díky vzdali za přípravu od něho dobrnosti. Ten žalm gest proroci w říkání a obrázení robanu k pravé vjeze a k Čírkvi křesťanske.

1. Žalm w chwále.

2. Pléscgte Bohu w říká zejmé: Služte Hospodinu w veselosti. Wegděte před obličejem gicho, w plésání.

3. Vězte, že Hospodin on sám gest Bůh: on včinil nás, a netuji sami sebe. Lid gicho, a ovce pastury gicho:

4. Wegděte do bran gicho w chwále, do synů gicho w zpěvij: chwálu vzdáwegte gemu. Chwále ginené gicho.

5. Ulebot dobrotivý gest Hospodin, na věky milosrdensví gicho, a až do národa a národu pravoda gicho.

Žalm. C.

w tom žalmu wypoují se Enjata, jakby se w swém panování chowati měli.

1. Žalm samému Davídovi.

Milosrdensví, a saud zpívati budu tobě Hospodine: Žalmy zpívati budu,

2. A porozumijim na cestě nezposkrbněné, když přigdeš ke mně. Procházet sem se w newinnosti srdce swého, v prostřed domu swého.

3. Ulepředstaňoval sem před oči swé věcy nespřavedlivé: činění přestaupenij nienávíděl sem. Ulez přidrželo se mne

4. Srdce neprawé: odchylujícího se odemne zlostného nepoznával sem.

5. Vrhagjicimu ragně bližněmu swému, tomu sem se protivil. S pyšním okem, a nesytým srdcem, s tím sem negjdal.

6. Oči mé k věrným země, aby sedali semnau: chodjí na cestě nezposkrbněné, ten mně slaužíval.

7. Ulebudec bydlit v prostřed domu mého, který činí peychu: kdo milují neprawé věcy, neljibil se před obličejem očí mých.

8. W gjeře hubíval sem všecky hříšníky zejmé: abyž rozprýlil z města Hospodinova w řecky páslicy neprawost.

Žalm CI.

Tento žalm gest proroci a modlitba židovského národu w Babilonském zájeri, tehdyž, když město Jeruzalém spolu w s chrámem od Chaldejských vyvráceno, od židů pak zase w zdejším bylo. Z toho žalmu duchovně je rozmíj přečeště sluebnost zlého ducha, do kteržto lidstvě pokolení se ze hřichu vpadlo, z něhož wšak se ze Krysta Pána gest wysvobozeno.

1. Modlitba chudého, kdyžby se vřejn byl, a před obličejem Hospodinovým vylezával prosbu svou.

2. Hospodine vslýs modlitbu manu: a volání mé přigdiž k tobě.

3. Uleodvračuj twéři swé odemne: w kteržfoliden osaužen sem, nás-

nakloní ke mně včha svého. V kterýkoli den vzývati té budu, tyhle vyslyš s mne.

4. Ulebo zhynuli gáko dým dnozé mogi: a kosti mé gáko (suché) dceři se schly.

5. Porážen sem gáko seno, a vswadlo srdece mé: že sem zapomezenul gisti chleba svého.

6. Od lkánj mého přilnula kost má k těži mé.

7. Podobný včiněn sem pelíškenu pausfré: včiněn sem gáko weyr na domu.

8. Bdel sem, a včiněn sem gáko wrabec osamělý na střeše.

9. Celý den wreyfávali mně nepřátele mogi: a třetí mne chwáslívali, proti mně přisáhali.

10. Ulebo popel gáko chléb sem gídal, a nápoj svůj s pláčem směsorval.

11. Od twáři hněvu a popuzení twého: nebo pozdvihna* obratyls mne.

12. Dnowé mogi gáko sijn odchylili se: a gáko seno vswadli sem.

13. Ale ty Hospodine na věky zůstávás: a pamáka twá od národu do národu.

14. Ty powstana smilujes se nad Syonem: nebo čas smilování geho, nebo příssel čas.

15. Ulebo zaljibili se služebníkům twým kamcnowé geho: a nad zemí geho slívugj se.

16. A báti se budau národozé gména twého Hospodine, a vswadeční králové země sláwy twé.

17. Neboť vzdělal gest Hospodin Syon: a vidjn bude w slávě své.

18. Vzczel k modlitbě poněžených: a nezchzel prosbau gegich.

19. Ať se napíssi věcy tyto w pokolenj druhém: a lid, který sloužen bude, chwáliti bude Hospodina:

20. Ulebo vyhlédl z výsosti svaté své: Hospodin z nebe na zemi popatil:

21. Aby slyssel lkání vězni, aby rozwázal syny zahubených:

22. Aby zwěstovali na Syonu gméno Hospodinovo: a chwálu geho w Jeruzalémě.

23. Když se shromáždi lidé w geden, a králowé aby slaužili Hospodinu.

24. Odpověděl gemu na cestě mocy své: krátkost dnů mých oznám mi.

25. Ulewoleg mne zpět v prostřed dnů mých: do národu a národu (gsau) léta twá.

26. Ula počátku Hospodine ty sy založil zemi: a dyla rukau twých gsau nebesa.

27. Onač zahynau, ty pak zůstávás, a vsecká gáko raucho zwiesegi. A gáko oděw změniss ge, a změněna budau:

28. Ty pak gsy ten týž, a léta twá nezhyneau.

29. Synowé služebníků twých bydliti budau: a sýmě gegich na věky zprawowáno budec.

* Hodil jí innau.

Žalm CII.

Prorok vzbuzuje svau duši, aby ses všemí mocnostmi Pánu Bohu všemo: haucemí děkovala za přípravu dobrnosti. Potom vychvaluje milosrdenství a spravedlnost Boží, k lidem boží címy se geho. Posledně i svolává všecky Angely a lidi k chvále Boží.

I. Samému Davídovi.

Dobročec dusse má Hospodinu: a všecky věcy, kteréž ve mně gsau gmeniu svatému geho.

Ecc 5

2.

2. Dobroćeč dussē má Hosподи: na: a nechřeg se zapomjnati na wſecky odplaty geho.

3. Bterý milostiw gest wſsem neprawostem twým: který vzdrazwuge wſecky nemocy twé.

4. Bterý wykupuge od zahysnutj život twůg: který potunuge té w milostdenstwí a w sítowánijsch.

5. Bterý naplňuge w dobtých wécech žádost twau: obnowena bude gačo ortice mladost twá.

6. Činjý milostdenstwí Hospodin, a saud wſsem ktiwdu tcz pycym.

7. Žnámé včinil cesty swé Mogsžissowí, synům Izraelstým wule swé.

8. Ljrostitiw a milostdný Hospodin: dluho showjwagjý, a welmi milostdný.

9. Uebudeč vštarvičné hněwati se: aniž na wéky hrozity.

10. Ule podlé hřichů nassich včinil gest nám: ani podlé neprawosti nassich odplatil gest nám.

11. Ulebo podlé wýosti nebe od země, vpevnil milostdenstwí swé nad bogicými se ho.

12. Gač daleko wzdálen gest wýhod od západu: wzdálil od nás neprawosti nasse.

13. Gač se sítowává otec nad syny, sítowal se Hospodin nad bogicými se ho:

14. Uleboč on poznal slepens nasse. Rozpomenul se, že prach gsmie:

15. Člowěk, gač se no dnoz wé geho, gač kwet polnj tak wýkwe.

16. Ulebo duch progde w ném, a nestaruj se: a nepozná wice míssta svého.

17. Milostdenstwí pak Hospodino od wéčnosti, a až na wéčnost nad bogicými se ho. A spráwedlnost geho na syny synů,

18. Tém, kteří zachováwagi zákon geho: a paměliw gšau na přikázani geho, k činěný gich.

19. Hospodin na nebi připravil stolicy swau: a Královstwí geho nad wſsím panovati bude.

20. Dobroćeče Hospodina wſsíčni Angelé geho: mocný sylau, činjcy slwo geho, k slyšení blašu řeči geho.

21. Dobroćeče Hospodina wſsíčty mocnosti geho: služebnícy geho, kteří činje wuli geho.

22. Dobroćeče Hospodina wſsíčta díla geho: na každém místě panování geho, dobroćeč dussē má Hospodina.

3 rozmájí Fránských tworů, které Biblia na nebi, na zemi, v moři a tworici ráčil, běže příjmu Proroč a chwálení gegich tworce a zachowatele. Připomírá, že přes wesseren čas života swého w té chwále užati bude.

I. Santiemu Dawidowi.

Dobroćeč dussē má Hospodins: Hospodine Bože můž zvelesben sy náramně. W chwálu a krásu oblékl sy se:

2. Odjí ſovětem gáč rauhem: Kožahugjý nebe gač fuži:

3. Bterý krygeso wodami, ſwodýky geho. Bterý kladess oblat wšampeni twé: který chodíss na křídách wétru.

4. Bterý činíss * Angely swé, duchy; a služebníky swé ohněm pálcym.

5. Bterý sy založil zemi na stálosti geči: nebudět na kloněna na wéky wéků.

6.

6. Propast, gako raucho, oděw vchovitili, a hledali od Boha pokrmu sobě.

7. Od žehráni twého vtíkat budau: od hlasu hřimání twého strachovati se budau.

8. Wyšlupugj hory, a ztupugj pole, na míslo, kteréž sy založil gím.

9. Neže sy položil, které nepře staupj: aniž se naročatj, aby přikryly zeini.

10. Kterýz wypaussijss studnice w audoljch: v prostřed hor progdau wody.

11. Pjti bude wissecká zwér polnj: očekávati budau dívocý oslowé w žijzni swé.

12. Klad nimi prácy nebeské obývati budau: z prostřed stál wydávati budau hlasý.

13. Swlažugjcy hory ze svých ků svých: ** z vžitku činu twých nasyčena bude zeiné.

14. Wywadegjcy seno dobytkum, a bylinu kú potřebé lidsté. Abys wywedl chléb z země:

15. A vjno aby obveselilo srdečce člověka: aby *** obveselil zwér w oleji: a chléb srdečce člověka posylnil.

16. Nasyčena budau drwa posle: a cedrové Libanu, kteréž sstipil:

17. Tam se **** wrabcy hnijzidli budau. Károha dům wůdcé gest gegich:

18. Hory wysoké gelenum: stála autočisté gežkum.

19. Včinil měsyc na časy: slunce poznalo západ swůj.

20. Položil sy emy, a včiněna gest noc: w té progdau wissecká zwijata lesní.

21. Stěnata lwu twaucý, aby

22. Wyšlo slunce, a shromážděni sau: a w daupatech svých postaveni budau.

23. Wygde člowěk k dílu svému: a k u prácy swé až do večera.

24. Gaf zwelbeni sau skutkové twogi Hospodine! wissecký wěcy w maudrosti sy včinil: naplněna gest země vládářstwím twým.

25. To moře veliké, a prostrané ***** rukama: tam hmyzowé, gížto nenj počtu. Živočichowé malj s velikými:

26. Tam lodi přecházeni budau. Drak ten, kteréhož sy způsobil k posinjwánj geho:

27. Wissecký wěcy od tebe čez lagj, abys gím dal pokrm w času.

28. Když gím vdclovati budešo, zbijati budau: když gím otvrtati budeš ruku swou, wissecký wěcy naplněny budau dobrotau.

29. Když pak odvrátiss twář swou, zkormautj se: odegness duscha gegich, a zbynau, a w prach swůj se naročatj.

30. Wypaussijss ducha swého, a stvoření budau: a obnowiss twář země.

31. Budiž sláwa Hospodinowa na wěky: wcesliti se bude Hospodin w skutcích svých:

32. Kterýz wzhledá na zemi, a činj, aby se třásla: který teyká se hor, a kauč se (z nich).

33. Zpjwati budu Hospodinu w životě swém: chvalu wzdám Bohu mém, pokudž gsem.

34. Učesena buduž gemu wýmluvnost má: gá pak w Hospodinu kochati se budu.

35. Ač zbynau hříšnicy z země,

mí, a nešrawj, tak aby nebyli:
dobroček i uše má Hospodina.
* P. I. m. é. ** z owoce, z arrody.
*** Ofrášil. **** Prácy. ***** Mlýny.

Žalm CIV.

Napomnění se zde synové Izraelští,
aby Pánu Bohu děkowali za mnoho:
nájvětší dobrodinu, která on jim pro-
střadal, zvláště když ge z Egypta do za-
slíbené země vvedl.

Alleluja (1. Parali. XVI, 8.)

1. Chwálu wzdáwegte Hospos-
dinu, a wzywegte gme-
no geho: zwéstíugte mezy národy
skutky geho.
2. Zpíwegte gemu, a žalmy
prozpěwujte gemu: wypatrujte
wysocy diwné wécy geho.

3. Chlubte se we gineniu swa-
tém geho: ak se weselj srdce bles-
dagjých Hospodina.

4. Hledegte Hospodina, a vtvo-
zení budte: hledegte twáci geho
wždycky.

5. Zpomínegte na diwy geho,
kteréž činil: zázraky geho, a saudy
vst geho.

6. Sýmě Abráhama služební-
ka geho: synové Jákoba wywole-
ní geho.

7. Onč Hospodin Bůh nás:
na wssi zemi saudové geho.

8. Pamětiwo byl na wéky na
smilaun swau; na nowo, kterež
přikázal do tisíce pokolení:

9. Kteréž zřídil k Abramovi:
a na příjahu swau k Jákovi.

10. A vstanowil gi Jákobovi
za příkazanj: a Izraelovi za smila-
nu wécnau:

11. Řka: Tobě dám zemi Ba-
nanegšau, prorazec dědictví wa-
sseho.

12. Když byli počtu krátkého,
a velni čidly obywatele gegi

Žalm CIV.

13. A prossli z národu do náro-
du, a z království k lidu druhému.

14. Ulenchal člowěka sťodití
gím: a trestal pro ně krále.

15. Nechtěte se dotýkatí po-
mazaných mych: a Prorokům mým
nečiněte nic zlého.

16. A přiwoval hlad na zemi:
a wsecku mocnost chleba potřel.

17. Poslal před nimi muže:
za služebníka prodán gest Jozef.

18. Snijzili w swatech nohy
geho, žezezo prosto duši geho,

19. Až přísto slovo geho. Kec
Hospodinova rozpálila ho:

20. Poslal král, a rozvázel ho;
kníže lid a propustil ho.

21. Vstanowil ho pánum domu
swého: a knížetem wseho vlá-
datství swého.

22. Uby wycowal knížata ges-
ho gako sebe samého: a starce ges-
ho opatrnosti včll.

23. A wssel Izrael do Egyp-
ta: a Jákob pohostinu byl w zemi
Chánowé.

24. A rozmnožil lid swůg ná-
ramné: a vtwrdil geg nad nepřá-
tely geho.

25. Obrátil srdce gegich, aby
nenávíděli lid geho: a lest činili
služebníkům geho.

26. Poslal knížesse služební-
ku swého; Aaron, gehož wywolil
samého.

27. Položil w nich slawa dí-
wů swých, a záztaků w zemi Cham.

28. Poslal rmy, a zarmel: a ne-
vpříkříl řeč swých.

29. Obrátil wody gegich w
krav: a zmocil ryby gegich.

30. Wydala země gegich žáby
w pologých králi gegich.

31. Řekl, a přísla psý maucha:
a stě-

• Řenice ve všech končinách
gesích.

32. Položil deseté gegich kruš
pobitj, oheň spalujícý w zemi
gesích.

33. A potlačil vinnice gegich:
y ſíkowí gegich: a potřel dějoví
končin gegich.

34. Řekl, a přiſla kobylka, a
brauč, gehož nebylo počtu:

35. A pogedl wſecku tráwu w
zemi gegich: a pogedl wſeckem plod
země gegich.

36. A pobil wſecko prwotozené
w zemi gegich: prwotiny wſecké
líké práce gegich.

37. A wywedl ge s ſtržbrem a
a zlatem: a nebylo w pokoleních
gesích nemocného.

38. Neſekil ſe Egypť w odgír
gesích: nebo připadl strach gegich
na ně.

39. Rozprostřel oblač k zastřenj
gesích, a oheň aby ſvijil gím přes
noc.

40. Žádali, a přiſla křepelka:
a řlebejm nebeským naſytíl ge.

41. Protrhl ſál, y řekly wos
dy: odessly na ſucho řeky;

42. Nebo paměti byl na ſlo
wo ſvaté ſwé, kteřž měl k Abrá
hamovi ſlužebníku ſwému.

43. A wywedl lid ſwůj w plé
šení, a wywolené ſwé w radosti.

44. A dal gím fraglny národní:
a práce národní obdrželi:

45. Aby oſříhali spravedlností
geho, a zákona geho wyhledá
vali.

Žalm CV.

Prorok wžbuze lid, aby Božské mi
loſtřdenství chwálil, poněvadž orce ge
gich (neohlédage ſe na to, že ho tak řas
to k hněwu ponauzel) nicméně wždycky
zase pod ſwau Božskou ochranu pěgal.

Potom projí, aby Boh gemu ſwé, a ce
řeho lidu hřejchý milostivě odpuſtit rāčil.

Alleluja (Judejch XIII, 21.)

I. Chwálu wždávegce Hospodis
nu nebo dobrý: nebo na
wěky milostdenství geho.

2. Kdo mluvit bude mocno
ſti vospodinowy, včinj, aby ſlyſany
byly wſecky chwály geho:

3. Blahoslavenj, kteřž oſříhaz
gj ſaudu, a činj spravedlnost w
každém času.

4. Pamatuj na nás Hospodine
* w dobroljeznosti lidu ſwého:
na wſtěw nás w ſpaſenj ſwém:

5. ** K wíděnju w dobrotiwoſti
wywolených twých, k weslenju w
radosti národu twého: abys chvá
len byl s dědictwym ſwým.

6. Děčili ſme ſe ſrce naſjimi:
nespravedliwě ſme činili, nepraz
woſt ſme páchali.

7. Otcové naſji w Egypť ne
ſtozuměli dívům twým: nebyli
paměti w na množství milostden
ſtví twého. A popudili wſtupu
gjce do moře, moře rukého.

8. A ſpaseny včinil ge pro gni
no ſwé: aby známau včinil moc
ſwau.

9. Y přimluwil moři rukému, a
wyſhlo geſt: a prwodl ge w pro
páſtech gako na paňſti.

10. A wyſwobodil ge z ruky
nenávistníků: a wykaupil ge z
ruký nepřítele.

11. A přikryla woda ſižu
gjey ge: gđnoho z nich nepozú
ſtalo.

12. A vteřili ſlovům geho: a
zpívali chwálu geho.

13. Brzce včinili, zapomienuli
na ſtrky geho: a nečekali ſau rę
dy geho,

14. A požádali žádosti na pausstři: a počaušeli Boha na bezvodném (nijstě).

15. A dal jim prosbn gegich: a poslal syrof w dnu se gegich.

16. A popudili Mlogžissse w lesženj, Aarona svatého Hospodina nowa.

17. Otevřela se země, a pozřela Dávana: a zavřela se nad sbros mázděním Abitonowým.

18. Y roznítil se oheň w sbros mázděníj gegich: plamen spálil hřešníky.

19. A vdelali tele na Orébě: a planěli se rytině

20. A změnili slávu swau w posobenstwji telete gedjyho seno.

21. Zapomněli na Boha, který spasyl ge, který včinil veliké wěcy w Egipci,

22. Dlwy w zemi Chámowé: hrozné wěcy w moři rudém.

23. Y řekl, aby rozprýlil ge: kdyby se byl Mlogžissse vyvolený geho nepozastavil ſt w ziroškotázenj před obličejem geho: aby odvrátil hněv geho, aby gich nezahubil:

24. A za nic měli zem žádavsy: klevvěrili slouwu geho,

25. A reptali w stanjch swých: newyslechli blasu Hospodinowa.

26. A pozdwihl ruky swé nad nimi: aby porazyl ge na pausstři:

27. A aby zwolhl sýmě gegich w národech: a rozmatal ge w kraginách.

28. A posvěceni sau (modle) Beelsegot: a gedli oběti mrewojch,

29. A popudili ho w nálezch swých: a rozmnožen gest w nich pád.

30. Y postavil ſe ſinees, a vkogil: a přestala rána.

31. A počteno gest mu Pſpravedlnosti, do národu a národu až na wěky.

32. A popudili ho při wodách odporowanj: a příkřej snášel Mlogžiss pro ně:

33. Kterbo k hořkosti přivedli ducha geho. A zíředlně mluvil ve rtech svých:

34. Klerozprýlili národů, kteří řekl Hospodin gím.

35. A smislyli ſe mezi národy, a navícili ſe ſlukfum gegich:

36. A slaužili rytinám gegich: a včiněno gest gím k u pochotjenj.

37. A obětovali syny swé, a dcery swé dáblům.

38. A wylili krew newinnau: krew synů swých a dcer swých, které obětovali rytinám Bananegsckym. A zpržněna gest země w krvích,

39. A zkálena gest w ſlucích gegich: a smilnili w nálezch swých.

40. Y rozhněval ſe prchliwoſti Hospodin na lid swůg: a w oskliwoſti wžal dědici w swé.

41. A wydal ge w ruce pohanu: a panowali nad nimi, kteří nenáviděli ge.

42. A ſužovali ge nepřátelé gegich, a ſnijeni sau pod rukami gegich:

43. Často wyswobodil ge. Oni pak popudili ho w tade swé: a ſnijeni sau w neprawostech swých.

44. A widěl když ſaužení byli: a ſlyſel modlitbu gegich.

45. A pamětiv byl na ſmlauzu swau: a lito mu bylo podlé množstwji milosrdenstwji swého.

46. A dal ge w mloſrdenstwji před twáří wſecky, kteří zgjmali ge.

47. Zaſhoweg nás Hospodine
Bože náš: a ſhromážd nás z nás
tou. Abychom chwálu vzdávali
gménu ſwarému twému: a chlubili
ſe w chwále twé.

48. Požehnaný Hospodin Bůh
Jzraelšký od wěku a až na wěky:
a dítě wesserem lid: Staň ſe,
staň ſe.

* Pro milost, kterouž máš k lidu ſwému.
** Abychom vžívali dobré wěcy s
wymolenými twými. † W mezeče,
Mojíje Božímu hněwu tak w cestu
modlitbou ſvau wyſſel, a zastoupil,
gafe když we zdi městské ſtelbau od
nepřátele mezera včiněna bývá, a ně:
kdo potom na to místo vstaupí, aby
nepřátele nemohli do města tudy gjeti.

Žalm CVI.

Opět Prorok Židovský národ nabízí
k chválení Boha, poněvadž od něho
mnohá dobrodiní přígal, a od rozličných
nebezpečenství, a zlých příhod, na wos
dě v na zemi byl wyſwobozen.

Alleluja (Judith. XI, 21.)

1. Chwálu vzdávegie Hospo
dini neboť dobrý: nebo
na wěky milostdenství geho.

2. Ať dí, kteří wykaupeni ſau
od Hospodina, kteří wykaupil z ruk
nej nepřátele: a z kragin ſhromáž
díl ge.

3. Od východu ſlunce, a zá
padu: od půlnocy, v moře.

4. Blaudili na paupští na bez
vodním: cestu města * přebývá
ní nemalezli.

5. Hladovití, a žíznití: dusſe
gegich w nich zemdlela.

6. A wolali k Hospodinu, když
osaužení bývali: a z potřebnosti
gegich wytchli ge.

7. A dowedl ge na cestu příjmu:
aby ſli do města bydlení.

8. Ať chwálí Hospodina milo
ſtedenství geho: a diwy geho sy
num lidstvím.

9. Ulebt gest naſytíl duſſi prá
zdnau: duſſi lačnau naſytíl dobrý
mi wěcni.

10. Sedjí ve tmách, a ſíjnu
ſmrti: okované w žebrotě, a
železe.

11. Ulebo rozdráždili řeči Bo
ži: a rady uleywyſſiho popudili.

12. A ſnijzeno gest w bjdách
ſedce gegich: zemdleni ſau, aniž
byl kdyby spomohl.

13. A wolali k Hospodinu, když
osaužení bývali: a z potřebnosti ge
gich wyſwobodil ge.

14. A wywedl ge z temnicti,
a ſíjnu ſmrti: a okowy gegich rož
itčli.

15. Ať oſlavují Hospodina mi
loſrdenství geho: a diwy geho sy
num lidstvím.

16. Ulebo potčel brány měděn
né: a závory železné polámal.

17. Přígal ge z cesty neprawo
sti gegich: nebo pro nespravedl
nosti ſvé ſnijzeni ſau.

18. Wſſeliký počtm zosfliwila
ſobě dusſe gegich: a přiblížili ſe až
k branám ſmrti.

19. A wolali k Hospodinu, když
osaužení bývali: a z potřebnosti
gegich wyſwobodil ge.

20. Poſtal ſlowo ſwé, a vzdraſ
wil ge: a wytchli ge od záhub ge
gich.

21. Ať chwálí Hospodina mi
loſrdenství geho: a diwy geho sy
num lidstvím:

22. Ať obětugi obět chwály:
a zwěstugí ſtroky geho w plěšanji.

23. Kteří ztupugí na moře na
lodjach, konajíce prácy w wodách
mnohých.

24. Oni widelí ſtroky Hospo
dinovy, a diwy geho w hlubině.

25. Řekl, a powstał wjte bauč: liwy: a wywyſeny sau wlny gicho.

26. Wſtupugj až k nebesum, a zſtupugj až k propastem; dusſe gegich we złych wecech chcadla.

27. Žděſſeniſau, a motali ſe gaſko opily: a wſſek a maudroſt geſgiſ ſeſtrana geſt.

28. A wolali k ſhodinu, když ſaužení bývali, a z potřebnoſti geſgiſ wywedi ge.

29. A položil bauči gicho w powietrji (iiche): a vmlkly wlny gicho.

30. A wcelili ſe, že vmlklo (wlnobitij): a dowedi ge k břehu ** wule gegich.

31. Ač chwálu wzdáwagj ſhodinu miloſtdenſtrji gicho: a díwy gicho ſynům lidským.

32. Ať ho wywyſſugj w shromážděnij lidu: a na ſtolicy ſtarſiſh ač chwáli ho.

33. Položil řeky w paufſe, a wýchody wod w žijenj.

34. Ženni autodnau w ſatinu, pro zlost obýwajcých na nj.

35. Položil paufſe w gezera wod: a zemi bez wody w prameſny wod.

36. A osadil tam lačné: a wyſtaſeli město obydlj.

37. A osyli pole, a ſſtipili winz nice: a čnili vžitek narozenj.

38. A požehnal gim, a rozninoženiſau přilis: a dobyka gegiſh nevmenſſil.

39. A w malý počet wvedeniſau: a rāpeniſau od ſauženj złych węcy, a boleſti.

40. Wyliſto geſt pohřdáníſau knižata: a blaudiri včinil ge na bezceſtném, a ne na cestě.

41. A ſpomohł chudému z nauze: a položil gaſko owce čeledi.

42. Vzřejt přimj, a wcelili ſe budau: a wſſek a neprawost zaſcpá vſta ſwá.

43. Bdo maudry a oſtržhati bude těchto węcy: a wytozumij miloſtdenſtrji ſhodinowym: * w němžby přebývali, ** žádostiwemu.

Žalm CVII.

Ten žalm ſtawnawá ſe s koncem 55. a 59. žalmu. Protok rvoluge je ke wſſemu tomu, co Bůh od něho žádá, a my ſhce, aby nad nepráctely mož ſvítězen. Dausá řei, že podle připomědi Božské wjeſtviſi obdrží.

1. Píſen žalmu ſamému Dauidovi. (Wóſs LVI, R.)

2. Hotowo ſedce mé Božc, hotowo ſedce mé: zpívati budu, a žalmy prozpěvovati w ſlávě ſwé.

3. Powstań ſláwo má, powstań žaltáři, a hafſo: powstanu na vſvitě.

4. Chwálci tě budu mezy lidmi ſhodine: a žalmy prozpěvovati budu tobě mezy národy.

5. Klebo wcliké geſt nad nebeſa miloſtdenſtrji twé: a až k oblaſkum pravoda twá.

6. Wywyſſiſ se nad nebeſe Bože, a nadewſſeku zemi ſláwa twá:

7. Aby wyſwobozeni byli mili twogi. Spasena včin pravice twá, a wyſlyſ ſme:

8. Bůh mluwil w Švatém ſwém: wcelici ſe budu, a rozděljmi Šyfymu, a audolj ſtanu rozměřím.

9. Můgč geſt Galaad, a můgč geſt Manasses: a Eſraim přiger hlavy mé. Júda král můg:

10. Umoab kotel naděje mé.
Do Idumegi vztáhnu oburo svau:
mne cyzozemcy přátele včiněni sáu.

11. Kdo dowede mne do měs-
ta ohrazeneho: kdo dowede mne
až do Idumegi:

12. Odali ne ty Bože, který sy-
nás byl odehnal; a nebudess wycház-
jeti Bože w * mocnostech násijch:

13. Teg nám pomoc z sanzenj:
nebo marné spasenj člověka.

14. W Bohu včinjme moc:
a on w nic vvede nepřátele naše.
* Wogslj násijmi.

Žalm CVIII.

Dawid od nepřácel svých před krá-
lem Saulem kříwe oščen gsa, vkládá-
na ně zlořečenj Božská, a všecko zlé
gim winsjuge. Posledně woli k Bohu
za pomoc, a slibuje, že ho bude všdy
chránit, a všechnost gemu prokazova-
ti. Vlá se zde na pozor vzrati, i e to
zlořečenj od Dawida se stalo, ne z mstiv-
osti: proti sokům svým (nebly to
byl hřich, a nebyly nikdy dovoleno)
ale z služné horlivosti proti zlosti a hři-
chu; gako y z Prorečkého Ducha, od
něbož byl Protor k povuzen, aby uceliko
svých sokům, ale také a nědne Dida-
šovi zrádci, a protiwnikům Krysto-
wým předpovídala to velité zlé a bždu,
do kterého oni pro své hřichy a zlost
vpadnau. Pročež může celý žalm du-
šowujim smyslem vyložen být na vmu-
čení Krystovo. Je pak to zlořečenj na
Siddáše se vztahovalo, poznává se z
Skutku Apostolských w I. Kap.

1. Ku fonce, Žalm Dawidu.

2. Bože chvály mé nezainičuj:
nebo vsta hřissnjska, a vsta
lšíwého nademnau se otevřela.

3. Uluwili proti mně gazykem
lšíwým, a těčmi nenávisti obklí-
čili mne: a vybogowali mne
darmo.

4. Ulišto toho, aby mne milo-
vali, vtechovali mně: gá pak seim
se modlitval.

5. A položili proti mně zlé wě-

cy za dobré: a nenávisti za milos-
vání mne.

6. Ustanow nad ním hřissnjska:
a däbel až stogi po prawicy geho.

7. Když se saudí, až wegde
odsanzený: a modlitba geho budíž
mu k hřichu.

8. Budíž dnů geho málo: a
bisupstwí geho až wezme giny.

9. Budetž synové geho syrotę
cy: a žena geho wdowau.

10. * Klevesdij až přecházegi syz
nowé geho, a žebři: a až wywo-
ženi sau z přibytku swých.

11. Až přehledá lichenjsk wę-
ssteren statek geho: a rozeberau cy-
zý práce geho.

12. Uebudíž gemu spomocnjska:
aniž bud, kdož se smiloval nad
syrotky geho.

13. Budetž děti geho w zahy-
nuej: w gednom kolenu budíž wę-
blazeno gméno geho.

14. Ku pameti až gest přiwe-
dena nepravost otců geho před
obličejem Hospodinowým: a hřich
matky geho nebudé ohlazen.

15. Až gsa proti Hospodinu
wždycky, a až wyhyne z země pás
mátku gegich:

16. Proto že se nerozpomenul
činiti milostdenstwí.

17. A protiwill se člověku chuz-
dému, a žebráku, a potřebného sc-
dcem aby vmerwil.

18. A zamiloval zlořečensj, a
přigdej gemu: a nechrál požehnání,
a vzdáljce se od něho. A oblékl se
w zlořečenstwí gako w raucho, a
vešlo gako woda do vnitřnosti
geho, a gako oleg do kostí geho.

19. Budíž mu gako oděw, kteř-
ím se přikrywá; a gako pás,
kterým wždy přepásán býwá.

20. ** Tati (gesl) dílo těch, kteří vtrhají mně v Hospodinu: a kteří mluví zlé věci proti dřassi mé.

21. A ty Hospodine, pane, včin seminau pro jméno své: nebot líz bě gest milosrdenství tvé. Vyž svobod mne.

22. Učebó nuzný a chudý gá gsem: a soudce mé zkotmánceno gest ve mně.

23. Gáko stín, když se načyluz ge, odňat sem: a vymřesten sem gáko kobylky.

24. Kolena má gemdela od posstu: a tělo mé změněno gest pro oleg.

25. A gá včiněn sem pohanejší gím: věděli mne, a hýbali hlasami svými.

26. Spomoz mni Hospodine Bože můj: spasena mne včin podlé milosrdenství svého.

27. A k poznání, že ruka tvá rato: a ty Hospodine včinil sy gi.

28. Zločetní budou oni, a ty požehnáš: kteří povstávají proti mně, a kteří sám zahanbeni: služebník pak tvůrce veselici se bude.

29. A kteří sám oblecení, kteří vtrhají mně studem: a kteří přikryti sám gáko pláštěm dvougnášobným zahanbením svým.

30. Chwálu vzdávati budu u Hospodinu náramně v růstech svých: a v prostřed mnohých chwáli geg budu.

31. Učebó postavil se po pravici chudého; aby spasena včinil od protivníků dřassi mian.

* Kteří gáju běhauni, a tulácy. ** Tat gest mžda.

Žalm CIX.

Tento žalm gest slavné prorocewi, a předpověděn o vždy trvajícím králi

lowistvi, a věčném kněžstvu Kristovu; gehožto vznětenost zde se vyjíme.

I. Žalm Dawiduv.

Neckl Hospodin † Pánu mému: sed na pravici mé: Dokawádž nepoložím nepráciel tvých (ja) pod nožem noh tvých.

2. Prut mocy tvé wypustitě Hos spodin z Syonu: panuj v prosřed nepráciel tvých.

3. S těžkou * počátk v den mocy tvé v středostech svých: z života před dennicí zplodil sem tě.

4. Přisáhl Hospodin, a nebude (tež) žleti: Ty gsy kněž na tvé ky podlé rádu Melchysedechova.

5. Pán po pravici tvé, potekl v den hněwu svého krále.

6. Saďti bude v národech, ** naplní pády: roztrýská hlawy na zemi mnohých.

7. Z potoka na cestě pjeti bude, protož potokli hlawy.

† Kristus. viz Mat. XXII, 44. * Pas nováni. ** Porázku hroznou včiní.

Žalm CX.

David chwálí Pána Boha, dílem pro velké skutky a dobrodiny, které byly lidu Izraelskému prokázal; dílem pro svatou vstupování a přikázání, která gestu vydal.

Alleluja.

I. Chwálu vzdávati budu rově Hospodine z celeho srdce svého; v radě spravedlivých, a v shromáždění.

2. Veliké skutky Hospodinovy: vyhledané k všem vůlci mu geho.

3. Chwála a zvelebení dílo geho: a spravedlnost geho zůstává na věky věků.

4. Památku včinil dívných skuteků svých, milostiwo a milosrdený Hospodín:

5. Počtm dal bogicym se sebe.
Paměti bude na wéky na smilaus-
tu swan:

6. Uloč skutků svých zvěstuge
lidu swému:

7. Aby gím dal dědictví náro-
dů: skutkové rukou geho, pravda
a soud.

8. Měrná wſecka příkázání ge-
ho: vložena na wéky wéků, vci-
něna w pravdě a w pravosti.

9. Wykaupenj posal lidu swé-
mu: přikázal na wéky (ostřhati)
smilaury swé. Swaté, & hrozné
gméno geho:

10. Počátek moudrosti (gest)
bázeni Hospodina. Rozum dobrý
wšem, který čin geg: chwálenj
geho zůstává na wéky wéků.

Žalm CXI.

Žalm tento wypíváte člověka bázeni
Boží kríž bedlivé vvažování, jak do-
bře bohobogým, naproti pak, jak zle
bezbožným učky se powede.

Alleluja, návrácení Aggeusa
a Zacharyáše.

1. Blahoslavený muž, kterýž
se bogi Hospodina: w pří-
kázáních geho bude * chceji nára-
mně.

2. Uločné na zemi bude sýmē
geho: rodina vprějmých požehná-
na bude.

3. Sláva a bohatství w do-
mě geho: a spravedlnost geho
zůstává na wéky wéků.

4. Wzesslo we smích světlo
vprějmým: milostivý a milostdný, a
spravedlivý.

5. Vrčsený člověk, který se sli-
zovává a pūgčuje, zřídí říči swé
w soudu:

6. Alebo na wéky pohnut ne-
bude.

7. W paměti wěcné bude spra-
wedlivý: od Slyšení zlcho nebude
se báti. Horovo srdece geho dau-
sat w Hospodina,

8. Upevněno gest srdece geho:
nebudec pohnuto, dokud nezhrzý
nepřátely svými.

9. Rozprýlil, dal chudým: spra-
wedlnost geho zůstává na wéky
wéků, coh geho wywojsen bude w
slawě.

10. Hříšník vzej, a hněvatí se
bude, zuby svými stříperti a chla-
dnouti bude: žádost hříšníků za-
hyne.

* mjet ljbost.

Žalm CXIL

Napomíná Prorok wšedl k chvalenj
Boha, genž tak dobrotný gest, že ačko-
li nevyříjí gest Pán, vysíti nicméně,
tak měrné ponížených, chudých, a za-
maucených se vymá.

Alleluja.

1. Chwalte služebnícy Hospo-
dina: chwalte gméno Hos-
podinovo.

2. Budiž gméno Hospodinovo
požehnáno, od této doby, a až na
wéky.

3. Od východu slunce až do
západu, chvalitebné gméno Hos-
podinovo.

4. Wywojsený nadwſecky nás-
tody Hospodin, a nad nebesu sláva
geho.

5. Kdo gako Hospodin Bůh náss,
který na wýsočech přebývá,

6. A na ponížená wzhledá na
nebi y na zemi.

7. Wžbuzugjcy od země nuzně-
ho, a z legna wyzdvořujgjcy chus-
děho.

8. Aby posadil ho s knížaty, o
knížaty lidu swého.

9. Víry hydliké čini neplos
dnau w domě, matku sýnu wěšíj
cy se.

Žalm CXIII.

Wypisuje zde prorok ty závratky, které Bůh věnil, když byl Izraelští z Egypta vzwedl. Počínají se modlitby požadují, a napomíjnou všechny, aby vrátili Boha, gádovali jeho; Spasiteli paměteli. Hebrejský ten žalm rozdělil na dvě, a začná magi od 9. verše nový žalm.

Alleluja.

1. **S**ídlo východí Izrael z Egypta, dum Jakobovo z nás
rodu gázka cízího.

2. Věčnéno gest Júdsko po
svěcenj geho, a Izrael vládaj
ši svj geho.

3. Uloře vídělo, a vteklo:
Jordán obrázen gest nazpět.

4. Hory poslakovaly gádo řop
cy: a pahrbkové gádo berani ovcy.

5. Což gest robě more, že s vte
klo: a ty Jordáne, že se se nazpět
obrátil:

6. Hory poslakovaly ste gádo
řopcy, a pahrbkové gádo berani
ovcy.

7. Od tváři Páně hnuta gest
země, od tváři Boha Jakobova.

8. Bierý obracy stálu w geze
ra wod, a střeměn w říndnice wod.

1. Ne nám Hospodine, ne
nám; ale gniénu svému deg slávu.

2. Klad milosrdenství své, a
pravdu svou: aby někdy neckli
národové: Bude gest Bůh gegich:

3. Bůh pak náss na nebi: wosse
čko cožkoli hrál, včinil.

4. Modly pohanů stříbro a
zlatko, díla rukou lidstvých.

5. Vsta magi, a nebudau mluz
wosti: oči magji, a nebudau w
děti.

6. Vstí magi, a nebudau slyseti:
chvíjp magi, a nebudau vonení.

7. Vuce magi, a nebudau ma
fati: nohy magi, a nebudau choditi:
nebudau křícti hrdlem svým.

8. Ač gšau gím podobní, kteří
dělají ge: a wšickni, kteří dausaz
gj w nich.

9. Tím Izrael dausal w Hos
spodina: spomocně gegich a obránc
ce gegich gest.

10. Tím Aaronovo dausal w Hos
spodina: spomocně gegich a obránc
ce gegich gest.

11. Kteríž se bogi Hospodina,
dausali w Hospodina: spomocně ge
gich a obránce gegich gest.

12. Hospodin pamětivo byl na
nás: a požehnal nám. Požehnal
domu Izraela: požehnal domu
Aaronu.

13. Požehnal wossem, kteří se
begi Hospodina, malíčkym s wěz
síjimi.

14. * Príde gž Hospodin na
nás; na nás y na syny wasse.

15. Požehnanj wod od Hospo
dina, který včinil nebe, y zemi.

16. Nebe nebes Hospodinu: že
mi pak dal synům lidstvým.

17. Ne mrtvý chváli ti bus
dau Hospodine: ani wšickni, kteříž
zstupují do ** pěla.

18. Ale my, kteříži sme, do
bročejme Hospodinu od této doby
a až na věky.

* Rozmnožiž Hospodin wás. ** hrobu.

Žalm CXIV.

Děluge prorok Bodu wšemohauč
mu, že neg z velikého nebezpečí své
výrobauti ráčil. Hebrejský wogug
tentu žalm s následujícím, a činj z obou
tolito geden.

Alleluja.

I. Alis

1. Miloval sem, nebo wystyssi
hospodin hlas modlitby
mě.

2. Protože naklonil k mne vrah
swého: a za dnú swýh wzýwati
budu.

3. Oběšily mne býly bolesti
smrti: a nebezpečenstvij * pckla na-
lezla mne. Osauženj a bolest na-
lezl sem:

4. Ujméno hospodinovo wzý-
wal sem. O hospodine wystobod
duší mui:

5. Milostný hospodin, a spras-
tedlior, a Boh nás slíbowáwa se.

6. Ostříhagjey malických hospo-
din: snížen sem, a wystobodil
mne.

7. Obratíš se dusse má w od-
počinutj swé: neboť hospodin do-
bře včinil tobě.

8. Protože wyerhl dusi mui
od smrti, oči mé od slz, nohy mé
od pádu.

9. Ljbiti se budu hospodinu w
kragine žitých.

* grobu.

Žalm CXV.

Dawid připovídá, že Boha, který
je z milostivých a uzkostí wystoboditi
ráil, včetně chre milovati a chváleti,
galo y swé včiněně sliby werně naplniti.

Alleluja.

10. Nwéfil sem, pročež miloval
sem: gá pak snížen sem
priliss.

11. Gá sem čekl v wyerzenj
swém: Wszeliký člověk lhář.

12. Čím se odplatíš hospodinu
za wzechy wěky, které odplatil
mni?

13. Ralich spasenj wezmu: a
jméno hospodinovo wzýwati
budu.

14. Sliby swé hospodinu spl-
ním především lidem geho:

15. Drahá před obličejem hos-
podinovým snírt swatýf geho.

16. O hospodine nebot gá slu-
žebník twůig, gá služebník twůig
a syn děwky twé. Kožichl sy
swazky mé:

17. Tobě obětovati budu obět
chwály, a jméno hospodinovo
wzýwati budu.

18. Sliby swé hospodinu spl-
ním před obličejem wsscho lida
gehō;

19. W sýnich domu hospodino-
wa, v prostřed tebe Jeruzalémie.

Žalm CXVI.

W tomto žalmu obsahuje se protor-
ecí o obrácení pohanů, které Prorok
svolává k chwále Boží.

Alleluja.

1. Chwalte hospodina wssichti
národowé: chwalte ho wssis-
čni lidé.

2. Nebo vtorzeno gest nad náz-
mi milostdenství geho: a pravda
hospodinowa zůstává na wěky.

Žalm CXVII.

Prorok díky Bohu činí za dobrodinj.
Národy svolává k společnému chwále-
ní Boha. Nebezpečenství swá, a w-
swobozjení z nich wyprawuje.

Alleluja.

1. Chwálu wzdávegte hospo-
dinu nebo dobrý: nebo na
wěky milostdenství geho.

2. Ač dí nynj Izrael, že do-
brý: že na wěky milostdenství
geho.

3. Ač dí nynj dům Aaronu:
že na wěky milostdenství geho.

4. Ač dí nynj, který se bogj
hospodina: že na wěky milostden-
ství geho.

5. Že esauženj wzywał sem Hosz spodina: a wyflyssel mne w proz strannoſti (poſtawiu mne) Hospodin.

6. Hospodin mně spomocník: nez budu se báti, coby mně včinil člowěk.

7. Hospodin mně spomocník: a gá zhrzým nepřátely mými.

8. Lépeč gest daufati w Hos podina, nežli daufati w člowěku.

9. Lépe gest naděgi mřti w Hospodina, nežli naděgi stládati w knjzatech.

10. Wszickni národowé obkljci si mne: a we gménii Hospodino wu, že sem se pomstil nad nim.

11. Obsiaupiwsse obkljci mne: a we gménii Hospodino wu, že sem se pomstil nad nim.

12. Obkljci mne jako wčely, a roznitili se jako ohň w trnji: a we gménii Hospodino wu, že sem se pomstil nad nim.

13. Strčen gsy wyrácen sem, abyh padl: a Hospodin přigal mne.

14. Syla má a chwala má Hos podin: a včiněn gest mně w spasenj.

15. Hlas plésanj a spasenj, w stanich spravedliwých.

16. Prawice Hospodinowa vči nila moc: prawice Hospodinowa wywyssila mne, prawice Hospodinowa včinila moc.

17. Neumruč, ale živo budu: a wyprawowati budu skutky Hospodinowy.

18. * Potrestaw potrestal mne Hospodin: a smrti mne newydal.

19. Ocevřetež mi bráns spra wedlnosti, wegda do nich chwalu wzdáwaci budu Hospodinu:

20. Tatoč brána Hospodinowa, spravedliwý wžázeri budau do nj.

21. Chwáli si budu té, nebo sy mne wyflyssel: a včiněn sy mi w spasenj.

22. Vámen, který zavrbli staz witelé, ten včiněn gest w hlawu vjclnji.

23. Od Hospodina stalo se to: a gest diwoné před očima našíma.

24. Tentot gest den, který vči nil Hospodin: weselme se, a raduj me se w ném.

25. O Hospodine spasena mne včin, o Hospodine degg dobrý pros speč:

26. Požehnanj, genž se běže we gménii Hospodinowu. Požehnali sine wám z domu Hospodinova.

27. Bůh Hospodin, a zasvětil se nám. Ustanowte den slawny ** w hustinách, až k rohu oltáře.

28. Bůh můg gsy ty, a chwálu wydáwati budu tobě: Bůh můg gsy ty, a wywyssowati té budu. Chwálu wzdáwati budu tobě, nebot sy wyflyssel mne: a včiněn sy mi w spasenj.

29. Chwálu wzdáwecete Hos podinu nebo dobrý: nebo na wěky milosrdenství gcho.

* přijmě po restal. ** w mnoziství lidu.

Žalm CXVIII.

Tento jest židovský abecední žalm, ejm zpíšobem: je prwujich osmí veršů se začíná od Aleph, těch pak druhých oím veršů od Beth, a tak dále. W tom žalmu vči Dawid, je pravé utěsti člowěka záleží na zachování Božích přikázání. Tato pak přikázání ktere rozličná slova zde se přednášejí: gafá gian: Swědecw, Práwo, Církev, Šalom, Prawda, Sluſnost, Česty, Šlepge, a gina podočna.

Alleluja.

Aleph.

1. Blahoslavenj nepoſtorněný na cestě: kteříž chodj w zákoně Hospodinowě.

2.

2. Blahoslawenj, který řekl řeči
magi swědecově gěho : celým ře-
dcem vyhledávagj ho.

3. Ktěboť kteří páši nepravost,
po cestách gěho nechodili.

4. Ty sy přikázal přikázání
svých osížhati přilis.

5. O by zřízené byly cesty mé,
k osížhání spravedlnosti tvých.

6. Čehdáž nebudu zahanben,
když budu patřiti na všecka při-
kázání tvá.

7. Chváli ti tě budu w upři-
nosti ředce, w tom že sem se na-
vícil sandum spravedlnosti tvé.

8. Spravedlnosti tvých osížha-
ti budu : neopouštěgj mne docela.

Beth.

9. W čem napravou ge mládenec
cestu svau : w osížhání řeči tvých.

10. Celým ředcem svým vy-
hledával sem tě : nezahanegj mne
od přikázání tvých.

11. W ředci svému říkal sem
řeči tvé : abyh nechessil rohē.

12. Požehnaný gsy Hospodine :
vč mne spravedlnostem svým.

13. Kdy svýmii vyslovil sem
všecky řaudy vši tvých.

14. Už cestě swědecově tvých ko-
chhal sem se, gako we všech bohat-
stvých.

15. W přikázáních tvých cvičen
budu : a přemyšlowati budu cestu
tvé.

16. W spravedlnostech tvých
rozgimati budu : nezapomena ře-
či tvých.

Gimel.

17. Odplat řužebníku svému,
obji w mne : a osížhati budu řeči
tvých.

18. Otevři oči mne : a přemy-
šlowati budu diwné růčky o záko-
nu tvém.

19. Obrovatcl gá gsem na řemi :
nevětrýwegj odemne přikázání
svých.

20. Dychila dusse má žádati
spravedlnost tvých, w wšelikém
času.

21. Donilauwal sy pyšným :
zlořečenj, kteří se vchylují od při-
kázání tvých.

22. Odemne pohaněn, a potupu : nebo swědecově tvých
sem vyhledával.

23. Také y seděli knižata, a pro-
ti mne mluwjwali : složebník pak
tvůrč cwičjwával se w spravedl-
nostech tvých.

24. Ktěbo y swědecově tvá roz-
gimánj mě gest : a řada mía sprave-
dnosti tvé.

Daleth.

25. Přilnula k podlaze dusse
má : obji w mne podlé řowa
svého.

26. Cesty své vypravoval sem,
a vyslyssel sy mne : vč mne spra-
vedlnostem svým.

27. Cestě spravedlnosti tvých
vyvči mne : a cvičit se budu
w diwných růčech tvých.

28. Zdejmala gest dusse má pro-
teknost : potvrdíz mne w řowých
svých.

29. Cestu nepravosti odemnū
odemne : a z zákona svého smiluj
se nademnau.

30. Cestu pravdy vytvrolil sem :
sandu tvých nezapomenu sem.

31. Přidržel sem se swědecově
tvých Hospodine : nechrečgj mne
zahanbiti.

32. Cestu přikázání tvých běžel
sem, když sy rozšířil ředce mne.

He.

33. Zákon vlož mi Hospodine
ſſf 4 ce:

cestu spravedlnosti svéh: a wys
hledávatí gi budu wždycky.

34. Degg mi rozum, a řauz
mati budu žákon twůg: a ostřihaz
ti ho budu celým srdečem svým.

35. Vvede mne na stezku při
kázání tvořch: nebo tni sem čiél.

36. Lákloň srdec mého k srež
dectvým svým, a ne k lákání tvé.

37. Odrotat oči mé, aby nemis
děly marnosti: na cestě své obživo
mne.

38. Vstanov služebníku svému
řec svau, w bázni srež.

39. Odetníž pohaněnij mé, kres
rého sem se bál: nebo řaudové
twogi vřesjenj.

40. Až hle požádal sem přikáz
anij tvořch: w pravosti své obž
živo mne.

Vau.

41. A k přigde na mne miloz
řízení rí tur Hospodine: spasenij
tvé dle vytěení tvého.

42. A odpovím výzváním
mne slovo: že sem daufal w řech
tvořch.

43. A ncodgimeg z vst mých
slova pravdy docela: nebo w
ſaudech tvořch velice sem daufal.

44. A ostřihatí budu žákona
tvého wždycky, do vělu a na věž
ky věku.

45. A chodíval sem w ſirokoſ
sti: nebo přikázanij tvořch sem vyz
hledával.

46. A mluvíval sem w ſwé
dectvých tvořch před obličejem krá
lù: a nehanbjwal sem se.

47. A přemyslovával sem w
přikázaných tvořch, které sem miloz
val.

48. A pozdvihl sem rukau mých
ku přikázanym tvořch, které sem miloz
val.

lowal: a chodíval sem se w spra
vedlnostech tvořch.

Zain.

49. Pamětliv bud na ſlowo
své služebníku svému, w ſtetém
ſy mi naděgi dal.

50. Čet gest mne potříšila w
ponřeností mé: nebo řec twá obž
živila mne.

51. Příšni neprávě činili velmi:
od žákona wſak twého sem se ne
vchylil.

52. Pamětliv sem byl na ſauz
dy twé od věku Hospodine: a pos
teſen sem.

53. Omidléwání vgalo mne pro
lříſníky opevštěgých žákon twůg.

54. Da písně mne byly spraved
lnosti twé, na místě putování
mého.

55. Pamětliv sem byl w noce
na gměno twé Hospodine: a ostři
hal sem žákona twého.

56. Totot se mne stalo, že sem
spravedlnosti tvořch vyhledával.

Heth.

57. Podjl můg Hospodine, řekl
sem, ostřihati žákona twého.

58. Prosyl sem twáče twé ce
lým srdečem svým: ſimilug se nadě
mnau podlé výzvání ſwé.

59. Přemeyſſel sem cesty ſwé:
a obrátil sem nohy ſwé k ſwěd
cím tvořm.

60. Horow sem, a negsem zkor
mancen: abyž ostřihal přikázanij
tvořch.

61. Prowazové hříſníků ople
li ſau mne: a na žákon twůg sem
nezapomenul.

62. O půl noce wſával sem
k chvalenj tebe, z ſandů spra
vedlnosti twé.

63. Klučſník gsem gá wſech bo
gic̄f

gich se tebe, a ostříbagcích při
kázani tvých.

64. Milostdenství tvého Ho-
spodine plná gest země: spraved-
lostem svým navr mne.

Theth.

65. Dobrotu sy včinil s služeb-
níkem svým Hospodinc, podlé slo-
va svého.

66. Dobrotě, a kázni, y vniěnji
navr mne: nebo sem přikázanjim
tvým vtwéřil.

67. Ptwé než sem sružen byl,
gá sem provinil: protož řeči twé
sem ostříhal.

68. Dobrý gsy ty: a w dobro-
tě twé navr mne spravedlnostem
svým.

69. Rozmnožila se nademnau
nepravost pyšných: gá pak wces-
lem ředey svém slavmati budu při-
kázaj twá.

70. Sypilo se gako mléko řídce
gegich: gá pak zákon twůig sem
rozginal.

71. Dobré mi gest, že sy po-
njžil mne: aby se včil spraved-
lostem tvým.

72. Dobré mi gest zákon vst
tvých, nad růsce zlata, a střbra.

Jod.

73. Ruce twé včinily mne, a
stvořily mne: deg mi rozum, a
váti se budu přikázanjim tvým.

74. Kteři se bogj tebe vztýk
mne, a weseliti se budau: nedo w
slova twá velmi sem dalsal.

75. Poznal sem Hospodine, že
prawost sandowé twogi: a w pras-
wde twé ponjžil sy mn.

76. Budiž milostdenství tvé,
aby potěsilo mn mne podlé vytčenj tvé-
ho služebníku svému.

77. Ač prigdau mně litová-

nj twá, a živo budu: nebo zákon
twůig rozgjmánj mě gest.

78. Ač sau zahanbeni pyšnij,
nebo nespravedlivé nepravost či-
nil proti mně: gá pak cwičiti se
budu w přikázanj tvých.

79. Ač obrácent sau ke inné bos-
gich se tě, a kteři znagi swědecw
twá.

80. Budiž řídce mně nepotěw-
něné w spravedlnostech tvých,
abych nebyl zahanben.

Caph.

81. Žemidlela po spasenj twém
dusse má: a w slowo twé velmi sem
dalsal.

82. Žemidlely oči mně po řeči
twé, řkauce: Kdy potěsíš mně?

83. Nebo včiněn sem gako ko-
žená nádeba w gijn: na sprawez-
dnici twé sem nezapomenu.

84. Kolik gest dnu služebníka
tvého: Když včinjs saud nad temi,
kteři mně protivenskij činj?

85. Powjdali mně neptawj bá-
sně: ale ne gako zákon twůig.

86. Všecka přikázanj twá praz-
wda: nepráwě protiwili se mně,
spomožiž mi.

87. Bez málka konec mně včiní-
li na zemi: gá pak nezanechal sem
přikázanj tvých.

88. Podlé milostdenství tvého
obživu mně: a osířhati budu swě-
decw vši tvých.

Lamed.

89. Uta wicy Hospodinc, slowo
twé twá na nebi.

90. Do národu a pronárodu
prawoda twá: založil sy zemi, a
twá.

91. Zřízenj tvým twá den:
nebo vysíčko slavžj tobě.

92. Ecce, že zákon twůig rozgjmás
nj

ní mé gest: tehdy bych snad byl za: spodine: objíw mne podlé slova
hynul w poníženj mém.

93. Vla wéky nezapomenu spras: wedlností twých: nebo w nich sy obživil mne.

94. Twůigem gsem gá, spasena mne včln: nebo sprawedlností twých sem vyhledával.

95. Vla mne čekali hříšnícy, aby mne zkazily: swědectwím twým sem vypočuměl.

96. Všeliké dokonalosti widěl sem konec: široké přikázání twé přijal.

Mein.

97. Kterak sem miloval zákon twůig Hospodine: celý den rozgizmánj mé gest.

98. Vlak nepráctely mé opatrniho mne sy včinil přikázaniem svým: nebo na wéky (při) mné gest.

99. Vlak wšelky včjcy mne rozsuměl sem: nebo swědectwí twá rozgimánj mé gest.

100. Vlak starce rozvonił sem: nebo přikázání twých sem hledal.

101. Od každé cesty zlé zbraní nowal sem nohy swé: abych ostříhal slow twých.

102. Od saudů twých sem se nevchylil: nebo ty sy zákon vložil mné.

103. Tak sladké dásnici mým řeči twé, nad med vstúm mým!

104. Od přikázání twých rozsuměl sem, pročež nenáviděl sem wšeliké cesty nepravosti.

Nun.

105. Svjece nobám mým slowo twé, a swětlo stezkám mým.

106. Přisáhl sem, a vstanovil ostříhati saudu sprawedlnosti twé.

107. Snížen sem docela vho-

spodine: objíw mne podlé slova swého.

108. Dobrovolné (oběti) všt mych dobrolásbezne včin Hospodine: a saudum svým vč mne.

109. Dusse má w rukau mych wždycky: a na zákon twůig sem nezapomněl.

110. Položili hříšnícy osýdlo mně: a od přikázání twých neposblaudil sem.

111. Dědictwím dosahl sem swědec twých na wéky: nebo plésaznij srdece mého gsau.

112. Naklonil sem srdece swého k činění sprawedlností twých na wéky, pro odplacenj.

Samech.

113. Neprawé nenáviděl sem: a zákon twůig sem miloval.

114. Spomocněk, a schranitel můg gsy ty: a w slowo twé welsmi sem daufal.

115. Odhyltež se odemne zlostnícy: a řeumati budu přikázání Boha swého.

116. Přigimž mne podlé slova swého, a živo budu: a nezahánbūg mne w očekáwanj mém.

117. Spomozyž mně, a spasen budu: a rozgimati budu w sprawedlnostech twých wždycky.

118. Šhrzel sy wšesmi odstupuzgicymi od saudu twých: nebo ne sprawedliwé myšlení gegich.

119. Za přestupniský sem počkal dal wšelky hříšníky země: protož miloval sem swědectwí twá.

120. Zbodníž bázni swau tělo mé: nebo od saudu twých sem se bál.

Ain.

121. Činil sem saud a sprawedlnost; nevydávegž mne porlačugjicym mne.

122. Přígoří služebníka svého k dobrému: ať mne nepotlačují pýšní.

123. Oči mé zemdečly v spásu tvé: a k řeči spravedlnosti tvé.

124. Včin s služebníkem svým podle milostdennosti svého: a spravedlnostem svým vči mne.

125. Služebník tvůr gsem gá: degž mi rozum, abyh vmeš svědec tvá.

126. Čas gest činěnji Hospodíne: rozmetali zákon tvůr.

127. Protož miloval sem příkazaní tvá nad zlato a topas.

128. Pročež ke všem příkazaním tvým zpravován sem býval: všelikau cestu nepravosti vnenárovnosti sem měl.

Phe.

129. Divná svědec tvá: protož staumala ge dusse má.

130. Wykládání řeči tvých osvětce: a rozum dává malícky.

131. Vsta svá otevřel sem, a přichl sem ducha: nebo příkazaní tvých žádostiv sem byl.

132. Popart na mne, a smiluj se nademnau, podle rozsudku milujících ginéno tvé.

133. Broky mé zprawuj podle řeči své: a ať nepanuje nademnau všeliká nepravost.

134. Wykup mne od náštílu lidstvých: abyh ostříhal příkazaní tvých.

135. Twář svau zasvět nad služebníkem svým: a vč mne spravedlnostem svým.

136. Toky vod vyvedly oči mé: že neostříhali zákona tvého.

Sade.

137. Spravedlivý gsy Hospodíne: a příjniý saud tvůr.

138. Příkazal sy spravedlnost svědec tvá: a pravdu tvau přejliš.

139. Swadlnutí mne včinila hotlivost má: že zapomněli na slova tvá nepřátelé mogi.

140. Ohniwá řeč tvá náras mne: a služebník tvůr miloval gi.

141. Vsládeneček gsem gá, a opořžený: spravedlností tvých sem nezapomněl.

142. Spravedlnost tvá, spravedlnost na věky: a zákon tvůr pravda.

143. Šauženj a aužost naležíla nine: příkazaní tvá rozgjmází me gesti.

144. Pravost svědec tvá na věky: rozum deg mi, a živ budu.

Coph.

145. Wolal sem z celého srdce svého, vyslyš nme Hospodíne: spravedlností tvých vyhledávati budu.

146. Wolal sem k tobě, spásu na mne včin: abyh ostříhal příkazaní tvých.

147. Předessel sem z rána, a wolal sem: nebo v slova tvá věmi sem dafsal.

148. Předessly oči mé k tobě na vstvité: abyh rozgjmál řeči tvé.

149. Hlas můj slyš podle náštílu lidstvých svého Hospodíne: a podle sandu svého obživo nine.

150. Přiblížili se protivijcý se mně k nepravosti: od zákona pak tvého daleko včinění sau.

151. Blízko gsy ty Hospodíne: a všecky cesty tvé pravda.

152. Z počátku poznal sem o svědec tvých: že na věky zažil sy ge.

153.

Res.

153. Wiz poníženost mne, a wyrhni mne: nebo na zákon twým sem nezapomněl.

154. Sud saud můg, a wykup mne: pro řec twan obživo mne.

155. Dálekod od hříšníků spasenj: že spravedlností twých newyhledázwali.

156. Milosrdenství twá mnозhá Hospodine: podlé saudu svého obživo mne.

157. Mnozý, který protiwj se mně, a ssuzugj mne: od swědcerwych sem se nerchylil.

158. Widěl sem přeslupnjsky, a chiaid sem: že řecí twých neostříhalí.

159. Popatřiž, že přikázaní twá miloval sem Hospodine: w milosrdenství svém obživo mne.

160. Počátek slaw twých prarwda: na věky věžíkni saudové spravedlnosti twé.

Sin.

161. Knížata protiwila se mně darma: a od slaw twých strachovalo se sedce mne.

162. Weseliti gá se budu nad řecími twými: gáko ktery nalezá mnebě korišti.

163. Neprawost sem w nenávistí, a w ohavnosti měl: zákon řak twů: sem miloval.

164. Sedmkrát za den čwázu wzdával sem tobě, nad saudy spravedlnosti twé.

165. Pokog minchý milujicým zákon twý: a není gán aurážky.

166. Očekával sem spasenj twého Hospodine: a přikázaní twá miloval sem.

167. Ostříhala dusce má swědec twých: a milovala ge welice.

168. Zachowal sem přikázanij twá, a swědec twý: nebo wſez dý cesty mé před obličegem twým.

Tau.

169. Přiblížiž se prosba má před obličeg twým Hospodine: poslé řecí twé deg mi rozum.

170. Wedliž žádost má před obličeg twým: wedlé řecí twé wyrhni mne.

171. * Wynesau rtwé mogi píseň, když mne wycíjsa spravedlnostem svým.

172. Wyprawowati bude gryzý můg řec twau: nebo wſecká přikázaní twá pravost.

173. Budíž ruka twá, aby spaſyla mne: neboť sem přikázaní twá zwolil.

174. Taužil sem po spasení twém Hospodine: a zákon twý rozgjinání mé gest.

175. Žirvat bude dusce má, a čwáliti bude tě: a saudové twozgl na pomoc mi budou.

176. Zblaudil sem gáko owce, kteráž zahynula: hledejž služebnice řaka svého, nebo na přikázaní twá sem nezapomněl.

* Wypusti, wypreysci.

w tom žalmu Protor řežuge sobě na zlost ktiwých hánčů.

I. Píseň Stupňů.

¶ Hospodinu, když sem ssaužen byl, wolal sem: a wylýssel mne.

2. Hospodine wylubod dusi mne od rtu neprawých, a od gazyka Ištiwého.

3. Co bude dáno tobě, aneb co bude naloženo tobě na gazyk Ištiwý * z

4. † Štěcely mocného osíré,
svhljim do zpustěných výpalugicím.

5. Běda mně, že obývám mé
prodloužené gest: bydliš sem s píce
bývalgicím w Cedaru:

6. Dlauho po hostinu byla dus-
sje má.

7. S těm, kteří nenašideli poz-
kogi, byl sem pokogný: když sem
mluvíval gím, bogowali proti
mně darmo.

* Co prospěje tobě ten ewig gázyl hřív
vř? † A slawa, která gš. u gako
stely, a c. d.

Žalm CXX.

w tom žalmu wyznáwá Prorok; je
en swau romoc a poréssenj, w samém
Bohu vybledáwá, genž bohobogné we
všech příhodách otcovský chrání, a
ostříhá.

Písní Štupní.

1. Pozdwihl sem oči svých k hos-
tám, odkud přišel mně
pomoc.

2. Pomoc má od Hospodina,
který včinil nebe y zemi.

3. Ať nedá w pochnutí nohu
swau: aniž zdějmne, který ostří-
há tě.

4. Ky hle nebudete držmati, ani
spáti, který ostříhá Izrael.

5. Hospodin ostříhá tě, Hospodin
ochrana twá, * nad pravau tu-
ku twau.

6. Přes den slunce nebudete pás-
lití tě, ani měsíc přes noc.

7. Hospodin ostříhá tě odvess-
ho zlého: ostříhégž dusse twé Hos-
podin.

8. Hospodin ostříhég wgitj
twého, y wgitj twého; od této
doby, a až na věky.

* Tobě po pravici.

Žalm CXXI.

3de wypisuje radost bohobogných

wiházejších do chrámu, gako y we-
lebnost chrámu, a říčki města Jeruzalé-
ma. Podle duchovního myslu rozumí
se říč co pravá Církev Boží, neliká
vlášť.

I. Písní Štupní.

Neschelil sem se w těch věcech,
které praveny mně byly: do
domu Hospodinova půgdemec.

2. Stogicž byly noby nasse, w
syních twých Jeruzalémce.

3. Jeruzalém, kterýž se staví
gako město; kteréhož aučastnost
gest* w to těž samé.

4. Neboť tam vstupovala poz-
kolenj, pokolenj Hospodinova, swé-
decwoj Izraelovo, aby chwálili
vzdáwali jménu Hospodinovu.

5. Neboť tam stály stolice w saz-
du, stolice nad domem Davida.

6. Prosí za ty věcy, které kti
pokogi gsau Jeruzalému, a (buď)
hognost misluggicym tě **.

7. Budíž pokog w mocnosti
twé: a hognost w vězech twých.

8. Pro bratry swé, a blížní jste
mluvíval sem pokog o tobě.

9. Pro dům Hospodina Boha
nasscho, hledal sem dobrých věcy
tobě.

* pospolně ** Jeruzalémce.

Žalm CXXII.

Ten žalm gest modlitba Církve, kte-
rá w čas protivenské swé oči a mysl
k Pánu Bohu pozdruhuge.

Písní Štupní.

I. **R** tobě sem pozdwihl oči
svých, který přebývá
na nebesích.

2. Aky hle gako oči služebníků w
rukau pánu svých, gako oči dě-
tí w rukau panj swé: tak oči nas-
sje k Hospodinu Bohu nassemu, dos-
kávádžby se nesniloval nad námi.

3. Smiluj se nad námi Hospo-
dine,

dine, smíšug se nad námi: nebo velmi naplněni sime potupenjm.

4. Ulebo velmi naplněna gest dusse nasse: pohaněnij (gsme) bohačtym, a potupenj pyšným.

Žalm CXXIII.

Prorok děluge Bohu, že geg, v lid, z velikého nebezpečenství nepráteleho vytrhl.

I. Píseň Stupní.

By Hospodina mezy námi nebylo, tedy nyni Izraeli:

2. By Hospodina mezy námi nebylo, když povídávali lidé proti nám,

3. Snadby nás za živa byly pohltili: když se rozhněvala prchlost gegich proti nám,

4. Snadby nás voda byla pořížila.

5. Praud přesla dusse nasse: snadby byla přesla dusse nasse vodu nesnesitelnou.

6. Požehnaný Hospodin, který nás nedal v zachvácenj zubům gegich.

7. Dusse nasse gako vrabec vytržena gest z osýdla lowců: Osýdlo zetřeno gest, a my vyšvobozeni sime.

8. Pomoc nasse ve gmenu Hospodinovu, který včinil nebe v zemi.

Žalm CXXIV.

Vej zde Prorok, že Bůh bohobogně zachovává, bezbožné pak zahynutím trče.

I. Píseň Stupní.

Který dausagi v Hospodina, gazo hora Syon: nebude poshnut na věky, který bydlí

2. V Jeruzalémě, hory v

okřesku gcho: a Hospodin v okřesku lidu svého, od této doby a až na věky.

3. Ulebo nenecháť Hospodin mctly hříšníků nad losem spravedlivých: aby netrčáli spravedlivě nepravosti tučau svých.

4. Dobré včin Hospodine dobro, a přimým srdece.

5. Vchylujícý se pak k nevpřejnosti píswede Hospodin s činítelí nepravosti: pokog nad Izraelem.

Žalm CXXV.

Tento žalm gest poděkování za svobozem lidu Izraelského z Babilonského zagetí.

I. Píseň Stupní.

Když narátil Hospodin zagetí Syona: včiněni sime gako potěšení.

2. Tehdáž naplněna sau radosť všta nasse: a gazyk nás plésanjin. Tehdáž dř mezy národy: * Zwelebil Hospodin včiniti s nimi:

3. Zwelebil Hospodin včiniti s námi: včiněni sime veseljí se.

4. Obráť Hospodine zagetí nasse, gako praud v větru poledním.

5. Běž rozzwagj v Šeřif, v plésání žiti budou.

6. ** Chodice sli, a plakali, metajice semena svá. Přichézegjice pak přigdau s plésánjem, nesouce snopy své.

* Veliké věcy Hospodin včinil s nimi.

** Sem v tam sli.

Žalm CXXVI.

Z toho žalmu se vějme, že nemáme žádné věcy začti, bez vyzývání pomocí Božské.

I. Píseň stupní Salomaunova.

Ulez

Nebudeli Hospodin stavěti domu, nadarmo pracovali, kteří staz wějí geg. **L**ebudeli Hospodin osížhati města, nadarmo bdi, kteří osížhá ho.

2. Daremne gest wám před swiz tánym vstati : vstante, když posedíte, kteří gjste chléb bolesti. Když dá milým svým sen :

3. A y hle dědici woj Hospodino-wo, synowé; mzda, plod žiwota.

4. Gako střely w ruce mocného : tak synowé * wywroženy.

5. Blahoslavený muž, který naplnil žádost swau z nich : nebudě zahanben, když ** mluvosti budě nepřátelům svým w bráně.

* Blízmi wěcmi zkussených. ** W rozepru bude s nepřátely svými w bráně, t. na místě saudném.

Žalm CXXVII.

3de wyprawuge Prorok říká v spasení, kteréto w příromném životě doslouhuje ti, gesto je Boha bogi.

1. Píseň Stupní.

Blahoslavenj wšickni, kteří se bogi Hospodina, kteří chodí na cestách gcho.

2. Práce rukau svých, že gjisti budete : blahoslavený gsy, a dobré tobě bude.

3. Ulanželka twá gako winny kmen * hogný po bocích domu twého : Synowé twogi gako mladistvé olivovoj w okrslku stolu twého.

4. A y hle tak požehnán bude člověk, který se bogi Hospodina.

5. Požehneg tobě Hospodin ze Syona : a spattug dobrých wěců Jeruzaléma po wšecky dny žiwota swého.

6. A wiž syny synů svých, (a) pokog nad Izraellem.

* plodný.

Žalm CXXVIII.

Prorok napomína lid, aby wdečně poznal z jak mnohonásobných nebezpečenství od Boha byl wivobozen ; a je napotom podobně pomoc proti svým nepřátelům očekávat má.

1. Píseň Stupní.

Casto bogowali proti mně (hned) od mladosti mé, rcyž nynj Izraeli.

2. Často bogowali proti mně od mladosti mé : wssak nemohlt (skoditi) mně.

3. kta hřbetem měm kowali hřesnicy : prodlaužili neprawost swau.

4. Hospodin spravedlivý zpřejnal slige hřesnijků :

5. Ať zahanbeni a zpět obrázeni sau wšickni, kteří nenávidí Syona.

6. Ať včiněni sau gako tráva na střechách : která prwě než se wychází, zwadla.

7. A které nenaplnil ruhy swé, který žne, a luna swého, který snoopy zbijá.

8. A nečekli, kteří mimo říli : Požehnání Hospodinovo nad wás mi : požehnali smě wám we gmešnu Hospodinowu.

Žalm CXXIX.

Tento řádicí žalm gest modlitba žkorimaučné dusse, která swé hřichy bolestné ovlákává, a Boha snazně za odpusťení žádá.

1. Píseň Stupní.

Zhlubokosti wolal sem k tobě Hospodite :

2. Pane wyllyss blas můg. Ať sau vssi twé načloněné, k hlasu modlitby mé.

3. Gestli neprawosti říčiti budete Hospodine : Pane kdož ostogj.

4. Učeb v tebe gest sítování: a pro zákon twój očekával sem tebe Hospodine. Očekáwala dusse má na slovo geho:

5. Daufala dusse má w Hos spodina.

6. Od stráže gítěj až do nocy, ať darfá Izrael w Hospodina.

7. Učeb v Hospodina milosr denstwó: a hogné w něho wykaus pení.

8. A on wykaupí Izraele, ze wšech neprawostí geho.

Žalmi CXXX.

Prorok bere za svědka Boha; že po žádách w swýšenostech nechal, ale při ponížení se zdřízuge.

1. Píseň Stupní Dávidova.
Hospodine neníš pozdrženo ře dce mé: ani povýšeny sau oči mé. Aniž sem chodil v welíký ani w diwných věccích nazdennu.

2. Gesli semi ponížené nesmey sil: ale povýsil sem dusse swé: (Budí mi) gálo (tomu, kterýž) osta wený gesi od matce swé, tak od plata w dussi mé.

3. Ať darfá Izrael w Hospodina, od této doby a až na wěky.

Žalmi CXXXI.

Představuje se horlivost Dávida e vrštavění brámu, a zaslíbeni Boží, ie semě geho při království dle zachovat. Potom zádá Prorok, aby vo rozmnoszení králewského semena, ráciu Vnější se slíbit, a wětne království vpevniti.

1. Píseň Stupní.

Nomni Hospodine na Dávida, a na wšelikau tichost geho:

2. Gálo se zapříchl Hospodinu, slib slíbil Bohu Jakobowu.

3. Žet newegdu do svanti domu

swého, novstaupjm na lože vstlá ní mého.

4. Uledám sen očim swým, a vjékám swým dříménj.

5. Odpočlnutj židovinám swým: dokáwádž nenagdu místě Hospodinu, stanu Bohu Jakobowu.

6. Vy hle vlysíeli sime ge w Effaté: nastli sime ge na políčku lešu.

7. Wegdeme do stanu geho: Planeti se budeme na místě, kde stály nohy geho.

8. Přestaní Hospodine do odpočinutí svého, ty y Archa posvěcenj twého.

9. Kněžj twagi ať sán obléčeni w spravedlnost: a swatj twagi ať plésají.

10. Pro Davida služebníka swého, neodvracegž twári Pomazaného swého.

11. Přisáhl gest Hospodin Dávidovi pravdu, a nezmaríš gí: z plodu života twého posadji na stolici twau.

12. Gesližje ostříhati budau synové twagi zákona něho, a ře dectwí má rato, kterýmž ge včiti budu: A synové gegidh až na wěky, seděti budau na stolici twé.

13. Učeb Hospodin wywo lili Syon: wywolil geg za přiby tek sobí.

14. Toto gesi odpočívání mě na wěky wětů: tuc přebývatí budu, nebo sem wywolil ge.

15. Wdowy geho * požehnaje požehnám: chudé geho nasytjm chleby.

16. Kněžj geho zoblácjm spase njm: a Swatj geho plésánjm plésati budau.

17. Tamě protáhnu roh Dávidu,

dwo, připravil sem svjcy Pomes
zaněmu mému.

18. Ulepšately geho zoblácjm
pohaněnjm: nad njm pak wykwez
te posvěcenj mé.

* Žogně požehnám.

Žalm CXXXII.

Prorok w pěkném rodobenství, wy-
chvaluje pokog, a swornost těch, gesso
w nějaké obcy ipolečně bydlí.

1. Píseň stupní Dawidowa.

Uly hle jak dobré, a jak vše-
v sjené, přebývatí bratřím w
gednotě:

2. Geko mast na hlawě, která
zstupuje na bradu, bradu Aaroz-
nowu: Která zstupuje (až u) na
podolek rauha geho:

3. Geko rosa Hermona, která
zstupuje na horu Syon. Ulebot
tam přikázal Hospodin požehnání,
a život až na věky.

Žalm CXXXIII.

Prorok wzbuzuje všecky k chwále
Boží, načež vřege a připovídá jim po-
žehnání od Pána.

1. Píseň stupní.

Uly hle nyni dobročete Hospodis-
nu, všeckni služebnicy Hos-
podinovi, kterí stojíte w domu
Hospodinovi, w sýnjich domu Bo-
ha naseho.

2. W nocech pozdwižůgte ru-
šau vassíjich k Swatyni, a dobro-
čete Hospodinu.

3. Požehnegž té Hospodin z
Syona, který včinil nebe y zemi.

Žalm CXXXIV.

Opět Prorok napomíjná lid k chwále-
ni Boha, který tak mnohá dobrodinj
národu Izraelskému prokázal. Pou-
ze, a wyjmíjwá je modlami požehným.

1. Alleluja.

Uchwalte jméno Hospodinovo,
uchwalte služebnici Hospodina.

2. Kterí stojíte w domu Hos-
podinovi, w sýnjich domu Boha
naseho.

3. Chwalte Hospodina, nebo
dobrý Hospodin: prozpěvujte
jménu geho, nebo libé (gest).

4. Ulebo Jakoba wywolil sobě
Hospodin, Izrael za vše cestuj
sobě.

5. Ulebot gě sem poznal, že vě-
líký gest Hospodin, a Bůh nás
nadevsctky bohy.

6. Všecky věcy, kteréžkoli čtěl,
Hospodin včinil na nebi, na zemi,
w mori, y w všech propastech.

7. Wywáděje oblačky od konců
země: blýskání w děstí včinil. Bes-
tý wywádý větry z počadu svých:

8. Který zbil prvorozene Eg-
ipta od člověka až do hovada.

9. U poslal znamení a závrať v
prostřed tebe Egipte; na faraonu,
y na všecky služebníky geho.

10. Kterýž pobíl národy mno-
hé, a zabil krále mocné.

11. Schona krále Amorthege-
ských, a Ogá králc Bázan, a vše-
cká království Chananegstá.

12. U dal zemí gegich (za) dě-
dictví, dědictví Izraelovi lidu
swému.

13. Hospodine, jméno twé
(jústává) na věky: Hospodine, pa-
mátku twá do národu a národu.

14. Ulebo sauditi bude Hospo-
din lid svůj: a w služebnících
svých vproszen bude.

15. Modly národu stříbro a
zlatco, díla rukau lidstvých.

16. Vsta magi, a nebudau mlu-
vit: oči magi, a nebudau voldeti.

17. Vssi magi, a nebudau sly-
scti: nebo ani ducha nenj w všech
gegich.

18. Ač gím podobný gšau, kteří dělají ge: a vossicíni, kteří daju sagi w nich.

19. Dome Izraelštý dobrořeče Hospodinu: dome Aaronuwo dobrořeče Hospodinu.

20. Dome Léwj dobrořeče Hospodinu: kteří se bogjte Hospodis na, dobrořeče Hospodinu.

21. Požehnaný Hospodin z Syona, kterýž přebývá w Jeruzalemě.

Žalni CXXXV.

Protok stav lidu před oči veliké řecky, a dobrodini Božská; tež napomněná geg, aby Bohu za ně díky čmil.

1. Alleluja.

Chwálu wzdávegte Hospodinu, nebo dobrý: nebo na věky milostdenství geho.

2. Chwálu wzdávegte Bohu bohúwo: nebo na věky milostdenství geho.

3. Chwálu wzdávegte Pánu pánuwo: nebo na věky milostdenství geho.

4. Kterýž činj díwy vclíké sám: nebo na věky milostdenství geho.

5. Kterýž včinil nebesa w rozumnosti: nebo na věky milostdenství geho.

6. Kterýž vtwrdil zemi nad vodami: nebo na věky milostdenství geho.

7. Kterýž včinil světla veliká: nebo na věky milostdenství geho.

8. Slunce aby moc mělo nad dnem: nebo na věky milostdenství geho.

9. Vlasy a hvězdy, aby moc měly nad nocí: nebo na věky milostdenství geho.

10. Kterýž ranil Egyp s prvorozenými gegich: nebo na věky milostdenství geho.

11. Který vywedl Izraelc z prostředku gegich: nebo na věky milostdenství geho.

12. W ruce sylné, a w rameni vztazeném: nebo na věky milostdenství geho.

13. Který rozdělil moře tudé w rozdily: nebo na věky milostdenství geho.

14. A vywedl Izraelc prostředkem geho: nebo na věky milostdenství geho.

15. A zwrhł Faraona, a sylu geho w moři tudém: nebo na věky milostdenství geho.

16. Kterýž prowadl Isd swůj přes paště: nebo na věky milostdenství geho.

17. Kterýž pobíl krále veliké: nebo na věky milostdenství geho.

18. A zabíl krále mocné: nebo na věky milostdenství geho.

19. Schona krále Amorthegezstých: nebo na věky milostdenství geho.

20. A Ogá krále Bázan: nebo na věky milostdenství geho.

21. A dal zemi gegich (za) dědictw: nebo na věky milostdenství geho.

22. (Za) dědictw Izraelovi služebníku svému: nebo na věky milostdenství geho.

23. Nebo w ponížnosti nassí pamětliwo byl na nás: nebo na věky milostdenství geho.

24. A vykaupil nás od nepřatel nassích: nebo na věky milostdenství geho.

25. Kterýž dává počtm vossilité

litému télu: nebo na věky milost; denstv̄j geho.

26. Chwálu wzdáwegte Bohu nebe: nebo na věky milost denstv̄j geho. Chwálu wzdáwegte Pánu pánovo: nebo na věky milost denstv̄j geho.

Žalm CXXXVI.

Prorok wyprawuje bolest lidu w Babilonském zágeri po wyvrácení města Jeruzaléma. Potom žádá, aby Bůh gegich i epikáclum to zase nahradil, o gegichžto zahynutí předpovídá.

Žalm Dawidovo, Jeremiášovi.

1. Nad řekami Babilona, tam sme sedeli, a plakali: Když sme zpomniali na Syon.

2. Užla vrbí v prostřed něho, začaly sme nástroje hudby nastí.

3. Užlebo tam rázali se nás, kteří zginané wedli nás, slova písni: A kteří zaředli nás, (říkali): Píseň zpívajte nám z písni Syon: stýk.

4. Vteřak zpívati budeme píseň Hospodinovou w zemi cyzý:

5. Gestliže se zapomenu na tebe Jeruzaléme, budiž w zapomenuj dána pravice má.

6. Přilniž gazyk můg k dásnjm mým, nebuduli pamatovati na tebe: Gestliže * nepředložím Jeruzaléma na počátku weselj svého.

7. Paměti w bud Hospodine na syny Edoma, w den Jeruzaléma. Kteří říkají: rozborte, rozborte (wſecko) až do základu w ném.

8. Dceři Babilona bjdňa: blahoslawený, který odmění tobě odměnu twau, kterou sy odměnila nám.

9. Blahoslawený, kdož pochytí, a roztážeti bude malické twé o stálu.

* w samém Jeruzalémě nebudu mít svého neywěstího potěšení.

Žalm CXXXVII.

Prorok díky wzdáwán Bohu, že ho z nízkého k vrcholu stavu pozděvili, a od svých nepřátel vyšvobodili. Napomíná krále, aby y oni podobně činili.

I. Samému Dawidovi.

Chwálu wzdávatí budu tobě, Hospodine celým srdcem svým: neb sy slyssel slowa vst mých. Před obličejem Angelů prospětovatí tobě budu:

2. Skláněti se budu k chrámu svatému twému, a chwálu wzdávatí budu gménu twému, nad milostdenstvím twým, a pravodau twau: nebo zvolebil sy nadevsťko gméno svaté twé.

3. W kteryžkoli den wzywati budu tě, wyslyss mne: rozmnožiss w duši mé sýlu.

4. Ač chwálu wzdáwagi tobě Hospodine wšickni králové země, nebo slysseli wſecka slowa vst twých.

5. A ač zpívagj na cestách Hos spodinových: nebo veliká gest sláwa Hospodinova.

6. Užlebo přewysoký gest Hos podin, a na nízké věcy patří, a wysoké zdaleka poznává.

7. Buduli choditi v prostřed osauženj, obžíviss mne: a na hněw nepřátele mých vztáhl sy ruku swou, a spasena mne včinila pravice twá.

8. Hospodin odmění za mne: Hospodine milostdenství twé na věky: dílni rukou twých nepos hrdege.

Žalm CXXXVIII.

Vý Prorok, že Bohu, genž wſemos hauč, wſewidauc̄, a wſudy rěštemen gest, wſecky nasse bytnosti, činem i opusštěni, slowa y řecky, cež wſecka,

y ta nevmenší, a neleskneegssi myšlenj
povědomá a známá gšau.

1. Ku koncy, Žalm Dawidu.
Hospodine, zkusyl sy mne, a se-
znal sy mine:

2. Čy sy seznal (každě) sednutj
mě, y pověšení mé.

3. Porozuměl sy myšlenjmi mým
zdaleka: slezku mahu, y provázek
můg vystaumal sy.

4. A wsecky cestý mé předzvěs-
děl sy: nebo nenj řeči na gazyku
mém *.

5. Aly hle Hospodine, ty sy se-
znal wsecky twécy, niciposledněg-
sí y staré: tys stvořil mine, a vloz-
žils na mine rukou swau.

6. Divné včiněno gest vniění
twé ze mine: zmocnilo se a nebus-
du mocy k němu:

7. Bam půgdu od ducha twé-
ho: a kam od twáti twé vicku z-

8. Gestliže vstaupjmi na nebe,
tam gsy ty: pakli zstaupjmi do hro-
bu, přijomen gsy.

9. Wezmuli křídla swá na
vswité, a bydliti budu w končinách
morte:

10. Y tam ruka twá dowede
mine: a držeti mine bude pravice
twá.

11. Y řekl sem: snad tmy **
zaſlapagj mine: a noc oswjcenj iné
w rožkoscech mých.

12. Ulebo tmy nebudau zatmě-
ny před tebou, a noc gako den oswj-
cena bude: gako tmy geho, tak y
swětlo geho.

13. Ulebo ty sy opanoval led-
wj má: přigal sy mine z života
marky mé.

14. Chwálu wzdávari budu to-
bě, nebo hrozně zwelben sy: diw-
nj štukové twogi, a dusse má po-
znává přilis.

15. Utenjē vkyta kost má před
tebou, kterau sy včinil w skryté: a
podstata má w doleglsíph stranach
země.

16. Uledokonalého mne widily
oci twé, a w knize twé wssiceni za-
psání budau: dnowé působení bu-
dau, a žádný w nich.

17. Ulné pak přilis včené sau
přátelé twogi, Bože: přilis ***
posláneno gest knjictwí gegich.

18. Kozečtu ge, a nad písek
rozmožení budau: poslal sem, a
gesetře gseni o tebou.

19. Zabillisby Bože hříšníky:
muži ktwj vchylte se odemne:

20. Ulebo pravjte w myšlenj:
wezmau w matnosti města twá.

21. Zdaliz, kterj nenáviděli te
Hospodine, nenáviděl sem: a nad
nepřátely twými nechradl sem:

22. Dokonalau nenávistj nená-
viděl sem gich: a nepřátelé včině-
ni sau mné.

23. Zkus mine Bože, a zneg ře-
dce mé: taž se mine, a pozneg
slezky mé.

24. A wiz, zdali cesta neprav-
nosti při mně gest: a dowed mine
na cestě včené.

* Gjibys swědom nebyl. ** Vkytg.
*** Rozmožilo se.

Prorok žádá od křižých hanců mříwo-
bozen běti, gakož y gimi o gegich zabýnu-
ci prorokuge.

1. Ku koncy, Žalm Dawidu.

2. Vytrhni mine Hospodine od
člověka zlého: od muže
nepravého vytrhni mine.

3. Kterj myslili neprawosti w
ředcy: celý den vkládali války.

4. Dostřili gazyky swé gako
hadá: ged ljtýph hadů pod ty
gegich.

5.

5. Oštříhég mne Hospodine od ruky hříšníka: a od lidí nepravých wyswobod mne: Běť myslili podtrhnouti ruky mé:

6. Vkyli pyšnji osýdlo mně: A protazy roztáhli w osýdlo: podlé cesty léčku položili mně.

7. Řekl sem Hospodinu: Bůh můg gsy ty: wyslyss Hospodine hlas prosby mé.

8. Hospodine Pane sýlo spasenj mého: zastjnil sy nad hlawau mau w den boge.

9. Ucwydáweg mne Hospodine od žádosti mé hříšníku: myslili proti mně: neopausstěgž mne, aby se snad nepowýšili.

10. * Hláwa obházenj gegich: vyslowání rtu gegich přiklopjé ge.

11. Padati na ně bude vhlj, do ohné zvrhncs ge: w bjdách neobstogi.

12. Muž ** žwatý nebudě zprawowán na zemi: muže nesprawedlivého zlé wécy pochyti w zažynutj.

13. Požnal sem, že včinj Hospodin saud nuzného, a pomstu chudýf.

14. Ale wssak spravedliwí Čwálu wzdáwati budau gménmu twému: a přebýwati budau vpríjm s obličegem twým.

* Příjina. ** Verba.

Žalm CXL..

Prorok prosý, aby Bůh neho srdece a ruky tak oštříhal, aby uč nerrozře: tediueho neprořekl, aniž řeze řečti bez božích podmeden byl: tež aby bo od svých učňátel wyswoboditi, gich pak dle žaslažení potrestati ráčil.

1. Žalm Dawidu.

Hospodine volal sem k tobě, wyslyss mne: pozoruj hlas

su mého, když k tobě volat budu.

2. Budiž zprawowána modlitba má, gako zápal před obličegem twým: pozdviženj rukou nýf (galo) obět večernj.

3. Polož Hospodine stráž vstúm mým: a dwéče wůkolního ohrazenj rtum mým.

4. Ucwydáweg srdece mého k slovum zlosti, k wynnauwání wýmluv w hříšnich. S lidmi pássycými neprawost: a nebudu obcovati s zwolenými gegich.

5. Pořesce mne spravedliwý w milostdenství, a domlauwati mne bude: oleg pak hříšníka ač nezmaslji hlawy mé. Uleboč geseté v modlitba má w dobrolisbeznoſtech gegich:

6. Pohlceni sau připogenj k stále saudcowé gegich. Vyssi ſlowa má, neboč mocná byla:

7. Gako * rulost země porčena gest nad zeinj. Rozptýleny sau koſti nasse podlé hrobu:

8. Ulebo k tobě Hospodine, Pasne oči mé: w tebe sem daufal, nez odgjmec dusse mé.

9. Oštříhég mne od osýdla, ktere položili mně: a od léček pássycý neprawost.

10. Padnauč w ſti geho hříšnícy: obzvláštně gsem gá ** dorawádž nepręgdu.

* Twrdost. ** Bez aurazu nepręgdu, neb nepręgdu.

Žalm CXLI.

Žalm tento gest modlitba Dawidowa, když w procivenskvi krále Saule w gestyni Odollam se zdržoval.

I. Rozumnost Dawida. Zdyž byl w geskyni, Modlitba.
(1. Král. XXIV.)

Ggg 3

2. Hlas

2. Hlasem swým k Hospodinu spravedlněn před obličegem twým
sem volal: hlasem swým
k Hospodinu pokorně sem se mos-
dlil.

3. Wylewám před obličegem
geho modlitbu swou, a ssauženj
mě před ním oznamugi.

4. Když omdléwá we mně duch
můg, a ty sy seznal stezky mé.
Na cestě té, po které sem chodil,
vkrýli osydlo mně.

5. Pohledával sem po pravice
cy, a spatřoval sem: a nebyl, kdo
by poznal mne. Zbýnulo vříkání
odemne, a není, kdo by * vyhlez-
dával dusse mě.

6. Volal sem k tobě Hospodine,
řekl sem: Ty gsy naděje má,
dít můg w zemi živých.

7. Pozorujž pokorné prosby
mě, nebo snížen sem příliš. Wy-
svobod mne od stíhacích mne:
nebo posylání sau nademne.

8. Wywed z žaláře dusse mau
k vyhwalování gména twého:
na mne čekaj spravedlivj, dokaz-
wád neodplatiss mne.

* Se vgal o život můg.

Žalm CXLI.

David od syna swého protivenství
hnájce, proslé Boha, aby ho z par-
ního nebezpečenství vyvrhnauti ráčil.

Žalm Davídovo.

1. Když se geniu protivil Abs-
alon syn geho. (z. Král. XVII.)

Hospodine wyslyss modlitbu mau:
H všímka pozoruj prosby mé w
prawdě swé: wyslyss mne w swé
spravedlnosti.

2. A nevcházez w sand s sluz-
žebníkem swým: nebo nebude os-

klebo stíhal nepřítel dusse
mau: snížil na zemi život můg.
Postavil mne w temných místech
gáko mrtvé světa:

3. A sevýn gest we mně duch
můg, we mně zkormautilo se se-
dce mě.

5. Pamětliw sem byl na dny
starodávné, přemyšľoval sem we
všech skurcích twých: w činech tu-
fau twých rozhýmal sem.

6. Wzráhl sem ruce swé k to-
bě: dusse má gáko zejmé bez vos-
dy tobě.

7. Kýdle wyslyss mne Hospodine:
zbýnal duch můg. Kleo-
vračuj twáři swé odemne: a poz-
dobný budu ztupugjím do ges-
zera.

8. Včln, ač slyším w gitce mís-
lořdenství twé: nebo w těbe sem
daufal. Známau včln mně cestu,
po kterébych chodil: nebo k tobě
sem pozdíváhl dusse swé.

9. Wytrhni mne od nepřácel
tvých Hospodine, k tobě sem se
vtekł:

10. Klavc mne činiti wůli twan,
nebo Bůh můg gsy ty. Duh
twých dobrý dowede mne do země
příjme:

11. Pro gméno swé Hospodine
ne obžíviss mne, w prawosti swé.
Wyredess z ssauženj dusse mau:

12. A w milosrdenství swém
vyhubiss neprátele mě. A po-
hubiss všechy, kteři ssužugj dn-
ssi mau: nebo gá služebník twých
gsem.

Žalm CXLI.

Ten žalm gest witežná píseň Dawida za obdržené witežství, které on janič mu Bohu připisuje; genui v děkuje, že kterež něho nepřátele své přemohl. Žádá také, aby s geho pomocí, tež v nad ginými okolními nepřátele mohl svijetzyti.

Žalm Dawidův,

1. Proti Goliassovi.

Nožehnaný Hospodin Bůh můg,
Který věj ruce mé bitwě, a pře-
sty mé bogi.

2. Milostdenství mé, a autor-
čisté mé: schranitel můg, a wy-
swoboditel můg. Obránce můg,
a w něho sem daufal: ktery pod-
dává lid můg podemine.

3. Hospodine co gest člověk,
že sy se oznámil genui: aneb syn
člověka, že ho sobě vážíš?

4. Člověk marnosti podobný
včiněn gest: dnowé geho gako stjn
pomjeggi.

5. Hospodine načloň nebes
svých, a zstup: dorkn se hor, a
kaučiti se budau.

6. Blyskeg blyskání, a roz-
prýsíss ge: wypusť stěly swé, a
poděsyss ge.

7. Wypusť ruku swau z wýso-
sti, wychni mne: a wyswobod
mne od wod mnichy, z ruky synu
cyzozemců.

8. Gegichžto vsta mluwila
marnost: a prawice gegich, praz-
wice neprawosti.

9. Bože píseň nowau zpívatí
budu tobě: na žaltáři, nástroji o-
desíti strunách prozpěvovati budu
tobě.

10. Který dáwáss wyswobozenj
králi: ktery sy wykaupil Dawida
služebnjska swého od meče zlostného:

11. Wychni inne. A wymoz
mne z ruky synu cyzozemců, gichž

vsta mluwila marnost: a prawice
gegich, prawice neprawosti.

12. Gegichžto synowé gako
mladiství taubové w mladošti
swé. Dcery gegich počadné wy-
strogené: wůkol ozdobené ku po-
dobenství (králi) chrámu.

13. Spížirny gegich plné,
oplývajicý z této do onéno.
Owce gegich plodné, * rozhogně-
né w wygitj swých:

14. Krávy gegich tlusté. Ne-
nj oboření mezery, ani průchodu,
ani křiku na vlicech gegich.

15. Blahoslavený prawili lid,
kteremu tyto wécy gsau: blahos-
lavěný lid, kterežo Hospodin Bůh
gehō (gest).

* w velikém množství wycházegicý,

Žalm CXLIV.

Wychwaleuge prorok Boha gakožto
welikomocného dobratříwého a milosr-
dného Krále, genž wsecko zachowává,
nadewjím panuge, a lidem nečlenská
dobrodinj prokazuje.

1. Chwálenj samému Dawidovi.

Wywojszowati tě budu Bože můg
Králi: a dobrořeciti budu
gménou twémou na wéky, y na wé-
ky wéků.

2. Kla každý den dobrořeciti
budu tobě: a chwáliti budu gmé-
no twé na wéky, a na wéky wéků.

3. Weliký Hospodin, a chwáliz-
tebný přjiss: a welikosti geho ne-
nj konce.

4. Rodina a rodina chwáliti
bude skutky twé: a moc twau wy-
prawowati budau.

5. Welikomocnost sláwy swar-
rosti twé mluwiti budau: a o di-
wných wécech twých rozprávěti
budau.

6. A moc hrozných skutků twých
Ggg 4

powídati budau: a o velikosti twé rozpráwěti budau.

7. Památku hognosti ljbosti twé hlásati budau: a spravedlností twau weseliti se budau.

8. Milostivý a litosírový Hospodin: trpělivý a mnoho milostivý.

9. Ljbezný Hospodin všechném: a slítování geho nadvšesky štuky geho.

10. Ať chwálu vzdáwagi tobě Hospodine všickni štukové twogi: a Swatj twogi ač dobročej tobě.

11. Slávu království twého powídati budau: a o mocu twé rozpráwěti budau.

12. Aby známau včinili synům lidstvým moc twau: a slávu nádhernosti království twoho.

13. Království twé království všech wéků: a panování twé w každom pokolení a pokolení. Mírný Hospodin we všech sloujich svých: a swatý we všech štucích svých.

14. Poždvihuge Hospodin všech, který pedagij: a wyzdvihuže všesky strážené.

15. Vči všech w tebe daufazgi Hospodine, a ty dáwáss poříkem gegich w času příhodném.

16. Utváraso ty ruku swau: a napláningess všesky živocích poslucháujm.

17. Spravedlivý Hospodin we všech cestách svých: a swatý we všech štucích svých.

18. Blízko gest Hospodin všech nem wžymagicým ho: všsem vžymagicým ho w prawdě.

19. Muili begjých se ho včinj, a proehu gegich wyflyssi: a spaseň včinj ge.

20. Osířhá Hospodin všech milujícých ho: a všesky hříšníky * rozpřylj.

21. Chwálu Hospodinowu mluvit budau vsta má: a ač dobročej všesliké tělo gménu svatému geho na wéký, a na wéký wéků.

* Zatraci.

Prorok wzbuzuje sebe k chwále Bohu, a za blahoslavené ty vyklasuje, gesso jwau naděgi, ne na lidech, ale na Bohu začladagi, který to sám aučiliwě může, a dce, genu se dílčěm grým pomáhat.

1. Alleluja, Aggeusa, a Zacharyásse.

2. Chwal dusse má Hospodina, chwáliti budu Hospodinu na w životě svém: chwály zpívati budu Bohu mému, dokud (živ) budu. Učteřegre daufati w knižatech:

3. W synech lidstvých, w nichž není spasení.

4. Wygde duch geho, a nazvatási se do země swé: w ten den zahynau všeska mysljení gegich.

5. Blahoslavený, kterého Bůh Jakobu spomocník geho, naděje geho w Hospodinu Bohu geho:

6. Který včinil nebe u zemi, moře, a všesky wécy, které w nich jsou.

7. Který osířhá prawdy na wéky, činj saud křízdu trpělým: dás wá poříkem lačným. Hospodin rozwazuje swázané:

8. Hospodin osvěcuge slepé. Hospodin poždvihuge strážených, Hospodin miluje spravedlivé.

9. Hospodin ostřibá příchozých, syrotka a vdovou přigme: a cestu hříšníků rozpřylj.

10. Králowati bude Hospodin na

Žalm CXLVI.

na věky, Bůh tvůr, Syone, do poslolení a pokolení.

Žalm CXLVI.

Prorok napomíná lid k chvále Boží, gehožto dobrodiní, všemohoucností, moudrosti a dobrotu zvěčně vychvaluje.

1. Alleluja.

Chwale hospodina, nebo dobré gest žalmu zpívání: Bohu nássemu budíz vřešené, a ozdobné chválení.

2. Stavují Jeruzalém hospodin: rozprýlení Izrael shromáždij.

3. Který vzdávuje straussné sedcem: a vvažuje setčení gegich.

4. Který scítá počet hvězd: a všem gím gmeňa nazývá.

5. Veliký Pán náss, a veliká moc geho: a maudosti geho nenj počtu.

6. Přijmagicí tiché hospodin: ale hříšníky znižující až k zemi.

7. Předzpětvíte hospodinu v chválení: chválu vzdávejte Bohu nássemu na hřebi.

8. Který přikryvá nebe oblačky: a horoví zemi děsst. Který vyvádí na horách trávu, a bylinu služebnosti lidství.

9. Který dává howadum posťatu gegich, a mladým krkavcům vzdývajícym ho.

10. Vše v sýle koně * vůli místi bude: ani v letekých muže zahřbení genii bude.

11. Zálibení gest hospodinu nad bogicími se ho: a v těch, kteří dausagi v milostdenství geho.

* Zálibení.

Žalm CXLVII.

Napomíná je Jeruzalém, aby Boha chválil za pokog, a hognost, kterou on to město zaopatřil: tež v pro všemohoucnost Božímu, a geho zákon, který lidu Izraelskému, nad gím národy, děti rácil.

Žaltář.

841

Alleluja.

12. **C**hwal Jeruzalem hospodina: chwal Boha svého Syone.

13. Všebo vperoni zámký bran tvých: požehnal synům tvým v tobě.

14. Který * položil konciny tvé pokog: a tučem ** pšenice nasycuje té.

15. Který vysýlá řec swau (na) zemi: rybile běž řec geho.

16. Který dává sněh gafu vlnu: mlhu gafu popel sype.

17. Posylá led svůr gafu stywy: před twáří zimy geho kdo ostojí?

18. Vyšle slovo své, a rozpustí ge: povane vjir geho, a potekau wody.

19. Který zvěstuje slovo své Jakobovi: spravedlnosti, a soudy své Izraelovi.

20. Nevinil tak všelikému národu, a soudů svých nezgewil gím. Alleluja.

* Zvášobil v končinách tvých pokog.
** Obilí.

Žalm CXLVIII.

V tom žalmu všickni tworowé na nebi, v povětrí, na zemi v wodách přebývající, ie vzbuzují, aby dlé svého způsobu Boha chválili.

1. Alleluja.

Chwale hospodina z nebes: chwalte ho na výsostech.

2. Chwalte geg všickni Ansgelé geho: chwalte geg všecky mocnosti geho.

3. Chwalte geg slunce v měsíci: chwalte geg všecky hvězdy, v světlo.

4. Chwalte geg nebesa nebes: v wody všecky, které nad nebesy jsou.

Ggg 5

5. Ač

5. Ač chwálí gmeňo Hosподi: nowo. Čebo on řekl, a včiněny sau: on přikázal, a stvořeny sau.

6. Ustanowil ge na wěky, a na wěky wěků: přikázaný vložil, a nepominc.

7. Chwalte Hospodina z země, drakové, y wſecky propasti.

8. Ohení, krušobitj, snjih, led, wjer baučlivý: kterež činj slowo geho.

9. Hory, a wſickni pařebko: wé: * dějwí plodné, y wſickni cedrové.

10. Zwět diwołá, y wſeliká howada: zeměplazové, y ptactwa kijdlará.

11. Králové země, y wſickni lidé: knižata, y wſickni saudcové země.

12. Vládency, y panny: starcy s mladšími ač chwálí gmeňo Hospodinovo:

13. Čebo wywyšeno gest gmeňno geho samého.

14. Chwala geho nad nebe a zemi: a powyšil ** roh lidu swého. Píseň wsem Swatým geho: syznum Izraelstým, lidu přiblížujícímu se genu. Alleluja.

* Seromowj owoce nesaučý. ** Moc.

Žalm CXIX.

Proroč napomíná lid k oslavování Boha, a díku činění, za obzvláštní dobrodinu, a slavná vjezdství, která jim propůgčili ráčil.

I. Alleluja.

Zpívejte Hospodinu píseň nowau: chwala geho w cyrkvi Swatých.

2. Ač se weseli Izrael w tom, kteryž včinil ho: a synové Syonští ač pléšají w králi svém.

3. Ač chwálí gmeňo geho w

společném zpívání: na bubnu a žaltáři ač chwaly zpívají getmu.

4. Čebo založilo se Hospodinu w lidu geho: a powyši tičíf k spásenj.

5. Plésati budau Swatí w slávě: weseliti se budau * na ložcích swých.

6. Wywyssowaný Boží w hrdle gegich: a mečové na obě straně ostří w rukau gegich.

7. K činění pomsty w národech, ** domlauwání w lidech.

8. K swazowaný králu gegich w pautech: a slechticů gegich w ručnících železných.

9. *** Aby včinili w nich saud sepsaný: sláva rato gest wsem Swatým geho. Alleluja.

* w pokojich. ** žehráni. *** Aby nakládali s nimi podle práva dávno sepsaného.

Žalm CL.

Wzbuzuje se lid, aby Boha chwálil, netoliko vše, ale také rozličnými nářeckami.

I. Alleluja.

Chwalte Hospodina w Swatyni geho: chwalte geg w vitezzení mocnosti geho.

2. Chwalte geg w mocnostech geho: chwalte geg podlé množství velikosti geho.

3. Chwalte geg w zwuku trubky: chwalte geg na žaltáři, a harfe.

4. Chwalte geg na bubnu, a w společném zpívání, chwalte geg na strunách a na wachanech.

5. Chwalte geg na cymbálích dobré znějících: chwalte geg na cymbálích plésání:

6. Wyseliký duch chwal Hospodina. Alleluja.

Kniha Příslowj,

čteráž

Hebrejský slove Misle.

Rapitola I.

Ssalomaun wſecky napomjná, aby maudroſti wybledáwali, a podle ní ſi wi byli. 10. Aby zlého towaryſtwj je wyſtríjali. 24. Stežuje ſobě, že ſe to neděge; hrozý nepoſluſným potutau, a ſlibuje poſluſným odměnu.

1. Míſlowj Sſalomauna, syna Davídova, krále Izraelſteho.

2. K vmenj maudroſti, a kázně:

3. Ku porozumění ſlow opatrnosti, a ku přígeti rovencij vmenj, spravedlnosti, a ſaudu, a pravofosti:

4. Aby dána byla malíčkym fytoſt, mládency vmenj, a rozm.

5. Slyſſe maudrý, maudreſſi bude: a rozumny, * zprávami vládnouti bude.

6. Porozumí pddobenſtvjim, a výkladu, ſlowům maudrých, a požádám gegich.

7. Bázeň Hospodinowa, počas ūt mandroſti. Maudroſtj, a včenjmi blázni pohrdagj.

8. Slyſſe synu můg, kázení orce ſvého, a nezpauiſtěg ſe přikázaný macky ſvé:

9. Aby přidána byla milost blaue řwe, a (byla galo) zlaty řez hrdlu twému.

10. Synu můg, budauli ře ** boguti hřiſſnjcy, nepríwoſug gim.

11. Geſtlijeby řekli: Pod ſe námi, auſlady čiňme krwi, vſregzme léčky proti newinnému bez přejciny.

12. Schléme ho galo *** peſlo živého, a celeho galo ztupuz gycího do gámy.

13. Wſſeligaſkého druhého zboží nagdeme, naplnjme doniy naſſe laupežj.

14. Vrž los s námi, měſec geden bnd wſlech nás.

15. Synu můg, nechod ſe niſmi, zbraň noze ſwé od ſtezech geſgich.

16. Ulebo nohy gegich ſe zlému běžj, a poſpičagj, aby wylili ſtewo.

17. Vladarmo pak vrže ſe ſyt před očima **** říjdlatých.

18. Oni také ſamí proti krvi ſwé vkládagj, a kugj lſti proti duſſem ſwým.

19. Tak ſtezky wſſelikého lakoſtého, duſſe ře, genž vládnau, vdywacugj.

20. Vladroſt vone káže, na vličech wydáwá hlas ſwůg:

21. ***** Na ſſpicu záſtupů wolá, we dveřích bran města proznaſſi ſlowa ſwá, řkauc:

22. Už dokaſád malíčký miſlugete děčinſtwj, a blázni těch wězcý, kré gini gsau ſkodliwé, žádati budau, a učmaudrý nenávſdeti vmenj:

23. Obrátež ſe k domlauwánj měmu: hle pronesu wám ducha ſwého, a vřáži wám ſlowa ſwá.

24. Poněwádž ſem wolala, a odpjali ſte: wztábla ſem ruku ſwau, a nebyl, kdo by poſleděl.

25. Zhrzelí ste woselišau rādau man, a domlauwánj má za nedbali ste.

26. Gá rafé w zahynutj wassem fináti se budu, a všinjwati se budu, když přigde na wás to, čež hož ste se běli.

27. Když připadne náhlá býda, a zahynutj gáko baví se strhne: když přigde na wás osauženj, a aužkost:

28. Tehdy volati ke mně budau a newyslyssim: ráno přivstaň, a nenaleznau mne:

29. Protože w němávosti měli lázeň, a bázne Hospodinovu nepřigali,

30. Aniž povolili rádě mé, a vrhali woselišemu trestání mému.

31. Protož gísti budau owoce cesty své, a rádami svými nasycení budau.

32. Odvrácení malických zmorduge ge, a střestj bláznů zahubí ge.

33. Kdoby pak níme vposlechl, bez strachu odpočivati bude, a hognosti poživati bude, když bázni zlyž wěcy odnata bude.

* Zráwný bude. ** Namlauwati.
*** Hrob. **** Práku. ***** Weywertsim hluku.

Rapitola II.

Wystočluge, gák mnoho dobrých wěců a darů Božích a maudrostí přicházejí.
11. Oznamuje, že gediné ta čortéka proti všem pokussenjmi w dobrém zahowává.

1. **S**ynu můg, přigmessli řeči mé, a přikázanj má schowášli v sebe,

2. Aby slýselo mandrost vto wě: náklon stdece svého k poznání opatrnosti.

3. Uebo budessli maudrost wžýz-

wati, a náklonissli stdece svého k opatrnosti:

4. Budessli gj hledati gáko pěněz, a gáko poklady vykopássli gi:

5. Tehdy porozumísa bázni Hospodinové, a vmenj Boži nagdessa:

6. Uebo Hospodin dáwá manusdrost: a z vst geho opatrnosti, a vmenj.

7. Ostřihari bude spasenj vptýz myž, a schránj krácejcy sprostine,

8. Zachowáwage stezék spravedlnosti, a cest svatých ostřihage.

9. Tehdy porozumísa spravedlnosti, a saudu, a pravosti, y woseliké stezce dobré.

10. Gestliže wegde maudrost w stdece twé, a vmenj dusi twé se zaljbjí:

11. Kada ostřihari bude tebe, a opatrnost zachowá té,

12. Abys vyproštěn byl od cesty zlé, a od člověka, který převrácené wěcy mluví:

13. Který opaustřegj cesty přímé, a chodi po cestách tmavových:

14. Který se weselj, kdyžby zlé včinili, a plésají w wěcedy nezhorších:

15. Gegidžato cesty gšau převrácené, a zlopověstný krokové gegidži.

16. Abys vytržen brl od ženy cizý, a od postranní, která změkčuje řeči své,

17. A opaustřij * wůdce zletislosti své,

18. A na smlauwu Boba svého zapomenula se. Uebo nákloněn gest k smrti dům gegi, a k peklu stezky gegi.

19. Wstřekni, řečiž vchážegi k ní, nenawrátj se, aniž poslhnau stezék životu.

20. *Abys chodil na cestě dos
bré: a stezék spravedlivých (lidí)
ostříhal.*

21. *Učebó kteří vprýmí gšau, byz
dliči budau na zemi, a sprostný zůs
stanau na ní.*

22. *Bezbožní pak z země wyc
hlazeni budau, a kteříž nepráwě
činí, schlažení budau z ní.*

* T. g. manžela svého.

Rapitola III.

*Napomíndá k ostříhaný příkázauj Boh
jich; s. radí důvěrnost k Bohu; vede
k soudnosti, a trpělivosti w jaužení;
13. K cvičení je w maudrosti. 27. Wei
lī dobře činiti bližnjemu.*

1. *Synu můg, nezapomjnět se
nad zákonem mým, a
přikázání mých ač ostříjhá srdece twé.*

2. *Dlauhosti zagiště dnů, y let
života, y pokoge přidagj tobě.*

3. *Milosrdenswoj a pravda
nechť neopouštěj té, obvaž ge
około hrdla swého, a napiso na
dcháči srdece swého:*

4. *A naleznesh milost, a kázen
dobraru, před Bohem y lidmi.*

5. *Mleg daufánj w Hospodinu
z celého srdece swého, a nezpolé
heg na opattnost swau.*

6. *Ua všech cestách svých přes
myslig geg, a on zprawowatū
bude kroky twé.*

7. *Učebýwec maudrý sám v ses
be: bog se Boha, a odstup od
zlého:*

8. *Zdraví zagiště bude * pupku
twému, a swažení kosti twých.*

9. *Cti Boha z statku swého, a
z prworin všech autod svých dá
weg genu:*

10. *A naplněny budau stodoly
twé sytoſtj, a wjneim čerěnowé
twogi oplývatati budau.*

11. *Bázné Hospodinowy, synu
můg, nezamijeg: aniž všáweg,
když od něho učestán býwáš.*

12. *Učebó kohož miluge wos
spodin, třese: a gako otec w sy
nu zalibuge sobě.*

13. *Blahoslavený člowěk, kte
rýž nalézá maudrost, a který oplý
wá opattnostj:*

14. *Kepssi gest nabývání gj
nad těženj střbra, a zlata přes
dnjho a nečistissjho vžitek gegj:*

15. *Dražsi gest nadewossecka
zbožj: a všesky wécy, kteří se
žádagj, gj se přitovnatí nemos
hau.*

16. *Dlauhost dnů na prawicy
gegj, a na lewicy gegj bohaſtwj
a sláwa.*

17. *Cesty gegj cesty krásné, a
všesky stezky gegj pokogné.*

18. *Dřewo života gest tém,
kteřížby gj doséhli: a kdo gi dr
žeti bude, blahoslavený.*

19. *Hospodin maudrostj založil
zemí, vtwrdil nebesa opattnostj.*

20. *Maudrostj geho protz
hly se propasti, a oblakové ro
sau se ** scislugj.*

21. *Synu můg, nechť neodplys
nau wécy ty od očí twých: Ostři
heg zákona a tady:*

22. *A budeť (to) životem dus
sí twé, a *** milostj hrdlu twému.*

23. *Tehdáž choditi budes daus
fánlivě na cestě twé, a noha twá
nezawadji:*

24. *Budessli spáti, nebudess se
báti: odpočines, a lsbý bude sen
twůrg.*

25. *Abys se neděsyl náhlého
strašu, a mocý bezbožných walj
cých se na tebe.*

26. *Učebó Hospodin bude v bo
žku*

tu twého, a ostříhati bude nohy twé, abys nebyl gac.

27. Kteříkéž zbraňovati dobré činiti tomu, který může: nářezslí, y sám dobré čin.

28. Kteříkéž přijeli svému: Odešli, a návrat se: zeptia dám tobě: moha hned dát.

29. Kteříkádeg přijeli svému zlého, poněvadž on má naději v tobě.

30. Kterad se s člověkem bez příjiny, poněvadž on nle zlého nevčinil tobě.

31. Kteříkád člověku nespravedlivěmu, aniž následuj cest geho:

32. Ktebo ohavnosti hospodínu gest wseliky posměváč, a s sprostými rozinlanvánj geho.

33. Chudoba od hospodina v domě bezbožného: ale přibýkové spravedlivých požehnání budau.

34. On posměvati se bude posměvacum, a tichým dá milost.

35. Slávu maudří (dédicné) obdrží: bláznu wywoýsenj, pochazněn.

* životu. ** Shustugi. *** Ozdobu.

Rapitola IV.

Ssalomaun překladem svým nabádá k vrbledávání maudrosti. 10. Vci bezbožného towarrésti je warowati, a dobrého je vřidicti. 20. Gedná o stráži srdce, vst., a kroků.

1. **G**lyssie synové kážen otce, a pozorujte, abyste znali opatrnost.

2. Dar dobrý vdělím vám, zákon mého neopaustěgre.

3. Ktebo y gá sem byl syn otce mého, autlicky, a gednotozens před matkou mau:

4. A včíval mne, a říkával:

Přímiž slova má srdce twé, ostříhég příkázanj mych, a žiw budeš.

5. Wládní maudrosti, wládní opatrnosti: nezapomíneg, ani se vchylug od slow vst mych.

6. Kteropaussteg gi, a ostříhací té bude: milug gi, a zachowá té.

7. Počátek maudrosti, obdrž maudrost, a we wsem gměnji twém dobyweg opatrnosti:

8. Vchop gi, a powýssi té: zveleben budeš od nj, když gi obegness.

9. Dát hlavě twé rozmnožení milostí, a fortuna slavonau chránila bude tebe.

10. Slys snyu můg, a přímiž slova má, aby se ti rozmnožila leča života.

11. Cestu maudrosti okáži rozbě, powedu té po stezkách pravosti:

12. Kta které když wkráss, nesbudau osaužení krokowé twogi, a běže nebudess mjeti autazu.

13. Drž kázeň, nepaussteg gi: ostříhég gi, nebo ona gest život twug.

14. Kteřocheg se na stezkách bezbožníků, aniž se lib tobě cesta zlych.

15. Utíkeg před nj, a nechod po nj: vchyl se, a opusť gi.

16. Ktebě nespj, lečby zle včíznila: a odruhoge se sen od nich, lečby * podvrhli,

17. Gedj chléb bezbožnosti, a vjno neprawosti pigi.

18. Ale spravedlivýh stezka, jako swětlo sítwaucy, poftačuge a roste až do dne dokonalého.

19. Cesta bezbožných tmavá: netvídj, kde flesnau.

20. Synu můg, pozoruj řeči mych, a k slowům mym načyl vchyl svého.

21. Uč neodcházej od očí tvých, osíříšegi gich v prostřed řdce svého:

22. Učebi životem gsau naležajícím ge, a wsselikému tělu zdraví.

23. Wsselikau stráži ostříšegi řdce svého, nebo z něho život pochází.

24. Odvrtz od sebe vsta neprawá, a rrowé vrhawj at gsau daleko od tebe.

25. Oči twé at ** přjmé patří, a wjčka twá at předcházejí kroky twé.

26. Zprawůg stezku nohám svým, a wsecky cesty twé vpevněny budau.

27. Učevchylug se na pravo, ani na lewo: odvratz nohu swau od zlého. Učebi cesty, kteréz gsau na pravo, zná Hospodin: ale kteréz gsau na lewo, přewrácené gsau. Ale on přjmé včinj běhy twé, cesty pak twé w pokogi provede.

* Bu rádu přivedli. ** Na vprjmé wěcy.

Rapitola V.

Odražování odvissi nečistoty a cys zolostva, křeze představení časné v wěcné pokuty.

1. **S**ynu můg, pozorůg manus drostí mé, a k opatrnosti mé naklon včha svého,

2. Abys ostříhal myšlenj, a kázeň rrowé twogi aby zachovávali. Učpozorůg osseměnosti ženy.

3. Učebi plášt střdi rozplývající se rrowé newěsky, a střwělegssi nad oleg hrdlo gegi:

4. Poslední pak wěcy gegi hořké gako pelyněk, a ostře gako meč na obě straně ostřý.

5. Učebi gegi ztupují k smrti, a do pekel krokowé gegi pronikají.

6. Po stezce žiwota nechodi, caulawj gsau krokowé gegi, a nestizjitedlnj.

7. Učynj tedy synu můg slys mne, a neodstupuj od slov vš mých.

8. Vzdal od ní cestu swau, a nepribližuj se ke dvorcům domu gegjho.

9. Učedáweg cyzým čest swau, a let svých vkrutnemu.

10. Abys snad naplněni nebyli cyzý sýlami twými, a práce twé nebyly w domě cyzým,

11. A lkalby w neyposlednějších časech, kdyžbys strávil maso swé v tělo swé, a řekbys:

12. Proč sem w osfliwoſt sovbě wžal kázeň, a domlauwánjem nepowolilo řdce mé,

13. Aniž sem vposlehl hlasu twycugjicých mne, a k včitelům svým nenašlonil sem včha svého:

14. Téměř byl sem we wšem zlém, v prostřed cyrkwe a shromážděnij.

15. Pj wodu z čisterny swé, a roky studnice swé:

16. Učebi zrok magi studnice twé wen, a na vlticech wody twé rozděluj.

17. Učebi ge sam, aniž budte cyzý ančastnjicy twogi.

18. Budíž pramen twůg pozehnaný, a wesel se s ženau mladostí swé:

19. Lané neymilegssi, a neypřejměgssi geliněk: prsy gegi at ře opogugj wsselikého času, w mislowání gegjm Kocheg se vstasvěcně.

20. Proč podveden býwáfs synu můg od cyzý, a chowati se dáfs w lunu (ženn) postrannj:

21. Ohlcďat se Hospodin na cesty

cesty člověka, a všechky kroky gebo zpružené.

22. K leprawosti vlastní gíma: gi bezbožného, a prawažy hřichů svých swázán bývá.

23. Oné vnitře, protože nezměl kázné, a ve množi wí bláznovostí svého ovlamán bude.

Rapitola VI.

Oderhuse od náhlého, a neopatrného rukou, a od zahálky. 12. Wepisuj se odpadlec, a jedni hřichů Bohu velmi protivních. 13. Rapomína k poslání svého rodiče; od smilstra pán a cyzeložstva odvádji.

1. **S**ynu můj, slibissli za přítele svého, zavážal sy cynamu rukou svou,

2. Zapleteň sy slowy vst svých, a gat sy svými vlastními řecmi.

3. Včiníz tedy, což je pravojm, synu můj, a sebe samého vyšvobod: neboť sy vpadl do ruky blížnijho svého. Běheg, pospěš, zbud přítelc svého:

4. K ledce sen očím svými, aniž zdířmegte vječka tváře.

5. Wydří se gako sna z ruky (člověka), a gako prák z ruky čízebníka.

6. Když mi twarency o lenochu, a zpružug cesty gebo, a vč se mausdrosti:

7. Kterýžto nemage vůdce, ani přikazatele, ani knížete,

8. Připravouge w léte pokrm sobě, a shromáždouge we žni, co by gedl.

9. Dokawádž lenochu spáti budces: Kdy powstances ze sna svého:

10. Ktaličko pospiso, malíčko zdířincs, malíčko složíss ruce, aby pospal:

Rap. VI.

11. A přigde tobě gako pocessní chudoba, a nauze gako muž zbrogný. Pakli nebudeš lenivý, přigde gako studnice žen tvá, a chudoba vteče daleko od tebe.

12. Člověk odpadlec, muž nevžitčný, kráci vstí převrácenými.

13. Vlhautá očima, řasa na obou, prstem mluví,

14. Srdecem zlým kuge zlé, a všelikého času starý rozsývá.

15. Tomut přigde bez mescení záhuba gebo, a náhle setří bude, aniž bude vše mít létatštvi.

16. Šest věčí gest, kterých nenávidí Hospodin, a sedmou v ohavnosti má dusse gebo:

17. Oči vysoký, gazyka lžiwoho, rukau vylewagjicých krew nevinnau,

18. Srdece vkládagjicí myšlení nevhorsky nohy rychlé k bězení ke zlému,

19. Pronássegjicího lži svědka podvodného, a roho, kterýž rozsyvá mezi bratřimi růžnice.

20. Záhoreg synu můj přiklesaný otce svého, a neopustitě žekona marky své.

21. Zawaž ge w srdecy svém vstavovice, a obklíč nimi hrđlo své.

22. Když budese choditi, ať krácegi s tebou: když spáti budces, ať ostříhagi té, a proctě rozmlauweg s nimi.

23. Ktěbo přikázaní svistedlnice gest, a zákon světlo, a cesta životu domlauwéní kázně:

24. Aby tě ostříhalí od ženy zlé, a od lahodného gazyka (ženy) cyzý.

25. Ač nepožádá krásy gegi srdece tvé, aniž gat bud posynutím gegim:

26. Ktěbo cena nevěstky sotva
gednoho chleba gest: žena pak muž
že druhau dussi giniá.

27. Ždaž muže člověk strýti
ohň w klenu svém, aby rauha
gcho nehořela:

28. Uneb choditi na řečawým
vhli, aby nebyly spáleny nohy gcho:

29. Tak kdož vchází k ženě blíž
žněho svého, nebude čist, kdyžby
se gj dočekl.

30. Vlenjst náčaninj wina †,
gestližcby kdo vtadl: nebo krade
aby lačnau naplnil dussi:

31. Postízen také navrátí se
dmernásobně, a wesskeren statek
domu svého dá.

32. Kdo pak cyzoložník gest,
pro nedostatek stáce ztati dussi
sotau:

33. Křízkost a hanbu shroz-
majduge sobě, a pohaněnij gcho
nebude ohlazeno:

34. Ktěbo horlivost a prchlis-
rost muže neodpustí w den pomsty,

35. Aniž se vpopogj prosbamí
kohokoli, aniž přigme za vykaus-
penj dary velmi mnohé.

† Cyzoložtu přírovnana, které mno-
hem větší hřich gest.

Rapitola VII.

Napomjná mládence k moudrosti, a
k ostříhání příkazaní. 6. Vypravu-
jte, a podwody nevěstek, a před nimi
vyštějhá.

1. **S**ynu můg, ostříbeg řeč
mých, a přikázaní má schos-
weg sobě.

2. Synu, zahoweg přikázaní
má, a žiw budes: a zákona mé-
ho gako zístedlnice oka svého:

3. Přiwaž geg na přstech svých,
napiso geg na dékách stáce svého.

4. Kdy moudrosti, sesira má

gsy: a opatrnost gmenug přijel-
kyň sotau,

5. Aby tě ostříhala od ženy poz-
strannj, a od cyzý, která slova
svá sladká činj.

6. Ktěbo z okna domu mého
pře mějžky vyhlédl sem,

7. A vidim malické, zpytujte
* sšaleného mládence,

8. Který gde přes vlicy wedlé
vhlu (gegjho), a bljj cestu domu
gegjho, kráčí

9. W saumrak, v večer dne,
ve tmách nocu, a w mrákotě.

10. A ay hle w stříj gemu gde
žena w ozdobě nevěstci, připrave-
ná k gjmánj dussi: sšebetná a rau-
lawá,

11. Klepokogná, aniž mohat-
cý w domě postáti nobáma svýma,

12. Gednák wne, gednák nq
vlícej, gednák wedlé vhlù auklas-
dy činjcy.

13. A vgaossi líbá mládence,
a twáč nestydatan labodj, rkauc:

14. Oběti za zdraví líbila
sem, dnes sem naplnila sliby své.

15. Protož wylla sem w stříj
tobě, žádagjcy tě videti, a nalezla
sem.

16. Žekala sem prouazy lúža
ko své, vstala kobercy malo-
wanjmi z Egipta.

17. Pokropila seni postel sotau
mitau, a aloc, a skočicý.

18. Pod, opogme se prsy, a poz-
žiwegme žádestivých obgjmánj,
dokawádž nevygasuj se den;

19. Ktěbo není muže w domu
svém, odssel ceštau předalekau.

20. Pytlík peněz wžal s se-
ban: w den plného měsíce na-
vráti se do domu svého.

21. ** Zapletla geg mnohými
sobě řečmi,

řečimi, a lahodnostmi růží svých
přitáhla ho.

22. Hned gde za ní jako vůl
vedený k zabití, a jako beran
bugný, a newěda že do okov bláz
zen tažen bývá.

23. Už probodne střela gátra
geho: jako kdyby prák pospíchal k
osydlu, a newj, že o nebezpečen
ství života geho běží.

24. Ulyni tedy synu můg, slyš
mne, a pozoruj slow vst miých.

25. Uebud zavedená na cesty
gegji mysl twá: aniž podveden
bud stezkami gegjimi.

26. Ulebo mnohé zraněné poz
razyla, a neysylnégsjj wssclich zmoc
dování sau od ní.

27. Cesty pekla dům gegji, proz
nikagich do vnitřnosti smrti.

* Bez srdce, blázniwého. ** Uawedia,
namluvila.

Rápitola VIII.

Wědná maudrost k milování sebe zív
we, tež sebe vychivaluje: že ge s Bo
hem spolužák, y s ním wsecko čjoj;
Kteréžto vyhledáwajcý, blahoslavenj;
zhrzugicý pak ní, nekestný býwaj.

1. Zdalek maudrost newolá, a
opatrnost nedává hlasu
svého:

2. Ula neywětších a wysokých
wtsších nad cestau, v prostřed ste
zek stogicý,

3. Wedlé bran města we dve
řjib samých mluwj, tkaucy:

4. O muži, k rámu volám, a
hlas můg k synům lsdským.

5. Srozuměte malicij chytos
ti, a nemaudrj pozorujte.

6. Postauchegtež, nebo o wě
eech welikých mluwiti budu: a
otrovčení budau rtové mogi, aby
vpřímé wěcy ohlassovali.

7. Prawdu přemysslowati bu
de hrđlo mé, a rtové mogi w
oharostí mjeti budau bezbožného.

8. Spravedlivé gsau wssclich
řeči mé, nenj w nich nic nepres
wého, ani přewráceného.

9. Přímé gsau rozuměgicym,
a pravé nalezagicym vmenj.

10. Prigměř kázení mau, a
ne penjze: navčenj wjce, než zla
to wywolte.

11. Ulebo lepssi gest maudrost
nadewssclich neydražší wěcy: a
wss což žádostiwého gest, gj se
přitownati nemůže.

12. Gá maudrost bydljm w ras
dě, a vmelým přítomná sem mys
slenjmi.

13. Vázení hospodinova nena
widj zlého: hrđost, a peychu, a
cestu neprawau, a vsta dwogjho
gazyka w ohyzdnosti mám.

14. Ula gest rada, a * pres
wost, má gest opatrnost, má gest
sýle.

15. Skrze mne kálowé kras
lugi, a práwo vstanowitelové spra
wedlivé wěcy vstanowugi:

16. Skrze mne knjžata panu
gj, a mocnj vsuzugj spravedlnost.

17. Gá milugicý mne milugi:
a kteři w gječe bdj ke mně, na
leznau mne.

18. Semnau gsau boherství
a sláva, zbožj nádherná, a spra
wedlnost.

19. Ulebo lepssi gest owoce mé
nad zlato, a kámen dráhy, a vro
dy mé nad střbto wýborné.

20. Na cestách spravedlnosti
chodim, v prostřed stezek saudu,

21. Ubych obohatila milugicý
mne, a poklady gegich naplnila.

22. Hospodin wládl mnau na
počátku

počátku cest svých, prvé než byl v činil od počátku.

23. Od věčnosti zřízena sem, a od starodávna, prvé než země plněna byla.

24. Gesté nebyly propasti, a gá giž počata sem byla: aniž gesté studnice vod byly se wypreysily:

25. Gesté hory velikau iži nebyly všazeny: před pahrbky gá sem se rodila:

26. Gesté byl nevčinil země, a řek, a stezegi okříšku země.

27. Když připravoval nebesa, přijomná sem byla: když gisým právem a okolkem ohražoval prospasti:

28. Když powěříj vpevnoval vzhůru, a zavažoval studnice vod:

29. Když wůkol hradl moř meze geho, a práwo vkládal vodám, aby nepřecházely končin svých: když zavěšoval základy země.

30. S ním sem byla všecky: a rozkosé mé, býti s syny lidstvimi.

31. Hragic̄ na okříšku země: a rozkosé mé, býti s syny lidstvimi.

32. Klynj tedy synové slyšte mne: Blahoslavenj, který ostříhá cest mych.

33. Slyštež kázení, a budete maudří, a nechťegre zamítrati gj.

34. Blahoslavený člověk, který slyší mne, a který bdi v dveři mych každodenně, a stráže v téži vrat iných.

35. Kdoby mne nalezl, nagde život, a wywáží spasenj od hospodina:

36. Kdoby pak proti mně žhces-

fil, vrazí dussi swau. Všickni, kterí mne nenávidí, milují smrt.

* Živastný prospekt.

Rapitola IX.

Maudrost vystavíssi sobě dům, všecky k sobě ljebezne židwe. 7. Vystíž há před posměvaci. 13. Před hradem stojí pod vody newěstok.

I. Maudrost vystavěla sobě dům, vystala sloupů sedm.

2. Obětovala oběti své, smysyla vino, a představila stůl svůj.

3. Poslala děvecky své, aby povolaly do hradu a na zdi města:

4. Gestili kdo malíčky, ač přiž gde ke mně. A k nemaudřym mluvila:

5. Podte, gezte chléb můj, a pýte vino, které sem smysyla vám.

6. Čanehegce děčinstwoj, a žij vě buďte, a chodte po cestách opatnosti.

7. Kdo vyvčuge posměvace, sám sobě křídu činj: a kdo třese bezbožného, sobě posílá plodj.

8. Nechtěg trestati posměvace, aby tě neměl v nenávisti. Trest steg maudrého, a bude tě milosvatí.

9. Deg maudrému přiležitosti, a bude mu přidáno maudrosti. Vč spravedlivého, a pospíši přiž gmautí.

10. Počátek maudrosti, bázen hospodinova: a vmenj Swatých opatnosti.

11. Kébo strže mne rozmnožení budou dnoué twogi, a přidáno bude tobě let života.

12. Budessli maudřý, sobě sas mému budess: pakli posměvaci: sám zlé poneses.

13. Žena bláznivá a křiklavá, ſhý 2 a plná

a plná lahozenj, a wossem nic nez
vněgicj,

14. Sedj we dworjch domu
swého na stolicy na wysokém mje-
stě města,

15. Aby wolała mimo gdaun-
cých po cestě, a chodícých cestau
swau.

16. Kdo gest malický, ať se
vchylj ke mně. A * scalenemu
mluvilla:

17. Wody kradené sladissi gsau,
a chléb skrytý liběgissi.

18. A newěděl, že tam gsau
obrové, a w hlubokostech pekla
hodovnicy gegi.

* Bláznu.

Podobenství Salomaunova.

Kapitola X.

Wede řec swau o synu maudrému a
blázniwém, sprawedliwém a verboiném,
pracowitém, a zahálciwém, i prostném
a pterwdeném: o lásce y nenávisti, o
dobrém gazyku, y zlosti geho.

1. **S**yn maudrý obweseluge os-
ce: syn pak blázniwy jás-
zmutek gest matky swé.

2. Nic neprospěgi počladowé
bezbožnosti: ale sprawedlnost wy-
swobodji od smrti.

3. Lebude sižowati Hospodin
bladem dusse sprawedliwého, a
auklady bezbožných podwirati.

4. Klauzy působila ruka vlewu-
gicj: ruka pak silných horowj bo-
hatstwj. Kdo spolehá na klany,
ten pase wetry: týž pak sami nás-
sleduge ptáky letjcy.

5. Kdo shromażduje we žni,
syn maudrý gest: kdo pak chrupe
w létě, syn zahabenj.

6. Požehnání Hospodinovo nad
klawau sprawedliwého: ale vsta
bezbožných příkrytá neprawost.

7. Památka sprawedliwého s
chwálami: a jméno bezbožných
ohníce.

8. Maudrý srdcem přigimá přis-
kázanj: blázen rty bit býrará.

9. Kdo chodí spráste, chodí dů-
vérne: kdož pak přewrací cesty
swé, wygewen bude.

10. Kdo mbaurá okem, dě
boleš: a blázen rty bit bude.

11. Pramen života, vsta spraw-
edliwého: a vsta bezbožných přis-
krýwagi neprawost.

12. Nenávist wzbuzuge swé-
ry: a wsecká prouinenj příkry-
tá láška.

13. We ttech maudrého naléz-
zá se maudrost: a prut na hřbetě
toho, kdo potřebuje srdce.

14. Maudrý krýwagi vniénj:
vsta pak blázna neyblížsíj gsau k
zahabenj.

15. Statek bohatého, město
sly geho: strach chudých, nauze
gogich.

16. Skutek sprawedliwého k
životu: owoce pak bezbožného k
hřichu.

17. Cesta života ostříbagicj-
mu kázcí: kdo pak domlauwanj
zanechárá, blaudi.

18. Vkrýwagi nenávist rty
žiwé: kdo pronáší hanění, neče-
dří gest.

19. W mnohomluwnosti nebu-
de se hřichu nedostáwati: kdo pak
zdržuge rty swé, neyopatrnegissi
gest.

20. Stříbro wyborné, gazyk
sprawedliwého: srdce pak bezbos-
žných za nic (nestogj).

21. Ktowé sprawedliwého wy-
včugj velmi mnohé: kteří pak ne-
vmej gsau, w nauzy srdce zemtav.

22. Požehnání Hosподinovo bohaté činj, anž se k nim přitožatyslji trápenj.

23. Gako z smíchu blázen páčha neslechetnost: maudrost pak gest muži opatrnost.

24. Čeho se obává bezbožný, přigde naň: žádost svá spravedlivým dána bude.

25. Gako bavě přecházejicý nebude bezbožný: spravedlivý pak gako základ věcný.

26. Gako ocer zubům, a dým očím, tak lenivý tém, kteříž poslali ho.

27. Bázení Hospodinova přiloží dnů: a léta bezbožných vkrázena budou.

28. Očekáwanj spravedlivých weselj: naděje pak bezbožných zahyne.

29. Syla sprostého cesta Hospodinowa: a strach tém, kteříž činj zlé.

30. Spravedlivý na věky požhnut nebude: bezbožný pak nebudou bydliti na zemi.

31. Vsta spravedlivého wysdagj maudrost: gazyk převrácený zahyne.

32. Krové spravedlivého znamenaj libé věcy: a vsta bezbožní převrácená.

Kapitola XI.

Pravosti a spravedlnosti, gako všech ctností vřítkové, necnlostí pak a strastného zboží nepřilenitosti se představují.

1. Závažj litiwé, ohavnost gest v Hospodina: a váha spravedlivá, vůle geho.

2. Kde bude peycha, tu bude i pohaněnij: kde pak gest poněznost, tuž i maudrost:

3. Sprostnost spravedlivých zprawowati ge bude: a podvod převrácených vyhubí ge:

4. Kleprospége bohatství w den pomsty: spravedlnost pak vyšvobodí od smrti.

5. Spravedlnost sprostého zprawowati bude cestu geho: a w bezbožnosti své padne bezbožný.

6. Spravedlnost vpřímých vyšvobodí ge: a w aučladech svých polapeni budou nepravoj.

7. Bdyž umíre člověk bezbožný, žádné naděje nebude vjce: a očekávanj pečlivých zahyne.

8. Spravedlivý zaužlosti vyšvobozen gest: a wydán bude bezbožný za něho.

9. Pokrytec vstý očlamává blížního svého: spravedlivý pak vyšvobozeni budou vmlénim.

10. W dobrých věcech spravedlivých weseliti se bude město: a w zahynutí bezbožných bude chwálenj.

11. Požehnáním spravedlivých vyvýšeno bude město: a vstý bezbožných vyvrázeno.

12. Kdo pohrdá přječlem svým, * nuznjk gest na srdecy: muž pak opatrny mlčeti bude.

13. Kdo chodi litiwé, pronáší tagnosti: kdo pak věrné myslí gest, tagj, co mu přjeel světil.

14. Bde nenij zpráwoce, lid padne: spasenj pak, kde mnohé rady.

15. Osaužen bude zlým, kdož slibuje za cizýho: kdo pak se vystějhá osýdel, bezpečen bude.

16. Žena milostná nagde sláwu: a silnij budou mjeti bohatství.

17. Dobré činj dussi své muž milostný: kdo pak vkrutný gest, i přibusné zamíjtá.

18. Bezbožný dělá dílo nestále: rožsýwagicymu pak spravedlnost mzdá věrná.

19. Dobrotivost připravuje život: a následování zlých věců smrt.

20. Ohavné Hosподinu srdce zlé: a vůle geho v těch, kteří sprostě chodí.

21. ** Ruka v ruce nebude nezvinný zlý: sýmē pak spravedlivých spaseno bude.

22. (Gáko) kroužek zlatý na českých svatně, (tak gér) žena pěkná a bláznitá.

23. Žádost spravedlivých všecké dobré gest: očekávání bezbožných prchlosti.

24. Gini vdelugj vlastních věců, a bohatší býwagi: gini mocné berou cizí věcy, a vždycky v nauzy gšau.

25. Dusse, kteráž dobročci, ztrácej: a kdo opoguge, on také oponen bude.

26. Kdo strýwá obili, zlotičen bude v lidech: požehnání pak na hlavu prodáwajících.

27. Dobré přivítává na vstole, který hledá dobrých věců: kdo pak vyštaumatelem gest zlých věců, porlačen bude od nich.

28. Kdo daufá v bohatství svá, padne: spravedlivý pak gáko zelenagjicý list rozplodí se.

29. Kdo formuje dům svůj, vládnouti bude větry: a kdož bláznen gest, slaviti bude maudréniu.

30. Owoce spravedlivého dřevwo života: a kdož přigjmá dusse, maudry gest.

31. Gestliž spravedlivý na zemi běre odplatu, čím vjce bezbožný a hříšník:

* Bláznen. ** zlý život by sobě gini na pomoc stíral, nevgde pomstí.

Kapitola XII.

Hilownicy fázne, spravedlnosti a pilnosti se výchvaluj: protiwojci pak se káragi. 13. Vžitkové dobrého, a řeči dy zlého gasyka je přednášej.

1. Kdo miluje kázení, miluje vniěj: kdo pak nenávidí domlauvání, nemaudrý gest.

2. Kdo dobrý gest, obdrží milost od Hospodina: kdo pak daufá v myšlených svých, bezbožné činy.

3. Nepravni se člověk z bezbožnosti: a koreň spravedlivých nebude pohnut.

4. Žena pilná, kouzla gest moží svému: a hněs v kostech geho, která činí zahabbení hodné věcy.

5. Myšleni spravedlivých saudové: a tady bezbožných lstimě.

6. Slowa bezbožných a uklady činí krví: všta spravedlivých vysvobodí ge.

7. Vyvarat bezbožné, a nebudou: dům pak spravedlivých zvratí bude.

8. Po svém vniěj pognán bude muž: kdo pak matný a bezsesedce gest, vydán bude ku potupě.

9. Lepší gest chudý a magistrati potřebu, než slavný a potichující chleba.

10. * Zná spravedlivý dobýrka svého života: střeva pak bezbožných vkrutná.

11. Kdo dělá zemi svou, násycení bude chleby: kdo pak následuje zahalky, neybláznivěgssi gest. Kdo lahodným gest v obměstáni se na vjne, v svých prvnostech nedává pohanění.

12. Žádost bezbožného obrana gest neyhorších: koreň pak spravedlivých prospěje.

13. Pro hříchy své pád se přiblížuje zlému: ale spravedlivý vede z aukfostí.

14.

14. Že owoce vst svých gedenk:ždý naplněn bude dobrými věcmi, a podlé řecké rukou svých odplaceno bude gemu.

15. Cesta blázna přímá před očima geho: kdo pak maudrý gest, neslyší rady.

16. Blázen hned okazuje hněv svůj: kdo pak rabi křivdu, chytří gest.

17. Kdo co zná, mluví, ukazat gest spravedlnosti: kdo pak lže, svědek gest lšíwý.

18. Gest, který slibuje, a gáko mečem svědomí boden bývá: gázek pak maudrých gest zdraví.

19. Ktové pravdy vztvoření budau na věky: kdo pak ge svědek klapný, stládá gázek lži.

20. Lest w řídce obmeysslegj: cýf zlé věcy: ale kteříž vcházejí w rady pokoge, následují gest radost.

21. Nezarmantí spravedlivého, cožkoliby se přihodilo gestmu: bezbožní pak naplněni budau zlým.

22. Ohavuost gest Hospodinu rítové lžiwoj: ale, kteří věrně činj, lžbj se gemu.

23. Člověk zchytralý rabi vnitřní: a řídce nemaudrých wywolává bláznowstwoj.

24. Ruka silných panovati bude: kteřá pak chaulostiwá gest, dánem slanžiti bude.

25. Truhliwost w řídce muže sníží ho, a těcji dobrati obveselen bude.

26. Kdo zanedbá řeky pro přítele, spravedlivý gest: cesta pak bezbožných podvede ge.

27. Ucnagde lšíwý zystu: a statek člověka bude cena zlata.

28. Vla cestě spravedlnosti žít: ale cesta bludná wede k smrti.

* Pečuge spravedlivý o život howá det svých.

Kapitola. XIII.

Narčení o maudrem synu, a o straži vst. 7. O bohatém chudém, a chudém bohatém; o náhle nabýtém statku. 16. že všecko s radau činiti, a blázne je při držet máme.

1. Syn maudrý (gest) cwi: čenj otcowo: kdo pak posměwač gest, neslyší, když se mu domlauvá.

2. Že owoce vst svých člověk nasycen bude dobrými věcmi: Dusse pak přestupníků neprawá.

3. Kdo ostřjáha vst svých, ostřjáha dusse swé: kdo pak nerozwážlivý gest k mluwenj, pocytí zlych věcy.

4. Chce, y nechce leniwy: dusse pak pracujicých * zeučnij.

5. Slova lžiwoho w ohavnosti injti bude spravedlivý: bezbožný pak zahanbuje, a zahanben bude.

6. Spravedlnost ostřjáha cesty newinného: bezbožnost pak hřísníka podvrauje.

7. Gest gáko bohatý, a nic nesmá, a gest gáko chudý, gsa w minohem zboží.

8. Wykaupenj dusse muže **, bohatstwoj geho: kdo pak chudý gest, nesnáší i restání.

9. Swěto spravedlivých obveseluje, swjetelnice pak bezbožných žasie.

10. Nezry pyšnými vstavěně gsa u swárové: kteří pak činj všecky věcy s radau, zprawují se mandrosti.

11. Statek spěšně nabýtý vmení ſcen
      h h h 4

ssen bude: který pak pomalu rusku se shromážduse, rozmnožen bude.

12. Vladěge, kteráž se prodlézvá, trápi dussi: (galo) *** dřevo života žádost přicházegjich.

13. Kdo vtrhá některé wécy, sam se k budaučímu času zavazuje: kdo pak se bogi přikázani, w počogi obývatati bude. Dusse lšíz wé blaudi w hříšich: spravedliví pak milostdní gšau, a slitowáz wagi se.

14. Zákon maudrého studnice života, aby se vchylil od pádu smrti.

15. Včenj dobré dá milost: na cestě potupníků propast.

16. Chytrý woscky wécy s radau činj: kdo pak posetily gesti, vkažuje bláznowství.

17. Posel bezbožného vpadne we zlé: posel pak wěrný, zdraví.

18. Chudoba; a pohanění rozmí, který opaustí fázen: kdo pak powoluge testagjímu, oslavěn bude.

19. Žádost gestli se vyplní, lžbosť působí dussi: w ohavnosti mas gj blázni ty, kteří vříkají před zlymii wécmi.

20. Kdo s maudrémi chodí, maudré bude: přejel bláznu podobný včiněn bude.

21. Hříšníky stíhá zlé: a spravedliwým odméněny budou dobré wécy.

22. Dobrý zanechává dědice syny, a wnuky: a chová se spravedliwěmu starci hříšníka.

23. Množí pokrmové na rozhříchu: a giným shromáždugj se bez rozsiafností.

24. Kdo odpusťti metle, nenáz-

wídí syna svého: ale kdož ho mizuge, vstawičné myrvuge (ho).

25. Spravedlivý gj a naplnuge dussi swau: břicho pak bezbožných nenasytedlné.

* žbohatne. ** Wýplata života člověku nest bohaeství geho. *** Gaho šrom života žádost svlněná.

Rapitola XIV.

Maudré a prozředilných lidí dobré fijení; naproti pak tomu nemaudré, a nevrozředilných nesťastný konec se před námi.

1. **Maudrá žens wzdélává dům swůg: nemaudrá také wystavený rukama zkazy.**

2. Chodící cestau přímau a bogicí se Boha, pohtzen bývá od toho, který zlopowěstnau cestau fráci.

3. W všech blázna t meila psychy: rtové pak maudréh ostříbagi gich.

4. Kde nenj woli, prázdné gšau geste: kde pak innoho osenj, tuž gest zgetoná syla wola.

5. Swědek wěrný neklamá: ale swědeck lšíwý pronáší lež.

6. Hledá posměwac maudrosti, a nenalezá: včenj maudréh snadné.

7. Kdi proti muži blázniwémo, a nezná ctě opattnosti.

8. Maudrost zhyttalého gest porozuměti cestě swé: a ncopattnost bláznu bludná.

9. Blázen posmíwati se bude hříchu, a mezi spravedliwými přebývati bude milost.

10. Srdce, kteréž zná hořkost dusse swé, w radosti geho nepřimíš se cyzý.

11. Dům bezbožných vyhlazen bude: stanové pak spravedliwých pučiti se budou.

12. Gest cesta, která se zdá člověku spravedlivá: ale poslední wécy gegj dorvádjs k smrti.

13. Smijch s bolestj sinjsen bude, a skončenj radošti opanowáwá žalost.

14. Čestami swými naplněn bude blázen, a nad ním bude muž dobrý.

15. Klevinný wěrj káždému slowu: zphyttalý považuje kroků svých. Synu lšíwéniu nic dobrého nebudé: služebníku pak mazdrému šťastný budau činové, a zprawowána bude cesta geho.

16. Klaudij bogj se, a vphytluge se od zlého: blázen přestakuje, a důvěrue se.

17. Kterpeliwý činiti bude bláznowstwo: a muž osenitený promezaly gest.

18. Wládnauti budau malicij bláznowstwym, a očekáwati budau čtyři vtménij.

19. Ležeti budau zlý před dobrými: a bezbožný předorwětmi spravedliwý.

20. Také bližnjmu swému chudý omrzely bude: přátele pak bohatých mnozý.

21. Kdo pohrdá bližnjim swým hřessi: kdo pak se smilowáwá nad chudým, blahoslaweny bude. Kdo wěrj w Hospodinu, milostidenswoj miluge.

22. Blaudi, kterj činj zlé: milostidenswoj a prawda připravují dobré wěcy.

23. We wſſelikém díle bude hognost: kde pak wclmi mnoho slow, tam začasto nauze.

24. Koruna maudtých, bohatství gegich, possetilost bláznu neopatnost.

25. Wystobožuge dusse swédek wěrny: a lšíwý pronássi lež.

26. W bázni Hospodinowé dau-

fánj * sýly; a synům swým bude nadége.

27. Bázni Hospodinowa studně žiwota, aby se vchýslí od pádu smrti.

28. We množstwí lidu důstogenstwí krále: a w malém lidu hanba knížete.

29. Kdo trpeliwý gest, mnohau opatrnosti zprawowán býwá: kdo pak netrpeliwý gest, wywyssuge bláznowstwo swé.

30. Život těla, zdraví srdce; hněs kosti záwišt.

31. Kdo vrjská nuzného, vtržku činj Tworiteli geho: ctj pak ho, kdo se smilowáwá nad chudým.

32. W zlosti swé wyhnán bude bezbožný: ale spravedliwý dava (v) při smrti swé.

33. W srdci opatrného odpočívá maudrost, a wſſeliké nevmělé wyvcovati bude.

34. Spravedlnost zwyssuge národa: ale býdne lidí činj hřich.

35. Příjemný gest králi služebník rozumny: (ale) nevžitečný hněw geho snáſſeti bude.

* Gazyf neſtrocený, kterýmž giné vtáži.

* Sylné.

Kapitola XV.

Skríti v české gazyf, gako v pravdě vysvětluge. 8. O oběti nepravedliwých, a o prawdy vracelich. 16. Kterj gsa wprawedliwi počladowé, spolu s připomíjanjm nebe v pekla.

I. Odporéd měkká ſtocuge hněw: řec twrdá wzbužuge prchliwost.

2. Gazyf maudtých ozdobnje vtměný: rsta bláznu wydáwagj bláznowstwo.

3. Kla wſſelikém niště oči Hospodinowé zpytují dobré y zlé.

4. Časť vlogitedlný, dřevo života: který pak nemrtný gest, fetce ducha.

5. Blázen vysmijtwá se kázni otcce svého: kdo pak ostřjá domlauwání, chytčegsli bude. V hogz né spravedlnosti syla neywětší gest: ale myſlenj bezbožných vyzkoucená budau.

6. Dům spravedlivého přemnožá syla: a v vžitcích bezbožného zkoumačenj.

7. Ktové maudrých rozsyvat budau vtměnjs: srdce bláznu neposobné bude.

8. Ždibité oběti bezbožných ohazovné (gsau) Hospodinu: libové spravedlivých vlogitedlnj.

9. Ohavnostj gest Hospodinu cesta bezbožného: kdo následuje spravedlnosti, milován býwá od něho.

10. Včenj zlé opaustěgjicymu cestu žiwota: kdo domlauwání nesnáwidí, vmté.

11. Peklo, a zabynutj před Hospodinem: čím více srdce synů lidstvých:

12. Nemiluge zly toho, kterýž ho třese: aniž k maudrým křáej.

13. Srdce radostné obveseluje twát: v tuchliosti myslí trati se srdce.

14. Srdce maudré hledá včenj: a vsta bláznu pasu se bláznowstwim.

15. Myslicni dnové chudého, zlj: bezpečná mysl gáko všiaučné hody.

16. Lepší gest málo s bájnou Hospodinou, nežli pokladové množí a nenasytedlnj.

17. Lépe gest pozvánu býti na zelj s láskou, nežli na křemié tele s nenávistj.

18. Muž hněwiwy wzbuzuge swáry: kdo rcpeliwy gest, ktorj wzbuzené.

19. Cesta lenivých gáko plotecni: cesta spravedlivých bez autorazu.

20. Syn maudrý obveseluge otcce: a člověk blázniwy pohtdá matku svou.

21. Bláznowstwí radost blázna: a muž opatrný zprawuge kroky své.

22. Rozptylugi se myſlenj, kde není rady: kde pak ge vjce rádců, vterzugi se.

23. Weselj se člověk v manusdré weypowědi vst svých: a řec příhodná gest neylepsji.

24. Stezka žiwota nad včenjim, aby se vchýlik od pekla neyblubího.

25. Dům pyšníý zboží Hospodin: a pewne včenj nieče wdotow.

26. Ohavnost Hospodinu myſlenj zlá: a čistá řec neypěkněgssi potworzena bude od něho.

27. Bormautj dům svůj, kdo následuje lakomstwí: kdo pak nesnáwidí datú, žiw bude. Strze milostdenstwí a vjtu čisti se břichowé: strze bázen pak Hospodinou vchyluge se kázdý od zlého.

28. Myſl spravedlivého přesmyſluge posluſenstwí: vsta bezbožných oplýwagi zlymi věcmi.

29. Daleko gest Hospodin od bezbožných; a modlitby spravedlivých wyſlyſſi.

30. Svérlo očí obveseluge dusí: powesedobrá rozeučnuge kosti.

31. Vcho, které myſli domlauwání žiwota, v prostřed maudrých držovati se bude.

32. Kdo zamíjá kázeň, pohrdá dusí swau: kdo pak powoluge trez stáním, * vládač gest srdece.

33. Kázeň hospodinowa, kázeň maudrosti: a sláva předchází ponízení.

* má rozum.

Rapitola XVI.

Kožliční způsobové y aučinění Boží se prozředlosti se výprawpgi; ginijs to wjsecky náhlé a nekadálé přihody sluh se připisovati magi.

1. Na člověka slussi připravis ti dusí a na hospodina zprawowati gazyk.

2. Wszechy cesty člověka zgewné gau očimi geho: duchů zpytavel gest hospodin.

3. Wygewo hospodinu skutky swé, a zprawowana budau mysleni twá.

4. Wszechy wécy pro sebe samého včinil hospodin; také bezbožného ke dni zlému.

5. Ohavnostj gest hospodinu každý hrdý: byťby ruka * kruce byla, nenj newinný. Počátek cesty dobré, činiti spravedlnost: gest pak přigemněgssi v Bohu, nežli obětovati oběti zbité.

6. Milosrdenstwijn a prawdanu vykupuge se neprawost: a w bázni hospodinowé vchyluge se od zlého.

7. Když se zljbí hospodinu certý člověka, také y nepřátely geho obrátiť fu pokogi.

8. Lepssi gest malicko s spravedlnostj, nežli množý vžitkové * neprawostj.

9. Srdece člověka týdji cestu swau: ale (od) hospodina gest zprawowaný fróku geho.

10. Rozsauzenj we rtech krále, w faudu nepoblaudi vsta geho.

11. Wáha, a závaží sandowé hospodinowi gau: a skutečné geho wſickej ** kamenowé pytlíka.

12. Ohawnj králi, kteří činj bezbožné: nebo spravedlnostj vztvzen býwá trún.

13. Wule králu spravedlivostrowé: kdo vprjmé wécy mluvuj, milován bude.

14. Kožněwání králowo, poslowé smrti: a muž maudrý vkratí ge.

15. W wescoſti obličege krále, život: a milostivost geho gafo děſte *** poždnj.

16. Wladni maudrostj, neb lepsi gest než zlato: a nabud opatrnosti, nebo dražsii gest než střibro.

17. Stezka spravedliwých vchyluge se od zlých wécy: strážce dusse swé zachowawá cestu swau.

18. Setřenj předchází peycha: a před pádem powyssuge se duch.

19. Lépe gest ponízenu býti s rychmi, než děliti kocisti s pyšnými.

20. Vměly w slowu nagde dobré wécy: a kdo daufa w hospodina, blahoslavený gest.

21. Kdo gest maudrého srdeci slauti bude opatrny: a kdo sladké wýmluvnosti, wetsjj wécy přigme.

22. Studnicc života vmělost toho, kdo gi má: včenj bláznu posetilost:

23. Srdece maudrého wyyvowati budau rsta geho: a rčum geho přídá milosti:

24. Plášt strdi, spotádaná slowa: sladkost dusse zdravij kostej.

25. Gest cesta, která se zdá člověku přímá: a neyposledněgssi wécy gegj wedau k finti. 26.

26. **D**usse pracuglcýho pracuge sobě, nebo dohnala ho vsta geho.

27. **L**luž bezbožný kopá zlé, a ve rtech geho oheň se rozněcuge.

28. **C**lowěk přewracený rozbuzuge swáry : a mnohomluwný rozlučuge knížata.

29. **L**luž neprawý přeluzuge přítele svého : a wede ho po cestě nedobré.

30. **K**do ztrnulýma očima myslí zlé wécy, hryza pýsky swé wykonává zlé.

31. **K**oruna důstognosti starost, která na cestách spravedlnosti nalezna bude.

32. **L**epssi gest trpělivý nad muže sylného : a kdo panuje nad myslí swau, nad dobyvateli měst.

33. **K**osové metají se do kližnu, ale od Hospodina býwagj ztěžzení.

* By sobě na pomoc v giné vklízal, nevraťte pomsky ** závaží, kteráž je v pytlíku chowagi. *** Podzynui, G. Weeternj.

Kapitola XVII.

Xozdilní způsobové, twářnosti, a au-
činkové poscenlosti a maudrosti: boha-
bognosti, a bezbožnosti.

1. **L**epssi gest stýva chleba suchá
s radostí, nežli dům plný oběti s swárem.

2. **S**lužebník maudrý panovac-
ti bude nad syny blázniwými, a mezi bratřimi dědicí w rozdělji.

3. **G**ako ohněm zkůšeno býwá
střbro, a zlato pecý: tak zkůšu-
ge Hospodin ředcý.

4. **Z**lý poslouchá gazyka neprawého, a podvodný poslouchá trů
Bírych.

5. **K**do pohrdá chudým, wycyz-

ká Stvořitele geho : a kdo se raz-
duse z pádu giného, nebude bez
trestání.

6. **K**oruna starců synové synů :
a sláwa synů orcové gegich.

7. **K**leslussi na blázna slowa spo-
řadáné; ani na kníže vsta lžitwá.

8. **P**erla neypřjemněgssi, čeká-
njočekáwagjčyho : kamskoli se obtaz-
ej, opatrně rozumj.

9. **K**do tagi protviněn, hledá
přátelství: kdo druhau řecj opaku-
je, rozlučuge * smělauwu mo-
gicý.

10. **V**jce prospjwá trestání v
opatrného, nežli sto ran v blázna.

11. **W**ždy swáry hledá zlý: ale
Angel větuný poslán bude proti
němu.

12. **L**épe gest portati se s ned-
vědicy, když gi poberau nedve-
dětku, než s blázinem daufagjčym
v bláznowství swém.

13. **K**do se za dobré wécy od-
placuje zlým, neodstaupj zlé z dos-
mu geho.

14. **K**do zpaušsi wodu, počar-
tek gest swátu: a pravé nežby poz-
haněnji trpěl, opaříši řaud.

15. **K**do osptawedlnuge bezbos-
žného, a kdo odsuzuje spravedlis-
těho, obaveni gsaú oba v Boba.

16. **E**o gest platno bláznu mij-
ti bohatství, když maudrosti kau-
piti nemůže : **K**do wysoký dělá dům
swůg, hledá oboření: a kdo vísas-
níuge se věiti, vpadne te zlé wécy.

17. **W**sselikho času miluge,
kdo přítelem gest : a bratr w an-
zkoſtech poznán býwá.

18. **C**lowěk blázniwý plésati bu-
de rukama, kdyžby slibil za přítele
svého.

19. **K**do přemyslí rozbroke,
miz-

miluge swáry : a kdo powyssuge dweří, hledá pádu.

20. Kdo přewráceného gest ſe dce, nenače dobre : a kdo obrazcuge gazyk, upadne w zlé.

21. Klarodil ſe blázen k pořazněj ſwému : ale ani ſe radovati bude otce w posseſilem.

22. Weseljcy ſe mysl kvetavý wček činj : duš smutný wysuſuge koſti.

23. Dary z kljna běže bezbožný, aby přewrátil ſtezky ſaudu.

24. Kla ewári opatrného ſtvoj ſe maudroſt : oči bláznů w konci náph země.

25. Kožhněwání otcovo, syn blázen : a bolest matky, která ho porodila.

26. Klenj dobré, včiní ſi ſkodu sprawedliwemu : ani bjeti kniže, ktere pějme wécy ſaudj.

27. Kdo zdržuje řeči ſwé, včený a opatrný gest : a druhého duha muž vmelý.

28. Blázen také mlčeliſby, za mauzdrého gmjn bude : a gestli ſtiſne ſty ſwé, za rozumného.

* Smjerk.

Kapitola XVIII.

Od dobrého výjele, od počiwt lásky, spravedlnosti a ginyh ceností, nemáme odstaupiti.

1. Mříježitostí hledá : kdo chce odstaupiti od výjele : po vſez láky čas bude wytýkán hodný.

2. Klepřigjmá blázen ſlow opattnosti : leč ty wécy powijs, které ſau w ſtdey gebo.

3. Bezbožný, když do hlubiny bějchů přigde, zhrýz : ale následuji ſe ho hanba a poheňení.

4. Woda hluboká ſlowa z vſi muže : a potok rozwodnílý ſtudniče mraudroſt.

5. Přijmati osobu bezbožného nenj dobré, aby ſe vdyfliſ ſe od pravdy ſaudu.

6. Krowé blázena přimisugi ſe ſwáciu : a vſta gebo růžnice wžbuſ zugj.

7. Všia blázena ſetčenj gebo : a rtové gebo, pād dusſe gebo.

8. Slova toho, genž gest dwozgiho gazyka, gako ſproſtiná : a ona přicházegj až do vnitřnosti břicha. Lenocha poráži ſtrach : dusſe pak žzenilých lačněti budau.

9. Kdo gest měkký, a wáhatový w w prácy ſwé, bratr gest * díla ſwá rozptylugjcyho.

10. Wěže neypewněgſli, gměno ſhospodinovo : k němu vtiká ſe sprawedliwý, a bude poweſſen.

11. Štatek bohatého město ſyly gebo, a gako zed pevná obrazugjcy ho.

12. Prvě než ſetřeno býwá, powyſſuge ſe ſtdečlověka : a prvě nežli oſlaweno býwá, ſnižuje ſe.

13. Kdo prvě odpovídá, než wylýſſi, vkažuje, že gest blázen, a zahabenj hoden.

14. Duš muže ſnáſſi midebu ſtawu : ale duha k rožhněwání ſnadného kdo bude moc ſněſti ?

15. Štdeč opatrné obdrží vniění : a vcho maudřich hledá včenj.

16. Dar člověka rozšířuje cesku gebo, a před knižaty prostranství ſwí gemu činj.

17. Spravedliwý prvě žalobněk ſwým gest : přichází pějel gebo : a ſlakowati ho bude.

18. Kozeprě vduſſuge los, a mezi mochnými také rozſuzuge.

19. Bratr, kterémuž ſe od bratra ſpomáhá, gako město pevné : a ſaudové gako záwozy měst.

20. Ž owoce vst muže naplněs
no bude břicho geho : a plemena
růži geho nasytí ho.

21. Smrt, a život w ruce gas-
zyka : který milují gec, budou gje-
stí owoce geho.

22. Kdo nalézá ženu dobrav, nalé-
zá dobré : a na wáži weselosti odho-
spodina. Kdo vyhání ženu dobrav,
vyhání dobré : kdo pak chowá cy-
zoložnicy, blázen gest a bezbožný.

23. S snažnými proobami mlu-
viti bude chudý : a bohatý promlu-
vij i vrdě.

24. Muž milostný k tovaryš-
stvu, wjce přítelcem bude, než
bratr.

* Mlhače.

Rapitola XIX.

Sprostnost, a výkřiknost, vichost a res-
větivost, milosrdenství a lázení, v do-
brá žena je vychvalení.

1. Lepší gest chudý, který chodí
w sprostnosti své, než bo-
hatý výkřikový rty své, a ne-
maudrý,

2. Kde není vmení dusse, není
dobré : a kdo chwátavý gest no-
hama, zavadí.

3. Bláznowstwí člověka pod-
totací kroky geho : a proti Bohu
wte myslí swau.

4. Bohatstwí přidávají přítel
velmi mnoho : od chudého pak y
ti, které měl, se odlučují.

5. Swědek křivý nebude bez
krestání : a kdo lží mluví, nevteče.

6. Mnogočetí osobu mocného,
a přátelé gsaú dary dávajího.

7. Bratří člověka chudého ne-
návídí ho : nad to y přátelé geho
daleko odstaupili od něho. Kdo
toliko následuje slaw, nic nebude
míti :

8. Kdo pak vládne myslí, mi-
luge dusse swau, a strážce opatt-
nosti nalezne dobré wécy.

9. Křivý swědek nebude bez
krestání, a kdo mluví lží, zahyne.

10. Uleslussi na blázna rožko-
sse, ani na služebníka, aby panos-
val nad knížaty.

11. Včenj muže po trpělivosti
poznáno bytva : a sláva geho gest
nepravé wécy prominauri.

12. Gako twáni lwa, tak y
hněw krále : a gako rosa na byli-
nu, tak y weselost geho.

13. Bolcť orce, syn blazníwy :
a střechy vstawičně prokápávají-
cy, swárlivá žena.

14. Dům, a zboží bytva dano ed
rodiců : ale od hospodina vlastině
manželka opattná.

15. Lenivost vvede i vrdý sen,
a dusse rozpostilá lačněti bude.

16. Kdo ostříjhá přikázání, ostří-
jhá dusse své : kdo pak zanedbává
cesty své, vmarwen bude.

17. Na eurok dává hospodis-
nu, kdo se smilovává nad chow-
dym : a odplatu geho na včetně
gemu.

18. Wyvčug syna svého, ne-
zaufeg, k zabítí pak geho nepoklá-
deg dusse své.

19. Kdo netrpělivý gest, trp-
ci bude škodu : a když vchováme,
giné přiloží.

20. Posloucheg rady, a přigř-
meg kázení, abys byl maudrý w
necyposledneggijich wécech svých.

21. Mnoha myslensí w ředce
muže : ale wule hospodinowa * se-
rrowá.

22. Člověk potřebný milost-
dný gest : a lepší gest chudý, než
muž lživý.

23. Bázeň Hospodinowa ē ži: wotu: a w plnosti zdržovati se bude, ** bez nařízenj neyhotz sjiho.

24. Schowáwá lenoch ruku swau pod paždi, aniž ē vslum swým gr přikládá.

25. Když nesslechetník mstán býwá, blázen, maudreßli bude: gestli pak potresesť maudrého, pozozumi kázni.

26. Kdo osužuge otce, a zaháni matku, hanebný gest a nesťastný.

27. Klepčestáweg synu slyseti navčenj, aniž newědom bude těcji vmenj.

28. Swědek neprawý posmijwá se saudu: a vsta bezbožným zjíragj neprawost.

29. Připraveni sāu posměwazcům saudowé: a kladiva bigjich tělum bláznu.

* Ostogj. ** Aniž zlým nescestím nasvětjen bude.

Kapitola XX.

Odwracuge od opilství, od rozhněwá: ni wrchnosti, od swáru a zahálky.

1. Smilná wěc, wjno, a batrliz wé opilství: kdožkoli se w nich Kochá, nebude maudrý.

2. Gako čwánj lwa, tak y hrůza frále: kdo popauzý ho, hessi proti dussi swé.

3. Čest gest člowéku, který se odlučuge od swárů: wſickni pak blázni pčiměssugj se haněnjm.

4. Pro zymu lenoch nechrel roztati: žebrati bude tedy w lctě, a nebude mu dáno.

5. Gako woda hluboké, tak tažda w ředci muže: ale muž maudrý * wywážj gl.

6. Mnozý lidé milostdnj slo:

wau: ale muže wěrného kdo nagde?

7. Spravedliwy, který chodi w sprostnosti swé, blahoslawené po sobě syny zanechá.

8. Král, který sedí na stolicy saudu, rozptyluge wſicko zlé vzhlednatum swým.

9. Kdo muže týc: čisté gest řídce mé, čist gsem od hijschu:

10. ** Wáha a wáha, mjra a mjra: obé ohavné gest v Boha.

11. *** Ze snažnosti swých poznán býwá pacholjík, zdali čistj a přimj gsau skutkové geho.

12. Vcho slyssicý, a oče všidjcý, Hospodin včinil obé.

13. Klehrég milowati snu, aby tě nauze nepotlačila: otevři oči swé, a nasýt se chleby.

14. Zlé gest, zlé gest, říká kajdý kdož pupuge: a když odegde, tehdy se chlubiti bude †.

15. Gest zlato, a množstwo druhých kamenj: a nádoba druhá rtové vmenj.

16. Wezmi rancho toho, který tuhogmě byl za cyzýho, a za přes spolnji wezmi základ od něho.

17. Churný gest člowéku **** chléb lži: a potom naplněna buzdau vsta geho ***** Paménkem.

18. Ulysslenj radami vpernés na býwagj: a s zpráwami wěsti se magj wogny.

19. Tomu, který wygewuže ragnosti, a chodi lšíwě, a rozsíčus ge týc swé, nepřiměssug se.

20. Kdo zločeji orcy swému, a matce, zhasne swjce geho v prosřed temnosti.

21. Dědictví, k u kterému se pospíchá na počátku, naposledy požehnání zbařeno bude.

22. Uterjkeg: Odplatim se zlým: očekáweg hospodina, a wyswoboz dj té.

23. Obawnost gest v hospodz na wáha a wáha: záwažj litiwé nenj dobré.

24. Od hospodina zprawowázni býwagj krakové muže: ale kdo z lidj wyrözuměti může cesté swé z

25. Pád gest člowěka zjistati swaté, a po slobjch odwolávati.

26. Koptyluge bezbožné král maudré, a nakřivuge nad nimi klenuti.

27. Swjetedlnice hospodinowa dychání člowěka, která wystauwéz wá wessecky ragností břicha.

28. Milosrdenství a prawda ostřihagj krále, a vewrzen býwá milostivostí trún gcho.

29. Plésanj mládenců syla gez gich: a důstognost starců, ssediny.

30. Mlodčina rány setře zlé wěcy: a rány w regnosech břicha.

* Dojáhne gj. ** Záwažj rozdílná, a mira rozdílná, neb salesná. *** Po stuccých svrch. † že dobré paupil. **** Nepráwé dobytí. ***** Píštem.

Kapitola XXI.

že máme být Bohu poslušní; o milosrdenství a spravedlnosti, y giných cenostech.

1. **G**áto rozdelenj wod, tak ře dce králové w ruce hospodinové: kamžkoli chjri bude, naikoni ge.

2. Wsseličá cesta muže přjmá se mu zdá: ale řeče wážj hospodin.

3. Činiti milosrdenství a saud, wjce se libj hospodinu, než zbité obči.

4. Zwýšenj oči gest rozšířenj řeče: swjetedlnice bezbožných hřich.

5. Ulyffenj sylného wždycky w hognosti: wsseličá pak lenoch wždycky w nauzy gest.

6. Kdo shromáždige poklady gazykem lži, marný a bez řeče gest, a wehnán bude w osýdla smrti.

7. Lauze bezbožných strhnau ge, proto že nechtěli činiti saudu.

8. Přewrácená cesta muže, cyzý gest: kdo pak čist gest, přijmé djlo gcho.

9. Lépe gest řeďti w kanci (pod) přistěšení, nežli s že nau swárlivau, a w domě sposlečně.

10. Dusse bezbožného žádostiz wá gest zlého, nešmiluge se nad blížnjim swým.

11. Když zpokutowan bude nezmechetník, maudrečej bude malický: a budeli následovati maudrého, přigme vřeměn.

12. Wymeyssi spravedlivý o domu bezbožného, aby ztrhl bezbožné od zlého.

13. Kdo zapráwá vcho své kříku chudého, y on kříčeti bude, a nebude wsslyšan.

14. Dar řečtý vkracuje hněwy, a dar w klinu, rozhněwánj nezwéssj.

15. Radost spravedlivému gest činiti saud, a řezech pášicym nepravost.

16. Muž, kterýžby poblaudil od cesty včenj, w shromážděnij obrů zdržovatise bude.

17. Kdo miluge hodowání, w nauzy bude: kdo miluge wjno, a ručné wěcy, nezbohatne.

18. Za spravedlivého dáwá se bezbožný: a za přijmé nepravý.

19. Lépe gest bydliti w zemi pusté,

pusté, než s ženau swárlivau a hněvíttau.

20. Počlad žádostivý, a oleg w přibytku spravedliwého: a nezmaudrý člowék rozptýl jeho.

21. Kdo následuje spravedlnosťi a milosrdensťi, nagde život, spravedlnosť a sláva.

22. Do města sylných vstoupil maudrý, a zkažil pevnost daufaň jeho.

23. Kdo ostřihá vst svých, a gazyfa svého, ostřihá od auzkostí dusse své.

24. Pyšný a hrdý sloue nezměly, kteří w hněvu činj peychu.

25. Žádosti zabigegj leniwého: nebo nechceley nicchéhož ruce jeho dělati:

26. Celý den žádá a dychtí: kdo pak spravedlivý gest, vdelovati bude, a nepřestane.

27. Oběti bezbožných ohavné, nebo se obětují z neslechetnosti.

28. Svědek lžitý zahyne: muž poslušný inluwiti bude vježstwoj.

29. Muž bezbožný nestydareté zavozuge obličege svůg: kdo pak přímý gest, naprawuge cestu swau.

30. Ulenj maudrosti, nenj opacitnosti, nenj rady proti Hospodinu.

31. Kůn připravuge se ke dni bože: ale Hospodin wyswobozenj vdeluge.

Rapitola XXII.

Učmě obzvlášteně na dobré gméno, na cistotu swědomj neb srdece, na plnost, milosrdensťi, a důvěrnost k Bohu posjet daci.

1. Rěpssi gest gméno dobré, než bohatství mnohá: nad střbro a zlato, * milost dobrá.

2. Bohatý a chudý parkali se seleni: oba rčinil Hospodin.

3. Chytý widěl zlé, a skyl se: ** nevinný přessel, a ssaužen gest skodaun.

4. Konc *** mjrnosti bázeni Hospodinowa, bohatství a sláva a život.

5. Zbraň a mečové na cestě přewrácenho: strážce pak dusse swé daleko odšupuge od nich.

6. Príslorovj gest: Mladencec posdle cest své, také když se zšpatá, neodstaupj od nj.

7. Bohatý nad chudými panuje: a kdo berte na půgčku, služebník gest půgčugjicýho.

8. Kdo rozsýwá neprawost, že ti bude zlé věcy, a prut hněvu jeho konc vezme.

9. Kdo náhylný gest k milosrdensťi, požehnán bude: nebo z chlebů svých dal chudému. Vjetzstwoj a cti nabude, kdo dává dary: ale dussi odgjmá přijmangjicý (ge).

10. Wywaz posměwače, a wygde s njim swár, a přestanau to zepte a haněn.

11. Kdo miluge srdece čistotu, pro milost i ež svých bude níci přetele krále.

12. Oči Hospodinowy ostřihají vmeni: a podvrázena býwají sloua neprawého.

13. Křké lenoch: Lew gest vone, v prostřed rlic zabít budu.

14. Gáma hluboká vsta cyzý: na koho se hněwá Hospodin, vpadne do nj.

15. Bláznowství swázano gest w srdecy paholete, a metla kázně zažene ge.

16. Kdo vriská chudého, aby rozmnožil bohatství swá, dá sám bohatstvímu, a potěbný bude.

17. Učakloň vchá svého, a slýšo
slowa moudrých: přilož pak srdce
k včenj měmu,

18. Které pěkné bude tobě, když
že chowati budess **** w bríse
swém, a rozhognj se we rtech twých,

19. Aby bylo w hospodinu dau-
šanj twé, protož y ukázal seni ge
tobě dnes.

20. Už hle wypsal seni ge tobě
rognásobně, w myſlenných a vmenj,

21. Abych ukázal tobě pevnost,
a řeči pravdy, odpovídari z těch
těmi, kteří poslali tebe.

22. Učení násylé chudému, pro-
to že chudý gest: aniž porjeg
nužného w † bráně:

23. Učebó sauditi bude hospoz-
din při geho, a zvodne ty, kteří
zvodi dussi geho.

24. Učehrég býti přítelem člo-
věka hněvotwého, aniž chodi o mu-
žem prchliwym:

25. Abys se snad nenavčil stez-
kám geho, a ***** wžal pohorſſe-
ní dussi swé.

26. Učehrég býti s těmi, kte-
ří stládagj ruce swé, a kteří se obě-
tují rukoumě za dluhy:

27. Učebó nemáſſi, odkudžbys
navrátil, gafá příčina gest, aby
wžal (wčítel) příkryt j s lúze
twého:

28. Učpřestupůg mezý statýf,
kteréž vložili orcové twogi.

29. Viděllis muže rychlého w
djle swém: před králi státi bude,
aniž bude před nepatrny.

* Přijen. ** Prosté. *** Pokrov, mra-
vopoletnost. **** W paměti, w je-
dyc swém. † w jandu, kteří w bra-
nách držání býval. ***** Položil léčku.

Rapitola XXIII.

Při hodech na se řeč na pozoru mici;
z dvojistivých lidí potřeba se warowati:

aniž po bohatství přijiss máme dychtiti.
10. Čejčd statku, zwlášť ē ſyrotčí
nepožádati: neždené děti kárat. 19.
Opuštěj a smilstwa je warowati.

1. Když ſedness, abys gedl s knjí-
žetem, pilně ſett, kteře wę-
cy předſtaſeny ſau před twáči
twau:

2. † A poſtaſo nūž w hcdle
swém, wſſak máſſli w mocu duſſi
ſtau,

3. Učzádege z poſtrmū toho, w
kterém geſi * q'leb lži.

4. Učehrég pracovati, abys zbo-
hatl: ale opatrnosti swé vloži mjrū.

5. Učpozdwiſhug oči ſwýf k
zbožji, kteřehož mjeti nemůžes:
nebo(w náhle zmíjh a) vdelá ſobě kří-
dla gafko orlice, a poleči k nebi.

6. Učgez s člověkem záwiſli-
wým, a nežádege poſtrmū geho:

7. Učebó ku podobenſtvu ha-
dače a ſnii wyladače, doninjwá ſe
o toim, čeho nezná. Gez a pi, dj
tobě: a myſl geho nenj s teban.

8. Poſtriny, kteřéž ſy ſnědl, wę-
wtacis: a zratis pěkné řeči ſwé.

9. W vſſi nemaudrých nemluw:
nebo pohtdati budau navčenjm řeči
twé.

10. Učdorykeg ſe mezý ma-
ličkých: a w role ſyrotkum ne-
wkráceg.

11. Učebó přibuzný gegich ſrlny
gest: a on ſauditi bude proti tobě
při gegich.

12. Ať wcházy k včenj ſtdece twé,
a vſſi twé k ſlowum vminj.

13. Učehrég odthourati od pa-
cholečekázné: nebo budessi i ge mř-
stati metlau, nevníče.

14. Ty metlau mřstati ge bu-
des: a dussi geho z pekla wytwo-
bodis.

15. Synu můg, budeli mao-
dtá

drá mysl twá, radowati se bude
o tebau srdece mé:

16. A plésati budau ledwjmá,
když mluwiti budau prawé wécy
towé twogi.

17. Klechť nchotlj srdece twé
(! následowaní) hčissnjku: ale w
bázni Hospodinowé buď celý den:

18. Klebo budess mjeti nadégi
w neyposledněgssj čas, a očeká-
wání twé nebude odgato.

19. Slyss synu můg, a bud maus-
dry: a zprawůg na cestě mysl
swau.

20. Klebyweg na hodech pigáz-
nū, ani na kwasých těch, kterj maes-
so k gedenj snáslegj:

21. Klebo hledjcy pírj, a dás-
wagjcy snůsly stráweni budau:
a tří offacena bude hadry ospánlis-
rost.

22. Slyss otce swého, kterj
zplodil té: a nepohrdeg, když se
zstará matka twá.

23. Prawdu kup, a nechrtég
prodávati maudosti, a včenj, a roz-
umnosti.

24. Plésa radostj otec sprawez-
dlitřeho: kdo maudrého zplodil,
wesliti se bude w ném.

25. Ať se raduje otec twůg, a
matka twá, a plésse, která porodil-
la té.

26. Deg synu můg srdece swé
mně: oči twé cest mych ač ostřihagi.

27. Klebo gánia hluboká gest
newisita, a studnice auzká (jená)
cyzj.

28. Autkady činj na cestě gako
lott, a ktere neopatrné vzři, za-
tige.

29. Komu běda: čimu otcy
běda: komu swády: komu gámy:
komu bez příčiny rány: komu čer-
wenost očj:

30. Zdaž ne tém, kterj se spolu
zdržiugj na wjné, a včj se čísse wy-
pijeti:

31. Klebled na wjno, když žlu-
tne, když se zašíkwi w sklenicy bars-
wa geho, wcházý lahodné,

32. Ale naposledy všejpne gas-
ko had, a gako bazylissk gedy roz-
lige.

33. Oči twé hledeti budau na
cyzj (jeny), a srdece twé mluwiti bu-
de přewtacene wécy.

34. A budess gako spjcy v pros-
střed moče, a gako snem pogarý
zpráwce lodi, ztraté hlavnj včelo:

35. A dísa: Bili mne, ale ne-
bolelo mne: ráhli mne, a gá seni
nečil: kdy procýtnu, a záje wjno
naleznu:

t zbraň vstílum swým, aby sobě nezdros-
tíle nepočinala neb w gidle, neb w
feči. * Chléb nepráwě dobyté. tří as-
dry se pro chudobu zakrygi, když ihu-
ci budau.

Rapitola XXIV.

Včj warowati se zlého towaryštwi, a
suavíti se maudrosti dozáhliauti: 11. Pos-
máhati vrlačeněmu: sauditi spravedli-
wě: neodměnouari se zlým za zlé. 30. Les-
nosti a zahálky se warowati.

1. Nechrtég * záwiděti mužum
zlým, aniž žádeg býti s
ními:

2. Klebo laupeže rozgjmá mysl
gegich, a lsi rtové gegich mluwji.

3. Maudrosti wystawen bude
dům, a opatrnostj vpetvněn lude.

4. W včenj naplněni budau
sklepové, wosclíky státek druhý a
neykrásnegssi.

5. Muž maudry, sylný gest:
a muž včený mocný a statný.

6. Klebo s pořádnostj, začiná se
wálka: a bude wystobozenj, kde
mnohé rady gsaú.

7. Vysočá bláznu maudrost, w
brané neotěvěc vši svých.

8. Kdo myslí zlé wécy činiti,
blázen slauti bude.

9. Myšlenj blázna hřich gest:
a ohavnost lidi vthac.

10. Žaufáslí ratalý gsa w den
ssauženj: zmienšena bude syla
twá.

11. Vyrhni ty, kteří se wedau
na smrt: a kteří se ráhnau k zahy-
nutj, wytwozovati nepřestáweg.

12. Čijšli: ** Uloky se nedo-
stáwá: který zpytuje srdeč, oně
rozumí, a obránce dusse twé nic
neoklamáwá, a odplatí člověku po-
dlé štuků geho.

13. Bez, synu můg, měd, nebo
dobrý gest, a plást srdi neysladší
hrdu twému.

14. Tak y včenj maudrosti du-
ssi twé: ktere, když nagdese, budess
míti w neyposledněgssimi času na-
děgi, a naděge twá nezhyne.

15. Vlečn ankladů, a nehledeg
bezbožnosti w domě spravedliwé-
ho, aniž faz odpočinutj geho.

16. Vlebo sedmkráte padne spra-
wedliwy, a powstane: ale bezbo-
žný padnau w zlé.

17. Kdyžby padl nepřítel twůg,
neradu se, a w pádu geho ak neplé-
sse srdeč twé:

18. Aby snad newsděl hospo-
din, a neljibilo se gemu, a neod-
nal od něho hněwu swého.

19. Vlewač se s neyhorssimi,
aniž následuig bezbožných:

20. Vlebo nemagi budaucých
wécy naděgi zlī: a swjedlnice bez-
božných zhasne.

21. Bog se hospodina, synu
můg, a krále: a vrchacum se ne-
přiměsíug:

22. Vlebo w náhle powstane za-
hynutj gegich: a pád obogjich kdo
zná?

23. Tyto wécy také maudřím
(přináleži): *** Poznáwati ošbu
pri faudu nenj dobré.

24. Kterí říkají bezbožnému:
Sprawedliwy gsy: zlorečici gím
budau lidé, a budau w ohavnosti
pokolenjm.

25. Kterí geg káragj, chwélez
ní budau: a přigde na ně pože-
hnání.

26. Rty (toho) libat (laždý)
bude, kdo vprjma slowa odpowídá.

27. Připraw wne džlo swé, a
pilně děleg roli swau: abys potom
wystawel dům swůg.

28. Vlebudi swédkem darmo pro-
ti bližnjim swému: aniž koho la-
hodně namslauweg tcy swými.

29. Vlečkeg: Gakž mi včinil,
tak mu včinjm: odplatjm káždém
podlé štuku geho.

30. Přes pole člověka leniwé-
ho sem ssel, a přes winnicy muže
blázna:

31. A hle wosecto naplnily by-
ly kopriwy, a přikryla střechę ges-
ho trn, a ohada kainenná zfače-
na byla.

32. Což když sem widěl, wlos-
žil sem w srdeč swé, a příkladem
navčil sem se kázni.

33. Málo, pravojm, pospíši,
malíčko pozdějmcsa, malíčko ru-
ce složjsa, abys odpočinul:

34. A přigde robi gako bě-
haun nauze, a žebota gako muž
zbrogný.

* Se rozněcowati k následování lidí
zlých. ** Niemám takové moc.

*** Přigjmaci.

Kapitola XXV.

Na čem pravá čest Boží, a krále
záleží. 6. U nabytí poníženosti, pobor-
nosti, a ginyh čestí, máme pečovati.

1. Také tato příjšoví Esalomaus-
nowa, kteráž přenesli mu-
ži Czechy ásse krále Jüdského.

2. Sláwa Boží gest tagiti slo-
wo, a sláwa králu řeumati řec.

3. Nebe vzhůru, a země dolů,
a srdce králu nevystízitelné.

4. Oddegmi řez od střbra, a
vygde nádoba neycistissi.

5. Oddegmi bezbožnost od obliž-
cege králowa, a věrzen bude spra-
vedlivostí trůn geho.

6. Kleofazug se slavným před
králem, a na místě velikých ne-
stúp.

7. Klebo lépe gest, aby tobě ře-
čeno bylo: Vstup sem; nežli aby
suižen byl před knížectvem.

8. Které věcy vzdely oči twé,
nebrzo pronássig w swáru: abys
potom napráviti nemohl, kdyžbys
žhanel pýtele swého.

9. Při swau gedneg s přjte-
lem svým, a ragnosti cyzýmu ne-
vygewůg:

10. Aby se snad tobě potupně ne-
vsmíval, kdyžby slýšel, a vyre-
kati neprestal. Villost a přátel-
ství wywobozug: kterážto zachos-
weg sobě, abys nebyl hoden wy-
teykání.

11. (Galo) gabka zlatá na
ložích stříbrných, (tak gest) kdo mlu-
ví slovo w času swém.

12. (Galo) návštěnice zlatá, a
perla skřivácy, (tak) kdo kárámaus-
drého, a vcho poslussné.

13. Galo studenost sněžná w
den žni, tak wysslany wěrný tomu,
kdo geg poslal, dussi geho odpočí-
nutj činj.

14. Oblakové, a vjse, * a
desetové nenásledující, muž chlub-
ný, a sliby nesplňující.

15. Črpeliwoſtj oblomeno bu-
de kníže, a gazyk měkký rozlomj
tvrdost.

16. Valezl sy med, gez, což tos-
bě dosti gest, aby snad nasycen gsa
newywtátil ho.

17. Odrhni nohu swau od dos-
mū bližnjho swého, aby někdy syt
gsa neměl té w nenávisti.

18. Strela, a meč, a syp ostrý
člowěk, který mluví proti bližnj-
mu swému kříwé swědecwjo.

19. (Galo) zub shnilý, a noha
vstala, (tak gsa) kteří daufagi
w newerném w den auzkosti,

20. A ztracuge pléssi w den
zymy. (Galo) ocet w sanyetu,
(tak gest) kdo zpívá písničky,
srdce neyhoršímu. Galo mol-
tauflu, a čerw dřewu: tak zármuz
tek muže sskodj srdce.

21. Gestližeby lačněl nepřítel
twůr, načtm geg: žijzilliby, deg
mu wody pti:

22. Klebo vhlj řečawé shromá-
ždiss na hlavu geho, a Hospodin
odplatj tobě.

23. Wjst půlnocní rozhání de-
ssté, a twář smutná gazyk vrha-
gicj.

24. Lépe gest seděti w koute
přistěsji, nežli s ženau swárlivau
a w domě společném.

25. Woda studená dusse žijzis-
wé, a novina dobrá z země das-
leké tř.

26. (Galo) studnice zkalená
nohau, a pramen zkázený, (tak
gest) spravedlivý padage před bez-
božným.

27. Galo kdo mnoho viedu gj,
Ji i 3 nenj

nenj mu dobrý: tak kdo staunaz
telein gest welebností, zachwá-
cen bude od sláwy.

28. Gako město otevřené a bez
ohradы zdj, tak muž, který nemůj:
že w mluwenij zdržeti ducha swého.
† T. g. žencum w horto vndírávaj;
cvm. * Po nich dějí nepriss. †† Ge-
dno druhém podobné.

Kapitola XXVI.

Blázny nesluší mychvalovati, aniž
na gegich haněnji dbati. 13. Lenosti se
střetou. 16. V sebe samých vřijí se mau-
drymi nebyti, a pochlebnjí se vatos-
vati.

1. Gako sníh w lére, a dessítové
we žni, tak nepříslušná
gest bláznu sláwa.

2. Gako prák na giná (místa)
přelétající, a wtabec kam se lžbi
beravý se: tak zloričenj daremné
pronessené na někoho přigde.

3. Bič (sluší) koni, a wohlaw-
ostu, a prut na hřbet nemaudrych.

4. Neodpovídaj bláznu podlé
bláznowistu geho, aby nebyl vči-
něn podobný gemu.

5. Odporvaj bláznu podlé blá-
znowistu geho, aby se nezdál mau-
drym byti sobě.

6. Chromý na nohy, a neprá-
rost pigicý, který posylá slowa ře-
že posla blázniwého.

7. Gako nadarmo má krásné
leyky chromy: tak gest neslušné w
všech bláznu příslowij.

8. Gako který metá kámen na
hrouadlu (ke cii mode) Merkurýá-
še: tak který vdeluge nemaudré-
mu čest.

9. Gako kdyby se zrodil črn w
ruce opilcho: tak příslowij w všech
bláznu.

10. Saud rozhoduge pře: a
kdo vflidá bláznu milčenj, hněv y
krotí.

Kap XXVI.

II. Gako pes, který se nawrás-
cuge k vývratku swému, tak ne-
opatrný, který opětuge bláznowis-
tvi swé.

12. Widěl sy člověka, an sobě
sam zdá se býti maudry? vjce nad
něho naděgi bude mítí nemaudry.

13. Rjka lenoch: Lewo gest na
cestě, a twice na cestách:

14. Gako dwére obracegij se na
stežegi swé, tak leniwý na lůžku
swém.

15. Schowáwá leniwý ruká
pod paždji swé, a pracuje, gestilis-
by gi k vstúm swým obrátil.

16. Slandřegssi sobě se zdá bý-
ti lenoch nad sedm mužů wypres-
wujicých maudré wypowědi.

17. Gako kdo popadá za vří-
psa, tak kdo mímo gde nezpěliwý
gsa, a přimíš se k swátu giného.

18. Gako škodlivý gest, který
pausiti střely, a kopí k smrti:

19. Tak muž, který lšíwé řko-
dj přiteli swému: a kdyžby posti-
žen byl, dí: žetrem sem to včinil.

20. Když se nedostane drew, vha-
sne ohň: a když klewetník odnáší bu-
de, vpopogj se swátorvě.

21. Gako vhlj mrtwé při vhlj
říčawém, a drewa při ohni, tak
člověk hněwiwý wzbuzuge swáty.

22. Slowa klewetníka gako
sprostná, a ona docházegj do vnitř-
nosti břicha.

23. Gako kdyby s tříbecm ne-
čistým ozdobiti chél nádobu hliněn-
nau, tak třowé nadutí s nevhod-
ším řídecem spogeni.

24. Kdyžby swými poznán bytā ne-
přjeel, kdyžby w ředci vkládal lsti.

25. Kdyžby snížil hlasu swého,
newět gemu: nebo sedm nesle-
chetností gest w ředci geho.

26. Kdo příkrywá nenávist
lšíwé, wygetewna bude zlost geho
w rade.

27. Kdo kopá gámu, upadne
do ní: a kdo wálj kámen, na wári
se k němu.

28. Gazyk ossemctný neimiluge
prawdy: a vsta klužká působí pády.

Kapitola XXVII.

Warowati se miame odpládání, wlastní
chwály, hněwu, s. pochlebenství. Na
proti tomu: zachowati dobré vřáteleství,
sichot, a pečlivost o své domácy.

1. Nechlub se na zcetí, newěda,
co přijstej den zplodi.

2. Učich at té chwálj giný, a ne
vsta twá: cyzý, a ne rtové twogi.

3. Težká gest stála, a obejzný
písek: ale hněwo blázna těžší gest
nad to obé.

4. Hněwo nemá milostdenství,
ani náhlá prchliwost: a autoř po-
puzeného kdo bude mocy siřeti:

5. Lepší gest zgewné trestání,
než láška stycá.

6. Lepší gsau rány milujícího,
než lšíwá ljbání nenávídícího.

7. Dusse sytá slapati bude na
plášt střdi, a dusse lačná také hoč-
ké za sladké přigme.

8. Gako prák přestehugicý se z
hnjza swého, tak muž, který zane-
chárá místo swé.

9. W mosti a rozličných wú-
njich kochá se řidce: a dobrými pře-
tele radami dusse býwá oslazena.

10. Přítele swého, a přítele
otce swého neptopausstreg: a do do-
mu bratra swého newcházege w den
sňažení swého. Lepší gest sau-
šed ročle, než bratr daleko.

11. Bud pilen maudosti synu
můg, a obwesel řidce mé, abys mohl
wyeytagicýmu odpovědjeti řec.

12. Chytrý wida zlé, * skry-
tí gest: ** malicej injmo gdaucý
snášeli řekody.

13. Wezni taucho toho, kterýž
sljibil za cyzýho: a za giné odegmt
gemu základ.

14. Kdo dobrořečí blížnímu
swénu hlasem velikým ***, w nos-
cy powstana zlořečicýmu podoben
bude.

15. Střechy prokápawagicý w
den zýmy, a swárlivá žena gedno
druhému podobné:

16. Kdo zdržuge gi, gako kdo-
by wstt držel, a olegeim prawice
swé nazwe.

17. Železo železem se zostřuge,
a člowék † zostřuge twáč přitele
swého.

18. Kdo ostřihá fíku, gjisti bude
owoce geho: a kdo strážcem gest
pána swého, oslawen bude.

19. Gako we wodádj říkvejí
se obličegoré wžhlédagicý, tak
řidce lidstá zgewná gsau opatrným.

20. Pečlo a zahynutí nebýwaz-
gj nikdy naplněni: nápodobně y
oci lidsté nenaſycené.

21. Gako zkúſeno býwá w teg-
lju střibro, a w pecy zlato: tak
zkúſen býwá člowék vstý chwá-
ljicýho. Řidce neprawého wž-
hlédáwá zlých wěců, ale řidce při-
mě wžhlédáwá vmenj.

22. Štlučessli blázna w staupě
gako kraupy ſtrchu ſepa geg ****
příhem, nebudě odňato od něho bláz-
niostwji geho.

23. Pilně poznáweg obličeg do-
bytku swého, a stáda swá zpytūg.

24. Ulebo nebuděs miji vsta-
wičně mocy: ale fortuna vđělens
bude do národu a pronárodu.

25. Otevřely se laufy, a vřá-
zaly

zaly se bylinky zelené, a sebrána sau
scena z her.

26. Beránkowé k oděwu twéz
mu: a kozelecy, na cenu roli.

27. Bud tobě došti na mléku
kozým k pokrmu svým, y k pos-
trichám domu twého, a k živnosti
děwkém twým.

* Vy varuge se. ** Žlaupi. *** Po-
dilejte. † Čwicí, a oswěcuge. **** Wt-
cholkem.

Rapitola XXVIII.

Bez příjiny nemáme běti bázliwí. Zde:
wné nepravosti nemají prokít bez trestu.
8. Skrze lidové, vodníství ne-
ehromadzovati: meněgi o vražedst-
vě, a zloději obecenství mrti. 24. Ko-
nečně rodice neokrádati.

1. **V**ejáká bezbožný, an ho žádný
nehonj: ale spravedlivý
gáko lew důvěrující se, bez stra-
chu bude.

2. Pro hříchy země mnohá knj-
žata gegj: a pro člověka maudrost,
a vniénj těch věců, které pravěz-
ny býwagi, život wůdce delší
bude.

3. **M**už chudý vtiskující chuz-
dého, podobný gest příjalu nás-
ramnému, w kterém se připravuj-
e blad.

4. Kterí zanecháwagi zákon,
chwali bezbožného: kterí ostříhagji,
rozpalugi se proti němu.

5. **M**už zlý neprěmcysli saud:
kterí pak vyhledáwagi hospodina,
w jsemu rozuměgj.

6. Lepší gest chudý chodící w
správnosti své, než bohatý na ces-
tách nepravých.

7. **B**do ostříhá zákon, syn maus-
dry gest: kdo pak žráče krmí, za-
háníuje otce svého.

8. **B**do ehromajdunge zboží liz-
chwami a nádavkem, středci mu k
chudým ehromajdunge ge.

Rap. XXVIII.

9. **K**do vchyluge vši svých, aby
neslyšel zákon, modlitba geho
bude proklatá.

10. **B**do podvádji spravedli-
vě na cestě zlé, w zahynutí svém
padne: a sprostný wladnauti budeau
stařec geho.

11. **D**dá se sobě maudry muž
bohatý: ale chudý opatrný stan-
mati ho bude.

12. **W** pléšání spravedliwýph
mnohá sláwa gest: když kralugj
bezbožný, (býwagi) pádové lidj.

13. **B**do fryge hříchy své, ne-
bude * zprawowán: ale kdo ge-
ryzná, a opustí ge, milostdenství
dogde.

14. Blahoslawený člověk, který
gest wždycky bázliwy: kdo pak
gest myslí tvrdé, vpadne wé zlé.

15. Lew rwaucý, a nedvěd
lačniwy, knjže bezbožné nad lidem
chudým.

16. Wůdce bezopatrnosti, mnohé
vtiskne sítze násylj: kdo pak nené-
widí lafomství, dlažby včiněni bu-
dau dnowé geho.

17. Člověka, který násylj činí
(při právě) ktwi dusse, byťbý až
do gezera vtekl, žádný (ho) ne-
zadrží.

18. Kdo chodi sprostně, spasen
bude: kdo převrácenými kráci ce-
stami, padne gednau.

19. **B**do dělá zemi swau, násy-
cen bude chleby: kdo pak následu-
je zahálky, naplněn bude nauzy.

20. **M**už wětný welni chwá-
len bude: kdo pak pospíšá zbo-
harnauti, nebude newinný.

21. **B**do ** poznáwá osobu w sau-
du, nečinj dobré: ten y pro škywu
chleba opaustí pravdu.

22. **M**už, který chwáta zboha-
enaueri,

mauri, a ginytm záwidj, nevř, že nanze na něg přigde.

23. Kdo uresce člověka, milost potom nage v něho, vjce nci ten, který strže gazyka labodnosti pods wadí.

24. Kdo vstraňuje něco otce svému, a matce, a praví, že to není hřich, aučastník gest wtazes dlnjka.

25. Kdo se chlubí, a rozhruze, sváry vzbuzuje: kdo pak dausfa w hospodinu, vzdáwen bude.

26. Kdo dausfa w srdece své, blázzen gest: kdo pak kráci maudře, on spasen bude.

27. Kdo dává chudému, nebudé nužeti: kdo pohrdá prošcym, snáseni bude nedostatek.

28. Když povstána bezbožní, kryj se lidé: když oni zahynau, rozmnož se spravedliwj.

* Nepowede se mu sťastně. ** přigjmá.

Rapitola XXIX.

Trejkání nemá se opouštěti. 7. Chu: doba nemá potupena: služba pak Boží má rozšířena břti. 15. Dětem zlém nemá se folkovati. W miluvení potřebí prozřetelnosti výjwati; a zlodějem pak žádného spolu nemíti.

1. Na muže, který kátagicím twardau sijí pohrdá, náhle připadne na něg zahynutj: a nebudé ho zdtawj následovati.

2. W rozmnožení spravedlivých weseliti se bude obec: když bezbožní přigmou na sibe knížestwo, která bude lid.

3. Muž který mluje maudrost, obwseluge otce svého: kdo pak vychowáwá newěšky, ztěratj statek.

4. Král spravedlivý wyzdwi: huje zemi, muž lakomý zkazý gi.

5. Člověk, kterýz lahodnymi a

směštenými těcmi mluwj příteli svému, sft rozprostírá krokum geho.

6. Hřescicýho muže nepravého zaplete osýdlo: a spravedlivých voliti a weseliti se bude.

7. Žná spravedlivý při chudých: bezbožny nezná vmenj.

8. Lidé nesslehenj rozptylují město: ale maudři odvračují přehliost.

9. Muž maudři budeli se a bláznem waditi, bud že se hněvá, bud že se smíje, nenagde odpočinutj.

10. Muž ktwj nenávidí sprosi: ného: ale spravedlivý hledají duše geho.

11. Wsecken duch swůj prosí: nássi blázen: maudři odkládá, a zahowáwá napotom.

12. Knížc, které rádo poslavá: slaw lživých, wsticcy služebníky má bezbožné.

13. Chudý a věčitel pokali se: obaudwau oswětitel gest hospodin.

14. Král, kterýz saudi w pravodě chudé, trún gehona wěky vtwzen bude.

15. Služla a trestání vděluge maudrost, ale pachole, kteremu se dopanší wule geho, zahanbuje matku svou.

16. W rozmnožení bezbožných rozmnoženy budau nesslehenosti: a spravedlivý pády gegich vzří.

17. Wyocůj syna svého, a * ochladí té, a dá rozkosce dussi twé.

18. Když protociwji zahyne, rozprýlen bude lid: kdož pak osíčz: há zákona, blahoslavený gest.

19. Služebník (samými) slawy nemůže wyrčen být: nebo co pravojss rozmui, a odpovídati poherdá.

20. Víděl jis člověka rychlého
k mluvení : bláznovalství se výce
kdo nadáti muže, než geho na-
pravoval.

21. Kdo rozhodně od dětinství
chowáslužebníka svého, potom po-
cítí ho zpurného.

22. Všluž hnedivový vzbuzuje
sváry : a kdo k rozhněvání snadný
gest, bude k hřešení náchyněgssj.

23. Vyšného následuje poní-
ženost : a poníženého duchem při-
jmecláva.

24. Kdo s zlodějem aučastnost
má, nenávidí dusse své : začlina-
gicího llyssj, a neoznamuje.

25. Kdo se bogj člověka, brzo
padne : kdo dousá w hospodina,
pozdvižen bude.

26. Všnozý vybledávají twá-
ři knjžete : a saud od hospodina wy-
chází nednohokaždého.

27. W ohavnosti magj spras-
wedliwí muže bezbožného : a w
ohavnosti magj bezbožní ty, kterí
na přímé gsaú cestě. Slovo
ostřihagjí syn, nezáhyne.

* Občerství.

Rapitola XXX.

Základ maudrosti, na ponížnosti zá-
lej. 15. Přednášejí se některé iiné
wécy.

1. **S**lova Shromaždugjího sy-
na Wywacugjího. Ví-
děj, kteréž mluvil muž, s nímž-
to gest Bůh, a který Bohem s sebou
přebýval jím posylněn gsa, dí:

2. klesblázniwégsj sem z mužů,
a maudrost lidstva není semnau.

3. klenavcíl sem se maudrosti,
a neznám vniénj svatých.

4. Kdo witaupil do nebe, a zsta-
bil : kdo zadržel wjer w rukau

swých : kdo swázel wody gako w
rausse : kdo vstanowil wsecky kon-
činy země : které gest gméno ge-
ho, a gaké gméno syna geho, wissli :

5. Wseliká řec Boží ohnívá,
sje gest dousagjicých w něho :

6. klesblázniwégsj nicbehéhož k slo-
wum geho, abys nebyl stihán, a ne-
lezen lhář.

7. Dwau wécy žádal sem od
tebe, neodpřegž mi prvé, než
vmtu.

8. Marnost, a slawa lžitá
wzdał odemne. Žebropy, a bohat-
ství nedávagj mi : vdel toliko ži-
vnosti mé wécy potřebné :

9. Abych snad nasycen gsa při-
wáben nebyl k zapřenj, a tefl : Kdo
gest hospodin : aneb nauzý dohnán,
kradl, a křivě přisahal we gméně
Boha svého.

10. klesblázniwégsj na služebníka pá-
na geho, aby snad nezločecil tobe,
a padlbyš.

11. (Gest) rodina, která otcy
swému zločejí, a která matce své
nedobročejí.

12. (Gest) rodina, která se zdá
sobě byti čistá, a wšak není ob-
myta od nečistot swých.

13. (Gest) rodina, kteréž wy-
soké gsaú oči, a wjčka gegj na w-
fostí pozdvižená.

14. (Gest) rodina, která misto
zubů meče má, a sežveckáwá třes-
nownjmi zuby swýni, aby geda
nuzné ze země, a chudé z lidí.

15. Pigawice gsaú dwé dcery,
říkagjí : Prínes, přincs. Tři
wécy gsaú nenaštedlné, a čtvrtá,
gesto nikdy nedj : Dosti gest.

16. Pečlo, vsta * životá, a
země, která nebývá nasycena wo-
dami: oheň pak nikdy nedj: Dosti gest.

17. Oko, které se poslňovalo: a které požádá plodem matky své, ač výkinau ge kravcy z porofů, a snědý ge synové orlice.

18. Tři věci jsou mně ne- snadné, a čtvrté dokonce neujmou:

19. Cesty orlice na nebi, cesty hada na skále, cesty lodí v prostřed moře, a cesty muže v mládíosti.

20. Taková gesta by cesta ženy cí- zoložné, která jí, a výtragic hubu svou dí: klespáhala sem zlého.

21. Skrz tři věci pohybuje se země, a čtvrté nemůže snést.

22. Skrz služebnici, kdyžby královat: skrz blázna, kdyžby nasycen byl pokrmem:

23. Skrz omezalau ženu, když- by k manželstvu byla pogata: a skrz děvku, kdyžby byla dědičkou paní své.

24. Čtyři věci jsou neymensí země, a ony jsou mauděgssí nad moudrcem:

25. Litawency, lid mldý, který připravuje we žni pokrm sobě:

26. ** Zajícek, lid mldý, který klade na skále lebéní své:

27. Krále kobylka nemá, a vý- chází se vším množstvím po hau- řích svých:

28. *** Hvězdník rukama se podpírá, a zdržuje se v domech krále.

29. Tři věci jsou, které dobré kráci, a čtvrtá, která chodí sňastné:

30. Lew neysylnegssí mezi živ- ľay, nevlekne se k nižádného pos- tkání:

31. Bohaté podpásaný bedra: a beran: aniž gest král, gessroby odolal genu.

32. Gest, kdo blázinem se okázal, když vzhůru pozdvíjen byl:

by začisté byl srovnán, byly na vštu svá rukou položil.

33. Kdo pak sylné tiskne wyp- mena k wycedění mléka, wytiská máslo: a kdo prudce wytírá, wywás- djí kravu: a kdo vzbuzuje hněvy, wywadí různice.

* Maternika. ** Krájskowé. *** živ- žala.

Kapitola XXXI.

Napominká krále, aby nedávali statku svého ženám; opilství aby se varovali, a spravedlivě soudili. 10. Wypisuje se sylna a ctnostná žena.

I. **S**łowa Lamuela krále. Wi- dění, kterýmž vyvčila geg matka geho.

2. Co (djm) milý můj, co milý životu mého, co milý slibu mych?

3. Kledáveg ženám statku své- ho, a bohatství svého k shlazení králu.

4. Kechreg králu, ó Lamueli, nechreg králu dávati výno: nebo žádné ragnosti nenj, kde kráuge opilství.

5. A aby snad nepili, a zapo- mněli se na saudy, a změnili při sy- nů chudého.

6. Degre něpog opogný trus- chliwým, a výno tém, kteří hočké jsou myslí:

7. Ač piší, a zapomenut na chudobu svou, a na bolest svou ač nezpomíjnají výce.

8. Otevři všta svá něměmu, a přem všech synů, kteří mimo gđau:

9. Otevři všta svá, všuzug, což spravedlivého gest a sud niz- zného a chudého.

10. Ženu sylnan kdo nalezne z- zdaleka, a z posledních kencin cena geg.

11. Důvěřuje se gji srdce muje
gegjho, a křisti nebude potřebo-
vatí.
12. Odplatí se gemitu dobrým, a
ne zlým po všecky dny života
svého.
13. Hledala volny a Inu, a vde-
lala * podlé vůle rukou svých.
14. Včiněna gesta jako lodě kup-
ce, zdaleka nesačký chléb svůj.
15. A to nocy vstala, a dala
křisti domácym svým, a počtmý
děvkám svým.
16. Zhlídla roli, a Faupila gi:
z vžitku rukou svých sypila vin-
nice.
17. Přepásala sýlani bedra svá,
a posylnila ramena svého.
18. Okusila a viděla, že gest
dobré kuptevi gegj: nevhásnet
v noci svítidlnice gegj.
19. Kuku swau vztahla k syl-
ním věcem, a prstové gegj vcho-
pili včeteno.
20. Kuku swau otevřela nuz-
znému, a dlaní svých vztahla k
chudému.
21. Klebude se báti za ** dům
svůj pro zimy sněhu: nebo vši-
- čni domácy gegj odjni sau dvog-
násobnými.
22. Prdkáwané raucho vdele-
la sobě: kment a sratlat oděw gegj.
23. *** Slovutný w branách muž
gegj, když se zasadí s radními země.
24. Plátno druhé vdelála, a
prodala, a pás dala Chanane-
skému.
25. Syla a Frása oděw gegj,
a smáti se bude v neypočteněgjí
den.
26. Vsta svá otevřela mau-
drosti, a zákon milostitosti na ga-
zyku gegjim.
27. Zhlídla stezky domu svého,
a chleba zahálciwá negedla.
28. Powstali synowé gegj, a
za nevblahoslaweněgjí vyhlásyli;
muž gegj, a chwálil gi.
29. Mnobé dcery shromáždily
bohařství, ty sy přewýšila všecky;
30. Oklamavatelná milost,
a matná gest Frása: žena bogicí sc
hospodina, tak chwálena bude.
31. Degre gj z vžitku rukou
gegich, a ak gi chwálí v branách
stříkavé gegj.
- * Štěstné. ** Čeleď. *** Dartný.

E f l e z y a š t e b,
genj Hebrewský
C o h e l e t h
ſt o w e.

Kapitola I:

Sialomaun dokazuge, že na světě
všecky věcy marné jsou. g. že vyslau-
májí všech věcy gest velmi obtížné.
13. A že geho vlastní moudrost byla
marná, a ducha svijragicí.

I. **S**lova Kazatele, syna Da-
widowa, krále Jeruzas-
lémstého.

2. Marnost nad marnostmi,
řekl Kazatel: marnost nad mar-
nostmi, a všecky věcy marnost.
3. Co má vjce člověk ze vši
práce své, kterou pracuje pod slun-
cem?
4. Národ pomíjí, a národ
přichází: země pak na věky stojí.
- 5.

5. Wychází slunce, a západá, a k místu svému se navracuje: a tam znova zrodě se,

6. Tocí se přes poledne, a chýlí se k půlnoci: obcházege všecky věcy vůkol gde vjí, a v okolky své se navracuje.

7. Všecky řeky vcházejí do moře, a moře nepřebývá: k místu, odkud vycházejí řeky, navracují se, aby zase tekly.

8. Všecky věcy nesnadmé: nemůže gich člověk vyložiti řecí. Vlenasyuje se oko viděním, aniž vho slyšením se naplníuge.

9. Co gest, gesto bylo: to tež což bude. Co gest, gesto včiněno bylo: to tež co věsněno býti má.

10. Ulic pod sluncem nového, aniž může kdo říci: Aly hle toč gest nové: nebo gíž předesslo s (těmi) věky, kteríž byli před námi.

11. Vlení předesslych věcy památká: ano ani těch, které potomné budou, bude připomínán v těch, kteríž budou v neyposledném času.

12. Gá Razatel byl sem králem Izraelským v Jeruzalémě,

13. U vstanovil sem v mysl své hledati a vyhledati maudře o všech věcech, kteréž se děgí pod sluncem. To zanepráždnený nezhorší dal Boh synům lidským, aby se v něm zaměstnávali.

14. Viděl sem všecky věcy, kteréž se děgí pod sluncem; a hle všecky věsměs věcy marnost, a trápení ducha.

15. Převrácení těžce napravěni bývají, a blázni nestoněny gest počet.

16. Miluval sem v srdci svém, říka: Aly hle velikým včiněn sem,

a předessel sem všecky maudřosti, kterí byli předcinnau v Jeruzalémě: a mysl má zpytovala mnohé věcy maudře, a navčil sem se.

17. A dal sem srdce své, abych vmlé opatrnost a včenj a bludy v bláznowostiv: a poznal sem, že v těch věcech gest práce, a trápení ducha:

18. Protože při mnohé maudřosti, mnohé gest rozhněvání: a kdož přidává vmlénj, přidává v práce.

Kapitola II.

VII, že požívání rozkoší, shromáždění bohatství, 12. věříti maudřosti vyhledávání, a shromáždování budoucímu dědicy marnost gest a trápení ducha.

1. Než sem gá v srdci svém: Půgdu, a oplývati budu rozkošmi, a požívat budu dobroty věcy. A vztel sem, že v té také gest marnost.

2. Smíj pochládal sem z blud: a radosti řekl sem: co se darmo zklamáváso:

3. Myslil sem v srdci svém odtrhnouti od vjna tělo své, abych mysl svou přenesl k maudřosti, a vywaroval se bláznowosti, dočas vzdězbych neviděl, aby bylo vžit těcného synům lidským: aby činiti potřebí bylo pod sluncem v pozitu dnú života svého.

4. Zveličil sem skutky své, vyzstavěl sem sobě domy, a stojíbil sem winnice,

5. Odčíl sem zahrady, a stěpnice, a vysadil sem ge všelikého plodu stromoví,

6. A vzdělával sem sobě rybníky vod, abych svlažoval les dřev plodícých,

7. Měl

7. Měl sem služebníky a děvčky, a měl sem články mnichau, které také a veliká stáda ovce, nazdewický, kteří byli předemnau w Jeruzalémě:

8. Nashtromáždil sem sobě stříbra, a zlata, a ginenj králov, a krasgin: včinil sem sobě zpěváky, a zpěvákyne, a rozkosce synů lidstvých, košíky a děbány w posluhování k naléwání vina:

9. A přewýšil sem bohatstvím rosscky, kteří předemnau byli w Jeruzalémě: maudrost také setrvala semnau.

10. A žádných wěců, kterýchž pozádal oči mé, neodpřel sem gini: aniž sem zdraňoval sedců svému, aby nepožívalo všeliké rozkossi, a neobveselovalo se w sěch wěcích, kteréž sem byl přizpravil: a to sem pokládal za díl můj, kdybych požíval práce mé.

11. A když sem se obrátil ke všem slukům, kteréž včinily ruce mé, a k prácem, w nichž to darami se potil, viděl sem ve všech wěcích marnost a trápení myslí, a že nic neruší pod sluncem.

12. Obrátil sem se k sparčování maudrosti, a bludů y bláznowství (co gest, pravojm, člověk, aby následovati mohl krále Včinitele svého z)

13. A vztěl sem, žeby tak mnoho předcházel maudrost bláznowství, jak mnoho se dělí světlo od temnosti.

14. Maudrého oči w hlavě geho: blázen ve tmách chodí: a poznal sem, že gedno obého gest zahynutí.

15. A řekl sem w sedců svém:

Gestli gedno y blázna y mé zahynutí bude, co mně platno, že sem větší pilnost na maudrost vynaložil: A miluwiwo s myslí svou, rozuměl sem, žeby y to byla marnost.

16. Kdebo nebude paměťka maudrého gáko y blázna na wěky, a budaucy časové zapomenutím všecky wěcy zároveň příkrygí: vniž rá včený podobně gáko nevčený.

17. A proto omrzí mne žit, tote můj, všedjich rosscky wěcy zlé být pod sluncem, a že gest rosscko marnost a trápení ducha.

18. Opět omrzela mne všeliká snažnosť, kterou sem pod sluncem nezpilnégi pracoval, mage mjet dědice po sobě,

19. O kterež newím, zdali maudré aneb blázen bude, a posnovati bude w prácech mých, gis miž sem se potil, a pečoval, a gestliž co tak marného?

20. Protož přestal sem, a odklo se sedce mé dálegi pracovatí pod sluncem.

21. Kdebo když giny pracuje w maudrosti, a w včeni, a w pečování, člověku zahálciwému nazbytých wěcy zanechává: y to ezy marnost, a veliké zlé.

22. Kdebo co prospěje člověku ze všej práce své, a trápení ducha, kterým pod sluncem trápen byl:

23. Všickej dnowé geho bezlestmi a nečestmi plní gau, ani w noce mysl geho neodpočívá: a to zdaliž není marnost?

24. Zdaliž není lépe t' gisti a piti, a okázati dussi své dobré wěcy z prácy svých: a to z ruky Boží gest.

25. Kdo tak sežrati, a rozkošní oplywati bude, gako gá:

26. Člowěku dobrému před obliž čegeim swým dal Bůh maudrost, a vničenj, y radoš: hříšnisku pak dal trépenj a peči zbytecnau, aby přizdával, a shromáždował, a odesvzdal tomu, kterýž se libil Bohu: ale y to marnost gest, a daremní pečlivost myslí.

† Vterak, gakž obyčeg lidj howadných: o nidiž Izaiáš XXII, 13. 14. ale skřdmě a mjrne ſu potřebě, ne k obejzení života.

Kapitola III.

Dokazuje, že každá věc má svůj čas. 10. že nic není lepšího, než svých práce všicku pořívat s bájnou Boží. 16. že nepravost při soudu raniuje, a že jedno gesto gaf člowěka, tak howada zahynutí.

1. **W**ſſecky věcy čas magi, a swými časy mijegi wſſecky věcy pod nebem.

2. Čas narozenj, a čas vništění. Čas sazenj, a čas vytchowitzování, což bylo wſſezeno.

3. Čas zabij, a čas vzdražování. Čas boření, a čas staření.

4. Čas plakání, a čas smánj. Čas kroužení, a čas stáčání.

5. Čas rozmírání kamenj, a čas zbijání. Čas obgjmánj, a čas vzdáli se od obgjmánj.

6. Čas nabýwání, a čas zíťacenj. Čas chowání, a čas zavření.

7. Čas rozithowání, a čas slijwání. Čas mlčení, a čas mluwenj.

8. Čas milowání, a čas neznámosti. Čas boge, a čas pokoge.

9. Co má vjce člowěk z práce své?

10. Viděl sem ssauženj, kteří dal Bůh synům lidstvym, aby ſe gjm zaměstnávali.

11. Wſſecky věcy dobré včinil w času swém, a svět wydal bádajn gegich, aby nenalezl člowěk dýla, které gest působil Bůh od počátku až do konce.

12. A poznal sem, žeby nebyla lepšího než weseliti ſe, a dobré činiti w životě swém.

13. Vlebo wſſeliky člowěk, který gji, a píge, a vidí dobré z práce ſvé, to dat Boží gest.

14. Poznal sem, že wſſecka dýla, který včinil Bůh, trwagj na věky: nemůžeme gjm ničehož přidati, ani odnisti, které včinil Bůh, aby ſe ho báli.

15. Co rčiněno gest, to pozůstává: věcy, které budou, gij byly: a Bůh obnowuje, co pomínilo.

16. Viděl sem pod sluncem na mjsié soudu bezbožnost, a na mjsité spravedlnosti nepravost.

17. A řekl sem w ředci swém: Spravedlivého y bezbožného ſoudit bude Bůh, a čas wſſeliké věcy tehdy bude.

18. Řekl sem w ředci swém o synech lidstvých, aby zkouſyl gidi Bůh, a okázal, že gsau podobný horodům.

19. Pročež jedno gest zahynutí člowěka † a howad, a tová ſe obogjho powaha: gako vnižá člowěk, tak y one vnižagj: jednostegně dýtagj wſſecka, a nic nemá člowěk nad howado vjce: wſſecky věcy poddané gsau marnosti,

20. A wſſecky berau ſe k gednomu misiu: z země včiněny ſou, a do země žároven ſe navracuj.

21. Kdo třízná, zdali duch svý
nú Adamových restupuge vzbuz-
ru, a gestli duch howad ztupuge
dolů?

22. A shledal sem nic lepšího
nebýti, než weseliti se člověku w
skunku svém, a tuto byl částku
geho. Nebo kdo geg přivede, aby
po sobě budaující wécy poznal:
† Toliko o těle, a geho vlastnostech
mluví, ne o duši, o níž viz níže
XL, 7. †† Kido gest těch, kteřížby
ducha svého důstojnost, a od howad
rozdílnost poznali, a k nebeském pos-
luku, v věčném věčem životem svým
iměrowali.

Rájatela IV.

Vestíjeni newinných, nendávist pracovitý gest marnost. 8. Tz. ebroinás: ždeni bobařstvij v toho, který žádného dědice nemá. Že není dobré člověku samému běti. 17. Poslussenství gest le-
psi nežli oběti bláznů.

1. Obrátil sem se k giným wé-
cemi, a widěl sem vtištá-
ní, která se pod sluncem dějí, a tisíce
newinných, a žádného potěšitele:
a že nemohou odolati gegich násy-
lji, všech pomoc žbawenj.

2. A chwálil sem vjece mrtvé,
nežli živé:

3. A za šťastnéggjho nad obé-
ho sandil sem, který se gesetr nez-
narodil, aniž widěl zlych wécy,
kteréž se dějí pod sluncem.

4. Žase spárovával sem wossecky
práce lidstvě, a znamenal sem sna-
žnosti vystavové byti závislosti bli-
žního: y w tom tedy marnost, a
pečování zbytečné gest.

5. Blázen sládá ruce své, a
gi masso své, ika:

6. Lepší gest hrstka s odpos-
činutím, nežli plné obě ruce s
prácy, a trápením myslí.

7. Patře nalezl sem y glnau
marnost pod sluncem:

8. Geden gest, a druhého ne-
má, ani syna, ani bratra, a wosseck
pracovati nepřestává, aniž se na-
sycují oči geho zbožím, aniž rozmeyssi,
ika: Bohu pracují, a v gjmámi duši mé dobrých wécy:
y w tom také marnost gest, a trá-
penj nevhorsí.

9. Lépe gest tedy dva být
spolu, než gednoho: nebo magi
vžitek tovarysstwa svého:

10. Gestliby geden padl, od
druhého podepřen bude. Běda
samému: nebo kdyžby padl, neiná
podzvihugjich sebe.

11. A budaují spáti dva, za-
hřejí se wespolek: geden gař se za-
hřege:

12. A gestliby se kdo zmocnil
proti gednoniu, dva odpíragj ge-
mu: provázeck trognásobnj nesna-
dné se přerhne.

13. Lepší gest pachole chudé a
maudré, nežli král starý a blázen,
který nevmí prohlédlati napotom.

14. Že z žaláče a řetězů někdy
někdo vychází k frálowstvju: a
giný narozen w frálowstvju, nans-
zý sítáren bywá.

15. Widěl sem wossecky živé,
kterí chodí pod sluncem s mláden-
cem drahým, který povstane mj-
sto něho.

16. Učestněný počet gest lidí
wossech, kterí byli před ním: a kte-
ří potomné budou, nebudou se wes-
seliti v něm. Ale y to marnost
a trápenj ducha.

17. Ostříheli nohy své wchá-
zege do domu Božího, a přiblíž se,
aby s klíčem. Nebo mnohem le-
psi gest poslussenství, než bláznů
zbité oběti, který newědj, co činí
zlého.

Kapitola V.

Nic vosserečné o Bohu nmluviti se nezvá: slyši pínti se magi: tělo od hříšků má zachováno břti: my máme zasvětuati, a prozřetelnosti Boží se důvěrovati. 7. Nuzní rovnací býmagi, poněvadž nevražedlivé jaudce magi. 17. Bjdný stav gest lakovice nejíckho.

1. Nemluw nic vosserečné, aniž bude řečce tvé rychlé k prozásenj řeči před Bohem. Klebo Bůh na nebi, a ty na zemi: proztož budiž malo řeči tvých.

2. Mnohé starosti následují snové, a v mnohých řečech wynagde se bláznowství.

3. Gestli sy co slíbil Bohu, nezprodleweg splnit: nebo nelibj se gemu nevěrná a blázničná připověd. Ale cožbys koli slíbil, splň:

4. A mnohem lépe gest neslibovat, než po slibu připověděných věcích neplnit.

5. Kleďaweg vst svých, abyš hřessiti činil tělo své: aniž křečeg před Angelem: Venj prozřetelnost: aby snad rozhněwage se Bůh proti řečem tvým, nerozprýlil vossedy řečky rukau tvých.

6. Kde gest mnoho snů, nevyjce gest marnosti, a řeči nescíslných: ale ty Boha se bog.

7. Dříssli náisty nuzných, a násylné saudy, a že se spravedlnost podvražuje v fragilné, nediv se nad takovým gednáním: nebo nad vyvýšeným vyvýšeněgssí gest giny, a nad ty také vyzněněgssí gsan gini,

8. A nad to vossi zemi král rožkožec, kteráž mu slauži.

9. Lakový nebude naplněn pesnky: a kdo miluge bohatství, vžiz-

tku nevezme z nich: y to tedy marnost.

10. Kde gsaú mnohá zboží, mnoho rafé, kteří gedí ge. A co prospjivá držiteli, gediné, že vidí bohatství očima svýma?

11. Sladký gest sen pracují címu, byť malo, nebo mnoho gedí: ale syrost bohatého nedopauští mu spáti.

12. Gest y gtná nemoc nezhorší, kterau seni vzdél pod sluncem: bohatství zachované k zlému pána svého.

13. Klebo hynati v osaužení nezhorší: zplodil syna, který v neywětší nauzy bude.

14. Gako gest vysel nabý z života matky své, tak se navrátí, a nic neodnese s sebou z práce své.

15. Bjdná owssem nemoc: gakž příssel, tak se navrátí. Což mi tedy prospjivá, že pracoval v vjet?

16. Po vossedlém dny života svého gedí ve tmách a v starostech mnohých, a v bjdě v zármutku.

17. Protož to mi se zdálo že dobré, aby kdo gedí, a pil, a požíval veselosti z práce své, kterau pracoval sám pod sluncem, v počtu dnů života svého, které dal gemu Bůh: a ten gest podslígho.

18. A vosselikému člověku, kterému dal Bůh bohatství, a statek, a vdelil mu moc, aby gedí z nich, a požíval částky své, a weselil se z práce své: to gest dar Boží.

19. Klebo nebude dosti památovat na dny života svého, protože Bůh zaměstnává rozkosem svého gesta.

Kapitola VI.

Wysługe se vida latemého, který ant
w dule-ire pocírbe nošnij vj, wa:i na:
bytěch węćv.

1. **G**est y giné zlé, které sem wiz
dél pod sluncem, a to čas
sté v lidj:

2. Muž, kteremu dal Bůh bos
harswoj, a statk, y čest, a nícez
hěhož se nedostáwá dusi gebo, že
wszech węcy, kterých žádá: aniž
mu vdeluge Bůh mocy, aby gedl
z toho, ale člowěk cyzý žrati to
budec. To marnost, a býda veliká
gest.

3. Zplodilisby kdo sto dítěk, a
žito byl mnoho let, a měly wsce
dnú wěku, a dusse gebo nepoži:
valaby dobrých węcy starci swé:
ho, a neměly pohibu: o tomu gá
prohlassingi, že lepší nad něho
gest nedochudče.

4. Učbo nadarmia přísscl, a bě:
že se k teninostem, a zapomienutím
ohlazeno bude gmeño gebo.

5. Učwiděl slunce, aniž poz
znal rozdílu mezy dobrým a zlým.

6. Bycby dwa tisíce let žiw
byl, a nepožiwalby dobrých wę:
cy: zdaliž k gednomu místu nez
pospídagj wsiecky węcy:

7. Wsiecka práce člowěka w
všech gebo: ale dusse gebo nebus:
de naplněna.

8. Co má wsce maudrý nad bláz
zna: a co chudý, leč aby se bral
tam, kde gest život:

9. Lépe gest wideti, čehož žás
dás, nežli žédati, čehož neznás.
Ale y to marnost gest, a opowáz
žliwost ducha.

10. Kdo potomné budec, giz
nazwano gest gmeño gebo: a wj
se, že člowěk gest, a že nemůže

proti sylnegssimu, nežli sám gesl,
w saudu rozepti wésii.

11. Slowa gsau přemnobia, a
mnobia w hädanji magjicý matnoj.

Kapitola VII.

že wętých nad sebe węcy slacman ab
máme. 12. Einá narčenj o maudroj.
26. Společnost ženy gest nebe-pečná; a
že člowěk od Boha stvořen gest písmi.

1. **C**o zapotřebj gest člowěku
wětých węcy nad sebe wę:
hledáwati, ponětadž newj, co ges:
tu prospěšného gest w životi
swém, w počtu dnů putowám se:
ho, a w času, který gako sijn po:
mjigz a nebo kdo bude gmeň mo:
cy oznamiti, co po něm bude pod
sluncem:

2. Lepší gest gmeño dobré,
nežli masi druhé, a den smrti než
den narozenj.

3. Lépe gest gjeti do domu pl:
če, nežli do domu hodowén: ne:
bo w onom připomijná se konec
wsiedl lidj, a žiwý mysl, co pos:
tomně budec.

4. Lepší gest hněw + nežli smjph:
nebo skrze truchliwost obličege, ne:
prawena býwá mysl protwiugj:
cyho.

5. Srdece maudrých kde muz:
chliwost gest, a srdece bláznu kde
weselost.

6. Lépe gest ed maudrých pos:
terstáníu býti, nežli bláznu počle:
benstvím ofklamánu býti.

7. Učbo gako prassčeni hořictv:
tenj pod hrncem, tak smjph bláz:
zna: ale y to marnost.

8. Vátišk zformucuge maudrý:
ho, a zmarij sylu sedce gebo.

9. Lepší gest konec modlitby;
nežli počatek. Lepší gest trpěli:
wy nežli wysokomyślný.

10. Ulebo tychly k rozhněváš
nj: nebo hněw w lunu blázna od-
pojivá.

11. Ulečkéeg: Bterá, mniss,
příčina gest, že prvněgssj časové
lepssi byli, než nynj gsau z nebo
bláznišwá gest takowá otázka.

12. Vžitečněgssj gest maudrost
s bohatstvím, a vjce prospjwá
widjćim slunce.

13. Ulebo gako chránj maudrost,
raf chránj penzce. Rlad to ale
má vjce vmelost a maudrost, že
život vdělugj magickym ge.

14. Zprůg řutky Božj, že žá-
dný nemůže napraviti, kterýmž
on zhrzel.

15. W den dobrý požiweg dos-
brých včch, a zlého dne se vyz-
stříhcg. Ulebo gako ten, raf y
onen včinil Bůh, aby nenalezl člos-
věk proti němu spravedliwých
stjznostj.

16. Tyto včcy také sem vzděl
ve dnech marnosti své: Sprave-
dlivý hyne w spravedlnosti své,
a bezbožný mnohěho času živ gest
w zlosti své.

17. Ulečkéeg býti spravedliwý
* mnoho: aniž vjce mudrūg, než
potřeba gest, abys nezvupěl.

18. Učení mnoho bezbožné: a
nehřéeg být bláznem, abys nev-
měl ** w času ne svém.

19. Dobré gest tobě vychos-
tawati spravedliwého, ale také
od něho neodtrhág ruky své: ne-
bo kdo se bogj Boha, níčchěhož ne-
pronedbáwá.

20. Maudrost posylila maud-
rostho nad deset knížat města.

21. Ulebo nenj člověka spra-
vedliwého na zemi, kterýby činil
dobré, a nechcessil.

22. Ule w wšem kečem, které
praweny býwagj, nepročnugcug
srdece swého: abys snad neslyssel
služebníka swého tobě zločicjčho.

23. Ulebo wj swědomj twé, že
y ty často zlorečil glným.

24. Wszech včch zkaušel sem
w maudrosti. Čekl sem: Budu
včiněn maudrý: a ona dále oda-
staupila odennne

25. Ulnohem vjce, nežli byla t
a veliká hladina, kdož gi nalezne z

26. Wszech včcy staumal sem
myšlji swau, abych věděl, a zpy-
towal, a hledal maudrosti, a zpū-
sobu: a abych poznal bezbožnost
blázna, a blud neinaudrých:

27. A nassel sem horčegssj nad
smrt ženu, kteráž gest osýdlo low-
ců, a wrsse srdece gegj, okowy gsau
ruce gegj. Kdož se Bohu lsbí, vteče před nj: ale kdo hříšníkem
gest, gat bude od nj.

28. Hle to sem wynalezl, čekl
Bazatel, gedno y druhé, abych na-
lezl příčinu,

29. Bteráž gesse hledá dusse
má, a nchalezl sem. Uluže z tis-
sycé gednoho nassel sem, ženy
(statečné) ze wszech nenalezl sem.

30. Toliko to sem wynalezl, že
včinil Bůh člověka příměho, a on
se přimjsyl do otázek bezčísných.
Kdo takowý gako maudrý gest r a
kdo poznal rozhodnutj slowa r
† proti nezpůsobilostem, a hřichám gis-
nébo, aby già zahabben, se polepssil.
* přijise. ** Dřívěl časů svého.

Kapitola VIII.

Maudrost se střej na obličeji člově-
ka. 8. Podlé běhu světa toliko sauditi,
marnost gest; 14. Poněvadž příklad
srdeční Božíh gsau nezvratelné, nel-
váme se id protiwenstvých přijíssně stas-
tati.

2. **M**audrost člověka sňkvi se na obličeji geho, a neys mocnější tvář geho změní.

2. Gá vst králových ostržhám, a přikázal přisahy Boží.

3. Ulepospřicheg odstaupiti od tváři geho, aniž třweg w řutku zlém: nebo wſecko, což bude čtítci, včlni:

4. A řec geho gest plná mocy: aniž gemu kdo ijo mužc: Proč tak děláš?

5. Kdo ostržhá přikázal, neoskuſyc nic zlého. Časii y odpovědi srdce maudrého rozumij.

6. Wſelikému dílu čas gest, a pohodlnost, a mnohé člověka sňauženij:

7. Ulebo nezná minulých věců, a budoucích po nizádném poslu nemůž zvěděti.

8. Ulenj w inocy člověka zbráznití ducha, aniž via mocy w den smrti, aniž se mu dopausi odpočinutí w nastawagjím bogi, aniž wytvobodí bezbožnost bezbožného.

9. Wſecky tyto věcy seni rozgímal, a dal sem srdce své na wſecky řutky, který se děgi pod sluncem. Někdy panuje člověk nad člověkem k svému zlému.

10. Viděl sem bezbožné pořebeň: Který také když gestre živí byli, na místě svatém byli, a pháleni byli w městě gakó ze spravedlivých řutků. Ale y to matnost gest.

11. Ulebot že se nepronáší prosti zlým brzce ortel, bezewissi bázně hnowé lidství páchají zlé věcy.

12. Ale wſsak z toho, že hříšník stokrát činí zlé, a řeze trpělivost snásen bývá, gá sem poznal, že bude dobré bogicím se Boha, který se bogi tváři geho.

13. Ulebuď dobré bezbožnému, aniž prodleni bude dnoře geho, ale gakó lín aponuj, kteří se nebogi tváři Hospodinotey.

14. Gest y giná marnost, kteří se děge na zemi. Gsau spráwedlivý, gímžto se zlé věcy přizbázej, gakoby řutky činsli bezbožných: a gsau bezbožný, kteří i tak bezpečný gsau, gakoby spráwedliz wých řutky měli. Ale y to za přemarné saudim.

15. Protož phátil sem veselost, žeby nebylo člověku dobrého pod sluncem, leč žeby gedl, a pil, a radoval se: a to samé s sebou odnesl z práce své, za dnů života svého, které mu dal Bůh pod sluncem.

16. A přiložil sem srdce své, abyh znal maudrost, a rozuměl zanepráždnení, které na zemi gest: gest člověk, který we dnech y w nocech sňu nepozitá očima.

17. A rozuměl sem, že wſecky řutky Boží žádnau příčinu wyznalezti nemůže člověk, těch, kteří se děgi pod sluncem: a čim wžebý pracoval k wynařenj, tím méně nachází: byť pak řekl maudry, že wj, nebude mocy nagnati.

Rapitola IX.

Zádný newj, zdali nenávisti, neb lásky Boží hoden gest. 4. Po smrti není čas su k zaslavení: pročž máme vživati toho čaiu, a dobré činiti. Maudrost nadwſecko wwyříuge.

1. **W**ſecky tyto věcy rozvážoval sem w srdci svém, abyh snažně wrozuměl: Gsau spráwedlivý a maudrý, a řutky gegich w ruce Boží: a wſsak nevěj člověk, zdali lásky, čili nenávisti hoden gest:

2. Ale wſecky věcy k budaučímu

cymu času býwagj se negisté, protože wišlecky wécy zároven se přizlázejs sora wedli wému y bezbožnému, do vremu y zlému, čistému y nescistému, obětujcymu zbité oběti. y obětim posvátnými pohradačcymu. Gáko dobrý, tak y hřízničk : gáko kriwopřeženjk, tak y ní, který w prawdě přisahá.

3. To gest neyhotíj mezy wsses i wécmi, které pod sluncem se díl, že gednostegně wécy wssescym se přihézegj. Odkudž y srdece synů lidkých naplněna býwagi zlosti, a potupau w životě svém, a po nich wécech do pekel dowedezení budau.

4. Klížádného není, gesctoby wždycky žiw byl, a kteryby této wécy mohl nadégi mít: lepší gest pes žiwý nad lva mrtvého.

5. Kébo žiwj wédi, že zemrau, mrtwj pak ničehož wjce newédi, aniž magj dále odplaty: nebo w zapomienutj dána gest památku gegich.

6. Láska také, a nenávist, a závisti spolu zahynuly, aniž magj částky w tomtoto wéku, a w sluzku, kterýž se pod sluncem děje.

7. Gdi tedy, a gez v weselosti čléb swůg, a pj s radostj wjno swé: nebo Bohu se ljbj štukové twogi.

8. Wsselikého času at gsau raužha twá bjlá, a oleg z hlawy twé at nezhyne.

9. Požsweg žiwota s manželskou, kterou mislugesa, po wssecty dny žiwota nestálosti swé, který dání sau robě pod sluncem po wssecten čas marnosti twé: nebo ta gest čáslka w žiwotě, a w práci twé, kterou pracugess pod sluncem.

10. Cožkoli včinšti může tuže twá, nevstale děleg: nebo ani dílo, ani rozum, ani maudrost, ani vmenj budau w hrobě, kamž ty pospičáss.

11. Občatil sem se k ginému, a spatřil sem pod sluncem, že * není ani rychlých běh, ani silných bog, ani maudrých čléb, ani včenných bohatství, ani čemestníků mizlost; ale † čas, a přihoda we wssich wécech.

12. Kewj člověk konce swého: ale gáko tyby vdicý lapány býwagi, a gáko prácy osýdlem popadeni býwagi, tak žlapání býwagi lídé w čas zly, když na ně w náhle připadne.

13. Tuto také pod sluncem widel sem maudrost, a vznal sem za neywétsj:

14. Město malé, a málo w ném mužů: přitáhl k němu král velický, a obléhl ge, a wzdělal ** náspy wůkol a dokonáno gest oběžení.

15. Y nalezen gest w ném muž chudý a maudrý, a wyswobodil město strže maudrost swau, a žádný naporem nezpomenul na člověka toho chudého.

16. A pravil sem gá, že lepší gest maudrost nad sýla: gak tedy maudrost chudého potupena gest, a slova geho negsau slyšana :

17. Slowa maudrých slychána býwagi v mlčení, wjce nezli křík knížete mezy blázny.

18. Lepší gest maudrost, nežli zbraně wogenště: a kdož w gedenom zhřessi, mnoho dobrých wes cy ztratí.

* Nezáleží ani na rychlých běh. † Posdě lidstvěho zdání, nebo bezbožníků mluví, ginář žádná přihoda we světě mítá nemá, ale wssedlo předzvěděním,

běním, prokterelností, radou, a zrání:
wan Nošau se býd, wiz wýsle V, 5.
** Waly, výgností.

Rapitola X.

Rozdil mezi maudrémi, a blázenem.
5. Četná dostinových genčení, a záložba je
výnile. 20. K dobrému o povídáních
myšlení napomíná.

1. **M**auchy výjmagicý kázý * lje
bost masti. Dcažli gest
maudrost a sláva, malé a na čas
bláznotvůr.

2. Srdece maudrého na praví
cy geho, a srdece blázna na letecy
geho.

3. Ano y na cestě blázen chod
djíc, poněvadž sám nemaudrý gesti,
wsecky za blázny má.

4. Gestli duch moc magického
vystaupí na té, mísťa svého se nez
zpausí: Nebo hogenj přijíž včíz
nj hřichum nevětším.

5. Gest zlé, které sem mídél pod
sluncem, gako onylem vycházegi
ej od tváti knížete:

6. Postaveného blázna w důz
stogenství vzneseném, a bohaté
sedeti zespod.

7. Mídél sem služebníky na koz
hých, a knížata chodící na zemi gas
ko služebníky.

8. Kdo kopá gámu, vpadne do
ní: a kdo rozměráwá plot, vysíkne
geg had.

9. Kdo přenáší kamení, sfaužen
bude w nich: a kdo řeže drwa, ra
něn bude od nich.

10. Gestli ztupené bude železa,
a to ne gako prvé, ale ztupí, mno
hau prácy výostí se, a po plze
nosti následovati bude maudrost.

11. (Gako) vysíkeli had ragné,
(rat) nic nad něho méněgi nemá,
kdo ragné vzbě.

12. Elowa vši maudrého mís
tovat na zem výlgi. Padni
dicio

lost: a rtové nemaudrého zw
hnau geg.

13. Počátek slova geho blé
znowství, a nevyposlednější včí
rst geho blud nevhodní.

14. Blázen slova rozmnojuje.
Nový člověk, co před ním bylo: a
co po něm bude, kdo bude me
cy genu oznámiti?

15. Práce bláznů trápit ge
bude, kteří nevni do města se bráti.

16. Běda tobě země, kteří kti
pachole gest, a gegjížto knížata tū
no gedj.

17. Blahoslatovená země, kteří
král ** vrozený gest, a kteříž
knížata pokrmu poživají w išu
svém, kui posylněn. a ne k rozkoši.

18. W lenivostech snížen bu
de krov, a w miloběruku pře
kápati bude dům.

19. K sinichu dělagi chleb, a
vino, aby hodowali živi gsouce: a
peněz poslouchají wsecky včíz.

20. W myšlení svém nev
heg králi, a w skryosti pokoji
svého nezlorce bohatému: nebo s
prácy nebesí ponesau hlas růži
a kdo má křídla, zvěstuje vě
powéd.

* Wani. ** Slezský.

Rapitola XI.

Naronijná, abyhom milosrdná, a
dobrotivost milovali. 8. Tež abdou
na jmr a saud ranacowali.

1. **V**rhni dleb svůj na tros
dy mísimo plynauj: nebo
po mnohých časech nagdesa geg.

2. Deg částku sedmi, také y
osini: nebo nevys, co bude zleh
na zemi.

3. Budauši naplněni oblašové
přijmal na zem výlgi. Padni
dicio

dcevo ē poledni, aneb ē pūlnocy, na kterémoli mjjě by padlo, tain bude.

4. Kdo sserí wéttu, nesyge: a. Kdo zpytuje oblaky, nebude nitdý žiti.

5. Kako newiss, která gest ces- sta wéttu, a jakým zpūsobem slás- dagj se kosti w životě těhotné; tak newiss sluků Božjch, kterýž gest pūsobitel všech wécy.

6. Káno rozsýweg sýmě swé, a v wecer at nepřestáwá ruka twá: nebo newiss, co wjce wychází, toli, cili ono, a gestli obé spolu, lépe bude.

7. Sladké swětlo, a libo gest očima videti slunce.

8. Bylliby mnoho let žiw člos- wék, a wc všech těch wécech ves- selilby se, rozpojenauti se má na- rmatový čas, a na mnohé dny: kterí když přigdau, z marnosti tře- stány budau předesslé wécy.

9. Wesel se tedy mládenče w mladosti swé, a at w dobrém gest řídce twé we dnech mladosti twé, a chod po cestách řídce swého, a * v widěnj očí svých: a wěz, že pro wsecky ty wécy přivede té Bůh k sandu.

10. Oddegmi hněw od řídce swého, a odvratí zlost od těla swého. Klebo mladost a rozkoš mar- né wécy gsaú.

* Bud zdljný, a řeď: by se tak zda- lo, že kato do wody wše vnitří, wšak přigde kdo, že Bůh toho to wše do nahradí. * W jádosti.

Kapitola XII.

Kadi, abrahom Boha měl před oči- ma, vravé než přigde řeď: wék; a za- doruvali rřířáci Boří, 8. Po- hěwádž wřetko (rom toho) gest marnost, a posledně wšickni k sandu mušme.

1. Namatuig na Stvořitele swé: ho wc dnech mladosti swé, prvé nežli přigde čas trápenj, a přiblíži se léta, o nichž díss: kž:lj- bj se mi:

2. Prvé nežli se zatmij slunce, a swětlo, a měsíc, y hvězdy, a na- wrati se oblakové po dessri:

3. Když se pohnau strážný do- mu a., a klesati budau muži nez- sylněgslj b., a zahálčitě budau me- licy c., w malickém počtu, a za- tmij se vidjí řeźe díry d:

4. A zavrau dvěte na vlicy e., w sníženj hlasu melaucýho, a po- vstanau k hlasu peacímu ſt, a ohlehnau wsecky dcery zpěwu f.

5. Vysočých míst také báti se budau, a strachovati se budau na- cestě, kwesti bude mandlowý strom g., zručný řebylka ſt, a rozmez- tán bude řapparys h.: nebo pí- gde člowěk do domu wěčnosti swé, a obhájeti budau po vlicy kwojlycý.

6. Prvé než se přetřne prová- zečk řeřibný i., a zpět zbehne kar- kule zlatá k., a rozetří se wěder- ce nad studnicí, a rozláme se kols nad čisternau ſt, t,

7. A navrati se prach do země swé odkud byl, a duch navrati se k Bohu, kterýž geg dal.

8. Marnost nad marností, řekl Bazatel, a wsecky wécy mar- nost.

9. A poněwádž byl neymau- dřegslj Bazatel, včil lid, a vyprá- woval, které wécy byl včinil: a řeumage složil příslouj mnohá.

10. Hledal slow vžitčných, a sepsal řecí neypřiměgslj, a plně pře- wdy.

11. Slova inaudrých gako
DĚL 4

ostnoz

ostnowé, a gako hřebowé hluboce like poblauzenj, budeo žeby dobré, nebo zlé bylo.

12. Více nad ty wécy synu můg newyhledáweg. Dělánj výce kňich nenj žádného konce: a časté přes myslowání, gest těla trápenj.

13. Bonec mluwenj wissickni spolu syssme. Boha se bog, a přizázanj geho ostříhug: nebo ro gest wisseliký člowék.

14. A wissedy wécy, kteréž se děgi, přivede Bůh k saudu za výse-

t žrat. Vídleho žratku lidem, y gařné nebe zda se possmauené béri. a. T. g. ruce. b. Dobr, a hnádové. c. Zub. d. Oči. e. Výsy, výta. †† Nebudou mocy spáti, tak je y k neymeněmu řístu, aneb zpěvu pracímu se probus dí. f. Výsi. g. Glawa zíšedivj. ††† Pooborné bude obylce tučné, říčevéne ſyc, a žrawé, w ſaf k řekánj nechopně. h. Zlezají wlaſt, gako krok těhož ſtramu zradá. i. Vátek héberový. k. Mázdra, w nji nest moř. l. Žila. ††† Měsíců, w něm: jest moř, tak je ho výce nebude mocy zdržovati.

Píseň Písuji Salomaunových, genž Hebrewské ſlówe Sir Harris.

Rapitola I.

Tato písek nadewſedč písně, gest dušouň rozmáuwáň mezy Rýstem pravém Bohem a člověkem, a mezy geho Čerkvi, a gednaufa idau pobožnau duſſi, gako to gednom audu Čertve ſwaré, a duchu Rvstové. Živilob ſeči wěſsim džtein záležj na podobenſtrich o cèleině kráje, a ſvadbe. Nicméně ſmyſl a aumyſl newzahuge ſe na relesnau: ný brž na dušouň lásku duſſe.

1. Mě mne polibj polibjenjm vst svých: nebo lepſi gsau prez ſvě nad vjno,

2. Lsbě wonné maſtm̄ neylepſiſi mi. Oleg wylitý gméno ſwé: protož mladice milovaly te.

3. Čahniž mne: za tebau požehneme po wúni maſtj twých. Dvedlinne král do ſlepů svých: pléſeti a weseliti ſe budem ro tobě, pamatujec na prsy ſwé nad vjno: přimj miluj ſe.

4. Černá gsém, ale krásná, dcez ty Jeruzalémíské, gako stanové Česdar, gako ſuijč Salomaunový.

5. Nechtěte mne zpytovati, že ſnědá ſem, nebo proměnilo ſlunce batwu man: ſnowé matky mé bogowali proti mně, poſtwalli nine ſtrájnau na winnicích: winnice ſwé neſtříhala ſetí.

6. Oznam mi, gehož miluge duſſe má, kde paſeo, kde ležiſs o poledni, ač ſe raulati nepočnám za ſtády tovaryſſli twých.

7. Uleznáſſli ſebe, ó neykráſněg: ſi mezy ženami, wygdi, a odegdi po ſlepěgých ſtád, a pas kezly ſwé podlíc ſtanu pastýru.

8. Gjzdě ſwé ro wozyč faraonových přirownal ſem té přjely: ně iná.

9. Pečná gsau lice twá gako hrđličky: hrđlo twé gako zápony.

10. Žalže zlaté vdeláinc tobě, prowigené ſijsbrem.

11. Když král ſtolil, noč můg vydal wúni ſwau.

12. Snopček mijty mily můg (geſi)

(gest) mně, mezy prsy mými přes bývali bude.

13. Hrozen cyprowy milý můg mně, na vinnicých Enjaddu.

14. Ay hle ty pěkná sy přijel; kyně má, ay hle ty pěkná gsy, oči tvé (galo) holubicí:

15. Ay hle ty pěkný gsy milý můg, a všichetilý. Lúžko naše květové:

16. Trámové domů nassisí cesník, stropové nassisí cypříssový.

* pokogů.

Kapitola II.

1. **S**já květ polní, a lilium aus dolní.

2. Gako lilium mezy trnjem, tak přijekyně má mezy dcerami.

3. Gako gablon mezy dřívjem lez sním, tak milý můg mezy syny. Pod stjnem toho, kteréhož sem žádala, sedela sem: a owoce geho sladké hrdlu mému.

4. Vivedl mne do šlepu winzého, spotádal ve mně lásku.

5. * Opěvněte mne květím, ohřňte mne gably: nebo milováním vmdléwání.

6. Lewice geho pod blawau mau, a pravice geho obegnie mne.

7. Žawazugi wás přisahau decty Jeruzalemsté, strze stny a gelesny polní, abyste nebudily, ani prozýmauti nečinily milé, dokawádž sáma nebude čtrjeti.

8. Hlas milého mého, hle on se běre, stáče po horách, přestakuj ge pahrbky:

9. Podobný gest milý můg scéně, a kolaučka gelenjmu, ay on stojí za sténau nassisí, hledě strze okna, vyhlédage strze mřížce.

10. Ay milý můg mluví mně: Vstaň, pospěš přijekyně má, bož lubice má, krásná má, a pod.

11. Člebo gřz zyma pominula, přijval odesel, a odstoupil.

12. Květ okázala se na zemi nassisí, čas obřezování přísel: blas hrdlicky flyssan gest v zemi nassisí:

13. Šík wydal hrdlicky své: winz nice kvetaucý wydaly růnni swau. Vstaň přijekyně má, krásná má, a pod:

14. Holubice má v rozedlinách stály, v dětach mezety, okaž mi twać swau, ac znj blas twůig v všich mých: nebo blas twůig sladký, a twář twá spanilá.

15. Žlapegte nám lissky malické, které podtrýwají winnice: nebo winnice naše rozkvetla.

16. Milý můg mně, a gá gezmu, genž se pase mezy lilií,

17. Dokudž nevzegde den, a na koni se stjnowé. Blawatatiž se: podobný bud milý můg scéně, a kolaučka gelenjmu **na horách.

* Podepíte. ** mlademu geljuku.

Kapitola III.

1. **M**a lúžku svém přes noc hledala sem, kterého miluge dusse má: hledala sem ho, a nenalezla sem.

2. Vstanu, a obegdu město: potrýcích a vltcech hledati budu, kterého miluge dusse má: hledala sem ho, a nenalezla sem.

3. Nalezli mne ponocně, které ostříbagi města: Zdaž ste viděli, koho miluge dusse má?

4. Malicko když sem gich poz minula, nalezla sem, kterého miluge dusse má: chopila sem ho; aniž se ho zpustjí, až ho vvedu

do domu marky swé: a do pokojka rodický swé.

5. Přisahau wás zavazugi dcery Jeruzalémsté strze seny a geleny polnj, abyste nebudily, ani procýnauti nečinilys milé, dokáz wádž sama nebude čtjeti.

6. Btetá gest to, genž wostupuje přes pausí, gako pravutek dýmu z wonných kořenj myrry a kadiela, a wsselikého prachu apatekářského:

7. Wy lúžko Salomaunovo svedesice sylních obliupuge z neysylnégsich Izraelstých:

8. Wssicni držice meče, a k bogum neywycwičenégsi: gednoz hofazdeho meč na bedrach geho pro strachy noční.

9. Kosecý lúžko vdelal sobě král Salomaun z díjwý Libanského:

10. Slaupy geho vdelal stříbrné, spolehadlo zlaté, vchod ssatlarový: prostredek lásku postřel pro dcery Jeruzalémsté.

11. Wygdete, a wizte dcery Syonsté krále Salomauna w krouně, kterauž korunovala ho maska geho w den zasnauenij geho, a w den weselosti srdce geho.

Rapitola IV.

1. Gak pěkná gsy přjelkyně má, gak pěkná gsy! Oči twé (gako) holubičj, kromě toho, což wnitř skrytého gest. Wlasové twogi gako stáda koz, které wystaupily z hory Galaad.

2. Dubové twogi (gako) stáda ovce postřížených, které wystaupily z Faupadla, wssucky o dwau gehnac, a neplodnic nenj mezy nimi.

3. Gako pravazeck ssatlarowy, rtové twogi: a řec twá sladká. Gako vloněk gablka zrnateho, tak ljece twá, krom toho, což gest wnitř skryto.

4. Gako wěže Dawidowa hradlo twé, kteráž wystawena gest s pernostmi: tisýc lšíjtu wisý z njí wsseliké odění sylních.

5. Twá prsy twé, gako dwě telátek blíženců senjí, kteří se pasou w lilijs;

6. Ažby začoval den, a nazklonili se stinové, pūgdu na horu myrry, a na pahrbek kadiela.

7. Wssecka pěkná gsy přjelkyně má, a poskornny nenj na robě.

8. Podíž z Libanu choti mís, podíž z Libanu, pod: budess koriunována z hlawy Almana, z vrchu Sanyr a Hérmion; z pelesí lwových, z hor pardových.

9. Ranila sy srdce mé sestro má choti, ranila sy srdce mé w gednom oči svých, a w gednom wlašu slíge swé.

10. Gak pěkná gsaу prsy twé sestro má choti! pěknégsi gsaу prsy twé nad wjno, a wúně mastj twých nad wssucky wonné wěcy.

11. Plést strdi rozplytwagich se rtové twogi choti, med a mléko pod gazykem twým: a wúně oděsi wú twých gako wúně kadiela.

12. Zahada zavřená sestro má choti, zahada zavřená, studnice započetěná.

13. Vyštrčkové twogi rág gablek zrnatých s gablonowými owocemi. Čypre s nardem,

14. Nard a ssafrán, fistula a skořice se wsselikým díjwym Libanským, mirra a aloes se vosseni přednjimi mařimi.

15. Studnice zařad : studnice vod živých, které plynau s prudkostí z Libanu.

16. Powstań wętce północnej, a przigdō wętce polednij, prowęg zařadu man, a at řekau wonne węty gegj.

Rapitola V.

1. **S**tě přigde milý můg do zařady své, a gj owoce gasbloni swýph. Pod dø zařady mé sestro má choti, pozal sem mřstu swau s wonnymi wécmi swými; gedl sem plášť s medem swým, pil sem vjno své s mlékem swým: gezte přátele, a pjet, a opogte se neymilegssji.

2. Gá spjm, a stdee mé bdj: hlas milého mého tlukaucího: Otwí mi sestro má, přstelkyně má, holubice má, nepoškvrněná má: nebo hlawa ná plná gest rosy, a kadeře mé krupéjz nočníj.

3. Žwlečla sem sukní swau, kteřak se w nj obleku : vmyla sem nohy své, kteřak ge zamaži :

4. Milý můg wpustil ruku swau strze djetu, a břicho mé začalo se k dotknutí geho.

5. Vstala sem, abyh otevřela milému swému : z rukau mych řepala micra, a prstové mogi plzni mytry neylepssji.

6. Záwočku dvěči mych otevřela sem milému swému : ale on byl vchylil se, a pominul. Dusse má rozplynula se, gafz byl proniluzwil ; hledala sem, a nenalezla sem ho : volala sem, a neodpověděl mi.

7. Nalezli mne strážni, kteři obházegj město, bili n. ne, a ranili mne, vzali mi plášt můg stréžni zdy (ničitljich).

8. Přijahau wás zawazugi dcery Jetuzalémisté, gestližebyše nasly milého mého, abyste zwéstowazly gemu, že láskau vmidlewám.

9. Gafz gest milý twůg z milého, ó neykrásnégsji z žen : gasfý gest milý twůg z milého, že sy nás tak přijahau zawázala z

10. Milý můg bjly a červený, wywolený z ríšců.

11. Hlawa geho (gako) zlato neylepssji: własy geho gako ratolestky palmowé, černé gako hawran :

12. Oči geho gako holubice nad potůčky wod, které mlékem sau myté, a sedagj podlé prandu neyplněgsjich.

13. Ljce geho gako záhonky wonnych kořenj zasyré od apatekářů. Riwé geho lilia precyssicý z sebe mirru prvnj.

14. Kuce geho hladké (a) zlaté, plné hyacintů.

15. Bricho geho slonowé wyszené zassity. Hnátowé geho slauspowé mramotovi, kteři založeni sú na podstavcích zlatých. Twářnost geho gako Libanu, wyborný gako cedrowé.

16. Hrdlo geho neyljsbezngssji, a wsecken žádostiwy : takowý gest milý můg, a oně gest přijel můg, dcery Jetuzalémisté.

17. Samž gest odssel milý twůg, ó neykrásnégsji z žen : Kam se vdyzil milý twůg : a hledati ho budezme s rebau.

Rapitola VI.

1. **M**ilý můg zstaupil do zařady swé k záhonku wonnych kořenj, aby se pásl w zařazdáph, a lilia zbjral.

2. Gá

2. Gá milému mému, a milý můg mně, který se pase mezi líslicemi.

3. Pěkná gsy přeselkyně má; lis bá, a silná jako Jeruzalém: hrozna jako sít ležení spočádaný.

4. Odvrat oči své odemne, nebo ony mne odletěti včinily. Vlasy tvé jako stádo koz, které se okázaly z Galaad.

5. Šubrové twogi jako stádo ovce, které vystaupily z koupadla, všecky po dvém plodu magice, a neplodné není mezi nimu.

6. Jako kůra gabka zrnatého, tak lice tvá krom skrytých věců tvých.

7. Sedesáte gest královen, a osmnácté ženin, a mladic není počtu.

8. Gedna gest holubice má, dokonalá má, gedna gest matky své, vyvolená rodičky své. Videlý gi dcery, a za nevblahostřenégsi vyhlásily z královny a ženiny, a chválily gi.

9. Která gest tato, kteráž poskrácuje jako dennice vycházegjí, pěkná jako měsíc, výborná jako slunce, hrozná jako sít žabotu spočádaný:

10. Vstaupila sem do zahrady ořechu, aby spatřila gabka až dolj, a zhlédla, zdali zakvěla vinnice, a pučila se gabka zrnatá.

11. Klewéděla sem: dusse má zformantila mine pro wozy Amaznabowy.

12. Klávrat se, navrat Sulamitská: navrat se, navrat, ať pasíjme na té.

Kapitola VII.

I. Co vzříss na Sulamitské, leč haufy leženj: Jak pěknj

gsau krokové twogi w střevycích, decto knížecí! Spogenj bedt tvých, jako zápony, které vdelány sau rukau řemeslníka.

2. Papek twaig (jako) Kosif san: stružný nepotřebující nikdy nás pogů. Bricho tvé jako stoh pšenice, obrostly liliany.

3. Dva prsy tvé jako dvě tezátka blíženců srny.

4. Hrdlo tvé jako věže sloznowých kostí. Oči tvé jako tybníky w Hezebon, kterí gsau w bráně dcery množství. Klos twaig jako věže Libanu, která patří proti Das massku.

5. Hlava tvá jako Carmel: a vlasys hlavy tvé, jako svarlat krále přivázaný k žlabům.

6. Jak pěkná gsy, a jak všechna čtrilá neymilegssi, w rozkosach!

7. Postava tvá připodobněna gest palme, a prsy tvé hroznům.

8. Kekl sem: vystaupím na palmu, a popadnu owoce gegj: a budou prsy tvé jako hroznové vinnice: a vůně vst tvých jako gabek.

9. Hrdlo tvé jako vjno nezlepissi, hodné milému mému k pití, a rtům a zubům geho k přejíwanj.

10. Gá milému svému, a ke mně obrácení geho.

II. Pod milý můg, vyděme na pole, zdržujme se * ve dvorci.

12. Ráno vstávme na vinnice, vlezme, kvetlali vinnice, gestíli z květů owoce se pučj, kvetavli gabka zrnatá: tam tobě dám prsy své.

13. Mandrajory vydaly vůni svau. W branách náších výses

wſecká gablek : nowá y stará, lenj: lampy geho, lampy ohně a plamenů.

* we wſech.

Kapitola VIII.

I. **G**do mi dá tě bratra mneho poživagycyho prsu matky mé, abyh tě nalezla vne, a ljs bala tě, a giž mnau žádný aby nepohrdal:

2. Vchopim se tche, a vvedu do domu matky swé: tam nne včisi budess, a dám tobě košík z vje na strogeného, a mest gablek grancatówych mych.

3. Lewice geho pod hlavou mau, a prawice geho obegme nne.

4. Přisahau was zavazugi dcery Jeruzalémsté, abyste nebudily, ani procýtnauti včinily milau, dos kudž sama nebude chjeti.

5. Která gest tato, kteráz vostupuje z paště, rozkossni oplýwas gycy, spolehssi na milého swého z pod strojemi gablonowým vzbuzdil sem tě: tam gest potuſena matka twá, tam gest zprznená rodicka twá.

6. Polož mne gako pečet na ſedce swé, gako pečet na rameno swé: nebo sylné gest gako ſint mlowenj, twrdé gako * peklo hor-

7. Wody mnohé nemohly vhasití lásky, aniž řeky zatopí gj: další liby člověk wſeckem statek domu swého za milování, gako ničimž pohtzeti gjmi bude.

8. Sesbra nasse malá, a prsu nemá: co včinjme sesře nassi w den když k ní mluveno bude:

9. Gestliže gest zed, vystaveme na nj předhrady stříbrné: pakli gest dwěrmi, obložme ge dřevami cedrovými.

10. Gá zed: a prsy mne gako wěže, gakž včiněna ſem před njin gako pokog nalézagycy.

11. Winnice gest byla pokogněnu w té, kteráz má lidi: odesvzdal gi strážným, muž přináší za owoce gegj tisíc stříbrných.

12. Winnice má předeninau gest. Tisíc twých pokogných, a dwě stě tém, který ostříhagi owoce gegjho.

13. Kteráz bydliss w zahradách, přátelé poslauhagj: včin nne slyſſeti blas twůg.

14. Vtec milý můg, a připosobni ſe k ſtě, a kolauchu geleznu na horách wonných wěcy.

* hrob.

Kníha Moudrosti.

Kapitola I.

Spráwcowé a páni magi k Bohu mísí sprostnau vprjmnost. 8. Boh nenávidí liš, reteční, vrhání, a ginyh nesprawedlwých ſtruktur.

I. **M**ilujte sprawedlnost, ktež těž ſaudíte zemi. Smyſte o Pánu w dobrote, a w sprostnosti ſedce hledegete ho:

2. Nebo nalezen býwá od těch, kteříž ho nepokaſtegi: okazuge ſe pak tém, kteří wjtu magi w něho.

3. Nebo přewrácená myſlenj odlucujgi od Boha: ale * zkouſená mocnost (geho) trčece nemaudré.

4. Nebo w zloſinau dussi nevezde

wegde maudrest, aniž bydli ti buz
de w těle podmínaném hřichům.

5. Ulebo Duch Swatý (duch)
kázně všece před pokrytcem, a od-
neje se od myšlenj kteráz gsau bez
rozumu, a trestán bude od připas-
dagicý neprawostí.

6. Dobrotivý zagisté gest duch
maudrosti, a newystobodí zlolegce
od růn gecho: nebo ledvij gecho swě-
dek gest Bůh, a srdce gecho zpřatel
gest pravý, a gazyka gecho poslau-
tka.

7. Ulebo duch Páně naplnil
okřísek země: a to což zdržuje
všescky wěcy, má známost hlasu.

8. Protož kdož mluví nepravé
wěcy, nemůže se ragiti, aniž ho
pomine saud trestagicy.

9. Ulebo w myšlenjch bezbo-
žného otézka bude: řeči pak gecho
myšlenj přigde k Bohu, k trestání
neprawosti gecho.

10. Ulebo vho horlivosti sly-
ší všescky wěcy, a huk teplánj
nebude slyt.

11. Ostřhegtež se tedy od te-
plání, kteréž nic neprospjwá, a od
vtrhání sjanigte gazyka, nebo řeč
zateinnělá na prázdro nepůgde:
vsta pak, kteráz lhau, zabigegj dussi.

12. Ulechtěte horliti po smrti
w poblauzenj života svého, aniž
vwozligte (na sebe) zahynutj w
stuncých rukau svých.

13. Ulebo Bůh smrti nevčinil,
aniž weselj se w zahynutj živých.

14. Stvořil zagisté, aby byly
všescky wěcy: a vzdřavitedlně
včinil národy okřísku země: a ne-
nj w nich gedu záhuby, ani pekel-
ného království na zemi.

15. Ulebo spravedlnost vstawič-
ná gest, a nesmrtedlná.

16. Ale bezbožní rukama y
skutky přiwołali gj: a magice gi
za přijetky, ** zessli, a vmluvy
včinili s nj: nebo hodni gsau, aby
po staně gegj byli.

* Pokauffná. ** Osvadli.

Kapitola II.

Ti, genž sineslli, že po smrti žádov
radosť není, negsau schopní k dosažení
maudrosti. 10. Bezbožní spravedlnictví
mu je protivní. 22. Člověk od Boha
k věčnému životu stvořen gest.

I. Nebo řekli přemyslegice v
sebe nepravé: křátký a s
tesknostj gest čas života nasscho,
a není očerstvenj při konci člo-
wěka, a není poznán, kdo by se byl
navrátil z pekla:

2. Ulebo z níčehož natození
smí, a potom budeme, gakobychom
nebyli: nebo dým dýchanj gest w
číjpjch nassjch: a řeč gisťta k pos-
hnutj srdce nasscho:

3. Kteráz když zhasne, popel
bude tělo nasse, a duch rozlege se
gako měkké powětrj, a pomine ži-
mot nás gako slepége oblatu, a
gako mlha rozpusti se, která za-
hnána gest od paprsků slunce, a
od teplosti gecho obtřízena:

4. A gměno nasse wezme za-
pomnoutj časem svým, a žádný
paměti nebude miti skutku nassjch.

5. Stjnu zagisté pomíjeni gest
čas nás, a není navrácení kon-
ce nasscho: nebo (gij) započeteno
gest, a žádný se neuveracy.

6. Podtež tedy, a poživěgne
dobrých wěcy, kteréž gsau, a vži-
vegne stvořenj gako w mladošti
tychle.

7. Vjnem dráhym a mastním
naplníme se: a nechě nepomíjí nás
květ času.

8. Korunujme se růžemi, pr-
vé

wé nežli vswadnau: ač žádná lauska není, kurauby nepřessla rozpustilost nasse.

9. Žádný z nás nebude prázden rozpustilosti nassi: wswudy zanechegme znamenj weselosti: neboť ta gest císařka nasse, a ten gest los.

10. Vrakněmc chudého spravedliwého, a nessanúgme wadowy, aniž starého se osíhhegme siedm mnohého času.

11. Bud pak syla nasse zákon spravedlnosti: nebo což nestatečného gest, nevžitečné se nalezá.

12. Oklamegime tedy spravedliwého, nebo nevžitečný gest nám, a protiwny gest štukum nassim, a wteyfá nám hřichy zákosna, a pronássi na nás hřichy obcowání nassho.

13. Wydáwá se, že vinný Boží má, a synem Božím se nazýwá.

14. Vinnén gest nám * k požehnání mysljenj nassch.

15. Obijzny gest nám také k widění, nebo nepodobný gest gisným život geho, a změněny sau cesty geho.

16. Gako nemauděj počtení smě od něho, a zdržuge se od cest nassch gako od nečistot, a předkládá poslední wécy spravedliwých, a chlubí se, že má otce Boha.

17. Wizmež tedy, gsauli řeči geho prawé, a zkusme, které wécy na něg přigdau, a zwjme, které wécy geho poslední budau.

18. Kébo gestliže gest prawý syn Boží, přignieť geg, a wystrozbodj geg z rukau protiwnejků.

19. Potupau a trápenjmi zepregme se ho, abyhom wédeli počestnost geho, a zkusly trpělivost geho.

20. Smrtj neyohawnejší od sudme ho: neboť ** bude geho spozitrenj z ičej geho.

21. Tyto wicy myslili, a blažili: nebo oslepila ge zlost gezich.

22. A neznali tagenistwoj Božha, ani se nadali mždy spravedlnosti, aniž powázili počesinosti dusí swatých.

23. Kébo Bůh stvořil člověka neporušitelného a k obrazu podobenstwoj swého včinil grg.

24. Ale závisí děbla sint wessa na okřísek země:

25. Kleslednj pak ho, který gsau z strany geho.

* B. trestám. ** Bude na něg ohled.

Kapitola III.

Spravedliwý nebyvali od Boha opuštěni. 10. Bezbožní trpí v načetnosti v na onom světě. 13. Čistota je výchvalou, a czzoložstva lžody je vyprawují.

1. Spravedliwých pak duisse wruce Boží gsau, a nedoskne se gich muka smrti.

2. Zdálo se očím nesiystných, že vnižragi: a poklädáno gest (ja) ssauženj wyjiti gegich;

3. A která od nás cesta gest, (ja) wyhlazenj: oni pak gsau w pokogi.

4. A gestliže před lidmi muky trpeli, naděje gegich nesintedlnost plná gest.

5. Malíčko pokáření, * w mnohem dobré způsobení budau: nebo Bůh zkusyl gich, a shledal, že gsali hodni geho.

6. Gako zlata w pecy zkusyl gich, a gako zápalnau obět přigal ge, a časem bude ohled na ně.

7. Síkwići se budau spravedlik
Wj

wj, a gak gisly na ctenowiné probhati se budau.

8. Saediti budau národy, a posnowati budau nad lidmi, a kratoswati bude Pán gegich na wéky.

9. Kterýz daufagj w ného, pozrozněgj prawdě: a wérnj w mizlowání ** píswolj gemu: nebo dat a pokog gest wywoleným geho.

10. Ale bezbožnij wedlé réch wécy, kterež obmeysseli, trestáni mstí budau: kteři zanedbali spras wedlivého, a od Pána odstaupili.

11. Maudrost zagisté, a kázen kdož zamírá, nesfásný gest, a prázdná gest nadége gegich, a práce bez vžitku, a nevžiteční řeckosvé gegich.

12. Ženy gegich nesnysslié gsaui, a neynescherné gssi synowé gegich.

13. Zlořečený twor gegich, nebo sťastná gest neplodná: a neplodná, kteříz nepoznala lože w provinění, bude mstí vžitk w ohledu na dusse svatých:

14. A klesstěnec, kteříz nepáschal rukama svýma neprawost, aniž myslil proti Bohu neynescherné gssi wécy: nebo gemu dán bude dar wity wýborný, a los w chráme Božím neypřigemněgssi.

15. Dobrých zagisté prácy slawový gest vžitek, a kteříz neklesne koreň maudrosti.

16. Synowé pak cyzoložnisku w nedokonalosti budau, a od neprawého lože sýmě vyhlazeno bude.

17. Budauli pak dlauhého žitwobytj, za nic počteni budau, a bezecti bude neyposledněgssi stáři gegich.

18. Pakli ryflegi zmrau, ne-

budau mstí nadége, ani w den poznanj promluwenj k sobě.

19. Ktěbo rodiny neprawé vkrzeňa gsaui skónanj.

* Mnoho dobrého dogduu. ** Zásluzna w ném.

Rapitola IV.

Císlory milovnicy se vychvalují: naproti tomu pak cyzoložnici se potuji: vug: 16. Gegich zahynutí je přednáší.

1. **D** gak krásné gest čisté zplozenj s * gasnosti: nesmrtečná gest zagisté památku geho: nebo k v Boha známé gest, y v lidj.

2. Bdyž přijomné gest, následují ho: a žádostí k geho gsaui, kdyžby odstaupilo, a na wéky koz tunované ** výtečný nepossítroněný bogowání odplatu přemáhající.

3. Rozplozené pak bezbožnou množství nebude vžitečné, a cyzoložnij výššekové nepusti kotečnú hluboce, aniž stálého *** věrzenj postaví.

4. Gestliby pak na ratolestech w času se pucíli, mdele postaveni, od wétru klácení budau, a od přílišných wétrů vykořeněni budau.

5. Poláničny zagisté budan ratolesti nedospělé, a owoce gegich nevžitečné, a trpké k gedjenj, a k ničemniz nezpůsobnij.

6. Z neslechetných zagisté sňu synowé, kteři se rodi, swědkové gsaui neslechetnosti proti rodičům w otázanj swém.

7. Spravedlivý pak bylliby smrti zachwácen, w odpocinutí bude.

8. Starost zagisté cti hodná gest ne **** dlauhověká, ani pozetem let sečtená: ale svedivoj gsaui smyslowé člověka,

9. A wék starosti život neposíwtelný.

10. Libým Bohu včiněn gest milý, a gsa žiw mezy hříšníky přenesen gest.

11. Wyżen gest, aby zlost nezměnila rozumu geho, neb aby pokrytswi nepodwiedlo dusse geho.

12. Učamenj zagiſte zheyſložti zatemnuge dobré wécy, a nestálost žádostí přewracý syny! ***** bez zlosti.

13. Dokonalým zůstav w krátku wyplnil časy mnobě:

14. Kébo zaljvba byla Bohu dusse geho: protož posvíſsil geg wywesti z prostředku neprawostj. Lidé pak vzdauce, a nerozumějíce, aniž skladagjce w stdcých wécy takových:

15. že milost Boží, a milost denstw gest k swatým geho, a ohled na wywołené geho.

16. ***** Odsuzuge pak spravedlivý mrtwý živé bezbožné, a mladost rychlegi skonaná dluhý život nespravedlivého.

17. Vzříj zagiſte konec manzdrého, a nepotozumějí: co myslí o ném Bůh, a proč geg ***** ohradil Pán.

18. Vzříj, a pohtdati budau ním: gím pak se Pán posmívat bude.

19. A budau poromně padagjce bezecti, a w pohanění mezy mrtvymi na wécy: nebo rozhně ge naduté bez hlasu, a pohně gími z základů, a až na nevyrovnání spusťení budau: a budau ltagjcy, a památku gegich zahyne.

20. Přigdau w přemyſlowání hříchů svých bázlivj, a obviňos-

wati ge budau neprawosti gegich, proti nim se postawujce.

* S lávau. ** Triumf lávaj. *** Základu. **** Vra dluhosti časů, ani na ročtu let záleží. ***** Vrásmau. ***** Potupuge, zahanbuge. ***** W bezpečnosti postawil.

Kapitola V.

Bezbožní na sebe sami w tomo ſweček natíkagi. 16. Spravedlivých ſtěšly a zdrog proti bezbožným je přednáší.

1. Schdáž státi budau spravedlswi wj w veliké stálosti, prozti tém, kteríž ge ssužowali, a kteříž odnali práce gegich.

2. Vidauce zkormaurj se báznej hroznau, a diwiti se budau w náhlosti nenadálého spasení,

3. Řkauce sami w sobě, pokázní činjce, a pro auxost ducha ltagjce: Titož gsa, které sime měli někdy ku posměchu, a ku podobenztwi potauhánj.

4. My nesmyšlni měli sime život gegich za bláznowstwi, a koz nec gegich bezecti:

5. Vy hle gak sau počení mezy syny Božimi, a mezy swatými los gegich gest.

6. Tedyž sime poblaudili od cesty pravdy, a swěto spravedlností nesvětilo nám: a slunce rozmnosti neužesilo gest nám.

7. Ostali sime na cestě neprawosti a zahynutj, a chodili sime po cestách nesnadných, cesty pak Páne neznali sime.

8. Co nám prospěla peyha z aneb chlauba zboží co nám přesnesta?

9. Dominuly ty wſecky wécy gako stín, a gako posel přeběhagjcy,

10. A gako lodi, kteráž přezdáž wodu vlnami se zmijtagjcy:

gegijo, kdyžby přešla, nepeče
nelze nalezti, ani stezky dna gegi-
ho mezi vlnami:

11. Aneb gako prák, kterýž
přelétá w powětrji, gehožto cesty
nižádné znamenj se nenašázá, ale
koliko zwuk křídla repaucy lehký
wyst, a prothugicý mocý cesty po-
wětrji: hevage křídly přelétel, a
potom žádného znamenj nalezeno
nebywá cesty geho.

12. Aneb gako slíela když wystře-
lena gest k místu včítému, rozdelené
powětrji y hned zase se zbehlo, tak
že nebylo znáti proglitj gegiho:

13. Tak y my zrodilissé se y
hned přestali smě býti: a ctnost
syce žádného znamenj nemohli smě
vkázati: ale w zlobivosti naší strás-
weni smě.

14. Takové řeči mlnwili w pes-
kle ti, kterýž zhřejšili:

15. Klebo naděje bezbožného
gako peří gest, kterýž od wětru
zachwácenou býwá: a gako pěna
tenjčka, kteráž od bavůky rozmes-
ťana býwá: a gako dým, kterýž
od wětru rozptylený gest: a gako
památku hosta gednoho dne mimo
gdaucyho.

16. Spravedliwi pak na všely
živi budeu, a w Pána gest mzda
gégich, a myšlenj gegich v klej-
wyessiho.

17. Protož přigmau králow-
ství krásy, a formu sličnosti z-
ruky Páně: nebo pravicy swau
záste ge, a ramenem swarym
swým brániti ge bude.

18. Wezme žbogné oděnj hor-
livost geho, a stvoření zobláči w
oděnj ku pomstě nepřátel.

19. Obléče se místo pancyre w
spravedlnost, a wezme místo lebz-
by saud gisty.

20. Wezme sjet newybogowis
tedlý pravost:

21. Dostři pak twrdý hněw w
kopj, a bogowati bude s ním okr-
sleč země proti nesmyšlným.

22. Půgdaū vprjmo wypasťe-
ní blcstů, a gako od dobré naší-
weného luku oblaků wyhlazeni bu-
dau, a do gislého místa wstocj.

23. A od hněwu stalného pos-
lána budau auplná kcupobitj, roz-
litj se na ně woda močstá, a čeky
zběhnau se twrdé.

24. Proti ním stáci bude duch
mocy, a gako vichr wětru rozděl-
je: a w panse přivede wosetku
země neprawost gegich, a zlob-
wošt wywtáři stolice mocných.

Rapitola VI.

Králowé a saudcowé magi pamato-
wari, že y oni od Boha sauzem budeu.
10. Protož magi po maudrosti dycheti

1. Kepssi gest maudrost nežli sy-
la: a muž opatrný nežli
sylny.

2. Slyſte tedy králowé, a ro-
zuměgte, včte se saudcowé kon-
čin země.

3. Klechylec vši wy, kteři vlás-
dnete nadmnožstwim, a zalibugere
se sobě w haufiž národů :

4. Klebo dána gest wám moc
ode Pána, a syla od klejwyessiho,
který rázati se bude skutků wassich,
a myšlenj skumari bude:

5. Ponewádž gsouce služebnij-
cy králowstw geho, nesaudilt sic
práwe, aniž ste osťjhali žekona
spravedlnosti, ani podlé wule Bos-
ži chodili.

6. Hrozné a brzce všež se wám:
nebo saud neytwardssi tém, kteři
představeni san, se stane.

7. Espa-

7. S spátnému záhlídě propůlze
čuje se milosrdenství: ale mocný
mocné myfy vtipní budou.

8. K neodlitné záhlídě Bohu osoz-
by gafého fohli, ani se ostýchati bu-
de welikosti něčí: nebo malého y
welikého on věnil, a gednostegně
má péči o všecky.

9. Sylnegsíjí pak sylnegsíjí na-
stává trápení.

10. K vám tedy králové gfan-
tyo čeči mne, abyste se včili maud-
rosti, a newypadli,

11. Nebo kteří ostýhati budou
spravedlivých věců spravedlivé,
ospravedlněni budou: a kteří se
znaví tém věcem, naleznauč, eos
by odpověděli.

12. Budetež tedy žádostiví ře-
či myf: milujte ge, a budete
moci kázení.

13. Gasnáč gest, a kteřá někdy
newadne maudrost, a snadně spa-
října býwá od těch, kteříž gi mis-
lugi, a nalezena býwá od těch, kte-
říž gi hledají.

14. Předchází, kdož sau gi žá-
dostiví, aby se gím prwé okázala.

15. Kdožby z gitra k ni bděl,
nebude pracovati: nebo gi nales-
zne sedjí v dvacíj svých.

16. Přemysłowati tedy o nj, gest
rozum dokonalý: a kdožby
bděl pro ni, hrzo bezpečen bude.

17. Poněvádž hodných sebe
kama hledajic obchází, a na ces-
tách vřazuge se gím veselc, a we
všeliké opatrnosti počkáwá se s-
nimi.

18. Nebo počatek gegi, gest
neyopravdiwégsíjí kázne žádost.

19. Péče tedy o včenj, milo-
wání gest: a milowání, gest ostří-
hání přikázanj gegi: ostříhání

pak přikázanj, gest dokonání ne-
porušícdlnosti:

20. K lepotuſtedlnost pak činj
být Bohu nevblížsíjim.

21. Žádost tedy maudrosti doz-
vádji do království věčného.

22. Protož gestliže sobě zalis-
bugete stolice a berly, ó králové
národů, milujte maudrost, abyste
na věky králowali.

23. Milujte světlo maudrosti
všichni, kteří představeni ste lidem.

24. Co pak gest maudrost, a
kteřak včiněna gest, vyprawim, a
nezatagim před vám tagemiství
Božíh, ale od počátku narozenj
staumati budu, a wydám na svě-
to vrněnj gegi, a nepomínuť pras-
wody:

25. Anž s žávistí chřadnau-
cy cesty mjtí budu: nebo takovy
člověk nebude aučasten maudrosti.

26. Vlnožství pak maudrých
gest zdraví ofčíku země: a král
maudrý gest vtvorenj lidu.

27. Přigmérež tedy kázení ře-
če řeči mé, a prospějet wám.

Kapitola VII.

Napomenut k maudrosti vlastním
příkladem.

1. **G**semě syce y gá smrtedlný
člověk, podobný všech-
něm, a z rodu zemského onoho,
kteříž prwé byl včiněn, a w brz-
sce matky způsoben sem w tělo,

2. W času desýti měsíců sbuſtl
sem we krvi, z semene člověka, a
kochání snu spolu se scházegjcyho.

3. Y gá narodito se přigal sem
obecné pověří, a wypadl sem na
zemí nápodobně včinenau, a pr-
woni blas podobný všechném wys-
pustil sem kwojliw.

4. W plénkách wychowan sem,
a pečlivostech velikých.

5. Žádny zagisté z králu giněz
ho počátku narozenj neměl.

6. Gednostegně tedy gest při-
cházenj všedních k životu, a poz-
dobné odcházenj.

7. Protož žádal sem, a dán
gest mi smysl: a vzýval sem, a
vessel ve mne duch maudrosti:

8. A představil sem gi krá-
lowstvím a stolicem, a bohatství
za nic sem sobě wážil v přitownás-
nj k nj.

9. Aniž sem přitownal k nj kaž-
mene druhého: nebo vesseliké zlato
v přitownání k nj, gest písek drobz-
ný, a gáko bláto gumiho bude skříz-
bro před obličejem gegji.

10. Vlíd zdravoj a krásu milos-
wal sem gi, a vinjnil sem gi za
světlo místi: nebo nevhásidlné
gest světlo gegji.

11. Přisly mi pak vesseliky wéz-
cy dobré spolu s nj, a nescíslná
počestnost stře ruce gegji,

12. A vesselil sem se ve všech
wézech: nebo předcházela mne ta-
to maudrost, a newěděl sem, že
všech těch wécy matkau gest.

13. Kteréž bezlosti navčil sem
se, a bez závisti vdelugí, a poz-
cinosti gegji nerfrygi.

14. Vlebo nestončený gest po-
klad lidem: gehožto kteříž poži-
vali, aučastní včinění sau přátel-
ství Božího, pro dary kázně sauce
schwáleni.

15. Mně pak Bůh dal vypraz-
vitl, gák sem smyslil, a prvé
myslit hodně o těch wézech, kte-
říž se mi dávagj: nebo on maud-
rosti wůdce gest, a maudrých
naprawitel:

16. W ruce zagisté geho, y my,
y těci naſje, a vesselka maudrosti:
a čemel vtměnji a kázeň.

17. On zagisté dal mi těch wéz-
cy, kteříž gsau, známost pravau:
abych znal zporedánj ofršliko zes-
mě: y moc živlů,

18. Počátek, a dokončni, y
prostředek časů, změněnji strjdání
a proměny časů,

19. Roku běhy, a hvězd spos-
řádání,

20. Přirozenj živocichů, a hně-
vy líných zwijat, moc větrů, y
myšlenj lidstva, rozdily krovů, y
moci kočenů,

21. A kterékolи wécy skryté
gsau, a nenadále navčil sem se:
nebo vesseliky wécy čemestnice včila
mne maudrost.

22. Gest zagisté w nj duch roz-
zumnosti, swatý, gediný, mnichos-
nášobný, pronikavý, výmluvný,
hbity, nezprzněný, gisty, liby, mis-
lugjý dobré, ostroropný, kterému
nic nezbranuge, dobré činjý,

23. Vljdny, dobrotiwý, stás-
ly, gisty, bezpečný, vesselikau moc
magický, vesseliky wécy spartugicj,
a kterýžby postihl vesseliky duchy:
rozuměnitedlný, čistý, subtilní.

24. Vlebo nadvesseliky hbité
wécy hbitégssi gest maudrost: do-
sahá pak vesseludy pro swau čistom.

25. Gest zagisté pára mocy Bo-
ží, a některaké plynutí gest gasno-
stí vesselohaučkyho Boha čisté: a
protož nic zprzněného do nj ne-
vzbíhá.

26. Vlebo gest blešt světla wéč-
ného, a zrcadlo bez poslorný wé-
lebnosti Boží: a obraz dobrotiwo-
sti geho.

27. A gsaucy gedna, vesseliky
wécy

wécy muže: a sama w sobě trwa: gicý wsecky wécy obnowuge, a po národních pčenássí se w dusse swaté, přátely Boží a Protopky vstas nowuge.

28. Žádného zagisté Bůh nez miluje, kromě toho, kterýž s maudrostí přebývá.

29. Klebo gest tato slávnéggli nad slunce, a nad veselsko sporáz dánj hvězd, k světlui přirozenaná, nalezena býwá předněggli.

30. Klebo na geho místo vstupuje noc, maudrosti pak neprémáhá zlost.

Rapitola VIII.

Povídá se, o čem se gednalo, zvláště s tím důvodem, že maudrost všecko lbezně řídi, a vše dobré všeoboj.

1. Desahá tedy od konce až do konce sylné, a pořádá všecky wécy lbezně.

2. Tuž sem miloval, a vyhledával sem gi od mládosti své, a hledal sem gi sobě za newěstu pogjri, a milovník včiněn sem krásy gegi.

3. Vrozenost gegi oslavuge, že spolu s Bohem byt má: ano y všech wécy Pán zamiloval gi.

4. Včitelskyně zagisté gest kázně Boží, a vyvolitelskyně struktur gého.

5. A gestliže se bohatství žádají w živobytí, co bohatšího nad maudrost, kteráž působi všecky wécy:

6. Gestli pak dělá opatrnost: kdo wécy těch, kteréž jsou, vjce nežli ona gest řemeslník:

7. A gestli kdo spravedlnost miluje: práce této veliké ctnosti magi: nebo střdmosti, a opatr-

nosti vči, a spravedlnosti, y sýle, nad něž nic vžitečnějšího nenj lze dem w živobytí.

8. A žádali kdo množství vmeň, wj minulé wécy, a o budavých domysluge se: zná chytrosti české, a rozhodnutí důvodů: znamenj a díwy wj prvé nežli se stanau, y přiběhy času a wěku.

9. Uvijnil sem tedy gi sobě přivést k společnému obcování: wěda, že se zděl seminau dobrými wěcmi, a bude promluwení k myslení a k testnosti mé.

10. Budu mjeti z nj sláwu w zástupjich, a čest v starších gsa miladý:

11. A ostrovipný ohledán budu w saudu, a před obličeji mocných předivovný budu, a twáře knížat budau se mi díviti:

12. Klíčcýho mne strpí, a na mluvycýho mne popatří, a když obřejněj mluviti budu, ruce na všta svá položí.

13. Ujmou to budu mjeti sice ni nesmrtelnost: a památku wěcmu těm, kteří po mně budau, zanechám.

14. Dopravovati budu lidí: a národné budau mně poddáni.

15. Slyšice budau se mne báti králové hrozní: w množství vidi jen budu dobrý, a w bogé sylny.

16. Wegda do domu svého odpocívat budu s nj: neboť nemá horost obcování gegi, ani testnosti s nj bydlenj, ale vesclost a radost.

17. Ty wécy myslí při sobě, a rozpakovato w srdci svém: že nesmrtelnost gest w přibuznosti maudrosti,

18. A w přátelství gegjm kozhánj dobré, a w prácech rukau gegjich počestnost bez nedostatku, a w potýkání miluvěnij gegjho maudrost, a wznenessnost w zdílnosti řeči gegich: obcházel sem hledage, abyh gi sobě pogal.

19. Byl sem pak pachole wtisné, a dostal sem dussi dobrav.

20. A když sem byl vjce dobrý, přissel sem k tělu neposkrbněnému.

21. A gakž sem wédél, žebyh gináce nemohl býti zdrželiwy, lež by Bůh dal, a to samé byla maudrost, wédeti, číby ten dar byl: přistoupil sem ku Pánu, a prosyl sem ho, a řekl sem ze všech vnitřností svých:

Rapitola IX.

Modlitba Salomonova k Bohu za maudrost..

1. Bože otcu mych, a pane mizlostedenství, kterýž sy včiznil všesky wécy slovem svým,

2. A maudrosti svau vstanovil sy člověka, aby panoval nad twozem, který od tebe včiněný gest,

3. Aby spravoval okřesťek zezmě w pravosti, a w spravedlnosti, a w vříjnosti srdece saudil saud.

4. Deg mi stolic twých přistoujících maudrost, a necheg mne zasmíti od služebníků svých:

5. Nebo služebník twoug sem gá, a syn děwky twé, člověk mduš, a krátkého času, a mensii k výrozungení saudu a práwiim.

6. Nebo byt pak kdo dokonalý byl mezy syny lidstými, gestliby wzdálena byla od něho maudrost twá, za nic počten bude.

7. Ty sy mne wypolil za krále

lidu svého, a za saudce synů svých, y dcer:

8. A řekl, abyh ga wzdělal chram na horě svaté twé, a oltář w městě obydli twého, podobenství stánku svatého twého, kteryž sy připravil od počátku:

9. A s tebou maudrost twé, kteráz zná řucky twé, která y tchydáž přijomná byla, když sy byl či nil okřesťek země, a wédela, coby ljezneho bylo očím twým, a co přemeho w přikázanjch twých.

10. Zessliž gi z nebes svatých svých, a od stolice velikomocnosti své, aby semnau byla, a semnau pracovala, abyh wédél, coby bylo přijemného v tebe:

11. Nebo ona wj wescdy wécy a rozumí, a proweđe mne w řucky mych strídme, a osížhati mne bude w mocnosti své.

12. A budau přijemný řucky wé mogi, a spočádám lid twoug sprawedlwé, a budu hoden stolic orce svého.

13. Nebo kdo z lidj bude moc wédeti radu Boží z aneb kdo bude moc mysliti, co Bůh chce:

14. Nebo kdo z lidj sítz edlných bázliwá, a negistj důmz slově nassi.

15. Nebo tělo, kteréž porušen běte, oběžuge duši, a zemské obydli dolu rlači smysl mnohé wécy přenysslugicý.

16. A těžce se doruipugenec (wéch těch), které na zemi gsau: a které * v rozezřenj gsau, nalezáci me s prácy. Dejte pak na nebes sýh gsau, kdož vystihne:

17. Sinyš pak twoug kdož žvi, lečbys ty dal maudrost, a zaslal duša svatého svého z výsoltj:

18. A takby napraweny byly stezky těch, kteří jsou na zemi, a kteréby se tobě věci libily, wypučili se kde:

19. Ktěbož strze maudrost vzdávěni sú, kteříkoli se libili tobě pane od počátku.

* Před rukami jsou.

Kapitola X.

Dokazuje se, že maudrost spravedlivých lidí neopustila.

1. Ta onoho, který první způsoben gest od Boha a. otec okříšku země, když sam byl stvořen, ostříhala,

2. A wypovedla ho z proviněního; a dala gemu moc panování nad všemi věcemi.

3. Od té gafž odstoupil b. ne spravedlivý w hněvu svém, strze hněv vratily braniště zahynul.

4. Pro nějž, když woda shladila ženu, vzdáwila zase maudrost, strze potupné dřevo c. spravedlivého zprawowawší.

5. Taž y při swoleni nesluchnosti, když se národné byli sesíli, znala d. spravedlivého, a zachovala bez aubony Bohu, a w milostdenství syna ostříhala sylného.

6. Ta e. spravedlivého od hýnaucích bezbožníků wytobodila vtíkagjicího, když zstupoval ohněm na pět měst:

7. Gimžto na swidectví neschlechtnosti kaučicí se pozůstává zpustlá země, a neglitym časem otvorce magjicí stromové, a f. nevěřicí dusse památku stogjicí * stwura soli.

8. Ktěbož, kteří zanedbávají maudrost, netoliko w tom pokles-

sli, že neweděli o dobrých věcech, ale y nesmyšlnosti své pozůstávili lidem památku, aby ani w těch věcech, kterýmiž hřessili zatajení být nemohli.

9. Maudrost pak ty, kteří gi sobě wáží, od bolesti wytobodila.

10. Ta g. vtíkagjicího spravedlivého před hněvem bratra, pro wiedla strze cesty přímé, a okázala mu království Boží, a dala mu všechny svatých: pocítila ho w prácech, a doplnila práce geho.

11. W podwodu oklamávajícího ho byla mu přijomná, a posetního včinila ho.

12. Ostříhala ho od nepřátele, a před svůdcech chránila ho, a posytíkání sylné dala mu, aby přemohl, a wěděl, že nad všecky věci mocnější gest maudrost.

13. Ta prodaného h. spravedlivého neopustila, ale od hřessníků wytobodila ho: a zstoupila s ním do gámy,

14. A w okovách ho neopustila, až mu přinesla berlu království, a moc proti těm, kteří ho potlačovali: a když býti vklázala, kteří ho zkáleli, a dala gemu gnost věčnau.

15. Ta i. lid spravedlivý, a sýmě bez aubony, wyprostila z národnů, kteří geg potlačovali.

16. Messla w dusi k. služebnice Božího, a stála proti králium hrozným w zázracy a znamenjí.

17. Una vratila spravedlivým mždu prýčy gegich, a dowiedla ge po cestě dívce: a byla gím za zastření ve dne, a za světlo hvězd w noci:

18. Přenesla ge přes moře čerwené,

wené, a převezla je přes vodu
přílišnau.

19. Ulepřátele pak gegich ztospila v moti, a tyto z hlubokosti propasti wywedla. Protož sprawedliwí pobrali laupeže bezbožných,

20. A chwálili Pana gmeňo
tvé svaté, a wstřznau ruku tvou
chwálili společně:

21. Vlebo maudrost otevřela
vsta němých, a gazyky nemluvnat
včinila výmluvné.

a. Adam. b. Rain c. Noe. d. Abras-
hama. e. Lot. f. Ženy Lotovny.
* Glaup soñt. g. Jakoba. h. Je-
zeffa. i. Lid Izraelský. k. Mogžilí.

Rapitola XL

Přednáší, jaké diwy maudrost rči li-
du Izraelským působila. 11. Že nepra-
vě trestala. 12. Vlouc Boží a milost-
denství se vyhvaluje.

1. Zprawowala slucky gegich v
rukau Proročka svatoho.

2. Čestau sli po pausních, kte-
ré žádných ovyvatelů nemely: a na
místečích pustých rozbili chalupy.

3. Stáli proti odpúrcům, a nad
nepřátele se pomstili.

4. Žijnnili, a vžývali té, a dá-
na gest gím voda z stály přewy-
sofé, a vpořogenj žijnné z kamene
tvrdého.

5. Skrze kteréž zagišté věcy
muhy trpeli nepřátele gegich, pro
nedostatek nápoge svého, y v těch,
hognost měsosse synové Izraelskij,
veschili se;

6. Skrze tyž věcy, když se gím
nedostávaly, dobré s nimi se dalo.

7. Vlebo místo studné stále te-
koucí ť řeky, lidštau krew dal sy
nesprawedlivým.

8. Kterýchž když vbyvalo *
v ercičnij pro nemluvnatka zbitá,

dal sy gím hognau vodu nena-
dále.

9. Okázav strze žijzení, kteráž
rebdáž byla, kterakbys svých poz-
wyssoval, a neprátele gegich zmor-
dowal.

10. Vlebo když zkuffování by-
li, a syce s milostdenstvimi kázení
přijmagine, wideli, kretakby s
hněvem sauzeni bezbožnij muhy tr-
peli.

11. Téhoto zagišté gako otec
napomjnage zkusyl sy: onyno pak
gako přísný král se otazuge, od-
soudil sy.

12. Ulepřitomnij zagišté y při-
tomnij gednostegně mučení byli.

13. Vlebo se gich dwogi vgalá
tesknost, a kánj s připamatowá-
ním pojínulych věcy.

14. Vlebo když flysseli, ano se
gím strze swá trápenj dobré vede,
připominali sobě Pána, diwice
se ku konci skončenj.

15. Vlebo kteremuž výloženij
neprawém vyvřenému posmí-
vali se, při konci přjběhu diwili
se, ne nápodobně sprawedlivým
žijznice.

16. Pro nerozumnná pak mysse-
nj neprawosti gegich, že některí
bloudjci ctili hady němě, a niccméně
sselny, vopustil sy mezy ně množství
svj. němých živočichů ku pomstě:

17. Aby wédeli, že strze kterež
věcy kdo hčíssi, strze tyž y etépen
býwá.

18. Vlebo nebyla nemožná wsc-
mohaučí ruka tvá, kteráž si tro-
čila okříšek zejmé z věcy nevzdí-
tedlné, pustiti na ně množství
nedvědů, aneb finělých lwů,

19. Anč nového pokolenj hně-
wu plná neznámá zwijata, anč
páru

páru ohňů dýchagjcy, anebo dýmnj smrad wydáwagjcy, anebo hrozné gistry z očí wypauščegjcy:

20. Ktichžto netoliko auraž mohlo vypleniti, ale v popartení strachem pohubiti.

21. Ale v bez těch věcích gednjm dnyčnoujm mohli zbiti býti protiwenshoví trpice od saniých svých skutků, a rozprýleni sauce srze duha mocy tvré: ale všecky věcy v níže, a počtu, a v vás že zpočádal sy.

22. Ktěbo mnoho mocy, tobě samému požádalo vždycky: a mocy ramene tvého kdo odolá?

23. Ktěbo jako gazýček od vás žek, tak gest před tebou okříšek země, a jako krupége rosy před svítánjem, kteráz zstupuje na zemi.

24. Ale smilowáváss se naději, nebo všecko můžess, a přehlídáss hříchy lidství pro pokání.

25. Milugess zagisté všecky věcy kteráz gsau, a nic nemáss v nenávisti z těch věcích, kteráz sy včinil: aniž sy zagisté co nenávidě všanowil, neb včinil.

26. Bertecky pak mohlo co zůstat, kteřby ty byl čtrnáct z nebe co od tebe povoláno nebylo, bylo by zachováno:

27. Ale odpauščiss všechném: protože věcy tvré gsau pane, kteráz milugess dusse. * V wydávání nemluvnátek je zbiti.

Kapitola XII.

Vči, že spravedlnost Boží s velikou dobrotiwoští smíšena gest. 23. že pak některý přijme spravedlnosti zakusují, počásý to z gegich vzdorostnosti.

1. **D**jak dobrý a labezný gest
Panu duch tvůr v všeckých
věcích!

2. Protož ty, kteráz blaudoj,

* podlech třescess: a v kteřich věcech by hčessili, napomjnáss, a k nim milujojs: aby zanechagjce zlosti, věcili v tebe pane.

3. Ktěbo ony staré obywatele země svaté tvré, kterýchž sy se hrozyl,

4. Protože ohyzdne skutky tohé činili srze kažedlnictví a oběti nespravedlivé.

5. A synů svých morděte bez lítosti, a žrácte srce lidstvých, a hltáče květě z prostěd oběti tvré,

6. A původy rodice dussi nemajících pomoc, zahubiti sy čtrnáct srze ruce otců naších,

7. Aby hodné přigali purowání služebníků Božích, kteráz tobě ze všech milciss gest země.

8. Ale v tém gakožto lidem odpuštíl sy, a poslal sy předchůdce vogsta svého stráni, aby ge pomalu vyplenili.

9. Ktěž bys nocný nebyl v bogu podmáni bezbožné spravedlivým, aneb lítau zvěři, neb sloveni tvrdým pospolu zahladiti:

10. Ale po dylech saudé, dávals místo k u pokání, věda, že nesles četný gest národ gegich, a přitom žená zlost gegich, a že nemohlo změnit býti mysleni gegich po všecky budaucy časy.

11. Ktěbo sýmě bylo zločcené od počátku: aniž se bože koho, odpauštel sy hříchy gegich.

12. Ktěbo kdož dí tobě: Co sy včinil: aneb kdo státi bude proti saudu tvému: aneb kdo před obližecem tvůr přigde mistitel nessic četných lidí: aneb kdo ** tobě přičírat bude, gestliže zahynau národowé, kteráz sy ty včinil:

13. Ktenž zagisté jiného Boha kromě tebe, kteráz péci másu o vše-

wossecky, abys vřázel, že nečiniss
nespravedlivého saudú.

14. Ani král aniž tyran doraz
zovati se bude před obličegem
tvých na ty, kteréž sy ty zahubil.

15. Poněvadž tedy spravedli-
vý gsy, spravedlivé wossecky wé-
cy porádáss, toho také, kterýž nemá
cestán býti, odsanditi, za cyzý wéc
počládáss od mocy tvé.

16. Ullc zagisté tvá spraved-
lnosti počatek gest: a protož to, že
wossechnech Pánem gsy, působí, že
wšem odpausstis.

17. Ulebo moc vřazuges s ty,
kterýž že w mocy gsy dokonalý, ne-
věří se, a těch, kterýž tebe neznas-
gi, sinělost w pohanění vtwádiss.

18. Ty pak Panovnje mocno-
sti, s růžostí saudis, a s velikau
poctivostí rjdiiss nás: nebo to měss,
kdyžvys čtěl, že mužes.

19. Včil sy pak lid svůg strze-
takové štuky, že má býti spraved-
liwy a wišný, a dobré naděje
včinil sy syny swé: nebo saudě dás-
wáss místo w hčissich k u pokání.

20. Ulebo gestli sy nepřátely
služebníků swých, a hodné sineti, s
tak velikau pozorností rápil, dás-
wage čas y místo, strze frerežto
mohliby se proměniti od zlosti,

21. S gafau bedliwostí sau-
dil sy syny swé, gegichž sy otcum
přijahy a vmluwý dal dobrých zas-
slibcní z

22. Když tedy *** nám dřwáso
řázen, nepřátely nasse mnohonáz-
sobně mřskáss, abychom dobrotu
tvau saudje přemyslowali: a
když o nás saud se děge, nadali se
milosrdenství tvého.

23. Protož y tém, kteří w ži-
ivotě swém nesinyšně a nepráwě

živi byli, strze ty wécy, kteréž ciz-
li, dal sy neywětssi muky.

24. Ulebo na cestě bludu delegi
blaudili, za bohy magice wécy ty,
gessto mezy ztvrzaty gsau zbycčné,
obyčegem nesinyšných nemluvnat
živi gsouce.

25. Protož gafko dětem neto-
zumním dal sy saud k u posměchu.

26. Kteríž pak posmráním a
žehráním negsau napráweni, ho-
dného saudu Božjho zkusyli.

27. Ulebo w kteřichž ttpjce
zlobjwali se, strze ty wécy, kteréž
žeby bohowé byli, se domnjwali,
w nich když byli hubeni widauce;
toho, kterého se dávno odepčeli, že
ho neznagi, prawého Boha poznali:
Pročež y konc odsauzenj ges-
gich příssel na ně.

* Pomaličku. ** Tě obwiňovati bu-
de. *** Učás kárájs.

Kapitola XIII.

Wypsaní sleny lidstě, a z nj pochá-
zejícího modlárstwja.

1. Marnj pak gsau wssickni lidé,
w nichžto nenj známo-
sti Boha: a z těch wécy, kteréž
se widi dobré, nemohli poznati
toho, genž gest, aniž štuků gicho
pozorujce poznali, když byl če-
melník:

2. Ale neb oheň, neb vod, neb
rychlé powětři, nebo okolek
hvězd, neb přijíšnau wodu, nebo
slunce a měsíc, zprávce očesku
země bohy býti měli.

3. W gegidžto kráše gestliže
kochajce se, za bohy ge měli: ač
wědž gaf mnohem vjce nad ně
panovnjk gegich krasíji gest. Ule-
bo krásy zploditel tž wossecky wécy
vstanovil.

dusse swé, a progdaucē moře řeze
lodičku wyswobození sau:

6. Aho y od počátku, když byli
hynuli pyšnij obrové, naděje odkláz-
ku země k lodj vtekli se, pozůstaz-
wila wěku sýmě k rozenj, kteráž ruz
sau twau zprawowána byla.

7. Požehnané zagisté gest dřez-
wo, řeze něž se koná spravedlnost.

8. Ale kteráž řeze ruce včiněz
na býwá modla, zlořečena gest y
ona, y kteryž gi včinil, nedo on
zagisté včinil (gi): ona pak gsaucý
zломitedlná, bohem nazwána gest.

9. Gednostegně pak w nenáwi-
sti gsauc Bohu, bezbožník a bezbo-
žnost geho.

10. Ktěbo ro, což včiněno gest,
s tím, kdož včinil, mužy trpěti
bude.

11. Protož y na modly náro-
dů nebude ohledu: nebo rtové Bo-
ži w nenávist včiněni sau, a kū
pokusenj dísem lidstvím, a za past
nohám nemaudrých.

12. Počátek zagisté smislení gest
wymyslení modl: a wynalezení
gič gest potussenj žiwota.

13. Ktěbo nedýly od počátku, aniž
na wěky bndau.

14. Zbytecnost zagisté lidstvá
přissa na odklázek země: a protož
krátký gegich konec nalezen gest.

15. Čepkau zagisté boleslī otec
želege, brzo odgareho sobě syna
vdělal obraz: a toho, kteryž teh-
dáž gako člověk byl vnitř, giž
gako Boha cestí počal, a vstanoz-
wil mezy služebníky swými slaz-
wnosti a oběti,

16. Potomně po času, když se
rozmáhal nepravý obyčeg, ten blud
gako žákon oslříhín byl, a z po-
ručení vládaru ctěny byly tytiny.

17. A ty, gičko zgewoně ctíti
nemohli lidé, proto že daleko byli,
obraz gegich zdaleka přinesle,
patný obraz krále, kterežhož ctíti
chteli, včinili: aby toho, kterež při-
tomen nebyl, gako přijomného ctí-
li swau pečlivostj.

18. Přivedla pak k ctění gič
y ty, kteříž neznali, čemestnjska wý-
borná pilnost.

19. Ktěbo on chce se založit
tomu, kdo geg nagal: wynasaz-
žil se čemesteni swým, aby podoz-
benství wýbornégi wyobrazyl.

20. Ktěbo on založit se založit
ni gsauc řeze slíčnost díla, toho,
kterýž před časem gako člověk ctěn
byl, giž za boha měli.

21. A toč gest bylo žiwota lid-
stvěho oklamání: že budo žádosti,
aneb králium slaužice lidé, nezdílné
gméno kamenům a drživim dévali.

22. A nebylo doslu, že blandili
z strany známosti Boží, ale také
živi bytose v velikém bogi nev-
měni, tolík a tak velikých zlych wě-
cy pokogem nazýwagj.

23. Ktěbo budo syny swé obě-
tugice, aneb řezy oběti činjce,
aneb bdení plná bláznovostwoj ma-
gjce,

24. Uni žiwota, uni maničs-
tví čistého giž ncoſtibagj, ale ges-
den druhého řeze žádost mordus-
ge, aneb cyzolože zarmucuge:

25. A wšesky wěcy smislené
gsau, krew, wražda. Krádež a pos-
kryeství, potussenj a newéra, ne-
pokog a křivá přijsha, zbaucenj
dobrých,

26. Boha zapomněnij, dosli zpr-
zněnij, plozeni proměňowánj, man-
želství neslálost, nečád smislenia a
nestydatosti.

27. Modl zagiště, kteréž se ani gmenovati nemají, pocta, vosses ho zlého přejčina gest, y počátek, a konec.

28. Aneb zagiště, když se veselj, blázinj: anebě falešné wécy prorokují, nebo živí gsau nesparswedliwě, neb tyčle přisahají ktiwě.

29. Klebo když davačají w mosdláč, které bez dusse gsau, že přisahajíce, naděgi magi, že gum nežn kte ſtakodě.

30. Protož ro obé hodně na ně přigde, poněvadž zle myslili o Bohu, modl ſceriſce, a přisahali nesparswedliwě, ve lſti potupugjice spraswedlnost.

31. Klebo ne těch moc, ſtrze než ſe činj přisaha, ale hřeſiſcých počura chodj wždycky po přestaujenj nesparswedliwých.

Kapitola XV.

Wétičý Boha dhwáli, že gest gich od modlárství zachoval. 7. Ty pak, genž ſobě modly tworj, hanj.

1. **K**lebo ty Bože nás, ljbčný a prawý gsy, trpeliwý, a w milostdenství řídjcy wſecky wécy.

2. Klebo gestližebychom hřeſili, twogi gſine, wědauce welikost twau: a pakližebychom nehřeſili, wjme, že v tebe ſme počteni.

3. Čnáti zagiště tebe, gest dozkonála ſprawedlnost: a wěděti ſprawedlnost, a moc twau, gest koz ten nesníctedlnosti.

4. Klebo nevvedlo nás w blud lidu zlého čemesla wymyſlenj, ani ſijn malowánj práče bez vžitku, obraz rytý ſtrze rozličné barwy,

5. Ťa negž patřenj nesinyls-

nemu dáwá žádest, a inſluje mrtvého obrazu twářnost bez dusſe.

6. Říjch wécy milovenjcy hodni gsau, kteřby naděgi měli w taſkowých wécech, y kteřj ge dělají, a kteřj ge milují, a kteřj ge ctí.

7. Ano y hrncjí měku zem rlače, pracovité ſlepuge k u potřbam na ſimi gednukaždau nádobu, a z téhož bláta způsobuge, kteřj čiſta gsau nádobu k vžijwanj, a pozobně, kteřj gsau těm odporná: těch pak nádob gaféby bylo vžijwanj, ſaudce hrncjí gest.

8. U s prácí matnau boha dělá z téhož bláta, ten kteřý málo před tím ze země včiněn byl, a po dhwjlcce na wračuge ſe, odkudž wžat byl, požádán z dluhu dusſe, kteřauž byl měl.

9. Ale má starost, ne že pracovati bude, ani že krátký gemu život gest, než o základ dělá o zlatníky a ſtějbrníky: ano ſ měděnářů následuge, a chlaubau ſe wynáſí, že wécy zbytečné působi.

10. Popel gest zagiště ſrdce geho, a zcine daremnj naděge geho, a nad bláto ſpatněgjí život geho.

11. Klebo nevěděl, kdo geg ſtvořil, a kdo gemu wdechl dusſi, kteřž dělá, a kdo wdechl w něg duscha obživougjího.

12. Ale také mňeli, žeby život nás byl hra, a obcowání života, žeby bylo způsobeno k zysku, a žeby odkudžkoli, také y že zlého nýž zyst bréti.

13. Ten zagiště wj, že naděwiſeky provinuſe, kteřý z wécy zemnate ſčeká nádobu, a rytiny tworj.

14. Wſickni zagiště nemaudří, a nes

a nešťastní nad mýtu dussé pyssnij, gsaú nepřátelé lidu tvého, a pažugjící nad ním:

15. že wſecky modly národů pokládali za bohy, kteréž ani oči nevživají k hledění, ani chvípjí k přitahování povětří, ani vší k slyšení, ani prstů rukou k omazáněj, ano v nohy gegich lenivě k chodenj,

16. ktebo člověk včinil ge: a ten, který ducha propuštěného má, ten ge slepil. Žádný zاغیتے člověk nemůže sobě podobného boha způsobit.

17. ktebo gsa smrtedlný, mrtvého slepuge rukama nepravýma. Lepší gest zاغیتے sam než ti, kteříž tři, nebo sam zاغیتے byl gest živ, gsa smrtedlným, ale oni nikdy.

18. když v živočichy nebyly dněgssí crégi, nesmyslní zاغیتے přizrovnani gím, horssí gsaú nežli oni.

19. Ale ani vzezřením může kdo z těch živočichů dobré wécy spartiti. Nedostli pak chwály Boží, a požehnání geho.

Kapitola XVI.

Pomsta Boží nad Egypštěmi pro gegich modlitbami. 10. Navrati tomu opacování Izraelských w Egypť, v nařasti.

1. Pro kterežto, a kteze tém posobné wécy slusné rupeli muky, a kteze množstvoj lítých zwožkat vyhlazení sau.

2. Vlijsto kterežkéto muk, dobbes zjedil lid svůj, gímžto se dal jádost Kochánsí gegich, nowau čhut, kimi připravito gím krepelku:

3. Aby onino zاغیتے pojádazgice pokrmu pro wécy ty, kterež gimi vřázany a poslany byly, také od potřebné žádosti odvrázeni byli,

Tato pak w Frátké chwjli chudi včiněni, nového pokrmu okusyli.

4. Musylo zاغیتے gím, a to bez výmluvy přijeti zahynutj, kterž včturenštvoj putozowali: témo pak takto vřázano býti jak se neprátelé gegich ohlažovali.

5. Ktebo když příšel na ně když hnev zvěti, hryzenjm * převrácených hadů vyhlažováni byli.

6. Ale ne po wſeckem čas trval hnev svůj; než k u potestání na chwjli zformauceni byli, znamenj niagisce spasyredlné † k připamatování příkázanj zákona tvého.

7. Ktebo kdož se obrátil, ne stříze ro, co vidič, vzdrawován byval, ale kteze tebe wſech Spasitele:

8. W tomto pak vřázal nepráteleům nassim, že gsy ty, kterež vyhwozuges odwſecheho zlého.

9. Onyno zاغیتے kobylet a myši strípání zmocilo, a není nalezeno vzdrawení dusse gegich: nebo hodni byli od takových wécy vyhlaženi býti.

10. Synů pak tvých, ani gedowatých draků neprěmohli zubosvě: nebo milosrdenstí tvé přícházege vzdrawovalo ge.

11. W paměti zاغیتے řecí tvých zkříšováni, a tyhle vzdrawování byvali, aby w bluboké zapomenutí vpadnouce, zbaření nebyli tvé pomocys.

12. A zاغیتے ani bylina, ani flásk nezhogil gíh, ale tvá Pane kec, kterež vzdrawuje wſecky wécy.

13. Ktebo ty gsy, pane, kterež máš mdc nad smrtí v nad živostem, a přiwodíš k branám smrti, v zase vywodíš:

14. Člověk pak zabil jí sice ře-
že žlost, a když vyslede duch, ne-
nawráti se, aniž zase povolá duse,
kteráž zase vzala gest.

15. Ale před tvaru rukou vte-
cy není možné.

16. Nebo odpříkladíce bezbožní, že
by tebe neznali, řeže sylu ramena
tvého svrhnouši sau: řeže nové
wody, a krušobit, a deště proti-
venci w snášejc, a řeže oheň
stráveni bywšse.

17. Nebo což podlouhé bylo v
vodě, kteráž všecky věcy vhabu-
ge, všece oheň se rozmáhal: nebo
mistril gest spravedlivých okřesák
světa.

18. Kdnohož času poz-
vátil se oheň, aby nebyli spáleni
živocichové, kteříž na bezbožné poz-
sláni byli: ale aby oni sami vzdance
věděli, že saudem Božím trpí pro-
tičenství.

19. A gđnohož času v vodě **
nad ohně moc rozpaloval se ze
všech stran, aby neslechetné země
národ vyplénil.

20. Vlilsto kterýchžto věcy An-
gelským pokremem krušili sy lid svůj,
a připravený chléb z nebe dával
sy gini bez práce, všelikau lhost
v sobě magici, a všeliké chuti
lhostnosti.

21. Podstata zagisté tvaru slad-
kost tvaru, kterouž k synům máso,
vlezovala: a přisluhovavši ge-
dnohokaždého vůli, k čemuž kdo
čheł, obracela se.

22. Snih pak a led snášeli moc
ohně, a netrozplývali se, aby vě-
děli, že owoce nepřátele vypleno-
val oheň horící v krušobit, a v
deště blyskage se.

23. Óde pak zase, aby vyzí-

weni byli spravedliví, y na svau
vlastní moc zapomněl.

24. Stvoření zagištětobě Včiz
niteli posluhujic rozněcuge se k
trápení proti nespravedlivým: a
povlečuge, aby činilo dobrodinj
tém, kteříž v té dausagi.

25. Protož v tehdyž ve všecky
věcy proměněno, všech výchos-
vatelskyni milosti tvé přisluhovav-
lo; po vůli těch, kteříž od tebe
žádalí:

26. Aby věděli synové twogi,
kteříž sy miloval Pane, že ne ro-
zenj owoce ktmj lidi, ale řec tva-
ty, kteřížby v sebe větili, zachov-
wawá.

27. Nebo což od ohně nemoz-
ho býti zkázeno, y hned od malé-
ho paprsku slunečného zahřito
gsauc se rozpływalo:

28. Aby známo všem bylo, že
zapotřebí gest předcházeri slunce k
požehnání twéniu, a při východu
světla planeti se tobě.

29. Kewděcného zagiště nadě-
ge gako zymnij led rozrage, a wy-
hyne gako woda bezpotřebná.

* Zrozených, vinaucých se. + T. bada
meděnného. ** Proti přirození svému.

Kapitola XVII.

Wypisani nesciestedlně emy Egipetké,
včijin saudové Boží se wyswietlugi.

1. **W**elicýk gsau zagiště saudoz
vě twogi Pane, a newy-
prawitedlná slowa twa: protož *
nckázané dusse poblaudily.

2. Nebo když za ro magi ne-
prawi, žeby mohli panovati nad
národeim svatým: okovami te-
mnostj a dlaubé nocy swětini pod
střechami rza wjáránj, ** potéhlc
od všiwičného opatrowanj leželi.

3. A když se domnívagi, že se tagj w temných hříších, mawau zapojujeti zásterku rozptýleni sas, strachujcice se hrozné, a s podivem ujm přilissným zformauceni.

4. Nebo ani kteráz ge obsahovala gestyně, bez strachu ostřhala (gich): nebo zwuk ztupugicý formaušel ge, a *** osoby smutné ukazujcice se gím, hrůzu gím působily

5. A ohně syce žádná moc nemohla gím strela dát, aniž hvezd gasnj plamenové mohli oswěcovati té nocy přehrozné.

6. Vlakowal se pak gím náhlý ohň, strachu plný: a sauce porazjeni strachem, toho widěnij, kterež widjno nebylo, nadali se, že ty wěcy, kterež byly widjny, něco horského gsa:

7. A čarodějněho vmení předána byla posmjuwání, a sláwy moudrosti trestání s pohaněním.

8. Nebo ti, kteříž slobowali, že zahánj hrůzy a zformauceni od dusse nedůživé, sami s posměchem plni strachu omdlévali.

9. Nebo ačkoli gich nic z oblud nestrasilo: přecházenim zwjšat a hadu sypěním předěsení, třesouce se hynuli: a powětři, gemuž se nigaž žádnému wýhnauti nelze, žeby widěli, zapjragice.

10. Nebo poněwadž gest bázlivá neschernost, dáwa swědesetw odsauzení: wždycky zagisté pravé cíti wěcy včturné (nežli přigdau) zbauřené swědomí.

11. Nebo nic gineho bázciu nesnij, než zbařenj přemyšlowání o pomocích.

12. A když od tenit̄ mensii gest **** očekáwanj, wěssi pochládá

nemědomost přjelny té, z které trápenj se dodává.

13. Ti pak, kteříž té práve nesnesyedlné nocy, y od neynížlich, y od nevywoříšich pekel na ně přicházejci, gednostegným frenem zespouwose,

14. Gednák stracheni obludešseni bývali, gednák dusse mdlobau omdlévali: nebo náhlý a nenadálý strach na ně byl příssel.

15. Potom gestli kecý z nich byl zpadl, ostřhán byl w žaláti bez železa zavějin gsa.

16. Klob gestli kdo sedlák neb pastýř, neb rolných prácy dělník byl, zachwácen gsa, nevyhnutek nau siássel nauzy.

17. Gednjim zagisté třetězem temnosti wssickní swázáni byli. Budto wjít řusticý, neb mezi hóstymi wětwěni stromů ptáků zwuk liby, neb syla wody přilissné dolu tekacý,

18. Nebo zwuk sylný zwzječných dolů skal, budto běh hragicých zwjšat nevjdany, budto třwacích zwjšat sylný hlas, budto rozhagicý se z nevywoříšich hor blahol: hynaucý ge činili probázení.

19. Wesseten zagisté okreslek země gasným oswěcován byl swětlem, a nepřekáženými pracemi držán byl.

20. Na samy pak tyto roztajecna byla rěžká noc, obraz temnosti, kteříž na ně přigjiti měl. Oni tedy sami sobě rěžsi byli nežli temnosti.

* Newycvičen. ** Opuslekn. *** Ochladit. **** Naděje.

Kapitola XVIII.

Izraelštej w swětle obcowali : Egipetští pak we tmách. 7. Izraelští křežáronowu obět od pokuty dlejn iau oswobozeni : Egipetští pak, a gegich prwor. ženj pocetyugj nevlogicedlně hněw Božj.

1. **S**watým pak twým přeweźliké bylo swětlo, a těchto syce hlas slysseli, ale twátnosti neswiděli. A že y oni takových wěcy netrpěli, velebili tebe :

2. A kteříž prwé vražení byli, že nebyli vražowáni, díky činili : a aby byl rozdíl, za dar prosyli.

3. Pročež ohně hořejšího sloup wůdce měli neznámé cesty, a slunce bez aurazu dobrého pohostinství vdelil sy.

4. Hodni zagiště (byli) onino, aby swětla zbašeni byli, a trpěli žalář temnosti, kteržto zavřenýh ostřihali synů twých, kteře něžto počinalo se neporušitelné zákona swětlo swětu dávati.

5. Když myslili spravedlivých mordowati nemluvnáčka : a když geden syn wystawen byl, a wystoffozbozen, k pohanění gegich, množství synů odgal sy, a spolu zkažyl sy ge v wodě veliké.

6. Ta zagiště noc prwé poznána gest od otců našich, aby prwé wědouce, kterým přijahám wětili, dobromyslněgssi byli.

7. Přigaté gest pak od lidi twého zdraví syce spravedlivých, nespravedlivých pak vyhlazenj.

8. Učbo gakož sy trestal odpůrce : tak y nás wzbuzuge sy zwerlebil.

9. Skryté zagiště obětowali spravedliví synowé dobrých, a zákon spravedlnosti w swornosti spořádali : že iých wěcy gednosteg-

ně y dobrých y zlých aučastni budou spravedliwj, otců giž phwaly prozpěwujce.

10. Rozléhal se pak nemotorzny neprátel hlas, a žalostné kwojlenj slyšano bylo * oplakáwagjicýh děj.

11. Gednostegnau pak pokutau služebník s pánum byl ssaužen, a obecný člověk to tež gako král trpěl.

12. Vlápodobně tedy wſtictni, gednjm gménem smrti, mrtvých měli bez počtu. Učbo ani k u pochowáwanj živj nepostačowali : posewádž w gednom okamžení, která wýbornegssi gegich rodina byla, vyhlazena byla.

13. Učbo o wſtceh wěcch nezwetiwoſce pro (swé) kauzly, tehdaž pak teprw když bylo vyhlazenj prworozených, sljibili lidem Božjm byti.

14. Když zagiště pokogně mlečenj drželo wſtecty wěcy, a noc w swém běhu ** půl cesty měla,

15. Wſsemohaučy řec twá z nebe od králowstvých stolic, twrdá wybogownice do prostred země (†) vyhlazenj (oddané) wystočila,

16. Učec ostřy neomylné poručenj twé nesa, a stoge naplnil wſtecty wěcy smrti, a až do nebe dosahoval stoge na zemi.

17. Tehdy hněd wěděnjs řnu zlých zkormautila ge, a strachové nastali nienadáls.

18. A giny ginde poražen gše napoly žlwy, pro kterav vmltal, příčinu smrti ukazoval.

19. Wěděnjs zagiště, kteráž zkormautila ge, wěcy ty předznamenala, aby ne bez wědomj, pročby takově zlé wěcy trpěli, hynuli.

20. Doklo se pak tchdáz y spras wedliwých pořízenj smrti, a poz hnutj na pausstí stalo se množstwje: ale nedlauho trval hněw twůg.

21. Ulebo pospíšiwo člowěk bez aubony proseyti za lidi, vezma sluz žebnosti své sjet, modlitbu a sfrze zčpal prosbii představoujicý, na odpor se postavil hněwu a konec včinil newyhnutedlné nauzy, ukáz jaw, že twůg služebník gest.

22. Swójczył pak nad zástupy, ne w syle těla, ani mocý zbroge, ale slovem toho, kterýž ho słužoval, podmanil, přisahy otců, a vmluz wu připomjnage.

23. Ulebo když gíz hromadně gđni na druhé byli padli mrtwi, včtočil w to, a odíal autok, a rozdělil tu, kteráž k živým wedla, cestu.

24. Ulebo na rauchu dluhém, které měl, celý byl okříšek země: a otců welcy činové na čtyrech čadec hamenů byli wyryti, a wellebnost twá na fortuně hlawy geho byla wyryta.

25. Tém pak wěcem vstaupil, kterýž vyhlazoval, a těch se vlekl. Ulebo samé zkussenj hněwu bylo dosatečné.

* Starifanicých sobě po dětech. ** Polovic cesty konala.

Rapitola XIX.

Egirstei w moři sán vopeni: 17. Wsíci dni živlouče Bohu slauji w trápeni zlých, a w posluhování dobrým.

1. Na bezbožné pak až do konz ce bez milosrdenství hněw nastupoval. Předzvědával zágisté y budaucy wěcy gegich:

2. Ponewádž když sami byli dopustili, aby se wywedli, a s welkou pečlivostí byli ge předestali, následovali gich ljostí dohnání.

3. Ulebo gesse mezy rukama magjce žalost, a oplakáwagjce při hrobjch mrtwých, giné sobě wzali myšlenj nevmělosti: a kteréž proseyce wywchli, ty gako poběhlce honili:

4. Wedla ge zágisté k tomu koncy slussná potřeba: a wěcy těch, které se byly přibodily, vpamatováni tratili, aby čeho se nedostávalo mučám, doplnilo trestání:

5. A lid syce twůg, aby diwné prossel, oni pak aby nowau sint nalezli.

6. Ulebo wſecko stvořenj swému pokolenj od počátku znovu se způsobovalo, slaužic twými pčikázanjm, aby služebnícy twogi bez aurazu oštěhení byli.

7. Ulebo oblak leženj gegich zastěňoval, a z wody, kteráž prwě byla, suchá země vlezala se, a w mori červeném cesta bez překážky, a pole plodistwé z hlubokosti přijíšné:

8. Přes kteréžto wesseren nás rod prossel, kterýž obestřjn byl tusku twau, widauce diwné wěcy twé a zázraky.

9. Ulebo gako koni zpášli počtm, a gako beránkové postakowali, welbjce tebe Pane, kterýž sy ge wywobodil.

10. Pamatowali zágisté gesse na ty wěcy, kteréž w obývání gegich byly se daly, kterak místo plodu dobytčat wywedla země manžhy, a místo ryb wywchla řeka množstwí žab.

11. Ulaposledy pak videli nové stvořenj práků, když žádolj wedeni sauce požádali krmij (l) hodočtenj.

12. W promluveni zágisté žádostí, vystoupila gím z moře křepelka:

pelka: a náštý na hříšníky sau přessi, ne bez těch, která se prvé stala, znamenj, násyljm hroinů: spravez dliwé zagisté rcpeli dle soých nesmíerností.

13. Ktobok ohrydněgssi nichosinstwoj protivozovali: ginj zagižlé neznámých nepiigmali přichoszých, ginj pak dobré hoste w službu podrebovali.

14. A netoliko tyto věcy, ale y ginj gafky byl gegich ohled; že necídi přigjimali cyzozemce.

15. Ktejš pak o radosti přigazli těch, genž týchž práv byli vžívali, nevzkutněgssimi ssužovali bolestmi.

16. Potržení wessak byli slepota: gáko onino ve dvoučich spravedlivého *, když náhlými přikrytí byli tehnostní, gedenkaždý průchodu dvoučej svých hledal.

17. Nebo životové, když se sasmi w se promínují, gáko w warhanech gafosti živuk se ménj, a wsecko živuku swého ostřihá: což se vysetčiti z samého patřenj giste může.

18. Nebo polnj věcy w wodně promíňovaly se: a kteříkoli byly plynaucí, na zemi přeházely.

19. Ohen v wodě mocen byl nad moc swau, a woda na vbažující přirozenj se zapominala,

20. Plamenové naproti, potuziticečných živočichů nessužovali těl spolu chodjých, aniž rozpustěovali toho dobrého počtu, který snadné se rozpaustil gáko led. Wé všech zagisté věcech zvelebil sy lid svůj Páne, a učil sy, a nezpohtdls, po wseckém čas a na každém místě bylo gím přetomeni.

* Lota.

Předmluva na Knihu Eflezyasthyku řečenau, Gezusa syna Syrachowá.

Mnohých nám, a velikých (věcích), říze žákon a Proroky, y giné, kteří gich následovali, dokázána gest maudrost: mezi kterýmžto musí se chvaliti Izrael z předčiny vniém a moudrosti: nebo ne sami takto aenž miluvi, micij býti w vniém zbehli, ale aby také y cyzí, gák když miluvi, tak když píši, mohli nevšeněgssi věření býti. Děd nūj Gezus, když se byl více oddal k pilnosti čtení žákona, a Proroků, y giných kněh, které nám od rediců následovzdáný sau: chtěl y on sám některé takové méty psati, které k vniém a moudrosti přindlejí: aby ti, genž žádostiví asau býti se, a věcích těch žnámost dostavosse, více a více myslí pozorovali, a w životu etním utvářeni byli. Pročež napomínam vás, abyste s do-

bravolnosti příjli, a s pozornější pilnosti čtení konali, a odpustili v měsících těch, v kterých byly, následujíce obrazu maudrosti, při sporadání slov zdáli se nedostatečnými být. Nebo třídy svou ovdovu slova hebrejská, když přeložena bývaly v druhé gazyk. Metoliko pak tyto věci, ale v sám zákon, a Proroci, gáko v gine knihy, nemalý magi rozdíl, když svými gazykem vypravovaný bývaly. Nebo v osmém a třicátém roku za času Ptolomea Euergeta krále, když sem byl přijet do Egypta, a mnohého času tam byl, našel sem tam zanechané knihy, nemalého ani opomíjlivého všechny. Protož ja dobré a potřebné sem vyznal, abyž v gá nějakou pilnost a práci přidal na vykládání knihy této: a mnohem běžněji přiložil sem všechnu v tomto času, k těm věcem, kteréž ku konci vědu knihu vydati, a tém, který chcej pilnost vyználositi, a včiti se, gáky měli mnozí zprádati, který podlé zákona Páně vstanovili život věsti.

E f l e z j y a s t y k u s .

Kapitola I

Maudrost má svůj začátek a vývod od Boha. 11. Bázén a lásky Boží gest projevuje k nabycí gá.

1. **W**esselká maudrost od Pána Boha gest, a s ním byla výzvyky, a gest před věky.

2. Písek moře, a dessí krupež ge a dny věku kdo rozčerl: Výslost nebe, a říčky země, v bluz bolest propasti kdo gest rozmetrl:

3. Maudrost Boží předcházegi: ey všecky věcy kdo vystihl:

4. že všech věcy neypřevé stvořena gest maudrost, a rozum opatrnosti od věku.

5. Studnice maudrosti slovo Boží na výšotech, a chod gegi přikázání věčná.

6. Kořen maudrosti komu gest zgewen, a chytrosti gegi kdo poznal:

7. Bázén maudrosti komu zgewena gest, a oznamena: a rozmožení vgit gegijo kdo vytosumel:

8. Gedenk gest nevyšší Svozitel všemohouc, a Král mocný, a hrozný přilis, sedejc na trůnu svém, a panujc Bůh.

9. Oně stvořil gá v duchu svatém, v víděl, a rozčerl, v metil.

10. A roylil gá na všecku díla svá, v na všeliké tělo wedlé dánj svého, a vdelil gá milujcím ho.

11. Bázén Páně sláva, a chlausba, a veselj, v Fortuna plésanj.

12. Bázén Páně obřeselj seče, a dá veselj, v radost, a dlaus host dnů.

13. Bogicymu se Pána dobré bude v nejposlednější čas, a v den skonání svého požehnán bude.

14. Milování Boha ctihodná maudrost.

15. Kterýmž pakby se vřázala v vídění, milujc gá v vídění, a v poznání gegich věcy velikých.

16. Počátek maudrosti, bázén Páně, a s větnými v životě spolu stvořena gest, o vyzvolenými

ze-

ženami Fráčj, a s spravedlivými a
věrnými poznána býwá.

17. Bázen Páně v měně nábožnosti.

18. Lábožnost ostříhati bude,
a ospravedlnj srdce, vtěšenj a radosť dá.

19. Bogicymu se Pána dobré bude, a ve dnech slonání svého požehnán bude.

20. Plnost maudrosti gest báti se Boha, a plnost od * owoce gegijo.

21. Wszeliký dům geho naplní od plodů, a schránky od pokladu svých.

22. Koruna maudrosti bázen Páně, naplnující pokog, a zdraví vžitek:

23. A widěl, y sčetl gi: ale to obě gsaú datové Božj.

24. V měně, a rozumu opatrnosti společné v dělji maudrosti: a slávu gi se držejcích wywyjsiuge.

25. Korén maudrosti gest báti se Pána: a ratolesti gegj dlahoswéke.

26. W pokladech maudrosti rozum, a v měně nábožnost: ohaznost pak hřísnjkum maudrosti.

27. Bázen Páně vyhání hřich:

28. Ulebo kdo bez bázni gesti, nebudé mocys spravedlněn býti: hněvivost zagisté smělosti geho, podvídencenj geho gesti.

29. Až do času posílene trpělivy, a potom navrácení vtěšenj.

30. Dobrý smysl až do času věryge slova geho, a rtové minohřich wyprawowati budau smysl geho.

31. W pokladis maudrosti wiznamenání kázně:

32. Ohavnost pak hřísnjku, čest Boha.

33. Synu požádage maudrosti, zachoweg spravedlnost a Bůh v dělji gi tobě.

34. Maudrosti zagisté a kázení bázen Páně: a co gemu dobrilj bezneho gest,

35. Wjra, a tichost, a doplní poklady geho.

36. Ulebuď newějcy bázni Páně: a nepřistupuj k němu s dvougitým srdcem.

37. Ulebuď pokrytem před obličejem lidj, a nepohoršísg se ve rtech svých.

38. Pozoruj gich, abys snad nepadl, a přivedl dusi svau w zahanbenj,

39. A wygewisly Bůh skyté wécy twé, a v profíced shromáždění porazylsy tě:

40. Protože sy přistaupil zlostné k Pánu, a srdce twé plné gesti liti a podvodu.

* Vžitkù.

Kapitola II.

Kdo thce Bohu slaužiel, ten musí se k pokusenjim, a k poníženosti přibrotiti. 7. Dobré gestem, kterij je Božia bogi. 14. Běda naproti tomu nešluwérům, a nevpělivým.

1. Synu přistaupě k službě Boží, slág w spravedlnosti, a w bázni, a připrav dusi svau k pokusenj.

2. Dniž srdce swé, a strp: neschyl vchá svého, a přigmi slova rozumu: a nekwap w čas * zařítačenj.

3. Strp strpenj Božstá: připog se Bohu, a strp, aby rostl w čas poslednj život twůj.

4. Wsse, což tobě přiloženo bude, přigmi: a w bolesti shes, a w ponížení svém trpělivost něg:

M m m 3

5.

5. Učebó w ohni zkusováno býz
wá zlato a stříbro, lidé pak přijez
šinj w pecy snížování.

6. Vět Bohu, a zase té příz
gme: a zprawo cestu swau, a dau
seg w něho. Zachoweg bázeni ge
ho, a w nj se ostareg.

7. Bogjcy se Pána očekáwegte
milostdenstwí geho: a nevýhylugre
se od něho, abyste nevpadli.

8. Bterejj se bogjte Pána, vět
ze mu: a nebude wypázdňena
mzda wasse.

9. Bterejj se bogjte Pána, dau
segte w něho: a w oblibení při
gde wám milostdenstwí.

10. Bterejj se bogjte Pána, miz
lúchte ho, a budau oswěcena srdce
wasse.

11. Popatře synowé na náro
dy lidsté: a wězte, že žádný ne
dansal w Pána, a zahaben gest.

12. Učebó kdo serwal w přiká
zánjch geho, a opusťten gest: aneb
kdo wzýval ho, a opowrhl gijn:

13. Učebó dobrotiwy a milo
stný gest Bůh, a odpusť w den
osauženj hřichy: a schranitel gest
woszech wychledáwagjich ho w
prawdě.

14. Běda dwogitemu srdcem, a
rtum ueschlechetny, a rukám zle
činjchym, a hřissnjkem na zemi krás
čegjchym dwogim cestami.

15. Běda rozpustilým srdcem,
kterí newěj Bohu: a proto nebu
dau schrāneni od něho.

16. Běda tém, kterejj zratili
sašsenkwoſt, a kterejj zanechali ce
sty přjme, a vchylili se na cesty zlé.

17. A co včinj, když dohlédas
ti poče Pán?

18. Bterejj se bogj Pána, nebu
dau newější slawu geho: a ktež

ríj milují ho, zachowají cestu
geho.

19. Bterejj se bogj Pána, dos
razovati se budau na wěcy ty,
kteří dobroljubezné gsau geniu: a
kterejj geg milují, naplněni budau
zákonem geho.

20. Bterejj se bogj Pána, při
prawo srdce swá, a před obličejem
geho postvěti dusji svých.

21. Bterejj se bogj Pána, ostří
hagi přikázani geho, a trpěli došt
míti budau až do rozezření geho,

22. Kauce: Učebudeineli po
kánj činiti, vpadneme w ruce Pá
né, a ne w ruce lidsté.

23. Učebó podlé velikosti geho,
tak y milostdenstwí geho s ním
gest.

* Vvedení záruky.

Kapitola III.

Včimosti k rodicům, 19: tichosti, a
milostdenstwí myvěuge.

1. Synowé maudrosti, církew
sprawedlitivých: a nětod
gegich, poslušenstwí a milotěónj.

2. Sandu orcová poslauchegre
synowé, a tak činí, abyste spáseni
byli.

3. Učebó Bůh počtil orce w sý
nech, a na sand matky se dorazos
taw, vtwrdil na synj.

4. Kdož miluje Boha, modli
ti se bude za hřichy, a zdrží se od
nich, a na modlitbě dnů wyslyšen
bude.

5. A gako který poklady ahoz
majdouge, tak y který ctí matku
swau.

6. Kdo ctí orce swého, rado
vati se bude w synch, a w den
modlitby swé wyslyšen bude.

7. Kdož ctí orce swého, žito
tein

sem delšíjm životu bude: a kdo poslaučá otce, občerství matku.

8. Kdož se bogj Pána, ej rodiče, a gáko pánum slaužiti bude tém, kteříž ho zplodili.

9. V skutku a řeči, y we wssi srpeliwości cti otce swého,

10. Uby přislo na té požehnání od něho, a požehnání geho w posledním času zůstalo.

11. Požehnání otce věrzuje doniy synu: zločečenj pak matky wykóčenuge základy.

12. Klechlib se w pohanění otce swého: nebo nenj tobě sláwa, zahanbeni geho.

13. Sláwa zagišté člowěka ze cti otce swého, a hanba syna vtec bezecii.

14. Synu přigmí stáří otce swého, a nezarmucuj ho w životě geho:

15. A pakliby hynul na rozumu, odpustí, a nepohrdej gíji w mocnosti své: almužna zagišté otce nebude w zapomenutí.

16. Klebo za hřich matky nás vorácono bude tobě dobré,

17. A w spravedlnosti wystaveno bude tobě, a w den sňaužení bude wzpomienuto na tebe: a gáko w gasnu led, rozpustí se hřichové twogi.

18. Tak zlé powěsti gest, kdož opouští otce: a gest zločečný od Boha, kdož popauží k hněwu matku.

19. Synu w ríhosti skutky swé wykoneg, a nad sláwu lidj mislowán budeš.

20. Čím gsy wětší, (tím více) se ponížuj wce wssch wécech, a před Bohem naleznesh milost:

21. Klebo veliká moc Božia sajměho, a od pokorných býwá cten.

22. Wyšších wécy nad sebe nechledeg, a sýlněgších nad sebe nechaumeg: ale které přikázal rebě Bůh, ty wždycky přemyšluj, a we mnohých skutých geho nebweg wosetečný.

23. Klebot nenj tobě potřebj, wécy těch, kterež skryté gšau, wižděti očima swýma.

24. W zbytečných wécech nechtěg staumati mnohonásobně, a w mnohých skutých geho nebudess wosetečným.

25. Klebo velmi mnohé wécy nad smysl lidský ukázány sau tobě.

26. Mnohé také podvedlo domnění gíf, a w marnosti zadězel si myslí gegich.

27. Srdece twrdé zle se mjti budde w neyposledněgší čas: a kdo miluje nebezpečnost, zahyne w něm.

28. Srdece, genž kráčí dwogj cestau, nebude mjti prospěchů, a zly srdečni w nich pohoršen bude.

29. Srdece neschetné obtíženo bude w bolestech, a hříšník přidá k hřeseni.

30. Shromáždění pyšných nebudě zdraví: nebo kroví hřicha vkořeněno bude w nich, a nebudě strozumjno.

31. Srdece maudrého potozumjno býwá w maudrosti, a vdy dobre slyseti bude sc wssi žádostj maudrosti.

32. Srdece maudré a rozumné zdrží se od hřichů, a w skutých spravedlnosti bude mjti prospěchy.

33. Ohn̄ hřejců vřassuge woda, a almužna odpítá hřichům:

34. A Bůh gest spartitel gegi, kterýž odplacuje milost: pamatus
VII m m 4 ge

ge na něg budaučně, a w čas
pádu swého nagde vtwrzenj.

Kapitola IV.

Kapomenuej ē lásce, ē milosrdenství
bližního, 1. ē prawé maudrosti; 2.
y ē trpělivosti pro spravedlnost.

1. Synu almužny chudého nes
oklamáweg, a oči svých
neodvracuj od chudého.

2. Dussi hladovitau nepohtedeg:
a neporažeg chudého w nauzy
geho.

3. Srdece nauzného nezap, a
neprodleweg s datem wauzfosti
postawenému.

4. Prosby ssauženého nezamíz
teg: a neodvracuj twáři swé od
nauzného.

5. Od chudého neodvracuj
oči svých pro hněw: a nezanez
cháweg hledajícího tobě z zadu
zločečiti:

6. Nebo zločečíjho tobě w hoř
kosti dussi, wyslyšna bude pros
ba geho: wyslyši pak ho, kterýž
včinil ho.

7. Shromáždění chudých přij
větivým se včin, a staršímu po
niž duisse swé, a velikomocnému
šloni hlawu swau.

8. Klakoni ē chudému bez zárt
mutku rcha swého, a navrat dluh
swůj, a odporez mu po fogné wě
cy w tichosti.

9. Wyswobod roho, kteryž kři
wdu trpi z ruky pyšného: a ne
nes roho kysele na dussi swé.

10. W sauzenj bud syrotkum
milosrdný gako otec, a za muže
(bud) matce gegich:

11. A budess ty gako syn kley
wyššího poslušný, a smiluge se nad
teban wjce nežli matka.

12. Maudrost synům svým žis
tot wdychá, a přijmá wylcedá
wagjic̄ sebe, a přecházeti bude
na cestě spravedlnosti.

13. A kdo gi miluge, miluge
život: a který bdjet budau ē nj,
obegmau ljóst gegj.

14. Který držeti budau gi, žis
tot děditi budau: a kamž wegde,
požehná Bůh.

15. Který slauži gj, powolne
budau swatemu: a ty, kteříž mis
luzi gi, miluge Bůh.

16. Bdož poslaučá gj, sanditi
bude národy: a kdož patři na ni,
setrvá dausage.

17. Budeli wětiti gj, zdědij gj,
a budau w vtwrzenj ēmoroře
gcho.

18. Klebo w pokussenj chodi a
njm, a w prvnjch wytvoluge ho.

19. Bázen a strach, y zkussenj
vvede na něho: a krapšti bude
geg w ssauženj včenj swého, až ho
zkuš w myšlenj geho, a vtwetj
dussi gcho.

20. A vtwrdi geg, a cestu při
wede píjmau ē němu, a obveselj
geg.

21. A zgewi tagné wěcy swé
gemu, a složi gako počlad nad njm
vmenj a rozum spravedlnosti.

22. Gestliby pak poblaudil, opuz
stj ho, a wydá geg w ruce nepřij
tele geho.

23. Synu začhoweg čas, a was
růg se od zlého.

24. Da dussi swau nestyč se
mluwiti prawdy.

25. Gest zagiště stud vtwádjc̄
hřej, a gest stud vtwádjc̄ sláwu e
milost.

26. Kleprigjmeg * twáři proti
twáři swé, ant proti dussi swé klamu.

27. Kebog se bližního svého w-
pádu geho:

28. Uniż zadržūg slōwa w čas
** wýstwodozenj. Vlestýwceg
maudrosti swé w kráse gegi.

24. Ulebo po řeči maudrosti
rozumnána bývá: y rozum, y vmeš-
nij, a včenj w slowě rozumného, a
wzrzenj w skutcých spravedl-
nosti.

30. *Teodoriug Slovum prae-
mby žádnym způsobem, a za flam
nevymělosti své styd se.*

31. Ulejdy se wyznani hřichů
swýφ, a nepoddáweg se každému
čłowěku pro hřich.

32. Klečtejte se na odpor stas
weli proti twáři mocného, aniž
vysloužte proti pravdu čeky.

33. Žá spravedlnost bogůig pro
dusstí svau, a až do smrti potýkeg
se pro spravedlnost, a Bůh wy-
boguge za tebe nepřátely twé.

34. Nechcēg kwaapný býti gazzkem swým; a nevžitečný, a nesdbánlivý w skurých swých.

35. Nechcēš býti gáto lew w
domě swém, wywrauge domá-
ct swé. a vlastage poddané robe.

36. Ač není vývražená ruka
cwá k bráni, a k dánj stěcená.

* Φίρε�. ** Ρογέε�.

Rapitola V.

Od nozřízeného zpolštánj na starší,
s. a milostí denství Boží odwozuge. 8. R
volání, 12. a sláosti na cesté Páně
napomíjná,

I. Nechteg pozorovati na gme-
nj neprawá, a neříkajez:
Cest mi * dostatečný život; nes-
boť níc neprospěje w času pomsty
& zamračení.

2. Vlenásleduj v jíle své žádosti srdce svého:

3. U neříkem: **Gak** sem mohl z
aneb **Kdo** mne podmáj pro činy
nié? **Bůh** záhlédě mistře mistři budec.

4. Učeníkem : běžel sem, a co se mi přihodilo smutného : nebo kleywyssi gest schowiwagicy odplatitel.

5. Pro odpuštění hříchů nechť
býti bez žázné, aniž přidává se hříchů
na hřích.

6. A neříšeg : Smilowání Pá-
ně veliké gest, nad množstwem hří-
chů mych smiluge se.

7. Vlilstoddenstwí zagiſte a hněw
od něho rychle se přiblížují, a na
bríſníky vzhledá hněw gebo.

8. Ne prodléweg obráťiti se k u
Dánu, aniž odkláděg den odedne.

9. Kdebo náhle přišel hněv do
ho, a v čas ponisty rozprýl tě.

10. Vlechťeg pečlivý býtí o
zboží nespravedlivé: nebo nebu-
dau prospěšná roba v den zamra-
čení a pomsty.

II. Klezmisteg se na woszeličký
wjer, a nechod na woszeličku cestu:
ekat zagisté woszeličký hříšník zkussen
býwa w dwojím gazyku.

12. Bud stály na cestě Páně,
a v pravdě smyslu svého y m
vímění, a následuj tě slovo pofo
ge a spravedlnosti.

13. Budzieš połasudźńi Slo-
wa, abyś rożumieł: a s mawdrostju
pronáſęg odrowiedź grąbau.

I 4. Gestli rově rozum, odpověz
blížnemu: pakli ne, bud ruka twá
na všech twých, aby s nebyl polaz-
pen w slowu nekázném, a byl zaz-
banben.

15. Čest a sláva v řeči rozumného, gazyf paž neopatrného gest podvídání jeho.

16. Aebud nazwán Blewenn;

Kem, a gazykem swým nebuď poz
lapen, a zahanben.

17. Ulebo nad złodégiem gest
zahanbeni a mezuost, a potupeni
neyhotssi nad (člowékiem) dwogjho
gazyka: kiewetniſt paſt nenávist, a
nepřátelství, y pohanění (má).

18. Oprawedlni maleho, a wes
liskeho zároveň.

* Dostarcená živnost.

Kapitula VI.

B zachowáni wiry přjeclí, 18. a na
bývání mandrosti přidrží.

1. Nechťeg včiněn býti místo přij
tele nepřetelem bližnjima:
nebo wtyteykánj a pohanění zdědij
zly, a wsseliky hřissiſt závistiwoj,
a dwogjho gazyka.

2. Ulepozdwihubug se w myſlenij
dusse swé gako být: aby snad ne
byla zerostotána moc twá strze
bláznowostw.

3. A lissi twé snědlo, a owo
ce twé zkazylo, a zanechán byl
gako dřevo suché na paſſti.

4. Ulebo dusse neslechetná zkaz
zy, kdož gi má, a w radoſt nepřás
telum dáwá ho, a dorede w los
bezbožných.

5. Slowo ſladké rozmnožuge
přátele, a vfkocuge nepřátele: a
gazyk dobromilosný w dobrém člo
wěku rozhogňuge ſe.

6. Umožy pokogni ač gſau to
bě, a rádce bud robě geden z tisýce.

7. Wladnelli přjeclem, w pokuz
ſſenj wladni njm, a nesnadně mu
potř.

8. Gest zagiſte přjecl dlé času
ſtreho, a neserwá w den ſſau
ženj.

9. A gest přjecl, který obracu
ge ſe k nepřátelství: a gest přjecl,

který nenávist a swár a pohanění
wygetoſi.

10. Gest paſt přjecl tomaryſſ
ſtolu, a neserwá w den potřeb.

11. Přjecl ſerwáli stálý, bu
de robě gako ſpolnrowny, a mezi
domácyini twými důvěrně činiti
bude:

12. Ponjzjſlič ſe proti robě, a od
twáre twé ſtrygeli ſe, gednoſtoř
né budeſi mijti přátelſtví dobré.

13. Od nepřátele swýph odděl ſe,
a přátele ſwýph ſſerí ſe.

14. Přjecl wěrný, obrana ſylná:
kdož paſt geg nalezá, nalezá poſlad.

15. K přjeclí wěrnému žádné
ho nenj přirownánj, a nenj hodně
odwáženj zlata y ſtrjbra proti do
brodě wjry geſho.

16. Přjecl wěrný, lekařſtví ſi
wota a nesimtedlnosti: a kteříž ſe
bogi Pána, naleznaut ho.

17. Kdo ſe bogi Boha, záto
weň bude mijti přátelſtví dobré:
neboť podlé něho bude přjecl geſho.

18. Synu od mladosti ſwé při
gjmeg včenj, a až do ſſedin nalc
znes mandrost.

19. Gako ten geſſts oče, a ſege,
přiſtup k nj, a očekáweg dobrýph
vžitků gegjih.

20. Ulebo w díle gegjm malis
čko popracujgeſs, a brzo gjſti bu
deſs z plodů gegjih.

21. Gak trpká gest přiliss maud
rost nevmělým lidem, a neserwá
w nj nesmyſlný.

22. Gako ſamene moc zkouſſe
nj bude w nich, a neponieſſtagi
zawrcy gi.

23. Ulebo maudrost včenj podlé
gména ſwého geſt †, a nenj minos
hym znění: kterým paſt známá geſt,
zůstává až do ſparrenj Božjho.

24. Slyša synu, a přígní radu
rozumu, a nezamíteg rady mé,

25. Voz nohu svan w
páru gegj, a w ročenice gegj
slígi svan:

26. Podlož rameno své: a nes
gi, a ** nelenug se okowami ges
gjmi.

27. We wsi myslí swé přistup
k nj, a we wsi sýle swé zařoweg
cest gegjich,

28. Wysslakug gi, a wygewes
na budec tobě, a gsa zdrželiwym
včiněn neopauštěg gj:

29. Kčbo naposledy nařdes
qdpočinutj w nj, a obrati se tobě
w potěšení.

30. A budau tobě pauta gegj
za obrannu sýby, a podstavky mocy,
a ročenice gegj za raucho sláwy:

31. Ožoba zagisté života gest
w nj, a okowy gegj přiwázani
spasitelné.

32. (Galo) w raucho sláwy ob
léčes se w ni, a fortunu plésání
vštarovis na sebe.

33. Synu, budešli mne pozos
ťovati, navčis se: a propujčíšli
mysl svan, maudrý budeš.

34. Klonissli včha swého, při
gmes hračenj: a zamilugeslli sly
šeti, maudrý budeš.

35. Všezy množstvji statců
maudrých stug, a maudrosti ges
gich z srdce se připog, abyš wses
like vyprawowanj Božsté mož! Sly
šeti, a přislowj čtvály at nevřka
gj od tebe.

36. A vžčíšli rozumného, pro
budi se k němu, a stupně dveří ges
ho at zchodi noha twá.

37. Přemysłowanj swé měg w
překázanj Božich, a w rozkáza
ních geho neywycet vstawičný bud:

a oně dá tobě srdce, a žádost manus
drosti dana bude tobě.

† Cest w prawdě tím, čímž slove ** Ne
stylleg sobě w okowách gegjich.

Kapitola VII.

Odevischo zlého, máme se zdržeti.

25. Rodidové magi jwé děti dobré cwi
čiti, a oně řeči inži, 31. Deg Bohu,
co genu patří: a často pamatuj na pos
lední wěcy.

1. Nečin zlých wěcy, a neza
chvatj tebe.

2. Odšup od nepravého, a za
hynut zlé wěcy od tebe.

3. Synu, nerozsyweg zlých wě
cy na záhonjch nespravedlnosti, a
nebudeš žjeti gich sedmernásobně.

4. Kčtěrég vyhledávat i od Pá
na wývodství, ani od krále stoli
če eti.

5. Kčespravedliug se před Bos
hem, nebot poznawatel srdce on
gesi: a při králi nechtěg čtjeti wiz
dju býti maudrým.

6. Kčtěrég hledati býti saudcým;
lečbys mocý možl přechnatu ne
prawosti: abys se snad neobával
twáři mocného, a nepoležil pohor
šení w spravedlnosti swé.

7. Kčtěrēs proti obcy města,
anž se wpausštěg mezi lid.

8. Anž * swazug dwojich hři
čů, nebot ani w godnom nebuděš
bez winy.

9. Kčtěrég býti málomyšližim
w myslí swé:

10. Modlit se, a činiti almužnu
nepohrdeg.

11. Kčtěrég: ** W množstv
datu mých vzhledne Bůh, a když
budu obětorati Bohu neywysilž
mu, přigme dary mé.

12. Kčeposinjweg se člověku w
hočnosti srdce: gesi zagisté, kterýž
poz

ponižuge, y pomyſſuge, obhljdaſ tel Bůh.

13. Ezechieg *** orati ſlamu proti bratu ſwému: aniž proti přijeli nápodobně čin.

14. Ezechieg čtejti ſlamati wofez likého ſlamu, nebo vſtavičnoſt gebo nenj dobrá.

15. Ezechieg býti žwawým w množství lataců, a neopětůg ſlova na modlitbě ſwé.

16. Eteměg w nenáwiſti těžkých díl, a orby ſtvořené od Eley wjessiho.

17. Eleyweg w počtu množství nekázanyh.

18. Pomni na hněw, nebo nevmeſtā.

19. Poníž welmi ducha ſwého: nebo pomsta těla bezbožného, oheň a čerw.

20. Ezechieg přeſtupoſati proti přijeli peníze odkládagjýmu, aniž bratrem neymilegjím pro zlato pohtdeg.

21. Ezechieg odgjiti od ženy rozumné, a dobré, kteřáž ſe tobě do kala w bázni Páně: milost zágiſte ſtydliwoſti gegj nad zlato.

22. Eleyrāzeg ſlužebníka w pravdě pracugjýho, ani dělníka **** dáwagjcrho duſſi ſwau.

23. Služebník rozumny bud tobě milý gaſko dnuje tré, neodpřeg mu ſvobody, aniž nuzného opauſtěg ho.

24. Eſlás dobytč z dohlédę k němu: a gestli vžitečný, ať ſetrvá v tebe.

25. Eſlás ſny: cwič ge, a ſhýbeg ge z mládi gegich.

26. Eſlás dcery: opatrůg télo gegich, a nevkazůg wesselé twáři twé k nim.

27. Wdeg dectu, a wcliky ſtuſek vdeláſſ, a člowěku rozmíneſtu deg gi.

28. Eſlásli ženu podlé duſſe twé, nezamjteg gj: a nenáwiſti hodně neſtwéruſ ſebe. W celém ſdce ſwém

29. Cti orce ſwého, a na vpečnij matky ſwé nezapomjneg.

30. Pomni, že leč ſtrze ně nazrojen bys nebyl: a odměn ſe gím, gaſko y oni tobě.

31. že wſſi duſſe ſwé bog ſe Pána, a kněži gebo oſwécūg.

32. že wſſi ſly ſwé milůg toho, kdo ſe včinil: a ſlužebníků gebo neopauſtěg.

33. Cti Boha z celé duſſe ſwé, a čest prokazůg kněžjm, a očiſtěg ſe rameny.

34. Deg gím díl, gaſž přikázano gest tobě, prwortin a očiſtěn: a za nedbalost ſwau čist ſe s mnohými.

35. Dar ramen ſvých a obět poſwěcenj obětovati buدهſ ſánu, a počátky ſvatých:

36. U k chudému wztáhni ruku ſwau, aby ſe dokonalo ſmilowání a požehnání twé.

37. ***** Milost daru před obličegeim wſſelikého žitvěho, a mezi twému nezbraňuſ milosti.

38. Eleypaſtěg pláčej potřſiti, a s kwojicými hod.

39. Elenůg ſe na wſſejwici nemocného: nebo z rafowých wěc vtwrzen buدهſ w milování.

40. We wſſech ſtucých ſwých pomni na poſlednj wěcy ſwé, a ne wěky nezhetčiſſe.

* Eleypaſtěg ſe dwakrát hýchu. ** Ra. *** Wchledávati. **** Wrencládagjýho ſi.vor ſwita. ***** Wdečný gest dar wjehuém lidem.

Kapitola VIII.

Štěravností se všechněm, 15. a řeprátnosti napomína.

1. **N**eruad se s člověkem moc ným, abys snad nevpadl w ruce gho.

2. **C**leštar se s mužem bohaterým, aby snad proti tobě newy zdiwił pře tobě.

3. **C**línobě žagisté na zahynutj přivedlo zlato a stříbro, a až k srdcy králu vztahuje, a přewrasuje.

4. **C**lechádeg se s člověkem minohomluwným, a nebudess klásti na oheň geho díjwji,

5. **C**leobcůg s člověkem nevzeným, aby zle o rodu twém nesmluvil.

6. **C**lepohrddeg s člověkem odvracejícím se od hřachu, aniž mu žehři. Pomin, že vossíčni w těstání jsme.

7. **C**lepohrddeg člověkem w geho starosti: nebo z nás vstáragi se.

8. **C**lechádeg se z mrtvého nezpětele svého radowati: wěda, že vossíčni vymřáme, a do radosli nechceme přejít.

9. **C**lepohrddeg vyprawowanym starších maudrých, a w příslowjch gegjih se obj. eg.

10. **C**lebo se od nich navčíss maudrosti, a navčenj rozumu, a slaužiti welikomocným * bez stížnosti.

11. **A**č tebe nepomígi vyprawowaný starších: oni žagisté navčili se od otců svých:

12. **C**lebo od nich navčíss se rozumu, a w čas potřeby dátí odpověd.

13. **C**erozněcůg vhlj hříšníků trcese ge, a nebudess zapálen plamenem ohně hříchu gegiř.

14. **C**lestug proti twáti vrhače, aby se nevšadil gako aufladnět na vsta twá t.

15. **C**lechádeg na lichwu dáti člověku mocnějšemu sebe, gestliže půgčiso, gako ztracené měg.

16. **C**lešlibug nad moc swau: pakli sljbjsa, gako navracující myslí.

17. **C**lesuđ proti faudcy: nebo podlé toho, což spravedlivého gest, faudi.

18. **S** smělym nechod na cestě, aby snad neobjísil svých zlych wěcy na tebe: on žagisté wedlé wůle swé где, a spolu s bláznowstvím geho zahynes.

19. **S** hněvitým nevčiniss swáru, a s smělym nechod na pausť: nebo gako nic gest před njm krew, a kde nenj pomoc, porazý té.

20. **S** blázny rady nemjweg: nebo nebudau mocy milovati, gedlné wěcy, kteréž se gím libi.

21. **P**řed cyzým nečlň rady: nebo newiss, co zplodí.

22. **C**le každému člověku zgewůg srdece svého: aby snad nezměnil se milostí falešnau tobě, a nepohaněl tebe.

* Vměle. † T. aby tě za slova neslapal.

Kapitola IX.

Nebezpečná wěc gest po zemích zewlos wati, a hleděti. 14. Strajk přátele gau neylepsí 18. Warug se člověka, který má moc tebe zabiti. A Boha před oči má měg.

1. **M**emilug přiliss ženy luna svého, aby nevkázala nad tebau zlost vtměnij nesslechetného.

2. **C**ledáweg ženě moc dusse swé, aby newessa do mocnosti twé, a bylbys zahanben.

3. Uteohljdeg se na ženu mnoho chtiwau: aby snaď nevpadl w osýdla gegi.

4. Stanecnicz nebýweg vstaz wičny: aniž gi slyss, abys snaď nezahynul w ančinlitostí gegi.

5. kta pannu nevzhldeg, abys snaď nepohorssil se na kráse gegi.

6. Kledáweg smilnicem dusse swé w ničemž, abys nezratil sebe, y dědictwj swého.

7. Uchyrég se ohlidati na tynz cých města, aniž se rauleg na vlez cých geho.

8. Odwrať twář swáli od ženy wyltrogené, a neohljdeg se na krásu cyz̄.

9. Pro krásu ženskau množ zhylnuli: a z toho žádost gako oheň rozněcunge se.

10. Každá žena, kteříž gest smilná, gako legno na cestě possaz páná bude.

11. Bráše ženž cyz̄ množ dž wjce se, zlj včiněni sau. Uteb rozmluvánj gegi gako oheň se rozpaluje.

12. Scyz̄ ženau nikoli nesedeg, aniž stládege se s nj na lokty:

13. A nechádeg se s nj při wjné, aby snaď stdece twé nevchýlilo se k nj, a twj swau, abys nevpadl w zahynutj.

14. Utepausstig přítel starého: nebo nowý nebude podobný geniu.

15. Wjno nowé, přítel nowý: ostará se, a s lahodnosí budess pjeti ge.

16. Utehorli po slávě a zboží hříz̄ sňuka: nebo newjss, kteře bude gež ho podvorácenj.

17. Ut se tobě neljbj křiwa nespravedliwých, wěda, že až do * pjetel nebude se ljbiti bezbožny.

18. Dalečo bud od člověka na: gjcýho moc zabiti, a nebudess w podezření mjeti bázne smrti.

19. Agestli přistaupiss k něma, nechrež se něčeho dopustiti, atby snaď neodgal života swého.

20. Společnost smrti wěz: protože v prostřed osýdel choditi, a posjetech bolestivých procházeri se buž dess.

21. Wedlé mocy swé sjetř se před bližnjm swým, a s maudrymi y opatrnými gedneg.

22. Muži spravedliví ať gšan tobě za spoluhoodotvýky, a w bázne Boží bud tobě chlauba,

23. A w smyslu bud tobě přes myslitování Boha, a wesseliké wyprawowánje w přikázanjích Uteho wýsí ho.

24. W tuce řemeslníků djla schwálena budau, a knjze lidu w maudrosti řeči swé, w rozumu pak starších slowo.

25. Hrozný gest w městě swém člověk žwawý: a ** opowážlivý w sloru swém nenávistny bude.

* Smrti. ** Doskočný:

Rapitola X.

Obec neylepí maudrému saudcem se řidi. 7. Žlost, a řekdliwest verdy, 23. čest, a sláva bázne Boží.

1. Sandce maudrý saudit bude lid swýg, a knížerství rozumíneho stálé bude.

2. Gafýž (gest) saudce lidu, takétoj (gsau) y služebnicy geho: a gafýž zprávce gest města, taketoj y obywatele w něm.

3. Král neinaudrý zíratj lid swýg: a města budau osazená stže rozumnost mocných.

4. W tuce Boží moc žemě: a vžitčného zprávce vzbudj na čas nad nj:

5. W ruce Boží ſčestj člowěſka, a * na twář píſatc wložj čeſt swau.
6. Wſſeliké křiwdy bližnjho nezprípomjnug, a žádné neciň w ſtucých křiwdy.
7. W nenávisti před Bohem y lidni gest peyha: a prokletá wſſeliká neprawost národu.
8. Království od národu do národu pčenáli ſe pro neprawodlnosť, a křiwdy, a pohaněn, a pro rozličné liti.
9. klad laſomce pak nij nenj neſſlehetněgſſiho. Proč pýchá zeſmě a popel?
10. klic neni neprawigſſiho, než milowati penize. Ulebo taſkowý y duſſi swau prodagnau má: poněwadž w životě ſwém ** zaſvrhl vnitřnosti ſwé.
11. Wſſeliké mocnářství krátky život. Uleduh prodleněgſſi obtěžuje leſaire.
12. Krátky neduh přetrhne ležkař: tak y král dnes gest, a zeytra vmtce.
13. Ulebo když vmtce člowěk, děditi bude hady, a žjjaly, a četwy.
14. Počátek peyhy člowěka, od padnauti od Boha:
15. Poněwadž od toho, který včinil ho, odstaupilo ſrdce geho, nebo počátek wſſelikého hřichu gest peyha: kdožby ſe gj přidržel, naſplněn bude zlořečenſtvjmi, a podzvrati geg do konce.
16. Protož bezecti včinil Pán ſchůzky zlých, a zkaſyl ge až do konce.
17. Stolice wůdeň pyſſných zkaſyl Bůh, a ſeděti včinil tiché mjeſto nich.
18. Kořeny národu pyſſných vſuſſil Bůh, a ſčipil pokorné ztěph národu.
19. Žemě národu wyywtátil Pán, a zkaſyl ge až do základu.
20. Vſuſſil z nich, a rozpýsil ge, a přeſtaři včinil památku gegiſph od země.
21. Památku pyſſných zahladil Bůh, a zanechal památky pokorých ſmyſlem.
22. klenj ſtvořena lidem peypha; ani hněv rodině žen.
23. Šymě lidstvě vctěno bude to, kterž ſe bogj Boha: ſymě pak to bezecti bude, kterž ſe zpaueſſi přikázaj Páně.
24. V prostřed bratrj zpráwce gegich we cti: a kteřj ſe bogj Pána, budau před očima geho.
25. Sláwa bohatých, ctnýph, y chudých, bázeni Boži gest:
26. Nechťeg poherdati člowěkem spravedliwým chudým, a nechťeg zvelebowati muže hřiſſujka boharého.
27. Meliky, a ſaudce, a mocný gest we cti: a neni včetſſi nad toho, kterž ſe bogj Boha.
28. Služebníku rozumněniu ſwobodniſ ſlužiti budau: a muž opatrny a kázníwy nebude repreſti gſa porreſtan, a nevniely nebude de cten.
29. Nechťeg ſe wynáſſeti w kožnání dila ſwého, a nechťeg proždléwati w času auzkoli.
30. Lepſi gest, který pracuje, a hognost má wſſich věcy, než který ſe ſlubí, a potřebuje chleba.
31. Synu w tichosti zachovweg duſſi swau, a deg gi čeſt podlé zaſlužení gegiho.
32. Křeſtýho proti duſſi ſwé kde

Kdo ospravedlní: a kdo vči ze cti laupjicýho dussi swau:

33. Chudý honosý se strze ká: zcň a bázení swau: a gest člowěk, který ctěn bývá pro statek swůj.

34. Kdo pak se honosý w chu: době, jak mnohem wjce we statku: a kdo se honosý we statku, chudoby at se obává.

* říta osobu včeného. ** vescanuge žl: wota swého.

Kapitola XI.

Sest způsobů a stupňů ponížnosti.
10. Rapomenuj k ponížnosti, 31. a k opatrnosti hospodářství.

1. **M**audrost poníženého powý: sji blawy geho, a v prostředí velikomocných spolu sedět ho včinj.

2. **L**echnal muže w fráse geho, aniž pohtdeg člowěkem w vzemí geho.

3. Krátká mezy létajícími gestami, a * počátek sladosti má owoce gegi.

4. W odéwu nechlub se nikdy, ani w den cti své se wynásseg: nebo dívouj stukové klytryssího samého, a slavná, a skrytá, a nově daná díla geho.

5. **M**nozý tyrani seděli na trůnu, a ** nedůméný nesl Fortunu.

6. **M**nozý mocní porlačení sau sylné, a slavní wydání sau w ruce giným.

7. Prvé než se zeptáš, nehasněg žádného: a kdyžbys se orázal, potresy spravedlivé.

8. Prvé nežli wylýsliš, neodpojdeg slowa: a w prostředí těci *** nepřidáveg miluwhi.

9. O wěc tu, která tebe neobtěžuje, nehádeg se: a w sauždu hřessicýf se nepozaštarwug.

10. Synu at negsau w mnohých wěccch stukové twogi: a budessli bohatý, nebudess bez winy. Ulebo gestli následowatí budeš, nevhopiss, a nevtečess, gestli předběhnoss.

11. Gest člowěk pracující, a chwátající, a trápící se bezbožný, a tím wěssi hognost mjeti nebude.

12. Gest člowěk zchádly poštěbugjí naprawenj, genž wjci byne na sýle, a rozmáhá se w chu: době:

13. A ofo Páně ohlédlo se na něg w dobrém, a pozdrovilo geg z poníženj geho, a powýsilo bla:wy geho: a dívali se w něm mnozý, a cilli Boha.

14. Dobré y zlé wěcy, život y smrt, chudoba y počestnost od Boha gsau.

15. **M**audrost a bázen y vme:ni žákona v Boha. Milorád, y cesty dobrých v něho.

16. Blud a smy hřissnjkum při:stvořeny sau: kteříž pak plésagi we zlostech, sstaragi se we zlém.

17. Obdarování Boží twá spravedlivým, a rozmáhání geho prospěch bude mjeti na wěky.

18. Gest který bohatne stebné gednage, a ten gest díl mzdý geho.

19. Proto že říká: ualezl sem odpočinutí sobě, a nyní gísti busdu ze zboží swého sám:

20. A newj, že čas pomine, a smrt se přiblížuje, a že zanechává všech wěců giným, a vnitře.

21. Stůg w smrlauwé své, a w nj rozmrlauweg, a w prácy při:zázaní svých se sstarag.

22. Ulezjstáweg w stukých hřissnjků. Luvět se pak Bohu, a zůstaň na místě svém.

23. Ktěbo snadné gest před oči: ma Božíma náhle pocíti chudeho.

24. Požehnání Boží ke mzdě spravedlivého chwáta, a w hozdině rychlé prospěch geho vžitk dělá.

25. Kterýk: Co mi gest třeba, a gáke dobré wécy pogdau mně z toho?

26. Kterýk: Dostatečný sem sobě: a co mi z toho zlého pogde?

27. W den dobrých wécy nezapomínej na zlé: a w den zlých wécy nezapomínej na dobré:

28. Ktěbo snadné gest před Bohem w den skonání odplatiti gednoiu každému podlé cest geho.

29. Zlosti hodiny zapomenutí či: vjchlipnosti weliké: a při konci čložwěka obnažení skutků geho.

30. Před sňatkem nechval člověka žádného, nebo w synech svých poznán bývá muž.

31. Ktě každého člověka vwoz jing do domu svého: nebo množí gsau vkladové litivého.

32. Ktěbo gáko wyráhagi předsídji smrdutých, a gáko kropewa vvedena bývá do flece, a gáko se na w osydlo: tak y srdce pyšných, a gáko sspchér vida pád bližního svého.

33. Dobré zagisté wécy we zlé obracege vklady činj, a w wywolených složí poskvrnu.

34. Od gisly gedné rozmáhá se oheň, a od gednoho litivého rozmáhá se krew: člověk pak hříšný krewi vklady činj.

35. Sjetí se zlosyna, nebo kuge zlé wécy: aby snad nevredil na tebe posměch po wišeky budaucy časy.

36. Připust k sobě cyzozemce,

a podtrátíste v nichu, a odcyzýte od tvaru wlastinjč.

* Wijas přední gest mezi sladkými wěcemi ovoce gegr. ** Už už věc až myšleno nedýlo. *** Novostatů wěc.

Kapitola XII.

Romu má jméno být dobrodink. 8. Nemá se neprjeli wěciti, byť on před telem bytu se říkal.

1. Včiníšli dobré, wěz, komužs včinil, a bude milost w dobrých wécech tvoých mnichá.

2. Dobré čin spravedlivému, a nagděs odpaltu welikau: a geste li ne od něho, gisly ode Pána.

3. Klenj zagiště romu dobré, který vstavocí gest w zlých wécech, a almužny nedávajícemu: nebo y kleywyssji w nenávisti má hříšníky, a sliwal se nad kagjicím.

4. Deg milostdnému, a nepřigjmeg hříšníka: a bezbožným y hříšníkum odplatí pomstu, ostříhaře gich ke dni pomsty.

5. Deg dobrému, a nepřigjmeg hříšníka.

6. Dobré čin pokornému, a nedáweg bezbožnému: zapowěz chleby mu dát, aby w nich nebyl moc negssi nad té:

7. Ktěbock dwognásobné zlé wécy nagděs we všech dobrých (či nech), kteréžby skoli včinil gemu: poněvadž y kleywyssji w nenávisti má hříšníky, a bezbožným nevrátí pomstu.

8. Ktěbude poznán w dobrých wécech přítel, a nebude vkyt wézly nepřítel.

9. W dobrých wécech člověka, nepřítelé gsau gede w zátmučku: a w zlé přihodě geho, přítel poznán gest.

10. Uterět neprýcti swěníu na wěky: nebo gako mědčinu zerzaz wj neslechetnoſt gcho:

11. A gesili ponížen gsa dhoz dilby skřivený, přilož mysl swau, a vystříhleg se před njm.

12. Učisťawěg ho podlé ſebe, aniž on ſedeg po prawicy twé, aby ſnad obráte ſe na mijo twé, nevyhledáwel ſtolice twé: a napoſledy poznalbys ſlora má, a w řeči h mych bylbys zboden.

13. Rdo polituge zaſkinače od hada vſíknutcho, a vſechvěch, kteřiž ſe přiblížugij k lité zrceti z a * tak kdož ſhodj ſuňem neprawým, a obalen gest w hřiſſiſh gcho.

14. Hedenu hodinu ſtebau poſetwá, pakli ſe vdyliſſa, neſneſet.

15. Kty ſwýnni lahoodi neprýtel: a w ſedcy ſwém vklady činj, aby podvrátil te do gány.

16. Očima ſwýma ſly neprýtel: a gemitiby naſſel čas, nebuſe naſyceń ſtwj:

17. A připadnauli na te zlé wěcy, naleznesh ho tam drjwe.

18. Očima ſwýma ſly neprýtel, a gako pomáhagjcy podkopápaty twé.

19. Hlawan ſwau kyrati buzd, a rukau plésati, a innohē wěcy ſlepce proměnij obličeg ſwûg.

* Národebné toho.

Kapitola. XIII.

Sluſſi ſe warowati ſpolku ſ možnimi, a bohatermi. 12. Gaf ſe kdo chowat mđ, když od mih powolán běwá. 19. Mláme ſ ſobě rovněm ſednat.

1. **K**do ſe dotkne ſmoly, zkálen bude od ni: a kdo by obcoval ſ pýšným, obleče ſe w pechu.

2. Bějně na ſe wezme, kdo ſ

pocitověgjſſim nad ſebe abcuze. I bohatſſiho nad te nebud tovaryſſem.

3. Gafé tovaryſſewj mji buſe de koflik ſ hrncem: nebo když ſe wespolek ſrazý, rozrazý ſe.

4. Bohatý neſprawedliwě včinil a hněwati ſe bude: chudý pak vras žen gsa vmlkne.

5. Geſiliže (nui) děwarci budefi, přigme te: a geſili mji nebudefi, zanechá te.

6. Mláſſli, ſ tebau ſe živiti bude, a wyprázdnj te, a ſám nebuſe litowati tebe.

7. Budeli germu potřeben, podwtine te, a pozasmjwage ſe nadigá, powjdage tobe dobré wěcy, a dj: Čehoč gest (tobě) potřebi:

8. A zahabujte w krmjch jvyci, dokawád te ne wyprázdnj dwakrát, y trikrát: a napoſledy wyměge ſe tobe: a potom wida opusti te, a hlawan ſwau hýbati bude ſe tobe.

9. Pokoč ſe Bohu, a očekáweg rukau gcho.

10. Pozorūg, aby ſweden gſu w bláznowiſi wj ſnijzen nebyl.

11. Uledtěg býti pokorným w maudrosti ſwé, aby ſponížen gſu do bláznowiſi nebyl ſweden.

12. Powolán gſu od mocněſiho odegdi, nebo tjmi tebe wici powolá.

13. * Učebud newbodněni, aby ſražen nebyl: a nebuďdaleko od něho, aby ſe nepríſſel w zapoměnutj.

14. Ulezadřuig ſe ſarowení mluvit i ſ njm: aniž wči mnohým ſlowům gcho. nebo z mnohé řecí zkauſſeti te bude, a pozasmjwage ſe rázati ſe te bude o ſtryſſph wěcích twých.

15. Nešetročená mysl gcho pozorovat bude slovo tvých: a nezodpustí od zlosti, a od okovů.

16. Šetr se, a na sluh svých pilné pozoruj: nebo s podváděním svým chodíš.

17. Slyš se pak věci ty gako ve snách tviz, a bdíti budess.

18. Vším životem svým miz. luj Boha, a vzývaj ho v spasení svém.

19. Všeliky životem služe podobný sobě: tak y každý člověk miluje bližního svého.

20. Všeliké tělo k podobnému sobi: připogj se, a každý člověk podobnému sobě přitovaryši se.

21. Budeli kdy spolek mjeti vše v beranem: tak hříšník s spravedlivým.

22. Gačá společnost svatému člověku se psem: aneb gačá částka bohatému s chudým:

23. Kovenj lwa, (gest) osel divoký na paussti: tak y pastury bohatých gsa chudí.

24. A gako ohavnost gest pyšnému pokora: tak y ohavnost bohatého chudý.

25. Bohatý pohnut gsa potvrzen bývá od přátele svých: poněžený pak když padne, vyhnán bude y od známých.

26. Bohatému ovlamánemu innož na hraditelové: miluwil pyšné věcy, a ospravedlnili ho.

27. Poněžený ovlamén gesti nad ro gessé y domluwu icpj: miluwil rozumné, a není mu dano míssto.

28. Bohatý miluwil, a vossítkni mléčeli, a slovo gho až k oblakům přivedau.

29. Chudý miluwil, a praví:

Bdo gest tento: a gestližby zasvadil, podváděj ho.

30. Dobrý gest statek, při kteřemž není hřchu v swědomí: a nevyslechetněgssj chudoba v všech bezbožných.

31. Srdeč člověka proměňuje twáč gho, bučko k dobrým, nebo zlym věcem.

32. Znamenj srdeč dobrého, a twáč dobrav nesnadné naleznese, & s prácy.

* Newejreg se sám.

Kapitola XIV.

Bdo gau blahoslaveni. 13. K zdílnosti učromijné. 22. Wyplývaje člověka sestruňeho.

1. Blahoslavený muž, kterýž nepoklesl slovem z všech svých, a není boden v zármuku provinění.

2. Sfarsinj, kterýž neměl mysl své zármuky, a nevypadl od naděje své.

3. Muži lakovému a stavěmu nadarmo gest zboží, a člověk závislostivému k čemu zlato:

4. Bdo shromáždiluge z vymyslá svého nespravedlivé, ginyh shromáždiluge, a v zbožjich gho ginyh rozkoss provozovati bude.

5. Bdo sobě zlý gest, komu gisnému dobrý bude: a nebude se weseliti v zboží svém.

6. Bdo sobě závidí, nic, není nad něho hotsího, a ta gest odplatíta zlosti gho:

7. A gestliby dobré včinil, než wědomé, a nechťé činí: a napošle, dy wygetwuge zlost svou.

8. Nešlechetné gesti oko závislostivého: a odvračuje twáč svou, a pehrdage dussi svou.

9. Nešlechetné gesti oko lakového

mého w dílu neprawosti: nebude nasyceno, dokawódž nesítcej všuz sruge dussi swau.

10. Oto zlé ē zlým wécem: a nebude nasyceno chlebem, ale pozetebugjey, a w zátmuiku bude za stolem swým.

11. Synu mássli, dobré čin sovbě, a Bohu hodné oběti obětúg.

12. Paměliw budi, že smrt neměstá, a vmluwa hrobu, že dorázána gest tobě: nebo vmluwa swéta tohoto, smrtj vmlrc.

13. Před smrtj dobré čin přijeli swému, a podlé možnosti swé vztahuge deg chudému.

14. Klezbawig se odedne dobrého, a cáska dobrého datu nepoznejeg tebe.

15. Zdaliz gínym nepozůstas wils bolesti a práce swé w rozdelenj losu:

16. Dáweg, a ber, a osprawes dlňug dussi swau.

17. Před skonájim swým čin spravedlnost, nebo w hrobě nelze nagjiti pokrmu.

18. Wszeliké tělo gako seno zwessi, a gako list plodný na stromě zeleném.

19. Ginj se puči, a ginj se zvorbuj: tak rozenj těla a kwe, gíne skonawá, a giné se rodi.

20. Wszeliké djlo porusitedlné při koncy zhyne: a kdož ge dělá, půgde s njm.

21. A wszeliké djlo wýborné osprawedlnéno bude: a kdož dělá ge, pocten bude w ném.

22. Blahoslawený mož, který w maudrosti zdržovati se bude, a kteřý w spravedlnosti swé rozgizmati bude, a w smyslu mysliti bude oběženj Božj.

23. Kdož wymeyssi celý gegi w řidcy swém, a w tagnajicf gegjich rozumége, gda po nj gako slatujjey, a na cestách gegjich ře: wé se:

24. Kterýž hledi ře: očna gegi, a we dwiečich gegjich poslaučá:

25. Kterýž odpočivá podlé domu gegjho, a w řenéčich gegjich wekna ſil postawi halaupku swau v rukau gegjich, a odpočinav w halaupce gegi dobré wécy na wéky:

26. Postawi syny swé pod zasténím gegjim, a pod ratolestmi gegjimi zdržovati se bude.

27. Chráněn bude pod zasténím gegjim před horkem, a w siluē gegi odpočivati bude.

Kapitola XV.

Maudrost před blázniwým, vysněnem, podwodnym, a lžiwrém se ře: wá. Vyh a maudrost negsau původem hřichu.

1. Kdož se bogi Boha, činiti bude dobré wécy: a kdož se přidrži spravedlnosti, postis hne gi,

2. A potká se s njm gako měka počestná, a gako žena od panenství přigme ho.

3. Brniti geg bude chlebem žis wota, a rozumu, a wodau maudrosti spasyredlné nařogj geg: a vtorzena bude w ném, a nenařílyj se:

4. A zdrži ho, a nebudět pořaněn: a powýssi geg w bližních gcho,

5. A v prostřed církve otěvře vta geho, a naplnj ho duchem maudrosti a rozumu, a rauchem slawy oděge ho.

6. Vtěšení a plésání počlad shromáždji naň, a gmcenem wéczným dědičně obdarí ho.

7. Lidé blázni wj nepoštihnaú gj, a lide rozumni wygdaú w střeji gj, lidé blázni wj nespátej gj: nez bo daleko gest od pechy a lsti.

8. Muži žitwj nebudau pamatovati na ni: a muži prawdostni urovnaj budau nalezeni w nj, a prospěch mrti budau až do spartej nj Božjho.

9. Učenjekrásná chwala w vstech hřejivjka:

10. Učebo od Boha possla manzdrost, při mandrosti zagisteti Božj státi bude chwala, a w vstech wěrných rozmnoži se, a Panovník dá gj gemu.

11. Učeník: Bůh gest příčina, že (odenine) wzdálena gest: který zagisté wěch nenávidí, nečin.

12. Učeník: On mne w blud vvedl: nebo negsau mu potřebnij lidé bezbožní.

13. Baždě ohavnosti bludu nenávidí Pán, a nebude milá bogjím se ho.

14. Bůh od počátku vstanowil člověka, a nechal ho w ruce rady geho.

15. Přidal poručenj a přikázanj swá:

16. Budessli chriti poručenj zahowati, zahowagj té, a na wěky wjetu libau činiti.

17. Předložil tobě wodu y ohcn: k čemu dítiti budess, wztáhni ruku swau.

18. Před člověkem život y sinet, dobré y zlé, co se mu bude líbiti, dáno bude gemu:

19. Učebo minobá mandrost Boži, a sylná w mocy, wídic wsecky bez přestání.

20. Oci Páně k bogjím se ho, a on poznáwá wsecky slutek člověka.

21. Učednemu nerozkáhal bezbožné činiti, a žádnemu nedal pozvolenj k hřeseni:

22. Učebo nežádá množstwj synů nevěrných a nevěrcených.

Kapitola XVI.

Rodičů k opatrnosti napomína, c. a slucky Boží vyplývají.

1. Nevesel se w synech bezbožných, gestliže se rozmnoží: aniž se kocheg w nich, učníli bázně Božj při nich.

2. Učewět žitwu gegich, a neohlédeg se na práce gegich.

3. Lepší gest zagisté geden bogjící se Boha, nežli tisyc synů bezbožných.

4. A vžitečné gest vmejet bezsynů, nežli zanechatí syny bezbožné.

5. Od gednoho rozumného osazena bude vlast, pokolenj bezbožných zpustne.

6. Učinoho takových wěců wisdělo oko mé, a sylnegiss nad tyco slýsello vho mé.

7. W shromáždění hřejivých rozhorej se ohn, a w národu nesvětcích rozpali se hněw.

8. Nemodlili se za své hřichy starj obravé, kteřiž zkázeni sau dafagice w své srde:

9. A neodpuštil putování Lotowu, a w ohavnosti ge měl propechy slova gegich.

10. Učesniloval se nad nim, národ celý zkázy, a wynášsegicí se w hřejivých swých.

11. A gako ssesktat sto tisyců pěsíků, kteři shromážděni byli w tvrdosti srdeč svého: a bylliby geden tvrdosigný, díw (by byl), když by byl bez pomsty.

12. Učebo milostdenstwj y hněwu

8. ním gest. Uložené vproszenj, a vyléčající hnev:

13. Podle milosrdenství jeho, tak trestání jeho člověka podle skutku jeho saudi.

14. Nevšteve w laupeži hříšník, a nebude promištávati siáscliz vost milosrdenství činjího.

15. Wselské milosrdenství včetně místo gednomu každemu dle zaslužení skutku jeho, a dle rozumu putování jeho.

16. Kterýkoli: Skrygi se před Bohem, a z výšosti kdo na inne žpomene:

17. W lidu velikém nebudu poznán: nebo která gest dují se má w tak nesmírném stvoření:

18. Ky hle nebe, y nebesa nesbes, propast, y vesmíra žemě, a věcy, kteréž w nich jsou, před obličejem jeho pohnau se,

19. Koty spolu y pahrbkové, a základové země: když popatří na mě Bůh, třesením vespolek se straž.

20. A we všech věcech těch nesmyslné gest srdce: a wselskému srdci bývá vypořádano od něho:

21. A cestám jeho kdo rozumí, a bauti, kteréž ani oko člověka nevzijí:

22. Kterbo přemnoží skutkové jeho jsou w strýrostech: ale skutky spravedlnosti jeho kdo vypraví: aneb kdo sines: Daleko zájisté jest * vmluva od některých, a orajování všech ** při stonání gest.

23. Kdo vmenšen bývá srdcem, myslí daremné věcy: a muž neopatrný, a bloudající, myslí blázničné věcy.

24. Vlasy mně synu, a vše se kázní myslí, a slovo mých pozoruj po srdci svém,

25. A povím w pravosti kásení, a zpytovati budu, abyž myž pravil maďrost: a slovo mých pozoruj w srdci svém, a pravim w pravosti ducha moci, které posložil Bůh na skutky své od počátku a w pravdě vypravugi všemí gesto.

26. W saudu Božímu skutkové jeho od počátku, a od vstanovení nich rozdělil částky gegich, a začátky gegich w národech gegich.

27. Ozdobil na věty díla gegich, anž lacheli, ani pracovali a nepřestali od prácy svých.

28. Gedenkajdy blížněho srdceho nebudu všikovati až na věky.

29. Kterou nevěřej vlohu jeho.

30. Potom Bůh na zemi výzvěstoval, a naplnil gi dobrými věcmi svými.

31. Dusce wsselfiká živá zvěstovala před tváří gegi, a do ní zase navrácení gegich.

* všauzeni. ** přestáwka.

Kapitola XVII.

Svouzení člověka k obrazu Božímu, a že Bůh všecky skutky člověkovi vidí. 30. že člověk svým rokáním k Světci svému obrátiti se má.

1. Bůh stvořil z země člověka, a podle obrazu svého včnil ho.

2. A zase obrátil geg w ni, a podlé sebe samého oblékl ho mocí.

3. Počet dnů a čas dal gemu, a dal mu moc nad věcmi, kteréž jsou na zemi.

4. Položil strach jeho na wsselfiké tělo, a panoval nad zvěří a nad ptactvem.

5. Stvořil z něho pomoc rozmiau gemu; rádu, a gazyk, a oči,

oči, y vříši, y řeďce dal gím ē wyz mu na hlavu gegich, a odtáj do mýšlenj: a kázaj rozumu naplz nil ge.

6. Štvořil gím vřěný ducha, rozumem naplnil řeďce gegich: a dobre y zlé wécy ukázal gím.

7. Položil oko své na řeďce gez gič, ukázat gím velikosti štuků svých,

8. Aby gměno svarostí spolu chwálili; a chlubili se diwnými wécz mi geho, a velikosti wyprawowa li štuků geho.

9. Přidal gím kázení, a zákon života w dědictví dal gím.

10. Vmluvu wěčnou vstanoval s nimi, a spravedlnost y saudý své ukázal gím.

11. A velikosti geho cti wídešlo oko gegich, a * čest hlasu slýsely vříši gegich, a řekl gím: Vilně se wariujte od wesseličko zlého.

12. A poručil gím gednomužkaždému o blížnjm svým.

13. Česty gegich před ním gsau wždycky, negsau stryté před očima geho.

14. W gednomkaždém národu představil zprávce:

15. A podjl Božj, Izrael včiz nén gest zřegimy.

16. A wissčni štukové gegich gačko slunce před obličejem Božím: a oči geho bez přestání přiblížegjce w cestách gegich:

17. Ulegsau stryté vmluvoy řeźe neprawost gegich, a wissecky neprawost gegich před obličejem Božím.

18. Almužna muže gačko pečet s ním, a milost člověka gačko zřízeclnicy zachowává:

19. A potom powstane, a odménj gím odplatu, gednomužkáždě-

20. Bagjčym pak dal cestu správce dlnosti, a potwrdil nemohaucých řeptěti, a vnitřním gím los pravody.

21. Obrať se k Pánu, a zanecheg hřichů svých:

22. Klodl se před twáří Páně a vničenys pohoršení.

23. Kavrat se k Pánu, a odvrat se od nespravedlnosti své, a přijliš nenávid ohavnost:

24. A pozneg správce dlnosti y saudy Božj, a řečig w losu představenj, a modlitby nevywoříšho Boha.

25. W strany gdi wěku swateho, s životimi a vzdávajcymi chwálu Bohu.

26. Klézdržung se w bludu bezbožných, před sinicí chwálu vzdáweg. Od mstvěho gačko nic, by ne chwála.

27. Chwálu vzdávati budess živo gsa, živoý a zdravý oslavovati, a chwáličku budess Boha, a honositi se budess w slitováních geho.

28. Gač veliké milostdenství Páně, a milostivost geho, obracujcym se k němu!

29. Aniž zagiříše wissecky wécy mohau být w lidech, poněváž nenj nesmrtelný syn člověka, a w marnosti zlosti zaljibili se.

30. Co swětlegjšho nad slunce z a to pohyne. A nebo co nessles chetněgjšho než co wymyslio tělo a krev z y to ttestáno bude.

31. Klodc wýsosti nebe on spasituge: a wissčni lidé země a popel.

* Slávny hlas.

Kapitola XVIII.

Głosowa we gest, abydem Boží se
milostdenství bidném dobře činíce, w
sobě wypodobnili. 19. Herz westihá:
ni zlých žádostí, a ctičení se w doberch
skutčech k poslednímu soudu přibiotovi;
ci se máme.

1. Kterýž živ gest na wéky, stvoz
čil wsecky wécy spolu. Bůh
sím ospravedlnen bude, a žultáz
wá nepremožený král na wéky.

2. Bdo slacj myprawowati
skutky geho:

3. Vlebo kdož wystihne wcliké
wécy geho:

4. Všoc pak welikož geho kdož
wyflowi: aneb kdo přiloži wypatř
vici milostdenství geho:

5. Všeze vmeniſti, ani přiložiſ
ti, ani wynalezti slavných skutku
Božích.

6. Bdyžby dokonal člowěk, tch:
dáž počne: a kdyžby odpočinul, w
pochybowaný bude.

7. Co gest člowěk, a gafá gest
milost geho: a co gest dobré, aneb
co neslechetné geho:

8. Počet dnů lidí nevyisce sto
let: gafó křupége wody mořské poz
čení ſu: a gafó kameneck píſti,
tak ſtrowná léta * we dni wéku.

9. Protož ſhowi magicy gest
Bůh w nich, a wylewá na ně mi
loſtdenství ſwé.

10. Viděl opovážlivost ſrdce
gegich, že zlá gest, a poznal pod
vrácenj gegich, že neslechetné gest,

11. Protož doplnil milostivost
ſwan w nich, a vkažal gafim cestu
prawosti.

12. Viliostdenství člowěka při
blížném geho: milostdenství pak
Boží nad wſelikým télem.

13. Bdo milostdenství má, včj,
a ctičí gafó paſtři ſtado ſwé.

14. Štulowewá ſe nad při-

gnagjicym navčenj ſmíłowání, a
(nad tím) kretý poſpíſhá ** w ſau
dech geho.

15. Synu w dobrých wéccf ne
dáweg ſtjžnosti, a we wſelikem da
ru nedáweg zátmurku ſlowa zlého,

16. Zdaliž hocka neodkladí w
ſa z raf y ſlowo lepſij (gest) nežli dat.

17. Zdaliž hlc ſlowo neni nad
dat dobrý: ale obc (gest w) při
člowěku ospravedlněném,

18. Blázen oště omlauwati bu
de: a dat nekázného chraňzuli u
nj oči,

19. Před ſaudem připraw ſpraw
wedlnost sobě, a prvé nežliby mlu
wil, narč ſe,

20. Před nedůžitvou půjimeg
lēkarství: a před ſaudem orej ſum
ſebe, a před obličegem Božím na
lezness milostivost:

21. Před nedůžitvou pofor ſe
w čas nemocy vkaž obcowaný ſu.

22. Vlebuď zaměſtnán modlit
ſe wždycky, a neostýčeg ſe až do
ſmrti ſprawedlnosti nabývat: ne
bo mzda Boží zůstává na věk.

23. Před modlitbou připraw
duſſi ſwan: a nechtěg byti gaf
člowěk, kterýž počauſi Boha.

24. Pamatuj na hněw (lucr
přigde) w den ſkonání, a (na) čas d
platy w obrácenj twáti.

25. Pamatuj na chudobu w
čas hognosti, a na nuznosti chudoby
w den bohatství.

26. Od gjera až do wčeta prez
ménj ſe čas, a ty wſecky wécy bržké
před očima Božíma.

27. Maudrý člowěk při wſek
wécech ſe báti bude, a we dnech
hřejchů pilně ſe waruje lenosti.

28. Baždý chyerý poznáwá mev
droſt, a nalezagjicymu gi dá chraňlo.

24. Rozumni w slowid y oni
maudic ciniil: a rozumeli prawde
a sprawiedlnosti, a *** wedjstili
prjswowj a saud.

30. Po zádostech swých nechod,
a od wile swé odwrať se.

31. Powol, sli dussi swé zádos
sti gegj, včinj té w radoſt neptás
celum i twým.

32. Uleoblibug sobe w zášupiſ,
ani chaturny: nebo vstawiene gest
prowinieni gegich.

33. Ulebyweg ani prostredne
snazjcy se wypúgcowati, a nemáſa
nic w pytlíčku: nebo budeſs zá
wiſtivý životu swému.

* Proti dnim wěčným. ** A saudam
geho, aby ge plnil. *** Wydali gas
to pſjwal.

Kapitola XIX.

Gak hanka z oſtralství a z nečistos
ty pochází. §. Gak máme gazyk kroti
ci. 13. O bratřském trstání). 22. O
dobré a zlé liti, a aulisti.

1. Dělník opilec nezbohatne; a
kdož poherdá malým věc
mi, pomalu zpadne.

2. Vjno a ženy odpadnauti
činj od vjry maudré, a karati bus
dau smyslné:

3. A kdo se připoguge k ſmil
níkum, bude neſlechetny: hnis a
čerwy zdědij geg, a * vyhlazen
bude k příkladu wěſſimu, a odna
ta bude z počtu dusse geho.

4. Kdo wěří brzo, lehkého gest
ſrdce, a vmenſen bude: a kdo hře
ſli proti dussi swé, nad to (ja nic)
gmjn bude.

5. Kdo se raduge w neprawoz
sti, zhanen bude: a kdo nenávist
di trstání, vkratj se gemu živo
ta: a kdo nenávidi žwawost, vhe
ſuge zlost.

6. Kdo hřessi proti dussi swé,
želci bude: a kdo se radnge we
zlosti, zhanen bude.

7. Uleopětug slowa neſſle
chetného a twrdého, a nebudefſ
vmenſen.

8. Přijeli y neprjeli nechreg,
wyprawowati vinyſlu swého: a
gesli tobe hřjph, nechreg wyget
witi.

9. Ulebo bude ſlyſſeti té, a bu
de té ſetřiti, a gako zastáwage hřjch
nenávideti té bude, a tak přijo
men bude tobe wždycky.

10. Slyſſelsy slowo proti bli
žnjmu swému: ač spolu zemře
w tobe, wěře, že té netoztrhne.

11. Od twári slowa pracuge
ku porodu blázen, gako lkánj (ro
dický při) porodu nemluwonére.

12. Srčla wražená do ſtehna
tela, tak slowo w ſrdce blázna.

13. Pokareg přjele, kdyby ſnad
byl nevyrozuměl, a řekl: klevči
nil ſem: pakli by včinil, aby opět
neptídal činici.

14. Pokareg bližnjho, kdyby
ſnad byl neřekl: a řekli by, aby ſnad
neoperoval.

15. Pokareg přjele: často za
giste býwá proviněn.

16. A ne wſſelikému slowu wěř.
gest kdo klesá gazykem, ale ne z
auvynſta.

17. Ulebo kdož gest, gessroby
neprowinil na gazyku swém: Po
kareg bližnjho ptwé, nežbyſ po
hrůžku činil.

18. A deg mimo bázni uley
wyššího: nebo wſſeliká inaudrak
bázen Božj, a w nj báti ſe Boha,
a we wſſeliké maudrosti spotřdánj
zákonu.

19. A nenj maudrost kázeň
čl n n 5 nes

neslechetnosti: a nenj opatrnost
přeiny slobónj hříšníjků.

20. Gest neslechetnost, a w nj
ohavnost: a gest nemaudrý, ges
muž vbrvá maudrosti.

21. Lepší gest člověk, gemož
vbrvá maudrosti, a hynauč na
smystu w bázni, než který hognost
má rozumu, a přestupuge zákon
kleytověssího.

22. Gest důmyslnost gislá, a ta
neprawá.

23. A gest, který wypausti slo
wo gisné po vydage pravodu. Gest,
který sibalsky se kočí, a vnitřno
sti geho plné gsau lsi:

24. A gest, který se pějiss pod
dává od mnohé pokory: a gest,
který skloinige twáři swau, a stawi
se newideti, co newědomé bylo:

25. A gestli z nedostatku sily
zbránenó mu by bylo hřessiti, na
lezeli čas k včiněnij zlého, vči
ně zle.

26. Po wzezřenj poznáwá se muž,
a z potkánj twáři poznán býwá
smyšlný.

27. Oděw těla; a sinjch zobů,
a chod člověka wyprawuj o ném.

28. Gest trestání hřivé w hně
wu hánce: a gest sand, který ne
býwá vznán za dobrý: a gest ml
čelitwý, a tenk gest opatrný.

* wylawan.

Rap. XX.

Tady trestání běráme, romiowati se
máme, i. e. O romiach, romandrého člo
věka, i. e. O mědourem a přilisném idu
du. O kti. O maudrosti, pro kterou
maudrý Sandcové neprigimají datur.

1. **G**ak (mnohem) lepsi wč gest
trestati, nežli se hněwati,
a wyznáwacího se na modlitbě
nezbraňowati!

2. (Gak) žádost Elesťence zba
wj panenství mladicy:

3. Tak kdož činj stze násylj suud
neprawý.

4. Tak dobré gest, když potresi
ný ukazuje pokánj! nebě tak vyděs
swětovnemu hřisu.

5. Gest mlčelitwý, kterýž malezen
býwá maudrý: a gest nenávisti ho
den, kterýž gest kwapný kmluvenci.

6. Gest mlčelitwý nemage ro
zumiu k řeci: a gest mlčelitw
znage čas příhodný.

7. Člověk maudrý pomlčí do
času: nestydatý pak a neopatrný
nezačhowají času.

8. Kdo mnohých slob wžije,
vrazý dusi swau: a kdo sobě me
osobuge nespravedliwě, nenávidjn
bude.

9. Gest prospeč w zlých w
ech muži nekáznemu, a gest nále
zek ke řekodě.

10. Gest dar, který nenj rž
tečný: a gest dar, gehož odplata
dwognásobná.

11. Gest pro slávu vmenſenj:
a gest, který od poníženj pozdržihnc
hlawy.

12. Gest, který mnohě wčy
wykupuge malau cenau, a naveta
cugjcs ge sedmernásobně.

13. Maudrý w slobojch sebe
famého milostného činj: milosti pak
bláznů wylity budau.

14. Dar nemaudrého nebude
vžitečný tobě: nebo oči geho * k
dmernásobné gsau.

15. Sspatné wčy dá, a mno
hě onlauwati bude: a očevěnij
ost geho roznjeenj gest.

16. Dnes půgčí někdo, a zeyta
zpomíná: nenávistný gest člověk
tafomž.

17. Bláznu nebude přítel, a pak se lžíci welikomocným, vžde nepravosti.

18. Kdo kteří gedj chléb geho, ossemecného gazyka gšau.. Bolí brát, a jak mnozý mysmegi se ges mu;

19. Kdo ani toho, co měl mít, sporádaným smyslem nerozděsil: podobně y co neměl mít.

20. Pád křivého gazyka, gato ten, gesso na podlaze padá: tak pád zlých spěšně přigde.

21. Člověk nemůž gato básen matná, w všech newyčwicených všlavicná bude.

22. Z vst blázna zavřeno buď de příštovj: nech ho nemluví čas sem sojm.

23. Gest křtění se nedopustit hřessi pro nauzy, a w odpočinu ej svém boden bude.

24. Gest, který ztratí dussi swau pro zahanbenj, a od neospatné osoby ztratí gi: přijmáním pak osoby zkazý sebe.

25. Gest, který pro hanbu přiz povídá písteli, a zeystal ho sobě neprítel darmo.

26. Pohanění zlé na člověku lež, a w všech nezvedených všav wičné bude.

27. Lepší zloděg nežli všav wičnost může lživého: zahynutí pak oba dědicti budou.

28. Ultrawowé lidí lživých bez zácti: a zahanbenj gegiň s nimi bez přestání.

29. Kaudrý w sloujich ** prozneše řam sebe, a člověk opatrný lžbiti se bude welikomocným.

30. Kdo dělá zemi swau, pozvili stohu obilj: a kdo činj spravedlnost, ten povyšení bude: kdo

31. Pochy a darové oslepugj oči saudcu, a gato něný w všech odvrať trestání gegid.

32. Kaudrost skryá a poklad zakopaný; gaty vžitek w obos gjich:

33. Lepší gest, který tagi nezmaudrost swau, nežli člověk, který skrytá maudrost swau.

* Hledj vžeti sedmernásobně. ** žwýjj.

Kapitola XXI.

5. Hřichů warowati se máne. 14. Vyvinuti je povahy uemaudrku a maudru člověku.

1. Synu - zhřessil sy z neprítel weg opět: ale y za přes deslé odprosuj, aby tobě odpusťeš mi byli.

2. Gato před tváří hada vtík, kdy před hřichy: a přistoupil k nim, přigman té.

3. Zubové lva zubové geho, zábigegice duisse lidsté.

4. Gata mreč na obě straně ostrý všeliká nepravost, raně gegi nenj vzdálenj.

5. Zchráni a křivdy w nic obráti: a dum, který příliš bozhatý gest, w nic vveden bude pezhan; tak stateč přísného vykoření budec.

6. Prosba chudého z vst až k všem geho přigde, a saud spěšně přigde geipu.

7. Kdož nerávidj trestání, * slapege gest hřivněka: a kdo se bogi Boha, obrátí se k sedce řvěmu.

8. Známý (bijwá) zdalekta, (který gest) mocný gazykem směšit; a rozumný zná, že klečá od něho.

9. Kdo staroj dumi svůj náz Flady

Plady erzými, gáko kterýž zbijá kameny své w zymé.

10. Bandel sebrané shromáždění hřešicých, a šponánj gegich plamen ohně.

11. Cesta hřešicých vydážená kamenim, a při konc y gegich pěšlo, a cny, a minky.

12. Kdož esti jhá spravedlnost, zadýtová smysl gegi.

13. Dokonalost bázne Boží, maudrost a rozum.

14. Člebudec rovčen, kdo není maundrý w dobrém.

15. Čest pač maudrost, která se rozhognuje ve zlém: a není rozumu, kde gest hočkost.

16. Vménj maudrého gáko povodení rozhognj sc, a tada geho gáko studnice žitova rrwá.

17. Srdece possitileho gáko nás doba rozražená, a wšeliké maudrosti nebude držeti.

18. Slovo maundré, kteréž poli vlysselby vniely, chwáliti bude, a k sobě přiloží: vlyssel similný, a nebude se lžbiti genu, a zavře ge za hřbet svůj.

19. Rozprávka blázena gáko břímé na cestě: nebo we třech rozumného nalczena bude milost.

20. Všta opatrňho hledána býragj w ohromáždění, a slota geho přemýšlowati budau w srdcích svých.

21. Gáko dům zbořeny, tak posetiíci mu maudrost: a vmeni nchýzsného neuwyprawedlná slowa.

22. Pauta na nohách, blázen učení, a gáko okovy rukau na ruce pravé.

23. Posetilý w sinjchi poružíme hlasu svého: muž pač maudrý slota se ztiha zasníče.

24. Ožoba zlatá opatrňmo včenj, a gáko náramek na ramenu prawému.

25. Čloha posetilého snadně do domu bližního: a člověk zbijí bandj se osoby mocného.

26. Blázen očnem nakančen bude do domu: muž pač výčetný wne postogj.

27. Bláznost w člověka poslučati strze dwére: a opatrň obýžen bude pohaněním.

28. Ktowé neopatrňblázni wé wécy rozpátrví budeu: ilz wa pač opatrň, wáhu wýje na budau.

29. W všech posetilých sedi gegich: a w srdecy maudří vli gegich.

30. Když zločej bezbožný blu, zločej sám duši své.

31. ** Kladymač zpržni duši swau, a mezy wšemii bude nenávidjn: a kdyby s ním zůstal, v nenávisti bude: mlčelivý a rozumný ctěn bude.

* Znamení. G. na cestě gest hřisťka.
** Sok, klewearje, vrbač.

Kapitola XXII.

Gáko hanebni, a neineycedlní gáko maudří lidé. 24. Ktežeré wécy, ktež plácelství russi.

1. Kamenem blázeným kamenování gest lenoch, a wšidni mluwici budau o zbrzenj geho.

2. Legnem wolu kamenotvém gest lenoch: a každý, kdožby k ho dorekl, otčeše ruce.

3. Hanba otcowa gest je fina nezwedeného: dcera pač w dmeníssenj bude.

4. Dcera opatrň dědickuji muži svému. Ktežo kteža zahanduje, k pohanění býwá osy.

5. Vce v muže žádajoucí sinélký

smělá, a od bezbožných nebude vniemšena: od obogjich pak' bude znevětěna.

6. Hudba w žáruvku (gest) nevhodná rozprávka: býcove a rčenj we wsselikém času maudrost.

7. Kdo věj poserilého, gáko kdo slepuge říčep.

8. Kdo wyprawuge slwo nespolanohagjicym, gáko kdo budí spjcyho z těžkého sna.

9. S spjcyml mluwj, kdo wyprawuge bláznu maudrost: a na konc rozpráwky dí: Kdo gest ro:

10. Klad mrtvým pláč, nebo zhynulo světlo geho: a nad blázneni pláč, nebo hyne rozum.

11. Vlakicko pláč nad mrtvým, nebot odpočinul.

12. Vlennesslechetněgssjho zagiště neynesslechetněgssj život nad smrt poserilého.

13. Smutek mrtvého (býwá ja) sedm dnj; poserilého pak a bezbožného po wsecky dny života byrj gegich.

14. S blázinem nemnoho mluw, a s nesmyslným nechod.

15. Wystríhleg se ho, abys neměl těžkosti, a nebudess zprzněn hříchem geho.

16. Vchyl se od něho, a nalesznes odpočinutj, a nebudess restliw w bláznowství geho.

17. Klad olowo co těžšího bude z a gáke gemu giné gméno nežli poserily?

18. Písek, a sůl, a hrudu žezleza snadněgi gest nést, nežli člostwka neopatrného, a poserilého, a bezbožného.

19. Wazba dřewenná spogenia w základu stawenj nerozstaupi se: tak y srdce vtvrzené w myſleni rady.

20. Vyſlenj rozumného we wsselikém času, býjn porušeno nesbude.

21. Gáko koly na wýsostech, a kamenj do zdj bez obvihnutj postavené proti twáti wětru neobstojí:

22. Tak y srdce bázliwé w myſlenj blázna proti autočku bázne neodolá.

23. Gáko srdce lek:wé w myſlenj poserilého, wsselikho času nebude se báti, tak y kdož w přizkazanjich Božjich itwá wždycky.

24. Kdo bode oko, wypádij slyzy, a kdo bode srdce, pronáší smysl.

25. Vltagjicý kámen na prasctwo, rozežene ge: tak y kdož hasnj přjele, rusji přátelestw.

26. Vla přjele byčbys wyrhl meč, nezaufeg: gest zaglište nazvácenj. Vla přjele

27. Otcwälliby vsta smutná, nebog se: gest zaglište smjčení; * kromě hanění, a wtyekání, a pezphy, a ragnosti pronesenj, a rány lšíwé: (nebo) w těch wsech wescch vydě přjel.

28. Drž wjtu s přjelem w chudobě geho, abys y w dobrým wěcech geho se wcelil.

29. W čas ssanženj geho zůstaní mu wěrný, abys y w dědictwí geho spolu dědicem byl.

30. Před ohněm komjnu pára, a dým ohně wzháru se wznássi: tak y před krov zlořečenj, a hanění, a hrozenj.

31. Přjele pozdraviti nebudu se slyděti, před twáti geho nestrygli se: a přihodjili mi se zlé wicy strze něho, snesu.

32. Vajdys kdo (to) vſlyssi stěs se bude před njm. 33+

33. Kdo dá vším mým stráž, a na ty ně píceť gístau, abych strže ně nepadl, a gazyk můg, aby mne na zkázu nepřivedl?

* Gestíže se ho wšak nehaněl, t. d.

Kapitola XXIII.

Modlitba. 9. Wýstraha od přisahy, 22. a chlupnosti.

1. pane Otče, a panovníče život-

ra mého, neopustítež mne w radě gegich: aniž dopustítež mne padnouti w nich.

2. Kdo vloží na mysleni mě bice, a na srdeč mě včenj maudrosti, aby (za) nevědomosti gegich neodpušteli mně, a nekázalo se prouiněj gegich,

3. A aby neprítostly nevědomosti mé, a nerozmožila se prouiněj má, a hřichové mogi se nerohognili, a abych nevpadl před obličejem protivenskù mých, a nezadoval se nadennau neprítel můg z

4. pane Otče, a Bože života mého, neopustítež mne w mysleni gegich.

5. Powýšení očí mých nedáze weg mi, a woscligau žádost odzvat odemne.

6. Oděmi odemne bricha žádosti, a smiljenj žádosti až mne nepopadnau, a dussi nestydaté, a nestrocené, nevydáze weg inne.

7. Včenj vstí slyssic synowé: a kdo ostríhati bude ho, nezábsne ty, aniž se pohotssi w stucech neznešlehenegsich.

8. V marnosti své popaden bys wá hříšník, a pyšný a zlolageny pohorssi se w nich.

9. Přisahám až nezvěkagj vsta twá, množý žagisté pádemé w ném.

10. Činenování pak Boha až tenj vstawičné w rtech tvých, a ke jménům Swatých neprimisí až nebo nebudess bez hřichu od nich.

11. Klebo gako služebničku všemíčné rázanému, modrén učbytí: tak každy genž přisahá, a ginenge (Boha), z celá od hřichu nebude očísren.

12. Už mnoho přisahage naplněn bude neprawostí a neodstaupí od domu geho téma.

13. A nevyplnili (přisahu), pro vlněnje geho na něm bude: a pakli nebudess sobě vysímati, protiúvage dwognásobné:

14. A přisahali by nadarmo, nebudess ospravedlněn: nebo naplněn bude odměnau dům geho.

15. Gest y giné mluwenj překvone štiti, nechť se nenaleží w dědictví Jakobowu.

16. A žagisté od milostdných wsecko to odgato bude, a w prouinějch nebudau se váleti.

17. Klekáznemu mluwenj až nezvěkagj vsta twá: gest žagisté w ném slovo hřicha.

18. Pamatuj na otce a matku svou, nebo v prostředí velikomocných postaven sy:

19. Aby se snad nezaponěnul nad teban Bůh před obličejem gegich; a vstawičností svau ošplen, poboučen netrpěl, a raděgi by se brl nenarodil, a dni narodenj svého abys nezlořečil.

20. Člověk narvýkly slovum hánlivým, po wsecky dny své nebude vytřícen.

21. Dvě věcy rozhogňují se w hříších, a třetí vtwádi hněv a zahynutí.

22. Dusce vtaucy (ke jleniu) ga-

to

ko oheň hořejší, nevhásne, až něž
co pohlív:

23. A člověk neslechnutý w
všech těla svého, neopřestane, doz-
kudž netozpálí ohně.

24. Člověku silnému každý
chleb sladký, nevstane přestupuge
až do konce.

25. Každý člověk kterýž přes-
šlupá lože své, po hrádce duši
swau, a řka: Kdo mne vidí?

26. Tmy obklíčují mne, a stě-
ny příkrywají mne, a žádný ncož
hledá se po mně: koho se ostey-
chám? na hřichy mé nezpomene
kleywyössj.

27. A nerozumí, že wšelcky vě-
cy vidí oko gcho, nebo vyhání od
sebe bázen Boží taková člověka
bázen, a oči lidí bogice se bo:

28. A nepoznal, že oči Páne
mnohem větce světlejší jsou nad
slunce, spartugice wšelcky cesty
lidství, a blubokost propasti, y na st-
dce lidství hledíce do skrytých stran.

29. Ulebo Pánu Bohu, prvé
než stvořeny byly, wšelcky věcy
známé jsou: tak y po dokonání spas-
tíuge wšelcky.

30. Ten na vlicých města mstěn
bude, a gafu hřibě konště bude
honěn: a kdež se nenadál, bude po-
lapen.

31. A bude w hanbu wšem,
protože nerozuměl bázni Páne.

32. Tak y žena každá opařitě-
gicý muže svého, a vstanowugicý
dědictví z cyzýho manželství:

33. Předně zagisté w zákonu
kleywyössjho nebyla věrná: po
druhé proti muži svému protwi-
nila: po třetí w cyzoložstvu smil-
nila, a z giného muže syny sobě
vstanowila.

34. Ta do společnosti přivedež
na hude, a na syny gegj bude
(cestáním) dorazováno.

35. Ulepší jinové gegj koč-
nů, a ratolesti gegj uwydagj
ovoce.

36. Pozastaví k zlořečenslosti
památku ** gegj, a hanba gegj než
bude zahlazena.

37. A poznagi, kteří zanecháni
sou, že nic lepšího není než bá-
zen Boží; a nic sladšího, než
ohled mjeti na přikázaný Páně.

38. Sláwa veliká gest násles-
dovati Pána: dluhost zagisté dnů
prigata bude od něho.

* Bitemu. ** Swau.

Kapitola XXIV.

Chwála, počátek, moc, Frája, a aučina
kowé maďrosti.

1. Maďrost chwáliti bude du-
ssi swau, a w Bohu vše-
na bude, a v prostřed lidu svého
honositi se bude,

2. A w shromážděních všes-
vyssjho óterore vsta swá, a před
obličeji moc gho honositi se
bude,

3. A v prostřed lidu svého po-
vysína bude, a w plnosí swaté
ku podivu bude,

4. A w množství wytvořených
bude mjeti chwálu, a mezi požehna-
ními požehnána bude, řkancý:

5. Gá sem z všekleywyössjho
posla prvorozena před wším
svtěřenjm:

6. Gá sem včinila na nebesy, aby
aby dozesslo světlo nestonale, a gafu
mlha přikyla sem wšeliku zem:

7. Gá sem na výšestech přebí-
vale, a trůn mūg na slápu obla-
kowém.

8. Ofrissleť nebe obessa sem sama,
a hlubokost propasti pronikla sem,
na telnach morstych chodila sem,

9. A na woscelike zemi stala sem :
a we woscelikem lidu,

10. A we woscelikem narodu pres-
dnost sem naela :

11. A wosch wywołsenych y
ponijenych sedce nocys sem Mapaz-
la : a we wosch tych odpočinutj
hledala sem, a w dedicow Páne
zdržowat se budu.

12. Tehdy přikázal, a řekl mi
Stwóritel wosch wicy : a ktery
stwóril mne, odpočinul w stánku
mém,

13. A řekl mi: W Jakobu
přebýweg, a w Izraeli děd, a w
wywolenych mych puse kořeny.

14. Od počátku, a před věky
stwórena sem, a až do budancyho
věku (byli) nepřestanu, a w při-
byku swatym před njm posluhos-
wala sem.

15. A tak w Syonu vztorze-
na sem, a w městě posvěceném
podobně odpočwala sem, a w Je-
ruzalemě moc miz.

16. A rokovenila sem se w lsz-
du vcteném, a w částečce Boha mého
dedicow gcho, a w plnosti swatych
zdržowení mne.

17. Gako cedr wywołsena sem
na Libanu, a gako cypris na ho-
ře Syon :

18. Gako palma wywołsena sem
w Kedes, a gako sijipens růže w
Gerychu :

19. Gako oliwa krásna na pos-
lích, a gako gamot wywołsena sem
podle wody na vlycach.

20. Gako storice a balssam wonz-
ny wuni sem wydala : gako mirra
wyborná dala sem lbeznoši wuné :

21. A gako storax, a galban,
a vngula, a gnetra, a gako Liban
nenatacy napustila sem pátau při-
bytek můg, a gako balssam ncfni;
ssenj wuné má.

22. Gá gako tereblint zožojsla
sem ratolesti swé, a ratolesti mci ci
a milosti.

23. Gá gako wlnny kmeny;
pučila sem libost wuné : a kwojme
owoce cri a poctiwosti.

24. Gá matka křásného milo-
wání, a bázně, a poznání, a jistoty
naděje.

25. We mně wosceliká milost ce-
sty a prawdy, we mne wosceliká
naděje Jiwota a ctnosti.

26. Přegděte ke mně woscelni,
kterij žádostiwí ste mne, a od pl-
dů mych naplňte se :

27. Duh zagiště můg nad med
sladky, a dedicow mne nad med e
plášt strdi:

28. Památku má w pokolenj
věků.

29. Kterij mne gedj, gesse lac-
neti budau : a kterij mne pigj, gesse
žjsnisi budau.

30. Kdo poslouchá mne, nebu-
de zahanben : a kterij pracuj w
mne, hřessui nebudau.

31. Kterij wystočlugj mne, ži-
wot věcný mjeti budau.

32. Tyto wosceky wicy kniba
jiwota, a vniluwa kley wosceliho,
a poznání prawdy.

33. Zákon rozkázal Mlogisse w
přikázaných sprawedlnosti, a dedi-
cowi domu Jakobowu, a Izraeli
zastibens.

34. Ustanowil Dawidowi sluz-
žebníku svému wzbuditi kále z
ného nevhylnegsího, a na trunu cit
sedjeyho na věky.

35. Kterž naplnuge gako fíz
zon maudrost, a gako Šyrys we
dnech nových (vred).

36. Kterž doplnuge gako Šufz
frates rozumnosti: kterž rozmnoz
žuge gako Jordán w čas žni.

37. Kterž poslá bázeni gako
swětlo, a přistogjey gako Šeboh w
den vinnobraní.

38. Kterž dokonáwá prwní
wěděti gi, a mdelegjí newyslihne gj.

39. Ulebo od moře rozhognilo
se mysleni gegi, a rada gegi od
propasti vclíke.

40. Gá maudrost wylila sem řeky.

41. Gá gakostraha wody nesmijt-
ně z řeky, gá gako řeky z wod, a gako
wedenj wody wyssa sem z ráge.

42. Řekla sem: swažim zahra-
du swan sazenic, a opogim owo-
ce lauky mé.

43. A hle včiněna gest mi strau-
ha hogná, a řeka má priblížila se
k moři:

44. Ulebo včenj gako switénj
oswěcugi wšem, a wyprawowas-
ti ge budu až do dalekých kragin.

45. Proniknu wšecky nižší stra-
ny země, a shlednu wšecky spjey,
a osvitím wšecky daufagjey w
Pána.

46. Gesse včenj gako Proro-
ctví wyligi, a pozůstavim ge hles-
dagjeym maudrost, a nepřesianu
w pokolenjch gegich až do wěku
swatého.

47. Wizte; žeť sem ne sama
sobě pracovala, ale wšem wyhles-
dawagjeym prawdy.

Kapitola XXV.

Tři wěcy asan které se maudrosti sj-
bj. 1. qiné tři kterého uenávidi. 9. De-
jeť wěcy, které clowéka blahoslavené-
ho čini. 17. O zlosti jenské.

1. Hýze třech wěcch libi se důz-
du menu, kterého schrá-
leny sān pied Bohem y lidmi:

2. Swornost bratří, a milos-
rénj blížnjich, a muž a žena dos-
bí se masegjey.

3. Čit wěcy nenáviděla dusse
má, a obejzen sem velmi životem
gegich:

4. Chudého pyšního: bohatého
žiwého, starce posetileho, a ne-
symského.

5. Který wěcy w mladosti
swé sy neschomáždil, kterak w sias-
rosti swé naleznest?

6. Gak všechny svedinám saud,
a starším poznati radu!

7. Gak všechnila dlanhowéckym
maudrost, a slavným rozum, a
rada!

8. Boruna starciu mnichá
zkušenost, a sláwa gegich bázení
Boží.

9. Dewět nedůmenných wěcy
stdece wcelibl sem, a desátou po-
wym gazykem (svým) lidem.

10. Clowék, který se weseli w
syned, živo gsa a wida podwtacez-
ni nepřítel swých.

11. Blahoslavený, kdož bydlí s
ženau rozumnau, a kdož gazykem
swým nepoklesl, a kdož neslaužil ne-
hodným sebe.

12. Blahoslavený, kdož nalezl
přtele prawého, a kdož vypraz-
rouge spravedlnost včhu poslau-
chagjeymu.

13. Gak weličký, kdož nalezl
maudrost, a vmen! ale nenj nad
dogicrho se Pána.

14. Bázení Boží nadewšecfy wě-
cy se postavila:

15. Blahoslavený clowék, kte-
rému darowáno gest mjeti bázení
Boží:

Ooo

Boží: Kdo gis drží, komu připodobní bude?

16. Bázén Boží počátek milosrdenství: růžy pak počátek příspěvku má byti gi.

17. Wosseliká rána, zármutek srdce gest: a wosseliká zlost, neslechetnost ženy.

18. A wosselikau ránu, a ne ránu vhlídá srdce:

19. A wosselikau neslechetnost, a ne neslechetnost ženy:

20. A wosseliké zaštěnje, a ne zaštěnje nenávidjých:

21. A wosselikau pomstu, a ne pomstu nepřátele.

22. Vlčej hlavovy neslechetnězí nad hlavou hada:

23. A nenj hněvu nad hněv ženy. Bydliti se lwem a drakem (vje) libiti se bude, nežli bydliti a ženau neslechetnau.

24. Neslechetnost ženy proměnězí obličege gegi: a zašlepuge obličege svůj gáko nedwěd: a gáko pytel vkažuge. V prostřed nevblížších gegi.

25. Závpel muž gegi, a vslýšewo zdechl malíčko.

26. Malá wosseliká zlost nad zlost ženstvu, los hříšníků padníž na ni.

27. Gáko * vstupování písečné na nohách dlanhotvěkého, tak žena živava muži pokogněmii.

28. Ucohlišdeg se na ženy krásu, a nepožádeg ženy w sličnosti.

29. Ženy hněv, a nestydavost, a zahanbenj veliké.

30. Žena mált přednost, prostorná gest muži swému.

31. Srdce ponízené, a twář smutná, a rána srdce, žena neslechetná.

32. Ruce mdlé, a kolena klesavá, žena, kteráž neblahoslaví muže swého.

33. Od ženy počátek vělněn gejši, hříchu, a strze ni wžicni vymíráme.

34. Vledáweg wodě swé půz chodu, ani maleho, ani žené neslechetnost ženy dovolenj wen wygji.

35. Vlebudešť choditi po ruce twé, zahanbj té před obličege: neprátel.

36. Od těla swého odčež gi, ačby wždy tebe zle nevžitala.

* Gest všecká cesta wzhůru, starém.

Rapitola XXVI.

Od dobrých živých ženách. 25. Věcy, které zármutek přinášejí.

1. Ženy dobré blahoslavený muž:

a počet zagiště let gáho dwog: násobný.

2. Žena sylná obwesluge muž: že swého, a léta života gáho naplní w pokogi.

3. Díl dobrý, žena dobrá, w podílu bogých se Boha dána bude: niži pro činy dobré:

4. Bohatého pak a chudého srdce dobré, ve wosselikéni času obličege gegich wcelý.

5. Tři věcy bálo se srdce mé, a čtvrté twář má strach: ge se:

6. Drády města, a zrocení se lidu,

7. Šanění lžitěho, nad smrtí wsecky ty věcy těžší:

8. Bolest srdce a truchlenj, žena horlivý.

9. Už žené horlivý + bic gaszyka, se wšesemi se zdělugých,

10. Gáko gáho volù, kteréž se wiflá, tak užena neslechetné: kdož gi drží, gáko ten kdož všepríjíta.

11. Žena ožralkyne, hněv weschly: a pohaněný, a mizkost gegi nebude přikryta.

12. Smilštwj ženy na wyzdviženij

ženj očj, a na obočjφ swýφ poznás na bude.

13. Klad dcerau neodwacugjcy ſe, vperoni stráž: aby naleznauc přježitosti (zle) nevživala ſebe.

14. Odewoſſi nestydarosti očj gegjch ſſetře ſe, a nedivo ſe, nebudeli na tebe dbáti.

15. Gako pocestný žijzniwoj, k studnicy vſta otevře, a ze wſſeliké wody nevblízšíj pjeti bude, (tač) y (ona) proti wſſelikému folu ſedeti bude, a proti wſſeliké ſtřele otevře raul dokawadž nezemdlj.

16. Milost ženy pilné obweselj muže ſweho, a kosti geho ztučnij.

17. Bázení gegj, dat Božj gest.

18. Žena rozumná a mlčeliwá, * nenj proměněnij wycvičené dusse.

19. Milost nad milost, žena ſwará a ſtydliwá.

20. Wſſeliké paš wáženj neni hodné zdrželiwé dusse.

21. Gako ſlunce wýfázegje ſwetu na wýfosteſt Božjφ, tač že ny dobré ſličnost k ozdobě domu gegjho.

22. Štvece ſkwarancj na ſvojcu ſwarém, a ſličnost twáře nad wěkem ſtálým.

23. Šlaupové zlatj na podſtavcích ſtrjbrnyφ, a nohy perwné na patách ſtálé ženy.

24. Základové wěčnij na ſtále perwné, a přikázanj Božj w ſrdci ženy ſwaré.

25. We dwau wěcech zarmaztilo ſe ſrdce mé, a w třetj hnětovost mi přiſla:

26. Užiž bogoroni k hynancj ſtrž hudobu: a muž rozumný pozupenj:

27. A který přeſtupuje od spra-

wedlnosti k hřiſti, Bůh připras-wil ho k moci.

28. Dvě wěcy řežké a nebez-pečné zdály mi ſe, řežce ſe zbarvuz ge handlje nedbánlivosti: a nez-bude osprawedlněn ſtěmář od hřiſ-phi řtu.

† T. g. Vrchačný gazyk, kterýž ka wſſech ſvratku ſcených wěcech podíl u. a.
* Nemůž dosti wážena byti duisse wę-ćwičená.

Kapitola XXVII.

3. Hlādost bohatství gest výčina hřiſtu, ſ. O mluveni, o potuſení, o ſtrocení gazyka. 27. W gaſe nenávisti gauſiſtě ſtěmí, a gaſ obyčejně, kdo ſomu gaſiſi ſam do nj vpadá.

1. Pro chudobu množý prouwinis- li: a kdož hledá zbohatnau- ti, odwracý oko ſwé †.

2. Gako v prostřed ſpogenj ka- menů kůl wražen býwá, tač y v prostřed prodávání a kupování * řlačen bude hřiſh.

3. Setřeno bude s prouinugjs- cým prouiněnij.

4. Gestliže w bázni Páně pilné nebudess se držeti, brzy ſe podvráz-ti dům třeň.

5. Gako w ſráženj řjelice zůstane prach, tač pochybowání člověka w myſlenj geho.

6. Kádoby hrncíře zkufuge oheň; a lidí sprawedliwé pokuſenj zá- mutku.

7. Gako zprawowání ſtromu vkaſuge owoce geho, tač ſlово z. myſlenj ſrdce člověka.

8. Před řečj nechval muže; nebo to gest zkufsenj lidj.

9. Budessli následowati sprawedlností, poſtihněſt gl; a obličeſs gako dlauhý odewo cri, a přebývatí budess a nj, a chránití ře bude na

wécy, a w den poznáníj naleznese
vrwzenj.

10. Pracwo ſobě podobnému
ſe ſcházý: a pravda ſ tém, který
gi činj, na vratíj ſe.

11. Lew na lewo čjhá wždycky;
tať hřichové na činjy neprawosti.

12. Člowěk ſwarý w maudro-
ſti zůstává jako ſlunce: nebo bláz-
zen jako měšyc ſe měnſ.

13. V proſtřed neſmyſlných ho-
weg ſlwo času: v proſtřed paſ
přemyſlujících vſtavičný bud.

14. Rozprávka hřejivých nená-
wiſtná, a ſmijch gegich w rožko-
ſech hřichů.

15. Mluwenj mnoho přiſahaz-
gic, wzhůru wlaſu wſtavánj hlaſ-
wé zpíſobj: a nelydatost geho
zacpáníj vſi.

16. Wylitj kwe w růžnicy
pyſných: a zločečenj gegich ſlyſení
težké.

17. Kdo pronáſſi tagnosti píj-
tele, wjtu trati, a nenaļzne přje-
le ſ aumyslu ſwému.

18. Miluč blížního, a ſpog
ſe ſ njm *** wjtau.

19. Paſli proneses ſtryté wé-
cy geho, **** nedohonis ho.

20. Nebo jako člowěk, který
trat píjtele ſwého, tať y který tra-
tj píjzení bližního ſwého.

21. U jako který wepauſſi
práka z tuhy ſwé, tať ſy opuſtil blí-
žního ſwého, a nelapíſſo ho.

22. Ktenáſleduig ho, nebo dalek-
to wzdálen gest: vtekl zagiſte ga-
ko ſtra z oſýdla: ponewádž raněna
gest dusſe geho.

23. Giž ho wice nebudess mo-
cy ſwázati. U ***** zločečenj gest
ſurjřenj:

24. Pronesti paſ přitele tag-
nosti, zaufáníj gest dusſe neſtaſtne.

25. Poſynugjicý okem kugene
praté wécy, a žádný ho neju-
vhne:

26. Před oblicegem oči twý
oſladi vſta ſwá, a řečem twým
dititi ſe bude: naposledy paſ pře-
vratíj vſta ſwá, a w ſlowjch twý
dá pohorſenj.

27. Mnichých wécy nenávidíl
ſem, a nepřitonal ſem gemu, a
Pán nenáviděti ho bude.

28. Kdož wzhůtu haxy kámen,
na hlawu geho padne: a těna
lſiivá, lſiivého rozděli rány.

29. U kdo gámu kopá, vpadne
do nj: a kdo poſtarowage kámen bli-
žnjimu, vrazý ſe o něg: a kdo oſ-
dlo ginému flade, zahyne w něm.

30. Činjymu neyneſſlechetni-
ſi radu, na něho ſe ſwalj a nepo-
zná, edkuď gemu přicházý.

31. Poſiuvánj, a pohaněnjpř-
ſných, a pomsta gafolew načiba-
ti bude.

32. Oſýdlem zahynau, který ſe
radují z pádu ſprawedliwých: bo-
leſt paſ ſtrawj ge, prwé než ſe
mtau.

33. Hněw a přehliwoſt, obé ſ
wécy ohavné gſau, a muž hřiſſit
držitelem bude giſ.

† Od ſprawedliwého obhodu ſ neſte-
wedliwému. * Zváčán. ** Wí-
ně. *** Neboň ho wjce. **** Po-
swádě býwá ſmířenj.

Kapitola XXVIII.

Sedm píjtin, pro které nemáme ſo-
mky vyblednávat. 15. Gaſ ſſodliwi
gſau gazykowé vcháči.

1. Kdo ſe chce miſtři, od Pána
naļzne pomſiu, a hřichy
geho * zaſhowage zahorá.

2. Odpuſt bližnímu ſwému ſto-
dycymu robc: a rehdáž modljenymu
ſe robc hřichové rozwézání budaú.

3. Člověk člověku zadržuje hněv, a od Boha hledá vzdálení:
4. K člověku podobnému sobě nemá litošti, a za hříchy své prosy z
5. Šém tělo gsa, zadržuje hněv, a milostivost žádá od Boha: kdo se bude modlit za prorokem jeho:
6. Pomni na poslední věc, a přestaň nepřátelství provozovat:
7. Ulebo hněv a smrt nastávají v příkazaných jeho.
8. Pomni na bázen Boží, a nehněvuj se na blížního.
9. Pomni na zákon učeny wysíjšího, a požadni nevědomosti blížního.
10. Zdrž se od pěce, a vineníss hříchu:
11. Ulebo člověk hněvivý zaspaluge při, a můž hříšník zbaňí přátele, a v prostředí pokog magických vpusť nepřátelství.
12. Ulebo gako dějoví lesa tak se chci rezpaluge: a gako moc člověka, tak hněv jeho bude, a dle gmeni svého povýší hněvu svého.
13. Půrka klapná zaněcuje ohni: a pře chwáragicý vylewá krew: a gazyk swědčicý přiwádí smrt.
14. Budessli dmýchat na gistru, gako ohni se rozníti: a pakli výplince na ni, vhasne: obě (to) z vst pochází.
15. ** Vladymač a drogiký gazyka zlotečený: mnoho zagisté zbaňí pokog magických.
16. Třetí gazyk mnohými poslal, a rozptýlil ge z národu do národu.
17. Užela hrázená bohatých zkažyl, a domy velikomocných vyskopal.
18. Nocnosti lidj vyvrátil, a národy slyné rozvedl.
19. Gazyk třetí ženy zmuzilé vyvrhl, a zbawil ge prácy gegidh.
20. Kdo se naň ohledá, nebusde místi odpočinutj, aniž přitče busde místi, v kterémžby odpočinul.
21. Biče rána modřinu činj: rána pak gazyka zdrobj kosti.
22. Ulnozý padli ostrosti meče, ale ne tak gako třetí zahynul strze gazyk svůj.
23. Blahoslawený kdo vkyt gest před gazykem neslechetným, kdo v hněvivost jeho nepříšel, a kdo nepřítáhl jeho jeho, a v okovách jeho není swázán:
24. Jeho zagisté jeho, jeho železné gest: a swazek jeho, swazek měděnný gest.
25. Smrt jeho, smrt nevhodnij: a vžitelné vjce *** peklo než on.
26. Trvánílivost jeho neostane, ale obdrží cesty nespravedlivých: a v plamenu svém nespálí spravedlivých.
27. Třetí zanechávají Boha, vpadnau v něg, a rozhodí se v nich, a nezhasne, a puštěn bude na iné gako lew, a gako rys potancí ge.
28. Oplet vši své trnijm, gazyka neslechetného nechtěg slyšeti, a vstíum svým vdeleg dvěře a zámky.
29. Zlato své, a stříbro své sleg, a slonům svým včin váhu, a vždy vstíum svým rovné:
30. A pozoruj, aby s snad neklesl gazykem, a nepadl před obličejem nepřátele vklady tobě strogých, a nebyl pád růžig nevzdružitelný k smrti.

* Vítavice říšová. ** Tagň verhač.

*** Grob.

Rapitola XXIX.

19. O rukouemství za
svěba březiny. 29. a časem je protu-
l. wám.

I. „dož činj miloſrdenſtví, půg-
čuge bližnjmu ſwému: a
a dož mocněſli * gest tučau, při-
kázanj zachowáwá.

2. Dlouhým časem
potřeby jeho, a zase návratě blíz
jeho v času svém.

3. Vtvar slovo, a věrně značit s ním: a ve všech časů naleznest, co tobě potřebnho gest.

4. Množí gáfo naleženj ** po-
kládali půgčku, a věnili obržnost
tém, kteří jim nápomocní byli.

5. Dokudž newczinau, libagji
rucc dáwagjcyho, a w připowě-
djφ ponižugj blaſu swého:

6. W tó čas nawrácení žádat bude *** času, a mluvici bude slova tešitivosti a ninohejho reptání, a wymilauwati se bude časem:

7. Paří bude moci oplatiti, od
pirati bude, cele půgčky sotva na-
vrati polowicy, a poče to gafou
za věc nalezenau:

8. Pakli nic, oklamáho o penize
ze gěbo, a **** bude geg nepřítel
le mžti datmo:

v. U verhánja zločecenj odplati mu, a za čest a dobrdinj odplati geniu hánlivé mluwenj.

10. Vlnozý ne z příčiny ne
slechetnosti nepugčovali, ale dar-
mo ofklamánu byti se obávali.

11. Ale w:ſak nad pokorným
myſli ſſlněgſíj bud, a pro almužnu
nepořešuq bo.

12. Pro příslušenství příslušněmu členovi: a pro nauzy jeho neprorovacího sléče ho prázdneho.

13. Úrat peníze pro bratra a
přítelé svého: a neschowáweg gich
pod kamenem k zimění.

14. Blað počlad svūg w pří-
fázanjch kleywyssjho, a prospe-
getobě wjce nežli zlato.

15. Задача 15. Задача 15. Задача 15.

16. 17. 18. Vlad ſſeje mocného, a nad kopjí, proti nepříteli twénnu bogowati bude.

14. Elluž dobrý slibuge za bližního svého: a kterýž zemřel stud, opustí geg.

20. kća milost rukogmē nezaspomjnega: nebo dal za tebe duffiswau.

21. Před rukou mým vtipká běží finské a nečistky.

22. Členění ručníkůmě přípisem
sobě hříšněk : a nevdečný smyslem
opustit vysvobozených cího geg.

23. **Elluz** slibuge za bližnjeg
svého: a **Edy** počatij stydliwošt
opusštěn bude od něho.

24. Slibování nejvyšší množství závědlo zpracovávající, a pohnulo gimi takto vlnobití mořské.

25. Uložení mocnými točivými
přestěhovat se ge včinilo, a tato
lali se mezi národy cyzími.

26. Hříšník přestupuje pří
kázání Páne, vpadne w zaručenj
zlé: a kdo se snaží mnohé věc
činiti, vpadne w řaud.

27. Žeysteg bližnjho dle moj
swoé, a deg pozor na scbe, aby
newpadl.

28. Počátek života člověka, voda a chléb, a oděv, a dům sfrasí římský bánbu.

29. Lepší gest strava řídečo
pod střechou prkenau, nežli krmě
stvoušné v hostinství bez příběru.

30. Neymenſſi za wclikę zaliſiſ
ſe robię, a po hanenj po hoſtinstw
ne vſyſiſſiſs. 31.

31. Život zlý pohostinu býtí dům ed domu: a kde pohostinu bude, nejude důvěrné gednati, aniž vst otevře.

32. Po hostinu bude, a kmiti, y napájeti bude newděčné, a k tomu hořké wécy vlyssi.

33. Kdi hosti, a přistrog stůl: a což w ruce máss, ktm giné.

34. Wygdi od twáti pocestnosti přácel mych: přibuzností domu mého pohostinu včiněn gest mi bratr.

35. Težké gsau tyto wécy cloz wéku magjymu rozum: káranj pro dům a wycykánj wéctele pugs čugjyho.

* Nebo wiele gest. ** Za vše naleszenau. *** Prodlenj. **** Položí geg sobě za nepřitele bez příčiny.

Kapitola XXX.

1. O trestání dítek. 14. Tak wzácná věc gest zdraví. 22. O výšku veselosti; a o neptílejrostech truhliosti.

1. Kdož miluje syna svého, čas slo geg mrtstá, aby se razdoral w posledním svém času, a či nemaká dveří bližnjich.

2. Kdož chtví syna svého, bude chwálen z něho, a v prostřed dozmacých gjim se chlubiti bude.

3. Kdož včí syna svého, khorlesní přiwádji nepřitele, a v prostřed přácel chlubiti se bude gjim.

4. Umírel gest otec geho, a gako nemícl: nebo podobného sobě zanechal po sobě.

5. W životy svém viděl, a wesfil se z něho: při skonání svém není zarmaucen, aniž zahanben gest před nepřátele.

6. Nebo zanechal obránce domu proti nepřátelům, a přácelům odměnugjyho milost.

7. že dusse synů sváže rány své, a nad woselkým hlasem zkormauti se střeva geho.

8. Bůn nevkrocený býwá twodovstý, a syn rozpustilý bude opowázliwy.

9. * Bog syna, a nažene ti strachu: hreg s ním, a zarmauti tě.

10. Učiněg se s ním, abys nebolestil, a naposledy ** zlastoměgj zubové twogi.

11. Učiněg mu wule zamlaďu, a neptílejde obmyflenj geho.

12. Sheybeg sligí geho w mladosti, a bj boky geho, dokudž gest nemluvně, aby se snad nezatordil, a newčil tobě, a bude tobě bolest dusse.

13. Vč syna svého, a pracuj w neim, abys mřkostí geho nebyl vražen.

14. Lepší gest chudý zdravý, a mocný stlau, než bohatý mldý a zbičovaný zlostj.

15. Zdraví dusse w swartosti spravedlnosti, lepší gest nad woselké zlato a střbro; a tělo sylné, nežli důchod nesmírný.

16. Učnij cena nad cenu zdraví těla: a není věšenj nad radoštědce.

17. Lepší gest smrt nežli život hořký; a odpočinutí wécné nežli neduživost trwající.

18. Dobré wécy kryté w všech závětích, gako předkládání poskumu wůkol hrobu postavených.

19. Co prospěje obět mokrá daná modle: neboť ani gjisti nebudou, ani woneti:

20. Tak kteryž zaháněn býwá od Pána, nesa odměny nepravosti:

21. Wida očima, a wzdychage, gako kleštenec obgjmage pannu, a wzdychage.

22. Zármurku nedáweg dussi swé, a nečas sám sebe w radě swe.

23. Veselost srdece, tak gest žízwoř člowítza, a počlán bez nedostatku swattroſti : a plesaný muže gest dluhověkost.

24. Smilug se nad dussi swau ljbě se Bohu, a zdržug se : shromážd srdece swé w swattroſti geho, a zármurk daleko zažen od ſrdece.

25. Mniché ragisic zahubil zármurk, a není vžitku w ném.

26. *** vločlenj a hnečko krasný dnů, a přemysłlowání dílze času přiweče ſediny.

27. Hasiče ſrdece, a dobré w pozemních gest : nebo gýdla geho s plnosti se ſtrogj.

* Choweg rozmazané. ** Žernau.
*** Závist.

Kipitola XXXI.

O nepořádné žádosti a vrhledávání zboží. 12. S gatau počestnosti, a řízenosti, hošti na hodech je chowati magi. 30. Wnem nemáme je přeplniti.

1. Nečowání o počestnost wysuz ſi tělo, a přemysłlowání o ni odegne ſen :

2. Přemysłlowání předzwědění odvratuje ſuyſi, a nenoc těžká ſtržliwau činj duiji.

3. Pracoval bohatý w shromáždění ſtaktu, a w odpocinutí ſwém naplněn bude dobrým wěčním ſwým.

4. Pracoval chudý w zmensſení živnosti, a při foncy uuzným ſčiněn býwá.

5. Kdo zlato miluje, nebudé opravodlněn : a kdo * následuje ſtrávenj, naplněn bude z něho.

6. Mnozý přiſli ku pádu ſtrže zlato, a včiněna gest w kráse geho záhuba gegich.

7. Dřewo autazu gest zlato obětujícých : běda těm, kteří následují ho, a každý neopatrný zahyne w něm.

8. Blahoslawený bohatý, kic rýz nalezen gest bez poskvrny : a který po zlatu neodesel, aniž dafal w pčených a w počladech.

9. Kdož gest ten, a bude ne geg chwáliti : nebo včinil dívené wěcy w životě ſwém.

10. Který zkussen gest w něm, a dokonalý gest, budeť gemu ſlawa večná : který mohl přeſtaupit, a nepręstaupil ; činiti zlé wěcy, a nečinil :

11. Protož vtvorzené gest zboží geho w Pánu, a almužně geho wyprawowati bude wſeliká církev ſvatých.

12. Za stolem velikým poſadil ſy ſe z neotvřeg na něg pojetadla twého prvnj.

13. Kteréž tak : mniché ſcav, kterež na něm ſcav :

14. Pamatuš, že gest zlé oboň ſlechetné.

15. Kleſlechetněgſiho nad oboň ſtvořeno gest z protož od všecké ſtě ſváci ſwé ſzeti bude, kdyžby vztelo,

16. Kleſtehug tuhy ſwé prvnj, ** a závistj zpržněný ſarděl bys ſe.

17. Kleobržug ſe na hodech.

18. Wyrozuňeg večem bližšího ſwého ſám po ſobě :

19. Požiweg gako člowít ſtě dmý těch wěcy, které ſe robi předklízdagj : aby, kdyžby ſi moho gedl, nebyl w učinávání.

20. Přestaní první *** z příjezdu kázné: a nechtěg přijíšuý býti, abys siad nevrazyl.

21. A gesilisý v prostřed mnoz hřich zasedl, prw nežli oni newzaz hug ruky swé, aniž dřjwe žádeg pjeti.

22. Tak dosti gest člověku wyzwicenému wjna málo, a ve spánku nebudess obřízen od něho, a neposcytiss bolesti.

23. Hděný, žluč, a hryzený (geslit) muži nestřídámému:

24. Sen zdravý v člověku strozvém, spáti bude až do rána, a dušse gcho s njm kochati se bude.

25. A paklibys přinucen byl k mnohemu gdeni, vstaní z prostředu, † vytvrhni: a občerstvoj té, a neowedes na tělo swé nenioc.

26. Slyšs nine synu, a nepohrdes mnau: a náposledy naleznesh slova má.

27. Ve všech skutých svých bud rychly, a všeliká nenioc nespoká té.

28. Žkostnemu v chlebách, dobrořečiti budou rtové mnohých, a svědecově prawdy gho wérne.

29. Na **** neyslehetněgslího v chleb: reptati bude město, a svědecově nesslecheenosti gho prez vdiwé gest.

30. Pilných v wjně nechtěg vybjzeti: nebo mnohé vyhlašilo gest wjno.

31. Ohení zkusuge železa tvořděho: tak wjno scdce pyšných třeštati bude v opilstvě pité.

32. Mjtný život lidem, wjno v střzliwosti: budessli ge pjeti mjene, budess střzliwy.

33. Gahý život gest comu, feciť se vmenišuge wjnom z

34. Co oklamáwá život z Smrt.

35. Wjno k obveselení sloučeno gest, a ne k opilstvi, od pozátku.

36. Pléšanj dusse a scdce, wjno mjrné pité.

37. Zdravý gest dussi v tělu stržzliwy nápog.

38. Wjno mnoho pité, popaveni, a hněw, a pády mnohé činj.

39. Hořkost dusse wjno mnoho pité,

40. Opilstvě smělost, neopatrného autaz, vmcissugjey sylu a působjey rány.

41. Při kwasu wjna nekáreg bližnjho: a nepohrdes gjm při weselosti gho:

42. Slovo haněný nepraw gestmu: a nedorjteg naři v pomíjání.

* Hledá zázvy. ** Abys nestvrděl se v závislosti gja rošižen. *** Pro potřebu. † K střidmosti mnohém slouhy napomenul výše, kdyby pak kdo přinucen nečadně dala Božích výzval, navrhuje, aby lékařství opatrnosti, nemoc předešel, a gedeni zbraní, posloubě řeze nedbáliwošt' nechřejí. **** Na světného přejinau chleba.

Kapitola XXXII.

Hospodářum, 7. hodowiněkum, 20. výročním navrčením dáná.

1. Zpráwcem té vstanowili: nechtěg se wynášjeti: bud mezi nimi gako geden z nich.

2. Peči o ně měg, a tak přisedni a vši zpráwě swé dosti včiznit (teprw) zasedni za stůl:

3. Abys se weselil pro ně, a ozdobu milosti přigal fortunu, a dosáhl cti společného sňessenj.

4. Umluvu starší wěkem: nebot tobě přislusí

5. První slovo pilným vmejnim, a nepřekážeg hudbě.

6. Kde ſlyſſenj nenj, newyleweg ſe ſtci, a newhodně nechtēg ſe wy- náſſti w maudroſti ſwé.

7. (Gak) kamenek karbunkulus lowy w ozdobě zlata, (tač) y ſco- vánaj hudebníku při kwasu wjna.

8. Gak w díle zlata znamen- nj gest smaragdu, tač počádné zně- ni hudebníku při weselém a mjr- ném wjné.

9. Poſlaucheg mlče, a pro po- čestnost přibude tobě dobrá milost.

10. Mladence mluv ſorwa w ſwé potřebě.

11. Budeffli dwakrát otázán, ač má hlavu odpověd twá.

12. W minohýph wécech budi gak nevědomý, a poſlaucheg mlče ſpolu y otazuge ſe.

13. V prostřed welikomocných neopovážnug ſe: a kde gſau ſtacy, nemin ho niluw.

14. Před kłupobitjím předegde blýſtánj: a před ſtydliwoſti předez gde milost, a za oſteychání přibuzde tobě dobrá milost.

15. A w hodinu wstáni neobzleniug ſe: ale předběhui díjwe do domu ſwého, a tam ſe wytážeg, a tam hreg,

16. A ſoneg vmiňenj ſwá, a (wſaf) ne w protiněnſph a w ſlo- wu pyſſném.

17. A z těch wſſeh wécy dobroteč Pánu, kterýž včinil tě, a opoguge té wſſemi dobrými wécmi ſwými.

18. Kdo ſe bogi Pána, přigme nařenj geho: a kterýž bđiti budau ſ nemu, nařeznau požehnání.

19. Kdo kledá zákona, napl- něn bude od něho: a kdo vkladně činj, pohorſí ſe w něm.

20. Kterýž ſe bogi Pána, na- lezeni spravedliwoſť ſaud, a spra- wedlností gak ſwélo rožvajeſ.

21. Hřiſſnět člowěk wyhne ſe trčtanj, a po wuli ſwé nařeze pět- towánj.

22. Muž rady nerozmetá rozu- mnosti: cyzý a pyſſný nebudc ſe báti kázné.

23. Tačé když včinil ſe njm bez rady, a ſwými taužebnostimi trčtan bude.

24. Synu bez rady nic nečin, a po včinku nebudc ſe jeleti.

25. Na cestě pádu nechoď, a ne- zavádjj ſe o kamenj: aniž ſe ſwě- tūg cestě pracné, abyſ nepolo- žil duſſi ſwé aurazu:

26. A synu ſwých ſe ſſetř, a před domácymi ſwými měg ſe na pozoru.

27. We wſſelikém ſtructu ſwém wět z wjry duſſe ſwé: nebo to gest zahowánj přikázani.

28. Kdo wětj Bohu, pozoruje na přikázani: a kdož zpolehá na něg, nebudc vmenſſen.

Kapitola XXXIII.

Bázen Boží ptknáſſi člowěku bezpeč- nost a ſſest. 7. Rijzenj Boží wſſeh wěc. 20. Gak ſe k detem y k čeledi khowati ſluſſi.

1. Bogicýho ſe Pána neportaz- gj zlé wécy, ale w poz- kusenj zahowá ho Bůh, a wyswoz- bodi od zlých wécy.

2. Klaudry neiná w nenáviſti přikázani a spravedlnosti, a nebu- de potřijn gak ſe lodi w baući.

3. Člowěk rozumny, wětj zákon ſu Božímu, a zákon gemu wětny.

4. Kdo otážku wſgewouge, při- prawi ſlowo, a tač * doproſſenj wſſlyſſan bude, a zahowá kázeñ, a tehdáž odpovj.

5. Oſrdj poſſerilého gak ſe zni- ſkolo: a gak ſe laukot obratný my- ſlenj geho. 6.

6. Kůn připuštěl, tak y přižil poříčí, pod každým na něm sedícím řeče.

7. Proč den přemáhá den, a opět světlo světlo, a rok rok od slunce?

8. Vměním Páně rozdeleni saú, když včiněno gest slunce, a přikázání ostříhá.

9. A proměnil časy, y dny sváteční gegich, a w nich dny svátcenj světili na hodinu.

10. Z nich povýšil a zvlebil Bůh, a z nich položil w počet dnů. A všickni lidé z země, a z prstí, od kudží říwořen gest Adam.

11. W množství kázne Pán rozdělil ge, a proměnil cesty gegich.

12. Z nich požehnal, a povýšil: a z nich posvětil, a k sobě přivinul: a z nich zlořecil, a poněžil, a obrátil ge od odlaučení gegich.

13. Gálo hliná hrncíře w ruce geho, tworiti gi a spořádati.

14. Všechy cesty gegi podlé spořádání geho †: tak člověk w ruce toho, kterýž ho včinil, a odpalí mu wedlé saudu swého.

15. Proti zlému dobré gest, a proti smrti život: tak y proti muži spravedlivému hříšník. A tak pohled na všecká díla kleywyššího. Dvě a dvě, a gedenko proti gedenku.

16. A gá neyposledněgslí pročíl sem, a gálo který ** zbjrá winná zrna po zbráčích vjno.

17. W požehnání Božím y sám sem daufal: a gálo kdož zbjrá vjno, naplnil sini pres.

18. Pohledce, že sem sám sobě nespracoval, ale všechném vyhledávajícími kázení.

19. Slyšte mne, velikomocnij,

y všickni lidé, a zpráwcowé církev všina pozotůgce.

20. Synu a ženě, bratu a příteli, nedáweg mocy nad sebau w životě svém: a nedáweg ginému gniěnju swého: abys snad nežecl, a neptosyl za ně.

21. Dokudž gesse pozůstávás, a dýchás, *** neproměnj tě všeliké tělo.

22. Lépe gest zagiště, aby sys nové twogi prosyli tebe, nežli abys ty vzhledal na ruce synů sových.

23. Ve všech slavných sových bud pťewyssugjcy.

24. Vledáweg poskorný w slávě swé. W den škonání dnů života swého, a w čas vygití swého rozděl dědictví swé.

25. Pice a prut, a bějmé oslu: chléb, a kázení, a dílo služebníku (náležej).

26. Pracuje w kázni, a hledá odpočinutí: popusť ruce gemu, a hledá swobody.

27. Gálo a očí sbeybagi slígi twordau, a služebníka sloňuj díla vstavěná.

28. Služebníku zloučnému mučení a pauca: possli ho na dílo, ať nezahálí:

29. Mniché zagiště zlosti nesvila zahálka.

30. W prácech postav geg: nebo tak přistupi na něho. Pakli nesvolechne, sbeybeg ho pafty, a nezrozhodněn na všeliké tělo: však bez **** saudu nečin nic těžkého.

31. Gestli tobě služebník věrný, budiž tobě gálo dusce twá: gálo s bratrem, tak s njimi načládeg: nebo w krvi dusce dobyl sy ho.

32. Vrazýslí ho nespravedlivě, w utíkání se obrátí:

33. A gesiliby zdreihna se odes
ssel, kohobys hledal, a na ktere ce-
ste ho hledal, newiss.

* zdy: se bude modlit. † T. hrušk
zcházej v blinu gatj chce. ** pube-
ruse po winebran. *** vedeniug
sim sebe žádoumu člowéku. **** Rož-
suzenj.

Rapitola XXXIV.

Od snu odvodi: 8. Ezáčonu, 14. bá-
zni Boží 21. ovetení svatém, 28. tvo-
nosti, 30. a nenařacewání se w hři-
thy neponijná.

1. Matná naděje, a lež muži
nesmyslennu: a snové
pozdreihngi neopatrny.

2. Gako který lapá stjn, a honí
vjet: tak y který pozoruje na vís-
dění lžiwá:

3. * Toto podlé tohoto vídění
snu: před twáří člowéka podoba
člowéka.

4. Od nečistého co očistěno
bude: a od lžitěho co pravého
powědijno bude:

5. Házání bludu, a ** prakos-
pravecství lžiwá, a snové zle-
činjyc, matnost gest.

6. A gako kú porodu pracuj-
cý, srdece twé *** přisludy trpi. Keč-
by od kleywyssihó wysláno bylo
navštíwenj, nedáweg k nim srdece
sw. ho:

7. Mnohé zagisté blanditi včinili
snové, a wypadli dawagicy w nich.

8. Bez klamu bude ſkonáno slo-
wo zákona, a maudrost w všech
wérincho bude ſtronána.

9. Kdo nenj zkussen, co vniž:
Mnž w mnohých věcech zkussený,
mnohé věcy přemeyſleti bude: a
kdo u mnohé věcy se navčil, wypraz-
wovati bude rozum.

10. Kdo nenj zbhly, nemne-
h: věcy zná: kdo pak w mnohých

věcech včiněn gest, rozmnožuje
zlost.

11. Kdo zkussen nenj, gaké wě-
cy wj: kdo podveden gest, tež
hognj se ſibalsi wjm.

12. Mnohé věcy spartil ſem
blaudé, a přemnoho ſlow obfēgū.

13. Kékolikrát az k smrti w ne-
bezpečenství ſem byl z přejciny rěph
věcy, a wyſvobozen ſem mloſij
Božj.

14. Duch bogicých ſe Boha hle-
dán býval, a w žežicnj gicho po-
žehnán bude.

15. Kladége zagisté gegich w
spasiteli ſwém, a oči Božj na mi-
lujcý ho.

16. Kdo ſe bogi Pána, níčebe
ſe nebudé ſtrachovati, a nebudé ſe
děsyti: nebo on gest naděge gicho.

17. Bogicýho ſe Pána blažo-
ſlavěná gest duſſe gicho.

18. kta koho ſe ohledá, a kdo
gest ſyla gicho:

19. Oči Páne na bogicý ſe ho-
bránce mocnosti, vtwrzenj ſky-
zastřenj wedra, a zastřenj po-
lednj,

20. Odproſenj autazu, a po-
moc pádu, wywyſugicý duſſi, a
osivěcugicý oči, dáwage zdravj, a
život, a požehnání.

21. Obětugictho z nespravedli-
wé nabýteho obět gest poſtevné-
ná, a negatu dobře libá poſmju-
ná nespravedlivých.

22. Pán ſém ſnáſegicím ho
na cestě pravdy a spravedlnosti.

23. Darů nepravých nespraved-
luge kleywyssi, aniž vzhledá na
oběti nepravých: aniž w mně-
ſtvj oběti gegich hřichum milostiv
bude.

24. Kdož obětuge obět ze ſi-
ci

stv chudého, gáko kdo zabití jíz
ná před obličegem otec svého.

25. Chléb nuzných život chuz
dých gest: kdož vymá geg, člověk
kwe gest.

26. Kdo odgjmá chléb w poiu,
gáko který zabití bližního svého.

27. Kdo wyléwá krew, a kdo
podvod činj nágemnjkou, bratří
gsau.

28. Geden stavěge, a geden
boté: co prospége gim, gđiné
práce?

29. Geden modle se, a geden
zločeče: kterého hlas wyllyssi Bohu?

30. Kdo se vmytwá od mrtvés
ho, a zase geho se dotýká, co pros
kjiwá vmytj geho?

31. Tak člověk který se posij
w hříších svých, a zase ge činé, co
prospége kote se z modlitbu geho
kdo wyllyssi?

* To y ono vydáno bývalo we snách.
** Rauzedlnicewj. *** Ovludy.

ba za hříchy, odstaupiti od nes-
spravedlnosti.

6. Klecký se před obličegem
Páně prázdným.

7. Klebo tyto rucecky wécy pro
přikázani Boží ději se.

8. Čbět spravedlivého otuč-
ňuge oltář, a wüně lbeznosti gest
před obličegem Nejvyššího.

9. Čbět spravedlivého pěj-
genná gest, a památky gegi neza-
pomene Pán.

10. Dobrou myslí odwozdás
weg slávu Bohu: a nemenšug
ptworin rukau svých.

11. Při wesselitém datu weselý
čin obličeg swůj, a w plésání poz-
swěcuj desetků svých.

12. Čaweg Nejvyššímu we-
dlé vdelení geho: a w dobrém oku
včin podlé nalezenj rukau svých:

13. Klebo Pán odplatitel gest,
a sedinfrát kolik odplatí tobě.

14. Klecký obětovati darit
nepravých, neboť neprigme gich.

15. A nechtěg hledeti na obět
nespravedlivou, nebo Pán saudce
gest, a nenj v něho sláva osoby.

16. Kleprigme Pán osoby pro-
ti chudému, a prosbu vraženého
wyllyssi.

17. Klepohrdne prosbami sy-
rotka; ani wdowau, gestliby wyl-
ewala řec lkánj.

18. Zdaliz slyz wdowy na lice
nezstupuj, a wolanj gegi na wyl-
wadycího ge?

19. Od lice zagiště wstupuj
az do nebe, a Pán wyllychatel ne-
bude sobě oblibovati w nich.

20. Kdo se klanj Bohu w rtě-
sřej, přigat bude, a prosba geho
az k oblakum se přiblíži.

21. Modlitba křícyho se, obla-
ky

Kapitola XXXV.

Duchovní obět spasycedlná gest, totiž
to: když od hřesseni přestává, a milo-
srdcnství bližnjmu prokazuje. c. Čak
velikau zásluhu v Bohu naše obětná,
a gata ta býti má.

1. Kdo zachowáwá zákon, rož-
množuge obět.

2. Obět spasycedlná gest pozor-
dáti na přikázani, a odstaupiti od
wesselité neprawosti.

3. A similowání oběti konati nad
nespravedlostmi, a modlenj se
za hříchy, odstaupiti od nesprave-
dnosti.

4. Odměnij milost, kdo obětu-
je běl: a kdo činj milostdensivj
obětuge obět.

5. Dobroljbezne gest Pánu od-
staupiti od neprawosti: a prosz-

By pronikne: a dokudž se nepřiblíží, nepotěší se: a neodstaupí dokudž kleywysíj nepopatíj.

22. A Pán neprodíj, ale soudití bude spravedlivé, a včinjsaud: a kleyfylnegssj nebude † místi snímu střpenj, aby zmlátil hřbety gegich:

23. A národům odplatí pomstu, dokudž neodejmí plnost pyšných, a berly nepravých neroztržitá:

24. Dokudž neoplati lidem wedlé řečíků gegich, a wedlé řečíků Adama, a podlé opovážlivosti geho:

25. Dokudž nebude souditi soudu lidu svého, a neobveselí spravedlivé milostdenství svým.

26. Všechnlé milostdenství Boží w čas ssauženj, gafko oblak desetorý w čas sucha.

† Odkládati gini, geni neljostiví gsaú, dokudž nezmáti hřbety gegich.

Rapitola XXXVI.

Modlitba za wyswobození židů z poddanosti pošanu, 23. Napomenutí k mučení: aby ženu pobočnou sobě hledali, ne pak bohatou; a tedyby takowou nařečli, na cízý spamiliegssj je neohlédali.

1. Smiluj se nad námi Bože všech (věch), a vzhledni na nás, a vkaž nám svého smílowání svých:

2. A wpust strach svouj na nás rady, který newyhledávali tebe, aby poznali, že není Boha krom tebe, a wyprawowali veliké věcy twé.

3. Poždwihi ruhy swé na nás rady cízý, ať rodi moc twau.

4. Klebo gafoj před obličeji gegich posvěcen sy w nás, tak před obličeji naším zveleben hudeš w nich,

5. Aby poznali té, gafko y my poznali sime, že není Boha mimo tebe Pane.

6. Obnow znamení, a přiměj dívky.

7. Oslaw tuku, a téme pro té.

8. Wzbuď překliwość, a výhnev.

9. Odegni odpútce, a sfouj neprýtele.

10. Pospěš časem, a pomina konec, aby wyprawowali dívky twé.

11. W hněvu plamene a gest schlcen, kdo (při životu) zařízen bývá*: a kterýž neybýt na kládají s lidem twým, ať naleznou zahynutí.

12. Setři blázu knížat neptestí, řeckých, řeaučých: není giny krov me nás.

13. Shromażď wſecka pokolení Jakobova: aby poznali, že není Boha kromě tebe, a aby wyprawowali dívky twé: a dědici budeš ge, gafko od počátku.

14. Smiluj se nad lidem světlem, nad kterým wzýváno gesto ginení twé; a nad Izraelem, gegž s' přitroval prworozenému frámu.

15. Smiluj se nad městem posvěcenj svého Jeruzalémem, městem odpočinutí svého.

16. Klaplň Syon newyprawi redlnými slovy svými, a slámu svau lid svouj.

17. Deg swědectwí tém, který od počátku tworowé twogi gfan, a wzbuď předporořdání, kterýž mluwili we gmenu twém Protocy prvněgssj.

18. Deg mždu očekáw: gjetm na té, aby Protocy twogi wětni sbles:

ohledáni byli: a myslíssy modlitby služebníků svých

19. Podlé požehnání Ilarona se z ldu svého, a zprawůg nás na cestě spravedlnosti, a nech ač vědět vissicni, kterýž přebývaj na zemi, že sy ty Bůh spartitel věku.

20. Všeliký pokrm gjisti bude břich, a gest krmej lepší nad krmi.

21. Vsta dotýkagi se pokrmu žvěti, a srdece rozumné slovo lži: wýd**.

22. Srdece nepravé dá zatmice, a člověk zbehly odolá mu.

23. *** Všeliké pohlaví mužské přigme žena; a gest **** dcer ta lepší nad dcetu.

24. Slnčnost ženy obvesluge tvář može svého, a nad všeliku žádost člověka vvede žádost.

25. Gestli gest gazyf (gegi)† hozádnosti, gest y vlewenj a milosrdnosti: nenj muž gegi podlé synů lidstvých.

26. Kdo má ženu dobrav, posáreček běže vládci svět: pomoc podlé něho gest, a slavp gako odpoučnout.

27. Kdež nenj hradby, rozebrázno bude gménj: a kde nenj ženy, vzdrychá nuzný.

28. Kdo věči tomu, který nemá hnízda, a vchyluge se, kdežkolí omrkne, gako podkasalý lott vyškatuge z města do města:

* T. z neobožných. ** Vsta gatz okusy poznávagi žwětinu, tak; y srdece rozumné slova lžiwá. *** Ledaga, kdo muje běže sobě žena. **** Panina věknegssi gedna nežli druhá. † Zdrový, prokív, a lhostivý: gest muž gegi sťastnegssi nežli ginj lidé.

Kapitola XXXVII.

Salešných přácel slussi se warowati, věrných pak přidržeti. 7. Kdo máme za radu je peáti. 25. Kdo za maudré:

bo držán býti má. 30. Žádost těla a lajota má skročena býti.

1. **V**šeliký přítel dj: y gá přátel: svůj sem spogil. Ale gest přítel samým gménem přítel. Zdaliž zármuek w tom nenj až do sineti:

2. Towaryss pak a přítel k neprátelství se obráti.

3. O opovážlivost ncyness: ež chernegssi, odkud sy stvořena, aby se přikryla suchošt žemi zlosti, a lší: vostí gegi:

4. Towaryss weselj se s přítellem w radowánkách, a w čas osadženj protiwinskem bude,

5. Towaryss s přítellem vtipnost má pro břich, a proti nepříteli vezme sjet.

6. Vlezapomijneg na příteli svého w myslí své, a nebud nepamětliw na něg w zboží svém.

7. Nechteg se rádci s tím, kteříž tobě auklady činj, a před závidjicymi tobě streg rado.

8. Každý rádce vynáší rado, ale gest rádce sam w sobě †.

9. Před rádcym ostřjbeg dosje své. Prvé wěz galka gest gcko potřeba: y oni zagišč k svému aumyslu přemysłowati bude:

10. Aby snad newrazyl kolu do zemi, a nečekl tobě:

11. Dobrá gest cesta tvá; a nepostawil se naproti, aby widěl, co se tobě přibázý.

12. S mužem nenábožným † gedneg o swatosti, a s nespravedlivým o spravedlnosti, a s ženou o té kteráž s nj * horlj: s bázliwým o bogi, s kupcem o ** přeplatjenj, s kupowacem o prodagi, s mužem žáwištiwým o djků čjněnji,

13. S bezbožným o pobožnosti, s nepoctivým o pocestnosti s děl:

s dělníkem ročním o vyselikém dýle.

14. S dělníkem ročním o dozvánání roku, s služebníkem leníkem o mnohé prácy: nepozorůg těch ve vši rade.

15. Ale s mužem svatým vstavěným bud, kteréhož koli poznáss ostříhagjeho bázení Boží,

16. Kdožto dusse gest podlé dusse tvé: a kteryby, kdyžbys se potácel ve tmách, vtipnost s rukou měl.

17. Srdece dobré rady postav s sebou: nebo není tobě gineho vjece nad ně.

18. Dusse nnižc svatého vyprawunge učky pravdivé věcy, vše nežli sedmi *** ohlídací sedících na výsosti k spartování.

19. A ve všech těch věcech pros kleywyssího, aby řídil v pravdě cestu tvou.

20. Především slutky slovo pravé předháze té, a před vyselikem činem rada stálá.

21. Slovo nesslechetné změněj srdece: z něhožto čtyři strany posíház, dobré y zlé, život y smrt: a panowník gegich gest vstavolený gazyk. Gest muž chytý mnohých cvičitel, a dussi své nevžitelný gest.

22. Muž zbehly mnohé vyzcvičil, a dussi své lásčny gest.

23. Kdo mudruje v řeči, nezávistný gest: v každé věci oklamán bude.

24. Není dána gemu ode Pána milost: vši žagisté maudrosti zbaiven gest.

25. Gest maudry, dussi své maudry: a vžitek sinyslu geho chvalitebný.

26. Muž maudry cvičí lid svůj, a vžitekove rozumu geho věrnj gau.

27. Muž maudry naplněn božde požehnánym, a patřej na chvaliti budau.

28. Život (každého) může v počtu dnů: dnowé pak Izraelovi nesčíslní gau.

29. Muž maudry v lidu děditibude čest, a jméno geho bude žito na věky.

30. Synu v životě svém živuj dusse své: a budeli nesslečtená, nedávocgi ji moc:

31. Nebo ne vysecty věcy všem prospěšné gau, a ne vyseliké dussi vysectko věsmír se líbí.

32. Nechrég býti hltavým při vyselikém hodování, a nevyléweg se na každau krmí:

33. Nebo v mnohých krmibude nemoc, a hltavost přiblíží se až k pohnutí žluče.

34. Pro obžerství množ žiteli: kdo pak střdmý gest, přiloží života.

† S svém vžitekem, abe sobě nabral.
†† Strze všimjku mluví, t. nene
dneg. v. i. * Soči. ** Při
váženj zboží. *** Serážný.

Rapitola XXXVIII.

Gak je k lékaři, 16. a k mrtvém přátelemu chorati slíbil. 25. Maudeř v rzechoti, īemesla vak rukou v obříne prácy nabývalme.

1. Čti lékaře pro potřebu: nebot ho stvořil kleywyssi.

2. Od Boha žagisté gest vysílké lékařství, a od krále dostane obdarování*.

3. Vměněj lékaře povýssi blaženy geho, a před obličejem velikosmocných schválen bude.

4. Kley-

4. Uleywysjji stwořil z země lésky, a muž opatrný nebude se gich hroziti.

5. Zdaliž ode dřeva neoslaze na gest woda hořká:

6. Bu poznání lidj moc gegich, a dal lidem věměj uleywysjji, ctež nu býti w dívonych wécech swých.

7. W těch wécech hogich vlez vjboleš, a apatečat včinj lékařstwj labodnosti, a složi masti zdraví, a nebudau skonána djla geho.

8. Pokog zagisté Božj nad ewáčj země.

9. Synu w swé nemocy nepohrdes sam sebou, ale modl se Pánu, a onc vzdrawí tě.

10. Odvrat se od prouiněnij, a zpraw ruce, a od wesseliskeho prouiněnij očist srdece swé.

11. Deg labeznost a pamět bezli, a tučnau včin obět, a deg nísto lékaři:

12. Ulebo geg Pán stwořil: a nechť neodchází od tebe, proto že djla geho gſau potřebná.

13. Gest zagisté čas, kdyžbys gím do rukau woběhl:

14. Oni pak Pána prosytí budau, aby zprawoval odpocinutj gegich, a zdraví, pro občerwanj gegich.

15. Kdo prouinuje před obličejem toho, který včinil geg, vpadne w ruce lékaře.

16. Synu nad mrtwojim wywed slzy, a gako těžké wécy trpě začni kwjlichti, a dlé rozsaženj přizkog tělo geho, a nepohrdes posbědem geho.

17. Pro pomluwu pak hořce nesmíte geho za geden den, a posíte se pro zármutek,

18. A čin kwjlicnji wedlé za-

slauženj geho za geden den, neb dva pro vrbhání.

19. Od zármuteku zagiště phwáta smrt, a přikrytá sylu, a zármutek srdece skloňuge slígi.

20. W odlaucenj trwá zármutek: a staect nuzného wedle srdece geho.

21. Nedáweg w zármutek srdece swého, ale zapud geg od sebe: a pomní na poslednj wécy,

22. Nechečeg zapomenauti: nebo n:nj navrácenj, a tomu níc nespřegeſs, a sam sobě zle postaužiſs.

23. Paměliw bud na saud můg: nebo tak budec y twůg: mině wčera, a robě dnes.

24. W odpočinutj mrtwého odpoclnauti včin památku geho, a potrěs ho w wygitj ducha geho.

25. Maudrost včeného w pismě w čas prázdnosti: a kdo sobě vmeniſsuge práce, maudrost postihne: kterau maudrosti naplněn bude

26. Kdo drží pluh, a kdo se chlubí w střele, ostnem woly pozhání, a objrá se w dylech gegich, a wyprawowání geho (bjhwá) o wolcatech:

27. Srdece swé wydá k obraceſní brázd, a bděnje geho při wykrocení kraw.

28. Tak wesseliský řemeslník a mistr, který noc gako den tráví, který wyrýwá pečeti wyrýté, a vstawičnost geho proměnuge malowání: srdece swé wydá k podobenstwj malowání, a bděnji swým dokoná djlo.

29. Tak kowář sedě wedlé nás kowadla, a zpytuje djlo železa: Pára ohni bude páliti tělo geho, a w horku wýhni má půtku:

30. Žrcek Nadiwa ** obnos wuge vcho gebo, a proti podobnosti nádoby oho gebo (hledí):

31. Srdce swé dá k dokonání djl, a bděním svým ozdobí k doskonalosti.

32. Ček hrncíč sedě při díle svém, toče nohama svýma kruhem, který w pečování postavěný gest vždycky pro dílo své, a w počtu gest všesliké dílo gebo.

33. W ramenu svém způsobi bljnu, a před nohy své schne sýlu swau.

34. Srdce své dá, aby dokonal polévání, a bděním svým výčistí pec.

35. Všickni rito rukám svým se dorvérugj, a gedenkaždý w čemeřle svému maudré gest:

36. Bez téhho všech nebylo stavěno město.

37. A nebudou bydliti w něm, ani se procházeti, a do církve ne přestocí.

38. Na stolici saudce seděti ne budou, a zákonu saudu newyrozuji, aniž vygewj vinenj a saud a w podobenstwých nalezeni ne budou:

39. Ale stvoření wěku vtwrdí, a prosebná žádost gegich w konární čemesta, propučujice dusse své, a dotazujice se na zákon kleywyssijho.

* Lékař. ** Obráží.

Kapitola XXXIX.

Dwojí prostředek k dosažení maudrosti; a jaký výsledek v rozhvahu negen maudrost, ale v maudré má. 16. Wypluji se welební říkající Páně

1. Maudrosti všech statých vys hledávat bude maudř, a w Prorocích objevit se bude.

2. Vyprawowánj mižu slovautných záehowá, a w cytrosi podobenství spolu végdeč.

3. Tagnostii příslowí výhledi, a w stryoszech podobenství obecwati bude.

4. V prostřed velikonočných slavžiti bude, a před oblicem vlaste vřáže se.

5. Do země cyzých národů pírgde: dobré zagisté y zlé w lidch zkusu.

6. Srdce své oddá k bdění na vswitě k Pánu, který včinil ho, a před oblicem kleywyssijho nedliti se bude.

7. Ocwěte vsta své na modlitbě, a za prouiněnji svá modlitci se bude.

8. Budeli zagisté Pán velký čtvrť, duchem rozumnosti naplní geg:

9. A on gako přímal vyslosti výmluvnosti maudrosti jec, a na modlitbě čtwáliti bude Pana:

10. A on zprawowati bude tu du gebo, y včenj, a w stryoszech svých raditi se bude.

11. On zgewené včini čmienj včenj svého, a zákonem vmluvy Páně honositi se bude.

12. Schwalowati budou mazgý maudrost gebo, a až na vše nebudě výblazena.

13. Neodstupí památku gebo, a jméno gebo pohledáváno bude od národu do národu.

14. Maudrost gebo vyprawowati budou národové, a čtwalu gebo vyhlásy shromážděnij.

15. Seni váli, zanechá jména * výce nežli tisyc (giných): a od počincli, prospěje gemu.

16. Gestě se potadjm, aby w

wyprawowal: nebo gako prchlis
wojsi naplnen sem.

17. W hlasu dj: Postauhegs-
te mne Bojska owoce, a gako ruz-
je wsazena nad potoky wod puerte se.

18. Gako Lisan wuni ljbenos-
sti megte.

19. Bwete kwijj, gako liliun,
a degte wuni, a ratolestnere fu
milosti, a ** spolu chwalte pjsen,
a dobroceste Panu w skutych geho.

20. Degte gemu geho welebn-
ost, a chwalte geg w hlasu rtu
swych, a w pjsnjfu rtu, a na cytary,
a takto dite w chwaljen:

21. Skutkowe Pane wssicni
dobri wclmi.

22. B slowu geho stala. woda
gako hromada: a k tecu vst geho
gako *** prigimadla wod:

23. Kscho w ptkazanji geho de-
ge se ljbost, a nenj umenssenj w spas-
fenji geho.

24. Skutkowe wsseliskeho tela
pred nym, a nenj nic skryteho od
ocij geho.

25. Od wetu az do wetu pro-
hleda, a nic nenj dwonoho pred
obliczem geho.

26. Kleda se ejcy: Co gest ro,
aneb co gest ono z nebo na wsecky
wecy casem swym dorazowanou
bude.

27. Pozechnanji geho gako tka
se rozrodnilo:

28. Gako potopa zemi suhau
opogila; tak hniew geho natory,
ktrej newyhledawali ho, dediti bude.

29. Gako obratil wody w su-
phost, a wysyla gest zemi: a cesty
geho cestam gegich pjmie gsa: tak
hjissnikum vrazowew w hniewe geho.

30. Dobre wecy dobrym stwo-
rceny sau od pocatku, tak neyne
mlechennegssem dobrze y zle.

31. Pocecek potrbne wecy jiz-
wora lidsteho, woda, oheň, a ze-
lezo, sul, mleko, a chleb bělný, a
med, a winny hrozen, a olej, y
odew.

32. Tyto wsecky wecy swatym
k dobremu, tak y bezbožnym a
hjissnikum k zlému se obrati.

33. Csa duhové, ktejj fu poz-
msté stvorení sau, a w prchliwo-
sti swé porwdili trápenj swych:

34. W cas konani wyligj moc:
a prchliwost toho, ktefj včinil ge,
vkogj.

35. Oheň, kropobitj, blad, a
smrt, wsecky tyto wecy fu poz-
msté stvorený sau:

36. Dubowé lje zwerti, a sli-
rowé, a hadowé, y meč mstjcy k
wyblazeni bezbožnych.

37. W rokazech geho hodow-
ci budau, a na zemi fu potrebé pís-
praweni budau, a w casach swych
neopominau slowa.

38. Protož od pocatku utworzen
sem, a w radu sem wessel, a my-
sil sem, a pjselně sem zanechal.

39. Wssicni skutkowe Pane dos-
břj, a wsseliky skutek w hodinu
sau vdeli.

40. **** klenje ejcy: Toto nad
onono horsi gest: nebo wsecky we-
cy casem swym schwaleny bndau.

41. A nynj wslim stdecem y vly
spolu chwalte, a dobroceste gme-
nu Pane.

* Slavnecassho. ** Chwalitebrar zpjo-
wegte pjsen. *** Streys. **** Ne-
slussi tkat.

Kapitola XL.

- Weliká bida wezdegissimo jimota; což
od hrdlu rocháss. 19. Vši, co mst nám
prospesssiblo, a co wywoili mame.
ay. Chudoby warowati se slusí.

1. Zanerptázdniénj weliké stwo- gako řeka wyschnau, a gako hří-
řeno gest všem lidem, a mánj weliké w dessci zavzněgi.
gho těžké na syny Adamovey, odes-
dne wygiti z života matky gegich,
až do dne pohřbu, do matky
všech *.
2. Mystellenj gegich, a bázněst-
dce, wynalezenj očekáwanj, a den
skonání:
3. Od sedicého na stolicy slaz-
woné, až do sníženého na zemi a w
popelu:
4. Od toho, kterýž nosy hyaz-
cynowý oděw, a nosy korunu, až
do toho, kterýž se přikrytá plá-
teném režným: prchliwost, závist,
zbauření, vrtkarost, a bázeň smr-
ti, hněvivost i wánliwá, a swár,
5. A w čas odpočinutí na ložcy
sen noční proměnuje vinenj geho.
6. Malíčko gako nic w odpo-
činutí, a potom we snář, gako
we dne wsděnij.
7. Zkormaucen gest v wsděnij
stdece swého, gako kterýž byl wys-
wázl w den boge. W čas zpro-
střenj swého powstal, a díwě se **
k nizádnému strachu:
8. Se wsselikým tělem, od člo-
wěka až do bovada, a na hřísnjky
sedmernásobné.
9. Klad toto smrt, krew, swár, a
meč, vtiskování, hlad, a porčení,
y bice:
10. Na neprawé stwořeny sau
tyto wsselky wěcy, a pro ně stala
se potopa.
11. Wsselky wěcy, kteréž z ze-
mě gsau, w zemi se obráti, a wssel-
cky wody do moře se navráti.
12. Wsseliký dar, a neprawost
wyhlažena bude, a wjra na wěky
slati bude.
13. Gměnij nesprawedliwých
- gako řeka wyschnau, a gako hří-
mánj weliké w dessci zavzněgi.
14. W otvítání rukou svět
weschli se bude: tak přestupný
pri skonání chřadnauti budou.
15. Wnukowé bezbožný ne-
rozmnoži racoleštj, a kojenowé ne-
čistj na vrchu skaly chrestj.
16. Klad wsselikan wodau zde-
nost, a při břehu řeky před wsseli-
kým senem wyrážena bude.
17. Milost gako rág w poje-
hnání, a milostdenství na věky
zustáwá.
18. Život sobě dostatečného děl-
níka oslazen bude, a w něm na-
lezness poklad.
19. Synowé, a stavěnij města
potvrdj gmena, a nad to žena ne-
poskrivená wážena bude.
20. Wjno a muzyka obweschluji
stdece: a nad obé milování manus-
drosti.
21. Pissaty a žaltář libau činj
melody, a nad obé gazyf labodny.
22. Milosti a krály požádá oko-
twé, a nad to zeleného ojenj.
23. Přítel a rovarys w čas
se scházegjce, a nad oba žena s mu-
žem ***.
24. Bratři k u pomocy w čas
sfauženj, a nad ně milostdenství
wywobodj.
25. Zlato a stříbro gest vtw-
zenj noh: a nad obé rada dobře
libá.
26. Zbožj a sýly powyslugi st-
dece, a nad to bázeň Páne.
27. Nenj w bázni Páne vmen-
šenj, a nenj w nj(potřebi) pobíz-
dávati (ginde) pomocy.
28. Bázeň Páne' gako rág po-
žehnání, a nad wsselikan slávu při-
kryli sau gi.

29. Synu za čas žitwora svého nebud nuzným: lépe gest zas gisťe vnitři, nežli nuzným býti.

30. Vlùž ohledage se na stůl cyz̄, uenj život geho w myſlenj stavoy: nebo žiwj dussi swau počkmy cyz̄imi.

31. Vlùž pak dobré zvedenys a vnitř vystříjhá se.

32. W všech ncopatrného **** oslavena bude nanze, a (wſſak) w bríſe geho oběti hořeti bude.

* Do dne, w něm ſe navrátj do země matr̄ wſſek. ** Darenivymu stradu. *** Kteriž je dobré ſnáſegi. **** Gladká bude.

Kapitola XLI.

Bomu protivna, a ſomu milá gest smrt. 8. O nezdariſku dětech. O zločecenj bezbožných. O vynajmaienj a ce: ně dobrého gnienu. 19. Rozlučné wěcy, za které ſe ſtředí māme.

1. O smrti gaf hořká gest pač mārká twá, člowěku poſkog magjicymu w zbožji svém,

2. Vlùži poſogněmu, a * gehož cesty zprawené gſau w všech wěcích, a gessé mořaucymu přigjmati poſkmu!

3. O ſintci, dobrý gest ſaud twůg člowěku nuznému, a ktery vmenſen býwá w ſýle,

4. Šefflēmu wěkem, a kterežmu o wſſeky wěcy péče gest, a newětjymo, ktery trati trpěliwoſt.

5. Nechtěg ſe báti ſaudu ſmrti. Pomni, ktery wěcy před tebou byly, a ktery na tebe přigdau: ten ſaud od Pána wſſelikému tělu:

6. A co přigde na tebe w dobriljbeznoſtilley wýſſiho: buđto že deſer, neb ſto, neb tisýc let (máſs).

7. Vlenc̄ zagisté w hrobě obviňuj ſe ſitwora **.

8. Synové ohavnostj býwaz

gi synowé hčiſníſků, a kteři občuz gj wedlé domu bezbožníſků.

9. Synů hčiſníſků zahyne dědičewej, a s ſemenem gegiž vstavěnost pohaněnij.

10. Kla otce bezbožného naříkagj synowé, poněwádž pro něho gſau w pohaněnij.

11. Heda wám muži nepobožni, kteři ſte opustili zákon Pána Vley: wýſſiho.

12. A gesli zrozeni budete, w zločecenj narodjte ſe: a gesli zemřete, w zločecenj bude djl wás.

13. Wſſeky wěcy, kterež z země gſau, w zem ſe obrátj: tak bezbožni od zločecenj ſ zahynutj.

14. Zátmutek lidj *** w těle gegiž: gměno pak bezbožnýh wýblazeno bude.

15. Péci měg o dobré gniěno: to zagisté wjce pozůstane tobě, nežli tisýc poſladu druhýh a weslikýh.

16. Dobrého žitwora (gest) počet dnů: dobré pak gniěno ſetrwá do wěku.

17. **** Rázen w poſogi zaſhowegte synowé. Vludrost zaſgiſie ſtýrá, a poſlad nespatrienj, gafy vžitek w obogjich?

18. Lepší gest člowěk, ktery kryge bláznowitwj ſwé, nežli člowěk, ktery kryge maudrost ſwau.

19. Ale wſſak oſtýhegte ſe (řeči) těch, kterež pocházegi z vstímyh.

20. Vlenc̄ zagisté dobré wſſelikého ſtudu zaſhowáwati: a ne wſſeky wěcy wſſem dobré ſe ljbj v rjíce.

21. Stydte ſe před otcem a māřkou za ſmilſtwj: a před vládařem a před mocným za lež:

22. Před knížetem a soudcem za provinění: před shromážděním a obcí za nepravost:

23. Před tovaryšem a přítelkem za nespravedlnost: a z města w němž bydlis;

24. Za krádež, za (zrušení) pravdy Boží, a zákona: a za způsobování na chleby, a za **** očernění vydaní a příjmu:

25. Za mlčení před poždravoucími: za vzhledání na ženu smilnau: a za odvrácení obličeje od přibuzného.

26. Neodvratný tváří od blížního svého, a (stád se) za odgnání dílu a nenařacování,

27. Klevzhlédění na ženu cyzýho muže, a nedotazůg se na děvčku geho, ani stáweg v lože gegiho.

28. Před přátely (stád se) za řeči hanění: a kdyžbys dal, nevyteyfeg.

* Semuž se ve všem šťastně vede.

** Nebudeis při smrti vnién z toho, že sy dluho, neb nedlano živ byl.

*** Nad těly gegich, t. lidé pro staré gegich rmautí se, a však všecky pa-

víatka gegich zahyne. **** Cvičení.

***** Za hanění v vydaní a v příjmu.

Kapitola XLII.

Ufináct řečí za které se hanbici nemíme. 9. Veli pozor dáti na dcery, a obecenstvo ženského se vrstvíhat. 15. Chráni se maďrost, a všewědomost Božská.

1. Reopětůg řečí slyšených o vygewenij řeči strýce, a budess w prawdě bez pohanění, a naleznesh milost před obličegem všech lidí: nestyd se za to všecko, a neprigiměg osoby, abys provinil.

2. Za zákon kleywyssího, a smílauwu, a za soud (kterej se činí) aby esprawedlněn byl neprawý.

3. Za * slwo tovaryšů a poscestných, a za dáwanj dědictví přatelům,

4. Za rovnost žávaží a váh, za dobýwání mnohých věců, v nemnohých,

5. Za porušení kaupě a kupců, a za ** mnohan kázení synů, a služebníku nevhodnosti božího věziti.

6. Vlad ženau neschlechetnau *** dobré gest znamenj.

7. Bdež ruce mnohé gšau, zavrti; a cožkoli vydáš, zpočti, a na váhu vlož: vydaní pak, a všeliký příjem zapíš.

8. Za kázení nesinyšiného a posetileho, a za starší, krej řavent bývagj od mladých: a budess všechny we všech věcech, a schvalen před obličegem všech živých.

9. Dcera gest ragné orce vdění, a pře o ni odgjmá sen, aby snad v nladosti své se nepřestala, a bydlicy s mužem w nenávist nevpadla:

10. Aby někdy poslavenina nebyla w panenstvu svém, a v ortověském domě tehorenu nalezena nebyla: aby snad bydlicy s mužem nepřestaupila, aneb gíste neplodnau včiněna nebyla.

11. Vlad dcerau smilnou vponi si ráž, aby někdy nerwedla rě w posinéh nepřatelům, pro všechny w městě, a vytýkán obci, a nezahanbila té w množství lidu.

12. Vla žádného člověka nevzhledeg pro krásu: a v prostred' jen nechtěg se zdežovati:

13. Vlebo z řečí pochází mol, a od ženy nepravost muže.

14. Lepší gest *** záhlídě nepravost muže, nežli žena dobré činí:

nící, a žena zahabující k u požádat.

15. Pamětlič tedy budu na slunce Páně, a které sem spálil zvěstují. V řečech Páně sluncové geho.

16. Slunce osvěcující všecky věci prohledlo, a slávy Páně plné jest dílo geho.

17. Zdálíž Pán ***** nevinil svaté vyprawowati všecky dívné věci geho, kteréž vteřil Pán všemohoucí, aby vpevněny byly v slávě geho.

18. Propast, a srdece lidsté vyplakoval: a chytrosí gegich vyrozuměl.

19. Poznal zájisté Pán všeliké věměj, a vzestrel na znamení věku, zvěstuge věcy, které miznuly, a ty gesto přijti magi, zvěstuge slepěge skrytých věcy.

20. Ulepomigj ho všeliké myslení, a nevětrýwá se před ním nijadná řec.

21. Velikosti moudrosti své oždobil: který gest před věkem až do věku: aniž gest co přidáno,

22. Už vinenšeno, a nepotřebuje niždného rady.

23. Tak žádaucí gsau všickni sluncové geho, a takto gisla, které (hodná) gest zpytování!

24. Všecky tyto věcy živý gsau, a trwagi do věku, a ve všeliké potřebě všecky poslaučejí ho.

25. Všecko dwognásobné, gesto naproti druhému, a nevinil něčeho se nedostávat.

26. Čednoho každého potvrdil dobré věcy. A kdo nasycen bude vida slávu geho?

* Věc. ** Časté napomínání, káraní.
*** Dobré gesto stráž. **** Méně nebezpečná gest. ***** Nedal toho mazanin, aby vyprawowati mohli.

Kapitola XLIII.

Chvála welebnosti Boží a krásy nebes a jiných tvorů, 29. že Boha chváli máme z celého srdce, a ze vší sily naší.

1. Výsosti obloha krása geho gest, sličnost nebe v záděj slávy.

2. Slunce v spárení zvěstující východu, nádoba podivná dílo kleywyssjho.

3. Už polední vypaluge zemí, a před obličeji horka geho kdo bude moci snést: Pece ostříhajíce v dílech horka:

4. Trognásobné slunce vypalující hory, paprsky ohniště vysaukávací, a stávají se paprsky svými zálepuge očí.

5. Veliký Pán, kterýž včinil ge, a v řečech geho přispísl cestu.

6. A měsíc ve všech věcech v času svém, ukazování času, a znamení věku.

7. Od měsýce znamení dne svátečního, světlo kteréž se vmenísguje v stanání (po plné)

8. Měsíc včedle jména svého gest, rosta dívce do stanání.

9. Kástrogr wogst na výsostech, na obloze nebe stávají se slavné.

10. Sličnost nebe sláva hvězd, svět osvěcující na výsostech Pán.

11. V sloujich svatého státi budou k saudu, a nerstanou v strážech svých.

12. Popatř na dubu, a dobrozíté tomu, kterýž včinil gi: velmi krásná gesto v blestu svém.

13. Obkljčila nebe okolkem sláwy své, ruce kleywyssjho otevřely gi.

14. Rozkazem svým ryfle seskal sníh, a po spříjá blýstání vyprástiti sandu svého.

15. Protoż otwórní ſau počlaſ dowé, a wyletely nilhy gaſko ptácy.

16. W weliſtſti ſwé połožil oblaſty, a zdrobeno geſt kameny kruſobitj.

17. Před oblicem geſho poznau ſe hory, a ſi wuli geſho pozwege wjir polednij.

18. Zwuk hřimánj geſho obrazý zemi, bauče půlnočnij, a ſhromážděnij wětru:

19. A gaſko pták zpauſſiege ſe ſeděnij, ſype ſněhem, a gaſko kobylnka zpadagjcy zſtaupenj geſho.

20. Pěkností bělosti geſho bude ſe diwiti oko, a nad přjwalem geſho ztrne ſrdce.

21. Míráz gaſko ſul wyſype na zemi: a když zmitzne, bude gaſko vechowj bodlaka.

22. Študeny wjir půlnočnij wál; a vmtzli * křiſſál z wody, nad wſeſliſtym ſhromážděnijm wod odpočiwi bude, a gaſko pancyřem obleče ſe wodami.

23. A ſejere hory, a wypálj paſſe, a vſuſſi zelenost, gaſko ohněm.

24. Lékariſtwj wſeſho toho w přiſpiſſenj milhy: a rosa w ſlijc gdaſcy od horka přicházegjcyho znijſi geſho.

25. W ſeci geſho vniſki wjir, a pomyslenim ſwým vkratil prospast, a roſzazel na ni Pán oſtrowy.

26. Bteřiſ ſe plawij po moći, a ſe wyprawugi nebezpečenſtwj geſho: a ſlyſſice vſiſma ſwýma diwiti ſe budeme.

27. Tamē (gsau) znamenitj ſluſkow:, a diwni; roſlēná ſſclm poſolenj, a wſeſch hovad, a ſwořenj poſwor.

28. Pro něho vtvořen geſi koſnec ceſi, a w ſeci geſho zriženy ſau wſeſcky wěcy.

29. Mnohé wěcy powjme, a nedostane ſe nám ſlow: ſtonání paſt ſecj, onč geſt we wſeſch wicceh.

30. Oſlawugjce (geg) co proſpějeme z onč zagiſſe wifſmohauſcý nadewſeſcky ſluſky ſwé.

31. Hrozný Pán, a weliſtý weliſti, a diwona moc geſho.

32. Oſlawugjce Pána gaſkoſli mocy budete, geſſrēt wifſak píce wýſſi, a přediwná welebnost geſho.

33. Dobročejce Pánu wywyſlujte geg, gaſko můžete: wiesſi zagiſte geſt wifſi čwály.

34. Wywyſſugjce geg naplnění budete mocy, nepracuſte: nebo nepoſtihnete.

35. Bdo vztj geg, a wyprawowati bude: a kdo geg zwelbi gaſko geſt od počátku:

36. Mnohé wěcy ſtryé gsau wěſſi nad tyto: málo zagiſſe wiſděli ſme ſluſku geſho.

37. Wſeſcky paſt wěcy Pán rčnil, a pobožně činjcy dal maudroſl.

* Led.

Rapitoň XLIV.

Muže některé ſwaré ſchwaſuge.

1. Chwalmež muže ſlawne, a otce naſſe w národu gegiſh.

2. Mnohau ſlawu včinil Pán weliſtmočnostj ſtau od wětu.

3. Panugjcy w moceſt ſwých lidé w mocy weliſt, a opattnosti ſtau obdařenj, zvěſtugjce w Protopočkých důſtogenſtwj Protokli,

4. A rožkazugjce w přjtomném lidu, a mocy opattnosti lidem píce ſwará ſlowa.

5. W powědomosti ſwé wſhlcđawugjce nety muzycké, a wyprawugjce píſně píſem.

6. Lidé bohatj w ſylc, okraſy pilz-

pilnoſt magice: poſog činſce w doſ-
mijſ ſwych.

7. Wijſckni tito w poſolenjſ
národu ſwého ſláwy doſuhli, a za-
dnú ſwych gſau w chwálach.

8. Breći z nich narozeni ſau,
pojuſtaſtili gméno k wyprawowá-
ni chwály gegich:

9. A gſau, giſhřto nenj pamá-
tka: zahynuli gakoby nebyli: a
narozeni ſau, gakoby nebyli naroz-
zeni, a synowé gegich s nim.

10. Ale oni muži miloſtěden-
ſtvi gſau, kteryſhřto miloſtiwoſti
nepreſtaly.

11. S ſemenem gegich trwagi
dobré wécy,

12. Dědiciwoj ſwaré wnuſkowé
gegich, a w ſmlauſowáph ſtalo ſymé
gegich:

13. A synowé gegich po nich
až na wéky zůstáwagi: ſymé gegich
a ſlawa gegich nebuđe opuſtěna.

14. Těla gegich w poſogi pocho-
wána ſau, a gméno gegich živo gest
od národu až do národu.

15. Maudroſt gegich ač wy-
prawují lidé, a chwálu gegich ač
zweſtuje cýrkew.

16. Enoch ljibil ſe Bohu, a pře-
neſen gest do ráge, aby dal náro-
dum poſánj.

17. Ktoe nalezen gest dokonaz-
ly, ſprawedliwoſt a w čas hněwo-
woſti včiněn gest ſmíjenjm.

18. Protož zanechán gest oſta-
řek země, když ſe ſtala poropa.

19. Vmluwý wéku ſloženy ſau
v něho, aby nemohlo ſhlazeno bý-
ti poropau wſſeliké těla.

20. Abraham veliký otec množ-
ſtvi národu, a menj nalezen po-
dobný gemu w ſláwe: kteryž za-
choval zákon kleywyſſijho, a byl
w vmluwé s njim.

21. Ale těle geho vſtawil
vmluwu, a w pokuſſení nalezen gest
wérny.

22. Protož přiſahau dal mu
ſláwu w národe geho, aby ročil
gako fopec země,

23. A gakožto hvezdy aby po-
wýſſeno bylo ſyňe geho, a aby dě-
lili od moře až do moře, a od ře-
ky až kdo končin země.

24. A w Izákovi včinil tím
zprůſobem pro Abrahama otce geho.

25. Požehnání wſſech národu
dal mu Pán, a vmluwu vteřdil
na hlawu Jakobovou.

26. Poznal geg w požehnávijſ
ſwých, a dal gemu dědicew, a od-
míſyl mu dji w poſolenjſ dwas
náctecyph.

27. A zahowal mu lidi mi-
loſtědenſtvi, nalezagjčy miloſt před
ocima wſſelikého těla.

Rapitola XLV.

Mogiſſe, 7. Aaron, 28. a ſinee:
ſa ſchwaluge.

1. Milý Bohu y lidem Mlog-
žiſſe: gehožto památku
w požehnání gest.

2. Podobnho geg včinil w
ſláwe ſratých, a zvelebil geg w
bázni neprátel: a w ſlowidu geho
perwory ſkrotil.

3. Oſlavil geg před oblicej-
gem králu, a přikázal gemu před
lidem ſvým, a vklázel gemu ſlá-
wu ſwau.

4. V wjře a w ríhoriſt geho
ſwarého včinil ho, a wytvolil ho
ze wſſelikého těla.

5. Nebo ſlyſſel gest ho, y blaſ
geho, a vtedl geg do oblaku.

6. A dal mu w přítomnosti při-
kázani, a zákon života y kázné, vči-

ti Jakoba smiauwé swé, a saudum
swym Izraele.

7. Wzneneného včinil Aarona
bratra geho, a podobného gemu
z pokolenj Léwí:

8. Vstanowil mu smiauwu wécc-
nau, a dal mu kněžstwí národu:
a blahoslawil ho w sláwě,

9. A opásal ho pasem sláwy,
a oblékl geg rauhem sláwy, a koz-
runoval ho * náštogi mocnosti.

10. Elauhé raucho pod kůrky,
y nabedrné, y náramenník wložil
naň, a opásal geg zwonecky zla-
tými welmi minohými wůdkol,

11. Aby wydával zwuk w gis-
ej swém, aby slyšin byl zwuk w
chráni, na památku synům národu
swého.

12. Raucho swaté, z zlata, a
hyacintu, a svaraku, dílo ikane,
inuže maudrého, saudem a pra-
vdan obdařeného:

13. Z itauceného čertwce dílo
čenieslinska, z kamení druhého ro-
tytého, w zlato wsazeného, a dí-
leim kameniska rytého, na pamá-
tku podlé počtu pokolenj Izrael-
ských.

14. Koruna zlatá na čepicy ges-
ho znamenaná znamením swato-
sti, a sláwau cti: dílo ** sýly, a
*** žádosti očí ozdobené.

15. Tak krásných wécy nebylo
před njm až do počátku.

16. Neoblácel se w né někdo z
cyzozemců, ale toliko synowé geho
samí, a wnukové geho po wcess-
ten čas.

17. Oběti geho strávceny sau-
ohném každodenné.

18. Naplnil klogžiss ruce geho,
a pomazal geg olejem swatým.

19. Včineno gest gemu za vmluz-

wu wéčnau, y semenu geho gako-
dnové nebe (stálau), aby wykoná-
wal autad kněžský, a měl chwá-
lu, a oslavowal lid swág we gmé-
nu geho.

20. Geho zwolil že wšich ji-
wých, aby obětorval oběti Bohu,
zápal, a dobrav wuni, k vparam-
towanj aby vfrötil Boha za lid
swág:

21. A dal gemu moc w při-
kázanjph swých, a w smiauwéph
saudù, aby včil Jakoba swé-
ciwjm, a w zákone swém aby swé-
to dal Izraelowi.

22. Proto že proti němu by-
li cyzý, a pro závist obklíčili ho
lidé na pausťi, kteří byli s Li-
thanem a Abironem, a shro-
máždění Bóre w hněvitosti.

23. Viděl Pán Bůh, a ne-
ljbilo se gemu, a zahubení sao w
prudkojli hněwu.

24. Včinil gemi zázraky, a sítá-
wil ge w plamenu ohně.

25. A pridal slywy Aaronovi,
a dal gemu dědictwí, a prwojny
autod zemi oddělil gemu.

26. Chiéb předně gemi připras-
wil do syrosti: nebo y oběti Př-
né gisti budau, kteřího dal ges-
mu y semenu geho.

27. Ale w zemi národu dědit
nebude, a částky není gemu w ná-
rodu: oné zagliště díl geho gesti, a
dědictwí.

28. Jincees syn Eleazarwic-
tí gest w sláwě, následuge ho w
bázni Páně:

29. A stoge **** w hanbě lis-
du: w dobrote a ochoromoji duje
swé ljbil se Bohu za Izrael.

30. Prorož vstanowil gemu
vmluwui pokoge, (aby)knijžetem(bri)
swatým

szatých a národu svého, aby byla
gemu v semenu geho kněžíswj důs-
kognost na wéky.

31. A vmluvou Dawidowí krás-
li synu Jeesé z pokolenj Jüda, dě-
diciwj gemu v semenu geho, aby
dal moudrost w srdce nasse saudis-
ti národ swůg w sprawedlnosti,
aby nebyly shlazeny dobré wéky
gegich, a sláwu gegich w národu
gegich wécnau včimil.

* Nástrogi pewnymi, minj rauha kněží
ská. ** Nákladné vdečení. *** A
wéky, na něž žádostivo pohleděti,
oydobené. **** Rdyž odstupoval lid.

Kapitola XLVI.

Chwala Jozue, Káleba, a Samuela.

1. **G**ylny w bogi Gezus Vás-
we, náměstek Moggissu w
Prorocích, kterýž byl veliký po-
dlé gmeňa svého,

2. Uleywéssi f zachowání wys-
wolených Božích, aby wybogowal
powstańagicy nepřátely, aby dos-
fahl dědictví Izrael.

3. Gaké sláwy nedosel gest w
zdvižání rukou svých, a wypau-
síce proti městům stěly:

4. Vdo před njm tak odo-
lal: Učeb nepřátely sám Pán (ge-
mu) * dowedi.

5. Zdali w rozhněwání geho
nenj zastaveno slunce, a geden-
den věiněn gest gako dwa:

6. Wzýval Uleywysjho moc-
ného w dobývání nepřátele wssu-
dy, a vlysseł geg weliký a svatý
Bůh w kamenj kropobitj mocy
welmi sylné.

7. Obořil se proti národu ne-
prátele ktemu, a ztupuge zhubil
odpírce,

8. Aby zožnali národové moc

geho, že proti Bohu bogowati ne-
nj snadné. A následoval za hřebe-
sem mocného:

9. A za dnů Moggisi milos-
denswjs včinil on, a Káleb syn Jefo-
ne, aby stál proti nepřítele, a zbra-
ňoval národ od hřichů, a porazyl
reptání zlosti.

10. A ti dwa wstanoweni, od
nebezpečenství wystwozeni sau, od
počtu řešekrát šlo tisíc pěsich, aby
wvedeni byli w dědictví, do země
Pteráz teče mlékem a srdci.

11. A dal Pán gemu Kálebowi
sýlu, a až do starosti zůstala gemu
sýla, aby wstaupil na wysoké mýsto
země, a sýmē geho obdrželo, dě-
diciwj:

12. Aby widel wssicni synoz
wé Izraelské, že dobré gest pos-
lussnu býti swatému Bohu.

13. A saudcowé gedenkaždy
ze gmeňa svého, gdyžto nenj po-
truseno srdce: kteříž nebyli odvrá-
ceni od Pána,

14. Aby byla památká gegich
w požehnání, a kosti gegich, aby
se pučily z mýsta svého,

15. A gmeňo gegich setrvalo
na wéky, pozůstáwage f synům
gegich, swatých mužů sláwa.

16. Zamilovaný od Pána Bo-
ha swého Samuel Prorok Páně,
obnovil panování, a pomazal kní-
žata w národu svém.

17. W zákoně Páně saudil
shromáždění, a popatřil Bůh na
Jákoba, a w wérnosti geho shledá-
no gest, že byl Prorokem.

18. A poznán gest w sloujich
svých wérný, nebo widel Boha
swetlosti:

19. A wzýval Pána wssemo-
haucího, v wybogowání nepřá-
sel

tel wukol wssudystogjich, w obec
ci Beránka neporusceného.

20. Y zahirmel z nebe Pán, a
w zwuku wielkém slyseti včinil
hlas swůg,

21. A potřel knížata Tyrstá,
y wssedy weywody filistynské:

22. A před časem konec žiwota
ta swoho a wěku, swědectwji wydal
před oblicem Pánem, a Pomazaného;
peněz a až do obuwj **
od wsselského těla newzal, a nezhaloval naň člowěk.

23. A potom vsnul, a známo
včinil králi, a ukázal mu konec
žiwota geho, a powyssil hlasu
swého z zemi w Proctowji, že shlažzena
bude bezbožnost národu.

* Wydal ** Od jádruho člowěka.

Rapitola XLVII.

Chwála Náthana a Dawida. 14. Ssalomaun wo a Roboamowonadje ichwa:
lowanj, na dyle hanenj.

1. Potom powstał Náthan Pro:
rok za dniu Dawida.

2. A gako ruk oddelen od mas:
sa, tak Dawid od synu Izraelstvij,

3. Se lwy hral gako s berany:
a mezy nedwedy nápodobně včinil
gakozto s berany owej, w mla:
dostí swé.

4. Zdali gest nezabil obra, a
odgal pohanění z národu:

5. W nazdwochnutí ruky, fas:
menem praku porazyl plésanj Gos:
liasse:

6. Nebo wzýval Pána wsses:
mohaucyho, a dal w prawicy ges:
ho, aby odgal člowěka syncho w
bogi, a powyssil rohu národu
swého.

7. Tak w deseti tisících osla:
wil geg, a chwáliil geg w požehná:
ly se zemi,

nich Pánem, obětowanem gemu korunu
sławy:

8. Nebo potřel nepřátely ze
wszech stran, a wyplénil filistyn:
ské odpurce až do dnešního dne:
potřel roh gegich až na trefy.

9. Při wsselském skutku dal
gest chwálu Swatemu, a Ucywjs:
slimu w slowě sławy.

10. Z celeho střece swého chwá:
lil Pána, a miloval Boha, kteří
včinil geg: a dal mu proti nepřá:
telům moc:

11. A státi včinil zpěváky pro:
ti oltáři, a w zwuku gegich liba
včinil zpívání.

12. A dal w slavnostech ožde:
bu, a okrástil časy až do konání
žiwota, aby chwálili gméno swa:
té Pána, a rozhýšťovali z gitra Bo:
ha swatošt.

13. Pán očistil hřichy geho, a
powyssil na wěky rohu geho: a dal
mu vnuwu králowstwji, a stolice
sławy w Izraeli.

14. Po něm powstał syn man:
dry, a pro něho porazyl wsselskau
moc nepřátele.

15. Ssalomaun králowal ve
dnedy pokoge, gemužco podmanil
Bůh wssedy nepřátele, aby wjde:
lal dům ve gménu geho, a při:
pravil swatošt na wěky: gak wj:
vén sy w mládosti swé,

16. A naplněn sy, gako řekl,
maudostí, a zemi odkyla dusse twé.

17. A naplnil sy w podoben:
stwých pohádky: Fostrowum dale:
ko rozhlášeno gest gméno twé, a
milován sy byl w pokoji svém.

18. W písniach, a příslowicb, a
podobenstwach, a wytlačeb, diwi:
ly se zemi,

19. A ve gménu Pána Boha,
ge-

gmujto gest přijmij, Bůh Jz: učestý.

20. Sebral sy gáko mosaz žato, a gáko olowo doplnil sy stříbro,

21. A naklonil s těchna rukám: moc měl sy v těle svém,

22. Dal sy poslouchnu v slávě své, a zlehčil sy sámé své, abys vvedl hněv na díly své, a abys popudil blázniost své ruké,

23. Abys včinil království rozevřené, a aby z Eftaima penovalo království své.

24. Bůh pak neopustil milost denství svého, a nezrušil ani zahledí řeckého svých, aniž zkažil od kmenů vnučat vyvoleného svého: a kmeny toho, který miluje Pána, neporušil.

25. Dal pak ostatek Jakobovi, a Dawidovi z rukou kmeny.

26. A stonal Salomaun s oči svými.

27. A zůstavil po sobě z semene svého, z národu blázniostního

28. A vmenšeného v opatrnosti, Roboáma, který odvrátil národ radu svou:

29. A Geroboama syna Vlastimila, který hřešiti včinil lid Izraelský, a dal cestu k hřešení Eftaimovi, a vclmě mnozý rozebognili se hřichové gegich.

30. Řeči odvrátili ge od jeme gegich.

31. A hledal všech nesslechností, až gich byla došla obrana, a odvšech hřichů vyšwobodil ge.

Kapitola XLVIII.

Eliáš, Elizeus, Vzachyáš a Izaiáš vychvalují se.

1. Když povstal Eliáš Prorok,

gáko ohně, a slovo geho gáko pochodeně hořelo.

2. Který vvedl na ně klad, a dráždící geg menší svou v počtu zmensení sau, nebo nemohli snéstí přikázání Páne.

3. Slovem Pánem zdřízel nete, a zvrhl z nebe ohně tříkrát.

4. Tak zveleben gest Eliáš v dívých svých. A kdo může nás podobné robiť tak se chlubití?

5. Který sy zdvihl mrtvého z hrobu z losu smrti v slovu Pána Boha.

6. Který sy porazil krále Ezechynu, a zlomil sy snadné moc gegich, a slavné z lože gegich.

7. Který slyšíš na Synat saud, a na (hore) horeb saudy obtany.

8. Který pomazugeslo králu k počátku, a Prokopy činíš nás městky po sobě.

9. Který zase vzat sy v vichru ohně, na voze konj ohnivých.

10. Který sy zapsán v saudech časů, abys krotil hněvitost Pána; abys smířil srdece otcovo s synem, a navrátil pokolení Jakobovo.

11. Blahoslaveni gau, kteří tebe viděli, a v přáteleství tvém ozdobeni sau.

12. Klebo my životem živí smě roliko, po smrti pak nebude takové jméno nasse.

13. Eliáš srce v vichru zastříj gest, a v Elizeovi doplněn gest duch geho: za dnů svých nebal se knížete, a moc žádný nezmohl ho.

14. Aniž ho přemohlo slovo ktere, a mrtvé prorokovalo tělo geho.

15. V životě svém činil záchrany, a při smrti divné věcy působil.

16. Po wssiech rēch wēcch nēčnil lid pokāni, a neodstaupili od hřichů swych, až wywżeni sau z zenué swé, a rozpřyleni sau po wssj zemi:

17. A zanechán gest národ welmi malý, a knjže w domu Dawidowu.

18. Klékretj, z nich činili, coby se libilo Bohu: ginj pak mnohé hřichy páchali.

19. Ezechyčs ohradil město swé, a vwedl do prostřed něho wodu, a kopal železem stálu, a wzdělal ē wodě studnicy.

20. Za dnū geho přitáhl Senz načteryb, a poslal Rabsace, a wyzdrojihl ruku swau proti nim, a pozdrojihl ruky swé proti Syonu, a pyšný včiněn gest mocý swan.

21. Tchdáz pochnula se srdce, y ruce gegich: a bolesti trpěl gako rodicý ženy.

22. Y wzýwali Pána milosrđněho, a rozprostříragice ruce swé, zdvihali ge ē nebi: a swatý Pán Bůh vslýssel brzo blas gegich.

23. Kléprípominal hřichů gegich, aniž ge wydal nepřátelům gegich, ale očistil ge w ruce Izaiáss swatého Proroka.

24. Potazyl leženj Assyrských, a potícl ge Angel Páne.

25. Klebo včinil Ezechyčs, což se libilo Bohu, a slyně chodil na cestě Dawida arce swého, kterouž mu přikázal Izaiáss Prorok welický, a wěrný před obličejem Božím.

26. Za dnū geho na zpět postaupilo slunce a přidal králi žiswota.

27. Duchem velikým widěl wěcy poslední, a těsnil kagjicý na Syonu. Už na wěky

28. Vfázal budaucý wěcy, a skryté prvé než se přibodily.

Rapitola XLIX.

Schwaluge Jozyásse, Jeremiáše, Eze-
chyele, a dwunáctce měsíčních Proroků:
13. Zorobabele, Gezusa syna Josedeho-
wa, a Liebemíásse. 16. Item Enoha,
Jozeffa, Setha, Sémá, a Adama.

1. Památku Jozyásse ē složení wú:
ne vdelaná dílo aparytíce.

2. We wssiech vstech gako med
ostazesa bude geho památku, a gako
muzyka na hodech wjna.

3. Oně gest zčízen od Boha
ku pokáni národu, a odgal mříž
té ohavnosti.

4. A zpracoval Pánu fidu
swé, a we dnech hřichů vteřdil po
božnost.

5. Kromě Dawida, a Ezechy-
če, a Jozyásse, wissíkni se hřichů
dopustili:

6. Klebo opustili zákon Klej,
wyssj ho králové Jüdssij, a poch-
dli bázni Božji.

7. Dali zagiště království swé
giným, a slávu swau národu cy-
zozemskému.

8. Zapálili wywolené město
swatosti, a pusté včinili cesty gako
ho w ruce Jeremiásse.

9. Klebo zle nakládali s tím
který od žiswota matky posvěcen
byl za Proroka, aby wywtátil, a
wyplénil, a vyhubil, a zase wzdělal,
a obnowil.

10. Ezechyel, který widěl obli-
čeg sláwy, kterou gemu vřázel
na woze Cherubimů.

11. Klebo zmínku činil o nepře-
teljich w přívalu, dobré činiti tím,
který vřázali přjmé cesty.

12. A dwunáctce Proroků Fost
nechě se puči z města swého: nebo
posylnili Jáboba, a vykaopili se
v wſce mocy.

13. Bterak zpocelbjme Zoroba-
hele?

bole: nebo y on gako * znamienj
na prawe ruce;

14. Tak y Gezusa syna Jozef
dechowa: kterj za dnú swých wy-
siaweli dům, a powysili chrámu
swatého Pánu, připraveného k slá-
vě věčné.

15. A Nehemias na pamá-
tku mnohočho času, který wyzdwihl
nám zdi wywraté, a státi vči-
nil brány a zámky, který wyzdwihl
domy nasse.

16. Žádný nenařodil se na zem
mi rakový, gako Enoch: nebo y
on wzat gest od země.

17. Aniž gako Jozeff; který clo-
wěk narozen gest, kníže bratrů,
reverznej národu, zpráwce bratrů,
vpotřeněn lidu:

18. A kosti jeho ** navesť-
teny sau, a po smrti protokowaly.

19. Seth a Sém v lidj sláwy
dosáhl; a nad wsseliakou dusí w
počátku Adama.

* Pečernj prsten. ** Opraceny.

Kapitola L.

Chwálj Simona nevyššího kněze.

1. **S**imon Oniášku syn, kněz
veliký, který za životu
svého * podepřel dům, a ve dnech
swých vperonil chrám.

2. Chrámu také wysofost od
ního založena gest, dwognásobné
stewenj a wysoke stěny chrámové.

3. Za dnú jeho rekly studnice
vod, a gako moře naplněny sau
nad mjeru.

4. Který pečoval o lid swůj,
a wyprostil geg od zahynutj.

5. Který se zmocnil rozsířiti
město, který dosáhl sláwy w obco-
věný národu: a wchod domu a
syné rozsířil.

6. Gako ** hwézda gitčnij v pro-
střed mlhy, a gako mcsyc plný we
dnech swých swój.

7. A gako slunce skwaucy, tak
on skwél se w chrámu Božím.

8. Gako duha skwaucy mezy
mlhami sláwy, a gako kwět růží
we dnech garnich, a gako lilia, kres-
táz gsau při jmio tefaucy wodi,
a gako kandidlo wonné we dnech
letních.

9. Gako ohni se skwých, a kax-
dido hořej y w ohni.

10. Gako nádoba zlatá z celá
wykowaná, ozdobena wsseliakym kax-
menem dráhým.

11. Gako oliwa pućjy se, a
cyptis na wýsost se wypinagicy,
když bral na sebe raucho sláwy, a
oblácel se k *** dokonání mocnosti.

12. Při wstaupenj k oltáři swas-
temu, sláwu dal swatosti oděw.

13. W přigjmánj pak dslu z
ruký kněžj, y on stoge wedlé ol-
táče. A wukol něho zástup bra-
tři: gako ssípenj cedrowé na ho-
ře Libanste.

14. Tak okolo něho stáli gako
ratolesti palmonové, a wssieki sy-
nowé Jaronowi w sláwe své.

15. Obět pak Páně w rukau
gegich, předewším shromážděním
Izraelskym: a dokonáwage služby
na oltáři, aby rozsířil obět nev-
vyššího krále.

16. Podal ruky swé k oběti mo-
kré, a obětoval z krve hroznu.

17. Wylij na základu oltáče
wunk Božstau nevyššímu knížeti.

18. Tehdy zkřížili synowé Jaz-
ronowi, na rrauby duté zwučili, a
slyšeli včinili hlas veliký na pa-
mátku před Bohem.

19. Tehdy wchystan lid spolu
poz-

pospíšili, a padli na zemi na tvář, aby se klaněli Pánu Bohu svému, a přednášeli prochy wſsemohaučímu Bohu nevyvěšjmu.

20. A rozstřítili w hlasu svých zpívajice, a w velikém domě rozmožl se živák lásnosti plný.

21. A prosyl lid Pána nevyvěššího w prosbě, až se dokonala čest Páně, a autad svůj dokonalí.

22. Tchdy zstanovil, tukau svých pořidivohl na všecko shromáždění svůj Izraelštých, aby dal slávu Bohu ze svůj svých, a ve jméně jeho, aby se honosyl:

23. A opětoval modlitbu svou, které ukázati moc Boží.

24. A nyní prosle Boha všech věců, který veliké věcy včinil ve vši zemi, který rozmnožil dnů našich od života matky naší, a včinil s námi wedle svého milostdenství:

25. Ať nám dá, vřeseni srdece, a včiní pokoj za dnů našich w Izraeli po dni věcné;

26. Aby věřil Izrael, že s námi gest Boží milostdenství, aby vysvobodil nás za dnů našich.

27. Dwojj národ nenávidí dusse ná: třetí pak není národ, kterého bych nenáviděl:

28. Který sedí na hůrce Seyer, a filistýnských, a blázniční lid, který týž bydlí w Syfymě.

29. Včenj maudrosti a kázne napsal w knize této Gezus syn Syrachov Jeruzalémštý, který obnovil maudrost z srdece svého.

30. Blahoslavený, kdož se w cíhlo dobrých věcích obírá: kresť skladá ge w srdeci svém, manž drý bude výdycí.

31. Klebo budeli tyto věcy čís-

niti, ke všemu způsobný bude: nebo světlo Boží: Mlepěge geho gest.

* Zopakovat. ** Dennice. *** w dokonalau mocnou.

Kapitola LI.

Modlitba Ježuša syna Syrachova.

I. Modlitba Ježuša syna Syrachova: Chválu vzdělati budu tobě pane káli, a spolu chváliti budu tebe Boha Spasitele svého.

2. Chválu vzdělati budu jménu tvému: poněvádž pomocník a obránce včiněn sy mi,

3. A vysvobodil sy tělo mé od zahynutí, od osýdla gazyka nepravého, a od tvůj pássicích lež, a před obličejem přistogých včiněn sy mi pomocník.

4. A vysvobodil sy mne podlé množství milostdenství jména svého od īmaucích, připravených k polku,

5. A tukau hledajících dusse mé, a z bran sfauženj, které obklíčily mne:

6. Od dussenj plamene, který mne obklíčil, a v prostřed ohně nejsme zahorčen:

7. A hlubokosti břicha pekelného, a od gazyka zpržněného, a od slova lživého, od krále nepravého, a od gazyka nespravedlivého:

8. Chváliti bude až do smrti dusse má Pána,

9. A život můg byl přiblížující se k hrobu dolu.

10. Obklíčili mne ze všech stran, a nebyl, kdyby spomohl. Patřil sem k pomoci lidství, a nebylo (gj).

11. Rozpomenul sem se na milo-

lošdenstwí twé Páne, a na působení twé, kteráz od wěků gau:

12. Ulebo wyrthuges očekáwas gjich na tebe Páne, a wywołoszugeſs ge z rukau národů.

13. Powýſſil ſy na zemi přebyku mého, a za ſmrt ztečagjicý proſyl ſem.

14. Wzýval ſem Pána otce Pána mého, aby neopouſtěl mne v den ſauženj mého, a v čas pýſných bez pomocy.

15. Chwáliti budu gměno twé rřawičné, a schwalowati ge budu v díku činěnij, a wyſlyſſena gest modlitba má.

16. A wywołodil ſy mne z zahynutí, a wyrthil ſy mne z času zlého.

17. Protož wyznávati, a chwálu wyprawowati budu tobě, a dobročíti gměnu Páně.

18. Když ſem gessé mladší byl, prvé nežbych byl poblaudil, hledal ſem maudrosti zgewoně na modlitbě své.

19. Před chrámem žádal ſem za ni, a až do poſledních časů wychlévatí gi budu. A wykwestila gafko * kraný hrozen,

20. Weselilo ſe ſedce mé v nj. Chodila noha má po cestě přjmě, od mladosti ſwé ſlakovat ſem gi.

21. Utaſlonil ſem malíčko vcha ſwého, a přigal ſem gi.

22. Mnohau nalezl ſem ſám v sobě niaudrost, a minoho ſem prospěl v nj.

23. Odělungjicýmu mně niaudrost, dám ſláwu.

24. Vradil ſem ſe zagiſté, aby ſe

činil gi: horſil ſem po dobrém, a nebudu zahaben,

25. Vyſlowala dusſe má v nj a v činěnij gi vtwzen ſem.

26. Rukau ſwých wztáhl ſem wzhůru, a nemaudrost gegi ſem oplakal.

27. Dusſi ſwan zřídil ſem k nj, a v poznání nalezl ſem gi.

28. Wládl ſem s nj ſídcem od počátku: protož nebudu opuštěn.

29. Bricho mé zbaučeno gest hledage gi: protož obdržím dobré gměnij.

30. Dal mi Pán gazyk mždu man: a v něm chwáliti geg budu.

31. Přiblížte ſe ke m... ē nevnější, a ſhromajždte ſe do domu kázně.

32. Co gessé messkáte z a co říkáte k těm věcem: dusſe waffe zíznegi náraniné.

33. Otwrčel ſem vsta ſwá, a mluvil ſem: Obgednegte ſobě bezſtýbra,

34. Uſſigi ſwan poddegte ghu, a nedt přigme dusſe waffe kázen: nebo na bljžku gest naleznauti gi.

35. Popatře očima ſtrýma, že ſem malíčko pracoval, a nalezl ſem ſobě mnohé odpocinutí.

36. Přigněte kázen v mnohém počtu ſtrýbra, a hogným zlatem vládnete v nj.

37. Wesel ſe dusſe waffe v míslostdenſtwí gcho, a nebudete zahabeni v chwále gcho.

38. Delegte djlo ſwé před čas ſem, a dáť wám mždu waffi v času ſtrým.

* Neypriw vztalý.

P r o f o l d w é,

a

R n i h y

M a c h a b e g f f é.

Q q q 2

Պ Լ Ո Ւ Ծ Կ Ե :

1. Յայիս.	9. Յոնաս.
2. Յերեմիաս	10. Միքայէլ.
Յարուշեմ.	
3. Քչեփյել.	11. Անհով.
4. Դանյէլ.	12. Հաբարի.
5. Օզեան.	13. Տօֆոնյաս.
6. Յուլ.	14. Ացգես.
7. Ամոս.	15. Յափագյան.
8. Աբդյան.	16. Մալափյան.

Ք ո ի հ յ Մ ա ժ ա ե ց թ է :

1. Շտոնի Յոնիկա Անհանցեցթա.
  2. Շտոնի Յոնիկա Անհանցեցթ.
-

Pro-

Proorocství Izaiášse.

Kapitola I.

Izaiáš wýchja lidu Jíhud a Jeruzaléma genich hřichy, 7. předpovídá jim ohavnost vyuření, 16. předkládá některé prostředky, jakby zase k milosti Boží přijet mohli.

1. **N**iděnij Izaiášse syna Amosova, kteřej widěl nad Jídu a Jeruzalemem, za dnů Ozyášse, Joatama, Achaza, a Ezechyášse, králu Júdstých.

2. Slyšte nebesa, a všimna pozoruj země, nebo Hospodin mluvil. Syny sein wychowal, a wywysil: oni pak poherdli mnou.

3. Poznal wůl vládce svého, a osel gesle pána svého: Izrael pakinne nepoznal, a lid můg nepozuměl.

4. Běda lidu hříšnému, lidu obtíženému nepravostí, semenu nesluchetnému, synům hříšným: zanechali Hospodina, rauhali se svátku Izraelskému, odcázani sau zpět.

5. Na čem wás vdeřím wjce přidawajíc přestupenj z wsseliká bláva nedůživá, a wsseliké srdeč truhlicý.

6. Od paty nohy až do vrchu blávy, není na něm zdraví: rána, a zsyntalost, a gizwa otekla, není obvázána, ani vléčena lékařstvím, ani napusťena olejem.

7. Země wasse pustá, města wasse zapálená ohněm: fraginu wasse před vám cizý zjíragi, a způsoba bude gako w pohubení nespěstřeném.

8. A zanechána bude dcera Syonská gako stijnidlo na winnici, a gako bauda na wokutkowissti, a gako město, kteréž pohubeno bývá.

9. By byl Hospodin zástupu nezpožústavil nám semene, bylibyhom gako Sodoma, a gako Gomorra podobni bychme byli.

10. Slyšte slwo Hospodinoz wo knížata Sodomská, pozorujte všimia zákona Boha našeho lide Gomorský.

11. Bětu gest mi množstvij oběti wassijch, díj Hospodin: Pln gsem: zápalných oběti skopců, a ruku tučných wěců, a krve telat, a beranů, a kozlů, nechtěl sem.

12. Když ste přicházeli před obličege můg, kdo gest pohledával těch wěců z rukou wassijch, abyste chodili w sýnjich mych:

13. Kloubětugte giž wjce oběti nadarmo: zápal ohavnost gest mně. Klouměsyců, a soboty, y slavností giných nestrpjím, nepravé gsau schůzky wasse:

14. Klouměsyců wassijch, y slavností wassijch nenáviděla dusímá: včiněny sau mi bětemenein: vstal sein snássege:

15. A když zdvihiete ruce wasse, odvrátěj oči své od was: a když rozmnožíte modlitbu, nezwyslyším: nebo ruce wasse plné gsau krve.

16. Umegte se, čistí budete, odegmete zlé myšlení wassijch od očí mych: přestaňte činiti přewrácené.

17. Věte se dobré činiti: hlez degte

degte saudu, příspěgte potlačenému, ſudte ſyrotku, zaſtaňte vodovy.

18. A podte, a třeſcete mne, díhoſpodin: budaui hřichové wasſi gaſo ſtarlat, gaſo ſnij zbijeni budaui: a budaui čerwený gaſo čerwec, gaſo vlna bjly budaui.

19. Budete li čteti, a mne budeſte poſlouchati, dobré věcy země gjſti budete.

20. Paſti nebudete čteti, a mne k hněvivosti popudjte: meč zjíře wás, nebo vsta hoſpodinowa mluzwila ſau.

21. Kterak včiněno gest nezvěſtka město věrné, plné ſaudu: spravedlnost přebývala w něm, nyni paſť vražedlnycy.

22. Štríbro twé obrátilo ſe w trůnu: vjno twé ſmíſeno gest ſe vodáu.

23. Knížata twá newěrná, rozwaryſſi zloděgů: wſickni milují daty, následuj odplat. Syrotku neſaudi: a pře vodovy newcházý k ním.

24. Protož dí hoſpodin Bůh zástupů ſylý Izraelštý: Ach vtě ſní ſe nad protiwoňky ſvými, a vymíſtj ſe nad nepráctely ſvými.

25. A obrážim ruku ſwau k zebě, a wywažim do čista trůnu twau, a odegmu wſeckem ceyn twuig.

26. A na vratějin ſaudce twé, gaſož byli prtwé, a rádce twé gaſo zaſtarodávna: potom ſlauti budete město spravedlivého, město věrné.

27. Syon w ſandu wykaupen bude, a zase přivedou geg w spravedlnosti:

28. A ſetře neſlechetné, y hřiſſné ſpolu: a kteři opuſtili hoſpodina, ſiráčení budaui.

29. Nebo zahanbeni budaui modl, kteřimž obětowali: a ſižděti ſe budete nad zahradami, kteři ſte byli zwolili,

30. Když budete gaſo dub, z něhož líſtji pteſſi, a gaſo zahrada bez vody.

31. A bude ſyla waffe, gaſo peyř faudelný, a dílo waffe gaſo gisſtra: a zapálj ſe obé ſpolu, a nebudete, kdo by vhasyl.

Kapitola II.

Proroctví o příjemu Kristovém, a zvelebení Čírkve. 6. Zamření domu Jákobova. 10. Předpovídá budaui pomsty, a začynuje modleslužebnost.

1. **S**łowo, kteříž viděl Izáš, syn Amosu, nad Júdau a Jeruzalemem.

2. Y bude w neyposledněgſſiſh dnech připravena hora domu hoſpodinowa na vrchu hor, a ve zdeřízena bude nad pahebky, ſezhranu ſe k ní wſickni národewe.

3. A pūgdui lidé množí, a ktau: Podte, a vstupnie na horu hoſpodinowu, a do domu Boha Jákobova, a včiti bude nás vstáni ſvými, a choditi budeme po ſtezkách gebo: nebo z Syonu ve gde zákon, a ſlowo hoſpodinowe z Jeruzalema.

4. A ſauditi bude národy, a trestati lidí mnohé: y rožnugj meče ſwé w radlice, a kopj ſwá w ſtrp: nepozdwiheč národ proti národu meče, aniž cvečení budaui vjce k bogi.

5. Dom Jákobu podte, a ſoume w ſwětle hoſpodinowé.

6. Nebo zavrhl ſy lid twuig, dům Jákobu: proto že naplněni ſan gaſo zadávna, a wſicki melli

meli gačo filistynſſej, a pacholat
czých přidrželi ſe.

7. Uplněna gest země ſtřbrem
a zlatem: a nenj konce počladů
gegich:

8. A naplněna gest země geho
koňmi, a neſčíslj wozowé geho.
A naplněna gest země geho mo-
dlami: djlu rukau ſvých flaneli ſe,
kteréž včinili prſtové gegich.

9. A naſlonil ſe člowěk, a ſnij-
žen gest muž: nedopauſtěg gím
tedy.

10. Wegdi do ſkály, a ſchoweg
ſe w kopané zemi před twáří bá-
zněhoſpodina, a před ſláwanu we-
lebností geho.

11. Vči wysoké člowěka ponji-
ženy ſau, a ſkloněna bude wýſot
mužů: počyſcen pač bude ho-
ſpodin ſám w ten den.

12. Ulebo den hoſpodina zás-
ſtupů na každěho pyſniého, a wzi-
ſteného, a na každěho hrdého: a
ſnijzen bude,

13. A na wſecky cedry Liban-
ské wysoké, a požwižené, a na wſe-
cky duby Bázanské.

14. A na wſecky hory wypo-
ké, a na wſecky pahtky požwi-
žené,

15. Y na wſelikau wěži wypo-
ku, y na wſelikau ſed peronau,

16. Y na wſecky lodj Tarské, a
na wſecko což k wíděnju pěkné gest.

17. A ſehnuta bude wywýſſe-
nost lidství, a ſnijzena bude wýſot
mužů, a wywýſcen bude hoſpodin
ſám w ten den:

18. A modly do cela ſetřny
budau:

19. Y wegdau do geſky ſkal-
ní, a do propasti země, před hrú-
zou hoſpodinowanu, a před ſláwanu

wlebnosti geho, když poſtanec
vdečiti zemi.

20. W ten den zavrže člowěk
modly ſtřbra ſvého, a podobizny
zlate ſvého, kteréž byl vdečal sobě,
aby ſe (gim) flanel, ktery a neto-
peyče.

21. A wegde do roſedlin ſkal,
a do geſky ſamen, před hrúzau
hoſpodinowanu, a před ſláwanu we-
lebnosti geho, když poſtanec vde-
čiti zemi.

22. * Odpočínte cedy od člo-
wěka, gehož duch w chřipich geho
gest, nebo za nevyvýſſiho gmjn
gest on.

* Zdržte ſe.

Rapitola III.

Pohruška o odněti wſeliké ſely, Prá-
sy a maudrosti od židu. 8. Čehož pře-
kina budau hřichové lidu, a nepravo-
sti knjazat, 16. zwláſtě pač nádhernost,
a ſmilna peycha dcer Syonſkých.

I. Ulebo ay panowanj hоſpodin
záſtupů odegme od Jeru-
zaléma, a od Jüdy mocného a ſyl-
ného, wſelikau ſylu chleba, a wſe-
likau ſylu wody;

2. Sylného, a muže wálečného,
ſaudce, y proroka, y wěſtce, y
starce;

3. Knjze nad paděſati, a počest-
ného oblicegem, a rádce, a ma-
drého z místu nad ſtauenjm, a
opatrného wýmluvnosti tagných
wěcy.

4. A dám pačolata knjazata
gegich, a zjenilj panowati budau
nad nimu.

5. A wpadne lid, muž na mu-
že, a gedenkaždý na bližnjího ſvě-
ho: bani iti bude pačole proti star-
cy, a nevrozený proti vrozenému.

6. Ulebo vhopj ſe muž bratra
ſvěho domácího otce ſvěho: Oděw
gest

gest tobě, knížetem bud nássem, dcer Syonský, a Hospodin vlas gegich obnaž.

7. Odporu; w ten den, ika: kte gsem lékarem, a w domě mém nem cíleba, ani odéwu: nechťte mne vstanowiti knížetem lidu.

8. Ktebo obořil se Jeruzalém, a Júda padl: nebo gazyk gegich a nálezkové gegich proti Hospodinu, aby popudili oči welcennosti geho.

9. Poznánj obličege gegich odpovědělo gím: hřich svůj gako Sodoma hlásali, aniž všlyli. Béda dussi gegich, neho odplacený sau gím zlé věcy.

10. Kete spravedliwému, že dobré, nebot owoce nálezku svých gjistí bude.

11. Béda bezbožnému k zléz mu: nebo odplata rukau geho stane se gemu.

12. Kdo můg weybérči geho zlaupili, a ženy panovaly nad nimi. Lide můg, kteři té blahoslaveného praví oni té oklamávají, a cestu kroků tvých rozptylují.

13. Stojí k sauzenj Hospodin, a stojí k sauzenj lidj.

14. Hospodin k saudu přigde s starci lidu svého, a s knížaty geho: nebo w spásli ste vinnicy, a laupež chudého w domě wassem.

15. Proč potřete lid můg, a tváře chudých melete: dj Pán Bůh žálinu:

16. Ž řekl Hospodin: Protože se wypnuly dcery Syonské, a chodily, s wypnutým krkem, a pokynutím oči chodily, a plésaly, chodily nos hania svýma, a spočádanými kroky pokračovaly:

17. Oblyssy Pán wrch hlavy

dcer Syonský, a Hospodin vlas gegich obnaž.

18. W ten den odegne Pán oktaši střewic, a měsíčky,

19. A ročenice, a žápony, a náramky, a čepce,

20. A kadečawidla, a podwazecky, a sponky, a woňawky, a návštěvy,

21. A prsteny, a druhé kamenné na čele wysycy,

22. A proměnná roucha, a pláštěky, a prostěradla, a gehly,

23. A zrcadla, a rousky, a čekhlíky, a letní ločrušky.

24. A bude za libau vůni smrad, a za páš provázek, a za škafetárený vlas lysyna, a za živůtek žjně.

25. Nejrásněgssi také muži twogi mečem padnou, a sylnj twogi w bogi.

26. A budou truchliti, a kvili se brány geho, a zpusily na zemi sedeti bade.

Kapitola IV.

Veliká porážka mužů. 1. Prvni Krysta P. 2. Spasení, a řeči řeče uho.

1. **N** chopí se sedim žen muže jednoho w ten den, ikanec: Chléb náss gjisti budeme, a oděwy svými odjwazí se budeme: těliko ak gest wzýwáno gměno tvé nad námi, odegmi pořaněnij nasc.

2. W ten den, bude plod hospodinu w welcennosti a w slzvě, a owoce země wznesené, a plesení tém, kteříž spaseni budou: Izrael.

3. A bude: každý kdož žanechán bude na Syonu, a ostatní w Jeruzalémě, svatý slavit bude, každý

každý kdož zapšen gest w životě
w Jeruzalémě.

4. Vinygeli Pán nečistoty dcer
Syonské, a krew Jeruzaléma
zmegeli z prostředku geho, w dus-
du sandu, a w duchu pálčitosti.

5. A říkotří Hospodin na vše-
likém místě hory Syonské, a kdež
vzýván gest, oblak přes den, a
deym a blest ohně plápolajícího
w noci: nad všesílku zagisté slá-
vau obrana.

6. A stánek bude za záštinenj dne
od vědra, a za bezpečnost, a včetně
od vichru, y od deseti.

Kapitola V.

Prorok obvinuje Synagogu w po-
dovení své vinnice, že gen plané vino-
nesta. 7. Vyspravuje židů bějtv a ne-
pravost. 24. Pohružku cim s pokutou
Boží.

1. Opjwati budu miléniu swému
v píseň brattance mého winni-
cy geho. Winnice včiněna gest mi-
léniu mémumu na * rohu synu olege.

2. A opletel gi, a kamenj wye-
bral z nj, a ſtipil gi vybornau,
a wyšlavel wěži w prostřed nj, a
čren wždelal w nj: a očkával,
aby činila hrozny, a činila plané
vino.

3. Klynj tedy obyvatelé Jeru-
zalémisci, a muži Judssei, ſudte me-
z y mnau, a winnicy manu.

4. Co gest, gesso sem vjce vči-
níti měl winnicy swé, a nevčinil
sem gj: zdaž že ſem očkával, aby
činila hrozny, a včinila plané vino:

5. A nynj včizi wám, co gá
včinim winnicy swé: odegmu plot
gegji, a bude w rozebrání: rozbörjm
ohradu gegji, a bude w poſta-
pánj.

6. A položím gi pustau: nez-

bude řežána, a nebude kopána: a
vzegde (na ni) bložja trnj: a obla-
kum přikázi, aby nedifili na ni
dějst.

7. Winnice zagisté Hospodina
zástupů, dům Izraelský gest: a muž
Judske, plod gegji rozkossný: a oče-
kával ſem, aby činil sand, a hle
nepravost; a spravedlnost, a hle
křík.

8. Běda, kteříž připogugete
dům k domu, a roj s roj spo-
gugete až k vý Konci místa: zdaž
bydliti budete w sami v prostřed
země:

9. W všich nyčch gšan wě-
cy tyto, dj všesílko zástupů: kles-
budauli domové mnozý pušti,
velicý a krásný, bez obyvatelé.

10. Učeblo deset dílců winnic
včinj láhvěčku gednu, a třidec
korč ſemene včinj force tři.

11. Běda, kteříž povstávate rás-
no k následování opilství, a k pi-
tij až do wečera, aby ſte ſe vjneni
zapálili.

12. Cytara, a lautna, a bu-
ben, a píšťalka, a vino na hodech
wassich: a na dílo Hospodinovo
nehledite, aniž ſtuků rukau geho
rozvážngete.

13. Protož zagatý weden gest
lid můg, neb neměl vtměnij, a vro-
zenj geho zažynuli hladem, a množ-
ství geho žijni všedlo.

14. Pročež rozšířilo peklo dnu-
si swau, a otevřelo vstá ſvá bezes-
všeho Koncę: a zstanpij sylnj geho,
a lid geho, a vznescenj y slavenj
geho, do něho.

15. A ſloněn bude člověk, a
a ſnížen bude muž, a oči wýwý-
ſcených ſloněn budau.

16. A wýwýſen bude Hospo-
din

din zástupů w saudo, a Bůh swaz
tý posvěcen bude w sprawedlnosti.

17. A pásti se budau betanor
wé wedlé pořádku swého, a pusti-
ny w hognost obrácené příchozý gi-
stí budau.

18. Běda, kteříž ráhnec nepraz-
west w prowázých marnosti, a
gako swaz nákladního wozu hřejdy.

19. Kteříž tiskáte: Vtě pospíši, a
atě brzo přigdejlo geho, aby chmice
widili: a nech až se přiblíží, a při-
gde rada swatého Izraelštého,
a budeme věděti gi.

20. Běda, kteříž tiskáte zlému
dobré, a dobrému zlé: fladouce
tiny za světlo, a světlo za tiny:
pozládagice horčé za sladké, a slad-
ké za horčé.

21. Běda, kteříž inauděj gste
w očích svých, a před sebou sas-
mýni opatrnj.

22. Běda, kteříž mocnij gste
ku pitj wjna, a mužj sylnj k smij-
szenj opilstwji.

23. Kteříž ospravedlňujete bez-
božného pro dary, a spravedlnost
spravedlivého odgináte od něho.

24. Proroč, gako zíjírá steníšťe
gazýk ohně a horfost plamene wy-
paluje; tak koren gegich gako peče
bude, a plod gegich gako prach
wzegde. Řekbě sau zavrhli zá-
kon Höspodína zástupů, a wy-
pravenij swatého Izraelštého ran-
halí s.

25. Pročež rozhněwala se pr-
díliwost Höspodinowa na lid swůj,
a neztáhl ruku swou na něj, a
vdecil geg: a zformaucceny sau bo-
ry, a včiněny sau vnitrciny gegich,
gako legno v prostřed vlic. W
těch všech věcech nenj odvrácez
na prchliwost geho, ale gesetě ruz-
ka geho wzajzena.

26. A wyzdwihne znamenj w
národech daleko, a poslépeč ē ne-
mu z končin země: a ay hle chwá-
tagjich tyčle přigde.

27. Ulenj mlého, ani vstalcho
w něm: nebude držmati, ani spí-
ti, aniž se rozepte páš bedr ge-
ho, aniž se strhá řemen obouj
geho.

28. Strčely geho ostré, a wská-
lučisté geho natažená. Kopce
konů geho gafosstřem, a kola ge-
ho gafko prudkost bauče.

29. Růánj geho gafko lwa,
čwáti bude gafko střenata lwu: a
střipeti, a držeti bude korišt, a
obegme, a nebude, kdyby vyděl.

30. A zwučeti bude nad njm
w ten den gafko zwuk moče: po-
hledjme na zemi, a hle tiny sas-
zenj, a světlo zatmělo se w mís-
kotě geho.

* Na vrchu vrodném.

Kapitola VI.

Izaiás widí východost Božího. 6.
Geden; Serafini v čerávém vblim očí-
sfrouge vila Izaiáše. 9. Poslán jest
aby prorokoval, že, židovstwo zkaženo
bude.

1. Qéta, kteřehož vmtel král O-
zyás, widěl sem Pána k-
djichho na trůnu wysokém a wys-
wyszeném: a věcy ty, kteříž pod-
njm byly, naplnovaly chrám.

2. Serafinowé stáli nad njm:
sest křídla gednomu, a sest křídla
druhému: dwěma zasíjalicí ruky
geho, a dwěma zastírali nohy geho, a
dwěma létali.

3. A volali geden k druhému,
a tříkali: Swatý, swatý, swatý, Hö-
spodín Bůh zástupů, plná geset wse-
čka země sláwy geho.

4. A pohnuly se podwoje ve-
legi

řeji od hlasu wolajícího, a dům naplněn gestí deýnem.

5. Y řekl sem: Béda mně, že sem mlčel, nebo muž gsem poskvrz něně rty magie, a v prostřed lidu poskvrněné rty magického gá bydlím, a krále Hospodina zástupu widěl sem očima svýma.

6. A přiletl ke mně geden z Serafjínu, a v ruce geho kamynek (růžavých), kterýž klestěním vyzal byl z oltáře.

7. A dotekl se vst mých, a řekl: Vy hle dorčlo se toto rtu tvých, a odgata bude nepravost tvá, a hřich tvůj očistěn bude.

8. A slyssel sem hlas Pána itauejho: Boho possli: a kdo nám půgde: Y řekl sem: Vy hle gá, possli mne.

9. A řekl: Gdi, a rcese lidu tomuto: Slyšte slyšice, a nechťegz te rozumíte: a wizte vidinu, a nechťegz poznati.

10. Ošlep srdce lidu tohoto, a vssi geho obřej: a oči geho zavři: aby siad neviděl očima svýma, a vssi ma svýma neslyssel, a srdcem svým nestozuměl, a obrátil se, a vzdáwilých geg.

11. A řekl sem: Až dokawád Pane: Y řekl: dokawádž nebudeau zpustěna města bez obyvatel, a domové bez člověka, a země zanechána pustá.

12. A vzdálil Hospodin lidi, a rozmnožil se, kteráž opusťtena byla v prostřed země.

13. A gesstě v nj desáteho dílu odgjmání, a obráti se, a bude na růžku gako cerebint, a gako dub, který rozkládá ratolesti své: smě svaté bude to, což státi bude v ni.

Proorukaz, že Světci města Jeruzaléma nedobydou. 14. Dává králi Achazovi žádání, že Panna počne. 17. Oznamuje, že krz Ezekejí a Edad-gorský násled Izraelské zahyne.

1. Y stalo se za dnů Achaza syna Joachamowa, syna Ozjássy krále Jüdského, vystoupil Razsyn král Syrský, a Facee syn Romeliássy krále Izraelský, k Jeruzalému, k bogowěnij proti němu: a nemohli vybogowati ho.

2. Y vzkázali domu Dawidowu, řkance: Odpočinula Syria na Efraimovi, a pohnulo se srdce geho, a srdce lidu geho, gako se pohybuje dřív v lese od větru.

3. Y řekl Hospodin k Izaiášovi: Wygdi v strjci Achazovi ty, a který zanechán gest Jasub syn tvůj, až k ufragii wedenij wody rybníka horčejšího na cestě Pole valchátoru.

4. A diso k němu: Wiz, aby mlčel: nechťeg se báti, a srdce tvé nestrachuj se před dvaama ocasý hlavoní kaucíjých se těchto v hněwě prchliwošli Kasyna krále Syrského, a syna Romeliássy:

5. Protože v radu wessla proti tobě Syria k zlému Efraimovu, a syn Romeliássu, řkance:

6. Vstupme k Jüdowi, a zbudme he, a odvrhněme geg k sobě, a vstanovme krále v prostřed něho syna Čabeclowa.

7. Totok prawj Pán Bůh: něstane se, a nebudek toho:

8. Ale hlava Syrské země Damask, a hlava Damasku Kasyn: a gesstě sedesate a pět let, a přestane Efraim být lidem:

9. A hlava Efraima Samarij,

ří, a hlawo Samati syn Romeliáš
ssuw. Čestli nevěřte, nesetez
wáre.

10. Y přidal Hospodin mluwi-
ci k Achazovi, řka:

11. Žádej sobě znamenj od Ho-
spodina Boha svého do hlubokosti
pekelné, nebo na výsost vzhůru.

12. Y řekl Achaz: nebudu žá-
dati, a nebudu pokaujeti Hospo-
dina.

13. Y řekl: Slyšte tedy dome-
čarvidu w: Odali nálo wám gest,
lidej býti k obřízenj, že obříznj gste
y Bohu mému:

14. Protož dá Pán sam wám
znamenj. Uy hle Panna počne,
a porodi syna, a nazváno bude
gměno geho Emanuel.

15. Vlásto a med gisti bude,
aby vniel závrcy zlé, a wywolici
dobré.

16. Ulebo prvé než bude vni-
et pachole závrcy zlé, a wywoliti
dobré, opusťena bude země, kte-
raž ty w ořeklosti máss od twáti
dwau králů svých.

17. Priwede Hospodin na tebe,
a na lid twůg, a na dům orce
twého, dny, kteříž nepríslí odednú
oddělcni Effraima od Judy a krá-
lem Assyrským.

18. Y bude w ten den: Posse-
pce Hospodin mausse, kteříž gest
na konc řek Egypště, a wčeče,
kteříž gest w zemi Assyrské,

19. U přigdau, a odpečjvat: buz-
dau wosickni na potocích andolinich,
a w geskynjch skalních, a na wsech
čtaštinách, y we wsech dětích.

20. W ten den oboli Pán w
břitwě nagaté, w těch, kteříž za řek
fan gsa, w králi Assyrském, blas-
wu a chlupy noh, a bradu wessetau.

21. U bude w ten den: chowa-
si bude člověk kráwu wolů, a dwě
owce,

22. U pro hognost mléka gissu
bude másto: másto zagiště a med
gisti bude každý, kterýžby zanechán
byl v prostred země.

23. U bude w ten den: Wse-
liké místo kdežby bylo tisíc wic-
ných kmennů, za tisíc stříbrných, w
ernj a w hloži budau.

24. S strelami a s lučiskem
wegdau tam: hloži zagiště a ttnj
budau na wssi zemi.

25. U wsecky hory, které se
motykau okopáwati budan, nepři-
gde tam strach trnj a hloži, a bu-
de ku pašwifti wola, a ku posla-
pánj dobytka.

Rapitola VIII.

Poraucí Hospodin Izaiášsowí znam-
menati gměno dítěte, které budoucně j
Panu naroditi se má. 6. Vroze řevě
řicím s Ajsrském. 12. Rapomenuj
dává k deušanu w Bohu.

1. Y řekl Hospodin k mně:
Wezmi sobě knihu velis-
kau, a napiš do ní píšinem člově-
ka: Kdyže laupeže sítbůg, spějme
bět kořisti.

2. Y pogalsem sobě řečky vte-
né, Vryesse kněze, a dacharsk
syna Barc hyássowa:

3. U přistoupil sem k proti-
kyni, y počala, a porodila syna.
Y řekl Hospodin k mně: deg mu
gměno: Přiřešla laupeže sítbo-
wati: chráteg laupici.

4. Ulebo prvé než bude vni-
et dítě gměnowati orce řečko a ma-
čku řečku, odgata bude řela Da-
massku, a laupeže Samati, před
králem Assyrským.

5. U přidal Hospodin mluviti ke mně gessé, řka:

6. Proto že zavrhli lid tento wody Syloe, kteréž gdau tisíce, a přigal raděgi Rafaely, syna Kořenássowa:

7. Protož hle Pán přiwoče na ně wody řeky sylné a mnohé, krále Alesyrského, a wsselikau slávu geho: a vystoupj nad wsecky potoky geho, a potecce na wsseliké břehy geho,

8. A půgde strze Jídu, rozwodníugte se, a přegdauc až k hrdlu přigde. U roztažená křídla geho naplnj širokost země twé, o Emmanueli!

9. Shromáždte se lidé, a přemožení budte, a slyšte wsecky dařisko země: posylntse se, a přemoženi budte, přeprastse se, a přemoženi budte e

10. Wegdete w radu, a ztusfena bude: mluvte slovo, a neslance se: nebo s námi Bůh.

11. Nebo toto pravij Hospodin ke mně: Gako w ruce sylné wycwöcil mine, abyh nessel po cestě ldu tohoto, řka:

12. Kteréžcete, spuntowanj: wsecko zagisté což mluvuj lid tenzto, spuntowanj gest: a bázne geho nebogte se, ani se strachujte.

13. Hospodina zástupů geho (samého) oswěčíngte: on bázen wasse, a on strah wáss.

14. U bude wám k u posvěcenj. W kámen pak aurázky, a w slálu pádu, dwéma domům Izraelstým; w osýdlo a w pád obývajcým w Jeruzalémě.

15. U vrazí se z nich velmi množí, a padnau, a zetřjni budou, a zapleteni, a gati budou.

16. Swaz swědecwoj, znameneg zákon na vcedlných mych.

17. U čekati bndu na Hospodisna, kterýž styl twér strau od dosmu Jakobova, a očekávati budu ho.

18. Uy gá a díky mé, kteréž mi dal Hospodin na znamenj, a na zázrak Izraelovi od Hospodina zástupu, kterýž přebírá na hoře Syon.

19. U kdyžby řekli k wám: Posbledáwegte od wěsticů, a od hasadů, kteříž sstřipj w každých svých: Ždaž nebude vyhledávatli lid od Boha svého, za živé od mrtvých:

20. K zákonu vjce, a k swědecwoj. Pakliby neřekli podlé slova toho, nebudec gím ranní swětlo.

21. U progde strze něg, padne, a lačněti bude: a když zlačnij, hněvati se bude: a zlořečit bude králi svému, a Bohu svému, a vzhledne vzhůru.

22. U k zemi patřiti bude, a hle osauženj a tmy, rozpustěnij (audù) a auzkost, a mrákota sižbagjch, a nebude moc vleteti z auzkosti swé.

Kapitola IX.

Protocewj o narozeni, a o králowství Brystovém, 7. tež o spasení Jízudy. 11. Pomsta proti pokolení Izraelskému.

1. Prvniho času obléhčena gest země Zabulon, a zejmé klesithalj: a posledně obtíjena gest cesta mořská za Jordánem Galilec pohanské.

2. Lid, kterýž chodíval we tmách, widěl světlo veliké: by dlejchym w kragině stinu smrti, světlo w zesslo gest gím.

3. Rozmnožil sy národ, a neswes-

zvolebil sy radosť. Veseliti se budau před tebou, gáko kteří se weseli ve žni, gáko plésagi vjerezové vchovati wosse laupež, když dělji korišti.

4. Boho zagiště břemene geho, a prut ramene geho, a berlu vpoznáče geho přemohl sy, gáko ve dni Madian.

5. Proto že wsseliká násylňá laupež s hlučem, a oděv smyslenský s kroví, bude k spalení, a pozmí chně.

6. Vlebo Malický narodil se gest nám, a syn dán gest nám, a včiněno gest knížecství na rameni geho: a nazváno bude jméno geho, Podivný, rádec, Bůh, silný, otec budoucího věku, kníže pozkoge.

7. Kozinnoženo bude panování geho, a pozkoge nebude konce: na trůnu Dawida, a na královsitví geho seděti bude, aby vtezdil ge, a vperonil w saudi a w spravedlnosti, od tohoto času a až na věky: hotlivost Hospodina zastupu včiní to.

8. Slovo posal Pán Jakobovi, a padlo na Izrael.

9. A zvij westeren lid Efraim, a obyvatelé Samarské, w peyse a w velikosti srdece říkají:

10. Cyhly padly, ale čtvrtoskranným kamenjm stavěti bude: plané říky podčali, ale (w) cedry proměníme.

11. A pozdívne Hospodin nepřátel Rasynowých naří, a nepřátele geho w hluč obráti:

12. Syrské od východu, a říšlistynské od západu: a sžerau Izrael celými vsty. We všech věcích těch není odvrácena prchli-

wost geho, ale gesce ručka geho vztažena:

13. A lid nenavštátil se k tomu, gesce geg cepe, a Hospodina zástupu newyhledávali.

14. Y zkažý Hospodin od Izraele hlavu yccas, nařízugi: cýho a na vzdě držicýho, w geden den.

15. Elauhowéky a cihodny, onk gest hlava: a protok vše lež, on gest ocas.

16. A budau, kteří blahoslaví lid tento, swodice: a kteří se blahoslaví, zvražení.

17. Protož nad geho mládežencký nebudě se veseliti Pán: a nad syroky geho, a vdowami nesmiluje se: proto že každý pozkotec gest a neschetný, a wsseliká vsta mluvila sau blýsnovství. We všech těch věcích není odvrácena prchliwost geho, ale gesce ručka geho vztažena.

18. Podpálena gest zagiště gasko ohně neprawost, bodláči a tmí žrati bude: a zapálí se w hustosti lesu, a zavíruva bude pečha deymu.

19. W hněwu Hospodina zastupu zformaucena gest země, a bude lid gáko počtm ohně: mož bratu svému neodpuští.

20. Y vchylí se na pravici, a lačněti bude: a gisti bude na lewicy, a nebudě nasycen: gedenz každý maso ramene svého žrati bude; Manaeses Efraima, a Efraim Manaesesa, spolu oni proti Júdovi.

21. We všech věcích těch není odvrácena prchliwost geho, ale gesce ručka geho vztažena.

Kapitola X.

pohrůžka proti nepravým saudciím a Asyrtkem. 24. Prorok těší národ Izraelský, by se nebál krále Sennacheraiby; a připomírá ostatek lidu gístej výswobození.

I. **V**ěda kteříž vstanouwují práva neprawá: a píslíce, nesprawedlnost napsali:

2. Aby potlačili w saudu chudé, a násylj činili při ponížených lidu meho: aby byly wdowy kořist gegich, a syrotky aby laupili.

3. Co včiníte w den nawszej wienj, a nečestí z daleka přicházejí: E čí se vrcete pomocy: a kde zanecháte sláwy swé,

4. Abyste nebyli skřiveni pod okovy, a s zbitými nepadli: Nad všemi témato wěcmi nenj odvrázena prchliwost geho, ale gesetě ruka geho vztažena.

5. Věda Assurovi, metla prchliwosti mé a hůl on gest, w tuce gegich hněwiwost má.

6. V národu Istrémém posli geg, a proti lidu prchliwosti mé rozkáži gemu, aby odnesl laupče, a rozebral kořist, a položil gegku poslapání gáko bláto vlíc.

7. On pak nebude se tak dozvívati, a srdece geho nebude tak sneyšleti: ale k u potřenj bude srdece geho, a E záhubě národů w nemalem počtu.

8. Tisť zágisté:

9. Zdaliž knížata má spolu králowé negsau: Zdaliž ne gáko Charfamis, tak Balano: a gáko Urfad, tak Emath: Zdaliž ne gáko Damassek, tak Samarij:

10. Gákož nalezla ruka má králowství modly, tak y obrazy gegich z Jeruzalémia, a z Samarij.

11. Zdaliž gákož sem včinil

Samarj a modlám geho, tak nezčinjm Jeruzalemu a obrazům geho:

12. Y budek: Když doplnj Pán wšesky skutky swé na hoře Syon, a w Jeruzalemě, navštíwjim owoce velikocinného srdece krále Asyrtkého, a sláwu wysokosii očí geho.

13. Klebo řekl: W sýle ruhy swé včinil sem, a w moudrosti swé strožuměl sem: a odgal sem meze národů, a knížata gegich zlaupil sem, a zrhl sem gáko mocný na wýsosti sedicý.

14. A nalezla gáko hnijzdo ruseka má sýlu lidj: a gáko zbirána býwagj wegce, kteráž opusťena sau, tak wšesku zemi gá sem shromáždil: a nebyl, kdo by pěrem hnul, a otervěl vsta, a sypel.

15. Zdaliž se bude chlubiti se keta proti tomu: kdož njská: aneb pozdvihne se pila proti tomu, kdož nj ráhne: gáko kdyžby se pozdvihl prut proti temu, kdož geg zdvihá, a wýwýsila se hůl, kteráž owszem dřewo gest.

16. Protož posle Panovník: Hospodin zástupů na tučné geho wyzáblost: a pod sláwau geho roznjená hořeti bude gáko spálenj ohně.

17. A bude swérlo Izraelovo w ohni, a Swatý geho w plazmeni: a zapálen, a sejtán bude ten geho y bodlácí w geden den.

18. A sláwa lesu geho, a kamélou geho, od dusse až do těla stráwena bude, a bude strachem poběhlý.

19. A ostatekowé dřewa lesu geho pro neminohost scíreni budan, a dřé popišše ge.

20. Y bude w ten den: nez
přidáť ostatek Izrael, a ti, ktez
řížby zvijali z domu Jakobova,
zpoléhati se na toho, kterýž ge re-
pe: ale zpoléhati se bude na Hos-
spodina swého Izraelského w pra-
vídě.

21. Ostatkové obrátí se, ostat-
kové, pravim, Jakobovi k Bos-
hu sylnému.

22. Všebo byloliby lidu twého
Izraeli jako pjsku mořského, ostat-
kové obrátí se z něho: dokonání
vkrácené rozvodně spravedlnost.

23. Dokonání zagisté a vkrá-
cení Pán Bůh zástupu včinj v
prosíčed vissi země.

24. Protož, toto prawi Pán
Bůh zástupu: všechny se báti li-
de mūg obyvateli Sionu, před
Asyryščin: prutem bjeti bude te-
be, a hůl svau zdvihne na tebe
na cestě Egypště.

25. Všebo gessé malíčko a ma-
licko, a stoná se hněvitost a pr-
chlivost má nad nesslechetnostj ges-
gich.

26. A vzbudj na něg Hospo-
din zástupu běc, podlé rány Uz-
dyánských na skále Horch, a prut
svůig na moče, a pozdvihne geg
na cestě Egypště.

27. A bude w ten den: Od-
gato bude břjuně geho z ramene
twoho, a gho geho z hrđla twéz
ho, a shnige gho od twáti * olege.

28. Prigde do Asath, prigde
do Uzaggeron: v Uzachmas svéři
nádobi swá.

29. Přeslit během, Gaba, sy-
dlo nasse: vstnulo Ránia, Gáz-
baath Samlowo uteklo.

30. Kechcy hlasem swým dce-
ro Malimowa, pozorùg Lais, phus-
dička Anathoth.

31. Přestehovalo se Nedeme-
na: obywatele Gabinia posylíte ſe.

32. Cesté den gest, aby w
Vlobe stání bylo: porčasati bude
rukau svau na horu decry Sion-
ské, na pařebek Jeruzalemſký.

33. Vy hle Panowník Hospo-
din zástupu rozloží láhvicku w
strachu, a wysocý postavau po-
čati budau, a powyſſenj ponížení
budau.

34. A podvračeny budau bo-
siny lesu železem: a Liban s wy-
sotimi padne.

* Od pětymosti pomazaného i. g.
Kryšta.

Kapitola XI.

Pročokuge, že Kryštas jako kwe
z Korone Jesie wygde, 10. že hrob jeho
slavné bude, 14. pohané pak a
ostatní židé že se obrati.

1. A wygde prut z Korone Jes-
se, a kwe z Korone geho
wystaupi.

2. A odpočine na ném duch
Hospodina; duch moudrosti, a roz-
zumiu, duch rady, a ſly, duch vni-
jn, a nábožnosti,

3. A naplnj geg duch býně
Hospodinowy. Vše podlé všechni
oči sauditi bude, ani podlé slyſení
vissi trestati bude:

4. Ale sauditi bude podlé spra-
wedlnosti chudé, a trestati bude po-
dlé pravosti pro riche země: a bjeti
bude zemí prutem vst svých, a dor-
fem reu svých zabilice bezbožného.

5. A bude spravedlnost pak
bedr geho: a vjra přepásanjem le-
dwí geho.

6. Bydliti bude volk s betón-
kem: a rys s kozlákem ležeti bu-
de: tele a lew a ovce spolu zú-
stávat budau, a pačolik malíč-
ky poháneri ge bude.

7. Cde

7. Ctele a nedvěd pásti se budou: spolu odpočívat budou sřeňata gegich: a lewo gako vůl gjisti bude pleny.

8. A kochati se bude dítě od prsu nad děrou slepeyse: a do gesty ně krájska, který odkogen bude, roku swau wpustj.

9. Nevstodj, a nezabij na wssi hoře svaté mé: proto že naplněna jest země vnitřním hospodina, gako wody mořské překrywají.

10. W ten den, křen Jesse, který slogi na znamení lidí, geomu národové modliti se budou, a bude hrob geho slavný.

11. A bude w ten den: přidá Pán podruhé ruky své k vládnutí ostarčku lidu svého, který zanechán bude od Asyrtých, a od Egypta, a od Ferros, a od Illauzeninské země, a od Elam, a od Sinnaar, a od Emath, a od ostrovů mořských.

12. A wyzdwihne znamení w národech, a ohromíždi побěhlé Izraelsté, a rozprýlené Júdské sběske ode čtyř stan země,

13. A odgato bude horlenj Efraimovo, a nepřátele Júdowí zbynau: Efraim nebude nenáviděti Júdy, a Júda nebude bozgovati proti Efraimu.

14. A volej na ramena filijských přes moře, spolu laupit budou syny východu. Iduméa a Moab přikázani ruky gegich, a synové Ammon poslušní budou.

15. A zpustí Hospodin gazyk* moře Egyptského, a zdvihne ruku swau na řeku, w sytle ducha svého: a vdeři gi w sedmi porozíj, tak aby přessli strze ni obutj.

16. A bude cesta ostatnímu lidu mému, který zanechán bude od Asyrtých: gako byla w Izraeli w ten den, kterebož vstoupil z země Egyptské.

* žárotu.

Kapitola XII.

Chwálí, a dobrokeči Boha pro wypaupenj lidstě, a radi národu, aby v on to činil.

1. Mysle w ten den: Chwálu vzdávati budu tobě Hospodine, že sy se rozhněval na mne: obrátila se přehliost růá, a poté slyši sy mne.

2. Ay Blah Spasitel můg, daveňliově činiti budu, a nebudu se báti: nebo syla má, a chwála má Hospodín, a včiněn gest mí w spasení.

3. Wážiti budete wody w radosti z studnice Spasitele:

4. A řeknete w ten den: Chwálu vzdávejte Hospodinu, a wzywegte gméno geho: známé čině mezi lidmi nálezky geho: pomněte, že wywoysené gest gméno geho.

5. Zpíwegte Hospodinu, neboť gest weleslawné včinil: zwěstujte to po wssi zemi.

6. Pléseg; a Phwal přibytí Syonský: nebo veliký v prostředí tebe svatý Izraelstý.

Kapitola XIII.

Protocwi o zřazení království Babilonstého od Medských a Perských. 19. že Babylon město tak má být vyvráceno gako Sodoma.

1. Bějte k Babylonu, kteréž víděl Izaiáš syn Amosuv.

2. Kta hoře intrákotné zdvižněte znamení, povysíte blasnit. A tři zdvols

zdrobhněte rukou, a ak wegdaū do bran wůdcové.

3. Gá sem přikázal posvěce-
ným svým, a povolal sem sylňch
svých w hněwě svém, plésagj-
cých w slávě mé.

4. Hlas množství na horách, ga-
ko lidj minohých: hlas zvuků králů,
národů ohromážděných: Hospodin
zástupů přikázal rogstu boge,

5. Přicházegjím z země zdalek-
pa, od vrchu nebes ††: Hospodin,
a nádoby prchlivosti geho, aby zhu-
bil všeseku zemi.

6. Kméle, nebo blízko gest den
Hospodinu: gáko zpustěný od
Hospodina přigde.

7. Proroz, všesky ruce ošlabnau,
a každě řeče člověka schrádne,

8. A potřno bude. Swrání
a bolesti držeti (ge) budau; gáko
ku potodu pracujcých, bolesti bu-
du ge držeti: gedenkaždý nad blí-
žním svým vstrne, (gáko) twáče
spálené (budau) obličegowé gegich.

9. Uy hle den Hospodinu
prigde, vktutný, a hněwiostí
plný, a hněwu y prchlivosti, aby
* položil zemi w pausť, a hřísník-
ty gegi potřel z nj.

10. Nebo hwězdy nebeské, a
blesk gegich, nerozprostřen svěla
svého: zatmělo se slunce při vý-
chodu svém, a měsíc nebude se
skvěti w světle svém ††.

11. A na všeskyjim na okrajku
země zlosti, a proti bezbožným ne-
pravost gegich, a přestati včinym
peychu newěřjých, a hrđost sylňch
snijjin.

12. Dražší bude muž nad zlato,
a člověk nad čisté ryzy (zlato).

13. Nad to nebe zbauřim: a po-
hne se země z missia svého, pro

rozhněwanj Hospodina zástupů, a
pro den hněwu prchlivosti geho.

14. U bude gáko řečna vřesk-
gich, a gáko orce: a nebude, kdo-
by ohromáždil: gedenkaždý k lidu
svému se obrátí, a všickni do je-
mě své vtekau.

15. Každý, kdožby nalezen byl
zabit bude: a všickni, kdožby k
tomu se nahodili, padne mečem.

16. Děti gegich o zem vdečny
budau před očima gegich: glaupe-
ni budau domové gegich, a man-
želky gegich poskvrněny budau.

17. Uy hle gá vzbudím proti
nim všecké, kteřížby stíbra ne-
hledali, aniž zlata čtěli:

18. Ale střelam malícké pobí-
gi, a nad kogycími životy se ne-
slitují, a synům neodpuští očo
gých.

19. U bude Babilon onen slá-
wný w královstvích, vznesený
peychu Chaldejských, gáko (pochva-
cenj, gjmž) podvrátil Hospodin Se-
domu a Homortu.

20. Nebudec w něm bydleno
až do konce, a nebude založen až
do pokolenj a pokolenj: aniž posta-
ví tam stanu Aráb, aniž pásťti
odpočívat tam budau.

21. Ale odpočívat bude tam
ljetá zwět, a naplněni budau do-
mowé gegich dráky: a bydleti bu-
du tam pšterosowé, a ** filupičí
stádati budau tam:

22. A ozývatí se budau tam
sowy w domjich geho, a oheňule
w modlárských chrámjich rožkoje,
† proroci o bjdách, rikostech, a žka-
zem, kteréž z vložení Božího na Babi-
lon vříjí mělo. †† C. z nedávného
fragm. * Obrátil. †† zatměním
slunce, měsíce, hwězd, a temností
prorocy obyčejně velik romstr Boží
vkazug. ** Příšerry, skříče.

Kapitola XIV.

Předpovídá židům wywobozění z Babilonského zájeru, 10. Babilonským gegich pôdvráčením, 29. filistýnským gegich zkázením.

1. **G**lijko gest, aby příssel čas
geho, a dnowé geho nez-
vzdálj se. žebo se smiluge Hos-
spodin nad Jakobem, a wywoł-
gesťe z Izraelc, a odpočinauti ge-
včinj na zemi gegich: připogi se
přichozý k nim, a přidržeti se bý-
de donu Jakobowu.

2. A držeti budau ge lídę, a
přivedau ge na místo gich: y volá-
dnauti budé nimi dumi Izraels-
ký na zemi Hospodinové za služeb-
níky a děwky: a budau gjmagjey
tj, kterýz ge byli gjinali, a pod-
manj * nutitce swé.

3. Y bude w ten den: když od-
počinutj tobě dà Bůh od práce
tvé, a od ** pohnutj tvého, a od
služebnosti tvrdé, ktekaž sy ptvé
slaužil:

4. Wezines s příslowj toto pro-
ti bráli Babilonském, a díss: Be-
rat přestal *** nucitel, odpočinu-
la daň:

5. Potčel Hospodin hůl bez-
božných, prut panugjých,

6. Křtakagjich lidi w hněv-
tosti, ranau nezhogledlnau, pod-
manugjich w prchliwosti národy,
protivjich se vkrutně.

7. Vpokogila se, a vmlkla wosze-
ťa země, radowala se, a zplášala:

8. Cedlowi také woscelilo se nad
tebau, a cedrowé Libanskij: od té
doby gafž sy všniul, netstaupi,
kdožby podfal nás.

9. Peklo zespod zbautilo se w
stříč přišti tvého, wzbudilo tobě
obry. Wisscka knížata země wsta-
li: z trsinu swých, wisscka knížata
národy.

10. Wissckni odpovědi, a děgj
tobě: Y ty raněn sy gafko y my:
nám podobný včiněn sy.

11. Ztržena gest do pekel peyz
cha twá, zpadla vmtlčina twá:
pod tebau prostřjn bude mol, a přis-
krytj tw budau čerwowe.

12. Beerak sy zpadla z nebe den-
nice, která sy ráno wzházela: upaz-
dl sy na zem, kterýz sy ranjval nás
tody:

13. Kterýz sy tiskával w stdy
swém: Na nebe wstaupjim, nad
hvězdy Božj powyšim trún svůj,
seděti budu na hoře swěderciw, na
stanách půlnocných.

14. Wstaupjim na wysoč oblas-
tu, podobný budu Nevywyšsimu.

15. Ale wšak do pekla ztržení
budeš w hlubokost gezera:
16. Kdož té vžřj, k tobě se naz-
klonj, a tebe spartovati budau:
Tolž gest ten muž, kterýz zbaus-
til zemí, kterýz wespolek scazyl křá-
lowství,

17. Kterýz položil svět w pausťi,
a města geho zkažil, wězňum geho
neotřekel žaláře:

18. Wisscky králové národy
což gich koli bylo, wissckni ze-
sniuli w slávě, muž w domě swém:

19. Ty pak odmístien sy od hro-
bu svého, gafko kmen nevžitečný
zpržněný, a zaobalený o témž
křečž zbiti sau mečem, a zstaupi-
li do základu gezeta, gafko mřchá-
dnilá.

20. Nebudeš miji společnosti,
ani s nimi w pořebu: ty zagiště ze-
mi twau sy pohubil, ty lsd svůj
zimordoval: nebude gimenováno
na tvéry sýmě nezglostněgssich.

21. Přibrototice syny geho ē
zabitj w neptawosti otců gegich:

nepowstanau, aniž děditi budau zemí, aniž naplní sváč oříšku měst.

22. A powstanu na ně, dj Hospodin zástupů: a zkažým Babílos na gmeňo, v ostatky, v plod, v posolenj, dj Hospodin.

23. A **** položim geg w władac̄stw̄ gežka, a w gezera wod, wymetu geg dywoſſitſkém wyrządze, prawej Hospodin zástupů.

24. Přisahl Hospodin zástupů, řka: Geſtliže, gakž sem mynil, tak nebudę, a gakž sem myslí vložil,

25. Tak ſe nepřihodi: abych potřel Assyrského w zemi mé, a na horách mých poſlapal geg: a odgato bude od nich gho gebo, a brýně gebo z ramene gegich zřína ře bude.

26. Tak rada, kterauž ſem mynil na wſecku zemi, a tak gestružka vztažená na wſecky národy.

27. Hospodin zagišté zástupů vſaudil: a kdo bude mocy zruſití: a tuká gebo vztažená: a kdo odvrátí gl?

28. Léta, kterež vintel král Achaz, ſtalo ſe býjné toto:

29. Knewel ſe filijská země wſecka ty, že rozdroben geg prut toho, kteryž té mříkal: z **** ſoučne zagišté hada wrgde bazylisſek, a ſymě gebo pohlugječ práka.

30. V budau ſe pásti prwotřenj chudýč, a chudj daufánlivě odpočívat budau: a zahynauti včinjm w bladu kočen twůg, a ostatky twé zmordugi.

31. Kvěl bráno, kříč město: poražena geg filijská země wſecka: od půlnocy zagišté deym přižgde, a nenj, kdo by vtekl před hauſem gebo.

32. A co odpovědino bude **** poslum národu: že Hospodin založil Syon, a w něm deufati budau chudj lidu gebo.
* rāšylnjy. ** Strachu. *** Nárlin. **** Dám. **** Plemene. ***** Od poslu národu.

Kapitola XV.

Mluwj o pohubení Moabských, s. e litige gich.

1. Býmē Moabovo. že w nocu zpusťen geg Ur Moabu, vmlkl: že w nocu zkažena geg zed Moabowa, vmlkla.

2. Wstaupil dům, a Čýbon na wýfostí k u kwojenj nad kábo, a nad Medaba, Moab hořekoval: na všech hlawách gebo lysyna, a kajdá brada oholena bude.

3. kta rozcestí gebo opásání ſu pytle: na ſíredýč gebo, a na vlicech gebo wſeliké načíkání ſiupuge w pláć.

4. Kříčel Hezebon, a Eleale, až do Jasa ſlyſen geg blas gegiř: klad to hotowj k bogu Moabſti hořekovati budau, dusse gebo hořekovati bude ſobě.

5. Srdce mé k Moabovi křícti bude, záwory gebo až do Šegor galowice kříleté: nebo po wstaupenj Luith placic wstaupi a na cestě Oronaim křík potíni pozdvihnau.

6. kábo wody Clemrem poſté budau, proto že zvadla blizna, zhyňul * plod, zelenost wſecká whyňula.

7. Dlé velikosti ſtoku, v návſijwenj gegiř: k potoka vči poweda ge.

8. kábo obecſel křík končinu Moabstau: až do Gallim hořekovánj gebo, a až k ſtudnici Klím křík gebo.

9. Ulebo wody Dyben naplněs
na sau kwoj: položjm zagiště na
Lybon přidawky: ** těm, kteřížby
rceli z Moabstých lwa, a osta-
tkum země.

* Amen, tráva. ** Dopustim na ty,
kteříž vydau z Moabstých, lwy.

Kapitola XVI.

Jád&příssi Nesčasse. 6. Oznamuje,
že peycha Moabstých má ponízenia bý-
ti; a wypisuje gegich nauzy, a bjdou.

1. **H**ypust beránka Hospodine
panownjka země, že Ská-
ly pausse ē hoře dcery Syonsté.

2. Ý bude: gako pták vřkag-
jcy, a ptačata z hnizda vřekagjcy,
tak budau dcery Moabsté * w pře-
gití Arnon.

3. Wegdi w radu, swoleg sném:
polož gako noc stjn swůig o pole-
dni: streg vřekagjcy, a poběhlý ž
neprorazuj.

4. Bydlitsbudau v tebe poběhlí
mogi: Moab bud řekyss gegich
od twáři záhubce: konec zagiště
wžal prach, skonán gest býdný:
zhynul, který poslapával zemi.

5. A připraven bude w milos-
tědenstwji rrún, a seděti bude na
ném w prawdě w stánku Dawidow-
wu, saudě a hledage saudu, a ry-
čle naracuge, což spravedliwé-
ho gest.

6. Slysseli sime peychu Moab-
bowu, pyšný gest welmi: peycha
geho a hrdošt geho, a rozhněwanj
geho, wjce než syla geho.

7. Protož kwojiti bude Moab
k Moabovi, wesskeren hořekowa-
ti bude: tím, kteříž se weselj na
zdech pálené cyhly, mluwte ** rány
swé.

8. Ulebo předměstí Hezebon pu-
sté gsa, a winnicy Sabama Pás-

ni národů wyskali: *** winné ras-
tolesti gegi až do Jazer přisly:
blaudilly na pausse, rozwodové ge-
gi opusštěni sau, přessli more.

9. Vlad rjim plakati budu w
pláci Jazer winnicy Sabama: opos-
gjm té řzau sau Hezebon, a E-
leale: nebo na zbijku twau, a na
žen twau hlas Mapagjycy při-
padl.

10. A odgata bude weselost a
plésání z Karmelu, a na vinnicech
nebude plésati aniž weystati. wj-
na na ččenu nebude Mapati, kte-
rý Mapati byl nawykł: hlas Map-
agjycy odnal sem.

11. Vlad rjim břicho mé k Moab-
bowi gako cytara znjri bude, a řče-
wa má ke zdi pálené cyhly.

12. Ý bude: když se vřáže, co
pracoval Moab na wýsostech
swých, wegde do Swatyň swých,
aby se modlil, a nebude moc.

13. To slovo, kteříž mluwil
Hospodin k Moabovi od té doby:

14. A nynj mluwil gest Hos-
podin, řka: we třech letech, gako
léta nágemnjska, odgata bude slá-
wa Moabowa nad wssim lidem
mnobým, a zanechán bude malý a
škrowný, nikoli mnobý.

* při brodach Arnon. ** Granach ges-
tik. *** Rěwj.

Kapitola XVII.

Prorokuje o zpusštění Damassku, 7.
a o obrácení ostatního lidu k prawému
Bohu Wykupici swému.

1. **R**ějmé Damassku. Ky hle
Damassk přestane býti
městem, a bude gako hromada ka-
menj w zbořeníství.

2. Vpusštěna města Uroer stá-
dum budau, a odpočivati budau-
tam, a nebude, kdyby přešrafil.

3. A přestane pomoc od Šaffraima, a království od Damassku: a ostarové Syrské země gáko sláwa synů Izraelštých (vnic vivedení) budau: praví Hospodin zástrupu.

4. A bude w den ten: ztencená bude sláwa Jakobova, a tučnost kela geho vswadne.

5. A bude gáko shromážděge wé žni, což byla pozůstalo, a * rasmeno geho klasu zbratci bude: a bužde gáko hledage klasu w žudeli Raffaim.

6. A zanechán bude na ném gáko hrozen, a gáko (po) ** očesaný olivový dwau neb tří olivové k na vrchu wétre, neb čtyře, neb pěti na svršských gegich owoce gegi: praví Hospodin Bůh Izraelštý.

7. W ten den sklonj se člounek k Včiniteli swému, a oči geho k swatému Izraelstému patříci budau:

8. A nešktonj se k oltářům, kteří včinily ruce geho; a na to což vdelali prstové geho, neohlédne se, na hage a modlárské chrámy,

9. W ten den, budau města sly geho opusťtena gáko pluhové, a osenj, kteří opusťtena sáu od twáři synů Izraelštých; a budess pustá,

10. Protože sy zapomněla na Boha spasitele swého, a na synového pomocníka swého neužpomeneulas: protož řekipiti budess řekipenj wétné, a Emen cyz̄ syti budess.

11. W den řečepování twého plané wjno, a ráno semeno twé kvéslí bude: odnágra gest ženj w den dědicovj, a želci budec řejce.

12. Béda množství lidj množství, gáko množství moře zvýčej-

cýho: a hlně zástrupu, gáko zwuk mod mnahýf.

13. Zwyceti budau lidé gáko zwuk mod rozmordnilyf, a dosmlauwati bude genu, y vrcedzleko: a pochopen bude gáko prach hor od twáři wétru, a gáko vicher před bavří.

14. W čas večernj, a hle zbařenj: na gitre, a neobstoj. tent gest podíl těch, kteříž pobubili nás, a los laupjicých nás.

* Ruka, ** Očesens.

Kapitola XVIII.

wygewuge domstu nad Maureninskou zemi a nad východními národy, 7, 16. ſi žid, vředovrídage gini, že ſi jde do Jeruzaléma nawiřat.

1. Béda zemí cymbalu křídel kteříž gest za řekami všem řeninské země,

2. Bečryž posylá na moře posly a * w nádobách papitového roky na modády. Edete poslové rychlý k národní rozsápanému, a rozechánému; k lidu hroznému, po němž ucnj giného; k národu occáwagijcynu a poslapanému, gáhožto řeky rozedraly zemí geho.

3. Všickni obyvatelé světa, kteříž přebýváte na zemí, když wž zdroženo bude ** znamení na hráčach, vzejte a zwuk trubky všifstje:

4. Kleboť toto praví Hospodin ke mně: Odpočinu, a *** vmežovatci budu, na místě swém, gáko polední světlo gasné gest, a gáko oblak rosy w den živ.

5. Klebo před žnj všeck wžkvetl, a nedozralá dokonalost pučeti se bude, a podřezány budau řečoleště geho kosami: a to, cožby po.

1. Odčezáno, a vyhozeno

2. A zanechání budou spolu
se hor, a zvěčí země: a přes
to bude na něm pravěvo, a
žá zvěčí země na něm přes
bude.

3. Tom času, bude Hospo-
dářství dar od lidu odřené
ozrhaného, od lidu hrozného,
niz nebyl giny; od národu
wagjicího, očekáwagjicího a
paného, kteréhož rozedraly čes-
mí geho; k místu gmena Hos-
na záštupů, horé Syon.

4. Lodíků ž kůr dělaných. ** Korau-
v. *** Podjímám se z výběru
čho.

Kapitola XIX.

1. Procesi o poměření Boží nad Egyptem:
i. 15. Procesi o obrácení gich,
uých pohanů k Bohu.

1. Vzimě Egypta. Už hle Hospo-
din všaupj na oblast lehký,
veče do Egypta, a pohnau se
dly Egypta od sváří geho, a srdce
gypta schadne v prostřed geho.

2. A včiním, aby se sběhli
gyptané proti Egyptanům: a
gewarti bude muž proti bratu
mu, a muž proti přesteli svému,
čto proti městu, království pro-
království.

3. A rozpuště se duch Egypta
střewách geho, a radu geho zver-
nu: a rázat se budou modl svých,
čarodějnů svých, a wessiců, a
máčů.

4. A oddám Egypt w ruku
ženů vkrutných, a král sylný pa-
nowati bude nad nimi, pravoj Pán
Báh záštupů.

5. U vyschne woda z moře, a
iota zpustne, a vyschne.

6. A vypchnau řeky: ztenčí se,
a vyschne potokové pískopů. Sý-
ej a roky zvadne:

7. Obnaženo bude čecissé po-
roka od studné své, a wsseličé ose-
nj vlažné všechny, zvadne, a ne-
bude.

8. U truhlisti budou rybáři, a
kvjili budou wssickni, kterž me-
cí do řeky vodicu, a rozkladají sýt
na wody vswadnau.

9. Zahabeni budou, kterž práz-
cy wedli we lnu, čechragice a rka-
gice tenké příje.

10. A budou vlažná mísťa
geho vyprahlá: wssickni, kterž
dělali žátky k lowenj ryb.

11. Bláznivá knížata Čancos,
maudři rádcové Faraona, dali ras-
du nemaudrau. Bterak díte Fa-
raonovi: Syn maudříh gá, syn
králu starožitných:

12. Kde nyní jsou mnichy two-
gi: nech ať zvěstují tabě, a ozná-
mj, co byl přemeyssel Hospodín
záštupů o Egyptu.

13. Bláznivá včiněna sau kní-
žata Čancos, vswadla knížata
Člemfeos, podvedli Egypt, * vhel-
lidj geho.

14. Hospodín vmissyl v prostřed
ního ducha závratu: a zblaudili
včinili Egypt we wscem štuku
svém, jako blaudj opilý a vyz-
racující.

15. A nebude w Egyptě dýla,
kteréž by včinilo hlawu a ocas, slo-
žugjího a na vzdni pogjmagicího.

16. W ten den bude Egypt ga-
ko ženy, a vštnau, a bári se budi-
dau před pohnutjmi ruky Hospodí-
na záštupů, kterauž on pohne naň.

17. A bude země Judske Egypt
k poděsení: každý kdožby zpome-

nul na ni, děsyti se bude od rady Hospodina zástupů, kterau on myslil na ni.

18. V ten den bude pět měst v zemi Egypšté, milujcých gaszykem Chananejským, a přisahajících strze Hospodina zástupů: Mlésto slunce nazváno bude gedno.

19. V ten den bude oltář Hospodinu v prostřed země Egypště, a nápis Hospodinský při pomezí gegim

20. Bude na znamení, a na svědectví Hospodinu zástupů v zemi Egypšté. klob wolari budou k Hospodinu přijímati osuzujícího, a posle gím spasitele a obhajitele, kterýžby wyswobodil ge.

21. V poznání bude Hospodin od Egyptra, a poznají Egypťané Hospodina v ten den, a ctíri geg budou v obětech a v darjích: a slyši slobowati budou Hospodinu, v plnici.

22. Abiti bude Hospodin Egypťanau, a vzdrawj geg, a navorati se k Hospodinu, a vlogen bude gím, a vzdrawj ge.

23. V ten den bude cesta z Egyptra k Assyrským, a wegde Assyrský do Egyptra, a Egypťan k Assyrským, a stanžiti budou Egypťané Assurowi.

24. V ten den bude Izrael třes ej Egypštěmu a Assyrštěmu: poslánjí v prostřed země,

25. Kterémuz požehnal Hospodin zástupů, tka: Požehnaný lid můž Egypštý, a dýlo rukou mych Assyrštěmu: dědictví pak ne Izrael.

* Předněssí v počleni gěho.

Rapitola XX.

Na potučení Páně Izaiáše bojí chodi, 3. když znamení je obnášíno a oblavuje

no bude království Maurenské, a Egypšté.

1. Kéta, kteréhož wessel Tatten do Uzoru, když ho byl poslal Sargon král Assyrských, a dobyval proti Uzoru, a dobyl geg:

2. Coho času miluwil Hospodin strze Izaiásse syna Amosova, kteří: Gdi, a rozwaz žjni z beder svých, a stěwice swé zzúg z nob svých. V včinil tak, gda nahý, a bosý.

3. V řekl Hospodin: Gakoj chodil služebník můž Izaiáša nahý, a bosý, třech let znamení a závrat bude nad Egyptem a nad Maurenskou zemí:

4. Tak požene král Assyrský * začetí Egyptra, a přesíhování Maurenské země, mladých s lásky, nahé a bosé, s odkrytým zadkem k hanbě Egyptra.

5. V budou se báti, a zahanbeni budou od Maurenské země naději své, a od Egyptra slevou svou.

6. V dí obyvatel ostrovu toho v ten den: Vyle hle carot gest byla naděje nasse, k u kterým smí se vtekli o pomoc, aby nás wysvobodili ** od twáři krále Assyrské: a kterak my budejme moci reci:

* Garé Egypšté, a začetí Maurenské. ** 3 mocy.

Rapitola XXI.

Předpovídá zahynutí Babylona k podobenství wožů, které ostrov a vše bloudoné ráhly, lid zvogně Darta a Céra vyznamenávající, 11. a 12. tří sice uge na Idumegské, 13. poslední v na Arabské.

1. Brýmě pustého moře. Geko wochrowé městu od zpadu zymního přicházegi, z pevnosti gde *, z země hrozné.

2. Vidění tvarde zpěstováno gest

je mně: Kdož newěřjcy gest, nez
měně činj: a kdož zhabcem gest,
bubj: vystup Eliae, (a in) Uledz
že oblehni (Babilon) vosseliké vpr
u gebo přestati sem včinil.

3. Pročež naplněna sas běda
ná bolesti, auzkost opanovala mne
jako auzkost k u potodu pracujis
r: padl sem, když sem flyssel,
kormaucen sem byl, když sem widěl.

4. Vstoadlo stádce mé, tmy pře
trajšíy mne: Babilon můg milý
veložen gest mi za díwo.

5. Postavu stůl, zptyčing na *
výhídce gedjcy a pigicý: vstáns
se knížata, vchopce sstje.

6. Klob ototo řekl mně Pán:
Hdi a postav sspchérce, a cožbyfoli
widěl, až zwéstuge.

7. U widěl wůz dwau gezdci,
wsedagjcyho na osla, a wsedagjcyho
na welblaude: a zpytowal pilné
mnohým patřenjin.

8. A wolal lew: na wylsdce
Díne gá gsem, stože vltavěné
řes den: a na strážišré gá gsem,
logc celé nocy.

9. A y hle tento přigel muž
všupuge na wozyk w páru koni
jezdci, y odpověděl, a řekl: Padl,
padl Babilon, a wssecky rytiny bos
u gebo zetřiny sas na zemi.

10. Křílatba mé, a synové
mima mého ***, kterež wécy fly
sel sem od Hospodina zástupu Bo
ra Izraelstého, zwéstowal sem
vám.

11. Brjmé Dumy k mne wos
z Seir: Strážny co w nocy:
krážny co w nocy?

12. Řekl strážny: Přijlo gí
to a noc: hledátele, hledejte:
obratte se, podce.

13. Brjmé w Urábi, W le-

se do wečera spáti budete, na stez
kách Dedanim.

14. W stříj wycházegjce žjznis
wému nesťe wodu, kteříž bydljte
w zemi polední, s chleby w stříj
wygděte vříkagjčinu.

15. Před mečem zagisté vteklí,
před mečem vystaženým, před lus
čistém načaženým, před těžkým
bogem.

16. Klobot toto praví Pán ke
mne: Gesse w gednom roce, gako
w roce nájemníka, a odgara bude
wssecka sláwa Cedar.

17. A ostatekowé počtu stělců
sylných z synů Cedar vmenisseni bus
dau: Klob Hospodin Bůh Izrael
stý mluvil.

* To břímě. ** Na sspchérce, na strá
ži. *** Obili.

Rapitola XXII.

Proročuge proti Jeruzalémui, 15.
zložení z aurádu Sobny, 20. Eliacy:
ma na gebo misko vstanoven.

1. Brjmé audolj wsdění t. Což
pak také tobě gest, že sy
wystaupilo y ty wssecko na střechy z

2. Kríku plné, město lidné, měs
sto plésagjcy: zbiti twogi, nezbíj
mečem, ani zemčeli w bogi.

3. Wssecka knížata twá vteklá
spolu, a twrdě swázána sas: wossi
čni, kteříž nalezeni sas, swázáni
sas společně, daleko vteklí.

4. Protož řekl sem: Odstupte
odeinne, hořce plakati budu: nez
chrege vyslotati, abyste těsli mne
nad zpustěnijm dcery lidu mého.

5. Den zagisté zabiti, a poslas
pán, a plácí, Pánu Bohu zástup
u w audolj wsdění, staumage zed,
a welebný na hoře.

6. U Elam wozal raul, wůz
člověka gezdce, a stenu obnažil sstje.

7. A budou výborní a uždají
tvůr plná vozů od čtyř koní, a
gezdci postaví stolice své v bráne.

8. A odkryto bude přikrytý Jíš-
dovo, a vzris v ten den zbrog-
nici domu lesu.

9. A rozsedliny města Davídov-
wa vzříste, neboť se rozmnožily: a
shromáždili ste vody rybníka do-
legšího,

10. A domy Jeruzalémisté ses-
čali sic, a zkažily ste domy k vpe-
vnění zdi.

11. A jezero včinili ste mezi
dvěma zdmi pro vodu rybníka
starého: a novohledli ste k tomu,
který byl včinil geg, a včinile
geho * zdaleka ste neviděli,

12. A povolá Pán Bůh zástup
pů v ten den k pláči, a k trosk-
lení, k lysyně, a k opašku žněn-
nímu:

13. A by blesk radost a veselost,
zbijí telata, a podízati stopce, gí-
sti masa, a pjeti výno: (a říkali
ste) Bezme, a pjmí: neboť zeytra
zemřeme.

14. A zgewen gest v výsíh
mých blas Hospodina zástupů: Bu-
deli odpustěna nepravost rato-
vám, dokávádž nezemřete, praví
Pán Bůh zástupů.

15. Toto praví Pán Bůh zás-
tupů: Sdí, wegdi k tomu, kte-
rý bydlí v stanu, k Sobnowi
zprávce chrámu, a dísa k němu:

16. Což ty tu, aneb gáko kdož
tu z že sy sobě vytesal tuto hrob,
vytesal sy na výsotě pamětné zna-
mení pilné: v stále stánk sobě.

17. Až bles Hospodin odnesí
te včiní, gáko se odnáší kohaut slez-
pič, a gáko oděw tak vyzdviž-
hne te.

18. Botvunge fortunovati te
bude osaužení, gáko mječ hodi te
do země široké a prostranné:
tam vmtes, a tam bude vůz slíz-
vy tvé, pohanění domu Pána
tvého.

19. A wyženu te z stanovi-
ště tvého, a z ** přisluhování
tvého zložím te.

20. A bude v ten den: Powo-
láni služebníka svého Eliacyma
syna Helciasowa,

21. A obléku geg v sukni tvau,
a pasení tvým potvrdím ho, a
moc tvau dám v ruku geho: a
bude gáko otec bydljeym v Jeru-
zalémě, a domu Júdowu.

22. A dám kljč domu Davi-
dova na rameno geho: a otvíre,
a nebudé, kdyby zavřel, a zavíre,
a nebudé, kdyby otvřel.

23. A vteknui geg (gáko) kolík
na místě věrném, a bude za trůn
sláwy domu otce svého.

24. A zavěsy na něm všechna
sláwu domu otce geho, nádob vý-
ličné způsoby, faždau nádobu ma-
ličkau, od nádob vinnýh číslí, až
do všech nástrojů hudeb.

25. V ten den praví Hospodin
zástupů: Odgat bude kolík, který
vražen byl na místě věrném: a
zlamán bude, a padne, a zahyne,
což bylo wiselo na něm, neboť vý-
spodin nilutwil.
† Královny Júdské. * Od starodávna.
** Kufadu.

Kapitola XXIII.

Předpovida zpustění Týru, 15. měsíc
červen, že vo sedmdesáti letech k jeho mís-
tu a slávě se navráti.

I. Brýmě Týru. Květce lodí moř-
ské: neboť zpustěn gelí
dům, odkud přicházeli obyvci mís-
tali:

wali: z země Čethym zgeweno gest kopali doiny gegi, položili gi kum.

2. Ulléte, který bydlíš na ostrově: kupy Sydonijských plavců se přes moře, naplnili tě.

3. Ve vodách mnohých semeno vylu, žeň řeky obilj geho: a včiněn gest kupectvím národů.

4. Dostyd se Sydone: nebo praví moře, syla močstá řkauc: kles pracovala sem k u potudu, a neporodila žen, a nevychovala sem mládenců, aniž k zrostu přivedla žen panen.

5. Když uslyšeno bude ve Egypťském, že budou, když uslyší o Číru:

6. Přegděte moře, kvelce, který bydlíš na ostrově:

7. Zdalek není tento wáss, kteří se chluboval od dávných dnů ve starozitnosti své: povídají gegi mnohy geho daleko k putování.

8. Kdo myslil to o Číru někdy povídáném, gehož kupy knížata, kramatři geho slavní země:

9. Hospodin žáklupu myslil to, aby zíral peychu vysí sláwy, a k pohánění přivedl všecky slavné země:

10. Nicdá zem svou gáko řeka dcero moře, není paši vysice robi.

11. Kupu svou vztáhl na moře, zbautil království: Hospodin rozkázal proti Chanaánovi, aby postíl hýlné geho,

12. A řekl: Neptidáss vysice, abys honosyla se, pohánění hrášegi panno dcero Sydonu: do Čethym povstalauc přeplav se, tam také nebude odpočinut robi.

13. A y hle země Chaldejských lidový lid nebyl, kousut založil gi: do žájet přewedl mocné gegi, pod-

zadu.

14. Buďte lodě mořské, neboť zpustěna gest syla wass.

15. Y bude ve ten den: V zapomenutí budess o Číre sedmdesát let, gáko * den krále jednoho: po sedmdesáti pak letech bude Číru gáko píseň novětky.

16. Mezni cytaru, obegdi město novětko ve zapomenutí daná: dobré zpívaj, často opětuj píseň, ** aby památna tebe byla.

17. Y bude po sedmdesáti letech: klawiszeji hospodin Čír, a přivede geg zase ke mzdání geho: a zase sinilnici bude se vyseni královstvimi země na tváři země.

18. Y budou kupectví geho, a mždy geho posvěceny hospodinu; nebudou schovány, ani složeny: protože tém, kteřížby bydlili před hospodinem, bude kupčení geho, aby gedli do syrosti, a *** odjíti byli až do vechosí.

* Za věk. ** aby zase v paměti vvedena byla. *** Měli raucho erwáni.

Kapitola XXIV.

Obsahuge trestání, které vložde na celý svět, 13. tež brozny poslední den Bohého soudu, 22. ve němž malý pozet svájen bude, gegichito sláwu vysílaje; gáko v trápení zatracenců.

1. A y hle hospodin rozprýl jezini, a obnáži gí, a osužovati bude tvář gegi, a rozežene obyvatce gegi.

2. Y bude gáko lid, tak kněž: a gáko služebník, tak pán geho: gáko děwka, tak pán gegi: gáko kupugíz, tak ten, kteříž prodává: gáko * licheník, tak ten, kteříž na půgčku hér: gáko kteří vponijná, tak kteří dlužen gest.

3. Rozprýlenim rozprýlena bužde

de zemi, a rozebranym žlaupena buz de. Klob hospodin mluvil gest slovo toto.

4. Kwiłila, a splynula zemi, a zemdlena gest: splynul okrsek ze zemi, zemdlala wysokość lidu zemi.

5. A zemi nařazena gest od obyvatel svých: proto že přestoupili zákony, změnili právo, rozprýlili smlauwu wěčnau.

6. Protož zločenj zjíže zemi, a hřessici budou obyvatelé gegi: od kudž zbláznj se otáci gegi, a zanechano bude lidj málo.

7. Kwiłilo wjna zbijání, zemdlel winnykmen, zaupeli wsički, kteříž se weselili srdcem.

8. Přestala radošt bubnů, vposledil se zvuk weseljcých sc, vmlkla láska bezostatky.

9. S písničkou nebudou pjeti wjna: hočky bude nápog píjicym geg.

10. Potřino gest město marnosti, zavřin gest každý dům, an žádny do něho newcházý.

11. Křík bude pro (nedostatek) wjna na vlicích: opusťrena gest wsičliká weseloſt: přenesena gest radošt zemi.

12. Zanechána gest w městě pusťina, a netest porlači brány.

13. Neboť tyto věcy budou v prostřed zemi, v prostřed lidj: gase kdyby málo oliv, kteříž pozůstaly, ztřeseno bylo z olivy; a hrab znotě, když se stonalo wjna zbijání.

14. Či pozdvihnau hlasu svého, a chwáliti budou: když oslavěn bude hospodin, ** zařechcý z moře.

15. Protož w děních oslavujete hospodina: na ostrových mořských gmeňno hospodina Boha Jezusckého.

16. Od končin zemi chwály sice slyšeli, slávu spravedlivého. Žeckl sem: Čagnost má mně, ragnost má mně, běda inné: přesupujicý přestaupili, a přestaupením přestupníku přestaupili.

17. Strach, a gáma, a osudona tě, kterýž sy obyvatelém zemi.

18. Y budec: kdožby vrci od hlasu strachu, vpadne do gámy: a kdyžby se vyprostil z gámy, drží bude osydlem: nebo průduchové: výsoty otevřeni sau, a zatíseku se vespolek základové zemi.

19. Rozrážením rozrazý se zemi, potřením potřena bude zemi, po hnutej pochnuta bude zemi,

20. Vyláním viklati se bude zemi jako opily, a odnesena bude jako stánek gedné nocy: a obřígi nepravost gegi, y padne, a ne přidá, aby poftala.

21. Y bude: W ten den na všetkou hospodin vogně nebede na výsoti; a krále zemi, kteříž sau na zemi.

22. A shromážděni budou w shromáždění gednoho snopku do gezera, a budou zavříni tam w žaláři: a po mnohých dnech navštěveni budou.

23. A zastydí se měsíc, a zahání se slunce, když královati bude hospodin zástupů na hoře Sion, a w Jeruzalémě, a před obličejem starci svých bude oslavěn.

* půgěngje. ** prokříkati budou y tě mori bydljci, t. pozůstali.

Rapitola XXV.

Izajáši chwáli Boha gmeňno bladoflavenců, 6. vypniuge gegich strobu a radost, 10. oznamuje gal meč, duchovními smyslem, zatraceny jectini budou.

I. Hos

1. **H**ospodine Bůh můg gsy ty,
wywyssowati té budu, a
dwólu wzdáwati gménu twému:
nebot gsy včinil diwné wécy, myz
menj statoženka wérná, amen.

2. Uebot sy položil město w
bromadu, město sýlné w zříceninu,
dum czýph: aby nebylo městem,
a na wéky aby nebylo wzděláno.

3. Klad ríji chwáliti té bude lid
sýlný, město národů mocných báz
ti se bude tebe.

4. Protož že včiněny sy sylau chuz
děnu, sylau nuznému w ssauzenj
geho: naděj od wichtu, zastjněz
ním od wedra, duch zagišté moc
ných gako wichter vrážege se o stěnu.

5. Gako wedto w žijni, bluk
czýph ponjízis: a gako horkem
pod oblakem prázjcem, rodinu syl
sýph vswadnauti včiniss.

6. Y včinj Hospodin zástupů
všem národům na hoře této hos
dy tučných (věch,) body wjna zbij
rání, tučných wécy možk w sobě
magjich, wjna zbijání včistěz
nebo.

7. A zwirk na hoře této twář
swazku swázaného na wſecky lidi,
a plátno, kteréž počal tkati, na wſecky
národy.

8. Zwrhne siny na wéky: a
segme Pán Bůh slzu od wſslité
twáři, a pohaněný lidu swého odegz
me ze wssi země: nebot Hospodin
mluvil gest.

9. Y čekne w ten den: Ay hle
Bůh nás tento, očekávali sine ho,
a spasy nás: tento Hospodin, očes
kávali sine ho, plésati, a weseliti
se budeme w spasenj gebo.

10. Uebot odpočine ruka Hos
podinowa na hoře této: a mlácen
bude Elloab pod njm, gako se trau
plewy na fasuňku.

11. A roztáhne ruce swé pod
ni, gako roztahuje płowage k ploz
wánj: a ponjíz sláwy geho spolu
s stažením rukou geho.

12. A prvností wysočýph zdj
twých oborj se, a sníženy budou, a
strženy budou na zemi až do prachu.

Kapitola XXVI.

Oblastiuge Prorok písen chwály bohos
bognych, těch kteři, píšli i wywozenj.

1. **V** ten den zpívána bude
písen tato w zemi Júdz
ské: Město sýly nassi Syon spasitel,
postawena bude w ném zed a pře
dezdj.

2. Otevřete brány, a necht ve
gde národ spravedlivý, osrýbagjí
čy prawdy.

3. Starý blud pominul: začo
wáso pokog; pokog, nebot daufas
li smě w robě.

4. Daufali ste w Hospodina v
wékli wécných, w Hospodinu Bohu
sýlném po wſecky budaucy časy.

5. Uebot (on) sítlonj bydlícý na
wysosti, město wywyšené sníži.
Sníži ge až k zemi, strhne ge až
do prachu.

6. Posílaře ge noha, noby chuz
děho, krokowé nuzných.

7. Stezka spravedlivého přjmá
gest, přjmá cesta spravedlivého k
chozenj.

8. A na stezce saudů twých Hos
podine čekali sine na té: ginéno
twé, a pamětné znamenj twé w
žádosti dusse.

9. Dusse má žádala tebe w no
cy, ale y duchem swým w wnitřnos
těch sítdech mého z gjtra budu bdsti k
tobě. Když včiniss saudy swé na
zemí, spravedlnosti se navčí oby
vatelé okříšku země.

10. Smilujme se nad bezbožným, a nenaříj se spravedlnosti: w zemí svatých nepravé věci činil, a nevzít slávy Hospodinovu.

11. Hospodine potvysíšena bud ruka tvář, a ak neuvidj: nechť vidí, a zahání se závistí tvé lidé: a oheň neprátele tvého ak zjíře.

12. Hospodine dás počog nám: nebo všecky stucky naše způsobí sy nám.

13. Hospodine Bože náš, vladli námi páni bez tebe: tolík w tobě ak zpomíjnáme na jméno tvé.

14. Vnístagic ak negfou živi, obrové ak newstáwagi: protož na vystřítil sy, a potřel sy ge, a wyhlaďil sy všecku památku gegidu.

15. Odpuštěl sy národu hospodine, odpuštěl sy národu: zdaliž sy ostařen: wzdálil sy všecky meze země.

16. Hospodine w aužnosti wyhledávali té, w sraženj rejtánj navrčenj tvé gini.

17. Gako ta, kteráz počiná, když se přilíží k ní potodu, an bolj gi, kříčí w bolestech svých: tak včinění sime od tváři tvé Hospodine.

18. Počali sime, a gako k ní potodu pracovali sime, a porodili sime duha: spasení sime nevčinili ha ženě, protož nepadli obyvatelé země.

19. Živoi budou mrtví tvogli, žbiti mogi vstanout: probudíte se, a chwalte, kteríž bydlíte w prachu: nebo rosa swětlá rosa tvá, a zemí obrn živhnesa k pádu.

20. Kdy lidi můg, wegdi do poskogní svých, zavří dvorce své po sobě, skreg se malíčko na okamžení, dekuďž nepřegde rozhněvání.

21. Klebo hle Hospodin roggde

z místě svého, aby na vstříči nepravost obyvatelé země proti němu: a wygewi země krew srau, a nepříkryje tvé zabitych svéh.

Kapitola XXVII.

Proroctví o setření nepřátele, a o opakování lidu Božího.

1. **V** ten den na vstříči svého spodin mečem svým vtec dým, a vclikým, a silným, Lewishana hada závoru, a Lewishana hada zrcílého, a zabilo velyba, kterýž w moři gest.

2. **W** ten den vinnice čistého vjna zpřivati bude gemu.

3. Gá hospodin, kterýž oslaví hem gi, nenadále * připigi gi: abys snad nebylo na vstříčeno proti ní, w noce y ve dne setřím gi.

4. Hněvivosti při mně není: kdo včinj mne trnem a bodlákem w bogu: kráčetí bude po ní, zapálím gi spolu z

5. Aneb tadégi držeti bude sli mu, včinj počog mne, počog včinj mne?

6. Díkliž vcházegi s prudkostí k Jakobovi, křestí a pučiti se bude Izrael, a naplnj tvář svitase menem.

7. Zdaliž podlé rány ligierte geg vbil ho: aneb gako zabil žabité geho, tak zabít gest?

8. W místě proti místu, když wtvězena bude, sauditi gi budou! rozmímal w duchu svém tvarant ptes den veda.

9. Protož ná to odpuštěna budé nepravost domu Jakobova: a ten všecken vžstek, aby zřítil býhům geho, když položí tvářky kamenný oláče gako kamení na prach slučené,

silovené, nebudou státi hágowé a modláříšti chrámové.

10. Klob město ohrazené zpusíne, krasné opuštěno bude, a zanecháno bude gáko pausí: tam pási se bude tele, a tam bude lehati, a staroví stavby geho.

11. W súchosti žně geho zetříny budou, ženy přicházejíce, a vězce ge: neb není lid maudrý, proztož nesmiluje se nad ním, kterýž včinil geg; a kterýž způsobil geg, neodpuští gemu.

12. V budec: w ten den potez pe Hospodin od toku řeky až k potoku Egypta, a w shromážděni budete geden a geden synové Izraelští.

13. V budec: W ten den trauzeno bude na traubu wclíku, a prigdau, kteříž byli ztraceni z země Asyrských, a kteříž wverženi byli w zemi Egyptské, a klaneti se budou Hospodinu na hoře svaté w Jeruzalémě.

* Swlázovati gi budu.

Kapitola XXVIII.

Předpovídá Prorok zahynutí Samaria, a deict rokolem Izraele. 16. Připomírá gím, že pravý vheň kámen Kristus gím dán bude. 24. Oznamuje časť, že Boh své časem svém v rozvětvení našestevuge, a chrám od zlého.

1. **R**ěda koruné peychy, opilým Effraimským, a kweču oprahagjymu, sláwě plésanji geho, kteříž byli na vrchu audolj nevručených, blandice od vjna.

2. **A**y hle mocný a silný Pán, gáko autoří krušobití: vicht polozmugjý, gáko autoří wod mnohých rozwodnílych, a wypuštěných na zemi prostrannau.

3. **K**lobama poslapána bude koruna peychy opilým Effraimským.

4. A bude kweč opraháwa gjý sláwy plésanji geho, kterýž gest na vrchu audolj tučných, gáko ransní owoce před dozráním podzimním: na které gážby popatíl wiđicý, hned gážby tukau vgal, se žere ge.

5. W ten den bude Hospodin zášiuků Koruna sláwy, a věnce plésanji osíatku lidu svého:

6. A duch saudu sedicýmu na saudu, a syla naracujcým se z bože k bréne.

7. Ale vysak tito vše pro vjno newěděli, a pro opilství pozblaudili: kněz y Protok newěděli pro opilství, pořízeni sau od vjna, blaudili w opilství, neznaliwidicýho, nevměli saudu.

8. Všickni zagiště stolové gesgich plni sau wýteratků a nerádů, tak že nebylo vjce mísťa.

9. Boho bude včit v méně: a Boho wyožuměl včinj slyšení: ostavené od mléka, održené od prsu.

10. Protok že rožkaž, opět rožkaž, rožkaž, opět rožkaž, počekeg, opět počekeg, počekeg, opět počekeg, malíčko tamto, malíčko tamto.

11. W mluwenj zagiště rrů, a w gazyku ginem mluwici bude k lido tomuto.

12. Kteremuž řekl: Totok gest odpočinutj mé, občerstwěte všialého, a to gest mé obvláženj: a neschelis slyšeti.

13. V budec gím slovo Hos spodinovo: Rožkaž, opět rožkaž, rožkaž, opět rožkaž, počekeg, opět počekeg, počekeg, opět počekeg, malíčko tamto, malíčko tamto: aby sli, a padli zpět, a zetříni byli, a osýdly zapleteni, a polapeni byli,

14. Protož slyšte slovo ho-
spodinovo muži všiměváci, genž
panujete nad lidem mým, kterýž
gest v Jeruzalémě.

15. Řeklič stě zagiště: Včinili
smc šmlauwu s smeti, a s peklem
rčinili smc žámluwu. Běc roz-
wodnily když přecházeli bude, nez
příde na nás: neboť smc polo-
žili lež naděgi naší, a lži schrás-
něni smc.

16. Protož toto pravoj Pán
Bůh: Až hle gá položim v zás-
kladých Šyonských kámen, kámen
zkušený, vhelný, druhý, v záklas-
dě založený: kdož všeč, až nepo-
spichá.

17. A položím v váze saud, a
spravedlnost v měste: a podvráž-
ej krušobití naděgi lži: a obranu
wody zatopí.

18. A ohlazena bude vniluwa
wasse s sumi, a šmlauwa wasse a pe-
klem neobstogj: běc rozwodnily,
když progrde, budete mu v poslaz
pánj.

19. Kdyžkoli přegde, wezme
wás: nebo ráno na vstávce přecház-
zeši bude ve dne v noči, a tøi-
liko samotrápenj dá rozum sluchu.

20. Sauženo gest zagiště vstlá-
zni, tak aby druhý spadl: a plášť
krátký obau přikryti nemůže.

21. Užebó gako na hoře roz-
delenj státi bude Hospodin: gako
v audols, kteréž gest v Gabaon,
hněvati se bude: aby činil djlo
swé, cyž djlo geho: aby dělal dj-
lo swé, cyž gest djlo geho od
ného.

22. A nynj nechřegte se všim-
vat, aby snad přitažení nebyli okos-
wy wasse. neb skonání a rtrácenj
slyssel seim od Hospodina Boha zás-
tupů nadewossi zemij.

23. Všimia přigměte, a slyšte
blas můg: pojorúge, a posledně
te řec mau.

24. Zdali celý den worai bo-
de wodac, aby syl, probaní a
čistiti bude zemi swau?

25. Zdaliž když scwona scwéč
gegi, nenaſege černého kmjnu, a
laučním kmjnem nepotrafi, a ne-
položi pſcenice po potédku, a ges-
mene, a prosa, y wykwe v konci
nádø swých:

26. A wycwolci ho v soudi:
Bůh geho návcj ho.

27. Užebó nebude o zuby mlá-
cen černý kmjn, ani kolowozne na
laučním kmjně točiti se bude: ale
prutem rozbít bude černý kmjn, a
laučnj hols.

28. Chléb pak setřin bude: vříš-
ale ne po wsecky budaucy čas
mlátejcy mlátití bude geg ani poti-
scwotati geg bude kolo wozu, ani
kopyty swými rozdrobi geg.

29. A so od Hospodina Boha
záštupů wyšlo, aby diwanu včinil
radu, a zvelebil spravedlnost.

Rapitola XXIX.

Proroctví o myšlákencj Arycle, ¹⁰
gest, města Jeruzaléma. ^{9.} Nářízení
nad hřichy a slevorau obywatele geho.
14. Pohružka proti nim. ^{17.} Obrácení
pohanů, porom y židů ku Pánu.

1. **B**ěda Arycle, Aryle mijo,
kteréž wybogowal Sz-
wid: přidán gest rok k roku: slá-
vnostil minuly sau.

2. A obeženu náspeni Arycle,
a bude smutný a truchlivý, a bo-
de mně gako Arycle.

3. A obráhnu gako Pauli w
oktissku twém, a wyżenu proti te-
bě násyp, a ohrady postavim k
obleženj twému.

4. Sníženo budeš, z země mluziti budeš, a z prsti slyšena bude řec twá: a bude gáko dáblověstce z země hlas twůr: a z prsti řec twá řeptati bude.

5. A bude gáko prach drobný množství zmijagjicých té, kteříž se proti tobě zmocnili:

6. A bude w náhle hněd. Od ſopodina záštupů na wſtjweno bude w hřimání, a w pohnutí země, a w hlaſu velkém vichru a bouře, a w plamenu ohně zjíras gicbo.

7. A bude gáko ſen wídění nočního množství vſech národů, kteříž bogowali proti Atryeli, a wſtjci, kteříž wálčili, a oblehli, y ſe zmocnili proti němu.

8. A gáko ſe we ſnách zdá lažitvěmu, an gí, když pak procyti, prázdná gest duſſe gebo: a gáko ſe we ſnách zdá žijitvěmu, an píze, a když procyti, vſtalý gessé ſízni, a duſſe gebo prázdná gest: tak bude množství vſech národů, kteříž bogowali proti hoře Syon.

9. Vžášuete, a podívate ſe, zmijegte ſebau, a potacegte ſe: zpíte ſe, a ne od wjna: heybegte ſe, a ne od opilství.

10. Nebo ſníſyl wám ſopodin duha dřímory, zavře oči waffe, Ptoroky a knižata waffe, kteříž wídji wídění, přikryge.

11. Y bude wám wídění vſech gáko ſlowa knihy započetěné, kteřau když dagi znagjicimu píſmo, iſku: Čti tuco: a odpovoj: kteřiž mohu, neboč započetěna gest.

12. Y dána bude kniha neznazgčinu píſma, a řečeno mu bude: Čti: a odpovoj: kteřnám píſma.

13. Y řekl Pán: Proto že při-

bližuge ſe ló tento vſty ſwými, a tcy ſwými oſlavouge inne, ſídce pak gebo daleko gest odemne, a báli ſe mne přikázanjm lidj a včenjui.

14. Preciož ay gá píſdám, abyž podivenej včinil lidu tomuto zážrakem velikým a předivonym: neb zahyne moudrost od moudrych gebo, a rozum opatrných gebo ſtryt bude.

15. Běda kteříž ſte hlubec ſidcem: abyste před ſopodinem ſtryzli rádi: kteřížto gſau we tmach ſlukowé, a říkagj: Bdo wídji nás, a kdo zná nás?

16. Přewrácené gest toto waffe myſlenj: gáko kdyby b' jna proči hrncjri myſlila, a řekloby dilo včinitel ſwému: kteřinil ſy mne: a nádoba hlinenná řeklaby hrncjri ſwému: kteřozumíſs.

17. Zdaliž gessé w malickém a krátkém času neobráti ſe Liban w charmel, a charmel za les počten bude:

18. Y vſlyſſi w ten den bluſſi ſlowa knihy, a z rečnosti a mřáz kory oči ſlepých wíděti budau.

19. A přidagi tisí ſo ſopodinu wſelost, a chudí lidé w ſwatem Izraelským plésati budau:

20. Poněwádž zemdlel, kteříž ſe byl zmocnil, konec wžal posinewač, a podkari ſau wſtictni, kteříž bdeli nad neprawostí:

21. Kteříž břeſſiri činiwali lid w ſlowě, a řečagjicbo w bráne porlačowali, a odchylili ſe darto od spravedliwého.

22. Protož, toto dí ſopodin k domu Jakobowu, kteříž vykazil Abrahama: kteřbude myni zas hanben Jakob, aniž nynj obličeg gebo ſe zardj:

23. Ale když vztíj syny své, díla tučau mých, v prostřed sebe posvěcující gměno mé, a posvěcenosti budau svatého Jakuba, a Božího Izraelstého ohlašovati budau:

24. A znáti budau blaudjí duchem rozum, a řeptácy včiti se budau žákonu.

Kapitola XXX. -

Narukání nad pětadvaceti, neposloušenstvím, a gírem hříchů lidu Jüdského. 12. Pobručka neposlušném. 18. Zásilkem kagjím. 27. Soud Boží o Nejvýším.

1. **B**ěda synowé odpadly, dí spodin, abyste činili radu, a ne ze mne: a začali třáti plátno, a ne řízli ducha mého, abyste přidali hřich k hřichu:

2. **V**teříž chodjte, abyste zstanuli do Egypta, a vstí mydly neosázali ste se, nadějce se pomoci v rohle Faraonové, a magice danfánj v stínu Egyptském.

3. **Y** budeť vám syla facanovna ku pohanění, a danfánj sižnu Egyptského k hanbě.

4. **B**yli zagisté v Tani Knížata tvá, a poslowé twogi až do Hanes příslí.

5. **W**issíkni zahabení svi nad lidem, kterýž gím prospěti nemohl: nebyli ku pomoci a k něgakém vztíku, ale k zahabení a k hanbě.

6. **V**ejmě howad poledne. V zemi nátku a anzkosti lvice, a lewo z nich, geskertka, a krájk létagjí, nesaucí na plezech howad zboží svá, a na hrbu welblaudů poklady své, k lidu, kterýž gím prospěti nebude moc.

7. **E**gypt zagiste darmo a marné nápomocen bude: protož wolal sem na to: pecha tolík gest, vposlog se.

8. **L**lynj tedy wegda napis mu na pusspanu, a v knize bedlivě wry to, a budeť v den neposlednegssi na swédecrwí až na věky.

9. **L**id zagisté k hněvu popav: zegjí gest, a synowé lžíci, synowé nechají slyseti zákona Božího.

10. **V**teříž říkají vildaucym: Nechregte viděti; a patřicym: Nechregte spatřovati nám těch věců, které pravé gſau: mlávte nám libé věcy, vize nám bludy.

11. **O**děgměte cestu odemane, vchylte odemne stezku, at plesanc od tváři nassi svatý Izraelstý.

12. **P**ročež toto dí svatý Izraelstý: Protože ste zavrhli slovo to, a daufali ste v křivém hanění a v rozbrogí, a zpolohli ste naň:

13. **P**rotož bude vám nepravost rato gafko rozsedlina padající, a wysserena na zdi vysoké, posnewádž náhle, než se kdo nadá, při gde setřenj gegi.

14. **A** rozdrobena bude gafko potřína býwá láhvice hrušková poztrénjm náramnym: a nebude nalezena z vložku gegjík šírepina, v křežby nesen byl, ohněček z ohniště, aneb nabráno bylo málo vody z gáni.

15. **L**ebo toto dí Pán Bůh svatý Izraelstý: k zavratiteli se a spořogjecli se, spaseni budete: v měcenj a v naděgi bude syla was. Je necháli ste:

16. **A** řekli ste: Nikoli, ale k koníkum vtečeme se: protož vřídati budete. A na tyhle vedeníme: protož ryhlegssi budau, kteříž was honiti budau.

17. **T**isyc lidj od tváři strachu gđnos-

gednoho: a od twéři strachu pěti výkari budete, dokádž nebudeste oslaveni gáko žezlo lodi na vrchu hory, a gáko znamení na pahrbku.

18. Prorož čeká Hospodin, aby se simoval nad vám: a proto pozvýšen bude odpovíšejte vám: nebo Bůh * saudu (gesl) Hospodin: blahošťavenj vossični, kterýž čekají na něg.

19. Když zagišté Syonský bydliště bude v Jeruzalémě: pláče nebudete nikoli plakati, lhost magistrítce se nad tchau: k hlasu volení svého hněd gáž vstýfji, odpoví tebe.

20. A dá vám Pán chléb a ožky, a vodu krátkou: a nevčinj odletěti od tebe výce včitele svého: a budou oči své všedých přikazatele svého.

21. A vši své slyseti budou slovo za hřbetem napomjnagjich: Tatoč gest cesta, chodtež po něj: a nevchylujtež se ani na pravo, ani na levo.

22. A poskvrniss plechy rytin střebra svého, a oděv slitého zlatá svého, a rozmetcess ge gase končistotu měsýčné. Wygdi, díss mu:

23. A dán bude děsí řešení svému, kdežkoli sýti budete v zemi: a chléb obilj země bude přehogný, a tučny: páslí se bude na vládárství svém v ten den bezráck prostranné:

24. A beykorec twogi, y ossláka, kteráž dělagi zemí, sinissenau picy gisti budou gáž na humně přewita gest.

25. A budou na všeliké hoře vysoké, a na všelikém pahrbku pozdvíženém, potokové běžící

vod, v den zbitj mnohých, když padnau věže.

26. A bude světlo mísýce gas ko světlo slunce, a světlo slunce bude sedmernádobné gáko světlo sedmi dní, v den, kterýž všeze Hospodin ránu lidu svého, a antaz zbitj geho vzdrawj.

27. Už hle jméno Hospodinoz wo píidázý zdaleka, hotý prchliwost geho, a těžká k nesenj: vzdávě geho naplněni sau hněvlosti, a gazyf geho gáko ohň zájragjey.

28. Duch geho gáko potok rozwodník až do polu hrdla, k výhubenj národů vnic, a výda bloudu, kteráž byla na čelisteč lidj.

29. Píseň bude vám gáko noc posvěcené slavnosti, a radost srdce gáko který gde s píškalau, aby vespel na horu Hospodinovu k svému Izraelskému.

30. V včinj Hospodin, aby slyšíšana byla sláva hlasu svého, a strach ranicna svého včáje v pozhrozenj prchliwosti, a v plameni ohň zájragjich: porazý vichrem, a kameným krušobřím.

31. Od hlasu zagišté Hospodis nová zdešy se Assur prutem vedený.

32. A bude přecházenj prutu založeno, kterýž odpočinutj včinj Hospodin nad ním v bubenjch a v cytarach: a v bogých obzválessej njich výboguge ge.

33. Připraveno gesl zagišté od včerayšta Toffet, od krále připraveno, hluboké, a rozšířené. Potrawy geho, ohň a drwa mnohá: dmýchání Hospodinovo gáko potok sry ge zapaloge.

* Saude.

Kapitola XXXI.

Izraelájské stěnou se proti ztupujícím do Egypta o pomoc. 6. Napomína tu pokání.

1. **B**ěda, kteříž ztupují do Egiptu o pomoc, v koních daufagisce, a magisce naděgi ve wozych o čtveročoných, že mnosy gau: a v gezdycích, že narázmné mocný příslis: a nedůvěřili se svatému Izraelskému, a Hospodine nedotazovali se.

2. On pak maudrý přivedl zlé, a slovo svých neodgal: a povstane proti domu nejhorších a proti pomoci pášijých nepravost.

3. Egypt * člověk, a ne Bůh: a konové gegich (gau) tělo, a ne duch: a Hospodin nachyl ruky své, a padne pomocník, a klesne (ten) genuž se pomoc dává, a spolu rošickni pohubení budou.

4. Nebot toto dílo Hospodin řek mne: Gáko kdyžby číval lew, a lwice nad laupejí swau, a wyssoby mu v sítí množství pastýřů, od hlasu nich nebude se strachovat, a před množstvím nich nebude se děsít; tak ztupí Hospodin zá stupů, aby hogoral na hoře Syon, a na pahrbku gegim.

5. Gáko prácy létatijí, tak hágití bude Hospodin zá stupů Jeruzaléma, ochraňuje, a vyšvoboze, předcházeje a spasena čině.

6. Obraťte se gákož ste v blázinu byli odstaupili synové Izraelští.

7. V den zagisté ten zavře muž modly střbra svého, a modly zlata svého, kteříž nadělály rám ruce wasse k hříchu.

8. A padne Assur v meči nemuže, a meč ne člověka žijíce geg,

a vtíkati bude ne před mečem: a mládency geho pod pláč vvedeni budou:

9. A syla geho od strachu posmine, a děsyti se budou všecky knížata geho: čekl Hospodin, že hožto ohn gest na Syonu, a pře geho v Jeruzalémě.

* Egiptskí gau lidé.

Kapitola XXXII.

Prorocí o království Krystovu.
9. O vývrácení města Jeruzaléma. 15.
O seslání Ducha Svatého.

1. **J**dy hle v spravedlnosti královatí bude král, a knížata v saudu představena budou.

2. A bude muž gáko kteří říká bývá před věčrem, a tagi se přebauji, gáko potokové vod v živnosti, a stju stály vysedlé v zemi puště.

3. Ulezatměj se oči vidaucích, a vši myslících plně pozorovati budou.

4. A sedce bláznů potomuž vniční, a gazyk zagišatých ryblic mluvití bude a zřejmě.

5. Ulebude slavit výce ten, kteříž nemaudrý gest, knížecem: ani lítivý slavit bude věčním:

6. Ulebo blázen bláznitě věci mluvití bude, a sedce geho činiti bude nepravost, aby dokonal pořízení, a mluwil k Hospodinu lítivě, a prázdnau včinil dušilací ného, a nápog žijnímu odgal.

7. Lítivého nádobjí nebohlí gau: dn zagiště myslení složil k zahlazenj tisých v řeči lji, když byl mluwil chudý * saud.

8. Kníže pak věcy ty, kteříž hodné gau knížete, mysliti bude a on nad vývodami státi bude.

9. Ře-

9. Ženy bohaté vstáňte, a slyšte
blas mūg: dcery daufagjcy pozos-
túgry vissima tēc manu.

10. Ulebo po dnech a roku, w
zformužený budete daufagjcy: ne-
bo stonalo se wjna zbjrání, zbjrka
tice nepřigde.

11. Vstáňte bohaté, zformužte se
zufagjcy: svolte se, a zahanbe-
ř budete, přepasťe bědra wasse.

12. klad pesy kwilce, nad kras-
nau žádostnau, nad winnicý
rodnan.

13. Ula zemí lidu mého trnj a
si wzege: čjn wjce na wses-
domy weslosii města plésagj-
ož.

14. Ulebo dům opusťtený gest,
výšky: měta zanechano gest, tmy
iašénj včiněna gšau nad gesty:
i až na wéky. Radost diwo-
sili pastwisté stád,

5. Dokawži: nebude wylit duch
z wýsosti: a bude paussté
arinel, a charinel za les gmjn

6. A bydliti bude na paussti
a spravedlnost na charmelu
bude.

7. A bude dílo spravedlnosti
a cvoičení spravedlnosti ml-
bezpečnost až na wéky.

8. A sedeti bude lid mūg w
stoge, a w stáncých daufas
odpočívání hogněmi.

9. Kropobitj pak při zstupoz-
sa, a poníženjm poníženo
jíto.

10. Blahostawenj, který sege-
řec ** wodéch, wpaussté-
w wola y ossa.

11. idem. ** Místech vrodných.
Capitola XXXIII.

w i o ponisté nad Sennachery;
Po brážka hějsníkum, 15.3as
a wedlinym.

1. Běda, který laupiš, zdaliž
y sám nebudess oblaupen z
a který pohrázs, zdaliž y sám
zhrzen nebudess z když dolonáss
laupežnictw, oblaupen budess:
když vstana pěstanesa tupiti, potus-
pen budess.

2. Hospodine smiluj se nad nás
mi: neboť tebe očekávali smie: bus-
diž rámě nasse w gjetu, a spasenj
nasse w času osaženj.

3. Od hlasu Angela vtekli lis-
dé, a od wýwýšsenj tvého rozpr-
chli se národotvé.

4. A shromážděny budau lau-
peže wasse, gako sebrán býwá
chraust, gako když gámy naplněny
njimi býwagj.

5. Zveleben gest Hospodin, po-
něwáž pěbýval na wýsosti: na-
plnil Syon s:udem a spravedl-
nostj.

6. A bude wjra za časů twých:
zboží spasenj mandrost a vinenj:
bázenj Hospodinowa tak gest počlad
geho:

7. A hle widjicý volati budau
wně, Angelé pokoge hořce plakati
budau.

8. Zkaženy sau cesty, přestal
nimmo gdaucý po stezce, zrušena
gest simlauwa, zavrhli města, ne-
wážil sobě lidj.

9. Kwislila, a zemdlela země:
zahanben gest Liban, a zanečas-
dněn gest, a včiněn gest Saron gas-
ko pausst: a polučen gest Bázan,
y Barmél.

10. Klynj powstanu, prawj Hos-
spodin: klynj powýšsen, nynj po-
zdwížen budu.

11. Počnete horfost, porodíte
strniště: dudy wásse gako ohři
če wési.

12. Y budau lidé gáto po obni
popel, trnji shromážděné ohněm,
spáleno bude.

13. Slyšte, kteříž daleko gste,
gáte wécy sem včinil, a poznegz-
te blízcej sýlu maw.

14. Přestrašení sau na Syonu
hříšníc, posel strach poctyce.
Kdo bude moc bydliti z wás s
ohněm žžragicym: kdo bude mo-
cy bydliti z wás s horšostmi wécz-
ními:

15. Bdož phodi w sprawedlios-
tch, a miluoj prawdu, kdo zas-
míta lakovství z křivého obvině-
ní, a wyráša ruce swé od wſeliké-
ho daru, kdo zacpává vši jure, aby
nelyšel krwe, a zavráta oči swé,
aby newiděl zlicho.

16. Ten na wýsotch bydliti
bude, hradové skal wýsokost geho:
čláb gemu dán gest, wody geho
wérne gsa.

17. Krále w okrase geho vzří
oči geho: spatří zemi zdaleka.

18. Srdce twé přemysłowati
bude bázen: kde gest včený z kde
slowa zákona vwažujicý z kde včis-
tel malicých:

19. Lidu nesydatého nevzříss,
lidu wysoké řeči: tak aby nemohl
rozumeti wýmluvnosti gazyka ges-
ho, w němž nižádné maudrosti
neni

20. Popatř na Syon město
slavenosti naij: oči twé vzří Je-
ruzálem bydlenj bohaté, stánek, kte-
rýž nikoli nebude moc přenesen
být: aniž odgati budau hřebowé
geho na wéky, a wſelkni prowáz-
kowé geho nepřerhnau se:

21. Protože ioliko tam wé-
lebný gest Hospodin náss: město
řek potokové neystissj a otevřez-

nj: neprogde přes né lodj wesselu,
ani třjlodj weliká přegde přes né.

22. Hospodin zagiře saude
nása, Hospodin zákona vstanovitel
náš, Hospodin kála náš: oni spes-
sý nás.

23. Oslabeni sau prowázkowé
twogi, a nepremohan: tak bude
žejlo twé, abys rozhříti zname-
nj nemohl. Tehdáž rozdělenys
dau křisti laupeži mnohýf: kult-
hawý rozeberau laupež.

24. Aniž dj sauſed: zemdel
sein: lid, kterýž bydlj w ném, od-
gata bude od něho nepravost.

Kapitola XXXIV.

Hněw Hospodinu proti wjedném
národní. 5. Zpustění Idumeglyf.

1. Vstuptež národové, a sl-
sce, a lidé pozorujte: neh
at slyssi země, a plnost gegi, oč-
sleč země, y woseličá autoda geho.

2. Proto že hněwiost wospe-
dinowa na wſecky národy, a pr-
chliost na wſecko wogsto gegich:
zabil ge, a dal ge k zabici.

3. Zabitj gegich powrženi bu-
dau, a z vmtlčin gegich wzcide
smrad: vswadnau hoty od kři-
gých.

4. A chřadnauti bude wſecky
wogsto nebeské, a swinnia budau
gáto kniha nebesa: a wſecko wog-
sto gegich zprčhne, gáto prjí liš
z winnice a z fíku.

5. Poněwáž opogen gest na
nebi meč můg: hle na Idumeglyf
sau zemi zšlaupj, a na lid zbit
mého, k sauđu.

6. Aleč Hospodinu naplní
gest křvi, ztlustl tučem, z kře-
beranu, a kožlů, z křve možko-
vitých stopců: obět zagiře wo-
spe;

spodinowa w Bozta, a zbirj we-
lité w zemi Edom.

7. A zstanpi gednotožcy s ni-
mi, a beykowé s mocným: opo-
jenia bude země gegich ktwi, a prst
tegich tukem tučných:

8. Protože den ponisty Hospo-
nowy, rok odměn saudu Syona.

9. A obrácení budau porokowé
gj w smolu, a prst gegi w sy-
; a bude země gegi w smolu
ijsy.

10. W nocy y wc dne nev-
ne, na wéky wystaupi dcym ges-
od národu do národu zpusťeš
bude, na wéky wéku nebude
cházejicýho po nj.

11. A vládnauti nj budau bu-
a gežek: čap a krkawec by-
budau na nj: a roztažena bu-
la nj mīta, aby obrázena byla
ic, a záwaži k zpuštění.

12. Sslechticy gegi nebudau
Frále radégi wzýwati budau,
secká knížata gegi budau k
už.

13. A wzrostę w domjch ges-
trnj, a kopřiwy, a hloch na
h gegich: a bude peles draků,
wa pštrosů.

14. A pokávati se budau dá-
i s ostobeyky, a chlupáč kři-
ide geden k druhému: tam
núta, a nalezla sobě odpocí-
ši.

Tam mél daupé gežek, a
dal mladé, a zryl okolo, a
w stjnu gicho: tam se
dili luňacy, geden s dru-

Dohledáwegte pilné w fin-
denowé, a čete: geden z
dostáwalo, geden druhé-
dal: nedo co z vst mych

podházý, on přikázal, a duch geho
on shromáždil ge.

17. A on wthl gím los, a ru-
ka geho rozdělila ho gím w mītu:
az na wéky vládnauti budau gi, do
národu a do národu přebývatibuz-
dau w nj.

Kapitola XXXV.

Předpovídá Protok, že pobané vě-
tody k pravé Čírkvi Křízové se obrá-
ejí. 3. Povinnost služebníků té čírkve.
5. Znamení Křízova.

1. **W**eseliti se bude pustá a bez-
cestná, a plésati bude
pausť, a kwěti bude jako lilyum.

2. Pučjcy pučiti se bude, a plé-
sati bude weseljcy se a chwáljcy:
sláwa Libanu dana gest gj: okras-
sa Barmelu, a Satonu, onič vztj
sláwu Hospodinowu, a krásu Bos-
ha na jeho.

3. Posyláte rukau kleslých, a
kolena mdlá vtorďte.

4. Kecete malomyšlným: Posylá-
te se, a nechtegte se báti: ay hle
Bůh wáss ponstu přivede odmě-
ny: Bůh sám přigde, a spasý vás.

5. Tehdáž otewtau se oči slepých
y vši blučých otewčeny budau.

6. Tehdáž poskočí jako gelen
kulhawý, a oterčený bude gazyk
némých: nebo rozdeleny sas na paus-
ťi wody, a porokowé na pustině.

7. A kectáž byla wyprahlá, bu-
dew gezero, a žijzniwa w studnice
wod. W pelesích, w nichž prvé
drakové bydlili, wzegde zelenost
tří a sýtj.

8. Y bude tam stezka a cesta,
a cestau swatau slavit bude: nepře-
gde přes nj poskvrněný, a tak bude
wám přimá cesta, tak aby blázni
neblaudili po nj.

9. Nebude tam lwa, a glá zwij
Sob 4 ne:

newystaupj po ni, aniž nalezešia bude tam: a choditi budau, kteříž wyši: o eni budau:

10. A wykaupenj od Hospodis na navoráci se, a přigdau na Syon s chwálau: a weselj wéčné na hlawě gegich: radosť a weselj obdrží, a vtečc bolest a vpenj.

Kapitola XXXVI.

Wpád Sennacherybuwo do Júdštwa.
4. Sedmánj o poddání grani města. 15. Rauhánj Sennacherybovo proti Bohu.

1. **N**stalo se ve čtrnáctém létě krále Ezechyáši, wyši upil Sennacheryb král Assyrský na wsecká města Júdská hrázená, a dobyl gi.

2. A posal král Assyrský Rabacesa z Lachys do Jeruzaléma, kui králi Ezechyášovi w ruce růžké, a stál podlé straupy rybníka hořejšího na cestě Pole walcháčowa.

3. V wyssel k němu Eliacym syn Helcyášiwo, zprávce domu, a Sobna písař, a Joahé syn Uzaf furo fanclér,

4. V řekl k nim Rabaces: Posvěte Ezechyášovi: Toto praví král veliký, král Assyrský: Ga-

řež gest ro daufanji, nímž daufas: 5. Aneb gakau rádan neb ſylan zprotiviti se strogiſſo: w kom máss daufanji, že sy odstoupil odemne:

6. A ly hle zpolcháſſ se na hulttin-nau polimanau tuto, na Egyp: na kteraužto zpoděpřeli se člověk, węgde do ruky geho, a proráti gi: tak farao král Egypetký wſſechněm, kteříž daufagi w něm.

7. Pakli mi odpovíſſo: w Hospodinu Bohu našem daufáme: zdaliž on ten; ten, gehož odgal

Ezechyáš wýſosti y oltáře, a řekl Júdowi a Jeruzalému: Před oltářem týto klaněci se budete:

8. A nynj poddeg se pánem ſtu mu králi Assyrský, a dám tobě dva tisíce konj, aniž budes moc z ſebe dát, kteřížby na ně wſkli.

9. A kteřak ſtrpíſſe twář ſaudce gednoho mýta z služebníků páněho měſiſíž: Pakli daufas w Egypetu, w wozých o čtvrtokonjí, a w gezdycích:

10. V nynj zdali bez Hospodina wstaupil ſem na zem tuto, aby pohubil gi: Hospodin řekl ſe mně: Wſtup na zem tuto, a pohub gi.

11. V řekl Eliacym, a Sobna, a Joahé k Rabacesovi: Milu ſi služebníkům ſvým Sytšym ga-zykem: rozumijmete zagiſte: nemilu ſi nám židowſky w vſijohli du, kteříž gest na zdi.

12. V řekl k nim Rabaces: zdaliž k u pánu twému (toliko) a k tobě posal mně pán mūg, aby mi uwiſil wſecká ſlova tato, a ne raděgi k mužům, kteříž ſedí na zdi, aby gedli leyna ſwá, a pili mo- noh ſvých s wániž:

13. V stál Rabaces, a molil blaſem velikým židowſky, a řekl: Slyſte ſlova krále velikého, krále Assyrský,

14. Totoč praví král: Ne- neswádj wás Ezechyáſſo, neb nec bude moc wytřhnauti wás.

15. A nechť wám nedávádu: ſanji Ezechyáſſo, w Hospodinu, iž: wytřhna wytvobodí nás Hospo- din, nebude dáno město toto w rukou krále Assyrský,

16. Nechtegre, poſtauſhari Ezechyáſſo: totoč zagiſte praví král Assyrský: Včině ſenioru dobrce- čni,

wygdeče kē mnē, a geze
dý winnicy swan, a geze
tjē swug: a píce gedenz
edu čisterny swé,
Dokudž neptigdu, a nez
wás do zemé, kteráz gest
iē wasse, zemé obilj a wjz
: chlebū a winnic.

Ieché wás nebaučj Ezech
ia: Hospodin wystwobodi
daž sau wystwobodili bo
žrodù gedenkaždý zemi
uky krále Assyrských z
íde gest bůh Emath, a
kde gest bůh Seffar
dalíž sau wystwobodili Sa
uky mé:

Kdo gest ze wsech bohů
to, kterýžby wytchtl byl
u z ruky mé, aby wytchtl
Jeruzalém z ruky mé z
mlécli, a neodpowěděz
lawa. Nebo přikázal
král, řka: Neodpowíděz

wssel Eliacym syn Helz
zprávce domu, a Sobna
Joahé syn Azassiu řans
echyássowi rozhříše tau
čestowali mu slota Rabs

ipitola XXXVII.

Ezechyássowo k Izaiássowi.
d Proroka o zahynutí Sen
n. 10. Rauhánj geho. 14.
Ezechyássowi. 21. Izaiáš
potvrzuje své proroctví.
2. poráží leženj Sennachery
končenj geho.

zlo se, když vlyssel ká
Ezechyáss, rozhříše tau
z obwinut gest pytle, a
domu Hospodinova.

ostal Eliacyma, zpráw
i Sobnu písce, a statc

slí z kněži, příkryté pytly, k Izaiá
ssowi synu Almosowu Proroku,

3. U řekli k němu: Totoč praz
wj Ezechyáss: Den trýznění, a
tresání, y rauhánj, den tento:
protože přissli synové až k porodu,
a mocy není k porození.

4. Ždali kteřak vlyssi Hospod
din Boh twug slota Rabsacesova,
kteřehož poslal král Assyrských
pán geho k rauhánj se Bohu ži
wenu, a k wteykánj řečni, kteří
slyssel Hospodin Boh twug: poz
zdvihni tedy modlitby za ořatky,
kteříž nalezeni sau.

5. U přissli služebnícy krále
Ezechyáss k Izaiássovi.

6. U řekl k nim Izaiáš: Toto
powjte pánu swému: Totoč praz
wj Hospodin: Vlebog se před twá
ej slot, kteráz sy slyssel, ginižto
rauhali se mně služebnícy krále
Assyrských.

7. U hle gá dám gemu ducha,
a vlyssi poselstwo, a navrátj se
do zemé swé, a padnauti geg vči
njm mečem w zemi swé,

8. Navrátil se pak Rabsaces,
a nalezl krále Assyrských valějčy
ho proti Lobiňe. Nebo vlyssel,
žeby se byl odebral z Lachys,

9. U vlyssel o Tharafovi krá
li Leontenijíž zemé, ano praví
li: Wyssel aby bogowal proti to
bě. Což když vlyssel, poslal po
sly k Ezechyássowi, řka:

10. Toto powjte Ezechyáss
wi králi Jüdskému, mluwjce: Ieché
ře neoklamáwá Boh twug, w kte
řymž ty daufáss, řka: Nebudě dán
Jeruzalém w ruku krále Assyrských.

11. U hle ty sy slyssel wosse
cky včicy, kteříž včinili králowé Ass
yrských wscin zemjm, kteříž podz
S 5 wra-

wrátili, a ty budeš mocy wywozbozen býti:

12. Ždaž sau myrrhli ge bohowé národů, kteréž podwrátili otcové mogi, Gozama, a Hatama, a Keschfa, a syny Edenské, kteříž byli v Thalassar:

13. Bde gest král Emath, a král Atsad, a král města Sefarwaim, Una, a Awa:

14. Je wzal Ezechyáss knihy z ruky poslů, a čerl ge, a wstaupil do domu Hospodinova, a rozprostřel ge Ezechyáss před Hospodinem.

15. A modlil se Ezechyáss k Hospodinu, řka:

16. Hospodine zástupu Bože Izraelštý, kterýž sedíš na cherubijních: ty gsy Bůh sem všech kráslostí v zemi, tys včinil nebez zemi.

17. Takloni Hospodine vha svého, a slyss: otemi Hospodine oči své, a vizi, a slyss všecká slova Sennacherybowa, kteříž poslal k rauhání se Bohu živému.

18. O pravdě zagiště Hospodine pusté včinili králové Asyrských zemí, a fraginy gegich:

19. A dali bohy gegich ohni: nebo nebyli bohové, ale dila ruse fan lidstří, dřevo a kámen: a rozdrobili ge.

20. A nynj Hospodine Bože nás, wywobod nás z ruky geho: a nech poznají všecka království zemí, že ty gsy Hospodin sam.

21. Ty poslal Izaiášu syn Amos ře k Ezechyássovi, řka: Toto pravo Hospodin Bůh Izraelštý: za kteříž wěcy prosyl mne z strasuy Sennacheryba krále Asyrských:

22. Toto gest slovo, kteréž mluvil Hospodin o něm: Pohr

dala tebau, a wyjmivala se to: bě panna dcera Syonská: za tebau hlawau heybala, dcera Jeroze: lémstá.

23. Boniu sy wycykal: a kemu sy se rauhal, a na koho powysil sy hlasu, a pozdwihi sy wýsostioj swých z kla svatého Izraelsteho.

24. W ruce služebníků swých wycykal sy Pánu: a čeli sy: W minozštěj čtverého spřežení mého gá sem wstaupil na wýsost hor, na vrchy Libanu: a podél wýsosti cedru geho, a výborné gedle geho: a wegdu na wýsost svatého geho, do lesa Carmelu geho.

25. Gá sent kopal, a pil wodu, a wysussil sem Mlepěgj nohy své všecky potoky zákopů.

26. Ždaž sy neslyssel, gaké wěcy před časy včinil sem gemu: od dnů starodávných si wočil sem gá to: a nynj přivedl sem: a včiněno gest k vykočeněni pahrbku spolu bogugých, a měst ohrazených.

27. Obyvatelé gegich o všeckemau rukou zatrástli se, a zahenbeni sau: včiněni sau gaké keno polnij, a tráva pastviště, a bylina střech, kteříž vstvadla prvé nejdozrála.

28. Obydlj twé, a wýginj twé, a wgitj twé poznal sem, a těžil jí twé proti mně.

29. Když sy se wycikal proti mně, psýcha twá wstaupila w rysi mé: položím tedy kroužek w těch pých twých, a vzdú te těch rukou a přivedu té zase na cestu, kteříž přissel.

30. Tobě pak toto bude změněj: Cez rohoto roku, což samozdáně sebe roste, a druhého roku gablek poživweg: a w roku pak těžim se, at,

gne, a žněte, a ſtřepūgte winnice,
geje owoce gegidy.

31. Ý puſti to, což ſchráněno
de z domu Júdowa, a což oſtaſ
ho geſt, koreň dolů, a včinj vžiſ
vžiſtu:

32. Proto že z Jeruzaléma wys
zil oſtaſkowé, a ſpaſenj z hory
on: horlivost Hōſpodina záſtuſ
včinj to.

33. Protož toto prawj Hōſpo‐
d o králi Aſſyrských: klevegdet
města tohoto, a newhodi tam
ly, a nedobyde ho ſejt, a ne‐
ene w okrajkou geho náſpu.

4. Čeſtau, kteorauž přiſſel, rauž
wratíj, a do města tohoto ne‐
de, prawj Hōſpodin:

5. A chrániti budu města to‐
z, abyh ge zachoval pro ſebe,
Dawida ſlužebníka ſvého.

6. Wyſſel pak Angel Hōſpo‐
d, a zbil w leženj Aſſyrských
indesate pět tisíců. Ývſali ráz‐
ay hle roſickni, vnitlčiny mr‐
lo.

7. Ý wyſſel geſt, a odſſel, a
čtil ſe Sennacherib král Aſ‐
ſ, a bydlil w klynywe.

Ý ſtalo ſe, když ſe byl kla‐
chrámě k leſtchowi bohu
, Adramelech a Sarasat ſy‐
geho zabili geg mečem: a
do zemi Ararat, a kraloval
ddon syn geho místo něho.

Capitola XXXVIII.

1. Říš vada do ſmrtelné nemocy,
Boha za prodloužení života, a
co s podivněm zase na vrá‐
nu na ſlunečných hodinách, 9.
meni chwále.

2. těch dnech roznemoohl ſe
Ezechyáſo až k ſmrti: y
němnu Izaiáſ ſyn Timo‐

ſiu ſuo Protok, a řekl gemu: Toto
prawj Hōſpodin: Žpotádeg dum
ſwūg, nebo vničej ſe, a nebudete
žiwo.

2. Ý obrátil Ezechyáſ ſwarę
ſwar a ſtěně a modlil ſe k Hōſpo‐
dinu,

3. A řekl: Proſym Hōſpodine,
rozpojen ſe medle, kteorak ſem chodil
před tebou w prawdě, a w ſez‐
dce dokonalém, a což dobrého geſt
před očima twýma, činil ſem. Ý
plakal Ezechyáſ plácem velikým.

4. Ý ſtalo ſe ſlowo Hōſpodino‐
vo k Izaiáſovi, řkaucy:

5. Hdi, a ſey Ezechyáſ ſowi:
Toto prawj Hōſpodin Bůh Da‐
wida otce twého: Šlyſſel ſem mo‐
dlitbu twau, a widěl ſenji ſy twé:
ay hle gá přidáni ke dnům twým
patnácte let:

6. A z ruky krále Aſſyrských
wyrhnu té, y město toto, a chrá‐
nit budu ge.

7. Toto pak tobě bude znamen‐
ni od Hōſpodina, že včinj Hōſpo‐
din ſlowo to, kteřž miluval:

8. Ay hle gá včinjim, aby ſe na‐
vratil ſejn rádku, po nichž ſeffel
na hodinách ſlunečných Achazových
zpátkem o deſet rádku. Ý na vrat‐
tilo ſe ſlunce o deſet rádku po ſtu‐
pních, po nichž bylo ſefflo.

9. Přiſmo Ezechyáſe krále Júd‐
ského: Když ſtonal, a ozdravěl po
nemocy ſwé.

10. Káli ſem řekl: w polovici
dnů ſwých pùgdu k braněm * pe‐
bla. Hledal ſem oſtaſku let ſwých:

11. Řekl ſenji: klevzjim Hō‐
ſpodina Boha w zemi živých.
Ačtudu hleděti na člověka vjce,
a bydlitce pokoge.

12. Řodina má odgata geſt, a
ſvíz

świnuta gest odemine, gako stánek pastýřů. Přestížen gest gako od tragickýho, život můg: když sem gesse počátek bral, přestíhl mne: od gjtra až do wečera dokonáss mne.

13. Daufal sem až do gjtra, gako lew tak potčel wſecky kosti mé: Od gjtra až do wečera dos konáss mne:

14. Gako práce wlassowice tak wolati budu, rozmírati budu gazu holubice. Ženčeny sau oči mé, wzhledagjic na wýsost. Pane násyly trpjim, odpowěz za mne.

15. Co dím, neb co odpoví mně, poněvadž sám včinil: Přemysłlowati budu tobě wſecka léta swá w hořkosti dusse swé.

16. Pane! gestili se tak život wede, a w takových wézech život ducha mého, potrescess mne, a obživíss mne.

17. Uy hle w pokogi hořkost má nevhodcegss: Če pak sy wytuhl dussi man, aby nezahynula: hodiš sy za hřbet swig wſecky hřichy mé.

18. Ulebo ne peklo chwálu wzdáwati bude tobě, ani smrt chwáliti bude tebe: nebudau očekáwati, kteříž zstupugi do gezera, prawdy twé.

19. Žiwy žiw gsa onč chwálu wzdáwati bude tobě, gako y gádnas: otec synům známau včinj prawdu twau.

20. Hospodine spasna mne včin, a písne nasse zpívati budez me po wſecky dny žiwota nasses ho w domě Hospodinowé.

21. A přikázal Izaiáš, aby wzali hrudu z fiku, a flaster přiložili na ránu, a ozdraven bvl.

22. U řekl Ezechyáš: Gaké

bude znamení, že wstanupím do domu hospodinowa:

* grobu.

Rapitola XXXIX.

Poselství Mierodachovo k Ezechyášowi. 1. Chlauba gedho. 6. Ovídění gemu budauycího cestánji. 8. Dobročenj Ezechyášovo.

1. **W** času tom poslal Mero- dach Baladan, syn Baladanu král Babilonský lisiy a dary k Ezechyášovi: nebo klíček, je nemocen byl, a ozdravěl.

2. Weselil se pak z nich Ezechyáš, a ukázal gím sklep druhý kořenj, a stříbra, a zlata, wenzných wécy, y masti neylepsí, y wſecky skladu nádobí svého, y wſecku což nalezeno gest w pokladu jeho. Ulebylo * slova, gehožby gím nebyl ukázal Ezechyáš w domě svém, y ve wssi mocy swé.

3. Wessel pak Izaiáš Prorok Ezechyášovi králi, a řekl gemu: Cožt sau řekli muži tito, a odkud přišli k tobě: U řekl Ezechyáš: Zde mědaleké přišli ke mně, z Babilona.

4. U řekl: Co sau wideli w domě twém: A řekl Ezechyáš: Wſecky wécy, kteréž w domě mem gau, wideli: nebyla wéč, kteréž bych gím neukázal w pokladu mych.

5. U řekl Izaiáš k Ezechyášovi: Slyss slovo hospodina jistupu.

6. Uy hle dnouhé přigdau, a odneseny budau wſecky wécy, kteříž w domě twém gau, a kteříž do pokladu snesli otcové twogí až do tohoto dne, do Babilonu: nebudě zanecháno nicchego, pravoj Hospodin.

7. U řekl Ezechyáš, kteříž pozdau

u z sebe, kteréž zplodíss, wez-
u, a budau koinornjcy na pa-
ř krále Babilonstého.

9. A řekl Řezechyáš k Jzaiá-
ši: Debré (gest) sloto Hospo-
dovo, kteréž sy mluwil: V řekl:
i tolito pokog a prawda we-
h niých.
Dícho nebylo.

Kapitola XL.

10. o pětseti Krystowém, a před-
v gesto. 12. Wsemohaučnost a
rost Boží. 18. Zahabbeni mo-
ři. 27. Počestánj podhybugicých o
i opatrowání.

Budte potřesení, budte potře-
ſení lide můg, pravoj Bůh

Mluwote k sedcym Jeruzalém-
přiwolegre geg: neb se gest
la zlost geho, odpusťena gest
rost geho: přigal z ruky Hos-
pody dwogité wécy za wosse-
chy swé.

Hlas wolajicýho na paus-
kíprawte cestu Hospodino-
jné číste na pustiné ſezky
iasscho.

Wſeliké vdolj powyſſeno buz-
aždá hora y pahrbek ponje-
c, a budau křivá místa w
i drsnatá w cesty towné.

zgewej se sláwa Hospodiz
a vžej wſeliké télo spolu,
Hospodinowa mluwila.
las řkaucýho: Moleg.
sem: Co budu volati?
télo ſeno, a wſeliká slá-
gafo kwet polnj.

yschlo ſeno, a padl kwet,
duch Hospodinu w powa-
řeg. W prawdět ſeno
iſhlo ſeno, a padl kwet:
a Hospodina naſſcho zůs-
wéky.

9. Na horu wysokau wſtup ev. Kte-
řy dobré wécy zwéstugess Syenu:
powys w ſyle hlaſu ſwého, který do-
bré wécy zwéstugess Jeruzalému:
powys, nechrég ſe báti. Key níz-
stum: Jüdským: Ay hle Bůh itás:

10. Ay hle Pán Bůh w ſyle
přigde, a rámě geho panovati
bude: ay hle nízda geho s njm,
a djlo geho před njm.

11. Gako pastýř stádo ſwé pás-
ti bude: w rameni ſwém ſhro-
máždij beránky, a w kljně ſwém
pozdwiham, březý ſam poneſe.

12. Kdo měřil hřištěau wody,
a nebesa dlanj wážil: kdo zavéſyl
třemi prsty tří země, a zwážil na
wáze hoty: a pahrbky na zewáži:

13. Kdo nápmocen byl Duchu
Hospodina: aneb kdo rédce geho
byl, a vřázel genu:

14. S kým wſel w radu, a
wycwicil ho, a včil geg ſtezce ſpra-
wedlnosti, a wycwicil ho vniénj, a
cestu opattiosti vřázel genu:

15. Ay hle národowé gako kru-
pe okowa, a gako hnuti zewáži po-
čení ſau: ay hle oſtrowowé gako
prach drobný.

16. A Libán nepoſtačí k pod-
pálenj, a živočichowé geho nepo-
ſtačí k zápalné oberti.

17. Wſickni národowé gakos-
by nebyli, tak gſau před njm, a
gako nic a přednost giniſni ſau
genu.

18. Bomu tedy podobněho vči-
nili ſte Boha: aneb gaky obráz
poſtarovje genu:

19. Zdaž rytinu ſil kowář:
aneb zlatník zlatem wyobrazyl gi,
a plechy ſtěbrnými ſtěbrník:

20. Perné dřevo, a kteryž
shnij ſe nemůž vybral: čemelničk
mau-

maudrý hledá, kterakby postavil modlu, aby se nepohnula.

21. Zdaliž ntwíte: zdaliž ste neslyšeli: zdaliž není wám zvěstováno od počátku: zdaliž ste nezpoznaměli základum země:

22. Kterýž sedj nad oříškem země, a obyvatelé gegi gšau gako korytky: který roztáhl gako nic nezbesa, a rozprostírel ge gako stánek k bydlenj.

23. Kterýž dává ragných wěcy zprávatele, gakoby nebyli, saudce zemské gako prádnost včinil:

24. A zádisté ani (gest) střepen, ani rosat, ani rokotěněn w zemi pačež gegich: náhle zařanul na ně, a vchli, a vicher gako stéblo zanesе ge.

25. A komu připodobnili ste inne, a přirovnali pravý Swatý z-

26. Pozdvihněte na výsost očí svých, a vize, kdo gest stvořil wěcy ty: Kterýž vyvádí w počtu vogně gogich, a voscely ze gměs na volá: pro množství sýly a mocnosti, y mocí geho, ani gedno nebezústalo.

27. Proč říkáš Jákobe, a mluzíss Izraeli: Skryta gest cesta má před Hospodinem, a od Boha mého saud nůg přessel:

28. Zdaž ntwíš, aneb sy neslyšel: Bůh wěčný Hospodin, kterýž stvořil konciny země: nezemdlí, aniž vyslovati bude, aniž gest vystížení maudrosti geho.

29. Kterýž dává vstalému moc: a tém, kterýž negsau, sýlu a mocnost rozmnoužuje.

30. Žemdlí pacholata, a vyslovati budau, a mládency w nemoci padnau.

31. Který pak davegi w Hospodina, proměný sýlu, wezimau na

se pěti gako erlowé, poběhnau a nebudau vyslovati, choditi budeu, a nevstanau.

Rapitola XII.

Povržení lidu Izraelského w raděgi o vysvobození, 8. a potéjení. 21. Rozdil mezi modlami, a mezi Bohem.

I. Nechte vmlkuau předemnau ostrovové, a národné at proměný sýlu: ak přistoupí: a tu ak mluwj, spolu k saudu přiblížme se.

2. Kdo vzbudil od východu spravedlivého, povolal geg, aby ho následoval: dá před obličejem geho národy, a Krále obdrží: vydí (ge) gako prach moci geho, gako stéblo wětrem zanesené lučíšťu geho.

3. Honiti bude ge, progde w pokogi, stezka na nohách geho nivkáže se.

4. Kdo wěcy ty způsobil, a ránil, volage pokolenj od početru: Gá Hospodin, prvnj a poslední jasem.

5. Vídeli ostrovové, a báli se, konciny země vstříkly, přiblížili se, a přistoupili.

6. Gedekazdý blížnímu svému pomáhati bude, a bratu svému dj: Poslyn se.

7. Poslynil kowář tepa Hadi: weim toho, který byl komal išo toho, řka: K slrotění dobré gest: a upceril * to hřebisty, aby k nespochnulo.

8. A ty Izraeli služebnice, mří, Jákobe, kteréhož sem vyvolil, jméme Abrahama přjelelé mého:

9. W němž sem vchopil té od koncín země, a od vzdáleností gegich povolal sem té, a řekl sem tobě: Služebnět můg ghs ty, vysvolil

welil sem tě, a nezávrtl sem
že.

10. Uebog se, proto že gá s
zhan sem: nevchylug se, proto
e gá Búh twůj: posylil sem tě,
pomohl sem tobě, a přigala tě
ravice spravedlivého ního.

11. Uy hle zahanbeni budau a
výdj se wosickni; kteři bogugj
tati tobě: budau, gakoby nebyli,
zahynau mužj, kteři odporugj
bě.

12. Hledati budess gich, a nez-
aleznoss, mužu odbognisku svých:
zdu, gakoby nebyli: a gako zmaz-
anj, lidé waléjcy proti tobě.

13. Uebog gá Hospodin Búh
rug vjimage roku twau, a řka-
bě: Uebog se, gá spomehl sem
bě.

14. Uechtěg se báti čtere Jás-
buš, kteři ste zemčeli z Izraelce:
spomohl sem tobě, pravoj Hos-
odin: a wykupitel twůj Swatý
izraelstý.

15. Gá sem tě položil gako twůj
krjcy nowý, magjcy zuby traus:
mlátili budess hory, a roz-
obis: a pahrbky gako prach pos-
is.

16. Přewěges ge, a wjte zas-
se, a wicher rozmetá ge: a ty
sati budess w Hospodinu, w
atém Izraelstym weseliti se bu-
s.

17. Uuznja chudj hledagi wod,
egsau: gazyk gegich žijzni všeckl.
i Hospodin woslyšim ge, Búh
izraelstý neopustím gich.

18. Orewtu na nepříjchých pas-
uch řeky, a v prostřed polj
zufy: položim pausť w geze-
nád, a zemi bezecstnau w po-
s řeod.

19. Dámna pausťi cedr, a třn,
a mirt, a dřev olovové: pestla-
wjm na pustině gedli, gilu, s
pušpen spolu:

20. Uby wideli, a wědeli, a
přemeysteli, a wtozum li společné,
že tuka Hospodinowa včinila to, a
Swaty Izraelstý stvořil to.

21. Blízko včině saud wás, pra-
wj Hospodin: přednesle, gesili siad
co máte, pravil král Jakobuw.

22. Uecht přistaupi (bohové
gegich), a zwěstuj nám, ktere koli
wěcy budaučné se stanau: předes-
sí, kteří byly, zwěstujte: a při-
ložme srdce své, a zwijme posles-
dnj wěcy gegich, a ktere wěcy ma-
gj přigjeti, oznamte nám.

23. Zwěstujte, ktere wěcy pi-
gji magj w budaučím času, a
budeme wěděti, že bohové gste wj,
dobré také neb zle, mužeteli, čin-
te: a mluvne, a wizne spolu.

24. Uy hle, wj gste z ničché-
hož, a djlo wasse z toho, což nez-
nj: ohavnost gest, kdož zwolil vrás.

25. Wzbudil sem od půl nocy,
a přigde od wýchodu slunce: wz-
wati bude gměno mé, a přivede
zprávce galo bláto, a gako hrn-
čej poslapáwage hlinu.

26. Kdo gest zwěstoval od za-
čátku, abyhom wěděli, a od po-
čátku, abyhom řekli: Spravedli-
wý gsy: nenj ani zwěstujcřho,
ani předpovídajcřho, ani slyšicř-
ho řeči wassich.

27. Prtenj k Syonu dj: Uy hle
ted gsa, a Jeruzalému zwěstova-
tele dobrých wěcy dám.

28. U widěl sem, a nebyl ani
z téhoto nižádný, kdož wstel w rax-
du, a orázán gsa odporečel slovo.

29. Uy hle wosickni nesprawez
viiři,

dliw, marná dila gegich : wjet a
prázdnost ** podobiznę gegich.

* Słicinu, neb tytinu. ** Modly.

Rapitola XLII.

Izaiás proročuje o Krystu Pánu,
10. napominku pohany, gatožto ty, kteří
tě to stěsti pořád, aby Boha za to chwá-
lili, 13. předpovídá vyvrácení modlo-
služebníků, 18. dává výstrahu židům,
aby trestání Božímu vissi.

1. Hly hle služebník můg, pře-
* gmu geg : wywołený můg,
zaljibila jóbě w ném dusce má : dal
sein ducha swého na něg, saud nás-
rodum přednáscti bude.

2. Vlebude kříčeti, ani přigme
osoby, ani slyšan bude hlas geho
veně.

3. Čertiny zlomené nesetře, a lnu
kauřjcýho se nevhásy : w prawdě
wywede saud.

4. Vlebude smutný, ani bauē-
liwy, došudzí nepoloži na zemi
saudu : a zákona geho ostrowowé
océkavati budou.

5. Toto praví Hospodin Bůh,
stwórujícý nebesa, a roztahujícý
ge : reverzujícý zemii, y wécy, které
z nj se plodj : dáwajícý dychání
lidu, kterýž gest na nj, a ducha slas-
pagjicím po nj.

6. Gá Hospodin povolal sem
tě w sprawedlnosti, a vhopil sem
rukou twau, a zařoval sem tě. A
dal sem tě w smlauwu lidu, za
swětlo národní :

7. Abys otevřel oči slepých, a
wywedl z zavřených vězného, z domu
žaláče sedcých we tmách.

8. Gá Hospodin, to gest gniěz-
no mé : slawy swé ginému nedám,
a chwály swé tytinám.

9. Které první wécy byly, ay
hle příslly : nové také gá zwěstugi :
prvé než se počnau, abyste ge sly-
šeli, včinjm.

10. Zpíwegte Hospodinu píseň
nowau, chwála geho od končin ze-
mě : Kterýž zstupujete na moře,
a plnost geho ; ostrowowé, a oby-
vatelé gegich.

11. Pozdvižena bud paří, y
miesta gegi : w domjch bydli
bude Cedar : chwalte obyvatelé
skály, z vrchu hot wolati budou.

12. Složí Hospodinu slávu z
chwálu geho na ostrowach oznámi.

13. Hospodin gáko sylň w
gde, gáko muž bogowijk wžbu-
dj horliwošt : kříčeti, a wolati bu-
de : nad neptáctely swé posylněn
bude.

14. Vllcel sein wždycky, vmlkl
sem, trpělivý sem byl, gáko fu
porodu pracujcý mluviti bodo-
tozprýlm, a pohltjm spolu.

15. Pusté včinjm hory, a pa-
hrbky, a vsseličau tráwu gegich
wysusim : a položjm čeky w ostro-
wy, a gezeta wysusim.

16. A powedu slepé na cestu,
gjsto neznagi ; a po stezkách, o niči-
to neuvedeli, choditi ge včinjm : po-
ložjm čeky před nimi w swěle, a
kříčej wécy w přjmě : rato slava
včinil sem gim, a neopustil km
gich.

17. Obrátili se zpět : ač fan-
hanbeni zahanbenim, kteříž dor-
fagi w tytině, kteříž číkagi slis-
né : My bohové nassj.

18. Slussi slyšte, a slepi po-
patřte k widěnju.

19. Kdo slepý, gediné slojcb-
ník můg z a hlochý, gediné fu
kterému posly swé sem poslal : kdo
slepý, gediné kteryž prodán gest :
a kdo slepý, gediné služebník Ho-
spodinu w :

20. Kterýž widjss mnobé wé-
cy,

ej, zdaliž nebudess ostříhati z kteří otevřené měss vssi, zdaliž slyšet nebudess r

21. A hōspodin chtěl, aby pozvěsil ho, a zvolebil zákon, a vyvrátil.

22. On pak lid zlaupeny, a puštěny: osydlo miladenců vossi, a v domácích žalářů řeky sati: čiměni jsou v laupež, aniž gest, doby vytrhl; v rozebrání, aniž vstí, kdyby řekl: Navrak.

23. Kdo gest mezi vám řeky: vstí, pozoroval, a poslal k budoucím věcy:

24. Kdo gest vydal v rozebrání Jakobu, a Izraeli zbaudil: když re hōspodin sám, proznamená říme zbrčsili: A nechťeli vstád řeho choditi, a nepoznali zákon řeho.

25. A vylil na něghněvost svosti své, a silný bog, a spásazeg vůkol, a nepoznal: a zasí jež, a neprozuměl.

Kapitola XLIII.

1. Naši sluhuče Čerki, že ona bude a že v někni národně gí budau židé uvaření. 9. Proč, že m' dle pohansí nic nejsau. Předkládá znamení Božstvího Váno.

2. Nyní totto praví hōspodin říkay řecky tě Jakobe, a říkay tě Izraeli: Nechťeg se bázebo vykaupil sem te, a pozal sem tě gmenem tvým: můg říkay.

3. Když přecházeti budess přes řeku, a tebau budu, a řeky neřeky tě: když chodisti budess v ú, nespáliss se, a plamen nebuhořci na tobě:

4. Protože gá hōspodin Bůh říkay svaty Izraelštý spasitel

5. twůg, dal sem slítovční tvé ře: gípt: Vlaučeninstau zemi a Sázbu za tebe.

6. Hned gá říkay ctihodný včelněn v očích mych, a slavný: gá sem miloval tebe, a dám lidi za tebe, a národy za dussi twau.

7. Nechťeg se báti, nebo gá se tebau gsem: od východu přivědu sýmě tvé, a od západu shroz máždjm tě.

8. Dílm půlnocní straně: Deg: a polední: Nechťeg zbraňovat i přines syny mé zdaleka, a dcery mé od končin země.

9. A každého, který vyzvá gmeno mé, k slávě své stvořil sem ho, způsobil sem geg, a včinil sem ho.

10. Vyved vten lid slepý, a oči magický: hluchý, a vssi gemit gau.

11. Všickni národové shroz máždění sau spolu, a sebrána sau pokolenj: kdož mezi vám žvěstovalby to, a které věcy první gau říkay nás včinj: nechť dagi svědky těch věcy, ak se opravědlnj, a slyši, a řeknau: W právde.

12. Gá gsem, gá gsem hōspodin, a není fromě mně spásitel.

13. Gá sem žvěstoval, a spasíl: aby slyšano bylo, včinil sem, a nebyl mezi vám cizý: vy svědkové mogi, praví hōspodin, a gá Bůh.

13. A od počátku gá sam, a není, kdožby z ruky mé vytřel: dělati bude, a kdož odvrátí to z

14. Toto praví Hospodin vykupitel tváře, svatý Izraelštý: Pro tvář poslal sem do Babilona, a ztěhl sem žávory všecky, a Chaldejští v lodích svých chlubící se.

15. Gá Hospodin svatý tváře, svatočlující Izrael, král tváře.

16. Toto praví Hospodin, který dal v mori cestu, a me vodách potočních stezku:

17. Který vyvedl tvůr y koňe, vogně a mocného: spolu zespouli, aniž zase vstoupil: setříjí sau gáko len, a vhabení sau.

18. Klezpomněte na předešlé věcy, a na staré nechleďte.

19. A y hle gá činjm nové, a nynj végdau, owoffem žet poznáse ge: položím na paussti cestu, a na bezcestj řeky.

20. Oslavovatimne bude zvěř polní, drakové a pstromové: prota že sem dal na paussei wody, řeky na bezcestj, aby dal nápog lidu svému, wywolenému svému.

21. Lid tento způsobil sem sotbě, chwálu manu wyprawowati bude.

22. Klebo vyzýval sy mne Jakob, aniž sy * pracoval ve mne Izraeli.

23. Klebětoral sy mi skopce zápalné oběti své, a oběti svých mi neoslavil sy mne: nečinil sem té slaužiti při oběti, aniž práce sotbě sem dal v kandidě.

24. Klekaupil sy mi za střibro wonné třtiny, a tukem oběti svých neopogil sy mne. Ale slaužili sy mne včinil v hříších svých, dal sy mi ** prácy v nepravostech svých.

25. Gá gsem, gá gsem sami, kterýž zhlazugi nepravosti tvé pro sebe, a na hříchy tvé nebudu zpomínati.

26. Přivedeš mne k pateti, a sudme se spolu: vyprawůg, gesli co máš, abys ospravedlněn byl.

27. Oicc twůg první zheqfil, a vykladaci twogi přestaupili proti mně.

28. Y zprznil sem knijata svatých, dal sem k zabítí Jakoba, a Izrael v rauhání.

* Vstal. ** Oběžen.

Rapitola XLIV.

Pocísenij lidu Božího, 6. důvodové Božího Pána, a modloslužebníku cílemnost, 21. napomenutí věřícím, aby zanechavšes modl Boha se přidříjet.

1. **A** nynj slyš Jakobe služebníce můj, a Izraeli, kterež sem vyvolil:

2. Toto praví Hospodin činj, a působíc tebe, od života spomocník twůg: nedýreg se běti služebnje můj Jakobe, a nevpryměgssji, kterež sem vyvolil.

3. Klebo vylegi wody na živničau, a roky na suchau zemi: vylegi ducha svého na sýmě tvé, a požehnání mé na rod twůg.

4. A punciti se budeau mezi břlinami, gáko vrbj podlé tchutí wod.

5. Tentro dí: Hospodinu gá gsem: a onen vyzývari bude ve gménu Jakobovu: a tento napsí se rukau svau: Hospodinu: a ve gménu Izraelském připodobně bude.

6. Toto praví Hospodin král Izraelštý, a vykupitel jeho Hospodin zástupů: Gá první, a gá poslední, a kromě mne není Boha.

7. Vdo (gest) podobný mně: a sc ozve, a zvěstuge: a čt mi počedek vyloží, od té doby tak sem všanovil lid starodávnj: wécy, které přišli magi, a které budoucné si zbehnau, necht zvěstují gím.

8. Necháte se báti, aniž se korsutce: od té doby včinil sem, aby s jásel, a zvěstoval sem: ty gíte řečkoté mogi, zdaliž gest Bůh koumě mně, a stvořitel, gehožbych zí neznať.

9. Tworcowé modly wssickni víc neglau, a nevnulegssi wécy gegi: a prospěgi gím. Sami gsau řečkoté gegich, že newidí, aniž zvumí: aby byli zahabení.

10. Vdo wytvářil boha a rybník Mil k ničemuž vžitčenau:

11. Až hle wssickni aučasinský regi zahabení budou: čemestníz a záglisté gsau z lidí: segdau se wssickni, státi a báti se budou; a zahabení budou spolu.

12. Bowáť pilníkem dělal: v ležatém vhlji, a v kladiwách půžebil gí, a dělal v rameň sýly své: čeněl bude, a zemdlj, nebrde pjeti vody, a vstane.

13. Česář roztáhl prawdlo, wysadil gí hoblíkem: dělal gí vhliscemi a kružidlem vytocil gí: a čenil obraz muže jako krásného loutéka bydliſeho v domě.

14. Podkal cedry, wzal sojdu, dub, kterýž byl stál mezi drwy: sa: ſcipil ſosnu, kterouž děſte * apágcl.

15. A včiněna gest lidem za hnissré: wzal z nich, a shřel se: podpálil, a napékł chlebů: z oſta ſi pak vdelal boha, a klaněl se mu: dělal rytmu, a ſklonil se před ní.

16. Polowicy gí ſpálil ohněm,

a z polowicy gegi maslo gedl: waril kreni, a naſcen gest, a zhřel se, a řekl: Aha, zhřel sem ſi, ** vdel sem ohnisce.

17. Z oſtaruku pak gegjho boha včinil, a rytmu sobě: ſklonuje ſe před ní, a klaní ſe gí, a prosý, řeká: Vyſvobod mně, nebo Bůh můg gsy ty:

18. Nevedeli, aniž ſtozuměli: *** zámažány záglisté ſau, aby nezviděly vči gegich, a aby neſtozuměli ſedcem ſvým.

19. Vlozimeyſſlegi v myſli ſwé, aniž poznávagj, ani znamenagj, aby řekli: Polowicy gegi ſpálil sem ohněm; a peči ſem na vhlj gegjm chleby: waril ſem maslo, a gedl ſem; a z oſtaruku gegjho modlu včiní: před ſpaltem dřewa klekati budu:

20. Čoſka geho popel gest: ſedce nemaudré klanělo ſe gemitu, a newyſvobodí dusse ſwé, aniž dí: Snad lež gest v pravicy iné.

21. Pamatuj na ty wécy Jákoba, a Izraeli, nebo služebník můg gsy ty. způſobil ſem té, služebník můg gsy ty Izraeli: nezaspomíneg na mine.

22. Zhladil ſem gako oblak nepravosti tvé, a gako mlhu hřichy tvé: navrat ſe ke mně, nebo ſem vykaopil té.

23. Chwalte nebesa, nebo mítloſtdenſtví včinil Hospodin: plés ſegte neyzadněgssi končiny země, rozlíhcte ſe hory chwálau, les v wſeſké dřewo geho: nebot wypaupil Hospodin Jákoba, a Izrael oſlawen bude.

24. Toto prawi Hospodin wypaupil tvůrg, a Stvořitel tvůrg od života: Gá gsem Hospodin, činjs

cý wſſecky wécy, tozahugicý nebesa ſáni, vtwzugicý zemi, a žádný ſennau.

25. Druzugicý znamenjha dačů, wěſtice w bláznowitwōj obracugicý. Obracugicý maudré zpět: a vnuénj gegich blázniwé činjcý.

26. Wžbuzugicý ſlowo ſlužebníka ſwého, a radu poſlů ſwých doplňugicý. Kterýž pta wjm Je-ruzaſalém: Obwán budes; a měſtum Júda: Wyſtaſena budete, a puftiny gebo rozdělání.

27. Kterýž pta wjm hlubiné: Pustá budi, a řeky twé wysuſſim.

28. Kterýž pta wjm Čyrowi: Paſijé ſting gsy, a wſſelikou wuli, mau naplniſs. Kterýž pta wjm Je-ruzaſalému: Wyſtaſen budes; a chámus: řaložen. budess.

* B zroſtu ptiwedl. ** Bvſem v obně, a gebo moc ſem vžil. *** Zaſtepenj.

Kapitola XLV.

Jaſiáš prorokuge králi Čyromi wj: rěſtvi, a wyſivozenj lidu z zágei. 8. Tauži po Krystu Pánu Vykupitele ſveta. 16. Gedná proti modlám, mijo ſto kteřich má ſám Pán Bůh poznán a: ccen býti.

1. Toto pta wjm ſhodid pomazanému inému Čyrowi, gebo ſch. vhegíl. pta wicy, abyh podmanil. před twáří gebo národy, a hrdiny, kralu obrátil, a otevřel před njm brány, a dwére nebudau ždávají.

2. Gá před tebau púgdu: a ſlavových země poníjjim: brány mědienné potu, a závory železné zlázmám.

3. A dám tobě poklady ſtryté, a ragností ſtreysli: abys rođel, že gá ſhodid kteřýž gmienugi gměno twé, Bůh Izraelštý.

4. Pro ſlužebníka iného Jákob-

ba, a Izrael wytoleného měho, a gmenoval ſem té gménem twým: připodobnil ſem té, a nepoznal ſy mní.

5. Gá ſhodid, a nenj (ju- dného) wjce: kromě mne nenj Božha: přepáſal ſem té, a nepoznal ſy mne:

6. Aby rođeli ti, kteříž od wj: chodu ſlunce (gsau) a kteří od západu, že kromě mne nenj. Gá ſhodid, a nenj giného,

7. Působicý ſwélo, a ſwoč: gicý emy, činjcý pokog, a ſw: řugicý † zlé: gá ſhodid činjcý wſſecky ty wécy.

8. Rosu degre nebesa z hůr, a oblakové at dſſi ſprawedliwého: at ſe otevře země, a wypuči ſpr: ſteče: a ſprawedlnost at wzege spolu: gá ſhodid ſtvořil ſem ho.

9. Běda (tonu), kteříž odpouti ge tworty ſwému, ſtěp z Samov: ſté země: řadilž dí hlinia hrncí ſwému: Co dělás, a dílo twé bez tučau gest:

10. Běda kdo říká otcy: co plodí ſe: a ženě: Co ſku porodu pta: cugcs:

11. Toto pta wjm ſhodid ſw: tý Izraelštý, tworce gebo: Obduycích wěccich dotazugte ſe mní, o synech mych, a o díle ručau mych rozfažte mi.

12. Gá ſem včinil země, a do: wěka na nj ſtvořil ſem gá: ruce mé roziáhly nebesa, a wſkenu weſtu gegich ſem rozkázel.

13. Gá ſem wžbudił geg ſprawedlnosti, a wſſecky cesty gebo zpta: wjm: on rođelá město mě, a ža: gej mě propoſitj, ne w ceně, ani w dařjich, pta wjm ſhodid Bůh žá: ſtupů.

14. Toto praví Hospodin: Práz
ce Egypcia, a kupcev zlautenin-
ské země, a Sabaim muži vzneseš
jí k tobě přegdau, a tvogu budau:
ža tchau choditi budau, svázané
nagjich ruce pügda: a stobě se
laneti, a tebe prosyti budau: To-
iso w tobě gest Bůh, a nenj kros
ne tebe Boha.

15. Gisté ty gsy Bůh skrytý,
Bůh Izraelstý spasycel.

16. Zahabeni sau, a zardeli se
vysíčni: spolu odessli s hanbau
mítele bludů.

17. Izrael spasen gest w Hos-
podinu spasenjm wěcným: nebus-
te zahabeni, a nebudete se sty-
jet až na věky věku.

18. Kdebo toto praví Hospodin
kterugjich nebcsa, sám Bůh zpři-
čbugjich zenit, a činjich gi sám twor-
je gegi: ne nadatmo stwotil gi:
aby obývána byla, způsobil gi.
Bůh Hospodin, a nenj gineho.

19. Kde w skryté mluvili sem
v imawém místě země: netekl sem
čimenu Jakobowu: Vladarnio hle-
zte mne. Gá Hospodin mluví-
š spravedlnost, zwestugjich prav-
dě věcy.

20. Shromáždte se, a podte, a
ristupte spolu, kteříž spasení ste z
krodiu: newěděli, kteříž zdwojhagi
věro rytiny swé, a prosý Boha
kvýsvobožujichy.

21. Zwestugte, a podte, a po-
zde se spolu: kdo včinil, aby to
lyšano bylo od počátku, od té doby
ředpověděl to z dali ne gá Hos-
podin, a nenj vše Boha kromě
mne: Boha spravedlivého, a spa-
senia činjichho nenj kromě mne.

22. Obratte se ke mně, a spasen-
í budere wsscky končiny země:
kdo gá Bůh, a nenj gineho.

23. Skrže sebe samého přisahl
sem, wygde z vst mych spravedl-
nosti slwo, a newrati se zpět:

24. Kdebo se mně klaneti bude
wsscké koleno, a přisahati bude
každý gazyk.

25. Tedy w Hospodinu, řekne,
mě gsau spravedlnosti a panová-
ní: k němu přigdau, a zahanbeni
budau vysíčni, kteříž odporugí
gemu.

26. W Hospodinu ospravedl-
něno, a chwáleno bude wsscký sy-
mě Izraelsté.
† Ne jde mravné, ale zl k verpné, t.
býdy a potury býchů.

Rapitola XLVI.

Izaiáš prorokuje o zkáze modl Bas
bilonských, 10. slibuje také, že Cyrus
w brzkém čase přigde, aby židé z Bas
bilonu vyšvobodil.

1. Volámán gest Bel, setřín gest
Kábo: včiněny sau modly
gegich (podobné) lítym zwjstatum
a horadum, břemena wasse welí-
ké rjze až do vstání.

2. Setlela, a setřina sau spolu:
neinohly spasyci nesaucýho, a dusse
gegich w zagetj pügde.

3. Slyssre mne dome Jakobowu,
a wesskeren ostatek domu Izrael-
stého, kteříž noseni býváte od
měho života, kteříž neseni bývá-
te * od mého materniska.

4. Už do starosti gá sam, a až
do ssedin gá nosyci budu: gá sem
včinil, a gá ponesu: gá nosyci bus-
du, a spasym.

5. Romu ste mne připodobnili,
a rovného včinili, a přirovnali
ste mne, y podobna včinili?

6. Kteříž snášíte zlato z pytlí-
ka, a stříbro závažjm wážite: na-
gymagice zlatníka, aby vdelal bo-

ha: y padagi (před nimi,) a klas
nější se.

7. Vlošy ho na ramenách nosí:
ce, a stawice na miské svém: y
stati bude, a z místa svého se
nehne. ale také kdyžby volali k
němu, nevlyssi: z oslavzení nevyz
svobodí gich.

8. Pamatujež na to, a za
hambere se: navrátte se přesu
pníky k sedy.

9. Rozpomeňte se na předessly
wék, žež gá sám Bůh, a nenj wé
ce Boha, aniž gest podobného
mně:

10. Zwěstugjey od počátku což
neyposledněgjeho gest, a od začá
tka wécy, kterež se gesse nestaly,
čka: Kada má stati bude, a wosse
liká wôle má se staně:

11. Wolage od východnī pře
pa, a z země daleké muže ** wôle
mě. a miluwil sem, y přivedu to:
stwotil sem, a včinim to.

12. Slystež inne twardého sc
dce, kterýž daleko gste od spras
wedlnosti.

13. Blízko včinil sem spravez
dnost inau, newzdálj se, a spas
senj mé nebudeme městati. Dám w
Syonu spasenj, a w Izraeli slás
wu swau.

* Odemne hned od narozeni. † Čera:
víkem do nazývá, že nenadále a
rychle na Babilon překáhnuti měl.
** Kdyžby vykonal wili inau.

Kapitola XLVII.

Všechna vyvrácení města Babi
lona. 6. Příjmy toho.

1. Zklup, sed w prachu panno
dcero Babilonská, sed na
zemí: nenj stolice dceti Chaldegsté,
nebo wice nebudesla slauti * roz
mazaná a autlá.

2. Vchop žernow, a mel manz
ku: obnaž mrzkost sitav, odtek
rameno, obnaž hnáty, picgdi čej.

3. Odtryra bude hanba twa:
vzij se pohanění twé: pojistit
njm, a neodolá mi člowěk.

4. Wykupitel náss, Hospodin
zástupu gméno geho, swaty Jz
raelstý.

5. Sed mléce, a wegdi do tny
dcero Chaldegsté: nebot nebus
des wice nazvána panj králov
stw.

6. Rozhněval sem se na lid řeūg,
posetornil sem dědictwí swé, a dal
sem ge w ruku twau: neprofázalas
k nim milosrdenstwí: nad řatym
obtěžila sy gho swé welini.

7. A řekla sy: kta wéky budu
panj: nepoložila sy toho na sedy
swém, aniž sy zpomněla na posle
dní čas řeūg.

8. A nynj slysa toto ** rozmá
zaná, a bydljey daufánlivé, kterež
prawiss w sedcy swém: Gá gsm,
a nenj krouné mne wice: nebudu
seděti wđowa, a nepoznám neple
dností.

9. Přigde na té obé to něklic
gednohs dne, neplodnost a wđow
stw. wsecky ty wécy přissly na ři:
pro množstwí kauzli: twých, a pro
náramnau twđost začlinací twých.

10. A měla sy daufení w ře
sti swé, a řekla sy: Ulenj, kde
mne widěl. maudrost twá a vni
nj twé to oflamalo tě. A řekla
sy w sedcy swém: Gá gsm, a kte
mě mne nenj druhé.

11. Přigde na té zlé, a nebu
des wěděti wýchodu geho: a obo
ří se na té nečest, kterež nebu
des mocy očistiti: přigde na té
nenadále bjda, kterež nepoznáše.

12. Stůg s zaklinací svými, a množstvím kauzlu svých, w nichž jí pracovala od mladosti své, zdály snad co prospělo tobě, aneb dařibys mohla sylnegssi být.

13. Vstales w množství radoch: nechtě stogi, a wywobodí è wessicowé nebes, kteríž spartozívali hvězdy, a spočítávali měsíce, aby z nich zwéstowali, což tigjet má tobě.

14. Ay hle včinění sau gáko struissé, oheň spálil ge: newywobození dusse swé z ruky plainene: není itawého vhlíj, njmžby se zhčili; ni ohniště, aby seděli v něho.

15. Tak včiněny sau tobě ty věcy, w kterýchž sy koli pracovali: kupci twogi od mladosti twé, sedenkaždý na cestě swé blaudili; ienj, kdo by té wywobodil.

Milostná a rozkossná. ** Rozkossná.
*** Připadne.

Rapitola XLVIII.

Obvinění lidu Izraelského, i. t. těžesí geho budaučiny wywobozenjin z Babilonie.

1. Slyſte to dome Jákobu, kteríž se nazýváte gmejeni Izraelovým, a z ruky Jíduvých ste wyssi, kteríž přisaháte we smínu Hospodinowu, a Bohu Izáe sčeho sobě připomínáte ne w rawdě, ani w spravedlnosti.

2. Ktěbo od města svatého gmejování sari, a na Bohu Izraelském vztvoření sau: Hospodin záklupu gmeňo geho.

3. Předesslé wěcy od té doby zwéstowal sem, a z vst mych wyilly, a včinil sem, aby byly flyšasly: w náhle sem w skutek vwedl, i přissly.

4. Ktěbo sem wédél, že twrdý

gsy ty, a žila železná slige twá, a čelo twé medenné.

5. Předpověděl sem tobě od oné chwile: prvé než přissly, oznámil sem ti, abys snad nečekl: Milost dly mé včinly ty wěcy, a rytiny mé, a slitiny rozkázaly ty wěcy.

6. Wěcy, které sy slyssel, wiz wosbecky: wž pak zdaliž ste zwéstowali: Slysseti sem ti včinil nowé wěcy od tehdegsí chwile, a zařhwány sau, gichž newiss:

7. Ulynj stvořeny sau, a ne od oné chwile: a přededenem, a ne slyssel sy gich, abys siad nečekl: Hle gá poznal sem ge.

8. Aniž sy slyssel, ani poznal, aniž od té doby otevřeno gest vcho twé: neboť wjm, že přestaupé přestaupíš, a přestupníkem z žiswota nazval sem té.

9. Pro gmeňo swé daleko včinji prchlivostí swau: a chwálau mau na vzdě pogmu té, abys nezahynul.

10. Ay hle wywacíl sem té, ale ne gáko stříbro, wywolil sem té w pccy chudoby.

11. Pro sebe, pro sebe včinjm, abych w porauhánj nepřissel: a sláwy swé ginému nedám.

12. Slyss mne Jákobe, a Izraeli, kteréhož gá wowlam: gá sám, gá první, a gá poslední.

13. Ruka také má založila ze mi, a pravice má změčila nebesa: gá pwowlam gich, a státi budau spolu.

14. Shromazdtež se wosickni wž, a slyſte: kdo z nich zwéstowal ty wěcy: Hospodin miloval ho, včinj wůli swau w Babiloně, a ráme swé w Chaldegstých.

15. Gá, gá miluwil sem, a poswolal

wolal sem ho: přivedl sem geg, ostry: w stjna ruky swé sútánil mne, a položil mne jako stíclu wýchornau: w taule swém styl mne.

16. Přistupte ke mně, a slyštež zato: ne od počátku w skryté mluz wil sem: od času, prvé než se dálo, tam sem byl: a nyni Pán Bůh posílal mne, a duch geho.

17. Toto praví Hospodin wýchupitel twýg swatý Izraelštý: Gá Hospodin Bůh twýg wyrčující tě prospěšným wěcem, zprawující tě na cestě, po křež chodíss.

18. O bys byl sseril přikázání mých: bylby včiněn jako řeka počog twýg, a spravedlnost twá (chogná) jako hlubiny městé.

19. A byloby jako píšti senice ne twého, a rodina života twého jako kamenicko geho: nebyloby vyhynulo, a nebyloby potřjno gmečno geho od twáti mé.

20. Wygděte z Babilona, vracťte od Chaldejských, w hlasu plésání zwěstujete: slyseti degte to, a roznesete to až do končin země. Kecete: Wykaupil Hospodin služebníka svého Jakoba.

21. Nežjznili na paussti, když ge byl wywáděl: wodu ze stály wywedl gím, a roztrhl stálui, a tezky wody.

22. Vlenj počoge bezbožným, praví Hospodin.

Kapitola XLIX.

O povolání Proroka, duchovním smysle: n. Krysta Pána. 8. O budoucím wykaupení, což o vzdělání, a rozmnožení Čírkve.

1. Poslancihegre ostrovomé, a pozorujte národové zdaleka: Hospodin od života powołał mne, z hřichu matky mé zpomněl na ginéno mé.

2. A položil vstę má jako mě

ostry: w stjna ruky swé sútánil mne, a položil mne jako stíclu wýchornau: w taule swém styl mne.

3. A řekl mi: Služebník twýg slyši ty Izraeli, nebot w tvoře ho nosyti se budu.

4. A gá sem řekl: Vladarmo sem pracoval, bez příkazu mne sylu swau sem strávil: proto řaud můg s Hospodinem, a dív me s Bohem mým.

5. A nyni praví Hospodin, že: sobující mne z života služebníka sobě, abyž zase přišel k němu Jakoba, a Izrael nebude shromážděn: a oslavěn sem před očima Hospodinovýma, a Bůh můg rázen gest syla má.

6. U řekl: Vlášek gest, abys mi byl služebníkem k vzbuzení pokolení Jakobových, a k obrázení kwasnic Izraelských. Už by dal' sem tě za světlo národu, abys byl spasenj mé až do končin země.

7. Toto praví Hospodin wýchupitel Izraelštý, swatý geho, k potupné dussi, k národu ohavnému, k služebníku pánu: Králové vztí, a povolávanu knížata, a klaněti se budou pro Hospodina, proto že wětný gest, a svatého Izraelstěho, kterýž wywolil tě.

8. Toto praví Hospodin: W času přijemném wyflyssel sem ti: ve dni spasenj spomohl sem tobi: a zachoval sem tě, a dal sem ti w sinlauwu lidi, abys wzbudil zemi, a osedl dědictví rozpevlená:

9. Abys řekl tém, kteříž wěznové gsau: wygděte; a tém, kteříž ve tmách: Zgewte se, klescích pásti se budou, a na všech rovinách pastwy gegiž.

10. Kebudau lačneti, ani žijni,

jeni, a nebude na ně být vedro a slunce: protože slítovník gemit sprawowati ge bude, a podlé sluznic vod napájeti ge bude.

11. A položim wssedy hory mě v cestu, a stezky mé powysseny budau.

12. Ayle hle rito zdaleka přiz gdaū, a hle onino od půlnocy a od moře, a rito z země polednij.

13. Chwalte nebesa, a pléseg země, vesele wykřikujte hory chwálu: protože potěsil Hospodin lidi svého, a nad chudými swým similuge se.

14. U řekl Syon: Opustil mne Hospodin, a Pán zapomenul se na mne.

15. Zdaliž se může zapomenouti žena nad neinlu vñátkem svým, abys se neslitovala nad synem života svého: a gestliby ona se zapomenula, gá vossak nezapomenu se nad tebou.

16. Ayle hle na rukau svých wyjal sem té: zdi twé před očima něma vždycky.

17. Přissli stavitelové twegi: včícky té a rozmětawagicy, od tebe vygdau.

18. Poždwihi wškol oči svých, i wiz, wssíckni rito shromáždění iu, přissli robé: život gsem gá, praví Hospodin, že vosseni těmi gazu ozdobou odjna budess, a obloží se sobě gako nověsta.

19. Učebó pavstě twé, a pastisí twé, a země zbořeniny twé, nyži cuské budau pro obyvatel, a aleko zahnání budau, kteříž posícovali té.

20. Gejste řeknau w všichcich twých inowé neplodnosti twé: Česné mi těsni místo, včin mi prostranství, když bydlil.

21. A díss w scdce swém: Kdo mi zplodil tyto z gá neplodná, a netodjí, přestehovaná, a gata: a tyto kdo wychowal: gá opusťte: ná a samotná: a tito kde byli?

22. Toto praví Pán Bůh: Ayle poždwihi k národům tuhy své, a powyssim k lidem znamení mého. A přinesau syny twé na loktech, a dcery twé na ramenách ponesau.

23. V budau králové pěštaňové twogi, a královny chowacky twé: obliče gem k zemi sklopeným flaneti se budau robé, a prach noh twých lizatí budau. A wéderti budess, že gá Hospodin, na kterýmž nebudau zahabent, kteříž očekávají ho.

24. Zdaliž odgata bude od sylného laupež: aneb cožby vcházěno bylo od mocného, bude moc vystobozeno býtí?

25. Učebó rito díj Hospodin: Owszem, už agetj od sylného odgato bude: a cožby vzato bylo od mocného, wyprostěno bude. Ty pak, kteříž té saudili, gá sanditi budu, a syny twé gá spaseny včinim.

26. A kermíti budu neptáctely twé masem gegich: a gako mstejn, ktwj svou opogeni budau: už bude wéderti vosseliké tělo, že gá Hospodin spasena čině tebe, a wykupitel twug slyný Jakobu.

Kapitola L.

Rvstus Pán oznamuje, že on prosto nespravedlivau Synagozu opustil, poněvadž on dřív od ní byl opuštěn, z naronína věřících, aby podle geho vřískadu w jwéh přestávěních w Bohu naděgi měli.

I. Toto praví Hospodin: Gazu kříž gest so list zapuženj matky wasji, kteřímž sem gi prospustil: aneb kdo gest wěřitel můg, gemuž sem prodal wás: ay hle w

neprawostech wasjich prodáni ste,
a w neslechetnostech wasjich proz
puště sem matku wasji.

2. Kébo příssel sem, a nebylo
muže: wolal sem, a nebyl, kdo by
slyssel. Zdali vtáčená a malická
včiněna gest ruks má, abyh nez
mohl vykaupit z aneb nenj we
mně moey k vyswobozenj: Vy
hle žehránim swým pusté včinjmi
moře, položim čeky w suchu: shnigj
ryby bez wody, a zemrav w žizni.

3. Ubici u nebesa emani, a pyz
tel položim příkryj gegich.

4. Hospodin dal mi gazyk tmely, a
abyh vml ztchowatí toho, kte
říž vstaly gest sloweni: pozdwis
h: ge ráno, ráno pozdwihuge mi
vcho, abyh slyssel jako misla.

5. Pán Bůh otervél mi vcho,
gá pak neodmlauwáni: zpět sem
neodessel.

6. Čelo swé dal sem bigjčim, a
ljece swé twaucym: twéti swé neodz
wrátil sem od lagjých, a od pligj
cých na mne.

7. Pán Bůh spomocnět můg,
pročež negsem zahabenben: protož
položil sem twáč swau jako stálu
neytwodssi, a wjm, že nebudu ze
hanben.

8. Blízko gest, kterýž ospravedl
ňuje mne, kdo mi na odpot mluwiti
bude: slúgine spolu, kdo gest proti
wnj můg: nechť přistoupj ke mně.

9. Vy hle Pán Bůh spomoc
nít můg: kdo gest, gesstroby mne odz
saudil: Vy hle vissickni jako raucho
zettjni budau, mol gisii ge bude.

10. Kdo z wés bogicý se Hos
spodina, slyšej hlas služebníka ges
ho z kdo chodil we tmách, a nez
nji swěta gema, at dausá we
gménu Hospodinowu, a zpoléhá se
na Boha swého.

11. Vy hle wý vissickni rož
necurgjč ohén, opásanj plameny,
chodte w swéle ohné wascho, a
w plamenjch, kteříž ste podpálili:
od ruky mé šalo se to wám, wdy
lestech spáti budece.

Rapitola LI.

Ostavěni lidu Božího w dajání
9. modlitba církve, 12. a potěšení
od Boha.

1. Slysce mne, kteříž následuj
gete, což spravedlivého
gest, a hledáte Hospodina: pilné
patře na stálu, odkudž vystati se,
a na gestyni gámy, z njž odč
ti ste.

2. Pozorujte na Abrahama:
otce wascho, a na Sáru, kteříž
potodila wás: neb sem geg gedno
ho powonal, a požchnal sem ge
mo, y romnožil geg.

3. Potěši tedy Hospodin Slo
na, a potěši wissecky zboženiny
geho: a položj pausť gcho jako
rozkosse, a pustinu gcho jako jaz
bradu Hospodinowu. Radost a
weselj bude nalezeno w ném, dík
činění a hlas thwaly.

4. Popatřte na mne lide můg,
a pokolenj mé slysse mne: nebo
zákon odemne wygde, a saad můg
k swélu národů odpočívat bude.

5. Blízko gest spravedlivý můg,
wyssel gest spasitel můg, a ramc
na má národy sauditi budau: mne
ostrovové očekáвати budau, a rame
meno mé strpi.

6. Pozdwihněte k nebi oči swého,
a wizte pod zemi dolů: nebo nebr
sa jako deym se rozplynau, a zemi
jako raucho zettjna bude, a obř
watelé gegj jako rato zahyneu.
Spasenj pak mé na wýky bude, a
spravedlnost má nezahyne.

7. Poslaučegte ninc, kteříž znás
te spravedliwého, lid můg, zákon
můj w srdecy gegich: nechegre se
běti pohanění lidj, a tanháníj ge-
zich nestračhúgce se.

8. Ulebo gako raucho, tak gisti
te bude čerw: a gako wolnu, tak
jíře ge mol: Spasenj pak mé na
záky bude, a sprawedlnost má w
látky do národů.

9. Powstaň, powstaň, oblec se
w sýlu ráme hospodinovo: po-
wstaň gako za dnů statodátných,
a pokolenjích wéků. Idaliž sy ty
nevdečil pyšného, neranil draka:

10. Idaliž sy ty newysuffil mos-
te, wodu propasti náramné: kte-
říž sy včinil hlubinu moře (w)
cestu, aby prošli wystwobozenj:

11. U nynj, kteříž wýkaupeni
šau od hospodina, narovréj se, a
přijdau na Šyon chwélijce, a wes-
čelj wécné na hlawách gegich, ras-
vojt a wcelost držeti budau, vte-
je bolest a lkánj.

12. Gá, gá sám potěšim wás:
Dož ty aby se bál před člověkem
nitedlným, a před synem člově-
ka, kteříž gako seno tak všechny:

13. U zapoinnél sy na hospodis-
ia včinitele swého, kteříž roztáhl
iebesa, a založil zemi: a strachos-
val sy se všawičně celý den před
tváří prchlosti toho, kteříž té
význíval, a připravil byl k zkaz-
jenj: kde gest nynj prchlost
význíjeho?

14. Brzo přigde kráčege k otvá-
énj, a nepohubj až do zabirj, aniž
bude mjeti gaký nedostatek chléb
geho:

15. Gá pak sem hospodin Bůh
twůg, kteříž baujem moře, a na-
dýnatj se volny geho: hospodin
zášupu gmiéno mé.

16. Položil sem slowa swá w
vstech twých, a w stjnu ruky swé
schránil se ntebe, aby sstípil nebesa,
a založil zemi: a řekl k Šyonu: Lid
můg gsy ty.

17. Pozdwihi se, pozdwihi se,
powstań Jeruzaléme, kteříž sy pil z
rukы hospodinowy kalich hnětou
geho: až do dna kalicha twordého
spánj pil sy, a wypil sy až do kwasnic.

18. Ulenj, kdo by geg zpode-
přel ze wssich synů, kteříž zplo-
dil, a nenj kdo by vchopil ruky geho
ze wssich synů, kteříž wychowal.

19. Dwe gsaú wécy, kteří tě-
be potkaly; kdo se zarmaurj nad
tebau: zpustěn, a potřen, a hlad,
a meč: kdo tě potěší?

20. Synowé twogi potoržení
sau, spali na * hlawě wssich cest,
gako ** oryx osýdlem polapeny:
plnj hnětosti hospodinowy, že-
hrání Boha twého.

21. Pročež slyss toto chudický,
a opilý ne od wjna.

22. Toto prawj panownjek twůg
hospodin, a Bůh twůg, kteříž bos-
gowati bude za lid swůg: Už hle
wzal sem z ruky twé kalich twordé-
ho spánj, dno kalicha hnětosti
mé: neprídáš, abys ho pil wjce.

23. U položjm geg do ruky
těch, kteříž tě shizzili, a řekli dussi
twé: Schni se, ať přegdeme: y po-
ložil sy gako zemi tělo twé, a gas-
ko cestu přeházegjym.

* počátku, rozcestí. ** Bůmol.

Rapitola LII.

Bůh připowídá židum wystwobozenj
z Babilonského zágorj, a duchovní oswi-
bozenj křz Krysta Pána od hřichů. 7.
Prorocstv o království Krystowu.

I. Powstań, powstań, oblec se w
sýlu swau Syone, oblec se
w raus

w raučę sláwy swé Jeruzalémne, město swatcho: nebo nupřídá wjce, aby prošel strze tebe ncobieza-ny a ncísty.

2. Otres se z pracha, powstaň, sed Jeruzalémne: rozcpani swazy hrdla swého gata dcero Syonstá.

3. Nebot rato prawej Hospodin: Darmo ste prodáni, a bez střbra vykaupení budete.

4. Uleboť toto prawej Pán Bůh: Do Egypcia byl zstaupil lid můg na počátku, aby byl obyvatelem tam: a Alsfur bezevsi pějiny ssuz žoval geg.

5. A nynj co gest inné tuto, prawej Hospodin, že odgat gest lid můg darmo z Panovnicy geho neprávě činj, prawej Hospodin, a vstawičné celeho dne gméno mé rauháno býwá.

6. Proto zwj lid můg gméno mé w ten den: že gá sám, kterýž sem mluwjoval, ay sed gsem.

7. Gak pekné na horách nohy zwéstugjcyho a kájicýho pokog; zwéstugjcyho dobré, kájicýho spasenj, tkaucýho Syonu: Královati bude Bůh rovug!

8. Hlas strážných rových: pozdovíšli hlasu, spolu chwáliti budau: nebo okem w oto vzej, když obráti Hospodin Syon.

9. Radujte se, a chwalte spolu puštiny Jeruzalémsté: nebo potěsil gest Hospodin lidu swého, vykaupil Jeruzalém.

10. Připravil Hospodin támé svaté swé před očima všech národů: a vzej všecky končiny země spasenj Boha náscho.

11. Odstupte, odstupte, wygděte odvud, poskoreného nechťegre se dočkauj: wygděte z prostředu

geho, odčistte se, kteřž nosíte níz dobi Hospodinowa.

12. Ulebo ně w hloku wygdete, ani w vříkání pospissite: nebo předpházeti bude wás Hospodin, a shromáždi wás Bůh Izraelstý.

13. A hle porozumí služebník můg, povýšen bude, a wyzdvížen, a wznesený bude velmi.

14. Gakož sau vžáslí nad tebau mnozý, tak neslavné bude mezi mužmi vzeczenj geho, a twářnost geho mezi syny lidstými.

15. Tenté pokropí národy mnohé, nad njm držeti budou králové všia svá: nebo kterým nenj potřejno o něm, vzděli; a který neslysseli, zpovídali sau.

Kapitola LIII.

Izaiáš wypišiše Vnučenj Pána Božíse Brysta, a vžitky smrti geho.

I. Kdo gest všečil slyšení násse: mu z a támé Hospodinowa Pomu zgeweno gest:

2. U vžegde gako pravet před njm, a gako kočen z země žijutí: nemá podoby ani frásy: a vzděli sime ho, a nebylo vzeczenj, a žídalí sime ho:

3. Po hrdeného, a ncyposledněj: říbo z mužů, muže bolesti, a zmagicýho nemoc: a gako stýr obličeg geho a potupený, odkožený sime ho sobě nevážili.

4. Zagišté neduhy násse on nesl, a bolesti násse on siássel: a on sime po kladali ho gako malomocnýho, a poraženého od Boha a sňženého.

5. On pak tanén gest pro neprawosti násse, potčjn gest pro neschérenosti násse: kájení pokoge náscho na něm, a synaloisí geho vzdáwení sine.

6. Wisski my gako owece a kóže stanu swých roztáhni, nesfas blaudejšme, píedenkaždý na cestu nûg: dlaně včii pravážky swé, vau vchýlil se: a položil Hospo: m na ném neprawost wissich nás.

7. Obecován gest, proto že sám hré, a neotworé vst swých: gazu owece k zabití weden bude, a ako beránek před stříjzycm se oněsí, a neotworé vst swých.

8. Úaužkosti, a z saudu wyńat gest: od geho kdo wyprawi: neb odčeán gest z země živých: pro nesležernost lidu swého vdečil sem ho.

9. A dá bezbožné za pohřeb, bohatého za smrt swau: proto e neprawosti nevčinil, aniž byla est v vstech geho.

10. A Hospodín chce ho potříz i v mlobě: gesili položi za hřich vissi swau, vzej ſjmě dlaněm, a vůle Hospodina v ruce gezo zízzena bude.

11. Proto že pracovala dusse jeho, vzej, a nasycena bude: v oměně swém ospravedlni on spravedlivy služebník mûg mnohé, a neprawosti gegich on pones.

12. Protož rozdám genu wele mnohé, a silných rozděli kořist, proto že wýdal na smrt dussi swau: s nesležetnými počten gest: a on hřichy mnohých nest, a za přesluhny prosl.

Rapitola LIV.

Bůh slibuje znowu wzesslé Čírkvi, že ji rozmnoží, 9. ji neopustí, 11. slavnau včiniti, 14. v proti nepřátelům ochranovati chce.

1. Chval neplodná, kteráž nesrodíss: prospěwug chwálu, a fchcy, kteráž sy nerodila: poslérádž mnozý synowé opusštěné, wice než té, která má muže, praví Hospodín.

2. Kozsíř místo stánku svého,

a kóže stanu swých roztáhni, nesfas nûg: dlaně včii pravážky swé, a hřeby swé vperoni.

3. Klebot na prawicy y na lewicy proniknes: a ſjmě twé národy děditi bude, a v mělech pusťf bydliti bude.

4. Klechrég se báti, nebot nebosdce zahabenea, aniž se zardíss: klebit se nebudec styděti, proto že na zahabeni mladosti swé zapomenes, a na pohanění vdomovětis swého nezpomenes wjce.

5. Klebo panovati bude nad tebou, kterýž včinil té, Hospodin zástupu gmeno geho: a wypukitel twág swatý Jzraelský, Bohem wissi země slavit bude.

6. Proto že gako ženu opusštěnau a truchlých duchem powosal té Hospodin, a manželku od milosti zavolzenau, řekl Bůh twág.

7. Kla chwiiku na malíčko opustil sem té, a v slitowanjψ weliších shromáždjm té.

8. V okamžení hněvivosti kryl sem twáč swau malíčko od tebe, a v milostdenství wěcném slitorval sem se nad tebou, řekl wypukitel twág Hospodin.

9. Gako za dnů kloé toto mi gest, genuž sem přišahl, abych nesvědil vod kloé wice na zemi: tak sem přišahl, abych se nehněval na tebe, a netrestal tebe.

10. Hory zagisté se pochnau, a pahrbkové se zatrešau: milostdenský pak mé neodstaupí od tebe, a vmluvu po kope meho se nepohně: řekl slitowanjψ twág Hospodin.

11. Chudická, baří wyrácesná, bezerosseho potěsens. Až hleg: Fláski budu rádem kamenj twé, a zaležím té na zafíjich,

12. A postawim jaspis (ja) ohrady twoe: a brany twoe w kamienj rycie, a wszelky hranice twoe * w kamienj zlodostiwé.

13. Wszelky syny twoe wywiesze od Hospodina; a mnozstwo poslogi synum twoym.

14. A w sprawiedlnosti zalozena budess: odstup daleko od ssauzeni, nieb se nebudess bati; a od strachu, nieb nepriblizji se k tobé.

15. Aly hle saused przigde, kteryz nebyl semnau, przjhozy nerkdegz by twug pripogen bude k tobé.

16. Aly hle ga stworil sem koswate rozdymagjiczyho w ohni ceskawé vhlju, a wynassiegjiczyho nadobu k djlu swemu, a ga sem stworil ** wraka ku pehubenj.

17. Wszeliká nadoba, kretaz smyslenna gest, proti tobé nebnde zprawewna: a každy gazyk odporugicy tobe w sandu, sauditi budess. Tot gest dedicerj sluzebnisku hospodinowých, a sprawiedlnost gegich v mne, prawej hospodin.

* 3 kamienj drahého. ** 3 haubce.

Rapitola LV.

Zapomijna wierjczyh, aby k nowemu žaltonu se obratili, 3. w kierunzby R. P. gckožto swého Wudce a Vétele nadledowali, 10. gehožto załibienj werna gau, 12. a ktery gau dá radoš a spasienj.

1. Wszelki žijniwi podte k wos dám: a kteryž nemáte strjbra, pospésce, kupce, a gezce: podte, kupujte bez strjbra, a bezes wszeho promienienj wjno a mleko.

2. Proč wazjte t strjbro ne w chlebjich, a prácy swau ne w szlosti? Poslechnauce poslechnete mne, a gezce dobré, a Kochati se bude w tučnosti dusse wassc.

3. Naklonite vcha swého, a podte

ke mně: postauhegte, a živa bude dusse wasse, a včinjm s wami smlawu wećnau, milostdenstwo Davida werna.

4. Aly hle (ja) sweda lidem dal sem geg, (ja) wudce a přikazale wároduni.

5. Aly hle národu, kretéhož sy neznal, powolęs: a národowe, kretéž tē nepoznali, k tobé pobehnau, pro Hospodina Boha twoego, a swatého Izraelstého, proto že oslavil tē.

6. Kledegte Hospodina, pokudž může nalezen bři: wzýwegte ho, pokudž blízko gest.

7. Ktiché opusti bezbožny cestu swau, a můž neptawý mysljenj swá, a nechě se nawrči k hospodinu, y slituje se nad nim, a k Bohu naszemu: nebě gesi hogni k odpusťrenj.

8. Nebo negsau mysljenj m., mysljenj wasse: ani cesiy wasse, cesty níe, prawej Hospodin.

9. Nebo gakož powyżsena sru nebesa od země, tak powyższeni cesty mé od cest wassich, a mysljenj má od mysljenj wassich.

10. A gakož ztupuge przewal, a snih z nebe, a tam se wice nezawracuge, ale opoguge zem, a zalewá gi, a ploditi gi čini, a dawá sým rozsywagjicymu a chleb gedauchymu:

11. Tak bude slwo mé, kteryž wygde z vst mych: nenawratiſe ke mně přednac, ale včinj, což sem koli chci a sicasne se mu powede při wećech tēch, ku kterym sem ge poslal.

12. Nebo w weselosti wygdete, a w pokogi doprowozeni budete: hory a pahtbkowé zpójwati budau před wás

nímu chwálu, a wſecká dříví křaz
giny plesati budau tuſau.

13. Užiſto ostružiny wžegde
gedle, a miſto kopríwo vztaste
myrc: y bude ſhodin gmenotán
na znamenj wěčné, kteréž nebudě
odgato.

† Winaſládáte penze ne za chléb, a
prácy ſwau za to, což nenaſycuge.

Kapitola LVI.

Nadmenutí fu pobožnosti s hogněm
růčom zaslíbením. 9. Podružka zlém
služebníkům církve, v hřichové gegich.

1. Toto prawj ſhodin: Oſtřiž
hegre ſaudu, a čínte ſprá
wedlnost: nebo bližko gest ſpasenj
ně, aby přiſlo, a ſprawedlnost níá,
aby zgewena byla.

2. Blahoflawený muž, kterýž
činí to, a syn člověka, kterýž ſe ro
ho rchopí: oſtrjhage ſobory, aby
ci nepoſtvrnil, oſtrjhage tuſau
ſvých, aby nečinil nic zlého.

3. A nechť nečíška ſyn přichozí
ho, kterýž ſe přidržuje ſhodin
na, řka: Odlaucenjm oddělji nine
ſhodin od lidu ſvého: A nechť
nečíška kleſtenec: Vy hle gá dřewo
ſuhé.

4. Klob toto prawj ſhodin
kleſtenicům: kterýžby oſtrjhali ſo
bet mych, a zwolili, což gsem gá
qíčel, a drželi vmluvou māu:

5. Dám gím w domě ſwém, a
na zdech ſvých miſto, a gméno lep
ší nežli od ſynů a dcer: gméno
wěčné dám gím, kteréž nezahyne.

6. A ſyny přichozího, kterýž ſe
přidržuje ſhodina, aby ctili ho,
a milovali gméno geho, aby byl
mu za ſlužebníky: každého oſtrjhaz
teho ſobory, aby gí nepoſtvr
nil, a držícího vmluvou māu:

7. Přivedu ge na horu ſwarau
ſwau, a obweseljm ge w domě

modlitby ſwé: zápalové gegich,
a oběti gegich ſlibi i mi ſe v dan
na oltáři méin: proto že dům můj,
dům modlitby ſlauri bude wſem
lidem.

8. Prawj Pán Bůh, kterýž
ſhromážduse rozpřylené Izraelz
ſké: Cestě ſhromáždjm k němu
ſhromážděné geho.

9. Wſecká zwijata polní pod ſ
te k ſežrání, wſecká zwijata lesní.

10. Strážný t geho ſlepj wſi
čení, newěděli wſickni: psy něm
nemohauce ſtekatli, voldaue mat
né wěcy, ſpice, a milujice ſny.

11. A psy neynestydatěgſi ne
wěděli (o) ſytosti: a ſami paſtříč
neznali rozuminoſti: wſickni na ce
ſtu ſwau ſe vchylili, gedenkaždý k
lakomſtvu ſwému, od nocywysſiho
až do neyposledněgſiho.

12. Podte, píme wjno, a na
plíme ſe opilſtvojm: a bude gafo
dnes, tak y zeytra, a mnohem
wjce.

† Tak prorokové ſlowau, wiz Ezech.
III, 17.

Kapitola LVII.

Smrc ſprawedliwého, z. hřichové
ludu Jidſkého, 12. v pomsta pro ně.
14. Zaslíbenj kagycym. 20. Zvániol lidj
bezbožných.

1. Sprawedliwy hyne, a nenj,
kdo by přemeyſſel w ſc
dci ſwém: a muž miloſtdenſtv
býwagi ſebrání, proto že nenj, kdo ſ
by povozuměl: nebo od twáři zlo
ſti ſhromážděn gest sprawedliwy.

2. Ať přigde počog, ať odpo
číwa na ložcy ſwém, kdo chodil w
vpřimnosti ſwé.

3. Vy pak přiſtupte ſem ſyno
wé wěſtſkyně, ſýmě cyzoložně, a
ſmilnice.

4. Ktad kym ste hrali z na ko-
ho si rozditali vsta, a wyplazyk
gazyk z zdaliz ne wy synowé nes-
síctetni, sýmě lžitce z

5. Kterž se těsí se w bozých
rod wsseličkým dřewem ratolestním,
bigjce k oběti malické na potocích,
pod wyseďlymi skalami?

6. W stranachy potoka čáška
twá, tenké gest los twůig: a gím
sy wylila mořau obět, obětovala
sy suchau obět, zdali pro ty věcy
nebudu se hněvatí?

7. Kta hoře wysoké a wywysze-
né položila sy lože swé, a tam sy
wyšlaupila, aby obětovala oběti
zabité.

8. A za dwěrni, y za vrčegi
postawilas pamětné znamení swé:
nebo wedlé ninc odkryla sy (se) a
přigalas cyzoložnička: rozšířilas
lože swé, a včinilas s nimi vmlu-
wu: milowala sy postel gegich
rukau otevřenau.

9. A okrástila sy se králowstku
mcíj, a rozmnožila sy licídla swá.
Postala sy posly swé daleko, a sní-
žena sy až do pekel.

10. W množství cesty swé práz-
covala sy: neřekla sy: Odpočinu:
život ruky swé nalezla sy, pro-
tož sy neprosyla.

11. Za koho pečliví gsaucy bá-
la sy se, že sy plamala, a na mne sy
nezpomenula, aniž sy myslila w
řidcy swém: proto že gá níče, a
gáko newida, a na mne sy ze-
pomenula.

12. Gá zwěstugi spravedlnost
twau, a řeckové twogi neprospe-
gi tobě.

13. Když molati budess, nechť
te wystobodí shromážděnjs twogi,
a řeckoky ge záncese wjer, weyne

powětři: Bdo pak důvěrnost
má we mně, děditi bude zemí, a
vládnouti bude hotau swatou-
mau.

14. A dym: Delegte cestu, pro-
půgčte cestu, vchylte se z stezky,
odegnete autazy z cesty lidu
měho.

15. Ktěbo toto pravoj kley:
wyössi a wywyssený přebývajich
v věčnosti: a swaté gméno geho
na wýsotli a w Swatyni bydlíč, a
a strausseným a sonjzeným duchem:
aby obživil ducha ponížených, a obs-
živil srdece straussených.

16. Ktěbo na věky rozeprě ne-
powedu, aniž až do konce hněte-
ti se budu: proto že duch od twá-
ti mě wygde, a dychání gá rí-
njim.

17. Pro nepřewost lakovství
geho rozhněval sem se, a vdetil
sem geg: řetyl sem před teba u mě
swau, a hněval sem se: y odli-
taulavý cestau srdece swého.

18. Cesty geho všdel sem, a
vzdrawil sem ho, a zase přivedl
sem geg, a navrátil sem mu po-
řešení, y kwlíčym geho.

19. Stvořil sem owoce rů po-
kog, pokog tomu, kterýž daleko
gest, y kterýž blízko, čekl hospo-
din, a vzdrawil sem ho.

20. Bezbožní pak gako mire
wtaucy, kteréž nenížce se vpro-
giti, a wytážegi se wlny geho w
poslapánj a w bláto.

21. Klenj pokoge bezbožným,
pravoj Hospodin Bůh.

Kapitola LVIII.

Oblášení lidu Božímu, že se nelibí
Božu růst gegich. 6. Způsob postupu
wěho. 8. Vztekové dobrých řecků.

1. **W**oleg, nepřestáweg, gako trauba powysz hlasu swého, a zwéstug ldu ménmu nessles chnosti gegich, a domu Jákobowu híchy gegich.

2. Nebo mne den ededne hledagj, a cesty mé wéděti chregi: gako národ, kterýzby sprawedlnost byl činil, a saudu Boha swého byl neopustil: dotazugj se mne na saudu sprawedlnosti: přiblížiti se k Bosu hí chregi.

3. Proč sime se posilli, a nepasítil sy: ponjzili sime dussi swých, a nezwédel sy z. A y hle we dnt poslu wasseho nařízal se wule wasse, a wsccky dlužnicky swé vponjzíte.

4. A y hle k rozeptjim a k swázrům postje se, a repece pěstí bezbožné. Nechťegre se posilit gako z do tóhoto dne, aby vstýssan byl ke výsosti křík wasse.

5. Zdali takový gest půst, kterýz sem wywolil, aby přes den trávil člověk dussi swau z zdaliž aby strautil gako obruc hlawu swau, a pytel a popel prostřel z zdaliž to nazúvces poslem, a dnem příjemným Hospodinu z.

6. Zdaliž toto neni ráděti půst, kterýz sem wywolil z gruss swazcky bezbožnosti, rozwaz snopky obějugijc: propustí ty, kterýz potresni sau, swobodné, a wsceligaké břímé rozethni.

7. Kámeg lačnému chléb ſeleg, a nuzné y pocestné vved do domu swého: když vztíss nahého, přidig ho, a tělem swým nepožer.

8. Tehdáž se wyráz gako gjito swětlo twé, a zdraví twé spíže wzegde, a předházeni bude

twář twau spravedlnost twá, a sláva hospodinowa zberé te.

9. Tehdy wzýwarí budess, a Hospodin vyslyssi: wolati budess, a řeknet: Hie icd gsem, odemessli z prostředku swého řetěz, a přestaneš wzaňowati prstu, a miluwiti což neprospjwá:

10. Když t wylegesa lačníwému dussi swau, a dussi strápenatu naplniſsa, wzegde we tmách swětlo twé, a tmy twé budau gako polédone.

11. A odpočinutj tobě dá Hospodin wždycky, a naplni * blesky dussi twau, a kosti twé wystobosdj, a budess gako zahrada obvlažná, a gako ſiudniſce wod, gegjzto wody newyſhnau.

12. A wystaweny budau w tobě pustiny wěkli: základy pokolenj a pokolenj wzbudissa: a slauti budess wzdělawatel plotů, odwórce cege ſtezky k poſogl.

13. Odwóratisli od sobory nozhu swau, činiti wuli swau we dnt swatém mém, a nazúwessli soboru rozkossnau, a posvátné Hospodina ſlawoné, a oslavujſsi ho, když nezčiniss cest swých, a nenalezá ſe wůzle twá, abys mluvil řec:

14. Tehdy kochati ſe budess w Hospodinu, a wyzdwihi tu té nad výsotí země, a nařimjim té dědictvíjm Jákoba otce twého, nebo vsta Hospodinowa mluvilla.

+ Když od ſvce dás. * Rozkossni.

Rapitola LIX.

Bůh dává židum příšinu, pročž Barillonského zagetí negiau wytwozeni, 16. sám zbran proti swým nepřácelům běre, a ustanowilige swého Syna za Spasitele.

1. **A**y hle neni vftáčena cuka Hospodinowa, aby spasit

nemohla, aniž občízeno gest vcho
geho, aby neslyšelo:

2. Ale neprawosti wasse rozdělily mezi námi a Bohem wasim, a hřichové wasi stýli tvář gecho před námi, aby nevyslyšel.

3. Všebo ruce wasse poslaly něny sau krví, a prstové wasi neprawosti: reové wasi mluwili lež, a gazyk wasa neprawost mluwuj.

4. Není, kdyby vzyval spravedlnost, aniž gest, kdyby saudil práwe: ale dausagi w niweč, a mluwj marností: počali prácy, a porodili neprawost.

5. Vegce hluchých hadů prozrhlí, a pawaucin naříkali: kdyby gedl z wagec gegich, vrně: a co zahřeto gest, vypukne w krájka.

6. Z plátna gegich nebude rauscho, aniž odjní budou dýly svými: dýla gegich dýla nevžitečná, a dýlo neprawosti w rukau gegich.

7. Vlohy gegich ke zlému běží, a chwátají, aby vylily krev nezvinnau: myslenj gegich myslenj nevžitečná: zpusťenj a potřenj na cestách gegich.

8. Cesta pokoge neznali, a neznj saudu w kročegich gegich, stezky gegich naříkony sau gím: každý kdož slapá po nich, nezná pokoge.

9. Protož vzdálen gest saud od nás, a nevhopí nás spravedlnost: čekali jsme na svěsto, a blemy, na blešt, a we zmáčk sine chodili.

10. Naříkali jsme jako stepi stenu, a jako bez očí hmatali jsme: zavadili jsme o polední jako ve tmách, w mrákoných místech jako mrtvuj.

11. Kdyti budem jako nedvídí vossicni, a jako holubice přemyslegjce vpceti budeme. očekávali jsme saudu, a není (ho); spaseni, a vzdálené gest od nás.

12. Všebo se rozmnožily neprawosti nasse před tebou, a hřichové nassi odpověděli nám. nebo neschetnosti nasse s námi, a neprawosti nasse poznali jsme,

13. Hřessiti a lháti proti Hosподinu: a odvrátili jsme se, abydly neli za hřibem Boha nasseho, abydly mluwili nácti a přestavpenj: počali jsme, a mluwili jsme z srdce slova Izíwa.

14. A obrácen gest zpět sand, a spravedlnost daleko stála: protože padla na ulici pravdu, a spravedlnost nemohla vrgjeti.

15. Y včiněna gest pravda w zapomenutj: a kdož odstaupil od zlého, laupeži vystawan byl: y widěl Hospodin, a zlé vlezalo se před očima gecho, nebo není saudu.

16. A widěl, že není muže: y vžásl se, že není, kdyby naprosti se postavil: y zachoval sobě rázme své, a spravedlnost gecho ona ho potvrdila.

17. Oblečen gest spravedlností jako pancýrem, a lebka spasení na hlavě gecho: obléčen gest wraucha pomsty, a přikryt gest gasko pláštěm hotlivosti.

18. Tak fu pomstě jako k odplatě hněvivosti protiwnjškum svým, a k odměně nepřátelům svým: ostrovům se odplatí.

19. Y báti se budou, kteříž od západu (jsou,) gmeňa Hospodinova, a kteříž od východu slunce, slásy gecho: když přišde jako čekaná, kteříž duši Hospodinu nah:

20. A přigde Syonu vykupitel, s těm, který se napracuje od nespravedlosti w Jakobovi, pravoj Hosподin.

21. Tak (gest) vmluvá má s nimi, pravoj Hospodin: Duch můj, který gest w tobě, a slova tia, kteráž sem položil w rtech tvých, neodegdau z vst twých, a z vst ses mene tvého, a z vst semene semene twého, pravoj Hospodin, od tohoto času až na věky.

Kapitola LX.

Jiříšs předpovídá, že Čírkev Kríšska ve všech národech se rozšíří. 13. Vypluje oslavence w nebi Čírkev.

1. Vystaň, oswět se Jeruzalémie: nebo přísslo světlo twé, a sláva Hospodínewa nad tebou rezessla.

2. Nebo hle tmí přistygj zemi, a mítakota národy: nad tebou pak vzejde Hospodin, a sláva geho w tobě vidjna bude.

3. V choditi budau pohané w swětle twém, a králové w blestu východu twého.

4. Pozdvižni wůkol dcí swých, a wiz: vissíkni tito shromáždění sau, příssi tobě: synové twogi zdaleka přigdau, a dcery twé z bohu powstanau.

5. Tehdáz vzříss, a oplyvati budeso, a dívci se bude, v rozšíří se srdece twé, když se obtájí k tobě množství moče, syla pohanu přigde tobě.

6. Rozmnoženj welblaudů přihyge té, dromedáři Madyan a Effe: vissíkni z Sáby přigdan, slato a kadidlo nesouce, a chwálu hospodinu zvěslujíce.

7. Wsecken dobytek Cedat shroz-

mážsi se tobě, skopcové labajoth přišluhotati budau tobě: obězvání budau na vlogitedlnu oltrájí meni, a dům všechnosti sve oslavíjmi.

8. Kdo gšan tito, kteří gač oblastové letagi, a gač holubice v oknům svým?

9. Vlnet zářisté ostrovové očes-kátagi, a lodí mořské na počátku, abyh přivedl syny twé zdaleka, stříbro gegich, v zlato gegich a ninti, gmeňu Hospodina Boha twého, a svatému Izraelstemu, že gest oslavil té.

10. V vystawégs synové panstvíku ždi twé, a králové gegich přišluhotati budau tobě: v hněvostí zářisté své vdečil sem té, a v sinjčení svém sličoval sem se nad tebou.

11. V otvorati se budau brásny twé vstavěné: ve dne v nosy nebudau zavřeny, aby přenesena byla k tobě syla pohanu, a králové gegich přivedeni byli.

12. Klárod zářisté v království, kteříž by neslaužilo tobě, zas hyne: a národové zpustěním poshubení budau.

13. Sláwa Libanu k tobě přižgde, gedle a pušpan, v sosna sposlu, k ozdobení místa posvěcení mešho; a místo noh mych oslavími.

14. V přigdau k tobě skloněnji synové těch, kteříž té sinžili, a klaněti se budau slepěgem noh twých vissíkni, kteříž vrhávali tobě, a nazývati té budau měšteni hospodinovým, Syoneni svatého Izraelstého.

15. Proto že sy opuštěni, a tenzivisi gmjn byl, a nebyl, kdo by strze tebe sčel, postavim té w

nádhernost wéků, k radošti do počo-
lenj a pokolenj:

16. A ssati budess mléko náro-
dů, a prsem králu kogen budess: a
zwiss, že gá Hospodin spasena čin-
ý té, a wykupitel twůr sylny Jakob.

17. Vljslo mědi přinesu zlato,
a mjslo železa přinesu střbro, a
mjslo dějov měd, a mjslo kame-
nj železo: a položim navštíwenj
twé pokog, a představené twé
spravedlnost.

18. Klebude slyšana všece ne-
prawost w zemi twé, zpuštěnij a
potřenj na pomezích twých, a opa-
nuje spasenj zdi twé, a brány twé
chwálenj.

19. Klebude tobě vjce slunce k
swjcenj přes den, ani blešt měsyc
ce oswěcovati té bude: ale bude
tobě Hospodin w swětlo wěcné, a
Bůh twůr w slávu twau.

20. Klezypadnet vjce slunce
twé, a měsyc twůr vmenissen ne-
bude: proto že tobě bude Hospodin
w swětlo wěcné, a doplnění bu-
dau dnoré sinuku twého.

21. Kdopak twůr wšickni spra-
wedliw, na wéky děditi budau ze-
mi, plod sijpenj mého, djlo tuhy
mé k osslavenj.

22. Kleymensji bude w tisýc, a
malický w národ neysylnegsji: gá
Hospodin časem swým brzo vči-
njm to.

Kapitola LXI.

Prorocký ančad R. P. 6. Powolá-
ni vohani do církve. 10. Kadostný
způsob gegj.

I. **D**uch Hospodinu wadeinnau,
proto že Hospodin pomazal
mne: k zwéstowání tichým poslal
mne, abyk lečil straussené řdcem,

a kázel gatým propusťení, a za-
ným ocevření:

2. Abyk kázel léto milostivé
Hospodinu*, a den pomsty Bohu
násemu: abyk potěsil všechy
kwiſicý:

3. Abyk položil kwiſicým
Syon; a dal gím korunu za po-
pel, oleg radošti za smutek, pláče
chwály za ducha truchlosti: a slau-
ti budau w ném sylnj spravedlnos-
ti, sijpenj Hospodinovo k osslavenj.

4. A vystavěj pustiny od wé-
ku, a zbořenj stará vyzdvoňnau, a
opraví města pustá, rozmecaná do
pokolenj a pokolenj.

5. A státi budau cyzý, a pásit
budau dobytek wáss: a synowé při-
chozí, vracáci a vlnati wassi
budau.

6. Wy pak kněžj Hospodinovi
nazváni budete: Služebnici Bo-
ha násseho, bude wám řečeno. Sý-
lu národů gjisti budete, a w slávě
gegich vznescení budete.

7. Ja dwognásobný zahenbenj
wasse a zardonj, chwáli si budau po-
dil twůr: protož w zemi swé
dwognásobný djly obdrží, weselj
wěcné bude gím.

8. Klebo gá Hospodin mislují-
cy saud, a w nenávisti mage laupež
w zápalné oběti: a dám djlo ges-
gich w pravdě, a vmluvu wě-
nau včinjim gím.

9. V zráti budau mezy poha-
ny sýmě gegich, a plod gegich v
prostřed lidí: wšickni kteřížby ge-
vzeli, poznají ge, že tito gau
sýmě, kteřemuž požehnal vó-
spodin.

10. Raduge radowati se budu
w Hospodinu, a plésati bude dusse
má w Bohu mém: nebo oblékl
mne

me w rauha spasenj, a oděwem spravedlnosti odil mne, gako ženíška okrášleneho wéncem, a gako newěstu ozdobenou záponami svými.

11. Ulebo gako země wydáwa plod svůj, a gako zahrada sýme své plodj; tak Pán Bůh rozplodj spravedlnost a chwálu předevšesmi národy.

* Hospodinovo.

Kapitola XLII.

Proroctví o budoucí slávě církve nového zákona, 4. o jménu jeho, 8. ochraně Boží, 10. a o jistém vývoji bození jeho.

1. Pro Syon nebudu mlčeti, a pro Jeruzalém nepřestanu, dokudž nevyjde gako blesk Spravedlivý gebo, a Spasitel jeho gako svíce rozžat nebudu.

2. Vrátí národové spravedlivého tvého, a všeckni králové slavného tvého: a nazváno tobě bude jméno nové, kteréž vsta Hosподinova jménovati budou.

3. A budess' korunau sláwy v ruce Hospodinové, a korunau království v ruce Boha svého.

4. Ulebudes' výce slavit Opusťtiná: a ženě tvá nebude výce slavit Osamotněná: ale slavit budess' Wûle má v ní, a ženě tvá Osazena. protože se zaljubilo Hospodinu v tobě, a žemě tvá obyvateli osazena bude.

5. Ulebo bydlit bude mládenec s pannou, a bydlit budou v tobě synové tvogí. A radowati se bude ženich nad newěstou, a radowati se bude nad tebou Bůh tvůj.

6. Na zdech tvých Jeruzalém me vstanovil sem strážné, celý den i celou noc po všech budoucích

časy nebudou mlčeti. Wy, kteříž vspomínáte na Hospodina, nesmlčte,

7. A nedáwegte mlčení gemu, dokudž neručí, a dokudž nepoloží Jeruzaléma chwálu na zemi.

8. Prisáhl Hospodin v pravici své, a v rámennu sýle své: Gestli dám pšenice tvé výce v počtu nepřátelům tvým: a gestli budou pjeti synové cyzí výno tvé, v němž sý pracoval.

9. Ulebo kteří shromažďuj ge, jistí budou, a chwáliti budou Hospodina: a kteří snášej ge, pjeti budou v syních svatých mych.

10. Progděte, progděte strze brány, připravte cestu lidu, vyrovnegte stezku, vyberete kameny, a vyzdvihněte znamení k národům.

11. Vy hle Hospodin slyseti včinil v končinách země, rceťe dcerí Syonské: Vy Spasitel tvůj běťe se: ay mžda gebo s ním, a djlo gebo před ním.

12. V nazovau ge, Edem svatým, vykaupeným od Hospodina. Ty pak slavit budess: sledaným městem, a ne Opusťteným.

Kapitola LXIII.

Rozmluvání církve s Kristem o vysvobození až z mocí nepřátele. 7. Vyznání Božího dobrodin v těchto lidu Izraelských, 15. a modlitba.

1. Kdož gestento, gessto se běže z Edom, v skropených statech z Bozta z tento krásný v rausse svém, kráčege ve množství sýly své. Gá, kteříž mluvím spravedlnost, a obránce jsem k vysvobození.

2. Proč tedy červené gestau: u u n 3

čho iwe, a oděwówé twogi gako
flapagjich na čerenu:

3. Čeren flapal sem sám, a z
národù neni muže semnu: flap
pal sem ge w prchliwostí swé, a
poslapal sem ge w hněwu swém:
y stropena gest krew gegich na
raucha má, a wsecky oděwy swé
poslal sem.

4. Klebo den pomsty w srdcy
mém, rok wykupenj mého příssel,

5. Wukol sebe hledel sem, a ne
bylo spomocnika: hledal sem, a ne
byl, když spomehl: y způsobilo
mi roystobozenj ráme mé, a hně
wost má ta ku pomocu mně při
spela.

6. Y potlačil sem národy w pr
chliwostí swé, a opogil sem ge w
hněwiwostí swé, a ztihl sem na
zem moc gegich.

7. Ula slitowání Hospodinowa
zpomjnati budi, chwálu Hospodi
na za wsecko, což včinil nám Hos
podin, y za množství dobrodinj
domu Izraelskému, kteráz vdelil
gim dlé shorowánj swého, a dlé
množství milosrdenství swých.

8. Y: ekl: Ale wssak lid můg
gest, synowé nezapjtagich: a včiz
nén gest gim spasitelem.

9. We wsslikem ssauženj ges
gich neni sauzen, a Angel twáci
geho wywobodil ge: w milowanj
stem, a w shorowání swém on
wykupil ge, a nosyl ge, a wy
zdrobil ge po wsecky dny wéku.

10. Oni pak k hněwiwosti pos
pudili, a trápili Ducha Swatého
geho: y obrátil se gim w nepřítel
e, a on wybogoval ge.

11. A vpamatoval se na dny
wéku Illogjissce, a lidu swého;
Kde gest, kterýž wywedl ge z mož

te s pastýři stáda swého: kde gest,
kterýž položil v prostřed něho Ducha
Swatého swého:

12. Kterýž wywedl na pr
cy Illogjisse ramenem welebnosti
swé, kterýž rozdělil wár před ní
mi, aby sobě včinil gmeño wečné:

13. Kterýž wywedl gestze pro
pasti, gako koně na pausci nevrat
žegjichho.

14. Gako howádko na poli zstu
pugich, duch Hospodinuv wůdce
geho byl: tak sy přivedl lid svou,
aby s sobě včinil gmeño sláwy.

15. Pozoruj z nebe, a wiž z
přibýtku swatého swého, a sláwy
swé: kde gest horliwost twá, a sy
la twá, množství sice twých, a
slitowanj twých: ngdeninau zd
želi se.

16. Klebo ty (gh) Otec nás, a
Abraham neznal nás, a Izrael ne
wédél o nás: ty Hospodine Otec
nás, a wykupitel nás, od wéku
gmeño twé.

17. Pročež sy nám dal zblau
diti Hospodine od cest swých: z
twrdil sy srdce nasce, abychom se
nebáli sebe z obtaríž se pro služeb
níky swé, pokolenj dědiciwj swého.

18. Gako ničmj wladli lidem
swáym twým: nepřátelé našíj pos
lapali posvěcenj twé.

19. Včiněni sme gako na poč
tku, když sy nepanoval nad námi,
ani wzywanó bylo gmeño twé nad
námi.

Rapitola LXIV.

Izaiájs prosy za myslobozenj. 3.
Přípon jiná Boží pomoc, dobrout, a
spravedlnost. 6. Použití ve známkách. 8. Modlitba Izaiášova.

1. **O** by protchl nebesa, a ztau
pil: od sváři twé hory by
se rozplynuly,

2. Gáko wypálenj ohn̄: zchráz
dlib, wodyby hořely ohněm, aby
známé včiněno bylo gmeňo twé
nepříčelum twým: od twáti twé
národowe by se zkotimantili.

3. Když činiti budess diwoné
wécy, nesneseme: zstaupil sy, a od
twáti twé hory se rozplynuly.

4. Od wéku neslyšeli, ani všima
pochopily: okonewidělo, Bože krom
tebe, které wécy sy připravil očes
kávagjím tebe.

5. Vyssel sy w stříč weselscymu
st, a činycmu spravedlnost: na cez
fleph twých zpomjnati budau na
te: ay hle ty rozhněwals se, a zhře
šili sime: w nich sime byli wždy
cty, a spaseni budeime.

6. A včiněni sime gáko nečistý
wšickni my, a gáko sjar měsce tr
pich wšický spravedlnosti nasse:
a padli sime, gáko lít wšickni, a
neprawosti nasse gáko wjir zane
sy nás.

7. Ulenj, kdo by wšival gmé
no twé; kdo by powstal, a držel re:
styl sy twáť swau od nás, a
mřtil se s námi w ruce nepraz
vejti nassi.

8. A nynj Hospodine, otec náss
sy ty, my řak bláto: a tworce
niss ty, a djla rukau twých wšic
tni my.

9. Uchbněwegž se Hospodine při
lis, a nezpomjněg wjce na nepraz
wošt nassi: ay wzečti, lid twůg
wšickni my.

10. Ulesto swatostí twé vči
něno gest pusté, Syon pustý včiněn
gest, Jeruzalém zpustěn gest.

11. Dům posvěcenj nassho, a
slawy nassi, kdežto chwálili tē otcové
nassi, včiněn gest k wypálenj ohně,
a wšický žádavcý, wécy nasse obrá
ceny sau w zbořenj.

12. Zdalíž ndd těmi wěcmi
zdržjs se Hospodine, mlčeti budess,
a trápiti nás budess náramně:

Kapitola LXV.

Proroctví o powolání pohanů. 2.
Náříční Boží na lid Židovský. 6. Za
řízení o zachování oslavy. 11. Po
brücka modlárství. 16. Potěšení w
ějých.

1. Hledali mne, kteří prvé se
neptávali, nalezli, kteří
nehledali mne. Řekl sem: Ay hle
gá, hle gá k národu, kteří ne
wzywal gmeňa mého.

2. Rozprostřel sem ruce své ce
lý den k lidu newějčyma: kteří
kráci na cestě nedobré za mysliv
kami svými.

3. Lid, kteří k hniěvitosti poz
pužuge mne před twáti mau wždy
cky: kteří obětují w zahtadách, a
oběti činí na cyhlách:

4. Kteří bydlí w hrobjch, a w
chránič modlárstvých spj: kteří
gedi maso svinsté, a gicha po
stěvnená w nádobách gegich.

5. Kteří říkají: Odstup odc
mne, neprěbližuj se ke mně, nebo
nečistý gsy: tič deymem budau w
prchlivosti mé, oheň hořej celý
den.

6. Ay pšno gest předemnau:
nebudu mlčeti, ale navrátjm a ods
ménjm w luno gegich

7. Ulepravosti wasse, a nepraz
wošt otču wassich spolu, prawj Hos
podin, kteří obětowali na horách,
a na pahrbcých wytýkali mně, a
odměřím djlo gegich prvnj w lúz
no gegich.

8. Toto prawj Hospodin: Gá
ko kdyby nalezeno bylo žrno w
hroznu, a řeceno bylo: nežkaž ho,
poněvádž požehnánj gest: tak vči
něm

ním pro služebníky své, abyž ne-
pohubil všechno.

9. A wywedu z Jakoba sýmě,
a z Jídy držitele hot mych: a dě-
diti gti budau wywolenj mogi, a
služebnjcy mogi bydliti tam bu-
dou.

10. Y budau polnji míska za
chléwy skáda, a audoli Achor za
odpočívadlo skotum, lidu mému,
kteríž vyhledávali mne.

11. A wy, kteříž ste opustili Ho-
spodina, kteříž ste zaponiněli na ho-
tu svatou mau, kteříž stavujte Svaté
stj štůl, a konáte na něm mořné
oběti.

12. Žečtu wás w meči, a wssi-
čni w zabití (na hromadu) padne-
te: proto že sem volal, a neodpo-
věděli ste: mluvil sem, a nevly-
selti ste: a činjvali ste zlé před oči-
ma mýma, a čehož sem nechtěl,
mluvili ste.

13. Protož toto prawj Pán
Bůh: Až hle služebnjcy mogi gj-
sti budau, a wy lačněti budete: až
hle služebnjcy mogi pjeti budau, a
wy žíznici budete:

14. Až hle služebnjcy mogi wes-
seliti se budau, a wy zahanbeni
budete: Až hle služebnjcy mogi
chwáliti budau pro plésání sedce, a
wy kříčeti budete pro bolest sedce,
a pro setřenj duha kwojiti budete.

15. A zanecháte gmeňa svého
w přisluhu wywoleným ným: a zez-
bíte se Pán Bůh: a služebnjky své
nazáve gmeňem gjým.

16. W němž kdo požehnán gest
na zemi, požehnán bude w Bohu,
amen: a kdož přisahá na zemi,
při záhlaví bude w Bohu, amen: pro-
tože w zapomenutí dány sau au-
kostí pícedesíle, a že stíry sau od-
cij mych.

17. Kébo hle gá stvořugi ne-
besa nová, a zemi novou: a ne-
budau w paneti předceslé věcy: a
newstaupi na sedce.

18. Ale radowati se a plésati
budete až na věky, w těch věcech
kteréž gá stvořugi: proto hle gá
stvořugi Jeruzalem plésanji, a lid
geho radost.

19. A plésati budu w Jeru-
zaleme, a radowati se budu w li-
du svém: a nebude slyšan w něm
všecky hlas pláče a hlas řeči.

20. Nebude tam výje + dítě
dnů, a starec, kterýžby nedoplnil
dnů svých: poněvádž pachole +
stolcté vnitře, a hříšník stolctý zlos-
ťeceny bude.

21. A wystawěgi domy, a by-
dliti budau: a wysazegi winnice,
a gjíži budau owoce gegich.

22. Nebudau stavěti, a ginj
bydliti bude: nebudau střepovati,
a ginj gjisti bude: nebo podlé dnů
dřeva, budau dnowé lidu mého,
a díla rukau gegich zwetsslegi:

23. Wywolenj mogi nebudau
pracovati nadarmo, aniž ploditi
budau w zkomiaucenj: protože
sýmě požehnaných Hosподinových
gest, a vnučkové gegich s nimi.

24. Y budeť, pravé nežliby wo-
lali, gá wyllyssim: když oni geset
mluwici budau, gá vlyssim.

25. Vlk a beránek pášti se bu-
dau spolu, lew a voul gjisti budau
plewy: a hadu prach chléb geho:
nevskodět, aniž zabubí na wšíme
hoté svaté, pravj Hospodin.

+ žádneho w věku dětínském. ++ Ne-
stu letech vnitře; hříšníku pat, by do-
ssel v řádu, zlofečeno bude.

Rápitola LXVI.

Bůh hrozí, že chce v Chrám, v oběti svá: a v Chrám, 7. pěvovrás budou: a České velečné mužské duchovních dětí, 15. činu zimníku o posledním sau- du, 19. opakuje, že Apoštolské veliké anecké pohánu obrátí.

1. **G**oto praví Hospodin: klebe stolice má, země pak podnož nah mých: který gest ro dům, který mi vystavíte: a které gest to místo odpočinutí mého:

2. Všecky věci ty ruka má včinila, a včiněny sau všecky věci ty, praví Hospodin: na koho ale vzejí, leč na chudíčeho, a strašeného duchem, a tělesa výho se před tečmi mými:

3. Kdo obětujeme vole, gáko kteří zabijí muže: kdož zabijí hospodaře, gáko kteříby mozek vyskal psu: kdo obětujeme oběť suchau, gáko kdyby kteří svinství obětoval: kdo zpomíná na kadišlo, gáko kdyby dobrořečil modle. Tyto všecky věci vyvolili na cestách svých, a v ohavnostech svých kočaly se dusse gegich.

4. Pročež v gá vyvolím posmívání gegich: a čehož se obávali, vvedu na ně: nebě sem volel, a nebyl, kdyby se ozval: mluznil sem, a neslyšeli: a včinili zlé před očima mýma, a čehož sem nechápal, vyvolili.

5. Slysle slovo Hospodinovo, kteří se těšete k slovu geho: těšili bratří wasji nenávidjíce más, a jatochugice pro gméno mé: oslaví bud Hospodin, a vztýme v ně sklošti wasji: oni pak zahybni budou.

6. Hlas lidu z města, hlas z Chrámu, hlas Hospodina na vraceního odplatu nepřátelům svým,

7. Prvé než pracovala řu pozrodi, porodila: prvé než přišel (čas) rozenj gegijo, porodila paschelka.

8. Kdo slyšel kdy co takového: a kdo viděl co k tomu podobného: zdali roditi bude země za geden den: aneb porozen bude národ spolu, že řu porodu pracoval, a porodil Šyon syny své:

9. Zdali gá, který činí, aby ginj rodili, sam roditi nebudu, praví Hospodin: gestli gá, který plozenj ginjím vdelugi, neplodný budu, praví Hospodin Bůh tvůr:

10. Veselí se s Jeruzalem, a plésege v něm vysíčni, kteří geg milujete: radujte se s njm radostí vysíčni, kteříž kvajíte nad njm,

11. Abyste všali, a naplněni byli od prsu potěšení gegijo: aby ste degili, a rozkossí oplývali od vyseliké slávy geho.

12. Nebo toto praví Hospodin: Vyle gá vchylím na něg gáko čeku pokoge, a gáko potok rozvodí: ujicý se slávu národu, kteříž se sáti budete: při prsech chováni budete, a na kolenách chláčholiti vám budou.

13. Gáko kdyby komu matka lahodila, tak gá potěším más, a v Jeruzalémě potěšení budete.

14. Vzříste, a radowati se bude sedce vassie, a kosti vassie gáko bylina pučiti se budou: v záma bude ruka Hospodinova sluhám geho, a rozhněvá se na nepřátele své.

15. Nebo hle Hospodin v ohni přigde, a gáko rázit vozové geho: odměnit v hněvivosti prchlivost sau, a žehánj své v plameni ohně:

16. Neboč w ohni Hospodin rozsaď, a w meči svém ſu wſſes likému tělu, a rozmnožení budau zbití od Hospodina,

17. Kteríž poſwécování býwas II, a za čisté ſe poſládali w zahradách za dveřmi vnitř, kteříž gis dalí mase ſvětsté, a ohavnost, y myſs: ſpolu ſtráveni budau, přewi Hospodin.

18. Gá pak ſtruky gegich, a myſleni gegich, přicházým, abyh ſhromáždil ſe wſſemí národy a gazyky: y přigdau a vzěj slávu mau.

19. A položim na nich znamení, a poſli z nich, kteřížby ſpasení byli k národom na moče, do Uffryfy, a Lidye natahugjch ſtělu; do Vlaſké a Řecké zemi, k oſtovům daleko, k tem, kteříž neſlyſeli o mně, a neviděli sláwy mé. Y budau zwěſtovati slávu mau národom,

20. A přivedau wſſecky bratři waffe ze wſſech národů (ja) dat Hospodinu, na konjch, a na wojskch, a na ložcých, y na mezcých, y na karách, k hoře ſvaté ně Jetuzalému, pravoj Hospodin, gako kdyby vonesli ſynowé Izraelſti dat w nádobě čisté do domu Hospodinova.

21. A pogmu z níh za kněží, a za knězy, pravoj Hospodin:

22. Nebo gako nebeſa nová, a země nová, kteráž gá činim ſtěsi předemnau, pravoj Hospodin: tak ſtáti bude ſýmě waffe, a gměno waffe.

23. Y bude měſíc z měſice, a sobota z soboty: přigde wſſeliké télo, aby ſe klanělo před twáj mau, pravoj Hospodin.

24. Y vygdau, a vzěj mrtwá téla mužů, kteříž prohřeſili protině: červ gegich nevmíre, a oběj gegich nerhasne: a budau ež do ſyrosti (f) videní wſſelikému ielu.

Proroctví Jeremiáſſovo.

Kapitola I.

Povolání Jeremiáſſovo hrad w macekém životě k anabudu proroctvímu. 11. Kředovorejdá wprávenci Jetuzaléma, drogiu podobenstvím genii wygewesně. 17. Poſylání geho od Boha.

1. Glowa Jeremiáſſe syna Helcijáſſova, z kněží, kteříž byl w Anathoth, w zemi Benyamin.

2. Kteréž ſe stalo ſlowo Hospodinovo k němu za dnú Jozyáſſe syna Amonova krále Jüdského, říčnáctého léta králování geho.

3. A ſtalo ſe za dnú Joakyma

syna Jozyáſſova krále Jüdského, až do ſkonání gedenáctého léta Šedecyáſſe syna Jozyáſſova krále Jüdského, až do přeſtěhování Jetuzaléma, w pátém měſicy.

4. Y ſtalo ſe ſlowo Hospodino: wo ke mně, iſaucy:

5. Dříve nežli ſem tě způsobil w životě, znał ſem tebe: a dříve nežli wýſel z života, poſvětil ſem tě, a za Proroka w národech dal ſem tebe.

6. Y řekl ſem, A, a, a, Pane Bože: ay hle nevmím mluwiti, protože dře gá gſem.

7. Y řekl Hospodin kē mnē : nez
říkaj ríkati : Díte gsem, poněvadž
kē všem věcem, k̄ kterýmž tebe
pešti, půgdešs, a všecky věcy,
kteréžkoli rozkáži tobě, mluviti
budešs.

8. Nebog se od twáři gegich :
proto že gá s tebou gsem, abyh
výrhl tē, pravj Hospodin.

9. Y vopustil Hospodin ruku
svau, a dorekl se vst mych : a řekl
Hospodin kē mnē : Až hle dal sem
slova má w vsta twá :

10. Až hle vstanowil sem tē
dnes nad národy, a nad králow-
stvími, abys vysplénil, a zkazyl, a
rozprýlik, a rozmatal, a stavěl, y
srujil.

11. Y stalo se slovo Hospodis-
nowo kē mnē, řkaucý : Co ty vís-
diss Jeremiáši ? Y řekl sem : Prut
bdjý gá widjm.

12. Y řekl Hospodin kē mnē :
Dobře sy widěl, proto že gá bdjí
budu nad slovem svým, abyh vči-
nil ge.

13. Y stalo se slovo Hospodis-
nowo po druhé kē mnē, řkaucý :
Co ty widiss ? A řekl sem : Hnec
zapálený gá widjm, a * twář geho
ed ** twáři půlnocní.

14. Y řekl Hospodin kē mnē :
Od půlnocy otevře se zlé na vše-
čky obryvatele země.

15. Ulebot hle gá stolám vše-
čka přibuzenstw̄j králowstw̄j půl-
nocníh, pravj Hospodin : y při-
zdu, a postavj gedenkaždý trún
swug v wglis do bran Jezuzalé-
ma, a na všech zdech geho wulkol,
a nad všemi městmi Jüdsýimi.

16. Y mluviti budu saudy své
a nimi, pro vosselikau zlost těch,
kteríž opustili mnē, a obětovali bo-

hùm cyzým, a Planět se dílu rukau
svých.

17. Ty tedy přepasla bedra svá,
a vstáv, a mluw k nim všecky
věcy, kteréž gá přikazugi tobě.
Vležíradlý se od twáři gegich :
nebě nedopusíš, aby se bál obli-
čege gegich.

18. Gá zagiště dal sem tē dnes
za město ohrazené, a za slavp žes-
lezny, a za zed mědennau, nad
vši zemj, králium Jüdstým, kní-
žatíum geho, a kněžjim, y lidu země.

19. Y bogowati bubau proti
tobě, a nepřenohau : proto že gá
s tebou gsem, pravj Hospodin,
abyh vyswobodil tē.

* Prvnj strana geho. ** Strany.

Kapitola II.

Bůh připomíná židům mnohonárodní
dobrodinu, která jim proklárat; a gegich
newděčnost jim vědělavuge, 10. naříká
na gegich nepravostí. 32. Vlá ge k
tomu, aby pokánj činil.

1. Y stalo se slovo Hospodinovo
kē mnē, řkaucý :

2. Edi, a woleg w všichj Jez-
uzalema, řka : Toto pravj Hos-
podin : zpomněl sem na tē, ljs-
rost mage nad mladostj twau, a
nad láskau zasnaubenj twého, když
sy následoval mne na paussti, w
zemj, kteráž nebytá osýwána.

3. Svatý Izrael Hospodinu,
prvotiny autod geho : všicni,
kteríž zjiragi geg, prawnugj : zlé
věcy přigdau, na ně, pravj Hos-
podin.

4. Slyssce slovo Hospodinovo
dome Jakobuw, a všecky přibus-
znosti domu Izraelstého :

5. Toto pravj Hospodin : Ga-
tau nepravost shledali při mně
orcové wasji, že se vzdálili od
mně,

mne, a chodili za marností, a marný včinění sau?

6. A neřekli: Kde gest Hospodin, kterýž vystoupil nás včinil z země Egypské: kterýž nás protivedl strze pausse, strze zem nebydlitelnau a bezcelnau, strze zem žijzne, a obraz sítci, strze zem, na kteréž nechodil muž, aniž bydlil člověk?

7. A vvedl sem wás do země Barmélu, abyste gedli owoce gegji, a neylepsjí wécy gegji: a wssedisse poskewnili ste zemi mau, a dědici swj mé položili ste w ohavnost.

8. Bněj neřekli: Kde gest Hospodin: a držjízý zákon * newěděli o mně, a pastýři probřessili proti mně: y protocy protokowali w Bálowi, a modl následovali.

9. Protož gesste saudem budu se s wámi sauditi, prawj Hospodin, a s wasjimi syny hédati se budu.

10. Přegděte k oštovním Čerthym, a wizte: a do Čedat posslete, a wražte welmi: a wizte stas loli se co takowého.

11. Ždali zménil národ bohy swé, a zagiště oni negsau bohowé: lid pak můg proměnil slávu swau w modlu.

12. Vzájněte se nebesa nad tím, a brány geho zpustněte náramně, prawj Hospodin.

13. Nebo dwé wécy zlé včinil lid můg: Vše opuštěli studnicy rody živé, a kopali sobě čisterny, čisterny rozmorané, kteréž nemohau držeti wod.

14. Ždali služebníkem gest Izrael, aneb z děwky doma zrozený z pročež tedy včiněn gest w laupež:

15. Klad njm rвали lwové, a dali hlas swůj, položili zem geho

w postinu: města geho wypálena sau, a nenj, kdo bydlil w nich.

16. Synové také Clemfegsij a Tasnegsij porušili tě až na vrch hlawy.

17. Ždaliž se to nestalo tobě, protože sy opustil Hospodina Boha svého toho času, kterého tebe wodil po cestě:

18. Unynj ** co sobě chces na cestě Egypské, abys pil wodu Jel nau: a co tobě s cestou Asyrtský, abys pil wodu čeky:

19. Cestati tě bude zlost twá, a odvrácenost twá domlauvari bude tobě. Wěz, a wiž, že zlé a hořké gest, že sy opustil Hospodina Boha svého, a že nenj bázne mé při tobě, prawj Pán Bůh zá stupů.

20. Od wěku polámal sy gho mé, rozerhal sy swazky mé, a řekl sy: Klebudu slaužim. Kla každém zagiště pahrbku wysokém, a pod každým dřewem ratoleskním, ty sy se kladla newěško.

21. Há pak ſtějpil sem tě winnicy wýbornau, wſecko semeno prawé: kteřakž sy mi se tedy proměnila we zlé winnice cyzý:

22. Budessli se meyti sanyitem, a rozmnožíssi sobě bylinu botýk, žálenia sy w neprawosti swé přes demnau, prawj Pán Bůh.

23. Kterak prawiss: klegsem poskewněná, za Balem sem nechodila: pohled na cesty swé w audoli, pozneg, cos včinila: běhaun lehký chwátrage po cestách swých †.

24. Dwoří ofel zwylí na pauſtu, w žádosti dnuſe swé přichl wjíz milování swého: žádný neodvrátí gj: wſic̄ni, kteří hledejí gj

si gi, nevstanau: w měsých ge-
gih naleznau gi.

25. Zbraň nohu swau od na-
bory, a hrdlo swé od živně. Y
řekla sy: Žaufala sem, nikoli nev-
činjm: nebo sem se zamílowala do
czech, a za nimi choditi budu.

26. Takž zahanben býwá zlos-
děg, když popaden bývá, tak zah-
banbeni sāu dům Izraelský, oni y
králové gegich, knížata, a kněži,
y protocy gegich,

27. Křížagjce dětu: Otec můg
gsy ty; a kamenu: Ty sy mne
zplodil, obrátili ke mně hřbet, a ne
tvář, a w čas sšauženj swého ře-
knau: Vstání, a vysvobod nás.

28. Kdež gsaú bohové twogi,
kterýchs sobě nadělal: necht vstas-
nau, a vysvobodj tě w čas sšau-
ženj twého: podlé počtu zagisté
měj twých byli bohové twogi
Juda.

29. Co chcete semnau saud wé-
stí: vysíčni opustili ste mne, pra-
ví Hospodin.

30. Nadarmo sem bil syny wa-
sse, kázne nepřigali: sežral meč wáss
protoky wasse, gako lew hubitel

31. Pokolenj wasse. Wizte
slwo Hospodinovo: Zdali pusti-
nau včiněn sem Izraelovi, aneb
zemj pozdnj: proč tedy řekl lid
mug: Odstaupili sime, nepřigde-
me wice k tobě:

32. Zdali zapomene panna na
výdoubu swau, aneb newěsta na opa-
sek náprsnj swág: lid pak můg
zapomněl na mne za dny nescj-
slně.

33. Co vyslugess dobrav včá-
zati cestu swau k hledání milování,
která sy nad to y*** zlosti swé včila
cestám swým,

34. A na křídlač twých nales-
zena gest krew dusíj chudých a ne-
vinných z ne w gámačh nalezl
sem ge, ale we wšech těch wěcech,
kteréž sem swotku připomenul.

35. Y řekla sy: Bez hřchu a
newinná gsem gá: a protož nechť
se odvrátí prchliwost twá odemne.
Uy hle gá sauditi se budu s tebou,
proto že sy řekla: Ulehčíšla sem.

36. Tak ničemná včiněna sy
přiliss, opětugic cesty swé! a od
Egypta zahanbena budess, gako sy
zahanbena od Assura.

37. Ulebo y z ehotu wygdeß,
a ruce twé budau na hlavě twé:
poněwádž potřel Hospodin duwér-
nost twau, a nic nebudess miji-
sťastného w nj.

* Nepoznali mne. ** Co toké do cesty
Egyptské. † Gako běhauš chtváři vo
cestách svých, tak gsy ty vydáš k mo-
dlářství. *** Všež ženy nejslechcié.

Rapitola III.

Bůh napomíná Synagogu, aby mos-
dložlužebnost zanechal, a k němu se odrá-
tila, 7. oznámuje, že Júda wice pro-
hřesil nežli Izrael, 14 i vysvědá všem
křížím, odpusťení, milost, a správu.

1. Obecné říkátwá se: Propus-
stilliby muž ženu swau, a
odegdauc od něho, pogalaby sobě
muže giného: zdaliž se navrátí k
nj wice z zdali nebude posítronics
na a zprzněna žena ta: ty pak sy
smilnila s milovníky mnohými:
wssak navrát se ke mně, pravoj
Hospodin, a gá přígrmu tě.

2. Pozdwižni oči swých přímo,
a wiz, kdebyš se nebyla rozpro-
střela: na cestách sedávala sy, oči-
křížagjic gich gako loet na pustiz
ně: a posítronila sy zem w filz
swých swých, a w zlostech swých.

3. Pro křížaužto wěc držány
sau

sau křípěge desťowé, a pozdnjho desťe nebylo: čelo ženy newěšty včiněno gest tobě, nechela sy se zastýděti.

4. Alspouť tedy od této doby gmenūg mne: Otec můž, můž et panenství mého ty gss:

5. Odaliž hněvati se budess po wossecky budaucy časy, aneb sez wás do konce: A y hle mluvila sy, a činila sy zlé wécy, a mohla sy.

6. Y řekl Hospodin ke mně za dnù Jezyásse krále: Widělli sy, co gest včinila odvraugicy se (dcera) Izraelská z odesla sobě na každou horu wysokou, y pod každé dřevo ratolestné, a smilnila tam.

7. Y řekl sem, když byla včinila wossecky tyto wécy: Vrávrat se ke mně: a nenavrátila se. Y wiz děla přestupnice sestra gegi Jüdstá,

8. že proto, že smilnila odvraugicy se (dcera) Izraelská, gisem byl propuštěl, a že sem gj byl dal ljské zapuženj: a nebála se přestupnice Jüdstá sestra gegi, ale odesila, a smilnila také y ova.

9. A smádností smilnění svého zpržnila zemi, a smilnila s kamezem y s dřevem.

10. A w toni we wsem nenažádala se ke mně přestupnice sestra gegi Jüdstá w celém srdci svém, ale we hři, pravj Hospodin.

11. Y řekl Hospodin ke mně: Ospravedlnila dusi swau odvraugicy se (dcera) Izraelská, při rovnáním přestupnice Jüdsté.

12. Gdi a woleg řeči tyto proti půlnocy, a díss: Vrávrat se odwraugicy se (dcero) Izraelská, pravj Hospodin, a neodvratím twáti své od wás: nebo gá swaz i gsem, pravj Hospodin, a ne-

budu se hněvati po wossecky budaucy časy.

13. Ale wssak třež neprawost swau, že sy proti Hospodinu Bohu svému přestaupila: a rozprýlila cesty své cyzým pod každym dřevem ratolestním, a hlasu mého sy neslyssela, pravj Hospodin.

14. Obratce se synové na wta: cugice si, pravj Hospodin: protože gá muž wás: a pogniu wás gednoho z měsia, a dwoa z přibuzenství, a vvedu wás na Syon.

15. A dám wám pastýře podlé srdce svého, a pásti budau wás v ménim a v čenjm.

16. A když rozmnožení budete, a wzrostete na zemi w těch dnech, pravj Hospodin: nebudau říkat wjce: Archa vmluvy Hospodino: wry: aniž vstanpi na srdce, aniž zpomenau náni: aniž navštěwo: wána bude, aniž bude dělána wjce.

17. W ten čas nazývati budau Jeruzalém trůnem Hospodis novým: a shromáždji se k němu wšickní národové we gmenu Hospodinowu do Jeruzaléma, a nebudau choditi za přewrácenosť srdce svého nevhorsího.

18. W těch dnech půgde dům Jüdstý k domu Izraelému, a při gda spolu z země pulnoční, do země, kterouž sem dal otcům wssim.

19. Gá pak sem řekl: Bterak té položím za syny, a vdelím tobě zem žádostivou, dědictví přeslavné zástupu národů: Y řekl sem: Otcem nazývat mne budes, a já mnau choditi nepřestaneš.

20. Ale gáko když by zhrála že na milovníkem svým, tak zhrázel mnau dům Jüdstý, pravj Hospodin.

21. Hlas na cestách slyšán gest,
kde a kwojenj synů Izraeljých:
ponewádž neprawau včinili cestu
mou, zapomněli se na Hospodíz
a Boha swého.

22. Obraťte se synové na vrás-
tujice se, a vzdorowim odvratíces-
ni wasse. Aby hle my přicházíme
k tobě: nebo ty gsy Hospodin Bůh
nás.

23. Gisté žiwj byli pahrbkowé,
synožstwji hor: gisté w Hospodinu
bohu nássem spasenj Izraelowé.

24. Zahábení snědo prácy oř-
ců násjí od mladosti násjí, řáda
gegič, y skory gegič, syny gegič,
y dcery gegič.

25. Spáti budeme w zaháben-
ní nássem, a přikryge nás hana-
nise: Ponewádž Hospodinu Bo-
hu nássemu smě my zhřeſili, y oř-
cové násjí, od mladosti násjí až
do tohoto dne: a neslyſeli smě hlas
ju Hospodina Boha násseho.

Kapitola IV.

Bůh napomíjná židy, aby prawé po-
lánj činili, a duchovné srdece své obře-
jali, 4. kdež gini brozý s straſliwém
zastekem Chaldejských, 16. a običejem
náda Jeruzalému, 25. a s wyirráce-
ním celé Júdské země.

1. Pávrátjíšli se Izraeli, přaz-
wj Hospodin, ke mně se
obráť: odiegnesli autazy swé od
tváři mé, nebudess pochnut.

2. A přisahati budess: Život
jili Hospodin, w prawdě, a w sa-
du, a w sprawedlnosti: a dobro-
řiciti budau ho národowé, a geg-
ňvalici budau.

3. Nebo toto prawj Hospodin
mni Júdskému a Jeruzalémstés
mu: Obnowte sobě novinu, a ne-
řigete rozsývatli na mni;

4. Obřežte se Hospodinu, a ode-
jměte neobřízky srdečy svých muží
Júdssij, a obywatele Jeruzalém-
skej: aby snad newyſla jako oheň
hněwiwoſt má, a nezapálila se, a
nchylby, kdyby vhasyl, pro zlost
myſlenj wasijí.

5. Zvěstujte w Júdovi, a w
Jeruzalémě, aby slyſano bylo, včin-
te: mluwte, a trubte traubau w
zemí: křičte sylné, a rcete: shro-
majdete se, a wegđeme do hráze-
ných měst,

6. Wyzdwihněte * známenjna
Syonu. Posylíte se, nechťegte
státi, nebo gá zlé vtwádjm od plíz-
nocy, a porčenj wclíké.

7. Wystaupíšte z odpočívá-
dla swého, a laupežník národu se
pozdwihl: wyſſel z města swého,
aby položil zemi twau w puſtinu:
města twá zpusštěna budau, oſta-
nauce bez obywatele.

8. Klad tím přepasťte se žinč-
mi, kwoile, a horečkujte: proto že
nenj odvraťený hněw přehliwoſti
Hospodinový od nás.

9. Y bude w ten den, prawj
Hospodin: zahyne srdece králowo,
y srdece knížat: a vžásnau se kní-
ži, y Prorocy se zděsy.

10. Y řekl sem: Ach, ach, ach,
Pane Bože, tedyliž sy oklamal lid
ento a Jeruzalém, řka: Pokog
bude wám: a ay hle přijsel meč až
k duſsi:

11. W ten čas řečeno bude liz-
du tomuto a Jeruzalému: Mje
žhawý na cestách, kretěz gsau na
paussti cesty dcery lidu mého, ne
k provjwání a k očiſčování.

12. Ó těž ** duch plný přigde-
mi: a nynj gá mluwiti budu ſaudy
swé a nimi.

13. A y hle gáko oblak wystauz-
pj, a gáko bauče wożowé geho:
rychlegssi nad otlice koni geho:
běda nám, ponewádž pohubeni sme.

14. Obmeg od zlosti sčdce swé
Jeruzalémę, abys spasen byl: do-
fawádž zdziżowati se budau w tobě
myſſlenj ſſkodliwá?

15. Nebo hlas zwéstugicýho
od Dan, a známo činjicýho modlu z
hory Effraim.

16. Acete národum: A y hle
ſlyſeno gest w Jeruzalémě, že
ſtrážnji přicházegi z země daleké, a
reydáwagi proti městům Júdským
hlas ſtviig.

17. Gáko ſtrážnji polní včině-
ní ſau nad njm wůkol něho: že
mně k hněwiwoſti popudil, praví
Hospodin.

18. Čeſty twé, a myſſlenj twá
tyto wécy včinili tobě: tato zlost
twá, že hořká, že ſe dotkla ſčdce
twého.

19. Břicho mé, břicho mé mne
holi, ſnyſlowé ſčdce mého zkormiau-
ceni ſau we mně: nebudu mlčet,
ponewádž hlas trauby ſlyſela
duſſe má, křik bitwy.

20. Potřenj nad potřením poz-
wołano gest, a pohubena gest wſſe-
ča země: nenadále pohubeni ſau
stanowé mogi, náhle kože mé.

21. Dokawádž widěti budu vſjka-
gicýho, ſlyſeti budu hlas trauby z

22. Nebo bláznitý lid můg mně
nepoznat: synowé nemaudří ſau,
a neſmyſlnj: maudří ſau, aby či-
nili glé wécy, ale dobré činili ne-
vněli.

23. Pohleděl ſem na zem, a hle
prázdna byla, a k ničemuž; a na ne-
besa, a nebylo ſwětla na nich.

24. Widěl ſem hory, a hle heyz-

baly ſe: a wſſickni pahtblowé zkor-
maucení ſau.

25. Patří ſem, a nebylo člo-
wěka: a wſſeliké prace two nebeſké
odebralo ſe.

26. Hleděl ſem, a hle Barmél
puſtý: a wſſecká města geho zka-
žena ſau od twáti Hospodinowý, a
od twáti hněwu prchliwoſti geho.

27. Nebo roto praví Hospodin:
puſtā bude wſſecká země, ale wſſat
konc (geſtē) nevčinjm.

28. Twálici bude země, a twu-
chlići budau nebesa nad tím: proto
že ſem mluwili, myſſili, a nebylo mně
ljo, aniž ſem ſe odvrátil od toho.

29. Od hlaſu gezdce a wypau-
ſtegicýho ſtělu, vteřlo fajdě mě-
sto: wessli na pějkrá místa, a
wystaupili na ſtali: wſſecká města
opuſtěna ſau, a nebydlí w nich
člověk.

30. Ty pak pohubená co vči-
niss: když ſe oděgeſs ſſorlatem,
když ozdobjena budess záponau zla-
tau, a zmalugess lícidlem oči ſwé,
darmo ſe strogići budess; pohrdi-
tebau milowinjcy twogi, duſſe twé
hledati budau.

31. Nebo hlas gáko fu poro-
du pravugicý ſem ſlyſel, augloſti
gáko rodicý: Hlas dcery Šyonsté
povmíragicý, a rozproſtragicý ru-
ce ſwé: běda mně, nebt gest ***
vmdlela duſſe má pro zblíz.

* Pravorce, Korauhwa. ** Wjt.
*** Vſtala.

Rapitola V.

Jeremiáš ſe ſelice ſobě řežuge na neprá-
woſti Židi, 14. brož ſim s zpouſtením
celé země, 21. na pomijná ge k bázni, k
láſce, a k Bohu ctění.

I. Obegděte čeſty Jeruzalém-
ské, a pohleděte, a zpy-
tujte, a hledege w vſſicých geho-
zdale

ždali naleznitě muže činjicýho saud, a hledajcýho wjry: a budu gemu milostíw.

2. Pakluby také, žiwé gest Hos spodin, řekli, y to křtěwé přisahati budeu.

3. Hospodine oči twé wzhledaj na wjru: býl sy ge, a nebolclo gich: potel sy ge, a nechteli přijmati kózne: zatvrdili twáte swé nad skáz lu, a nechteli se narovatiti.

4. Gá pak sem řekl: Snad budj gšau a blázniwý neznagisce uši hospodinowý, saudu Boha svého.

5. Půgdu tedy k Přednjm, a mluwili gím budu: nebo oni poznali cestu Hospodinowu, saudu Boha svého. a hle wjce cito spolu poláznali gbo, roztrhali swazky.

6. Protož podil ge lew z lesa, vlež k wečeru pohubil ge, * rys říkst nad městmi gegich: každý, kdyby wyffel z nich, polapen bude: proto že se rozmnožila přestauny gegich, posylnéna sau odvrázena gegich.

7. Pro gakan wěc budu mocy milostíw tobě byti: synowé twogi opustili mne, a přisahaj řeče ry, kteří negsau bohowé: nasyil sem se a smilnisi, a w domě newěstky hnilstwo prováděli.

8. Boni mluvniocy a pustěacy těměni sau: Gedenkajdý k ženě bližního svého řečhal.

9. Ždali pro ty wěcy nenarossitě trjm, pravoj Hospodin z a nad eas towym národem nepomist se dusse már.

10. Wstupte na ždi geho, a to mycete, ale stonáni nechťegre členni: odegměte rozwody geho, přes to že negsau hospodinowi.

11. Přestaupenjm zagišic přestoupil proti mně dům Izraelský, a dům Júdský, pravoj Hos spodin.

12. Zapčeli Hospodina, a řekli: Ulenjt on: aniž přigde na nás zlé: meče a bladu nevzříme.

13. Proroci v wjer mluwili, a odpovědi nebylo w nich: protož tyto wěcy přihodi se gím.

14. Toto pravoj Hospodin Bůh zástupů: Proro že ste mluwili sloz wo to: ay hle gá dáwám slowa má w všech twých ** za oheň, a lid tento za dřívji, a zjíře ge.

15. Ay hle gá přivedu na wás národ zdaleka dome Izraelský, převyj Hospodin; národ mocný, národ starožitný, národ, gehož gaszyka nebudese vnitri, aniž budise rozumeti, co mluwj.

16. Caul geho gako hrob otevření, wssíčni sylnj.

17. A bude gisti ofenj twá, a chléb twůrg: řežere syny twé, y dceře ty twé: gisti bude stádo twé, y stoty twé: gisti bude winnicy twau, y sif twůrg: a řeže hrazená města twá, w nichž ty daufanjs máš, mečem.

18. Ale wssak w těch dnech, pravoj Hospodin, *** nevčinjm wás w stonáni.

19. Paklubyste řekli: Proč gest nám Hospodin Bůh náš včinil wssícky tyto wěcy: řeknes k nim: Gako ste opustili mne, a slaužili ste bohu cyzýmu w zemi wássy tak slaužili budete cyzými w zemi ne wássi.

20. Žwěstugte zo domu Jakobovu, a včírite, aby flysseno bylo w Júdou!, řekalice:

21. Slys blázniwý lide, který nez

nemáš srdce: kterýž magice oči,
newidíte; a vši, a neslyšíte.

22. Ulné tedy se nebudete báti, praví Hospodin, a od tváří mé nebudete bolest mít z kterýž sem položil písek za cíl moři, přizkázaní věčné, kteréž nepřestaupí: y pohnau se, a nebudau moc: a nadmau se vlny geho, a nepřegdau ho:

23. Lídu pak tomuto včiněno gest srdce newětijč a popudliwé, odstaupili, a odeslli.

24. A neřekli w srdcích svém: Bogme se Hospodina Boha našeho, kterýž nám dává děsí * * * časní y nečetně časem svým; plnost roční žni ostřihagichho nám.

25. Neprawosti wasse odvrásily věcy ty: a hřichové wasi zbránilí dobré od vás:

26. Proto že nalezeni sau w lídu mém bezbožní a uklady činíce gáko práčnicy, osýdla kladouce a plecky k polapení mužů.

27. Gáko lečka plná ptáků, tak domové gegich plní liti: protož velicí včiněni sau a zbohatli.

28. Ztlustlí, a zruční, a pomíznuli řečí mých neslecherné. Pře vdotový nesaďili, pře syročka nezpořádali, a saudu chudých nescudili.

29. Ódaž pro ty věcy nenarostejší wjm, praví Hospodin: aneb nad takovým národem nepomstí se duse má:

30. Vzášnurj a diwné věcy stály se w zemi:

31. Proroci protokowali lež, a kněží plésowali rukama svýma: a lid můg miloval takové věcy: což se tedy stane w neyposledněgssj čas geho?

* Dardus. ** Gáko ohň. *** Nevčinjím s vám konce. **** Garní y podzymní.

Kapitola VI.

Prorok volá na Chaldejské, aby oblehli město Jeruzalém, 9. a aby vše do celá zhubeno, 16. při a juge říká, aby se volensili, 22. říce že vtrouzení meče Chaldejských ztrácej.

I. Posylíte se synové Benjamim novi v prostřed Jeruzaléma, a w Tekua trubce trubce, a nad Bechakarem vyzváněním krouhem: nebo zlé spartino gest od půlnocy, a potřenj včilič.

2. Brásné, a rozkossné (žené) připodobnil sem byl dceru Syonštau.

3. K ní přigdau pastýři, y sice da gegich: zatazily w ní staný wůz kol: pásti bude gedenkaždý ty, ktež týž pod gegi rukau gšau.

4. * Posvěťte nad ní válku: povstáňte, a vstupme o poledni: běda nám, neb se nachýlil den, neb delší včiněni sau stojinové v večer.

5. Vstáňte, a vstupme w nosy, a rozmetegme domy gegi.

6. Ulebo toto praví Hospodin zástupů: Sekegte dříví gegi, a zdělegee okolo Jeruzaléma násps: tot gest město narostjwenj, wžišliké haněnji křiwe při právě v prostřed něho.

7. Gáko studenau včinila číster na vodu swau, tak studenau rčíznilo zlost swau: neprawosti a způsobení slyšano bude w něm, předmnau vždy nemoc a rána.

8. Myvč se Jeruzalémc, aby snad neodstaupila dusse má od tebe, abych snad nepoložil té pusicho, zemi nebydlitedlnau.

9. Toto praví Hospodin Vyh zástupů: Až do hroznu seberau gas po na winnici ostatky Izraele: obrat ruku swau gáko zbitac wž na k puťně.

10. Domu milovosti budu z a přívedu zlé věcy na lid tento, kdym oswědčím, aby slyssel z ay hle neabřezané vssi gegich, a slyskri nemohau: ay hle slovo Hoszodinovo včiněno gestem gém k posupě, a nepřigmahu ho.

11. Protož prchliwošii. Hoszodinowy plný gsem, ** pracoval sem siássege: vylj na maslického roné, a na *** radu mítasenců spolu: nebo muž s ženou gut bude, starý s plným dnú.

12. A přcgdu domové gegich na giné, pole alc a ženy nápodobně: proto že wztáhnu ruku svou na obyvatele země, pravj Hoszodin.

13. Ulebo od mensiho až do většího vissickni lakovství hledi: a od proroka až do kněze vissicni činj lest.

14. A hoglli potkensj dcery lizu mého s hanbau, řkaute: Poz fog, pokog: a nebylo pokoge.

15. Zahabeneni sau, proto že ohavnost činili: ano raděgi zahabenjem fe nezahabili, a zastyděli se nevměli, protož padnau mezi padagjčini: w čas narossejwenj svého spolu padnau, pravj Hoszodin.

16. Toto pravj Hoszodin: Stúgte na cestách, a wizte, a tažte se na stezky staré, kteraby byla cesta dobrá, a chodte po ní: a nazlynete občerstvenj dussem svým. řekli: Ulebudeme choditi.

17. Y vstanowil sem nad vás mi strážné. Slyssce blas trauby, řekli: Ulebudem poslouchati.

18. Protož slyssc narodové, a pojneg shromáždění, gaf veliké vicy gá včinjm gém.

19. Slyss země: Ay hle gá

přívedu zlé věcy na lid tento, vžneč myšlenj geho: proto že neslysselis slovo mých, a zákonem mým opewrhli.

20. K čemu mi kadiidlo ze Séby přinášíte, a tětinu libe wosnjcy z daleké země: žápalové wasi negsau přejemni, a zbité oběti wasse neljsily jé mi.

21. Protož toto pravj Hoszodin: Ay hle gá dám na lid tento pády, a padnau w nich orcové y synové spolu, saused y bližní zas hynau.

22. Toto pravj Hoszodin: Ay hle lid přichází z země půlnocní, a národ veliký powstane od konců země.

23. Strelu a šíje pochopj: vkrutný gest, a neslituge se. blas geho gafko moře zwučeti bude: a na koně wstaupj, přehotovenj gasko muž k bitvě, proti tobě dcero Syonstá.

24. Slysselis sime powěst geho, klesly ruce nasse: osauženj popadlo nás, bolesli gafko k u porodu, prasugicý.

25. Ulehčete wycházeni na pole, a po cestě nechodte: poněwádžímeč neprjtele, hrůza wůkol.

26. Dcero ldu mého přepasť se žijnj, a posyp se popolem: smutek gednotozneného včin ſobě, kwojlenj hořké, nebo nenadále přigde zhaubec na nás.

27. Zkusytele dal sem té w lidu svém mocného: a zwijse, y zkusyse cesty gegich.

28. Všecka tato knjžata vchylujicý se, chodscý lstimě, měd a žezlo: vissickni poruseni sau.

29. Žemidcl meč, wohni strážweno gest olowę, nedarmo sleywal

wal sleywać: nebo zlosti gegich nezgsau straweny.

30. Scijbrem salessnym gmezinuge ge, proto že ge Hospodin zawrhl.

* wozdwihnēe. ** vstal sem drže gi w sobě. *** Shromušděnij.

Rapitola VII.

Porauči Bůh Prorokovi, aby w buá: ně domu Páně prorokoval, že Swae: rost chrámu Jeruzalémského neobránil obywatele od zahynutí, 13. že ge spolu s Chrámem od sebe zahyne. 16. Zapoví: dā Prorokovi, aby se za ně nemodlil. 21. Zamjá gegich oběti. 29. W lese Tosi sech řečeném chce ge dátí zbijet.

1. **S**łowo, kteréž se stalo k Jesremiášowi od Hosподi: na rkaucy:

2. Stúg w bráne domu Hospodinowa, a kaž tam slwo teto, a tcy: Slysze slwo Hospodinovo wesskeren Judo, kteříž vcházyte křeze dwére tyto, abyste se flaněli Hospodinu.

3. Toto prawj Hospodin zástuz pů Bůh Izraelštý: Dobre čině cesty wasse, a snažnosti wasse: a byzdliti budu s wámi na místě tomuto.

4. Nedětěte se zpolehací na slowa lži, rjagice: Chrám Hospodinuw, Chrám Hospodinuw, Chrám Hospodinuw gest.

5. Neb zprawjeteli dobré cesty swé, a snažnosti swé: včinjeteli faud mezy mužem a blížnjim geho:

6. Ulezhanjeteli křiwe při právě přichožho, a syročka, a vodowy, ani křwe newinné neuylegerte na místě tomuto, a za bohy cyzými nebudetech choditi ke zlému wám saným:

7. Bydliti budu s wámi na místě tomuto, w zemi, kterauž sem dal otcum wassim od wéků a až do wéků.

8. Uy hle wy zpoleháte se na ūci lži, kteréž neprospěj wám;

9. Kráti, zabijeti, cyzoložit, přisahati lžiwe, močau obec přednášeti Bálowi, a choditi za bohy cyzými, gichž neznáte.

10. U přissli ste, a stáli ste před demnau w domě tomto, w kterém vzýwáno gest gméno mé, a řekli ste: Vyšwobozeni sime, nebo sime včinili wossecky ohavnosti tyto.

11. Odaliž tedy peleši lotow: ſtau včiněn gest dům tento, w kterém vzýwáno gest gméno mé před očima wasjma: gá, gá gsem: gá sem widěl, prawj Hospodin.

12. Eděte na místo mé w Sýlo, kdež přebývalo gméno mé od počátku: a wize, co včinil sem gema pro zlost lidu mého Izraelského:

13. A nynj proto že ste včinili wossecky ſtucky tyto, prawj Hospodin: a mluwil sem k vám této powstávage, a mluwé, a neslyſeli ste: a volal sem was, a neodpověděli ste:

14. Včiním domu tomuto, w kterém vzýwáno gest gméno mé, a w němž wy máte daufanj; a mísťu, kteréž sem dal wám a otcum wassim, gakož sem včinil Sýlo.

15. A zavrhу was od mří ſwé, gakož sem zavchl wossecky bratří wasse, wesskeré sýmē řeffrismowo.

16. Ty tedy nechteg se modliti za lid tento, aniž wezni za ně chvály a modlitby, a neodporúčmi: nebo newyslyšim tě.

17. Odaliž newisjss, co tito žen w městech Judskej, a na vltavých Jeruzalémských:

18. Synowé zbijagi dějvi, a orcové podpalugj oheň, a ženy ſtu:

stopugj tuč, aby dělaly Poláče krás-
lowné nebeské, a obětovali oběti
mocné bohům cyzým, a mne k hně-
vivosti popudili.

19. Ždali mne k hněvivosti
popužegj, praví Hospodin: zde-
li ne sám sebe k zahanbenj obliče-
ge swého:

20. Pročež toto praví Pán
Bůh: Ay hle prchlivost má, a
hněvivost má slivá se na místo
toto, na muže, y na horučku, a na
dívky traginy, y na autody země, a
zapálí se, a nebude rhasena.

21. Toto praví Hospodin zá-
stupní Bůh Izraelský: Zapalné obě-
ti swé přidegee k zbitým obětem
swým, a gezte maso.

22. Proto že sem nemluvil s
otcy wassini, a nepřikázal sem gím,
v den (ten), v kterýmž sem vys-
vědil ge z země Egypské, o slo-
vu zapalných, a zbitých obětí.

23. Ale toto slovo přikázal
sem gím, řka: Slyšte hlas můj,
a budu vám Bohem, a vy bude-
te mně lidem: a chodte po vší ce-
stě, kterouž sem přikázal vám, aby
dobré bylo vám.

24. Y nevposlechli, aniž naklo-
nili vcha swého: ale odeslli po vůz-
lich (svých,) a v pětadváctnosti
kde swého zlého: a včiněni sau na-
zpět, a ne napřed,

25. Oddečne, v kterémž vysíli
orcové gegich z země Egypské,
až do dne tohoro. Y poslal sem
k vám všecky služebníky swé Pro-
roky přes den povstávage na
dvorce, a posylage.

26. A neposlechli mne, aniž
naklonili vcha swého: ale zatvor-
ili měseči swé: a hůrce činili, nežli
orcové gegich.

27. Y mluwiti budeš k nim
všecka slova rato, a neposlechnau
te: a povoláš ge, a neodpovědi
tobě.

28. Y díss k nim: Tento gest
národ, který neposlechl hlasu Ho-
spodina Boha swého, aniž přigal
kázně: zhynula výta, a odňata gest
z vst gegich.

29. Ohol vlasty swé, a zavrz,
a wezmi před sebe vptjné (vzhlu-
ru) naříkání: nebo zavrhli Ho-
spodin, a opustil národ * prchli-
vosti swé,

30. Proto že činili synové Jú-
da zlé před očima mýma, dí vhos-
podin. Položili autazy swé
v domě, v kterémž vzyváno
gest gméno mé, aby poskvrnili
gég:

31. A vystavěli výšostí Tof-
seth, kteráž gest v audolj syna
Ennom: aby zapalovali syny swé, a
dcery swé ohněm: čehož sem nepři-
kázal, ani obmeysslel v srdci soudin.

32. Protož ay hle dnowé při-
gdu, praví Hospodin, a nebude
se vjce říkat, Tofseth, a Audolj
syna Ennom: ale Audolj zabije-
ní: a pochowávat budou v Tof-
seth, proto že není místa.

33. Y bude vmlčina lidu ro-
hoto za počtu pracovu nebeskému,
a zvýšatům zemským, a nebude,
kdyby odchpal.

34. A včinjm, aby přestal z
měst Judséjských, a z ulic Jeruzas-
lémských, hlas radosti, a hlas ves-
selosti, hlas ženicha, a hlas ne-
věsty: nebo v zpustošení bude
země.

* Vía který se velmi hněvá.

Kapitola VIII.

Prorok říčdovřidá, že Chaldejský hroby židů zřazv. 3. Je židé, kteří poznali stanau, raděgi budau chelti vnitřti, nežli w takové bjdě živí běti; wišák je se neobrati. 13. A na to do domly Boží, do rukau Chaldejských padnau.

I. **V**ten čas, praví Hospodin: Vyhoď kosti králu JUDÝCH, a kosti knížat geho, a kosti kněží, a kosti Proroků, a kosti těch, kteříž bydlili w Jeruzalémě, z hrobů gegich:

2. A rozebran ge proti slunci, a měsícy, y wssenu wogšiu nebestému, kterež milovali, a kteříž slaužili, a za kteříž chodili, a kteříž hledali, a kteříž se klaněli: nebudau sebrány, a nebudau pochowány: za hnogisťe na svrchku země budau.

3. A wywołj raděgi sinit, než život, wssickni, kteříž ostatní budau z převuznosti této nejhorské po wssich mísic, kteříž opusťena sau, na kteříž sem wywohl ge, praví Hospodin záliupů.

4. Y diso k nim: Toto praví Hospodin: Ždaž kdo padá, nepozostane: a kdo odvrácen gest, nezavráti se z

5. Proč tedy odvrátil se lid tento w Jeruzalémě odvrácením svátkivým? Chytily se lži, a nechtěli se navratiti.

6. Pozoroval sem, a postavil: žádny, což dobrého gest, nežmluvu, žádného menj, kteříby poslání činil nad hřívem svým, řka: Co kám věnil z wssickni obrátili se k b'hu svému, gálo kùn s prudkoj ydaucy k bogi.

7. Lounéf na nebi poznal čas svou, hrdlička, a wasslowice, y čep, ostřibali času přichodu svého: lid pak můž nepoznal řandu Hospodine ra.

8. Beterak pravote: Maudří għne my, a zákon Hospodinu s námi gest z w prawdě lež činu rassigejżi wá Zákonnisku.

9. Zahambeni sau maudří, předěšení a gari sau: nebo slovem Hospodinowym opowrhlí, a žádne maudří w nich nenj.

10. Protož dám ženy gegich cyzozemcům, pole gegich dědicam: protože od neymenissiho až do nezwětšího wiśickni lakomstw následují: od proroka až do kněze wiśickni činj lež.

11. A vzdramovali potřenj dcery lidu mého k hanbě, řkace: Poskog, poskog: gesso nebylo poskog.

12. Zahambeni sau, protože ohavenost páčhalí: anobrž zahambeni negsau zahambeni, a zastyděti se neomítl: protož padnau mežy spolu padagjicými, w čas na wssic wenj swého spolu padnau, praví Hospodin.

13. Shromážděge shromáždím ge, praví Hospodin; nenj hrozno na réwách, a nenj fjkū na fjkowr̥ stromich, list zprchl: a dal sem għi což minulo.

14. Proč sedjme z segdete se, a wegħdeme do města oħrazeneho, a mlčme tam: nebo Hospodin Bub náš mlétri náš včinil, a nápog dal nám wodu žluči: nebo zhęssili sinc Hospodinu.

15. Ēkkali sime na poskog, a nebylo (co) dobrého; na čes vlečenj, a hle strach.

16. Od Dan slýšeno gest fir-káj koinu geho, od hlasu ūfha bogawnisku geho poğġnula se wssicfa zemé. y p̄iżiżi a seżrali zemé, y plnost gegi; město, y obywatele geho.

17. Kébo hle gá possli wám
hády * krály, ** gímžto není zas
hnání: a stípati budau wás, pras
wj Hospodin.

18. Bolest má nad bolest, we
mně srdce mé truchlíc̄.

19. Uy hle hlas křiku dcery lidu
měho z země daleké: Zdaliž není
Hojs: dina na Syonu, aneb krále
jeho není w něm: Proč tedy mne k
hněvivosti popudili rytinami swý:
mi, a marnostmi cyzýni?

20. Dominula žen, koualo se lér:
to: a my wyswobozeni negsinc.

21. Klad potřenj dcery lidu mě:
ho potři: sem, a zarmaucen, ztrnu:
tj vgallo mine.

22. Zdali přystýrice není w Gas:
laed: z aneb lékaře není tam: proč
tedy není zahogena rána dcery lí:
du měho?

* Dazylísky. ** Proti nimž nic nepro:
spívá zákljnán.

Rapitola IX.

Jeremiáš nářká nad hřichem, a nad
sbaubau Júdského lidu, 10. wypušte
wysvácení města Jeruzalémia. 17. Pros:
bujuje Epáclí. 23. Posledně gich napomí:
na, aby w jsemého Boha swého daw:
sali.

1. Kdo dá hlawě mé wodu, a
očmi mým studnicy slzý: z
a plakati budu dnem y nocý zbitých
dcery lidu měho.

2. Kdo mne dá na pausstí ga:
hospodu pocestných, a opusťm lid
swý, a odegdu od nich: proto že
wysíčni cyzoložnicy gsaú, shro:
mázdení přestupníká.

3. A natohli gazyk swý gas:
ko lucisté lží a neprawdy: posylnění
sau na zemi, proto že ze zlého do
zlého wysíli, a innc nepoznali, pras
wj Hospodin.

4. Gedenkáždý sítz se bližnij:

ho swého, a w wsselikém bratu
swém at nemá dawánj: proto že
každý bratr (druhého) podtrhoge
podtrhne, a každý přítel Iště
kráčet bude.

5. A muž bratu swému po:
snijwati se bude, a prawdy nebus:
dau mluwiti: nebo navcili gazyk
swýg mluwiti lež: aby nepráwě
činili, pracowali.

6. Obydlj twé v prostřed Isti:
we Isti nechrteli mine znáti, prawj
Hospodin.

7. Pročež roto prawj Hospod:
din záslupů: Uy hle gá sligi, a zku:
sým gich: neb co giného včinjm
před twáří dcery lidu měho?

8. Strela raney gazyk gegich,
lest mluwil: w všech swých po:
kog s přítelem swým mluwí, a
tagně kladce mu auklady.

9. Zdaliž pro ty wécy nena:
wssjwjm, prawj Hospodin z aneb
nad národem takovým nepomstí
se dusse máz

10. Klad harami pogmu plác
a nařkání, a nad krásnými místy
pausstě kwojení: poněvádž zapálenia
sau, nebo není muže přeházejicý:
ho: a neslysseli hlasu wládaté: od
práka nebestého až do howad pře:
stěhowali se, a zassli.

11. A dám Jeruzalém w hro:
mady píštu, a w odpočívadla drá:
ku: a města Júdská dám w zpu:
šení, proto že není obywatele.

12. Kdo gest muž maudý, kte:
rýby rozuměl tomu, a k u které:
muby slwo vst Hospodinových se
stalo, aby zwéstowal to, pročby za:
hynula země, a wypálena byla jako
pausst, proto že není, kdyby pře:
cházel?

13. U řekl Hospodin: Proto že
KFF 4 opus:

opustili zákon můj, kterýž sem dal jim, a neslyšeli hlasu mého, a nechodili v něm:

14. A odessli za převratěností svého, a za Baalim: čemuž se navícili od otců svých.

15. Pročež toto praví Hospodin zástupu Boha Izraelského: Vy hle gá krmiti budu lid tento peřlynkem, a dám jim nápoj vodu žluči.

16. A rozprýlím ge mezi národy, gichžto neznali oni v otcové gegich: a posli za nimi něc, dokud nebudeau stráveni.

17. Toto praví Hospodin zástupu Boha Izraelského: Spatřujte, a powolejte pláčnice, a nech přigdau: a k těm, kteříž mandré gšau, poslete, a nech pospissi:

18. Klecht chwátagi, a poginau nad námi naříkání: nech ať vywedau oči nasse slzy, a vječka nasse ať tekou vodami.

19. Protože hlas naříkání slyšán jest ze Sionu: Jak pohubeni a zahanbeni sime velice z že sime zanechali zemi, že poraženi sаu stasznowé nassi.

20. Slyšte tedy ženy slovo Hospodinovo: a nech přigmou vše vše se řec vst geho: a včetě dcery vaste naříkání, a gedenkaždá blížnij svau kvileni.

21. Klebo všlaupila sice křečekna nasse, vespila do domu nasi, aby rozprýlila malícké žvýkanu, miládence z vlic.

22. Mluwo: Toto praví Hospodin: V padne vmtlčina člověka gako legno na svrchu fraginy, a gako seno za hřbetem ženec, a něnj, kdo by zbital,

23. Toto praví Hospodin:

Klecht se nechlubí maudry v mudrosti své, a nechť se nechlubí sylny v sylce své, a nechť se nechlubí bohatý v bohatství svém:

24. Ale ať se v tom chlubí, kdož se chlubí, že vš, a zná mine, že gá gsem Hospodin, kteříž všim milostdenství, a řaud, v spravedlnost na zemi: neb tyto věci mně se libi, praví Hospodin.

25. Vy hle dnowe přicházejgi, praví Hospodin: a navštívim každého, kdož obřezanau má nesbírku,

26. Egips, v Júdu, v Edom, v syny Ammonowu, v Moab, v vassecty, kteříž abolené vlasty magi bydlegiscy na paussti: protože vesci čni národové magi neobříku, vesteren pak dům Izraelský gest neobřeaného svéce.

Kapitola X.

Prorok lid napomína, aby se modlám neplaněli, 6. ale samému pravému Bohu.

17. Ohlaſſinge modlatkum romsy. 24. Proší Boha, aby svůj lid milostivě trestati ráčil.

1. Slyſte ſlово, kteříž mluvil Hospodin k vám dome Izraelský.

2. Toto praví Hospodin: Posdlé cest národů nechcete se větiti; a znamení nebeských nebohac se, gichž se bogi pořané:

3. Protože zákonové lidství marni gšau: poněvadž dřevo z leša podčalo dílo ruky čemelské ſekerau.

4. Stříbrem a zlatem ozdobil ge: hřeby a kladivo spogil, aby se nerozlaupilo.

5. Ku podobenství palmy vzdělany sаu (modlny,) a nebudau mluvit: nossené zdvojhány budau, protože že phoditi nemohau. Klechtig:

u kých tedy běti, poněvadž ani
je včiniti nemohau, ani dobré.

6. Včenj podobného tobě Hos-
podine: veliký gfy ty, a veliké
gměno tvé w sýle.

7. Bdož se té nebudete běti o králi
národů r' neboť tvá gest čest: me-
zí wšemí mudrcy pohanštími, a
w wšech královstvích gegich žá-
dného nenj podobného tobě.

8. Zátorení nemaudrj a posse-
tuj škůseni budau: včenj marnos-
tii gegich dřewo gest.

9. Stříbro zavínuté z Cartys
k přináší, a zlato z Offaz: dí-
lo čemeslníka, a ruky mědoteprce:
modrý postavec a starlat oděw ge-
gich. Djlo čemeslníků wšeky ty
věcy.

10. Hospodin pak Bůh pravý
gest: onč gest Bůh živý, a král
věčný. Od hněvosti gebo po-
hne se země: a nesnesau národné
pohřísky gebo.

11. Tak tedy řeknete k nim:
Bohoré, kteříž nebesa a země ne-
vinni, až zahynau z země, a z
tich věcy, kteříž pod nebem gsau.

12. Kterýž čin země w sýle své,
připravuje okřísek w moudrosti
své, a opatrností svau roztáhuje
nebesa.

13. V blasu svém dává množ-
ství vod na nebi, a pozdrothu-
je vlny od končin země: bleská-
ní w dést obrazý, a wywádi wjitt
i pokladů svých.

14. Bláznem včiněn gest každý
dověk od vmení, zahaben gest
čemeslník každý w rytmé: poně-
vadž salessné gesti, což sil, a nenj
duha w nich.

15. Marné věcy gsau, a djlo
smíchu hodně: w čas narování
sakho zahynau.

16. Učnjě tém podobná částka
Jákovova: nebo kterýž gest zpí-
sobil wšeky věcy, onč gest: a Iz-
rael prut dědictví gebo: Hospod-
in zástupu gměno gemu.

17. Shtomajž z země zahen-
beni své, kterýž bydlísa w oble-
ženj.

18. Nebo roto pravý Hospodin:
Ay hle gá daleko zavrhnu obywas-
tele země tentokrát: a ryzniti ge-
budu tak že budau nalezeni.

19. Běda mně nad potřením
mým, nevhorsí rána má. Gá pak
sem řekl: Pravě tato nemoc má
gest, a snásseti gi budu.

20. Stánek můg popléněn gest,
wšickni provázkové mogi, roz-
etali se, synowé mogi wyssi odes-
mne, a nezastawují se: nenj, Pdo-
by vjce roztáhl stan můg, a wy-
zvedl koje mé.

21. Nebo bláznivé včinili pas-
týři, a Hospodina nehledali: z pči-
činy té nestozuměli, a wšekto stá-
do gegich se rozprčlo.

22. Hlas Slyšenj hle přichází, a
pohnutí veliké z země půlnoční: aby
položil města Jüdská w pausť, a
obydlí draků.

23. Wjm Hospodine, že nenj
(w mocu) člověka cesta gebo: aniž
gest (w mocu) muže, aby chodil, a
zprawoval kročege své.

24. Portescy mne Hospodine, ale
wšek w sandu; a ne w přehliostí
své, abys snad w nic mně neo-
brátil.

25. Wyli hněw svůj na náro-
dy, kteříž nepoznali tebe; a na Pra-
giny, kteříž ginéna tvého netrzý-
valy: neb snědli Jákoba, a sejali
gog, ystrávili geg, a čest gebo roz-
metali.

Kapitola XI.

Jeremiáš v mědi lidu na variet smlauz
wu Boží. 9. Obvinuje z přestupování
gi, 11. v pomstavu hrož. 19. Vtějká
sobě w podobě Krista Pána. 21. Trest
Anathochský.

1. **S**łowo, kteréž se stalo od
Hospodina k Jeremiášso
wi, řecký:

2. Slyssťtež slova smlauwy té
to: a mluwte k mužům Júdským,
a obyvatelům Jeruzalémstým;

3. A dílo k nim: Toto praví
Hospodin Bůh Izraelstý: Žločet
čený muž, kterýžby nevposlechl slovo
smlauwy této,

4. Budeauž sem přikázal otcům
wasim, w den, kterýž sem ges
wywedl z země Egyptské, z pecey
Železné, řka: Slyssť hlas můj, a
činite wsecko, což přikazugi wám,
a budete mně za lid, a gá budu
wám za Boha:

5. Abych wzbudil přísehu, kte
rauž sem přisahl otcům wasim, že
giu dám zemi řecký mlékem a
stedi, gačož gest den tento. Vod
pověděl sem, a řekl: Amen Hospo
dine.

6. V řekl Hospodin ke mně:
řeči wsecká slova tato w městech
Júdských, a na ryncych Jeruzalémstých, řka: Slyssť slova smlau
wy této, a činite ge:

7. Učebi oswídčuje oswědčoval
sem otcům wasim, ve dni, kteréž
hož sem ge wywedl z země Egyptské, až do rohoro dne: této poz
vistavage oswědčoval sem, a řekl:
Postauchegte hlasu mého:

8. A nevposlechl, anž naz
klenili vchá swého: ale odeslli ges
denkaždý w přewrácenosti sfde
swého zlého: a vvedl sem na ně
wsecká slova smlauwy této, ktež

rauž aby činili, přikázal sem, a ne
včinili.

9. V řekl Hospodin ke mně
Ualezeno gest spěnuti mezy mui
ni Júdskými, a mezy obyvateli
Jeruzalémstými.

10. Uavatáli se k nepravos
tem prvněgjsím otců svých, kteří
nechtěli vposlechnouti slovo mých: i
tito tedy odeslli za bohy cyzími, aby
slaužili jim: zrušili dům Izrael
stý a dům Júdský smlauwu man
kterauž sem včinil s otcy gegich.

11. Protož toto praví Hospo
din: Až hle gá vvedu na ně zlé
wécy, z nichž nebudou mocí vy
jeti: a volati budou ke mně, a
nevyslyším gich.

12. V píngdau města Júdská
obyvatelé Jeruzalémstí, a vola
ti budou k bohům, ginižto močré
oběti přednášejí, a newyslobodi
gich w čas ssaužení gegich.

13. Učebi podlé počtu měst swých
byli bohové twogi Júdo: a podlé
počtu cest Jeruzalémstých, posí
wil sy oltáře zahabbeni, oltáře k
přednášenj. močrých oběti Baalim.

14. Ty tedy nechťeg se modlit
za lid tento, a nevgjmieg se za ně
chwály a modlitby (činiti:) proto
že newyslyším w čas říku gegich
ke mně, w čas ssaužení gegich.

15. Co gest, že mily můj w
domě mém spáchal neslchectostí
mnohé z zdali masso postáme
odegme od tebe zlosti twé, w nichžto
sy se chlubil:

16. Oliwu hognau, Frásnau,
autodnau, spanislau, nazval Hos
podin jméno twé: k hlasu mlu
wenj náčamného ohři se w ní roz
pálil, a spáleny sau ratolesti gegi.

17. A Hospodin zástupu, kte
rýž

nž té byl ſtipil, mluvil zlé proz
ti tobě, pro zlosti domu Izraelského
a domu Judejského, kteréž včí
nili sobě k popauzení nme, před
nějšejcice mokré oběti Baalim.

18. Ty pak Hospodine vklázel
sy mi, a poznal sem: tehdyž vkláze
zel sy mně snažnosti gegich.

19. A gá gáko beránek krotký,
kterýž nesén bývá k zbité oběti:
a nepoznal sem, že přemysleli proz
ti mně rady, řkauce: Vpustme t
dřevo do chleba geho, a vyhladme
geg z země živých, a gniéno ge
ho ať nenj vjce připomínáno.

20. Ty pak Hospodine záštupů,
kterýž ſaudis spravedlivé, a zkuz
ſlugeſ ſedwji y ſdce, nech ať wi
djm ponuſtu twau z nich: nebo tož
bě vygewil ſem při mani.

21. Pročež toto praví Hospo
din k mužům Anathoth, kteříž
bledají dívce twé, a říkají: Ulebu
děs protokovati we gniénu Ho
spodinowu, a nevníms v tučau
nassích.

22. Pročež toto praví Hospo
din záštupů: Ay hle gá na vſtij
djm ge: mládency (gegich) ženirau
a moci, synowé gegich a dcery ge
gich ženirau v hladu.

23. A oſtatků nebude z nich:
nebo vtedu zlé na muže Anaz
thoth: rok na vſtijswení gegich.

t. Podlé výkladu Syrského: Blajme
ſtom s ovocem geho.

Rapitola XII.

Nacházení Proroka nad ſčestim bezbos
ím. 5. Víd odpovídá Prorokovi, a
oučinuje, že genitē vjce v Jeruzaleſ
mě vystříti mui. 14. Pohružka pobaz
dum. 15. Similování Boží nad ka
gicími.

1. Spravedlivý ſyce gsy ty Ho
spodine, buduli ſe o ſebau

hédati: ale roſſak spravedlivé wé
cy mluvici budi k tobě: Proč ſe
ceſte bezbožníku ſťastné vede: do
bře geſt roſſem, kteříž pěstupugj a
nepráwě činj:

2. Štipil ſy ge, a kořen puſti
li: proſpjoagi, a činj owoce: bliž
ko gsy ty vſtum gegich, a daleko
od ledwji gegich.

3. A ty Hospodine znal ſy mně,
widěl ſy mně a zkuzyl ſy ſdce mého
ſebau: ohromiažd ge gáko ſtádo
k zbité oběti, a poſvět giſh we dni
zabití.

4. Dokwádž kwliti bude zet
mě, a bylina vſeliké fraginy
ſdynauti bude, pro zlost přebýva
gých w nj z ſtráwen geſt dobyz
tek y piacwo, ponewádž řekli
klevzřít posledních wěců nassích.

5. Geſtli s pěſími běžicý ſy pra
cowal: gáko o závod budess mocy
běžeti a kočníz když pak v zemí
pologe bezpečen budess, co včinjss
w pýſſe Jordánské?

6. Ulebo y bratři twogi, y dům
otce twího, také oni bogowali pro
ti tobě, a volali za ſebau vſíjní
blaseni: newět gím, když mluvi
ti budau tobě dobré wěcy.

7. Opuſtil ſem dům ſwůg, za
nechal ſem dědickoj ſwé: dal ſem
milau duſſi man v ruce neprátel
geho.

8. Včiněno geſt mi dědickoj mé
gáko lewo w leſe: wydalо proti nme
blas, protož nenáviděl ſem ho.

9. Zdali pták ſtrakary (geſt) mi
dědickoj mé z zdali pták zcela
zbarvený: podrc, ohromiaždte ſe
vſecká zvýřata země, poſpěſte k ſe
žrání.

10. Paſtýři mnozý řezyli wins
nicy man, poſlapali podjl mūg: dali
čáſiku

částku man žádauj w pausse pu: stiny.

11. Položili gi w rozměření, a twjilla nademnau: zpustěním zpustěna gest wſecká země: nebo ne nij žádný, kteryby ſedcem rozwazoval.

12. Vla wſecky cesty pausse přiſli zhaubcowé, nebo měc hospodinu w zjiře od kfrage země až do kfrage gegjho: není pokoge weſterému rělu.

13. Syli pſenicy, a žali trn: dědictwji přigali, a neprospěge gim: zahabení budete od aurod wassich, pro hněw přehlívosti hospodina.

14. Toto pravoj hospodin proti wſsem sawſedům mym neyhorſim, kteřiž ſe dorýkají dědictwi, kterež ſem rozdělil lidu mému Izraelskému: A y hle gá wyrhnu ge z země gegich, a dům Júda wyrhnu z prostředku gegich.

15. A když wyrhnu ge, obrážim ſe, a ſmilugl ſe nad nimi: a přivedu ge zaſe, muže do dědictwi ſvého, a muže do země ſvé.

16. Y bude: gestli wycvičenj navči ſe cestám lidu mého, aby přiſahali we gménu mém, žiwl gest hospodin, gako ſau wyrčili lid můg přiſahati w Bálowi: wždělání budou v prostřed lidu mého.

17. Gestli pak nevpoſtehnau, wyrhnu národ ten wyrženjmi a zahubenjmi, pravoj hospodin.

Rapitola XIII.

Ved podobenstvím wyewuge Bůh Proroku zákazu lidu Júdského, 15. 3 té pſíčky gá krále, tak knižata y weſteren lid nabádá ſu počání.

1. Toto pravoj hospodin ſe mně: Hdi a obgedneg ſobě nábedenjek lněný, a wložíſs geg na

bedra ſwá, a do wody newneſeſs ho.

2. Y obgednal ſem nábedenjek wedlé ſlowa hospodinowa, a poſložil ſem okolo beder myf.

3. Y ſtala ſe čec hospodinova ke mně podruhé, řkaucy:

4. Wezmi nábedenjek, kteřiž ſy obgednal, kteřiž gest okolo beder tvoých, a vſtana gdi k Kuftraten, a ſtreg geg tam w díře ſkály.

5. Y odessel ſem, a ſtyl ſem geg w Kuftratě, galž mi byl přiſágal hospodin.

6. Y ſtalo ſe po dnech velmi mnohých, řekl hospodin ke mně: Vſtan, gdi k Kuftraten: a wezmi odeud nábedenjek, kteřiž ſem přiſágal tobě, abys geg tam ſtyl:

7. Y odessel ſem k Kuftraten, a ſopal ſem, a wožal ſem nábedenjek z mýta, kdež ſem geg byl ſtyl: a hle ſhnil byl nábedenjek, tak že k ničemuž způsobný nebyl.

8. Stalo ſe ſlowo hospodinovo ke mně, řkaucy:

9. Toto pravoj hospodin: Tak hniti včinim peychu Júdskau, a peychu Jeruzalémſkau mnohau.

10. Kd tento neyhorſi, kteřiž nechtej poſtauhati ſlowo myf, a phosdj w převrácenosti ſrdce ſvého: a odessel za bohy cyzými, aby ſlavili gim, a klaněli ſe gim: y budou gako nábedenjek tento, kteřiž k níčemuž ſe nehodí.

11. Klebo gako ſe přidejuge nábedenjek beder muže, tak ſem přiſogil k ſobě wſecken dům Izraelſký, a wſecken dům Júdský, pravoj hospodin: aby mně byli za lid, a za gméno, a za phálu, a za ſlámu: a nevpoſtehli.

12. Díjs ředy k nim řec turo: Toc.

Jeho prawej Hosподин Bůh Izrael
říká: Važdá láhvická naplněna bude
výjemem. Učeknau těkobě: Zde
li je něco výjimečného, že Važdá láhvická na-
plněna bude výjemem?

13. A díjsé k nim: Toto praví Hospodin: Vy hle gá naplníte všecky obywatele země této, y krále, kněží sedj z rodu Davida na trůnu jeho, y kněží, y proroky, y všecky obywatele Jeruzalémství, opilstejm:

14. A rozprýlím ge muže od
brata svého, a otce y syny záro-
wen, pravoj Hospodin: neodpus-
fujm, a nepohovujm: aniž se smiluj-
gi, abych nerozprýlil nich.

15. Slyšte a všimá pozorůž:
Nechťegre se wypnati, nebo
Sledovin inluwil gest.

16. Dęgte Hōspodinu Bohu
z sēmu sláwu, prwé nežli se zas-
mí, a prwé než zawiadzi nohy was-
cie o hory mrákorne: očekáwari bu-
dere swieśla, a položj ge w sljn-
ěnci, a w mrákoriu.

17. Dafli toho nevposlechnete,
to stycie kwojli si bude dusse ná od
náči pechy: kwojlic kwojlici bude,
a wywede oko mé sazu, že zagaró
gesi stádo hospodinovo.

18. **Xcy králi, a panovnícy:**
Donižte se, sedíte: nebo zstaupila z
hlavy wasi koruna slávy wasi.

19. Vlčesta polední závějna řau,
není řdoby otevřel: přenesen
gest weſſerem Júda přeſtěhová-
ném dofonagym.

20. Pozdwięńcę oczy swoje, a
wizje, które przedziale od półno-
ci: kde gesto stado, které dano gesto-
wobie, dobytek twój wzniessený:

21. Co ūekness, když narazíš
v jí te: nebo cy sy ge wovčil pro-

ti sobé, a vytvořil sy ge na bla-
wu svau: zdaliž té bolestí nepo-
padnau, gálo žena k porodu pře-
cugjí?

22. Pakli řekneso to ředce svém:
Proč příslušly na mne tyto tvé z
Pro množství nepravosti tvé od-
kryti sau stydliště regfli audové twor-
gi, poskvrněny sau paty twé.

23. Učiželí žméniti Učauče-
nij fúzí swau, aneb rys strafaz-
rost swau: y wy budete mocy doz-
bět činiti, kdyžbyste se byli nev-
čili zlému.

24. Y rozsegí ge gato stéblo,
kicymž wjet zmistá na paussi.

25. Tent' gest los rčwúg, a částečka mistry rčwé odemne, prawj hōz spodin, že sy se zapomněl nadesmňau, a daufalec ve lži.

26. Protož y sá obnažil řem
stehna twá proti twáti twé, a
vkázala se hanba twá,

27. Cyzoložtvoj twá, a řečtás
nij twé, nesláchetnost smilstwa twé-
ho: na pahrbcých w poli widěl
sem ohavnosti twé. Běda rok
bě Jeruzalémę, nebudess očísřen
po mně: až dokud pak:

Rapitola XIV.

Prorocej o jihu. 7. Modlitba Jes
remiášová. 10. Odpověd svordá na ni.
13. Říčání miny na falešné proroky.
15. Pohružka svůdcům v lidu. 19. Modlitba za milost.

I. **S**tećę se stalo słowo Hospo-
dinowo k Jezumiąssowi o
życieku sucho.

2. Bwjllo Židovstwo, a brány
geho padly, a zatemněny sáu na ze-
mi, a kríž Jeruzaléma vstoupil.

3. Větší postali mensi sice v
vodě: přišli vůzci, nenechali vod-
dy, přinesli zaře nádoby své práz-
dné z

zdné : zahabeni sau a ssaužení, a přikyli hlawy swé.

4. Pro zpustěný země, že ne přišel dějč na zemi, zahabeni sau moráci, přikyli hlawy sre.

5. Klebo y laň na poli porozdila, a zanechala, proto že nebylo byliny.

6. Y dívocý oslové slali na skazáč, hltali vjet gako drakové, zemzdeley oči gegich, proto že nebylo byliny.

7. Budouli nepravosti nasse odpovídati nám ; Hospodine ván pro gmeňo swé, poněvadž mnos há gsaú odvrácenj nasse, tobě sine zhřessili.

8. Očekáwanj Jraelovo, spásy celého w čas osaužení : proč gako roborný člověk mäss byti na zemi, a gako pocestný vchylující se k bydlenj?

9. Proč nás byti gako muž tulák, gako silný, kterýž nemůže wyswoboditi : ty pak mezy námi gsy Hospodine, a gmeňo tvé wzýváno gest nad námi, neopavštěgž nás.

10. Toto praví Hospodin lidu tomuto, kterýž miloval heybati nozhy swé, a neodpočinul, a vospodinu se nelobil : nynj zpomene na nepravosti gegich, a na vossijově hřichy gegich.

11. Y řekl Hospodin ke mně : Klečtež se modleti za lidi tento k dobrému.

12. Když se posteli budau, ne wyllyším prosb gegich : a budau li obětovati zápalné a zblíz oběti, ne přígmu gich : nebo mečem, a hlasem, a morem stréwjni ge.

13. Y řekl sem, A a a, Pane Bože : Prorocy praví gini : Kle-

vříte meče, a hladu nebrde mezi wěmi, ale pokog pravý dě wám na mísje tomo.

14. Y řekl Hospodin ke mně : Kleprávě prorocy prorofugj we gmeňu měni : neposlal sem gich, a nepřikázal sem gini, aniž sem milus wil k nim : widěnjs křivé, a hásdání, a lest, a swedenjs řídce sreho prorofugj wám.

15. Protož toto praví Hospodin o prorocých, kteříž proroci fugj we gmeňu měni, kteříž sem gá neposlal, rýfagjce : Neč a hlad nebude w zemi této : W meči a w hladu stráveni budau proroci ti.

16. A lide, gímžto prorofugj budau rozmetáni na cestách Jezulámských pro hlad a meč, a nebudc, kdo by ge pochowal : oni y ženy gegich, synové y dcery gegich : a wylegi na ně zlé gegich.

17. Y dísa k nim slovo toto : Klech ak wypredau oči me slze pice noc y den, a nechť nemíči : poněvadž potčením velikém potčena gest panna dcera lida mého, ranau nehorssi náramně.

18. Wygduli na pole, a bě zbiti mečem : a wegdu do města, a y hle wymoreni hladem. Prorok také y kněz zassli do země kterež neznali.

19. Odalž povrchna závěti sy Judu : aneb Syon zosklivila jde důsje twá : proč tedy bil sy nás tak že jádneho nenj zdraví : Očekávali smě pokoge, a (nic) dobrého nenj ; a času vzdřavenj, a hle zbauřenj.

20. Poznali sme Hospodine bezs božnosti nasse, nepravosti oči násjich, že sme zhřessili tobě.

21. Unewydáweg nás w hanbu
to gmeňo swé, aniz čiř nám pos-
tenj rrůnu sláwy twé: pomni,
žeys nezrujil vmluvy swé s-
čími.

22. Zdaliž gsau w tytinác̄ poz-
benú, kteřížby díscili z aneb nebez-
je mohau dáti přswaly z zdaliž ty
negsy Hospodin Bůh nás, které-
hoj sime očekávali z nebo ty sy vči-
nil wsecky tyto wécy.

Kapitola XV.

Váh nechce Vtorofa wsslyseti; ale
rotád brozé mečem, hladem, a zpázu,
u sej geg proti wssenu zlému a ne-
říši, které se s ním w geho aufadě
počá.

1. **N** řekl Hospodin ke mně: Byť
stál Mlogžis y Samuel,
předemnau, nenj dusse má k lidu
tomuto: wywt; ge od twáti mé,
a nefti wygdau.

2. Pakli řeknau k tobě: Bam
wygdem; z díss k nim: Toto
prawj Hospodin: Kdo k smrti, (ten)
k smrti: a kdo k meči, (ten) k me-
či: a kdo k hladu, (ten) k hladu:
a kdo k zágeri, (ten) k zágeri..

3. A navostjwim ge čtvrtým
způsobem, prawj Hospodin: Ne-
čím k zmordowanju, a psy k roz-
trhání, a psacwem nebestým, a
(lha) zwéři země k sežránju a k
rozymetánju.

4. A dám ge w horlivost wsem
královstwim země pro Manasse-
sa syna Ezechyássowa krále Júd-
ského, pro wsecky wécy, kteréž
váni w Jeruzalémě.

5. Nebo kdo slituge se nad te-
bou Jeruzalémě z aneb kdo se za-
činaví pro tebe z aneb kdo pů-
gde ku prossenj za pokog twág z-

6. Ty sy opustil mne, prawj
Hospodin, nazpět sy odessel: a

wzrábhu tuku stowu na tebe, a za-
bjun té: vstal sem prose.

7. U rozmetáni ge wégečkau w
branách země: pobil sem, a zkazyl
lid swág, a vysílal od cest swých se
ncnawratili.

8. Rozmnožily se mně wdomy
gcho nad písek mořský: vvedl sem
gim na matici mládence zhabce
o, poledni: vyšal sem na města
náhle straž.

9. Roznemohla se, kteráž poz-
rodila sedm, vmdlela dusse gegi z
zapadlo gj slunce, když gesse byl
den: zahabena gest, a zarděla se:
a ostatní gegi pod meč dám před.
obličegem nepřátel gegich, prawj
Hospodin.

10. Běda mně matko má: proč
sy mne porodila, muže swátu, miz-
že neswoornosti po wssí zemí z ne-
půgčil sem, aniz kdo mně půgčil
na lichwu: wssicni mi zločeči.

11. Prawj Hospodin: gestliže
negsau ostarakové twogi k dobrému,
newyselli sem tobě w stříjc w čas
trápenj, a w čas ssauženj proti ne-
přjeli.

12. Zdaliž se spogi železo s že-
lezem od půlnocy, a měď z

13. Bohatství twá a poklady
twé k rozebrání dám datino, we
wsech hříších twých, a we wsech
končinách twých.

14. A přivedu nepřáty twé
z země, které neviss: nebo se roz-
pálil ohně w prchlivosti mé, nad
támi hořeti bude.

15. Ty wiss Hospodine, zpos-
meň na mne, a navostiw mne, a
chrán mne od těch, kteříž protiwj se
mně, nechťeg w trpěliwosti swé při-
gjmati mne: wěž je sem snášel pro
tebe pohaněnij.

16. Válezeny sau řeči tvré, y
snědl sem ge, a včiněno gest mi
slwo tvré w radošt a w weselj
ředce něho : poněvádž vyzýváno
gest gmeňo tvré nademnau, Hospo-
dine Bože záslupu.

17. Vleſedél sem w rade hra-
gých, a honosyl sem se před
tváři ruky tvré : s:m sem sedával,
poněvádž pořížkau naplnil sy-
mne.

18. Proč včiněna gest bolest
má vstawičná, a rána má zaufanu-
liwá nechela se dát zhogit? vči-
něna gest mi gafol jež wod newě-
ných.

19. Pročež toto pravij Hospo-
din: Obrátiſſli ſe, obrátiſſi tē, a
před tváří maw státi budes: a
odděliſſli, což druhého gest od druhého,
gafol vsta má budes: obrá-
tj ſe oni k tobě, a ty ſe neobrátiſſ
k nim.

20. A dám tē lidu tomuto za
zed mědennau, ſylnau: a bogowaz-
ti budau proti tobě, a nepremoz-
han: proto že gá s tebau ſem,
abych wyſwobodil tē, a wyerhl tē,
pravij Hospodin:

21. A wyſwobodim tē z ruky
nevhorskich, a wykaupim tē z ruky
ſylných.

Kapitola XVI.

Zapovídá Boh Proroku ſe ženiti, pro-
to, že otec, matka ſpolu s dětmi vfručné
zahýnau. 10. Přijíma takového trestání.
14. Wyſwobozjen lidu z Babilona. 16.
Neprátelek lidu Izraelého. 19. Po-
volání pohana.

1. **N**stalo ſe ſlwo Hospodinoz
wo ke mně, řlaicý:

2. Vlepomeſo ženy, a nebudau
tobě ſynové a dcery na místě
tomto.

3. Vlebo toto pravij Hospodin ſe
ſynech & dcetách, kterž ſe rodí na
míſte tomto, a o matkách gegich,
kteréž zrodily ge: y o otcích gegich, z
gichžto rodu zplodili ſe w zemi ſeto:

4. Smrtmi (rožličných) nemoch
pomrau: nebudau oplakáni, a nebu-
dau pochowáni, za hnogiſſe na
ſtrouhku zemié budau: y mečem y
bladem zhubeni budau: a bude
vněčina gegich za pokrm pečivo
nebětemu, a (litě) zwěti zemié.

5. Vlebo toto pravij Hospodin:
Vnewházeg do domu kwasu, aniž
phod ſu kwiſleni, aniž gich těſe:
proto že ſem odgal pokog můg
od ldu rohoro, pravij Hospodin,
milostdenſtwj y ſlitoſáns.

6. A zemrau velicý y malý w
zemí této: nebudau pochowáni ani
oplakáni, a nebudau ſe načezáti
ti, ani lyfna dělēna bude za ně.

7. A nebudau lámati mezy ní-
mi kwiſlýmu čleba k potěſenj nad
mítvým: a nedají gím něpog-
čiſſe k potěſenj nad očem ſvět-
a matči.

8. A do domu kwasu newházeti,
aby ſeděl s nimi, a gedl, a pil:

9. Vlebo toto pravij Hospodin
záslupu Boha Izraelého: Aby hle-
gá odegmu od míſta rohoro před
ocima wasjima, a za dnů tráſidi,
blas radoſti, a blas weselosti, blas
ženicha, a blas newěsty.

10. A kdyžbys oznáml lidu ro-
muto wſecká ſlwo rato, a řekly
tobě: Proč gest mluvil Hospodin
proti nám wſecko zlé včíſe toto?
gafá neprawost nasse: a galváčich
náſe, gjmž ſme zhřeſillí Hospodinu
Bohu naſemu?

11. Dijo k nim: že mne optu-
ſtili orcové wasji, pravij Hospodin:
a ede.

1. odeslli za bohy cysými, a slauží: li jim, a klaněli se jim: a mne opustili, a zákona mého neostřížili.

12. Ale y ty hůrce ste činili, nejli otcové wasji: nebo hle gez denkaždý chodí po přewtácenosti ředce svého zlého, aby mne neslyšeli.

13. U vývrhu tás z země této, do země, kteréž neznáte vy, y otcové wasji: a budete slaužiti tam bohům cysým ve dne y to nocy, kterž nedají vám odpočinutj.

14. Pročež ay hle dnowé přižnázejí, pravoj Hospodin, a nebus de číkano výse: Živě gest Hospodin, kterýž vývedl syny Izraelské z země Egyptské,

15. Ale, živě gest Hospodin, kterýž vývedl syny Izraelské z země půlnoční, a ze všech zemí, do nichž sem vývrah ge: a přivedu ge zase do země gegiph, kterouž sem dal otcům gegiph.

16. Uy hle gá possli rybářů mnoho, pravoj Hospodin, a lapati ge budau: a potom possli jim lovou mnoho, a loviti ge budau ze všeliké hoty, a ze všelikého pahrbku, a z gestyň skalníj.

17. Klebo oči mé na všecky cesty gegiph: negsau ragné od svatého mé, a nebyla kryta nepravost gegiph od očí mých.

18. U odplatim nepravé dwog: národné nepravosti, a hřichy gegiph: Je zprznišli zemi maw w vnitřních modl svých, a ohavnostmi svými naplnili dědictví mé.

19. Hospodine řílo má, a mocnost má, a autocíste mé w den osauženj: k tobě národné přigdan od končin země, a řeknau: Čiste drželi se

lží otcové naří, matnosti, kteráž jim neprospěla.

20. Odali sobě vdečná člowěk bohy, a oni negsau bohowé:

21. Protož hle gá včáži jim tentokrát, včáži jim tuču svau, a moc man: a zwědij, že jméno mé (gest) Hospodin.

Kapitola XVII.

Začerstvost Jildy, 3. v pomstu pro ni. 5. Zločetenský, kdo w lidech, 7. pojetí hnany, kdo w Boha dajuš. 10. Výsledek vědomost a spravedlnost Boží. 13. Modlitba Jeremiášova. 19. Které zachování dne svátečního.

1. Hřich Juduho napsán gest rafíj železnau, nehtem dyamantovým, vytýč na široko: sti ředce gegiph, a na rozých oltář těu gegiph.

2. Když zpomenau synové gegiph na oltáře své, a na hágě své, a na dějově katolické, na horách vysokých,

3. Obětujej na poli: a sýla twau, y všecky poklady twé w tozebrání dám, výslosti twé pro hřichy we všech končinách tvých.

4. U zanechán budess samoněs bez dědictví svého, kteréž sem dal tobě: a slaužiti té včinjm nepravostem svým w zemi, kteréž neznás: poněvádž sy roznítil obec v prchliwosti mé, a až na všecky hořeti bude.

5. Toto pravoj Hospodin: Zločetenský člowěk, kterýž dala w člověka, a klade cílo za ráme své, a od Hospodina odstupuje ředce geho.

6. Klebo bude gálo včes nepravosti, a nevzti, kdyžby přišlo dobré: ale bydliti bude w fuchosti na raušci, w zemi * slavné, a nebydlitedlné.

7. Požehnaný muž, který dave
sá w Hospodina, a bude Hospodin
daufaný geho.

8. Y bude gako dřevo, který
přesazeno bývá nad vodami, kteří
k vlněnosti pavučin potřeny své:
a nebude se báti, když přigde vez-
dro. A bude list geho zelený, a
w čas suchosti nebude se starati,
aniž kdy přestane néstí owoce.

9. Úlé gest srdce wosfchnech, a
nezpytatedlné: kdož pozná ge?

10. Gá Hospodin zpytugjcy se-
dce, a zkusiugjcy ledvij: kterýž dás-
wám gednomučadému podlé cesty
geho, a podlé owoce nálezku geho.

11. (Gako) kuptevra wyseděla
čhož nezplodila: (tať on) včinil
bohatství, a ne w faudu: v pro-
střed dnů svých opustí ge, a w
posledku svém nemaudrý bude.

12. Trin sláwy wýsoči od po-
cárku, míslo Swaryné nassi.

13. Očekáwaný Izraelovo Hos-
podine: wissicni, kteříž té opan-
střegi, zahabení budou: odstupu-
gjcy od eebe, na zemi napsání bus-
dau: poněvadž opustili pramen
vod živých Hospodina.

14. Vzdrau inne Hospodine, a
vzdraven budu: spas mne, a spa-
sen budu: nebo chwala má ty gsy.

15. Ay hle oni řkau ke mně:
Kde gest slovo Hospodinovo? a
přigde.

16. A gá sem se nezformauil,
té pastýře následuge: a dne člo-
wěka nezádal sem, ty wiss: Co
wyšlo ze ruky mych, prawé před
obličejem twým bylo.

17. Klebuď mi ty k strachu, na-
děge má ty w den trápení.

18. Nechť sau zahabení, kteříž
mně se protiví, a gá ak negsem za-

hanben: nechť se oni bogi, a gá ak
se nebogim: vved na ně den trá-
pení, a dwogim setřením setři ge.

19. Toto prawj Hospodin ke
mně: Gdi, a stúg w bráne synu
ludu, strze kteřauž wcházegi králo-
vé Judsii, y wcházegi, a we
wosfch branach Jeruzalémstych:

20. A díss k nim: Slyšte slo-
wo Hospodinovo králové Judsii,
a wissicni obywatelé Jeruzalémstji, kteříž wchá-
zíte strze brány tyto.

21. Toto prawj Hospodin:
Oštěbegte dusi swých a nechreg-
te nosyti břemen w den soborni,
aniž wnaslegte strze brány Jeru-
zalémsté.

22. A nechregte wyrthowati bře-
men z domu swých w den soborni,
a wsselikého djla nebudete dělati:
swétre den soborni, gakž sem při-
kázel orčum wassim.

23. A nevposlechli, aniž nakles-
nili vha swého: ale začwrdili si ji
swau, aby nevposlechli mne, a ne-
přigali kázne.

24. Y bude: Vposlechneli mne,
prawj Hospodin, abyste neučas-
sili břemen strze brány města ro-
hoto w den soborni: a budete li swé-
tit den soborni, abyste nedělali w
ném wsselikého djla:

25. Wcházeti budou strze brány
města rohoto králové y knížata,
sedjcy na trůně Dawidowé, a gerdí-
ce we wozych y na konjich, oni y kní-
žata gegich, muži Judsii, a obyvat-
elé Jeruzalémstji: a obýváno bude
mešto toto na wěky.

26. Y přichážeti budou z měst
Judsích, a z okolí Jeruzaléma, a
z země Benyaminowé, a z rowin,
y z hor, y od poledne, nesouce žá-
pal:

palnau, y wstęgnau, y poswátnau
obět, y Fadidlo, a wnesau (ja)
obět do domu Hospodinowa.

27. Pakli nevposlechnete mne,
abyste swětili den sobotní, a neno-
syli břemena, a newnásseli sítze
brány Jeruzalémsté w den sobotní;
zapáljm oheň w branách geho, a
zjíře domy Jeruzalémsté, a nev-
hasne.

* Nevrodné.

Kapitola XVIII.

Přijadem hrncíké vklazuge Bůh Je-
remiášowi swau moc, 11. Že pak lid ne-
bude se obrácti, hrozí mu s zkázau a za-
bavujim. 18. Spiknuti lidu proti Pro-
roku. 19. Mloditba Prorokova.

1. **S**lово, kterež se stalo k Je-
remiášowi od Hospodina:
čtaucý:

2. Vstaní, a zegdi do domu hrn-
číkova, a tam vslýšíss slova mě.

3. Y zstoupil sem do domu hrn-
číkova, a hle on dělal dílo na kruhu.

4. Y rozpadla se nádoba, kte-
ravž on dělal z hliny rukama
svýma: a obrátil se vdelal z ní
ginau nádobu, gafž se ljslo před
ocima geho, aby vdelal.

5. Y stalo se slwo Hospodis-
tovo ke mně, čtaucý:

6. Zdaliz gako hrncíké tento,
nebudu mocy včiniti wám, dome
Izraelstý, prawj Hospodin: ay
ble gako hlina w ruce hrncíké, tak
dy w ruce mé, dome Izraelstý.

7. Nenadále mluwiti budu pro-
ti národu a proti králowství, abyh
vykřenil, a zkazyl, a pohubil ge.

8. Budeli pokání činiti národ
ten ze zlého swého, kterež sem mlu-
wil proti němu: činiti budu y gá
† pokání nad zlym, kterež sem ob-
mýsilel, abyh včinil getu.

9. A nenadále mluwiti budu o

národu a o králowství, abyh wždež
lal a zkazil ge.

10. Pakli včinj zlé před očima
mýma, aby nevposlechl blask měho:
činiti budu y gá pokání nad dos-
brým, kterež sem mluwil, abyh
včinil getu.

11. Klynj tedy tecy muži Júdž-
ském, a obyvatelům Jeruzalém-
ským, ita: Toto prawj Hospodin:
Ay hle gá způsobugi proti wám zlé,
a myslím proti wám myšlenj: nechě
se narovatij gedenkaždý od cesty swé
zlé, a zprawte cesty swé, y snažnos-
ti swé.

12. Kteríž řekli: Zaufali sine-
nebo za myšlenjmi swými půgdež
me, a gedenkaždý přewrácenost sít-
dce swého zlého činiti budeme.

13. Pročež toto prawj Hospo-
din: Oražte se národů: Kdo jly-
ssel takové hrozné wěcy, kterýchž
příliš se dopustila panna Izrael-
stá?

14. Zdaliz zhyne ze stály pol-
ni svij Libanský z aneb wýwážit
se mohau wody preysicí se stu-
dené, a dolu tekancý:

15. Že zapomněl na mne lid můgy
nadarmo činje oběti mokré, a za-
wadje na cestách svých, na stez-
kách * wěku, aby chodili po nich
na cestě nepotřené:

16. Aby včiněna byla země ges-
gich w zpustěni, a k hypěni wěcz
nému: každý kdožby přessel přes
nij, vžasne se, a kdyvatí bude hla-
wau swau,

17. Gako wjir žhavý rozptý-
lím ge před neptečtem: hrdet. a
ne twář všáži gím w den záhuby
gegich.

18. Y řekli: Podle, a myslíme
proti Jeremiášowi myšlenj: neb
Vyy a nes

nezáhyne zákon od kněze, ani rada od muadrého, ani řec od proročka: pouče, a býme gegazykem, a nepozorujme na všeliké řeči geho.

19. Sírč Hospodine na mne, a slyss hlas protivníků mých.

20. Zdaliž odplateno bývá za dobré zlým, že kopali gámu dussi mé: Kozpomeně se, že sem stál před obličegem tvým, abych mluvil za ně dobré, a odvrátil hněvitost swau od nich.

21. Protož deg fyny gegich w blad, a vved ge do rukau meče: nech ač gsau ženy gegich bez dítek, a vodovy: a muži gegich ač sau zabici smrti: mládency gegich ač sau probodení mečem w bitvě.

22. Ať gest slyšan křík z domů gegich: nebo přivedeš na ně lotta w náhle: že kopali gámu, aby poslapili mne, a osýdla všecky nohám mým.

23. Ty pak Hospodine wjss všelikau radu gegich proti mně na smrt: nebud milostiv nepravost gegich, a břich gegich před tváří swau ač není zblazen: nechť gsau na hromadu padajce před obličegem tvým, w čas prchlosti své k zlému vživcег gich.

+ Dlouho staré mluwj způsobem lidstvím, ale rozuměti se mu má způsobem Božím: nebo (Hospodin) není člověkem, abn činil dokum. Wiz I. Král. XV, 29. * Staroby.ych.

Rapitola XIX.

w audoli Tosefth Jeremiáš děbán na kuij bige, chřege tím dokázati, že tak zbiti budou židé od Chaldejských, a w Tosefth na hromadu pochování.

1. Toto prawi Hospodin: Gdi, a wezini láhvicku hrncíře hlinennau od Starších lidu, a od Starších kněží.

2. A wygdi na audolj syna Ennom, kteréž gest podé wgitj do brány hrncířské: a kážati tam budess slova, kteráž gá mluwiti budu tobě.

3. A díss: Slyssse slovo Hospodinovo králowé Júdssij, a obywatele Jeruzalémssij: toto prawj Hospodin zástupu Bůh Izraelský: Až hle gá vvedu trápenj na místo toto, tak že každému, kdožby vslýssel ge, znjstí bude w vších geho:

4. Protože opustili mne, a cíž včinili místo toto: a moře oběti přednásseli na něm bohům cížim, gichžto neznali oni, v orcové gegich, v králowé Júdssij: a náplnili místo toto kraví newinných.

5. A vyštařeli výsosti Baalim, k výpálenj synů svých ohněm w žalnau obět Baalim: což sem neporučil, ani mluwil, aniž vystavily (tuto věc) na srdece mé:

6. Protož ay hle dnowé přicházej, prawi Hospodin: a nebud vjce slavit místo toto, Tosefth, a audolj syna Ennom, ale Audolj zabitigen.

7. A zruším radu Júdova a Jeruzaléma na míste tomo: a podvratím ge mečem před obličeji nepřátele gegich, a w ruce bledagjich dusse gegich: a dám vmrčiny gegich za pokrm práctro nebe, a lité zvěři země.

8. A položím místo to w výsnutí, a w hypenj: každý kdož půzde gde sež né, vžasne se, a hypení bude nad všej canau geho.

9. A krimeti ge budu massem syňu gegich, a massem dcer gegich: a gedenkaždý masso přestele svého gisti bude w obležení, a w anekosti, w kte-

w kteřej ge závrau nepřátelé ges
gich, a kteří hledají důsje gegich.

10. Y seřesa lěhvičku před
váma mužů, kteříž pūgdau s tebou.

11. A díss ē nim: Toto praví
Hospodin zástupů: Tak jsem lid
tento, a město toto, gáko seřina
býwá nádoba hrncířová, kteříž
nemůže vjce opravena být: a w
Tofeth pochování budau, protože
giného místa není ſu pohřbení.

12. Tak včiním místu tomuto,
praví Hospodin, a obyvatelům
geho: a položím město toto gáko
Tofeth.

13. A budau domové Jeruz
alémíſſi, a domové králů Júda,
gáko místo Tofeth, nečíſi, wſſi
čni domové, na kterýchžto stře
chách obětovali wſſemu wogstu
nebeskému, a mokré oběti obětovas
li bohům cyzým.

14. Příſſel pak Jeremiáš z To
feth, kaniž geg byl poſtal Hospodin ē
protokování, a stál w ſýni domu
Hospodinova, a řekl ke wſſemu
lidu:

15. Toto praví Hospodin zás
tupů Bůh Izraelštý: Vy hle gá
vvedu na město toto, a na wſſecta
města geho, wſſecty zlé wěcy, kte
řej ſem mluwil proti němu: po
něwáž zatvrdili ſlgi ſwau, aby
nevpoſlechli řecí mych.

Kapitola XX.

Jeremiáš od Hassura do wězení vvr
žen ſem předpovídá poimst. 7. Štejnige
ſobě, wſſak zase ſobě ſrdce přidáwa, 13. a
napomeniu w chwále Boží hořeková
ní ſwé ē wýstraže wyprawuje.

1. Y ſlyſſel Hassur syn Eme
ruru kněz, kteříž byl vsta
nowen knížetem w domě Hospo
dinové, Jeremiášs protokrugycyho
řecí tyto.

2. A vbil Hassur Jeremiášs
Proroka, a dal geg do klády, kte
ráž byla w bráne Benyaminové
hořegssi, w domě Hospodinové.

3. Když ſe pak na zeytři bylo
rozednilo, wywedl Hassur Jere
miášs z klády. Y řekl ē němu Je
remiášs: Ulenazval Hospodin gmé
na twého Hassur, ale ſtrach ze
wſſich ſtran.

4. Ulebo toto praví Hospodin:
Vy hle gá wydám ſe w ſtrach, te
be y wſſecty přátele tuře: a ſpo
lu padnau mečem neptítel ſwých,
a oči twé vzři: a wſſeket lid
Júdský dám w ruku krále Babi
lonského: a zawede ge do Babilo
na, a mečem ge pobige.

5. A dám wſſeketé gménji mě
sta rohoto, a wſſectu prácy geho,
y wſſeligafau cenu (geho,) y wſſe
cty poklady králů Júdských dám w
rukou neprátel gegich: a zlupi ge,
y poberau, a dowezau do Babi
lona.

6. Ty pak Hassur, y wſſickni
obyvatelé domu twého, pūgdece do
zageri: a do Babilona přigdeſſ, a
tam vničes, y tam pochován bu
deſſ ty, y wſſickni přátele twogi,
gmž ſy protokoval lež.

7. Šredl t ſy inne Hospodine,
a ſweden ſem: ſylneggſis byl nežli
gá, a zmocnils ſe: včiněn ſem ſu
poſměchu celý den, wſſickni ſe mi
wysnijwagſ.

8. Proto že gíž dávno niluz
wjm, protokrugycy neprawost, a
zpuſſení wypoláwám: a včiněna
ge ſi řec Hospodinova ē poha
něn, a ſu poſměchu celý den.

9. Y řekl ſem: Ulezpomenu
na ni, ani mluwili budu vjce we
gménii gegim: y včiněna ge ſi w
ſtdey

srdce mém gáko oheň se rozmázel a hagicy, a zavřený w kostech mých: a žemdelel sem, nemohla snéstí.

10. Vlivo sem slyšel zhanění mnobých, a strach vůči: a stihegzete, a stihegme ho, odewſſeſh mužů, kteří byli pokogni mogi, a ostřihagicy boku meho: zdaliby nás kým způsobem podveden byti mohl, a zmocnilsbyhom se proti němu, a obdrželi pomstu z něho.

11. Ale Hospodin seminau gest gáko bogowník sylny: protož kteříž mne stihagi, padnau, a zemdlejší: zhanbeni budau náramně, protože nestozumieli pohanění wečeřnému, kteréž nikdy nebude zhlazenou.

12. A ty Hospodine zástupů zkusišel spravedlivého, kterýž vzdíss ledvij y srdce: nechť vztým, prosýni, pomstu rwanu nad nimi: nebo tobě zgetwil sem při swau.

13. Špičegte Hospodinu, chvalte Hospodina: že wystoffodil duží ſhud'ho z ruky zlých.

14. Zlořečený den, w němžto zplozen sem: den, w němžto pozdala mne matka má, ač není pozechnaný.

15. Zlořečený muž, kterýž zvěstoval otcy mému, čka: Narodil se tobě pacholik: a gáko rádostí obveselil ho.

16. Bud člověk ten gáko gšau města, kteráž podvrátil Hospodin, a ušitoval toho: ať ſlyſí křík z gitra, a naříkání w čas poledni:

17. Který mne nezabil od života, aby mne byla matka má hrobem, a život gegi (galo) poznej věčné.

18. Proč sem z života vysel, abyh všeck prácy a bolest, a strás-

went byli w zahanbenj dnowé mogi?

† Vterauhá se Jeremiasse Bohu, ale mluví zde v něj i 4. způsobem když zwětšuje, která něco vydělal jin v nás, než v lidu východního.

Kapitola XXI.

Král Sedecyášs prosí Jeremiáša, aby se o Hospodinem poradil. 4. Odpověď Boží. 8. Rada v napomenutí.

1. Slovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, když poslal k němu král Sedecyášs Hassura syna Alchýášsou, a Sofonýášs syna Maazyášsou kněze, říka:

2. Otáz se na místě našem Hospodina, poněvadž slabuchodonožor král Babilonský boguge proti nám: zdaliby snad včinil Hospodin s námi podlé všech diwoných řečí svých, a odstaupil od nás.

3. Y řekl Jeremiáš k nim: Takto díce Sedecyášovi:

4. Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Ay hle gá zpět obrájm nástroje válčné, kteréž gšau w rukau vassich, a gimiž wy bogugete proti králi Babilonskému, a Chaldegským, kterýž obléhlí wás vůči zdi: a shromáždím ge v prosíčed města tohoro.

5. A wybogugl gá wás w ruce vzdážené, a w ramenu sylném, a w prchlivosti, a w rozhněvání a w hněvě velikém.

6. A vdečjm obyvateli města tohoto, lidé v horuada morem vělífym pomírau.

7. A po tom (všem) praví Hospodin: dám Sedecyášse krále Judéškého, a služebníky geho, y lid geho, y kteříž pozůstali w městě romto po moru, a po moci, a po hla-

du,

du, w tuku klabuňodonožora krás-
le Babilonstého, a w tuku nepráz-
ně gegiř, a w tuku hledajcých
dostí gegiř, a zdíge ge w ostrosti
meče, a nedá se oblomit, aniž od-
puštj, aniž se slituge.

8. A k lidu tomuto díss: Toto
prawj Hospodin: Uy hle gá dás
wám před wámi cestu žiwota, y
cestu smrti.

9. Kdoby bydlil w městě tomo-
to, vnitř mečem, a hladem a mo-
rem: Kdoby pak wyssel, a vtekl k
Chaldejským, kteříž obchli was,
žiw bude, a bude mu dusse geho,
gako kofist.

10. Klebot sem postavil twář
swau na město toto ke zlému, a ne
ke dobrému, prawj Hospodin: w tu-
ku krále Babilonstého wydáno bu-
de, a wypálj ge ohněm.

11. A domu krále Jüdského:
Slysse slwo Hospodinovo

12. Dome Dawidu, toto praw-
j Hospodin: Sudte z gitra saud, a
wytrhágte násylné potlačeného z
ruký násylníka: aby snad newyssla
gako oheň hněvivost má, a rozpá-
lila se, a nebylby, Kdoby vhasyl, pro
zlost snažnosti wasíjich.

13. Uy hle gá k tobě, kterýž
bydlis na twrdém andolj, a na
polním, prawj Hospodin: kteříž tý-
káte: Kdo vdetj nás? a kdo wes-
gde do domů nassíj?

14. A na věstivém was podlé
výšku snažnosti wasíjich, prawj Hos-
podin: a zapáljim oheň w lese
geho: a zjistí wossecko wůkol něho.

Rapitola XXII.

Jeremiáš napomíná krále, spolu y knjo-
žat, aby chudrnu saud a spravedlnost
včinili. 10. Předkládá výdny budoucí
slaw synu krále Jozyáše.

1. Toto prawj Hospodin: Je-
gdi do domu krále Jüdského,
a mlawiti tam budeš slwo
toto,

2. A díss: Slyss slwo Hos-
podinovo králi Jüdský, kterýž se-
diss na trunu Dawidowu; ty y
služebnjcy twogi, y lid twüig, kte-
říž wcházýce skrze brány tyto.

3. Toto prawj Hospodin: Čin-
te saud a spravedlnost, a wywo-
bodee násyljin potlačeného z ruky
násylníka: a přijhozýho, a syro-
tka, y wdomu nechřegte zarmau-
tit, aniž nepráwě vísčugte: a kte-
re newinné newylewegte na místě
tomeo.

4. Klebo budeteli * činse čink-
ti slwo toto: wcházeti budau sk-
ze brány domu tohoro, králowé z
pokolenj Dawidowa sedjí na trů-
nu geho, a wstupujcý na wo-
zy y na koně, oni y služebnjcy, y
lid gegiř.

5. Gestliže pak nevposlechnete
slow téhco: Skrze sebe samého
sem přisahl, prawj Hospodin, že
w pustinu bude dům tento.

6. Klebo toto prawj Hospodin
o domu krále Jüdského: ** Čalaad
ry (gsy) mi hlawá Libanská: gest-
liže té nepoložím w pustinu, w mě-
sta nebydlitedlná.

7. A *** poswérjm nad tebau,
zabíjegiřcýho muže, y zbraň geho:
a zpodejnagj wýborné cedry twé,
a vrhnau do ohně.

8. A progda množná národové
skrze město toto: a čekne gedens
každý bližujmu swému: Proč tak
včinil Hospodin městu tomuto wes-
likému?

9. A odpověděj: Protože opu-
stili slawton Hospodina Boha
swé:

swého, a Planétu se bohům cyzým,
a slavíli jim.

10. Nechtěte oplakávatí mrt-
věho, aniž k nám nad ním o plá-
čem: oplakávejte roho, kterýž wy-
chází, protože se vícenamavráti,
aniž vztíž země narozený svého.

11. Poněvadž toto praví Ho-
spodin k Sulum synu Jozyášse
králi Jüdskému, kterýž královal
místo Jozyáše otce svého, kterýž
byl vyšel z místa roho: k němá-
tě se vícenamavráti:

12. Ale na míste, na kterém sem
jeg přenest, tam umře, a země té-
to nevztíž vícenamavráti.

13. Běda kdož staví dům svůj
v nespravedlnosti, a wečeradla
svou ne v sudu: přijde svého
vrahne nadarmo, a mždy geho
namavráti jemu.

14. Kterýž číja: Vystavím
sobě dům široký, a wečeradla pro-
stranná: kterýž otevřá sobě očna,
a dělá stropy cedrové, a maluge
synopydstau barvau.

15. Zdalek královati budeš, že
se přirotovánwáss cedru z zdaž otce
svůj negedl a nepil, a nečinil sas-
du a spravedlnosti tehdy, když
mu dobre bylo:

16. Saudil rozepráti chudého a
nužného k dobrému geho: zdalek
ne proto že poznal mne, praví
hospodin:

17. Ale oči své a srdce k lakom-
ství, a k vylití newinné krví, a k
hánení křivému při pravé, a k
běhu stuce zlého.

18. Pročež toto praví Hospo-
din k Jozafatovi synu Jozyášse
králi Jüdskému: k tehduhu oplas-
těmati: Běda bratře a běda sest-
ro: o neduha mu pročítovati:
Běda pane, a běda slavený.

19. Pohřbem oslícím pohřben
budeš, abnílý a vyhozený ven z
bran Jeruzalémských.

20. Vystup na Liban, a kříč:
a na Bázanu vydej blas svůj, a
molek k přicházejicím, že potíni
sau všickni milovníci twogi.

21. Miluwil sem k robě v
hognosti své, a řekl sy: k lebdu
slyseti: tak gest cesta svá od mla-
dosti své, že sy neslyssel hlasu
mého.

22. Všechy pastýře své pásti
bude vjet, a milovníci twogi do
zageri půgduau: a tehdyž zahan-
ben budeš, a zastydíš se za vesse-
čku zlost svou.

23. Kterýž sedíš na Libanu,
a ibnízdiš se na cedřích, gak sy
spolu zavpěl, když na té příslýbo-
lesti, gako bolesti k porodu pras-
cující:

24. Život gsem gá, praví Ho-
spodin: že budeli Jechonyáš syn
Joakyma krále Jüdského, prstenem
na ruce mé pravé, odtud zetínu
jeg.

25. A dám tě v rukou bledas-
gicých dusse své, a v rukou gich-
to ty twáři se strachujes, a v ruk-
ou klabuždonozora krále Babi-
lonského, a v rukou Chaldegských.

26. A possli tě, y marku svou,
Kteráž tě porodila, do země cyzí,
v Kterém ste se nezrodili, a tam
zemřete:

27. A do země **** k Kteréž
oni pozdívají dusse své, aby se
natočatili tam, namavráti se.

28. Zdalek nádoba hliněná a
rozříštaná miž tento Jechonyáš:
zdalek nádoba bezrosti rozkosí:
proč žarovžení sau on y sýmě geho, a
vyrovžení sau do země, Kterýž ne-
znali:

29. Země, země, země, slyša řec
hospodinovou.

30. Toto prawj Hosподин: ulepis muže tohoto neplodného, muže genuž se za dnů geho ſtaříne nepowede: nebot nebude z sezeníne geho muž, kteryž by ſeděl na trunu Dawidovu, a měl moc wjicc nad Júdau.

* Dilně wykonáwati to. ** Gak o Gaiaad býla mi wzácný, a gak o vrch Libanský, ale obrátně růmě glistorně wraſte. *** Pkistrogim. **** Po nij oni rauži.

Rapitola XXIII.

Domu krále Dawida připovídá Jeremiás, město podvodních pastýřů, spravedlivého a moudrého krále. 9. Tresla jahodné proročky, 19. v hrozy glorii vostanu a hnevění Božím.

1. Rěda pastýřům, kterí hubí a rozscrpávají stádo pastury mé, prawj Hosподin.

2. Protož toto prawj Hosподin Boh Izraelštý k pastýřům, kteříž pasou lid můg: Wy ste rozpratlili stádo mé, a wywohlí ste ge, a nesnařízvili ste gich: ay hle gá na vissijovni nad rámi zlost nalezků vaších, prawj Hosподin.

3. A gá shromáždji ostasky stáda svého ze všech zemí, do nichž ge wywohlínu tam: a obrájm ge k gegich poljsm: a růsti budou a rozmnoží ſe.

4. A vzbudím nad nimí pastýře, a pásti ge budou: nebudou k strachovati vjice, a nebudou ſe běti: a žádný * nebudc hledán z počtu, prawj Hosподin.

5. Hle dnowé gdaū, prawj Hosподin: a vzbudím Dawidovi lmen spravedlivý: a královati bude král, a moudrý bude: a činíti bude ſaud a spravedlnost na zemi.

6. Ze dnů těch ſpasen bude Júda, a Izrael bydliti bude daus fanliwé: a toto gest gméno, kteříž ho nazývati budou, Hosподin spravedlivý náſs.

7. Protož hle dnowé gdaū, prawj Hosподin, a nebudou říkatí vjice: Život gest Hosподin, kteříž wywedl syny Izraelšté z země Egyptské:

8. Ale: Život gest Hosподin, kteříž wywedl a přivedl sýmě domu Izraelštého z země půlnoční, a ze všech zemí, do kterýchž ſem ge byl wywohl tam: a bydliti budou v zemi ſvé.

9. K prorokům: Potřjno gest ſedce mé v prostřed mne, zatčaſly ſe všechy koſti mé: včiněn ſem gasko muž opilý, a gak o člověk mokrý od vjna, ** od twáři Hospodinozwy, y od twáři ſlow ſvatých geho.

10. Klebo cyzoložný naplněna gest země, nebo příčinou zlosrěcenství kwlila země, vyschlý ſau roli pausťe: včiněn gest běh gegich zlý, a ſyla gegich nestegná.

11. Klebo prorok y kněz pozděrněni ſau: a v domě mém nalezl ſem zlé gegich, prawj Hosподin.

12. Protož cesta gegich bude gak *** pluzko we emáři: nebo poſtření budou, a ſpolu padnau v ni: přinesu žagliſte na ně zlé věsy, rok na vissijovni gegich, prawj Hosподin.

13. A v prorocých Samarských víděl ſem poſtejlost: prorokovali v Baloti, a oklamávali lid můg Izraelštý.

14. A v prorocých Jeruzalémých víděl ſem podobu cyzoložicých, a cestu lži: a poſylňovali rokau

neyhorších, aby se neobrátil gedenz každý od zlosti své: včinění sau mi všickni jako Sodoma, a obyvatelé geho jako Gomora.

15. Pročež toto prawj Hospodin žástu pů: Nechtegero poslouchati slovo protoku, kteříž protokují vám, a oklamiwagi vás: vidiení srdece svého mluví, ne z vst Hospodiz nových.

16. Toto prawj Hospodin žástu pů: Nechtegero poslouchati slovo protoku, kteříž protokují vám, a oklamiwagi vás: vidiení srdece svého mluví, ne z vst Hospodiz nových.

17. Prawj tém, kteříž mi se rauhagj: Viliwil Hospodin: Pos fog bude vám: a každému, kdož chodí v převrácenosti srdece svého, řekli: Neprigde na vás zlé.

18. Kébo kdož gest byl v rade Hospodinové, a viděl, v slyssel řec geho: Kdo v rázil slovo geho a slyssel:

19. Hle vich hñewiwosti Hospodinový wygde, a bavíte wyrasz ywoſsi se na hlawu bezbožných přigde.

20. Ulenawratis se (jvēt) prchliwoſt Hospodinowa, dokawádž nez včiní, a dokawádž newyplní myſſlení srdece svého: v nevyposledněg slič dnech wyrozumíte rade geho.

21. Ulepoſrlal sem protoku, a oni běhali: nemluwjoval sem k nim, a oni protokowali.

22. Kdyby byli stáli v rade mé, a byli činili známá slova ná lidu mému, bylyby ge owszem odzwratil od zlé cesty gegich, a od gegich neyhorších myſſlení.

23. Zdalíž se domnjujáš, že gá gsem Bůh zblízka, prawj Hospodin: a ne Bůh (v) zdaleka:

24. Zdaž se vkyge muž v slyssich: a gá ho nevzím, pravoj Hospodin: zdaž gá nebe v zemí nenaplňugi, pravoj Hospodin:

25. Slyssel sem, co prawili protocy, protokujice ve gméněm lež, a ěkagjice: Zdálo mi se, zdálo mi se.

26. Už dokawádž gest to v srdeci protoku předpovídajcích lež, a protokujcích swedení srdece svého:

27. Kteríž chečí včiníti, aby zapomněl lid můg na gméně mé pro sny gegich, kteříž povídá gedenkaždý bližnjímu svému: gafouž zapomněli otcové gegich na gméně mé pro Bála.

28. Prorok, kteříž má sen, až povídá sen: a kdo má čec man, až mluví řec man prawdiwo: co (gest) plewám do pſenice, prawj Hospodin:

29. Zdaž slova má negsa gasko obeň, prawj Hospodin, a gasko kladivo roznážejcý kálu:

30. Prorož hle gá k protoku, dí vospodin, kteříž vfrádagj slova má gedenkaždý od bližnjího svého.

31. Hle gá k protoku, prawj Hospodin, kteříž berou gazyky své, a ěkagj: Prawj Hospodin.

32. Hle gá k protoku, kteříž sny magj o lži, prawj Hospodin, kteříž povídali ge, a podvedli lid můg ve lži své, a v dívich svých: gessto sem gá gich neproslal, aniž gím rozkázal, kteříž nic neprospěli lidu tomuto, prawj Hospodin.

33. Budeli se té rady rázati lid tento, neb prorok, neb kněz, ika: Které gest břímé vospodinovo: dísa k nim: My ste břímé. Kébo vás zavřtu, prawj Hospodin.

34. Y prorok y kněz, y lid kteří čeká: Brásmé Hospodinovo: na vlastním muže toho, a dům jeho.

35. Toto díce gedenkaždy k blížnímu, a k bratu svému: Co gest odpověděl Hospodin z a co gest mluvil Hospodin z

36. A bějně Hospodinovo nez bude výce připomínáno: proto že břemenem bude gedenkuždému říct jeho: a převrátily ste slova Boha živého, Hospodina zástupu Boha násseho.

37. Toto díce k proroku: Co odpověděl tobě Hospodin z a co mluvil Hospodin z

38. Gestli pak břímě Hospodinovo čekati budete: proto praví Hospodin toto: že ste prawiili říct tuto: Brásmé Hospodinovo: a posal sem k vám, říka: Vlečtež se čekati: Brásmé Hospodinovo:

39. Prorož hle gá vezmu vás nesa, a opustím vás, y město, kteréž sem dal vám, a otcum vašim, od tváři své.

40. A dám vás w pohanění věcné, a w hanbu věčnau, kteráž nikdy nepřigde w zapomenutí.

* Nebude se nedostávat. ** Pro Hospodina, a pro slova svatá jeho.
*** Plíkost.

Rapitola XXIV.

Pod podobenstvím dvou kossů fwii, všeckouze se dwaum králium Jüdskym, Jechonyássowi, a Sedecyássowi, že onen vyvýšen, tento pak zlazen bude.

1. **N**kázal mi Hospodin: a hle dva kossoraé plni fíků poslaveni (byli) před chrámem Hospodinovým, když byl přenesl klobu hodonožor král Bablonštý Jechosyáss syna Joakymova krále Jüd-

ského, a knížata jeho, y čemestníka, y zbehlyho w hrabích wogenzky, z Jeruzaléma, a přivedl je do Babilona.

2. Geden koss měl přilis dobré fíky, gako bywá fík prvního času: a koss geden měl fíky přilis zlé, kteríž se gjisti nemohli, proto žeby byli zli.

3. Y čekl Hospodin ke mně: Co ty vidíss Jeremiássi: A čekl sem: fíky, fíky dobré, velmi dobré; a zlé, velmi zlé, gichž nelze gjisti, proto že gsau zli.

4. Y stalo se slovo Hospodino: to ke mně, čkancý:

5. Toto prawej Hospodin Bůh Izraelštý: Gako fíkové rito dobrý: tak * poznám přestěhování Jüdské, kteréž sem zaslal z města rohotu do země Chaldejské, k dobrému.

6. A položim oči své na ně k vkojenj, a přivedu je zase do země této: a vzdělám je, a nezkažím: a stipim je, a newysplénim.

7. A dám jim srdce, aby znali mne, že gá sem Hospodin: y budou mně za lid, a gá budu jim za Boha: proto že se navrátej ke mně celým srdcem svým.

8. A gako fíky neyhorší, gichž gjisti nelze, proto že gsau zli: toto prawej Hospodin: tak wydám Sedecyáss krále Jüdského, a knížata jeho, a ostatní z Jeruzaléma, kteríž pozůstali w městě tomto, a kteríž bydlegj w zemi Egypské.

9. A wydám je w sužování, a w sažení wšem královstvím země; w pohanění, a w podobenstvji, a w přisloví, a w zločecenj w všech místech, do kterýchž sem je rozehnal.

10. A possli mezy nē meč, a hlad, y mor, defarwadž nebudaú stráweni z země, kterauž sem gím dal, a otcum gegich.

* Mne příjemné bude.

Rapitola XXV.

Předpovídá Jeremiáš z lázu města Jeruzaléma, a začer 70 let. 8. Ohlášenj gím, y ginym národům pomsty Boží.

1. **S**lowo, kteréž se stalo k Jezremiášovi o všem ligu Jüdském, léta čtvrtého Joasýma syna Jozyássowa krále Jüdského, (ten gest rok první klabučodonozora krále Babilonského.)

2. Kteréžto mluvil Jeremiáš Prorok ke všemu lidu Jüdskému, a ke všechném obyvatelům Jeruzalémstým, tka:

3. Od třináctého léta Jozyásse syna Ammonova krále Jüdského až do rohoto dne; ten (gest) dvacátý a třetí rok; stalo se slovo Hsopodinovo ke mně, a mluvil sem k vám v noci povstávage, a mluvě: a neposluchaši ste.

4. V poslal k vám Hsopodin všechy služebníky své Proroky, povstávage na všem světě, a posýlaje: a neslysseli ste, aniž ste našloznili vši svých, abyste byli slysseli,

5. Když byl řeč: klawatce se gedenkaždý od cesty své zlé, a od nevhodstíh myšlení svých: a bydliti budete v zemi, kterauž dal hspodin vám, a otcum vassim, od věku a až do věku.

6. A nechtegře giti za bohy cizími, abyste slaužili gím, a klaněli se gím: aniž mne k hněvosti popauzegte v dylech rukou vassich, a nebudu vás osužovati.

7. A nevpôslechli ste mne, pravoj Hsopodin, abyste k hněvosti popauzeli v dylech rukou wasých, k zlému wassemu.

8. Pročež toto pravoj Hsopodin zástupu: Proto že ste neslysseli slow mych:

9. Hle gá possli, a pogmu všecká přibuzenství půlnoční, pravoj Hsopodin, a klabučodonozora krále Babilonského služebníka svého: a přivedu ge na zemi ruto, a na obyvatele gegi, a na všecky národy, kteríž wůkol nj gsau: a zádigi ge, a položím ge k vžasnutí a k sypení, a v pustiny věcné.

10. A zahladím z nich hlastností, a hlas vceslý, hlas ženicha, a hlas nověsty, hlas ženova, a světlo svjce.

11. A bude všecka země rato v pausť, a v vžasnutí: a slaužiti budau všickni národové rito králi Babilonskému sedmdesáti let.

12. A když se naplní sedmdesáti let, narvstíjvimi na králi Babilonském, a na tom národu, pravoj Hsopodin, nepravost gegich, a na zemi Chaldegské: a položím gi v pustiny věcné.

13. A přivedu na zemi tv, všecka slova má, kteráž sem mluwil proti ni, všecko, což přeno gest v knize této, cožkoli prorokoval Jeremiáš proti všem národům:

14. Ktebo slaužili gím, geslo byli národové množí, a králové velici: a odplatim gím wedlé stavku gegich, a wedlé činů rukou gegich.

15. Ktebo takto dí Hsopodin zástupu Bůh Izraelský: Wezmi falich vjna přehliadlosti této z ruky

ky mé: a dás s píti z něho wsem národům, k u kteřímž gá possli rebe.

16. Y píti budau, a zformauj se, s blázniči budau přejinau meče, kteříž gá possli mezy wás.

17. Y wžal sem kálich z ruky Hospodinovoy, a dal sem píti wsem národům, k u kteřímž poslal mne Hospodin:

18. Jeruzalému, y městům Júdským, a králům geho, y knížatům geho: abyž ge dal w pustini, a w vžasnutí, a w syprénji, a w zlořečení, gákož gest den tento:

19. Faraonovi králi Egiptskému, y služebníkům geho, a knížatům geho, y wsemu lidu geho,

20. A wsem obecně: wsem králům země Asyrtské, a wsem králům země filistynské, y Alšalonu, y Gázy, y Akkonu, y ostrovům Azotu,

21. Tež Idumegským, a Moabským, a synům Ammonyestým:

22. Y wsem králům Tyrským, a wsem králům Sydonským: a kráslům země ostrovů, kteříž gšau za mořem:

23. A Dedanovi, a Chemanovi, a Buzovi, a wsem, kteříž svrchu pod vši oholeni sau:

24. Y wsem králům Arabským, a wsem králům na západ slunce, kteříž bydlegj na pausci:

25. A wsem králům Žamby, a wsem králům Klamitským, a wsem králům Nedským:

26. Wsem také králům půlnocním z blízka y z daleka, gedenos mořidemu proti bratu svému: y wsem králowstvím země, kteříž gšan na svrchku gegim: a král Sesach píti bude po nich.

27. A díss ē nim: Toto pravíš Hospodin zástupu Bůh Izraelský: Pítež, a opje se, a wywrate: a padegre, aniž wstáwegre pro meč, kteříž gá possli mezy wás.

28. A kdyžby necháeli wzyti káliču z ruky twé, aby pili, díss ē nim: toto prawí Hospodin zástupu: Pijice piti budete:

29. Kálebo hle w městě, w kteřémž wzywáno gest gméno mé, gá počnu trápiri, a wy gáko neswinni a bez pomsty budete: nesbudete bez pomsty: nebo meč gá povolávám na wsecky obywatele země, prawí Hospodin zástupu.

30. A ty protokowati budes ē nim wsecká slova rato, a díss ē nim: Hospodin z wýsoty tráti budde, a z příbytku svatého svého dá blas swůj: řewa tráti bude nad okrasou swau: píseň wzbuzowaný gáko flapagjicých společně zpívána bude proti wsem obyvatelům země.

31. Dossil zwuk až k fragum země: proto že saud (gest) Hospodinu s národy: saudí se on s wselekým tělem, bezbožné wydal sem pod meč, prawí Hospodin.

32. Toto prawí Hospodin zástupu: U hle trápenj wygde z národu do národu: a wicher wesíký wygde od končin země.

33. A budau zbiti (od) Hospodina w ten den od konce země až do konce gegjho: nebudau oplakáni, a nebudau sebráni, ani pochowáni: w hnogisťe na svrchku země ležeti budau.

34. Brálete pastýři, a rolegre, a posypte se popelem Přední stáda: že se naplnili dnou wassi, abyste zbiti byli; a rozprýleni wasse:

sse: a padati budete gako nádobj
drahá.

35. U zahyne vejkání od pas-
stýřů, a spasení od Předních stáda.

36. Hlas kříku pastýřů, a krou-
lenj Předních stáda: že pohubil Ho-
spodin pastury gegich.

37. A vmlíka pole pokoge pro
hněw přehliwostí Hospodinowy.

38. Opustil gako lew stanek
swůg, nebo včiněna gest země ges-
ich w zpustření pro hněw holus-
bice, a pro hněw přehliwostí Ho-
spodinowy.

Kapitola XXVI.

Na poručení Boží předpovídá Pro-
tot města Jeruzaléma wyvrácení, 8.
pročež přissel do vězení, a do nebezpe-
čnosti smrti, 16. od níž kterž knížata
gest wyjwobozěn.

1. Na počátku králování Jo-
kyma syna Jozyássowa krá-
le Jüdského, stalo se slovo toto od
Hospodína, tkauch:

2. Toto praví Hospodín: Stůž
w syni domu Hospodinova, a mlu-
viti budeš ke všem městům Jüd-
ským, z kterýchž přicházegi, aby se
klaněš w domě Hospodinově, vše-
cky keci, kteréž sem gá přikázal
tobě, abys mluvil k nim: nechtěg
vymíti slowa,

3. Kdyby snad vposlechli, a o-
brátili se gedenkaždý od cesty swé
zlé: a litovalých zlého, kteréž
myšlím včinili gím pro zlost sna-
žnosti gegich.

4. U díss k nim: Toto praví
Hospodín: Nevposlechneteli mne,
abyste chodili w zákone mérim, kte-
ryž sem dal wám,

5. Abyste rposlechli řecí služeb-
níků mych Proroků, kteréž gá sem
poslal k wám w nocy vstáwage, a
posylage, a nevposlechli ste;

6. Dám dům tento gako Sýlo,
a dám město toto w zločenj
všem národům země.

7. U slysseli kněžj a protocy, u
weskeren lid, Jeremiáše mluwic
cýho slowa rato w domu Hospo-
dinowu.

8. A když dokonal Jeremiáš,
mluwě wsecky wécy, kteréž mu
byl přikázal Hospodín, aby mluvil
ke všemu lidu, gali geg kněžj, a
protocy, u weskeren lid, tka: Ač
smrti vnitře.

9. Proč protokoval we gméně
Hospodinowu, tka: Gako Sýlo bu-
de dům tento: a město toto zpř-
stne, protože není obyvatele: A
shromáždil se weskeren lid proti
Jeremiášovi w domu Hospodí-
nowu.

10. U slysseli knížata Jüdské
slowa rato: a vstoupili z domu
krále do domu Hospodinova, a se-
děli v východě do brány nové domu
Hospodinova.

11. U mluwili kněžj a protocy
k knížatům, a ke všem lidu,
tkaue: Saud smrti gest muži ro-
muto, že protokoval proti městu
tomuto, gakož ste slysseli všims
swýma.

12. U díj Jeremiáše ke všem
knížatům, a k weskerému lidu, tka:
Hospodín poslal mne, abyž prot-
okoval k domu tomuto, a k mě-
stu tomuto, wsecka slowa, kteříž
ste slysseli.

13. Klynj tedy dobré činěce
sty wassse, a snažnosti wassse, a rpo-
slechnete blaſtu Hospodina Boha ře-
ho: a litovati bude Hospodín gle-
ho, kteréž mluvil proti wám.

14. Gá pak hle w rukou wassich
gsem: včihce mně, což dobrého a
pravého

před očima wasij: se:

15. Ale wssak wézte, a sezneg: si, že zabijete mne, krew nevin: nu wydáte proti samým sobě, a pro: ti městu tomuto, a obyvatelům ge: ho, nebo w prawdě poslal mne Hos: spodin k tváru, abych mluvil w vších wasijch wsecká slova tato.

16. Y řekli knížata, a wesskeren lidi, k kněžím a k protokům: Všenj saud smrti muži tomuto: nebo we gméně Hospodina Boha waseho mluwil k nám.

17. Powstali tedy muži ze star: stíh země: a prawili k wsemu shromáždění lidu, mluwice:

18. Micheáš z Moravy byl Prorokem za dnů Řezechyáše krále Jüdstého, a prawil k wsemu lidu Jüdstému, řka: toto prawej Hospodin zástupů: Syon gako pole woz: rán bude: a Jeruzalém w hromaz: du kamenj bude: a hora domu Hos: spodinowa w wýsoti lesu.

19. Zdalíz (proto) na smrt od: soudil geg Řezechyáš Král Jüds: ty, a wesskeren Jüda: z dalíz se nebali Hospodina, a neodprosowali tvář Hospodinowu: a litoval Hos: spodin zlého, kteréž byl mluwil pro: ti nim: Protož my činjme zlé veliké proti dussem svým.

20. Byl také muž protokugicý we gméně Hospodinowu, Vryáš syn Semei z Baryathyatym: a protokoval proti městu tomuto, y proti zemi této, podlé wsech slov Jeremiáše.

21. Y slyssel král Joakym, a wssi: čni mocnji, y knížata geho, slova u: a hledal král vsinteti geg. Y slyssel Vryáš, a bál se, y vrekli a wessel do Egypca.

22. Y posel králi Joakymu: žc do Egypca, Elnathana syna Achoborowa, a muže s nimi do Egypca.

23. Y wywedli Vryáše z Egypca, a přivedli geg k králi Joakymovi, y zabil geg mečem: a whodil mrtvé tělo geho do hrobu lidu obecného.

24. Protož ruka Abrahámová syna Saffanowa byla s Jeremiášem, aby nebyl wydán w tuce lisdu, a nezabil ho.

Kapitola XXVII.

Proroctví o podmanění od Nahúcho: donozora Edomských, Moabských, Ammonských, Týrských, a Sydonských. 14. Na: pomjná gich, aby dobrovolně vili Boží se oddali, a saleským prorokům žádné výry nedávali.

1. Na počátku králování Joakyma syna Jozyášova krále Jüdstého, stalo se slovo toto k Jeremiášovi od Hospodina, řkaucý:

2. Toto prawej Hospodin k mně: Včin sobě okovy, a řetězy: a poloz: žiss ge na hrđlo své.

3. A poslesa ge k králi Edom: skému, a k králi Moabskému, a k králi synů Ammonových, a králi Týrskému, a k králi Sydonskému strze ūku poslů, kteríž přišli do Jeruzaléma k Sedecyášovi králi Jüdstému.

4. A přikážeš gím, aby k pá: nům svým mluwili: Toto prawej Hospodin zástupů Bůh Izraelštý: Toto powjte pánum svým:

5. Gá sem včinil zemi, y lí: di, y howada, kteráž gšau na svrch: ſu zemi, w sytle mé veliké, a w ramenu mém wztaženém: a dal sem

sem gi tomu, kterýž se lžbil před očima mýma.

6. Protož y nynj gá sem dal všesky země tyto w ruku klabušodonozora krále Babilonského služebníka mého: nad to y zwět polz ní dal sem gemu, aby slaužili gemu.

7. Y slaužiti mi budau všichni národové, a synu geho, a synu syna geho: dokawádž neptíz gde čas země geho y geho samého: a slaužiti mi budau národy wé množ, a králové welicy.

8. károd pak a králowství, kteřížby ne slaužilo klabušodonozorovi králi Babilonskému, a kdož by koli nestoniil hrdlo swé pod gho krále Babilonského: mečem, a hladem, a matem na všej svém národ ten, pravj Hospodin: dokawádž gich nestrávym w ruce geho.

9. Wy tedy nechťegre poslaužhati protoků svých, a čarodějnjsků, a snášků, a prakoptárců, a kauzcdlnísků, kteříž pravj wám: všeobecne slaužiti králi Babilonskému:

10. Poněwádž lež protokugi wám: aby wás wzdálili od země wasi, a wyvrhli wás, a abyste zahynuli.

11. károd pak, kteříž poddá slígi swau pod gho krále Babilonského, a slaužiti bude gemu; nechám geg w zemi geho, pravj Hospodin: a wzdělávat bude gi, a bydliti bude w nj.

12. A k Sedecyássowi králi Júdstému mluwil sem podlé všech slov těch, řka: Poddegté hrdla swá pod gho krále Babilonského, a služte gemu, y lždu geho, a žiwi budete.

13. Proč máte zeměti ty a lid twug mečem, a hladem, y morem, gatož gest mluwil Hospodin knárodu, kteřížby nechel slaužiti králi Babilonskému:

14. Nechťegre vposlechnuti slov protoků wám říkagjich: Nebude te slaužiti králi Babilonskému: protože oni wám lež mluwj.

15. Všebo sem gich nepostal, pravj Hospodin: a oni protokagi we gméně mém lžiwé: aby wyvrhli wás, a abyste zahynuli gaf wy, tak protocy, kteříž protokugi wám.

16. A k kněžím, y k lidu tomu: to mluwil sem, řka: Toto pravj Hospodin: Nechťegre poslaužhati slov protoků svých, kteříž protokugi wám, říkagjce: Hle nádobí Hospodinowa na vracena budau; Babilona giž brzo, nebo lež protokugi wám.

17. Nechťegre tedy poslaužhati gich, ale služte králi Babilonskému, abyste žiwi byli. Proč se dává město toto w pauši?

18. A gestli protocy gšau, a slovo Hospodinovo w nich gest: nechť wygda w stříc Hospodinu záštupů, aby neptísla nádobí, kteříž byla pozůstala w domě Hospodinowé, a w domě krále Júdsteho, a w Jeruzalémě, do Babilona.

19. Poněwádž toto pravj Hospodin záštupů k slaupium, a k mori, a k podstavci, y k ostatnímu nádobí, kteříž pozůstalo w městě tomto:

20. Kteréhož nepobral klabušodonozor král Babilonský, když přenášel Jechoniáss syna Joachimova krále Júdsteho z Jeruzaléma do Babilona, a všesky přední Júdsté a Jeruzalémsté:

21. Kébo totto prawej Hospodin
jéspú Búh Izraelstý k nádobám,
kteréž pozůstaly w domě Hospodz-
nowé, a w domě krále Júdského y
w Jeruzalémé:

22. Do Babilona přeneseny bu-
dau, a tam budau až do dne na-
vštívjení sotého, prawej Hospodin,
a rčijimi, aby přineseny, a na-
vráceny byly na místo tohto.

Kapitola XXVIII.

Hananyáš falejší prorok prorukuje
o rokovi. 10. z hrdla Jeremiáše řeče:
že utruhe, a lomj ge, 12. ale Jeres
místo dřevěných bude řetěz
je tzné, a předpovídá, že Hananyáš
gesíte w tom roce v mří, což se y stalo.

1. **H**alo se w tom roce, na
počátku králování Sedes
týše krále Júdského, w roku čtvrt-
ém, w patém měsícy, řekl ke mně
Hananyáš syn Azura prorok z Gas-
baon, w domě Hospodinowé, před
kněžimi y především lidem, řka:

2. Čoto prawej Hospodin zástupu
Búh Izraelstý: Setčel sem gho
krále Babilonského.

3. Gesíte dvě léta dnů, a gá vči-
ní, aby zase přinesena byla na mí-
sto toho wsecká nádobí domu Hospod-
inowá, kteráž pobral klabuchodoz-
nozor král Babilonský z místa reho-
to, a přenesl ge do Babilona.

4. A Jechonyáše syna Joaký-
mowa krále Júdského, a wsecko
přestěhování Júdské, kterýž wessli
do Babilona, gá obrájm na místo
toto, prawej Hospodin: nebo setru
gho krále Babilonského.

5. Y řekl Jeremiáš Prorok k
Hananyášovi protoku, před očima
kněží, a před očima wseho lidu, kte-
rýž byl stál w domě Hospodinowé:

6. A řekl Jeremiáš Prorok:
Umě, včinž tak Hospodin: nech

ať vzbudí Hospodin slova tvoří,
kteráž sy protokoval: aby zase pře-
nesena byla nádobí do domu Hospi-
dinowá, a wsecko přestěhování z
Babilona na místo toho.

7. Ale wšak slyss slovo toto,
kteréž gá mluví w všich tvoří,
a w všich wsekerého lidu:

8. Proroci, kteříž byli předem nau-
čeni před tebou od počátku, a pro-
tokovali * na zemi mnohé, a na
království veliká, o birtě, a o
trápenj, a o hladu.

9. Prorok, kteříž protokoval
počog: když přigde slovo gho,
pozná se Prorok, kteréhož poslal
Hospodin w pravdě.

10. Y vrazil Hananyáš prorok
řetěz z hrdla Jeremiáše Proroka
a polámal geg.

11. A pravil Hananyáš před
oblicem wseho lidu, ika: Čoto
prawej Hospodin: Tak polámi gho
klabuchodonozora krále Babilon-
ského po dwau letech dnů z hrdla
wsech národů.

12. Y odsel Jeremiáš Pror-
ok na cestu svou. A stalo se slo-
wo Hospodinovo k Jeremiášovi,
když byl polámal Hananyáš pror-
ok řetěz z hrdla Jeremiáše Pro-
roka, řkaucy:

13. Gdi, a díss Hananyášovi:
Čoto prawej Hospodin: Kteříž dře-
věnné setčel sy: a vdeláss nísto nich
řetězy železné.

14. Kébo totto prawej Hospod-
in zástupu Búh Izraelstý: Gho
železné položil sy na hrdlo wsech
národů těchto, aby slavili klabu-
chodonozoroví králi Babilonskemu,
a slavit budec genni: nad to y
zvěř země dal sem gennu.

15. Y řekl Jeremiáš Prorok
žás:

E hananyášovi proroku: Slyš swojí ženy, a dcery své dávejte mužům, a ať rodi syny v dcery:

a to zmnoužte se tam, a nechegte být v malém počtu.

16. Pročež toto prawj Hospodin: Hle gá wywahu tě od svých ků země: tohoto roku vmtěss: nebo proti Hospodinu sy miluwil.

17. V vmtěl hananyáš prorok v roku tom, měsíce sedmého.

* Proti zemím inohným.

Kapitola XXIX.

Jeremiáš vjíše židím v Babiloně zagetým, aby za to měli, že z Babilona dějí se neuvgdau, leč jedmadesáte let v poddanosti stráví, 15. předpovídá těm, kteří s giny mi do zágorj Babilonu: slého neuysíli, že dokonce zabýnau, 21. salessným prorokům zahynuti oznamuje.

1. **A** ta gsau slova listu, který postal Jeremiáš Prorok z Jeruzaléma k ostatkům Štatským přestěhovánj, a k kněžím, a k protokům, v ke všemu lidu, který byl přewedl k labuňhodonozot z Jeruzaléma do Babilona:

2. **K**dyž wylsel Jechonyáš král, v panj, a komornícy, a knížata Júdská v Jeruzalémstá, a čemesník v zbehlý v hradbách wogenstýf z Jeruzaléma:

3. **V** ruce Elasa syna Saffasnowa, a Gaimaryáše syna Helcyáše, který postal Šedecyáš král Júdský k labuňhodonozorovi králi Babilonstému do Babilona, řka:

4. **T**oto prawj Hospodin zástupu Bůh Izraelstý všem v přestěhovánj, který sem přenese z Jeruzaléma do Babilona:

5. **S**tavěgte domy, a bydlete: a střepužte zahrady, a gezte owoce gegich.

6. **P**ogjimegte ženy, a plodte syny v dcery: a dávejte synům

swojí ženy, a dcery své dávejte mužům, a ať rodi syny v dcery:

a to zmnoužte se tam, a nechegte být v malém počtu.

8. **V**lebo toto prawj Hospodin zástupu Bůh Izraelstý: kteří vás nesvodi prorocy wasi, kteří gsau v prostřed vás, a hadači wasi: a nepozorujte na sny své, kteří se vám zdají:

9. **P**oněvádž salessné oni prorugij vám ve jménu mému: a nepostal sem gich, prawj Hospodin.

10. **V**lebo toto prawj Hospodin: Když se počne doplnovat v Babiloně sedmdesáte let, nadstřívají vás: a vzbudí vás nad vám slovo své dobré, aby vás přivedly: se na místo toto.

11. **V**lebo gá vjim mysljenj, kteří gá přemysljen o vás, prawj Hospodin, mysljenj pokoge, a nezápenj, aby vás přivedly: se na místo toto.

12. **V**zývati budete mne, a půjdete: a prosyti budete mne, a gá vyslyším vás.

13. **H**ledati mne budete, a naleznete: když mne hledati budete celým světem svým.

14. **A** nalezen budu od vás, prawj Hospodin: a přivedu jste jste: geti vásse, a shromáždím vás ze všech národů, a ze všech míst, na kteráž vyhnal sem vás, prawj Hospodin: a včiním, abyste se nazvatili z místa, do kterého sem včinil, abyste se přestěhovali.

15. **V**lebo ste přawi: vzbudil

u nám Hospodin protoky w Bas
ilonie.

16. Uebo toto prawj Hospo-
din fu králi, který sedj na trůnu
Davidowu, a ke wšemu lidu oby-
magcyniu w městě tomto, k bra-
třím wasim, kterýz nevysíli s
námi do přestěhování.

17. Toto prawj Hospodin zás-
tupu: Hle posli na ně meč, a hlad
y mor: a položim ge jako fíky zlé,
které se gjistí nemohau, proto že
jsou nevhodni.

18. A stihati ge budu mečem,
a hladem, a morem: a wydám ge
w osužování wšem králowstvym
země; w zločecenj, a w vžasnuj, a
w hypení, y w pohanění wšem nás-
rodům, fu kterýmž wywohl sem ge:

19. Proto že nevposlechli slovo
mých, prawj Hospodin: kteříž sem
k nim poslal klete služebníky své
Protopoky, w nocu powstáwage, a
posylage: a nevposlechli ste, prawj
Hospodin.

20. Wy tedy slyste slovo Hos-
podinovo, wšecto přestěhování,
kteříž sem wyspal z Jeruzaléma
do Babilona.

21. Toto prawj Hospodin zás-
tupu, Bůh Izraelštý k Achabovi
synu Josiášsou, a k Sedecyássou
wi synu Josiášsou, kterýž pro-
tokují wám we gménu mém lži-
tě: Hle gá wydám ge w ruce ká-
duhodonozora krále Babilonského,
a zjde ge před očima wasima.

22. A bude wzato z nich zloče-
ní wšemu přestěhování Jüdskému,
kteříž gest w Babiloně, rýkají-
cíf: Necht * položí rebe Hospo-
din jako Sedecyásse, a jako Achab-
a, kterýž smazil král Babilonský
na ohni:

23. Proto že byli včinili bláz-
znowstwji w Izraeli, a cyzoložili s-
ženami přátel swých, a mluwili slo-
wo we gménu mém lžitě, čhož
sem neptíkazal gím: gá gsem saz-
dce y swédeč, prawj Hospodin.

24. A k Semeliášsowi kleheles
mieskemu díss:

25. Toto prawj Hospodin zás-
tupu, Bůh Izraelštý: Proto že
sy poslal we gménu swém listy ke
wšemu lidu, kterýž gest w Jeruz-
zalémě, a k Soffonyássowi synu
Josiášsou knězy, y ke wšem
kněžím, řka:

26. Hospodin dal rě za kněze místo
Jojady kněze, abys byl wůdcem w
domě Hospodinově nad každým
mužem zlým duchem nadchnutým
a protokujícím, abys geg w sadil
do klády a do vězenj.

27. A nynj proč sy nedomlau-
wal Jeremiášsowi Anathothské-
mu, kterýž protokuje wám?

28. Poněwádž z strany toho poz-
sal do Babilona k nám, řka: Dla-
hé gest: stavěgte domy, a bydles-
te: a střípugte zahrady, a gezte
ovoce gegich.

29. Četl tedy Soffonyáš kněz
list ten w vších Jeremiášse Pro-
roka.

30. Y stalo se slovo Hospodi-
nowo k Jeremiášsowi, řkaucý:

31. Posli ke wšemu přestěhos-
tě: Toto prawj Hospodin
k Semeliášsowi Klehelamitskému.
Proto že protokoval wám Semeliášs,
a gá sem ho neposlal: a
včinil, abyše daufali we lli:

32. Pročž toto prawj Hospo-
din: Hle ga na wstrijwym Semeliáš-
sse Klehelamitského, y sámé geho:
nebude mjeti muže sedjicýho v pros-

střed lidu rohoro, a něžíj dobrého, kteréž gá včinjm lidu svému, dj Hospodine proto že přestaujenj mluwil proti Hospodinu.

* nařídá s tebau.

Kapitola XXX.

Zakaruge se Bůh, že Jidovský lid z Babylonského zágeri krize Tyrá; to gest v duchownini smyslu, pokolenj lidské krize Krysta Pána od hřachu vyšvobodi.

1. Toto (gest) slovo, kterež se sta: lo k Jeremiášovi od Hos: spodina, člancý:

2. Toto pravj Hospodin Bůh Izraelstý, řka: Napiss sobě wsseda slawa, kterež sem mluwil tobě, w knize.

3. Ulebo hle dnowé přicházegj, pravj Hospodin: a obrátemi obrácenj lidu mého Izraelstého a Jidostého, dj Hospodin: a obrátemi gedo země, kterež sem dal otcum gez gich: a vladneuti budau gj.

4. A tato (gsau) slawa, kterež mluwil Hospodin k Izraelovi a k Jidovi:

5. Ulebo toto pravj Hospodin: Hlas strachu slysseli sine: děšenj, a nenj pofoge.

6. Pregie se, a vixte rodiši sas mec: proč sem tedy všděl každěho muže ruku na bedru svém, gazu k u porodu pracujicý, a okázeny sau wsscky twáře w žlausenicy?

7. Běda, nebo weliký (gest) den ten, aniž gest podobného gemu: a gest čas esauženj Jakobovi, a bude vyšvobozen z něho.

8. Ý bude w ten den, dj Hospodin zástupkí: setru gho gho z hrdla twého, a swazky gho roztrhání, a nebudau nad njm panovati více cyz:

9. Ale stanžiti budau Hospodiz

nu Bohu svému, a Dawidovi krásli svému, kterež gá vyšvobudim.

10. Ty tedy nebog se sněcbsnjce můg Jakobe, dj Hospodin, aniž se strachujg Izraeli: nebo hle gá vyšvobodim té z země daleké, a sýmě twé z země zágerj gegich: a navrátj se Jakob, a odpočine (sobě) a rossiu dobrým oplývati bude, a nebude, kohožby se strachoval:

11. Ulebo gá s tebau gsem, dj Hospodin, abyh té vyšvobodil: nebo včinjm * skonání mezy wssimi národy, mezy kterež rozprýsil sem té: tebe pak nevčinjm wskanaj: ale trestati té budu w klenu, aby nezdál se býtí sobě nevinný.

12. Ulebo toto pravj Hospodin: Nezhogitedlné zlomenj twé, nehorší rána twá.

13. Ulenj kdo by saudil při twau k vtwázanj: lěkáštvoj všicku nenj tobě.

14. Wssickni milovnyc twagi zapomněli na tebe, a nebudan hledati tebe: nebo ranau neprýtele vdeřil sem té trestánjm vkrutným, pro množstwoj neprawosti twé iwdj včinění sau hřichové twogi.

15. Co kříčis nad potřením svým z nezhogitedlná gest bolesti twá: pro množstwoj neprawosti twé, a pro twdě hřichy twé to sem včinil tobě.

16. Protož wssickni, kříči gest dj tebe, sežráni budau: a wssickni neprýtclé twogi do zágerj vedeni budau: a kříči té hubi, pohubeni budau, a wsscky lanpežnýs twé dám w laupež.

17. Ulebo obwáži ránn tobě, a od ran twých zhogjm té, pravj Hospodin. Protože vyvřeným nazývali tebe Syone: Tot gest ten,

un, kterýž neměl kdožby se ptal přesvaznostem Izraelstým, a oni budou inné za lid.

18. Toto praví Hospodin: Hle gá obtějím obrácení stánků Jakobových, a nad stěchami geho slizugí se, a vyštařeno bude město na výšosti své, a chrám dlé prostředku svého založen bude.

19. Je wygde z nich chwála, a hlas hragicýf: a rozmnožim ge, a nebudau vmenſeni: a oſlavujm ge, a nebudau ztenčeni.

20. Je budau synowé geho gaslo od počátku, a shromáždění geho předemnau sečrwa: a ** na výšivjm výsecky, kteříž geg osuzujgi.

21. A bude weywoda geho z nich: a knjze z prostředu geho vyvedeno bude: je příteinu geg, a příštaupj ke mně. Alebo kdož gesi ten, kteřížby přiložil srdce své, aby se přibljjil ke mně, díj Hospodin?

22. Je budete mi za lid, a gá budu vám za Boha.

23. Hle ráicher Hospodinu, přehliost výcházegjí, bráče pazardí, na hlawě bezbožných odpočívari bude.

24. Aleodwrátíj hñewu hñewiosti Hospodin, dořawádž nevčinj a nedoplň myšlení srdce svého: w posledku dnú wtozumjte tém vícem.

* Bonec všechném národům. ** Tresati budu.

Rapitola XXXI.

Bůh připovídá židům, že ge z začej: u výšobodi, zí. a že w nowau ſimlau: w s lidem Izraelstým wegde. To pak výje w duchovním ſuyslu rozumí se o Čekvi Křížové

1. **V** tom času, praví Hospodin: Budu Bohem všem

2. Toto praví Hospodin: Klá: lezl milost lid na pausti, kteříž byl pozůstal od meče: půgde do odpočinutí svého Izrael.

3. Zdávna se mi ukázal Hospodin. A w lásc vstavěné milostí sem tě: protož přitáhl sem tě, říšilovat se.

4. A zase wzdělávati budu tebe, a wzdělána budes panno Izraelstá: gesetře ozdobena budes s bubny svými, a vycházeni budes w záštupe hragicýf.

5. Gesetře říepovatci budes winnice na horách Samarských: říepovatci budau říepugjí, a dořawádž čas neprigde, nebudau výna zbratati:

6. Alebo bude den, w kterém volati budau strážni na hoře říepfaimové: Vstánte, a vstupme na Syon k Hospodinu Bohu svému.

7. Alebo toto praví Hospodin: Plésegte w weselosti Jakobové, a řechcete proti hlawě národů: zwuciťte a zpíwegte, a recete: Spas Hospodine lid svůj, oštarky Izraelsté.

8. Hle gá přivedu ge z země půlnoční, a shromáždím ge od končin země: mezy nimižto budau říepy w chroní, rěhotná w rodicý sposlu, shromáždění veliké na vracených se seni.

9. W pláci přigdau, a w milostě denství jase ge přivedu: a přivedu ge přes potoky wod na cestě přijmé, a nezavadí na nj: protože sem včiněn Izraelovi ocejn, a říepfaim gest můg prworozeny.

10. Slyſte říwo Hospodino: w národové, a zwěstujte na oříowých, kteříž daleko gšau, a

rcete: Vterýž rozprýlil Izraelc, shromáždij geg, a ostříhari ho buz de gáko pastýř stáda svého.

11. Všeboť wýkaupil Hospodin Jakoba, a wyswobodil geg z ruz by mocnégssho.

12. Y přigdan, a chwáliti buzdau na horě Syon: a zdehnau se k dobrým věcem Hospodinovým, na obilj, a na víno, a na olej, a plod dobytků y škorů: a bude dusse gegich gáko zahrada obvlažná, a nebudan wjce lačněti.

13. Tehdáž weseliti se bude pan na w shromáždění, mládenci a starci spolu: a obratim smutek gegich w radost, a potěším gich, a obveselím ge od bolesti gegich.

14. A opogjim dussi kněžj ruz kem: a lid nüg dobrými věcmi mými naplněn bude, dj Hospodin.

15. Toto prawj Hospodin: Hlas na wýsoči flyšan gest naříkání, žalosti, a pláče Ráchel placíc synů svých, a nechtějic se potěšiti nad nimi, proto že gich nenj.

16. Toto prawj Hospodin: Kt se vpočogi hlas twůrg od pláče, a oči twé od slz: proto že gest mžde skutku swému, dj Hospodin: a našwtáci se z země nepřtele.

17. A gest naděje posledním twým, dj Hospodin: a našwtáci se synowé k ponižym swým.

18. Slysse flyssel sem Effaima do zájeti se vbitagicyho: Potres stal sy mne, a wycvičen sem, gáko wolek nesfroceny: obrat mne, a obracen budu: proto že ty Hospodin Bůh müg.

19. Všebo když sy mne obrátil, či nil sem pokánj: a když sy mně vklázel, vdečil sem stehno swé. Zahaben sem, a zardél sem se, poněvádž sem sňájil p. haněný mládosti sace.

20. Zdali nenj mi synem posčestným Effaim, zdali nenj díre rozkossné: poněvádž od té doby, co sem o něm mluvil, gesse na něg pamiatovati budu. Protož zformautila se střewa má nad ním: smiluge smilugi se nad ním, dj Hospodin.

21. Ustanow sobě strážný wěž, polož sobě hořkosti: zprawo srdeč swé na cestu přijmat, po níž sy doradil: navrát se panno Izraelstí, navrát se do měst swých těchto.

22. Dokádáž rozkossni se rozausťiss dcero raulawat: Všebo stvořil Hospodin nowau věc na zemi: Žena vblkjí muže.

23. Toto prawj Hospodin je stupu, Bůh Izraelstý: Gesse dígi slovo toto w zemi Júdowé, a w městech geho, kdyžbych obrátil zájeti gegich: Požehnegž tobe Hospodin, křáfo spravedlnosti, hero svatá:

24. A bydliti na nj budeu Judas, y wsecká města geho spolu: moráci a pohánějic stáda.

25. Proto že sem opogil dussi všialau, a každau dussi lačniwan sem: nasystil.

26. Protož gáko že sna probuzen sem: y widěl sem, a sen mūg mně sladký.

27. Hle dnouhé gdau, prawj Hospodin: a oségi dům Izraelstý a dům Júdský senienem lidstym, a senienem horad.

28. A gáko sem bdeš nad nimi, abych wyrhal, a rozbortil, a rozprýlil, a pohubil, a sružoval: tak budu bdeš nad nimi, abych wyskal, a sružil, prawj Hospodin.

29. W těch dnech nebudau tisati wjce: Otcové gedli hrozen

rrpký, a zubové synů lastominy měli.

30. Ale gedenkaždý w neprawosti své vmté: každý člověk, kterýžby byl gedl hrozen trpký, lastominy mjeti budau zubové gcho.

31. Hle dnowé přigdau, prawj Hospodin: a včinjm s domem Izraelským a s domem Jüdstým smlauwu nowau:

32. Ute podlé smlauwy, ktereauž sem včinil s orcy gegich, w (ten) den, w ktereimž sem (ge) vgal (ja) ruku gegich, abyh ge rozwedl z země Egipetské, smlauwu, ktereauž zrušili, a gá sem panoval nad nimi, prawj Hospodin.

33. Ale tato bude smlauwa, ktereauž včinjm s domem Izraelským po onech dnech, prawj Hospodin: Dám zákon svůj w vnitřnostech gegich a w srdcích gegich napíši geg: a budu gím za Boha, a oni mně budau za lid.

34. A nebude vjce včití muž bližního svého, a muž bratra svého, řka: Pozneg Hospodina: nebo všekni poznají mne, od neymenšího z nich až do neywětšího, díj Hospodin: nebo milostiv budu nepravosti gegich, a na hřich gegich nezpomenu vjce.

35. Toto prawj Hospodin, kterež dárá slunce za světlo ve dne, pořádek měsíce, a hvězd za světlo w noći: kterež baví moře, a zvoucí vlnobití geho, Hospodin záštupu jméno jemu.

36. Zahynuli vstanoveni tato předemnau, prawj Hospodin: tedy v symě Izraelské zahyne, aby nebylo národem předemnau po všecky dny.

37. Toto prawj Hospodin: Bus-

dau li moc zničena býti nebesa z húru, a vystížení býti základové země dolů: y gá zavrhу wesskeré symě Izraelovo, pro wsecky wěcy, kterež činili, prawj Hospodin.

38. Hle dnowé gdau, prawj Hospodin: a vystaweno bude * město Hospodinu, od wěže Hananecl až k bráně ** vhlu.

39. A roygde dále pravidlo mistry před obličejem gegim na pas hrbeč Gareb: a obegde Goatha,

40. A wsecko andolsi těl mrtvých, a popela, y celý frag smrti, až k potoku Cedron, a až kau tu brány konsté východní, Posvátné Hospodinovo: nebude vyspléněno, a nebude zkaženo vjce po všecky budaučí časy.

* T. Čírkvi svatá. ** Od jednoho konce k druhému.

Kapitola XXXII.

Jeremiáš w čas oblézenni města Jeruzaléma, a jwého wězení, z rozkazu Božího krupe pole od jwého streyce hanas meele, aby tím dokázal, že jwén časem zagratí Babilonští záje k statkům svým se nahrájí.

1. Slovo, kterež se stalo k Jezremiášovi od Hospodina, léta desátého Sedecyásse krále Jüdstého: tenč rok gest osmnáctý klas buchodonozoru.

2. Bylo pak tehdy wogsto krále Babilonštého obchllo Jeruzalém: a Jeremiáš Prorok byl zařízen w syni žaláře, kterež byl w domě krále Jüdstého.

3. Nebo byl geg zavřel Sedecyáss král Jüdstý, řka: Proč prorukujes, prawě: Toto prawj Hospodin: hle gá dám město toto w ruce krále Babilonštého, a do bude ho:

4. A Sedecyáš král Júdský nezvteče z ruky Chaldejských: ale wyzdán bude w ruce krále Babilonu řekho: a budou mluwiti vsta geho s vstý geho, a oči geho vztý oči geho.

5. A do Babilona powede Sesdecyáš: a tam bude, dokud nenačasit jím, dí Hospodin. Budete celi pak bogowati proti Chaldejským, žádného řekl jimi nebudete.

6. Y řekl Jeremiáš: Stalo se slovo Hospodinovo ke mně, říkauj:

7. Hle Hanameel syn Sellum streyce svůj přigde k tobě, říka: Kup sobě pole mé, kteréž gest w Anathoth: nebo tobě přislusší z přibuzenství, abys koupil.

8. Y příssel ke mně Hanameel syn streyce mého podlé slowa Hospodinova do sýně žaláče, a dí ke mně: Vládni polem mým, kteréž gest w Anathoth w zemi Benyaminové: poněvádž tobě přislusší dídicoví, a ty přibuzný gsy, abys gím vládl. Potoznámél sem pak, žeby slwo Hospodinovo bylo.

9. Y koupil sem pole od Hanameela syna streyce svého, kteréž gest w Anathoth: a odvážil sem ges mu stříbra sedm lotů, a deset stříbrných,

10. A zapsal sem na listu, a zapíčtil sem, a pogal sem svědky: a odvážil sem stříbro na váze.

11. A vzal sem list koupě zapecetěný, a rukou dán, y stvrzený, y znamení žewnit.

12. A dal sem list koupě Beruchovi synu Jeremiasovi synu Hanaz-

meele streyce svého, před očima svědků, kteríž napsání byli w listu koupě, a před očima všech Židů, kteríž seděli w sýni žaláče.

13. A přikázal sem Beruchovi před nimi říka:

14. Toto praví Hospodin zástupu Bůh Izraelstý: Wezmi listy tyto, list koupě tento zapíčteň, a list tento, kterýž otevření gest, a vlož ge do nádoby hliněné, aby trvali mohli innoho dne.

15. Nebo roto praví Hospodin zástupu Bůh Izraelstý: Gejste koupě budou domové, a pole v Winnice w zemi této.

16. Y modlil sem se k Hospodinu, když sem odvzdal list koupě Beruchovi synu Jeremiasovi, říka:

17. Ach, ach, ach, Pane Bože! ble ty sy včinil nebe v zemi w syste své veliké, a w ramenu svém vztázeném: nebude tobě růžné žádné slwo:

18. Kterýž činíš milosrdenský w tisících, a odplacujes nepravost otců do luna synů gegich po nich: klesylněgssi, veliký, a mocný, Hospodin zástupu gniěnotobě.

19. Veliký w rade, a nevystřížitelný myslením: gehožto oči otevřené gsa na všecky cesty svého Adamových, abys odplatil gedonomužděmu podlé cest geho, a podlé vztiku nálezků geho.

20. Kterýž sy položil znamení a závrať w zemi Egypště až do rokoto dne, y w Izraelovi, y w lidu, a včinil sobě jméno, galž gest tento den.

21. A wywedi sy lid svůj Izraelstý z země Egypště, w znameních, a w závraťích, a w ruce moc-

mocné, a w tamenu wztaženéns, a w sítachu welkém.

22. A dal sy gím zemí tuto, kterouž sy přisáhl otcum gegiph, aby gím dal zemí řekauč mléčnem : řídji.

23. Y wessli, a drželi gi: a nevposlechli hlasu twého, a w zásloně twém nechodili: wosseho což sy přikázal gím činili, nečinili: y přisly gím wosseky tyto zlé wécy.

24. Hle obrady wzdělány sau proti městu, aby dobyto bylo: a město dáno gest w ruce Chaldegštých, kteríž bogugi proti němu od twáti meče, y bladu, y moru: a což sy koli mluwil, přihodilo se, gekož ty sám wldjso.

25. A ty praviss mi Pane Božje: Bup pole za střbro, a vžij weg swédku: ano giž město dáno gest w ruce Chaldegštých:

26. Y stalo se slovo Hospodi-
nowo k Jeremiášovi, řkaucy:

27. Uy gá (gsem) Hospodin Bůh wsselikého těla: zdaliž mne rějké tude wsseliké slovo:

28. Pročež toto pravj Hospodin: Hle gá dám město toto do rukou Chaldegštých, a do rukou Fráse Babilonstého, a wezmau ge.

29. A přidgau Chaldegští boguz gice proti městu tomuto, a zapálí ge ohniem a spálí ye, y domy, na ges gichž střechách obětowali Bálowi, a obětowali bohům cyzým mokré oběti, aby rozdraždili mne.

30. Ulebo synowé Izraelští, a synowé Júdští, vstawičně činili zlé před očima mýma od mladosti swé: synowé Izraelští, kteríž až dosawád k hněwu popaužegi mne w djle rukau swých, pravj Hospodin.

31. Ulebo w přehlíwosti a w

hněwiwosti mé včiněno gest mi město toto, od dne, w kterémž wystaweli ge, až do tohoto dne, w kterémž odgato bude od obličege mého.

32. Pro zlost synů Izraelštých, a synů Júdštých, kterouž činili, k hněwiwosti mne popuzugjce, oni y králové gegiph, knížata gegiph, y kněži gegiph, y protocy gegiph, muzži Júdští a obywatele Jeruzálemstí.

33. A obrátili ke mně hřbety a ne twéte: když sem ge včil na všovitě, a cwičil, a nechráli vposlechznauti, aby přigali kázeň.

34. A postavili modly swé w domě, w němž wzywáno gest jméno mne, aby geg poskvrnili.

35. A wystaweli wýsosti Bálowi, kteríž gsau w audoli syna Ennoia, aby posvěcovali syny swé a dcery swé Vlolochovi; čhož sem gím nepríkázal, aniž wstaupilo na srdce mne, aby činili obavnost tu, a k hřichu přivedli Júdu.

36. A nynj pro tyto wécy, toto pravj Hospodin Bůh Izraelštý k městu tomuto, o kterém wyprawste, že wydáno bude w ruce krále Babilonstého w meči, a w bladu, a w moru.

37. Hle gá shromáždjm ge že wossež zemí, do kterýchž sem ge wyrhl w přehlíwosti swé, a w hněwiwosti swé, a w hněwiwosti weliké: a přivedu ge zase na místo toto, a bydliti ge včinjim daufánlivě.

38. Y budau mně za lid, a gá budu gím za Boha.

39. A dáni gím srdce gedno, a cestu gednu, aby se mne báli po wosseky dny: a aby gím dobré bylo, y synům gegiph po nich.

40. A včinjm s nimi slila u ro
věčnau, a nepečstanu gím dobré
činit: a bázení swau dám w srdece
gegich, aby neodstaupili odemne.

41. A weseliti se budu nad ní
mi, když gím dobré včinjm: a stej-
pjin ge w zemi této w prawdě, w
celém srdecy swém a w celé duši swé.

42. Nebo toto prawj Hospodin:
Kdož sem vvedl na lid cento
wsseliké toto zlé weliké: tak vwe-
du na ně wsseliké dobré, kteréž
gá milujim k nini.

43. A budau vládnauti polni
w zemi této: o kteréž wj prawj-
te, že pustá gest, proto že nepo-
zůstalo člověka a howada, a že
dána gest w ruce Chaldegských.

44. Pole kupowaná budau za
penize, a zapsána budau do knihy,
a přitiskne se znamení, a swědek
pogar bude: w zemi Benyaminov-
wě, a wůkol Jeruzaléma, w mě-
stech Judsckých, a w městech hornjch,
y w městech polnjch, a w městech,
kteráz gsa na polednie: nebo obrá-
tjm zagetj gegich, díj Hospodin.

* Nečem, y hladem, y morem.

Kapitola XXXIII.

Jeremiáš v predpovídá navrácení Is-
du z Babilona krž Zoroábrce kněze.
15. Ohlašuje wssho ludu spajens krže
Krysta.

1. **J**stalo se slovo Hospodino-
wo k Jeremiášovi po druz-
hé, když gessé zavřen byl w sý-
ni žaláře, řkaucy:

2. Toto prawj Hospodin, kte-
rý včinj, a způsobí to, y připrav-
wi, Hospodin gméno gebo.

3. Wolg k inné, a wylyššim
ré: a zwěstugi tobě wěcy weliké,
a perně, kterýchž nevys.

4. Nebo toto prawj Hospodin
Bůh Izraelstý k domum města

cohoto, a k domum krále Judske-
ho, který zboženi sau, a k ohradám,
a k meči

5. Přicházegjich, aby se potř-
kali s Chaldegskými, a aby genapl-
nili vmtlcinann lidskými, kteréž
sem pobil w prchliwosti swé a w
hněvosti swé, skrywage twá
swau před městem tñito, pro wss-
likau zlost gegich.

6. Hle gá gím stáhnu ránu a
(vdelj) zdrawj, a vlécjm ge: a
zgewjm gím prosbu pokoge a pra-
vody.

7. A obrátjm obrácenj Judske,
a obrácenj Jeruzalémiske: a vzdě-
láni ge gako od počátku.

8. A wycistjm ge od wsseliké
neprawosti gegich, w kteréž zhic-
sili mně: a milostiv budu wsem
neprawostem gegich, w nichž su
prowinili (proti) mně, a zhczeli
mnau.

9. A bude mi k gménu, a k ra-
nosti, a k chwále, a k plésání wsem
národum země, kterýžby vlysseli
wsccky dobré wěcy, kteréž góvči-
ním gím: y báti se budau, a zkor-
mauej se we wssch dobrých w-
cich, a we wsem pokogi, kterýž
gá včinjm gím.

10. Toto prawj Hospodin: Ge-
sse slyšan bude na místě tomu
(kteréž wj prawjte pusté byti,
proto že není člověka ani howada:
w městech Judsckých, a tyncky Je-
ruzalémistckých, kteráz pustá gsa bez
člověka, a bez obyvatel, a bez
dobyteka)

11. Hlas radosti, a hlas w-
selj, hlas ženicha a hlas newěsty,
hlas řkaucy: Chválu wjdáweg-
te Hospodinu zášupů, nebo dobrý
Hospodin, nebo na wěky milost-
denství

denstwju geho: y nesaucých sliby do domu Hospodinowu: nebo přiwerdu zase obrácenj země gako od posítku, pravoj Hospodin.

12. Toto pravoj Hospodin zásilupu: Gessre bude na místě tomuto pustém bez člověka, a bez hospoda, a we wſſech městech geho, obydli pastýřů kladacích se (v) síd.

13. W městech horních, a w městech polních, a w městech, kteréž jsou na poledne; a w zemi Benyaminově, y okolo Jeruzaléma, y w městech Jüdských, gessre pugdau stáda k ruce počtagjicýho, dí Hospodin.

14. Hle dnowé gdau, pravoj Hospodin: a wzbudím slovo dobré, kteréž sem mluwil k domu Izraelskému a k domu Jüdskému.

15. W těch dnech, a za času toho, wypučiti * se včinjm Dawidovi kmen spravedlnosti: a konati bude saud a spravedlnost na zemi.

16. W těch dnech spasen bude Jüda, a Jeruzalém bydliti bude daufanitivé: a rok gest gmeňo, kterýmž ho nazývati budeu, Hospodin spravedlivý náš.

17. Ulebo toto pravoj Hospodin: Nezahyne z Dawida muž, kterýžby sedel na trůnu domu Izraelského.

18. U z kněží y z Lewijů nezahyne muž od twáři mé, kterýžby obětovat žápalý, a zapaloval obět, a bil vjrézné oběti po wſſecty dny.

19. Y stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, řkaucý:

20. Toto pravoj Hospodin: Něželi zrušena býti smlauwa má se dnem, a smlauwa má s nocí, aby nebyl den a noc w času svém:

21. Y smlauwa má bude mozy zrušena býti s Dawidem služebníkem mým, aby nebyl z něho syn, kterýžby králowal na trůnu geho, a Lewijové y kněží slaužící mogi.

22. Gakož nemohau sečteny býtí hvězdy nebeské, a změřen býtí písek mořský: tak rozmnožim sýmē Dawida služebníka swého, a Lewijové služebníky mé.

23. Y stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi, řkaucý:

24. Zdalež sy newidél, co lid tento mluwil, tka: Dwognásobná přibusenství, kteráž wywolil Hospodin, zavřena sau: a lidem mým zhtzeli, proto že není národ wjce před nimi:

25. Toto pravoj Hospodin: Ulez položilli sem smlauwy swé mezy dnem a nocí, a vstanovení nebi y zemi:

26. Zagisté y sýmē Jakobovo a Dawida služebníka swého zavřhu, abyž nebral z sejene geho knížat sejene Abrahamova, Izákova, a Jakobova: nebo přiwerdu zase obrácenj gegich, a smilugi se nad nimi.

* Způsobjm ro, aby zrostl.

Kapitola XXXIV.

Proorci, že město Jeruzalém ohněm vypáleno, a Sedecyáš král začar buše. 12. A poučevádi hídé swé od sebe propuštěné služebníky a děvky zaše do služebnosti vvedli, magi y oni prosto w zkázu vpligjeti.

I. **S**lovo, kteréž se stalo k Jeremiášovi od Hospodina, když Nabuchodonozor král Babilonský, a wſſectko wogsto geho, y wſſecta království země, kteráž byla pod mocí ruky geho, y wſſefni

čni národowé bogowali proti Je-
ruzálemu, a proti wšem městům
geho, i kaucý:

2. Toto prawj Hospodin Bůh
Izraelštý: Egi, a mluwo k Sedecyássowi králi Jüdském, a díss k
němu: Toto prawj Hospodin: Hle
gá wydám město toto w ruce krá-
le Babilonstého, a zapálj ge
ohněm.

3. A ty nevtečeš z ruky geho:
ale poštězenjm gat budess, a do
ruk gebo wydán budess: a oči
twé oči krále Babilonstého vzří, a
vsta gebo s vstý twým mluwiti
budau, a do Babilona wegdes.

4. Ale wssak slyss slovo Hos-
podinovo Sedecyássi králi Jüd-
štý: Toto prawj Hospodin k tobě:
klevmčes od meče,

5. Ale w pořogí vmtčes, a
podlé vpálenj otců twých králi
předesslych, kteríž byli před te-
bau, tak vpálj té: a běda pane,
kteríž budau nad tebau: nebo gá
slово mluwil sem, prawj Hospo-
din.

6. Y mluwil Jeremiáss Pro-
rok k Sedecyássowi králi Jüdském
wssacka slowa ta w Jeruzá-
lémě.

7. A wogstko krále Babilonsté-
ho bogowalo proti Jeruzalému,
a proti wšem městům Jüdským,
kteráž ostarnj byla, proti Lachys, a
proti Uzeka: nebo ta byla poz-
zůstala z měst Jüdských, města hra-
zená.

8. Slово, kteríž se stalo k Jes-
remiássowi od Hospodina, když
včinil smlauwu král Sedecyáss se-
všim lidem w Jeruzalémě, ohla-
sage:

9. Aby propustil gedenkaždý

služebníka swého, a gedenkaždý
děwku swau, ſebregštého y ſe-
bregštou, swobodné: a aby nikoli
nepanowali nad nimi, to gest, nad
žideni a nad bratrem swým.

10. Slysseli tedy wſecka kníža-
ta a westeren lid, kteríž byli w
smlauwu wcfli, aby propustil ge-
denkaždý služebníka swého, a ge-
denkaždý děwku swau swobodně,
a aby wjce nad nimi nepanowaz-
li: vposlechli ředy, a propustili.

11. A obrátili se potom: a při-
tahli zase služebníky a děwky swé,
kteríž byli propustili swobodné, a
podrobili ge za služebníky a děwky.

12. Y stalo se slovo Hospo-
dinovo k Jeremiássowi od Hospo-
dina, i kaucý:

13. Toto prawj Hospodin Bůh
Izraelštý: Gá seim včinil smlau-
wu s otcy wassjmi, w den které-
hož sem ge wywedi z země Egyp-
sté, z domu služebnosti, ika:

14. Když se wyplní sedm let,
ať propustí gedenkaždý bratra swé-
ho ſebregštého, kterýž gest pro-
dán geniu, a slaužiti bude tobě
ssest let: a propustíss geg swobo-
dného od sebe: a nevposlechli orco-
wé wassj nme, aniž načlonili vchá-
swého.

15. Y obrátili ſte ſe w dnes,
a včinili ſte, což přjmého gest před
očima myma, aby ſte ohláſili swo-
bodu gedenkaždý k příteli swému:
a wcfli ſte w smlauwu před obliče-
gem mym, w domě, w kterémž
wzýwáno gest gméno nad njm.

16. A navrátili ſte ſe, a po-
ſtornili ſte gméno mé: a při-
dli ſte zase gedenkaždý služebníka
swého, a gedenkaždý děwku swau,
kteríž ſte byli propustili, aby swo-
bodnij

bodný byli a své mocy: a podtož byli ste ge, aby wám byli služebnícy a děwky.

17. Pročež toto praví Hospodin: Wy ste nevposlechli mne, abyste vyhlásyli svobodu gedenkajd; bratu svému, a gedenkajdý přijeli svému: hle gá předpovídám wám svobodu, dí Hospodin, kmeči, k moru, a k hladu: a dám wás tu pochnutí wšem královstvím země.

18. A dám muže, kterýž přes stupugi vmluvou manu, a nezachowávali slovo vmluvy, kterýmž přisvolili před obličejem mým, tele kterež rozkali na dva díly, a prosili mezy rozdeleními geho:

19. Knížata Judska a knížata Jeruzalémka, komornícy a kněži, v poslání lid země, kterýž prošli mezy rozdeleními telete:

20. A dám ge w ruce nepřátele gegich, a w ruce hledajících dusse gegich: a bude vmtlcina gegich za pokrm peactwu nebestěnu, a lítým zwojtacím země.

21. A Sedecyásse krále Judskeho, a knížata geho, dám w ruce nepřátele gegich, a w ruce hledajících dusse gegich, a w ruce wegšt krále Babylonstého, kterýž odstaupili od wás.

22. Hle gá přikazují, praví Hospodin, a přivedu ge zase do města rohoto, a bogowati budau proti němu, a dobudau ho, a zapálj ohniem: a města Judska dám w pustinu, protože není obyvatel.

Kapitola XXXV.

Chváli Prorok Rechabitské, že poslušní byli otců svému. 12. Grozý židům e zahynutím pro gegich k Pánui

Vohu neposlušnost. 13. Oznamuje Rechabitským, že gegich rod rozmanozén, a od Boha všdy schráněn bude.

1. Slovo, kteréž se stalo k Jesu nářízení od Hospodina, za dnu Joakyma syna Jozyássowa krále Judskeho, třínaucí:

2. Kdy do domu Rechabitských: a mluw gini, a vvedess ge do domu Hospodinova, do gedené pomory pokladů, a dásse gini vjna pjeti.

3. Y pogal sem Jezonyásse syna Jeremiasse syna Habsanyássowa, a bratří geho, a poslecky syny geho, v poslání dům Rechabitských:

4. A vvedl sem ge do domu Hospodinova do pokladnice synu Hanan, syna Ježedeliássowa člověka Božího, kteráž byla podle pokladnice knížat, nad pokladem Maasýssowym syna Sellum, kterýž byl strážný syné.

5. A postavil sem před syny domu Rechabitských košíky plné vjna, a číse: y čekl sem k nim: Pjeti vjno.

6. Kterýž odpověděl: Nebude deme pjeti vjna: nebo Jonadab syn Rechabuwo, otec nás, přikázal nám, říka: Nebudete pjeti vjna wý, y synové wasi, až na věky:

7. A domu nebudete stavěti, a semene nebudete rozšírat, a vinice nebudete střepovat, ani nížeti: ale w stanich přebývat budete po poslecky dny wasse, abyste život byli mnoho dnů na tváři země, w njž wý pobostinu gste.

8. Voposlechli smě tedy blaška Jonadaba syna Rechabova, otec násseho, wě wšem což přikázal nám, tak že smě nepili vjna po poslecky dny násse my, y ženy násse, synové, y dcery násse:

9. A (abychom) nestavěli dos kázel gím: lid pak tento nerpoz mū k bydlenj: a vinnic, a roli, y osení neměli sme:

10. Ale bydlili sme w stanjch, a poslussni sme byli, podlé wsscho, což přikázal nám Jonadab otec nás.

11. Když pak vstoupil klabus chodondzor král Babilonštý do země naší, řekli sme: Podte, a vezměme do Jeruzaléma od twáti wogsta Chaldejských, a od twáti wogsta Syrské země: y zůstali sme w Jeruzalémě.

12. Y stalo se slwo Hospodinovo k Jeremiášovi, řkaucy:

13. Čoto praví Hospodín zástupu Bůh Izraelštý: Gdi, a rcy mužům Júdským, a obyvatelům Jeruzalémství: Zdaliž nepřigmeste kázně, abyste vposlechli slwo iných, praví Hospodín:

14. Přemohli sas řeči Jonadaba syna Rechabova, kteréž přikázal synům svým, aby nepili vijná: a nepili až do tohoto dne, protože vposlechli přikázání otce svého: gá pak mluvil sem k nám, z rána powstávage a mluwě, a nerposlechli ste nás.

15. A poslal sem k nám wsscky služebníky své Proroky, pozostávage na všovtě, a posylage, a říkage: Obrakte se gedenkaždý od cesty své nejhorské, a dobré činete řeči svážnosti své: a nechtegje následovati bohů cizých, aniž gich ctete: a bydlili budete w zemi, kterouž sem dal vám a otcům vašim: a nenaklonili ste vrah svého, aniž ste vposlechli mne.

16. Vrordili tedy synové Jonadabovi syna Rechabova přikázání otce svého, kteréž byl při-

kázel gím: lid pak tento nerpoz slehl mne.

17. Pročež toto praví Hospodin zástupu, Bůh Izraelštý: Šle gá příkazu na Júdu, a na wsscky obyvatele Jeruzalémství, wssckého osauženj, kteréž sem mluwil proti nim: protože sem k nim mluwil, a nevposlechli: wolal sem ge, a neodpověděli mi.

18. Domu pak Rechabitských řekl Jeremiáš: Čoto praví Hospodin zástupu, Bůh Izraelštý: Protože ste vposlechli přikázání Jonadaba otce svého, a všechni ste wsscky přikázání geho, a včinili ste wsscko, což přikázal vám:

19. Pročež toto praví Hospodin zástupu, Bůh Izraelštý: Než byne muž z rodu Jonadabova syna Rechabova, stojící před obličejem mém po vsecky dny.

+ Polepšte předsevzetí svých.

Kapitola XXXVI.

Proroci Jeremiášových do knihy ročaju Božího wepisuj, 23. od Joachyma až spálenj, 29. romíre aemu této oříšedkem, 33. a týchž proroci do gine knihy sepsáuj.

1. Y stalo se w létě čtvrtém Joachyma syna Jozyášového krále Júdského: stalo se slwo toto k Jeremiášovi od Hospodina, řkaucy:

2. Wezmi * sevnutí kníhy, a zaříš se do ní wsscka slwa, kteráž sem mluwil tobě proti Izraelovi a Júdovi, a proti všem národům, odedne w kterémž sem mluwil tobě, od dnu Jozyášových až do dne tohoto:

3. Zdali snad vdyžby vslíssel dům Júdský wsscko zlé, kteréž gá myslím

ilm včiniti gím, na včatilby se ges denkaždý od cesty své neyhotssi : i milostivo budu nepravosti, a hči: ču gegich.

4. Powołal tedy Jeremiáša Baruha syna Uteryássowa : a psał Baruha z vst Jeremiássowých, wossecky řeči Hospodinowy, kteřž mluwil k němu, do swinutí knihy :

5. A přikázal Jeremiáš Baruhowi, řka : Gá sem zavřín, aniž mohu vjet do domu Hospodinowia.

6. Wegdi tedy ty, a čti ze svých, w kteřimž sy napsal z vst myf, slowa Hospodinowa, an lid slyssi w domě Hospodinowém, w den postu : nadro y předewssim Jüdau i slyssicym, kteřž přicházegj z měst svých, čisti gím budeš :

7. Kdyby snad padla modlitba gegich před Hospodinem, a na včatilby se gedenkaždý od cesty své neyhotssi : poněvádž weliká prchliwost a hněwiwost gest, kterež mluwil Hospodin proti lidu tomuto.

8. Y včinil Baruha syn Uteryássu, podlé všeckho, což byl přikázal gemu Jeremiáša Prorok, čta že swinutí řeči Hospodinowy w domu Hospodinowém.

9. Stalo se pak w pátém léte Joakyma syna Jozyássowa krále Jüdského, w měsicy devátém : vyhlásili pust před Hospodinem všemuhu lidu w Jeruzalemě, a všemuhu množství, kteřž se bylo sčítlo z měst Jüdských do Jeruzalemě.

10. Y četl Baruha ze swinutí řeči Jeremiášse w domě Hospodinowém, w pokladnici Gamaryásse syna Saffan psáče, na syni ho-

řegssi, w vogit do brány nowé domu Hospodinowa, an wesseckem lid slyssel.

11. A když byl v slyssel Elišáss syn Gamaryássu syna Saffan wossecky řeči Hospodinowy z knihy :

12. Zstoupil do domu králowého do pokladnice psáčovny : a hle tam wossecka knižata seděla : Elišama psáč, a Dalaiáss syn Selemiássu, a Elnathan syn Ahaboru, a Gamaryáss syn Saffanu, a Sedecyáss syn Hananyássu, y wossecka knižata.

13. Y oznámil gím Elišáss wossecka slowa, kteřž slyssel, když byl četl Baruha ze swinutí w všich lidu.

14. Poslala tedy wossecka knižata k Baruhowi, Judy syna Uzchanyássowa syna Selemiássowa, syna Chuzowa, řkance : swinutí, kteřž sy četl, ano lid slyssi, wezmi do ruky své, a pod. Wzal tedy Baruha syn Uteryássu swinutí do ruky své, a příssel k nim.

15. Y řekli k němu : Sed, a čti wěcy ty w všich nassich. Y četl Baruha w všich gegich.

16. Když tedy v slysseli wossecka slowa, všemuli gedenkaždý k blížnemu svému (hledě) a řekli k Baruhowi : zvěstovati musýme krali všech řeči tyto.

17. Y rázali se ho, řkance : Ognam nám, kteřak si psal všecky řeči tyto z vst geho.

18. Řekl pak gím Baruha : Z vst svých mluwil gako čra ke mně všecky řeči tyto : a gá psal sem na swinutí černidlem.

19. Y řekla knižata k Baruhowi : Kde a schoweg se ty y Jes-

Jeremiáš, a ak žádný newj, kde svinutj, kteréž spálil Joakym král Júdský.

20. U wessli k králi na sýn: svinutj pak potučili w počladničcy Elišamovi písaři: a oznámili před králem poslouchajícím wessecky řeči.

21. U posal král Júdy, aby wzał svinutj: kterýž wza w ge z počladnice Elišama písaře, četl, an král poslouchal, a wsecká knjžata, kteráz stála okolo krále.

22. Král pak seděl w domě zimním w měsícy dewártém: a postaveno bylo před njm ohništěko plné kravého vhlj.

23. U když byl přečetl Júdy kři lístky neb čtyři, rozřezal ge noz žíkem písařským, a vrhl do ohně, kterýž byl na ohništěku, až strázeno bylo wsecko svinutj ohněm, kterýž byl na ohništěku.

24. U nebáli se, aniž roztrhlí roucha svá, král a wseckni služebnícy geho, kteříž slýsheli wsecky řeči ty.

25. Ale wssak Elnathan, a Dalašáša, a Gamaryášs, odporovali králi, aby nespálil knihy, a nevposlechl gich.

26. U přikázal král Jeremiášovi synu Amalechowu, a Saraiášssovi synu Ezyclowu, a Selemiášssovi synu Abdcelowu, aby gali Barucha písaře, a Jeremiášse Proroka: ale Hospodin ge skryl.

27. U stalo se slovo Hospodinovo k Jeremiášovi Proroku, když byl spálil král svinutj, a řeči, kteréž byl psal Baruch z vst Jeremiášssových, řeči:

28. Wezmi zase svinutj giné, a napíss na ně wsecky řeči prvněgsl, kteréž byly w prvním

svinutj, kteréž spálil Joakym král Júdský.

29. A k Joakymovi králi Júdskému, dss: Toto praví Hospodin: Ty sy spálil svinutj to, řka: Proč sy psal w něm zvěstuge: Když přigde král Babilonský, a zkáz zemi tuo, a přestati t včinž ní člověka, y howadou?

30. Pročež toto praví Hospodin proti Joakymovi králi Júdskému: Klebude z něho, kteříž by seděl na trůnu Davídovém: a mrtvé tělo geho povrženo bude na wedro přes den, a na mráz přes noc.

31. U na wsecky proti němu, a proti semeni geho, y protislužebníkům geho, nepravosti gegich; a vvedu na ně, a na obyvatele Jeruzalemské, y na muže Júdské, wsecko zlé, kteréž sem miluwil k nim, a nevposlechli.

32. Jeremiášs pak wza svinutj giné, a dal ge Baruchovi synu Ezyášse písaři: kterýž plával w něm z vst Jeremiášssových řeči knihy, kteřauž byl spálil Joakym král Júdský ohněm: a nadto přidáno gest řeči mnohem více, než (gich) pravé bylo.

* Rmhu. t Wybíráti z ní lidí y hra wada.

Rapitola XXXVII.

Sedecrás král žádá Proroka, aby se Pánu Bohu za nědo modlit; ale en králi prorokuge, že Nabuchodonozor znovu zase město Jeruzalém obléhne a dobude. 11. Jeremiáš řeči z města ve: gici mjeni, gac, zmístan a do wězení vratí řen gest.

1. U kraloval král Sedecrás syn Jozyášsu město Jerichonásse syna Joakymova: kteřež

čehož vstanovil králem Chabuchos donozor král Babilonský w zemi Jüdské.

2. A nevposlechl on, y služebníky jeho, y lid země, slwo Hospodinowých, kteráž mluvil w⁺ ruce Jeremiášse Proroka.

3. Y poslal král Sedecyáš Južhala syna Selemiássowa, a Sofonyášse syna Vlaasyássowa kněze, k Jeremiássovi Proroku, řka: Modli za nás Hospodinu Bohu našemu.

4. Jeremiáš pak swobodně chodil v prostřed lidu: neb ho nebyli dali do stráže žaláře. Tedy wogsto Faraonovo wytáhlo z Egypta: a vlysťovše Chaldegsstj, kterýž obklíli Jeruzalém, takové poslání, odtrhlí od Jeruzaléma.

5. Y stalo se slwo Hospodinovo k Jeremiássovi Proroku, řka: Vys:

6. Toto pravj Hospodin Bůh Izraelský: Takto řeknete králi Jüdskému, kterýž wás poslal ke mně k otázani: Hle wogsto Faraonovo, kterýž wytáhlo wám ku pomoci, wčasí se zaše do země své do Egypta.

7. A navrátíj se Chaldegsstj, a bogaři budou proti městu tomuto: a do budou ge, a zapálj ge ohněm.

8. Toto pravj Hospodin: Utečege oklamávati duši svých, tříkájice: gdauce odegdau, a odstauji c d nás Chaldegsstj; poněvádž nicodegdau.

9. Byť by ste y pak potazily wfecto wogsto Chaldegsstj, kteří bogugj proti wám, a zanechání by byli některý z nich raněn: gedenkaždý ze stanu svého poslání, a zapálj město toto ohněm.

10. Pročež když bylo odtráhlo

wogsto Chaldegsstj od Jeruzaléma pro wogsto Faraonovo,

11. Wyssel Jeremiášs z Jeruzaléma, aby ssel do země Benyamínovy, a rozdělil tam gménj před obličejem měšťanů.

12. A když přišel k bráně Benyaminské, byl tam strážný brány toho času, gménem Jeryáš, syn Selemiássse syna Hananyássowa, a popadl Jeremiášse Proroka, řka: K Chaldegsstym vřikáš:

13. Y odpověděl Jeremiášs: Vleni tomu tak, nevřikám k Chaldegsstym. A neslyšel ho: ale gal Jeryáš Jeremiášse, a přivedl geg k knížatům.

14. Pročež rozhněwavše se knížata proti Jeremiássovi, zmluvš se geg wpadili do žaláře, kterýž byl w domě Jonathana písáře: neboť on byl představený nad žalářem.

15. A tak wessel Jeremiášs do domu gániy a do žaláře: a seděl tam Jeremiášs mnoho dnů.

16. Poslal pak Sedecyáss král wjal geg, a rázal se ho w domě svéni skyté, a řekl: Domnjuwássi se, že gest řec od Hospodina: Y řekl Jeremiášs: Gest. A dí: W tuce krále Babilonského wydán budess.

17. Y řekl Jeremiášs k králi Sedecyássovi: Co sem probřessil proti tobě, a služebníkům twým, y lidu twému, že sy mne poslal do domu žaláře?

18. Bdež gsau prorocy wassi, kteříž prorokowávali wám, a říkávali: Ulepřigde král Babilonský uswás, a na zemí tuto:

19. Ulynj tedy slyš, prosím, pane můig králi: Uteče a plati prosba má před obličejem twým: a

neodstýleg mne zase do domu Jo-
nathana písáře, aby tam nevinnel.

20. Přikázal tedy král Sedecyáš, aby vydán byl Jeremiáš do
sýné žaláře, a aby se genui dávala
počrta ^{**} dýleba každodenně, krom
vaření, dokudžby nebyli stráveni
všichni chlebowé z města: y zůstal
Jeremiáš w syni žaláře.

* Škrze Jeremiášse. ** Pečník.

Rapitola. XXXVIII.

Dovržení Jeremiášse do velmi nezvou-
lného vězení; z pomožení gemu odtud,
14. a krále s ním rozmluvání

1. **G**lyssel pař Safathyáš syn
xNathanuř, a Sedeliáš
syn Fassuruř, a Juchal syn Sele-
miášuř, a Fassur syn Elmelhyá-
šuř, řeči, kteréž Jeremiáš mlu-
ví ke všemu lidu, řka:

2. Toto pravj Hospodin: Bdož-
koli zůstane w městě romto, vinře
mečem, a hladem, a morem: Edos-
hy pař vtekl k Chaldejským, živ
bude, a bude dusse geho zdravá
a živá.

3. Toto pravj Hospodin: Wy-
děnjin * vydáno bude město toto
w ruce vraga krále Babilonského,
a dobude ho.

4. Y řekla knížata králi: Proz-
sýme, aby zabít byl člověk tento:
neboť zaumyslé oslabuge ruce mu-
žů bogugých, kteríž pozůstali w
městě romto, y ruce všebo lidu,
mluvě k nim podlé slov řečeo:
poněvadž člověk tento nechledá
po kope lidu romto, ale zlé.

5. Y řekl král Sedecyáš: Hle
on w rukau vassich gest: nebo
neslussi, aby wám král něco odes-
přel.

6. Vzali tedy Jeremiášse, a

wrahli geg do gámy Elmelhyá-
šsow syna Amalechowa, kteréž by-
la w syni žaláře: a zpusili Jere-
miášse po provazých do gámy, w
nijž nebylo wody, ale bláto: ztanc-
pil tedy Jeremiáš do bahna.

7. Vyšel pak Abdemelech
Elaučenj muž komorník, kterýž
byl w domě krále, žeby byli wje-
dili Jeremiášse do gámy k králu pak
seděl w bráně Benjaminské.

8. Y vyšel Abdemelech z do-
mu krále, a promluvil k králi,
řka:

9. Pane můž králi, zle vini-
li muži rito voseck, cožkolispíše-
li proti Jeremiášsow Proroku,
wsadiwse geg do gámy, aby tam
vněl hladem, nebo není wjce chle-
bů w městě.

10. Kozfázel tedy král Abdemelechovi Elaučenjnu, řka: Me-
zi s sebou odsud třídceti mužů, a
wyzdvihni Jeremiášse Proroka z
gámy, prve nežby vničil,

11. Pogaró tedy Abdemelech
s sebou muže, vossel do domu krále,
kterýž byl pod stlepem: a nabral
odtud starých suken, a weichých
oděvů, kterýž byli shnili, a zpusil
ge k Jeremiášsow do gámy po
provazých.

12. A řekl Abdemelech Elau-
čenj k Jeremiášsow: Podlož si s-
rá sušna, a tyto zedrané hadry a
shnislé, pod loktem rukau svrž, a
na provazých: Včinil tedy Jere-
miáš tak.

13. Y vytáhl Jeremiášse po
provazých, a vyvedli geg z gá-
my: zůstal pak Jeremiáš w syni
žaláře.

14. Y poslal král Sedecyáš, a
vzal k sobě Jeremiášse Proroka k
drc;

dweřím třetím, kteréž byly v dosmé Hospodinově: a řekl král k Jeremiášovi: Ptám se gá tebe na to, nevzkýweg předemnau níčehož.

15. Řekl pak Jeremiáš Sedecyášovi: Úvěstugili tobě, zdaliž nezabigeso mne: a pakli dám tobě radu, nevposlechnes mne.

16. Přišel tedy král Sedecyáš Jeremiášovi v šaty, řka: Život gest Hospodin, kterýž včinil nám dussi tuto, gestli té zabigi, a gestli té wydám v ruce mužů těžto, kterýž hledají dusse tvé.

17. Y řekl Jeremiáš k Sedecyášovi: Toto praví Hospodin zástupu Boha Izraelského: Gestliže bera se wygdesse k knižatům krále Babilonstého, živa bude dusse tvá, a město toto nebude vypáleno ohněm: a zachowán budess ty, y dům tvůj.

18. Pakli newygdesse k knižatum krále Babilonstého, wydáno bude město toto v ruce Chaldejských, a zapálí ge ohněm: a ty nevtečeš z ruky gegich.

19. Y řekl král Sedecyáš k Jeremiášovi: Starám se strany židů, kterýž zvětvali k Chaldejským: abyh snad nebyl wydán v ruce gegich, a aby ze inne posměch neměli.

20. Odpověděl pak Jeremiáš: Nevydagj té. Vposlechni, prosým, blašu Hospodinovu, kterýž gá milují wim k tobě, a bude tobě dobré, a živa bude dusse tvá.

21. Gestliže pak nebudeš chci ti vyjeti: tato gest řec, kterouž mi ukázal Hospodin:

22. Hle všecky ženy, kteréž pozůstaly v domě krále Judskeho,

wywedny budau k knižatum krále Babilonstého: y ony těcknau: Švedli té, a zmocnili se proti tobě muži pokogni twogi, pohtjž žili v bahně a v plžosti noby twé, a odšaupili od tebe.

23. A všecky ženy twé, y sýnowé twogi wywedeni budau k Chaldejským: a nevtečeš rukám gegich ale v ruce krále Babilonstého gat udes: a město toto spálí ohněm.

24. Řekl tedy Sedecyáš k Jeremiášovi: žádný ač newý slovo těch, a nevtečeš.

25. Pakli všlyssela knižata, že sem mluwil s tebou, a přissla k tobě, a řekla tobě: Oznam nám, co sy mluwil s králem, netag před námi, a nezabigemic té: a co mluwil s tebou král:

26. Díss k nimi: Sklonil sem gá prosby své před králem, aby mne zase nekázal věsli do domu Jonathana, a abyh tam nemírel.

27. Přissla tedy všecka knižata k Jeremiášovi, a dotazovali se ho: y mluwil gím, podlé všech slov, kteráž přikázal byl gemu krále, a přestali od něho: nebo nebylo nic slyšano.

28. Zůstal pak Jeremiáš v syni žaláře až do dne, kteréhož dobyt gest Jeruzalém: y stalo se, že gest byl dobyt Jeruzalém.

* Historie vydaná.

Kapitola XXXIX.

město Jeruzalém od Chaldejských dobyto, s. Sedecyáš gat, a po vyšaném oči do Babilona vveden. 11. Jeremiáš 16. v Abdemelech ochránění.

1. Kéta dewáteho Sedecyáše krále Judskeho, měsice desátého, příssel klabuchodonozor krále Babilon;

2. a a a

lonstj, y wſſecku wogſto gebo k Jeruzalemu, a oblehli geg.

2. Geděnáctého pak léta Šedecyáſſowa, měsíce čtvrtého, pás ſe (dne) měsíce, otevřeno gest město.

3. Y wſſecká knižata krále Babilonstého, a posadila ſe w bráne proſtřední: Neregel, Šerfer, Šmegearnabu, Sarsachim, Rabsarcas, Neregel, Šerfer, Kebmag, a wſſecká gina knižata krále Babilonstého.

4. Když pak ge byl vzečel Šedecyáſ ſrál Júdský, a wſſickni muži bogowni, vrekli: a wyſli w nocy z města po cestě za hradby královsté, a ſtrze bránu, kteráž byla mezi dwěma zdmi, a wyſli na cestu pauiſtě.

5. Honilo ge pak wogſto Chaldegſtých: a poſtihli Šedecyáſſe na poli pauiſtě Jerichuntské, a gatežho přivedli k labuchodonozorovi ſráli Babilonstému do Keblatha, kteráž gest w zemi Emetah: y inluwil k němu ſaudy.

6. Y zabil ſrál Babilonstý ſunu Šedecyáſſe w Keblatha, před očima gebo: a wſſecky vrozené Júdské pobil ſrál Babilonstý.

7. Oči také Šedecyáſſe wylauz pil: a ſwázał ho pauky, aby weden byl do Babilona.

8. Dům také ſrálc, a dům obče zapálili Chaldegſtj ohněm, a zed Jeruzaléma wytátili.

9. A oſtafk lidu, kteráž byli zůstali w městě, a zaběhlé, kteráž byli zvěřfali k němu, y oſtafn obecný lid, kteráž byli požůstali, přenest k labužardan zpráwce žoldnéřů do Babilona.

10. A z obecného lidu chudých,

kteráž nic dokonce neměli, zanechal labužardan zpráwce žoldnéřů w w zemi Júdské: a dal jim vinnice a čiſterny w ten den.

11. Přífázal pak labužardan ſrál Babilonstý o Jeremiáſſowit labužardanovi zpráwce nad žoldnéři, řka:

12. Nezmi geg, a polož oči své na něho, a nízleho gemu nečin: ale, gakžby (on) chřel, tak včin gemu.

13. Poſtal tedy labužardan kniže wogſta, a labužardan, a Rabsarcas, a Nereget, a Šerfer, a Kebmag, y wſſickni přední ſrále Babilonstého

14. Poſtali, a wzali Jeremiáſſe z syné žaláře, a odewždali geg Šodoliáſſowi ſynu Alhyfamowu ſna Saffan, aby wosel do domu, a bydlil mezi lidem.

15. K Jeremiáſſowi pak ſtala ſe řec Hospodinowa, když (geli) byl zavřen w syni žaláře, řka:

16. Gdi, a řey Abdenelechovi Vlaučenjnu, řka: Toto praví Hospodin zástupu Bůh Izraelstý: vše gá vvedu řecí mé na město toto ke zlému, a ne k dobrému: a budou před obličegem tvým w ten den.

17. A wyſwobodjm ře w ten den, dj Hospodin: a nebudes wydán w ruce mužů, kterých ſe ſtrachujes:

18. Ale wytřhna wyſwobodjm ře, a nepadnes mečem: ale bude ti dufte twá k spasení, proto žeſ we mně měl daufání, dj Hospodin.

Rapitola XL.

Propuſtení Jeremiáſſe 6. v základní gebo w zemi Júdské. 7. Štromájdci ſe k Godoliáſſowi oſtafk lidu Júdského. 13. Auſkladové Izmahelew a ležíwejti Godoliáſſowo.

Řec,

I. **J**íec, kteráž se stala k Jeremiášovi od Hospodina, když propustl královskýho syna a vlastního bratra Jozafata z trůnu a poslal ho do Babilonu.

2. Wzaw tedy kuižc wojska
Jeremiášse, řekl k němu: Hospodin Bůh twůr mluvil zlé ceto na
místo ceto,

3. Ž přivedl: a včinil Hospo-
din, jakž byl mluvil, že sje zhréfili
Hospodinu, a nevposlechli sje blasu-
geho, v ktaře se rámec řek tato.

4. Ulynj tedy hle rozwázal sem
té dnes z četězů, kteríž gšau na
rukou twých: libjilise robě, abys se
mnau ssel do Babilona, pod: a po-
ložim oči své na tebe: pakli se
nelibj robě gjri semnan do Babi-
lona, osád se: hle wossecka země před
obličegem twým gest: co wywo-
liso, a kam se ti libiti bude, abys
ssel, tam gdi.

5. A semnau nechteg gjeti: ale
přebýweg v Čodolicíssce syna Abyz-
famowa syna Saffanowa, kteréhož
představil král Babilonský městům
Júdstým. Přebýweg tedy s ním v
prostřed lidu: aneb kanikoli se rode
libiti bude, abys ssel, gdi. Dal
také gemu zprávce ryejstwa po-
kmy, y dárky, a propustil geg.

6. Příssel pal Jeremíáš f. Goz-
doliášsowí synu Alýfamowou do
Mysbach, a bydlil s ním v pro-
střed lidu, kterýž byl zanedbán v
zemí.

7. A když vstoupeli vlastní
vůdcové wogenští, kteříž se byli
rozprchli po Fraginách, oni y ro-
watyši gegich, že byl představil

Král Babilonský Čodoliásse syn
Abystamowa zemí, a že jemu po-
ručil muže, y ženy, y děti, y z chuz-
dých zemí, kteří nebyli přeneseni
do Babilona:

8. Pélffli E Godoliássowi do
Mlaesfath: a Izimahel syn kílathas-
nyáissiro y Johanan a Jonathan
synowé Barce, y Sareáss syn Tha-
nchumetha, a synowé Offi, kteříž
byli z Mletofathy, y Jezonyáss syn
Mlaachaty, oni y muži geglf.

9. V příšábl gim Godoliáš syn
Ahykaniw syn Saffan, a spolu-
chůdcum gegich, ika: Ulehrege se
báti slaužiti Chaldegským, bydlete
v zemi, a služte králi Babilonské-
mu, a dobré vám bude.

10. Hle gá bydlím w Młas-
fath, abych se zachoval dlé rožka-
zu Chaldegfýři. Kteríž poslání bý-
wagj k nám: wy pař zbjegre wj-
no, a žen, y oleg, a skládegre w
nádobách swých, a zůstane w měs-
tech swých, kteráž držíte.

11. Ano y woszczni Židé, kteří byli w Moab, a mezi syny Ammon, a w Idumei, y we všech fragnách, vsllysserossé, žeby byl zanechal král Babilonský ostatků w Jüdštuu, a žeby byl představil nad nimi Godoliásse syna Ahyka z mowa syna Saffan:

12. Katorátili se, prawjm, wissi-
cni židé ze všech míst, na kte-
réž byli zvěříkali, a přišli do jes-
mé Jüdste k Godoliášovi do
Masfath: a nazbjali wjna, a
žen přijíss minobau:

13. Johanan pat̄ syn. Barce, y
wossecka knjžata wogsta, kteráž se
byla rozprchla po Praginách, přišla
z Čodoliássovi do Elasfath.

14. Y ūhi gemu : Wēz, ū
        Waa 3   Ba-

Baalis král synů Ammon poslal Izmahele syna klatbanyássowa, aby zabil dussi twau. A nevětil gím Godoliáš syn Abykamiuw.

15. Johanan pak syn Baree pravil k Godoliášovi saukromj w Masfath, inluwé: Púgdu, a zabíti Izmahele syna klatbanyássowa, an žádný nezvij, aby nezabil dusse twé, a aby nebyli rozprýleni vlastní žis dé, kteříž se shromáždili k tobě, y zahynau ostatkové Jidssi.

16. Y dj Godoliáš syn Abykamiuw k Johananovi synu Baree: Učtěte cíniť slova toho: nebo křiz wau wec ty mluwojso o Izmahelově.

Rapitola XLI.

Izmahele Godoliášse lšíwé přepadl, zavil, lid osízeni zagal, a ginam odvedl. 11. Johanan pak lid zbrojný wug se bera, po Izmahelově se pustil, geg vobil, a gare w rovobodil.

1. **I**stalo se w měsycy sedmém, příssel Izmahele syn klatbanyásswu, syna Elizamowa z sesmene královského, a přednji panstwo králowo, a deset mužů v ním, k Godoliášovi synu Abykamowu do Masfath: a gedli tam chleby spolu w Masfath.

2. Vstal pak Izmahele syn klatbanyásswu, a deset mužů, kteříž byli s ním, a vdečili Godoliášse syna Abykami syna Saffan nečem, a zabili geg, kteréhož byl představil král Babilonský zemí.

3. Všecky také Židy, kteříž byli s Godoliášem w Masfath, y Chaldegšté, kteříž nalezeni byli tam, a muje bogovoné vobil Izmahele.

4. Druhého pak dne když byl zabil Godoliáš, an geslé žádný newědél,

5. Přišli muži z Sychemi, a z Sýlo, a z Samarijské osídenělé mužů, a oholenau bředu, a s roztrhaz-

nými oděwy, a všpiněný: a dary y fadidlo měli w ruce, aby obětovali w domě Hospodinově.

6. Wyssel tedy Izmahele syn klatbanyásswu w stříč gím z Masfath, chodě a pláče ssel: když se pak s nimi potkal, čekl k nim: Podte k Godoliášovi synu Abykamowu.

7. Kteříž když přišli do prostred města, vobil ge Izmahele syn klatbanyásswu při prostředu gezete, on, a muži, kteříž byli s nimi.

8. Deset pak mužů nalezlo se mezi nimi, kteříž čekli Izmahelově: Učtěte zabijeti nás: protože máme poklady na roli obilé, a gecimene, a oleje, y medu. Y písal, a nepobil gich, s bratřimi svými.

9. Gezero pak, do kteréhož byl vinneral Izmahele wšecka mrtvá tela mužů, kteréž vobil pro Godoliášse, tot gest, kteréž včinil král Uza pro Baazu krále Izraelského: to naplnil Izmahele syn klatbanyásswu zbitými.

10. A zagaré wedl Izmahele wšecky ostatky lidu, kteříž byli w Masfath; desry krále, a všecky ten lid, kteříž pozůstal w Masfath, kteréž byl potučil Labuzardan kníže rovně Godoliášovi synu Abykamowu. Y zjimal ge Izmahele syn klatbanyásswu, a deset ssel, aby přesel k synům Ammon.

11. Vyssel pak Johanan syn Baree, y wšecka knížata bogorwisku, kteříž byli s ním, všecko zlé, kteréž včinil Izmahele syn klatbanyásswu.

12. Y pogawisse všecky muje, tchli, aby bogowali proti Izmahelewovi synu klatbanyássowu, a nalezli

zli geg při wodách mnohýf, kteří
rež gř-u w Gabaon:

13. A když vzletěl wesserteren lid,
kterýž byl s Izmahelem, Johananem
ne syna Baree, v poselstva knížata
bogowisjku, kteráž byla s ním, zra-
dowali se,

14. A navrátil se wesserteren
lid, kterýž byl zagal Izmahel, do
Masfach: a navrátiw se odessel k
Johananovi synu Baree.

15. Izmahel pak syn Lachanyá-
ssu w vrckl s osmi muži před Joz-
hananem, a odessel k synům Ami-
mon.

16. Mžal tedy Johanan syn
Baree, a poselstva knížata bogos-
wisku, kteríž byli s ním, poselstv
ostatky lidu obecného, kteréž zase
přivedl od Izmahele syna Lachan-
yássu z Masfach, když zabil
Godoliáše syna Ahykamowa; syl-
né muže k bogi, v ženy, v pachos-
lata, v Kormornjsky, kteréž zase při-
vedl z Gabaon.

17. V odessli, a * sedeli putu-
gice do Chamaam, kteráž gest po-
dle Bethlehém, aby sli, a wessli
do Egypa

18. Před Chaldejskými: nebo
báli se gři, proto že zabil Izmahel
syn Lachanyássu Godoliáše syna
Ahykamowa, kteréhož byl předsta-
vil král Babilonský w zemi Júdské.
* pobýli.

Rapitola XLII.

Dorazování je knížat Júdských a li-
du na vuli Boži, 7. kterouž qum Je-
remiáš oznámivo pomstau Boži hrozý,
gesti: je gř poslissi nebudau.

1. **N**přistoupili poselstva knížata
bogowisjku, a Johanan
syn Baree, a Jezonyáš syn Osayá-
ssu, a ostatni obecny lid od maz-
lého až do velikého:

2. A řekli k Jeremiášsowi Pro-
toku: Uteč k padne prosba nasse
před obličejem twým: a modl se
za nás k Hospodinu Bohu swému,
za woselky ostatky tyto; nebo ne-
ninozý zanechání sme z mnohýf,
gákož oči twé nás spartugj:

3. A at zwestuge nám Hos-
podin Bůh twůr cestu, po kteréž
bydhom sli, a slwo, kteréž bychom
činili.

4. Řekl pak k nim Jeremiáše
Protek: Vstysel sem: hle gá mo-
dlím se k Hospodinu Bohu wasse-
mu podlé slwo wasijf. Wesseliz-
ké slwo, kteréž koli mi odpoví,
ognáním wám; aniž čehož před
wámi tagiti budu.

5. A oni řekli k Jeremiášsowi:
Uteč k gest Hospodin mezy námi
swědkem pravdy a wěrnosti, gesli-
li podlé každého slowa, s kterýmž
by té posal Hospodin Bůh twůr
k nám, tak nerčinjme.

6. Budto že dobré gest, nebo
zlé, hlasu Hospodina Boha našeho,
ku kteremuž té odsyláme, vposle-
chneme: aby nám bylo dobré, když
vposlechneme hlasu Hospodina Bo-
ha našeho.

7. Když se pak doplnilo deset
dnů, stalo se slwo Hospodinovo
k Jeremiášsowi.

8. V povolal Johanan syna
Baree, a poselstva knížata bogowis-
jku, kteríž byli s ním, v wesser-
ten lid od neymensjho až do we-
likého.

9. A řekl k nim: Toto pravoj
Hospodin Bůh Izraelsky, k němuž
ste mine poslali, abyž rozeštěl pros-
by wasse před obličejem geho:

10. Gestli vpočogice se zísta-
nete w zemi této, wzdélám wás;

Aaaa 4 a ne:

a nezkažní ; wstupim , a newyz plénim : nebo giž vložen sem nad zlým , kteréž sem včinil wám .

11. Ucháte se báti od twáři krále Babylonského , gehož wy bázliov se strachujete : necháte se ho báti , díhož Hospodin : nebo gá s wámi gsem , abyž wás wyprosobodil , a wytuhl z ruky geho .

12. A dám wám milostdenství , a sinilugi se nad wámi , a včiním , abyste bydlili w zemi wassi .

13. Gestli pak řeknete wy : Uchádeme bydliti w zemi této , aniž vposlednem blasu Hospodina Boha nasseho ,

14. Rikagjce : Ulikoli , ale do země Egypské půjdeme : kdežto nevzřijme bože , a zvouku trahy nevsllyšíme , a hladu trpěti nebudejme , a tam bydliti budejme :

15. Protož nyni slysle slwo Hospodinovo ostatekowé Judssej : Toto pravoj Hospodin žástuju , Bůh Izraelský : * Položiteli twář swau , abyste wessli do Egyptra , a wegdeželi , abyste tam bydlili :

16. Uteč , gehož wy se strachujete , tam wás postihne w zemi Egypské : a hlad , pro něž pečlivy jste , přidrží se wás w Egyptru , a tam zemřete .

17. A wšickni muži , kteříž posložili twář swau , aby wessli do Egyptra , aby bydlili tam , zemřau mescem , a hladem , a morem : žádnéž ho z nich nepozůstane , aniž všeče před zlým , kteréž gá vvedu na ně .

18. Ulebo toto pravoj Hospodin žástuju , Bůh Izraelský : Gekož zapálena jest prchliwost iná , a hněz věvost mána obywatele Jeruzalémsté : tak zapálí se hněvivost

má na wás , když vyjdete do Egyptra , a budete w přisahu , a w vžasnutí , a w zločecnì a w pohanebnì : a nikoli wjce nevzříte nijsta tohoto .

19. Slwo Hospodinovo na wás ostatekowé Judssej : Ucháte se wcházení do Egyptra : wédavce wédeti budete , že sem wás dnes osvědčil ,

20. že ste oklamali dusse swé : nebo wy ste ninc poslali k Hospodinu Bohu nassemu , čkaue : Ulož se za nás k Hospodinu Bohu nassemu , a podlé wšech věc , kterežbykoli řekl robě Hospodin Boh nás , tak nám oznám , a včinme .

21. Y oznámil sem wám dnes , a nevposledhli ste blasu Hospodina Boha nasseho , ve wšech věcích pro kteréž poslal mne k wám .

22. Uly j tedy ** wédavce wédeti budete , že mescem , a hladem , a morem zemřete w místě , do kteréhož ste chřeli vsgiti , abyste bydlili tam .

* žástanceeli zapálena na tom . ** Wžte gislovně .

Rapitola XLIII.

Zde necháce Jeremiáše poslouchati do Egyptra tábrou , a wedau s iebau ralež řeči řeči Hospodina Boha gegich , že tam od Nabuchoodonozora zfažení budej .

1. Stalo se pak , když byl doplnil Jeremiáše mluvě k lidu wšický řeči Hospodina Boha gegich , pro kteréž geg byl poslal Hospodin Bůh gegich k nini , wšická slowa rato :

2. Řekl Azaryáše syn Osaiášsuv , a Johanan syn Barée , y wšickni muži pyšnijs , čkaue k Jeremiášovi : Lež ty mluwiss : neposlal te be

te Hospodin Bůh nás, kta: kles
ncházejte do Egyptra, abyste by-
dlili tam.

3. Ale Baruch syn Leryássu w
ponaučka té proti nám, aby wydal
nás w ruce Chaldejských, aby pos-
bil nás, a přewesti nas včinil do
Babilona.

4. V nevposlechli Johanan syn
Jacee, a wsecka knížata bogos-
vanský, v weskeren lsd, hlasu Hospo-
dinova, aby zůstali w zemi Jüdské.

5. Ale pogaró Johanan syn
Jacee, a wsecka knížata bogos-
vanský, wsecky z ostatků Jüdských,
kteríž se byli navrátili ze wsech
iérodu, k nimžto před tím byli
se rozprchli, aby bydlili w zemi
Jüdské.

6. Umuže v ženy, v děti, v dce-
ri krále, v wsselikau duši, kterouž
byl zanechal klabuždan kníže
wogsta s Giordoliášsem synem Abys-
samovým syna Saffan, a Jerem-
iášse Proroka, a Barucha syna Lery-
ássowa.

7. V wchli do země Egypské,
nebo nevposlechli hlasu Hospodino-
wa: a přišli až do Tafnis.

8. V stala se řec Hospodinova
k Jeremiášovi w Tafnis, řkaucý:

9. Kábel do ruky své kameni w-
ličého, a schowáss ge w podzemníj
streyssi, kteráž gest pod zdí cyhelnau
w bráně domu Faraonova w Taf-
nis, an na to patří muži Jüdskij:

10. A díss k nim: zoto prawj
Hospodin zástupu Bůh Izraelštý:
Hle gá possli, a wezmu klabuchos-
donozora kále Babilonského slu-
žebnika svého: a postawim tuin
geho na tomto kameni, kteréž sem
schowal, a postawj tuin swůj na
ném.

11. A přigda pobige zemi Egyp-
skou: které k smrti, k smrti; a
které k zagetj, k zagetj; a které k
meči, k meči.

12. A zapálj oheň w chránijských
bohů Egypských, a spálj ge, a gas-
gaté powede ge: a přiodjna bude
země Egypská, gako přiodjná bý-
vá pastýř pláštěm svým: a wyz-
gde odtud w pokogi.

13. A setře obrazy domu Slunce,
kteríž gsau w zemi Egypské: a chrá-
my bohů Egypských spálj ohněm.

Kapitola XLIV.

Prorok opakuje své proroctví o za-
hynutí Egypské země, a židů napomí-
ná, aby modlám Egypským se netkaneli.
15. Židé protiví se Bohu v Proroku,
24. A proto hroží galim, tak Faraono-
vi hladem, mečem, a zkázou.

1. **S**łowo, kteréž se stalo řeče
Jeremiášse ke wsem Ži-
dům, kteříž bydlili w zemi Egypské,
bydlíce w klagdu, a w Tafnis, a w
Memfis, a w zemí farutes, řkaucý:

2. Toto prawj Hospodin zástup-
u Bůh Izraelštý: Wy ste widě-
li wsecko to zlé, kteréž sem vročil
na Jeruzalém, a na wsecka města
Jüdstá: a hle pustá gsau dnes, a
není w nich obyvatele:

3. Pro zlost, kterouž páchali, aby
mne k hněvivosti popudili, a sfilí,
aby obětovali, a ctili bohy cysý,
gichž neznali v oni, v my, v orcové
wasji.

4. A posal sem k wám wses-
cky služebníky své Proroky, w no-
cy powstáwage, a posylage v iž-
fage: Nechtejte ciniti slawa oh-
wnosti takové, kteréž nenávidím.

5. A nevposlechli, aniž naflo-
nilí vcha svého, aby se obrátili od
zlych wěc swých, a aby neoběto-
vali bohům cysým.

Aaaa b

6.

6. U zapálena gest hněvivost má a prchlivost má, a rozpálila se w městech Jüdských, a na ulicích Jeruzalémstých: a obrácena sau w pustinu a w pohubenj podlé dne rohoto.

7. A nyní toto prawj Hospodin zástupu Bůh Izraelský: Proč w činje zlé toto přeweliké proti dušem svým, aby zahynul z vás muž y žena, malický y prsú poživagis cý z prostřed Judy, a aby wám nic ošatnijho nepozůstalo:

8. Popauzegjice nme w dylech rukau wasjich, obětujice bohům cyzým w zemi Egypště, do kteréž ste wessli, abyste bydlili tam: a zhylnuli, a byli k zlořečenj, a k poshanění wssem národům země z

9. Idali ste zapomenuli na zlé wécy otců wasjich, a na zlé wécy králu Jüdského, a na zlé wécy manželek gegich, a na zlé wécy wasse, a na zlé wécy manželek wasjich, kteréž páchali w zemi Jüdské, a w kraginách Jeruzalémstých z

10. Negsau očištěni až do tohoto dne: a nebali se, a nedohdili w žátoně Hospodinové, a w příkazaných mých, kteráz sem dal před wánit, a před otcy wasjimi.

11. Pročež toto prawj Hospodin zástupu Bůh Izraelský: Hle gá postavím twář svou mezy wás mi ke zlému, a pohubim wssho Judu.

12. U pogmu ostatky Jüdské, kteríž položili twáři své, aby wessli do zemi Egypště, a bydlili tam: a stráweni budau wssickni w zemi Egypště: padnau od meče a hladu: a stráweni budau od neymensjho až do neywětšího, mečem a hladem zemrau: a budau w přisahu, a w potíwa, a w zlořečenj, a potupu.

13. A na vostivém obyvatel země Egypště, gáto sem na vostivil Jeruzalém mečem, hladem, a morem.

14. A nebude, kdyby vickl, a pozůstal z ostatku Židů, kteríž gda, aby po hostinu byli w zemi Egypště: a na vratili se do země Jüdské, k níž oni zdvojhagi dusce stře, aby se zase na vratili, a bydlili tam: nenavrátí se, leč když vickau.

15. Odpověděli pak Jeremiášowi wssickni muži, wédauce žeby obětovaly bohům cyzým ženy gegich, y wssický ženy, gichžto sile lo wcliké množství, y wssiceren lid přebýwajících w zemi Egypště w futres, kdeauce:

16. Keci, kterauž sy mluvilk nám we jménu Hospodinowu, nebudeme slýsjeti od tebe:

17. Ale činje činiti budeme wsseliké slovo, kteréž wygde z ruky nassí, abychom oběti činili k králově nebeské, a přednášeli gj oběti moře, gáž smie činili my, k occové nassi, králové nassi, y knížata nasse, w městech Jüdských, a na ulicích Jeruzalémstých: a nasycení smie byli chleby, a dobře nám bylo, a zlého smie newíděli.

18. Od toho pak času, kterež smie přestali oběti činiti králově nebeské, a obětovati gj moře oběti, nedostatek náme wssho, a mečem y hladem stráweni smie.

19. Geslli pak my oběti činime králově nebeské, a obětujeme gj moře oběti: zdaž bez mužů nassí dělaly smie gj koláče, k včetně gj, a k obětování gj moří oběti?

20. Y řekl Jeremiáš k wssicimu lidu, proti mužům, y proti ženám,

něm, y proti celé obcy, kteríž byli odpověděli jemu slovo, tka:

21. Ždaliž ne na obět, kterauž se obětorvali w městech Judsých, a na ulicích Jeruzalémistých, wy y orcové wasi, králové wasi, y knížata wasse, y lid země, na to wosse nerozpojenul se Hospodin, a nezvítavilo na scde geho:

22. Y nemohl Hospodin dále snášeti (wás) pro zlost obmyšlenj wasi, a pro ohavnosti, kteréž ste včinili, a včinena gest země wasse w zpustřenj, a w vžasnutj, a w zlostecenj, proto že není obywatele, gafóž * gest tento den.

23. Proto že ste obětorvali modlám, a zhřešili Hospodinu, a nezvopolechli ste hlasu Hospodinova, y w zákoně, y w přikázanjch, y w swědecových gecho ste nechodili: protož přichodily se wám zlé věcy tyto, gafóž gest den tento.

24. Řekl pak Jeremiáš ke wossemu lidu, y ke wossem ženám: Slyštež slovo Hospodinovo westeren Judo, kteríž ste w zemi Egyptské:

25. Toto praví Hospodin záslupu Bůh Izraelský, tka: Wy, y ženy wasse, mluwili ste vstý svými, a rukama wasima naplnilste, tkauec: Činme sliby nasse, kteréž sime slibili, abychom obětorvali králové nebeské, a obětorvali gí oběti mořec. Splnili ste sliby své, a slukeni vykonali ste ge.

26. Protož slyše slovo Hospodinovo westeren Judo, kteríž bydlíte w zemi Egyptské: Hle gá přisahl sem strze gméno své veliké, dí Hospodin: že nikoli vjce nebudc gmienowáno gméno mé z vst žádneho muže Judskeho, číkagjicýho:

život gest Pán Bůh, we wosse zemii Egyptské.

27. Hle gá bdji budu nad nimi ke zlému, a ne k dobrému: a stráweni budou wosickni muži Judskej, kteríž gsaú w zemii Egyptské, mečem, a hladem, dokudžby do cela nebyli stráweni.

28. A kteríž vtekau před mezem, navráti se z země Egyptské do země Judske muž nemitozý: a zwědi wosickni ostarkové Judskej vcházegjicých do země Egyptské, aby bydlili tam, ej se řec naplniže, malí, čili gegich.

29. A to wám (budi) znamenj, dí Hospodin, že gá navštěwugi wás na místě tomto: abyste wěděli, že se gíštoně naplnj řecí mé proti wám ke zlému.

30. Toto praví Hospodin: Hle gá wydám farona říce krále Egyptského w ruku nepřátele geho, a w ruku hledagjicých dusse geho: gafó sem wydal Sedecyásse krále Judskeho w ruku labuchodonozora krále Babilonstého nepřítele geho, a hledagjicýho dusse geho.

+ Slunce, měsíc, a hvězdám, výslo VIII, 2. * Vzazuge dnešní den.

Kapitola XLV.

Jeremiáš těsí Barucha písáře svého, a vbezpecuje ho také, že se mu nic zlého nepřihodí.

1. **S**lово, kteréž mluvil Jeremiáš Prorok k Baruchovi synu Teryássowu, když byl napsal slova tato w knize z vst Jeremiássowých, léta čtvrtého Joachyma syna Jozyássowa krále Judskeho, tka:

2. Toto praví Hospodin Bůh Izraelský k sobě Baruchu:

3. Řekl sy: Běda mně bidné: mu;

mu, poněvádž přidal Hospodin bolest bolesti mé: pracoval sem v opění svém, a odpočinut jsem nezalezl.

4. Toto praví Hospodin: Tak díss k němu: Hle které sem vzdělal, gá kazým: a které sem vossil, gá vyrhugí, y všesku zemni ruto.

5. A ty hledáss sobě velikých wěcy z nechřeg hledati: nebo hle gá přivedu zlé na vossliké tělo, dí Hospodin: a dám tobě dussi twau k spasenj, na všech mísťech, na kterážkoli půgdes.

Rapitola XLVI.

Jeremiáš předpovídá porážku krále Nechao, i5. žež že labuchodonozor celé Egypeské země se zmocnij, a nj vládnouti bude.

1. Kteréž se stalo slovo Hospodinowo k Jeremiášovi Protoku proti národům,

2. K Egipciu, proti vogstu Sataona Nechao krále Egypeského, kterýž byl podlé řeky Eufrates v Charkamis, gehož porazyl labuchodonozor král Babilonský, v létě čtvrtém Joakyma syna Jozyášsora krále Jüdstého.

3. Připravtež stojt, a pawězvu, a ráhněte do boge.

4. Zapřahetekoně, a všedegrete geždycy: sňchte v lebkách, wyčistete kopí, oblecte se v pancýře.

5. Co tedy z widěl sem ge bázlivé, a hřbetu obracující, sylné gegich zbité: vrckli * hbiti, aniž se ohlédli: strach odevosad, dí Hospodin.

6. Až nevšěk rychlý, aniž dosnij se sylný, žežby zprostěn byti mohl: K půlnoci podlé řeky Eufrates přemožení sum, a padli.

7. Kdo gest tento, kteříž gako řeka vstupuge, a gako ūcky nadýs magi se vjrové geho:

8. Egypci, gako řeka vstupuge, a gako řeky heybari se bindau vlny geho, a dí: Vyštaupě přikrygi zemí: zkazým město, y obyvatele geho.

9. Všedegte na koně, a plésgte na vozích, a ac ráhnau sylní, Maurenínská země a Libies džíce stojí, a Lidycí pořestugice a strelami střelgice.

10. Den pak ten Pána Boha zástupů, den pomsty, aby vrazil poruštu z nepřátel svých: žjjre (ge) meč, a nasytj sc, a opogj se kraj gegich: nebo t zbita obět Pánu Bohu zástupů v zemi půlnocně porádě Eufrates.

11. Vstup do Maalaad, a wezmi pryskyřicy, panno dcero Egypci: stá: nadarmoč rozmnožujeslačkařství, zdraví nebudě tobě.

12. Slysseli národotvě pohanění twé, a krajcní twé naplnilo zemí: nebo sylný zavadil o sylného, a oba spolu padli.

13. Slово, Kteréž mluvil Hospodin k Jeremiášovi Protoku, o tom žežby měl přijíti labuchodonozor král Babilonský a pohubiti zemi Egypciu.

14. Zvěstujte Egipciu, a slyssano včině v Magdalu, a et se rozlíhá v Memfis, a v Tafnis, rcete: Strig, a připraw sc: nebo žjjre meč ty wěcy, Kteréž vůkol tebe gsau.

15. Proč shnil sylný twug? ** nestál: poněvádž Hospodin podvrátil geg.

16. Rozmnožil padajic, a padl muž na bližnjeho swého: a ráhnau: Ujšai,

Vstaň, a navratme se k lidu svému, a do země narození našeho, před mečem holubice.

17. Vlazwete gmeno Faraona krále Egyptského, huk při vedení.

18. Život gsem gá (prawj král, Hospodin zástupu gmeno geho) je gako Čábor na horách, a gako Barzmel w mori, přigde.

19. Vládobj přestěhování včin sobě obyvatelkyně dcero Egyptská: nebo Memphis w pustinu bude, a opusťten bude, a bude nebydlitelný.

20. Galowice wyborná a krásná Egypt: popadac od půlnocy přigde na ni.

21. Vlágemnicy také geho, kteří bydlili v prostředí něho, gako telata krinná obrátili se (ipet), a vlekli spolu, aniž mohli státi: nebo den zabijí gich příssel na ně, ias navštíwenj gegich.

22. Hlas geho gako mědi zní: bude: nebo s vognem pospíši, a s sekerymi přigdau na něg, gako sekagjce dříwj.

23. Poskali hág geho, dj Hospodin, který nemůže sečten být: rozmnožili se nad kobylky, a není gich počtu.

24. Zahabbenat gest dcera Egyptská, a wydaná w tuce lidu půlnočního.

25. Řekl Hospodin zástupu Bůh Izraelský: Hle gá navštíwjim *** rozbrog Alexandrynský, a Faraona, y Egypt, y bohy geho, y krále geho, y Feroana, y ty kteří dausagi w ném.

26. A dám ge w tuce hledajícíh dusse gegich, a w tuce vláduhodonozora krále Babilonského, a w tuce služebníků geho: a poz-

tom bydleno bude (w ném) gako za dnú předesslych, dj Hospodin.

27. A ty nebog se služebníče můg Jakobe, a neširachung se Izraeli: nebo hle gá wystobodím té zdaleka, a sýmě twé z země zagesej twého: a navrátj se Jakob, a odpočine, a šťastně se mu powede; a nevnde kdožby předessyl ho.

28. A ty nechtěg se obětati služebníče můg Jakobe, dj Hospodin: nebo gás tebas gsem, nebo gá zahladjm wjsecy národy, k nimž sem té wytrohl: tebe pak nezahladjm, ale cestati té budu w saudi, aniž gako nevinnému odpustjmi tobě.

* Prudce. + Bakovy řekl: Tau potřášku bude Bůh, gako oběti w spravedlnosti jivé ošlawen. ** zemohlostí *** vla rozbrog.

Kapitola XLVII.

Prorokuje Jeremiáš, že wjí čni pasekenní s Týrskými a Sydonskými od Libuchodonozora krále přemožení budou.

1. Ráterž se stalo slwo Hospodinovo k Jeremiášovi Protoku proti Palestýnským, prvé nezli pobil Faraon Gázu:

2. Toto prawj Hospodin: Hle wody wstupují od půl nocy, a budou gako potok rozwodnily, a příkrygj zemi y plnost gegj, město y obyvatele geho: kříčeti budou lídé a kwliti budou wssickni obywatelé země

3. Od hřmotu nádhernosti zbrasní, a bogowenské geho, od pohnutí vozů geho, a množství kol geho. Neohlédli se orcové na syny zpuskis se tuce

4. Pro příssij dne, w némž pohubeni budou wssickni žilisvenskí, a rozmecení bude Týrus, a Sydon se všemí ginýnni poinocni

sax

swými. Ulebo ſkazyl Hospodin Paleſyňské, oſtaty oſtowa Baſpadocſcho.

5. Přiſla lyſyna na Šázu: vinkl Alſkalon, a oſtarfowé audolj geſgič: dokuď ſe řezať budess z

6. Omecí hospodinu, dokuď neodpočines z Negdi do poſſwy ſwé, wychlaď ſe, a mlč.

7. Sterakž ſe vpočogji, poněz wádž Hospodin příkázal gemu proti Alſkalonu, a proti pomořským kraginám gebo, a tam mu vſaznowil z

Rapitola XLVIII.

Oblastiuge, že Moabſej međem Tabius hodonožora zahynau, 11. přirovnáwa ſe vjnu, kecře z gednoho ſudu do druhého je ztací, 26. v tém. kecři pro opilſtví muře je mocnějšiu voddati, 37. nad Moabſkými kwiſi.

1. **M**oabovi toto pravij Hospodin záſtupů Búh Izraelſký: Běda na kábo, poněz wádž pohubeno geſt, a pohaněno: dobyto geſt Karyathaim: zahanbeno geſt ſylné (město,) a třáſlo ſe.

2. Ulenj vjce pléſanj w Moabovi proti ſezebonu: myſlili zlé. Podte, a wychlaďme geg z národu. Ulece kdy vinřness, a půgde zatebau meč.

3. Hlas křiku z Oronaim: pohubenj, a porčenj weliké.

4. Potřenj geſt Moab, zwěſtujte křik malickým gebo.

5. Ulebo po wſtuſowánj na Luitb pláče wſtuſowati bude w pláci: poněwádž po wſtaupenj z Oronaim nepřátelé kwojenj potřenj ſlyſſeli:

6. Vtecre, ſpaſte dusſe ſwé: a budete gaſo * tamaryſſt na paufci.

7. Ulebot proto že ſy daufanj

mél w ohradách ſwých, a w poſkladijch ſwých, ty také gat budess: a půgde Chámos do ** pieſe: hovánj, kněžj gebo, y knižata gebo ſpolo.

8. A přigde laupežník kufaz: déniu městu, a nebuſe žádne město zahowáno: a zahynau audoli, a rozinetény budau towiny: nebo čekl Hospodin :

9. Degte kweč Moabovi, nebo zkwetna wygde: a města gebo puſia budau, a nebydlitedlní.

10. Zločecený, kecři díla dilo Hospodinovo Iſtiwé: a zločcení, genž zbraňuge meci ſwému obkwe.

11. Vrodný byl Moab od mlađosti ſwé, a odpočinul w kwaſničých ſwých: aniž geſt přeljwón z nádoby do nádoby, a do přeſtihozvání neodeſſel: pročež pozůſtala chut gebo w něm, a wůně gebo není proměněna.

12. Protož hle dnowé gdaū, pravij Hospodin: a poſli gemu zjeſditele, a činitce láhviček, a proztrau geg, a ſudy gebo wzwáži, a láhvičky gegich rozaři.

13. A zahanben bude Moab od Chámos, gaſo zahanben geſi dium Izraelſký od Bethel, w němž miſwal daufanj.

14. Gaſi díte: ſylnj gſme, a muži mocni k bogowánj:

15. Pohuben geſt Moab, a města gebo pohubili: a wſborni mládenicy gebo zstaupili w zabici, díkral, Hospodin záſtupu gméno gebo.

16. Blízko geſt zahynutí Moabovo, aby přiſlo: a zlé gebo přelis rychle přibehne.

17. Čeſtrež geg wſſickni, kecři geſte okolo něho; a wſſickni, kecři

iž wjte gméno geho, tcte: Bez
rak gest polémán prut sylný, hůl
slavoná?

18. Žegdi z sláwy, a srd vži-
zni, obywání dcery Dybon: nebo
žáhubce Moab wystaupil k tobě,
tožmetal pěvnosti twé.

19. Na cestě stúg, a popatc oby-
vání Aroer: otaž se vějkagicího,
a k tomu Edož wytázl, rcy: Což
se přihodilo?

20. Zaháben gest Moab, po-
něvádž gest přemožen: krvélce, a
kříče, zwěstujte w Arnon, že gest
pohuben Moab.

21. A saud příssel na zemi pol-
ní, na Helon, a na Jasa, a na
Meffacth,

22. S na Dybon, a na Kábo, a
na dům Deblathaim,

23. A na Baryathaim, a na
Bergamul, a na Bethmaon,

24. A na Badyoth, a na Bo-
ryu; y na wsecká města země
Moabské, kteráž daleko, y kteráž
blízko gsa.

25. Odčat gest roh Moabu, a
rémi geho potřno gest, dj Hospodin.

26. Opogte geg, poněvádž se
proti Hospodinu pozdrvihl: a při-
razý ruku Moabowu k wývratu
swému, a bude ku posměchu y on
také.

27. Nebo byl robě ku posměchu
Izraeli, gákobys ho byl mezy zlo-
děgi nalezl: pro slowa redy twá,
kteráž sy proti němu mluvil, gat
weden budes.

28. Zanechte měst, a přebýweg-
te w skále, obyvatclé Moabskij: a
budte gáko holubice hnijzdjí se w
neyvyšších vstech díry.

29. Slyšeli smc peychu Moab-

bowu: pýsný gest welni; wysos-
kemyslnost geho, a hrdolt, a pýs-
chu, y wysokost srdece geho.

30. Wjnit gá, dj Hospodin,
wychlaučaný geho: a že dlé něho
nenj moc geho, aniž dlé toho což
mohl, nevynasňajil se včiniti.

31. Protož nad Moabem kwo-
lití budu, a ke wssi Moabské zemi
wolati budu, k mužům hlinenné
ždi nařikagjím.

32. Z pláče Jazet plakati budu
robě wlynnice Sabania: ratolesti
twoge přessly moče, až k mori Jaz-
zet přessly: na žen twau, a zbrás-
ni wjna twého, laupežník při-
padl.

33. Odgata gest weseloſt a plé-
šání z Barmélu, a země Moabské, a
wjno z čerenu pobral sem: nikoli
tlačitel hroznů obýcgné písni se
wzbuzugjích zpíwati nebude.

34. Z křiku Hezebonského až do
Kleale, a do Jasa, dalí hlas stúg:
od Segor až do Oronaim tříleté
galowicce: wody také vleníym
neyhotli budau.

35. A odemku z Moaba, dj
Hospodin, obětugjího na wysos-
tech, a poswécugjího bohům
geho.

36. Protož srdece mé k Moab-
bowi gáko pýstalky rozhartí se bu-
de: a srdece mé k mužům ždi hli-
nenné wydázwuk pýstal: nebo wj-
ce včinil než mohl, protož zahys-
nuli.

37. Nebo každá hlawá (bude)
lysynau a každá brada oholena bu-
de: na wsech rukau swázání, a na
každém hřbetě žjně.

38. Na wsech střeháčk Moab-
bowých, a na vlicých geho, wsceli-
ké kwojenj: nebo sem setíl Moab-

ba gáko nádobu nevžitcénau, dj
Hospodin.

39. Kterak přemožen gest, a
kterili z kterak gest swéssyl slígi
Moab, a zahanben gest z Ž bude
Moab ku posměchu, a za příklad
všem v okrslku svém.

40. Toto prawi Hospodin: Hle
gáko orel poletí, a roztáhne kříz
dla svá k Moabovi.

41. Mžato gest Barjot, a
pevnosti pobrány sau: a bude stří-
dce silných Moabových v den ten,
gáko středce ženy ku porodu pracuje-

42. A přestane Moab býti lze-
dmi: poněvadž se proti Hospodíz-
nu vychluboval.

43. Strach, a gáma, a osýdlo
nad tebou ó obyvateli Moabstý, prawi
Hospodin.

44. Kdož vteče před strachem,
padne do gámy: a kdož vyleze z
gámy, osýdlem polapen bude: nebo
přivedu na Moaba rok na výsje-
wení gegich, dj Hospodin.

45. V stjnu Hezebon stálí z
osýdla vrískagjich: nebo ohni wý-
ssel z Hezebon, a plamen z prostřed
Seon, a zjíje dj Moabu, a vše
synů bavčenj.

46. Běda 'tobě Moab, zahy-
nul sy lide Chámos, nebo popade-
ní sau synové tvogí, a dcery tvé
do zágori.

47. A obrájm zágori Moab
wo v posledních dnech, dj Hospo-
din. Až potud saudové Moab.

* Wčes, chraština. ** Zágori.

Kapitola XLIX.

Jeremiáš povedovida zahynutí Am-
monišských, 7. Idumejských, 23. Da-
maskeňských, 28. Cedarských, 34. a Ela-
myských.

1. K synům Ammonowým. To-
to prawi Hospodin: zdalek
negsau synové Izraelovi z aneb
dědic není gemu: Pročž tedy dědi-
ctvím gest vládl Melchom, Ěad,
a lid geho v městech geho bydlil:

2. Protož hle dnové gdau, prawi
Hospodin: a včinjm, aby slyšen
byl na Rabbath synů Ammon
hřmot války, a bude v hromadu
rozmetáno, a dcery geho ohněm za-
paleny budou, a vládnouti bude
Izrael vládání svým, dj Hospodin.

3. K věl Hezebon, poněvadž poz-
huben gest Hai. Které synové Rab-
bath, přepasíte se žjněmi: Fréle a
obházejte po plotech: nebo Mel-
chom do přestěhovaní: weden bude,
knějj geho, y knížata geho spolu.

4. Což se chlubíš v audolij?
fesslo audolij tvé, dcero rozumia-
ná, kteráž sy daufala v pokladech
svých, a říkala sy: kdož přigde
ke mně?

5. Hle gá vvedu na tebe strach,
dj Hospodin Bůh zástupů, odc-
všech, kteríž gsau v okrslku
tvém: a rozprchnete se gedenkazdý
od obličege wasscho, aniž bude,
kdoby shromáždil vrískagjich.

6. A potom včinjm, aby se na-
vrátili wěžnové synů Ammon, dj
Hospodin.

7. K Idumei. Toto dj Hospodin
zástupu: Což není tváce moudrosti
v Cheman z Zahynula rada od
synů, nevžitečná včiněna gest mau-
drost gegich.

8. Vrískagte, a obraťte hřbet,
zstupte do propasti obyvatel Le-
dan: nebo zahynutí řízau přivedl
seim na něho, čas na výsjezení geho.

9. Kdyby byli vjna zbijaci na
tebe příslí, nebyliby nechali hroznu:
Pdyby

Ryby zloděgi w nocí, bylsby po-
brali, cožby gím dosí bylo.

10. Tá pak sem odkryl Ezaú,
zgewil sem skrytosí geho, a ne-
bude se moc výryti: pořábeno
jest stmě geho, y bratří geho, y
sousedé geho, a nebude.

11. Čanech syrotků svých: gá-
včinjm, aby žíwi byli: a vdowy
iwe we inné danaſati budau.

12. Ulebo toto pravěj Hospodin:
Hle kterým nebylo Šandu, aby pili
fálič, pigſce pſti budau: a ty gas-
to newinný nechán budess: nebu-
des newinný, ale píge pſti bu-
des.

13. Ulebo ſtrze samého ſebe při-
šhl sem, pravěj Hospodin, že w
pustinu, a w pohanění, a w paſſe,
a w zlořečení bude Bozra: a wſſe-
ča města geho budeu w pustinu
včné.

14. Slyſſenj ſlyſſel ſem od Hos-
podina, a posel k národům poſlán
jest: Shromažďte ſe, a podte pro-
ti němu, a poſtaňme k bogi:

15. Ulebo hle dal ſem té malic-
ſeho w národech, opovrženého me-
zi lidmi.

16. Hrdost twá oklamala té,
a pečha ſrdce twého: genž bydlíſſ
w gestyních ſtály, a vſylugess po-
chyti wysokost pahrbka. Když
poſyſſis gako otlice hnijza ſwého,
odtud té ztrhnu pravěj Hospodin.

17. Y bude Idumea plstá: ka-
ždý kdož půgde ſtěze ní, podtej
k, a ſyperi bude nadewſſemi rā-
nami gegjmit.

18. Gakož podvráčena jest
Sodoma, a Gomorra, a ſausedy
gegi, dž Hospodin: nebude tam by-
dliť muž, a nebude přebývat w
nj ſjn člověka.

19. Hle gako ſew wystaupi z
pečaj Jordánské k pěknosti mocné:
nebo náhle včinjm, aby on bězel
k ni: a kdo bude wypolený, ge-
hož gj předſtarowim: neb kdo geſt
mně podebný: a kdo ſtrpí mne: z
a kdo geſt ten pastyř, kterýžby ods-
poroval treći mé:

20. Protož ſlyſſeradu Hospo-
dinowu, w kterauž wſſel o Vdo-
mowi; a myſſenj geho, kteráž myſ-
ſil o obywateljich Čheman: * Ule-
porazýli gich malicčy ſtáda, neto-
mecýli s nimi přibytek gegich.

21. Od hlaſu pádu gegich po-
hnula ſe země: křik ſlyſſan geſt na
moři ruiděni hlaſu geho.

22. Hle gako orel wſtaupi, a
odlerj: a rozprostře křídla ſwá nad
Bozran: y bude ſrdce ſylných Iduz-
megſkých w ten den, gako ſrdce
ženy ſu porodu pracujcých.

23. K Damassku: Zahanbeno
geſt Emath, y Arfad: nebo ſly-
ſenj neyhorſij ſlyſſelt, zformantil
ſe na moři: pro pečování odpocí-
nauti neinohl.

24. Žemidlel Damassku, obrátil
ſe k vjeſkám, třeſenj vchopilo geg:
auzkost a bolesti držely geg gako
pracujcých ſu porodu.

25. Bterak ſau opuſtili město
chwalebné, město weselosti!

26. Protož padnali mládenicy
geho na vlichých geho: a wſſicki
muži bogowej vmlknau w ten
den, dž Hospodin záſtupů.

27. A zapáljm oheň we zdi
Damaské, a zjíře zdi Benadadový.

28. K Cedar, a k králowstwym
Azor, kteráž porazyl Labuchados-
nozor král Babilonſký: Toto pras
wſ Hospodin: Wstańte, a vystupte
k Cedar, a pohubre ſyny wýchodní.

B b b b

29.

29. Stany gegich, y stáda ges
gich zagmau: fožeg gegich y wilecka
nádobi gegich, a welblaudy gegich
poberau sobe: a powolagj na ně
stračhu wukol.

30. Ucete, odegdete náhle, w
propasich sđite, kteříž bydlíte w
Ažor, dj Hospodin: nebo wosel
proti wám labuňodonozor král
Babilonský w radu, a myslil proti
wám myſlenj.

31. Powstaňte, a wstupte k
národu po kognému, a bydljýmu
dúmerné, dj Hospodin: nenj gím
dwetj, ani záwor: samornj bydlegj.

32. Y budau welblaudi gegich
w rozebrání, a množství dobyz
eku w kořist: a rozměram ge na
woselký wjir, kteříž oholeni sau
okrauhle: a ze wosseho pomiczý ge
gich přivedu na ně zahynutj, dj
Hospodin.

33. Y bude Ažor w přesbytek
draků, pustý až na wéky: nezů
staneš tam muž, aniž w ném byz
dliti bude syn člověka.

34. Bterež se stalo slwo Hos
podinovo k Jeremiášovi Proro
ku proti Elam, na počátku králo
vání Sedecyášse krále Jüdstého,
čkaucý:

35. Toto pravj Hospodin zás
stupu: Hle gá polámi lučissem El
am, a neywérssi sylu gegich.

36. A vivedu na Elam čtyři
wéty odcítýt stran nebe: a roz
wégl ge na ty woselký wéry: a
nebude národu, k němužby nepří
sli poběhlj Elamitštj.

37. A včinjm, že se háti bude
Elam před nepřátely swými, a před
obličejem hledajících dusse gegich:
a přivedu na ně zlé, hněw pr
chlosti mé, pravj Hospodin: a

posli za nimi meč, dokudž giſh ne
stáčim.

38. A postawim trůn swůj w
Elam, a vyhlaďmi odvud krále y
Enjžata, dj Hospodin.

39. W poslednjich pak dnech
včinjm, že se žase vrátj zagetj El
am, pravj Hospodin.

* Zagisté vorazý ge.

Kapitola L

Oblasti Prorok Chaldejským, i e y oni
magi přemoženi běti. 14. Moli na Če
ra a Darya, aby město Babilon dobyli.
33. Slibuje řídilim wytwozenj; Chal
dejským pak hrozý zlázau. 41. Wepi
suge řílu a vlivnost Persanů, kterí wa
gi Chaldejské přemoci.

I. Slwo, kteréž mluwil Hos
podin o Babilonu, a o
zemí Chaldejskýf, kteře Jeremiáš
Proroka.

2. Dwěstíluge w národech, a
slyšano číne: pozdwihněte znamen
ní, oblasti, a nechtěte tagiti:
rcete: Dobyt gest Babilon, zahans
ben gest Bel, přemožen gest Elles
rodach, zahandený sau rytiny geho,
přemoženy sau modly gegich.

3. Nebo wstupuge proti němu
národ od půlnocy, kteříž položí
zemí geho w pustini: a nebude,
kdoby bydlil w nj od člověka až
do horada: y hnuli se, a odesíli.

4. W těch dnech, a w tom ča
su, dj Hospodin, přigdau synowé
Izraelštj, oni y synowé Jüdsti spos
lu: gdauce a placice pospišati bus
dau, a Hospodina Boha svého bles
dati budau.

5. Kla cestu k Syonu přati se
budau, * sem twáře gegich. Při
gdaū, a přiložení budau k Hos
podinu smlauwau wéčnau, kte
ráž nižádným zapomenutím nebu
de shlazena.

6. Štádem ztraceným včiněn gest
ló můg: paříži gegich swedli ge,
a včinili, aby se raulali po horách:
zhoru na pahrbek přesíli, zapomněli
na odpočívadlo své.

7. Wissicťu, kteříž (ge) nalezli,
gedli ge: a neptátele gegich řekli:
ulezhlí sili smie: proto že zhlí sili
hospodinu kráse spravedlnosti, a
hospodinu, (genž byl) očekáwanj ot-
či gegich.

8. Odstupič z prostředku Babi-
lonu, a z země Chaldejských ro-
zjděte: a budete gáko kozlové před
šidem.

9. Ulebo hle gá wzbuzugi, a při-
vedu na Babilon shromáždění nás-
rodů velikých z země půlnoční: a
pripravuj se proti němu, a odvud
dobyť bude: střela geho, gáko mu-
že sylného vraka, nenawrati se
prázdná.

10. U bude země Chaldejská w-
lauež: wissicťi hubicý gi napl-
něni budan, dí Hospodin.

11. Ulebo plésate, a veliké wě-
cy mluwíte, rozbítagjce dědictví
mí: neb ste se wylili gáko telata na
bylinu, a twali ste gáko beylowé.

12. Žehenbena gest matka wa-
še přilis, a přítovnána gest pras-
čku, kteráž zplodila wás: hle nez-
posledněgssi bude mezi národy, pu-
stá, bezcestná, a wyprahlá.

13. Pro hněv Hospodinu ne-
bude w ném bydljno, ale obráceno
bude wsecko w pustinu: každý
kdož půgde stze Babilon, vžasne
se, a syperi bude nadewsem rana-
mi geho,

14. Připravote se proti Babi-
lonu wůkol wissicťi, kteříž nare-
hujete lučisté; wybogúgite geg,
nessanugte strel: neb gest Hospo-
dinu zhlí sili.

15. Běráte proti němu, wissi-
dy dal ruku, padli zékladové ges-
ho, zkaženy sau zdi geho, nebo
poinsta Hospodinova gest: pomstu
wezměte z něho; gáž včinil, včině
gemu.

16. Wyhubre rozevrače z Babi-
lonu, y držjyho srp w čas žni:
před měčem holubice gedenka; dí
k lidu svému se obrátj, a wissicťi
do zem své vtekau.

17. Štádo rozprýlené Izrael,
lwowé wyrthli geg: první gedl
ge král Ussur: ten to nezposledněg-
ssi z kosti oblavil geg, labucho-
douzor král Babilonský.

18. Protož toto prawj Hospo-
din zástupu Bůh Izraelský: hle
gá navissijwym krále Babilonského,
y zeini geho, gáko sem navissi-
wil krále Ussur:

19. A přivedu zase Izrael do
přibýtku geho: a pásti se bude na
Barmelu a Bázenu, a na hoře Še-
fraim a Galaad našycena bude du-
sse geho.

20. W těch dnech a w tom času,
dí Hospodin, pohledávána bude
neprawost Izraela, a nebude; a
hějch Júda, a nebude nalezen: ne-
bo milostito budu tém, kteréž po-
zůstavím.

21. Na zemi panujcích wstup,
a obywatele gegji navissiwo, roz-
mec, a zbj, které wěcy po nich gsau,
dí Hospodin: a včin wedle wseho,
což sem přikázel tobě.

22. Hlas wogny na zemi, a
potřenj veliké.

23. Kterak polámano gest, a
potřno kladivo wissi zemi; kterak
obrácen gest w pausí Babilon me-
zi národy?

24. W osýdlo zapleteš sej tebe,
Bbbb 2 a poz-

a polapen sy Babilone, a newěděl sy: nalezen sy, a popaden: protože sy Hospodina popudil.

25. Otevřel Hospodin poklad svůj, a wynesl nádobí hnětu svého: neb gest dílo Pánu Bohu zástupu v zemi Chaldejských.

26. Podíž k něj od posledních končin, otevřete, aby vyšli, kteříž by poslapali gi: zberete z cesty každý, a smecete na hromady, a zberete gi: aniž co bud ostatního.

27. Rozprýlte vosicky sylné gagi, nechte zstanou k zabít: bida jim, nebo příssel den gegich, čas navštívení gegich.

28. Hlas viklagjských, a těch, kteříž vyvázli z země Babilonské, aby zvěstovali na Syonu posluh Hospodina Boha našeho, poinstu chřemu gecho.

29. Zvěstujte proti Babilonu mnohým, všem, kteříž natahují lucifér: postavte se proti němu vůkol, a žádný ať newyvázne: odplatte genu podlé slunce gecho: dle všechno což včinil, včiníte genu: protože proti Hospodinu pozdrvili se, proti Svatému Izraelství mu.

30. Protož padnau mládency gecho na ulicích gecho: a všickni muži bogorovní gecho vmlknau v ten den, díj Hospodin.

31. Hle gá k tobě (v) pyšný, praví Hospodin Bůh zástupu: nebo příssel den svůj, čas navštívení tvého.

32. U padne pyšný, a zboří se, a nebude, když geg pozdrvili: a podpálím ohni v městech gecho, a zjíře všecko v okolí gecho.

33. Toto praví Hospodin zástupu: káruj sníšegi synové Iz-

Izraelští, u synové Judskej spolu: všickni, kteříž ge zgjmali, drží (ge,) nechtí propustiti gich.

34. Vykupitel gegich slyší, Hospodin zástupu jméno gecho, saudem bránití bude pře gegich, aby přestrasil zemi, a pohnul obyvateli Babilonskym.

35. Uloč na Chaldejské, díj Hospodin, a na obyvatce Babilonské, u knížata, u na moudré gecho.

36. Uloč na hadače gecho, kteříž blázní budou: meč na sylné gecho, kteříž báti se budou.

37. Uloč na koně gecho, a na wozy gecho, u na všeckem obecným lidem, kteříž gest v prostřed nich: a budou jako ženy: meč na poklady gecho, kteříž rozebrání budou.

38. Suchota na wody gecho bude, a vyschnau: neb země tytin gest, a v potvorách se chlubí.

39. Protož bydliti (tam) budou drakové s divými mužmi říkovaníky: a bydliti budou v něm pstromové: a nebude bydljno v něm vše až na věky, aniž bude vzdáleno až do národů u národů.

40. Gákož podvrtěl Hospodin Sodomu a Gomorru, a fanfártě města gegi, díj Hospodin: nebude přebývat tam muž, a nebude bydliti v něm syn člověka.

41. Hle lid přichází od půlnočí, a národ veliký, a králové mnozí povstajou od končin země.

42. Lucifér a sice popadnau: včerní jsou a nemilosrdní: bláž gegich gáko može zručeti bude: a na koně všednau, gáko muž přepravený k bogu proti tobě dečer Babilon.

43. Vlysíšel káral Babilonský po-

wést

wést gegich, a klesly tuce geho: anzkoſt pochytila geg, bolest gako fu porodu pracujich.

44. Hle gako lewo wyštaupi z perchy Jordánsté k kráse mocné: nebo w náhle včinjim, aby běžel k němu: a kdo bude wyrulený, ges hož ** představim geninu nebo kdo gest podobný mně z a kdo mne srozší: a kdo gest ten pasýr, kterýžby se postavil proti obličeji mému?

45. Protož slýsste radu Hospodis novou, kterouž vinnili proti Babilonu; a myslíši geho, kterýž myslí proti zemii Chaldejské: *** když hnauli ge malicej stád, nebudeli rozmítan s nimi přibytek gegich.

46. Od hlasu zájeri Babilona pohnula se země, a když mezi nás rody slýšení geho.

* Tam twáře své obrati. ** Vstanovali nad nimi. *** Zájisté zchau.

Kapitola L.I.

Jeremiáš wypuſte wprávciu Babilona, 4c. napomjná ſídlo, aby ſe z Babilona vysídovali, 5c. to vročictví řečiuge Jeremiáše Sataříšovi, aby on ſe donal do Babilona, ſídlo přečel, do příčenj pak ſpis do řeky Eufrates vvrhl.

1. Toto praví Hospodin: Hle gá wzbudím na Babilon a na obyvateli geho; kterýž ſedce ſvého pozdrohli proti mně, gako výst morový.

2. A poſli do Babilona wězíce, a všti budou geg, a žkazy zemí geho: neb na něg přiſli odesvad w den osauženj geho.

3. Ač marnotrhuge, kterýž na ſchuge lucifere ſvého, a necht nezvstupuje w pányci obléčený, neztrétejž odpustiti mládenecum geho, zbijte roſecko wogsto geho.

4. Ý padnau zbiti w zemii Chaldejské: a raněn w kraginách geho.

5. Nebo neowdowél Izrael a Júda od Boha ſvého Hospodina zájšupu: země pak gegich naplněna gest proviněním proti Swátemu Izraelskému.

6. Vrteče z prostředku Babilona, a necht zachowá gedenkazdy dussi ſwau: nechrépte mlčeti nad nepravostí geho: nebo čas poinsty geit od Hospodina, on sám odměnu odměnu jemu.

7. Kálik zlatý Babilon (byl) w ruce Hospodinové, opogugicý vječku zemí: z wjna geho pili národovdové, a protož pohnuli ſe.

8. Náhle padl Babilon, a posetjn gest: kwele nad njm, wezměte prylíky a bolesti geho, zdaliž by ſnad vzdrawen byl.

9. Hogili ſme Babilon, a není žbogen: opuſtme geg, a podmíne gedenkazdy do země ſwé: nebo přiſſel až k nebesům ſaud geho, a pozdvižen gest až k oblakům.

10. Wynesť Hospodin spravedlnosti naſi: podte, a wyprawuſme na Šronu ſtuke Hospodina Boha na ſehe.

11. Dostřete ſtely, naplňte rauſy: wzbudil Hospodin ducha králu Chedských: a proti Babilonu mysl geho gesti aby geg žkazyl, nebo pemsta Hospodinova gesti, posmíření Chrámu geho,

12. Ma zdech Babilonských zdvižhněte znamení, rozmnožte ſtáž: zdvižhněte ſtážné, připravte zálohy! nebo myſil Hospodin, a včinil, kteříkoli wěcy mluvit proti obyvatelům Babilonskym.

13. Kterýž bydlíſs nad vodami mnohými, bohatý w počladích, přiſſel konec trvajíc odměrený od řízenj evého.

14. Přisáhl Hospodin zástupů své
že dussí swau : že naplní jiné lidmi
gáko chraňtem a nad tebou píseň se
vzbuzující zpívána bude.

15. Kterýž včinil zemii své
lau swau, připravil okřesák swé
ta maudrosti swau, a opatrností
swau roztáhl nebesa.

16. Když on dá hlas, rozmnoz
žugí se wody na nebi : kterýž zdvojí
há oblaky od konce země, bleyštěz
ní w dešti včinil, a wywedl wjer
z pokladu svých.

17. Blázniwoý včiněn gest kac
ždý člověk od vniéměj : zaháben
gest každy sléváć w rytině. klibo
lživá gest slitina gegich, aniž gest
ducha w nich.

18. Vlácná gšau díla, a smíchu
hodná : w čas narovstjwenj swého
zahynau.

19. Kde gáko tyto wécy, díl
Jákobovo : neb kterýž včinil wosse
cty wécy, onť gest, a Izrael berla
dédicewi gebo : Hospodin zástup
pů gmieno gebo.

20. Rozrážjsa týmně nástroje
walečné, a gá rozrazým w tobě ná
tody, a zkažým w tobě králowstwí :

21. U rozrazým w tobě koně y
gezdce gebo : a rozrazým w tobě
wúz y nař wstupujícího :

22. U rozrazým w tobě muže
y ženu : a rozrazým w tobě starce
y dítě : a rozrazým w tobě mlá
dence y pannu :

23. U rozrazým w tobě pastýče
a sládo gebo : a rozrazým w tobě
wojtáče y spěšenj gebo : a rozra
zým w tobě weywody y zpráwce.

24. U odplatjím Babilonu, a
wsem obyvatelům Chaldejské země, (ja) wossecku zlé gegich, kte
réž činili na Syonu, před očima
wasjima, díl Hospodin.

25. Hle gá proti tobě horo gí
zliwo, prawj Hospodin, kteráž po
russingess wossecku zemi : a roztáhnu
tuku swau na tebe, a wywalim
tě ze skal, a dám tě w horu spálenj.

26. U newezmau z tebe kamene
ne w vbel, ani kamene w záfla
dy, ale zkažena na wéky budess,
díl Hospodin.

27. Wyzdwihněte znamení w
země: trubec traubau w národech,
posvětie nad njm národy : zwi
stuge proti němu králium Ararat,
Ušenny, a Uscnez : sečete protině
mu Tassar, přivedte koně gáko
chranila s žabady.

28. Posvětte proti něma ná
rody, krále Uledské, weywody ge
gi, y wossecky zpráwce gegi, wossecku
země mocy gegi.

29. U pohně se země, a zfor
mantí se: neb procýj proti Babi
lonu myšleni Hospodinovo, aby
položil zemi Babilonstau pustau a
nebydlitedlnau.

30. Přestali sylni Babiloniři
od boge, bydlili w pewnosťech: se
žtána gest ſyla gegich, a včiněn
sau gáko ženy: zapáleni sau stanov
wé gebo, potřiny sau žáwory gebo.

31. Běžjí běžjčinu w stří
přigde, a posel portá se s zwěřin
gicym z aby zwěstowali králi Babi
lonstému, že dobyto gest město
gebo od vrchu až do vrchu:

32. U břodové předgari řu, a
lauje zapáleny sau ohněm, a mo
ží bogowni předěšení sau.

33. Klibo toto prawj Hospodin
zástupů, Bůh Izraelštý: Dcera
Babilonstá gáko humno, čas mlá
dencij gegijo : gesetě malicko, a pí
gde čas žně gegi.

34. Gedl mne, sejcal mne tla
bor.

bałodonożor král Bablonstę : vči: nil mne gako nádoru prázdnu, pojcel mne gako drak, naplnil břicho swé aurlosti mne, a wywochl mne.

35. Kleptawost proti mně, a tělo mé na Babilon, prawj obydlj Syon : a krew má na obywatele země Chaldejské, prawj Jeruzalém.

36. Protož toto prawj Hospos din : Hle gá fauditi budu při twau, a wymstjim se nad pomstau twau, a pusté včinjm moře geho, a wysuſsim pramen geho.

37. Y bude Babilon w hromadý, přisbytek draků, vžasnutj, a sypenj, proto ze nenj obywatele.

38. Spolu gako lwové twati budau, hčjwy wterásati budau gasko lwojata.

39. W horkosti gegich položjmi nápoge gegich, a opogjmi ge, aby twrdě zefnuli, a spali sen wěčny, a nepowstali, prawj Hospodin.

40. Dowedu ge gako berany k zabij, a gako stopce s kozly.

41. Kterak dobyt gest Sesach, a wzat gest slavony wssi země : kterak gest včiněn w vžasnutj Babilon mezy národy :

42. Wyštaupilo na Babilon moře, množstwim vln geho přeskyt gest.

43. Včiněna sau města geho w vžasnutj, zemj nebydlitedlnau a pustau, zemj, w njzby žádný nebydlil, anižby chodil přes ni syn člověka.

44. A na wosstwimi Béle w Babiloně, a wywohu, což schtil z vst geho, a nepohrnat se k němu wice národowé, poněvádž y zed Babilonská padne.

45. Wygděte z prostředu gesho lide můg : aby wyswobodil gesho

denkaždý dosłi swau od hněwu přehliwostí Hospodinowy.

46. A aby shad neobměkčilo se stdece wassc, a bálibyste se flyssenj, kterž flyssano bude w zemi : a přiž gde w roce * flyssenj, a po tom roce flyssenj : a neprawost w zemi, a panownik na panownjka.

47. Protož hle dnowé gdau, a na wosstwim rytiny Babilonské : a wssicka země geho zahanbena bude, y wssickni zbitj geho padnau v prostřed něho.

48. A chwáliti budau nad Babilonem nebesa y země, y wssický wěcy, kteřž w nich gsau : nebo od půlnocy přigdau na něg lazebnjcy, dí Hospodin.

49. A gako včinil Babilon, aby padli zbitj w Izraeli : tak z Babilona padnau zbitj we wssi země.

50. Kterž ste vtekli před mečem, podte, nechtěgre státi : zposmijegre zdalečka na Hospodina, a Jeruzalém nechť wstupuge na stdece wassc.

51. Zahanbeni smě, neb smě flysseli potupu : přikryla hanba twáče nasse : nebo přissli cyzý na posvěcenj domu Hospodinova.

52. Protož hle dnowé gdau, dí Hospodin : a na wosstwim rytiny geho, a we wssi zemi geho twati bude zraněný.

53. Wyštaupili Babilon na nebe, a vtwrdjili na wýsosti sýlu swau : odemne přigdau zhaubcové geho, dí Hospodin.

54. Hlas křiku z Babilona, a potřenj wclifé z země Chaldejský :

55. Nebo pohubil Hospodin Babilon, a wyhladil z něho hlas veliký : y zwučeti budau vlny . H b b 4 gegich

gogich jako wody mnohé: dal zwuk
bias gegich:

56. Klebo přissel na něj, to gest
na Babilon, laupežník, a polapá-
ni sau sylnej geho, a ztenčelo luci-
stíe gegich, nebo sylny místitel Hos-
podin odplaciege odplatí.

57. Y opojimi knížata geho, a
mudrce geho, a weywody geho, a
zpráwce geho, a sylne geho: a spáti
budau sen wečný, a neprocíti, dí-
kral, Hospodin žestupu gineno
geho.

58. Toto praví Hospodin žes-
tupu: že Babilonská ta přisíto-
ká podkopánjin podkopá a bude, a
brány geho wysoké ohněm spáleny
budau, a práce lidí k ničeniu, a
národní kohni budau, a zahynau.

59. Slovo, kteréž přikázal Jes-
remiáš Prorok, Saraiášovi jsem
Uherášowa syna Ullaasyášowa,
když se bral s Sedecyášem králem
do Babilona, léta čtvrtého krá-
lowství geho: byl pak Saraiáš
kníže protocíw.

60. A sepsal Jeremiáš wsecko
zlé, kteréž přigjeti mělo na Babil-
on, do kníhy gedné: wsecka slo-
wa ta, kteréž sau psána proti Babi-
lonu.

61. Y řekl Jeremiáš k Sac-
ratíšovi: Když přiđešs do Babi-
lona, a vztíšs, a přecteš wsecka
slova tato,

62. Díss: Hospodine ty sy mlu-
vil proti místu tomuto, abyš ge-
zkažil: aby nebyl, když w něm
bydil, od člověka až do horada,
a aby bylo všiavičnau pustinou.

63. A když dokončes čisti kníz-
hu tuč, přivážes k ní kámen, a
vveržes gi do prostred kufratec:

64. A díss: Tak potopen bude

Babilon, a nepovstane od twáři
saujenj, kteréž gá dwozugi na něj,
a rozměán bude. Až potnd slo-
wa Jeremiášova.

* Popěst.

Kapitola LII.

Město Jeruzalem gest dobyto, k rál
Sedecyáš sagat, 12. črám a město zru-
šeno; celá obrazia chrámu do Babilo-
na zavlečena; 31. Joachym od Ewline
rodach zvrászen.

1. **C**yn we dwadčeći a w ge-
dnom roku byl Sedecyáš, když králowati počal: a gedenáte
let králowal w Jeruzaleme, a gme-
no matky geho Almatal, dcera Je-
remiášova z Lobna.

2. Y činil zlé před očima Hos-
podinowýma podlé všech wecy,
kteréž činil Joakym.

3. Klebo přehlwest Hospodino-
wa byla proti Jeruzalémnu a proti
Júdovi, dokawádž gich byl ne-
zavrhli od twáři své: a odšaupil
Sedecyáš od krále Babilonského.

4. Stalo se pak w dwacém lé-
tě králowství geho, w měsícy des-
átém, desáteho dne měsíce: Přissel
kabuchodonozor král Babilonský,
on y wsecko wogsko geho, proti
Jeruzalémnu, a oblehl geg, a wzdě-
lali proti němu hrady, a učol.

5. A bylo město obléženo až do
gedenáteho léta krále Sedecyáše.

6. Měsíce pak čtvrtého, dwacé-
ho (due) měsíce, rozmohl se blad
w městě: a nebylo počtu lidu
země.

7. Y prolomeno gest měsíč, a
wseckni muzj bogowej geho vte-
řeli, a wysli z města w noci, po
cestě brány, kteréž gest mezy dwé-
ma zdmi, a wede k zahrádě krá-
lowsté (když Chaldejssij byli oblez-
bli)

þli město wúkol) a odessli po cestě, kteráž wede na pausť.

8. Honilo pak wogsto Chaldegz ihýf krále: a posíhlí Sedecyásse na pausť, kteréž gest podíl Jeřicho: a wossecko komonistwo gcho rezpráhlo se od něho.

9. A když byli gali krále, přivedli ho k králi Babilonském do Reblathá, kteréž gest w zemi Kneth: a miluwil k němu saudý.

10. Uzmordoval král Babilonský syny Sedecyásse před očima gho: ano u wossecka knížata Júdžka zabil gest w Reblathá.

11. A oči Sedecyásse vylauzpil, a swázal ho paury, a přivedl geg král Babilonský do Babilona, a posadil geg do domu žaláře až do dne sinteri gho.

12. W měsícy pak páténi, desetého (dne) měsíce, tené gest rok desetnáctý labuchodonozora krále Babilonského: příssel labuzardan kníže wogsta, kterýž stával před králem Babilonským w Jeruzalémě.

13. Uzapálil dům Hospodinu, a dům krále, a wossecky domy Jeruzalémšté, a wossecky dům velenky ohněm spálil.

14. A celou zed Jeruzalému stav wúkol zbořilo gest wossecko wogsto Chaldegzských, kteréž bylo s převarem wogsta.

15. Z chudých pak lidu, a z ostatního obecného lidu, kterýž byl posustal w městě, a z vreckých, kterýž byli zvejskali k králi Babilonském, a giné z množství, přenesl labuzardan kníže wogsta.

16. Z chudých pak země zanechal labuzardan kníže wogsta winatc, a orácc.

17. Slaupy také mědenné, kte-

říž byli w domě Hospodinově, a podstavky a moře mědenné, kteréž bylo w domě Hospodinově, polámali Chaldegzovi, a wozali wosseci k měd gegich do Babilona.

18. A kotly, a haky a * žaltáře, a číše, a moždžíky, a wosseci k nádoby mědenné, kteréž k posluhování byly, wozali: a

19. Stáude, a nádoby w nichž byly wonné wécy, a děbány, a medenice, a svijny, a moždžíře, a kotly: Kotly koli bylo zlatých, zlaté; a kotly koli stříbrných, stříbrné, pobral zpráwce wogsta:

20. A slapy dva, a moře gedno, a wolků dwanácti mědenných, kterýž byli pod podstavky, kteréž byl vdelal král Salomaun w domě Hospodinově: nebylo wáhy médi wossech těch nádob.

21. Ze sloupů pak, osinnáci loset byla weyška na sloupu gednom, a provázek dwanácti loktů obcházel geg: ilustost pak gho byla čtyř prstů, a vnitř dutý byl.

22. A małowice nad obogím mědenné: weyška małowice gedné pěti loktů: a můjžky, a zrnatá gabka na foruně wúkol, wossecko mědenné. Podobný (byl y) druhý sloup, r (na něm) zrnatá gabka.

23. A bylo gablek zrnatých desetadesát sest dolu wysýchých: a wossech gablek zrnatých sto, můjžka mi obestřeno vrlo.

24. Uvazal zpráwce wogsta Saraiásse kníze prvního, a Soforinyésse kníze druhého, a tři strážné sýně.

25. A z města wazal komorníka gednoho, kterýž byl představený nad muži bogowinskimi: a sedm mužů z nich, kterýž i wjdali twrč B b b b 5 krále

Frále, kterýž nalezeni sú v městě: a písáče předního wogáku, kterýž zíussowal nowotné: a sedesáte mužů z lidu země, kterýž nalezeni sú v prostřed města.

26. Wzal pak ge Nabuzardan zpráwce wogáka, a wedl ge k králi Babilonskému do Reblatba.

27. Y zbil ge král Babilonský, a pobil ge w Reblatba w zemi Šimaih: a přenesen gest Júda z země své.

28. Čené gest lid, kterýž přesněl k labuždonozor: w roce sedmém, Židů tři tisíce a třímečtyřma:

29. Léta osinnáctého k labuždonozora, z Jeruzaléma dussi ošnět třiceti dvě:

30. Léta třímečtyřmého k labuždonozora, přenest k labuzardan zpráwce wogáka dussi Židů sedm set čtyřiceti pět. Všech tedy, dussi, čtyry tisíce sest set.

31. Y stalo se léta třicátého sedmeho přestěhování Joachyna krále Júdského, dwanáctého měsíce, dwadacitého pátého (dne) měsíce, po wysil k twilinetodach krále Babilonský téhož léta králowství svého, hlawy Joachyna krále Júdského, a wywedl geg z domu jeho.

32. Umluvil s ním dobré věci, a postavil trůn geho nad trůny králi, kterýž byli po něm w Babiloně.

33. U proměnil racha vězni geho, a gidal chléb před ním vždycky po všech dny života svého.

34. U počtmové geho, počtmové vstawiční dávali se gena od krále Babilonského, vyměněni na každý den, až do dne smrti geho, po všech dny života geho.

* Sudební nástroje. † Dávali k králi.

T H R E N I.

To gest

Nářkání neb Pláč Jeremiáše Proroka.

Y stalo se, když do zájetí vveden gest Izrael, a Jeruzalém i pušten byl, (že) seděl Jeremiáš Prorok pláče, a natíkal nářkání tímto w Jeruzalémě, a hořkou myslí vzdycháce, a kvyle řekl:

Kapitola I.

Ukázal kdy nad lidami lidu Júdského; 8. když ové gegi. 20. Mloditba za pomoc a výzvobození celého pokolení.

Za nářkání a pláče ales obracej těch slův, které vřečus Pán myslil nad vyvraceum a zpátrající města Jeruzaléma, aco se říká v řeči Eliáš, jak se čte v E. Lukáše XIX. Kap. řec. 4.

Aleph.

I. Pterak samotné sedi město plzné lidu: včiněno gest gaz

Ko vdova panj národů! kněžna tragic včiněna gest pod danj!

Beth.

2. Plácijc plakala, (decca Gronská) w noce, a slzy gegi na licty gegich: nenj kdyby gj potřibil ve všech milých gegich: všichni přetele gegi zbrzeli nj, a včiněni sān gj neprátele.

Ghi-

Ghimel.

3. Přestěhoval se Júda pro sňaujenj, a pro množství služebnosti: bydlil mezi národy, aniž našel odpočinutí: všickni protiwojci gegji popadli gi mezi aužlostmi.

Daleth.

4. Česty Syon kwiži, protože negsau, kteříby přicházeli k slavnosti: všecky brány geho zkažený: kněži geho ltagjicý: panny geho skaredé, a on sám potlačen hořkostí.

He.

5. Včinění sam nepřátele geho v blatu, odpůrcové geho obohaceni sau: nebo Hospodin mluvil proti němu pro množství nepravosti geho: malíček geho vedení sau do zágerj před tváří tryznícího.

Vau.

6. A odessla od dcery Syon ské všecka krásu gegji: včiněna sau knížata gegji jako stopcové nenelezagjicý pastwy: a odessli bez sily před tváří hned následujícího.

Zain.

7. Rozpomenul se Jeruzalém na dny sňaujenj svého, a na přestoupenj všech žádostivých věcy svých, kteréž byl měl odednou starodávných, když padal lid geho v ruce nepřátele, a nebylo spojocně: widěli geg nepřátele, a posmívali k sobotám geho.

Heth.

8. Hříchem zhřešil Jeruzalém, protož nestály včiněn gest: všickni, kteříž geg oslavovali, zhřeželi ním, nebo widěli pohanění geho: on pak vpeče obrátil se zpět.

Theth.

9. Učcištory geho na nobách geho, aniž se rozpomenul na konec svůj: zřazen gest velmi, nemage potěšiteli: vži Hospodine sňaujení mé, nebo pozdvihl se nepřítel (můj).

Jod.

10. Vzráhl ruku svou nepřítel na všecky žádostivé věcy geho: nebo viděl národy všechny do svatyně své, o nichž sy byl přikázal, aby newcházeli do shromáždění svého.

Caph.

11. Vesserer lid geho ltagjicý, a hledající chleba: dali všecké druhé věcy za poštou k občerstvení dušse. Vzestrž Hospodine a vtaž, že sem charrný včiněn.

Lamed.

12. O vy všickni, kteríž gdejte cestau, pozorujte, a vize, gestli gest bolesti jako bolest má: nebo mne gest jako vjno sebral, jakož mluvil Hospodin v den hněvu prchliwosti své.

Mem.

13. Z výšosti zaslal ohň do kosti mých, a vypálil mne: rozprostřel byt nobámi mým, obrátil mne zpět: položil mne zpustlého, celý den žalostí vymořeného.

Nun.

14. Bdelelo geho nepravosti mých: v ruce geho svinutý sau, a vloženy na hrđlo mé: zemdlci na gest moc má: dal mne Pán v ruku, z níž nebudu mocu poslati.

Samech.

15. Odgal všecky všechné mé Pán z prostředu mého: posvolal

wolal proti mně čas, aby potéčel
vrborné mé: čečen říspal, Pán
panné dcerě Jüdsté.

Ain.

16. Protož gá kwojicý (gsem.)
a oko mé vyvodicý wody: nebo
daleko včiněn gest odemne potěši-
tel, obracujicý dusil man: včině-
ní sau ztaceň synové mogl, pos-
něvádž se zmocnil nepřítel.

Phe.

17. Kózprostěl Syon ruce své,
není, Edobý ho potěsil: přikázal
Hospodin prosl Jakobovi w okol-
ku geho nepřátely geho: včiněn
gest Jeruzalem gáko (žena) zpr-
zněná rokem měsícům mezi nimi.
Sade.

18. Spravedlivý gest Hospo-
din, neb sem všta geho k hněvot-
nosti popudil. Slyšte, prosým,
wisskni lidé, a wizte bolest man:
panny mé, a mládency mogli odes-
stí do zájetí.

Coph.

19. Powolal sem přátele mych,
a oni dělali mne: kněžji mogli,
a siarey mogli w městě stráveni sau:
neb hledali počtu sobě, aby občer-
stvili dusí ſau.

Res.

20. Pohled hospodine nebo
saujeli sem, zformucono gest briz-
eho mé: podvráceno gest srdece mé
ve mne samém, nebo hořkosti pl-
ná gsem. Mne hubí meč, a do-
ma gest podobná sint.

• Sin.

21. Slyšeli, že gá wzdychám,
a není, Edobý mne potěsil: wiss-
ckni nepřátelé mogli slyšeli o mém
zleém, weselili se, že sy ty včinil:
přivedl sy den potěšení, a budou
mně podobní.

Thau.

22. Necht wegde wſecko zlé
gegich před tebe: a zber ge, ga-
ko sy mne sebral pro wſecky ne-
prawosti mé: neboč mnobé (gsau)
vpěný má, a srdce mé truchlivé.

Kapitola II.

Prvot opakává wurrácenj města
a chrámu Jeruzalemstého, které se j...
le krize Chaldejské, kdežto zromána na
předesslau gák města tak Chrámu Bo-
žího welebnost a slávu.

Aleph.

1. Gák obestěl mříkotau w pr-
chliwosti své Pán dcetu
Syonskau: zhodil z nebe na zem
slavnou Izraelškan, a netozpome-
nul se na podnož noh svých w den
prchliwosti své.

Beth.

2. Zwrhl Pán, aniž odpustil,
wſecky krásné wécy Jakobovy:
zkažyl w prchliwosti své pevnosti
panny Jüdsté, a zhodil na zem:
poškwnil králowství, y knijeta
geho.

Ghimel.

3. Polámal w hněvě prchliwo-
sti své wſecken roh Izraelštý:
odvrátil - zpět pravicy swau od
twáče nepřitele: a podpálil w Ják-
obovi gáko ohně plamene zjra-
gicjho wúfol.

Daleth.

4. Matáhl lučisťe své gákom
přítel, vtordil pravicy swau ga-
ko protiwnik: a zbil wſecko, což
pěkného bylo k pohledění w stán-
ku dcery Syonské, wylil gáko ohně
rozhněvání své.

He.

5. Včiněn gest Pán gáko ne-
přítel: zwrhl Izrael, zwrhl wſe-
cky zdi geho: rozmetal pevnosti
geho,

gěho, a naplnil v decti Jákobé poz
njeného a poníženau.

Vau.

6. A rozměl gáko zahradu
sian svůj, zkazyl stánk svůj:
v zapomenutj dal hōspodin v Syos
nu slavnost, a soboru; a v pos
háněj, y v rozhněvání prchli
wosti své, krále, y kněze.

Zain.

7. Zapudil Pán oltář svůj, zlo
čícl svatyni své: vydal v ruce
nepřeče zdi vréj gěho: hlas dali
v domě hōspodinové, gáko v den
slavný.

Heth.

8. Ulystil hōspodin rozmecy zed
dcery Syonské: roztáhl protwázek
svůj, a neodvrátil ruky sice od
šhauby: a koujilo předezdí a zed
spolu rozmětana gest.

Teth.

9. Wraženy sau do země bráz
ny gěho: zkazyl, a setřel závory
gěho, krále gěho a knížata gěho v
národech: není zákona, a protocy gě
ho nenašli widěnje od hōspodina.

Jod.

10. Seděli na zemi, vmlkli statz
cy dcery Syonské: posypali popelem
hlavy své, přepásani sau žněmi,
pozrhl na zem hlavy své panny
Jeruzalémsté.

Caph.

11. Semidely pro slzy oči mé,
zformantila se střeva má: vylila
se na zem gátra má nad potřením
dcery lida mého, když zhynul mas
licky a prsu požmagicý na všech
města.

Lamed.

12. Matkám svým řekli: Kde
gest pšenice a výno? když zhynul
gáko raněn na všech města:

když vyplavsteli dusse své v kú
nu matek svých.

Mem.

13. Kemu přitovenám téz aneb
kemu přivodebním téz, dcero Je
ruzalémsté z kemu té rotonau vči
njm, a potějjim téz, panno dcero
Syonstáz nebo veliké gest gáko
moci potřenj twé: kdož té žvogj z

Nun.

14. Prorocy twogi * widěli
tobě krivé wécy, a blázniče, aniž
otvárali nepravost twau, aby té
k pokánj vzbudili: widěli pak to
bě přígeti krivé, a wywtženj.

Samech.

15. Tleskali nad tebou rekama
wessickni gđancy cestau: ſypeli, a
heybali hlawau swau nad dcerau
Jeruzalémstau: Toli gest mělo,
řkauč, dokonalé krásy, radoší wší
země z

Phe.

16. Otevřeli na tebe všia svá
wessickni nepřátele twogi: ſypeli,
a ſkripeli zubr, a řekli: Sežere
me: hle tentoč gest den, gěhož
sme očekávali: nalezli ſme, wiz
děli ſme.

Ain.

17. Včinil hōspodin, což my
slil, vyplnil řec swau, kterauž byl
přikázel od dnů starodárenich: zkaz
zyl, a neodpuštěl, a obveselil nad
tebou nepřeče, a povýsil rohu
protwanské twých.

Sade.

18. Molalo ſrdce gegich k
Pánu na zdech dcery Syonské:
Wyved gáko potok slzy, přes den
y noc: nedáweg sobě odpocinuti;
aniž vmlkni zřítedlnice oka twého.

Coph.

19. Pevstání, chwal v noci,
na

na pečítce běděn: vysleweg gáko
vrou se dce své před obličejem
Páně: pozdvižug k němu rukou
svých za dussi malíckých tých, ktez
tž žhynuli w hladu na počátku
všech rozcestj.

Rcs.

20. Pohled Hosподine, a poważ,
koho sy tak sebral gáko wjno: zdaž
kž tedy gisit budau ženy plod
swůj, malícké dlé mistry dlaně z zaž
bijigli se w swatyni Páně kněz, a
protož?

Sin.

21. Leželi na zemi vne paž
chole y starý: panny mne, a mláž
dency mogli padli mečem: zabil sy
w den prchlivosti své: i vdečil sy,
aniž sy se slítoval.

Thau.

22. Powołal sy gáko ke dni
starénju, kteržby mne strassili w
okolu, a nebyl w den prchlivosti
Hospodinovy, kdožby včekl, a zaž
nechán byl: kterž sem odchowala,
a rozhvila, neprjstel můj žubil ge.
* Přidovídali.

Rapitola III.

Jeremiáš krojí nad převráceném a
mnichomájobným sňaujením, které na ně
ho, a na geho spolunestanou, a na ces
ké město Jeruzalém w skutečném oblé
zení Chaldejské vvedli. To sňaujení
Jeremiáše gest obraz Kryzového Vmu
čen, a geho Swatých Mucídníků.

Aleph.

1. Gá muž * vídají chudobu
swau w metle rozhněvá
nj geho.

Aleph.

2. Hnal mne, a přivedl mne
do temnosti a nc k světlou.

Aleph.

3. Toliko na mne se obracel, a
přebracek rukou swau celý den.

Beth.

4. Zastatalau včinil ** kůži mne,
y tělo mne, setřel kosti mne.

Beth.

5. Wystawél *** wokolu mém,
a obklíčil mne žluči, a prácy.

Beth.

6. W tmavých místech postav
wil mne, gáko mrtvé věčné.

Ghimel.

7. Wystawél wókol (slavenj)
proti mně, abyž nevyssel: obřížil
pauro mne.

Ghimel.

8. Ale y když volati budo, a
prositi budu, neptipujtil modlitbu
mou.

Ghimel.

9. Zawiel cesty mé kamennim
čterechtransm, řežky mé pod
vrátil.

Daleth.

10. Uledwěd čihagicy včiněn
gest mne: lewo w řečijských.

Daleth.

11. Řežky mne podvratil, a
polámal mne: položil mne zpř
říencho.

Daleth.

12. Ulatáhl lucijské řeče, a pos
tarvil mne gáko znamení k řeče.

He.

12. Wpuštيل w ledwěj má řeče
taulu svého.

He.

14. Včiněn sem w posměch wſez
mu lidu swému, písen gegiž ce
ly den..

He.

15. Ulapnil mne horostní
opogil mne pelynkem.

Vau.

16. Uzlámal dlé počtu zobs mne,
frail mne popelem.

Vau.

Vau.

17. A zahnána gest od počes
ge duisse má, zapomněl sem na do-
bré věcy.

Vau.

18. Y řekl sem: Zchynul fo-
rec můg, a naděje níč od žos-
spodina.

Zain.

19. Kožpomeň se na čidobu,
a (na) přestanovenj mé, na pelyz-
nek, a (na) žluč.

Zain.

20. Paměř pamětlič budu, a
čřednauti bude ve inné duisse má.

Zain.

21. To vvažuge w srdecy svém,
proto daufari budu.

Heth.

22. Učilostdenstvij Hospodino-
wa, že negativit stávení: nebo ne-
žynula smilování geho.

Heth.

23. Klowj t na všemě, mnobá
gest vjra twá.

Heth.

24. Djl můg Hospodin, řekla
duisse má: protož bdu ho očeká-
vatci.

Teth.

25. Dobrý gest Hospodin (da-
řagjím w něho, dussi hledegjí)
gho.

Teth.

26. Dobré gest očekávatci s ml-
čením spasení Božího.

Teth

27. Dobré gest muži, kdyžby
neb gho od mladosti své.

Jod.

28. Seděti bude samotní, a boz-
demlčeti: nebo pozdvihl (se) nad se.

Jod.

29. Položi w prachu vsta svá,
žaliby naděje byla.

Jod.

30. Dá bigjýmu se lice, na-
sycen bude pohaněními.

Caph.

31. Nebo nezažene na wěky
Hospodin.

Caph.

32. Nebo gestli žavohl, y (ta-
ké) smiluge se wcdlé množství mi-
lostdenství svých.

Caph.

33. Nebo neponžil z srdece swé-
ho, a nezávohl synů lidstvých.

Lamed.

34. Aby potřel pod nohami
svými wsecky wězně žemě,

Lamed.

35. Aby vchylil saud muže před
twáčj obličeje tleywyössího.

Lamed.

36. Aby přewrátil člověka w
saudu geho: Pán newěděl.

Mem.

37. Kdo gest ten, když řekl,
aby se stalo, an Pán nerozřázal?

Mem.

38. Z vš tleywyössího newy-
gdaū ani zlé ani dobré věcy?

Mem.

39. Co gest řeptal člověk živý,
muž za hřichy své?

Nun.

40. Pregme se na cesty násť,
a hledegme, a navratme se k Ho-
spodinu.

Nun.

41. Pozdvihněme srdecy svých
srukama k Hospodinu do nebes.

Nun.

42. My jsme neprávě činili, a
k hněwiosti popudili: protož ty
nevprostredný gsy.

Samech.

43. Přikryl sy w prchlivosti, a
žbil

žbil sy nás: zabil sy, aniž sy odpuštil.

Samech.

44. Obložil sy sobě oblaš, aby neprošla modlitba.

Samech.

45. Ža wykóteněn, a za zavřezní položil sy mně v přesíde lid.

Phe.

46. Otevřeli na nás vstá svá vysíčni neptácelé.

Phe.

47. Ža strach a osýdlo včiněno gesti nám protocerij, a potřen.

Phe.

48. Rozdělenj mod wywedlo oto mé, w potřenj dcery lidu mého.

Ain.

49. Opo mé všauženo bylo, aniž vmlklo, proto že nebylo odpočinutj,

Ain.

50. Dokávádžiby nevzhledl a nevzíel Hospodin z nebes.

Ain.

51. Čko mé oblaupilo dussi mau we všech dcerách měsia mého.

Sade.

52. Lowenim polapili mně gazu práka neptácelé mogi datmo.

Sade.

53. Padl do gámy život můj, a položili kámen na mně.

Sade.

54. Rozwodníly se wody nad hlawou mau: řekl sem: Zahynul sem.

Coph.

55. Wzýval sem gmeňo twé, Hospodine z gámy nevyposledněgslí.

Coph.

56. Hlas můj slyšel sy: neodvracujz vcha svého od wzdyháni mého, a od křiku.

Marján neb. Vlác

Coph.

57. Priblížil sy se w den, když sem tě wzýval: řekl sy: Lebog se. Res.

58. Saudil sy Pane při duší mé, vykupitel života mého. Res.

59. Widěl sy Hospodine nepravost gegich proti mně: sudi j soudmuj.

Res.

60. Widěl sy všecku prchlivost, všecka myslivni gegich proti mně. Sin.

61. Slyšel se pochanění gegich, Hospodine, všecka myslivni gegich proti mně. Sin.

62. Kdy poneštětagjich proti mně, a pícnyslovenj gegich přeti mně celý den. Sin.

63. Seděnji gegich, y povstání gegich věz; gá sem píšen (povídání) gegich. Thau.

64. Odmeniša se gini roveni mýru Hospodine podlé štuku rukou gegich. Thau.

65. Dáš gini střít se dce přeť rukou. Thau.

66. Stihati ge budess w přehlístosti, a potřes ge ped nechli Hospodine.

* Ofanegicht. ** Unvedl sešloj na.

*** Zastaralé mně. † Nová slova všanuj gau každého gjira.

Kapitola IV.

Opakuge Protok své předestál náležití nad záhubou města Jeruzaléma, chrámu, a všechno lidu, které se zde prav. pod záhubchodonozorem, potom pak pod Tétem a Westpazýinem přebodal.

dila. Při konci toho pláče přísnau pos
hrůnu přikládá, totižto, že Boh Edom:
ným nenechá bez pomíjiv.

Aleph.

1. Kterak zatemněno gest zlato,
proměnila se barva nez-
lepší, rozměrání sau kamenové
Swatyně na počátku všech vlic!
Beth.

2. Synové Syonští slavní, a
odjinž zlatem prvním: gákt sau
počteni za nádoby hliněné, dílo
rukou hrncíře!

Ghimel.

3. Ano u můry obnažily prs,
kogily sfréňata swá: dcera lidu mé-
ho vkrutná, gákt pštros na paus-
šíli.

Daleth.

4. Přilnul gazyk prsu poživav-
gicího k dásnjin geho w žízni: ma-
lící žádali chleba, a nebyl, když
gim lámal.

He.

5. Kteríž gjdali rozkossné, zhy-
nní na cestách: kteříž výchováni
byli w zlatohlawých, chopili se
leyna.

Vau.

6. A wětší včiněna gest ne-
prawost dcery lidu mého nad hřich
Sodomským, kteráž podvrácena
gest w okamžení, a negali w nj
tuce.

Zain.

7. Belegssi nazaregssij geho
nad svih, skvělegssi nad mléko, čer-
wenegssi nad sionowau kost starau,
nad zafit krásnegssi.

Heth.

8. Černala nad vhlj twáť ges-
gich, a negsau poznání na vln-
cích: přilnula kůž: gegich k koz-
stem: rychla, a včiněna gest gákt
dřewo.

Teth.

9. Lépe bylo mečem zbitým, než
vmořeným hladem: neb tito vcház-
dli stráveni od neautody země.

Jod.

10. Kuce žen milosrdných was-
tily syny swé: včiněni sau gini za-
počtm, w potřeni dcery lidu
mého.

Caph.

11. Doplnil Hospodín prchlis-
rost swau, wylil hněw rozhně-
wání sw. ho: a podpálil ohn w
Syonu, a sežral základ y geho.

Lamed.

12. Učwěili králové ženě, u
wěstní obywatele swé, žeby
wcházel protivník a nepríšel sitze
brány Jeruzalémí.

Mem.

13. Pro hřichy proroků geho,
a neprawosti kněží geho, kteříž wyl-
ili w prostřed něho krew sprawes-
dliwých.

Nun.

14. Blaudili slepi na vlicých,
poskvrněni sau w krov: když pak
nemohli, drželi podolky swé.

Samech.

15. Odstupte poskvrněni, wos-
lali na ně: odstupte, odegděte, nez-
chrgte se dotýkat: neboť se swas-
dili, a pohnutí čekli mezy národy e-
věpřidat wice, aby bydlili mezy
nimi.

Phe.

16. Twáť Hospodinowa rož-
della ge, nepríidat, aby wzhlédla
na ně; twáť kněžů neslyděli se,
anž se nad starými finilovali.

Ain.

17. Když sme gessé obstáli mo-
hli, zemdeley oči nasce k u pojedy
nassi matné, když sme se pozorně
ohléz

cccc

ohlédali na národ, kterýž vystvoz
bodití nemohl.

Sade.

18. Zklauzly slepége nasse na
cestě ulic naších, přiblížil se konec
nás: doplnění sau dnowé naší,
nebo přísel konec nás.

Coph.

19. Kynlegsi byli protivníci
naší nad orly nebeské: na horách
honili nás, na paussti auklady nám
činili.

Res.

20. Duh vst naších * Krystus
Pán gat gest w hříších naších:

gemuž sme řekli: W stjnu twém
živi budeme w národech.

Sin.

21. Raduj se, a wcel se dcer
to Šdomská, kteráž bydlis w ze
mi Hus: k roké také přigde kaliy,
opogena budeš, y obnažena.

Tau.

22. Doplněna gest nepravost
twá dcero Syonská, nepřidáč wjci,
aby tě přestěhoval: na vstojil ne
pravost twau dcero Šdomská, od
kryl hřichy twé.

* Pomazaný Hospodinu.

Modlitba Jeremiášse Proroka.

Kapitola V.

Krátké opakování mých pokut, a hors
liwá modlitba Proroka, aby Bůb nad
lidem svým se smíloval, a zase k předevš
měm síteli geg přiměl.

1. **N**zpoměn se Hospodine, co
se nám přihodilo: wzezři,
a wiz pohanění nasse.

2. Dědice wj nasse obráceno gest
k cyzyni, domově naší k cyzozem
cům.

3. Syrotcy včiněni sme bez ot
ce, matky nasse gato wdowy.

4. Modu naší za peníze sme
pili: drwa nasse za cenu sme ob
gednali.

5. Za slige nasse vtwázani hnac
ni sme byli, vstalým nebylo děwá
no odpočinutí.

6. Egipci dali sme ruku y As
syřským, abyhom nafyceni byli
chlebem.

7. Ocoré nassi zhřessili, a ne
nj gich: a my sme nepravosti ge
gich nassi.

8. Služebníci panovali nad
námi: nebyl kdyby wkaupil z ru
ky gegich.

9. W duších t naších přinášeli
sme sobě chléb, od twáti meče na
paussti.

10. Kůže nasse, gato pec
wypálena gest od twáti bavick
bladu.

11. Ženy w Syonu zlehčili, a
panny w městech Judsckých.

12. Knězata ruka zvěssena sau:
twáti starci neostýchali se.

13. Mladenců nestydati vjí
wali: a padolata na děvce (spo
lu) padli.

14. Starci zhynuli z bran, mlá
dency z kůtu zpívající.

15. Zhynula radost srdece na
scho: obrátil se w žalest kůt nás.

16. Padla Fortuna hlawy nassi:
běda nám, že sme zhřessili!

17. Protož truchlivé gest vči
něno srdece nasse, proto zarmý
sau oči nasse.

18. Pro horu Syon, že zkažena
jest, lisy ty chodily w nj.

19. Ty pak Hospodine na węky
zustaness, i run twug do narodu a
narodui.

20. Proc po wsecky budaucy
casy zapomienauti chcesz na nas z
opustiss nás w dlaugosti dnú z

21. Obrat nás Hospodine k so-
bě, a obrácení budeme: obnow dny
nasze, gako od počátku.

22. Ale powrhnna zahnal sy nás;
rozgniewał sy se proti nám wes-
lise.

† Sopoważenim se żywota swego ---
pro strach mece.

Prorocztvi

Kapitola I.

Piani zagarcych lidu w Babilonie i Jes-
tuzalemskym s přiloženau knihau Bar-
ucha a sebrankint penězy odeslané, kteři
režto penize mely na oběti wynaloženy,
a modlitby za ně, gako y za krále na-
buhodonozora a geho syna Balaazara
konány byti.

1. **U**tato (osau) slowa knihy,
kteroz napsal Baruch syn
Helcyassuwa, syna Ulaashassowa, syna
Sedecyassowa, syna Sedecjowa,
syna Helcyassowa, w Babiloně,

2. W lété pátém, sedmém dni
měsíce, času, kteréhož dobyli Chal-
dejci Jeruzalém, a zapálili geg
ohněni.

3. Učel Baruch slowa knihy této
w vssi Ichonyesse syna Joakymo-
wa krále Jüdského, a w vssi wse-
ho lidu přicházejicího k knize,

4. A w vssi mocných synů krá-
lů, a w vssi Starších, a w vssi
lidu, od nejmennšího až do nez-
většího těch wsech bydlegjich w
Babiloně, při řece Sody.

5. Kterížto flyssice plakali, a
postili se, a modlili se před obliče-
jem Páne.

6. Y sebrali penize gafž mohla
gednoho každého ruka,

7. A poslali do Jeruzaléma k

Baruchowa.

Joakymowi synu Helcyassowu syna
Salomowa knězy, a k kněžím, a ke
wscemu lidu, kteřž nalezeni sau-
nijin w Jeruzalemě:

8. Když byl wzał nádoby chráz
mu Páně, kterež wzaty byly z
chrámu, aby na wračeny byly do ze-
mě Jüdské desátého dne měsíce Sys-
wan, nádoby stříbrné, kterež vde-
lal Sedecyass syn Jozyassu král
Jüdský,

9. Když byl gal labuhodonoz-
or král Babilonský Ichonyasse,
a knižata, y wsecky mocné, y lid
země, z Jeruzaléma, a wedl ge-
swázané do Babilona.

10. Y řekli: Hle poslali smě k
wám penize, za kteréž kupte zás-
palné oběti, a kadidlo, a vdelegre
mannu, a obětujte za hřich při ols-
táci Pána Boha naseho:

11. A modlete se za život lab-
uhodonozora krále Babilonského,
a za život Balaazara syna geho,
aby byli dnowé gegich gako dnoz
wé nebes na zemi:

12. A aby nám dal Pán moc,
a oswijil oči nasze, abychom žiwí
byli pod stjrem labuhodonozora
krále Babilonského, a pod stjrem
Balazara.

Balazara syna geho, a slaužili giam
mnoho dñj, a nalezli milost před
oblicem gego.

13. A za nás samy modlite se
k Pánu Bohu nassemu: nebo sime
zřessili Pánu Bohu nassemu, a ne-
nji odvráčena prchliost gego od
nás až do rohoto dne.

14. A čtete knihu tuto, kterež
sime poslali k vám, aby čtena by-
la w chrámu Páně na den slavný,
a dne pohodlného:

15. A řekněte: Pánu Bohu na-
ssemu spravedlnost, nám pak zah-
banenj twáři nasse: gakož gest
den tento wssemu Júdovi, y by-
dljím w Jeruzalémě,

16. Brálum nassim, a knjžas-
tum nassim y kněžji nassim, y Pro-
ročum nassim, a otcum nassim.

17. Zřessili sime před Pánem
Bohem nassim, a newěřili sime, ne-
důvěřujice se genu:

18. A nebyli sime podrobitedlní
genu, a nevposlechli sime hlasu Pá-
na Boha nassho, abychom chodili
w přikázanjeho gego, kterež nám
dal.

19. Oddeine, kterež wypredl
otce nasse z země Egipště, až do
rohoto dne, byli sime newěřci k Pánu Bohu nassemu: a rozptýleni
odstoupili sime, abychom nešly sli
hlasu gego.

20. Y přidrželi se nás mnohé
zlé věcy, a zlořečenství, kterež
vstanowil Pán Mlogžissowislužeb-
níku svému: kteryž wypredl otce
nasse z země Egipště, aby nám
dal zemi tefaucy mlékem a srdci,
gako dneshnjho dne.

21. A nevposlechli sime hlasu
Pána Boha nassho podlé wssich
slov Proroků, kterež poslal k nám:

22. A odessli sime gedenkaždý
w smyslu srdce svého zlostného,
abychom slaužili bohům cyžím, či
njce zlé věcy před očima Pána Bo-
ha nassho.

* při příomnosti.

Kapitola II.

Dálší poznání spáchaných hřichů, a
za slaužilých pokut od Boha seslaných.
II. Modlitba za milosrdenství, a za
odpuštění hřichů.

1. Prorož vstanowil Pán Bůh
náss slovo své, kterež mlu-
wil k nám, a k saudcům nassim, kteříž
saudili Izrael, a k králu nassim,
y knjžatům nassim, a k wssemu
Izraelovi, y Júdovi:

2. Abi přivedl Pán na nás
zlé věcy veliké, kterež se nesaly
pod nebem, gako se staly w Jeru-
zalémě, podlé roho, což psáno gest
w zákone Mlogžissowě,

3. Abi gedl člověk masso fy-
na svého, a masso dcery své.

4. A dal ge pod ruku wssich
králu, kteříž gsau wůkol nás, w po-
hanenj, a w zpustění we wssich náz-
rodech, w kterých nás rozptýlil
Pán.

5. Y včiněni sime wespol, a ne-
svrchu: že sime zřessili Pánu Bo-
hu nassemu, neposlouchagjice hlasu
gego.

6. Pánu Bohu nassemu spra-
wedlnost: nám pak, a otcum na-
síjmi zahabenj twáři, gakož ges-
ten tento.

7. Kébo mluwil Pán přeti
nám wssicky tyto zlé věcy, kterež
přišly na nás:

8. A neprosyli sime twáři Pána
Boha nassho, abychom se navrác-
tili gedenkaždý z nás od cest na-
síjeh nevhodných.

9. Y bđel Pán we złych wę-
cech, a přiwdi ge na nás: neb
sprawiedliwy gest Pán we wszech
stuczych swých, kteréž přikázal
nám:

10. A nepoſtaſhali ſme hlaſu
geho, abyhom chodili w přikázas-
nih Páni, kteráž dal před twój
nassi.

11. A nyni Pane Bože Iz-
raelíšky, kterýž sy wywiedl lid swiug
z zemi Egipcké w ruce mocné, a
w známených, y w zázracých, a w
mocy twoé weliké, a w ramenu
wywyšeném, a včinil sy sobě gnie-
no, gakož gest den tento:

12. Žhřeſili ſme, bezbožně ſme
činili, nepráwě ſme páchali, Pane
Bože nás, we wszech sprawiedlno-
stech twójch.

13. Odwratíž ſe hněw twiug
od nás: nebo zanecháno gest nás
mało mezy národy, kdežto ſy nás
rozprýlik.

14. Wyſlyſ ſane prosby na-
ſſe, a modlitby naſſe, a wywed-
nás pro ſebe: a deg nám nalezna-
ti milost před twáj těch, kteríž
nás odwiedli:

15. Aby wćdela rořečka zemi,
že ty gsy Pán Bůh nás, a že gnie-
no twoé wzýwano gest nad Izrael-
em, y nad pokolenjem gebo.

16. Wzhlédni Pán z domu
swatého swého na nás, a na klon v-
ha swého, a wyſlyſ nás.

17. Otevři oči ſwé, a wiž: že
ne mrtwj, kteríž gſau w hrobě,
githo duch wzat gest od ſtew
gęgich, wzdiwati budau čest a
osprawiedlněný Pánu:

18. Ale dusſe, kteráž ſmuřia
gest nad welikostj zlého, a ſtodi
ſtitcná, a nedužiwá, a oči ſcház-

zegjcy, a dusſe lačná důwá rohé
ſławu a sprawedlnost Pánu.

19. Ulebo ne podlé sprawedlnos-
tj otců naſſich my wyléwáme pro-
by, a žadáme milostdenstwj před
obličegemi twójim, Pane Boże nás:

20. Ale že ſy ſeſtal hněw swiug,
a prchliwoſt ſwau na nás, gakož
ſy mluwil w ruce ſlužebníků twójch
Proroků, řka:

21. Tak prav ſi Pán: Nachylte
rameno wasſe, a ſlige wasſe, a dí-
la činre králi Babilonstému: a ſe-
děti budete w zemi, kterauž ſem
dal otcům wasſim.

22. Pakli nevpoſtechne hlaſu
Pána Boha naſſcho, abyste pra-
cowali králi Babilonstému: zhy-
nutj wasſe včinjmi z měst Jüdſkých,
a z předměstj Jeruzalémstých.

23. A odegňu od was hlas
weselosti, a hlas radosti, a hlas že-
nicha, a hlas neruſty, a bude wſe-
čka zeiné bez ſlepěge od bydlegj-
cých w nj.

24. A nepoſtechli hlaſu twého,
aby dělali králi Babilonstému: a
uſtanowil ſy ſlowa twá, kteráž ſy
mluwil w rukau ſlužebníků swých
Proroků, aby přeneseny byly kosti
králi naſſich, a kosti otců naſſich z
mjísta ſwého:

25. A hle powržena ſau na hor-
ku ſlunceñem, a na mrazu nočním:
a zemřeli ſau w bolestech nehor-
ſíjch, w hladu a w meči, a w wy-
puſtění.

26. A položil ſy chrám, w němž
wzýwano gest gnieño twoé w něm,
gakož den tento (vklazuge), pro ne-
prawost domu Izraelstého, a do-
mu Jüdſkého.

27. Y naložil ſy s námi Pane
Boże nás podlé wſi dobrory ſwé,

a podlé všecho smislowáního svého tož
ho velikého:

28. **G**ákož sy mluvil křeži sluz
žebnička svého Mložiſſe, v den kte
rehož sy gemu přikázal pšeti zákon
tvůrce před syny Izraelštými,

29. **R**ka: Ktevposlechnceli hlasu
mého, množství toto veliké obráti
se w neymensší mezy národy, kamž
gá ge rozprýlím:

30. **K**lebo wjm, že nme nevposle
chne lid. Klebo gest lid twrdé sli
ge: a obráti se k srdcům svému w
zemi zagetj svého:

31. **A** zvědij, že gá gsem Pán
Bůh gegich, a dám gini srdce, a
srozuměj; vslí, a slyseti budan.

32. **A** budau mne chwáliti w
zemí zagetj svého, a pamatowa
ti budau na gmeňo mé.

33. **A** odvrátij se od hřbetu
svého twrdého, a zlobivosti svých:
nebo se rozpomínanu na cestu otců
svých, kterijž hřessili protimné.

34. **U** odvolám ge zase do země,
kterauž sem přišahl (dáti) otc
cům gegich, Abrahamovi, Izákov
ovi, a Jakobovi, a budau panov
ati nad nimi: a rozninožím ge,
a nebudau vniensení.

35. **A** vstanowjim gimi vmlaz
wu ginau wěčnau, abych gimi byl
za Boha, a oni budau mně za lid:
a nepohnu vše lideim svými, syny
Izraelštými, z země, kterauž sem
gimi dal.

Kapitola III.

Várah dale prošy Boha za milost,
dostív. 9. **V**ej je pak židé tak v pos
haué proto od Boha sám kretní, po
něvádi oni pravou manudrost, to jest,
pravoho Boha poznání, lásku, a větu
rost k němu zavrhlí.

1. **A** nyni Pane všemohoucý,
Bože Izraelštý, duije w

auzkostech, a duš saúžený molá f
tobě:

2. **S**lyšs Pane a smiluj se, ne
bo Bůh gsy milostdný, a smiluj se
nad námi: nebo smie zhřessili před
tebou.

3. **K**lebo ty sedíss na wěky, a
my zahynceme na wěky:

4. **P**ane všemohoucý, Bože
Izraelštý, slyšs nyni modlitbu
mrtvých Izraelštých, a synů
gogich, kterijž hřessili před tebou,
a nevposlechli hlasu Pána Bo
ha svého, a přidrželi se nás je
wěcy.

5. **K**lechťeg vzpomínati na ne
prawostíhotu nassíh, ale pomni na
ruk u swau, a na gmeňo své w
tomto času:

6. **K**lebo ty gsy Pán Bůh náš,
a chwáliti tě budeme Pane:

7. **K**lebo proto dal sy bázen twa
w srdcích nassíh, a abychom vyz
vali gmeňo twé, a chwálili tě w
zagetj nassem, nebo obracym se od
neprawosti otců nassíh, kterijž hře
ssili před tebou.

8. **A** hle my w zagetj nassem
sinc dnes, kterýmž sy nás rozprý
lil w pohanění, a w zlorečenství,
a w hřich, podlé všech nepraw
ostí otců nassíh, kterijž edstanili od
tebe Pane Bože náss.

9. **S**lyšs Izraeli přikázani jis
wota: vslíma přigmi, aby s vše
opatrnost.

10. **C**o gest Izraeli, že gsy vyz
mi nepřátelské?

11. **Z**astaral sy se w zemi cízí,
zpržněn sy s mrtvými: počen sy
s ztupugjicími do * pekla.

12. **Z**anechal sy studnicy manu
drosti.

13. **K**lebo Edybys byl na cestě
Bo-

2. Loží chodil, bylyc otossem w po-
kogi wécném přebýval.

4. Vé se, kdeby byla opatrnost,
kdeby dyla si, kdeby byl rozum:
abyc spou wédél, kdeby byla dlaw:
howékoj žiwobyrj a žiwnosti, kde-
by bylo swérlo oči, a pokog.

15. Kdo nalezl míslo gegi: a
kdo wssel w poklädy gegi:

16. Kde gsau knižata národů,
a kteříž panugj nad zwjřaty, kte-
ráž ušu na zemi:

17. Kteříž w praci wu nebeském
kragi,

18. Kteříž střbro na pokład
stládagj, a zlato, w némž daufa-
gj lidé, a nenj konce dobývání
gich: kteříž střbro kugj a pečli-
wj gsau, aniž gest nalezenj řecků
gegich:

19. Wyhlazeni sau, a do **
pekel zstaupili, a ginj míslo nich
powstali.

20. Vladij wsléli swérlo a
bydlili na zemi: ale cesty kázné ne-
znali.

21. Uni strozuměli řeckám ge-
gim, aniž synowé gegich přigali
gi, od twáti gegich daleko včiněna
gest:

22. Ulenj slyssana w zemi Chaz-
nanegské, ani widjna gest w The-
man.

23. Synowé také Agar, kteříž
wyhledáwagj opatrnosti, kteříž z
země gest, kupcy Uterhy, a The-
man, a básnj sládatelové, a řau-
matelové opatrnosti a rozumno-
sti: cesty pak maudrosti nevně-
li, aniž zpomněli na řecky gegi.

24. O Izraeli, jak veliký gest
dum Boha, a velini veliké míslo
vládařství gcho!

25. Veliké gest, a nemá konce;
wysoke a nesmírne.

26. Tam byli obrové oni slo-
wautni, kteříž od počátku byli, po-
staty veliké, vmeđjice bog.

27. Ale těch wywolil Pán,
aniž cesty kázné nastli: protož za-
hynuli.

28. A ponewádž nemeli man-
drosti, zahynuli pro swau nemau-
drost.

29. Kdo wstaupil do nebe, a
dostal gi, a wywedl gi z oblaků:

30. Kdo se přeplawil přes mo-
ře, a nalezl gi: a přinesl gi nad
zlatu wýborné:

31. Ulenj, kdo by wédeti mohl
cesty gegi, aniž kdo by vyhledal
řecky gegi:

32. Ale, kteříž wj wsecky wé-
cy, zná gi, a nalezl gi opatrnostj
swau: kteříž přisprawil cestu v wé-
ném času, a naplnil gi dobyteky, y
zwéři čtvernochau:

33. Kteříž wypaušci swérlo,
a gde: a powołal ho, y postaučá
ho w třesenj.

34. Swézdy pak daly swérlo w
strážjich swých, a weselily se:

35. Powołany sau, a řekly:
Tec snic: a swjtily genu s wes-
losti, kteříž ge včinil.

36. Tent gest Bůh nás, a ne-
bude wážen žádný giný proti
nímu.

37. Tent wynaalezl wsecku ces-
tu kázné, a odwozdal gi Jakob-
owi služebníku swému, a Izrael-
lowi milému swému.

38. Potom na zemí widjn gest,
a s lidmi obcowal.

* grobu. ** grobu.

Rapitola IV.

Napomenutí lidu Izraelstvího k zachos-
wání Božských příkazan. 8. Naříkání
Črkve. 17. Potěšení gi od Ptorka
a předvídání gisého wyswobozenj.

1. **G**ato kníha přikázanj Božích, a zákon, kterýž gest na věky: všickni, kteříž se ho dějí, přigdau, k životu; kteříž pak se ho zpustili, k smrti.
2. Obrat se Jákobe, a vgmí se ho, chod po cestě k blestu geho proti světlu geho.
3. K ledáweg ginenmu sláwy své, a duslogenství svého národu cyzýmu.
4. Blahoslawenj gsine Izraeli: nebo věcy, kteréž se Bohu lží, nám zjevovny són.
5. Bud dobré myslí lide Boží, paměti hodný Izraeli:
6. Prodění ste národum ne k zahynutí: ale proto že ste w hněvu k hněvivosti popudili Boha, vybání: sice protiwníkum.
7. Ulebot ste rozdráždili toho, kterýž wás včinil, Boha věčného, obětujice dáblum, a ne Bohu.
8. Ulebot ste se zapomenuli na Boha, kterýž wás krmil, a zatímaž tili ste Jeruzalem wassi chowacku.
9. Ulebot gest widěl hněvivost od Boha přicházegjící wám, a řekl: Slyšte spolu mezugjící s Syonem, nebo přivedl mi Bůh žalost vezlišau:
10. Ulebot sem widěl zagetj lídu svého, synů mých, a dcer, kterýž přivedl na ně věčný.
11. Ulebo sem ge choval s veselostí: propustil sem pak ge s pláčem a s žalostí.
12. Ulechť se žádný neraduj ge nademnau redowan, a osamělan: od mnohých opuštěna sem pro hříchy svého svých, nebo vchylili se od zákona Božího.
13. Spravedlností pak geho neznali, aniž chodili po cestách přikázanj Božích, ani po stezách pravdy geho s spravedlností včili sau.
14. Ulechť přigdau spolu mezugjící s Syonem, a vzpomjnagj na zagetj synů, a dcer mých, kteréž vvedl na ně věčný.
15. Ulebo přivedl na ně náred zdaleka, národ nesslechetný, a cyzího gazyka:
16. Kterýž se neostýhalí starého, aniž se nad pačolaty smilovali, a zavedli vdově milé, a bez synů gedinkau osamělau zanechali.
17. Gá pak co mohu spomoc wám:
18. Ulebo, kterýž přivedl na wás zlé věcy, oné wás vychne z rukau neptácel wassijó.
19. Chodte synowé, chodte: nebo gá opuštěna sem sama.
20. Zvolekla sem se z rukou pekoge, oblekla sem se pak w pytel prosby, a volati budu k Uley, wýššimu we dnech svých.
21. Dobré myslí budte synowé, volejte ku Pánu, a vychne wás z ruky knížat neptácel.
22. Ulebo gá sem daufala na věky spasení wasse: a přísla mradost od Sváteho nad milostdenstvím, kterýž wám přigde od věčného Spasitele naseho.
23. Ulebot sem wás vypustila s žalostí a s pláčem: přivede pak wás zase mně Pán s radostí a s veselostí na věky.
24. Ulebo gáž widěli řískdy Syonsté zagetj wasse od Boha, tak vztý w brzkostí vystobozenj wasse od Uleba, kterýž wám přigde s věčkan crj, a s blestem věčným.
25. Synowé i rpeličce snásegte hněv, kterýž přijel na wás: neboť protiwníwoj rohé činil nespěj;

přítel těm, ale brzo vztíže zahynutí
geho: a na slyše geho vstoupil.

26. A učili moci chodili po cestách
desných: nebo wedeni sám jako
stádo rozebrané od nepřátel.

27. Dobré myslí bude synové,
a volete k Pánu: neboť bude
památku wasse * od toho, kterýž
vás včadl.

28. Ktěbo gáko byl smysl wasse,
abyše blandili od Boha: deset
krát tolíkéž zase se obrájce hleda-
ti ho budec.

29. Ktěbo, kterýž zlé věcy na
vás vvedl, ten zase přivede vám
věčnau veselost s spasením wassem.

30. Dobré myslí bud Jeruzalém,
nebo té vzdružuje, kterýž té
** gmenoval.

31. Štúdcové zahynau, kte-
říž té trápili: a kteří se těšili v
pádu tvém, trestání budau:

32. Města, gímž slaužili synové
tvougi, trestána budau; y kterež poz-
bralo syny tvé.

33. Ktěbo gáko se radovalo v
pádu tvém, a veselilo se v oboření
tvém, tak se zarmautí v svém zpu-
štění.

34. A oděato bude plésání
množství gebo, a radowání gebo
bude v žalosti,

35. Ktěboř oheň na ně přigde od
věčného za dlaubhé dny, a bydliti
budau v něm, dáblowé za množ-
ství času.

36. Ohlédní se Jeruzalémě k
východu, a viz veselost k tobě od
Boha přicházegic.

37. Ktěbo hle přicházegi syno-
vé tvougi, kterež sy propustil roz-
ptylené, přicházegi sebraní od východu
až k západu, v slowě Swas-
těho radugice se ke cti Boží.

* Vloho. ** Je gmeňa povolen.

Kapitola V.

Jeruzalém má smutek odložiti, a v
odvě velelosti se oblécy, protože Bůh
geho děri s obzvláštní velebností z za-
getí vyděle.

1. Zvolec z sebe Jeruzalémie rau-
cho žalosti, a osauženij své-
ho: a oblec se v oktašu, a v čest
geho, kteráž od Boha tobě gest,
věčné slávy.

2. Příodj rě Bůh dwognásob-
ným rouchem spravedlnosti, a vstá-
vaj na blawu (rwanu) čepicę cti
věčné.

3. Ktěbo Bůh včáje blest svůj
v tobě, každém, kterýž pod nedem
gest.

4. Ktěbo * gmenováno bude
tobě gmeňo tvé od Boha na vě-
ky: Pokoj spravedlnosti, a čest po-
božnosti.

5. Powstaní Jeruzalému, a stůj
na výšosti: a ohlédní se k východ-
du, a viz sebrané syny tvé od vý-
chodu slunce až do západu, v slo-
vě Swatěho radugice se Boží pa-
mátkau.

6. Ktěbo vysíli z tebe pěšky ve-
dení gsauce od nepřátel: přivede
ge pak Pán k tobě nesené ve cti
gáko syny království.

7. Ktěbe gest vstanovil Bůh
ponížiti vyselikau horu vysokau,
a stály věčné, a audoli naplniti zá-
roveň s zemí: aby chodil Izrael
pilně ke cti Boží.

8. Zastjnili pak y lesově, y vose-
liké dřevo lžebnosti, Izraeli z
rozkaži Božího.

9. Ktěboř přivede Bůh Izrae-
le s veselostí v swětle velebnos-
ti swé, s milostdenstvím, a s spra-
vedlností, kteráž gest z něho.

* Dáno.

Kapitola VI.

Ta kapitola gest weylah spisu Jere-
miáše, w kterém on židé (kterí do
Babylona zagari vvedeni býti magi) na-
pomíjí, aby se nedali křiž Chaldejské na
to nařízeni, aby měli bohům cyzým
slaviti.

Necypis listu, kterýž poslal Jere-
miáš k řem, kteří měli zavez-
ení býti do Babylona od krále Bas-
ilonstých, aby jim zwéstowal, dle
toho, což bylo přikázáno gemu od
Boha.

1. Pro hřichy, kterýmiž ste
zběheli před Bohem, zavede-
ni budete do Babylona zagati od
Kabučodonozora krále Babilon-
stých.

2. Protož wegdauce do Babylona,
budete tam veleni mnoho let,
a za dlouhé časy, až do sedmého
kolena: potom pak wywedu wás
odtud s pokogem.

3. Ulynj pak vztíte w Babilo-
ně bohy zlaté, a stříbrné, y kamenné,
y dřevěnné, oni se na rame-
nách nosy, vkažugice strach ná-
rodům.

4. Protož hleďte, abyste y wy-
podobnij nebyli včiněni činům cy-
zým, a nebáli se, a aby wás strach
w nich negal.

5. Když tedy vztíte zástup z
zádu, y zpředu, klanějice se, tce-
te w srdečých wassich: Cobě se slu-
ssi klaneti pane.

6. Klebo Angel můg s wánit
gest: sam pak vyhledávati budu
dussi wassich:

7. Klebo gazyk gegich vhlaze-
ny od řemeslníka, oni také sami
pozlacenj a postříbřenj, salešnij
gsau, a nemohau mluviti.

8. U gako panné milujicý ozdo-
by, tak wzawosse zlato včiněni sau.

9. Koruny zalisté zlaté magi
na hlavách svých bohoré gegich:
odkudž vkrádagj od nich kněži zla-
to a stříbro, a wynakládagj ges-
mi na sebe.

10. Dáragj pak y z něho obec-
ným ženkám, a newěstky oždobuj:
a opět když ge zase vezmu od
newěstek, okraſtingj bohy swé.

11. Či pak nebywagj wywo-
bozeni od tezu a molu.

12. Překrywosse pak ge rauhem
starlatovým, wytíragj twáče ge-
gich pro prach domovní, kteříj-
co gest velmi mnohý mezi nimi.

13. Berlu pak královskau m:
gako člověk, gako soudce kragi-
ny, kterýž hřešíjho proti sobě ne-
zabijgi.

14. Má také w ruce meč, a
sekru: sebe pak od boge, a od lo-
trů newystwozuge. Protož zná-
mo bud wám, že negsau bohoré.

15. Nebochte se nich tedy. Kle-
bo gako nádoba člověka rogláma-
ná nevžitečná býwá včiněna, takor-
wst gsaú y bohoré gegich.

16. Když se postawi w domě,
oci gegich plné gsaú prachu od nob
wcházejicých.

17. U gako někotru, kterýž rož-
hněval krále, ohrazeny sau dwě-
ře: aneb gako mrtvěmu k hrobu
přivedenému, tak hájí kněži dwě-
ře závorami a zámký, aby od los-
cičků nebyli zlaupeni.

18. Swistedlnice rožnicu-
gim, a to zalisté mnohé, z nichž
žádné viditi nemohau: gsaú pak
gako bězvna w domě.

19. Srdece pak gegich prawi,
že vylízagj hadoré, kteříž z země
gsau, když gedj ge, a rauho
gegich, a (oni) necýti.

20. Černé býwagi twáře gegich od dýmu, kterýž se v domě dělá.

21. Na tělo gegich, c na hlasu gegich lčtagi sowy, a vlastrosnice, y také prácy podobně y kočky.

22. Odkudž wézze, že negsau bohowé. Protož nebogte se gich.

23. Zlato také, kteréž magi, k otkrásí gesti. Uewyčeli někdo rzy, nebudau se blysteti: neb ani nescitili, když sléwání byli.

24. *že woseliké ceny kaupeni sau, w kterýchžto ducha nenj w nič.

25. Bez nob na ramenách nosíeni býwagi, vkazugice ničemnost sau lidem. Ale gsau také zahábeni, kteríž ge ctí.

26. Protož padnauli na zem, sami od sebe nepowstáwagi: ani byčdy kdo geg ztowna postavil, sam od sebe státi bude, ale gako mrtvým, gegich dary se gum předloží.

27. Oběti gegich prodáwagi gegich kněžji, a zle (gich) vžijwasgi: podobně y ženy gegich vrchusnice, ani nemocnému, ani žebrazímu čeho vdelugj;

28. Oběj gegich téhotné a ** měsycce ttpjic se dotykagj. Znajice tedy z wécy těch, že negsau bohowé, nebogte se gich.

29. Kdebo odkud slowau bohowé: že ženy předkládagj (dary) božím stříbrným, a zlatým, y děwenným:

30. A w domjih gegich kněžji sedi, magice sukně rozezené, a hlašov, y bradu oholenau, gichžto hlašov nahé gsau.

31. Kdau pak kříčce proti božím svým, gako na wečeři mrta čeho.

32. Kandha gegich odgjinagi kněžji, a suti ženy swé, y syny swé.

33. Aniž trpjli co zlého od někoho, ani (dégeli se gum) co dozbrého, budau se mocy odplatiti: ani krále vstanoviti mohau, ani odnjeti.

34. Podobně ani zboží dáti mohau, ani zlého odplatiti. Gestliž že gum kdo slib sljibil, a nesplnil, aniž toho pozádagj.

35. Člowěka od smrti newyswobozugj, ani mláděho od mocněšího wytchugj.

36. Člowěka šlepého k zračku neznawacugj, z nauze člowěka nezwyswobodji.

37. Klad wdomau se nesmiluzgj, aniž syrotkům dobré včinj.

38. Kamennům z hory podobně gsau bohowé gegich, dřevěnnij, a kamennij, y zlatij, y stříbrnij. Kteríž pak ge ctí, zahábeni bndau.

39. Gak tedy mněno má být, aneb řečeno, že oni bohowé gsau:

40. Kdebo gessté y sami Chal-degssij neciž gich: kteříž když vslysi něměho, že nemůže mluviti obětugj ho Bélowi, žádagice od něho mluviti:

41. Gakoby mohli ti čítiti, kteříž hnuti nemagj, a oni když tomu porozuměj, opusti ge: neboť smyslu neniągj sami bohowé gegich.

42. Ženy pak opásané prwazý na cestách sedj, podpalugice koští olivové.

43. Když pak některá z nich potřena gsau od někoho mimo gdaucího s ním spáti bude, bližní swé wytcefká, že ona nebyla za hodnau vznána, gako ona, aniž prwaz gegj byl rozeřzen.

44. Wszechy pak wécy, kteréž se gím děgj, salessné gsau. Tak (tedy) mněno má býti aneb řečeno, že oni bohowé gsau?

45. Od řemeslníků pak, a od zlatníků vdelání sau. Ulic giného nebudau, než to, co kněžj chřegj, aby byli.

46. Řemeslnícy také sami, kteříž ge dělagj, negsau innohého čas su. Ždaž tedy mohau wécy ty, kteréž od nich vdelány sau, bohowé býti?

47. Zanechali pak salessné wécy, a pohanění potom budaucým.

48. Ulebo když na ně přigde válka, a wécy zlé; myslj kněžj sas mi v sebe, kdeby se s nimi styli.

49. Takž tedy o nich smysleno býti má, že bohowé gsau, kteríž se ani z války newyswobozují, ani z zlých wécy se newytrhují;

50. Ulebo poněvádž gsau dčeř wěnnj, pozlacenj, a postříbřenj, pozná se potom, že salessníj gsau, odewšech národů, a králů: kteréžto wécy zřejmě gsau, že negsau bohowé, ale dila rukau lidstvých, a že žádného stutku Božího s nimi není.

51. Odkud tedy zněmo gest, že negsau bohowé, ale djlo rukau lidstvých, a že žádného stutku Božího w nich není?

52. Krále kraginé newzbuzují, ani déšt. lidem dagj.

53. Saudu také nerozeznagjí, ani kraginy wyswobodjí od křízody: neb nic nemohau, gako hawrás mezi prostředkem nebe a země.

54. Uleb y když wopadne oheň do domu bohů dceřenných, stříbrných a zlatých, kněžj syce gegich vtekau,

a wyswobození budau: oni pak gažko bětwna v prostřed shorj.

55. Stáli pak, a wálce neodolají. Tak pak tedy mněno má být, aneb připusťeno, že bohowé gsau?

56. Ant od zloděgů, ani od los trů newyswobodj sebe bohowé dceř wěnnj, a kamennj, y pozlacenj, y postříbřenj: gímžto ti, kteříž slynegissi gsau,

57. Zlato, a stříbro, y oděv, kteříž přikryti sau, gím poberau, odegdau, anuž sobě fu pomoc y pís spěgi.

58. Protož lépe gest býti klem v kažugscym moc swau; aneb nádobau w domě vžitečnau, w njžto bude se chlubiti ten, kdož nij vládne, neb dvorečni w domě, kteréž ostříbagj wécy rěch, gesto w něm gsau; než salessními bohy.

59. Slunce syce, a měsíc, y hvězdy, poněvádž gsau střele, a wylané k vžitkum, poslouchagi.

60. Podobně y blýskání, když se vřáže, patrné gest: tolíkž pak y wjet we wšech kraginách wěge.

61. A oblašové, gímžto, když přikázáno bude od Boha procházeti wesskeren svět, vykonáwagi, což přikázáno gest gím.

62. Oheň také seslaný z hory, aby strávil hory, a lesy, činj, což gest přikázáno gemu. Tito pak ani twátnostmi, ani mocmi gednomu z nich negsau podobnji.

63. Odkudž ani mněno býti má, ani řečeno, že oni bohowé gsau, poněvádž nemohau ani saudu saudit, ani co lidem včiniti.

64. Protož wědanci, že negsau bohowé, tedy se gich nebogic.

65. Neb ani králům budau zlosíci, ani dobročetí.

66. Známenj také na nebi nás rodům nevězují, aniž gáko slunce svítiti budau, aniž gáko měsíc osvěcovati.

67. Lítá zwér gest lepší nad ně, kteráž může vtecy pod střechu, a sobě prospěti.

68. Žádným tedy způsobem nám zřejmé není, že bohowé gsau: pročež nebogre se gich.

69. Nebo gáko w tykwišti strašidlo nic nehlídá: tak gsau bohowé gegich dřewennj, a stříbrnj, y pozlacenj.

70. Týmž způsobem y w záhradě ten býš, na kterýmžto každý prák sedí. Podobně y mrtwému povrženému we tmách, podobně gsau bohowé gegich dřewennj, a pozlacenj, y postříbrjenj.

71. Po svarlatu také temném y skvělému, který na nich *** molovat, zwijte tedy, že negsau boho-

wé. Oni také sami posledné (od mnoha) sežráni býwají, a budau pohárením w kragině.

72. Lepší gest člověk spravedlivý, který nemá modl: neboť daleko bude od pohárení.

* Za velmi druhou mždu. ** Sestis nedělký. *** Tl.

3 té kapitoly zavívají se smysl Kalvína, genž smyslil, že poháre nebýt tak nejmísliví a rupi, aby se byli kažmenjm a dřevům planěli, ale že w těch fanatických a dřewěných obrazích Bohu se planěli gáko w nějaké podobě, což smyslil, aby čest, kterou Katolické obrazům prokazují obvinici mohl. To geho všechny že falešné, a verhačné gest, z té každovolky patrně se dokazuje. Neb lid pohánský w pravidle dřevo a kamenný ryté neb za bohy měl, neb smyslil, že bohowé w těch obrazích přebívají, a gím přírodnj gsau. My pak obrazy cejme takto pro tv, jakž nás tomu myslíme Sněm Trydenické, které oni vyprodobňují, wšeku čest takto Bohu, a Svátky geho prokazujíce; v obrazích pak samých ani důvěrnost sládagice, ani čehož od nich žádagice, ani věříce, že w nich gáku moc, aneb Božství skryto gest.

Proroctví Ezechielovo.

Kapitola I.

Prorok Ezechiel vidí velebnost Boží sau na voze, který od čtyř Cherubimů w twátnosti čtyř zwijat, rajež byl.

1. **N**astalo se w třicátém léte, w čtvrtém(měsíci), w pátem dnu měsíce, když sem byl v prostřed zágarých podlé řeky Chobar, otevřena sau nebesa, a vzděl sem vidění Boží.

2. W pátem dnu měsíce, totiž gest léto páte přestěhování krále Joachyma,

3. Stalo se slovo Hospodino-

wo k Ezechielovi synu Buzy kněz, zí w zemi Chaldejské, podlé řeky Chobar: a stala se nad ním tainutka Hospodinova.

4. Y widěl sem, a hle vjír výchru přicházel od půlnocy; a oblak veliký, a ohně * zaobalující, a bleštění okřísku geho, a z prostředku geho gáko twátnost ** čistce, to gest, z prostředku ohně:

5. A v prostředku geho podobenství čtyř zwijat: a rato twátnost gegich, podobenství člověka na nich.

6. Čtyři twáře gednomu, a čtyři křídla gednomu.

7. Kloby gegich nohy rovné, a zpoděk nohy gegich gafko / zpoděk nohy telec, a gisly na pohleděnij gafko měd rozpálená.

8. A ruce člověka pod křídly gegich na čtyřech stranách: a twáře v křídla po čtyřech stranách měli.

9. A spogena byla křídla gegich gednoho k druhému. Ulenawrakovala se, když chodila, ale gedno každé před twáří svau Frácelo.

10. Podobenství pak obličeje gegich: twář člověka, a twář lva na pravici nich čtyř; twář pak wola, na levici nich čtyř, a twář orla z svrchu nich čtyř.

11. Twáře gegich, a křídla gezich roztážená z svrchu, dvě křídla každého nich spogowala se, a dvě přikryvala těla gegich:

12. A gedno každé z nich před twáří svau chodilo: kde byla prudost ducha, tam Frácela, aniž se navracovala, když chodila.

13. A podobenství zwijat, twářnost gegich gafko vhlù ohně hořících, a gafko vzezření lamp. Toto bylo vidění probíhajíce v prostřed zwijat, blesk ohně, a z ohně bleskání vycházegicý.

14. A zwijata chodila a navracovala se, kdy podobenství bleskání bleskagicýho se.

15. A když sem vzhlédl na zwijata, ukázalo se kolo gedno na zemi podlé zwijat, magicý čtyři twáře.

16. A vzezření kolo, a dílo gezich, gafko vidění moře: a gedna podoba nich čtyř: a vzezření gezich a díla, gafoby bylo kolo v prostřed kola.

17. Po čtyřech stranách nich gdauce ssa, a venawracovala se, když chodila.

18. Postava také byla polém, a vysokost, a hrozné vzezření: a celé tělo plné očí wůkol nich čtyř.

19. A když chodila zwijata, chodila zárověný kola podlé nich: a když se pozdvihovala zwijata od země, pozdvihovala se spolu s kola.

20. Baníkoli ssel duch, tam když ssel duch, v kola zárověný zdvihala se, následujice ho. Nebo duch života byl v kolách.

21. S gdaucými ssa, a s sicgjými stála: a s pozdvíženými od země, pozdvihovala se zárověný kola, následujice nich: nebo duch života byl v kolách.

22. A podobenství nad blávami zwijat oblohy, gafko vzezření kříštálu hrozného, a roztáženého nad blávami gegich z svrchu.

23. Pod oblohou pak křídla gezich přímá gednoho k druhému: gedno každé dvěma křídly zastíralo tělo své, a druhé podobně se zastíralo.

24. A slyssel sem zwuk křídla, gafko zwuk vod mnohých, gafko zwuk svrchnowaného Boha: když chodila, byl gafko zwuk množství, gafko zwuk vognu. A když stála, zpauškela se křídla gegich.

25. Nebo když se dál bláv nad oblohou, která byla nad blávami gegich, stála, a zpauškela křídla svá.

26. A nad oblohou, která byla nad blávami gegich, gafko vzezření kameně zafitou podobenství různé: a nad podobenstvím různou, podobenství gafko twářnost člověka z svrchu.

27. **Y** wsděl sem gako wzezřenj āsice, a gako spartčenj ohně, v wonitčku geho wukol: od bedr geho a z swrchu, a od bedr geho až dolu, widěl sem gako spartčenj ohně říwaucýho wukol.

28. Gako wzezřenj duhy, když bývá na obloze ve dni deseti. To bylo widění blčku wukol.

* Plápolajc. ** Zégaré welmi prudí říwělosti.

Kapitola II.

Předěšeného widěním Ezechyele Bůh posluge, a pošla k lidu Izraelskému, 1. vyzvána ho, gaby se w tom chovat měl, 9. podávaje mu knihu popisu samým nařízením.

1. **T**oto widění podobenství sáz wy Hospodinowy. **Y** wisděl sem, a padl sem na tvář svau, a slyssel sem hlas mluwicýho. **Y** řekl ke mně: Synu člověči, stůl na nohách svých, a mluwiti budu s tebou.

2. **Y** wessel do mne duch, když byl promluvil ke mně, a postavil mne na nohy mé: a slyssel sem mluwicýho ke mně,

3. A říwacýho: Synu člověči, posylám gá tebe k synům Izraelstým, k národům odpadlým, kteríž odstaupili odemne: oni v otcově gegich přestaupili smílauwu mau až do dne tohoto.

4. A synowé twrdé twáře, a nestrojedlného srdece gsau, k u kteříž gá posylám tebe: a díss k nim: Toto pravoj Pán Bůh:

5. Kdyby snad aspoň oni sami slysfeli, a kdyby snad se vpopogili, nebo dímm popauzegjicý gest: a zvědji, že Prorok byl v prostřed nich.

6. **T**y tedy synu člověči nebog je gich, ani řeči gegich se straříug:

poněwádž newěrnj a podwtatitelé gsau s tebou, a o ſejty bydlis. Slovo gegich se nebog, a obličegů gegich se neſíraříug, protože dímm popauzegjicý gest.

7. Mluwiti budess tedy slova má k nim, zdali by snad vposlechli, a se vpopogili: poněwádž popudí celowé gsau.

8. **T**y pak synu člověči slyss, kterékoliv wěcy mluwim k tobě, a nechťeg býti popauzegjicým, gako dímm popauzegjicý gest: otevři vsta svá a gez, kterékoliv wěcy gá dás wám tobě.

9. **Y** widěl sem, a hle ruka wzařená ke mně, w kteříž byla šwinutá kniha: a rozečel gi přede mnau, kteříž byla psána wonitčky zevnitř: a psána byla w nj nařízení, a smutná píseň, a běda.

Kapitola III.

Ezechyel sněd knihu k synům Izraelstým gest odělan, 23. Kdežto zase widi wlebnost Vojska a s tím ſily a zmužiloſti ke swém proroctému aukadu nabývá.

1. **T**ekl ke mně: Synu člověče, cožkoli naleznesh, gez: sněz knihu turo, a gda mluwo k synům Izraelstým.

2. **Y** otevřel sem vsta svá, a nařmil nine knihau tau:

3. A řekl ke mně: Synu člověče břicho twé gisti bude, a řeči twá naplněna budou knihau tauto, kterouž gá dávám tobě. A sněd sem gi: a včiněna gest w pštach mych gako med sladká.

4. **Y** řekl ke mně: Synu člověče gdi k domu Izraelstému, a mluwiti budess k nim slova mía.

5. Kdo ne k lidu hluboké řeči a neznámého gazyka ty posylán

syian býváss, k domu Izrael scemu:

6. Ani k národum mnohým hluboké řeči, a neznámého gazyka, gichžrobys nemohl slyšeti řeči: a kdybys k nim poslán byl, oni by tě poslechli.

7. Dům pak Izraelský nechťejí řeči poslauchati: nebo nechťejí poslauchati mne. Měsíceren zagiště dům Izraelský * orielého čela gest, a twrdého stáce.

8. Uy dal sem twář twau mochněgssj nad twáře gegich, a celo twé twrdssj nad čela gegich.

9. Hako dyamant, a gálo sítřes men dal sem twář twau: nebog se gich, ani se strachuj od twáři gegich: proto že dům popuzugjcy gest.

10. U řekl ke mně: Synu člověci, všecky řeči mé, kteréž gámluvim k tobě, přigmí w sedce svém, a vissima svýma slyss:

11. A gdž wegdi k přestehozvání, k synům lidu twého, a mluwiti budess k nim, a disse gím: Toto pravý Pán Bůh: kdyby snad slyšeli, a vpečogili se.

12. U pogal mne duch, a slyšel sem za mnau hlas pohnutí welikého: Požehnané sláva Hospodina z místa swého;

13. A hlas křídel zwijat repaných gedno o druhé, a hlas kol následujících zwijat, a hlas pohnutí welikého.

14. Duch také zdryhl mne, a pogal mne: a odessi! sem ** hořký w hněvostí ducha swého: kde ruka Hospodinova byla semnau, posliuigjcy mne.

15. U přissel sem k přestehozvání, k hromadě nového obilj, k

tém, kteříž bydlili podlé řeky Chobar, a sedél sem kde oni seděli: a žustal sem tam sedm dní truňle v prostřed nich.

16. Když pak pominulo sedm dní, stalo se slovo Hospodinovo ke mně, iťaucy:

17. Synu člověci za strážného dal sem k domu Izraelskemu: a vslýshis z vši mych slovo, a zvestugess gím odemne.

18. Gestli, kdyžbych gá řekl k bezbožnému: Sintej vnučes: nezvestugess gemu, aniž mluwiti budess, aby se odvrátil od cesty swé bezbožné, a žiw byl: oni bezbožní w neprawosti swé vnicí, ale kde geho z ruky twé vyhledávatí budu.

19. Paklibys ty zwestoval bezbožnému, a onby se neodvrátil od bezbožnosti swé, a od cesty swé bezbožné: oni syce w neprawosti swé vnicí, ty pak dussi twau sywyswobodil.

20. Ale u odvrátilliby se spravedlivý od spravedlnosti swé, a včinilby neprawost: položím cestu před ujm, oni vnicí, protože sy nezwestoval gemu: w hřichu svém vnicí, a nebudou w paměti spravedlnosti geho, které včinil: kde pak geho z ruky twé vyhledávatí budu.

21. Paklibyc ty zwestoval spravedlivému, aby nehréssil spravedlivý, a onby nehréssil: žiw gá žiw bude; proto že sy zwestoval gemu, a ty sy dussi twau vywstobodil.

22. U stala se nademnau ruka Hospodinova, a řekl ke mně: vstas na vygdi na pole, a tam mluwiti budu s tebou.

23. A vstav wylsel sem na pole:

le: a hle tam sláwa Hosподinowa siela gako sláwa, kterauž sem wi- díl podlé řeky Chobar: a padl sem na tvář svau.

24. U vissel we mne duch, a postavil mne na nohy mé: a mluvil mi, a řekl ke mně: Ves gdi, a zavři se v prostřed domu svého.

25. A ty synu člověčj, hle dás na sau na tebe pauza, a swájj tě w nich: a newygdes s prostřed gič.

26. A včinjm, aby přilnul gas ſk twůr k dásnjm twým, a budes némý, aniž gako muž doruňuagjcy: neb dům popauze- gicy gest.

27. Když pak mluviti budu tobě, otevru vsta twá, a díss k nim: Toto praví Pán Bůh: Kdo ſlyſí, nechť ſlyſí: a kdo odpoči- twá, ač odpoči twá: nebo dům po- pauzegjcy gest.

* Nestaudného ** Žořek gsa, truchliw.

Rapitola IV.

Wyobražuge Ezechiel na cyhle obje- jenji Jeruzaléma. 9. Wykažuge ſe mu bý: dná ſtrawa, ſtrze kterauž ſe předvkažu- ge hrozný hlad w čas obleženj.

1. U ty synu člověčj wezmi ſobě cyhlu, a položis ſi před ſebe: a * popiſſes na nj město Je- ruzálem.

2. A zpočádáſſ proti němu ob- leženj, a vzděláſſ obrady, a ſne- ſes násyp, a dáſſ proti němu wo- genstá leženj, a poſtaſſes betany (válečné) tvůrkol.

3. A ty wezmi ſobě pánew ſe- leznau, a poſtaſſes ſi w zed ſelez- znau mezy ſebau, a mezy městem: a zatvrdiſſa twář ſwau proti němu, a

bude w obleženj, a obkljčiſſ ge- znamenj geſi domu Izraelitému.

4. A ty spáti budes na boku ſwém lewém, a položis nepraw- wost domu Izraelitého na ném, w počtu dnů, w nichž spáti budes na ném, a přigmess neprawost gegič.

5. Gá pak dal ſem tobě léta neprawosti gegič, w počtu dnů tři sta a dewadesate dnů: a po- neſes neprawost domu Izrael- štého.

6. A když tyto věcy wyplniſſ, spáti budes na boku ſwém prav- wém podruhé: a přigmess neprawost domu Jüdštého za čtyřides- ti dnů. Ten za rok, den, pravjm, za rok dal ſem tobě.

7. A k obleženj Jeruzaléma obrátiſſ twář ſwau, a ránié twé bude wezajené: a protokowati budes proti němu.

8. Hle obkljčil ſem tě wazba- mi: a neobrátiſſ ſe z boku ſwého na bok giný, dokudž newyplniſſ dnů obleženj ſwého.

9. A ty wezmi ſobě obilj, a gečmene, a bobu, a ſſocowice, a gahcl, a wytwe: a wſypes to wſe do nádobý gedné, a naděláſſ ſobě chlebů dlé počtu dnů, kte- rýchž spáti budes na boku ſwém: za tři sta a dewadesate dnů gisti budes to.

10. Počtm pak twůr, gebož požívatí budes, bude na wáhu dwadceci lotů na den: od času až do času gisti to budes.

11. A wodn na mju pjeti bu- des, ſestý djl hyn: od času iž do času to pjeti budes.

12. A gako podpopelný gečný (chléb) gisti budes to: a leynem, kte-

Ddd

Kteréž wychází z člověka, přikry-
ges to před očima gegich.

13. Y řekl Hospodin: Tak gis-
ti budou synové Izraelští chléb
svůj posvárněný mezi národy,
k nimžto vývahu ge.

14. Y řekl sem: A a a, pane
Bože, hle duisse má neni posvá-
rněna: a vmlčiny, a což rozehaz-
ného gest od zvěři, negedl seni od
dérinství svého až dosavád, a ne-
wesslo w vsta má žádné massonec-
tisté.

15. Y řekl ke mně: Hle dal
sem tobě hnůg volu místo leyn
lidstvých: a vdeláš chléb svůj w
ném.

16. Y řekl ke mně: Synu člov-
ěcí: hle gá setru hůl chleba w
Jeruzalémě: a gisti budou chléb
v vaze, a w pecování: a vodu
na míru, a w auzkosti při budou:

17. Aby, když zhyne chléb a
voda, padl gedenkaždý k bratu
svému: a schadli w nepravostech
svých.

* Wyruges, wyobražíš.

Kapitola V.

Vrázání gímým způsobem těžkosti ob-
léciu Jeruzaléma, s. a kolikéž v hříchu,
pro než měly ty těžkosti pofigiti.

1. **A** ty synu člověcí wezmí so-
bě meč ostrý, holící vla-
sy: a wezmess geg, a powedesse
přes hlavu twau, a přes bradu
twau: a wezmess sobě závažj wá-
hy, a rozděljo ge.

2. Třetj djl ohněm spálíss v
prostřed měst, podlé vyplněný dnú
obleženj: a wezmess třetj djl, a ze-
stáss mečem wůkol něho: třetinu
pak ginau rozmecess v vjtr, a meč
obnázjm po nich.

3. A wezmess odtud malý poz-
čet: a vtwážess ge na svrchnku plá-
stře svého.

4. A z nich ofet wezmess, a
vtwážess ge v prostřed ohně, a spálíss
ge ohniem: a z něho vydě
ohně na weškeren dům Izraelšt.

5. Toto praví Pán Bůh: Čen-
tot gest Jeruzalém, v prostřed ně-
rodů postavil sem geg, a wůkol
něho země.

6. A potupil saudy mé, aby wiz-
ce bezbožným byl nežli národy;
a přikázanj má, wjce než země, kic-
réž wůkol něho gsau. Kébo saudy
mé za vrahli, a w přikázanjch myž
nechodili.

7. Pročež toto praví Pán Bůh:
Proto že ste přewýšili národy, kic-
réž wůkol wás gsau, a w přiká-
zanjch myž ste nechodili, a saudu
myž ste nečinili, a dlé saudů náro-
dů, kicréž wůkol wás gsau, neči-
nilí ste:

8. Protož toto praví Pán Bůh:
Hle gá k tobě, a gá sám včinim
v prostřed tebe saudy před očima
národů.

9. A včinim w tobě, čhož km
nevčinil, a gímžto včevy podobný
wjce nevčinim, pro wšecí oha-
vnosti twé.

10. Protož orcové gisti budou
syny v prostřed tebe, a synové gis-
ti budou orce swé: a včinim w
tobě saudy, a rozwégi wšecí oha-
vnosti twé w wšeliký wjtr.

11. Pročež živí gsemigá, prav-
ví Pán Bůh: Gediné proto je
sy svatého mého vraxyl w wšecí
aurazých svých, a w wšecí oha-
vnostech svých: gá také polámi,
a neodpuštj oko mé, a nesluž-
gi se.

12. Četj djl tebe morem zeze
mí, a hladem stráwen bude v
prostřed tebe: a četj djl z tebe
mečem padne w okříšku twém:
těj pak djl twůig we wšeliký wjet
rozmecey, a meč z posvwy wytchnu
po níh.

13. A wyplnjm prchliwost swau,
a včinjm, aby odpočinula hněwiv
rost má w nich, a potěšim se: a
zvědjt, že gá Hospodin mluwil
sem w horlivosti swé, když wyply
njm hněwivost swau w nich.

14. A dám tě w pausse a w
pohanění národům, kterjž wůkol
tebe gsau, před obličejem každés
ho jmno gdaucyho.

15. J budess pohaněn, a rauz
hán, příklad, a vjasnutj w ná
rodech, kterjž w wůkolj twém gsau,
když včinjm w robě saudy w pr
chliwosi, a w hněwivosti, a w tce
síenjch hněwu.

16. Gá Hospodin mluwil sem:
Když possli střely hladu neyhorší
na ně; kteréž smrcedlné budau, a
kteréž possli, abyh pohubil wás:
a hlad shromáždjin na' wás, a se
nu mezy wámi * hůl chleba.

17. A possli na wás hlad, a
zvět neyhorší až k wyhodenj: a
mor, a krcw progde škrze tebe, a
meč wtedu na tě. Gá Hospo
din mluwil sem.

* Pomoc.

Kapitola VI.

Grožý Bůh celému Izídštu zpusť
ním, a zkázau. 8. Přislibuge wšak, je
ostatky lidu (gestli po rwázenj takowé
do cestání k němu se obráti) zachowá.

1. Nastala se ke mně řec Hospo
dinova, řkaucy:

2. Synu člověka postav twář
swau k horám Izraelským, a pro
rokovati budess k nim,

3. A díss: Hory Izraelské sly
sste slwo Pána Boha: Toto pře
wj Pán Bůh horám, a pahrbkum,
příkrým stalám, a audoljm: Už
gá wtedu na wás meč, a pohu
bjm výsosti wasse,

4. A zbožími oltáře wasse, a
polánijs se podobizny wasse: a zwr
hu zbité wassc před modlamii was
síimi.

5. A dám vnitřiny synů Iz
raelských před twáří podobizen was
síjch: a rozprýlím kosti wassc okoz
lo oltářu wassíjch

6. We wšech obydlijch wassíjch.
Všecka zpustřena budau, a wýsos
stí zbořeny, a rozmietány budau:
a zahynau oltářové wassi, a polá
mén budau: a přestanau modly
wasse, a setření budau chrámové
wassi, a vyhlažena budau díla
wasse.

7. A padne zabity v prostřed
wás: a zwijte, že gá gsem Hos
podín.

8. A zanechám mezy wánu
těch, kteržby vtekli před mečem
w národech, když wás rozprýlím
w zemích.

9. J zpomjnati budau na mne
reyswobozenj wassi w národech, k u
kterýmž zaganj wedeni sau: neb
sem potčel srdece gegich smilnyc, a
odstupugyc odemne; a oči gegich
smilnyc po modlách svých: a sa
mi sobě se omrzegi pro zlé wěcy,
kteréž sau činili we wšech ohaz
wnostech svých.

10. A zvědji, že gá Hospodín
ne nadarmo sem mluwil, abyh vči
nil gím zlé toro.

11. Toto přewj Pán Bůh: Tles
kni rukau twau, a dupni nohan
twau, a rcy: Už nastogte, na
D d d a: wisseky

wſſecky ohawnosti zlých wéch do-
mu Izraelſkého: nebo mečem, hla-
dem, a morem padnau.

12. Kdož daleko gest, vime
morem: kdo pak bližko, mečem pa-
dne: a kdo zanechán bude, a kdo
obležení, hladem vme: a wyplnim
hněwiwoſt swau w nich.

13. U zwjte, že gá (gsem) ho-
spodin, když budau zbiti wassi v
proſtřed modl wassich, wukol ol-
táču wassich, na wſſelikém pahrbku
wysokém, a na wſſech wrſſich hor,
a pod wclifým dřewem hágowým,
a pod wſſelikým dubem ratolest-
ním, (na) místě, kdežto zapálili kás-
diola wonná wſſem modlám swým.

14. U wztáhnu tuku swau na
ně: a včinjm zemi zpustlau a ſ
opuſtenau, a od pausse Deblatha,
we wſſech pſſbytcích gegich: a
zwédi, že gá (gsem) Hospodin.

+ zpustlegi než pausse Deblatha.

Rapitola VII.

Prorocewi o pomstě Boží nad Izraelſ-
mi y zemí gegich, a o přecinách té po-
mstě.

1. **Y** stala se řec Hospodinowa
ke mně, kfaucý:

2. U ty ſunu člowěci, toto pra-
wj Pán Bůh zemii Izraelſké: Kon-
ec přichází, přichází konec na čty-
ři strany země.

3. Ulynj konec na té, a wpu-
ſtím přehliwoſt swau na té: a ſau-
diri té budu podlé cest twých: a
poſtaſim proti tobě wſſecky ohaz-
wnosti twé.

4. U neodpuſti oko mé tobě, a
neſlitugi ſe: ale cesty twé položim
na tebe, a ohawnosti twé v pro-
ſtřed tebe budau: a zwjte, že gá
(gsem) Hospodin.

5. Toto prawj Pán Bůh:
Saunjenj gedno, ſauženj hle při-
phází.

6. Konec přichází, přichází kon-
ec, procýtilo proti tobě: hle při-
phází.

7. Přichází potřenj na té, ſte-
rýž bydlis na zemi: přichází čas,
bližko gest den zabij, a ne slá-
wy hor.

8. Ulynj zblízka wyligi hněw
swúg na té, a wyplnim prdeli-
woſt swau na tobě: a ſaudiri ſi
budu podlé cest twých, a ſložim
na té wſſecky neslechetnosti rati-

9. U neodpuſti oko mé, ani
ſe ſlitugi, ale cesty twé wložim to-
bě, a ohawnosti twé v proſtřed
tebe budau: a zwjte, že gá gsem
Hospodin repaucý.

10. Hle den, hle přiffel: wſ-
ſlo potřenj, zkrocil prut, wypuči-
la ſe peyda:

11. Uleprawost powſtala w
prutu bezbožnoſii; ne z nich, a
ne z lidu, ani z zwuku gegich: a ne-
bude odpočinut w nich.

12. Přiffel čas, přiblížil ſe den:
kdo kupuge, ať ſe newesli: a kdo
prodáwá, ať nekwojl: nebo hněw
na wſſerem lid gegi.

13. Učbo kdo prodáwá, krom
což prodal, nenawrátí ſe, a gegi
mezi životy život gegich. Učbo
widěnji k wſſeremu množství ge-
gimu nenawrátí ſe zpět: a muž w
neprawosti života swého nebude
poſlen.

14. Črubce na traubu, ať ſe
přehotoví wſſickni, a není, kdo by
ſſel k bogi: nebo hněw miug na
wſſerem lid gegi.

15. Ulecc wne; a mor a hlad
wnitc: kdo na poli gest, mečem
vmece:

vnitře : a kteří w městě, morem a bladem se žádají budou.

16. A wywołozeni budou, kteří vtečau z nich : a budou na horách jako holubice audoli wisszki (strachem) se těsancý, gedens každý w neprawosti swé.

17. Wyselelké ruce ošlabnau, a wsseliká kolena potekau wodami.

18. U přepáši se žněmi, a strach ge přikryge, a na wsseliké twáři zahanbeni, a na wselich hlawách gegich lysyna.

19. Stříbro gegich bude wen wywřzeno, a zlato gegich bude w hnogissré. Stříbro gegich, a zlato gegich nebude ge mocy wywozboditi w den prchlosti Hospodinozy. Dusse swé nenasytj, a břicha gegich nebudau naplněna : nebo pohorssenj neprawosti gegich včiz néno gest.

20. A oždobu žápon swých w pečku položili, a obrazy oharvostí swých a podobizen nadělali z něho : protož dal sem gím to w nečistotu :

21. A dám to do rukau cyzých k rozebrání, a bezbožným země za laupež, a poskvrnij ge.

22. A odvrátím twář svou od nich, a poskvrnij ragnost manu : a wegdau do ní wypustency, a poskvrnij gj.

23. Včin žawitku : nebo země plná gest saudu ktwj, a město plné neprawosti.

24. U přivedu neyhorssj z násrodů, a * vlásti budou domy gesgich : a odpočinauti včinjm peychu mocných, a vládnauti budou Swatyněmi gegich.

25. Když připadne na ně auž kost, vyhledávat budou pokoge, a nebudé.

26. Zarmaucenj na zarmaucenj přigde, a ** slyssenj na slyssenj : a hledati budou widěnji od protoska, a zákon zahyne od kněze, a rada od starších.

27. Brál kwojli bude, a kníže obléče se truchlostí, a ruce lidu země předěseny budou. Podlé cesty gegich včinjm gím, a podlé sandů gegich sauditi ge budu : y zwědj, že gá Hospodin.

* vládnauti. ** zlá novina.

Kapitola VIII.

Ezechiel v widění do Jeruzaléma z Babilona přiveden, 10. minolionářské ohavnosti a modlárství spartuge.

1. **N**astalo se léta sestého, sestého měsýce, w pátém (dni) měsýce : seděl sem gá w domě swém, a starší Jüdssj seděli předeminau, a padla ram na mne ruka Pána Boha.

2. S widěl sem, a hle podobenství jako wzezření ohně : od wzezření bedr geho, a dolu, ohni : a od bedr geho, a wzhůru, jako wzezření blešku, jako widěnji čistce.

3. A wypuštěné podobenství ruky vhopilo mne za kadeři hlawy mé : a pozdwihl mne duh mezy zemí a nebem : a přivedl mne do Jeruzaléma v widění Božím, podlé dveří vnitřních, kteréž patříly k půlnoci, kdež byla postavena modla horlenj k popauzenj hněvosti.

4. A hle tam sláwa Boha Izraelstého, podlé widění, kteréž sem widěl na poli.

5. U řekl ke mně : Synu člověče, pozdwihi oči swých k cestě půlnocní. U pozdwihl sem oči mych k cestě půlnocní : a hle od

půlnocy brány oltáře, modla horles
nji při samém rogití.

6. Y řekl ke mně: Synu člověka, domnívássli se, (že) vidíss
ty, co tito čini, ohavnosti velké,
kteréž dům Izraelský činj tu, a
abych daleko odstaupil od Svatyně
své z a gessré obráté se vztíss
ohavnosti wětší.

7. Y vvedl mne ke dvěřím
sýne: y vidil sem, a hle díra ges-
dna w stěně.

8. Y řekl ke mně: Synu člověka,
prokopeg stěnu. A když sem proko-
pal stěnu, ukázaly se dvěře gedny.

9. Y řekl ke mně: Wegdi, a
wiz ohavnosti neyhorší, kteréž tito
čini tu.

10. Y wssed viděl sem, a hle
wšesliké podobenství zeměplazů a
živočichů, ohavnost, a wsecky
modly domu Izraelského wymalo-
wany byly na stěně wůkol wssudy.

11. A sedmdesáte mužů z star-
šího domu Izraelského, a Jezo-
nyáš syn Saffanu wstál v prostřed-
ních, gesso stáli před malowánjmi:
a gedenkaždý měl kadiálnicy w rу-
ce své: a pára mlhy z kadiela wstuz-
powala.

12. Y řekl ke mně: Gisté wiz-
dij sýnu člověka gaké věcy star-
ší: domu Izraelského činj we tmách,
gedenkaždý w krytě pokoge své-
ho: neboť ijkagj: klesodj hospo-
din nás, opustil hospodín zein.

13. Y řekl ke mně: Gessré obrá-
tě se vztíss ohavnosti wětší, kteréž
tito čini.

14. Y vvedl mne strze dvěře
brány domu Hospodinova, kteréž
patřily k půlnoci: a hle tam ženy
sedely plácace Adonida.

15. Y řekl ke mně: Gisté wiz-

děl sýnu člověka: gessré obráte
se vztíss ohavnosti wětší nad
tyto.

16. Y vvedl mne do sýne vnitř-
ní domu Hospodinova: a hle we
dvěřích chrámu Hospodinova me-
zy sýn a oltářem, gako pětmec
tma mužů, magických hřbetu proti
chrámu Hospodinovu, a tváře k
východu: a klaněl se k východu
slunce.

17. Y řekl ke mně: Gisté wiz-
děl sýnu člověka: zdaž lehké
gest to domu Jüdskému, aby čini-
li ohavnosti tyto, kteréž činili že-
nebo naplniwsse zemi neprawosí
obrátili se k popauzenj mne: a hle
přikládagj ratolest k chřipjm svým:

18. Tedy y gá včinjm w prhlíz-
wosti: ncodpustj oko mé, aniž k
smilugi: a když wolati budau k
vssim mým hlasem welikým, newy-
flyslím gich.

Kapitola IX.

Sledu a potážku, která se od Bar-
obilského wogsta itala w Jeruzalemě,
protokoli v widění Váh ukazuje, 6. od
které wstal w jízdku ri záborami iaz,
které znamením Thau zaznamenání bhl.

1. Y wolal w vssich mých bla-
sem welikým, řka: Při-
blížila se na wssijwenj města, a ge-
denkaždý nástroj zabijenj má w
ruce své.

2. A hle sest mužů přicházel
cestau brány hotegssi, kteréž patří
na půlnoc: a gedenho kázdeho
nástroj zahynutj w ruce geho: muž
také geden v prostřed nich obléčen
by: w roucha lněná, a Falamer při-
sařský při bedrách geho: y vcessli,
a stáli podlé oltáře mědenného:

3. A sléwa Hospodina Izrael-
wzata gest z Cherubjna, který byla
na

na něm v prahu domu: a zavos-
lal muže, kterýž byl oblečen v
raucha lněná, a kalamář písářský
měl na bedrách svých.

4. Y řekl Hospodin k němu:
Přegdi prostředkem města v pro-
střed Jeruzaléma: a znameneg *
Chau na čeljch mužů magjicých, a
žalost magjicých naděvšení obaz-
vnojimi, kteréž se děgj v prostřed-
ného.

5. Y oněmno řekl, an sem sly-
sel: Progděte kře město následu-
gice ho, a bje: neodpausstěgž oko
wasse, aniž se smilujte.

6. Starce, mládencečka, a pan-
nu, malického, y ženy, zabjte až
do vyhubení: wesselíčko pak, na-
němž byste vzeli Chau, nezabijte:
a od Swatyně mé začněte. Za-
čali tedy od mužů starších, kteríž
byli před tváří domu.

7. Y řekl k nim: Poskvrňtež
dům, a naplňte sýně zbitými: wy-
gdíte. Y wysli, a bili ty, kteríž by-
li v městě.

8. A po vyplněním zabíjení,
pozůstal sem gá: a padl sem na
tváři man, a volage dím: Běda,
běda, běda pane Bože: což pak
pohubíss wsecky ostatky Izraele,
wylévage přehliwost swau na Je-
ruzalém:

9. Y řekl ke mně: Neprawost
domu Izraelitého a Jüdstého, we-
lité gest přjiss hrubé, a naplněna
gest žemě krvemi, a město naplně-
no gest odvrácením: nebo řekli:
Odpustil Hospodin žemi, a Hos-
podin nevidí.

10. Protož y oko mé neodpu-
sti, aniž se smilungi: cestu gegich
na hlavu gegich navrátjin.

11. A hle muž, kterýž oblečen

byl v raucha lněná, kterýž měl
kalamář na hřbetě svém, odpově-
děl slovo, řka: Včinil sem, gáž sy
mi přikázal.

* Znamením.

Rapitola X.

Wyznamenání vyplení Jeruzaléma
krz Chaldejské. 9. Wypisuje se znotu-
vání Cherubijnů, a spárení welebnosti
Božské.

1. Y wsdél sem, a hle na obloz-
ze, kteráž byla nad hlas-
wan Cherubijnů, gáko žámen zas-
frowý, gáko wzezření podobenství
rrunu, ukázala se nad nimi.

2. Y řekl k muži, kterýž oble-
čen byl v raucha lněná, a pravil:
Wegdi v prostřed kol, kteráž gsa-
pod Cherubiny, a naplni ruku swau
vhlym ohně, kteréž gest mezy Che-
rubiny, a wysypeg na město. Y
wssel před obličejem mým:

3. Cherubinowé pak stáli na pra-
wicy domu, když wcházel muž, a
oblak naplnil sýn vnitřnj.

4. Y wyzdwiżena gest sláwa
Hospodinowa z svrchu Cherubijnů
k prahu domu: a naplněn gest dům
oblakem, a sýn naplněna gest ble-
stem sláwy Hospodinowy.

5. A zvonk křídel Cherubijnů
slyšan byl až do sýně zevnitř, ga-
ko hlas Boha wseimohaucího mlu-
wicjho.

6. A když byl přikázal muži, kte-
rýž byl oblečen v raucha lněná
řka: Wezmi oheň z prostřed kol,
kteráž gsa mezy Cherubiny: wssed
on stál podlé kola.

7. Y wzráhl Cherubin ruku z
prostřed Cherubijnů, k ohni, kterýž
byl mezy Cherubiny: a wzal, a dal
do rukou toho, kterýž byl oblečen
v raucha lněná: genžto wzaw wy-
ssel gest.

8. U vřáhalo se na Cherubijných podobenstvij ruky člověka pod křídly gegich.

9. U viděl sem, a hle čtyři kola podlé Cherubijnů: kolo gedno podlé Cherubjna gednoho, a kolo giné podlé Cherubjna gednoho: vzepření pak kolo bylo gafó vidění kamenné chrysolita.

10. A spatřenj nich podobenství gedno čtyř: gafoby bylo kolo v prostřed kola.

11. A když chodila, na čtyři strany krácela: a nenawracovala se chodit, ale k místu, k němuž se jíti vchylovalo, kteréž první bylo, následovala y giná, aniž se obracovala.

12. A všecko tělo nich, y hrada, y ruce, y křídla, y oblavky, plná byla oči vůkol čtyř kol.

13. A kola ta nazval točitá, an sem slyšel.

14. Čtyři pak twáři mělo (hvězdy) gedno: twář gedna, twář Cherubjna: a twář druhé, twář člověka: a na třetím twář lwa: a na čtvrtém twář orla.

15. U pozdviženi sau Cherubijnové: tot gest ro zvěře, kteréž sem byl viděl podlé řeky Chobar.

16. A když chodili Cherubijnové, sna spolu y kola podlé nich: a když zdvihali Cherubijnové křídla svá, aby se povýšili od země, nestávala kola, ale y ona podlé (nich) byla.

17. Když oni stáli, stála: a s pozdviženými vyzdvihovala se. Klebo duch života byl v nich.

18. U vysla sláva Hospodinova od prahu chrámu: a slála nad Cherubjny.

19. A pozdvižse Cherubijnové

křídla svých, povýšeni sau od země předemnau: a když oni vycházeli, kola také následovala: a stála v wigiti brány domu Hospodinova východně: a sláva Boha Izraelského byla nad nimi.

20. Tož gest ro zvěře, kteréž sem viděl pod Bohem Izraelským podlé řeky Chobar: a poznaměl sem, žeby Cherubijnové byli.

21. Čtyři obličegevédnomu, a čtyři křídla gednomu: a podobenství ruky člověka pod křídly gegich.

22. A podobenství twáři gednih, ty samy twáře, kteréž sem viděl podlé řeky Chobar, a patří nechegich, y prudkost (byla) gednoho každého před twáří svau pokrčovati.

Kapitola XI.

Předpovídá Ezechiel pozůstalém svému v Jeruzalémě z lázu, 17. též pak, kterí v Babiloně zadržáni iau, připomírá, že se začí do vlasti své navráti.

1. **N**ež pozdvižil mne duch, a vvedl mne k bráně východní domu Hospodinova, kteréž patří k východu slunce: a hle v wigiti brány pětmechetna mužů: a viděl sem v prostřed nich Jezonyše syna Uzurowa, a Feltyáše syna Banaiássowa, knížata lidu.

2. U řekl ke mně: Synu člověče, tot gsa ti muži, kteríž přemysleli nepravost, a drží rado nehybosti v městě tomto,

3. Řkauce: Zdaž negau dát vno vyslávěni domově? totot (město) gest kotel, my pak mase.

4. Pročež protokluj o nich, protokluj synu člověče.

5. U připadl na mne duch Hospodina, a řekl ke mně: Víluw: Toto

Toto pravj Hospodin: Tak ste mlu-
wili domne Izraelstý, a mysleni
srdce wasseho gá znám.

6. Welni mnoho ste pobili w
městě tomto, a naplnili ste cesty
gcho zbitými.

7. Pročež toto pravj Pán Bůh:
žbirj wassi, kteréž ste položili v
prostřed něho, tisíc gau maso, a
onot (město) gest kotel: a wywez-
du wás z prostředka něho.

8. Neče ste se hali, a meč vwe-
du na wás, dí Pán Bůh.

9. A vyvrahu wás z prostřed
něho, a dám wás w ruku nepřá-
tci, a včinim v wás saudy.

10. Nečem padnete: na po-
mezých Izraelstých sauditi wás bu-
du, a zwijee, že gá Hospodin.

11. Toto nebude wám za kotel,
a vy nebudete v prostřed něho w
maso: na pomezých Izraelstých
sauditi wás budu.

12. Y zwijee, že gá Hospodin:
nebo ste w přikázaných mých ne-
chodili, a saudů mých nečinili, ale
podlé saudů národů, kteréž w
okrsku wassem gau, dělali ste.

13. Y stalo se, když sem proro-
koval, Feleyáss syn Banaiássow
vníel: y padl sem na tvář swau
wolage blaseni welikým, a řekl
sem: Běda, běda, běda Pán Bo-
že: Končenj ty činjs ostatků Iz-
raelstých?

14. Y stalo se slwo Hospodis-
nowo ke mně, řkaucý:

15. Synu člověčj, bratři two-
gi, bratři twogi muži přibuzní
twogi, y weškeren duni Izrael-
stý, wissicni, gimžeo řekli odywa-
telé Jeruzalémistři: Daleko odstupte
od Hospodina, náni gest dána zemié
w vládařství.

16. Protož toto pravj Pán
Bůh, že sem ge daleko včinil w
národech, a že sem ge rozprýlil w
zemjich: budu gím za posvěcenj mas-
lické w zemjich, do kterých přissli.

17. Protož mluw: Toto prav-
wj Pán Bůh: Shromáždjm wás
z národů, a sgédonojm wás z zemj
w nichžto rozprýleni ste, a dám
wám zemi Izraelstau.

18. A wegda u tam, a odes-
ginau wsecky auražy, a wsecky
ohawnosti gegj z nj.

19. A dám gím srdce gedno, a
ducha nového dám w srdcích ge-
gich: a odegmu srdce kamenné z
těla gegich, a dám gím srdce mas-
syté:

20. Aby w přikázaných mých
chodili, a saudů mých ostříhalí, a
činili ge: a byli mně za lid, a gá,
abyh gimi byl za Boha.

21. Kterýžto srdce chodi po
auražech a ohawnostech swých,
těch cestu na hlawě gegich položim,
pravj Pán Bůh.

22. Y pozdwihi Cherubijnové
kýjdla swá, a kola s nimi: a sláva
Boha Izraelstého byla nad nimi.

23. Y wstaupila sláva Hospo-
dinowa z prostředka města, a slála
nad horou, kteráž gest na východ
du slunce města.

24. A duh zdwihl mně, a přiz-
wedl do Chaldegské země * k přestě-
hování, w widění, w duchu Boží: a
odgato gest odemne widění, kte-
réž sem widěl.

25. Y mluwil sem k přestěho-
wání wsecka slwo Hospodinowa,
kteráž mi byl ukázal.

* A zágařím.

Kapitola XII.

Vonav Zechuel i rozfazu Páne na se zvùšob stehugicélo ře, 12. vředposudí, že králi po dobytém městě Jeruzalémém, spolu s svým dvořstvem, tagně w vrátni se dá.

1. **Y** stala se ke mně řec Hospodinova, řkaučy:

2. Synu člověči v prostřed domu popauzegjichho ty bđiss: kteřížto oči magi k widění, a newidí: a vssi k flyssen, a neslyssi: neb dům popauzegjich gest.

3. Ty tedy synu člověči, včin sobě nádobí přestěhování, a přestěhujelos se za den před nimi: přes stehuges se pak z místa svého na místo giné, před obličejem gegich, zdaliby knad vzezíeli: nebo dům popauzegjich gest.

4. A wynesess wen nádobí swá gako nádobí přestěhugjichho se za den před obličejem gegich: ty pak wygdes v večer před nimi, gako wychází stehugich se.

5. Před očima gegich prokopeg sobě stěnu: a wygdes strze ni.

6. Před obličejem gegich na ramiencích nesen budeš, w mrákotě vynešen budeš: tvář swau žekryges, a nevzříss země: neb za žízrač dal sem té domu Izraelitému.

7. Včinil sem tedy, gakž mi byl přikázel Hospodin: nádobí swá sem wynest gako nádobí přestěhugjichho se za den: a v večer prokopeš sem sobě stěnu ručau: a w mrákotě sem wyssel, na ramiencích nesen gsa před obličejem gegich.

8. Y stala se řec Hospodinova ráno ke mně, řkaučy:

9. Synu člověka, zdaliž neřez Eli k tobě dům Izraelský, dům popauzegjich: Co ty činiss z

10. Rcy k nim: Toto pravj Pán

Bůh: Na wůdce břjmě toto, kteříž gest w Jeruzalémě, a na weskeren dům Izraelský, kterýž gest v prostřed nich.

11. Rcy: Gá zázrakem wassim: gak sem včinil, tak se stane gím: do přestěhování, a do zagetj půgda.

12. A wůdce, kterýž gest v prostřed nich, na ramiencích nesen bude, w mrákotě wygde: stěnu prokopagi, aby geg wywedli: tvář geho přikryta bude, aby newidil okem země.

13. Y wztáhnu sýt swau n: něc, a polapen bude w newodo měni: a přivedu geg do Babilonu do země Chaldejské: a neruší gj, a tam vnic.

14. A wsscky, kteříž wůkol něho gsau, stráž geho, y hausy geho, rozprýlím na wsseličky wjet: a meč wytřahu za nigtí.

15. Y zvědij, že gá Hospodin, když rozprýlím ge w národech, a rozsegi ge w zemích.

16. A pozůstatowim z nich mužů málo, po meči, a hladu, a moru: aby wyprawowali wsscky hrdly gegich w národech, k u kteříž wegda: a zvědij, že gá hospodin.

17. Y stala se řec Hospodinova ke mně řkaučy:

18. Synu člověka, chléb svůj w zformaucenj gez: ale y wodu swau w pospíchání a w struhli wostli pj.

19. A díss lidu země: Toto pravj Pán Bůh k těm, kteříž byz dlegi w Jeruzalémě w zemi Izraelské: Chléb svůj w pečlivosti gisti budau, a wodu swau w opuštěnij pjeti budau: aby zpusila země

od množství svého, pro nepravost všech, který bydlegy to uj.

20. A města, kteráž nyní (obyvatel) osazena jsou, zpustěna budou, a zemi žpustne: a žvijte, že gá Hospodin:

21. Y stala se řec Hospodinosa ke mně, řkaucy:

22. Synu člověka, co gesto za přísluší wám w zemi Izraelské, říkagjich: kla dlauze prodlauž se dnowé, a zahyne wesselíké widěnje:

23. Protož rcy k nim: Toto pravý Pán Bůh: Včinjm, aby přestalo přísluší toto, aniž bude wubec wjce řečeno w Izraeli: a mluw k nim, že se přiblížili dnowé, a řec wesselíkého widěnje.

24. Nebo nebude wjce žádného widěnje daremného, ani hádej, omylného v prostřed synů Izraelských.

25. Nebo gá Hospodin mluwiti budu: a kteréžkoli slovo pro mluwjm, stane se, a nebude pro dleno wjce: ale za dnů wassijch dome popuzegjicý mluwiti budu slovo, a včinjm ge, dj Pán Bůh.

26. Y stala se řec Hospodinosa ke mně, řkaucy:

27. Synu člověka, ay dům Izraelský říkagjich: Widěnje, kteréž tento widí, na mnohé dny: a na dlauhé časy tento proročuge.

28. Pročež rcy k nim: Toto dj Pán Bůh: Neprerdlaž se wjce wesselíká řec má: slovo, kteréž mluwiti budu, vyplněno bude, pravý Pán Bůh.

t ža znamení předzvěstugjicý.

Kapitola XIII.

Přísluší pohrálka proti saleském proroku a proročyním.

1. Y stala se řec Hospodinosa ke mně, řkaucy:

2. Synu člověka, proročuj k proročkum Izraelským, kterýž pro rokuj: a díss proročujicým z srdce svého: Slyste slovo Hospodinovo:

3. Toto pravý Pán Bůh: Veda proročkum nemaudrým, kterýž následuj ducha svého, a nic nesvidí.

4. Kako lissly na pařížjich, byli proroci twogi Izraeli.

5. Kewstaupili ste naproti, aniž ste postavili na odpot zed pro dům Izraelský, abyste stáli w bogi w den Hospodina.

6. Widí marné wěcy, a proročuj lež, říkagjice: Pravý Hospodin: gessto gich Hospodin neposlal: a setrvali vtwrzowati řeči.

7. Zdali ste daremného widěnje newiděli, a proroctwí lžitěho nezmluwili: a říkáte, pravý Hospodin: gessto sem gá nemluwil.

8. Pročež toto pravý Pán Bůh: Že ste mluwili marné wěcy, a widěli ste lež: protož hle gá k wám, dj Pán Bůh:

9. Y bude ruka má na proročky, kterýž widí marné wěcy, a proročuj lež: w radě lidu mého nebudau, a w písmé domu Izraelského nebudau napsani, aniž do země Izraelské wegdu: y žvijte, že gá (gesem) Pán Bůh.

10. Protože podvedli lid můg, říkagjice: Pokog, a nenj pokoge: a on stavěl stenu, oni pak mazali blátem bez plewu.

11. Rcyž k tém, kterýž mazaj bez smissenj, žež padne: nebo bude příval rozwodníugjicý se, a dám kamenj přeweliké z hůry padajícý,

cý, a wjte bauče rezinetáwas
gjcy.

12. Poněwádž hle padla sténa:
zdalež nebude řečeno wám: Bude
gest mazanice, kterau ste mazali:

13. Pročež toto prawj Pán
Búh: Y včinjm, aby se sthl duch
bauček w hněvivosti mé, a pří-
val rozwodnugjcy se bude w pr-
chliwoſti mé: a kamienj weliké w
hněwu k zmařenj.

14. Y zkazym sténu, kterauž
ste mazali bez smiſſenj: a stonám
gi s zemj, a odkryt bude základ
gegi: a padne, a zmařen bude
v prostred nj: a zwjste, že gá gsem
Hospodin.

15. A doplnim hněvivost swau
na sténě, a na těch, kterijž gi maz-
zagj bez smiſſenj, a dím wám: Ne-
nj stény, a nenj těch, kterijž gi
mazagj.

16. Prorocy Izraelstij, kterijž
protofugi k Jeruzalému, a widj
gemu widění pokoge: a neni po-
koge, prawj Pán Búh.

17. A ty synu člověčj, postaw
twář swau proti dcerám lidu twé-
ho, kteréž protofugi ze srdece swé-
ho, a prorokuj na ně,

18. A rcy: Toto prawj Pán
Búh: Běda (tém) kteréž sessiwigj
polstářcky pod wſſelikým loktem
ruký: a dělagj podhlaſněcky pod
hlavou wſſelikého twého k polape-
nij dusſi: a když polapili dusſe li-
du mého, obžiwovali dusſe ge-
gich.

19. A zlehčovali mne při lidu
mém, pro hrstku gečmene, a kus
chleba, aby zabijeli dusſe, kteréž
nevniſtagj, a obžiwovali dusſe, kte-
réž žiwe negsau, lhauče lidu mému
wěčjymu flamūmu.

20. Protož toto prawj Pán
Búh: Uy gá k polstářckum wassini,
gimiž wy lapáte dusſe létajcy: a
zpřerháni ge z ramen wassich: a
propustim dusſe, kteréž wy lapáte,
dusſe k létání.

21. A zpřerhám podhlaſněcky
wy wasse, a wyſwobodim lid swůg
z ruky wassi, aniž budau wjce w
rukau wassich k oblaupenj: y zwjste,
že gá (gsem) Hospodin.

22. Protože ste tručliti včinili
srdece spravedliwého Izraele, kteréž
hož sem gá nezarmánil: a posyl-
nili ste rukau bezbožného, aby k
ncinovatil od cesty swé zlé, a žiw
byl:

23. Protož marných wěc̄y ne-
budete videti, a hádani nebudec
hádati wjce, a wytřhnu lid swůg z
rukы wassi, a zwjste, že gá (gsem)
Hospodin.

Rapitola XIV.

Obvinění lidu Izraelského z polkryſtví
a m. d. lákání. 12. Otvědčení ček tan,
gimiž Búh bezbožníky na wſſetewuge.

1. **Y** přiſli ke mně mnžjž stat-
ſijch Izraelstých, a seděli
předemnau.

2. **Y** stala se řeč Hospodinowa
ke mně čkauc̄:

3. Synu člověčj, mužji tito po-
ložili nečistoty swé w srdečkach swých,
a pohorſenj neprawosti swé posta-
vili proti twáři swé: zdalež oáz
zán gsa odpowim gimiž:

4. Protož mluro gím, a díss k
nim: Toto prawj Pán Búh: Člověk
člověk z domu Izraelského, kterýž by
položil nečistoty swé w srdeci swém,
a pohorſenj neprawosti swé posta-
vily proti twáři swé, a piiffel-
by k protoku ráže se ſtrze něho mne:
gá

gá Hospodin odpovijní gemu w innožství nečistot gcho:

5. Aby polapen byl dům Izraelštý w scdyci svém, kterýmž odstaupili odemne we wšech modlách svých.

6. Pročež rcy k domni Izraelštěmu: Ceto prawj Pán Bůh: Obrakte se, a odstupte od modl svých, y odvessch poskwn svých odvratte twáře swé.

7. Proto že člowěk člowěk z dosmu Izraelštěho, a znowowěrců kdožbykoli přijhozým byl w Izraeli, odczylliby se odemne, a posložilby modly swé w scdyci svém, a pohoršení neprawosti swé posizwilby proti twáři swé, a přijelby k protoku, aby se rázal srdce něho mne: gá Hospodin odpovijní gemu srdce mne.

8. A položjm twář swau na člowěka toho, a včinjm geg za příklad, a za příslowj, a rozprýlm geg z prostřed lidu swého: a zwijte, že gá Hospodin.

9. A protok kdyžby podhybil, a mluwilby slovo: gá Hospodin t' oklamal scim proročka toho: a rozezhanu ruku swau na něg: a vyhlažjm geg z prostřed lidu swého Izraelštěho.

10. Y ponesau neprawost swau: podlé neprawosti rážjichho se, tak neprawost proročka bude,

11. Aby neblandidl vjce dům Izraelštý odemne, aniž poskwněn byl we wšech přestanpeních svých: ale (aby) mne byli za lid, a gá gím byl za Boha, prawj Hospodin zástupů.

12. Y stala se řec Hospodinowa ke mně, řkancý:

13. Synu člowěcji, země když-

by (proti) mne žhcessila, aby přestaupila přesupugic, wztáhnu ruku swau na ni, a setru * prut chleba gegjho: a wpusťjm na ni hlad, a zabigi z nj člowěka, y howado.

14. A bylilby tři muži tito v prostřed nj, kde, Danyel, a Job: oni spravedlností swau wytvobodj dusse swé, prawj Hospodin zástupů.

15. Pakli y zwěr neyhorší vvedu na zemi, abych zpustil gi; a bylaby bezcestná, proto že není procházegicího pro zwěr:

16. Tři muži tito budouli w nj, živo sem gá, prawj Pán Bůh, že ani synů, ani dcer nevytvození: ale oni sami wytvobozeni budou, země pak zpustne.

17. Kde vveduli meč na zemi tu, a dym meči: Progdi strze zemí: a zabigili z nj člowěka, y howado:

18. A tři muži tito budouli v prostřed nj: živo sem gá, prawj Pán Bůh, nevytvození synů, ani dcer: ale oni sami wytvobozeni budou.

19. Gestli pak y mor wpusťjm na zemi tu, a vyligi hněvivostí swau na ni w ktevi, abych odgal z nj člowěka, y howado:

20. A kde, y Danyel, y Job bylby v prostřed nj: život gsem gá, prawj Pán Bůh, že syna a dcery nevytvození: ale oni spravedlností swau wytvobodj dusse swé.

21. Kdebo toto prawj Pán Bůh: že gestli y čtyři sandy mě neyhorší, meč, a hlad, y zwěr zlau, y mor posíti na Jeruzalémi, abych zabil z něho člowěka, y howado:

22. Však zanecháno bude w něm spásenj wytváděgicích syny, a dcery:

dcery: hle oni wegdaū ē wám, a vžijte cestu gegich, y náležky gegich, a potíšie se nad zlým, kteréž sem vvedl na Jeruzalem, we wssch wéech, kteréž sem vniel na nég.

23. Y potéssj wás, když vžijte cestu gegich, a náležky gegich: a poznáte, že sem nenadarmo včinil wssch wécy, kteréž sem včinil w ném, prawj Pán Bůh.

† wiz třetí Bii. Král. Kap. XXII, 23.
• Pomoč.

Rapitola XV.

Pod podobenstvím rěwového dříví, předvídá Prorok zkázu města Jeruzalema přeze ohně.

1. **Y** stala se řec Hospodinowa ke mně, řkaucý:

2. Synu člověka, co se stane z dřeva vlnného kořene, ze wssch dřev hégových, kteréž gſau mezy dřívimi lesními:

3. Zdaliž vzato bude z něho dřevo, aby se vdelalo dílo, aneb vdelá se z něho kolík, aby visezla na něm gafákolí nádoba:

4. Hle ohni dáno gest za posílím: obogi djl geho stavil oheň, a polovice geho obrálena gest w peyé: zdaž bude vžitečné ē dílu:

5. Také když bylo celé, nebylo způsobné ē dílu: čím vjcegi když ge oheň zjíře, a spálí, nic z něho nebudé děláno:

6. Pročež toto prawj Pán Bůh: Gáko dřevo rěwové mezy dřívimi lesními, kteréž sem dal ohni ē se zbrání, tak wydám obywatele Jeruzalémsté.

7. A položim twář svou proti nim: z ohně wygdan, a oheň strázej ge: a zwijte že gá hospodin, kdežbych položil twář svou proti nim,

8. A dal zemi bezcestnau, a zpustěnau: proto že přeslupnycy byli, prawj Pán Bůh.

Rapitola XVI.

Pod způsobem Cyrioložnice vyplňuje se Jeruzalem, aneb Synagoga, to jest Shromáždění ráboženského lidovstěho. A proto je ē němu miluvi rako ē osobě ženské. W té kapitole představuje je pravý obraz dusse hějšíne a stražene kagicy.

1. **Y** stala se řec Hospodinowa ke mně, řkaucý:

2. Synu člověka, známé včin Jeruzalému ohavnosti geho:

3. A díss: Toto prawj Pán Bůh ē Jeruzalému: Bořen twág, a tod twág z země Chanancské: otec twág Amotthegský, a matě twá Cethegská.

4. A když sy se narodila, w den narození twého: nebyl příčezný přepk twág, a nebyla woda u vmyšta ē spasení, ani sál osolena, ani plénkami obvinuta.

5. Kłodopustilo nad tebou oko, aby ti včinilo gedno z těch wécy, similitudinu se nad tebou: ale pozvána sy byla na twář země w zawrženj dusse swé, we dni, když sy se narodila.

6. Gda pak myino tebe, viděl sem, an tebe posslapáwagi w kwi twé: Y řekl sem ti, když sy byla w kwi twé: žiwa bud, řekl sem, prawj mi, tobě: W kwi twé žiwa bud.

7. Rozmnoženau dal sem těc gáko auodu pole: a rozmnoženau sy, a wcliká sy včiněna, a wesla sy, a přisla sy ē ozdobě ženské: přsy twé naduly se, a chlup twág se vypučil: a byla sy nahá, a zahábení plná.

8. J ssel sem nijmo tebe, a viděl jsem

sem tě : a hle čas twůg, čas milujíz cíh : y rozprostřel sem oděw svůg na tě, a přikryl sem hanbu twau. A přisáhl sem tobě, a vysíl sem w smlautou s tebou (prawj Pán Bůh) a včiněna sy mi (ja jemu). 9. Y vmyl sem tě wodau, a tyz čistil sem krew twan z tebe : a pozazal sem tě olegem.

10. A odíl sem tě oděwy rozličných barev, a obul sem tě do obuwo siaskové barevy : a opásal sem tě kmenem, a odíl sevi tě tence rkanými věcmi.

11. A ozdobil sem tě ozdobau, a dal sem náramky na rukau twých, y ročnicy okolo hrudla twého.

12. A dal sem návštěny na vstátwá, a kroužky vším twým, a foztunu ofrasy na hlavě twé.

13. Y ozdobenás byla zlatem, a stříbrem, a odjna kmentem, y prosměnným, a mnohonásobně barveným rauchem : běl a med, a oleg gedla sy, a krásnás včiněna velice přiliss : a prospěla sy w království.

14. A wyšlo gest gmeňo twé mezy národy pro sláčnost twau : proto že sy dokonalá byla w ofrasci mé, kterauž sem byl vložil na tě, prawj Pán Bůh.

15. Y magie daufanjs w kráse swé, smilnila sy we gménii swém : a wystawila smilněnij swé každému mimo gdaucýmu, aby s gcho byla.

16. A wzawissi z oděwů swých, nadělala sy sobě výšostí onde y onde sssité : a smilnila sy na nich, kdož gest se nestalo, aniž bude.

17. A wzala sy připravy ozdoby swé ze zlata mého, a střbra mého, kteréž sem dal tobě : a nadělala sobě obrazu mužských, a smilnila sy w nich.

18. A wzala sy taucha svá mnos hobatervá, a přiodilas ge : a oleg můg, y kadiidlo z wonných věců mé kladlas před nim.

19. A chlčb můg, kterýž sem dal tobě, běl, a oleg, y med, gimiž sem tě vyčortal, a kladlas před obličegem gegich k wuni lbeznosti, y říalo se, prawj Pán Bůh.

20. A wzala sy syny swé, a dcery swé, kteréž sy mně zplodila : a obětovala sy gimi * k sežránj. Ždali malé gest smilství twé :

21. Obětovala sy syny mé, a dala, posvětirossi ge, gimi.

22. A po wšech ohavnostech twých, a smilstvích, nerezpone nula sy se na dny mladosti swé, když sy byla nahá, a zahabcně plná poslapána sauc w krwi swé.

23. Y přihodilo se po wší zlosti twé (běda, běda tobě, prawj Pán Bůh)

24. A wystawela sy sobě nevěstci dům, a vdelalas sobě hampeys ve wšech vlicých.

25. V každého počátku cesty wystawela sy znamení smilství swého : a ohavnau včinila sy krásu twau : a roztáhla sy nohy swé k žděmu mimo gdaucýmu, a rozmnozila smilství swé.

26. A smilnila sy s syny k Egyptskými sausedy swými velikých těl : a rozmnožila sy smilství swé k popauzenj mne.

27. Uzávěrny tuči twau na tebe, a degnui ospravedlnění twé : a dám tě ** w dusse nenás vidjcých tebe dcer Palestýnských, kteréž se stydí za cestu twau neslechcenau.

28. Y smilnila sy s syny Assyrskými, proto že sy gesce nebyla na-

naplněna: a když sy se nasmilnila, aniž tak sy se nasytila.

29. U rozmnožila sy smilství
swé w zemi Chananejské o Chal-
dejskými: a ani tak negsy nasy-
cena.

30. W čem očistím sedce twé,
prawj Pán Bůh; když činjs wosse-
cty stucky tyto ženy newěstky, a ne-
stydaté?

31. Nebo sy wystawela dům
newěstce twug při počátku wosse-
lé cesty, a výsost swau wzdělala
sy w každé ulici: aniž včiněna sy
gáko newěstka s neljhostí rozmno-
žujic mždu,

32. Ale gáko žena cyzoložn-
ce, která mjmo muže swého vrádí
cyzý.

33. Wšechném newěstkám dás-
wagi se mždy: ty pak dala sy mždy
wšem milovníkům swým, a dary
darowávalas gím, aby wcházeli k
tobě odewssad k smilnění s teban,

34. U včiněno gest w tobě pro-
ti obyčegi žen wsmilstvých twých,
a po tobě nebudě smilnění: nebo
w tom že sy dávala mždy, a mždy
sy nebrala, včiněno gest w tobě
na opak.

35. Protož newěstko slyss slovo
Hospodinovo.

36. Toto prawj Pán Bůh:
proto že gest wylit kow twug,
a odectya gest hanba twá w
smilstvých twých na milovníky
twé, a na modly ohawnosti twých,
w krvi synů twých, kteréž sy gím
dala:

37. U gá ohromiždjm wossecky
milovníky twé, gímž sy se přimí-
syla; a wossecky, kteréž sy milová-
la, se wšemi, kterýchž sy nenáro-
dela: a shromiždjm ge na tebe

odewssad, a obnažjin hanbu twau
před nimi, a vzij wossecku negfot
twau.

38. U budu tě sauditi saudy
cyzoložnic, a wyléwangjich krew:
a dám tě w krew prchliwoſti a
horliwoſti.

39. U dám tě w ruce gegi, a
zkažy newěstce dům twug: a
zruſsi hanpcys twug: a obnaží ſe
z odewu twých, a odemrau ná-
stroje ozdoby twé: a zanechají ří-
nahau, a hanby plnau:

40. U přivedau na tě mijo-
ství, a kamenovari ſe budau. k
menjm, a zabigi tě meči swýml.

41. U spáli domy twé ohni, a
včins w tobě saudy před očimi
žen mnohých welmi: u pěstaneſe
smilniti, a mždy wjce nebudess dás-
wati.

42. U odpočne rozhněwanjme
w tobě: a odgato bude hotlenj me
od tebe, a npokogjm ſe, aniž ſe
wjce hněwati budu.

43. Proto že sy se nerzpom-
nula na dny mladosti swé, a po-
pauzela sy mne we wossech ríčio
wěccch: pročež u gá cesty twé dal
sem na hlawu twau, prawj Pán
Bůh, a nevčinil sem podle něſte-
řenosti twých we wossech oběwno-
stech twých.

44. Hle každý, kdož mluví
wubec přislowj, na tebe ge pegme-
řka: Gáko matka, tak u deca
gegi.

45. Dcera matky twé gsy ſi,
která zařhla muže swého, a syny
swé: a ſestra ſestet twých gsy ſi, kte-
réž zařhly muže swé, a syny swé:
Ustarfa wasse Cetegská, a otec wáſs
Amorthegeſký.

46. U ſestra twá wěſſi, ſas-
matj

marj, ona y dcery gegj, kterež by-
dlegj na lewicy twé: sestra pak
twá mensj tebe, kteráž bydlj na prav-
icy twé, Sodoma, a dcery gegj.

47. Ale ani sy po cestách gegich
chodila, ani podlé nesslechetnosti
gegich činila inálem méně: téměř
nesslechetněgí wécy sy páchala nad
ní we všech cestách twých.

48. Živo gsem gá, prawj Pán
Búh, žeč nevčinila Sodoma sestra
twá, ona, y dcery gegj, gako sy ty
činila, a dcery twé.

49. Hle rato byla neprawost
Sodomu sestry twé, peycha, syrost
chleba a hognost, a zahálka gegj,
a dcer gegich: a ruky nuznému a
chudému nepodávaly.

50. Y pozdwiably sau se, a či-
nily ohavnosti předemnau: a od-
hal sem ge, gakož sy vzděla.

51. A Samarj polowicy hřichů
twých nezbrčila: ale (th) přemohla
sy ge nesslechetnostmi swými, a
ospravedlnila sy sestry swé we
všech ohavnostech twých, kterež
sy páchala.

52. Pročež y ty nes zahanbe-
ní twé, kterež sy přemohla sestry
swé hřichy swými, nesslechetněgi či-
nicý než ony: nebo ospravedlneny
sau od tebe: pročež y ty zahanbe-
na bud, a nes pohanění swé, kte-
ráž sy ospravedlnila sestry twé.

53. Y obrátm navrátě ge obrá-
cenjm Sodomským s dcerami ge-
gich, a obrácenjm Samarj, y dcer
gegich: a obrátm navrácenj twé
v prostřed gich,

54. Abys nessa hanbu swau, a
zahanbena byla we všech wéccach,
kterež sy činila těsíc ge.

55. A sestra twá Sodoma, y
dcery gegj navráti se k starosti

swé: a Samarj, a dcery gegj na-
vráti se k starosti swé: a ty, y dcer-
y twé, navráti se k starosti swé.

56. Kdybyla pak slyšána Sodo-
ma sestra twá w všech twých, we-
dní pechy twé,

57. Prvé než se zgewila zlost
twá: gako tohoro času k potupě
decr Syrských, y všech wukol tez
be decr Palestýnských, kterež obkluz-
čugj tebe wukol.

58. Kleslechetnost twau, a han-
bu twau ty sy nessa, prawj Pán
Búh:

59. Kdybo toto prawj Pán Búh:
Y včinjm tobě, gako sy ty zhtzela
přisahau, abys zrušila smlauwu e

60. Y gá rozpomenu se na smlau-
wu swau s tebau we dnech milaz-
nosti twé: a wzbudjm tobě smlauwu
we wécnau.

61. A rozpomenes se na cesty
swé, a zahanbena budess: když zas-
se přigmes sestry swé wéssi s mien-
síjimi swými: a dám ge tobě za
dcery, wšak ne ze smlauwy twé.

62. A wzbudjm gá smlauwu
swau s tebau: a zwojs, že gá
(gsem) Hospodin,

63. Abys se rozpomenula, a
zahanbila, a nemohla wjce otevřít ti
vst pro zahanbenj twé, když vkož
gen budu tobě we všech wéccach,
kterež sy činila, prawj Pán Búh.
* Tém modlám k spálení. ** K lidoští,
k woli.

Kapitola XVII.

Prorok předpovídá, že král Seder-
cyás, který k orlu Egypskému, totizko
k Faraoonovi připadl, od Chaldeeského
orla, totizko Nabuchodonozora, králowa
swého, zemí, ane v oj zbarven bude.

22. Navrati že král Jerchonyáše, kterež
se Chaldeeskému orlu poddal, povýšení
bude.

1. **Y** stalo se slwo Hospodinoz
wo ke mně, řkaucý:
Ecce

2. Symu člověčj propowěz požádku, a wypraw podobenstwí k domu Izraelskému,

3. A díss : Toto prawj Pán Bůh : Orel veliký velikým křídlem, dlouze rozložených a udu, plný peči, a rozličnosti, přísel na Líban, a wzal stržení cedrovový.

4. Svatýk ratolesti jeho obalamal: a přenesl geg do země Chasnaan, w městě Kupeckém položil geg.

5. A wzal z semene země, a wsadil ge w zemi místo semene, aby vewrdil kořen nad wodami mnohými: na swatku položil ge.

6. A když bylo wzesilo, wzrostlo w siccii winnicy nízké postawy, gegižto wětve patřily k němu: a kořenové gegižto pod njm byli. Včiněna gest tedy winnicy, a rozhognila se w ratolesti, a wypastila téwoj.

7. Y včiněn gest orel druhý veliký, s velikými křídly, a s mnohým pečím: a winnici ta gasko pausstěgjicý kořeny své k němu, ratolesti své wztábla k němu, aby gi zwlažoval z začádku autody své.

8. W zemi dobré nad wodami mnohými střípna gest: aby včinila ratolesti a nesla owoce, aby byla w winnicy velikau.

9. Kcy : Toto prawj Pán Bůh : Tedyliž se gj dobre powede: zdaliž kořenu gegiž newyrrhá, a owoce gegiž neorrhá, a nevysíssi wsech ratolesti autody gegi, a všechny: a ne w ramenu velikém, ani w lidu mnohem, aby gi wyrhl z kořenc.

10. Hle střípna gest: tedyliž se gj dobre powede: zdaliž když se

gi dělne wjte žbaucy, nevšyne, a na záhonech autody své nevsadne:

11. Y stalo se slwo hospodis nowo ke mně, řkaucy:

12. Kcy k domu popauzegijsmu: Ulejte, co tyto wěcy znamenají: Kcy : Hle přichází král Babilonský do Jeruzaléma: a wezme krále, y knižata jeho, a přivede ge k sobě samému do Babilona.

13. A wezme z semene králowství, a včiní s njm smlauwu: a od něho přigme přisahu: ale y fylné země pobere.

14. Aby bylo králowství poněžené, a nepozdívihlo se, ale estíhalo smlauwy jeho, a zachovalo gi.

15. Kterýž odstaupit od něho poslal posly do Egypta, aby mu dal koně, a lid mnohý. Zdaliž se mu dobré powede, aneb wystrobozenj dogde, kdo takové wěcy včinil: a kdo smlauwu zrušil, zdaliž všecky:

16. Život gsem gá, prawj Pán Bůh: že w městě krále, kteryž ho vstanowil králem, jehož zrušenau včinil přisahu, a smlauwu zřazil, kteravž s njm měl, a v prostřed Babilona vmrá.

17. A ne v velikém wogstu, ani w lidu mnohem včiní protiněmu farao válku: w kladenj přiskoju, a wzdělání walů, aby zabil mnoho dusí.

18. Ktebo zhtzel přisahau, aby zrušil smlauwu, a hle dal (natu) ruku swau: a kdyžby wšichdy tyto wěcy včinil, nevteče.

19. Pročež toto prawj Pán Bůh: Život gsem gá, že přisahu, kteravž zhtzel, a smlauwu, kte-

muž přestaupil, položím na hlas
tvu geho.

20. A rozprostřu na něho sý
swau, a polopen bude v newodu
mém: a přivedu ho do Babilona,
a tam ho řauditi budu, v přestau-
pení, kterýž zbrzel mnau.

21. A všickni poběhlj geho se-
vším haufem svým, mečem pa-
dnau: ostatní pak ve všelikým
rozprýlení budou: y zvijte, že gá
Hospodin mluvil sem.

22. Toto praví Pán Bůh: Y
vezmu gá ze stržné cedru vysoke-
ho, a * položím: ze svrchu ratolesti
gehho to, co miladistvého (gest) vr-
hnou, a všetkým na hoře vysoke, a
vyvýšené.

23. Na hoře velmi vysoke Iž-
raelšté všetkým ge, a wypučí se v
necodu, a včiní owoce, a bude v
cedru veliký: a budou pod njm pře-
byvat všickni ptáci, y všeliké
létavé pod stínem ratolesti gehho
bnijditi se bude.

24. A zvědji všecká dřívějšas-
tiny, že gá Hospodin ponížil sem
dřevo velmi vysokeho, a pový-
šíl sem dřevo poníženého: a vý-
šíl sem dřevo zelené, a zratole-
stí sem včinil dřevo suché. Gá
Hospodin mluvil sem, y včinil
sem.

* všedim.

Kapitola XVIII.

Všedluge Bůh swau spravedlnost:
že nemají věry cestány býti pro nepra-
rost svých otců. 20. Ale že gednomus
lajděmu podle vlastního zastouzení se
odplati.

1. **N**astala se řek Hospodinova
ke mně, člověku:

2. Co gest, že mezi sebou pos-
dovenství obracíte v příslowí to-

to v zemi Izraelské, říkajíce: Ote-
cowé gcdli hrozen trpký, a zubo-
vé synii lastoniiny magi:

3. Žiw gsem gá, praví Pán
Bůh, budeli vjce vám nodeben-
ství toto za příslowí v Izraeli.

4. Hle všecky dusse, me gsaú:
gáko dusse otcova, tak y dusse sy-
nowa má gest: dusse, kterázby zhe-
sila, ta vnitře.

5. A muž budeli spravedlivý,
a včinil saud a spravedlnost,

6. Na horách nebudeli gisit,
a oči svých nepozdvihneli k mo-
dlám domu Izraelštého: a man-
želky bližního svého neporušili, a
k ženě něškce trpící nepřistaupili:

7. A člověka nezarmauti: zás-
klad dlužníku navrátit, mocý nis-
čehož nevezme: chléb svůj lac-
nému dá, a nahého rauhem při-
odí:

8. Na lichwu nepůgčí, a vj-
ce nevezme: od nepravosti od-
vrátit ruku swau, a saud pravý
včiní mezi mužem a mužem:

9. V přikázaných ných bude
chodiť a saudu mych ostríhati, aby
činil pravdu: ten spravedlivý
gest, životem žiw bude, praví
Pán Bůh.

10. Pakli zplodil syna lora
wyléwagjího krew, a včinilby ges-
dno z těch věcy:

11. A všech těchto věcy syc
nečljenýho, ale však na horách gis-
dagjího, a manželku bližního své-
ho poskrtnugjího:

12. Luzného a chudého za-
tmucugjího, laupeje wydstragjí-
ho, základu nenawracujího, a k
modlám oči svých pozdrvihugjí-
ho, ohavnost čljenýho:

13. Na lichwu dáwagjího, a
vjece

wjce příjmagjchho: zdale bude žiw: nebudé žiw. Vdyžby wsecky tyto ohavné věcy včinil, smrtj vnitře, kterou geho bude na něm.

14. Paklby zplodil syna, kterýž wida wsecky hřichy otce svého, kteréž včinil, bati se bude, a ne včlnj podobného gím:

15. Aha horách nebude gisti, a oči svých nepozdívajne k modlám domu Izraelstého, a manželky blížního svého neporuší:

16. A muže nezarmautj, záklazdu nezadrž, a laupežc nebudc wyzdřati, chléb svůj lačněniu bude dávat, a nahého rauhém přiodjwati bude:

17. Od kříwdy chudého odvrátí ruku swau, lichwy a nádawku nebude brati, saudy mé bude činiti, w přikázanj mych bude choditi: ten nevniče w neprawosti otce svého, ale životem žiw bude.

18. Otec geho že vrásl, a násylj včinil brattu, a zlé páchal v prostřed lidu svého, hle vnitřel gest w neprawosti své.

19. A říkáte: Proč nenesi syn neprawosti otce: Totožto, že syn saud a spravedlnost činil, wsech přikázani mych ostříhal, a činil ge, životem žiw bude.

20. Dusse, kteráž zhřessi, ona vnitře: syn neponese neprawosti otce, a otec neponese neprawosti syna: spravedlnost spravedliwého na něho bude, a bezbožnost bezbožného bude na něho.

21. Pakli bezbožný činiti bude pokání ze wsech hřichů svých, kteréž činil, a bude ostříhati wsech přikázani mych, a činiti bude saud a spravedlnost: životem žiw bude, a nevniče.

22. Wszech neprawosti geho, kteréž činil, nezpomenu: w spravedlnosti swé, kterouž činil, žiw bude.

23. Zdalež wůle má gest smrt bezbožného, pravj Pán Bůh, a ne aby se obrátil od cest svých, a žiw byl:

24. Pakli se odvrátí spravedliwý od spravedlnosti své, a činiti bude neprawost podlé wsech ohavností, kteréž obyčeg má činiti bezbožný, zdalež žiw bude: wsecky spravedlnosti geho, kteréž byl včinil, nebudou zpomenuty: w přestoupenj, gímž přestaupil, a w hřichu svém, kterýmž zhřesil, w těch vnitře.

25. A řekli ste: Ulenj pravá cesta Páně. Slyssste tedy doma Izraelstý: Zdali cesta má nová pravá, a ne wjce cesty wasse křivé gsau?

26. Ulebo když se odvrátí spravedliwý od spravedlnosti své, a činiti bude neprawost, vnitře w nich: w nespravedlnosti, kterouž páchal, vnitře.

27. A když se odvrátí bezbožný od bezbožnosti své, kterouž páchal, a činiti bude saud a spravedlnost: on dussi swau obžiwi.

28. Ulebo rozváži, a odvrátí se od wsech neprawostí svých, kteréž páchal, životem žiw bude, a nevniče.

29. A říkau synové Izraelstí: Ulenj pravá cesta Páně. Zdalež cesty mé negsau pravé, doma Izraelstý, a ne wjce cesty wasse křivé:

30. Protož jednoho každého podlé cest geho sauditi budu doma Izraelstý, pravj Pán Bůh. Obratíte

bratře se, a čině pokání ze všech nepravostí svých: a nebude vám k pádu nepravost.

31. Odvraťte od sebe všecká přestoupení svá, v nichž ste přesťaupili, a včině sobě srdece nové, a duša nového: a proč vnitřete domě Izraelštý:

32. Učebó nechci smrt vnitřejšího, praví Pán Bůh, navrátit se, a jíti bude.

Kapitola XIX.

Pod podobenstvím lvi a winnicy opakujícího Prorok zázvu města Jeruzaléma, a býdly stav synů Izayášových.

1. **I** ty přigmi pláč nad kněžaty Izraelštými,

2. A díss: Proč gest matka tvá lvice mezi lvy odpočívala, v prostřed lvojat vychovala lvojatka svá?

3. A vyvedla gedno z lvojat svých, a včiněno gest lwem: a navčil se chytati laupež, a člověka gisti.

4. Y vyslysseli o něm národové, a ne bez ran svých chytili geg: a přivedli ho na četějch do země Egypště.

5. Bterážto (lvice) když vyděla, žeby zemdlela, a zhynulo očekáwanj gegj: wzala gedno z lvojat svých, vstanovila ho lwem.

6. Bterýžto chodil mezi lvy, a včiněn gest lwem: a navčil se laupež chytati, a lidí žrátí:

7. Navčil se vdomov činiti, a města gegich v pausť v ráděti: a zpustla země, yplnost gegj, od hlasu čuvání geho.

8. Y scissi se proti němu národové odvossař z kragin, a rozešteli na něg tenata svá, v ránach gegich polapen gest.

9. Y dali geg do klece, na řetězích přivedli geg k králi Babylonskému: a posadili geg do vězení, aby nebyl slyšen hlas geho všce na horách Izraelštých.

10. Matka tvá jako winnice v květi tvé nad vodou stojí gest: owoce gegj, y ratolesti gegj kostly z vod mnohých.

11. Y včiněna sau gj pravij mocná v berly panugjich, a vytýszena gest postava gegj mezi ratolestmi: a vídela vysokost svau v množství ratolesti svých.

12. A vytrhána gest v hněvu, a na zemi povržena, a vježděla, vysušila owoce gegj: vzdala, a všechna pravij sily gegj: ohň snědl gi.

13. A nynj přesazena gest na pausť, v zemi bezcestné a žijníté.

14. Y vysylal ohň z prutu ratolesti gegich, kterýž owoce gegj snědl: a nebylo v něm prutu sylného, berly panugjich. Plác gest, a bude v pláč.

Kapitola XX.

Starších Izodských radicích se s Bohem, a otců gegich z hřichu obviněni. 40. Prorocení o navrácení se lidu z Babylonu, 45. y o zřazení země Izodské.

1. **I** stalo se léta sedmého, pátého (měsíce) desátého (dne) měsýce: přišli muži z Starších Izraelštých, aby se otázali Hospodina, a posadili se před mnou.

2. Y stala se řec Hospodinova, ke mně, čkaucý:

3. Synu člověčí mluwo k Starším Izraelštým, a díss k nim: Toto praví Pán Bůh: Zdali k otázani mne ste vynepříslí? život

Lece 3 gsem

gsem gá, že neodpovím vám, protože
vý Pán Bůh:

4. Sauidíslí ge, sauidíslí synu
člověka, ohavnosti otců gegich
vkaž gím.

5. A díss k nim: Toto praví Pán
Bůh: V den, kteréhož sem zvolil
Izrael, a pozdvihl sem ruku svou
za pokolení domu Jakobova, a
vkažal sem se gím v zemi Egyptské
a pozdvihl sem ruku svou pro
ně, řek: Gá Hospodin Bůh váš:

6. V ten den pozdvihl sem
rukou svou pro ně, aby ge
wedl z země Egyptské, do země,
kterouž sem gím byl opatřil, tež
faucy mlékem a šrdí: Kteráz gest
výborná mezi všemi zeměmi.

7. U řekl sem k nim: Geděns
každý ať auraž oči svých od
tváře, a v modlách Egyptských
nechtěte se poslavovat: gá vás
spodin Bůh váš.

8. A popudili mne, a nechtěli
mne slýsjeti: geděnkaždý ohavnos
ti oči svých nezavohl, aniž modl
Egyptských zanechali: u řekl sem,
že vylegi hněvost svou na ně,
a doplnjm hněv svůj na nich, v
prostřed země Egyptské.

9. A včinil sem pro jméno své,
aby nebylo zlehčeno před národy,
v prostřed nichžto byli, a mezi
nimžto vkažal sem se gím, aby ge
ge wywedl z země Egyptské.

10. Wyvohl sem ge tedy z
země Egyptské, a wywedl sem ge
na pausť.

11. A dal sem gím přikázaní
svá, a saudy mé vkažal sem gím,
kteréž činé člověk, živ bude v
nich.

12. Klad ro u sobory své dal
sem gím, aby byly znamenin mezi

u mnou a nimi: a wěděli, že gá
Hospodin (gsem) posvěcuje gíph.

13. A popudili mne dum Je
raclíty na pausťi, v přikázaných
mých nechodili, a saudy mé zas
vthli, kteréž činé člověk živ bude
v nich: a sobory mé poslavili
náramně: řekl sem tedy, že vyle
gi přehliost svou na ně na paus
ťi, a zkazým ge.

14. A včinil sem pro jméno
své, aby nebylo zlehčeno před ná
rody, z kterýchž sem ge vyvohl před
obličeji gegich.

15. Gá tedy, pozdvihl sem ru
ku svou na ně na pausťi, aby
gíph nevvedl do země, kterouž sem
gím dal, težaucy mlékem a šrdí,
neypředněgíji ze všech zemí:

16. Kdebo saudy mé zavthli, a
v přikázaných mých nechodili, a
sobory mé poslavili: nebo z
modlami srdce gegich phodilo.

17. U odpustilo oko mé gím,
aby ge nezabil: aniž sem ge
zkazyl na pausťi.

18. Řekl sem pak synům ge
gíph na pausťi: V přikázaných or
ců svých nechtěte chodit, aniž
saudi gegich ostříhegte, aniž mo
dláh gegich je poslavnugte.

19. Gá Hospodin Bůh váš:
v přikázaných mých phodit, saudi
mých ostříhegte, a čině ge:

20. A sobory mé světce, aby
byly znamenin mezi mnou a vě
mi, a abyste wěděli, že gá gém
Hospodin Bůh váš.

21. A popudili mne synové:
v přikázaných mých nechodili, a
saudi mých neostříhalí, aby ge či
nilí: kterež když včiní člověk, živ
bude v nich: a sobory mé pos
lavili: u pohtozyl sem, aby
wy-

wylil prchliwost swau na ne, a wypelnil hnev swug na nich na paussti.

22. Ale odwratil sem ruku swau, a vchnil seji pro gmeno swé, aby nebylo zlehčeno pred národ, z kterýchž sem ge wywohl pred očima gegich.

23. Opér pozdwiwl sem ruku swau na ne na paussti, abyh ge rozcylil mezy národy, a rozwál po zemjch:

24. Proto že saudu mych nečinili, a přikázani má zavrhli, y sobory mne poskvrnili, a po modlách otcu svých byly sau oči gegich.

25. Tedy y ga dal sem gím přikázani nedobrá, a saudy w nichz nebudau živi.

26. A *poskvrnil sem gich w dačich gegich, když obětowali wossečto, což otevřá život, za provineni swá: a zvědj, že ga (gsem) Hosподin.

27. Pročež mluwo k domu Izraelstemu, synu člověci: a díss k nim: Toto pravj Pán Búh: Gessé y w tom rauhali se mi otcové wassi, když pohrdali mnau potupujice:

28. A když sem ge byl vvedl do zeme nad njz sem pozdwiwl ruku swau, abyh (gi) dal gím: všedeli wesseliký pahrbek wysoký, a wesseliske dřevo hágowé, a obětowali tam zbité oběti swé: a dali tam ** popauzenj obětowanij swého, a položili tam wunt lbeznosti swé, a obětowali moře oběti swé.

29. Y řekl sem k nim: Což gest wysost, na kterauž wy wcházíte: a nazváno gest gmeno gegi Wysost až do tohoto dne.

30. Protož tcy k domu Iz-

raelstemu: Toto pravj Pán Búh: Gissé na cestě otcu wassich wy se poskvrnugete, a po antazých gesich wy sinilnije:

31. A w obětowanj daru wassich, když prowadite syny wassek ohcn, wy se poskvrnugete we wssich modlách wassich až po dnes: a gá odpowjm wám dome Izraelstý: Život gsem gá, pravj Pán Búh, že neodpowjm wám.

32. Anž mysleni myssi wassi se stane, řkaucých: Budeme gako národowé, a gako pokolenj země, abyhom cilli dřjov a kamenj.

33. Život gsem gá, pravj Pán Búh, žeť w ruce sylné, a w ramenu wztaženém, a w prchliwosti wylité králowati budu nad wámi.

34. A wywedu wás z národů, a shromáždjm wás z zemj, w nichz rozprýleni ste, w ruce mocné, a w ramenu wztaženém, a w prchliwosti wylité králowati budu nad wámi.

35. A přivedu wás na paussti národů, a budu se tam s wámi sauditi twář w twář.

36. Gakoz sem saud wedl proti otcum wassim na paussti země Egiptské, tak sauditi wás budu, pravj Pán Búh.

37. A poddám wás *** berle swé, a vvedu wás w swazých sinlauwy.

38. A wyberu z wás přestupníky, a bezbožné, a z země obywání gegich ge wywedu, a do země Izraelsté newegdu: y zvje, že ga Hosподin.

39. A wy dome Izraelstý, toto pravj Pán Búh: Gedenkajdž za modlami swými **** chodte a gím služte. Gestli pak y w tom mne nez

vposlechnete, a gméne mého swas-
těho džiegi posťortiowati budete
w datjou jvých, a modlith jvých:

40. Ula hoře swate mī, na hoře
te wysoké Izraelsté, praví Pán
Bůh, tam mi slaužiti bude westeren
dům Izraelstý; wssicni, prawim,
w zemí, w níž se mi ljbiti budeu,
a tam hledati budu prwortin was-
sich, a počátku desátku wasich we
wssich posvěcenjich wasich.

41. K vouni ljbeznosti přigmu-
wás, když wás wvedu z národů,
a shromáždjm wás z zemí, do nichž
rozptýleni ste, a posvěcen budu w
wás před očima národů.

42. U zwijte, že gá Hospodin,
když wás wvedu do země Izrael-
sté, do země, pro kterauž sem po-
zdrovihl ruku swau, abyh gi dal
ocím wassim.

43. U tam se rozpomenete na
cechy wasse, a na wsecky nesle-
chernosti wasse, gumiž ste se po-
síornili w nich: a neljbiti se bus-
dete sobě sami před oblicem was-
sim we wssich zlostech wasich, kte-
réž ste činili.

44. U zwijte, že gá Hospodin,
když oím dobré včinjm pro gmé-
no swé, a ne podlé cest wassich zlých,
ani podlé neslechernosti wassich nez-
horších dome Izraelstý, praví Pán
Bůh.

45. U stala se řec Hospodino-
wa ke mně, řkaucý:

46. Synu čłowěčji, postaw twáč
swau proti cestě na poledne, a ****
řepcę k poledni, a prorofug k le-
su pole poledního.

47. U díss k lesu polednímu:
Slyss slwo Hospodinovo: toto
prawi Pán Bůh: U gá zapálím
w tobě oheň, a spálím w tobě

wsseliké dřewo zelené, y wsseliké
dřewo suché: nevháset plamen za-
pálenj: a spalena bude w ném
wsseliká twáč od poledne až do
půlnocy.

48. U vztíj wsseliké tělo, že gá
Hospodin zapálil sem geg, aniž vha-
šsen bude.

49. U řekl sem: A a a, Pene
Bože: oni prawí o mně: Zdali
steze podobenství nemluwoj tento:
* Za poslvrněně saudil sem ge. ** Po-
pauzejicí dary své. *** Moci jw.
**** Tohle chodi. ***** Wypusť ga-
to rosa kdej své.

Rapitola XXI.

Prorok předpovídá porážku lidu Iz-
raelstého a Ammonitstého.

1. U stala se řec Hospodinova
ke mně, řkaucý:

2. Synu čłowěčji polož twáč
swau k Jeruzalému, a wydeg (řec
galo) krupěge k Swatyni, a pro-
roking proti zemi Izraelsté:

3. U díss zemi Izraelsté: To-
to prawi Hospodin Bůh: Hle gá
k tobě, a wyvrhnu meč swůj z
poswý swé, a zabigi w tobě spras-
wedliweho y bezbožného.

4. Proto pak že sem zabil w
tobě sprawcdliweho y bezbožnho,
z příčiny té wygde meč můj z po-
swý swé na wsseliké tělo od po-
ledne až k půlnocy:

5. Aby wédělo wsseliké tělo, že
sem gá Hospodin wyňal meč swůj
z poswý swé, genž nemůže žít
odwolán být.

6. U ty synu čłowěčji wzdycheg w
potření bedr, a w hořkostech wzdyc-
heg před nimi.

7. U když řeknau k tobě: Pro
ty wzdycháss: řekness: Pro slyse-
nj: že přichází, a zpřadne wse-
like

lité řídce, a rozpuštěny budou všeliké ruce, a zemdlj všeliký duch, a po všech kolenách potekou wody: hle přichází, a stane se, praví Pán Bůh.

8. U stala se řec Hospodinova, k mně, řkaucý:

9. Synu člověčí proročůg, a díss: Toto praví Hospodin Bůh: Všluwo: Neč, meč naostřen gest, a vycístěn.

10. Uby bll k zabití oddané oběti, naostřen gest: aby se blystěl, vymecován gest: kterýž heybáss berlau syna měho, podkal sy všeliké dřevo.

11. U dal sem geg k ohlazení, aby byl dežán rukau: rok gest naostřený meč, a ten vymecovaný gest, aby byl w ruce zabijegi: cyho.

12. Křič, a kvél synu člověčí, že tento věmén gest w lsdū mém, ten we všech wůdcých Izraelstýf, kteříž byli vrekli: meci odvzdaní sám s lidem mým, protož pléseg rukau na stehno,

13. Žeck zkussený gest: a ro, když berlu podvráti, a nebude, praví Hospodin Bůh.

14. Ty tedy synu člověčí pro-ročůg, a bij rukau na ruku, a nechť se meč dwognásobj, a trognásobj meč zbitých: teně gest meč zabijenj velikého, kterýž činj ge irnauti,

15. A sedcem chradnauti, a roz-množuge pády. We všech bra-nách gegich dal sem zformaucenj meče ostreho, a vymecovaného k blystěnji, předěnchého k zabijenj.

16. Klaostř se, gdi na prawicy, aneb na lewicy, kamžkoli twáři twé gest žádost.

17. Anobrž y gá plésati budu rukau na ruku, a naplnim rozhně-wánj swé, gá Hospodin miluwil sem.

18. U stala se řec Hospodino: wa k e mně, řkaucý:

19. U ty synu člověčí polož sobě dvě cesty, aby přissel meč krále Babilonského: z jedné země wegda obě: a rukau hádati bude, na počátku cesty městské hádati bude.

20. Cestu položíss, aby přissel meč k Rabbath synu Ammon, a k Jidowi do Jeruzaléma nepevněgsíjho.

21. Kébo stál král Babilonský na rozcestí, a na počátku dwau cest, hádání hledage, směšiš střely: pral se modl, radu bral z osudu.

22. Na pravicy geho stalo se hádání na Jeruzalém, aby postavil válečné berany, aby otevřel vše k zabijení, aby pozdvihl hlasu kvilenj, aby postavil válečné berany proti branám, aby snosyl násyp, aby vzdělal ohrahy.

23. U budec gako nadarmo beraucý radu od bohů před očima gegich, a sobot zahálky následuge: on pak rozpomene se na neprawost k gjmánji.

24. Pročež toto praví Pán Bůh: Proto že ste se rozpojenusli na neprawost swau, a zgewisli ste přesupování swá, a vkláza-li se hřichowé wassj we všech mysljeních wassich: proto pravim, že ste se rozpomenuli, rukau gati budete.

25. Ty pak newážný, bezbožný weywođo Izraelstý, gehož den včetný přichází w čas neprawosti:

26. Toto praví Pán Bůh: že gmi královskou čepicu, zlož korunu: nemilé to ta, kteráž pokorného pozdívila, a vysokého ponížila:

27. Neprawost, neprawost, neprawost položím ti: a to se něstalo, dokudžby neptíšel (ten) gehož gest saud, a gemu (ti) odezdám.

28. A ty synu člověčí proročků: a tci: Toto praví Pán Bůh k synům Ammonitským, a k pořádání gegich, a díss: Všeči, meči, vygdi z posváty k zabijenj, vymecuj se, abys zabijel, a stávěl se,

29. Když ſau tobě widjny byly marné wécy, a hadány byly lži: abys dán byl na hrdla raněných bezbožných, githžto den včeráš přichází v čas neprawosti.

30. Vlakat se do posváty své, na místě v němž ſy ſtvořen, v zemi narodení twého ſauditi tě budu,

31. A wyligi na tě rozhněwáni své: v ohni prchliosti mé dmýchatí budu na tebe, a dám tě v ruce lidj nemaudých, a kugycích zahynutí.

32. Ohni budess za počtem, Prevo twá bude v prostřed země, v zapomenutí vydán budess: nesbo gá Hospodín mluvíš sem.

* Podruhé v počtu přigde meč.

Rapitola XXII.

„Slovo k lidu, Protoku, knězi, v knížat Jidovských, v pomsta Boží nad nimi.“

1. Mí stalo se ſlово Hospodínoz wo ke mně, Čaucý:

2. A ty synu člověčí nesaudiſli, nesaudiſli města kewj:

3. Ž vkládcs mu vſecky oba-

wnosti geho, a díss: Toto praví Pán Bůh: Všecko prolewaſic řew v prostřed ſebe, aby přiſel čas geho: a kteréž dělalo modly proti sobě ſamému, aby poſtwrzeno bylo.

4. W ſtvi twé, kteráž od tebe wylita gest, provinilo ſy: a w modlách ſtoých, kteréž ſy včinilo, poſtwrzeno ſy: a včinilos, že ſe přiblížili dnowé twogi, a přivedlo ſy čas let twých: protož dal ſem tě k pořádání národům, a k poſinjwání vſechném zemím.

5. Kteréž bližko gſau, v ſteče daleko od tebe, ſvítězý nad teban: (o) nečisté, znamenité, veliké zahynutí.

6. Hle knížata Izraelštá řeždy v ramenu ſwém byli v tobě, k wylití ſtve.

7. O tci a mateči hánlivé mluwili v tobě, přihozýmu náříčí činili v prostřed tebe, ſytka a vđowu zarmucovali v tebe:

8. Swatyněmi mymi zhrzel ſy, a ſobot mych poſtwrnilo ſy.

9. Muži vřbači byli v tobě k wylití ſtve, a na horách gedli v tobě, neſlechetnost páčali v prostřed tebe.

10. Hanbu oecoru odcívali v tobě, nečistotu měsýce řepicí ženy ponížili v tobě:

11. A gedenkaždý s ženou blíž jinjho ſvého páčal obavou, a tent nečestu ſwau poſtwrnil neſlechetné, bratr ſestře ſvé dečí otce ſvého násylí včinil v tobě.

12. Dary brali v tebe k wylití ſtve: lichwu a nádawek bralo ſy, a lakoně ſy bližním ſwým náříčí činilo: a na mne ſy zapomenulo, praví Pán Bůh.

13. Hle tleskl se n rukama sořma nad lakovitvím tvým, kteréž sy vínulo; a nad tvou, kteráž wyliza gest v prostřed tebe.

14. Zdali snese srdece tvé, aneb přemohau ruce tvé, ve dnech, kteří gá včinjm tobě: gá Hospodin mluvil sem, a včinjm.

15. A rozprýlím té mezy národy, a rozwégi té do zemí, a včinjm, aby zhynula nečistota tvá od tebe.

16. A vládnouti budu tebou před obličejem národů: a zwijš, že gá (gsem) Hospodin.

17. Y stalo se slovo Hospodisnowo ke mně, čkauch:

18. Synu člověči, obrátil se mi dům Izraelský w trůsku: wissíctni tito měd, a cín, a železo, a olovo v prostřed pece: trůskau stíbra včiněni sau.

19. Pročež toto pravoj Pán Bůh: Proto že ste se obrátili wissíctni w trůsku, protož hle gá shromáždjm was v prostřed Jeruzaléma,

20. * Shromážděním stíbra, a mědi, a cyna, a železa, y olova v prostřed pecy: abyž zapálil w ní ohně k sítij: tak shromáždjm w přehliwosti své, a w hněwě svéin, y odpocinu: a slígi was.

21. A shromáždjm was, y zapálím was w ohni přehliwosti své, a budete sítij v prostřed něho: a zwijte, že gá Hospodin,

kyž wylegí hněwost svou na was.

23. Y stalo se slovo Hospodisnowo ke mně, čkauch:

24. Synu člověči, tcy geniu:

Ty gsy země nečistá, a nestropes ná dessítem w den přehliwosti.

25. Spiknutj protoků v prostřed něho, gako lew čwaucý, a včwacugscý lazež, dusse žžrali, zboží a mždu brali, wdowy geho rozmnožili v prostřed něho.

26. Kněži geho zhrzeli zákonem mým, a poskvrnili Swaryní mých: mezy posvátným a neposvátným neměli rozdílu: a mezy poskvrněným a čistým nerozeznali: a od sobor mých odvrátili oči své, a poskvrněnou sem byl v prostřed nich.

27. Knížata geho v prostřed něho, gako volci včwacugscý lazež k prolijí kvě, a k zahubení dusí, a lakově k požádání zysku.

28. Proroci pak geho obmítlali ge bez smíření, widance matné tvécy, a hádagjce gím lež, třípagice: Toto pravoj Pán Bůh, gesso Hospodin nemluwil.

29. Lidé země většovali nářístem, a laupili násylné: nuzného a chudého sužovali, a přijhozího většovati nářístem ** bez soudu.

30. Y hledal sem z nich muže, kterýby plot v prostřed postavil, a stál odporem proti mně za zem, abyž gj nezkazil: a nenalezl sem.

31. Y wylil sem na ně hněwost svou, w ohni hněwu svého strávil sem ge: cestu gegich na hlavu gegich sem navrátil, pravoj Pán Bůh.

* Gati se shromáždjuje. ** Nespravedlivé.

Kapitola XXIII.

Obwinění lidu Izraelského a Jidštěho pod podobenstvím dvou newěstek, z modlárství, 22. a ohlášení gím pomyš Boží.

1. **N**astala se řeč Hosподinova ke mně, člancý:
2. Synu člowěcji, dwě ženy dcery gedné mateře byly,
3. A smilnily w Egypťe, w mladistwém věku svém smilnily: tam mačkány sau prsy gegičí, a zlosmeny sau prsy zletilosti gegičí.
4. Směna pak gegičí, Oolla wětší, a Ooliba sestra gegi menší: y měl sen ge, a zrodily syny u dcery. Směna pak gegičí, Samarij Oolla a Jeruzalém Ooliba.
5. Smilnila tedy nademnau Oolla, a třessila po svých milowanjích, po Asyrských přiblížujících se,
6. Oděných hyacynowým poslavcem, knížatců, a osobách ausečedních, mládencích chlupných, všech gezech wsedagicích na koně.
7. A provedla smilstva svá s onými výbornými, se všemi syny Asyrskými: a se všemi, kteří mě lástav blázniwau zapálena byla, w nečistotách gegičí poslavnena gest.
8. Klad to u smilství svých, kteráž měla w Egypťe, nezanechala: nebo u oni spali s ní w mladistwém věku gegim, a oni zlosmili prsy zletilosti gegi, a wylili smilství své na ní.
9. Pročež wýdal sem gi w ruce milovníků gegičí, w ruce synů Asyrských, nad gegičzeo chlupnosti bláznila.
10. Oni odkryli hanbu gegi, hny a dcery gegi pobrali, a gi zabili mečem: y včiněny sau zlosvětné ženy, a saudy vykonali w ní.
11. Což když vzčela sestra gegi Ooliba, wjce než ona chlupnost
12. K synům Asyrským nesiydatě wýdala, wývodám a ausečedním osobám k sobě přicházejícím, odjíny rozdělných barevnoufem, gezdčum, kteří se koňmi vozili a mládencům, w kráse nad gíne wšesky výborné.
13. U viděl sem, žeby poslaly něna byla cesta gedna obaudean.
14. A rozmnožila smilství svá: a když vzčela muže wymalowane na stěne, obrazy Chaldejských wteracne barwanis,
15. A opásané po bedrácích paži tytiskýnu, a cepice barevné na hlavách gegi, twácnost všech vývod, podobenství synů Babilonských, a země Chaldejské, w níž se zrodili,
16. Třessila po nich žádostí očí svých, a poslala posly k nim do země Chaldejské.
17. A když přišli k ní srnowé Babilonští do lože prsů, poslaly gi w porušených panenstvích gegičí, a poslavnena gest od nich, a nasycena gest dusce gegi od nich.
18. Obnážila také smilstva svá, a odkryla hanbu svou: y odstanila dusce má od ní, gakož byla odstanila dusce má od sestry gegi.
19. Nebo rozmnožila smilství svá, rozpomněla se na dny mladosti své, w nichž smilnila w zemi Egypťské.
20. A třessila chlupnosti nad spolu lehánjem s nimi, gegižto těla gsau gako těla oslů: a gako rok konů, rok gegičí.
21. Y navštívila sy neslephenost mladosti twé, když* poddělany byly

býly w Egipcié prsy twé, a zlomeny byly prsy zletilosti twé.

22. Protož Ooliba, toto prawj Pán Bůh: Hle gá wzbudjm wſſec̄ky milowonjsky twé proti tobě, z nichžto nasycena gest dusse twá: a shromáždjm ge proti tobě wíkol;

23. Syny Babilonsté, a wſſec̄ky Chaldegské, vrozené, a mocnáře y knížata, wſſec̄ky syny Asyrtské, mládence wýborné krásy, weywody y autodnj osoby wſſec̄ky, knížata knížat, a slouvné wſſec̄ky na koně:

24. A přigdau na té opatřenj wozem a kolem, množstwí lidu: pancýřem, a ſtřitem, y lebkau oděgi se proti tobě odewoſſad: a dám před nimi ſaud, a ſauditi té budau ſaudy ſvoymii.

25. A poležjm horlenj ſvé na tebe, kteréž konagj s tebou w přehlídkosti: nos twůg, a vſſi twé odčeži: a kteréž wěcy pozůstanau, měčem padnau: oni syny twé, y dcery twé zgimagi; a neyposledně ſtěrce twá ſežrána bude od ohně.

26. Y obnazj též oděwů twých, a poberau nástroje sláwy twé.

27. A včinjm, aby odpočinula neſlechetnost twá od tebe, a ſmilnenj twé z země Egypsté: aniž pozdívňeſs oči ſvých k nim, a na Egypet nevzpomeneſs wſſec̄.

28. Nebo toto prawj Pán Bůh: Hle gá wydám té w ruce těch, kteřich nenávidjíſs; w ruce, z kteřich nasycena gest dusse twá.

29. A budau s tebou nakládati w nenávisti, a poberau wſſec̄ky práce twé, a pustj té nahau, a hanby plnau, a bude wygewena hanba ſmilněj twých, neſlechetnost twá, a ſmilnenj twá.

30. Včinili tobě ty wěcy, že ſy ſmilnila po národech, mezi nimiž ſy ſe poſtvrnila w modlách gegich.

31. Po cestě ſeſtry ſvé chodila ſy, a dám kálich gegi w ruku twau.

32. Toto prawj Pán Bůh: Kálich ſeſtry ſvé pjeti budess hluboký a ſtitoký: budess w poſměch, a w porauhání, kteréžto gest velmi sporé.

33. Opilſtvím, a bolesti na plněna budess: kálichem trichlosti, a ſmutku, kálichem ſeſtry ſvé Šamati.

34. Y budess geg pjeti, a wypigesi až do kwasnic, a zlomky geho ſežeress, a prsy ſvé dráti budess: nebo gá mluwil ſem: prawj Pán Bůh.

35. Protož toto prawj Pán Bůh: že ſy na mne zapomenula, a zavrhla ſy mne za tělo ſvé, ty také neſlechetnost ſtau, a ſmilſta twá.

36. Y dí Hospodin Fe mne, řkaucy: Synu člověčj zdali ſauzdíſs Oollu, a Oolibu, a oznamus geſſeſ ſim neſlechetnosti gegich?

37. Nebo cyzoložilly, a kteři (geſſe) w rukau gegich, a s moždami ſvoym ſmilnily: nad to y ſyny ſvé, kteřež mi zrodily, obětovaly ſim k ſežrání.

38. Ale y toto včinily mne: Poſtvrnily Swatyně mé w ten den, a ſobory mé zoharwily.

39. A když obětovaly ſyny ſvoé modlám ſvým, a wcházely do Swatyně mé w ten den, aby gj poſtvrnily: také ty wěcy činily v prostřed domu mého.

40. Poſlaly k mužům zdaleka při-

přicházegjím, k němž byly posla poslaly: protož hle oni přessli: giniž sy se (k zájbení) vmyla, a oči své kicidlem rukou pomazala, a ozdobyla sy se okrasou ženskou.

41. Seděla sy na loži překrásném, a stul ozdoben byl před sebou z výborné kadiclo mé, a mast man položila sy na něm:

42. A hlas množství plésagjíz cyho byl na něm: a na mužích, kteríž z množství lidí bývali přewáděni, a přicházeli z pausné, kladli náramky na rukau gegich, a vénce krásné na hlavách gezgich.

43. V řekl sem té, kteráž byla orčena v cyzoložstvých: Vlynj smlknití bude v smlství svém také tučo.

44. A wessli k ní gášo k ženě nověstce: tak vcházeli k Oolle a k Oolibě, k ženám nesslechetným.

45. Uluži tedy spravedliwý gšau: ti sauditi ge budou scudem cyzoložnic, a saudem prolewagjízých krew: neb cyzoložnice gšau, a krew v rukau gegich.

46. Ulebo toto praví Pán Bůh: Přiweď k nim množství, a vydej ge v hluč, a v laupež:

47. A ak ſou v kamenovány kameny lidí, a prohnány meči gegich: ſyny v dcery gegich zabijí, a domy gegich ohněm zapálí.

48. A odemku nesslechetnosti z ženě, a včítí ſe budou všecky ženy aby nečinily podlé nesslechetnosti gegich.

49. A dagi nesslechetnosti wasi na wás, a hřichy modl wasi ponesete: a zwijec, že gá (gsem) Pán Bůh.

* Matkány.

Kapitola XXIV.

Proroctví o zkáze Jeruzaléma, 15. v o závubě lidu Izídřeho.

1. **J**stalo ſe ſlово Hospodinos wo ke níně, v létě desátém, v mísýcy desatém, desátého dne mísýce, řkaucý:

2. Synu člověčí napiše ſobě jméno dne rohoto, v němž po sylněn gest král Babylonštý proti Jeruzalému dnes.

3. A díjs ſtrze přijstoví k domu popaužegjímu podobenství, a inluwiti budeſs k ním: Toto praví Pán Bůh: Postav hrnec; postav, pravim, a naleg do něho vody.

4. Sklad ſuſy geho do něho, každau čáſtu dobrav, ſtehno y plisce, výborné a kosti plné.

5. Uleytučněgſi dobytce wezmi, ſlož také hrancice kosti pod ním: vyrácelo vaření geho, a rozwářeny ſau kosti geho v prostřed něho.

6. Prorož toto praví Pán Bůh: Běda městu krov, hrnce, gehož rez v něm gest, a rez geho nevyſíl z něho: po ſuſy a po ſuſy geho vyrázel geg, nezpadl na něg los.

7. Ulebo krov geho v prostřed něho gest, na neyciſtſi ſálav vylilo gi: nevylilo gi na zemi, aby mohla přikryta být prachem.

8. Abych vvedl rozhněwaní ſové, a pomstau ſe pomstil: dal ſem krov geho na neyciſtſi ſálo, aby nebyla přikryta.

9. Prorož toto praví Pán Bůh: Běda městu krov, gehož gá vely ſau hrancy včinjm.

10. Shrň kosti, kteréž ohním ſe pálají: ſtrávji ſe maso, a ſová ſe všecko ſložens, a kosti zpřednau.

11. Postav geg také prázdný na řečawém vhlj: aby ſe rozhřel, a roz-

rozpuštila se měd gebo: a snila se v prostřed něho poslowna gebo, a strávil rez gebo:

12. Ulnohau prácy ryslowáno gest, a newyssel z něho přilissný rez gebo, ani strz obecn:

13. Ktečistota twá ohartná: neb chrel sem té očistiti, a negsy čištěno od nečádů svých: ale aniž očistěno budess pteče, až včinjm odpornauti rozhněvánj mé w tobě.

14. Gá Hospodin mluwil sem: Přigdeč a včinjm: nepomínu, ani odpustím, aniž se vlogim: podlé cest twých, a podlé nálezků twých řaditi té budu, pravoj Hospodin.

15. Y stala se řec Hospodinowa ke mně, řkaucy:

16. Synu člověci, hle gá odgjmám od tebe žádostiwau wcc očí twých w ráně: a nebudess řwsliti, ani plakati, aniž potekau slzy twé.

17. Wzdyheg mlče, mrtwých smutek nebudess činiti: Koruna twá obwázána bud tobě, a obuví twé budou na nobáh twých, aniž oděvem vsta zakrygeso, aniž počtmu plačejcích gisti budess.

18. Uluwil seni tedy k lidu ráno, a vmtela manželka má v wezcer: a včinil sem ráno, gafž mi byl přikázel.

19. Y řekl ke mně lid: Proč nám neoznamu geso, co tyto wécy wyznamenawagi, kteréž ty činjsa?

20. Y řekl sem k nim: Řec Hospodinowa stala se ke mně, řkaucy:

21. Uluw k domu Izraelstému: Toto pravoj Pán Bůh: Hle gá poslownym Swatyni mau, peyštu královstw wassicho, a žádostiwau wcc očí wassich, a nad čim se leká dusse wasse: synowé wassi, y dcery wasse, kterýchž ste zanechali, mečem padnau.

22. Y včinje, gakož sem včizníl: Vst oděvem nezakrygete, a počtmu plačejcích gisti nebudete.

23. Koruny na blawáh svých mjeti budete, a obuví na nobáh: nebudete řwsliti ani plakati, ale chřadnauti budete w nepravostech svých, a gedenkajdž vpceti bude k bratu swému.

24. A bude wám Ezechiel w znamenj předzwěstugjcy: podlé wscich wécy, které činil, činiti budete, když to přigde: a wěděti budete, že gá Pán Bůh.

25. A ty synu člověci, hle w den, w němž odegmu od nich sylu gegich, a radost důstogenstw, y žádost očí gegich, na čemž odpočiwagi dusse gegich, syny a dcery gegich:

26. W ten den, když přigde vrjkagjcy k tobě, aby ti zwestoval:

27. W ten den, pravojm, otcwtan se vsta twá s tjin, kterýž vtekl: y budess mluwoti, a nebudess mlčeti wjce: y budeso gím w znamenj předzwěstugjcy, a wěděti budete, že gá (jseni) Hospodín.

Kapitola XXV.

Ammonejstém, Moabském, Idumegském, a Palestýnském Bůh zkázu předs povídá.

1. Y stala se řec Hospodinowa ke mně, řkaucy:

2. Synu člověci polož twá swau proti synům Ammonowým, a protokowari budess o nich.

3. A díss synům Ammonowým: Slyssie slwo Pána Boha: Toto pravoj Pán Bůh: Protože sy řekl: haha, haha nad Swatynj mau, že poslowněna gest; a nad zemí Izraelstau, že zpusťena gest; a nad domem Júdským, že wedení sau w zagett:

4. Protož gá odewzdam té sy-
nům wýchodním w dědicovj, a pos-
tav j chléwy swé w tobě, a roze-
bigj stany swé w tobě: oni gjíli
budau obilj twá: a oni pjeti bus-
dau mléko twé.

5. A dám Sabbath w obydli
welblaudů, a syny Ammonyesté
w odpočiwadlo horad: a wédeti
budete, že gá Hospodin.

6. klob toto prawj Pán Búh: Protože sy plésalo rukau, a duž-
palo nohau, a radowalo sy se z
celé náklonnosti nad zemí Izrael-
skau:

7. Protož hle gá wztáhnu ruku
swau na tebe, a odewzdam té w
lanpež národů, a zabigi tebe z líz-
di, a wyhubím z zemí, y feru: a
wédeti budes, že gá Hospodin.

8. Toto prawj Pán Búh: Proto-
že řekl Moab a Seir: hle gas-
ko wsticí národowé, dům Júda:

9. Protož hle gá otcwu ráme
Moabovo z měst, z měst, prawjmi,
geho, a z koncím geho slavná země
Beihyesymoth a Beelmeon a Bas-
ryathalmi,

10. Synům od wýchodu slunce
a syny Ammonovými, a dám gi w
dědicovj: aby nebylo wjce pamá-
tky synů Ammonových w národech.

11. A w Moabovi včinj-
sandy: a wédeti budau, že gá Hos-
spodin.

12. Toto prawj Pán Búh: Proto-
že včinila Idumea pomstu, aby
se pomstila nad syny Júdskými, a
zhřešila protěniostí, a pomsty
nad nimi požádala;

13. Protož teto prawj Pán
Búh: Wztáhnu ruku swau na zem-
i Idumegskau, a odegmu z nj člo-
vika y horado, a včinj gí pi-
sali.

sta u od polednj strany: a kterj
gsau w Dedan, mečem padnau.

14. Y dám pomstu swau na
zemí Idumegskau strze ruku lidu
mého Izraelského: a včinj w E-
domu podlé hněwu mého, a přehli-
nosti mé: a zwědj pomstu manu,
prawj Pán Búh.

15. Toto prawj Pán Búh: Pro-
tože včinili Palestynští pomstu,
a pomstili se wssi myslí, zabijegice,
a doplijegice nepřatelství staré:

16. Protož toto prawj Pán
Búh: hle gá wztáhnu ruku swau
na Palestynské, a zabigi wraži-
dníky, a zkazým ostatky pomor-
ské fragini:

17. A včinju na nich pomsty
velké tressce w přehliosti: yvě-
děti budau, že gá Hospodin, když
dám pomstu swau na ně.

Kapitola XXVI.

Proroctví o myvrácení města Tér, protože se radowalo z zlacení města Jeruzaléma.

1. **H** stalo se gedenáctého lítia,
protože (due) měsíce, řa-
la se řec Hospodinowa ke mně,
řkaucí:

2. Synu člověče, protože řekl
Týrus o Jeruzalémě: ha ha polé-
mány sau brány lidu, obrátil se ke
mně: naplněn budu, zpustl.

3. Protož toto prawj Pán
Búh: hle gá (přigdu) na té Týru,
a včinj, že na té wystoupí mno-
ho národů, gako wystupuje moře
zmjeagjící se.

4. Y rozmecý zdi Týru, a zboří
weže geho: a prach geho z něho
wystrahám, a dám geg w neexist-
sí stálu.

5. Vsessenj syř bude v prostřed-
morte, nebo gá sem mluwil, prawj
Pán

Pán Bůh: a bude w laupež nás
tadum:

6. Dcery také geho, kteréž gsaū
na poli, mečem zbiti budau: a wěz-
děti budau, že gá Hospodin.

7. Ulebo toto příwedu k Týru učabuho-
donozota krále Babilonstého od
půlnocy, krále králii, s koumí, y s
wozy, a s gezdcy, y s zástupem,
a s lidem velikým.

8. Dcery twé, kteréž gsaū na
poli, mečem zabige: a obkljčí tě
ohradami: a snosy násyp wůkol:
a pozdvihne proti tobě stíru.

9. U rasy, a berany (bořich)
zčídi proti zdem twým, a wěžc twé
zboři w walečným swým nástrogi.

10. * Rozvodeném konů ges-
ho příkryge tě prach gegich: od
hřmotu gezdci, a kol, y wožu, po-
hnau se zdi twé, když wcházet
bude do bran twých gako strze-
wgitj města zbořeného.

11. Kopyty konj swých poslaz-
pá všesky ulice twé: lid twůig me-
čem zbiti, a twogi pamětnj všlech-
tilj slanové na zemi padnau.

12. Pohubí zbožj twá, rozeberau
kupeci twá: a zkaž zdi twé, y
domy twé přešlawé zpěwrácegi:
a kanienj twá, y dějwj twá, y prach
twůig v prostřed wod položi.

13. A odpocinauti včinjm množ-
stvoj pjsni twých a zwuk cytar
twých nebude slýšen wjce.

14. A dám tě w neycistissi skálu,
sussenj sýti budess, aniz budess
wzdešlán wjce: nebó gá mluwil
sem, prawj Pán Bůh.

15. Toto prawj Pán Bůh Tý-
zu: Zdaliž ne od hřmotu pádu twé-
ho, a od lkání zbitých twých, když
zbiti budau v prostřed tebe, po-
hnau se ostrowowé:

16. A ztaupj z stolic svých wses-
cia knižata mořstá: a odegmau oděs-
ní swá, a rauha swá rozličná za-
vrhau, a oblečení budau strachem z
na zemi seděti budau, a zděšení
sauce nad náhlým pádem twým
dítiti se budau.

17. A wezmauce nad tebau naz-
čískánj, řeknau tobě: Gak sy zas-
hynulo, kteréž bydlis w moři,
město slawné, kteréž sy bylo sylné
na moři s obywately swými, gichž
se všickni strachovali:

18. Ulynj děsyel se budau lodj
w den vleknurj twého: a zformau-
tj se ostrowowé na moři, protože
žádný newychází z tebe.

19. Uleboť toto prawj Pán Bůh:
Když tě včinjm městem zpuštěným,
gako města, která negsaū přebý-
vána: a příwedu na tě pro-
past, a příkrygj tě wody mnohés:

20. A zrhnu tě s těmi, kteříž
zstupuj do gezera, k lidu wěcnés-
mu, a postavojm tě w zemi neys-
poslednegssi gako pustiny staré, s
těmi, kteříž býwagj. doprovodzo-
vání do gezera, aby w tobě žá-
dný nebydlil: když pak dám slávu
w zemi jlwých,

21. W níweč tě obrátím, a ne-
budess, a když budess hledáno, ne-
budess wjce nalezeno na wěky, praw-
j Pán Bůh.

* Od množství.

Rapitola XXVII.

Sink prorocwi proti Týru, w němž
naproti prvnegssi sláve, žalostní a okols-
ním strassim wjwračenj se stavj.

1. **N**astalo se slovo Hospodinoz
wo k tě nímě řkaucj:

2. **T**y tedy synu člowěci pos-
gnis nad Týr naříkánj:

ffff

3.

3. A diss Četu, kterýž bydlí při východě mořském, kupectwí národního ostrovů mnohým: Toto praví Pán Bůh: O Četu, tys řekl: Dokonalé krásy gá gsem.

4. A w * sedce moře položeny. Okolní twogi, kteříž tě vystavěli, doplnili krásu twau:

5. Gedlemi ze Sanyr vzdělali tě se svěšení podlahami mořskými; cedr z Libanu vzali, aby vdečali tobě žezlo.

6. Duby z Bázan hoblouvali k věstníku tvýmu: a lavičky twé vše slátské vdelali tobě z slonových kostí Indických, a korábowé dřevce z dříví z ostrovů vlastských.

7. Bment rozličný z Egypta tkán gest tobě na plachtu, aby zasvěšena byla na žezle: modré poslavce a šatlat z ostrovů Elisa včiněni sau přikytij twá.

8. Obývatelé Sydonie a Aradie byli věstníci twogi: kaudři twogi, Četu, včiněni sau twogi správcové lodní.

9. Starci Giblissij, a opatrní gebo, měli plavce k posluhování rozličného národního tvého: všecky lodi mořské, a plavcy gegich, byli v lidi kupectwí tvého.

10. Persané, a Lidyté a Lzibitští byli v vogstu tvém muži bogowiccy twogi: řejet, a lebka zavěsily v tobě k okrasě tvé.

11. Synové Aradie s vogstem tvým byli na zdech tvých wůkol: ano a strážni, kteříž byli na věžech tvých, tauly své zavěsily na zdech tvých wůkol: oni doplnili krásu twau.

12. Kartaginensij kupcy twogi od množství všeckých zboží, stříbrem, železem, cynamonem, a olovem, naplnili veyroční rthy tvé.

13. Kecák země Thubal, a Mozoň, oni kramáři twogi: chlapci, a nádoby měděnná přiváželi lidu tvému.

14. Z domu Thogorma, koně, a gezdce, a mezky přiváděli k trhu tvému.

15. Synové Dedan kupcy twogi: ostrovové množí, kupectwí ruky twé: zuby slonové a hebeny, město změňovali v záplatě tvé.

16. Syrský kupec twug, pro množství díl tvých, draby kómen, a šatlat, a rauha s okamhlými květy a kment, a hedvábí a chodochod vykládali v kupceni tvém.

17. Júdssij a země Izraelští oni kramáři twogi v obliji předním, balsam, a med a olej, a třepený vykládali na hlavních tvých.

18. Dámascenští kupci twug v množství díl tvých, v množství rozličných zboží, v vinné vínem, a v vlnách batwy nelepší:

19. Dan, a Kecák země, a Mozoň, na veyročních rzech tvých vykládali železo kované: mitter přední a wonné třtiny v kupectwí tvém.

20. Dedansij kramáři twogi v kobercích k sedání.

21. Arabská země, a všedla knižata Cedar, oni kupcy ruky twé: s berany, a s kopec, a s kozelecy přicházel k tobě kupcy twogi.

22. Prodavači Sabegisti, a Reemegisti, oni kupcy twogi: se všeckými předními wonnými kořenjemi, a draby kamenjem, a zlatem, kteréž vykládali v kupceni tvém.

23. Hárani, a Chene, a Eden,

fii:

Kupcy twoigi: Sába, Asur, a Chelnia, prodawací twoigi,

24. Oni kupcy twoigi w mnoho-
násobném zboží w swazcých mo-
drého postawce, a rozličných barew
suken, y w poładech drabých, kte-
říž obwinuti a stażeni býwali pro-
wazy: cedry také mijwali w ku-
peccwojch twých.

25. Lodi morsté, knížata twá
w kuperccwoj twém: y naplněni sy,
a osławen píjlihs w śdycy moře.

26. Lodi wodách mnichých při-
wedli tě wessaci twogi: witt po-
lednj setřel tě w śdycy moře.

27. Boharstwoj twá, a poklä-
dowé twogi, a mnohonásobné nás-
dobj twé, plawcy twogi, a lodní
zpráwcowé twogi, kteříž drželi nás-
bytek twůg, a nad lidem twým
byli: muži také bogowni twogi,
kteříž byli w tebe, swoszim množ-
stwym twým, kteříž gest v prostřed-
tebe: padnau do śdce moře w
den pádu twého.

28. Od zwuku křiku zpráwcoύ
twých zbauj se množstwí lodi:

29. A wystaupj z lodi swých
wossickej, kteříž drželi wesslo: plaw-
cy y wossickej zpráwcowé lodnj na
zemni státi budau:

30. A kwiłti budau nad tebau
blasem velikým, a wolati budau
hořce: a metati budau prach na
hlavu swé, a popelem posypání
budau.

31. A choli (sobě) nad tebau
lysnu, a opássi se žinem: a budau
plakati tebe w hořosti dysse plás-
ćem přehořkym.

32. A pogmau nad tebau píseň
truchliwau, a oplakáwati té budau:
Které gest (niesto) gako Erys,
kteříž onémelo v prostřed moře z

33. Které w wygitj kuperccwoj
twých z moře naplnilo sy národy
mnohé: w množstwoj boharstwoj
swých, y lidj swých, obohatilo sy
krále zemię.

34. Klynj potíjno sy od moře,
w hlubinách wod zbožj twá, a wissze-
cko množstwoj twé, kteříž bylo v
prostřed tebe, padla.

35. Wissickej obywatele osirot-
wó zděsyli se nad tebau: a králoz
wé gegich wissickej bauj potas-
zeni sauce proměnili obličege.

36. Kupcy národů sypli nad
tebau: k ničemuž sy přimědeno, a
nebudeš až na wéký.

* v prostřed.

Kapitola XXVIII.

Prorocení o trestání perych krále Týra
stevo, 11. nařílání nad njm. 20. Os-
swědčení ponisy Sydonským. 25. Po-
česení ostatku Izraelstých.

1. **N**astala se řec Hospodinowa
ke mně, ēkaucý:

2. Synu člowéci řey knížeti
Týrskému: toto prawj Pán Bůh:
Proto že se pozdwihoło śdce twé,
a řekl sy: Bůh gá gsem, a na sto-
licy Božj seděl sem w śdycy moře:
gessto gsy člowék, a ne Bůh, a
dal sy śdce swé gako śdce Božj.

3. Hle maudicgssi gsy ty nad
Danyele: wosseliká ragnost neni řeky-
tá od tebe.

4. W maudrosti a opatrnosti
swé včinil sy sobě sýlu: a nabyl sy
zlatu a střbra w poładích swých.

5. W množstwoj maudrosti swé,
a w kuperccwoj swém rozmnožil sy
sobě sýlu: a pozdwihoło ſe śdce
twé w mocy twé.

6. Protož toto prawj Pán Bůh:
Proto že se pozdwihoło śdce twé
gako śdce Božj:

7. Pročej ay gá přivedu na
těl cyzozemc, neymocněgssj národů:
a obnažj meče swé na peknost
maudrosti twé, a poskornj krásy
twé.

8. Zabijssj, y zehnau té: a vnitře
w zahynutí zbitých w srdecy moře.

9. Zdiz̄ řka mluwiti budess: Bůh gá issem, před zabijegjicými
té, gejsto gsy člověk, a ne Bůh,
w ruce zabijegjicých té:

10. Smrtj neobřezaných vnitře
w ruce cyzozemců: nebot gá mluz
wil sein, pravj Pán Bůh.

11. Y stala se řec Hospodino:
ke mně řkaucý: Synu člově
či pozdwihi plác nad králem Tý
stym:

12. A díss gemu: Toto prav
wj Pán Bůh: Ty znamenj podo
benství, plný maudrosti, a dokon
alý w kráse,

13. W rozkošech ráge Božího byl
sy: wesseliký kámen drahý přikryj
twé: sardus, topázus, a ja
spis, chrysolit, a onyx, a beryl, za
fír, a karbunkulus, a smaragd: zlato
dílo krásy twé: a díry twé we dni, w
kterémž sy stvořen, připraveny sau.

14. Tý cherub rotažený, a
ochraňujícý, a postavil sem tě na
hoře svaté Boží, v prostřed kame
nj ohniivých chodil sy.

15. Dokonalý w cestách swých
odedne stvořenj swého, až nale
zena gest neprawost w tobe.

16. W množství kupci twé
ho naplněny sau vnitřnosti twé
neprawost, a zhíessil sy: a vyvrah
sem té z hory Boží, a zkažil sem
té, ocherub ochraňujícý, z prostřed
kamenj ohniivých.

17. A pozdwiho se srdec twé w
kráse twé: ztratil sy maudrost sau

w kráse swé, na zemi povrhl sem
té: před twáj králu dal sem té,
aby viděli tebe.

18. W množství neprawosti
twých, a w neprawosti kusecké
twého, poskornil sy Swatyně swé:
vyvedu tedy oheň z prostřed:
twého, kterýžby té zjistál, a dám
té w popel na zemi před obličejem
všech widauycých tebe.

19. Všickni, genž té vztí w
národech, zděšý se nad rebau: ní
čimž sy včiněn, a nebudeš ní
wéky.

20. Y stala se řec Hospodinot:
ke mně, řkaucý:

21. Synu člověči postav twí
swau proti Sydonu: a protos
vatí budess o ném,

22. A díss: Toto pravj Pán
Bůh: Hle gá na té Sydone, :
oslawen budu v prostřed tebe: :
wěděti budau, že gá Hospodin,
když včinjm w ném saudý, a po
swěcen budu w ném.

23. A possli gemu mor, y řek
na všecky geho: a padnau zbij
mečem v prostřed něho wukol: y
wěděti budau, že gá Hospodin.

24. A nebude vjce domu Iz
raelskému a užazem hořkosti, a ní
nem bolest přinášejícím wšudy
około nich, kterýž se protiwjím:
y wěděti budau, že gá Pán Bůh.

25. Toto pravj Pán Bůh: Ažž
shtomáždím dům Izraelst; z ní
todi, w nichž rozprýleni sú, po
swěcen budu w nich před národy:
a bydliti budau w zemi swé, kres
tauž sem dal služebníku svému Jé
šubowi.

26. Y budau bydliti w nj bez
pečnij: a budau staveti domy, a
sřepotati volnici, a budau bydlit
ii

ti daufánliwé, když včinšm saudy
we wſſeh, kteříž se gím protiwj
wúfol: a wěděti budau, že gá
(gsem) Hospodin Bůh gegich.

Kapitola XXIX.

Proorocij proti Egypštěm, 17. na:
bucho donozorovi lib o zemi Egypště
včiněný. 21. Zwyſenj budaucy lidu
Izraelstého.

1. **V** lété desátem, desáteho měsíce,
gedenáctého dne
měsíce, stalo se slovo Hospodinoz
wo k mně, čkaucy:

2. Synu člověcji postaw twář
swau proti faraonovi králi Egyp:
štěmu, a protokovati budeš o ném,
y o wſsem Egyptu:

3. Uluw, a díss: Toto pravoj
Pán Bůh: hle gá k tobě faraone
králi Egypště, draku veliky, genž
ležíss v prostřed řek swých, a díss:
Učta gest čeka, a gá sem sebe samého
včinil.

4. Y položim vzdú do čelisti
twých: a připogjmi ryby řek twých
k ſupinám twým: a wytáhnu tě z
prostřed řek twých, a wſecky ryby
twáč, ſupin twých se přidrží.

5. Y povrhu tebau na pausse,
y wſsemi rybami řeky twé: na
twář země padness, nebudess se
brán, aniž shromážděn: ljeť zvěři
zemské, a prachwu nebestému dal
sem tě k sežráni:

6. Y wěděti budau wſickni oby:
watelé Egypště, že gá Hospodin:
proto že sy byl holj titinowau do:
mu Izraelstému.

7. Když se tě chopili rukau, a
zlámal sy se, y zedral sy wſseliké
rameno gegich: a když se zpode:
přeli na tebe, rozdobil sy se, a roz:
pustil sy wſseká ledwj gegich.

8. Protož toto pravoj Pán Bůh:
Hle gá přivedu na tě meč: a za:
bigi z tebe člověka, y howado.

9. A bude země Egypštá w
pausse, a w pustinnu, a wěděti bu:
dau, že gá Hospodin: protože sy
řekl: Čeka má gest, a gá sem gi
včinil.

10. Protož hle gá na tě, a na
řeky twé: a dám zemi Egypště
w pustiny, mčeně zkaženau, od wěže
Syenes, až do pomezj Mauřenin:
ské země.

11. Nepřegde přes nj noha
člověcji, ani noha howada kráčeti
bude po nj: a nebude w nj by:
dleno za čtyřidcti let.

12. A dám zem Egypště puz:
stau v prostřed zemj pustých, a
města gegi v prostřed měst. węz:
waceny, a budau zpuštěna za
čtyřidcti let: a rozpeyljm Egyp:
ště mezy národy, a rozwégi ge do
zemj.

13. Klebo toto pravoj Pán Bůh:
Po konání čtyřidcti let shromá:
žděm Egyp z národů, w kterých
rozpeyleni byli.

14. A přivedu zase zágej Eg:
ypša, a posadím ge w zemi žatu:
res, w zemi narodenj gegich: a
budau tam w králowství snížené:

15. Mezy ginýni králowstvími
bude neysnijzenegssi, a nebude po:
zdwízeno wjce nad národy, a vniens:
slim gich, aby nepanovali náro:
dům.

16. Uniž budau wjce domu Iz:
raelstému w daufánji, vějce nepra:
rosti, aby vřkali, a následovali gich:
y wěděti budau, že gá Pán Bůh.

17. Y stalo se w dwadcátém a
sedniém lété, w prvním (měsíci),
w gednomi dni niésýce: stalo se slo:
wo Páne k mně čkaucy:

18. Synu člověcji, klabuho:
denozor král Babilonstý včinil, aby
ffff 3

slavžilo wogsto swé službou weliz
Paw proti Čtyru: (tak že) každá
hlawa oblysela, a každé rameno
otřeno gest: a mžda není mu dás-
na, ani wogstu geho, z Čtyru,
za službu, kterauž mi slavžil proti
němu.

19. Prorož toto prawj Pán
Bůh: Gle gá dám Nabuchodonos-
zora krále Babilonstého w zemi
Egipsté: a poběte množství lidu
gegjho, a zlaupj korišti gegj, a
rozčere laupeje gegj: y bude nizda
wogstu geho,

20. A za prácy, gjž slavžil
proti němu: dal sem mu zem Eg-
ipstau, za to že mi pracoval,
prawj Pán Bůh.

21. W ten den wypučí se roh
domu Izraelstému, a tobě dám
otvorená vsta v prostřed nich: a
wěděti budau, že gá Hospodin.

Rapitola XXX.

Dálší proroctví proti Egipci, v
wšem městěm geho, a řešenj Mau-
renské zemi.

1. **N**stalo se slwo Hospodino-
wo ke mně, řkaucy:

2. Synu člověči protoklíg, a
rcy: Toto prawj Pán Bůh: Kwe-
ze, běda, běda dni:

3. Uživo blízko gest den, a při-
blížuje se den Hospodinu: den
oblaku, čas národu bude.

4. A přigde meč do Egypta: a
bude strach w Mauřenisté zemi,
když padnau raněn w Egipci, a
odgato bude množství (lidu) geho,
a zkažení budau základové geho.

5. Mauřenistá země, a Libia,
a Lidskij, v wšecet ostatní obecný
lid, a Chub, v synové země smlau-
wy s nimi mečem padnau.

6. Toto pravj Hospodin Bůh:
Y padnau podpřragicý Egyp, a
zkažena bude pechta panování geho:
od wěže Syenes mečem pa-
dnau w něm, pravj Pán Bůh zá-
stupů.

7. A rozprýleni budau v pro-
střed zemí zpustěných, a města geho
v prostřed měst pustých budau.

8. Y wěděti budau, že gá Ho-
spodin: Když dám oheň w Egypci,
a potři budau wšickni pomocni-
cy geho.

9. W ten den wygdań poslowi
od twáti mé na cíjodích, k klic-
nji daufánlivosti Mauřenisté je-
mě, a bude strach w nich w dni
Egipstém, neboť bez pochyby při-
gde.

10. Toto prawj Pán Bůh:
Včinjm, aby přestalo množství Eg-
ipta w ruce klabuchodonojora
krále Babilonstého.

11. On y lid geho s ním, ne-
sylněgssí z národů, přivedeni bo-
dau k zkažení zemi: a vytáhnou
z posawy meče swé na Egyp: a
naplní zemi zbiefmi.

12. A včinjm překopy řek suše,
a wydám zemi w ruce nejhorsších:
a rozprýlím zemi, y plnost gegi
rukau cyzozemců, gá Hospodin
mluvil sem.

13. Toto prawj Pán Bůh: Y
zkažen podobizny, a včinjm, aby
přestaly modly z Memfis: a wùde-
ce z země Egipsté nebudě vjce:
a dám strach w zemi Egipsté.

14. A zkažen zemi farces, a
dám oheň w Tafnys, a činiti dor-
du saudy w Alexandry.

15. A wyligi hněvitost swou,
na Pelusyom ſylu Egipstau, a
zbigi množství Alexandry,

16. A dám ohň w Egipci: gako ſu porodu pracujcý bolest mjet bude Pelusum, a Alexandrya bude rozmietána, a w Memfis auz ſkost řaždodennj.

17. Mladency Heliopolegſtj a Bubastſej mečem padnau, a ony (panny) gaté wedeny budau.

18. A w Tafnis * zčerná den, když tam potru berly Egypcia; a zahyne w něm peycha mocu geho: geg oblač přikryje, dcery pak geho w zágetj wedeny budau.

19. Y včinjim ſandy w Egipci: a wěděti budau, že gá Hospodín.

20. Y stalo se w gedenáctém létě, w prvním měsíce, w ſedmém dni měsíce, stalo se ſlово Hospodinovo ke mně řkauc̄:

21. Synu člověčí ráni farao na krále Egypſkého zlámal ſem: a hle nenj obwinuto, aby na všechno bylo gemu zdraví, aby bylo obvážáno ſatmi, a obwinuto bylo plenkami, aby nabývſi ſily, mohlo držeti meč.

22. Prorož toto prawj Pán Bůh: Hle gá k faraonovi králi Egypſkému, a rozdrobim ráni geho ſylné, ale zlamané: a wyras zjím meč z ruky geho:

23. A roptýlím Egyp w nás rodech, a rozwégi ge w zemích.

24. A posylnjm ramen krále Babilonſkého, a dám meč ſwůg w ruku geho: a zlami ramena faraonova, a lkáti budau lkánjmi zabitého před twáť geho.

25. A posylnjm ramen krále Babilonſkého, a ramena faraonova klepnau: y wěděti budau, že gá Hospodín, když dám meč ſwůg w ruku krále Babilonſkého, a vztaž hne geg na zem Egypſkau.

26. A roptýlím Egyp w nás rody, a rozwégi ge po zemích, a wěděti budau, že gá (gsem) ſos spodní.

* Zatím ſe.

Kapitola XXXI.

Pod podobenstvím Cedrového ſtrouhu wypisuje ſe sláva a nádhernost Boží ſršký, a faraona krále, a jak tomu, tak y tém gegich pád, a zláza je vědovídá.

1. Y stalo se gedenáctého léta, třetího měsíce, prvního dne měsíce, stalo ſe ſlово Hospodinovo ke mně, řkauc̄:

2. Synu člověčí řey faraonovi králi Egypſkému, a lidu geho: Domu ſy podobný včlněn w velikosti ſvé:

3. Hle Aſur gako Cedr na Libanu, pěkný ratolestmi, a větve mi hustý, a velmi wysoký weyskau, a mezi hustými ratolestmi wypořízený geſt vrch geho.

4. Wody ſrmily geg, propaſt ho poroříſila: řeky geho řekly oko lo řečenu geho, a potoky ſvé wypuſtil ke všem dřewům fraginy.

5. Protož wypoříſena geſt včez ſta geho nad vſecká dříví fraginy: a rozmnožili ſe řeky geho, a wypoříſeny ſau větve geho pro množství vod.

6. A když rozprostřel ſijn ſwůg, na všezech geho včinilo hnijda vſeliké pracovo nebeſké, a pod ratolestmi geho rodila vſelická zwěčata leſní, a pod ſtindlem geho bydlelo ſhromážděný národů přemnohých.

7. A byl přepěkný w velikosti ſvé, a w rozšíření řeky ſvých: nebo byl řečen geho podlé wod mnohých.

8. Cedrové nebyli wýšší nad ſff 4 něho

něho w rági Boží, gedeň nevys-
rovnaly se výchu geho, a gavoz-
rové nebyli rovní ratoleskem ge-
ho: woscelité dřevo ráge Božího
není připodobnýno gemu, a kráse
geho.

9. Vše sem geg ozdobeného
včinil, a w mnohých a hustých rati-
oleskách: y záviděla mu woscka
dřívjí rozkoš, kteráž byla w rági
Boží.

10. Protož toto praví Pán
Bůh: Proto že povyšen gest w
wýosti, a dal vých svůj zelený
a hustý, a pozdviženo gest stôce
geho w wýosti své:

11. Wydal sem geg w ruku
neyšlněgssjho z národů, včině vči-
ní gemu: podlé bezbožnosti geho
wyvrah sem geg.

12. A podetnau geg cyzozemcy,
a neyvčurněgssj z národů, a poz-
vrahau geg na hoty, a we wosch
audoljch padati budau wérwe ge-
ho, a polámj se křoví gcho we
wosch skalách země: a odstaupj od
stjnidla gcho wosckni lidé země, a
zanechají geg.

13. W pádu geho bydlilo wos-
cko pracovo nebeské, a na wérwach
geho byla woscka diwoká zwět
fraginy.

14. Pročež nebudau se pozdvi-
hovati w wysokosti své woscka
dřívjí wodná, aniž položí wýost
swau mezy husté dřívjí a wérwo-
w, aniž státi budau v wýosti své
woscky wécy, které wodami wos-
ženy bývají: nebo wosckni od-
dáni sau k smrti do země poslední,
v prostřed synů lidských, k tém,
kteríž zílupugí do gezera.

15. Toto praví Pán Bůh:
We dni, w němž zílaupil do pe-

lel, wtedl sem kwojenj, přikryl sem
geg propast: a zbránil sem ře;
kám geho, a zdržel sem wody inno-
hé: zatimautil se nad ním Liban,
a woscka dřívjí polnj zatrásla se.

16. Od hémotu pádu gho poz-
hnul sem národy, když sem geg
dorádél do * pekla, s těmi, kte-
říž zílupugí do ** gezera: a poz-
těsila se w zemi neydolegsjí wos-
cka dřívjí rozkoš wýborná a zna-
menitá na Libanu, woscka, kteráž
se wodami wosckovala.

17. Všechno y oni s ním zstan-
ej do pekla k zbitým mečem: a tě-
mě gednoho každého seděti bude pod
stjnidlem geho v prostřed národů.

18. Komu sy připodobněn ó
slavný a přewysoč mezy dřívjím
rozkoš: Hle doroven sy e dřívjím
rozkoš do země poslední v pro-
střed neobřezaných spáti budes, s
těmi, kteríž zbiti sau mečem: tené
gest farao, a woscko množství
geho, praví Pán Bůh.

* Grøbu ** Gámy.

Kapitola XXXII.

Založné protocewi uad pádem krále
Egypeského y Egypeských, 22. a vysíle-
ní geho překladem pádu ginských národů.

1. **N**álož se, dwanáctého léta,
w dwanáctém měsíci, w
prvňm dnu měsíce, stalo se slou-
hospodinovo ke mně, řkaucy:

2. Synu člověcji přígní náří-
kání na žaraona krále Egypeského,
a díss k němu: **L**wu národů sy
připodobněn, a draku, kterýž gest
w moři: a zmíral sy rohem wic-
rách svých, a zkaloval sy wody no-
hama svýma, a posklapával sy
řeky gegich.

3. Protož toto praví Pán Bůh:
Kožestku na té sy swau w mno-
ži

siwoj lidj mnohých, a wytáhnuté w
newodii swém.

4. U powrhu té na zemi, na
twář pole odwochu té: a včinim,
aby přebývalo na tobě wisseliké
pracíwo nebeské, a nasýjem z tebe
zwijata wossi země.

5. U dám maso twé na ho-
rách, a naplnim pahrbky twé hni-
sem twým..

6. U swalažím zemi smradem kr-
we twé na horách, a audolj napl-
něna budau rebau.

7. U zaftygí, když zhasneš,
nebesa, a včinim zčernatí hvězdy
geho: slunce oblakem přiftygí, a
měsyc nedá swětla swého.

8. Wissecká swětla nebeská tru-
filiti včinim nad tebau: a dám
tmy nad zemí twau, dí Pán Bůh,
když padnau ranění twogi v pro-
střed země, pravj Pán Bůh.

9. U popudím srdece lidj mno-
hých, když vtwedu potřenj twé w
národech na země, gichž neznás.

10. U vstrnauri včinim nad te-
bau lidj mnohé: a králové gegich
hrázau přilisnau strachowati se bu-
dau nad tebau, když létatí počne meč
mūg na twář gegich: a zbrozý se
náhle gedenkaždý pro dusi swau
ve dni pádu twého.

11. Klobot toto pravj Pán
Bůh: Neč krále Babilonského při-
gde tobě,

12. W mečích sylných (lidj) poz-
razým množství twé: nesnadně k
wybogowanju wissickni národowé rí-
sto: a hubiti budau peychu Egí-
ptu, a rozprýleno bude množství
geho.

13. U pohubím wissecká howas-
da geho, kteráž byla na wodách
piemnohých: a nezafalj gich noha

člowěcji wjce, aniž kopyto howad
bude gich kaliti.

14. Tehdáž neycistssj včinim
wody gegich, a řeky gegich jako
oleg přtwedu, pravj Pán Bůh:

15. Když dám zem Egypetu
zpustěnau: zanechána pak bude ze-
mě od plnosti swé, když zbigi wosse-
cty obywatele gegj: a wěděti bus-
dau, žeť gá Hospodin.

16. Kwjlenj gest, a kwjlití bus-
dau ho: dcery národů budau ho
kwjlit: nad Egyptem, a nad množ-
stvím geho kwjlti ho budau, prav-
j Pán Bůh.

17. Ystalo se dwanáctého léta,
patnáctého dne měsýce, stalo se slo-
wo Hospodinovo ke mně, ňkaucy:

18. Synu člowěcji zpíweg píšeň ža-
losti wau nad množstvím Egyptra:
a ztihni ten týž, y dcery národů
mocných, do země poslední, s tě-
mi, kteří zstupují do * gezera.

19. Nad koho (ty) krásněgssj
gsy: zstup, a spis neobřezanými.

20. V prostřed zbitých mečem
padnau: meč dán gest, přitáhlí geg,
y wissecky lidí geho.

21. Vlouviti budau k němu neys-
mocněgssj sylných z prostřed pekla,
kteří s pomocíky geho zstoupili,
a spali neobřezaní, zbiti mečem.

22. Čanit (gest) Aosur, y wisse-
cko množství geho: wůkol něho
hrobové gebo: wissickni zbiti, a
kteří padli mečem.

23. Gichžto hrobové dání sau w
neyposledněgssj (místech) gezera:
a včiněno gest množství geho wů-
kol hrobu geho: wissickni zbiti, a
padagjicý mečem, kteří někdy by-
li dali strach w zemí živých.

24. Tam Elam, y wisseckó množ-
stvij geho wůkol hrobu geho. Wissi-
čni

cíni tito zbití (gsau), a mečem paždagjicý: kteříž ztlaupili neobřezaný do země neyposledněgssí: kteříž požložili strach swůg w zemi žiwých, a nesli hanbu swou s těmi, kteříž ztupugí do gezera.

25. V prostřed zbitých položili lože geho we všech lidech geho: wůkol něho hrob geho: wšícení tito neobřezaní, a mečem zbití. Učebot sau dali strach swůg w zemi žiwých, a nesli hanbu swou s těmi, kteříž ztupugí do gezera: v prostřed zbitých položení sau.

26. Tam Mozoch, a Thubal, y všescko množství geho: wůkol něho hlobové geho. wšícení tito neobřezaní, a zbití a padagjich mečem: nebo dali strach swůg w zemi žiwých.

27. U nebudau spáti s sylními, a padagjími a s neobřezanými, kteříž ztlaupili do ** pekla s oděním swým, a položili meče swé pod hlawami swými, a byly neprawosti gegiž w kostech gegiž: nebo strach sylních včinění sau w zemi žiwých.

28. Y ty tedy v prostřed neobřezaných potřjn budess, a spáti budess s zbitými mečem.

29. Tam Idumea, a králové gegi, y wšícení weywodové gegi, kteříž dáni sau s' wogskem swým s zbitými mečem: a kteříž s neobřezanými zesnuli, a s těmi kteříž ztupugí do gezera.

30. Tam (gsau) všecka knjžata půlnoční strany, y wšícení lowsy: kteříž dorvadeni sau s zbitými, lefagjice se, a w swé sýle zaházeni: kteřížto zesnuli neobřezaný s zbitými mečem, a nesli hanbu swou s těmi, kteříž ztupugí do gezera.

31. Wíděl ge Farao, a potřísil se nadewšíni množstvím swým, kteříž zbito gest mečem; Farao, y všescko množství geho, praví Pán Bůh:

32. Učebot sem dal strach swůg w zemi žiwých, a vsnul v prostřed neobřezaných s zbitými mečem; Farao, y všescko množství geho, praví Pán Bůh.

* Gámy. ** pekla.

Kapitola XXXIII.

Povinnost Proroka. 11. Ohlášení Pagičém milosti y nekagičém pomky.
23. Štíhové pozůstalí w Jidkuu,
30. a zaganýč volekreství.

I. **Y** stalo se slovo Hospodino:

1. Synu člowěčímlu w fí: nům lidu swého, a díss w nim: ðemě, když vvedu na ni meč, a wezmeli lid země muže gednoho z neyposledněgssí swých, a vstanoví ho nad sebou strážným:

2. U ten vzýli nicé přicházegi: cý na zemi, a zattaubli w itau: bu, a zwěstuge lidu:

4. Vylysse pak, kdožkoli ten gest, zwuk trauby, a neměly se na pozoru, a (w tom) přísselby meč, a wžalby geg: krew geho na hlawu geho bude.

5. Zwuk trauby flyssel, a neměl se na pozoru, krew geho na něm bude: pakli se ostřeže, dussi swou zahowá.

6. Gestlije pak strážný vzýme přicházegich, a nezattaubi w itau: bu: a lid se ncoštěže, a meč při: gde, a wezme z nich dussi: on fí: ce w neprawosti swé gat gest, ale krew geho z ruky strážného wy: hledáwati budu.

7. U ty synu člowěčí, strážným dal

dal sem tebe domu Izraelstému: Plysse tedy z všt mých řec, oznáz mjs gím odemne.

8. Gestlze gá mluwé k bezbožnému: Bezbožnsku, smrtj vmtess: nebudess mluwiti, aby se vystěhal bezbožný od cesty své: on bezbožný w neprawosti své vmté, kwe pak gicho z ruky twé wyhledowas ti budi u.

9. Gestli pak když ty zwěstu: gesa bezbožnému, aby se obrátil od cest svých, on se neobráti od cesty své: on w neprawosti své vmté: ty pak sy wytswobodil dossi swau.

10. Ty tedy synu člowěcji rcy k domu Izraelstému: Tak ste mluwili, řkouce: Kleprawosti nasse, a hřichowé nassi na nás gsa, a w nich my chřadneme: Kterakž tedy budeme mocy žiwi byti:

11. Rcy k nim: Žiwo gsem gá, pravoj Pán Bůh: nechcy smrti bezbožného, ale aby se obrátil bezbožný od cesty své, a žiwo byl. Obratce se, obrakte od cest wassijí neyhorších: a pročbyste vinčeli dozme Izraelstý:

12. Ty tedy synu člowěcji rcy k synum lidu svého: Sprawedlnost spravedliwého newytswobodj ho, w kteryžkoli den zhřessi: a bezbožnost bezbožného nebude škoditl genu, w kteryžkoli den obráti se od bezbožnosti své: a spravedliwý nebudе mocy žiwo byti w sprawedlnosti své, w kteryžkoli den zhřessi.

13. Také djmli sprawedliwému že žiwortem žiwo gest, a (on) dars sage w sprawedlnost swau, činil by neprawost: wsscky sprawedlností geho w zapomenutj dány budau, a (on) w neprawosti své, kterakž činil, w nj vmté.

14. Pakli djm bezbožnému: Smrtj vmtess: a činil by pokání od hřchu svého, a včinil by saud a sprawedlnost,

15. A základby narátal ten bezbožný, a laupež wrátilby, w přizájenjí žiwota chodilby, aniž by co činil nesprawedliwého: životem žiwo bude, a nemíte.

16. Oficiálni hřichowé geho, git: miž hřessil, nebudau mu příčen: saud a sprawedlnost činil, životem žiwo bude.

17. U řekli synové lidu twého: Uleni rovné wáhy cesta Páně: a gegich cesta gest nesprawedliwá.

18. Ulebo když odstaupj sprawedliwý od sprawedlnosti své, a činiti bude neprawost, vmté w nich.

19. A když odstaupj bezbožný od bezbožnosti své, a činiti bude saud a sprawedlnost, žiwo bude w nich.

20. A pravjte: Uleni pravá cesta Páně. Gednoholajděho posdlé cest geho sauditi budu z wás, dome Izraelstý.

21. U stalo se dwanáctého léta, desatého měsýce, pátého dne měsýce (od) přestchowání nassho, příssel ke mně, kteryž byl vtekl z Jeruzaléma, řka: pohubeno gest město.

22. Ruka pak Hospodinowa stazla se ke mně v wecer, prvé než byl příssel, kteryž vtekl: a otevřela vsta má, až (on) příssel ke mně ráno, a otevřew vsta má nemícel sein wjce.

23. U stalo se slovo Hospodinovo ke mně, řkaucí:

24. Synu člowěcji, (ti) kteříž bydlegj w zboženinách těchto na zemi Izraelsté, mluwice říkagj: Gednen

den byl Abraham, a dědici svém obdržel zemi (tuto): my pak mnozí sime, nám dána gest země (tato) v wládařství.

25. Protož díss ē ním: Toto praví Pán Bůh: Kterž ve krvi gje, a oči svých pozdvihugete k nečistotám wasim, a krew prolezováte: zdaliž zemi dědici svém obdržíte:

26. Stáli ste v měsících svých, činili ste ohavnosti, a gedenkaždy ženu bližního svého poskvrnil: a zemi dědici svém obdržíte:

27. Toto díss ē ním: Takto praví Pán Bůh: Život gsem gá, že (ti) kterž v zboženinách bydlegj, mečem padnau: a kdo na poligest, zvijatům dán bude k sežráni: kterež pak v pevnostech a v gesty svých gsa, morem zemrau.

28. A dám zemi v pustinu, a v pausť, a zhyne pyšná říla gejj: a zpustnau hory Izraelské, protože žádného nenj, kterýby přes né sel.

29. V wěděti budau, že gá Hos spodin, když dám zemi gegich zpustranu a pustau, pro wsecky ohavnosti gegich, kteréž sau páhali.

30. A ty synu člověči: synové lidu tvého, kterž mluwj o robě řízdech, a ve dvorečích domových, a dí geden k druhému, niž k blíž ţujmu svému nírujce: Podte, a flyssine gafá gest řec wycházegj: cý od Hos podina.

31. A přicházegj k robě, gaf koby vcházel lid, a sedj před tezban lid můg: a flyssi řec i tvé, a nečinj gich: nebo ge v písni vst svých obrávugj, a lakoviství svého následuge řdce gegich.

32. A gsy gini gafko hudebnj

zpěv, kterýž lzebným a sladkým hlasem zpíván bývá: a flyssi slova twá, a nečinj gich.

33. A když přigde (to), což předpovědno gest (neb když přichází) tehdy wěděti budau, že prorok byl mezi nimi.

Kapitola XXXIV.

Hrozý Bůh newěrným pastýřům, a zprávci duchovním, kteří takto vlastního svého zvuku vyhledávají. 11. Zatažuje se, že on sami své stádo ovce pásti, a genu služebníka svého Davida, to gest Krysta, hlavního Pastýře se slati.

1. **N**astalo se slovo Hos podino-wo ke mně, říkavý:

2. Synu člověči prorokuj o pastýřích Izraelských: prorokuj, a díss pastýřům: Toto praví Pán Bůh: Běda pastýřům Izraelským, kteříž páslí sami řebe: zdaliž siada pasena nevyhavaj od pastýřů:

3. Všecko ste gýdali, a vlnasmi se odjwali, a což tučného bylo, zabijeli ste: řáda pak mého ste nepásli.

4. Což mdleho bylo nevtvrděli ste, a co nemocného bylo nehosigli ste, 'což polámaného gest, nevzávali ste, a což zavrtzeno gest, nepřiwedli ste zase, a což bylo ztraceno, nebledali ste: ale s přesnosti ste gini rozkazovali, a smoci.

5. V rozprávly se ovce mé, protože nebylo pastýře: a včiněny sau k sežráni wsečném zvijatům polním, a rozprávly se.

6. Blaudila řáda má po 'horách, a po wsečkém pahrbku přewysokém: a po wssi twáti země rozprýlena sau řáda má, a nebyl kdyby (gich) hledal, nebyl, přejm, kdyby hledal.

7. Protož pastýřové slyšte slovo Hospodinovo:

8. Žiwt sem gá, pravj Pán Búh: nebo proto že včiněna sau stáda má w laupež, a owce mé k sežtání wšech zwijat polních, proto že nebylo paslyc: neboť ani nes hledali pastýři stáda mého, ale páslí pastýři sami sebe, a stád mých nepáslí:

9. Protož pastýři slyšte slovo Hospodinovo:

10. Toto pravj Pán Búh: Hle gá sám na pasyře, vyhledávat budu stáda svého z tuhy gegich, a přestati ge včinjm, aby wjce nepáslí stáda, aniž wjce páslí pastýři sami sebe: a uyswobodím stádo své z vst gegich, a nebude gím wjce za pořem.

11. Klob toto pravj Pán Búh: Hle gá sám hledati budu owcy svých, a navštíwjim ge.

12. Gakož navštíwuge pastýř stádo své, we dni, když by byl v prostředowey svých rozprýlených: tak navštíwjmi owce své, a uyswobodim ge ze všech míst, w nichž rozprýleny byly we dni oblaku a mrákoty.

13. A wywedu ge z národů, a shromáždím ge ze zemí, a vvedu ge do země gegich: a pásti ge budu na horách Izraelských, na pozocích y na wšech obydlijch země.

14. Kla pastwáč pěchogných pásti ge budu, a na horách velmi wysokých Izraelských budau pastwy gegich: tam odpočívat budau na bylinách zelených, a na pastwách tučných pásti se budau na horách Izraelských.

15. Gá pásti budu owce své, a gá včinjm, aby ony lehlý, pravj Pán Búh.

16. Což bylo ztraceno, budu hledati, a co bylo zařízeno zase přivedu, a co bylo polámano, vráži, a co mlého bylo, vtrocím, a co tučného a silného, osržhati budu: a pásti ge budu w sandu.

17. Wy pak stáda má, toto pravj Pán Búh: Hle gá saudím mezy dobytkem, a dobytkem, skopsců a kozlů.

18. Zdali wám nebylo deseti pastev dobrych zpáti: gestě (nad to) ste y ostatky svých pastwissé nohamia swýma poslapali: a když ste neycistissi wodu pili, ostatni nohamia swýma faljte.

19. A owce mé těmi wěcmi, kterež nohamia wassima byly poslapány, páslý se: a což nohy wasse zkalily, to pily.

20. Protož toto pravj Pán Búh k wám: Hle gá sám saudím mezy dobytkem tučným, a hubeným:

21. Protože ste boky a pleccemi svými vstrkávali, a rohy svými trkali wšechy mlé dobytky, až se wen rozprčli.

22. Uyswobodím stádo své, a nebude wjce w laupež, a sauditi budu mezy dobytkem a dobytkem.

23. A vzbudím nad nimi Vášně gednoho, kterežby ge páslí, služebněka mého Davida: on pásti ge bude, a on bude gím za pastýře.

24. Gá pak Hosподin budu gím za Boha: a služebněk můg David knížetem v prostřed něch: gá Hosподin miluwil sem.

25. A včinjm s nimi smláutou pokogc, a včinjm, že přestane zvítězit nehorší ze země: a ti kterež bydlí na

na pausjti, bezpečně spát budau w lesyč.

26. A položim ge wókol paheku mého požehnání: a příves du děst w časi svém: dessíové požehnání budau.

27. A wydá dřewo polní owoce swé, a zemié wydá plod swůg, a budau w zemi swé bez bázne: a wédeti budau, že gá Hospodin, když settu říčey għa gegiċ, a wyrħnu ge z tufty panugjicých nad nimi.

28. A nebudau vjice w lanepz w národeč, aniž zwieč zemisté ge žrati bude: ale bydliti budau daufanliwé bezewoscho strachu.

29. A wzbudím għim plod għmex nowaný: a nebudau vjice vmenfien hladem na zeni, aniž ponez fu vjice pohaneni národū.

30. Y wéderti budau, že gá Hospodin Búh gegiċ s nimi, a oni lid műg dūm Iżraelit: prawiż Pán Búh.

31. Wy pak sláda má, sláda pastwoy mé, lidé għste: a gá Pán Búh wáss, prawiż Pán Búh.

Kapitola XXXV.

Proročej o zkáze Idumijských, ie lid páně osužovali, a z geħo nesisteli se radowali.

1. **M** stala se ūċċe Hospodinowa ke mnē, ċkaucy:

2. Synu čloweči postaw twárti swar proti hoče Sejt, a prorokos waril budess o ni, a dijs għi:

3. Toto prawiż Pán Búh: Hle gá k robi hōro Sejt, a wzżeħħnu tiku swar na tebe, a dám tē spusstrenau a pustau.

4. Ustesta twá zborjini, a ty pustá budess: a wéderti budess, že gá Hospodin.

5. Protože sy byla nepřítelkynj wéčnau, a zavřela sy hýny Iżraelšté w tuce meče w času osauženj gegiċ, w času nepravosti poslednj.

6. Protož jidu għem għad, prawiż Pán Búh: že tē odewzdám kewi, a krew tē stiħħart bude: a ponx wadži krawe nenāwidjiss, krew tē stiħħari bude.

7. Y dám horu Sejt zpuščenau a pustau: a odegħmu z ni għadu, y wracugħiċċ ho se.

8. A naplnju hory għejja s'zbity mi gegimi: na pahrbcých twýċi, a w audolsjih twýċi, a w potocých zbiti meċċem padari budau.

9. W pustiny wéčné wydám tē, a města twá nebudau bydlina: a wéderti budete, že gá Hospodin Búh.

10. Protože sy ċekla: Due národotwé f, a dwé zemé mé budau, a dédicewjim deżjeti ge budo: gesu Hospodin byl tam:

11. Protož Jisrot sem għad, prawiż Pán Búh, že vċinjim podléhne wu twého, a podlé záwilisti twé, kie: taużi sy činiha w nenāwiisti mas-għiġi: a znām y vċinēn buda skreż nē, kdyż tē saudiri bude.

12. A wéderti budess, že gá Hospodin slyssel sem wisseckha pohənēn twá, kierāż sy mlawila o horāħ Iżraelistich, ċka: Pusté, nám dány fu k-żejrān.

13. A powstali ste proti mnē vistu swými, a vrħawwē ste mławwilli proti mnē slawa waix: għi seni slyssel.

14. Toto prawiż Pán Búh: Kdyż se weseliti bude wissecka zemé w pustinu tē obratjim.

15. Għażiż sy se radowala nad dédicewjim domu Iżraelistich, pros

to že rozprýleno bylo, tak větím
robě: rozprýlena budess hoto Seir,
y Idumea wsecka: a wěděti bus-
dau, že gá Hospodin.

† C. Izraelští a Jildští.

Kapitola XXXVI.

Zastibenj činj Bůh srdze protoka, že
lid swůj wyswobodici chce z zájetí Vas
bilonského skrz krále Číra, až a je na
něg wylege wodu ríštau, aby dokonále
w přikázáních geho kráčel. Tegný dus-
hovní smysl směřuje na vykaupení
lidského potolení srdce Krysta, a na se-
slání Ducha Svatého.

1. **S**y pak synu člověcji protoz-
kůg na hory Izraelské, a
diss: Hory Izraelské slyšte slovo
Hospodinovo:

2. Toto prawj Pán Bůh: Pro-
to že řekl neptjeel o wás: Ha ha,
wysostí wěcné dány sau nám w dě-
dicewj:

3. Protoz protokůg, a tcy: To-
to prawj Pán Bůh: Proto že ste
zpuštěny, a poslapány wůkol, a
věiněny w dědictwji ostatnjm ná-
rodum, a vstoupily ste na pyš gas-
zyka, a w pohanění lidu:

4. Protoz hory Izraelské sly-
šte slovo Pána Boha: Toto prav-
wj Pán Bůh horám, a pahtbkum,
potokum, y audoljm, y pustinám,
a sténám na poli obořeným, a iněz
stům opusceným, kteříž zlaupena
sou, a posmívána od ostatnjf ná-
rodů wůkol.

5. Protoz toto dj Pán Bůh:
že w ohni horliwosti své mluwil
sem, o ostatnjf národech, a o wsi
zemí Idumejské, kteříž dali zemi
mau sobě w dědictwji s radostj, a
celým stdcem, a že wsi myslí: a
wyvrhlí gt, aby zlaupili:

6. Protoz protokůg o zemi Iz-
raelské, a diss horám, a pahtbkum,
wchum y audoljm: Toto prawj

Pán Bůh: Hle gá w horliwosti
své, a w prchliwosti své mluwil
sem, proto že ste zahabení národů
snášeli.

7. Protoz toto prawj Pán Bůh:
Gá sem pozdwihl ruku swau, aby
národowé, kteříž wůkol wás gsaú,
samí zahabení své nesli.

8. Wy pak hory Izraelské wě-
rve své zploďte, a owoce své při-
neste lidu mému Izraelstěmu: než
bo blízko gest, aby příssel:

9. Vlebo hle gá k wám, a
obrájm se k wám, y budete wo-
rány, a dostanete semeno.

10. A rozmnožjm w wás lidu
a wesserem dům Izraelstý: a bus-
dau města bydlena, a zboženiny
opravovány.

11. A naplnjm wás lidmi, y
horady: a rozmnožj se, a růst
budau: a včinjm, že bydliti budez
te gašo od počátku, a wětšími
dobrými wěcmi obdarjim (wás) než
ste měli od začátku: a wěděti bus-
dete, že gá Hospodin.

12. A přivedu na wás lidu,
lid můg Izraelstý, a dědictwji
dežeti té budau: a budess gím w
dědictwji, a neptidáss wjce, abys
byla bez nich.

13. Toto prawj Pán Bůh:
Proto že říkagj o wás: Zjstračka
lidj gsy, a dáwjich národ swůg:

14. Protoz nebudess wjce lidi
gisti, a národu svého nebudess dás
le zabijeti, prawj Pán Bůh:

15. Aniž včinjm, aby wjce slý-
cháno bylo w robě zahabení ná-
rodů, a pohanění lidj nikoli nepo-
nefes, a národu svého nezetaříso
wjce, prawj Pán Bůh.

16. Y stalo se slovo Hospodi-
nowo ke mně, řkaucj:

17. Syna člověčí, kům Izraelštý bydlili w zemi své, a poslali jí w cestách svých, a w snažnostech svých; podlé nečistoty ženy měsýce trpící včiněna gest cesta gegich předeninan.

18. U wylil sem rozhněwání své na ně pro krew, kterauž wylili na zemi, a w modlách svých poslali jí.

19. A rozprýlil sem ge w národy, a rozchnáni do zemí: požádě cest gegich, a nálezků gegich saudil sem ge.

20. A wessli k národům, k nimž vstoupili, a poslali jí me: sňaté mé, když se týkalo o nich: Kdo Hospodinu w gest řešto, a z země geho wessli.

21. U odpustil sem gménii svému Swatému, kteréž byl poslán dům Izraelstý w národech, k nimž wessli.

22. Proto díss domu Izraelsténu: Toto praví Pán Bůh: kteří pro wás gá včiní, domne Izraelstý, ale pro gméno mé svaté, kteří ste poslali w národech, k nimž ste wessli.

23. A posvětiv gména svého velikého, kteréž poslano gest mezi národy, žež ste poslali v prostřed nich: aby wěděli národové, že gá (gsem) Hospodín, praví Pán Bůh zástupů, když posvěcen bude w wás před nimi.

24. Nebo zagiště vezmu wás z národu, a shromáždim wás ze všech zemí, a přivedu wás do země wessli.

25. A rovligi na wás wodu čistou, a očistění budete od všech poslání wessli, a od všech modl wessli očistí wás.

26. A dám wám sedce nové, a

ducha nového položím v prostřed wás: a odemku sedce kamenné z těla wassho, a dám wám sedce masityé.

27. A ducha svého položím v prostřed wás: a včiním, abyste w příkazaných mych chodili, a soudních ostíjhalí y činili.

28. A bydliti budete w zemi, kterauž sem dal otcům vašim: a budete mi za lás, a gá budu wám za Boha.

29. A wysvobodím wás ze všech poslání wasshi: a povolám obilj, a rozmnožím ge, a nevložím na wás hladu.

30. A rozmnožim owoce stromu, a autody polní, abyste nenosili vše pohanění hladu w národech.

31. U rozpojenete se na cesty své nejhorské, a na snažnosti nedobré: a budou vás mizetí nepravosti wassse, y neslechetnosti wassse.

32. Ute pro wás gá (to) včiní, praví Pán Bůh, známo budě wám: zahabíte se, a zardíte se nad cestami wassimi, domne Izraelstý.

33. Toto praví Pán Bůh: Vedeni, w kterémž wás očistím od všech nepravostí wasshi, a včiním, aby byla města obydlene, a wystavím znovu zboženiny,

34. A když bude země pušta zdelána, kteráž někdy byla zpustěna před očima každého potomka něho,

35. Řeknau: Země ona nedělná, včiněna gest galo zahrada rok posle: a města pušta, a opusťtená a podkopaná upewnená seděla.

36. U wěděti budou národové, kteřížkoli zanecháni budou wšak

kol wás, že gá Hospodin sem wy-
stawił, což bylo rozhézeno, a sstj-
pil, co dělano nebylo, gá Hospo-
din mluvil sem, y včinil.

37. Toto pratej Pán Bůh: Cestě w tom naleznau mne dům
Izraelstý, abych gim včinil: Roz-
množim ge gáko stádo lidí,

38. Gáko stádo svaté, gáko stá-
do Jeruzalémsté, při slavnostech
geho: Tak bude města pustá, pl-
ná stád lidí: a wédeti budou, že gá
(gsem) Hospodin.

Kapitola XXXVII.

Předcházející zaslíbení dále se vyváže:
kluge skrze podobenství lidských kostí,
kteréž zaje ožily. 16. A skrze synov
dwou dřev w gedno, to gest, dwoukoho
království Judskeho a Izraelstého pod
gedujím králem a pastýrem.

1. **V**činěna gest nademnau ruka
Hospodinova, a wywedla
mne w duchu Hospodinowu: a pu-
stila mne v prostred pole, kteréž by-
lo plné kostí:

2. A obwiedla mne okolo nich
trní: byly pak mnohé welni na
stříku pole, a suché náramně.

3. Y řekl ke mně: Synu člově-
čej domegsíslí se, že živý bu-
dan kosti syto! Y řekl sem: Pán
Bože, ty wisse.

4. Y řekl ke mně: Prorokuj
o kostech těchto, a díss gim: Bo-
sti suché slysse slovo Hospodinovo.

5. Toto praví Pán Bůh ko-
stem témito: Hle gá wpustím w
wás ducha, a živý budete.

6. A dám na wás žily, a včiním,
že zrostete na wás maso, a pieráz-
hnu na wás kůži: a dám wám
ducha, a živý budete, a wédeti bu-
dete, že gá (gsem) Hospodin.

7. Y protokoval sem, gáž

mi byl přikázel: stal se pak hřmot,
když sem gá protokoval, a hle poz-
hnut: a přistoupily kosti k kostem,
gednataždá k spogenj swému.

8. A viděl sem, a hle na ně
žily a maso wstaupilo: a roztáze-
na gest na nich kůže posvátnu, a
ducha neníely.

9. Y řekl ke mně: Prorokuj k
duchu, prorokuj synu člověci, a
díss k duchu: Toto praví Pán
Bůh: Odectyt wětřu přigd ducha,
a potvěg na tyto zbité, a nechť
oživau.

10. Y protokoval sem, gáž
mi byl přikázel: a wssel do nich
duch, a ožili: a stáli na nohách
swých žášup veliký přiliss welni.

11. Y řekl ke mně: Synu člově-
čej, kosti tyto wsecky, dům Iz-
raelstý gest: oni říkají: Všecky
kosti nasse, a zhynula naděje nasse,
a odřezání sime.

12. Protož prorokuj, a díss k
nim: Toto praví Pán Bůh: Hle
gá otetu hroby wasse, a wywe-
du wás z hrobů wassich, lide můg:
a wzedu wás do země Izraelsté.

13. Y wédeti budete, že gá
(gsem) Hospodin, když otetu hro-
by wasse, a wywedu wás z hrobů
wassich, lide můg:

14. A (když) dám ducha swého
w wás, a živi budete, a včiním,
abyste odpočinuli w na žemí swé:
a wédeti budete, že gá Hospodin
sem mluvil, y včinil, praví Hos-
podin Bůh.

15. Y stala se řec Hospodino-
wa ke mně, říkají:

16. A ty synu člověci, wezni-
sobě dřewo gedno: a napise na
něm: Judo, a synu Izraelstýho
towarský gebo: a wezni dřevo
G g g druz;

druhé, a napis na něm: **Jozeffos**,
wo dřewu **Efraimowu**, a wſe-
mu domu **Izraelstému**, a towa-
ryſſu gebo.

17. A připog ge, gedno k druz-
hému tobě w gedno dřewo: a bu-
dau w gednotu w ruce twé.

18. Když pak řeknau k tobě sy-
nowé lidu twého mluwice: ždalíž
nám neoznániſſ, co ſtrze ty wécy
mjnijſſ z:

19. Mluwiti budess k ním:
Toto pravj Pán Bůh: Hle gá po-
gmu dřewo Jozeffovo, kteříž gest
w ruce **Efraimové**, a pokolení Iz-
raelstá, kteříž ſau připogena gemu:
a dám ge ſpolu s dřewem **Júdo-**
wým, a včinjim ge w dřewo gedno:
a budau gedno w ruce gebo.

20. Budau pak dřewa, na kte-
rých pſáti budess w ruce twé, před
ocima gegich.

21. A díſs k ním: **Toto prav-**
wj Pán Bůh: Hle gá pogmu syny
Izraelsté z prostřed národů, kteříž
odessili: a ſhromáždjiſſ ge ode-
vſſad a přivedu ge do země gegich.

22. A včinjim ge w národ ge-
den w zemi na horách Izrael-
stých, a král geden bude nadewſe-
mi panugjč: a nebudau wjce dva
národowé, aniž ſe rozděl na dwo-
ge králowſtv.

23. Aniž ſe budau poſtwrás-
wati wjce w modléch ſwých a
oharvnostech ſwých a wſech nepraz-
woſtch ſwých: a ſpaſeny ge vči-
njim ze wſech ſydel, w nichž ſau
hřeſſili, a očiſtím ge: a budau mi
lidem, a gá budu gim Bohem.

24. A ſlužebník můg Dawid
král nad nimi, a paſtýr geden bu-
de wſechněch gich: w ſaudech mych
budau choditi, a přikázani mych
oſtříhati, a budau ge činiti.

25. A bydlit budau na zemi,
kterauž ſem dal ſlužebníku ſvému
Jákovovi, w njíž bydlili otcové
wassj: a budau bydlit na nj oni,
y ſynowé gegich, y ſynoté ſynu
gegich, až na wéky: a Dawid ſlu-
žebník můg kniže gegich na wéky.

26. A včinjim s nimi ſmlauwu po-
foge, ſmlauwa wéčná bude gim: a
založim ge, a rozmnožim, a dém po-
ſwécenj ſwé v prostřed nich na wéky.

27. Y bude ſtan můg mezi ni-
mi: a budu gim Bohem, a oni
budau mně lidem.

28. Y wédeti budau národowé,
že (gsem) gá Hospodin poſwécení
Izaele, když bude poſwécenj mé
v prostřed nich na wéky.

Rapitola XXXVIII.

Wypisuje ſe výručnost Goga proti
městu Jeruzalému, a proti církvi Bo-
ží. 17. Posledné vyprawige Prorok
pád a zabynutí gebo ſtrž vlastní gebo
meč, a mor.

1. **N** stala ſe ſec Hospodinowa
ke mně, řkaucy:

2. Synu člowěčj, poſtaw twój
ſwaru proti Gogowi, zemi Moagog,
knížeti hlawy Mozoch a Thubal:
a proročig o něm,

3. A díſs k němu **Toto prav-**
wj Pán Bůh: Hle gá k tobě Go-
gu knížeti hlawy Mozoch a Thu-
bal,

4. A obvedu tebe, a položim
vzdu w licech twých: a wvedu
tě, y wſecko wogſko twé, koně ſ
gezdce wſecky oblecené w pancích,
množství weliké, kopj a ſiſt rho-
ugjčig y meč.

5. Persie, Maurenjanowé, a
Libičti s nimi, wſickni patwýjci
a helmowýjci.

6. Gomer, y wſecky haufy ge-
bo, dům Thogormy, ſtrany půl-
noční

nočn̄, y wſeckā ſyla gebo, a liſtē mnozý ſebau.

7. Přihotow, a připrav ſe, y wſecko množſtwi ſwé, kteréž geſt ſhromážděno k tobě: a buď gím ſe přikázan.

8. Po mnohých dnech na vſeſtřízení budes: w neypoſledněgſtih z let přigdeſs do země, kteráž ſe na zvátila od meče, a ſhromážděna geſt z lidj mnohých na hory Izraelſké, kteréž byly pusté vſiavičně: taž z lidj myvedená geſt, a bydliti budou w n̄ důvěrně vſiſení.

9. Vſtaupi w pak gaſko bauťe přigdeſs, a gaſko oblak, abyſ přikryl zemí ty, y vſiſení haſtové twogi, a lidé mnozý ſebau.

10. Toto prav ſi Pán Bůh: W ten den vſtaupi ſeči na ſtđce twé, a budes myſlit myſlenj nezhorſi:

11. A díſs: Vſtaupj na zem bez zdi: přigdu k odpočivagjſym, a bydlegjſym bezpečně: tito vſiſení bydlegj bez zdi, záwory a brány negau gím:

12. Abys rozebral laupeže, a dal ſe do kočiſti, abyſ toneſl tuku ſwau na ty, kteříž zpuſtěni byli, a potomně na vraceni, a na lsd, kteříž ſhromážděn geſt z národů, kteříž počal vlasti, a obywatelem byli proſtředku země.

13. Sába, a Dédan, a Kupcy Tharskij, y vſiſení twové gebo ſeknau tobě: Ždaž ſu pobrání kočiſti ty přichážyſs: hle k rozebrání laupeže ſe ſhromáždil ſy množſtwi twé, abyſ pobral ſtřibro, a zlato, a odneſl nábytky, a gměnji, a rozebral kočiſti neſcijſlných

14. Protož prorok ſi synu člověci, a díſs k Hogewi: Toto prav

wi Pán Bůh: Ždaliž w ten den, když bydliti bude lid mūg Izraelſký daufánlivé, wěděti nebudess z

15. Y přigdeſs z mýsta ſwého od ſtran půlnočníjſ, y národowé mnozý ſebau, vſiſení wſedajíz cý na ſone, ſhromážděný weliké, a woſklo náraminé.

16. A vystaupiſs na lid mūg Izraelſký gaſko oblak, abyſ přikryl zemí. W neypoſledněgſtih dnech budes, a přiweđu ſe na zemí mau: aby wěděli národowé mne, když poſwěcen budu, w tobě před oči ma gisf, o Hogu.

17. Toto prav ſi Pán Bůh: Ty tedy ten gsy, o kteřémž ſem n̄lužwil za dnū ſtarýſ, ſtze ſlužebníky ſwé protoky Izraelſké, kteříž prorokovali za dnū těch časů, abyſ ſe přiweđl na ně.

18. Y bude w ten den, w den přijſtji Hogowa na zem Izraelſkau, prav ſi Pán Bůh, poſtane rozhněwání mé w prchliwoſti mě.

19. A w horliwoſti ſwé, w ohně hněwu ſwého mlužwil ſem. Klebot w ten den bude poříutí weliké na zemí Izraelſké:

20. A poňau ſe od twáři mé tyby močké, y practwo nebeſké, y zwijata polní, y vſeliký ſzeměplaz, kteříž ſe heybá na zemí, y vſiſení lsdé, kteříž gſau na twáři země: a podvráčeny budau hory, a padnau hradby, a každá ſed vpadne na zem.

21. A ſvolám proti němu na vſech horách ſvých meč, prav ſi Pán Bůh: meč gednoho každého na bratra ſwého ſměrován bude.

22. A ſaudí ſi budu geg moření a krvej, y přiweđem náramným, y kanienjm neſmjeným: ohněm

a synu dříjeti budu na něg, a na možstvo geho, y na lidi mnohé, kteříž gšau s ním.

23. A zvoleben, a posvěcen budu: a známý budu před očima mnohých národů, a wěděti budou, že gá (genu) Hospodin.

Kapitola XXXIX.

Oblášení vomsty Boží Gogovi, a zejména Magog, - s. zaslíbení lidu Izraelskému včiněné.

1. **T**y pak synu člověčí proroz křig proti Gogovi, a díss: Toto praví Pán Bůh: Hle gá na té Gog knížete hlawy Ulozocha a Thubala:

2. A obvedu té, a vyvedu té, a včiním, abys vstaupil od stran půlnocních: a přivedu té na hory Izraelské.

3. A vdeřím lučisté twé w ruce twé lewé, a stěly twé z ruky twé pravé wyrazym.

4. Ula horách Izraelských padniesz ty, a všickni haufové twogi, y lsdé twogi, kteříž gšau s tebou: zwěři, ptákum, y všemini, což létá, y sselmáni zemským, dal sem té k sežránj.

5. Ula twáři pole padnes: nez hoč sem gá mluvil, praví Pán Bůh.

6. A wpustim ohň na Masogga, y na ty, kteříž bydlegi na ostrových daufánlitwé: a wěděti budou, že gá (asem) Hospodin.

7. A gméno své swaté známé včiním, v prostřed lidu svého Izraelského, a neposkrbnym gmiéna svého swatého wjce: a wěděti budou národomé, že gá Hospodin svatý Izraelštý.

8. Hle přichází, a stalo se, praví

wj Pán Bůh: Ten gest den, o kterémž sem mluvil.

9. J wylídu obyvatelé z měst Izraelských, a zapálj, y popálj zbrog, ssej, a krepj, lučisťe, y střely, a kyge ruční, y železné sochorj: páli ti ge budou ohněm sedm let.

10. A nebuda nosyti dějovj z fragin, ani sekati budou z lesu: protože zbrog ohněm páli budou, a zlaupj ty, kteříž w laupež bývali, a oberau zhaubce své, praví Pán Bůh.

11. J bude w ten den: dám Gogovi místo gmenovité hrob w Izraeli: audolj pocestných k vychodu moče, kteříž včiní, aby výslnuli se mimo gdaucy: a pochádji tam Goga, y wossecko množstvo geho, a slavit bude audolj množstvo Gogova.

12. A pochowávat ge budou dům Izraelštý, aby očistili zemi za sedm měsíců.

13. Počíbji pak geg wesskeren lid země, a bude gím gmenovitý den, w kterémž oslavou sem, praví Pán Bůh.

14. A muže vstanou vstavěné ohledagjí země, kteříž pochowávali a vyhledávali ty, kteříž byli pozůstali na twáři země, aby gi wycístili: po sedmi pak měsících hledati počnau.

15. A obcházeni budou, procházegice zemí: a když vzejí kost člověčí, postaví podlé ní památné znamení, dokudž gj nepočíbji hrobati w audolj množství Gogova.

16. Gměno pak města (bude) Amona, a očistí zemí.

17. Ty tedy synu člověčí, toho praví Pán Bůh: Kdy wšelkému pracrou, a všem prákum, s větligaté

ligáčé zvěří polní: Segdete se, pospěšte, zbehněte se odvessad k oběti mě, kterauž gá wám obětuji, obět zbitau welikau na horách Izraelštých: abyste gedli masso, a pili krew.

18. Masso sylnský gjisti budete, a krew knížat země píti budete: stopci, a betanů, y kozlů, y berků, a pravčov, y woschocož tučného gest.

19. Y nagejte se tuču do syrošti, a napigete se krví do opiry, z zabité oběti, kterauž gá obětovat si budu wám:

20. A nasyceni budete při mém stole z koně, a z gezdce sylného, y že všech mužů bogowinsků, praví Pán Bůh.

21. Y pošťavojm sláwu swau w národech: a vhlídají všickni národové faud můg, kterýž sem byl včinil, a tuču man, kterauž sem byl položil na ně.

22. A wěděti budau dům Izraelštý, že gá Hospodin Bůh gegich, od toho dne, y potom.

23. A wěděti budau národové, že w nepravosti své zaget gest dům Izraelštý, protože zanechali mne, a že sem strelí twář swau před nimi: a vydal sem ge w ruce nepřátele, a že padli w meči všickni.

24. Podlé nečistoty gegich a neslechetnosti včinil sem gím, a strelí sem twář swau před nimi.

25. Pročež toto praví Pán Bůh: Vlynj přivedu zase zaget jí Jakobovo, a slitugi se nadewissim domem Izraelštým: a pogmu horlivost pro jméno mé swaté.

26. A poncsau zahabbeni swé, y wšeliké přestoupení, kterýmž přestoupili proti mně, když bydlíci

budau w zemi své dausánské žádného se nesírachujíce:

27. A když ge zase přivedu z národu, a chromáždím z zemí neprátele gegich, a posvěcen budu w nich, před očima národu velmi mnohých.

28. A wěděti budau, že gá vlos spodin Bůh gegich, protože sem ge přenesl mezi národy, a ohromáždil sem ge do země gegich, a nezanechal sem nizádného z nich tam.

29. A neskrýgi vjce twáři své od nich, protože sem vylil ducha svatého na všeckem dům Izraelštý, praví Pán Bůh.

Kapitola XL.

Ezechiel w zájeti Babilonském byl v widění do Jeruzaléma přiveden, w duchu widí chrám, který zde z novou wešťaven býti měl. 5. Vrázuge mu Ansel, a vyměrige dýku, šítku, a wejsku bran, klenutí, oken, lynn, a podobu celého stavěnij.

1. **D**wadátého páteho léta přes těchování náschho, na počátku roku, desátého dne měsíce, čternáctého léta potom, gaž pohito gest město: w tom též dnu stala se nademnau ruka Hospodinowa, a přivedla mne tam.

2. V widěních Božích přivedla mne do země Izraelské, a puštala mne na hoře velmi vysoké příliš: na něžto bylo gako stavění města schylujícího se k poslední.

3. Y vvedla mne tam: a hle můž, gehož byla twářnost gako twářnost mědi, a provázek lněný w ruce geho, a třína mity w ruce geho: stál pak w bráne.

4. Y mluvil ke mně týž můž:
Gggg 3 Synu

Synu člověčí wiz očima swýma, a všima swýma slyše, a polož ſdce ſwé k wſsem wěcemi, kteréž gá včáz ži tobě: nebo, aby včázány tobě byly, přiwođen sy ſem: zvěstůg wſſecky wicy, kteréž ty widjíſe, domu Jezraelskemu.

5. A hle zed (byla) zewnitř w okolku domu ze wſſeck stran a wruce muže třtina mity ſſest loktů, a dlaní: a změřil ſſíčku ſtarověk třtinu gednau, weyſku také třtina na gednau.

6. Y plíſſel k bráně, kteráž patřila k cestě wýchodní, a wſtauzpil po ſtupních gegiach: a změřil prah brány třtinu gednau ſſíčku, ro gest, prah geden třtinu gednau na ſſíčku:

7. A pokogjk třtinu gednau na dýl, a třtinu gednau na ſſíčku: a mezi y pokogjky, pér loket:

8. A prah brány podlé ſýnce brány wnitř, třtinu gednau.

9. A změřil ſýncu brány na osm loket, a celo gegi na dva lokeť: ſýnce pak brány byla wnitř.

10. Ale pokogjk brány k cestě wýchodní, tři z gedné strany a tři z druhé: mita gedna tři, a mita gedna čel z obou stran.

11. Y změřil ſirokoſt prahu brány, deſyti loktů: a dluhōſt brány, třinácti loktů:

12. A ktag před pokogjky gednoho lokte: a loket geden konec z obou stran: pokogjk brány, ſſesti loket byli onde y onde.

13. Y změřil bránu od ſtrechy pokogjka, až do ſtrechy gegi, ſirokoſt pětmecyma loket: dwěrce naproti dwěrám.

14. A vdešel přiwođen ſeděſati lokeť: a při přiwođen ſýncu brány wſſecky wůkol.

15. A předtwáří brány, kteráž doſehovala až k twáři ſýnce brány wnitřní, paděſate loket.

16. A okna naftiwená w pozdrogiach, y na průčelijach gegiach, kteráž byla wnitř w bráne wſſecky wůkol: podobně pak byla y w ſýncích okna kolem a kolem wnitř, a před průčeljimi malowání palm.

17. Y wywedl mne do ſýneče wnitřní, a hle poſladnice, a podleha dláždená kamenem w ſýni wůkol: třidect poſladnic w otevřítu podlahy.

18. A podlaha w průčelj bran, podlé dluhōſti bran byla w dolc.

19. A změřil ſſíčku od twáři brány dolegjší, až k čelu ſýneče wnitř, sto loket na wýchod, a na půlnocy.

20. Bránu také, kteráž patřila k cestě půlnocní ſýneče zewnitřní, změřil tak na dluhōſt, gako na ſirokoſt.

21. A pokogjk brány gegi tři z gedné, a tři z druhé strany: a celo gegi, a ſýnce gegi, podlé mita brány prvněgjí, paděſati lokeť dluhōſt gegi, a ſirokoſt pětmecyma loket.

22. Okna pak gegi, a ſýnce, a třtiny podlé mita brány, kteráž patřila na wýchod: a o ſedmi ſtupních bylo wſtaupenj gegi, a ſýnce (byla) před ní.

23. A brána ſýneče zewnitřní, proti bráne půlnocní, a wýchodní: a změřil od brány až do brány ſto loket.

24. Y wywedl mne k cestě polední, a hle brána, kteráž patřila k poledni: y změřil průčelj gegi, a ſýncu gegi, podlé mito horegjí.

25. A okna gegj, a sýnce wúkol, gáko okna gíná: padesáte lošet zdélj, a pětmecýma lošet zíjjířj.

26. A w sedmi stupních wstupovalo se k ní: a sýnce před dvěimi gegjini: a wyryté palmy byly, gedna z té, a druhá z oné strany w průčelj gegjin.

27. A brána sýne wnitřnij na cestě polednj: a změřil od brány až k bráne na cestě polednj, sto lošet.

28. Y vwedl mne do sýne wnitřnij k bráne polednj: a změřil bránu podlé měr hořegsíjch.

29. Pokojk gegj, a průčelj gegj, a sýny gegj rýniž měrami: y okna gegj, y sýny gegj wúkol, padesáte lošet wzdélj, a pětmecýma lošet zíjjířj.

30. A sýny kolem a kolem wzdélj pětmecýma lošet, a zíjjířj pět lošet.

31. A sýny gegj k sýni zewnitřnij, a palmy gegj w průčelj: a osm stupňů bylo, po nichž se wstupovalo strze ni.

32. Y wedl mne do sýne wnitřnij po cestě wýchodnj: a změřil bránu podlé měr hořegsíjch.

33. Pokojk gegj, a průčelj gegj, y sýny gegj, gáko svrchu: a okna gegj, a sýnce gegj wúkol, wzdélj padesáte lošet, a zíjjířj pětmecýma lošet.

34. Y sýny gegj, to gest sýne zewnitřnij: a palmy wyryté w průčelj gegjm z gedné y z druhé strany: a w osmi stupních wstupovalo gegj.

35. A vvedl mne k bráne, kteráž patřila k půlnocy: a měřil poslé měr hořegsíjch.

36. Pokojk gegj, a průčelj gegj, a sýny gegj, y okna gegj wúkol, wzdélj padesáte lošet, a zíjjířj pětmecýma lošet.

37. A sýnce gegj patřila k sýni zewnitřnij: a wyryté palmy w průčelj gegjm z gedné y z druhé strany: a na osmi stupních, wstupování gegj.

38. A po každé pokladnici dwěře w průčeljich bran: tam obnývali zápalnou obět.

39. A w sýny brány, dva stoly z té, a dva stoly z oné strany: aby obětována býla na nich zápalná obět, y za hříby, y za winu.

40. A po boku zewnitřnij, který wstupuje ke dvěřím brány, kteráž gde k půlnoci, dva stoly: a po boku druhém před sýncý brány, dva stoly.

41. Čtyři stolové z té, a čtyři stolové z oné strany: po bocích brány osm stolů bylo, na nichž obětovali.

42. Čtyři pak stolové k zápalné oběti, z kamenů čtverhranatých (byli) wzděláni: zděli půl druhého loštu: a zíjjířj půldruhého loštu: a z wýssi loštu gednoho: na nichžby kladli nádobji, w nichž obětována býwá zápalná, y zabitá obět.

43. A fragowé gegidh na gednu dlaň, ohnutj wnitř wúkol: na stoličk pak massa oběti.

44. A wně před bránou wnitřnij, pokladnice zpěwáku w sýni wnitřnij, kteráž byla po boku brány patřejc k půlnoci: a twáře gegidh proti cestě polednj, gedna po boku brány wýchodnj, kteráž patřila k cestě půlnocnij.

45. Y řekl ke mně: Tak gest pokladnice, kteráž patří na cestu polednj; kněžj bude, kterýž ponocugj w strážech chrámových.

46. Ale pokladnice, kteráž patří na cestu půlnocnij, kněžj bude, kterýž ponocugj k posluhování oltáře.

če. Tit gšau synové Sádechovi, kteří přistupují z synů Lévi k Hospodinu, aby posluhovali jemu,

47. Y změřil syn žděl sto loket, a zhlíží sto loket na čtyry brány: a oleář před tváří chrámu,

48. A vvedl mne do synice chrámové: a změřil synice na pět loket z té, a na pět loket z oné strany: a sítka brány na tři lokte z té, a na tři lokte z oné strany.

49. Dýlkou pak synice dvacítky loket, a sítku sedenácti loket, a po osmi stupních vstupovalo se k ní. A sloupové byli na průčeli; seden z té, a druhý z oné strany.

Rapitola XLI.

Wystoupe Prorok vnitřní ozdobu chrámu Jeruzalémsteho,

1. **N**a vvedl mne do chrámu, a změřil průčelj, šest loket zhlíží z této strany, a šest loket z druhé, sítku stánku.

2. A sítka brány, desíti loket byla: a bohy brány, pět loket z této strany, a pět loket z druhé: a změřil dýlkou geho čtrnácti loket, a sítku dvacítky loket.

3. A všesed do vnitřku změřil v průčelj brány dva lokty: a bránu, šesti loket: a sítku brány, sedm loket.

4. A změřil dýlkou gegj dwadeceti loket, a sítku gegj dwadeceti loket, před tváří chrámu: a řekl ke mně: Tato geste Swatyně swatých.

5. Y změřil stěnu domu šestnácti loket: a sítku bohu čtyř loket ze všech stran vůkol domu.

6. Bohy pak, boh k bohu, dva krát třiceti tří a byli vyšedli, kteřížby v házeli střež stěnu domu, v bocích vůkol, aby zdržovali, a nedotýkali se stěny chrámové.

7. A vlice byla do kola, vstupující vzhůru po schodech, a na večeradlo chrámové ušla okolo: protož sítssi byl chrám v horizontech stranách: a tak z delegacích vstupovalo se k horizontálním do prostředka.

8. Y videl sem v donne výšost vůkol, založené bohy podle míry této na šest loket vzdelen:

9. A sítku po stěně bohu zemnit pěti loket: a byl vnitřní dům v bocích domu.

10. A mezi pokladnicemi sítka dvacítky loket okolo domu ze všech stran,

11. A dvěrce bohu k modlení: dvěrce gedny k cestě půlnoci, a dvěrce gedny k cestě poledni: a sítka mezi místá k modlení, pěti loket vůkol.

12. A stavěnij, kteréž bylo oddělené, a obrácené k cestě patricij k moři, všejí sedmdesáti loket, sítka na pak stavěnij, pěti loket zhlíží vůkol: a dýlka gegj dvadesáti loket.

13. Y změřil dýlkou domu, sto loket: a kteréž oddělené bylo stavěnij, y stěny geho, vzdělji sto loket.

14. Sítka pak před tváří domu, a toho, kteréž bylo odděleno proti východně, sto loket.

15. Y změřil dýlkou stavěnij proti tváři toho, kteréž bylo odděleno k hřebetu: podlaubí z okna střeši loket, a chrám vnitř, a sítice stěny.

16. Prahy y okna naftivene, y podlaubí vůkol po třech stranách, proti gednoho každého prahu, a podlahu dícevennau kolem a kolem vůkol: země pak až do oken, a okna zavřená nad dveřmi.

17. A až do domu vnitřního,

y zewnitř po každé stěně wůkol
y zewnitř, y zewnitř, dle mý.

18. A řeměnné vdelaní čerubinové y palmy: a palma mezi
čerubinem a čerubinem, a dve
twáče měl čerubin.

19. Twáč člověc podlé pal-
my z této strany, a twáč lwo-
mou podlé palmy z giné strany,
wytvárenau po wšem domě wů-
kol.

20. Od země až do vrchu bráz-
ny, čerubinové a palmy wyrty
byly na stěně chrámové.

21. Práh čterechranný, a t-
wáč Swatyně, patřenj proti pa-
trjenj.

22. Oltáře dřevěného tří los-
ket weysska, a délka geho dwou
loket: a vhlowé geho, y délka ges-
ho, y steny geho dřevěné. Y
mluvil ke mně: Tentok gest stůl
před Hospodinem.

23. A dwoge dwére byly w
chrámu, a w Swatyni.

24. A we dwogich dwékých z
obau stran dwoge byly dwére, kte-
ré se wespolek stládaly: nebo dwos-
ge dwére byly z obau stran dwéck.

25. A wyrty byli na těch dwé-
ckých chrámových čerubinové, a
řezby palm, gako také na stěnách
wytvárené byly: pročež y hrub-
ší dřevoj bylo na průčeljích sýnce
zewnitř.

26. zlado němžto okna načis-
tená, a podobenství palmi tuto
y ramio * na ramenkách sýnce, pos-
dle bočku domu, a slíčky stěn.
† Předek Swatyně gednolegný z ge-
dné y druhé strany. * Po bočkách.

Kapitola XLII.

Swetlegsi wyměřenj a wypsanj sýne,
15. a posledně wšech čtyř stran celé
ho stavění chrámového.

1. **Y** wytvolil mne do sýne zew-
nitř po cestě wedancy
k půlnoci, a vtedy mne do po-
kladnice, kteráž byla proti oddě-
lenému stavění, a proti domu schy-
lugicýmu se k půlnoci.

2. W twáti délky, sto loket
dwéck půlnocních: a slíčky padají-
ce loket,

3. Proti dwadeceti loktům toni-
tři sýne, a proti podlaze dlžené
kamenem sýne zewnitř, kdež bylo
podlaubí připogené třinásobnému
podlaubí.

4. A před počladnicemi místo k
procházenj deseti loket zíjí, do
tonitřku patřejcý cesty lokec geden-
ho. A dvěce gegidž na půlnoci.

5. Kdežto byly počladnice na
horečkách nižší: nebo zdežovaly
podlaubí, kteráž z nich wynikala z
dolegých, y z prostředních stas-
wenj.

6. Kdežto troje ponebj byla, a
neměla slaví, gako byli slavové
sýni: protož wynikala z dolegých,
a z prostředních od země padají-
ce loket.

7. A zed zewnitři wedle po-
čladnic, kteráž byly na cestě sýne
zewnitři před počladnicemi: dél-
ka gegi padajíce loket.

8. Kdežto délka byla počladnic
sýne zewnitři, padajíce loket: a
délka před twáci chrámu, sto loket.

9. A bylo pod těmi počladni-
ciemi rogitj od východu wcházejí-
cých do nich z sýne zewnitři.

10. Kla slíč zdi sýne, kteráž by-
la proti cestě východní, w twáci stas-
wenj odděleného, a byly před stas-
wenjem počladnice.

11. A cesta před twáci gegidž,
podlé podobenství počladnic, kteráž
Ggg 5

byly na cestě půlnoční: podlé dýl: by gegich, tak y sjička gegich: a wjseleke wgitj gegich, y podobenství, y dwére gegich.

12. Podlé dwére počladnic, kteréž byly na cestě patřící na poledne: dwére na počátku cesty: kterážto cesta byla před sýncem oddělenau po cestě východní wcházegjichm.

13. Y řekl ke mně: Počladnice půlnoční, a počladnice polední, kteréž gsaу před stavením odděleným: tyt gsaу počladnice swaté: w nichž gjdagj knězj, kteřž se přiblížují k Hospodinu do Swatyně swatých: tam budau klášti swaté swatých, a obec za hřich, y za vinu: nebo místo swaté gest.

14. Když pak wedau knězj, newygdau z swatých do sýne ženitní: a tam složj rauha svá, w nichž posluhují, neboť swatá gsaу: a oběkau rauha giná, a tak půgdaу k lidu.

15. A když dokonal mý domu ženitního, wywedl mne po cestě brány, kteráž patřila k cestě východní: a změřil gi rossudy wůkol.

16. Měřil pak proti větru východnímu třtinu mý pět set * třtin, ve třtině mý wůkol.

17. A měřil proti větru půlnocnímu pět set třtin ve třtině mý wůkol.

18. A k větru polednímu měřil pět set třtin ve třtině mý wůkol.

19. A k větru západnímu měřil pět set třtin ve třtině mý.

20. Po čtyřech větrích měřil zed gegi wůkol, dýlku pět set losku, a sjičku pět set loktů, dělicem mezi mýstem Swatyně a obecného lidu.

* Losku pravových wůkol.

Rapitola XI.III.

Czechel widj sláwu Boží w chrámu. 6. Přikazuje mu Boh, aby zpěsob chrámu, a Božská vstanovení lidu Izraelstvímu před oči představil; s tím při slibem, že gestli ge zachowáwanu budou, Boh s nimi wjedyc v bydlici dce. 18. Poručení Boží o knězích a poslancech gegich.

1. **Y** wedl mne k bráně, kteráž patřila k cestě východní.

2. A hle sláwa Boha Izraelstvého wcházela po cestě východní: a hlas gegi byl, jako hlas vod mnohých, a země blyštěla se o welebnosti gegi.

3. A vzděl sem vzdění, podlé twářnosti, kterouž sem byl vzděl, když přišla, aby zkažila město: a twářnost podlé spartení, kteréž sem byl vzděl vzděl řeky Chobar: y padl sem na twář swau.

4. A welebnost Hospodinova věsla gest do chrámu po cestě brány, kteráž patřila k východu.

5. Y pozdvihl mne duch, a vzedl mne do sýne ženitní: a hle napřen byl dům slávau Hospodinovu.

6. Y syssel sem mluwicjho ke mně z domu, a muž který stál po dré mne,

7. Řekl ke mně: Synu člověče, místo tránu mého, a nísto slapejgi noh mých, kdežto bydlím v prosted synů Izraelstých na věky: a nebudou poskrápati vjece dům Izraelstý gména mého swatého, oni j s královi gegich w smilostivých svých, a w pádých kralů svých, a w výsostech.

8. Vztrž z vzdělali prah svou podlé prahu mého, a vtrhle své podlé vetrug mých: a zed byla mezi mnau a nimi: a poskrápli gména swatého mého w ohavnostech, kteréž činili: pročež zahladil sem ge w hněvu svém.

9. Utyń tedy ač daleko zažeznau smilostí své, a pády králu svých odemne: a budu býdliť v prostred nich wždycky.

10. Ty pak synu člověcji vkaž domu Izraelskému chrám, a nechť sau zahabení od neprawosti svých, a nechť měří stanovení:

11. A nechť se zastydí ze všech vici, kteréž činili: žpůsob domu, a stanovení geho wygitj, y wogitj, a všecku popsanj geho, y všecka přikázanj geho, y wesskeren rád geho, y všecky zákony geho vkaž him, a napisess před očima ge- giř: aby ostříhali všech popsanj geho, a přikázanj geho, a činili ge.

12. Tentot gest zákon domu na vrchu hory: Wesselky frág ge- ho wůkol, Swatyně swatých gest: ten gest tedy zákon domu.

13. Tyto pak (gsau) mistry ol- tare w loktu neprawěgšim, kte- rýz měl loket a dlaň: * w lúně geho byl loket, a loket na sijí, a doplněný geho až do fráze geho, a wůkol dlaň gedna. Ta také byla gáma oltáře.

14. A z lúna země až do fráze nejposledněgšjho dva lokte, a sijí- ka lokte gednoho: a od fráze men- siho až do fráze wětšího čtyři lokty, a sijíka lokte gednoho.

15. Sám pak oltář čtyř loket: a od oltáře až wzhůru, čtyři rok- horé.

16. A oltář dwanácti loket vzděl, po dwanácti loktech zsiří: čtyřhranatý rovnymi stranami.

17. A frág čtrnácti loket zděl, po čtrnácti loktech zsiří we čtyřech vblech geho: a koruna wůkol něho na půl lokte, a lúno geho gednoho lokte wůkol: stupňové pak geho obrácení k wýchodu.

18. Y řekl ke mně: Synu člo- wěci, tuto pravoj Pán Bůh: Tito gsau rádové otráče, w kterýkoli den bude vdelán; aby obětována byla na něm zápalná obět, a wylita byla krew.

19. A dás s kněžím, y Lewi- tům, kteří gsau z semene Sádo- chowa, kteří přistupují ke mně, pravoj Pán Bůh, aby mi oběto- vali tele ze skoru za hřich.

20. A vezma z kewe geho, položíss na čtyři rohy geho, a na čtyři vhlasy fráze, a na korunu wů- kol: a očistíss geg, y wycistíss.

21. A vezmeš tele, kteří obě- towáno bude za hřich: a spálíss ge na oddeleném místě domu vne před Swatynj.

22. A w druhý den obětovati budeš kozla koz neposkriveného za hřich: a wycistíj oltář, gafóž wycistili w teleti.

23. A když doplníss wycistíuge geg, obětovati budeš tele ze sko- tu neposkriveného, a skopce ze stá- da neposkriveného.

24. A obětovati ge budeš před oblicem Hospodinovým: a vro- hau kněží na ně soli, a obětovati ge budou zápalnau obět Hospodinu.

25. Sedm dnj ** včiníss kozla za hřich každodenné: a tele ze sko- tu, a skopce z dobytka, neposkrivené obětovati budou.

26. Sedm dnj očistítovari bud- dau oltář, a wycistíj geg: a napl- ní ruku geho.

27. Po vyplnění pak dnů, w den osmy a dale, včiní kněží na oltáři zápalné oběti wasse, y kte- réž za pokog oběugi: a sijugi se nad vám, pravoj Pán Bůh.

* w zpodku geho. ** Obětovati budeš.

Kapitola XLIV.

Brána Swatyně má všem nepováženém zavřena běti, Proměnícete, protože Pán krize ní vžiti. 5. Neobřezaným telem a srdcem chrám, Lewitům pak, kteří se modlání slaněli, služby vši chrámu je zapovídají. 15. Vá ge: gidiho místě išnowé Sádochá kněze mági v posluhovat.

1. **H**y obrátil mne na cestu brázený Swatyně zevnitřně, která patřila na východ: a byla zavřená.

2. Y řekl Hospodin ke mně: Brána tato bude zavřená: nebusde se otvřati, a muž neprougde krize ni: neb Hospodin Bůh Izraelstý všel krize ni, a bude zavřena.

3. Knížeti. Kníže on seděti bude v ní, aby gedl chléb před Hospodinem: po cestě brány sýnce vezde, a po cestě gegi výgde.

4. Y přivedl mne po cestě brány půlnocní, před obličejem domu: y viděl sem, a hle naplnila sláva Hospodinova domu Hospodisnu: y padl sem na tvář svau.

5. Y řekl ke mně Hospodin: Synu člověčí polož srdce své, a roz očima svýma, a vísma svýma slyš, všecky věcy, kteréž gámluz rozmí k tobě o všech posvátných obyčejích domu Hospodinova, a o všech zákonjích geho: a položíss srdce tvé na cestách chrámových po všech výgitích Swatyně.

6. A díss k popravzegjčemu níme domu Izraelkemu: Toto pravoj Pán Bůh: dosti měgte na všech nesslechetnostech wasijich dosme Izraelstý:

7. Protože vrodste syny cyzí neobřezané srdcem, a neobřezané tělem, aby byli v Swatyni mé, a poskvrnili doma mého: a obětujete

chleby mé, tuš, a krew: a rossite smilavou man, ve všech nesslechetnostech wasijich.

8. A nezachowali ste přikázani Swatyně mé: a postawili ste stržné zachovávanj mych v Swatyni mé sobě samým.

9. Toto pravoj Pán Bůh: Všeliký cyzozemec neobřezaný srdcem, a neobřezaný tělem, nevegde do Swatyně mé, všesliký syn cyzí, kterýž gest v prostřed synů Izraelstých.

10. Aho y Lewitové, kteříž daleko odstaupili odemne v bludu síně Izraelstých, a blaudili odemne po modlách svých, a neli nepravost svau:

11. Budau v Swatyni mé kostelnicy, a vrátni bran domu vých, a služebnicy domu: oni běti budou zápalné oběti, y zbité oběti lidu: a oni státi budou před obličejem gegich, aby posluhovali jim.

12. Protože gím posluhovali před obličejem modl gegich, a větření sau domu Izraelkemu v avraz nepravosti: protož pozdvehl sem ruku svau na ně, pravoj Pán Bůh, a ponesau nepravost svau:

13. A nepřiblíží se ke mně, aby mi kněžstý autad konali, aniž přestaupí ke všesliké Swatyni mé, pesdlé Swatyně svatých: ale ponesau zahabens své, a nesslechetnosti své, kteříž činili.

14. A postavojm ge za stržné (v) domu ve všem posluhování geho, y ve všech věccich, kteříž se díti budau v ném.

15. Kníži pak a Lewitové srovnové Sádochovi, kteříž osíhali posvátných obyčejů Swatyně mé, když

Když blaudili synové Izraeljsí odezmine, oni budou přistupovat ke mně, aby mi posluhovali: a státi budou před obličejem mým, aby mi obětovali tuš, a krew, pravoj Pán Bůh.

16. Oni vcházejí budou do Svatyně mé, a oni přistupovat budou k stolu mému, aby posluhovali mně, a oslaví hali postvátných obyčejů mých.

17. A když vcházejí budou do bran sýně rovnitřní, v roucha lněná oblekau se: aniz restaupj na ně co vlněncho, když posluhují v branách sýně rovnitřní a rovnitř.

18. Čepice lněné budou na hlavě gegich, a spodky lněné budou na bedrách gegich, a neopásání se v potu.

19. A když vyjdou do sýně z rovnitřní k lidu, zvolékau z sebe roucha svá, v nichž byli posluhováni, a zloží ge v pokladnici Svatyně, a oblekau se v roucha giná: a nebudou posvěcovati lidi v oděvjích svých.

20. Hlavový pak své nebudou holiti, ani vlasu dlauhých mít: ale střížíce přistříží hlavový své.

21. A vina nebudou pjeti všecky kněz, když bude mít vystřížit do sýně rovnitřní.

22. A vdovový y zařízené nebudou sobě pogjmati za manželky, ale panny z semene domu Izraelstého: ale y vdovou, kterážby vdovovela po knězy, pogmou.

23. A lid můg včeti budou, co by bylo mezi svatým a posvátném, a mezi čistým a nečistým, vklájí gím.

24. A když bude rozepře, státi budou v saudech mých, a budou

souditi: žákonů mých a přikázání mých ve všech slavnostech mých, oslavíhati budou, a Soboty mé posvěcovati budou.

25. A k mrtvemu člověku nevyegdau, aby nedýli posvátnění, leč k otci a matce, a k synu a k dceri, a k bratu, a k sestře, kteráž druhého muže neměla: v nichž posvátnění bude.

26. A když (kdo jase z nich) očistěn bude, sedmi dny odceteno bude genu.

27. A ve dne vystříži svého do Svatyně do sýně rovnitřní, aby mi v Svatyni posluhoval, obětovat bude za hřich svůj, pravoj Pán Bůh.

28. Nebude pak gím dědictví, gá dědictví gegich: a vládařství nedáte gím v Izraeli, nebo gá (gsem) vládařství gegich.

29. Obět zbitau, y za hřich y za vinu oni gisti budou: a všeliký slib v Izraeli gegich bude.

30. A pravotiny všech prvorozenských, a všecky mokré oběti ze všech věcí, kteréž se obětuju, kněžství budou: s pravotinou pokrývou všech dětí knězy, aby položil požehnání domu tvému.

31. Všeliké vnitřiny, y polapseňho od zvěři z práků y z horad nebudou gisti kněží.

Kapitola XLV.

Rozdělení země a města Jeruzaléma na čtyři díly. 9. Předpisuji se gista vstanovení, obzvlášenk strany váby, mřky, pravotin, a oběti při slavnostech.

I. **¶** Když počnete zemi dělit i losem, oddělte pravotinu Hos spodním, posvátné z země, zdejší pětmečtma tisíc, a zlší jdešet tisíc: posvátneno bude, ve všem kragu geho wůkol,

2. A bude z každé strany posvěceno pět set po pěti sted, na čtvero wůkol: a paděšte loď v předníští geho wůkol.

3. A od mry té změříss dlaž host pětmečytia tisíc, a šířkaost deset tisíc, a v něm bude chrám, a Swatyně svatých.

4. Posvěceno z země bude kněz žim služebníkům Swatyně, který přistupuj k službě Hospodinové: a bude gím místo k domům, a k Swatyni svatosti.

5. Pětmečytia pak tisíc vzděli, a deset tisíc vzdály budou Lewjštin, který posluhuj domu: oni vlasti budou dwadci tři pokladničení:

6. A vládce města dceře pět tisíc vzdály, a vzděli pětmečytia tisíc, podle oddělení Swatyně, všechnu domu Izraelstímu.

7. Knížeti také z obou stran k oddělení Swatyně, a k vládce města, proti tváři oddělení Swatyně, a proti tváři vladce města: od boču moře, až k moři, a od boču východu, až k východu: Díky pak podle jedné každé strany od krajce západního až k krajci východnímu.

8. Že země bude gému vladce města v Izraeli: a nebudou laupiti všechna lidu mého: ale dagi zemi domu Izraelstímu podle pokolení gegiph.

9. Toto praví Pán Bůh: Dosťi bud vám knížata Izraelstá: nepravosti a laupčí zanechte, a saud v spravedlnost činit, oddělit pomezy vassce od ldu mého, praví Pán Bůh.

10. Váha spravedlivá, o(míra) effi s; ravedlivá, y(míra) bath spravedlivá bude vám.

11. Effi a bath stejně, a jedné míry budou: aby obsahovala v sobě bath desátu částku force, a desátu částku force effi: podle míry force bude rovné vážení gegiph.

12. Lot pak dwadci peněz (v sobě) má. Dwadci lotů elč, a pětmečytina lotů, a patnácte lotů, hčivou činj.

13. A tyto gau prwortiny, které bráti budete: řesty díl effi z force obilé, a řesty díl effi z force gečnicene.

14. Užita také olegc, bath olec, desatý díl force gest: a deset bathů dělaj force: nebo deset bathů naplnuj force.

15. A skopce jednoho ze říada dwan set, z těch, kteréž phragi Izraelští k posvátné oběti, a k zápalné oběti, y k pokognym obětem, k očistění za ně, praví Pán Bůh.

16. Wesskeren lid země zavázán bude prwortinami těmito knijci v Izraeli.

17. A na knížce budou zápalné oběti, a posvátné oběti, y moře oběti v slavnostech, a v klouz měsycích, y v Sobotách, a ve všech slavnostech domu Izraelstého: on včinj za hřich posvátnou obět, a zápalnou obět, y pokogné oběti k očistění za dům Izraelstý.

18. Toto praví Pán Bůh: V prvním měsyci, prvního dne měsíce, wezmess tele ze skoru neposvátné, a očistiss Swatyni.

19. A wezme kněz z kruhu, kteréžto bude za hřich: a položí na weřejcích domu, a na krytech vhléb krajce oltáře, a na weřejcích brány sýne vnitřní.

20. A tak včiníss w sedmém dni měsýce, za gednoho každého, kterýž newědél, a bludem oklamán gest, y očistíss za dům.

21. W prvním měsýce, čtrnáctého dne měsýce, bude wám Velikonoční slavnost: sedm dnj přesnici gedeny budau.

22. A včiní knjže w ten den za sebe, y za měšteren lid zejně, tele za hřich.

23. A w slavnosti sedm dnj včiní zápalnau obět Hospodinu sedm telat, a sedm skopců neposkrivených každodenně za sedm dnj; a za hřich kozla koz každodenně.

24. A posvátnau obět (mjru) effi po teleti, a (mjru) effi po skopcy včinj: a oleje hyn po každé (nijre) effi.

25. Sedmého měsýce, patnáctého dne měsýce, při slavnosti, včinj (oběti) gakž svrchu powědjny sаu po sedmi dnj; tak za hřich, gak za zápalnau obět, y w posvátné oběti, y w oleji.

Kapitola XLVI.

Vzatízeni, co knjže vrčitého časů obětovati má. 16. Einé zázrení stranu dár, a odkaži knjere. 19. O místu a když pro zblíz oběti.

1. **G**oro prawi Pán Bůh: Brána sýne vnitřní, kteráž patří k wýchodu, bude zavřená po sest dnj, w nichž se djlo koná: dne pak sobotního otevírja bude, ale y w den Novoměsýce otevírja bude.

2. Y wegde knjže po cestě sýnce brány zevnitř, a státi bude na prahu brány: a včiní kněžji obět zápalnau geho, y pokogné oběti geho: a klaněti se bude na prahu brány, a wygde: brána pak nebude zavřená až do večera.

3. A bude se klaněti lid země v dveří brány té w Soběrách, y w Novoměsýcích, před Hospodinem.

4. Obět pak zápalnau tuto obětovati bude knjže Hospodinu; w den sobotní sest beranu neposkrivených, a skopce neposkriveného.

5. A posvátnau obět (mjru) effi po skopcy: w beraných pak posvátnau obět, cožkoli dáruka geho: a oleje hyn po každé (nijre) effi.

6. W den pak Novoměsýců resle ze skoku neposkrivené: a sest beranu y skopcu neposkriveného (oběti) bude.

7. A (mjru) effi po teleti, (mjru) effi také po skopcy včinj posvátnau obět: z beranu pak, gakž nalezne ručka geho: a oleje hyn po každé (nijre) effi.

8. A když bude mjri wjiti knjže, po cestě sýnce brány až wegde, a po též cestě až (jas) wygde.

9. A když wegde lid země před obličejem Hospodina w slavnostech: kteryž wchází bránu půlnoční, aby se klaněl, až wygde po cestě brány polednj: ale kteryž wchází po cestě brány polednj, až wygde po cestě brány půlnoční: nenavráti se po cestě brány, kterouž wssel, ale na proti té wygde.

10. Knjže pak w prostřed nich s wcházejicimi wegde, a s wycházejicimi wygde.

11. A na ročních trzích, a na slavnostech bude posvátná obět effi po teleti, a effi po skopcy: z beranu pak bude obět posvátná gakž nalezne ručka geho: a oleje hyn po každé (nijre) effi.

12. Když pak činiti bude kníže dobrovolnou zápalnou obět, aneb pokogné oběti dobrovolné Hospodinu; otevře se mu brána, kteráž patří k východu, a včinj zápalnou obět svou, a pokogné oběti své, gafž gest obýceg činiti w den sošboru: y wygde, a zavře se brána, když wygde.

13. A beránka téhož roku nes posvátného včinj zápalnou obět každodenné Hospodinu: a vždycky ráno činiti gi bude.

14. A včinj posvátnou obětnou něm každé gjeto ráno šestý díl effi, a z olege třetí díl hyn, aby sníšen byl s maukou bělnou: posvátnou obět Hospodinu zákonu, všawiennu a vždy trwagjic.

15. Včinj beránka, a posvátnou chbit, a oleg každé gjeto ráno: obět zápalnou včinu.

16. Toto praví Pán Blíž: Čáli kníže dar některému z synů svých: dědictwoj geho, synu geho bude, vlastis budou jinu dědičné.

17. Pakli dá odkaž z dědictwoj svého některému z služebnísků svých, bude geho až do léta odpusťení, a navrátí se zas knížeti: dědictwoj pak geho, synum geho bude.

18. A nevezme kníže z dědictwoj lidu strž násylí, a z vládařstwoj gejich: ale z vládařstwoj svého dá dědictwoj synum svým: aby se nerozprchl lid můg gedenkaždý od vládařstwoj svého.

19. Y vvedl mne strž východ, kterýž bylo po straně brány, do posladič Svatyně k kněžím, které patřily k půlnoci: a bylo tam místo ležící k západu.

20. Y řekl ke mně: Totož gest místo, kdežto variti budou kněží

za hýph, a za winu: kdež variti budou posvátnou obět, aby (gi) nezvynášeli do sýně zevnitřnij, a byl lid posvěcen.

21. Y wywedl mne do sýně zevnitřnij, a obvédli mne po čtyřech vlech sýně: a hle synka byla w vhlusýně, sýnici zvláštní po všeckých vlech sýně.

22. Ve čtyřech vlech sýně se zpočádané čtyřidceri loket zděl, a čridceri zjistí: msty gedené čtyři byly.

23. A stěna vůkol obklíčují čtyři sýnici: a kuchyně vzdělané byly pod podlažjmi vůkol.

24. Y řekl ke mně: Čentot gest dleží kuchyně, w němž variti budou služebnícy domu Hospodinovu w zbité oběti lidu.

Kapitola XLVII.

Čechyel vidi wody z chrámu v plémagie. A zemí w druhém čase řekem Izraelští rozdeleni.

1. **Y** obrátil mne k bráne domu, a hle wody vyházel pod prahem domu k východu: nebo tvář domu patřila k východu: wody pak zstupovaly w pravau stranu chrámu k poledni oltáři.

2. Y wywedl mne po cestě brány půlnocní, a obrátil mne na cestu iště z brány zevnitřnij, na cestu, kteráž patřila k východu: a hle wody rozvodňující se po pravé straně.

3. Když vyházel muž k východu, kterýž měl pravácky rtuce své, a měřil tisíc loket: a provedl mne strze wodu až do kůku.

4. A opět měřil tisíc, a provedl mne strze

5. Y měřil tisíc, a provedl mne strze

strze wodu až do bedr. Ý měřil cí-
syc, (a byl) potok, gehož sem nemohl
přejít: nebo se byly naduly wo-
dy hlubokého potoka, když ne-
můž přebředen být.

6. Ý řekl ke mně: Giště widěl
ſy synu člověči. A wywedl mne,
a obrátil k břehu potoka.

7. A když sem se obrátil, hle na
břehu potoka mnoho příliš děj-
vij z obou stran.

8. Ý řekl ke mně: Wody tyto,
kteréž vycházegj na hromady písku
k východu, a zhlupuj na rovin-
ny paňství, végdau do moře, a wy-
gdau, a budau vzdraweny wody.

9. A všeliká dusse žiwa, kte-
réž ſe plazý, kamžkoli přigde po-
tok, žiwa bude: a budau ryby
mnohé dosti, když přigdau tam
wody tyto, a budau vzdraweny,
a žiwy budau všecky věcy, k nimž
přigde potok.

10. A státi budau nad nim
rybáti, od Engaddys až do Engal-
lim ſuſenj newodů bude: velmi
mnohé twárnosti ryb geho budau,
gako ryby moře velikého, množ-
ství přílišného:

11. Kla březých pak geho, a
na mísicích mokrých nebudau vzdra-
weny, nebo do ſlanic dány budau.

12. A nad potokem vzegde
na březých geho z obou ſtran všes-
liké dřewo nesaucý owoce: nezpr-
chne líst z něho, a nepřekane owo-
ce geho: na každý měsíc poneše
pravčiny, nebo wody geho ze
Swatyně vyházeni budau: a bu-
dau owoce geho za počtm, a
lijší geho k lékařství.

13. Toto pravoj Pán Bůh: Čatoč
gest meze, w niž vlásti budete zemí
w dwanaćci pokolenij Izraelských,
nebo Jozeff dwogj pravázeč má,

14. Vlásti pak budete gj každý
zároveň gako bratt geho; nad níž-
to sem zdwihi ruku swau, abyh
(gi) dal orciui wasjim: y padne
země rato wám w vládařství.

15. Čatoč gest pak meze země:
k ſtraně půlnoci, od moře vclíké-
ho cestau Hechalon, přicházegjím
do Sedada,

16. Kniath, Berotha, Sabas-
tym, genž gest mezy pomezým
Damaostým a mezy Končinou E-
math, dům Tychon, genž gest po-
dlé pomezý Auranstého.

17. A bude pomezý od moře
až do ſyne Enon pomezý Dama-
stu, a od půlnocy do půlnocy: po-
mezý Eimath ſtranu půlnoci.

18. Ale ſtrana východnij z pro-
středu Auran a z prostředu Das-
massitu, a z prostředu Galaad, a z
prostřed ženii Izraelsté, Jordán
dělící k moři východnímu, změříte
také ſtranu východnij.

19. Štrana pak polednj na po-
ledne, od Chámar až k wodám
odpíráný Bádes: a potok až k mo-
ři velikému: a tak gest ſtrana po-
lednj na poledne.

20. A ſtrana moře, moře ve-
lké od Končiny vprjmo, až přidess
do Eimath: ta gest ſtrana moře.

21. A rozdělite ſobě zemí tuto
po pokolenij Izraelských:

22. A necháte gj ſobě w dědici, w
y přicházym, kteřížby přistoupili k
wám, kteřížby zplodili syny v pro-
střed wás: a budau wám gako
tu zrodilj, mezy syny Izraelstými:
s wám děliti budau vládařství, v
prostřed pokolenj Izraelských.

23. W kteřémž pak koli pokol-
lenj budec přicházý, tu dáte gemu
vládařství, pravoj Pán Bůh.

Kapitola XLVIII.

Rozlosovánj míst dwanácteru pokolení Izraelskému. 30. Wypisánj způsobu nebo formy města.

1. **U**tato (gsau) gmeňa počlenj od končin půlnočních, podlé cesty Sehalon gdaucym do Emath, sýn Enan meze Damassku na půlnocy podlé cesty Emath. U bude gemu strana na východ slunce moře, Danovi geden (los)

2. U na mezy Dan, od strany východní až k straně moře, Aserovi geden (djl :)

3. U na mezy Aser, od strany východní až k straně moře, Neftalovi geden.

4. U na mezy Neftali; od strany východní až k straně moře, Manassesovi, geden.

5. U na mezy Manassesa od strany východní až k straně moře, Efraimovi geden.

6. U na mezy Efraim, od strany východní až k straně moře, Rúbenovi geden.

7. U na mezy Rúben, od strany východní až k straně moře, Júsdowi geden.

8. U na mezy Júda, od strany východní až k straně moře, budau prwotiny, kteréž oddéljte, na pětmecyma tisyců zlšíři y zdělji (zároveň), gako gedenkaždý djl od strany východní až k straně moře: a bude Swatyně v prostřed něho.

9. Prwotiny, kteréž oddéljte Hospodinu: dlauhost pětmecyma tisyc, a sstrokošt deset tisyc.

10. Tyto pak budau prwotiny Swatyně kněží: k půlnocy zdělji pětmecyma tisyc, a k moři zlšíři deset tisyc, ale y k východu zlšíři deset tisyc, a k poledni zdělji pětmecyma

ema tisyc: a bude Swatyně ho spodlnowa v prostřed něho.

11. Bněžjm Swatyně bude z synů Sádochových, kteříž osížhali posvátných obyčegů mych, a nezoblaudili, když blaudili synové Izraelští, gako zblaudili y Lewitové.

12. U budau gím, prwotin; prwotin země swaté swatých, podlé meze Lewitů.

13. Ale y Lewitum, nápodobně podlé končin kněží pětmecyma tisyc zdělji, a zlšíři deset tisyc. Vlak čta dylka pětmecyma tisyc, a zlšíři ka deset tisyc.

14. U nevprodají z toho, ani změnij, aniž pěnčený budau prwotiny země, neboť sau posvícení Hospodinu.

15. Pět pak tisyc, kteréž zdej wagi na sje po pětmecyma tisyc, obecné budau k bydleni města, a k předměstí: a bude město v prostřed něho.

16. U tyto (gsau) mřy gebu: k straně půlnoční pět set a čtyři tisyc: a k straně polední pět set a čtyři tisyc: a k straně východní, pět set a čtyři tisyc: a k straně západní, pět set a čtyři tisyc.

17. Budau pak předměstí města k půlnoci (třtin) dvě stě paděsate, a k poledni dvě stě paděsate, a k východu dvě stě paděsate, a k moři dvě stě paděsate.

18. Což pak ostatního bude, na dylku podlé prwotin Swatyně, deset tisyc k východu, a deset tisyc k západu, budau gako prwotiny Swatyně: a budou autod gcho na chleby těch, kteríž slaví městu.

19. Slavíjic pak městu, budou dilo konati ze všech pokolení Izraelští.

20. Všechy prwotiny pětmečtna tisyc, po pětmecýtma tisycích na čtvero, odděleny budou k prwotinám Swatyně, a k vládce svéj města.

21. Což pak ostatního bude, když jete bude z každé strany prwotin Swatyně, a vládce svéj města nazpříti pětmecýtma tisyců prwotin až k mezi východnji: ale y k moři, naproti pětmecýtma tisyců až k mezi moře, podobně v dylech knížete bude: a budou prwotiny Swatyně, a Swatyně chrámu v prostřediu něho.

22. Z vládci svéj pak Lewjstů, a z vládci svéj města v prostředu dílu knížete: bude mezi pomezím Júdovým, a mezi pomezím Benjaminovým, a knížeti přináležet bude.

23. A ostatním pokolenjím, od strany východnji až k straně západnji, Benjaminovi (dyl) geden.

24. A proti mezi Benjamina, od strany východnji až k straně západnji, Symeonovi geden.

25. A na mezi Symeona, od strany východnji až k straně západnji, Izacharovi geden.

26. A na mezi Izachara, od strany východnji až k straně západnji, Žabulonovi geden.

27. A na mezi Žabulon, od strany východnji až k straně moře, Gádovi geden.

28. Kla mezi Gád, k straně poledni na poledne: a bude konec od Chámar až k moři odpřánj Básdes, dědictvji proti moři východnému.

29. Tak gest země, kterouž rozdělje losem pokolenjím Izraelstým: a ti dylowé gegich, pravý Pán Bůh.

30. A rato (gsau) * vygitj města: Od strany půlnoci pět set a čtyři tisýce (třtin) měst budeš.

31. A brány města ze gmen pokolenj Izraelstých, brány tři od půlnocy, brána Šábenowa gedna, brána Júdowa gedna, brána Léwj gedna.

32. A k straně východnji, pět set a čtyři tisýce: a brány tři, brána Jozeffowa gedna, brána Benjamínova gedna, brána Danowa gedna.

33. A k straně poledni, pět set čtyři tisýce odměříš: a brány tři, brána Symeonowa gedna, brána Izacharowa gedna, brána Žabulonowa gedna.

34. A k straně západnji, pět set a čtyři tisýce: a brány gegich tři, brána Gádova gedna, brána Aserova gedna, brána Neftihalova gedna.

35. Vůkol, osmnácte tisíc: a jméno města od tohoto dne, hōspodín (gesl) na též místě.

* Wymezenj.

Prorocí

Danýelovo.

Kapitola I.

Danýel gesl mládenec, spolu s třemi týmami do Babilona zaveden, a tam vychován, s věrnost Bohu zachoval, a gsa zvláštnimi dary od Boha obdržen, pro ně v téhož dvořu vzháněn.

I. Náčta třetího království Izachara krále Júdského, přesel Nabuchodonozor král Babilonský k Jeruzalému, a obléhl geg: 2. 2. 2. 2.

2. Y wydal Pán w ruku geho Joakyma krále Judskeho, a djl nás dobj domu Božjho : a odnesł ge do země Sennaat do domu boha swého, a nádobj wnesł do domu počludu boha swého.

3. Y řekl král Ašenezowí zpráwcy komorníků, aby vvedl z synů Izraelstýf, a z semene králowstého a z knížat

4. Mládence, na nichžby nebylo žádné poskvrny, slíčného obličege, a wycvičené we wsi mandrosti, opatrne w vmeni, a wypčené w kázni, a kteřížby mohli státi na pašlacy krále, aby ge včil pjsmu, a gazyku Chaldegstému.

5. Y nařídil gím král stravu na každý den z pokrmů svých, a z vina, z něhož on sam pivoval, aby wychowání sauce za tři léta, potom stáli před obličejem krále.

6. Byli tedy mezi nimi z synů Júda, Danyel, Ananyáš, Eliázel, a Azaryáš.

7. A dal gím zpráwce komorníků, jména : Danyelovi, Baltazar; Ananyášovi, Sydrach; Eliázelovi, Eliázach; a Azaryášovi, Abdenago.

8. Vmínil pak Danyel w scdy swém, aby se neposkvrnil z stolu králowstého, aniž z vina nápoje gubo: a prosyl zpráwce komorníků, aby nebyl poskvrněn.

9. Dal pak Bůh Danyelovi milost a milosrdenství před obličeji knížete komorníků.

10. Y řekl kníže komorníků k Danyelovi : Bogim se gá pána swého krále, kteříž nařídil wám pokrm a nápoj : genž vzejli twáře wasse hubenégsi než ginýf mládenců spolu wékých wasjich, odsudjte hlas wu manu králi.

11. Y řekl Danyel Malazari : wi, kteréhož byl vstanovil kníže komorníků nad Danyelem, Ananyášem, Eliázem, a Azaryášem :

12. Zkus nás prosými služebníků svých za deset dní, a nech se nám wařenj dává k gedenj, a woda fu pitj:

13. A spatř obličege nasse, a obličege mládenců, kteříž poživají pokrmu králowstého : a gafž vztíss, včinjs s služebníky svými.

14. Kterýž, vlyssew řec takowau, zkusyl gich za deset dní.

15. Po deseti pak dnech, vklzali se obličegeowé gegich lepsi a tělnatégsi než wšech ginýf mládenců, kteříž poživali pokrmu králowstého.

16. Malazar pak brával kme, a vjno nápoje gegich : a dával gím wařenj.

17. Mládencům pak tém dal Bůh vmeni a rozumnost, w každé knize a mandrosti : Danyelovi pak rozumnost wšech wiedení a sňu.

18. Po doplnění tedy dnů, po kteřížto řekl byl král, aby vvedení byli : vvedl ge zpráwce komorníků před obličeji klabu chodonožora.

19. A když gím byl mluvil král, negsau nalczeni takowj ze wšek, gafž Danyel, Ananyáš, Eliázel, a Azaryáš : y stáli před obličejem krále.

20. A wšeliké slovo mandrosti a rozumu, na kteréž tézal se gich král, nalezl w nich desetkrát více, nadewšeky hadace a mudrce, kteříž byli we wšech králowstvích gubo.

21. Byl pak Danyel až do léta prvního Číra krále.

Kapitola II.

Sen, gehož mudrcy Babilonskij nes mohli tu vameti pkiwésti, 13. Danyel mage to od Doha zgewené, ktabuchodo: no: orovi připomenul y wyložil, 46 y zwýšení za to s tovaryssi swými dossal.

1. Kéta druhého králování klas buchodonozora, všedl klas buchodonozor sen, a zděsyl se duch geho, a sen geho vssel od něho.

2. Rozkázal pak král, aby swoší láni byli hadači, a mudrcy, a kauz zedlnícy, a Chaldegssij, aby oznášili králi sny geho: kteříž když příslí, stáli před králem:

3. Y řekl k nim král: Vídél sem sen; a myslí gsa omámen nevjin, co sem vidél.

4. Y odpověděli Chaldegssij králi syrsky: Králi na wéky živo bud: powez sen služebníkům twým, a weyklad geho oznájme.

5. A odpověděl král, řekl Chaldegssym: Kec odstaupila odemne: neoznámjeli mi snu, a wyložení geho, zahynete wy, a doručové wasi vyhlášení budau.

6. Pakli sen, a wyložení geho wyprawje, odplaty a dary, a čest mnichau wezmete odemne: sen tedy, a weyklad geho mi oznamte.

7. Odpověděli po druhé, a řekli: Nechte král sen powi služebníkům twým, a weyklad geho oznájme.

8. Odpověděl král, a řekl: Gisté rozumím tomu, že čas* wypugrete, wédouce, že odstaupila těc odemne.

9. Gestli mi tedy snu neoznámjte, gđeno gest všauzenj o wás, že také weyklad mylný a podvodu plný složilyste, abyste mi rozpráwěli, ažby čas pominul. Sen tedy pozwezre mi, abych wédél, že také weyklad geho prawý mluwíte.

10. Odpověděwisse tedy Chaldegssij před králem, řekli: klenj člowěka na zemi, kterýžby řeč twau, králi, mohl naplniti: ale ani kdo z králů veliký a mocný doptáwá se na takové slovo od všelikého hadače, a mudrc, y Chaldea.

11. Klebo řeč, na kterauž ty se prás, králi, těžká gest: aniž kdo nalezen bude, kterýžby gi oznášmil před oblikcěm krále: kromě bohů, gichž nenj s lidmi obcowánji,

12. To vlyssewo král v prohlížnosti a v hněwu velikém přikázal, aby zahynuli všickni mudrcy Babilonskij.

13. A když vysel ortel, všimcováni byli mudrcy: a hledáni byli Danyel a tovaryssi geho, aby zahynuli.

14. Tehdy Danyel vypřával se o právu a o všauzenj, od Uryosha knížete wogsta královského, kteříž byl vysel k zabijení inudrců Babilonských.

15. A ptal se toho, kterýž byl vžal moc od krále, pro kterauby příčinu tak vktutná weypowěd od twáci krále vysla. Když tedy oznámil tu wéc Uryoch Daneylowi,

16. Danyel vysed prosyl krále, aby mu dal čas k oznámenj weykladu (toho) králi.

17. A vysel do donju svého, oznámil tuto wéc tovarysuum swým Ananyášowi, a Mízaelowi, a Uzaryášowi:

18. Aby hledali milostdenství od twáci Boha nebestého nad razzemstvím tímto, a nezahynuli Danyel a tovaryssi geho s ginými mudrcy Babilonskými.

19. Tehdy Danyelowi tagem: ſhbbb 3 ſwj

swj strze woldenj w nocy zgewesno gest: a dobrořečil Danyel Božu nebeskemu,

20. A mluwě řekl: Bud gméno Páne požehnané od wěku až na wěky: nebo maudrost a sylia gicho gsau.

21. A on méně časy, y wěky: přenáší království, y vstanowuže: dáwá maudrost maudrým, a vniém rozuměgicym kázni:

22. On zgewuge wěcy hluboké, a skryté, a zná we tmách wěcy poslavene: a swělo s njim gest.

23. Tobě Bože otců nashich chwálu wzdáwám, a té chwály: že maudrost a sylu dal sy mi: a nynjs mi (to) ukázal, zač sine té prosyli, neb řec králowu otewřel sy nám.

24. Potom Danyel wssel k Attyochowi, kteréhož vstanowil král, aby zahubil madrce Babilonské, takzto k němu mluwil: Kladci Babilonských nezahubuš: vved mne před oblicej krále, a weyklad králi vyprawim.

25. Tedy Attyoch spěšně vvedl Danyele králi, a řekl genu: Klas lezl seni člověka z synů přestehoswání Judskeho, kterýžby weyklad králi zwistoval.

26. Odpovíděl král, a řekl Danyelovi, gehož gméno bylo Baltazar: Domníwášli se w prawdě, že mně můžes oznámiti sen, kterýž sem widěl, a weyklad geho?

27. Podporováním Danyel před králem řekl: Tagemství, ** kteříž se král rije, mudrce, wessrey, hadaci, a kauzedlnicy nemohou králi oznámiti.

28. Ale gest Bůh na nebi zgewugicý tagemství, který oznánil rohé králi labuňdonozore, které

wěcy přijti magi w poslednjich časých. Sen twůrg, a widění hlavu twé na, loži twém taková gsau:

29. Ty králi, počal sy mysliti na vstlání swém, coby mělo býtibudeaucyho potom: a (ten) kterýž zgewuge tagemství, vlezal ti, kteří ře wěcy magi přijti.

30. Vlně také ne w maudrosti, kteráž gest we mně vjce než we wšlech (lidech) žitých, tagem: swj toto zgeweno gest: ale aby weyklad králi známý byl, a myslí myslí swé abys wédél.

31. Ty králi widěl sy, a hlega: kó obraz geden veliký: obraz tm veliký, a postawa wysoká stála přeti rohé, a wzeztenj gicho bylo hrozné.

32. Toho obrazu hlava byla z neylepsjeho zlata, prsy pak a ramena z stříbra, ale bricho a stehna z mědi.

33. Hnátové pak železní, noh částka gedna byla železná, gedna pak hliněnná.

34. Hleděls tak, až vrat gest kámen z hory bez rukau: a vdečil obraz w nohy gicho železné a blísněné, a setřel ge.

35. Tedy potřína sau spola je lezo, hlinia, měd, stříbro, y zlato, a obrácena sau gako w peči lenc bo humna, kteřížto wěcy wžali sau wěrem: a nizádné misto gesti gím nalezeno: kámen pak, kterýž byl vdečil obraz, včiněn gest horau velikau, a naplnil wsetku zemi.

36. Tent gest sen: Weyklad ráske geho povíme před teban, králi.

37. Ty sy král králi: a Bůh nebes království, a sylu, a panování, y slávu dal rohé:

38. A všesecty věcy, v nichž bydlj synové lidstj, y zvijata poln: practwo také nebesté dal v ruku rukau, a pod panstvím tvým všecky věcy vstanowil: ty gsy tedy hlawu zlatá.

39. A po tobě povstane králowství giné mensi tebe, stříbrné: a králowství giné třetí mědenné, kteří bude panovati nad evropskou zemí.

40. A králowství čtvrté bude jako železo. jako železo stojá a srocuje všesecty věcy, tak rozdrobj a setře všecko toto.

41. Ale že sy widěl noh, a přistu částku z hliny hrncířové, a částku železnou: králowství rozdelené bude, kteréž však z hrudy železné pogde, gafž sy widěl smíšené železo s střepinou z bláta.

42. A prsty noh odpolu železné, a odpolu hliněnné: odpolu bude králowství pevné, a odpolu seřítené.

43. že sy pak všedél železo smíšené s střepinou z bláta, smíšení budou zájisté semenem lidským, ale nebudu se sebe přidržeti, jakož železo nemůže být smíšeno s střepinou.

44. Za dnů pak králowství těch, vzbudí Bůh nebes králowství, kteréž na věky nebude rozptýleno, a králowství jeho ginému lidu nebude odewzdáno: rozdrobj pak, a stráwj všecka rato králowství: a ono státi bude na věky.

45. Tak gafž sy widěl, že z hory včet gest kameni bez rukau, a rozdrobil střepinu, a železo, a měď, y stříbro, y zlato, Bůh veliký včas zal králi, které věcy přigdau posom. A pravý gest sen, y věrný výklad jeho.

46. Tehdy král Nabuchodonosor padl na tvář svou, a Danyel se poklonil, a oběti y zápal přikázal, aby obětovali gemu.

47. Všluwě tedy král, řekl Danyelovi: V pravdě Bůh voss Bůh bohů gest, a Pán králů, a zgewugjcy tagemstv: Jez ty mohl vygetiti tagemstv toto.

48. Tehdy král Danyele na výslost povýsil, a dary mnohé a veliké dal gemu: a vstanowil geg knížetem nad všemi kraginami Babilonskými, a zpráwcem autědníků nad všemi mudrcy Babilonskými.

49. Danyel pak požádal od krále; a vstanowil nad skutky kraginy Babilonské, Sydracha, Mízach, a Abdenago: on pak Danyel byl ve dvoukrálovnách.

* Protagore. ** Na kteréž se král doptává.

Kapitola III.

Za výjicinou modly zlaté, Sydrach, Mízach a Abdenago s. před králem osočeni, 19. do pecy vvrženi, 23. při životu zachováni. 91. Král nad tím předělen, 95. Boha slavil y giným posaukel.

1. Nabuchodonosor král vdelal obraz zlatý, z výssi loktu sedesáte, zlíní loktu řest, a postavil geg na poli Dúra kraginy Babilonské.

2. Tedy poslal Nabuchodonosor král k shromáždění knížat, autědníky, a saudce, wůdcce, a vládače, a zpráwce, a všecka knížata kragin, aby se sešli ku posvěcování obrazu, kterýž byl postavil Nabuchodonosor král.

3. Tehdy shromáždili se knížata, autědníky, a saudcowé, wůdcové, a vládači a přední, kteříž v hhh 4 mos

mocých postaveni byli, a wosse dla knížata Krágin, aby se sessli ku posvěcování obrazu, který byl postavil klabuchodonozor král. Stáž li pak před obličejem obrazu, který byl postavil klabuchodonozor král:

4. U hlasu volal hlasu té: Vám se praví lidem, pokolenjím, a gázyskům:

5. V (tu) hodinu, ktereauž vslýšíste zvuk trahy, a píšťaly, a cítary, hudebného nástroje tříbraného, a harfy, a kolovrátka, a vyselikteraké hudby, padnauce klanégre se obrazu zlatemu, který postavil klabuchodonozor král.

6. Gestliby pak kdo nepadna neklaněl se, té hodiny vvržen bude do pecy ohně hořejšího.

7. Potom tedy hned jak vslýšíste všickni lidé zvuk trahy, píšťaly, a cítary, hudebného nástroje tříbraného, a harfy, a kolovrátka, a vyselikteraké hudby: padnauce všickni lidé, pokolenj, a gázyskům, klaněli se obrazu zlatemu, který postavil klabuchodonozor král.

8. A hned téhož času přistávali pivoše muži Chaldegskij žalovali na Židy:

9. A řekli klabuchodonozorovi králi: Králi na věky bud živ:

10. Ty králi položil sy vstanovení, aby každý člověk, který by vslýšel zvuk trahy, píšťaly, a cítary, hudebného nástroje tříbraného, a harfy, a kolovrátka, a vyselikteraké hudby, padl, a klaněl se obrazu zlatemu:

11. Kdoby pak nepadna neklaněl se, aby vvržen byl do pecy ohně hořejšího.

12. Čsan tedy muži Židé, kteří sy vstanovili nad díly Kráginny Babilonské, Sydrač, Mízach, a Abdenago: muži tito potupili, králi, vstanovenci tvé: bohů tvých necí, a obrazu zlatemu, který sy postavil, se neklaněj.

13. Tchdy klabuchodonozor v přehliostti a v hněvu rozházel, aby přivedeni byli Sydrač, Mízach, a Abdenago: kteří v hned přivedeni sáu před obličeji krále.

14. A propověděl klabuchodonozor král řekl jim: V prádeli Sydrači, a Mízachi, a Abdenago, bohů mých necíje, a obrazu zlatemu, který sem postavil, se neklaněte:

15. Klynj tedy gestli že hovori si, ktereaužli hodinu vslýšíste libyste zvuk trahy, píšťaly, cítary, hudebného nástroje tříbraného, a harfy, a kolovrátka, a vyselikteraké hudby, padnětež vy, a klaněte se obrazu, který sem vásnil: gestliže pak nebudec se klaněti, té hodiny vvržení budete do pecy ohně hořejšího: a kteří gestli, kteří vás vytáhne z ruky mé:

16. Odpovědělisse Sydrač, Mízach, a Abdenago, řekli králi klabuchodonozorovi: klení potřebí nám o té věci odpovědjeti tobě.

17. Alebo hle Boh náš, kteří hož cejmž, muže nás vytáhne z pecy ohně hořejšího, a z rukou tvých, o králi, vysvoboditi.

18. Pakli nebude chci, známo bud tobě, králi, že bohů tvých necíme, a obrazu zlatemu, který sy postavil, se neklaněme.

19. Tchdy klabuchodonozor naplněn gest přehliostti, a obličeji

twáře geho se proměnil nad Syzdrachem, Ulizechem, a Abdenago, a rozházel, aby zapálena byla pec sedmkráte výce než obyčej byl gi zapalovati.

20. A mužům nejsly něgssím zvogsta svého potučil, aby svíjice nohy Sydrachovi, Ulizechovi, a Abdenagovi, vvrhli ge do pecy ohně hořícího.

21. A vned muži oni svázanji, v způsobu svých, a v čepicích, a v obuví, v výstavách, vvrženi sau do prostřed pecy ohně hořícího,

22. Keb královský rozkaz (k tomu) nutil: pec pak byla rozpálena příliš. Muže ale ty, kteríž byli vvrhli Sydracha, Ulizecha, a Abdenago, zabil plamen ohně.

23. Uliži pak ti tři, totiž, Sydrach, Ulizech, a Abdenago, padli v prostřed pecy ohně hořícího, svázanji.

Toho což následuje, nenalezl sem v knihách Hebrejských.

24. V chodili v prostřed plameny chvalice Boha, a dobrořečíce Pánu.

25. Stoge pak Uzatyáše mozdil se takto, a otevřev rsta svá v prostřed ohně, řekl:

26. Požehnaný gsy Pane Bože otců naších, a chvalitebné slavné gmiénko tvé na věky:

27. Keb gsy spravedlivý ve všech výcech, kteréž sy včinil nám, a všickni sluskové twagi praví, a cesty tvé přímé, a všickni saudové twagi praví.

28. Keb sy saudy pravé včinil, podlé všech výcy, kteréž sy vvedl na nás, v na město svaté otců naších Jeruzalém; neb v prav-

wdě, a v saudu, vvedly všechy tyto výcy pro hřichy naše.

29. Keb smě zhřessili, a neprázvě činili odstupugjece od tebe: a protivnili smě ve všech výcech:

30. A příkazaní všichni nevposlechli smě, aniž zachowali, aniž činili, gakž sy byl přikázan nám, aby nám dobré bylo:

31. Všechy tedy výcy, kteréž sy vvedly nás, a všechko, což sy včinil nám, v pravém saudu sy včinil:

32. A vydal sy nás v tučeně přátel naších nepravých, a nevhodních, v přestupníku, a králi nespravedlivému a nevhodnímu přes všecku zemi:

33. A nyni nemůžeme otevřítci vst: zahanbeni a pohaněni včizněni smě služebníkům tvým, a tém, kteríž tě ctí.

34. Kterýdáveg nás, prosýme, na věky: pro jméno své, a nerozprylug smlauwy své:

35. Aniž odgjmieg milostdenství svého od nás, pro Abrahama milého svého, a Izáka služebníka svého, a Izraele svatého svého:

36. Kterýmž sy mluvil slibu: Jeby rozmnožil sýmě gegich gakho hvězdy nebeské, a gakho písek, kterýž gest na břehu mořském:

37. Keb smě zmensení smě výce než všickni národové, a pojížzení smě ve všichni zemi dnes pro hřichy naše.

38. A není za tohoto času kněžete, a vůdce, a Proroka, ani oběti zápalné, ani posvátné oběti, ani obětování, ani wonnho zápaslu, ani místa pravotin před tebou,

39. Abychom mohli nalezti nás
      5

lostdenstwji twé: ale w myssi straus-
ſcené, a w duchu ponízenosti bud-
mež přigati.

40. Gako w zápalné oběti ſkop-
ců, a beyků, a gako w tisícých be-
ranů tučných: tak bud posvátná
obět nasse před obličejem twým
dnes, aby ſe libila tobě: neboť ne-
nj zahabení dausagjím w tebe.

41. A nynj následujeme tebe
celým ſrdcem, a bogjme ſe tebe,
a hledáme twáci twé.

42. Kteři zahabuji nás: ale včin
s náini podlé růhosti swé, a podlé
minožljiví milostdenstwji twého.

43. A wyrhni nás w podiz-
wojch ſlucých twých, a deg ſláwu
gménu swému Pánu:

44. A nech zahabení ſau wſi-
čni, kteřiž ukazují služebníkům
twým zlé wéky, nech ſau zahans-
bení we wſi mocnosti twé, a ſyla
gegich potřna bud:

45. A ak wědi, že gsy ty Pán
Bůh sám, a ſlawny na oříšku zemí.

46. A nepřestávali ti, kteřiž
ge byli v rohlí služebnícy králow-
ſti podpalovat pecy, ohniwým
klegem, a kaudeli, a ſmolau, y otyp-
fami ſtrau a ſmolau oblitymi,

47. A wyrázel ſe plamen nad
pec loktů čtyřidcei a devjeti:

48. Y wyrázyl ſe, a zapálil (ty),
kteřiž nalezl podlé pecy z Chaldeg-
ských.

49. Angel pak Páně zstaupil s
Azaryášem, a s towarýſſi geho,
do pecy: a wyrázyl plamen ohně
z pecy,

50. A včinl proštědeč pecy ga-
ko wjer rosnj wěgjich, a nedotekl
ſe gich docela oheň, ani zarmantil,
aniž co obřížněho na ně vrodel,

51. Tehdy et tři gako z gedných

vst chwálili, a oslavowali, a do-
bročeli Boha w pecy, řkouce:

52. Požehnaný gsy Páne Bo-
že otců naſſich: a chwalitebný, a
ſlawny, a přewywyſſený na wéky.
A požehnané ſwaré gméno ſlavy
twé: a chwalitebné, a přewywy-
ſſené po wſecky wéky.

53. Požehnaný gsy w chráme
ſwarém ſlavy twé: a přechwalis-
tebný, a přeſlawny na wéky.

54. Požehnaný gsy na trůnu
králowstwji twého: a přechwalis-
tebný, a přewywyſſený na wéky.

55. Požehnaný gsy, kteřiž wi-
dijo propasti, a sedijo nad Čherubí-
ny: a chwalitebný, a přewywyſſe-
ný na wéky.

56. Požehnaný gsy na obloze
nebeské: a chwalitebný a ſlawny
na wéky.

57. Dobročete wſeckni ſtruk-
wé Páně Pánu: chwalte a pře-
wywyſſugte ho na wéky.

58. Dobročete Angelowé Pá-
ně Pánu: chwalte a přewywyſſug-
te ho na wéky.

59. Dobročete nebesa Pánu:
chwalte a přewywyſſugte ho na
wéky.

60. Dobročete wody wſecky,
kteřiž nad nebesy gſau, Pánu:
chwalte a přewywyſſugte ho na
wéky.

61. Dobročete wſecky mocno-
sti Páně Pánu: chwalte a přewy-
wyſſugte ho na wéky.

62. Dobročete ſlunce a měsje
Pánu: chwalte a přewywyſſugte
ho na wéky.

63. Dobročete hwezdy nebeské
Pánu: chwalte a přewywyſſugte
ho na wéky.

64. Dobročete wſecky přímo-
y roſa

7. Tosa Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

65. Dobročete všickni duchové Boží Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

66. Dobročete oheň u wedru Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

67. Dobročete zyma u horku Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

68. Dobročete rósy u gnej Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

69. Dobročete mráz a studeno Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

70. Dobročete ledové a sněhové Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

71. Dobročete nocy u dnowé Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

72. Dobročete světlo u tmy Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

73. Dobročete blýstání a oblastové Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

74. Ať dobročej země Pánu: chwálí, a přewywyssuge ho na wéky.

75. Dobročete hory u pahrbkové Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

76. Dobročete všesky zrostliny na zemi Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

77. Dobročete studnice Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

78. Dobročete moře u řeky Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

79. Dobročete vodnybowé, a všesko což se heybá u vodářů, Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

80. Dobročete všickni prácy nebesitj Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

81. Dobročete všeska zvijata u dobytkowé Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

82. Dobročete synowé lidství Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

83. Ať dobročej Izrael Pánu: chwálí, a přewywyssuge ho na wéky.

84. Dobročete knězji Páně Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

85. Dobročete služebnicy Páně Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

86. Dobročete duchové a důsle spravedliwých Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

87. Dobročete svatí a pokorní duchem Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky.

88. Dobročete Ananyáši, Ažasyáši, Mízaeli Pánu: chwalte a přewywyssugte ho na wéky. Nesboť wyrhl nás * z pekla, a spasyl od ruhy smrti, a wywobodil nás z prostred horjího plamene, a z prostred ohně wyrhl nás.

89. Chwálu wzdáwegre Pánu: nebot dobrý (gesit;) nebot na wéky (terwá) milosrdenstwj geho.

90. Dobročete všickni náboženství Bohu bohů: chwalte a wychwalujte ho, nebot na všesky wéky milosrdenstwj geho.

Až potud to w Hebrejských knihách se newynachájí; a to což snic po*

położili, z Theodosionowa wydání
prełożenie gest.

91. Tehdy Łabuchodonozor król
wstronił (nad tím), a wstał spiesznie,
a rzekł k przednim swym: Zdaliś smie
tci mużu neverthli do prostred
ohně swázaných: Pierwszo odpo-
wiedešsze króli, rzekli: Prawda
(gest) króli.

92. Odpowiedział, a rzekł: Wy
bie gó widim čtyři muže rozwá-
zané, a chodjí v prostred ohně, a
neni žádného potušenj na nich: a
twářnost čtvrtého podobná synu
Božímu.

93. Tehdy přistoupil Łabuchos-
donozor ke dwierüm pecy ohně ho-
řejšejho, a rzekł: Sydrachu, Mlizach-
u, a Abdenago služebnícy Boha
neywyssjho, wygděte a podte. A
ay hned wyssi Sydrach, Mlizach,
a Abdenago z prostred ohně.

94. A shrromázdiwse se kniža-
ta, a aučednjcy, a saudcowé, a moc-
ni králowství, zpytowali ty muže, že
žádné mocy neměl oheň na těch
gögich, a wlas hlavy gögich ne-
byl opálen, a zpodnji odewowé ges-
gich negsau proméněni, ** a wunné
ohně přes ně neprošla.

95. I zkřik Łabuchodonozor,
rzekł: Pożehnaný Bůh gögich, Sy-
drachu wotíze, Mlizachu, a Ab-
denagu, který poslal Angela
swého, a wyerhl služebníky swé, Kre-
tj wétili w ného: a slwo králo-
wo změnili, a wydali těla swá, aby
neslaužili, a neklaněli se wsselikéz-
mu bohu, kromě Bohu swému.

96. Odemne tedy položeno gest
toto vstanowienj, aby wsseliký lid,
potolenj a gazyk, kterýby koli nuluz-
wil rauhánj proti Bohu Sydrachos-
wu, Mlizachowu, a Abdenagowu,

zahynul, a dům geho zkázen byl:
nebo nenj giného Boha, kterýby
mohl tak wywoboditi.

97. Tehdy powysil król Sydra-
cha, Mlizacha, a Abdenago w kraj-
né Babilonsté.

98. Łabuchodonozor król, wses-
chněm Isdem, národům, y gazy-
kum, Kretjz bydlj na wsi zemi,
počog wám rozmnožen bud.

99. Znamenj y diwné wécy vči-
nil v mne Bůh neywysj. Ljbilo
se mi tedy wyhlásyi

100. Znamenj geho, nebot we-
liká gsau; a diwné wécy geho, ne-
bot sylné (gsau) a králowství ges-
ho králowství wécné, a moc ges-
ho do národu a národu.

* z hrobu, neb z mesta mrewoč. ** Um-
co ohněm pádli.

Kapitola IV.

Łabuchodonozor wyprawuge swig-
sen, který mél o wysokém stromu. 16.
Wyśidá mu geg Danihel. 10. Wysia-
buhodonozoru w mezy bowade. 11.
Wtawrácení geho zase k slávě králo-
sté, y chwáleni z toho Boha.

1. Gá Łabuchodonozor vpo-
gený sem byl w domě
swém, a kwetavcy w palacy swém:

2. Sen widěl sem, kterýž mne
přestrasil: a myslensj má na všílu-
ni mém, a widěnij hlavy mé, zkoc-
mautila sau mne.

3. A stze mne položeno gest
vstanowienj, aby vvedeni byli před
obličeg můj wssickni mudrcy Ba-
bilonstí, aby wcyklad snu oznámi-
li mně.

4. Tehdy wcházel hadaci, mu-
drce, Chaldejsi, a wessicy, a
wyprawowal sem sen před obliče-
gem gegich: a wcyklad geho o-
známil mi:

5. Dokudž towarzys (můj) ne-
mísel

wessel před oblicejeg můg Danyel, gemitž gniéno Baltazar podlé gmez na Boha mého, kterýž má ducha bohù swatých w sobě samém: a sen před njm mluwil sem.

6. Baltazače kníže hadaců, když gá wjin, že ducha bohù swatých w sobě máss, a každé rāgemství nenj nemožné (k wyložení) robě: widěnji snu mych, kterež sem widěl, a weyklad gegich wyprawo.

7. Widěnji hlawy iné na loži mém (bylo toto): Widěl sem, a hle strom v prostřed země, a wysokost geho přilissná.

8. Weliký strom, a sylný: a wysost geho dosahujicý nebe: wozzření geho bylo až do končin wssi země.

9. Ljstí geho neypěkněgssi, a owoce geho přehogné: a pokrm wšech na něm. Pod njm bydlila howada a zwijata, a na ratolestech geho spolu přebývali ptácy nebesssi: a z něho krmilo se wssliké tělo.

10. Widěl sem v widěnji hlawy swé na vstání svém, a hle strážný a swatý z nebe zstaupil.

11. Wolal sylně, a takto řekl: Podetněte strom, a osékajte ratolesti geho: wytřeste ljstí geho, a rozmete owoce geho: ať vejkagi zwijata, kterež pod njm gsaú, a ptáctvo z ratolesti geho.

12. Ale wssak kmene kořenů geho w zemi zanechegte, a přiwázán bud swazkem železným a mědenným, na bylinách, kterež vone gsaú, a rosan nebestau bud smásčin, a s zwětj bud geho djl w byzlině zemské.

13. Srdce geho od člověckého bud proměněno, a srdce zwijecý

dáno bud gemu: a sedm časů bud proměněno nad njm.

14. W orteli strážných vstanoveno gest, a (ta gest) řec swatých, a prosba: dokudž nepoznají živou, že panuje kleywysší w království lidstvem; a komužkoli bude chysti, dá ge, a neypenženěgssjho člověka vstanoví nad njm.

15. Ten sen widěl sem gá klas buchodonozor král: ty rady Baltazače weyklad wyprawo rychle: nebo wssickni mudrcy království mého nemohau wyloženj geho wyprawiti mně: ty pak můjess, nebo duch bohù swatých w robě gest.

16. Tedy Danyel, gehož gmezno Baltazar, počal sam w sobě mléce mysliti, gako za gednu hodinu: a mysljenj geho zformucowala ho. Odpověděw pak král řekl: Baltazače, sen a weyklad geho nechť nezformucuge rebe. Odpověděl Baltazar, a řekl: Pane můj, sen (ten budíž) tém kterež tě nenávídji, a weyklad geho nepřátelum tvým bud.

17. Strom, kterež sy widěl, wysoký a mocný, gehož wysost dosahujic k nebi, a wozzření geho na wssiku zemi:

18. A ratolesti geho neypěkněgssi, a owoce geho přilissné, a pokrm wšech na něm, pod njm bydljic žwěr polní, a na ratolestech geho zdržujicý se ptácy nebesssi:

19. Ty gsy králi, kterež sy zwesleben, a zmocnil sy se: a welikost twá wzrostla, a dossla až k nebi, a moc twá do končin wssi země.

20. že pak král widěl strážného a swatého zstupovati z nebe, a říci: Podetněte strom, a rozmete geg, ale wssak kmene kořenů geho

geho w zemi zanechegte, a bud swazan zelezem a medj na bylis nakh reni, a rosu nebestau stropen bud, a s zwetj bud pottawa geho, dekuze se nepromienj sedm casu nad njim:

21. Ten gest weyklad oriele Leywyossiho, kteryj prisiel na pas na meho krale:

22. Wywrhan te z lidj, a s howady a zwijaty bude bydleni twi, a seno gako wul gjisti budess, a rosau nebestau smaceno budess: sedm také casu, promienj se nad tebau, az wedeti budess, že panuge Leywyossi nad králowstvím lidstvím, a konužkoli bude chrti, dává ge.

23. Že pak přikázal, aby zanechan byl kmen kořenů geho, to gest, stromu: králowstvo twé tobě zustane, když poznáss, že moc gest nebestá.

24. Protož králi at se tobě obzljbj rada má, a hřichy své almužnami vykupuj, a nepravosti své milostdenstvimi chudých: snad odspustí (Bůh) hřichům tvým.

25. Všechy ty vicy prisilly na labuchodonozora krále.

26. Po stanání dwanácti měsíců, na paláce Babilonském procházel se.

27. U odpověděl král, a řekl: Venujížto Babilon vclíky, kteryž sem gá vystavěl w dům králowství, w moci sily své, a w slávě krásy své:

28. U když gestě řec w vsech krále byla, hlas z nebe zpadl: Tož se praví labuchodonozoče králi: Králowství twé odegde od tebe,

29. U z lidj wywrhan te, a s howady a s zwijaty bude by-

dleni twé: seno gako wul gjisti budess, a sedm casu promienj se nad tebau, az wedeti budess, že panuge Leywyossi w králowství lidstvím, a konužkoli chrti bude, dává ge.

30. W tazž hodinu wypnila se řec nad labuchodonozorem, a z lidj wywrzen gest, a seno gako wul gedl, a rosau nebestau telo geho smáčeno bylo: az vlasty geho na způsob (perj) orlic wztosili, a nehy geho gako (pažautowé) prací.

31. Tehdy po stanání dnů, gá labuchodonozor oči svých posdvihl sem k nebi, a smysl můg gest mi navrácen: u dobročekil km Leywyossimu, a živého na všecky chwálil sem, a oslavoval km: nebo moc geho moc věčná, a králowství geho do národa a národu.

32. A všickni obyvatelé zemí v něho za nic počteni sau: nebo podlé vule své čin tak w mocnostech nebestých gako w obyvateljch zemských: a není, kdo by odolal tuce geho, a řekl genu: Proč sy včinil:

33. W ten čas * smysl můg navrátil se ke mně, a ke cti králowství svého a k ofrasci sem přišel: a twárnost má navrátila ke mně: a přednji knížata má, a aučednjci mogli hledat mne, a w králowství své navrácen sem: a welebnost větší přidána gesti mně.

34. Klyní tedy gá labuchodonozor chwálím, a welebjm, a oslavují krále nebestého: nebo všickni slukowé geho prawdi, a cesty geho saudowé, a krácejci w peyse může ponáziti.

* Rozum.

Kapitola V.

Král Baltazar, při svostní hodech, vidí ruku, kteráž neznámé písmo na stěně psala, 13. to písmo čte a vyskládá Danyel, 30. král Baltazar té nocy zabít ještě, a Daryus na království jeho dosedl.

I. **B**altazar král včinil veliké hody předním (knížatum) svým růžyců: a gedenkaždý pil včle věku svého.

2. Přikázal tedy giž opilý, aby přinesena byla nádobí zlatá a stříbrná, kteráž byl odnesl kLabuchodonosor otec geho zchrámu, kterýž byl v Jeruzalémě, aby pili z nich král a přední (knížata) geho, a ženy geho, a ženiny.

3. Tehdy přinesena sau nádobí zlatá, a stříbrná, kteráž byl odnesl z chrámu, genž byl v Jeruzalémě: a pili z nich král, a přední (knížata) geho, ženy a ženiny geho.

4. Pili včno a chwálili bohy své zlaté a stříbrné, měděnné, žezlzné, a dřevěnné a kamenné.

5. V taz̄ hodinu všakali se pršové, jako ruky člověka píšícího naproti svému na stropu stejný palác královstvího: a král hleděl na články ruky píšicí.

6. Tehdy twáč krále změnila se, a myslení geho zkormucovala ho: a spogenj ledvij geho oslabovala se, a kolena geho wespolek se strážela.

7. Zvolal tedy král sylné, aby vvedli mudrce, Chaldegšté, a hadace. A promluvit král řekl muždcům Babilonským: Kdožkoli přeče písmo toto, a vysklad geho mi známý včinj, svarlatem odjin bude, a zlatý řetěz místi bude na hrde, a řetěz místi bude na

království, nemohli ani písmá čísti, ani vyskladu oznámiti králi:

9. Od kudž král Baltazar velmi se zkormocil, a obličeji geho se změnil: ale v přední (knížata) geho zkormucovali se.

10. Královna pak, pro vše, kteráž se přihodila králi, a předním (knížatum) geho, do domu hodů wessla: a promluvit řekla: králi na věky živo bud: nechtě nekorunuj myslení twá, aniž nechtě se ménji twář twá.

11. Gest muž v království twém, kterýž ducha bohů svatých má v sobě: a za dnů otce twého vmenj a maďrost nalezena sau v něm: Nebo v král kLabuchodonosor otec twůg, knížecem mudrců, zaklínaců, Chaldegštých, a hadaců vstanovil geg, otec, pravojm, twůg o králi:

12. Nebo duch hogněvsi, a opatrnost, a rozumnost a vyskládání snů, a zgewenj tagných věců, a rozwázání věců swázaných vynássi se v něm to gest v Danyelovi: Gemuž král dal jméno Baltazar, nynj tedy at gest povolán Danyel, a vysklad vypravovat bude.

13. Tedy vveden gest Danyel před krále. R němuž předmluvit král řekl: Tylis Danyel z synů zaget Judskeho, kteréhož přivedl otec můg král z Judska:

14. Slyssel seim o tobě, že ducha bohů mésa: a vmenj v rozumnost v maďrosti hogněvsi nalezeny sau v tobě.

15. A nynj wessli sau před obličeji můg, vznescení v maďrosti mudrcy, aby písmo toto četli, a vey-

a weyklad geho oznamili mi: a nemohli smyslu reci te wypowes deti.

16. Gá pak slyssel sem o sobe, že můjcsa zarmelé wécy vykládati, a swázene rozwázati: gestli tedy můjcsa písmo čísl, a weyklad geho mně oznamiti, svarlatec' odjin budess, a zlatý řetěz okolo hrdla swého mjeti budess, a třetí w králowství mému knjze budess.

17. Klačej odpověděm Danyel, řekl před králem: Darové twogi sobe budte, a dary domu twého ginému deg: písmo pak čísl buzdú tobě, králi, a weyklad geho vkláži tobě.

18. O králi, Bůh nevyšší, králowství a wlebnost, sláwu a čest dal labuchodonozorovi otcy twému.

19. A pro wlebnost, kterauž byl dal genu, wssicni lidé, pokolenj, a gazykoté, rássi a bali se ho: ktere chrel, zabigel: a ktere chrel, bil: a ktere chrel, wywyssowal: a ktere chrel, ponizowal.

20. Když se pak pozdwihilo srdce geho, a duh geho zatvrdil se k peyse, zsazen gest z synu králowství swého, a slawa geho odsgara gest:

21. A z synu lidstvých wywryzen byl, ale y srdce geho s zwijaty pozhouzen gest, a s dittokym osly bylo bydlenj geho: seno také jako wul gjdal, a rosau nebestan tělo geho smáčno bylo, dokudž nepozncl, že by měl moc kleywyšší w králowství lidstém: a kohožkoli chjeti budce, * wzbudí nad njni.

22. Ty také synu geho Balazaru, neponizil sy srdce swého, když sy wédél ty wsscky wécy:

23. Ale proti Panowniku nebestemu pozdwihi sy se: a nádor by domu geho přinesena sau před tebe: a ty, y předni twogi, a ženy twé, y ženiny twé, wjno pili ste z nich: bohy také sítibné, a zlaté, a mědenné, železné, a dřevěnné y kamenné, kteříž newidji, aniž slyssi, aniž čigj, chvalil sy: Boha pak, kterež má dychání twé w ruce swé, y wsscky cestu twé, neostavil sy.

24. Protož od něho poslán gest ** članek ruky, kterouž toto psala, což napsáno gest.

25. Toto gest pak písmo, kresť *** zpocádáno gest: Mane, Thefel, Fares.

26. A tento gest weyklad řeči. Mane: sčul Bůh králowství twé a doplnil ge.

27. Thefel: za wessen sy na wáze, a nalezen sy méně magicy.

28. Fares: rozděleno gest králowství twé, a dáno gest Medským, a Perským.

29. Tehdy z rozkazu krále obléčen gest Danyel w svarlat, a slaty řetěz dán gest okolo hrdla geho: a wyhlášeno gest o něm, žeby měl mjet moc třetí w králowství geho.

30. Té nocy zabit gest Balazar král Chaldegsky.

31. A Daryus Medsky došel po něm na králowství mage dwé a sedesate let.

* Vstanovj. ** Částečka. *** Písmo slogi.

Rapitola VI

Království Aufedmcy Daniele, le e také welikému důstogenství pojednán byl, w nendwisti měli, 16. krále k tomu donutili, aby Danyele do gáry lwowé vwerky rozkázal, kdež wšal bez au razu moc Vojškau zachowán gest, 24. Daryus lšíwě žalobníky do té gáry lwowé wžeseli rozkázal.

1. Qjblo se Daryowi, y vstanoz wil nad královstwimi aučedníků sto a dwadcer, aby byli ve wjseni královstwji swém.

2. A nad nimi knížata tři, z nichž Danyel geden byl: aby aučednícy témito wydávali počet, a král neměl oběženj.

3. Tedy Danyel přewyssoval wssecta knížata a aučedníky: nebo duch Boží hogněgssi byl w ném.

4. Král pak myslil vstanoviti geg nadewissim královstwim: protož knížata a aučednícy hledali přježitosti, aby (něco) nalezli (proto) Danyelowi z strany krále: a žádné příčiny a podezření nazajti nemohli, protože wěrný byl, a wsselička wina a podezření nebylo nalezeno w něm.

5. Řekli tedy muži ti: Všenalezneme (proti) Danyelowi tomuto žádné přježitosti, leč snad w zákoně Boha geho.

6. Tehdy knížata a aučednícy lšíwě ponawhli králi, a takto mluvili gemu: Darye králi na wěky živo bud:

7. W radu wessla wssecta knížata královstwji twého, výchni zpráwcowé, a aučednícy, statos towé, a saudcowé, aby vstanoweni císařsté wysslo a wyrčenj: Aby wsseličky kdožby žádal gafau prosbu od kterežkoli boha a člověka, až do třidceti dnů, kromě od tebe, králi, vwtžen byl do gámy lwowé.

8. Vlynj tedy králi potvrd wespovědi, a napis vstanoweni: aby nebylo proměněno, což vstanoweno gest, od Medských a Perských, aniž komu lhe bylo to přestaupiti.

9. Tehdy král Daryus wýdal wespověd, a (tak) vstanowil.

10. Čehož když se byl Danyel dowěděl, totiž vstanovené práwo, wssel do donu swého: a otevře; nýni okny w wečeradle swém proslí Jeruzalému * trojím časem za den klekal na kolena swá, a klaněl se, a wyznával pied Bohem swým, gafu y před tím ciniti obyčeg mìwal.

11. Muži tedy ti wssetečněgí wssaumagice, nalezli Danyele modlícýho se a prosycýho Boha swého.

12. A přistaupiwsce mluccili králi o wespovědi: Králi, zdaliž sy nevstanowil, aby wsseličky člověk, kterýžby prosyl někoho z bohů a z lidí, až do třidceti dnů, kromě tebe, králi, vwtžen byl do gámy lwowé: V nimž odpověděv králi, řekl: Pravodlívat gest řec podlé vstanovení Medských a Perských, kteréž přestaupiti nelze.

13. Tehdy odpovídajice řekli před králem: Danyel z synu zageri Júdowa, nedbal na práwo twé, a na wespověd, kteraužs vstanowil: ale trojím časem za den modly se prosban swau.

14. Kteréž slovo když vsslyssel králi, velice se zarmautil: a za Danyele položil srdeč, aby wsswo bodil geg, a až do západu slunce pracoval, aby wytih ho.

15. Muži pak ti srozuměwisse králi, řekli gemu: Wez králi, že práwo Medských a Perských gest, aby wsseličke vstanoweni, kterýžby král vstanowil, nemohlo se změnit.

16. Tehdy král přikázal, (aby se tak stalo) a přivedli Danyele, a vwtžli geg do gámy lwowé. Y řekl král Danyelowi: Bůh twůr, kteréhož wždycky ctis, on wyswo bodí tebe.

17. Ý přincešen gest kámen geden,
a položen gest na ** vsta gámy:
gegž zapečetil král prstenem swým, a
prstenem předních (knížat) swých, aby
se nětco nestalo proti Danyelowi.

13. Y odessel král do domu
svého, a spal nevěcerew, a pos-
krmowé negsau přinesení před ně-
ho, nad to y sen odstaupil od něho.

11). Tehdy král v prvním sví-
dání vstavě, s ohlášáním k gá-
mě lwové říčel:

20. A přiblížíto se k górně, na
Danyele blasení slzavým volal, a
mluvil gest k němu: Danyeli sluz-
žebníče Boha žitného, Bůh tvůr,
genuž ty slaužíss výdycí, do-
mnjwásski se, že té mohl vystobo-
dit od ltvů?

21. A Danyel Králi odpověděl
řekl: Králi na věky živu bud:

22. Bůh nám poslal Angela
svého, a zavřel všechnu ltvu, a ne-
vstědil mne: nebo před ním na-
lezena jest spravedlnost na mně:
ale y před tebou, králi, hříchu sem
nevčinil.

23. Tehdy král vclivil se nad
tjím radowal, a rozkázal Danyele
wywesti z gámy: y wyweden gest
Danyel z gámy, a žádného auta=
zu není nalezeno na něm, neb gest
měřil Bobu svému.

24. S rozkazanim pak králoz
wým, přivedení sau muži ti, kte-
říž byli obžalovali Denycle: a do
gámy lwowé vvrženi sau, oni, y
synowé, y ženy gegich: a nepřis-
sli až na podlahu gámy, když ge-
chopili lwowé, a všecky kosti ges-
• gich rozdrobili:

25. Tehdy Daryus Král psal
všechném lidem, pokolenjm, a gau-
zrkům, bydljčym po vši jemi:
Pekog bud roční rozmnoužen.

26. Odemne vstanowcno gest
vstanowenj, aby we wsem pan-
stw̄ a Králowstw̄ mém, cítišli se
a báli před Bohem Danyelovym.
Kleb on gest Bůh živý, a wčený
na wéky: a Králowstw̄ geho ne-
bude rozptýleno, a moc geho až na
wéky.

27. On (jest) wyzwoboditel, a
spasitel, čine znanienj, a ditoné
węcy na nebi y na zemi: kteryž wy-
zwobodil Danyle z gemy lwowé.

28. Daniel pat serwäl až do
království Darya, a království
Číra Perštého.

* Portræt za den. ** Dju.

Rapitola VII.

Danyel v všedníj vidj čerství života,
kteráž vyznamenávají čerství tis-
vij Monarchie světa. 21. Vespře
panování říše čtvrté, 27. v Králo-
ství Rostovu, a svatých jeho, kte-
réž na věky trvatí bude.

I. **L**éta prvního Baltazará Frále
Babilonského, Daniel vůz
děl sen: vidění pak blytiny gehona
loží geho: a sen píše, Frásek u řek
(neg) obsahl: a sumimovně (galo
nen) přeběhnal, řekl:

2. Viděl sem v vidění své
v noci, a hle čtyři větrové ne-
besštci větrovali na moři velikem.

3. U czterech siedmym wilek wylewili się
się potwory z moce rozdzielne mezy siebie.

4. Prvni gáko l'wice, a křídla
měla orlicj: hleděl sem až výr
hána byla křídla gegi, a pozdovis
žena gest od země, a na nobáč
gáko člověk stála gest, a sedce lidí
sté dýano gest ej.

5. A hle ſſelma giná podobná
nedvědu na ſtraně stála: a rii
čadové byli w vſtch gegiſ, a w
zusceſ

zubech gegjich, a tak mluwili k nji: Vstani, ges masso welmi mnoghé.

6. Potom djwal sem se, a hle giná gako pard, a křídla měla gaz ko prák, čtyři na sobě, a čtyři hlawy byly na sselnič, a moc dáná gest gi.

7. Potom patřil sem v widěnji nočním, a hle sselna čtvrtá hrozna, a podivná, v silná přilis, zvěsy železné měla veliké, žeraucí a rozdrobující, a ostatky nohama svýma poslapávající: nepodobná pak byla giným sselnám, kteréž sem viděl před nji, a měla rohů deset.

8. Sjetřil sem (těch) rohů, a hle roh giný malický vystossil z prostředku nich: a tři z rohů pravých vystřeni sau od tváři geho: a hle oči, gako oči člověčí byly na tom rohu, a vsta mluvíci veliké věcy:

9. Hleděl sem až trůnové postavení byli, a starý dnů posadil se: raucho geho (bylo) bjlé gako sníh, a vlasové z hlawy geho gako vlna čistá: trůn geho plamenové ohně: kola geho ohň zapálený.

10. Řeka ohnivá, a prudká vycházela od tváři geho. Tisycové tisyců slaužili gemu, a desetkrát tisyckrát sto tisyců stalo při něm: saud zasedl, a knhy otevřeny sau.

11. Hleděl sem pro hlas řečí velikých, kteréž ten roh mluvil: a viděl sem, že zabita gest sselna, a zahynulo tělo gegi, a odewzdáno bylo k spálení ohni:

12. Giných také sselni odgata byla moc, a časové životy rastornoveni byli gini, až do času a času.

13. Hleděl sem tedy v widěnji

nočním: a hle, s oblaky nebeskými gako syn člověka přicházel, a až k starému dnů přišel: a před obličeji geho obětovali geg.

14. V dal gemu moc, a čest, v království: a všichni lidé, posoleni, a gazykové gemu slaužili budou: moc geho, moc věčná, kteráž nebude odgata: a království geho, kteréž nebude potušeno.

15. Zhozyl se dnuh můg, gá Danyel vlekl sem se v těch věcech, a widěnji hlawy mé zformovala mne.

16. Přišaupil sem k jednomu z přistojicích, a pravdy hledal sem od něho o všech těchto věcech. Kterýž mi pověděl vyskylad řečí, a navrtil mne.

17. Tyto čtyři sselny veliké: gsau čtyři království, kteráž povstala z země.

18. Přigmau pak království svatí Boha nevysošího: a obdrží království až na věky, a na věky věku.

19. Potom čtrnácti pilné se naříčiti o sselné čtvrté, kteráž byla velmi nepodobná všem, a hrozna přilis: zubové a pazaury gegi (byli) železní: žrala, a rozdrobowala, a ostatní věcy nohami svýma poslapávala:

20. A o desíti rozhých, kteréž měla na hlawě: a o giném, kterýž byl vystossil, před kterýmžto byli padli tři rohové: a o rohu tom, kterýž měl oči, a vsta mluvíci veliké věcy, a byl větší nad giné.

21. Hleděl sem, a hle roh ten činil válku proti svatým, a přemáhal ge,

22. Už přišel starý dnů, a dal saud svatým nevysošího, a čas přišel, a obdrželi království svatí.

23. A takto řekl: Sselma čtvrtá království čtvrté bude na zemi, kteréž větší bude nad rossická království, a zíjíce rossicku zemi, a poslapá, a rozdrobi gi.

24. Rohu pak deset toho království, deset králů bude: a gisný povstane po nich, a ten mocnéjší bude nad první, a tři králů poníjí:

25. A řeči proti Leywyssjini mluvitibude, a svaté Leywyssjihou potře: a domnívat se bude, že může změnit časy, a práva, a odvzdání budou v ruku geho až do času, a časů a polovice času.

26. A saud sedne, aby odgata byla moc (gemu,) a potřín, a vyhlazen byl až do konce.

27. Království pak, a moc, a velikost království, kteráz gest podewissim nebem, budíz dána lidu svatých Leywyssjihou: gehož království, království věcné gest, a vissickni králové slaužili mu budou, a (geho) poslouchati.

28. Až potud konec slova. Gá Danyel mnoho myšlenjmi mými formauil sem se, a twá má proměnila se na mně: slovo pak v sedcích svém sem zachoval.

Rapitola VIII.

Danyel widěl kouzlo s stopcem bogužicého: kteréž widěnij vyznamenává Alerandra, a Darya, 9. teh zeden kouzla vyznamenává Antiocha Epišpanes, kterž židy náramně euhzovati bude, 15. To widěnij tak vykládá Danyelovi Angel Gabryel.

1. Něta třetího království Balzazaru krále, widěnij však zalo se mi. Gá Danyel, po tom, což sem byl widěl na počátku,

2. Widěl sem v widěnij svéni, když sem byl na hradě Suzy, kte-

rýž gest v Kragině Elam: viděl sem pak v widěnji, žebyž byl na bráně Vlai.

3. V pozdvižl sem oči své, a viděl sem: a hle stopce geden stál před laží, image rohy vysoké, a geden vysíjí než druhý a vzrostawagiscy. Potom

4. Widěl sem stopce zmijagijského rohy proti západu, a proti půlnoci, a proti poledni, a vissicki sselmy nemohly mu odolati, a iž se vysvobodili z ruky geho: v této význam podlé vůle své, * a zveleben gest.

5. A gá rozuměl sem: hle pak bozel kož, přicházel od západu na tvář vissi země, a nedotykal se země: kožel pak měl roh znamenitý mezi očima svýma.

6. A příssel až k stopce tomu rohatému, kteréhož sem byl viděl státi před branou, a běžel k němu v prudkosti sýly své.

7. A když se přiblížil blízko stopce, roklítil se na něg, a rdečil stopce: a rozdrobil dva rohy geho, a nemohl stopce odolati gemu: a když ho byl porazyl na zemi, slapal po něm, a žádný nemohl vysvoboditi stopce z ruky geho.

8. Bozel pak kož, včiněn gest velikým přijlis: a když byl vystočil, zlámal se roh veliký, a vycíli čtyři rohové pod ním ** po čtyřech větších nebeských.

9. Z jednoho pak z těch vysel gest roh geden malický, a včiněn gest velikým proti poledni, a proti východu, a proti sýle.

10. A zveleben gest až k sýle nebeské: a zváhl z sýly (nebeské) y z hvězd, a poslapal ge.

11. A až k finžeti sýly zveleben

ben gest: a odgal od něho vstaz
wičnau odět poswátnau, a zwchł
místo poswécenj geho.

12. Užloc pak dána gest mu pro
ti ríšawičné oběti poswátné pro
hýdř: a powržena bude prawda
ra zemii, a včinj, a sſeasné se mu
powede.

13. Y flyssel sem gedenho z
swartch mluwojcyho: a řekl geden
swaty druhem, newjin komu mlu
w: cymu: Dokamádž widěnij, a vstaz
wičná bět poswátná, a hřich zpus
ſtěnij. Kteréž se stalo, a Swatyně,
a syla poslapána bude?

14. Y řekl mu: Už do večera
a gjeta, dnú dva tisýce čri sta: a
očistěna bude Swatyně.

15. Stalo se pak, když sem wi
děl gá Danyel widěnij, a hledal sem
wyrozumiénj: hle stala před obli
čegem mým jako twářnost mužc.

16. A flyssel sem hlas muže
mezy Vlai: y volal, a řekl: Gá
bryeli včin, a tento wyrozumij (to
mu) widěnij.

17. Y příssel, a stál wedlé, kdež
sem gá stál: a když byl příssel, zdě
sy w se padl sem na twář swau, y řekl
k mně: Rozuměg synu člověci, že
w času konce wyplnij se widěnij.

18. A když mluvil ke mně,
padl sem na twář na zemi: y doz
tekl se mne, a postavil mne na místě
mém ***,

19. A řekl mi: Gá vřáži tobě,
které wécy budou w neyposledněg
síjm (času) zlořečenj: nebo čas má
konec swůj.

20. Skopec, kteréhož sy widěl
místo rohy, král Mledský gest a
Perský.

21. Bozel pak roz, král Řecký
gest, a roh veliký, kterýž byl mezy
očima geho, on gest král prwnej.

22. Že pak když se zlomil ten
(roh), powstali čtyři místo něho:
čtyři králowé z národu geho po
wstanau, ale ne w sýle geho.

23. A po králowství gegich,
když wzrostau neprawosti, powsta
ne král nestydaté twáře, a roz
měgicý propowjskám.

24. A posylněna bude syla ges
ho, ale ne w moceh geho: a wj
ce než může wěreno býti, wſecky
wécy pohubj, a sſeasné se mu po
wede, a včinj. A pobige mocné,
y lidíswatých

25. Podlé twůle swé, a zprawes
na bude lest w ruce geho: a ſcdce
swé zwiebly, a w hognosti wſecky
wécy zbigre velmi minohé: a pros
ti knjžeti knjžat powstane, a bez
ruky ſetřjn bude.

26. A widěnij **** večer a ráz
no, genž gest powědjno, prawdi
wé gest: ty tedy widěnij znameneg,
nebo po dnech minohých bude.

27. A gá Danyel zemidlel sem,
a ſtonal sem za (nunoho). dny: a
když sem powstal, konal sem prá
ce králowsté, a dívali ſem ſe nad
widěnji, a nebyl, když (ge) wyl
ožil.

* Veliký včiněn gest. ** Ma čtyři
strany swěta. *** Kdež sem byl stál
**** Večernj, a gjetnij.

Kapitola IX.

Modlitba Danyelowa: 21. zgewenj
gemu od Angela budaucého wyſwobos
zeni ſkrze Krysta.

1. **N** léta prwňim Darya sy
na Asšwertowa z ſemene
Mledského, kterýž panoval nad
králowstvím Chaldegským:

2. Léta prwňho králowání ge
ho gá Danyel porozuměl ſem w
knihách počtu let, o němž ſe ſtala

řec Hospodinowa k Jeremiášowi
Proroku, aby se naplnilo zpustění
Jeruzalémiteho sedmdesáté let.

3. A položil sem twář swau k
Pánu Bohu swému, abych prosyl,
a pokorně žádal w postech, w žízni,
a w popele.

4. A modlil sem se Hospodinu
Bohu swému, a wyznal sem, a řekl
sem: prosým Pane Bože veliký a
hezčný, oštěhagjicý smlauwy a
milostdenstwí milugjicým tebe, a
ostěhagjicým přikázani, twých.

5. Úhressili smie, neprawost smie
čnili, bezbožné smie péchali, a od-
staupili smie: a vchýlili smie se od
přikázani twých, a saudů.

6. Uleposlanchali smie služebníci
k u twých Proroků, kteříž mluwili
we gmeňu twém králium na-
síjm, knižatúm nasíjm, otcum na-
síjm, y wssemu lidu země.

7. Cobě Pane (sluší) sprawec
člnost: nám pak zahanbenj twáři,
gakoz gest dnes muži Jüdskému, a
obyvatelum Jeruzalémistým, a
wssemu Izraeli, tém, kteříž bližko
gsau, y těm kteříž daleko we wssich
zemích, do výročí ge wswrhl, pro
neprawosti gegich, w nichž hře-
sili proti tobě.

8. Hospodine nám zahanbenj
twáři, králium nasíjm, knižatúm na-
síjm, a otcum nasíjm, kteříž hřessili.

9. Cobě pak Pánu Bohu na-
síemu milostdenstwí, a sítowání,
že smie odstaupili od tebe:

10. A nevposlechli smie hlasu Hos-
spodina Boha našeho, abyhom chos-
dili w žákoně geho, kteříž položil
nám strze služebníky swé Proroky.

11. A wssketen Izrael přez-
staupili žákon twůig, a vchýlili
si se, aby nešlysseli hlasu twého, a

kapalo na nás zlořečenj, a prokle-
ti, kteréž napšano gesti w knize
Ulogjissé služebníka Božjho, neboť
smie zhřessili genu.

12. Y vstanovil řecí swé, kte-
réž mluvil na nás, a na knižata
nasí, kteříž nás saudili, aby vvedl
na nás veliké zlé, gakéhož nikdy
nebylo podcwojsím nebem, podléto-
ho, kteréž se stalo w Jeruzalémie.

13. Gakoz psáno gest w žáko-
ně Ulogjissowě, wsecko to zlé při-
šlo na nás: a neprasyli smie twáři
twé, Hospodine Bože nás, aby-
chom se vrátili od neprawosti
swých, a myslili pravdu twau.

14. Y bdel Hospodin nad zlostí,
a přivedl gi na nás: spravedlis-
wý Hospodin Bůh nás we wssich
štěrcích swých, kteříž včinil: ne-
boť smie nevposlechli hlasu geho.

15. A nynj Pane Bože nás,
kteříž sy wywedl lid swuig z země
Egiptské w ruce sylné, a včinil
sobě gmeňo podlé dne tohoto: hře-
sili smie, neprawost smie činili

16. Pane proti wssí spravedlis-
nosti twé: odvrát se prosým hněw
twůig, a prchliwost twá, od města
twého Jeruzaléma, a hory swaté
twé. Ulebo pro hřejhy násse, a
pro neprawosti otců nasíj, Jeru-
zalém a lid twůig k u pohanení
gsau, wsschněmi wukol nás.

17. Ulynj tedy wsslyso Bože
násse, modlitbu služebníka swého,
a prosby geho: a vkaž twář twau
nad Smatynj twau, kteříž zpaz-
stena gest pro tebe samého.

18. Ulatlon Bože můg vha swé-
ho, a slysa: otevři oči swé, a
wiz zpustění nasí, y město, nad
kteřímž wzywáno gest gmeňo twé:
neboť ne w spravedlnostech na-
síj

slých prostříráme prosby před twážíj twaui, ale w milostdenstwých twých mnobých.

19. Wyſlrs Pane, vkrót se Pane: pozoruj a včin: neprodlezwegz pro sameho sebe Bože můg: neboť gmeňo twé wzýváno gest nad městem, a nad lidem twým.

20. A když sem gessé mluwil a modlil se, a wyznával hčichy swé, y utluy lidu swého Izraelstého, a wzdával sem prosby swé před obličegem Boha swého, za hotu swatou Boha swého:

21. Gessé když sem gá mluwil na modlitbě, hle muž Gabryel, gehož sem byl widěl v widěnji na počátku, rychle lete dotekl se mne w čas posvátné oběti wečernj.

22. A včil mne, a mluwil mi, a řekl: Danyeli nynj sem wyssel, abyh tě navčil, a abys rozuměl.

23. Od počátku prosb twých wyssla gest řeč: gá pak přissel sem, abyh ti oznámil, nebo muž žádosti gsy: ty tedy pilně znameneg řeči, a rozuměg widěnji.

24. Sedmdesáte týhodnů vkráseno gest nad lidem twým, a nad městem swatym twým, aby se stonalo přeštaupenj, a konec wzal hčich, a zhlazena byla neprawost, a přivedena byla spravedlnost wečná, a aby se naplnilo widěnji, y proroctwj, a pomazán byl Swatý swatý.

25. Wez tedy, a pilně znameneg: Od wygitj řeči, aby zase stavěn byl Jeruzalém, až do Krysta weywody, týhodnů sedm, a týhodnů siedesáte dwa budau: a zase stavěna bude vlice, a zdi w auzkosti časú.

26. A po týhodnech siedesáti a

dwa zabít bude Krystus: a nebus de geho lid, kterýž geg zapře. A město y Swatyni rozmětá lid s weywodau, kterýž přigde: a konec geho pohubenj, a po konci bege vstanovené zpustěnij.

27. Vtvrči pak smilau wu mnos hým gedným týhodnem: a w položwicy týhodne přestane obět zbitá a obět posvátná: a bude w chránič ohavnost zpustěnij: a až do skonání a konci erwati bude zpustěnij.

Rapitola X.

Rwjenj Danyelovo přejinau osauženj lidu Božího w Jeruzalémě, a překážky při stavění chrámu; s. widěnji, posylněn a potřebn geho od Boha.

1. Něta třetjho Číta krále Perštého, slwo zgeweno bylo Danyelovi přigmjm Baltazarowi, a slwo prawdiwé, a syla weliká: a wyrozuměl řeč: nebo rozuměnji potřeby gest v widěnji.

2. W těch dnech gá Danyel kouzlil sem za dni tří týhodnů,

3. Chleba * žádostivého sem nezgedl, a masso-a wjno newessla do vst mych, ale ani masti negsem pomazán: až vyplněni byli dni tří týhodnů.

4. Dne pak dwadcatého a čtvrtého měsýce prvnjho, byl sem po dlé řeky weliké, kterážto gest Čízgrys.

5. Y pozdwihl sem oči swých, a widěl sem: a hle muž geden odéný lněným rouchem, a bedrk geho přepásaná zlatem ryzým:

6. A tělo geho jako chryzolit, a twář geho jako twárnost blestu, a oči geho jako lampa hořejc: a ramena geho, a které wécy dolu gsau až do nob, jako twárnost mědi

di rozpálené: a hlas řečí geho gas
ko hlas množství.

7. Widěl sem pak gá Danyel
sami videnj: ale muži, kteríž se
mnoz byli, neviděli: ale hrůza
přišla, když připadla na ně, a vtekli
do streyse.

8. Gá pak zanechán sem viden
sem to videnj veliké: a nepozůstalo
we mně sly, ale v tvárnost
má změnila se na mně, a vswadl
sem, aniž sem měl co sly.

9. V slyšel sem hlas řečí geho:
a vslýšet ležel sem přestrašený
na tváti své, a obličege můg přiz
lnul k zemi.

10. A hle ruka dotkla se mne,
a pozdvihla mne na kolena má,
a na články rukou mých,

11. V řekl ke mně: Danyeli
muži žádostí, porozuměg slovum,
kteráz gá mluwim k tobě, a slug
na místě svém: nebo nyni poslán
sem k tobě. a když byl mně pověděl
řec tu, stál sem třesá se.

12. V řekl ke mně: Učteřeg
se bati Danyeli: nebot od první
ho dne, kteréhož sy položil sedce
své k vytrožení, abys se tryznil
před obličegem Boha svého, vyslyšna sau slova tvá: a gá při
ssel sem pro řeči tvé.

13. Kníže pak království Per
štěho odporovalo mi za gedenmez
cýma dnů: a hle vlichal geden
z knížat předních přissel k pomoci
mě, a gá žistal sem tam podlé
krále Perštěho.

14. Přissel sem pak, abyh tě
vyvčil, které wěcy magi přijeti
lidu tvému w posledních dnech, ne
bo gesce videnj na dny (mnohé
prohlí se).

15. A když ke mně mluwil cas

kovými slovy, silopil sem obli
čege svou k zemi, a mlčel sem.

16. A hle gáko podesbenství
syna člověka dotklo se rům myd:
a otcově vsta svá mluwil sem, a
řekl sem tonu, kterýž stál naproti
mně: Pane můg, v videnj tvém
rozvážání sau klabové mogi, a nic
we mně nepozůstalo sly.

17. A kterak bude mocí služeb
ník Pána mého mluviti s Pánem
mým z nebo nic nepozůstalo we mně
sly, ale v dychání mé zacpátrá se.

18. Opět tedy dotklo se mne gas
ko videnj člověka, a posylilo
mne,

19. A řeklo: Učteřeg se bati
muži žádostí: počog tobě: posylí
se, a bud mocný. A když mlu
wil se mnau, posylnil sem se, a řekl
sem: Mluwo Pane můg, nebo
sy mne posylnil.

20. V řekl: Vissli, proč sem
přissel k tobě? a nyni na včetně
abyh bogoval proti knížeti Per
štěni. Když sem gá vyházel, všá
zalo se knížec Recké gda.

21. Ale vissak zwěstugi tobě,
což gest zgewno w písine pravdy:
a není žádncho spomocnka mého
we všech těchto wěcích, kromě vli
chala knížete wasscho.

* Chutného.

Rapitola XI.

Proroci o čtvrtch králech Perštěch.
5. Wales králu Syršeh a Lantech.
15. Daření země Judske od Antiocha.

1. Gá pak od prvního leta Dá
rya Medského stál sem, aby
se posylnil, a zinocnil.

2. A nyni pravdu zwěstugi to
bě. Hle gesce tři králové stáli bu
dau w Perště zemí, a čtvrtý zbo
hacne zbožím přílišným nadewisse
dý:

dy : a když se zmocněj bohatstwem
mi svými, popudí všech proti krá-
lowství Řeckému.

3. Powstane pak král sylný, a
panovati bude mocý mnoha, a
včinj, což se mu líbiti bude.

4. A když státi bude, potřjno bude
králowství geho, a rozděleno bude
na čtyry větry nebeské ; však ne na
poromky geho, aniž podlé moc-
nosti geho, kterau panoval : ne-
bo roztrháno bude králowství ges-
ho ramey cyzý, kromě těchto.

5. A posylněn bude král po-
lední : a (geden) z knížat geho
zmocněj se nad ním, a panovati
bude panstvím (geho:) nebo mno-
hé panování geho.

6. A po skonání let wegda u v-
mlauwu : a dcera krále polední-
ho přigde k králi půlnočnímu
včiniti přátelství, a neobdrží sly-
tamen, aniž státi bude sýmě ges-
gi : a wydána bude ona, y kníž-
gi přivedli, miladency gegi, a kte-
ži poslánovali gi w časých.

7. A státi bude z kmene koč-
nů gegich střepenj : a přigde s
wojskiem ; a wegde do kraginy
krále půlnočního : a zle gich vži-
wati bude, a obdrží.

8. Klad ro y bohy gegich, a ryz-
tiny, nádobj také drahá stříbrná y
zlatá, zagata poweze do Egypta :
oně svatezý proti králi půlnoč-
nímu.

9. A wegde do králowství král
polední, a navráti se do země
své.

10. Synové pak geho popus-
dij se, a shromáždij množství žástu-
pů mnohých : a přigde pospíchage,
a (gako) rozvodňuge se : y navrá-
tí se, a popudí se, a potká se s mocí
geho.

11. A pobídnut gsa král polední
vygde, a bogowati bude proti krá-
li půlnočnímu, a zhorowj množ-
ství přijíssné, a dáno bude množ-
ství w ruku geho.

12. A zgjmá množství, a poz-
zdrohne se stdece geho, a porazí
mnoho tisíců, ale nezmocně se (nad
njm.)

13. Ktebo se obrátí král půl-
noční, a zhorowj množství mno-
hem větší než prvé : a při konz-
cy časů a let, přigde pospíchage
s wojskiem velikým, a s zbožnou
přijíssními.

14. A v těch časých množ po-
wstanau proti králi polednímu :
synové také přestupníků lidi twé-
ho pozdrohnu se, aby naplnili vís-
děj, a padnau.

15. Y přigde král půlnoční, a
syny násyp, a dobude měst neyo-
brzenegsíj : a ramena (krále) poz-
leďněho nesnesau, a powstanau wý-
borný geho k odolání, a nebude sly.

16. A včinj přigda na něho
podlé hboosti své, a nebude, kdož
by stál proti twéti geho : a státi
bude w zemi slavné, a stráwena
bude w ruce geho.

17. A položi twář swau, aby
přijel k držení všeho králowství
geho, a vprjné věcy včinj s njm :
a dcera žen dá genu, aby vyvrá-
til ge : a nestane, aniž geho bude.

18. A obrátí twář swau k osíce-
wům, a dobude mnichých : a vči-
ni, aby přestalo kníže potupy své,
a potupa geho obrátí se naří.

19. Y obrátí twář swau k
panství země své, a klesne, a pa-
dne, a nebude nalezen.

20. Y stane na místě geho ney-
chaternegsí, a nehodný cti králowa

ské: a w nemnohých dnech potříj bude, ne w prchliwosti, ani w bogi.

21. Y stane na místě geho oproštěný, a nebude mu dána čest království: a přigde tagně, a obdrží království we lší.

22. U ramene bogugjichyho wys bogowana budau od twárci geho, a potřjna budau: nad to y wúdce smlauwy.

23. U po přátelství, včinj s ním lest: a wzegde, a přemůže to malein lido.

24. U do hodných a bohatých měst wegde: a vělni (takowé wěni) kteryhž nečinili otcové geho, a otcové otců geho: laupeže, a kocišti, y zboží gegich rozprýk, a proti neypewnegssim (pewnošlem) pomysli: a to až do času.

25. Y popudi se syla geho, a srdece geho proti králi polednjmu w wogstu welikém, a král poslední pobidnut bude. E bogi s mnohým pomocný, a sylním přjiss: a nestanau, nebo proti němu wegda u rady.

26. U gýdagich chléb s njm, potran geg, a wogsto geho vlastěno bude: a padnau zdíj welini mnozý.

27. Twau také (téhoto) králu srdece bude, aby zle činili, a při gednom stole lež miluwiti budau, a neprospegi: nebo gesce konec na giný čas.

28. Y nawrátj se do země swé s zbožjimi mnohými: a srdece geho proti zákonu swatému, a včinj, a nawrátj se do země swé.

29. Vloženým časem nawrátj se, a přigde na Poledne: a nebus de prvnjmu podobné neyposles dnégssi.

30. U přigdau na něho Čejz lodj a Čijnané: a pobit bude, a nawrátj se, a hněvati se bude proti zákonu Swatyně, a včinj: a nawrátj se, a mysliti bude proti tém, který opustili zákon Swatyně.

31. U ramena z něho stanau, a poskornj Swatyně sly, a odgmau vstawičnau poskornau obět, a dagj ohavnost w zpříšení.

32. U bezbožní žákonu staszewci se budau lsiwé: lid pak znajgjich Boha swého, obdrží, a včinj.

33. U včenj w lsdū budau věti velmi mnohé: a padnau w meči, a w plamenu, a w zágeri, a w laupeži (za mnoho) dnů.

34. U když padnau, pozdwiženi budau pomoc žalickau: a připogj se k nim mnozý lsiwé.

35. U z včených padnau, aby ohněm přeháněni, a zwoleni, a zbijeni byli až do času vloženého: nebo gesce giný čas bude.

36. Y včinj podlé wule swé král, a pozdwižne se, a zwlebi se proti wsselikému bohu: a proti Bohu bohů miluwiti bude weliké věcy, a šťastné se mu powede, až se dokoná hněwiost: nebo se stalo vloženj.

37. U na Boha otců swýfne: bude dbati: a bude w jádostech jen, ani na ktereho z bohů dbati bude: nebo proti wssem wěcem posvátkane.

38. Boha pak Illaozym na místě swém crjti bude: a boha, kteréhož neznali otcové geho, crjti bude zlatem, a stříbrem, a kamennym dráhy, a wěcmi dráhy.

39. U včinj, aby ohradil Illaozym s bohem cyzým, gehož poznal,

znał, a rozmnożił sławu, a dągiem moc w mnogich węzech, a zemii rozdelił darmio.

40. A w czasie włożeniu bogozwati bude proti němu král poleđni, a gako bauče přigde proti němu král pełnočni, w wozy, a w geźdyci, a w wielkim mnożstwie lodzi, a wegde do zemii, a potrče (ge) a progde.

41. A wegde do zemie słownej, a mnogé padnau: tyto pak samé wyswobozeny budau z rufy geho, Edom, a Elloab, a počátek synů Ammonowých.

42. I posle ruku swau na zemi: a zemie Egipská neuteče.

43. A panowati bude nad południem złata a srebra, i we wszystkich drzahich węzech Egipskich: strze Libi i také a Mauritaniastau zemii progde.

44. A poweſt zformauje ho od wschodu a od północy: a přigde w množstwie wielkim, aby potocil, a zabil wielmi mnogé.

45. A rozbige stan swug Upadno mezy morim, na hoře sławné a swaté: a přigde až k wschodu gegimu, a żadny nebude pomagać gemu.

Kapitola XII.

Prorocewi o wyswobozeni lidu Božjego z mithich osiążenj strze Krysta.

I. **W**tom pak czasie powstanie Michał króże wielki, který stegi za syny lidu twoego: a přigde czas, gdyż nebyl od toho (czasu) gakż narodowe počali byti, až do czasu tohoto. A w tom czasie bude spasen lid twug, každý, kdoż nalezen bude zapisaný w knize.

2. A mnoży z těch, kteří spij w

prachu ziemie, prochy: ginj k žiwotu wečniemu, a ginj k porupě, aby (gi) wideli wždycky.

3. Který pak včenj budau, skwisti se budau gako blesk obłoshy: a kteří k sprawiedlnosti wyżęugi mnogé, gako gwiazdy na wečne wečnosti,

4. Ty pak Danyeli zawri řeči, a zapečet knihu, až do czasu vrčizteho: wielmi mnoży progdaū, a mnogonásobne bude umieni.

5. I widěl sem gó Danyeli, a hle gako ginj dwa stáli: geden z této strany na brzechu řeky, a drugy z oné na drugém brzechu řeky.

6. I řekl sem muži, který byl obleceny w rauha lnena, který stál nad wodami řeky: I kdy (bude) konec těchto diwonich węcy?

7. I slyssel sem muže, který byl obleceny w rauha lnena, který stál nad wodami řeky, když byl pozdwięły prawicy i lewicy swau k nebi, a přisohl strze žiwego na węky, že do czasu, a czasu, a polowice czasu. A když se wypłni rozptýleni ruky ldu swateho, wypłni se wszelky węcy ty.

8. I gó sem slyssel, a nepoznunel sem. I řekl sem: Pane můg, co bude potom?

9. I řekl: Gdy Danyeli, neboť zawrany sam, a zapečeteny řeči, až do włożenego czasu

10. Wywoleni budau, a zbijeni budau, a gako ohně zkusienni budau mnoży: a bezbožne činiti budau bezbožni, aniž porozumiegj wissiki bezbožni, ale včenj rozmierci budau.

11. A od czasu, když odgata bude vstawienna obec poswojtna, a postawiona bude ohawinost w zpusz-

zpuštění, dnů tisíc dvě stě des
tadvacáté. procházela se v sítěpnici muže
svého.

12. Blahoslawený, kteříž čeká,
a přichází až ke dnům tisíce třiceti
stům třicetým pěti.

13. Ty pak gdi k vloženému
(místu): a odpočínes, a státi bude-
des w losu svém do skonání dní.

Už potud čteme Danyele w Hebrejských rukách. To což následuje až tu končí knihy, ó vydání Theodochonowia přeloženo gest.

Rapitola XIII.

Cílostná a slegcená Zuzanna skrz
Danyje Proroka od nášku dwau přes
vrácených starci gest oswobozena, a
při životě zašwóvana.

I. **J** byl muž bydljic̄ w Babilonē, a jméno geho Joazikm:

2. A pogal manželku gménem
Šuzannu, dcetu Šecyássowu, pě-
knau pěliss, a bojicý se Boba:

3. Vlebo rodicowé gegi, když
sau byli spravedliwi, wyocili dce-
ru swau podlé zákonu vMogži-
sowa.

4. Byl pak Joafym bohatý welšmi, a měl sestrénky blízko domu svého: a k nimu scházelyvali se židé, protože byl wzácnější naděje poslecky giné.

5. Ustanowieni sam z lidu dwa
starcy za saudce w tom roce: o
nichz mluvil Pán: Že wysłane
prawost z Babilona od starszych
saudců, kteříž zdáli se zprawowati
lid.

6. Ti často chodívali do domu
Joakymowa, a přicházeli k nim.
Všichni, kteří měli saudr.

7. Když pak lid wracował se
o poledni, vcházelá Žuzanna, a

procházela se v sňepnicy muže
svého.

8. У юдаль ги старcy һайдоу
дenné ѡчáзегіçý, а профáзегіçý
се: а ӡапáліst се в һáдости gegi:

9. A převrátli smysl svou, a
schylili oči své, aby neviděli nebe,
ani vzpomněli se na řasy spra-
wedlivé.

10. Byli tedy oba raněni lázka
stau gegji, aniž seu sobě wespolet
oznámili bolesti swé:

II. Nebo stýděli se oznamit sobě žádosti své, chřice ležeti s nj:

12. Y sſetřili Fažde dennené pčz
liwěgi, aby gi widěli. A řekl
geden k druhému:

13. Podíme domů, nebo hodí-
na oběda gest. A wyyssedse odeslli
sau od sebe.

I 4. A když se zase vrátili, říkali se v jedno: a děcům říkalo se
vespolek na přesčinu, vyznali říkali žádost svou: a tehdy společně vstá-
li a všichni říkali: a když se všichni vstáli, říkali: a když se všichni vstáli,
říkali: a když se všichni vstáli, říkali: a když se všichni vstáli, říkali:

15. Stalo se pak, když sa uřítili dne pohodlného, wessla gest někdy jako včera a před všeckem, se dwěma saniýma děvčíkami, a chtěla se vmyci w říčník: nebo bylo horšo:

16. A nebylo tam žádného, kromě dva starci stýcých, a patří: cých na ni.

17. *Rebla tedy děvečkám: Při-
neste mi oleje, a meydla, a dě-
če sstěpnice zaříte, ať se zmrgi.*

18. J včinily, gafz byla rožkázala: a zavřely dvěře sicepnice, a wyšly skrz zadní dvěře, aby přinesly což byla potučila: a nevěděly, žeby starcy vnitř byli skryti.

19. Když pak vysly dve dě-
wecky, vstali dva starcy, a při-
behli k ní, a řekli:

20. Hle dveře sestepnice za-
vřeny sú, a žádný nás nevidí, a
my v žádosti tvé (osoby) jsme:
pročez přivol nám, a smis se s
námi.

21. Pakli nebudess chráti, poz-
vime proti tobě svědecství, že byl
s tebou mládeček, a z příčiny té
wypustilas děwecky od sebe.

22. Vzdchla Jozanna, a ře-
kla: Uzkoští jsau mi ze všech
stran: nebo včinjmlí to, smrt mi
gest: pakli nevčinjm, nevgdu tu-
šau vassich.

23. Ale lépe mi gest bez skus-
tiku vpadnauti v tuce vasse, než
hřesiti před obličegem Pána.

24. Y žwolala hlasem velikým
Jozanna: zwolali pak y starcy pro-
ti nj.

25. A běžel geden ke dvěřím
sestepnice, a otevřel.

26. Když tedy vlysseli křík slu-
žebnicy domu v sestepnici, wpadli
sau strze zadní dvěře, aby viděli,
coby bylo.

27. Když pak starcy sau mlu-
wili, zastyděli se služebnicy nára-
mně, nebo nikt nebyla pravena
řec taková o Jozanně. Y stal se
den zvrtčegssi.

28. A když příssel lid k Joa-
kymovi muži gegimu, příssi y
dva starcy plní neprawého myslis-
ti proti Jozanně, aby zabili gl.

29. Y řekli před lidem: Posle-
te k Jozanně dceti helcyássowé že-
ně Joakymowé. Y hned po-
slali.

30. Y příssa s rodci, a s sy-
ny, y sevšemi přibuznými svými.

31. Jozanna pak byla rozko-
šná příliš, a pěkné tváře.

32. Ti ale nesledhcnj rozko-
šali, aby byla odkryta (neb byla
přikryta) aby se aspoň tak nasytili
krásou gegj.

33. Plakali tedy (gi) gegj, a
vysíčni, kteríž gi znali.

34. Powstałisse pak dva star-
cy v prostřed lidu, položili ruce
swé na hlavu gegj.

35. Kterážto placícý wzhledla
k nebi: nebo bylo srdce gegj dave-
šaní mage v Pánu.

36. Y řekli starcy: Když sime
se procházeli v sestepnici saini, ve-
šla gest tato se dvěma děweckas
mi: a zavřela dvěře sestepnice, a
wypustila děwecky od sebe.

37. A příssel k ní mládenec,
kterýž byl krytý, a ležel s nj.

38. My pak když sime byli v
kantě sestepnice, widauce neprawost,
běželi sime k nim, a widěli sime ge-
spolu smijyti se.

39. A geho syce nemohli sime
popadnauti, nebo sylnegssi byl nad
nás, a otevřta dvěře vystočil:

40. Tuto pak když sime popa-
dli, rázali sime se, kdyby ten byl
mládenec, a nechtěla nám oznámi-
ti: této věcy swědkowé jsme.

41. Vnětilo jim množství, gas-
kožto staršími a saudcům lidu, a
odsadili gl na smrt.

42. Zwolala pak hlasem velikým
Jozanna, a řekla: Bože věč-
ný, kterýž gsy krytých věců pos-
znavatel, kterýž znás všecky vě-
cy prav, nežliby se staly,

43. Ty viss, že křízé svědecství
wydali proti mně: a hle vinném,
gessto nic takového sem nevčinil-
la, což tito zlostné složili proti mně.

44. Wyſlyſſel paſt Pán hlaſeſ gegi.

45. A když wywedena byla na ſmrt, wzbudil Pán ducha ſvatého paſholiſka mladšího, gehož gmieno Danyel:

46. A zwolal hlaſem velikým: Čiſt gſem gá od krve této.

47. A obrátilo ſe včetně lidé němu, řekl: Která geſt rato řeč, kteravž ſy ty mluvíſi?

48. Kterýž když ſíál v prostředních, řekl: Tak poſteřili ſynové Izraelští, neozfaudiſſe, aniž což pravého geſta, poznawíſe, odiſſaudiли ſte dceru Izraelskou?

49. Klarovate ſe k ſaudu, nebo k ſtiwé ſvědectví mluvili proti nji.

50. Wrátil ſe tedy lid a chwáſtánym, a řekli mu ſtacy: Pod, a ſed v prostřed nás, a oznam nám: nebo tobě Bůh dal čest ſtarosti.

51. Ž řekl k nim Danyel: Odsdělce ge, gđnoho od druhého opozdál, a rozaudiſſi ge.

52. Když tedy rozděleni byli geden od druhého, zwolal gđnoho z nich, a řekl k němu: Zastavaly te dnech zlých, nyni přiſli (na gevo) hřichové twogi, které ſy prvé páčhal;

53. Šaudiw ſaudy neſpravezdlivé, nevinné vtiſkagę, a prospauſtege winné, geſtego Pán dí: Nevinného a ſpravedlivého nezabigęſſo.

54. Vlynj tedy geſtli ſy gi widěl, powěz, pod kteřím ſtromem widěl ſy ge ſpolu s ſebau mluvojč. Kterýž řekl: Pod lentyſſem*.

55. Řekl paſt Danyel: Práwě ſelhal w hlawu ſtavu: Učbo hle Angel Boží wezma ortel od něho, přetne ſe w půly.

56. A odſtrčilo toho, poručil přijeti druhému, a řekl genin: Symě Chananegeſtě, a ne Jüdſtě, fráſa podwedla té, a žádost píše w tátila ſrdce twé:

57. Tak ſte čin; wáwali decretum Izraelštým, a ony bogice ſe mluwíwaly wáim: ale dceru Jüdſtě neſtrpěla neprawosti wassj.

58. Vlynj tedy nowěz mi, pod kteřím ſtromem p. ižl ſy ge mluwícy ſe bau. Kterýž řekl: Pod ſwjdau.

59. Řekl paſt mu Danyel: Ptáwē ſelhal ſy y ty w hlawu ſtavu: nebo čeká Angel Páně, meč mage, aby ſe přečíhal w půly, a zabíl wás.

60. Zwolalo tedy wſſelitě ſhto: mázdenj hlaſen ſelikým, a dobrořečili Boha, kteřýž wýſwobožuje daufagjč w ſebe.

61. A pořeſtali proti dwěma ſtarcům (nebo ge přeſwědčil Danyel z vſt gegich, že ſtiwé ſvědecwí powěděli) a včinili gđm, gđž, zle byli činili proti bližnjniu,

62. Aby včinili podlé zákona Mogžiſſowa: a zabili ge, a wýſwobožena geſt krew newinná w tom dni.

63. Helcyáſ ſaſt a žena gebo chwálili Boha za dceru ſtavu džzannu, ſe Joakymem mužem gejjm, y ſewſeimi přebuznými, je nenj ſhledána na nj wěc hančná.

64. Danyel paſt včiněn geſt weličkým před obličejem Isdu, od toho dne y napotom.

65. A král Alſtyages přiložen geſt k ořčum ſtovym, a přigal Čſtus Perſký království gebo.

* Maſtyſſem.

Rapitola XIV.

Danyel se Bálowi klaněti necháel.
13. Lest kněži modlárských vygewil, 22.
draha zabil, 30. mezi lwy vuržen 31.
při živobrzi zachowan gest

1. Byl pak Danyel hodovník
králu, a vzácný nad
všech přátely geho.

2. Byla také modla v Babilonských gmiénem Bél: a vynaloženo bylo na ni na každý den dvanaáct * artab belli, a ovoc čtyřiceti, a vjna děbánku sest.

3. Král také cíl geg, a chodil na každý den klaněti se gemu: Danyel pak klaněval se Bohu svému. Y řekl gemu král: Proč se neklaníss Bélowi?

4. Kterýž odpověděw řekl mu: Proto že necím modl tukau všechny, ale živého Boha, kterýž stvořil nebe y zemi, a má moc nad všeskyňm tělem.

5. Y řekl král k němu: Nezdít se tobě byti Bél bůh živý: Ždaž newidjs, jak mnoho gjdá, a píge každodenně?

6. Y řekl Danyel pozasimav se: Vemyl se králi: nebo tento vnitř hliněnný gest, a zewnitř měděnný, aniž kdy gj.

7. Y rozhněwaro se král pozvolal kněži gcho, a řekl gmu: Ulez povsteli mi, kdo gest ten, Kterýž snjdá autraty tyto, zemřete.

8. Gestli pak vkažete, žeby Bél gedl tyto věcy, vnitř Danyel, nebo rauhal se proti Bélowi. Y řekl Danyel králi: Staň se podlé slowa tvého.

9. Bylo pak kněži Bélowych sedmdesáte, kromě žen, a malíčkých, a synů. Y přissel král s Danyelem do chrámu Bélova.

10. Y řekli kněži Bélowi: Hle

my vycházíme wen: a ty krály polož kmen, a vjno smis, a zavří dvěce, a započet příšenem svým:

11. A když wegdeß ráno, nesnalezněssi všich věcy snědených od Béle, smrti zemřeme, aneb Danyel, kterýž selhal proti nám.

12. Požarovali pak, neb byli včinili pod stolem skryté vigitj, a strze ně voházeli vždycky, a sežrávali ty věcy.

13. Stalo se tedy, když oni vysli, král postavil poštuy před Bélem: rozkázel Danyel služebníkům svým, a přinesli pospel, a prosýval (gug) po celém chrámu před králem: a vysedlise zavřeli dvěce: a započetivše příšeném královským odesli.

14. Kněži pak vysli v nocy podlé obýčege svého, y ženy, y synové gegich: a snědli všecko, a vypili.

15. Vstal pak král při prvním svítání, a Danyel s njin.

16. Y řekl král: celéli gsa posetci, Danyeli: Kterýž odpověděl: Celé, králi.

17. Už hned gaf otevřel dvěre, pohleděw král na slůl, zwolal blaseni welikým: Weliký gsy Beli, a nenj v tebe žádné liti.

18. Y zasmál se Danyel: a držel krále, aby newssel vnitř, a řekl: Hle podlaha, znameneg, čej gsa slepége tyto.

19. Y řekl král: Vidjm slespege mužů, a žen, y dětí. Y rozhněwal se gest král.

20. Tehdy zgímal kněži, a ženy, y syny gegich: a vkažali mu strýá dvěka, strze něz rozházeli, a strážovali ty věcy, kteréž byly na stole.

21. Zabil tedy ge král, a wydal Béle w moc Danyelowu: kteryž geg podwtátil, y chrám geho.

22. A byl drak veliký na tom místě, a crili geg Babilonskij.

23. Y řekl král Danylo: Všechny nemůžete věřit, že tento není Bůh živý: klaněg se tedy genu.

24. Y řekl Danyel: Pánu Bohu svému klaním se: nebo on gest Bůh živý: tento pak není Bůh živý.

25. Ty pak králi deg mi moc, a zabil draka bez meče a kyje. Y řekl král: Dávám ti tobě.

26. Vzal tedy Danyel smolý, a rukou, a řesti, a vrátil (to) spolu: a nadělal tésta, a dal w vstu draka, y rozpukl se drak. A řekl: Všechnož sice cítíšeli.

27. Což, když vstoupeli Babilonskij, rozhněvali se náramně: a shromáždilosse se proti králi, řekli: Židem včiněn gest král: Béle zkasal, draka zabil, a kněžji zhubil.

28. A řekli, když přišli k králi: vydej nám Danyele, syc zabížejme te, y dílem trvág.

29. Viděl tedy král, že na něj obořili se náramně: a nauží gsa přinucen vydal gini Danyele.

30. Kteržto pustili sau ho do gámy lwové, a byl tam řest dnj.

31. Bylo pak w gáme sedm lwů, a dérvali se gini dvě těla každodenně, a dvě owoce: a tehdyž nebyla gini dána, aby sežcali Danyele.

32. Byl pak Abafuk Prorok w Jüdsku, a on mawatil waření, a nadrobil chlebů do okříšku: a říkal na pole, aby nesl žencům.

33. Y řekl Angel Páně k Abafukovi: Ules oběd, kterýž máš, do Babilona Danyelovi, kterýž gest w gáme lwové.

34. Y řekl Abafuk: Pane, Babilona se mi nedíl, a gámy neujm.

35. Y vchopil ho Angel Páně za vrch geho, a nesl geg za vlastsy hlawy geho, a posíamil geg w Babiloně nad gámi w prudkosti ducha svého.

36. Y zwolal Abafuk, říka: Es nelyci služebníce Boží, wezmi oběd, kterýž posílal tobě Bůh.

37. Y řekl Danyel: Rozpomínil sý se na mne Bože, a neopřistil sý milujícých tebe.

38. A rošlav Danyel řekl. Angel pak Páně navrčil Abafuka y hněd na místo geho.

39. Přišel tedy král dne sedmího, ab, kvöjil Danyele: a přišel k gámi, a vezeziel, a běl Danyel sedícý v prostřed lwů.

40. Y zwolal hlasem velikém král, říka: Veliký gsy pane Boje Danyelu. A vystáhl geg z gámy lwové.

41. Ty pak, kterýž geho zahrnuti přešinav byli, vpusil do gámy a sežtání sau w okamžení před njim.

42. Tehdy řekl král: Ulechi se strachují vossíčni obyvající po vši zemi Boha Danyelova: nedotknout gest spasatel, čině znamení, a dívouc wěcy na zemi: kterýž vyslobodil Danyele z gámy lwové.

Prorocztwo Ozeássow.

Rapitola I.

Pogmá sobě Prorok z rozkazu Božího za manželku ženu smilnau. 4: Směna dána zplozeným z ní díkám, a gegich wyznamenání. 10. Sedná o brá: tenj národní.

I. **S**łowo Hospodinovo, kteréž se stalo k Ozeássowi synu Béry, za dní Ozyásse, Joachana, Achaza, Ezechyásse, králu Jüdskému, a za dní Jeroboama syna Joasova krále Izraelského.

2. Počátek mluvení Hospodina w Ozeássi: Y řekl Hospodin k Ozeássowi: Gdi, t pogmí sobě ženu smilstwji, a včlím sobě syny smilstwji: nebo smilnycy * smilnici bude země od Hospodina.

3. Y odsel, a pogal Hometu dcetu Debelašmowu: y počala, a porodila mu syna.

4. Y řekl Hospodin k němu: Uzavř gméno geho Ježrabel: nebo gesse malíčko, a na vostějwini krew Ježrabelowu na dům Jehu, a odpočinauti včinjm králowstwji domu Izraelského.

5. A w tom dni potru lučisťe Izraelovo, w audoli Ježrabelském.

6. Y počala gesse, a porodila dcetu. Y řekl gemu: Uzavř gméno gegj Bez milostdenstwj: nebo nepřidám více smilovati se nad domem Izraelským, ale zapomenutjm zapomenu na ně.

7. A nad domeni Jüdskym smiluji se, a spasym ge w Hospodznu Bohu gegich: a nespasym gich w lučisťi, a meči, a w bogi, a w konjch, a w gezdycích.

8. Y ostanoula tu, kteráž byla Bez milostdenstwj. A počala, a porodila syna.

9. Y řekl (Hospodin): Uzavř gméno geho: Ne lid můg: nebo wy ne (gste) lid můg, a gá nebusdu (Bůh) wás.

10. Y bude počet synů Izraelských jako písč mořský, kterýž bez mistry gest, a nebude sečten. A bude na místě, kdež řečeno bude gím: Ne lid můg wy: řečeno bude gím: Synové Boha živého.

11. Y budou shromážděni synové Jüdské a synové Izraelské spolu: a vstanoví sobě samii hlawu gednu, a vystaupí z země: nebo veliký den Ježrabelský.

† To gest: Pogmí jobě ženu, která při smilnau byla, a výchoweg išny z toho manželstwa zrlozené. * Odvrátil se od Hospodina.

Rapitola II.

Trestá Prorok lid Izraelský pro geho newérnu a newděčnost. 14. Ragicem wsecko dobré, spolu s věčnau smlaus wau, plivowjdá.

I. **N**eete bratřím wasjim: Lid můg; a sestře wasji: Mizlostdenstwj doßla.

2. Sudce matku wasji, sudte: nebo ona nežena má, a gá ne muž gegj. ak odemne smilstwji svá od twáři své, a cyzoložstwji svá z prostred prstí svých:

3. Abych snad neoblaupil gi do nahá, a nepostavil gi počé dne narozenj svého: a nepoložil gi gáko pausť, a nepostavil gi gáko zemi bezcestnau, a nezabil gi žijni.

4. A nad syny gegjmi nesniż
lugi se: nebot synowé smilistwí jsau.

5. Klebo smilnila matka gegich,
zahabnena gest, kteráž počala ge:
nebo čekla: Půgdu za milotníky
swými, kterýž mi dáwagj chleby,
a wody mé, volnu mau, a len
můg, oleg můg, a nápog můg.

6. Protož hle gá opletu cestu
twau ttními, a obradim gi hrad-
bau, a stezek swých nenalezne.

7. A bude následowati milo-
tňský swých, a nepostihne gich: a
hledati bude gich, a nenalezne, y
dj: Půgdu, a na wrátm se k mu-
ži swému prvnjmu: nebo mně
bylo tehdáž lépe než nynj.

8. A toho newěděla, že sem gá
gi dal obilj, a vojno, a oleg, a
stříbro rozinnožil sem gj, y zlato,
kteréž včinli Bálowi.

9. Protož obrátm se, a we-
zmu obilj swé w času swém, a wž-
no swé w času swém, a * wys-
swobodím volnu swau a len swůg,
gesto překrywali hanbu gegi.

10. A nynj wygerojm bláz
znowostwí gegi před očima milo-
tňský gegich: a muž newyrrhne gj
z ruky mé:

11. A přestati včinji woseliž
kau radost gegi, a slawnost gegi,
hod nowměšce gegijo, soboru ges-
gi, y wissecky swárcené časy gegi.

12. A porussim winnicy gegi,
y fikowý řírom gegi: o nichž tě-
kla: Elždy tyro, mé jsau, kte-
rý dall mi milotnícy mogi; a
položim gi w les, a gjisti bude gi
zwěč poln.

13. A na wstsjowjm na nj dny
Baalim, w nichž zapalowala žápal,
a ozdobowala se návssnicý swau,
a žáponau swau, a chedjwala za

milotníky swými, a na mně se
zapomjnala, prawj Hospodin.

14. Pročež, hle gá fogli budu
gi, a powedu gi na pausť: a mlu-
witi budu k srdcy gegjmu.

15. A dám gj winace gegi z
téhož místa, a audoli Achor k
otvření naděge: a zpísat tam
budec podlé dnù mladosti swé, a
podlé dnù wystaupenj swého z
země Egyptské.

16. Y bude w tom dni, prawj
Hospodin: nazývat bude mně:
Muži můg: a nebude mně wice
nazývat, Baali.

17. A odgmu jména Baalim
z vst gegich, a nezpomene wice na
jméno gegich.

18. A wegdu s nimi w smíku:
wu w ten den, s zwěč poln, y
s pracem nebeským, y s plazem
zemským: a lucisté, a meč, y
bog zahladim z země, a vánjo,
že budec spáti daufanliwé.

19. Y zasnaubjim té sobě na wí-
ky: a zasnaubjim té sobě w sprave-
dnosti, a saudu, a w milostdenství,
a w slitowanjch.

20. A zasnaubjim té sobě v wí-
ře: a wěděti budec, že gá (gsem)
Hospodin.

21. Y bude w ten den: Wyly-
slim, prawj Hospodin, wyslyšim
nebesa, a ona wyslyší zemi.

22. A země wyslyši pšenicy, a
wojno, a oleg: a ty wěcy wyslyši Je-
zrahèle.

23. Y rozsegí sobě gi na zemii,
a smilugi se nad tan, kteráž byla
Bez milostdenství.

24. A djm kle lidu mému: Lid
můg gsy tř: a on dj: Bůh můg
gsy tř.

- Odegmu.

Kd:

Kapitola III.

Přikazuje se zase Ozefasovi: aby jsem
nu cyzoložnau za manželku sobě po:
gal, což on vykonává, a aby to byl
žnamenávalo, oznámuge.

1. **Y** řekl Hospodin ke mně:
Gesíre gdi, a miluji ženu
milau přijeli a cyzoložnici: gako
miluje Hospodin syny Izraelšté, a
oni se ohlídají na bohy cyzý, a
milují mlátoho hroznů vinných.

2. **Y** kopal sem gi sobě za pas
tnácte stříbrných, a za stříbrných
mene, a za půl stříbra gečmenec.

3. **A** řekl sem knižničku: Mnoho dní
čekali na mne budess: nebudess
smilniti, a nebudess (se roduvat) ja
muže: ale y gá čekati budu na té:

4. Kdebo mnoho dní seděti bu:
dau synové Izraelští bez krále, a
bez knížete, a bez posvátné oběti,
a bez oltáře, a bez císaře, a bez kní:
žatim.

5. **A** potom navrátsi se synové
Izraelští, a hledati budou Hos:
podina Boha svého, a Davida
krále svého: a báti se budou Hos:
podina, a geho dobrého, w neys:
posledněgssím dnů.

Kapitola IV.

Přísliny, pro které Boh lid Izrael:
ský, tak všechné trestati vymínil.

1. **G**lypticke slovo Hospodinovo
synové Izraelští, nebo
(cest) saud Hospodinu s obywate:
ly země: neb neni pravdy, a ne:
ni milostdenství, a neni výměn
Božího na zemi.

2. Zlořečení, a lež, a vražda, a
krádež, a cyzoložství rozhodnila
se, a kteře kteře dorekla se.

3. Protož kteří bude země, a
vmdljs vyselit, genž bydlj w ní,
w zvěři polní, a w pece w ne:
*

bstěni: ale y tyby mořské shre:
mázděny budau.

4. **U**če rossak gedenkaždý nes:
sud: a nebud trestán muž: nebo
lid twůr, gako ti, kteří se proti w
knězy.

5. **Y** padness dnes, y padne
také prorok s tebou: w noce mle:
četi včinil sem mater twau.

6. Vnuk lid můr, proto že
neměl výměn: nebo ty sy zahnal
výměn, zaženu té, abys mi kníž:
stvém neposluhoval: a zapomes:
nulas na zákon Boha svého, zas:
ponenu y gá na syny twé.

7. Podlé množství gich tak sau:
zhřešíli mně: slávu gegich w pos:
hanění proměněn.

8. Vršichy lidu mého gisti budau,
a k nepravosti gegich pojďw:
hnau dussi gegich.

9. **Y** bude gako lid, tak kněz:
a navštěvují naň cestu geho, a
myšleni geho navštěvují gemu.

10. **Y** budou gisti, a nebudou
nasyceni: smilnili, a nepestali: ne:
bo Hospodina opustili w neostří:
hání.

11. Smilství, a výno, a opil:
ství odgjmagi scdce.

12. Lid můr w dřevě svém
otázoval se, a hůl geho zwěsto:
wala gemu: nebo duch smilství
oklamal ge, a smilnili od Boha
svého.

13. **V**la rossak hot obětová:
wali, a na pařebcích zapalovali
wonné výky: pod dubem, a to:
pelem, a gilmem, neb dobrý byl
stijn geho: protož smilniti budau
dcery trásse, a newěli wasse cy:
zoložnice budau.

14. **V**lenskostěvují na dcery ro:
sak, když smilniti budau, a na ne:
*

wěsty wasse, Edyž cyzoložiti buz dan: neb oni s newějskami obcos vali, a s ženilymi obětowali, a lid nerozumějcy trestán bude.

15. Gestliže smilniss ty Izraeli, ak nehtěssi aspoň Júda: a nechřegte vcházení do Galgala, a nesvstupujte do Betchawen, aniž při sahete: Život gest Hospodin.

16. Ulebo gako kráwa bugná vchýlil se Izrael: nynj pásti ge bude Hospodin, gako betana w prostrannosti.

17. Aucastnjce modl Efraim, opust geg.

18. Oddelené gest hodowanj gegich, smilswym smilnisi sau: milowali přinesti hanbu ochrancové gebo.

19. Swázel geg * duch na křis dlách swých, a zahábeni budau od posvátných obětí swých.

* Wjer.

Kapitola V.

Bněj a zpráwcowé pro zavedení lidu povolávaj se k iaudu. 8. A protož Boh gím a lidu, genž negich pěklu následoval, trestánym hrozý.

1. Slyste to kněži, a pozorujte domie Izraelstý, y dosme králowstý poslauhegte: nebo wám saud gest, proto že osýdlci včiněni sę stráži, a sýj rozprostřes nau na (hoře) Chabor.

2. A oběti vchýlili ste w blubost: a gá včitel všech gich:

3. Gá znám Efraima, a Izrael nenj kryt předemnau: nebo nynj smilníl Efraim, poslawnil se Izrael.

4. Kledagi myšlenj swých, aby se navrátili k Bohu swému: ne-

bo duch smilswij w prostred gich, a Hospodina nepoznali.

5. A odpovj hrđost Izraelova w twáti geho: a Izrael y Efraim padnau w neprawosti swé, padne také y Júda s nim.

6. S stády swými, a s stoty swými půgdau k hledání Hospodina, a nenaleznau: odgat gest od nich.

7. Proti Hospodinu zhčessili, nebo syny cyzý zplodili: nynj zjite ge (geden) měsyc s dýly gegich.

8. Zattubec w roh w Gabas, w traibu w Kémia: vpěgre w Betchawen, za hřbetem twým Benyamin.

9. Efraim w zpustění bude w den trestání: w pokolenjch Izraelstých rkázel seni wjru.

10. Včiněna sau kněžata Júdská gako přijmagicý meze: naně wylegi gako wodu hněw wjug.

11. Bezpráw j trpi Efraim, pláman gsa saudem: neb gest počal odcházení po nezádech,

12. A gá gako mol Efraimovi: a gako hnilina domu Júdskému.

13. Y vztel Efraim neduh swůj, a Júda swazek swůj: a očsel Efraim k Assutovi, a poslal králi instičeli: a on nebude moc žhogiti wás, aniž bude moc rozwázati od wás swazku.

14. Ulebo gá gako lvice Efraimovi, a gako sténě lvové domu Júdskému: gá gá rýbětjm, a půgdu: wczimu, a nenj, kdyby wytřhl.

15. Gá navrátjm se na místo swé: dokudž nezemídje, a bledati nebudete twáti mé.

Kapitola VI.

Prorok Eagićem milosrdenstwji připo-
wjdá, s. nekagićem hněwem Božím
bez wjelikého slitorwání hrozý.

1. **N**auženj swém ráno po-
wstanau ſe mně: Pod-
te, a na wtačnie ſe k Hospo-
dnu:

2. Ktěbo on pochopil, a vzdra-
wí nás: bjtí bude, a vlcíj nás.

3. Obžiwj nás podwau dnech:
we dni třetjim wzkříj nás, a ži-
ti budeme před oblicem geho.
Wéděti a následowati budeme,
abyhom poznali Hospodina: gako
switánj připraven gest wýchod
geho, a přigde námi gako při-
val časný, a pozdnj zemi.

4. Což včinjmi tobě Efraime:
což včinjmi tobě Judo: milosrden-
ſtrwji wasse gako oblak gjetnij, a
gako rosa ráno pomjegicij.

5. Protož heblowal ſem (ge)
ſtrze Proroky, zabil ſein ge řecim
vst swých: a ſaudové twogi gako
swérlo wygdau.

6. Ktěbo milosrdenstwo ſem ſtěl,
a ne poſwátnau obět, a vniénj Bo-
žího, wjce nežli zápaly.

7. Oni pak gako Adam pře-
staupili ſinlauwu, tamě ſau zhřeſſi-
li proti mně.

8. Gallaad město dělagjich mo-
dlu, podwécena krwí.

9. A gako požeradlo mužů los-
troréſtých, aučastné kněžj, na cestě
zabigegicij gdaucj z Syhem:
neb neslechetnost spáhali.

10. W domu Izraelském wi-
děl ſem hroznau wěc: tamě ſmil-
něnij Efraimowa: (mimíž) po-
ſtěrněn gest Izrael.

11. Ale y Judo polož žen sobě,
když obrátm zagetj lidu swého.

Kapitola VII.

Gak ſid modloſlužebnosti ſtrz zpráw-
ce a řidicele přifel, 12. pomsta, kteří
rá na to následowala.

1. Když ſem ſtěl vzdrawiti Jez-
raele, zgewillá ſe neprawost
Efraimowa, a zlost Samarštá,
nebo dělali lež: a wſfel zloděg
laupé, lotíjk wne.

2. A aby ſnad nečekli w ſrdcích
ſwých, že ſem zpomenul na wſſe-
cku zlost gegich: nynj obkljčili ge
nálezkové gegich, před twáří mau-
dinení ſau.

3. W zlosti ſwé obweſelli krá-
le: a w klamjich ſwých knižata.

4. Wſſickni cyzoložice, gako
pec podpálená od toho, gesso peče:
odpočinulo gest malíčko město od
ſníjſení kwasu, až gest na kwaſeno
wſſecko.

5. Den krále nasseho: počala
knižata ſe wzrekati od wjna: wztáhl
ruku ſwaru s poſměwací.

6. Ktěbot ſau přiložili gako pec
ſtdec ſwé, když gini auklady či-
nil: celau noc ſpal peka ge, ráno
ſam rozpálen (byl) gako oheň plaz-
mene.

7. Wſſickni ſe zahřeli gako pec,
a ſejrali ſaudce ſwé: wſſickni krá-
lowé gegich padli: nenj, kdo by wo-
lal mezy nimi ſe mně.

8. Efraim ſe národy on ſe ſměſſo-
wal: Efraim včiněn gest podpo-
pelním chlebem, který nebývá
obrácen.

9. Gedli cyzj ſýln gecho, a on
nepoznal: ale y ſſediny wſſuly ſe
na ném, a on newěděl.

10. Y ponížena bude peycha
Izraelowa před twáří geho: aniž
ſe na wtačili k Hospodinu Bohu ſwé-
mu, a nehledali ho we wſſech wěcech
těchto.

11. U věliněn gest Effraim gas
to holubice swedená nemající sedz
ce: Egypt wzywali, k Assyr
stým odessli.

12. A Edyš odegdau, rozpros
tru na ně sýr swau: gako práka
nedestkého zethnu ge, býti ge bus
du podlé slyšení shromáždění ges
gič.

13. Běda gim, neb odstavz
pili odemne: pohubeni budau, nez
bo přestaupili proti mně: a gá
sem wykaupil ge: a oni mluvíz
li proti mně lži.

14. A newolali k mne w stde
cy swéin, ale kwojili w odpočivac
dlách swých; nad pšenicy a výnem
přejwali, odstaupili odemne.

15. A gá sem ge wývčil, a pos
ylnil sem ramen gegič: a proti
mně myslili zlost.

16. Kavortátili se, aby byli bez
gha: včiněni sau gako lučíssé lšíz
wé: padnau od meče knjata gegič,
od prchliwosti gazyka swé
ho. To posinjwání gegič w zez
mi Egyptské.

Rapitola VIII.

Gimé pokury, kterým lid a země,
pro modloslužebnost obywatele, pod
dání budau.

1. **W** hrdle twém bud trauba
gako orci nad domem
Hospodinowým: proto že přestaup
ili sinlauwu mau, a zákon můg
zrušili.

2. Vše wzywati budau: Bos
že můg poznali sime té Izraelsskij.

3. Zawohl Izrael dobré, nez
přítel protiwiti se bude gemu.

4. Oni králowali, a ne ze mne:
knjata byli, a nepoznal sem: stří
bro swé a zlato swé včinili sobě mo
dly, aby zahynuli i .

5. A zavřeno gest tele twé
Samarij, rozhněwala se prchliwost
má na ně, až do kád nebudau
mocy očistěni býti:

6. Klebot y on z Izrael gest;
řemeslník včinil ge, a nenj Bohem:
nebo w paroučiny bude tele Sac
matké.

7. Kleb wýr rozsydati budau, a
widt žji budau: stehla šlogičho ni
nj w něm, autoda nevčinj mauky:
pakli y včinj, cyzozemcy snědj gi.

8. Sežrán gest Izrael: nynj
včiněn gest w národech gako nés
doba nečistá.

9. Klebo oni wstaupili k As
surovi, diwoky osel samotoy sobě:
Effraimsský dary dall milovníkum.

10. Ale Edyš ze nždy naymu
(sobě) národy, nynj shromáždjm
ge: a odpocínau malictv od bř
mene králu, a knížat.

11. Kleb rozmnožil Effraim
oltáře k hřešenj: včiněni sau gc
mu oltářowé w hčich.

12. Klapissi mu mnohonásobné
přikázani má, kteráž gako za vý
počtena sau.

13. Obecí pěčonášeti budau,
obětovati budau maso, a gifli,
a Hospodin neprílgme gič: nynj
zpomene na neprawost gegič, a
nawojskow hčichy gegič: oni do
Egypta se obráti.

14. U zapomenut se Izrael na
včinítele swého, a wystawél modlíc
ských chrámů: a Júda rozmnožil
města hrazená: y possli obecí do
měst geho, a zjížde doniy geho.

Rapitola IX.

O budoucém zájeti, chudobě, a těž
Judeškého národu.

1. Nechtěg se radowati Izrael
li, nechtěg pléstati gako
nás

národowé: nebo sy smínil od Božího svého, miloval sy mždu nás de wſecká humna píšenícná.

2. Humno a čerčen nebude gich krimiti, a vjno slaná gim.

3. Uebudau bydliť w zemi Hospodinowej: nawrátil se Efraim do Egypa, a w Asyrii poskwarz něně wécy gedl.

4. Uebudau obětovati Hospodinu vjna, a nebudau se libití gesniu: posvátené oběti gegich, gako chléb křižcých, wſickni, křiž gegijstii budau, poskwarz se: nebo chléb gegich * dusse gegich, newez gde do domu Hospodinowa.

5. Co včinje w den slawny, w den slawnosti Hospodinowej:

6. Nebo hle sli od pohubenj: Egypt shromáždil ge, Elamis pořeší ge: žádaujší stříbro gegich Kopřiva děditi bude, čepk w stáncých gegich.

7. Přissli dnowé na wſejwenj, přissli dnowé odplacenj: wězte (vjeti) Izraeli blázniwého protoska, nesmyslného muže duchowanjho, pro množstwj nepravosil twé, a množstwj posetilosti.

8. Strážny Efraimu s Bohem myni: protok osydlem pádu včiněn gest na wſech cestách geho, nesmyslnost w domu Boha geho.

9. Hluboce zhřessili, gako za dnú Gabaa: zpomene na nepravost gegich, a na wſejwoj hřichy gegich.

10. Gako hrozny na pařstti, nazležl sem Izrael: gako prvnj gasbla ťkowá na swrčku geho, wižděl sem otce gegich: oni pak wesili k Belfegorowi, a odcizyli se w zahanbenj, a včiněni sau ohawnj, gako ty wécy, kterž milovali.

11. Efraim gako pták odletěl, sláwa gegich od porodu, a od života, a od početi.

12. Byťby pak y odchowali syny své, bez dítěk ge včinjm mesy lidmi: ale y běda gim, když odstaupim od nich.

13. Efraim, gakož sem wiđel, byl (galo) Cýrus založený w kráse: a Efraim wywede k wražedníku syny své.

14. Deg gim Hospodine. Co gim dáss? Deg gim život ** bez dítěk, a prsy wyprahlé.

15. Wſecky neslechetnosti gegich w Galgala, nebo tam sem zasnewcel na ně: pro zlost nálezku gegich, z donu mého wywthu ge: nepřidán, abyh miloval ge, wſescita knjžata gegich odstupugjicý.

16. Vdeten gest Efraim, korečen gegich wysehl: owoce nižádného nevčinj. Pakli y zplodi, zasbligi neymilegsjj (dítěk) života gegich.

17. Zawrhne ge Bůh můg, protože ho nevposlechl: a budau tulacy w národech.

* w čas kwielenj nad mřewým, wiz Lewic.
XXI, 1. 6. ** Neplodný.

Kapitola X.

Dálší trestání, které na modloslužebném Izraeli, a téhož zprávcích, má vyněno být.

1. **Winný kmen ratolestný (gest)** Izrael, owoce přirovnašlo se gemu: dlé množství owoce svého rozmnožil oltáře, podlé hognosti země své rozhognil se modlami.

2. Rozdeleno gest řídce gegich, nynj zahynau: onť poláme modly gegich, poplenj oltáře gegich.

3. Nebo nynj čeknau: klenj

Frále nám: neb se nebojme ſos
ſpodina: a král, co včiní nám z-

4. Uživete ſlowa víděný nez
vžitěného, a včiníte ſmilauwu: a
zplodi ſe gáko hořkost ſaud na zás-
honech polních.

5. Krávy Bechawenské ctili
obyvatelé Samarijí: nebo kňulil
nad njm lid gicho, a chémovou
ſlužebnjcy geho plésali nad njm w
ſlávě geho, neb gest zafila od něho.

6. Užeb y on do Assur doneſen
gest, (ja) dat králi iſtiteli: poha-
něný Eſſraima pochoopi, a pohaněn
bude Izrael w wuli ſwé.

7. Pominauſi včinilo Samarij
Frále ſvého gáko pěnu na ſvotfku
wody.

8. A zkaženy budou wýſoti
modly, hřejv Izraelc: čepík a bo-
dlák wžegde na oltářích gegich: a
řeknau horám: Přikrégte nás; a
pahrbkum: Padněte na nás.

9. Odednú Šabaa *, hřessil
Izrael, tam stáli: a nepoſtihne gich
w Šabaa bog nad ſyny nepravosti.

10. Podlé žádosti ſwé trestati
ge budu, ſhtomáždi ſe na ně náz-
todowé, když budau trestání pro
dwé nepravosti ſwé.

11. Eſſraim galowice navčes-
ná milowati mlatbu, a gá ſem ſſel
na kráſu hrdla gegijo: wſtaupím
na Eſſraim, worati bude Júda,
rozvoráwati bude ſobé brázdy Já-
kob.

12. Rozſywegte ſobé w ſpra-
wedlnosti, a žněte w všech milo-
ſedenſtwi, obnowite ſobé nowau
rolj: čas pak hledání Hóſpodina,
když přigde, kterýž wás včiti bude
ſprawedlnosti.

13. Worali ſte bezbožnost, nez
prawost ſte žali, gedli ſte autodu

bí: neb ſy ſe zpoléhal na cesty ſwé,
na množství ſylných twých.

14. Powſtane zbaření w lidu
twém: a wſecky ohrady twé zru-
ſeny budau, gáko zruſen geſt
Salmana od domu toho, kterýž
ſaudil Bál w den boge, když ma-
tka o ſyny byla orážena.

15. Tak včinil wám Bethel, od
twáře zlosti wassijch neprawostí.

* Wiz Šaud. XIX.

Kapitola XI.

Bůh lidu Izraelkemu pro geho ne-
wdečnost, začetim, a giněním pokutami
hroží. 8. Všetkým wſíat z nich pli-
ſlibuje, že je do vlasti navrátí, spolu
s pokolením Júdowým.

1. Gáko gjeto minulo, pominal
král Izraelký. Užeb dí-
te Izrael, a miloval ſem geg:
a z Egipta poholal ſem ſyna
ſvého.

2. Wolali gich, tak odeslli od
twáři gegich: Baalim obětovali,
a obrazum posvěcovali.

3. A gá gáko pěštaun Eſſraim
muž, nosyl ſem ge na ramená ſwých:
a newěděli, žebych ge lečil.

4. W protowázých Adamowých
potáhnu ge, w ſwazech lásky: a
budu gini gáko pozdwižujic gba
na čeliſtech gegich: y ſhylil ſm
ſe k němu, aby gedl.

5. Ulenawrati ſe do země L
gipeské, a Assur onk král gicho:
neb nechtěli ſe obrátili.

6. Počal ſe meč w měſtech ge-
ho, a ſtrávili zwolené gicho, a zjí-
te blawy gegich.

7. A lid můg zavíſen bude k
navrácenj niemu: gho pak bude
wloženo na ně ſpolu, kterýž ne-
bude odgato.

8. Vterak dám tebe Eſſraime,
chémovit

chrániti té budu Izrael : kterakž dám tebe gáko Adamu , položím tebe gáko Seboim : Obráceno gest ve mně srdce mé , spolu zformauš cena gest lhosti má .

9. Ulevčinjm přehliwostí hněwu svého : neobrátjm se , abyh žkazyl Efraim : nebo Bůh gá (gsem) , a ne člověk v prostřed tebe svatý , a newegdu do města .

10. Za Hospodinem choditi budau , gáko leto žváti bude : nebot on žváti bude , a strachowati se budau synové moře .

11. A odletj gáko pták z Egypta , a gáko holubice z země Agyptské : y osadim ge v domjch gesgich , pravoj Hospodin .

12. Obkljčil mne v zapřenj Efraim , a ve lsti dům Izraelský : Júdas pak swědč žstoupil s Bohem , a s svatými věcný .

Rapitola XII.

Prokázaná Jakobovi Božstá dobrodlný nevdečenému Izraelskému lidu je představení , 14. nastávací pak erskání vrodozigným se ohlaſují .

1. **Efraim** pase vjet , a následují ge wedro : celý den lež , a pohubenj množi : a v sinlaurov s Agyptskými wessel , a oleg do Egypta nosyl .

2. Saud tedy Hospodina s Júzdau , a na vostřivenj na Jakoba : podlé cest geho , a podlé nálezku geho odplatj gemu .

3. V životě podwedl bratra svého : a v sykle své * sassel sc s Angelem .

4. A zmocnil se nad Angelou , a poslyněn byl : plakal , a prosyl ho : v Bethel nalezl geg , a tam miluwil s námi .

5. A Hospodin Bůh žástupů , Hospodin připomjnánj geho .

6. U ty k Bohu svému se obrátijs : milostdenství a saudu ostříhég , a dausęg v Bohu svém vždycky .

7. Chanaan , v ruce geho wáha lsiwá , vriskování miloval .

8. A čekl Efraim : Ale wssak bohatým včiněn sem , nalezl sem modlu sobě : wsecky práce mé neznagdau mi neprawosti , kterauž sem žhessil .

9. A gá Hospodin Bůh twůg z země Egyptské , gesetře té seděti včinjm v stáncých , gáko v dnech svátečních .

10. A miluwil sem k prorokům , a gá sem vidění rozmnožil , a v ruce proroků wypodobným sem .

11. Gestli (v) Šalaad modla , nadarmo tedy byly sau v Galgasla wolum obětugjce : nebo y oltáz řové gegich gáko hromady na brázdách polných .

12. Vtekli Jakob do Fraginy Syrské , a slavíl Izrael pro ženu , a pro ženu zachoval .

13. Skrz Proroka pak wywedl Hospodin Izraele z Egypta : a skrz ze Proroka zachowán gest .

14. K hněvitosti mne popuzdil Efraim v hořkostech svých , a krew geho na něg přilgde , a požánerj geho na vratatj mu Pán geho .

* Zápasyl se s Angelem , t. Jakob .

Rapitola XIII.

Siné poherázky proti modlákům se vyhlaſují , 14. Fragicym pak wyjvobození se přislibuje .

1. **Skdyž** miluwil Efraim † , hrůza za napadla Izraele , a prorwinil v Baalovi , a umřel gest .

2. A nyij přidali k hřeseni : a včinili sobě slitinu z stříbra svého gáko podobenstvij modl , dýlo řemešník .

Bkk 5

níkù wſſecké gest: tém oni; říkají:
Obětujte lidé teclarum se klanějte.

3. Protož budau gáko: oblač
gjetní, a gáko roše gjetní pomíjegi;
cý, gáko prach vichrem zanessený
z humna, a gáko dcym z konijnu.

4. Gá pak Hospodin Bůh twůrg
(hned) od (toho času, gáko sem té
wymedl j) země Egyptské: a Boha
krom mne nepoznáš, a není wyz
swoboditele jméno mne.

5. Gá sem té poznal na paus
stři, w zemi pusté.

6. Podlé pastera svých napl
něni sau, a nafyceni: a pozdrvihli s
dce svého, a zapomenuli na mne.

7. A gá budu gím gáko lwo
ce, gáko pard na cestě Asyrtých.

8. Portám se s nimi gáko ne
dwědice, gjíž mladé pobrali, a roz
chám vnitřnosti gater gegich: a
strávím ge tam gáko lew, zvěč
polní rožeká ge.

9. Zahynouj twé Izraeli: to
liko we mně pomoc twá.

10. Kdež gest král twůrg: nez
wice nyní zprost tebe we wſſeck
městech twých; a saudcové twogi,
o nichž sy řekl: Deg mi krále, a
knížata.

11. Dám tobě krále w prchli
wosti swé, a odegmu w hněwi
wosti swé.

12. Swázina gest neprawost
Eftaimowa, říkají gest hýjch geho.

13. Bolesti kù porodu pracují
cý přigdau gemicu: on syn nemaus
dry: nebo nyní nestane w potře
nj synu.

14. Z ruky smrti wyswobodjin
ge, od smrti wykaupjin ge: budu
smrt twá ó smrti, hryzenj twé bu
dní * peklo: potěšenj říkají gest
od očí mych.

15. Nebo on mezy bratřimi rož
dělji: přiwoede žhancý wjir Hospod
din z pausíč wstupugicý: a wyz
fusi prameny geho, a zpusti flus
dny geho, a on rozebere potlad
wſſelikého nádobi žádavcyho.

+ u dříkogenstroj královstěm postaven
gia, a povinnosti k Bohu oslňhav,
m wáinosti byl, tak je v wěpovědi
geho stranlivé bývaly giným polo
lenjm * O hrobe.

Kapitola. XIV.

Kraginé Samaričké, protože byla víc
wodem modlícíství, zláza se oblassuge.
2. Lid pak Izraelský kù pokání je wžlu
zuge. 9. Z čehož hogně požhnání ná
sledovati má.

1. Nechte zahyne Samarič, neb
k hoknosti popudilo Boha
svého: at od meče zahynau, m
ličcý gegich at sau zroztažení, a
těhotné ženy gegich at sau pro
tínány.

2. Obrať se Izraeli k Hospodi
nu Bohu svému: nebo sy padli w
neprawosti swé.

3. Wezměte s sebou slova, a
obráťte se k Hospodinu: a vcece ges
mu: wſſetku neprawost odegmi,
přigmi dobré: a navrátjme t sel
ta růžu naších.

4. Ussut newyswobodj nás, na
koně newesdneme, aniž díme wicc:
Bohoré naší dila rukau naších,
neboč nad rím, genž w tobě gesi,
syrotkem se smilugesse.

5. Vzdravim potřenj gegich,
milovati ge budu dobravolně:
nebo odvrátila se prchliwoſt mū od
nich.

6. Budu gáko roše, Izrael
zkwetne gáko lilium, a wypušť se
korén geho gáko Libanum.

7. Půgdaun ratolesti geho, a
bude gáko oljwa sláwa geho, a wž
ně geho gáko Libanská.

8. Obráti se sedjci w stjně gebo: živi budou pšenicý, a kwozstii budou gako winnice: připomízánj geho gako wjno Libanské.

9. Eftraim čemu mně wjce mzdly: gá wyllyssim, a gá zprawozwati budu geg gako gedle zelenagjcy se: že mne owoce twé nařezeno gesj.

10. Kdož maudrý, a porozumí těmto wěcem: rozumný, a wěděti bude tyto wěcy: nebo přímě cesty Hospodinový, a spravedlivý chodili budou na nich: přestupný pak padnou na nich.

† Wilegaké oběti chval, a owoce reň wyllyssim a gajcích gniéno Páně, gatž wyladá Upríčel k židum XIII, 15.

Prorocký Joelovo.

Rapitola I.

Czternásobnau zrázu země Izrael
Bůh lidu svému předvážuje, 13. a 3
překiny té geg k u pokání napomíná.

1. Slovo Hospodinovo, kteréž se stalo k Joelovi synu Jatuclovu.

2. Slysíte to starci, a vříšma vyrozuměgte wšickni obywatele země: staloli se to za dnů wassijí, aneb za dnů otců wassijí:

3. O tom synům wassijim wyprawujte, a synové wassij synům svým, a synové gegich pokolení druhému.

4. Ostatek hausenky snědla kozy bylka, a ostatek kobylky snědl brauk, a ostatek brauka snědl rez.

5. Proctež opilj, a pláče, a kweležte wšickni, kteříž pigete wjsto w sladosti: nebo zhynulo od vst wassijí.

6. Klebo národ vstaupil na zem riu, slyný a nescistný: zubové geho gako zubové lwoj: a třesnowej zubové geho gako lwojce lwochó.

7. Položil winnicy man w denu, a fikt můg oblaupil: obraz živ oblaupil gi, a zavrhli: býlé sčiněny sau ratolesti gegj.

8. Kwel gako panna opásaná žinj nad mužem * dospělosti swé.

9. Zahynula suchá y močra obět z domu Hospodinova: kwišili kněžji služebnjcy Hospodinovi.

10. Poplénena gest fragina, kwišila země: nebo pohubena gest pšenice, zahabeneno gest wjno, zemdele oleg.

11. Zahabeneni sau wotáci, kwišili winari nad obilím a gecmenem, že zahynula žen polní.

12. Winnice zahabenena gest, a fikt zemdele: strom zrnatých gablek, a strom palmový, y gablon, y wšicka dříví polní všela: nebo zahabenena gest radoš od synů lidstých.

13. Opasíte se wy, a pláče kteříž, kweležte služebnjcy olzatačni: wegdežte, léhegce w žini služebnjcy Boha mého: nebo zahynula z domu Boha wasseho suchá y močra obět.

14. Posvěťte půst, swolegte shromážděni, shromážděte starce, wšickni obywatele země do domu Boha wasseho: a wolegte k Hospodinu:

15. A a, dni: nebo blízko gest den

den Hospodinu, a gáko poplénění od mocného přigde.

16. Ždalíž před očima wasjina pokrmové nezahynuli z dosmu Boha násseho, radoš a plésaní:

17. Shnilla sau horada w legně svém, zborčny sau stodoly, rozmírány sau schrány: nebo zahanbená gest pšenice.

18. Prot' wždyhalo zwjře, twała stáda stocu z nebo neni pastwoy gím: ale y stáda bravů zhynula.

19. B robě Hospodine wolati budu: nebo oheň snědl krásné wěcy pausstě, a plamen spálil wosseč a dřjwy fragini.

20. Ale y zwěř polnj, gáko huinno žjzniwé desser, wzhledali sau k robě: nebo wyschly studnice wod, a oheň sežral krásné wěcy pausstě.

* W mladosti své zemkélém.

Kapitola II.

Předohlášená zláza dáleží se wypisuje, 12. a znovu lid Eu potáui je napomírá, 19. po čterém hogné poichání Duha svatého, a gina lawna znamení Boh lidu svému přeslibuje.

1. **T**rubce truban na Syonu,

Twölte na hoře svaté me, zkormauceni budec wissíkni obywatele země: Nebo přichází den Hospodinu, nebo blížko gest

2. Den temnosti a mrákoty, den oblaku a vichra: gáko gjero rozprostřené na horách lid mnohý a sylný: podobného mu nebylo od počátku, a po něm nebude až do let pokolení a pokolení.

3. Před twáří geho oheň žžragic, a po něm žhauch plamen: gáko zahrada rozkosse země před njim, a po něm pustina pausstě, eníž gest, kdožby vtekli před njim

4. Gáko twářnost koňu, twářnost gegich: a gáko gezdce tak poběhnau.

5. Gáko hřmot wožu na vrších hor wystoči, gáko zwuk plamene ohně žžragicího strniscé, gáko lid sylný přichorovený k bogi.

6. Od twáře geho rápiti se budau lidé: wissíkni obličegowé * obrátí se w hnci.

7. Gáko sylný poběhnau: gáko muži bogowej wystaupi nad zed: muži na cestách svých krácti budau, a nevzhýls se od stezek svých.

8. Gedenkazdý bratra svého nebudě išužovati, káždý po stezce swé choditi bude: ale y stezce okna padati budau, a nevratíz se.

9. Do města wegdaup, na zdi běhati budau: na domy wystaupi, strž okna wegdaup gáko zloděg.

10. Od twáři geho zatčásla k země, pohnula se nebesa: slunce a měsíc zarmeli se, a hvězdy odtrhly blešt svůj.

11. A Hospodin dal hlas svůj před twáří wogsta svého: nebo mnohá gsau přilis leženj geho: nebo sylná a činjící slovo geho: veliký zagisté den Hospodinu, a hrozný roclmi: a kdo suse geg:

12. Klynj tedy praví Hospodin: Obráťte se k mně w celém srdci svém, w postu a w pláči, a w křlení.

13. A rozhněte srdce waski, a ne ranha wasse, a obráťte se k Hospodinu Bohu svému: nebo dobrotiw a milostdný gest, trpělivý a mnohého milostdenství, a vlogičedlný nad zlostí.

14. Kdož wi, neobrátili, k, a neodpustili, a nezústavili po sobě požehnání, (i čehož bude) posvá-

swátná obět a mořtá obět Hospodinu Bohu wassemu:

15. Črubeč traubau na Syonu †, posvěťte pišť, swolegte shromáždění,

16. Shromážděte lid, posvěťte Čírkvi, svednouc slaté, shromážděte malické, y ty, genž prsy poživají: nechť wygde ženich *** z posílele swé, a newěsta z svadebního lože swého.

17. Mezy sýncý a oltářem plazati budau kněžji služebnícy Hospodinovi, a řeknau: Odpust Hospodiné, odpust lidu twéniu: a nesdeg dědictví swého w pohanění, aby panovali nad nimi národové. proč říkají mezy lidmi: Kde gest Bůh gegich?

18. Horlil Hospodin pro zemi swau, a odpustil lidu swému:

19. Y odpověděl Hospodin, a řekl lidu swému: Hle gá wám posíti obilj, a vojno, y oleg, a budete naplněni ginií: a nedám wás vjece w pohanění mezy národy.

20. A toho genž od půlnocy gest, daleko včinjí od wás: a wyženu geg do země bezcestné a puštne: twář geho proti mori východnímu, a konec geho k mori neyposledněgjsmu: y vzegde smrad geho, a vzegde shnilina geho, nebo pyssné činil.

21. Klechtrég se báti země, plésseg, a wesel se: neboť zvelebil Hospodin, aby včinil.

22. Klechtrég se báti zwijat fraginy: nebo se zplodily krásné wěcy pausstě, nebo dřevo přineslo owoce swé, fík a winnice daly moc swau.

23. A synowé Syonssy plésseg: te, a wesel se w Hospodinu Bo-

hu wassem: nebo dal wám včitele spravedlnosti, a včinj, aby zstaupil k wám désst tannj y pozdnj gako na počátku.

24. A naplněna budau humna obiljmi, a op!ýwati budau čerenoswé wjnem a olegem.

25. A na várání wám léta, ktež ráž snědra kobylka, brauk, a rez, a hausenka: sýla má veliká, ktežauš sem poslal nq wás.

26. A gisti budete poživagje, a nasycení budete: a chvalici budete jméno Hospodina Boha wasscho, ktež včinil dívonné wěcy s wámi: a nebude zahanben lid můg na wěky.

27. A wěděti budete, že gá v prostřed Izraela gsem: a gá Hospodin Bůh wás, a nenj (jádneho) vjece: a nebude zahanben lid můg na wěky.

28. Y dudu potom: Wylegi ducha swého na wesseliké tělo: a protokowati budau synowé wassi, y dcery wasse: starcy wassi sny mítí budau, a mládency wassi vidění vjdati budau.

29. Ale y na služebníky swé a na služebnice w těch dnech wylegt ducha swého.

30. A dám zázraky na nebi, y na zemi, krew, a ohni, a páru dcymu.

31. Slunce obráti se w temnosti, a měsíc w krew, prvně nežli přigeden Hospodinu w celiky a hrozný.

32. A bude: každý, kdož wzýwati bude jméno Hospodinovo, spasen bude: nebo na hoře Syon, a w Jeruzalémě bude spasenj, gá každý řekl Hospodin, a w ostantej, gichž Hospodin povolá.

* Sternagi gallo hrneč. † Wy Lewjtos

rowe. Ta byla Lewijš povinnost, shromáždění iwará zvoučným traubem jím vyhlásitati. Num. X, z. ** 3 po: fogjše svého, a nověsta z chráněny smě.

Kapitola III.

1. Lid Boží, svém časem, spasen bude. 2. Poslední den saudní se vypisuje, 19. gato v pokutu nepravých, a odplatu spravedlivých.

1. Nebo hle v rámci dnech, a v tom času, když obrázem zágersi Judske a Jeruzalémsté:

2. Shromáždji wſecky národy, vvedu ge do audoli Jozaffat. a sauditi se budu s nimi tu o lid svůj, a o dědictví své Izraelsté, kteréž rozprýlili v národech, a zejmí man rozdělili.

3. U na lid můj metali los: a posadili pachole v domě nověstějmi, a dřevětici prodali za vjno, aby pili.

4. Ale vysak, co mně a vám Tyre a Sydón, a wesselky fragi Palestinských: zdaliž pomstu vymně navrátejte: a mstícti se v proti mně, brzo rychle navrátíjm odplatu vám na hlavu wasi.

5. Kdebo stříbro mé a zlato vzali ste: a zádostivé věcy mé v nekrásni vnesli ste do modlatých chrámů svých.

6. U syny Judske, u syny Jeruzalémsté prodali ste synům Ressku; abyste ge daleko včinili od konzerní gegich.

7. Hle gá vzbudim ge z míssta, v nemž ste prodali ge: a obrázem odplatu wasi na hlavu wasi.

8. U prodám syny wasse, a dcery wasse v rukou synů Judskej, a prozadigje Sabeskym, národu dalekém, nebot Hospodin miluwil gest.

9. Volejte co v národech, poz-

swětre bože, vzbudte slyne: a přistaupj, ať vystoupj wſeckni musí bogowinsey.

10. Rozkýgce radlice wasse v meče a morefy wasse v oštěpy. Člemocny ač čekne: Že gá slyny gsem.

11. Vyrazte se, a podte wſeckni národové z okolí, a ehozmaždte se: tamě zahynouti včiní Hospodin slyne twé.

12. Ač potostanau, a vystoupí národové do audoli Jozaffat: nebo tu sedcet budu, atych saudí wſecky národy vůkol.

13. Pusťte stopy, nebo dozrála žen: podte, a stupre, nebo plny gest čciem, přelijwagi se čerpenové: nebo rozinnožila se zlost gegich.

14. Lidé lidé v audoli rozdělni: nebo blízký gest den Hospodinu v audoli rozděleni.

15. Slunce a měsíc zatmeli se, a hvězdy oderhly bleß svůj.

16. A Hospodin z Syonu twéti bude, a z Jeruzaléma dá hlas svůj: a pochnau se nebesa, užemí: a Hospodin naděje lidu svého, a syla synů Izraelstých.

17. U věděti budete, že gá (gsem) Hospodin Boh vás, bydlicy na Syonu hore svaté mé: a bude Jeruzalém svatý, a církev půgda u pces něg vásce.

18. U bude v ten den: † řípati budou hory sladkosti, a po hrbkové potekou mlékem: a po všech potocích Judskej půgda u vody: a studnice z domu Hospodinova wygde, a obvlažování bude pravidem.

19. Egypt v zpustření bude, a země Idumegská v paříž zahubení: protože neprávě sednali proti

proti synům Júdským a wylili krew nevinnou w zemi své.

20. A w Júdské zemi na wěky bydleno bude, a Jeruzalém do národu a národu.

21. A očistjim krve gegich, ktež

těž sem byl neocítil: a Hospodin bydlici bude na Syonu.

+ Těmi slowy vřázel Pán Bůh hodnost daru svých, gich i pošechnání geho Čertova, cízwášené w duchovních věcech vžijá.

Proroc tivj

Kapitola I.

Damasku, Gilistýnském, Týru, Idumegštěm, a Ammonem, předpovídá prorok z Bázou, a zahynutí, protože o židini zle zažázelí.

I. **Slova Amos, kterýž byl**
(geden) z pastýrů z Cherecue: kteráž vzdél na Izraelce ve dnech Ozyčeše krále Júdského, a ve dnech Jeroboama syna Joasova krále Izraelstěho, před dvěma letma zemi třesení.

2. U řekl: Hospodin z Syonu žwáti bude, a z Jeruzaléma dá hlas svůj: u kvajlily krásné věcy pastýrů, a vyselí vrch Barmiela.

3. Toto praví Hospodin: Vlídějšími neslechetnostmi Damasku, a nad čtyřmi neobrátnými ho: protože mlátili w železných vozích Halaad.

4. U possli ohěn na dům Azaelovo, a zjíře domy Benadadovy.

5. U setku závoru Damasku: i zkažým obywatele z pole modly, i držícího berlu z domu rozkosí: i přenesen bude lid Syrský do Černien, praví Hospodin.

6. Toto praví Hospodin: Vlídějšími neslechetnostmi Gázy, a nad čtyřmi neobrátnými ho: protože přestali zájetí dokonalé, aby ge zavřeli w Idumegště zemi.

7. U possli ohěn na zed Čázy, a zjíře domy gegi.

Amosovo.

8. U zkažým obywatele z Ažozu, a držícího berlu z Aškalona: a obrátjím ruku svou na Akkaron, a zahynau ostatní Gilistýnskij, praví Pán Bůh.

9. Toto praví Hospodin: Vlídějšími neslechetnostmi Týru, a nad čtyřmi neobrátnými ho: protože zavřeli zájetí dokonalé w Idumegště zemi, a nerozpomenuli se na smlaurovou bratrů.

10. U possli ohěn na zed Týrskou, a zjíře domy geho.

11. Toto praví Hospodin: Vlídějšími neslechetnostmi Edoma, a nad čtyřmi neobrátnými ho: protože se protišil w meči bratru svém a poskvrnil milostdenství geho, a držel dálegi prchliwošt svou a hněvlost svou chowal až do konce.

12. Possli ohěn na Čeman: a zjíře domy Bozry.

13. Toto praví Hospodin: Vlídějšími neslechetnostmi synů Amminen, a nad čtyřmi neobrátnými ho: protože roztříhal těhorné Galaadské k rozsíjení frage svého.

14. U zapáljím ohěn na zdi Rabba: a zjíře domy gegi w kvíjení w den boga, a v vichru w den pohnutí.

15. U půgde Etelchom do zazájetí, on u knížata geho spolu, praví Hospodin.

Kn

Kápitola II.

Vodobně zahynutí oznamuje Prorok Moabštém, 4. řeč království Izraelštímu, 6. v e přijmým domluváním nevěřnosti, vokolení Izraelskému.

1. **T**oto praví Hospodin: Vlíd tějmi neslechetnostmi Moabu, a nad čtyřmi neobrátjm ho: protože spálil kosti krále Idumegského až do popela.

2. J posli ohň na Moaba, a žžíce domy Baryoch: a vnitř v bluku Moab, v živuku rtauby:

3. A zkažení saudce z prostredku geho, a vosecka knížata geho zabjí s nimi, praví Hospodin.

4. Toto praví Hospodin: Vlíd tějmi neslechetnostmi Júda, a nad čtyřmi neobrátjm ho: proto že závrhl zákon Hospodinův, a přikázal geho neosířhal: neb oklamaly ge modly gegich, po nichž odesíli otcové gegich.

5. J posli ohň na Júdu, a žžíce domy Jeruzalémště.

6. Toto praví Hospodin: Vlíd tějmi neslechetnostmi Izraele, a nad čtyřmi neobrátjm ho: proto že byl předal za střbro spravedlivés ho, a chudého za obuví.

7. Kterýž potřagj na prachu země hlavy chudých, a cesty pokorých vchylují: a syn y otec geho sli k dývčici, aby poskvrnili gmézno svaté mé.

8. A na oděvích zastavených sedali podlé každého oltáře: a výšno odšauzených pívali v domě Božího svého.

9. Gá pak vyplénil sem Amorthegeštěho od tváří gegich: gehož se vysokost, cedru vysokost geho, a silný on geko dub: a potéž sem owoce geho stříhu, a kořeny geho zezpod.

10. Gá gsem, kterýž sem včinil aby ste vystoupili z země Egypště, a wedl sem vás na pausci čtyřiceti let, abyste vládli zemi Amorthegeštěho.

11. A vzbudil sem z synů wasiž w protoky, a z mládenců wasiž * nazaregště: zdaliž tak není synové Izraelští, praví Hospodin:

12. A připjete bude nazaregštým vjno: a protokum přezezvatí budete, řkouce: Neproroukujte.

13. Hle gá sstřípeli budu pod vám, jako sstřípj vůz obříjený senem.

14. A zahyne utíkání od typhlého, a silný neobdrží moc své, a mocný newyswobodí dusse své:

15. A držící lucifér nestane, a typhlý na nohy své nebude vysvobozen, a vedený na koně nespasí dusse své:

16. A vdatný sedcem mezi hříčními nahý vteče v ten den, praví Hospodin.

* Posvěcené pánu.

Kápitola III.

příčiny, pro které vokolení Izraelští vždy přiskojo, vystavují se.

1. **G**lyssse slovo, kteréž mluvil Hospodin na vás, synové Izraelští: na vosecké přibuzenství, které sem vywedl z země Egypště, řka:

2. Koliko vás poznal sem (ja své) ze všech přibuzenství země: protož navštíjovím na vás vosecky nepravosti wasse.

3. Zdaliž chodili budou dva spolu gediné, lečby se stowali:

4. Zdaliž zařelet w les, lečby miel laupež: zdali dí kovářek

blas

blas z odpočívadla svého, lečby necco byl popadl?

5. Zdali padne prák do osýdla země bez prácníka? z dali vzato bude osýdlo z země, prvé než co popadne?

6. Zdaž zaznij rtauba w městě, a kdo se nezdeš? z dali bude co zlého w městě, čehožby † Hospodin nevčinil?

7. Neboť nečinj Pán Bů , slova, lečby zgewil regeinstwoj swé k služebníkům swým proto...m.

8. Lew zařwe, kdož se nebusde báti? Pán Bůh mluvil gest, kdož nebude protokovati?

9. Ohlaste w domjch Izorských, a w domjch zemi Egypské: a tcesce: Shromaždte se na hory Samatěj, a vize bláznowostwoj množha v prostřed něho, a bezpráwí rtpjich w * ragných schranách geho.

10. A nevmeli činisti, což (gest) přjmého, pravj Hospodin, pokladý sládagice neprawosti a laupěže w domjch swých.

11. Protož toto pravj Pán Bůh: Šanžena bude, a wůkol obležena bude země: a stržena bude z tebe syla twá, a wyloupání budau domové twogi.

12. Toto pravj Hospodin: gasto kdyby wyrhl pastýř z vst lwa do té stehna, anebo konec vcha: a kdyby budau synowé Izraelští, kteříž bydlegi w Samatě na ragine ložce, a w Damaske posíli.

13. Slyssse, a oswědčíte w tomu Jakobovu, dí Pán žestupů:

14. Ktěbo we dni když naršířeš dorati počnu přestaupenj Izraela, na rossijwym nař, y na oltáře w

Bethel: a odkati budau rohové oltáře, a zpadnau na zem.

15. A vdečjmi dům zýmnj s domem letnjm: a zahynau domově z kostí slonowých, a rozmetáni budau domové množ, pravj Hospodin.

t ic Iai. XLV, 7. * Wniekných přje bry. ych.

Kapitola IV.

Bůh brozý přednjm w Izraeli, 6. ukazuge nekaginost gegich, 12. a oswědčuge pomstu, gestlize nenapravitedlnj zástanau.

I. Slyssse slovo toto krámy tučné, kteřž ste na hoře Samatěk: kteřž bezpráwí činje pozrěbným, a potráte chudé: kteřž říkáte pániūm swým: Přineste, a budeme pjet.

2. † Přisáhl Pán Bůh w swastém swém: nebo hle dnowé přizgdu na wás, a wyzdwihnu wás na bidlach, a ostarfy wasse w hrených wřelych.

3. A skrče dity wygdete gedna proti druhé, a wywzrženy budete do Armon, pravj Hospodin.

4. Podře do Bethel, a bezbožné činre: do Galgaly, a rozmnožte přesstaupenj: a přineste ráno zbité oběti wasse, po tři dni desátky wasse.

5. A obětiugte z kwaszeného chwálu: a nazýregte dobrovolné oběti, a zwěstujte: nebo tak ste cheli synowé Izraelští, pravj Pán Bůh.

6. Pročž y gá dal sem wám lastoniiny žubů we wšech městech wassich, a nedostatek chlebů we wšech městech wassich: a nenawtásili ste se ke inné, pravj Hospodin.

7. Gá také zabránil sem od més desíté, když gesse tři měsycové osta-

enj byli až do žně: a dřstil sem na gedno město, a na druhé město sem nedřstil: díl geden desstěm svolázen gest, a díl, na který sem nedřstil, všchl.

8. U příslu dwě y tři města k gednomu městu, aby pili wodu, a negsau nasycena: a nenawrátili ste se ke mně, pravý Hospodin.

9. Byl sem wás w wětru žhaus cym, a w rezu, minoštvoj zahtad wassich, a winnic wassich: oliwý wasse, y fíkowý wasse snědla hauzenka: a nenawrátili ste se ke mně, pravý Hospodin.

10. Pošal sem na wás smrt na cestě Egipetské, zbil sem w něčí mládence wasse, až do zágerj kožnj wassich: a včinil sem, že wstuz powala schwilina leženj wassich w chřipě wasse: a nenawrátili ste se ke mně, pravý Hospodin.

11. Podvratil sem wás, gako podvratil Bůh Sodomu a Gomorzu, a včiněni ste gako hlavoně wyztržená z ohně: a nenawrátili ste se ke mně, pravý Hospodin.

12. Protož roro včinjm tobě Izraeli: když pak tyto wěcy včinjm tobě, připraw se w střeč Bohu swému, Izraeli.

13. Ulebo hle činjcy hory, a twořjcy wjet, a zwěstujjcy čloz wěku řec swau, genž činj gitčnij mlhu, a kráci po wýsostech zejmé: Hospodin Bůh zástupu gměno geho.

† Wiz žid. VI, 13 — 17.

Rapitola V.

S poslední žkázau a wyrácenjm frálowstvu Izraelského hrozý Prorok lidu, gestliže se nenapravi.

I. Glyssie slwo roro, kterež gá zdwojhám na wás k'výz-

lenj: Dům Izraelský padl, a ne přidá, aby povstal.

2. Panna Izraelská povržena gest na zemi swau, nenj, kdo by wzbudil gi.

3. Ulebo toto pravý Pán Bůh: W městě, z kteréhož wycházelo ríše, zanecháno bude sto: a z kteréhož wycházelo sto, zanecháno bude w w něm deset w domě Izraelském.

4. Ulebo toto pravý Hospodin donu Izraelskému: Hledege mně, a žiwi budete.

5. A nechrege hledati Bethel, a do Čalgala nechrege wcházeti, a do Bersabee nepůgdetc: nebo Čalgala gate wedeno bude, a Bethel bude nevžitečný.

6. Hledege Hospodina, a žiwi budete: aby siad nebyl spálen galo občí dům Jozefu w, a zjíře, a ne bude, kdo by vhasyl Bethel.

7. Kterýž proměnigete w peslyněk saud, a spravedlností na jesi mi zanecháváte.

8. Činjcyho hwězdy genž slowau wuz a kosa, a obracujjcyho w gistro tmy, a den w noc proměnigjcyho: genž volá wody mořské, a wylewá ge na twář země: Hospodin gměno gest geho.

9. Kterýž se vsmjswá záboru (viváděje) na sýlného, a požube nj na mocného přináší.

10. W nenávisti měli třesíct ho w bráně: a milujjcyho dokonále w obavnosti měli.

11. Pročež, protože ste laupili chudého, a kouřist wytolenau odgíz malíste od něho: domy čerchátnatým kamenjem stavěti budete, a nebudete bydliti w nich: winnice sčipiti budete neymilegí, a nebus dete pjet wjna gegich.

12. Ktěbo poznal sem vnohé nesluchetnosti wasse, a sylné hříchy wasse: nepřátelé spravedliwého běouce dary, a chudého vrístkujícíce w bráně:

13. Protož maudrý w tom čas su milenci bude, nebo čas zly gest.

14. Hledegrę dobrého, a ne zlého, abyste živí byli: a bude Hos spodin Bůh zástupů s wámi, gatzkož ste řekli.

15. Ulenáwidte zlého, a milujte dobré, a vstanovte w bráně faud: kdyby snad smiloval se Hos spodin Bůh zástupů nad ostatky Jozefowými.

16. Pročž toto prawj Pán Bůh zástupů panownjik: We wssch vlicech kwojlenj: a na wssch (místech) kteráz wne gsau, řečeno bude běda běda: a powolají woráče k tručlenj, a k kwojlenj těch, genž vmečj kwojlití.

17. A we wssch winnicych bude kwojlenj: nebo progdu v prostřed tebe, pravoj Hospodin.

18. Běda žádagjicým dne Hos spodinowa: k čemu (gest) on wám: den tento Hospodinuwo, tmy, a ne světlo.

19. Gako kdyby vríkal muž od twáti lwa, a potkalby se s njm nedržed: a (kdyby) wssel do domu, a zpolehlby rukau swau na stěnu, a vstřknulby ho had.

20. Zdali ne den Hospodinuwo tmy, a ne světlo: a mrákota, a ne blešk w ném:

21. Ulenáwidim, a zavrhli sem slawnosti wasse: a nepřigmu wůně sbromážděnij wasjich.

22. Pakli obětovati mi budeš te zápalné oběti, a dary wasse, nepřigmu: a na sliby tučných wescých wasjich newzhlédnu.

23. Odemni odemne bluk pjsnij twých: a zpětu lautny twé poslauchtati nebudu.

24. A zgewj se gako woda faud, a spravedlnost gako potok sylný.

25. Zdali si mne zbité oběti a posvátné obětovali na pausci čtyřidcceti let, dome Izraelstý?

26. A nosili si stánek Molo, phovi swému, a obraz modl wassjich, hvězdu boha wasseho, kterž si věnili sobě.

27. Y včinji, abyste se přestěhowali za (město) Damassek, pravoj Hospodin, Bůh zástupů gíméno geho.

Kapitola VI.

Podobné trestání a učedním osobám Izraelstěm, pro nichž přílišně nepravosti, Bůh řeče Proroka ohlašuje.

1. Běda, kterž bohatř gste w Syonu, a daufate w hore Samairské: přední knižata hlasový lidí, vcházejíce zpupně do domu Izraelstěho.

2. Přejdete do Chalane, a wizte, a gdete odtud do Emath veliké: a zstopre do Čerch Palestinských, a do neylepších wosclíkých království gegich: geslli sirsii ktag gegich nežli ktag wásť gest.

3. Kterž odděleni ste ke dni zlému: a blížíte se k stolici nepravosti.

4. Kterž spjte na ležjich z kostí slonových, a chlipnjet na poselstva swých: kteřž gjte berana ze stáda, a celata z prostřed skotu.

5. Kteřž zpíváte k blaši žaltáře: gako Dawid domnivali se, že magi nástroje zpětu.

6. Pijice vino w ssalých, a neylepsí masti pomazání: a nic sau
E III 2 nás

nezpěli nad potřením Jozefos
vým.

7. Pročež nyní půgda u (w ja-
geti) w předku přestehugjich se:
a odgat bude aučinek smilných.

8. Přišahl Pán Bůh * w dus-
stí své, praví Hospodin Bůh zás-
tupu: W ohavnosti gámám peys
ču Jakobovu, y domu geho ne-
návidim, a dám město s obyvatel-
sky svým.

9. Pakli pozůstane deset mužů
w domě gednom, y oni ženitau.

10. A wezme geg přebuzný ges-
ho, a spálí geg, aby wynesť kosti
z domu: a řekne tomu, kterýž w
streyssich domu gest: Zdali geste
gest podlé tebe:

11. A odpoví: Bonec gest. A
řekne gemu: Milc, a nepřipomij-
neg gména Hospodinowa.

12. Nebo hle Hospodin přikáže,
a potcepe dům wéssi zbořeninou,
a dům menssi rozeslinanu.

13. Zdaliž mohau bězti koni
po stálách, aneb voráno může být
ci w bůvoljich, nebo ste obrátili w
hořkost saud, a owoce spravedl-
nosti w pelyněk z

14. Kterýž weselje se w ničemž:
Kterýž říkáte: Zdaliž ne w sýle své
pogali sine rohůz

15. Nebo hle (gá) wzbudjm na
wás dome Izraelský, praví Hos-
podin Bůh zástupu, národ: a ses-
tce wás od wgitj Emath, až do
potoka paříště.

* Skrze sebe samého.

Rapitola VII.

Předvídání trogi voluty na lid Iz-
raelský, 10. a předewzetí Amazýše
kneje proti Amosovi, 14. v vdatnosti a
věrnosti geho.

1. Toto vřázal mi Pan Bůh:
A hle tworitel kobyly na

počátku pučjich se bylin pozdního
přivalu, a hle (děst) pozdní po-
sečenj krále.

2. Y stalo se: Když dokonala
gjisti bylinu žené, řekl sem: Pane
Bože milostiv buď, prosím: Kdož
wzbudí Jakoba, nebot malický
gest?

3. Smiloval se Hospodin nad
tím: Vlebude, řekl Hospodin.

4. Toto vřázal mi Pán Bůh: a
hle povolával saudu k ohni Pán
Bůh: a řekl propast mnohau, a
snědl spolu djl.

5. Y řekl sem: Pane Bože vpe-
kog se, prosím: Kdož wzbudí Ja-
koba, nebot malický gest?

6. Smiloval se Hospodin nad
tím: Ale y toho nebude, řekl Pán
Bůh.

7. Toto vřázal mi Hospodin:
a hle Pán slogjicý na zdi obmínané,
a w ruce geho lžjce zedníkova.

8. Y řekl Hospodin ke mně: Co
ty wídjo Amose: Y řekl sem:
Lžjcy zedníkova. Y řekl Pán:
Hle gá položim lžjcy v prostřed lidu
swého Izraelstého: nepřidám vý-
ce obmítrati geho.

9. A zbořeny budau výsoči mo-
dly, a posvěcovánj Izraelstá zpu-
stěna budau: a povstanu na dům
Jeroboamu w meči.

10. Y posal Amazýše kněz
Bethelský k Jeroboamovi králi
Izraelstému, řka: Zprorivil ke
tobě Amos v prostřed domu Iz-
raelstého: nebude moc synů žemé
všech řeči geho.

11. Nebo toto praví Amos: W
meči vnitře Jeroboam, a Izrael
zagatý vystehuge se z žené své.

12. Y řekl Amazýše k Amosovi:
Ty genž wídjis, gdi, vte-
do

do země Izácké: a gez tam chléb, a rani prorokovati budete.

13. A w Bethel nepřidáss wjce, abys proročoval: nebo posvětování králowo gest, a dům království gest.

14. Y odpověděl Amos, a řekl k Amazyášovi: Negsem protok, a negsem syn protoka: ale passtucha gsem gá očesawagjy plané fíky.

15. A vyzal mne Hospodin, když sem chodil za stádcin: a řekl Hospodin ke mně: Hdi protokug k lidu mému Izraelskému.

16. A nynj slyss slovo Hospodinovo: Ty praviss: Lebudeš proročovati na Izraeli, a nebudete kapati na dům modly.

17. Protož toto praví Hospodin: Žena twá w městě smilnici bude: a synové twogi y dcery twé w moci padnou, a země twá provázkem zmířena bude: a ty w zemi poslavnění vymřes, a Izrael zaganý wystehuge se z země své.

Kapitola VIII.

Amos proročuje nastávající zkázu království Izraelského, pro všechni chudých. 9. Dokládá, že slavnosti gegich w zármutek se promění: spolu s významem Božího jména předpovídá.

1. **T**oto vyzal mi Pán Bůh: a hle koss gablek.

2. Y řekl: Co ty widiss Amose? Y řekl sem: Koss gablek. Y řekl Hospodin ke mně: Příšel konec na lid mng Izraelštý: nepřidám vjce, abych pominul geg.

3. A střípeli budau stežege chrámowé w den ten, praví Pán Bůh: množ zemrau: na vyselisťem: místě powrženo bude mlčenj.

4. Slyssse to, kteříž potjráté chudého, a zahynauti činje nuzné země,

5. Řkauce: Bdyž pomine měsyc, a prodáme kaupě; a sobota, y otrovčem * obilj: abyhom pomensili mjty, a zwetssili závažj a postavili wáhy lítne,

6. Abyhom vládli w stříbře nuznými a chudými za obuví, a otřebí obilné prodávali;

7. Přisáhl gest Hospodin proti peyse Jakobově: Gestliže zapomenu až do konce na všecky skutečky gegich.

8. Zdali se nad tím nepohnězmete, a kvísliti bude všecký obywatel gegij: a wystaupj jako řeka všecka, a wywtžen bude, a splyne jako potok Egiptský.

9. Y bude w ten den, praví Pán Bůh: zapadne slunce o posledni, a zatmiji se včinjm zemi w den swěsla:

10. A obrájm slavnosti wasse w kvísleni, a všecky písně wasse w naříkání: a vvedu na všecký hřbet wásy pytel, a na každau hlas wu lysunu: a položím gi jako kvíslení gednotozneného, a poslední věcy gegij jako den horší.

11. Už dnowé přicházegi, praví Hospodin: a possli blad na zemi: ne blad chleba, ani žízení wody, ale slyssenj slova Hospodis nowa.

12. Y pohnau se od moře až k moři, a od půlnocy až k východu: obcházeti budau hledajice slova Hospodinova, a nenagdau.

13. W ten den zahynau panenky krásné, a mládency w žijzní.

14. Kteříž přisahagj w hřichu Samarském, a říkagj: Živě gest

Bůh twůg Dan, a žiwa gest ces-
ta Bersabce: y padnau, a nepo-
wstanau wjce.

* Obilnice.

Kapitola IX.

Ohlášení hrozných pomst Božích lidu Izraelskému. 11. Proroctví o králov-
ství Kryštofu. Wiz. Skut. Apoſt. XV,
15 — 17.

1. **W**iděl gsem Pána stogjichho
na oltáři, a řekl: Vdeč
stežege, a necht se pochnau večege:
nebo lakomství w hlawě wſſech, a
posledního z nich w meči zabiti:
nebude gini vtíkání. Vtíkatci bu-
dau, a nebude zproštěn z nich, kte-
rý vteče.

2. Zstrupili až do pekla, odruď
ruká má wywede ge: a pakli wstauz-
pi až na nebe, odruď ztihnu ge.

3. U budoucí skryti na vrchu
Bartenu, odruď přehledávage wes-
zimu ge: a pakli se skryj od očí
mých w hlubině mořské, tam při-
káži hadu, a ſejpati ge bude.

4. U oděgauli do zágerj před
nepřátely svými, tam přikáži me-
či, a zblíže ge: a položni oči níe
na ně ke zlému, a ne k dobrému.

5. U Pán Bůh záštipu, kteříž
se dotyká země, a twadne: a kwi-
lití budau wſſickni přebýwajcij
w nj: a wystaupi gafo potok wſſe-
liky, a zplyne gafo ſčka Egiptská.

6. Kteříž stavoj na nebi wstauz-
peni své, a swazček twůg na zemi
založil: kteříž volá wody mořské,
a wyléwá ge na twáč země, hoz-
spodin jméno geho.

7. Zdali ne gafo syndré Illau-
čenjnu wy ste mně, synowé Izrael-
ští, pravj Hospodin: zdali sem ne-
včinil Izraelce wstaupiti ze země E-
giptské, a Palestýnské z Bappadoz-
eje, a Syrské z Cyrene:

8. A y oči Pána Boha t na krás-
lowství hřeſſicý, a scru ge od twá-
ři země: Ale wſſak ſcra neſcru
domu Jákobova, pravj Hospodin.

9. Nebo ay gá přikáži, a ztlu-
ku we wſſech národech dům Izrael-
ský, gafo zeluccena býwá pſſenice w
řeſſetě: a nevpadne kameneč na
zemí.

10. W meči zemrau wſſickni
hřeſſicý lidu mého, kteříž číkaj:
Neptěblíži ſe, a nepřigde na nás
zlé.

11. W ten den wžbudjm stánek
Dawidu, kteříž klesl: a zase wžde-
lám zboženiny zdi geho, a to co ſe
bylo zbořilo, opravjin: a zase wž-
stavim geg gafo we dnech starodá-
vních.

12. Aby wladli oſtatky Jea-
megstými, y wſſickni národy, pro-
to že wžywáno gest jméno mé
nad nimi: pravj Hospodin činěty
wécy.

13. Aby dnowé přicházegi, pra-
wj Hospodin: a poſtihne wotáč
ženice, a tlačitel hroznu rozši-
gjichho sýmě: a ſapati budou hory
sladkost, a wſſickni pahrbkové
wždělání budau.

14. U obrátm žagerj lidu mé-
ho Izraelského: a wždělávati bo-
dan města pustá, a bydliti budau
w nich: a ſejpati budau winnice,
a pjeti budau wjno gegich: a de-
lati budau zahrady, a gisti bden
ovoce gegich.

15. A wſſejpjin ge w zemi ge-
gich: a newyterhnu giſh wjce z
země gegich, kteřauž ſem dal gumi,
pravj Hospodin Bůh twůg.

* Proti králcovství hřeſſicýmu.

Prorocí wj Abdýášso w o.

Tresce peychu Idumegských, a zkrzu
mi předpovídá. 10. Příčiny té zpázy
řednájjí. 17. Židům slibuje, že se zaše
zag tři navráti, a hanovat budou
z dílem, kteréž ge sužovali.

1. **Vidění Abdýášse.** Toto pras-
wí Pán Bůh k Edomos-
vi: Slyssen! Slysseli sme od Hos-
podina, a posla k národům poslal:
Vstáňte, a povstaňte proti němu
v bog.

2. Aby malíckým dal semí tebe v
lárodech: potupený ty gsy welini.

3. Peycha sedce twého pozdrví-
sla tebe, přebýwajícího v roz-
idlinách skalních, powyjsujícího
idoly twan: Kterýž praviss v se-
cy svéni: Kdož ztrhne mne na-
jemí?

4. Budessli powýffen gako or-
ice, a položíssi mezy hvězdami
mjízdo swé: odtud ztrhnu tebe, pras-
xí Hosподin.

5. By byli wessli zloději k to-
vé, by lotii v noocy, kterakbys byl
zmíkl z zdaliby byli nevradli, aby
jím postačilo z by byli zberači wj-
ia wessli k tobě, zdaliby aspoň pa-
dérku nebyli zanechali tobě?

6. Kterak přehledávali Ezaú,
vystihali střeté wécy geho:

7. Až kdy pomezý wypustili tebe:
vossíčni muži vmluvoy twé posmí-
ta' i se tobě: zmohli se proti tobě
muži pokoge twého: Kterýž gedž s
tebou, položí auklad pod tebou:
není opatrnosti v něm.

8. Ždaliž ne v ten den, dí
Hospodin, vyhubíjni maudrých z
země Idumegské, a opatrnosti z
hory Ezaú:

9. A báti se budau sylnj twogi
od poledne, aby zahynul muž z
hory Ezaú.

10. Pro zabijenj, a pro ne-
prawost proti bratu twému Jás-
kobovi, příkryge tebe zahanbenj, a
zahyness na wéky.

11. Ve dni, když sy stál pro-
ti němu, když gjimali cyzý wog-
sto geho, a cyzozemcy wcházeli do
bran geho, a o Jeruzalém metali
los: ty také byl sy gako geden z
nich.

12. A nebudess pohrdati v den
bratra twého, v den pohostinství
geho: a nebudess se weseliti nad sy-
ny Jüdstými v den zahanbenj ge-
gich: a nezvelebjiss vst twých v
den auzkosti.

13. Aniž wegdeß do brány
lidu mého v den pádu gegich: ani
zhrzeti budess y ty ve zlých wé-
zech geho v den zpouštění geho:
a nebudess wypuštěn proti wog-
stu geho v den pohubenj geho.

14. Ani staness při wygitich,
abyz zabigel ty, kterýžby vrekli: a
nezavíces ostanjich geho v den
sauženj.

15. Nebo blízko gest den Hos-
podinu na wescovy národy: gak
sy činil, stane se tobě: odplacenj
twé obrati na hlawu twanu.

16. Nebo gako ste pili na hos-
te stráte mé, pjeti budau vossíčni
národowé vstawičné: a pjeti budau,
a požíratí budau, a budau gako-
by nebyli.

17. A na hoře Syon bude spa-
senj

senj, a bude swatý: a wladnauti bude dům Jakobuv wěni, kterýž wladní nim.

18. Y bude dům Jakobuv oheň, a dům Jozefuv plamen, a dům Ezaus stniště: a budou zapáleni w nich, a zjeteu ge: a nebudou ostatkové domu Ezaus, nebo hoes spodin miluwil gest.

19. A zdědji ti, kterýž gsau na poledne, horu Ezaus, a kterýž na polich filistýnských: a wladnauti

budou kraginau Effalmowau, a kraginau Samarskau: a Benyamin wladnauti bude Galaademi.

20. A přestehování wogsta toho synů Izraelských, wseim místy Bananegských až do Sarepy: a přestehování Jeruzalemké, kres rěz gest w Bosforu, wladnauti bude městy polednjimi.

21. A wstaupí spasitelové na horu Syon sauditi horu Ezaus: a bude Hospodinu králowství.

Prorocí

Jonášovo.

Rapitola I.

Jonáš od Boha poslaný do Kyniwe, aby tam kázal, vrtká na lodi do Tharsys před twáří Páně. 4. Když pak Bůh zbaučil moře, po metám lojů posljen gest Jonáš. 10. Proče dobravolně do moře vvržen gest, a překala bavre.

1. **J**stalo se slovo Hospodinoz wo k Jonášovi synu Almathy, řka:

2. Wstan a gdi do Kyniwe města welikého, a kaž w něm: nebo wstaupila zlost geho předemne.

3. Y wstal Jonáš, aby vrek do Tharsys od twáři Hospodinowy, a zstaupil do Joppen, a nalezl lodí plavcy se do Tharsys: a dal plat od nj, a zstaupil do nj, aby sfil s nimi do Tharsys od twáři Hospodinowy.

4. Hospodin pak poslal vjet welický na moře: y stala se bavre weliká na moři, a lodi byla w nebezpečnosti aby se nezrostala.

5. Y dali se plavcy, a wolasli muži k bohu swému: a metali nádobí, kteráž byla w lodi, do moře, aby se oblehčila od nich a

Jonáš zstaupil do twářního místo lodi, a spat snem welikými.

6. Y přistaupil k němu zprávce lodí, a řekl genu: Co ty siem s' obřízen z wstaní, wzyweg Boha twého, gestli snad pomyslil Bůh o nás, abyhom nezahynuli.

7. Y řekl muž k towarysí swému: Podte, a wrzme losy, a wizíme proč to zlé gest nám. Y měrili losy: a padl los na Jonáše.

8. Y řekli k němu: Oznam nám pro gakau příčinu zlé toto gest nám: Který gest obchod twůr: která země twá, a kam gdeš: aneb z gakeho lidu gsy ty?

9. Y řekl k nim: Hebrewský gsem gá, a Hospodina Boha nebeského gá bogjmi se, genž včinil moře y zemi.

10. Y báli se muži bájn welskau, a řekli k němu: Co ro včínil: (nebo poznali muži, žeby od twáři Hospodinowy vrek, nebo gini byl oznamil.)

11. Y řekli k němu: Co včiníme sobě, a přestane moře od nás?

nás: nebo moře řílo, a nadey malo se.

12. Žeckl k nim: Wezměte mne, a vlezte do moře, a přestane moře od nás: nebo gá vám, že pro mne, bavte tato veliká přísla na nás.

13. Ž plavili se muži, aby se navrátili k zemi, a nemohli: nebo moře řílo, a nadey malo se na ně.

14. Ž volali k Hospodinu, a řekli: Prosýme Hospodine, aby chom nezahynuli v dussi muže rohoro, a nedáweg na nás kewe newinné: nebo ty Hospodine, gak sy čtěl, včinil sy.

15. Ž wzali Jonášse, a vrhli do moře: y přestalo moře od něj svého.

16. Ž báli se muži bázni weslikau Hospodina, a obětorvali oběti Hospodinu, a slibili sliby.

Rapitola II.

Pohlcení Jonášse od ryby, 2. Modlitba geho, 11. a wywrazení na břech.

I. **Y** připravil Hospodin rybu velikau, aby pozrcela Jonášse: a byl Jonáš v břesse ryby tři dny, a tři noci,

2. Ž modlil se Jonáš k Hospodinu Bohu svému z břicha ryby.

3. A řekl: Wolal sem z sazení svého k Hospodinu, a wyslyšel mne: z břicha hrobu wolal sem, a wyslyšel sy blas nůg.

4. A vrhl sy mne do hlubiny v sedce moře, a řeka obklíčila mne: vysíčni vjrowé twogi, a vlny twé nademnau přessly.

5. A gá sem řekl: Zavřen sem od * obličege očí twých: ale vysak opět vzijm čtěmu swatý twůg.

6. Obklíčily mne wody až k duší: propast ohradila mne, moře překrylo hlavu manu.

7. Konečnám hor zstaupil sem: závory zejmé sevětly mne na věky: a pozdvihněs z potušení života mého, Hospodine Bože můj.

8. Bdyž sauzena byla ve mně dusse má, na Hospodina zpomenul sem: aby přísla k tobě modlitba má k čtěmu swatému twému.

9. Bterž ostřihagj matnosti nadarmo, milosrdensví swé opauštěgi.

10. Gá pak v hlasu čtvály obětovati budu tobě: kterékoli věcy sem slibil, splním za spasení Hospodinu.

11. Ž řekl Hospodin rybě: a wywratila Jonášse na zemi suschau.

* Packenj.

Rapitola III.

Opět poslán Jonáš do Ulynywe, především výwtácení města. 5. Bdyž pak oni se obrátili k Bohu, odpustil Duh městu.

I. **Y** stalo se slovo Hospodino: wo k Jonášovi po druhé, čkancy:

2. Vstal, a gdi do Ulynywe města velikého: a kaž v něm kázanj, kteřž gá mluwjim k tobě.

3. Ž vstal Jonáš, a odessel do Ulynywe podlé slowa Hospodinova: a Ulynywe bylo město veliké cesty tři dnů.

4. Ž počal Jonáš vcházeti do města cestau dne gednoho, y vosal, a řekl: Čestě čtyřidetři dnj, a Ulynywe podwtácono bude.

5. Ž vtwětli muži Ulynywiesci do Boha: a rozhlašili půst, a obětěni sain v žjně od twessjho až do mensjho.

6. Ž příslilo slovo k Fráli Ulynywieskemu: y vstal z stolice swé,

a odvratil rukou své od sebe, a oblečen gesto v živni, a sedel v popelci.

7. Y volal, a řekl v klyny: we z * vst krále a knížat geho, řka: Lidé, y horada, y wolowé, y brzbowé neokusujte nicchéhož: aniž se paste, a wody nepijte.

8. U přikryti budete žinami lizdé, y horada, a at volají k Hospodinu v syle, a at se obrátí muž od cesty své zlé, a od nepravosti, kteráž gesto v rukau gegich.

9. Kdož vj, neobrátili se, a neodpuštli Bůh: a nenašatli se od prchlosti hněwu svého, a nezahynejme?

10. Y viděl Bůh slunce gegich, že sau se obrátili od cesty své zlé: a smiloval se Bůh nad (tim) zlým, kteříž byl mluvil, aby včinil glem, a nerčinil.

* všauzenj svého královského y knížat svých.

Rapitola IV.

Mrz̄e to Jonáše, ie Bůh, podle před: pověděni geho, města Tyruswe netesce, b. aie Bůh cresce, a wyvěuge ho.

I. **N**astápen gesto Jonášs trápe: njm welikým, a rozhněval se:

2. Y modlil se k Hospodinu, a řekl: Prosým Hospodine, zdali neznj toto slovo mé, když sem byl gesste v zemi mé z protož sem předessel, abych vtekli do Charsys. nebo vám, že ty Bůh milostivý a milostdný jsi, trpělivý a mnichého smilování, a pronižgegscý nad zlostí.

3. A nynj Hospodine vezmi, prosým dusiš manu odemne: nebo lepší gesto mně smrti nežli život.

4. Y řekl Hospodin: Ulnissli, dobré se hněwáss ty?

5. Y vyšel gesto Jonášs z města, a posadil se proti východní straně města: a včinil sobě šijnidlo tam, a sedel pod ním v stínu, dozdužby nevzcel, aby se přihodilo městu.

6. Y připravil Hospodin Bůh břečtan, a vystoupil nad hlawu Jonášsowu, aby byl stín nad hlawou geho, a chránil ho (neb byl občjen) y weselil se Jonášs nad břečtanem, veschlosti vclíku.

7. Y zhororil Bůh čerwa při vystaupení jitra na zvýři: y vrazil břečtan, a vyskl.

8. U když vzesslo slunce, píškážal Hospodin větra horkém a žhaucýmu: y vdečilo slunce na hlawu Jonášsowu, a bylo mo horko: a žádal dusiš své, aby vrmel, a řekl: Lépe gestini vrnjeti, nežli žiwu býti.

9. Y řekl Hospodin k Jonášovi: Ulnissli dobré se hněwáss pro břečtan? Y řekl: Dobré hněwám se gá až k smrti.

10. Y řekl Hospodin: Ty žálit máss nad břečtanem, na němž je nepracoval, aniž sy včinil, ab vrostl: keterýž za gednu noc je naredil, a za gednu noc zahenul.

11. U gá neodpuščim: lenym městu welikém, v němž více gest než sto dwadseti tisíc lidí, kteříž nevědji, co gest mezi ptečkou a lewicou svou †, a dobýteč mnohý?

† 3 nichž mnichých sprostnost, a veř most taková gesto, že neznagi rozdíl mezi těmi, neb giniýnu věcmi.

Proroc̄twj Michæášovo.

Rapitola I.

Bierým časem Michæáš prorokoval.
z. Předpovídá zkázu Samatj. 9. Tež lidu Júdskému.

1. **S**łowo Hosподinovo, ktež se stalo k Michæášovi Moravskému, ve dnech Joachima, Achaza, a Ezechijela, kříži Júdských: kteréž viděl nad Samatj, a Jeruzalémem.

2. Slyšte lidé všickni, a ak pozorujte země, a plnost gegj: a bud Pán Bůh vám za svědku, Pán z chrámu svatého svého.

3. Ulebo ay Hospodin wygde z mesta svého, a zstaupj u slápati bude nad výsotini země.

4. A stráweny budou hory pod ním: a andolj rozpustj se jako voda od tváři ohně, a jako voda, kteréž zbijagi auprěmi dolu.

5. V neslechetnosti Jakobové vše toto, a v hříších domu Izraelstého. která neslechetnosti Jakobova z zdali ne Samatj z a ktere výsotě Júdowy: zdali ne Jeruzalém?

6. U položím Samatj jako hrobu kamenj na poli, když se stojí pí vinnice: a ztěhnu do andolj kamenj gegj, a základy gegj odstrýgi.

7. A všecky rtyny gegj sesečeny budou, a všecky mždy gegj spáleny budou ohněm, a všecky modly gegj položim v zahynutj: nebo že mždy newěstky ohromí žděny sau, a až ke mždě newěstky nazvatati se.

8. Ned ejm kwojiti, a vpeti budu: půgdu oblaupený, a nashý: včinjm kwojlenj jako draků, a vpenj jako pširoši.

9. Ulebo bez naděje gest rána gegj, neb přišla až k Júdovi, dočka se brány lidu mého až k Jeruzalému.

10. V ēch nechtěte zwěstovati, slzami nepláče, v domu Prachu prachem sebe posypte.

11. A předěte sobě obydly Krásné, zahanbené potupau: nevyšla, kteráž bydlí v wygitj: kwojlenj dům sausedský přigme z wás, kterýž sám sobě stál.

12. Uleb zemidlel gest * k dobrému, kterýž bydlí v horštěch: nebo zstaupilo zlé od Hospodina do brány Jeruzalémsté.

13. Hřinot wožu hrůzy bydlí: cýmu v Lachys: počátek hřichu gest dcerí Syonské, nebo v rově nalezeny sau neslechetnosti Izraelské.

14. Protož dá vypuštěné nadědice ēch: dům lži k okupacij králii Izraelstým.

15. Geště dědice přivedu robi, genž bydlíss v Matesa: až do Edolly přigde sláwa Izraelská.

16. Budíž lysa včiněna, a oholena nad syny rozkossi tvých: rozkossi lysynu twan jako orlice: nebo gati wedeni sau z tebe.

* pro dobré zteracené.

Rapitola II.

Lidu svého nejpravědnosti přivádi, a přepravídá gím za to zájetj. 12. Eli,

Glibuje jim Krysta, genž ge z zágerí do jednoho očínce gábo vásyš škro: mážd).

I. **B**éda, kteříž myslíte nevžitečs nau wěc, a činíte zlé na ložcých wassích: w swětle gjitním činí to, nebo proti Bohu gest ruzka gegich.

2. A požádali polj, a násylné wzali, a mocý odíiali domy: a křižwé načkli muže, y dům geho: muže y dědicewj geho.

3. Protož rato praví Hospož din: Vy gá myslím na čelec tuze zlé: odkudž neodnesete hrdel wassích, a nebudete choditi pýsni, nebo čas neyhorší gest.

4. W den ten wzato bude na wás podobenství, a zpívána bude píseň o ljbosti, tkaucýf: Šprusírenjm pohubení sime: částka lidu mého proměněna gest: kteřak odstaupí odemne, když se wracuge (ten), genž kraginy nasse dělci má:

5. Pročež nebude tobě odmetuvých prowázek losu w shromáždění hospodinowu.

6. Vlemluwté mluwjice: Vlešlapne na tyto, nepostihne hanba.

7. Praví dům Jakubu: Zdaliži vrácen gest duchu Hospodinu: aneb taková gsau mysleni geho: Zdali slowa má dobrá negsau a tmi, genž právě kráčíz:

8. Unaproti lid můg w protivníka povstal: nad sukní pláště ste wzali: a ty kteříž sprostně nízmo chodili, obrátili ste w bogu.

9. Ženy lidu mého wytchli ste z domu rozkossí gegich: od dětí gezich odgali ste chwálu man na wěky.

IO. Vstánte, a gděte, nebo

neináte zde odpočinutj, pro neci: stou gegi porušena bude shnilostj neyhorší:

11. O bych nebyl muž mage ducha, a lež raděgi mluwil: kapečti budu tobě do wjna, a do opilosti: a bude, na něhož se kapečti tento.

12. Shromážděním shromáždim Jakobe wšechno tebe: w geden vwcdu ostatky Izraelsté, spolu položim geg jako stádo w otčincy, gako dobytek v prostřed chléwu, blučci budau od innožstwj lidj.

13. Vlebo vstaupj orwjetagij cesty před nimi: rozdělj, a půgda branau, a wegdaū řetze ni: a půgde král gegich před nimi, a hessopodin* na hlawě gegich.

* na počátku, na spicu gegich.

Rapitola III.

Tresce wchrost pro bezprávi gegi.
5. Žaluje na salesně proroč. 10. Ježižu Jeruzalému a chrámu předpovídá.

I. **N**eckl sem: Slyssste knížata Jakobova, a weymadowé domu Izraelstého: Zdali wám nezáleží znáti saudu,

2. Kteříž w nenávisti máte dobré, a milujete zlé: kteříž následně berete kůže gegich z nich, a maso so gegich z kostí gegich:

3. Kteříž zkráli maso lidu mého, a kůži gegich z nich zdírali: a kosti gegich zlámali, a zsekali gako w kotle, a gako maso v prostřed hrnce.

4. Čehdy volati budau k hospodinu, a newyslyssi gich: a slýžeťe twář swau od nich w tom čas su, gako neslechetně činili w nálezcích svých.

5. Toto praví Hospodin na proročky, kteříž swodí lid můg: kteříž

říž Faustagj zuby svými, a blásagj počog: a nedáli kdo w vsta gěgich nětco, * posvěcugj naň boge.

6. Pročež noc wám míslo wi- děnij bude, a tmy wám míslo háděnij: a západne slunce nad pro- roky, a zátměn bude nad nimi den.

7. A zahanbeni budau, kteříž widj widěnij, a zahanbeni budau hadaci: a příkrygj wossickni obliče- ge swé, nebo nenj odpovědi Boži.

8. Ale wssak gá naplněn sem sylau ducha Hospodinowa, saudem, a mocý: abyž zvěstoval Jakobovi naflechnost geho, a Izraelovi hřich geho.

9. Slyste to knížata domu Jakobova, a saudcové domu Izraelova: nebo w ohavnosti máte saud, a wssedy wécy pravé pře- vracujete.

10. Kteříž wzděláváte Syon ** we krajích, a Jeruzalém w nepravosti.

11. Knížata geho *** w daz- říž saudili, a kněží geho we inzde včili, a prorocy geho w penězých protokowali: a **** na Hospodínu odpočívali, řkaue: Zdali ne Hospodin v prostřed nás: ne- přigdau na nás zlé wécy.

12. Protož, pro příčinu wassij, Syon jako pole worén bude, a Jeruzalém jako hromada kamienj bude, a hora Chrámowa v výsosti lesů.

* Wyzdwiugj. ** Praždami. *** Pe- dlé daru. **** Na Hospodina zpolé- hal.

Kapitola IV.

Předpovídá prorok, že w čas milos- ří velmi mnozý národné přistoupí

z církvi, a z služeb Boži. 10. Čestí Syon, že z zágeri swého od Pána wyswobo- zen bude.

1. **Y** bude: W neyposledněg- sijm dnů bude hora domu Hospodinowa připravená na vr- chu hor, a wysoká nad pahrbky; a počernau se k nj lidé.

2. A pospissi národové mnozý, a řeknau: Podte, wstupme na horu Hospodinowu, a do domu Božeho Jakobowa: y včiti bude nás o cestách swých, a půgdejme po stez- kách gicho: nebo z Syona wycde zákon, a slovo Hospodinovo z Jeruzalémia.

3. A sauditi bude mezy lidmi mnohýmii, a cestati bude národy sylné až do dlauhého času: y tož fogj meče swé w radlice, a kopj swé w motyky: newezme národ proti národu meče: a nebudau se včiti wjce bogowati.

4. A seděri bude muž pod wín- ným kmenem swým, a pod říkem swým, a nebudе, kdo by přestrassil: nebo vsta Hospodinowa zástrupu mluwila sau.

5. Klebo wossickni lidé choditi bus- dau gedenkaždy we gménu Boha swého: my pak choditi budeme we gménu Hospodina Boha naseho na wéky a dále.

6. W ten den, praví Hospodin, shromáždjm fulbagjcy: a tu, kteřauž sem byl wytrohl, zberu: a kteřauž sem byl trápil:

7. A položím fulbagjcy w ostatky: a tu, kteřáž pracovala, w národ sylný: a královati bude Hospodin nad nimi na hoře Syon, od toho času nynj, a až na wéky.

8. A tyž wěže stáda milhawá dcery Syonské až k tobě přiđe: a při-

a přigde moc první, království dcery Jeruzalémské.

9. Ulynj proč žalostj se stlicu gesz z dali krále nemáss, aneb ráz dce twůg zahynul, že tebe popas dla bolest gáko k porodu pracujcý.

10. Tep bolest, a * stareg se dcero Syonská gáko k porodu pracujcý: nebo nynj wygdesz z města, a bydlici budess w kragině, a přigdesz až k Babilonu: tamě bus desz wyšwobozena, tamě wykaupj tebe Hospodin z ruky nepřátele twýph.

11. A nynj shromážděni sau na sebe národové ninozý, kterýž pracuj: Bud v kamenována: a at hlezdj na Syon oko naše.

12. Oni pak nepoznali myslensj Hospodinových, a nestozuměli rádě geho: nebo shromáždil gáko seno hunina.

13. Vstání, a mlat dcero Syonská: nebo roh twůg položím žezlyny, a kopyta twá položím mědenná: a zdrobjis lidi mnohé, a zabijesz Hospodinu laupeže gegich, a sylu gegich Pánu wssi země.
† Věze stáda, nebo brávná tak nazivána, že strze ni dobytek paussejní býl, tu polední straně města byla; čimž nynj wšedek Jeruzalém, kterýž figuroval církew svatou, do níž je Boží otce zbijagi. * Vyslúž.

Kapitola V.

Po záhubě města Jeruzaléma předovídá narození Kristovo. 9. O vše možení nepřátele, a záhubě modlárství.

1. Nynj pohubena budess dcero lotrovská: obléženj položili na nás, w proru bjeti budau lice saudce Izraelského.

2. A ty Bethleme Efstrata mazlichý gsy w tisících Jüdských:

z tebe inné wygde, genž bude posowníkem w Izraeli, a východové geho od počátku, od dnù věčnosti.

3. Protož dá ge až do času, w něžto k porodu pracujcý porodí: a ostatkové bratří jeho obrázení budou k synům Izraelským.

4. Y stane, a pásti bude (syn své) w stylu Hospodinowém, w vysosti gména Hospodina Boha svého: a obrácení budou, nebo nynj zwlebeni bude až do končin zeme.

5. Y bude tento pokojem: když přigde Asyrský do země naší, a když slapati bude w domjch naších: y vzbudjme na něg sedm pájstí, a osm předních člověků.

6. Y budou pásti zemi Asyrskou w moci, a zemi Clementodowu w Kopjich geho: a wyšwobodí od Asyrského, když přigde do země naší, a když slapati bude w končinách naších.

7. A budou ostatkové Jakobovi w prostřed lidí mnohých gáko rosa od Hospodina, a gáko krupe na bylinu, kterýž nečekáme, aniž očekává synů lidstvých.

8. A budou ostatkové Jakobovi w národech w prostřed lidí mnohých, gáko lewo mezi horady lesními, a gáko levo mezi řídy dobytků: kterýž když přege, a poslapá, a polapí, nemj, když vytrhl.

9. Powýšena bude ruka twa na nepřátele twé, a všidni neprátele twogi zahynau.

10. Y bude w ten den, praví Hospodin: Odemru koně twé w prostřed tebe, a pohubjm wozy twé.

11. A zahladjm města země twé,

twé, a zkažym wsscy pewności
twé, a odgmu čary z ruky twé,
a hánj nebudau w tobě.

12. A včinim, aby zhynuly ry-
siny twé, a modly twé z prostřed
tebe: a nebudess se klaněti wjce
djšum rukau twých.

13. A wykoenjm háge twé z
prostřed tebe, a potru města twá.

14. A včinim w prchliwosti a
w rozhněwánj pomstu we wšech
národech, kterí nepostauhali.

Kapitola VI.

Występká prorok gmkem Božím ří-
dum dobrodini, kteráž on gím prokáz-
al, 6. jakby Doba všrotiti mohli, wys-
včuge, 9. hlas Boží předstaruge hrozý-
cí gím pro nespravedlnost.

1. **Glyssse, co Hospodin miluj:**
Wstan, sud se saudem
proti horám, a ak glyssi pahrbkové
hlas twůr.

2. Ak glyssi hory saud Hospodis-
nuw, a sylni zékladowé zemissej:
nebo saud Hospodinu w s lidem
swým, a s Izraelem rozsauzen budec.

3. Lide můg, co sem včinil toz-
bě, aneb w čem sem byl obržný
tobě z odpověz mi.

4. že sem wywedl tebe ze zez
mě Egipetské, a z domu slauži-
cých wywobodil sem tebe: a poz-
nal seni před twáří twou Ellog-
žiſſe, a Aaron, y Matyiž

5. Lide můg pomni, prosím,
co gest myslil Balách král Moab-
ský, a co mu odpowěděl Balaam
Syn Beotuw, z Setym až do Čal-
sala *, abys poznal spravedlnosti
Hospodinovoy.

6. Co hodného obětovati budu
Hospodinu z sklonim koleno Bohu
ley wysšímu z zdali obětovati bu-
di gemu oběti zápalné, a iclata
očníj:

7. Zdali vštocen býti může Hos-
podin w tisícých stopců, aneb w
mnohých tisících kozlů tučných z
zdali dám prwotozogeného mého za
hřej můg, plod bricha mého za
hřej dusse mé:

8. Oznamjin tobě ó člowéče,
coby bylo dobré, a coby Hospodin
požádal od tebe: žagisté činiti spras-
wedlnost, a milovati milostdens-
ství, a pečlivě choditi s Bohem
twým.

9. Hlas Hospodinu w městu
wolá, a spasení bude bogicym se
gniéna twého: Glyssse pokolenj, a
kdo schwálj to:

10. Gessé oheň w domě bez-
božného pokladové neprawosti, a
mjta mensji hněwu plná.

11. Zdali osprawedlnjm wáhu
bezbožnau, a pytelka záwaží lítia?

12. W nichžto boháci gcho na-
plněni sau neprawosti, a bydle, jich
w ném miluvili lež, a gazyk ges-
gich lítivý w oštěph gegich.

13. J gá tedy počal seni tebe
bjeti pohubenij nad hřejhy twými.

14. Ty gjisti budess, a nenasys-
tis se: a poníženj twé z prostřed
tebe: y pochopiss, a nespasiss: a kte-
réž spassiss, w meč dám.

15. Ty sjeti budess, a nebudess
žjeti: ty elaciti budess olitou, a ne-
budess pomazán olejem; a mest,
a nebudess pjeti vejna.

16. A ostříhal sy přikázanj Amity,
y wsselikého sturku domu Achabova,
a chodil sy w wůljich gegich, abyh
té dal w pohubenj, a představil-
cý w ném w sypenj: a pohaněnj
lídů mého ponceret.

* Viz Num. XXII. a XXIII.

Kapitola VII.

Naříká sobě Michæla, že nadarmo pracoval, proto, že se svá Bohu nádaly, genžby je byl polepšil. 4. Prodej hrozné závěrem Babilonským, 11. před, povídá rozhovorům z něho Krize Číny, a obzvláště Krize Chrysta.

1. **H**éda mně, neb včiněn sem,
gáko kterýž zbijtá na podzim
z m paběrky po zbijánj vjna: nejen
hroznu k geděn, ranýf fíku
žádala dusse má.

2. Zahynul svatý z země, a
pravého v lidech není: vysíční
v krvi a uklady činí, muž bratra
svého k smrti loví.

3. Zde rukau svých nazývají
dobré: kníže žádá, a soudce v na-
vrácení gest: a veliký mluvil žás-
dost dusse své, a zformautili gi.

4. Kdo mezi nimi neylepší gest,
gáko hloh (gest), a kdo vprímý,
gáko ron z plotu. Den stráže tvé,
navojskovenj tvé přichází: nyní
bude pohubenj gegiph.

5. Utehřegee věciti přsteli: a
nechtegce daufati v weywodu: od
té, kteráž spj v lunu tvém, ostří-
heg záweradl vst vých.

6. Utehlo syn činj pohaněnij ot-
cy, a dcera povstává proti mateři
tvé, nevěsta proti svégrussi své:
a nepřátele člověka domáčy geho.

7. Há pak k Hospodinu patřiti
budu: očekávati budu Boha spas-
syteli svého: vsllyssj mne Bůh můj.

8. Uteradůg se nepřestalkyně má
nadennau, že sem vpadl: povstá-
nu, když seděti budu ve tmách,
Hospodin svého mé gest.

9. Hněv Hospodinu v ponesu,
neb sem zhréssil gemu, až bude sauz-
diti při máu, a včinj sand můj:
wyrede mne na svého, vztým
spravedlnost geho.

10. A popartí nepřestalkyně má,
a příkryta bude zahandením, kteráž
prawí ke mně: Kde gest Hospo-
din Bůh twůr? Oči mé hleděti
budou na ni: nyní bude v posla;
pánj gáko bláto vlic.

11. Den (přigde), aby rozdělá-
ny byly zboženky tvé: v ten den
daleko bude zákon.

12. V ten den a až k roké při-
gde s Assur, a až k městům ohra-
zeným; a od měst ohrazených až k
řece, a k moři od moře, a k hoře
od hory.

13. A země bude v zpustěni
pro obyvatele své, a pro ovoce
myšlenj gegiph.

14. Pas lid twůr v prav-
tu tvém, stédo dědictví tvého,
přebývající samé v lese, v prav-
stěd Barmélu: paseni budou v
Básan, a v Galaad podlé dní
starých.

15. Podlé dni výgiri tvého je
země Egypště v káži gemu dívné
věcy.

16. Vzrj národové, a zahenbe-
ni budou naděvší sylau svau: po-
loží ruku na vstu, vssi gegiph blo-
hé budou.

17. Lízati budou prach gá-
ko hadové, gáko zeměplazové
zformauceni budou v přibývajících
svých: Hospodina Boha následo-
bati se budou, a obávati se bude-
dou tebe.

18. Beter Bůh podobný roké,
genž odgjmáss nepravosti, a poz-
mijisá hřichů ostatek dědictví tvé-
ho: neopustí tvéce přehliostí
své, nebo čírcí milosrdenství
gest.

19. Utehřati se, a smiluje k
nad námi: zloží nepravosti násse,
a vztýc

vorze w hlubokost more wosse- milostdenstwo Abramowi: kres-
y hichy nasse. rez sy prijahl oecum nassim odc-
20. Dass prawdu Jakobowi, dnu statych.

Prorocztwo Nahumi.

Rapitola I.

Neynwytskym, gesce e predeslím hři-
šem ie narwacili, hrožo zrázau, 7.
iši sny Izraelsté porážku Nejsrských.

Hejme klynywe: Bniha wi-
dění klahumia Elcezegského.

2. Bůh horlitel, a msticý Hos-
podin: msticý Hospodin, a magicý
rčliwost: msticý se Hospodin nad
epřátele svými, a hněwagicý se
na protivníky své.

3. Hospodin rcpeliwy, a vcelis-
i sylav, a očliskugicý nevčinj ne-
vinného †. Hospodin w bauri a
vichru cesty geho, a mlhy prach
oh geho.

4. Čestagicý moře, a wysussu-
jcý ge: a wosceky řeky w pausse
waděgicý. Roznemohl se Báz-
in, a Barmel: a kwek Libansky
swadl.

5. Hory pohnuly se od něho, a
zhrbecy zpuskleni sau: a zatčasla
země od twáři geho, a okřsleč-
mě, a wosickni obywagicý w
žim.

6. Před twáří rozhněwání ge-
ho: kdož stane: a kdo odolá w
němu přehliwosti geho: rozhně-
wání geho wylito gest gaf oheň:
skaly rozplynuly se od něho.

7. Dobrý Hospodin, a posylňu-
jcý w den sauženj: a znage dau-
gicý w sebe.

8. A w rozwodnění mjmogdau-

cym, skonání včinj mesta geho: a
nepřátele geho stihati budau
tmy.

9. Co myslíte proti Hospodis-
nu: skonání on včinj: nepovsta-
ne dwoge sauženj.

10. Kébo gaf očnij spolu se wj-
že, tak hodowánj těch spolu pigi-
cých: stráweni budau gaf siřni-
ſte suchoť plné.

11. Z tebe wygde myslíč
proti Hospodinu zlost: myslí pře-
męſlegicý přestaupení.

12. Čoro prawj Hospodin:
Budauli dokonalj, a tak (gich)
wjce; tak také oholeni budau, a
pomine: trápil sem tebe, a nebus-
du trápit tebe wjce.

13. U nynj potru prut geho z
hřbetu twého, a wažby twé rož-
cháni.

14. A přikáže nad tebau Hos-
podin, nebudet rozsýwáno ze gméns
twého wjce: z domu Boha twé-
ho zabjim tytinu, a slitinu, poloz-
žim hrob twůg, nebo bezecny
gsy.

15. Hle na horách nohy zwé-
stugicýho, a oznamuugicýho pokog:
Slawiž Judo slawnosti swé, a splít
slsy twé: ncho nepřidá wjce, aby
prosíel strž tebe Belial: westeren
zahynul.

+ Tomu, genž zavinił, neodpuſti.

Kapitola II.

Předpovídá obležení města Nynwe.
S. Na to zrušený geho, oblaupenj, a
přijmou toho představu.

1. **V**stoupil, genžby rozprýlil
před tebou, genžby ostříz-
hal obležení: patř na cestu, poslň
bedr, vtvrd moc velenii.

2. Kébo odplatil Hospodin pey-
chu Jakobowu, gako peychu Iz-
raelowu: nebo zhaubcowé roz-
prýlili ge, a rozwody gegich po-
tussili.

3. Svit sylních geho ohniwy,
muži wojska w čerwých: ohniwy
wočeje wozu w den připravowá-
ný geho, a wożkowé vsnuli sau.

4. Kla cestách smišhání sau: wo-
zowé wespolek se stráželi na ulicých,
twářnost gegich gako lampy, gako
bleystánj proběhajcý.

5. Rozpoimene se na sylné swé,
padati budau na cestách swých:
rychle wstaupj na zdi geho, a při-
praweno bude stinidlo.

6. Brány řek otvřeny sau, a
čtám až do země rozboren.

7. A bogoteník gaty zaveden
gest: a děvky geho hnány byly
lkagjce, gako holubice, repeagjce
w srdcích swých.

8. A klynwoe gako rybník
vod wody geho: oni pak vtekli:
slúgte, slúgte: a nenj, kdyby se
navrátil.

9. Rozchwatęte střibro, roz-
chwatęte zlato: a nenj konce bo-
hatství ze wssch nádob žádau-
cých.

10. Rozmetáno gest, a rozse-
čáno, y rozháno: a srdce rswaz-
dlé, a vmdlenj kolen, a mdloba
we wssch ledwojch: a twáře wssch
gich gako černost hrnce.

11. Kde gest bydlenj lwů, a pas-
twa lwjcat, na niž ssel lew, aby
wssel tam, lwjček, a nenj, kdyby
zaštassil?

12. Lew nalapal dosti lwjčas-
tum swým, a zabil lwjčym swým:
a naplnil kočistj pelesse swé, a ods
počtwadlo swé laupeži.

13. Hle gá k tobě, prawj Hos-
spodin zástupů, a zapálím až do
deymu wozy twé, a lwjčata twá
žjjše meč: a wyplénjm ze země
laupež twau, a nebude slyšan wj-
ce hlas poslů twých.

Kapitola III.

Wysíuge zbraň Chaldejských, kterou
vhubí newěstu Nynwe pro gegi na
prawost.

1. **R**ěda město Frwj, městce
líži rozháno plné: ned-
staupj od tebe laupež.

2. Hlas bice, a hlas autoku ko-
la, a koně čehcycyho, a wozu twau-
cyho, a gezdcie wstupugycyho:

3. A třpytjcyho se meče, a blz-
skagjcyho se kopj, a množství žbc
tého, a těžkého pádu: aniž gest
konec vmtlcín, a padnau na swých
telech.

4. Pro množství smisťství ne-
wěstky krásné, a přijemné, a mas-
gjcy kanzla, kteráz prodala náro-
dy w smisťstvích swých, a čeleďi w
kanzlech swých.

5. Hle gá k tobě, prawj Hos-
spodin zástupů, a odkygi ohavné
andy twé před twářj twau, a ká-
ži národům nahoru twau, a ká-
lowstvím hanbu twau.

6. A výrhnu na tebe ohavnos-
ti, y pohaněním tebe týžnici bu-
du, a položím tebe k u příslado.

7. Y bude: každý, kdo růj
čebe,

tebe, odstocj od tebe, a řekne: Poshubeno gest tlynywe: kdož hezbari bude nad tebau hlawau: odsud hledati budu vřessitele tobě:

8. Zdaliž sy (ty) lepší nežli Alexandry lidná, kteráž bydlí v řekách: wody v okolu gegim: gegijo bohatstvij, moře: wody, zdi gegi.

9. Mauřeninská země sylá gesgi, a Egips, a nenj konce: Afrýska a Libies byly v pomocy twé.

10. Alle y ona v přestěhování wedena gest v zágej: malicij gesgi rozařjni sau na počátku všech cest, a nad slavonými gegimi mescal los, a vissíkni přední gegi se včjni sau v pautech.

11. Y ty tedy opogeno budess, a budess zbrzeno: y ty hledati budess pomoc od nepřeteče.

12. Všechy pevnosti twé gasko fíky (zrálé) s nezralými stvými, budouli zatřeseni, padnau v růta toho, gessto gj.

13. Hle lid twůg ženy v prostřed tebe: nepřátelům twým otevřejny budou brány země twé, sezjete ohň závory twé:

14. Wody pro obléžení nawaž sobě, vzděleg ohrady twé: vsgdi do bláta, a slapeg, rozdělage drž cyhli.

15. Tam tebe zjíře ohň: zahyness mečem, sežere té gako čraust: štromajžd se gako čraust: rozmnož se gako kobylka.

16. Více sy včinilo kuperctví twých, nežli gest hvězd nebeských: čraust roztáhl se, a odsletěl.

17. Strážní twogi gako kobylky: a malicij twogi gako kobylky kobylek, kteréž sedají na plotech v den studna: slunce vzeslo, a odsletěly, a nenj poznáno místo gesgich, kde sau byly.

18. Zdějmali pastýřowé twogi, králi Assyrský: pohrbera budou knížata twá: strýval se lid twůg na horách, a nenj, když shromáždil.

19. Uleni temné potřenj twé, nehorssi gest rána twá: vissíkni, kterž slýseli slýsennj twé, slíslí tužku nad tebau: nebo na koho nepřísla zlost twá vždycky:

Proroctwj Habakufov.

Kapitola I.

Nakláj nad nepravostmi Judséjk. Prorociwj o vřitajení Chaldejských i a ně: 12. vstavenj se lidu Božího v dousání o milosti Boží.

1. Brjmě, kteréž víděl Habakuk Prorok.

2. Dokud Hospodine volati busiu, a newyslyssis: křičeti budu k obě násylj trpě, a nespasiss:

3. Proč sy mi ukázal neprav-

wost a prácy, abyž víděl laupež a nespravedlnost proti mně: a stal se saud, a odpírání mocněgssi.

4. Proto přetržen gest zákon, a nepríssel ažku konců saud: nebo bezbožný zinocnuge se proti spravedlivému, protož vychází saud přewráceny.

5. Popatřte mezy národy, a víze: dírite se, a ztrněte: nebo

skutek se stal we dnech wasijsich, kteří
témuj žádný nevěřej, když bude
vypravován.

6. Kdebo ay gá wzbudjm Chal-
degské, národ hořký a rychlý, chos-
dícý na silnou zrku, aby vládl
šánky ne svými.

7. Hrozný, a straslivý gest:
z něho samého sand, a břízne geho
wygde.

8. Lehcegsjj než pardové koňo-
vé geho, a rychlegssj nad vlny
večernj, a rozzijí se gezdcy geho:
nebo gezdcy geho zdaleka přigdau,
lérati budau jako orlice pospjchají-
cý k gedenj.

9. Wszickni k laupeži přigdau,
twáče gegich jako wjir žhaucy: a
shromáždi jako písek, zagetj.

10. A on nad krály svjrezý, a
knížata w posměch gemu budau:
on nad wsselikau pevností smoti se
bude, a snese násep, a dobude gi.

11. Tehdy promění se duch, a
přege a padne: tak gest syla ges-
ho boha geho.

12. Zdali ne ty od počátku Hos-
spodinc Božc můž, swary můž, a
nezemícní: Hospodine w sand pos-
ložil ho: a sylného, abys potres-
stal, založil sy ho.

13. Čisté gsan oči twé, abys ne-
widel zlého; a hledeti k neprawos-
ti nebudess mocy. proč hlediss na
neprawé twéty činicy: a miliss,
ano zjistá bezbožný spravedliwégs-
sího nad sebe:

14. A včiniss lidi jako ryby
mořské, a jako zeměplaz nemagjí-
cý knížete.

15. Wssecko w rdicy pozdwihl
tahlo to w newodu swéni, a shromáždil
do sýti swé. Zlad tím roz-
dorati se bude a plésati.

16. Protož obětovati bude ne-
wodu swému, a obět činiti sýti swé:
nebo w nich ztučněla stránka geho,
a počtm geho wýborný.

17. Proto tedy rozprostřel ne-
wod swý, a wždy zabsjeti náro-
dů nepřestane.

Kapitola II.

Zpráva a varení od Boha dant
proroku o esauženj lidu Izraelského od
Chaldejského, a ročenj lidu Bojkó
zašlivenjmu o Krystu.

1. Nad stráži man stanu, a pos-
lavim se na ohradě: a
patřiti budu, abych všedl, co se mi
prawi, a cobyž odpověděl k ur-
scycímu mně.

2. Podporověděl mi Hospodin, a
řekl: Uapisz všiděnij, a wylož gens
dřáč, aby přeběhl, kdožby čel ge.

3. Kdebo gesetr všiděnij podál, a
vkáže se ku konci, a nesklamá. Po-
messkáli, počekeg ho, nebo přigda
přigde, a nebude messkati.

4. Až kdož newěřicý gest, ne-
bude vrtjmá dusí geho w něm
samém: spravedlivý pak w vje-
sce živo bude.

5. A jako vjno pigjího okla-
wává: tak bude muž pyšný, a
nebude okrášlen: genž rozhil
jako peklo dusí swau: a on gaf-
sint, a nebywá naplněn: a shromáždil
sobě wsecky národy, a aby
ne k sobě wsecky lidí.

6. Zdaliž wszickni tito nad njm
podobenský newezmanu, a těž
hádek geho, a řečeno bude: Bes-
da tomu, kterýž mnioži twé ne
swé: dokudž y oběžuge proti so-
bě husté bláto:

7. Zdali ne w náhle povřancu,
kterýžby kausali té: a wzbuzeni bu-
dau rchagjí tebe, a budes w lau-
pež gím:

8. Proto že sy ty zlaupil národy mniché, laupiti budau tebe wossíčni, kterýž ostatní budau z lidí, pro kteřího člověka, a nepravost ze mě města, a wossech bydlegjicých v něm.

9. Běda, kterýž shromáždí lantomství zlé domu svému, aby bylo na výsosti hnijdo geho, a zpotečena se býti mní z ruky zlcho.

10. Myslil sy zahábení dosmu tweníu, pobil sy lidí mniché, a zbrássila dusse swá.

11. Ktěbo kámen z stěny volati bude: a dřevo, kteréž mezi spogením stavění gest, odpovídati bude.

12. Běda, kterýž staví město ve krvech, a připravuje město v nepravosti.

13. Zdali tyto měcy negfau od Hospodina zástupů: Ktěbo pracovati budau lidé v minohém ohni, a národové na prázdro, a zemdelegi.

14. Ktěbo naplněna bude země, aby poznali slávu Hospodinovu, gáko vody příkrýwagjicí moře.

15. Běda, kterýž nápog dává příjetli svému wpaussege ižluč swau, a opoguge ho, aby patřil na nahoru geho.

16. Naplněn sy hanbau nissto sláwy: pj ty také, a vysil twrdě: obklíči tebe Kalich pravice Hospodinovy, a wýtvratek hanby na sláwu swau.

17. Ktěbo nepravost Libanu příkryje, tebe, a záhuba zvijat odstraní ge ze krvi lidstých, a nepravosti země, a města, v wossech bydlegjicých v něm.

18. Co prospívá cytina, že gi wyrýl * tworitel gegj, slitnu, a obraz falessný: nebo daufal v díla (svá) řemeslník gegj, aby nadělal modl němých.

19. Běda, kdož říká dřewu: Procti: Vstaň, kamenu mlčejcymu: zdali on včiti bude mocý říle rento příkryt gest zlateni a stříbrem: a žádného duha není v sítích geho.

20. Hospodin pak v chráni svatém svém: vmlkníz od twáči geho wsecká země.

* Ajemajuje.

I. Modlitba Habakuha Proročka za netvědomosti.

Rapitola III.

2. Hospodine klíčel sem klíčenj twé, a bál sem se. Hospodine djlo twé, v prostředku let obživ ge. V prostředku let znás mo včinjs: když se rozhněwáss, na milostdenství se rozpomeness.

3. Bůh od poledne přigde, a twary z hory hárán: Přikyla nesbesa sláwa geho: a chwály geho plná gest země.

4. Blest geho gáko světlo budě: rohové v rukau geho: Tu skryta gest syla geho.

5. Před twáči geho půgde smrt. A wygde dábel před nohama geho.

6. Stál, a změnil gest země. Požpatřil, a zkazil národy: a setříny sau hory wěku. Sklonili se pahrbkové swěta, od cest wěčnosti geho.

7. Pro nepravost víděl sem stany Maučeninské, zformauceny budau kůže země Madyanské.

8. Zdali v řekách rozhněvaly se Hospodine: aneb v řekách přehliwost twá, aneb v moři rozhněwanj twé: Genž wstaupíss na koně twé: a wožové twogi spasenj.

9. Wzbudē wzbudjss lučissré swé, přisahy pokolenjm, kteréž sy miluwil. Řeky rozdéljs zejmé:

10. Widěly tebe, a bolest trpely hory: hlubina wod minula. Za la propast hlas swůg: vysokost ruz ce swé zdvihla.

11. Slunce a měsyc stáli w přibytku svém, w swětle střel twýh, půzda u w blesku bleskaz gicýho se kopj twého.

12. Wzrwání posslapáss zemi: w prchlosti zmánijsó národy.

13. Wyssels k spasenj lidu twého, k spasenj s Domažanym twým. Pobils hlawu z domu bezbožného: obnažil sy základ ges ho až do hrdla.

14. Zločecil sy berlami geho, hlawě bogowníků geho, při díce giscým gako wicht k rozptýlenj nne. Plésanj gegich, gako toho genž žere chudého w skryté.

15. Cestu včinil sy w mori kos ním twým, w blátě wod minohýh.

16. Slyssel sem, y zbaučilo se břicho mé: od hlasu zatíslí se rozwé mogi. Ač wegde shnilost w kostech mych, a podemnau ač se vyspreyssi. Abych odpočinul w den sauženj: abyh vstaupil k lido pře pásanému nasseinu.

17. Učbo fjk nebude kwisti: nebude plodu na vinnicých. Sklame dílo oltwy: a pole nepřincu počtu. Odčešán bude z ovčin ce dobytek: a nebude slota v gesli.

18. Gá pak w Hospodinu radowati se budu: a plésati budu w Bohu Čežili si mem.

19. Bůh Pán syla má: a po ložníchy mé gako gelenu. I na vysosti mé provodí mne vjiz w Žalinjch zpívajicýho.

Prorocí Sofoniášovo.

Rapitola I.

Vředporjdač Bálb zpázu Jeruzaléma pro brzy obvareli. 10. Křík a nazývaní židů wypříunge. 14. Vředstavuje bdu dne Páne velikého.

1. **S**łowo Hospodinovo, kteréž se stalo k Sofonyášovi synu Chuzy, syna Bodoliášova, syna Umaryášova, syna Ezechyášova, zadanu Joacháše syna Ammos nowa krále Júdského.

2. Shromáždunge chromáždjm wſecky wécy od twáti zemi, přaz wj Hospodin:

3. Shromáždunge člověka y dos bytek, shromážduge práctwo nebeské y ryby mořské: a pádové bez-

božných budau: a zahladim lidi od twáti zemi, přaz wj Hospodin.

4. U wzráhnu tuku meu na Jíudu, a na wſecky bydlegjí w Jeruzalémě: a zahladim; mješ rohoto ostatek Bálowy, a gmén strážných chrámowých s kněžimi;

5. Y ty, kteříž se klaněgi na střechách t ryjetswu nebeskemu, a klaněgi se, y přisahagi w Hospodinu, a přisahagi w Ullchom.

6. Y kteříž se odwracují zpět za hřbetem Hospodinovym, a kteříž nechledali Hospodina, ani se ptali na něho.

7. Ullere od twáti Pána Boha: nebo

nebo blízko gest den Hospodinu, nebo připravil Hospodin obět, pozvání povolaných svých.

8. Ý bude: w den oběti Hospodinowu, na wssijwym na knjzata, a na syny krále, a na wsecky, kteří oblečení sau w raucho cyzozemské:

9. A na wssijwym na wsseliz koho, genž hrde wcházý na práh w ten den; kteří naplnugj dům Pána Boha svého neprawosti a liti.

10. Ý bude w ten den, praví Hospodin, hlas křiku od brány rybné, a koulenj od Druhé, a potřenj veliké od pařebků.

11. Kvélte obyvatelé Pile: vmlkl wesserem lid Chananejský, zahynuli wssicni obalenj stěbrem.

12. Ý bude w tom času: přehledám Jeruzalém w lucernách: a na wssijwym na muže vroazlé w kwasnicích svých: kteří praví w srdečích svých: Nevcinj dobré Hospodin, a nevcinj zle.

13. Ý bude syla gegich w rozebrání, a domové gegich w puštinu; a stavěti budau domy, a nebudau bydli: a střepovati budau winnice, a nebudau pjeti wjna gegich.

14. Blízko gest den Hospodinu wcelky, blízko gest a rychlý příslis: hlas dne Hospodinova hořký, saužen bude tu sylny.

15. Den hněwu den ten, den sauženj a anfosti, den psoty a býdy, den temnosti a mrákoty, den mlhy a vichru.

16. Den trauby a traubenj na města ohrazená, a na vhlý wysoké.

17. A saužiti budu lidi, a choditi budau gako slepi, nebo Hospodinu zhřessili: a wylita bude

krew gegich gako země, a těla gegich gako leyna.

18. Ale je stěbro gegich, a zlatoto gegich nebude mocys wyswoboziti gich we dni hněwu Hospodinowa: w ohni horlivosti geho sejtána bude wsecka země, nebo stanánj s chvátánjem včinj wossem bydlegicím na zemi.
† Švějdám nebeským.

Kapitola II.

Napomenutí Jüdstých Eu pokání, 4. s předložením gím příkladu některých Božích pomstěkouzých.

1. Segdete se, shromáždete se národe nemilý:

2. Prvé nežli porodi rozhaz gako práh pomígegejch den, děj se než přigde na wás hněwo přehliwosti Hospodinowy, dějte nežli přigde na wás den rozhněwanj Hospodinowa:

3. Hledegete Hospodina wssicni tisí země, kteří ste scud geho čínilí: hledegete spravedlivého, hles degre ríchého: zdalibyste se kretak stryli we dni přehliwosti Hospodinowy.

4. Kdo Gáza zkázeno bude, a Ascalon w pustinu, Azot o posledni wytřhau, a Akaron wykroceneno bude.

5. Běda, kteří přebýváte † w provázku mořském, národe zhaubců. Slovo Hospodinovo na wás Chananejské země filistýnských, a pohubjmi tebe, tak aby nebylo obyvatelé.

6. Ý bude provázeč mořský odpočinutj pastýřů, a chleby dosbýtků:

7. A bude provázeč geho, kdož ostane z domu Jüdstwa: tu budau paseni, w domjch Ascalonských

¶ wečeru odpočinav: nebo na vostej
wj ge Hospodin Bůh gegich, a
odvrátí zágetj gegich.

8. Slyssel sem haněný Moabos-
wo, a rauhání synů Ammonových:
Které wěcy wytékali lidu mému, a
zwelebení sau nad končinami gegich.

9. Protož žiw gsem gá, pravý
Hospodin zašlupu Bůh Izraelštý,
že Moab jako Sodoma bude, a
synové Ammonovi jako Gomorra,
suchost třenj, a hromady soli, a pausť
až na wěky: ostatkové lidu mého
rozeberou ge, a ostatní národu mě-
ho vládnouti budou gimi.

10. To se gím stane pro pey-
chu gegich: nebo rauhalí se, a zve-
lebení sau nad lidem Hospodina žá-
stupů.

11. Hrozný Hospodin na ně, a
ztenčj wſecky bohy země: a klas-
něti se budou gemu mužj z města
swého, wſicení oštovové nás-
rodů.

12. Ale y wj slávěnijowé
zbiti mečem mým budete.

13. A wztáhne ruku svou na
půlnocy, a zahubí Asyrského: a
položí krásnau w puštinu, a w bez-
cestj, a jako pausť.

14. A budou odpočívat v
prostřed něho stáda, wſecky ſselny
národů: a bukáč y gežek na praz-
zý geho zdržovatí ſe bindou: hlas
zpívajícího w okně, hawran na
wěrci, nebo ztenčím sýlu geho.

15. Toč gest město slavné přez-
bytovací w důvěrnosti: kteréž
říkalo w ředce swém: Gáč gsem,
a kromě inne nenj giného wjce:
Kterak věiněno gest w pausť od-
počívalo lité zvěři: každý kdož
gde píes ně, sypeti bude, a hej-
bari bude rukau svou.

† W kragině pomolstě.

Kapitola III.

Oblášenij býdy Jeruzalémštěm y běj:
čili gegich. 8. Úahlbenij o shromáždění
rozptýlených, a povolání pohani do
cyrw. 14. Zapomenutí církve kado:
sti nad Kristem Králem swým.

1. Běda popauzegic̄, a wys-
kaupené město, holubice.

2. Učevposlechlo hlasu, a neptě:
galo kázne: w Hospodinu nedau:
falo, k Bohu swému ſe neptíbljilo.

3. Buižata geho v prostřed ně:
ho jako lwové ēwaucý: ſaudcov-
wé geho wlcy v wečer, nefta:
wiali k gjtru.

4. Prorokové geho nesmyšlji,
mužj newěrnj: kněžj geho poſtev:
nilí Swatyně, nespravedliwége:
dnali proti zákonu.

5. Hospodin spravedlivý v
prostřed něho nevčinj nepravosti:
ráno ráno ſaud swůg dá na ſwě:
tlo, a nebude ſtryt: neznał pak ne:
pravý zahábenj.

6. Zabladil ſeni národy, a roj:
prýleni sau vhlowé gegich: puň
ſem včinil cesty gegich; když ne:
nj, když chodil po nich: zpūščen
ſau města gegich, a neostalo mo:
že, ani kterež obyvatce.

7. Řekl ſem: Ale wſak bati ſe
budeſs inne, přigmeſs kázen: a
nezhyne přibytek geho, pro wſe:
cty wěcy, w kterých na vſitě ſe
ſem ge: ale wſak na vſitě wſitě
ſe potuſili wſecka myſlenj ſwá.

8. Pročež čekeg inne, pravý
Hospodin, w den wžkřiſſenj měho
w budaučym času, nebo ſaud můg,
abych ſhromáždil národy, a ſekral
království: a wylil na ně rožně:
wánj mě, wſeliký hněw prhl
wosti mě, nebo w ohni horlivos:
ti mě ſežrana bude wſecka země.

9. Učeb ehdáž na vſitěm li:
dom

iem rty wyborné, aby wzýwali
všickni we gmienu Hospodina, a
laužili gemu ramenem gednjm.

10. Da řečami Illaučeninsté
emě, odvud ponížení mogi, synoz
vé rozprýlených mych přinesau dat
nně.

11. W den ten nebudeš zahans-
zeno nad wšemi náležky twými, gi-
niž sy přestaupilo proti mně: ne-
bo tehdáž odegmu z prostřed tebe
welikomluwený pechy twé, a ne-
přidáss, abys se wywyssowalo
wjce na hoře swaté mé.

12. A ostawim v prostřed tebe
lid chudý a potřebný: a daufati
budau we gméně Hospodinowu.

13. Dlatakové Izraelskij nevčinj
neprawosti, ani mluwici budau lži,
a nebude nalezen w všech gegich
gazyk lžitiwý: nebo oni paseni bu-
dau, a odpočívat budau, a nebude,
když přestrafil.

14. Chwaddecero Syonská: plé-
seg Izraeli: rádug se a wiesel se we
wšem srdcy dcero Jeruzalémistá.

15. Odgal Hospodin saud twůg,

odvrátil nepřátele twé: král Iz-
raelštý Hospodin v prostřed tebe:
nebudeš se báti zlého wjce.

16. W den ten řečeno bude Je-
ruzálmu: Učtečtě se báti: Syo-
nu, neoslabūgte se ruce twé.

17. Hospodin Bůh twůg v
prostřed tebe sylní, on spásy: ra-
dovati se bude nad tebau w wes-
selj, mlčeti bude w milowání swém,
plésati bude nad tebau w chwále.

18. Marné lidí, kteří byli od
zákona odstaupili, shromáždjm,
nebo z tebe byli: abys nemělo wj-
ce nad nimi pohaněnij.

19. Hle gá zabjm wſſecty, kte-
říž trápili tebe w tom času: a spa-
sým fulhagjicýho: a tu, kteráž byla
wywtžena, shromáždjm: a polos-
žím ge w chwálu, a w gméně,
we wssi zemi zahabeni gegich:

20. W tom času, w němž při-
ves du wás; a w času, w němž shro-
máždjm wás, nebo dám wás w
gméně, a w chwálu wſſehném lidem
země, když obrátm zágeri wasse před
ocima wasjima, pravoj Hospodin.

Proroctví

Rapitola I.

Trešce židy, že zanedbarosse stawenj
chrámu Páne, domy své wzdélkvali;
otkádage, že proto na ně Bůh neau-
zdu dopustil: čemuž wveřítrijše zoro-
babel, Gezus kněz weliký, a ijd, hned se
w stawenj chrámu Páne dal.

1. W roku druhém Darya křás-
le, w měsýc ſestém, w
prvním dni měsýce, stalo se ſlowo
Hospodinowo w * ruce Alggae
Proreka, k řorobabelovi synu Sa-
achyelowi, wůdcy Jüdskému, a k

Aggeus.

Gezusovi, synu: Jozedekowu kně-
z̄y welikému, řkaucý:

2. Toto pravoj Hospodin Bůh
zástupů, řka: lid tento pravoj: Ge-
ſtre nepříssel čas, aby dům Hospi-
dinovo wzdělan byl.

3. V stalo se ſlowo Hospodinovo
w ruce Alggae Proreka, řkaucý:

4. Zdali čas wám gest, abys
ste bydlili w domjch klenutých, a
dům tento puštý (stál)?

5. A nynj toto dí Hospodin zá-
stupů

stupů: Položte řídce wasse na cesty wasse.

6. Syli ste mnoho, a vnesli ste málo: gedli ste, a negste nasyceni: pili ste, a negste opogeni: přikryli ste se, a negste zahrñni: a kdo mždy shromáždil, vložil ge w pytlík děrawý.

7. Toto prawj Hospodin zástupů: Položte řídce wasse na cesty wasse:

8. Wstupre na horu, nesť děj wsi, a stavějte dům: a přijemný mi bude, a oslavěn budu, prawj Hospodin.

9. Wzestréli ste na wjce, a hle včlněno gest méně: a vnosili ste do domu, a rozmnožoval sem to: pro kreraužto přeštinu, prawj Hospodin zástupů: nebo dům můg pustý gest, a wy pospícháte geden: každý do domu svého.

10. Protož nad wámi zabráňeno gest nebesum, aby nedali rosy, a zemi zabráněno gest, aby nedala plodu svého:

11. U povolal sem suchoť na zemi, y na hory, y na pšenicy, y na wjno, y na oleg, a kterežkoli wěcy wydáwá země, y na lidi, y na horada, s na wffelikau prácy tuřau:

12. Y flyssel Zorobabel syn Salathylow, a Gežus syn Jozedeku wnež veliký, a wissickni ostařekové lidu, hlaš Hospodina Boha svého, a slova Aggea Proroka, gafouž ho poslal Hospodin Bůh gezgidh k nim: y bál se lid od twáti Hospodinov.

13. Y řekl Aggeus posel Hospodinu z peštu Hospodinových, lidu řka: Gáť s wánit gsem, prawj Hospodin.

14. Y wzbudil Hospodin ducha Zorobabele syna Salathylow, wůdce Jüdského, a ducha Gežusa syna Jozedekova kněze velikého, a ducha ostatních ze wsscho lidu: y wessli, a dělali djlo w domě Hospodina zástupů Boha svého.

* Řeze.

Kapitola II.

Posylení židů k stavění chrámu, v oříšti L. V. 1. Oznamení příjmu pokut na ně vzdázených. 2. Proroctví o výblazení neprácel lidu Božího.

1. **W**e dni dwadcatém a čtvrtém měsýce, w sestém měsýce, w roce druhém Davida krále.

2. W sedmém měsýce, dwadca tem a prvním dni měsýce, skalo se slovo Hospodinovo w tuce Aggea Proroka, řkaucý:

3. Uluw k Zorobabelovi synu Salathylowu wůdcy Jüdskému, a k Gežusovi synu Jozedekovi kněze velikému, a k ostatním lidu řka:

4. Kdož mezy wámi gest ostřwen, genž widěl dům cento wšiz wě své prvnj: a co wy wadje geg nynj: zdali neni tak, gafouž nebyl před očima waszina?

5. U nynj posylí se Zorobabeli, prawj Hospodin: a posylí se Gežuse synu Jozedeku kněze velikého, a posylí se wesskeren lid země, prawj Hospodin zástupů: a číste (nebo gá s wámi sem, prawj Hospodin zástupů)

6. Slowo, kterež sem smírnil s wámi, když ste wycházeli z země Egypště: a duch můg bude v prostřed wás, nechťegre se běti.

7. Učebó toto prawj Hospodin zástupů: Gessé geden malíčko gest, a gá

a gá pohnu nebem, a zemí, a mořem, y říkau (zemí).

8. A pohnu všemi národy: A příde žádající všechněm národům: a naplním dům tento slávou, praví Hospodin zástupů.

9. Ústět gest stříbro, a mé gest zlato, praví Hospodin zástupů.

10. Veliká bude sláva domu cohoto posledního výce nežli prvního, praví Hospodin zástupů: a na místě tomto dám pokog, praví Hospodin zástupů.

11. V dvacátém a čtvrtém dni devátého měsíce, v druhém roce Darya krále, stalo se slovo Hospodinovo k Aggeusovi Prostoku, říkajíc:

12. Toto praví Hospodin zástupů: Otaž se kněži na zákon, říka:

13. Poneseli člověk maso posvěcené v podolku rukou svého, a dotkne se svrchním geho chleba, aneb vařenj, nebo výna, aneb olege, aneb všeliké krmě: zdali posvěcenno bude: Odpověď vásse pak kněži, řekli: Nikoli.

14. Y řekl Aggeus: Dokneli se posvěcený na duši, že všech těchto věců, zdali bude posvěcenno: Y odpověděli kněži, a řekli: Posvěcenno bude.

15. Y odpověděl Aggeus, a řekl: Tak lid tento, a tak národ tento před tváří maut, praví Hospodin, a tak všecky dilo rukou gegich: a všecky věci, kteréž obětovali tu, posvěcené budou.

16. A nyní položte sídce wasse od cohoto dne a včely, dřívě

nežby položen byl kámen na kámen v chrámu Hospodinově.

17. Když ste přistupovali k hromadě dwacátým měsíci, a bylo deset: a vcházeli ste k čerenu, aby ste vytlačili padějate láhvici, a bylo dwacet.

18. Bil sem vás větrem žhaveným, a rzy, a krupejí všecká dila rukau vassich: a nebyl mezi vám, kterýžby se navrátil ke mně, praví Hospodin.

19. Položte sídce wasse od cohoto dne, a napotom, odedne dvacátého a čtvrtého, devátého měsíce: odedne, v němž základové založení sau chrámu Hospodinova, položte na sídce wasse.

20. Zdali giž sýmě v plodu gest: a gesitě vinnice, a řík, a zrnaté gabliko, a dřevo olivové nekvetlo: od dne cohoto požehnám.

21. Y stalo se slovo Hospodinovo podruhé k Aggeovi v dvacátém a čtvrtém dni měsíce, říkajíc:

22. Vlivo k řekobabelovi vůzdej Judštěmu, řík: Gá pohnu nesem spolu y zemí.

23. A podvádí stolice království, a setru synu království národů, a podvádí vůz, y gezdce geho: a zstoupj koňowé, y gezdce gegich: muž v meči bratra svého.

24. V den ten, praví Hospodin zástupů, přímu tebe řekobabeli synu Salathelylu služebnictví můg, praví Hospodin: a položim tebe jako znamení, neb tebe vytvořil sem, praví Hospodin zástupů.

Proroc twj Zacharyássow.

Kapitola I.

Upomemuej lidu Jüdského ku poká-
ni, z. videní Zacharyássowi Proroku
zgewené, o Angelich, 18. o čtyřech ro-
zích, 20. a čtyřech kowářích.

1. **W**měsícy osmém, w druz-
hém roce Darya Etále, stalo se slwo Hospodinovo k Zacharyássowi, synu Barachyássowi, syna Addowa, Proroku čkaucy:

2. Rozhnéval se Hospodín na otce wasse hněvem (welikým).

3. Y řekněs k nim: Toto prav-
wí Hospodín zástupů: Obrátte se ke mně, praví Hospodín zástupů:
a obrátm se k wám, praví Hos-
podín zástupů.

4. Uchudte gáto otcové wassi,
P nímž wolali Prorocy předessli,
čkauce, Toto praví Hospodín zás-
tupů: Obrátte se od cest wasších
zlych, a od myšlení wasších nev-
horsích: a nevysel, ani pozoru-
meli ke mně, praví Hospodín.

5. Otcové wassi kde gsau: a
prorocy zdali na wéfy žiti budeu:

6. Ale rošťák slowa má, a zá-
konní vstanovení má, kteráz sem
přikázal služebníkům mým Proroc-
kům, zdali nepostihla oči wasších,
a obrácení sá, a řekli: Gáto my-
slil Hospodín zástupů včiniti nám
podlé cest wasších, a podlé nález-
kù wasších, včinil nám:

7. Dne čtyřmečtměho gede-
náctého měsíce Sabath, léta druz-
hého Darya, stalo se slwo Hospo-
dinovo k Zacharyássowi synu Bar-
achyássowi, syna Addowa, Proroc-
ku, čkaucy:

8. Widěl sem w nocy, a hle-
muž wstupujíc na kůn ryž, a
on stál mezy městovjm, kde-
réž bylo w dolině: a za njm ko-
nowé ryž, strakat, a bili.

9. Y řekl sem: Co gsau tito,
Panе můg z y řekl ke mně Angel,
genž mluwil * we mně: Gá vše-
ži tobě, co gsau tyto wécy.

10. Y odpověděl muž, genž
stál mezy městovjm, a řekl: Ti-
to gsau, kteréž poslal Hospodín, aby
zchodili zemi.

11. Y odpověděli Angelos
Hospodinowu, genž stál mezy měs-
tovjm, a řekli: Zchodili smě zemi,
a hle wosbecka země osazena gest, a
odpočívá.

12. Y odpověděl Angel Hospo-
dinu, a řekl: Hospodine zástupů
dokudž ty se nesmilujes nad Je-
ruzálemem a nad městý Jüdským,
na něž sy se rozhnéval: Tento gis
sedmdesátý rok gest.

13. Y odpověděl Hospodin An-
gelovi, genž mluwil we mně slo-
wa dobrá, slowa potěšitelná.

14. Y řekl ke mně Angel, genž
mluwil we mně: Woleg, čka:
Toto praví Hospodín zástupů:
Horlil sem nad Jerusalémem a nad
Syonem horlivostí wclíku.

15. A hněvem welikým gis se
hněvám na národy bohaté: nebo
gá hněval sem se málo, oni pak
spomohli ke zlém.

16. Prorož toto praví Hospo-
din: Navrátim se k Jeruzalému w
milosrdenstvých: a dům můg wžde-
lón

n bude w ném, prawj Hospodin
zstupu: a prawidlo wztuženo bus-
i ** na Jeruzalém.

17. Gessé woleg, řka: Toto
prawj Hospodin zástupu: Gessé
plywati budau města má dobrý:
u wěcimi: a věssi gessé Hospo-
din Syon, a wywolj gessé Jeru-
zalém.

18. Y pozdwihl sem oči mych,
widěl sem: a hle čtyři rohové.

19. Y řekl sem k Angelovi, genž
iluwil we mně: Co gsau tyto wě-
y z y řekl ke mně: Tyto gsau roz-
owé, kteříž zmírali Jüdau, a Iz-
raeli, a Jeruzalémem.

20. Y vřázel mi Hospodin čty-
ři krováče.

21. Y řekl sem: Co tito přiz-
házeji činiti: Kterýž pravil, řka:
Tito gsau rohové, kteříž zmírali
Jüdau po gednomkaždém muži, a
ženě z nich nepozdwihl hlawy
wé: y přissli tito odstrassiti ge, aby
vrahli rohy národů, kteříž pozdwi-
ali roh nad ženij Jüdskau, aby
rozprýlili gi.

Seznau, ke mně. ** Wzdešlán bude
Jeruzalém.

Rapitola II.

Widění Zachariášsoro o Angelu mě-
lém Jeruzalém, 4. o rozmnožení w
iém lidu, 6. povolání lidu w Babi-
oně zuláwaicého do Jeruzaléma, a
vohanu do církve.

1. Y pozdwihl sem oči mych, a
widěl sem: a hle muž, a
w ruce geho pravózef * mětiču.

2. Y řekl sem: Vam ty gdes?:
Y řekl ke mně: Abych změnil Je-
ruzalém a widěl, jak veliká gest
Mirokost geho, a jak veliká dluž-
hoit geho.

3. A hle Angel, genž mluz-

wil we mně, wycházel, a Angel
giný wycházel w stříč geniu.

4. Y řekl k němu: Bež, miluto
pačolíku tonuto, řka: Bez zde
bude bydleno w Jeruzalémě, pro
množství lidj a howad v prostřed
něho.

5. A gá budu gemu, dj Hos-
podín, zdj ohniwau wůkol: a w
slávě budu v prostřed něho.

6. O! ó vteče ze země půlnoc-
ní, prawj Hospodin: nebo we
čtyři wětry nebeské rozprýlil sem
wás, prawj Hospodin.

7. O Syone, vtec, genž přes-
býwás: v dcery Babilonské:

8. Klebo toto prawj Hospodín
zástupu: Po slávě poslal mne k
národi, kteříž zlaupili wás: nebo
kdož se wás dotkne, dotyká se zří-
zedlnice oka mého:

9. Klebo hle gá zdvižhám ruz-
fa mau na ně, a budau laupeže
rén, kteříž slaužili gim: a pozná-
te, že Hospodín zástupu poslal mne.

10. Chwal a wesel se dcero Syons
stá: nebo hle gá přicházym, a bus-
du bydliti v prostřed tebe, prawj
Hospodin.

11. A připomeni budau náro-
dowé množý k Hospodinu w ten-
den, a budau mně w lsd, a bydlí-
ti budu v prostřed tebe: a wědě-
ti budess, že Hospodín zástupu pos-
slal mne k tobě.

12. A bude voládnauti Hospod-
in Jüdau stréňkau swau w zez-
mi posvěcené: a wywolj gessé Je-
ruzalem.

13. At vinkne wsseličé tělo od
tváři Hospodinovoy: nebo povstal
z přibýtku svého svatého.

* Gimž se věří.

Kapitola III.

Angel Gezuſa kněze velikého, zvlečeného z raucha nečistého, oblec̄y poraují w nowe, 8. slibuge gemu Boha Krista Pána.

1. **Y** vřežal mi Pán Gezusa kněze vclíkého stogjého před Angelem Hospodinowým: a satan stál na prawicy geho, aby se protiwil gemu.

2. Y řekl Hospodín k satanovi: Trescy Hospodín * w robě satane: a trescy w robě Hospodín, genž wywolil Jeruzalem: zdali nenjeten to hlavně wyňata z ohně?

3. A Gezus obléčen byl w raucha nečistá, a stál před twáť Ansgela.

4. Vtěrýž odpověděl, a řekl k němu, kteříž stál před njm, řka: Odejmecž raucha nečistá od něho. A řekl k němu: Hle odgal sem od tebe neprawost twau, a oblékl sem tebe w proměnná raucha.

5. Y řekl: Vstavote čepicy biskupskau čistau na hlavu geho. A vstavili čepicy biskupskau čistau na hlavu geho, a oblékli geg w raucha: a Angel Hospodinu stál.

6. A oswědčoval se Angel Hospodinu před Gezusem, řka:

7. Čoro prawy Hospodin zástupu: Budeſli na cestách mych choditi, a stráže mé osížhati: ty také saudisti budeſs dům můg, a osížhati budeſs synj mych, a děmi tobě chodjey z těch, kteříž nynj tuco přistogji.

8. Slyſo Gezuse kněze veliký, ty y přátele twogi, kteříž bydlegi před tebou, nebo muži předznamenátragický gsau: Ulebo hle gá Přivedu Služebníka mého vycházegj cyho.

9. Ulebo hle kámen, kteříž sem dal před Gezusem: na gđnom kamenu sedm očí gest: hle gá vystygi rycinu geho, prawy Hospodin zástupu: a odegmu neprawosi ze mě této w gđnom dni.

10. W ten den, prawy Hospodin zástupu, powolá muž pěječe swého pod winny kmen, a pod fík.

* Tebe.

Kapitola IV.

O zlatém hrncu a dwan oliwach; o kamenu říčném a cýnowém; o sedmi očích Pánu; a výše toho výklad.

1. **Y** navrátil se Angel, genž miluval we mně, a výbozdil mne, gako muže genž probuzen bývá ze snu svého.

2. A řekl ke mně: Co ty vidiſs: Y řekl sem: Viděl sem, a hle svojen zlatý celý, a lampa geho na twchu geho, a sedm světelnic geho na něm: a sedm nálevk světelnicym, kteréž byly na twchu geho.

3. A dwě olisy na něm; gđna na prawé straně lampy, a gđna na lewicy geho.

4. Y odpověděl sem, a dík Angelu, genž miluval we mně, řka: Co gsau tyto twěcy, pane můg:

5. Y odpověděl Angel, genž miluval we mně, a řekl ke mně: Zdali nevídli, co gsau tyto twěcy: A řekl sem: Ulikoli, pane můg.

6. Y odpověděl, a dík ke mně řka: Čoro gest slovo vospodinovo k Žorobabelovi, řkauch: Ulebo twogſtci, ani w sýle, ale w dobu mém, prawy Hospodin zástupu.

7. Vdo (gši) ty horo veliká před Žorobabelem z w rovinu (edra)

(obrácena budess): a wywederet kás men přednij, a wyrówná milost, milosti geho.

8. Y stalo se sloto hospodino: wo ke mně, řkauj:

9. Ruce žorobabele založily dům teno, a ruce geho dokonagi geg: a wédeti budete, že hospodin zástup pů poslal mne k vám.

10. Kdo zhrzel dny maslyni: a weseliti se budau, a vzít kámen cynowy w ruce žorobabes le. Sedm ráctro oči, gsau hospodinowy, gesito běhagi po wssi zemi.

11. Y odpowěděl sem, a řekl sem k němu: Co gsau dwoe olity tyro, po prawicy swjencu, a na lewicy geho:

12. A odpowěděl sem podruhé, a řekl sem k němu: Co gsau dva klasy olity, kteříz gsau podlé dwoj pyšců zlatých, w nichž gsau nálewky z zlata:

13. Y dík mně, řka: Zdali newiss, co gsau tyto wécy? A řekl sem: Ule, pane můg.

14. Y řekl: Tato gsau dva sysnowé olege, kteříz přistogj Panos wojku wssi zemi.

Kapitola V.

Widj Protok knihu letjcy, s. a dčbán, w němž seděla bezbožnost s knubem oloswa; a dwe ženy krídlaté nesaucý geg.

1. Y obtátil sem se, a pozdwihl sem oči mych: a widěl sem, a ay kniha letjcy.

2. Y řekl ke mně: Co ty widjse? Y řekl sem: Gá widjm knihu letjcy: dlauhost gegi dwadci loktů, a širokost gegi deseti loktů.

3. Y řekl ke mně: Totok gest zlořečenj, kteříz wychází na tvář

wssi zemi: nebo wsseliky zloděg, gakož tam pseno gest, sazen buzdce: a wsseliky přisahagicy, z té rěž sazen bude.

4. Wywedu gi, prawj hospodin zéstupu: a přigde do domu zloděge, a da domu přisahagicyho we gmešnu mém lžiwě: a přebývati bude v prostřed domu geho, a stráví geg, a dříví geho, y kamenj geho.

5. Y wyssel Angel, genž mluwil we mně: a řekl ke mně: Zdwihní oči své, a wiz, co gest ro, co wychází.

6. A řekl sem: Y co gest? Y řekl: Tent gest dčbán wycházegjicý. A řekl: Tent gest oko gegich we wssi zemi.

7. A hle knih olověnný nessen byl, a hle žena gedna sedejc v prostřed dčbánu.

8. A řekl: Tatot gest bezbožnost. Y vrtchl gi v prostřed dčbánu, a pustil knih olověnný * w vsta geho.

9. Y pozdwihl sem oči mych, a widěl sem: a hle dwe ženy wycházegjicý, a duš w krídlech gegich, a mely krídla gako krídla lusňáka: a zdwiably dčbán mezy zemí a nebem.

10. Y řekl sem k Angelovi, genž mluwil we mně: Bam tyto nesau dčbán?

11. Y řekl ke mně: Abymu wycházen byl dům w zemi Sennaar, a vztrozen byl, a postaven tam byl na základu svém.

* Na vrch geho.

Kapitola VI.

Widj Protok kdyrl wozy, a vět některoušobní koně, což mu Angel wyládá. 9. Poraď se mu, aby vdelal krynu zlatou, a gi na hlavu Ježiša Krista peřstavil. Protok luge také o muži, gehož jméno Wývod.

1. **Y** obrátil sem se, a pozdwięhl
sem oči mých, a widěl sem:
a ay čtyři wożowé wycházegicý
prostředka dwau hor: a hory, ho-
ry mědenné.

2. W woże prwnjmi koňowé
ryzý: a w woże druhém koňowé
wrańi.

3. A w woże třetím koňowé
bjí, a w woże čtvrtém koňowé
strakatý, a sylný.

4. Y odpowěděl sem, a řekl sem
k Angelu, genž mluvil ve mně:
Co gsau tyto věcy, pane můž:

5. Y odpowěděl Angel, a řekl
ke mně: Tiro gsau čtyři wětrowé
nebesský, kteříž wycházegi, aby stá-
li před panovníkem vší země.

6. W kterém byli koňowé wra-
ni, wycházeli do země půlnoční:
a bjí wysíli po nich: a strakatý wys-
íli k zemi polední.

7. Kteříž pak byli nevyslněgí,
wysíli, a hledali gjeti a běhati po
vší zemi. Y řekl: Edete, zchodíte
zemi: y zchodili zemi.

8. Y povolal mne, a mluvil
ke mně, řka: Hle kteříž wycházegi
do země půlnoční, odpočinuti
včinili ducha mého w zemi půl-
noční.

9. Y stalo se slovo Hosподинов
wo ke mně, řkaucý:

10. Wezmí od * pěstěhování,
od Holdai, a od Teblásse, a od
Idaiásse; a přigděs ty w tom dni,
a wegdeß do domu Jozyéssy, syna
Sofonyássowa, kteříž přišel z
Babylóna.

11. A wezměs zlato a stříbro:
a vděláš Fortuny, a wstawiss na
hlavu Ježíša syna Jozedekowa
kněze velikého,

12. A mluwiti budcess k ně-

mí, řka: Toto prawi Hospodín
zástupů, řka: Už muž ** Brichod
gměno geho: a pod njm wžegde,
a wystawij chrám Hospodinu.

13. A on wzdělé chrámu Hospo-
dinu: a on ponese slávu, a seděl
bude, a panowati bude na stolicy
swé: a bude knězem na stolici swé,
a rada pokoge bude mezi réma
dwěma.

14. A Fortuny budau Helemo-
wi, a Cobiássowi, a Idaiássowi, a
Hemowi, synu Sofonyássowu, na
panátku w chrámě Hospodinovi.

15. A kteříž daleko gsau, pi-
gdau, a stavěti budau w chrámě
Hospodinově: a wěděti budete, že
Hospodin zástupů possal mne k
vám. Bude pak ro, gestlije ***
flyšením flyšeti budete hlas Ho-
spodina Boha wasseho.

* Zagávčí, totiž od Holdai. ** Mí
řežegicý. *** Skutečné.

Rapitola VII.

Odpověd Jüdským od Boha daná
postech gegich. 8. Zapomenutí gis!
volánu.

1. **Y** stalo se w roce čtvrtém
Darya krále, stalo se slovo
Hospodinovo k Zacharyássowi, w
čtvrtém dni měsíce devátého, kte-
říž gest * Basleu.

2. Y possali do domu Boha
Sarazar, a Rogomniech, a muži
kteříž byli s njm, k prošení tráci
Hospodinovy:

3. Aby řekli kněžím domu Ho-
spodina zástupů, a Protoklum, mla-
wjce: Zdali plakati něm w pás-
tém měsíci, nebo posvětit se něm,
gakž sem gis činil po mněho
let:

4. Y stalo se slovo Hospodina
zástupů ke inné řkaucý:

5. Umíwo ke wscemu lidu zemi,
y k

y k kněžím, řka: Když ste se postili, a koukli v pátém a sedmém (měsíční) po těchto sedmidesáti let, ** zdali pust postili sice se mne?

6. A když ste gledali, a pilu, zdali ste negledli sobě, a sobě samým nepili?

7. Údali nejsan slova, kteráž mluvil Hospodin světe Proroky předesslé, když gesse v Jeruzalémě bydleno bylo, a bylo bohaté, ono a města vůkol něho, a na poledne, y na polich bydleno bylo:

8. Y stalo se slovo Hospodinoz wo k Zacharyášovi, řkauč:

9. Toto díj Hospodin zástupů, řka: Saud spravedlivý sudce, a milostdenství, a smilování číste, gedenkaždý s bratrem svým.

10. A vđowě, a syrotku, a příchozýmu, a chudému *** příveho pohaněnij při právě nečíste: a zlého muž bratu svému nech nemysli v srdci svém.

11. Y nechřeli pozorovat, a odvrátili ráme odskupugicý, a vši své obrázili, aby neslysseli.

12. A srdce své postavili jako syamant, aby neslysseli zákona, a law, kteráž poslal Hospodin zástupů i duchu svéni světe Proroky předesslé, y stalo se rozhněvání veliké od Hospodina zástupů.

13. Y stalo se, jakž mluvil, a eslysseli: tak volati budau, a nezvyslyssim, prawj Hospodin zástupů.

14. Y rozptýlil sem ge po všech celostvých, gichž newědj: a země zpustla od nich, protože nezvlo přecházegicýho a wracujícího se: a položili zemi žádaucy pausse.

Užíváce listopadu. ** zdali se se opravdu mne postili. *** Bezpráví, náruku.

Kapitola VIII.

Slibuje Váš Židům mnoho dobrého, kudaž pravednost zachovávat. 18. Prorotví o obrácení pohanů.

1. Y stalo se slovo Hospodina zástupů, řkancý:

2. Toto prawj Hospodin zástupů: Horlil sem nad Syonem horskem velikým, a rozhněvánjem velikým horlil sem nad ním:

3. Toto prawj Hospodin zástupů: Navrátíl sem se k Syonu, a bydliti budu v prostřed Jeruzaléma: a bude slavit Jeruzalem vše sto pravdy, a hora Hospodina zástupů hora posvěcená.

4. Toto prawj Hospodin zástupů: Ecce bydliti budou starí a baby v ulicích Jeruzalémistých: a muže hůl v ruce geho pro* množství dnů.

5. A ulice města naplněny budou pacholky a dévčaty, hrájícími na ulicích geho.

6. Toto prawj Hospodin zástupů: Budeli se zdáti nesnadné před očima ostatků lidu tohoto v těch dnech, zdali před očima myslíma nesnadné bude, prawj Hospodin zástupů?

7. Toto prawj Hospodin zástupů: Hle gá spasým lid můg z země Wýchodu, a z země Západu slunce.

8. A přivedu ge, a bydliti budou v prostřed Jeruzaléma: a budou mi za lid, a gá gím budu za Boha, v právě a v spravedlnosti.

9. Toto prawj Hospodin zástupů: Posylíte se ruce wasse, kterž slyssíte v těchto dnech řeči tyto světe vsta Proroků ve dni, v němž založen gest dům Hospodina zástupů, aby čtvrť dny vystaven byl.

10. Uživo před těmi dny mžda lidská

U n n n

lidská nebyla, ani mžda horad byla; ani vcházegjicymu, ani vycházegjicymu byl pokog pro sauženj: a pustil sem wſecky lidi, gedenohofajzdého proti bližnjinu swému.

11. Tlynj tak ne podlé předeſſích dnů gá včinjm oſtatkum lídu rohoro, pravj Hospodin záſtupů.

12. Ale sýmē pokoge bude: wěnice dá vžitck swüg, a země dá plod swüg, a nebesa dagj toſu ſwan: a včinjm, aby voládli oſtakowé lídu rohoro wſsemi wěcmi témito.

13. J bude: gako ste byli zlořečenjm v národech, dome Jüdský, a dome Izraelský: tak ſpasým wás, a budete požehnánjm: nechrégte ſe báti, posylíte ſe ruce wassse.

14. Nebo toto pravj Hospodin záſtupů: Gako ſem myſlil, abyph trápil wás, když k hněwtwoſti wžbudili mne otcové wassi, pravj Hospodin,

15. A neſmiloval ſem ſe: tak obrátiw ſe myſlil ſem v těcho dnech, abyph dobré včinil domu Jüdskému, a Jeruzalému: nechrégte ſe báti.

16. Tato gſau tedy ſlowa, krexáz činiti budete: Uluote pravdu gedenkazdý ſe bližnjin ſvým: pravdu, a ſaud pokoge ſudje v brzách wassich.

17. A gedenkazdý zlého proti přijeli ſwému nemyslete v ſedých wassich: a přisahy lživé nemilujete: nebo tyto wſecky wěcy gſau, gichž nenávſdjm, pravj Hospodin.

18. J ſtalo ſe ſlowo Hospodina na záſtupů k. mne, rkaucy:

19. Toto pravj Hospodin záſtupů: Pust čtvrticho, a pust pás-

tého, a pust ſedmého, a pust desátého (měsice) bude domu Jüdskému v radost, a weseli, a v ſlavnosti wzneſené: pravdu toliko, a pokog milugete.

20. Toto pravj Hospodin záſtupů: dokud neprigdau lidé, a bydliti budau v městech mnohých,

21. A chodíti budau obywatele, geden k druhému, rkauce: Gdeme, a prosine twáti Hospodinovy, a hledegme Hospodina záſtupů: pugdu také gá.

22. J přigdau lidé množ, a národové ſylni, aby hledali Hospodina záſtupů v Jeruzalémě, a aby proſyli twáti Hospodinovou.

23. Toto pravj Hospodin záſtupů: v dnech těch, v nichž poſchyti deset člověků ze všech gazu ků národů, a chytí ſe podolka mužec žida, rkauce: Pugdeme s věmi: nebo ſme ſlyſeli, že Bůh o vám gest.

* Šeſtost wěku.

Rapitola IX.

Těſí Bůh lid ſwüg wracujc k Babylonu; ſlibuje gím předně; ie u přácie gegich weboqunge, a gím geromání. 9. Podruhé, ze gím poſle Tyrus ſpávcele.

1. Brjmé ſlowa Hospodinova* v zemi Hadrač, a Dismaseni odpočinutj gebo †: nebo Hospodina gest oko člověci, v wſich pokolenj Izraelských.

2. Enach také v končinách gebo, a Tyrus, a Sydon: nebo piš gali ſobě maudrost velmi.

3. A vzdělal Tyrus pevnost ſvau, a ohromáždil ſtrjbro gafu zemii, a zlato gafu bláto rlic.

4. Vše Pán vladnauci bude njeni, a poſ-

1. potepo na moři sýlu geho, a ten syny twé Řecká země: a postavim ihněm sežtán bude.

5. Vzří Assalon, a báti se bude: a Gázá, a želeti bude přilis; Assalon, nebo zahábená gest iadége geho: a zahyne král z Gáz, a w Assalonu nebudé bylo.

6. A sedne rozloučitel w Uzoru, a rozprýlím peyhu filistýnskýf.

7. A odegmu krew geho z vst jeho, a ohavnosti geho z prostřed žubu geho, a zanechán bude taře on Bohu nassemu, a bude gáko weywoda w Júdovi, a Assalon jako: Gebuzegský.

8. A ohradim dům můg z těch, kterjž rytérují mině, gdouce v nazovacugice se, a nepůgde na ně ojce násylník: nebo nynj widěl sem z očjdí mych.

9. Pléseg welice dcero Syonská, wesel se dcero Jeruzalémistá: Až Král tvůr přigde tobě spravedlivý, a spasitel: on chudý, a vstupující na oslicy, a na osla: ko syna oslice.

10. A zkažym tvůr z Effraima, z Foně z Jeruzaléma, a rozprýle: io bude luciſte boge: a mluví: i bude pokog národum, a moc geho od moře až do moře, a od řek až do Fončin země.

11. Ty také w kriji zákona twé: po wypustil sy wězně twé z gámy, w níž není wody.

12. Obratit se k ohradě wězniotvé nadége, dnes také zwěstovat w dwognásobné wěcy wtájim tobě.

13. Nebo roztáhl sem sobě Júdu gáko luciſte, naplnil sem Effraima: a rozbudim syny twé Syone na

syny twé Řecká země: a postavim tebe gáko měc sýlnýf.

14. A Hospodin Bůh nad nimi widju bude; a wygde gáko bleſt, štěla geho: a Pán Bůh w trausbu zatraubj, a pūgde w wičtu posledním.

15. Hospodin zástupu chránit bude gich: a sežetau, a podmáň kamením praku: a pigice opigj se gáko od vjna, a naplněni budau gáko číſce, a gáko rohové oltáře.

16. A spasý ge Hospodin Bůh gegich w den ten, gáko stádo lizdu swého: nebo kamenj swáta wyzdwižena budau na země geho.

17. Nebo což gest dobroho geho, a co krásného geho, gedlině obilij wywolenýf, a vjno plodjicí panny.

* Proti :emt. † Toho břemene t. g. na Damasse je ono valj, a za některý čas tu žijíane.

Kapitola X.

Gám pán může nám to vděcti, žež žádáme; genž posylne židv a ſmiluge se nad nimi, gež zaget shromáždi do země gegich, a ponžjí nepřekážej gegich.

1. Proste od Hospodina deſſe tr

času * wečernjiti, a Hospodin včinj sněhy, a deſſe přiwalu dá Gim, gednomu každému bylinu na poli.

2. Nebo podobizny mluvíly wěc neržitečnau, a hadaci wídět lež, a vykladaci snů mluwili nazdatmo: marně těſlli: protož zaswedení ſau gáko stádo: trápent budau, nebo není Gim pastyře.

3. Na pastyře rozhněvala ſe prohlivost má, a na kozly navštížtivim: nebo navštížwil Hospodin zástupu stádo swé, dům Júdský, a

postawil ge gako koné slawy swé
w bogi.

4. Ó něho vhel, z něho folj,
z něho lučisté wálky, z něho wy-
gde wesseliký násylník spolu.

5. A budau gako sylnj slapa-
gice bláto cest w bogi: a bogos-
wati budau, nebo Hospodin s ni-
mí: a zahandení budau wsedají-
cý na koné.

6. A posylnim dům Júda, a
dům Jozefu w spasym: a obrájmí
ge, nebo se smilngi nad nimi: a bu-
dau, gako byli, když sem gich byl
nezaveti: nebo gá Hospodin Bůh
gegich, a wyslyssim ge.

7. Y budau gako sylnj Esraim:
ssti, a radowati se bude srdece ges-
gich gako od wjna: a synowé ges-
gich vzći, a radowati se budau, a
plésati bude srdece gegich w Ho-
spodinu.

8. Possepce gím, a shromáž-
djm ge, nebo wykaupil sem ge: a
rozmnojsni ge, gako prvé byli roz-
množeni.

9. A rozsegi ge w lidech, a zdas-
leka zpomjnati budau na mne: a
živi budau s syny swými, a na-
vrátj se.

10. A přivedu ge zase z ze-
mě Egypšté, a z Asyrtských shro-
máždjm ge, a do země Chalaad-
ské a Libanšté přivedu ge, a ne-
bude nalezeno gím místo:

11. A přegde w močké těsnos-
ti, a potope na moči volny, a za-
hanbeni budau wszecky hhubiny řeky,
a ponízena bude pevha Asyrtských,
a berla Egypštá odstoupí.

12. Posylnim gich w Hospodi-
nu, a we gímenu geho choditi bus-
dau, prawi Hospodin.

* požnijm.

Rápitola XI.

předpovídá Prorok z lázu Jeruzalé-
ma a dyrámu. 7. Bere sobě dwaceti-
ty, a podejná tři pastýře. 12. Předpo-
vídá zradu Oldášovou. 15. O živu pa-
stří, gehož Bůh vzbudí.

1. Otewři Libane brány twé, a
at zázrak oheň tedry twé.

2. Kwel gedle, neb padl cedr, nebo
welebnj pohubeni sau: kwelte dus-
bowé Bázantskij, nebo poskán gest
les ohrazený.

3. Hlas kwojeni pastýřů, nebo
pohubena gest welebnost gegiph:
blas i wánj lwů, nebo pohubena
gest pevha Jordánisté.

4. Čoro prawi Pán Bůh můg:
Pas dobytek (f) zabítj (oddanij),

5. Gegžto, kteříž gjim vládli, ži-
bjigeli, a neželecli, a prodávali geg-
řance: Požehnaný Hospodin, bo-
hatí včiněni smě: a pastýři gegiph
neodpausstěli gjim.

6. A gá neodpuštím wjce nad
bydlegjčmi na zemi, prawi Ho-
spodin: ay gá poddám lidi, ges-
duchořazděho w ruku bližního své-
ho, a w tuku kréle gcho: a zkaz
zemí, a nevytrhnut z ruky gegiph.

7. A pásti budu dobytek zabítj
proto, ó chudí stáda. Y wzał s m
sobě dwa pruty, geden nazval
sem Krásan, a druhý nazval sem
Prowázkem: a pésl sem hčdo.

8. Y podčal sem tři pastýře w
měsícy gednom, a * vztázena
gest dusse má w nich: nebo y do-
sse gegiph proměnila se we mně.

9. Y řekl sem: Nebudu pustit
wás: což mře, at vmtí: a což se
podejná, at gest podčato: a estas-
ení at sežeru gedenkaždý maož
bližního swého.

10. Y wzał sem pruit můg, kte-
říž Saul Krásan; a odřezal sem gegiph

abych zrušil sinlaurovou man, kterauž em včinil sevřeními lidmi.

11. Žež zrušenj vvedena gest v tom dnu: a poznali tak chudí lidé, kteříž oštěhagi mně, že slož do hospodinovo gest

12. Žež řekl sem ē nim: Gestli te) dobré gest před očima wasišua, píncete mždu man; a pakli, odpočínte. Žež odwázili mždu man třídceti stříbrných.

13. Žež řekl Hospodin ře mně: Dovrž to ē slívateli obrazů, kteří žau mždu, kterauž jem ceněn od n. h. Žež vžal sem třídceti stříbrných, a vzhl řem ge do domu Hospodinova ē slívateli obrazů.

14. Žež přejezd sem prut můj druhý, kteříž slaul Prowázek, abyh rozwázal bratrstvoj mezy Jüdau a Izraelem.

15. Žež řekl Hospodin ře mně: Hessté wezini sobě nádoby pastýře blázniwého.

16. Klebo ay gá rozbudjm pasíře na zemi, genž opusťtených ienatostí, rozpřýleneho nebude sledati, a potřeného nerzdraví, a o což stogj, newykrmí, a massu uňich gisti bnde, a kopyta ges jich roztřhá.

17. O pastýři, a modlo, opaureký stádo: meč na rámě geho, : na oko pravé geho: rámě geho uchotinan vschne, a oko pravé ges jo zatmjuvagé zatmij se.

* Sýskala sobě s nimi.

Kapitola XII.

4. O nepřátelích lidu Božího. 4. O chráně Boží nad nimi. 10. Seslání až Duha svatého, a kňulenj nad křízowaným Spasitelem.

1. Brásmé slowa Hospodinowa na Izrael. Prawj Hospodin roztahujícý nebesa, a zaklá-

dagjícý zemi, a tworjícý ducha člověka w ném:

2. Už gá položim Jeruzalém večege obžerstwoj wsečhneni lidem wukol: ale ſe Jüda bude w oblezenej proti Jeruzalemu.

3. Už bude: w den ten položim Jeruzalém kámen běmena wsem lizdein: wseckni, kteří geg zdwojharc budau, pořezánym potthani budau: a zbetan se proti němu wsecká kálowstrj země.

4. W den ten, prawj Hospodin, porazým wselelkého koně w ztrnici, a sedagjichho naři w nesmylnosti: a na dům Jüda otevru oči mé, a wselelkého koně lidj vdečním slpotau;

5. Žež řeknau wůdcové Jüdské w srdecy swém: Posylněni budete mně obywatele Jeruzalemství w Hospodinu zástupů Bohu gegich.

6. W gen-den postawim wůdce Jüdské gako pec ohně w dříví, a gako pochodni ohně w seně: a sežetau na pravicy, y na lewicy wsecky lidj wukol: a bude bydleno w Jeruzalemě opět na místě swém w Jeruzalemě.

7. A spasý Hospodin stánky Jüdské, gako na počátku: aby se welebně nechlubil dům Dawidu, a sláva bydlicých w Jeruzalemě proti Jüdovi.

8. W den ten chréniti bude Hospodin obywatelů Jeruzalemství, y bude, kdyby vrazil z nich w tom dni, gako Dawid; a dům Dawidu gako Boží, gako Angel Hospodinu w před obličegem gegich.

9. Už bude w den ten: hledati budu setíjeti wsecky národy, kteříž přicházegj proti Jeruzalemu.

10. Už vylegi na dům Dawidu, a na obywatele Jeruzalem-

ské, ducha milosti a proseb: a pažití budau na mne, kteréhož boždli: a kouzlití budau nad ním kouzlením gáko nad gednotozéným, a želeti budau nad ním, gáž obyčeg ge želeti nad smrtí gednotozéného.

11. V den ten veliké bude kouzlení v Jeruzalémě, gáko kouzlení Adadremmona na poli Megeddon.

12. A kouzlití bude země: čeleďi a čeledi obzvláštně: čeleďi domu Dawidova obzvláštně, a ženy gegich obzvláštně.

13. Čeleďi domu Nathanova obzvláštně, a ženy gegich obzvláštně: čeleďi domu Lewi obzvláštně, a ženy gegich obzvláštně: čeleďi Semeli obzvláštně, a ženy gegich obzvláštně.

14. Všechy čeleďi obzvláštně, čeledi a čaledi obzvláštně, a ženy gegich obzvláštně.

† Viz a. Paral. XXXV, 22.

Rapitola XIII.

Předpovídá, že Kristus bude studnice milosti, spravedlnosti, a spasení; a tak přestanou modly a falesní proroctvá. 6. Sedna o raných Kristových, a rozbehnutí se ovcí po vznícení pastýře. 8. Vči, že řeče vnučení Kristovo třetí díl lidu spasen bude.

1. **V** den ten bude studnice otevřína domu Dawidovu, v bydlegjském v Jeruzalémě, k obnijetí hříšníka a měsíce trpíci.

2. V bude v ten den, pravý Hospodin zástupu: zahladim gmezena modl. ze země, a nebudau přizpomínaný vjce: a falesné proroctvá, a ducha nečistého oděgnu ze země.

3. V bude, když kdo protokozatí bude vjce, řeknau mu otec geho a matka geho, kterýs geg

zploďstí: klobudes živo: neb sy lež mluvil ve jménu Hospodina. V probodání ho otec geho, a matka geho, rodicové geho, když protokozati bude.

4. V bude: V den ten zahansení budau protocy, gedenkajdys videní svého, když bude protokozati: aniž přikryti budau pláštěm pytlowým, aby ihali:

5. Ale řekne: klegsem protokozem, člověk vorác gá gsem: nebo Adam příklad můg od mladosti mít.

6. V bude gemu řečeno: Co gsau rány tyto v prostřed rukou tvých? V dj: Těmi raněn sem v domu těch, kterýs milovali mne.

7. Neči vzbud se na pastýře mého, a na muže přidružujicího se mně, pravý Hospodin zástupu: bý pastýře, a rozprchnau je ovcí: a obrátí tím ruku man k malickým.

8. V budeau ve vší zemi, pravý Hospodin: částky dvě v ni rozptýleny budau, a zhynau; a třetí částka ostavěna bude v ní.

9. A povědu třetí částku slyše oběň, a paliti ge budu gáko se pásli stříbro, a zkousym gich gáko zkouseno bývá zlato. On vyzvani bude jméno mé, a gá vslýšim ho. Dám: Lid můg gsy; a on dj: Hospodin Bůh můg.

Rapitola XIV.

Sedna o záhubě Jeruzaléma. 3. O příjezd Páne a vstoupení na horu Olivu včeraš. 8. O Seslání darru Ducha svatého. 12. O poniské nad nepřátele: 16. v vvedení některých z národů do církve.

1. **V**y přigdau dnowé Hospodis novi, a rozdeleny budau laupeže tvé v prostřed tebe.

2. A ohromáždjm všechy nás rody

tody k Jeruzalému w bog, a dor byto bude město, a pohubeni bus dau domové, a ženy poskvrňovázy budou: a wygde polowice města do zájetí, a ostatek lidu nebudou odz gat z m. jia.

3. Y wygde Hospodin, a boz gowati bude proti národům tém, gako bogowali w den potýkání.

4. Y říanau nohy geho w den ten na Hoře Olivetské, kteráž gest proti Jeruzalému k východu: a rozdělena bude Hořa Olivetská z polowice své k východu, a k západu, překročij velikau velmi: y oddělena bude polovice hory k půlnoci, a polovice gegj k poledni.

5. U vříkati budete do audoli hot těch, nebo spogeno bude audoli hot až k (hoře) neybližší: a vříkati busete, gako ste vříkali od růáte země třesení za dnů Ozyásse Frále Jüdsteho: Y přigde Hospodin Bůh můg, a wssickni sevatj s ním.

6. Y bude w ten den: Nebude světlo, ale zyma a mráz.

7. Y bude den geden, kterýž gest znám Hospodinu, ne den ani noc: a w času v wečer bude světlo.

8. Y bude w ten den: Wyzgduu wody živé z Jeruzaléma: polovice nich do moře východního, a polovice nich do moře nezpořednějšího: w létě y w zimě budou.

9. Y bude Hospodin králem nazdewší zemí: w den ten bude Hospodin geden, a bude jméno jeho gedno.

10. U navrátí se wssicka země až do pausťe, od pahrbka Benjamona na poledne Jeruzaléma: a pozvýsen bude, a bydlić bude na místě svém, od brány Benjaminsté

až do místa brány první, a až do brány vhlù: a od téže Hananeelovny až do presu králových.

11. U bydlić budou w něm, a profeti nebude w jce: ale seděti bude Jeruzalém bezpečný.

12. U rato bude tana, kterouž potepere Hospodin wssický národy, kteríž bogowali proti Jeruzalému: chladnauti bude tělo gednoho každého stogjčho na nohách svých, a oči geho vswadnau w děrách svých, a gazyk gegich vswadne w vstech svých.

13. W den ten bude hluč Hospodinu w veliký mezy nini: a počopí muž tuču blížnjho svého, a vzařena bude tuča geho na tučau blížnjho svého.

14. Ale y Jüdas bogowati bude proti Jeruzalému: a ohromážděna budou bohatství wssich národů wukol, zlato, a stříbro, y taucha mnohá dosit.

15. U tak bude pád koně, a meřka, a welblauda, a osla, y wssich horad, kteráž budou w ležením, gako pád tento.

16. U wssickni, kteríž ostatní budou ze wssich národů, kteríž přesíli proti Jeruzalému, wstupovat budou z rok do roka, aby se klaněli Králi, Hospodinu zástupů, a slazili slavnost stánků,

17. Y bude: kdo newstaupj s čeledí země do Jeruzaléma, aby se klaněl Králi Hospodinu zástupů, nebude na ně děst.

18. Pakli y čcelod Egyptská nezvstaupj, a nepřigde: ani na ně nezbude, ale bude pád, kterýmž bjezdí bude Hospodin wssický národy, kteríž newstaupj k slavení slavnosti stánků.

19. Tento bude hřich Egypta, a ten hřich všech měst, kteří nevraupí slávení slávnosti stánků.

20. V ten den bude, což na vzdě koně gest, svatého Hospodinu: a budou kostely v domu Hospodina gáko číse před oltářem.

21. V bude všeliký kotel v Jeruzalémě a v Júdži a v swěcený Hospodinu zástupu: a při gđau všickni obětujíce, a wezmau z nich, a vratiti budou v nich: a nebude všechno v domu Hospodina zástupu v ten den.

Prorocí Malačijášovo.

Rapitola I.

Tresce Bůh život z neděčnosti, 6. a třetí z gegich při Bohých službách nesváděnosti. 11. Procesi slibuje, že mimo nich dámu gini, kteríž mui obětovati budou po vší zemi obět čítau.

1. Bržmě slova Hospodinova k Izraelovi v ruce Malachyášse.

2. Miloval sem vás, pravoj Hospodin, a řekli ste: V čem sy miloval nás? Zdali bratr nebyl Izau Jakobuv, pravoj Hospodin, a miloval sem Jakoba,

3. Izau pak v nenávisti sem měl z a položil sem hory geho v puštinu: a dědictwo geho v dráhy pustě.

4. Pakli dí země Idumejská: zkázeni sime, ale vrátice se vzděláme (to), což zkázeno gest: Toto pravoj Hospodin zástupu: Tito strážci budou, a gá zkázym: a slaví budou poměřit božnosti, a lid, na něhož se hněvá Bůh až na všecky.

5. Uoci wasse vztří, a vy dře: Welchen budi Hospodin nad poměřzím Izraelstým.

6. Syn eti otce, a služebník pán na svého: gesujiče tedy otce gá gsem, kde gest čest má? a gesili,

Pán gá gsem, kde gest bázen má? pravoj Hospodin zástupu. V vám, ó kněži, kteříž požadáte gménem mým, a řekli ste: V čem sime požadli gménem tvým?

7. Obětujete na oltáři mého ohled poskvrněný, a pravjte: V čem sime rebe poskvrnili? V tom že pravjte: Stůl Hospodis nute požrený gest.

8. Obětujete li slepé k obětování, zdali není zlé? a obětujete kuharé, a neduživé, zdali není zlé? obětuj ge weywodowí tvému, budeli se genni libiti, aneb pígneli tvář tváru, pravoj Hospodin zástupu.

9. A nyní proste tváři Boha aby se simoval nad vám (nebo z ruky vassí stalo se to) zdali kterak přignie tváři wasse, pravoj Hospodin zástupu.

10. Kdo gest mezi vám, kteříž by zavřel dveře, a zapálil oltář můj darmo? není mně vůle v vás, pravoj Hospodin zástupu: a daru nepříamu z ruky vassí.

11. Klebo od východu slunce až do západu, veliké gest gméně v národech: a na každém místě posvěcena, a obětována bývá gméně.

gmienu mému obět čistá: nebo węlité gest gmieno mé w národech, prawj Hospodin zástupů.

12. A wy poskórnili ste ge w tom, že prawje: Stůl Hospodínu poskórněn gest: a co se naň kladé, potupné gest, s ohněm kresť to zjirá.

13. A řekli ste: Aby z práce, a oddnichli ste to, prawj Hospodin zástupů, a wnesli ste z lanpežů fulhaře, a neduživé, a wnesli ste dar: zdali přígrmu toho z ruky wassji, prawj Hospodin z

14. Zlořečený lslivý, kterýž má w stádě swéni samečka, a slib činé obětuge mdlé Pánu: nebo Král veliký gá, prawj Hospodin zástupů, a gmieno mé hrozné w národech.

Kapitola II.

Pohrůžka kněží. 10. Obwinění pánů v lidu z neřádu věi manželství. 11. Připomínuti, že Bůh zavrbne oběti gejich.

1. A nyni k wám přikázani toto, o kněži.

2. Kebudeteli chrti posluchati, a nebudeteli chrti položiti na ſrdce, aby ſie dali slávu gmienu mému, prawj Hospodin zástupů: pozmí na wás chudobu, a zlořečeti budu požehnáujm wassini, a zlorečeti budu gšim: nebo nepoložili ſte na ſrdce.

3. Aby gá hodjm wáni rameno, a rožkydám na twáť wassji leyno ſlatnosti wassich, a wezme wás s ſebau.

4. V budete wěděti, že ſem poſtal k wám přikázani toto, aby byla ſmlauwa má s Léwí, prawj Hospodin zástupů.

5. Šmlauwa má byla s njm

žiwota a pokoge: a dal ſem níu bázen, y bál ſe mne, a od twáři gmeňa mého ſe strachoval.

6. Zákon pravdy byl w vſtech geho, a neprawost nenj nalezena w tzech geho: w pokogi a w vpržnosti ſhodil ſemnau, a mnohé odvrátil od neprawosti.

7. Nebo rrowé kněze oſčihaſti budau vniénj, a zákona hledati budau z vſt geho: nebo * angel Hospodina zástupů gest.

8. Wy pak odstaupili ſte od cesty a pohorſili ſte velmi mnohých w zákoně: zruſili ſte ſmlauwu Léwí, pravj Hospodin zástupů.

9. Prečej y gá dal ſem wás potupené, a ponížené wſsem lidem, gako ſte nezachowali cestu mych, a přijimali ſie obličege w zákoně.

10. Zdali ne otec geden wſech nás: zdali ne Bůh geden ſtvořil nás: proč tedy po hrá geden každý z nás bratrem ſvým, ruse ſmlauwu otcu nasiſh:

11. Přestaupil gest Jüda, a obavnost ſtala ſe w Izraeli, y w Jeruzalémě: nebo poskórnil Jüda pořečený ſhodinovo, kteréž miloval; a mél dcera boha cyzýho.

12. Rozprýl ſhodin muže, kterýž činiti bude to, mistra y včeſdlníka z ſlánku Jakobových, y obětugýchho dar ſhodinu zástupů.

13. Ato ſte opět včinili, přikryzvali ſte ſzami oltář ſhodinov, pláčem, a řwánjem, tak abych wice newzezícl k oběti, aniž přigal co vkořitedlného z ruky wassji.

14. Řekli ſte: Pro kterau přižení u nebo ſhodin oſvědčil mezy tebau, a ženau mladosti twé, kterauž ſy ty po hrá: a ta aučastnizce twá, a manželka ſmlauwy twé,

15. Zdaliž ne geden včinil: a ostatek ducha geho gest: A co geden hledá, nežli semene Božího z ostříhegte tedy ducha wasseho, a ženau mladoště své nechťeg zbrzeti.

16. Když w nenávisti budes mrti, propust prawj Hospodin Bůh Izraelšký: přifryge pak neprawost raucho geho, prawj Hospodin Bůh zástupu: ostříhegte ducha wasseho, a nechťeg zbrzeti.

17. † Pracovati ste včinili Hos spodina w řečeň wassijí, a řekli ste: W čemž sime ho včinili pracovati: W tom že pravjte: Wsleliš ký genž činí zlé, dobrý gest před obličejem Hosподinowým, a takovoj se genu lžbi, aneb zagisté kde gest Bůh saudu?

* Pojel. † Těžce gste Hospodinu.

Rapitola III.

Prorocewl o příchodu Jana Křtitele v Krysta Vána; 2. o mocu a díle geho. 7. Připomenej hřichu lidu, 10. a napomenuej gich ku pokání.

1. **U**y gá posylám angela mého, a připravj cestu před twáří mui. A hned přigde do drahnu swého Panowník, gehož wy hledáte; a angel zákona, křtěhož wy čete. Uy přicházý, prawj Hos spodin zástupu:

2. A kdož bude mocu mysliti den příští geho, a kdež stane k vyděnij geho: kdebo an gako oheň přehánějícý, a gako bylina walchářů:

3. A seděti bude přeháněje, a wylístuje střbro, a wylístí syny Léwí, a seděti bude ge gako zlato, a gako střbro, a budau Hosподinu obětujícý oběti w spravedlnosti,

4. A libiti se bude Hospodinu obět Jídowa a Jeruzalema, goko dnowé wěku, a gako léta sles rodítová.

5. A přistaupím k wám w řaudu, a budu swědek rychly zločincům, a cyzoložníkům, a křtěnopřísežníkům a (tém) křtěží s vriskem zadržují mydu nágeminníka, (vtiskují) wdotwy a řitoty, a porlačují příphozýho, aniž k báli mne, prawj Hospodin zástupu.

6. Kdebo gá Hospodin, a neménym se: a wy synowé Jakobovi negste zkázení.

7. Kdeb od dnú otců wassijí odstaupili ste od zákonních věců mych, a neostříhalí ste. Klatvati se se ke mně, a navrátim se k wám, prawj Hospodin zástupu. U řekli ste: W čem se navrátíme?

8. Zdali † přibige člověk Boha, že wy přibigjte mne? U řekli ste: W čem přibigjme sebe? W desátcích, a w prwtocinách.

9. A w nedostatku wy zločicni gste, a mne wy přibigjte národ weskeren.

10. Wneste wsleliš desatek do stodoly, a bud počtm w domu mém, a zkuste mne w tom, prawj Hos spodin: neotetuuli wám pčidušu nebeský, a newylegili wám pojč hnanj až k hognosti,

11. A budu trestati za wás zlých, tragicýho, a neporuši autody země wassí: aniž bude neplodná vinnice na poli, prawj Hospodin zástupu.

12. A blahoslawené wás budau nazývatí wslečni národové: nebo budete wy země žádat, prawj Hospodin zástupu.

13. Kožmohla se na mne slouha wassé, prawj Hospodin.

14. A řekli ste: Co sme mluvili proti tobě? Řekli ste: Marný gest, který slaví Bohu: a gary výsledek, že sme ostříhalí přikázání geho, a že sme chodili smutní před Hospodinem zástupů?

15. Tedy nyní blažené utravíme hrdé: nebo rozdělání sainců nepravost; a počaušeli Božia, a spaseni včiněni sám.

16. Tehdáž mluvili bogicí se Hospodina, gedenkaždý s bližnjím svým: U pozoroval Hospodin, a lyssel; a napsala gest kniha pánerná před ním bogicím se Hospodina, a myslícím gméno geho.

17. U budau mně, praví Hospodin zástupů, we dni, w kterémž já činim, w zwláštní líd: a odpuštím gím, gakož odpausti miž sy w swém, slaužícemu sobě.

18. A obrázeni budete, a vzteče, co gest mezy spravedlivým a bezbožným; a mezy slaužícym Bohu, a neslaužícym gemitu.

• Zdali kdydu všem žloukli Bohii. c. d.

Rapitola IV.

Obhášení soudní Boží bezbožním.
1. Poříjení, 4. a napomenutí poboru.

žných. 5. Proorocení o příští Janu Křtiteli.

1. Nebo ay den přigde zapáles ný gako pec: a budau vissíeni pyssij, a vissíeni činjy neprawost, (galo) strniště: a zapálj ge den přicházejci, praví Hospodin zástupů, kterýž neostaví gím kořene a kmene.

2. U vzezdě wám bogicím se gména mého Slunce spravedlnosti, a zdraví w křídách geho: a vygdere, a poslavat budete gako telata ze stotu.

3. A poslatáte bezbožné, když budau popelem pod patou noh vassífi, we dni, w němž gá činim, praví Hospodin zástupů.

4. Pomněte na zákon Mlogžisse služebníka mého, kterýž sem příkazal gemu na (hore) Horob ke všemu Izraelovi, přikázaj a saudy.

5. U gá possí wám Eliáše Proroka, prvé nežli přigde den Hospodinuv weliký, a hrozný.

6. A obrátí se dcce orci k synům, a dcce synů k orci gegich: abyž snad nepříšel, a nevdečil země prokletjm.

První Knihá Machabegská.

Rapitola I.

Alexander veliký mage vmlíti rozdělil království svá mezi krájata svá. 11. Od gedenkožho z těch posel Antiochii Starou, za gehožto žasu někteří z lidí odstoupili od svého náboženství. 17. Lento Antiochii porazily krále Egyptského, zloupil Jeruzalem, a občán, a pobil množství lidí. 43. Vnul židy k modlákství.

1. Nastalo se, když porazyl Alexander (syn) Šápmu Ma-

cedonstvý, genž první králowal w zemi Řecké, wyšed z zemi Čechy, Datya krále Perského, a Medského:

2. Oslanovil bitwy mnohé, a obdržel všech pěšostí, a pobil krále země:

3. A posel až k končinám země: a pobral laupežce množství nás-

národů: a vmlkla země před obliž Čegem geho.

4. Ý shromáždil moc, a wogzsto sylné přísls: a powýšeno gest, a pozdviženo srdce geho:

5. Ý obdržel fraginy národů, a Tyranny: a včiněni sau genu pod plat.

6. A potom padl na lože, a poznal, žeby umřal.

7. Ý povolal služebníky své slechtice, kteří s ním výchování byli od mladosti: a rozdělil jim království své, když gestre živ byl.

8. Ý králowal Alexander dvažnáce let, a umřel.

9. Ý obdrželi služebnícy geho království, gedenkaždý na místě svém:

10. A vstavili sobě wissični koruny po smrti geho, a synové ge- gich po nich za mnoho let, a roz- množeny sau zlé věcy na zemi.

11. Ý vyšel z nich kořen hři- sny, Antioch gasny, syn Antiocha krále, genž byl w Římě zastawec: a králowal w roce stém třicátém sedmém království Ře- cího.

12. W též dnech vyšli z Iz- raele synové nešlechetní, a radili mnohým, řkouce: Podme, a zřídime si lazuw s národy, kteříž wúz- kol nás gsau: neb gaž sine ods- stavili od nich, nalezly nás mno- hé zlé věcy.

13. A zdála se dobrá řec w očích gegich.

14. Ý vstanovili některé z liz- du, a odessli k králi: a dal jim moc, aby činili spravedlnost pohanů.

15. Ý vystavěl říku w Je- ruzáleme podlé vstanovenj pohanů:

16. A včinili sobě neobřísky, a odštaupili od zákona svatého, a spogili se s pohany, a prodáni sau, aby činili zlé.

17. Ý připraveno gest králov- ství před obličejem Antiocha, a počal králowati w zemi Egypeské, aby králowal nad dwogjm krá- lovstvím.

18. Ý včesel do Egypeta w mno- ství těžkém, w wozy, a sloní, a gezdycy, a hogněti množství lodí:

19. Ý vstanovil bog proti Pro- loimovi králi Egypetskemu, y bíl se Prolominus před tváří geho, a včekl, a padli raněni množ.

20. Ý wžal města perení w zemi Egypeské: a pobral kořistí ze- mé Egypeské.

21. Ý obrátil (se) Antioch, po porázce Egypeta w stejn a čtyři- dcátém třetím roce: a vstoupil k Izraeli,

22. A vstoupil do Jeruzalems w množství těžkém.

23. Ý včesel do Svatyně s po- chan, a wžal oltář zlatý, a svícen světla, a všecko nádobij geho, a stůl předloženj, a báne, a číši, a moždijsky zlaté, a oponu, a koru- ny, y ozdobu zlatou, kteříž w tři- ti králinu byla: a zdrobil všecko.

24. A wžal střbro, a zlato, a nádobij žádauj: a pobral poklady štýré, kteříž nalezl: a pobraw ty všecky věcy, odesel do země své.

25. A včinil pobitj lidj, a mlos- wil gest w peysse veliké.

26. Ý stal se plác veliký w Iz- raeli, a we všelikém místě ge- gich:

27. A vzdychali Enjata, a star-

starsí: panny, y mládency ze: mdeleli: a kříž žen proměněna gest.

28. Kříž manžel vzal kříz: lenj, a kříž sedely w pokojku manželském, plakaly.

29. A pochnula se země nad pře: bývalou jeho v ní, a weſteren dům Jakóbu oblékl se w hanbu.

30. A po dva letech dnù, pos: stal král knížete nad bernj do měst Jüdských, a příšel do Jeruzaléma s záštupem velikým.

31. Y mluvil k nim slova po: rogná we lsti: y všečili gemu.

32. Y připadl na město náhle, a vdečil ge ranau velikau, a poz: hubil lid mnohý z Izraele.

33. A rohal kříži města: a za: pánil ge ohněm, a zkazyl domy ges: ho, a zdi geho wůkol:

34. A zagaté wedli ženy: a děti, y howadami vládli.

35. A vzdělali město Dawido: wo zdy velikau a pevnau, a wež: mi pevnými, a včiněné gest gini w hrad:

36. A položili tam národ hříšný, muže neříchtné, a zmocnili se w něm, a složili zbraň, a potravy, a shromáždili kříži Jeruzaléma;

37. A složili tu: a včiněni sau w osýdlo veliké.

38. Y stalo se to k aufladu Swatyni, a w děbla zlého w Iz: raeli:

39. A vylili krew nevinnau wůkol Swatyně, a poskvrnili Swatyni.

40. Y vtekli obyvatelé Jeruz: alemskí pro ně, a včiněn gest obydli cyzozemců, a včiněn gest cy: zí semenu svému, a synové geho opustili geg.

41. Swatyně geho zpusťena

gest jako paňství, dnuové sváteční geho obrácení sau w pláč, soboty geho w pohanění, eti geho w nic.

42. Podle sláwy geho rozumnos: žena gest ohavnost geho: a vznese: nost geho obrácena gest w křížlení.

43. Y napsal král Antioch wiss: mu království svému, aby byl weſteren lid, geden: a zanechal gedcníkříž zákon svůj.

44. A přivolili wissickni náro: dowé wedle slova krále Antiocha:

45. A mnozý z Izraele přivo: lili k služebnosti geho, a obětovali modlám, a poskvrnili soboru.

46. Y posal král knihy skrze ruce poslů do Jeruzaléma, a do všech měst Jüdských: aby násle: dorvali zákonu národní země,

47. A zapověděli zápalných oběti, a sudy, y pokogných činí: ti w chrámu Boha,

48. A zapověděli svěřiti sobory, a dnj slavných:

49. A přikázal poskvrniti swa: té wěcy, a svatý lid Izraelštý.

50. A rozkázal stavěti oltáře, a chrámy a modly, a obětovati maso svinsté, a howadla obecná,

51. A nechat děti svých neob: rezaných, a poskvrniti dusse ges: gič we všech nečistých věcech, a ohavnostech, tak aby zapomenuli na zákon, a změnili všecky sprave: dnosti Boží.

52. A křížbykoli nevěrnili poz: dlé slova krále Antiocha, (aby) vmlčeli.

53. Wedle všech slova těch psal wissemu království svému: a představil knížata lidu, křížby nutili, aby se to dalo.

54. Y přikázali měsíčním Jüd: ským obětovati.

55. U shromáždili se mnozý z lidu, k tém pteří opustili zákon Páně: a činili zlé věcy na zemi:

56. A wyhnali líd Izraelštý do regných, a střetych poběhlců míst.

57. Dne patnáctého měsýce Bašlevu páteho a čtyřicátého a štěho léta, wystavěl král Antyoch ohavnau modlu zpustěný na oltáři Božím, a po všech městech Júdských wůkol wystavěl oltáře:

58. A před dvěma domů, a po ulicích zapalovali kadidla, a obětovali:

59. A knihy zákona Božího spásili ohnem, a hagice ge:

60. A v kofooli nalezeny byly knihy zákona Páně, a kdožkoli zachowával zákon Páně, podle výřčenj krále, zabijeli geg.

61. W mocy své činili tyto věcy lidu Izraelskému, kterýž nalezzen býval w každém měsýci * a měsýci w městech.

62. A pětnicetměho dne měsýce obětovali na oltáři, kterýž byl proti oltáři.

63. A ženy, kteréž obřezovaly syny své, zabity bývaly podlé rozazu krále Antyodha,

64. A většeli pacholíky za říje po všech domjich gegich: a ty, kteříž byli obřezali ge, zabijeli.

65. U mnozý z lidu Izraelského vstanovili v sebe, aby negedli nečistých věcy: a wywolili raději vnitřti, nežli poskvrniti se nečistými pokrmy:

66. A nechtěli zrušit zákona Božího svatého, a zabici sau:

67. A stal se hněv veliký větmí nad lidem.

* via rafidý měsýc.

Rapitola II.

Machabéjssovo nařízení nad zhaban města v chrámu; 19. řádost geho při Boží službě, 24. v horlivé žádání zákona, 32. Bog proti Židům w sobotu, 49. Rjet Machabéjssova 69. v since geho.

1. **N**ež těch dnech powstał Maccathyésa syn Januš, syn na Symeonowa, kněz z synů Jerubowých od Jeruzaléma, a osadil se na hoře Modyn:

2. A měl synů pět, Jana, kteříž měl příjmí Chaddys:

3. A Šimona, kterýž příjmí měl Thasy:

4. A Júdu, genž slaul Maccabaeus.

5. A Eleazara, kterýž měl příjmí Abaron: a Jonathu, kterýž příjmí měl Apfus.

6. Tito widěli zlé věcy, kteříž se dali w lidu Júdském, a w Jeruzalémě.

7. Užil Maccathyésa: Běda mně: k čemuž sem se narodil, abych všedl potření lidu mého, a potření města svatého, a (abný) seděl tam, když se dává w ruce některého:

8. Svaté věcy w rukou cizoruzenců včiněny sau: drám gegalo člověk bezecti.

9. Vádobj sláwy geho zagnažanešena sau: zbiti sau starově geho na ulicích, a mládenec geho padl w meči nepřátele.

10. Běry národ nedělil kleslosti geho, a neobdržel bořití geho:

11. Všeliká ozdoba geho odgata gest. Běráž byla svobodná, včiněna gest dívčou.

12. A hle svaté věcy nasse, a krása nasse, a gasnost nasse zpříjemnila.

stěna gest, a poskornili ge pořádáné.

13. Což tedy (gest) nám gesstě životu býti?

14. U roztrhl raučha svá Eliazrathhyáss, a synové geho: a překlyli se žněmi, a plakali velmi.

15. A přišli tam, kteříž poslání byli od krále Antiocha, aby nutili ty, kteříž byli vteřli do města Miodyn, obětovati, a zapaslovati kadičla, a od zákona Božjho odstoupiti.

16. A mnozý z lidu Izraelstého původitové přistoupili k nim: ale Eliazrathhyáss, a synové geho stále stáli.

17. A odpovídajice, kteříž poslání byli od Antiocha, řekli Eliazrathhyássowi: Knje a neyslawněsi a veliký gsy w tomto městě, a ozdobený syny a bratřimi.

18. Tedy přistup první, a včin rozhaz krále, gatož včinili vossícní národové, a muži Judsii, a kteříž pozůstali w Jeruzalémě: a buděs ty, a synové twočti, mezi přetely královskými, a obohaceným zlatem a štěrbem, a daty mnohými.

19. U odpověděl Eliazrathhyáss, a řekl velikým hlasem: Byť vossícní národové krále Antiocha vposlechli, aby odstoupil gedenkaždy od služby zákona otců svých, a přewolil příkazním geho:

20. Gá, a synové mogi, a bratříž mogi, poslušní budeme zákona otců našich.

21. Milosti w bud nám Bůh: nenj nám vžitečné opustiti zákona a spravedlnostj Boha:

22. Leposlechneme slovo krále Antiocha, aniž obětovati budeme, přestupujice zákona našeho příkazní, abyhme sli ginau cestau-

23. A když přestal mluviti slova rato, přistoupil negačký žid před očima všech obětovati modlám, na oltáři w městě Miodyn, podlé rozhazanj krále:

24. Uviděl Eliazrathhyáss, a žes lel, a ztrásla se ledvij geho, a rozpálena gest překliwošt geho podlé saudu zákona, a překocito zabil geg na oltáři:

25. Ano u muže, gehož král Antioch byl poslal, kteříž nutil obětovati, zabil w tom času, a oltrát zkazyl,

26. A horlil gest zákon, gatož včinil finees žamry synu Salomi.

27. U vzkříkl Eliazrathhyáss hlasem velikým w městě, tka: Všeliký, který horlivost má zákona vzdě vmluvou, ať wygde za mnau.

28. U vteřl on, a synové geho na hoty, a nechali, kteříkoliv wěcy měli w městě.

29. Tedy zstoupili mnozý hledající saudu, a spravedlnosti, na pausť:

30. A osadili se tam oni, a synové gegiph, a ženy gegiph, u hotwada gegiph: nebo se byly rozmohly na ně zlé wěcy.

31. U zvestováno gest mužům královým, a wogstu, kteříž bylo w Jeruzalémě w městě Dardoswě, žeby byli odeslli muži některí, kteříž zrušili rozhaz krále, do míst skrytých na pausť, a (žeby) mnozý byli odeslli za nimi.

32. A hned se brali k nim, a vstanovili proti nim válku w den soborní,

33. U řekli k nim: Odpíštele u nynj gesstě z wygdete, a včiníte pozdlé

dlé slowa Krále Antiocha, a živi budete.

34. Ž řekli: Uložte deme, aniž včinjme slwo králowo, abychom poslouhili den sobotnji.

35. Ž vzbudili proti nim válku.

36. Ž neodpověděli jim, aniž Panenem vrhli na ně, ani nezahradili místa regná,

37. Ž kauce: Vmíeme všickni w sprostnosti nassi: a svědkové budou nad námi nebe, y země, že nespravedlivě zabijíte nás.

38. Ž včinili proti nim bog we dnech sobotních: y zemřeli oni, a ženy gegich, a synové gegich, y hovada gegich, až do tisíc dusí lidství.

39. Ž poznal Matthayášs, a přátele geho, a plác měli nad nimi velmi.

40. Ž řekl muž bližnjmu svému: Včinjme všickni jako bratři nashi včinili, a nebudeme li bogovat proti pohanům za dusse nasse, a spravedlnosti nasse: nyni dějwe vyhlaď nás ze země.

41. Ž myslili w den ten, řkauče: Všeliký člověk kterýkoli přižde k nám w bogi w den sobotní, boguňme proti němu: a nezemře me všickni, jako zemřeli bratři nassi w strýčích místech.

42. Tchdy shromázdil se k nim zbor Assydegských mocných w sýle z Izraele, všeliký dobrovolný w zákoně:

43. A všickni, kteříž věřili od zlých věců, přidání sau k nim, a včiněni sau jim k vperování.

44. Ž sebrali mogeko, a pozazýli hříšníky w hněwu svém, a muže neslechetné w rozhněvání svém: a ostatní větší k národům, aby vyvázli.

45. Ž obřázel Matthayášs, a přátele geho, a zkažli oltáře:

46. A obřezovali pacifiky nezobřeané, kolikkoli nalezli w končinách Izraelských: a w sýle.

47. A progiwili se synům pečich, a zdarilo se dílo w rukau gegich:

48. A obdrželi zákon z rukau pohanů, a z rukau králů: a nedali * rohu hříšníku.

49. Ž přiblížili se dnowé Matthayášssovi, aby vmlíel, a řekly: nám svým: klynj zmohla se pečicha, a trestání, a čas wytáčení, a hněw rozhněvání.

50. Klynj tedy, ó synové, budete horlivelové zákona, a degredu se wasse pro zákon otců vassíkých,

51. A pamatujte na štuky otců, kteréž včinili w radech svých: a vezmete slávu vclíku, a gme no věčné.

52. Abraham zdali w pokusení není nalezen věrný, a počereno gest genu (to) k spravedlnosti:

53. Jozeff w času auzkostis: ostríhal příkazaný, a včiněn gest párem Egiptu.

54. Finees otec náss, horle hotlivost Boží, dostal vmluvu kněžství věčného.

55. Gezus když vyplnil slwo, včiněn gest wůdcem w Izraeli.

56. Báleb, když wydáwé swé dectwo w shromázdění, dostal dědictwo.

57. Dawid w svém milostden: svůj obdržel stolicy království na věky.

58. Eliášs, když horle hotlivost zákona, vzal gest do nebe.

59. Ananyášs a Azaryášs a Elizel věrjce, wyswobozeni sau z plamene.

60.

60. Danyel w vpkjnosti swé wy: swobozen gest z vst lwii.

61. A tak pomyslete po rodiné a rodině: nebo wjskni, kteříž daus sagj w něho, nezemidlej.

62. A od slou muže hříšníka nebopte se i nebo sláwa geho, lež no a čerw gest:

63. Dnes se powyßlige, a zey tra nalezen nebude: nebo obrátil se w zemi swau, a myſlenj geho zahynulo.

64. Wy tedy synové posylnt se, a zmužile gednegre w záko: ně: nebo w ném slavonj budete.

65. A ay Šimon bratr wáss, wjm, že muž rady gest: geho poz slančegre wždycky, a on bude wám decem.

66. A Júdas Machabeus mocný w sýle od mladosti swé, budiž wám knížetem wogsta, a on powiede wognu ldu.

67. A přivedete k sobě wosse: dy plnicielé zákona: a pomstěte po mstu ldu wasseho.

68. Odplatte odplatu pohaz nům, a pozorujte na přikázani zákona.

69. Y požehnal gich, a přiložen gest k očím swým.

70. A vnitř gest léta stého a čtyřicáteho šestého: a pochowán gest od synů swých w hrobicích očí swých w Modyn, y plakali ho wez ſteren ldu Izraelštý pláčem wez likým.

* mocy.

Rapitola III:

Wječství Júdovo nad Apollonem
1. v Seronem. Nebezpečenství nastal
židům. 4. v modlitba gegich.

1. **Y** porostal Júdas, kterýž slavil Machabeus, syn geho místo něho:

2. A pomáhal mu wjskni bra: tří geho, a wjskni, kteříž se bylē připogili k otci geho, a bogowali bog Izraelštý s wejeljin.

3. Y rozšířil slávu ldu swému; a oblékl se w pancyr gako obr, a přepásal je odénjem swým wogen: ským w bitvách, a hágil wogsto mečeim swým.

4. Podobný včiněn gest ldu w skutých swých, a gako lwoče twau: cý w lowenj.

5. Y protiwil se neprawými vyhledáwage ge: a kteříž baucíl ldu geho, podpaloval ge plameny:

6. A odehnání sau neprátele ge: ho, pro strach geho, a wjskni čí: nitlé neprawosti zkotmaucení sau: a zřízeno gest spasenj w ruce geho.

7. A popuzoval krály mnohé, a obweseloval Jakoba w skutých swých, a na weky památku geho w požehnání.

8. A procházel města Júdská, a pohubil bezbožné z nich, a odwtá: til hněw od Izraele.

9. A * gmenowán gest až do neyposledněgých končin země, a shromáždil hýnauch.

10. Y shromáždil Apollonyus hárody, a od země Samarské moc mnohau a velikau, k bogowánj proti Izraelowi.

11. Y žvédél Júdas, a wysel proti němu: a porazyl, a zabil ho: a padli ranění mnozí, a ostatní vtekli.

12. Y pobral laupežce gegich: a meč Apollonya wjal Júdas, a byl bogugjcy nim, po wsecky dny.

13. X všesel Seron kníže wog: řa Syrského, že shromáždil Jú: das

Ooo das

das shromáždění věrných, a církev s sebou,

14. A řekl: Včinjm sobě gmeňno, a oslavem budu království, a vybogut Jídu, a ty, který jsi s ním gšau, který jsi potupovali slovo králowo.

15. A připravil se: a vstoupila s ním vogsta bezbožných: syni pomocnici, aby včinili pomstu nad syny Izraelštými.

16. Y přiblížili se až k Bethoron: y vyšel Júdas proti němu a nemnohými.

17. Když pak vzteli vogsto přicházející v stráži gím, řekli k Júdovi: Kterak budeme moci nemnožit bogowati proti množství tak velikému, a tak sylnému, a my vnašení smě poslem dnes z

18. Y řekl Júdas: Snadně gest zavřít mnohé v ruce nemnohých: a není rozdíl před obličejem Boha nebe, vyšwoboditi v mnohých, y v nemnohých:

19. Ulebo ne v množství vogsta vytěžtěj boga, ale z nebe syla gest.

20. Oni přicházejí k nám v množství zpurněni a pejsce, aby rozprýslí nás, a ženy násse, a syny násse, a aby oblaupili nás:

21. Uly pak bogowati budeme za dusse násse, a zákon násse:

22. A jám Pán setře ge, před tváří násse: vy pak nebogte se gich.

23. Galž pak přestal inluviti, vstocil na ně náhle: a setřen gest Siron, a vogsto gho před obličejem gho:

24. A honil ho v ztupování Bethoron až na pole, a padlo z nich osm set mužů, ostatní pak všeckli do země filistýnské.

25. Y padla bázen Jídy, a

bratří gho, a strach na všechy národy vůkol ních.

26. A doneslo se k králi gmeňno gho, a o bogých Júdovských vypravovali všickni národové.

27. Když pak všlyssel král Annych těci tyru, rozhlédal se v myslí: y postal, a shromáždil vogsto celého království svého, vogsta sylná velení.

28. A otevřel pokladnici svou, a dal žoldy vogstu na rok: a přikázal gím, aby byli hotovi ke všemu.

29. Y viděl, že vbylo peněz z pokladu gho, a dané Pragin masle pro rozbrog, a ránu, Kterou včinil v zemi, aby odnášel zákonních věců, které byly od prvních dnů:

30. Y bál se, aby neměl gafu gednau a podruhé, na náklady z dary, které byl dával před své dran rukau: a hogněgi mijval nad krále, který před ním byli.

31. Y podešly se v myslí všecky, a myslil giti do Petřské země, a vzyti (tam) dané Pragin, a obrovskýmáždici střebra mnoho.

32. Y požádal Lázásse možec znamenitého z rodu královského, nad čjzenjimi královstými, od řeky Eufrates až do řeky Egypské:

33. A aby vychoval Annycha syna svého, dokávádžby se nevzatil.

34. A odvzdal mu polovici vogsta, a slony: a přikázal mu o všech věcech, kteréž chrl: a obydlich v Júdštu a v Jeruzémě:

35. A aby postal k nim vogsto, k setřenj a vyplénění mocy Izraelšté, a oslavku Jeruzálema;

i k wyblazens památky gegich z
jeho mísia:

36. A aby osadil obyvatele sy-
i cyzozemce, we wsech konč-
ích gegich, a losem rozdělil zemi
gegich.

37. A král pogal díl ostatního
vogsta, a wysel od Antyodye měs-
ta království svého, leta steho a
tyřidatého sedmého: a přeplavil
i přes řeku Rupraten, a procházel
joregss kraginy.

38. Y wypolil Kyzyáss Prolo-
ne syna Dotyminowa, a Lylkanos-
a, a Gorgiáss, inuže mocné z
váatel královstýf:

39. A poslal s nimi čtyřiceti
isýc mužů, a sedm tisýc gjzdných,
aby přissli do země Júdsté, a po-
vibili gi wedlé slova králowa.

40. Y sli sevsi mocý swau, a
přissli, a položili se v Emmaum na
jemi polné.

41. Y zastechli kupcy kragin
jméno gegich: y wzali střibra a
slata mnoho velmi, a slavy: a
přissli do leženj, aby dostali syny
Jzraelsté za služebnjky, y připo-
zena sau k nim vogsta Syrtstá,
i země cyzozemců.

42. Y vzcel Júdas, a bratří
jeho, že se rozmnožily zlé wécy, a
vogsta se přiblížovala k končinám
gegich: a wyrózuměli o sloujich
královstýf, kteráz příkázal lidu vci-
nit i w záhubu a auplnau zkázu:

43. Y řekli gedenkaždý k bližnjs
mu swému: † Wyzdwihném pos-
vřjenj lidu našcho, a hogúgme za
lid náš, a (ja) swaté wécy naše.

44. Y sešlo se shromážděns, aby
byli hotoví k bitwě, a aby se mo-
dlili, a prosyli za milostdenstwo a
slitowanj.

45. A Jeruzalém nebyl předys-
wán, ale byl gafo paussé: nebyl
kdoby wcházel a wycházel z rodin
jeho: a chram poslapán byl: a sy-
nowé cyzozemců byli na hradě, tam
bylo obydly pohanů: a odgata by-
la rozhoss od Jakoba, a zahynula
tam píssala a cehara.

46. Y shromážděni sau, a při-
sli do Illasfa proti Jeruzalému:
nebo místo modlitby bylo w Illas-
fa prvé w Izraeli,

47. Y postili se toho dne, a
oblekli se w žjně, a popel wložili na
hlavu swau, a rozhli rauha swá:

48. A rozwiniuli knihy zákona,
z nichžto wystawmávali pohané pos-
dobenství modl smých:

49. A přinesli ozdoby kněžské, a
prwoisny, y desarky: a wzbudili Illas-
zaregsté, kteráz byli vyplnili dni:

50. A volali hlasem velikým
k nebi, řkouce: Co včinjme těmto,
a kam ge povedeeme:

51. A swaté wécy twé poslav-
pány sau, a potuseny sau, a kněží
twogi včiněni sau w kwojlenj a w
ponížení:

52. A y národotré sešli se pro-
ti nám, aby nás pobili: ty wjss,
co myslí proti nám.

53. Kterak budeme mocy obstatí •
před twáří gegich, lec ty o Bože
pomůžess nám?

54. Y zatankili na rauhy zwus-
kem velikým.

55. A potom vstanowil Júdas
wůdcu lidu, tisýcnky, a setnky, a
padesátnky, a desátnky.

56. A řekl tém, kteráz stavěli
domy, a pojinali sobě ženy, a sli-
pili wobnise, a bázlivým, aby se
nawrátili gedenkaždý do domu
swého podlé zákona.

57. Y hnuli se s wogstem, a položili se k straně polední Linniaum.

58. Y řekl Júdas: Připravte se, a budete synové mocnji, a budete hotovi k gjitu, abyste bogowasli proti národům témito, kteríž se sesli proti nám, zlázyti nás y swaté věcy násse:

59. Klebo lépe gest nám vmejstti w bogi, nežli wideti zlé věcy národní násseho, a swatých míst.

60. Tak pak bude wůle w nebi, tak se staní.

* Slovaueným byl. † Přivedme k nás pravé sňjevi.

Kapitola IV.

Dwoje wogsto Gorgiáše poráží Júdas. 28. Potom pak jiného Lázýáše přemáhá. 36. Císlí chrám Páne.

1. **J**opal Gorgiáš pět tisíc mužů, a tisíc gjizdnych výborných: y hnuli saú stany w nocy,

2. Aby připadli na leženj židovské, a porazili ge náhle: a synové, kteríž byli z hradu, byli gini vůdcové.

3. Y vyslyssel Júdas, a vstal on, a mocnji, aby porazili sylu wogst krále, kteráž byla w Linniaum.

• 4. Klebo gestě wogsto bylo potužnu od leženj.

5. Y příssel Gorgiáš do leženj Júdového w nocy, a žádného nenačzl, y hledal gich na horách, nebo prawil: Nejsagjito od nás.

6. A když den včiněn gest, vřázel se Júdas na poli s třemi tisíci mužů koliko; kteríž oděnji a měči neměli:

7. Y vřeli wogsta pohanů sylná, a obléčené w pancýře, a gezdeče okolo nich, a ti wycvičeni k bogu.

8. Y řekl Júdas mužům, kteříž s njm byli: Klebogie se mnou: svůj gegich, a auroku gegich se ne: strachugte.

9. Pomněte, kteřak spaseni saú otcové wassj w mori rudem, když ge následoval farao s wogstem mnohým.

10. A nynj volegnie k nebi; a smiluge se nad námi Pán, a rozponěte se na vmluvu otců násších, a setře wogsto toto před tváří násse dnes:

11. A wěděti budau wšichni národové, že gest, kdyby wýšau: píl a wyswobodil Izrael.

12. Y pozdwižli cy; vžemcojí svých, a vřeli ge přicházegich naproti.

13. Y wysli z leženj k birce, a na traubu zatraubili ti, kteříž byli s Júdau.

14. Y potkali se: a setří se pohané, a vřekli na pole.

15. Žadnji pak wšichni padli w meči, a honili ge až do Čezeton, a až na pole Idumegste, a Hierste, a Jamnye: a padlo z nich až do tří tisíce mužů.

16. Y narátil se Júdas, a wogsto geho, následujicý ho.

17. Y řekl k lidu: Klepojádeg: te křisti: nebo bog prori nám gest,

18. A Gorgiáš a wogsto geho blízko nás na hoře: ale stíže se nynj proti neptácelum násim, a vyboguňte ge, a vezměte potom křisti bezpečnij.

19. A když gesse mluvil Júdas tyto věcy, ay vřázel se díl gest den vyhlidagicý z hor.

20. Y vřel Gorgiáš, že na rejském obrátili se swogi, a zapálili les: ženj:

Ženj: nebo deyin, kterýž widjn byl, lidu twého Izraelsteho, a at žanbeni sau w wogstu swém a gjzdných.

21. Kteréžto wécy když oni vzeli, bali se velmi, widauce spolu y Jídu, y wogsto na poli horowé k bitwě.

22. Y vtekli wssickni do pole cyzozemců:

23. U Júdas navrátil se k laus peži leženj, a wzali zlata innoho, a sřibra, a postawce modrého, a starlaru móstého, a zbožj welských.

24. U navrátiſe ſe, píſení zpívali, a dobročíli Boha k nebi, nebo dobrý gest, nebo na wéky mizlení ſrdenství geho.

25. Y ſtalo ſe ſpaſení veliké w Izraeli w ten den.

26. Kterížkoli pak z cyzozemců wyywázli, přiſli, a zwéstowali Lyzyáſſovi wſecky wécy, kteréž ſe byly přihodily.

27. Kteréžto wécy když on vſlyſſel, zděšyw ſe na myſli zemdljival: že ne gafé wécy chtel, takowé ſe ſtaſly w Izraeli, a gaféž přikázał král.

28. Y následujicjho roku shromáždil Lyzyáſſ mužů wybranych ſedecet tisíc, a gjzdných pět tisíc, aby wybogoval ge.

29. Y přiſli do Júdstwa, a leženj položili w Beheron, a wytáhl proti nim Júdas s deseti tisícymužů.

30. Y widelí wogsto ſylné, y modelil ſe, a řekl: Požehnaný fy ſpasiteli Izraelstý, genž ſy ſetřel autok mocného w ruce ſlužebniſka twého Dawida, a dal ſy wogsta cyzozemců w ruce Jonathowý ſy na Saulowa, a odénce geho.

31. Zawři wogsto toto w ruce

lidu twého Izraelsteho, a at žanbeni sau w wogstu swém a gjzdných.

32. Deg gím ſtrach, a zemdljí ſmělost mocy gegich, a at ſe pozhnau potřením ſvým.

33. Poraz ge mečem milujicých tebe: a at té chwálj wssickni, kteříž poznali gméno twé, w pjsných.

34. Y ſwedli bitwu: a padli z wogsta Lyzyáſſe pět tisíc mužů.

35. Wida pak Lyzyáſſ vtipánj ſvých, a Židů ſmělost, a že hotoví ſau, aneb žitwu byti, aneb vnučiti ſtatečně, odesel do Antiochye, a vybral bogowníky, aby ſauce rozmnoženi zase přiſli do Júdstwa.

36. Řekl pak Júdas, a bratří geho: Hle potřjni ſau nepřátele nassi: wступime nyni k očištění ſvatého míſta, a k obnowenj.

37. Y shromážděno gest wefteré wogsto, a wstaupili na horu Syon.

38. Y vzeli ſvaté míſto zpuſtě, a oltář poskvrněný, a dwěče wypálené, a w ſýncích prauti zrostlá, gafko w leſe aneb na horách, a po kope pobořené.

39. Y rozhli řaucha ſwá, a kwojili kwojením velikým, a wložili popel na hlawu ſtau.

40. A padli na twář na zemi, a zattaubili w trauby znamenj, a volali k nebi.

41. Tehdy zřídil Júdas muže, aby bogowali proti tém, kteříž byli na hradě, dokowádžby newycistli ſvaté míſto.

42. Y wylolil kněžj bez poſkvrny, wuli magicy w zákoně Božím:

43. A wycisili swaté místo, a wynesli řamcnj poskvrněný na místo nečisté.

44. A myslil o oltáři zápalých oběti, kterýž poskvrněn byl, aby s ním včinil.

45. Y připadla gima rada dobrá, aby zkouzly geg: aby siad gima nebyl k pohaněn, nebo poskvrnilí geg pohané, y zbořili geg.

46. A složili kameny na hoře donu na místě příhodném, dokaz wádžby nepříšel Prostok, a odpozvěděl o nich.

47. Y vzali kameny celé podlé žákona; a vzdělali oltář nový, podle onoho, kterýž byl pravé:

48. A vystavěli svaté místo, a což bylo v domu vnitř: a dům, y sýnce posvětli.

49. A včinili nádobí svatá nová, a vnesli svácen, a oltář zápalů, a stůl do chrámu.

50. A zápal položili na oltář, a rozsvijili světla, kteráž byla na svácené, a svijili v chrámu.

51. A položili na stole chleby, a zavěsily opony, a dokonali výše čta djla, kteráž byli včinili.

52. A před gitrem vstali přemecytmého dne měsýce devátého (tené gest měsýc Basleu) tého čtyřidáteho osmého léta:

53. A obětovali obět podlé žákona, na oltáři novém zápalný oběti, kterýž vzdělali.

54. Podlé času a podlé dne, v kterémž poskvrnili geg pohané, v tom (dni) obnoven gest v zpěvách, a cytarách, a nástrojích huz debnjích, a v cymbáljích.

55. Y padl wesskeren lid na zemi, a klaněli se, a dobročekili k nebi toho, kterýž gimi stěstí dal.

56. A včinili posvěcenj oltáře za osm dní, a obětovali oběti zápalné s veselostí, a obět špasku a chwály.

57. A ozdobili průčeli chrámu korunami zlatými a pavézkami: a posvětili bran, a komírek, a zdělali v nich dvéře.

58. Y stala se veselost v lidu veliká velmi, a odváčeno gest pohaněn pohanů.

59. Y všianowil Júdas, a bratríj geho, a wesskerá církew Izraelška, aby držán byl den posvěcenj oltáře v časých svých, od toka do roka za osm dní, od pětmečtymého dne měsýce Basleu, s veselostí a radostí.

60. Y vystavěli času toho horu Syon, a wůkol zdi vysoké, a věže pevné, aby někdy nepříšli pohané, a neposlapali gj, gak pravé včinili.

61. A položil tu wogisko, aby zachovávali gi, a ohradil gi k ostřížení Bethsury, aby měl lid pevnost proti tváti země Idumegské.

Kapitola V.

Júdas Idumegské, a Moabšté plemá: h. 2. Galilejským a Galadským voniábká; Bochor, Massa a gina města Galadskýká dobývá. 37. Porall Temotheus, a dobývá Létron. 55. Iosef a Azaryáša poraženi.

1. Y stalo se, gak Slysseli poběné wůkol, že vzdělán gaj oltář a Swatyně gak pravé, rozhněvali se velmi:

2. Y myslili vyhledati pokolení Jakobovo, kterýž byli mizy nimi, a počali zabíjeti z lidu, a protiviti se.

3. Y vybegoval Júdas syny Létau v zemi Idumegské, a tří

Kteríž byli w Akabathane, neb byly oblehlí Izraelštý lid, a pobil ge ranau welikau.

4. A zpomenul na zlost synů Bená, kteříž byli lidu w osýdlo, a w léčku, a uklady činje gemitu na cestě.

5. A zavějní sau od něho na věžích, a přitchl k nim, a klábu na ně dal, a zapálil věže gegich ohněm, sevšem, kteříž w nich byli.

6. A (odtud) odessel k synům Ammonitským, a nalezl ruku sylnau, a lid hogný, a Tymothea wůdce gegich:

7. Y swedl s nimi bitwy mnohé, a potříni sau před obličeji gegich, a pobil ge:

8. A dobyl Gazer město, a *deczy gebo, a navrátil se do Judska.

9. Y sbremázdili se pohané, kteříž gsau w Galad proti Izraelstí, kteříž byli w Končinách gegich, aby ge pohubili: y vtekli do pevnosti Datheman,

10. A poslali listy k Júdovi a bratřím gebo, řkance: Shromázdili se proti nám pohané wůz kol, aby nás pohubili:

11. A phystagj se přigjeti, a dobyti pevnosti, do níž sme vtekli: a Tymotheus gest wůdce wogsta gegich.

12. Klynj tedy přigd, a wytrhni nás z rukau gegich, nebo padlo množství z nás,

13. A wisskni bratři nassi, kteříž byli na místech Tabin, zbiti sau: a zague wedli ženy gegich, y díky, y korišti, a pobili tam téměř tisíc mužů.

14. A geseté listové čení byly, a ay ginj poslové přissli z Galilee

s rozhrenými ruky, zwěstujice podlé slov téhro,

15. Řkance: že se sessli proti nim od Ptolemaidy, a Tyrku, a Sydonu: a naplněna gest wisskna země Galilegská cyzozemcy, aby nás zahladili.

16. Když pak vlyssel Júdas, a lid, řeči tyto, sesslo se sbromázdění weliké, aby pomyslit co by včinili bratřím svým, kteříž byli w saženj, a dobývání byly od nich.

17. Y řekl Júdas Ssimonovi bratu svému: Vyber sobě muže, a gdi, a wystabod bratty twé w Galilegské země: gá pak a bratr můg Jonathas, půjdeme do země Galadyské.

18. A zanechal Jozeffa syna Zacharyássowa a Alzaryéssę, wůdce lidu, a ostatním wogstem w Židovstvu k stráži:

19. Y přikázal gím, řka: Budete nad tímto lidem: a newedte wážku proti pohanům, až se navrážíme.

20. Y odděleni sau Ssimonovi tři tisíce mužů, aby ssel do Galilee: Júdovci pak osm tisíc do země Galadyské.

21. Y odessel Ssimon do Galilce, a swedl bitwy mnohé s pochany: a potříni sau pohané wodtwáti gebo, a honil ge až k bráne

22. Ptolemaidy: a padli z pochánu téměř tři tisíce mužů, a wzal korišti gegich.

23. A pogal ty, kteříž byli w Galilei, a w Arbatách, s ženami, a dětmi, a sevšem wěcmi, kteříž oni měli, a přivedl do Judska s veselostí welikau.

24. A Júdas Mačabevs a
Oooo 4 Jo:

Jonathas brat geho přessli přes Jordán, a sli cestau tří dnů po pausci.

25. Y pokali se s nimi klabuz thegssi, a přigali ge po fogně, a wyprawowali gini wſecky wécy, kteréž se byly přichodily bratřim gegich w zemi Čalaadytské,

26. A žemnož z nich zgjmázni sau w Barasa, a Bozor, a w Alimis, a w Basfor, a Mažeib, a Batnaim: rato wſecka města ohrazená, a weliká.

27. Ale y w oštarjich městech země Čalaadytské drží se zgjmázni, a na zeyrck ustanowili přelozžiti wogsto k městum tém, a dobyti, a ohladiti ge w geden den.

28. Y obrátil Júdas, a wogsto geho, cestu na pausť Bozor nenaďale, a dobyl města: a pobil wſecko pohlawj mužské ostrosti meče, a pobral wſecky křisti gegich, a zapálil ge ohněm.

29. Y vstal odtud w nocy, a sli až k pevnosti.

30. Y stalo se na vswitě, když pozdwihi oči svých, ay lid mnohý, gemuž počtu nebylo, nesouce řebřky a nástroje válečné, aby dosbývali pevnosti, a wybogowali ge.

31. Y vzcel Júdas, že se začal bog, a křik boge vstupuje k nebi jako truba, a křik weličý z města:

32. Y řekl wogstu swému: Bos gůžtež dnes za brati wasse.

33. Y přišel třemi řady za nimi, a zatraubili na truby, a volali w modlitbě,

34. Y poznala wogsta Tymotheowa, že Mačabeus gest, a vrazil před twáři geho: a pobili ge

rancu welikau, a padli z nich w ten den téměř osm tisíc mužů.

35. Y obrátil se Júdas do Mačefa, a wybogowal a dobyl ho: a pobil wſecko pohlawj mužské geho, a pobral křisti geho, a zapálil ge ohněm.

36. Odtud se bral, a dobyl Baerbon, a Mažeib, a Bozor, a oštarjich měst země Čalaadytské.

37. Po těch pak wécech shrubázdil Tymotheus wogsto gine, a leženj postavil proti Kaffon za potokem.

38. Y wyšal Júdas, aby ehléz dli wogsto: a zwéstowali gemu, ūfance: Že se sessli k němu wſickni národowé, kteříž gsau wůkol nás, wogsto inohně přijíss:

39. A (je) Kraby nagali fu pozmocy sobě, a leženj položili za potokem, horoví k tobě přijeti w bog. Y odessel Júdas w cestu gim.

40. Y řekl Tymotheus knížatům wogsta swého: Když se přiblíží Júdas, a wogsto geho k potoku wody: přegdeli k nám neprav, nebudeme mocy snéstí geho: nebo mocný (gsa) zmocní se nás.

41. Pakli se bude báti přegriti, a postawi leženj za potokem, přeplavme se k nim, a zmocníme se ba.

42. Když pak přiblížil se Júdas k potoku wody, postavil písacé lidi podlé potoka, a přikázal jim, ūka: Žádného z lidí nechegre: ale ak přigdau wſickni k běwě.

43. Y přeplavil se k nim nepravé, a wſickni lid za njm; a potříjni sau wſickni pátodowé od twáři gegich, a odhodili zbraně swé, a vrazil do chrámu modlárského, kdež byl w Batnaim,

44. Ž dobyl města toho, a chřám modlárství zapálil ohněm, sevšemi kteříž byli v něm: y potlačeno gest Barnaim, a nemohlo ostáti před tváří Júdowau.

45. Y ohromáždil Júdas všecky Izraelšté, kteříž byli v zemi Galaadyské, od neymensjho až do neywětšího, a ženy gegich, a dívky, a wogsto vclíké welmi, aby přissli do země Júdské.

46. A přissli až k Effron: a to město vclíké na vchodu postavené, ohrazené welmi, a nebylo lze vyhnauti se od něho, na pravou nebo na lewo, ale prostředkem geho cesta byla.

47. Y zavřeli se, kteříž byli v městě, a zařídili brány kamením: y poslal k nim Júdas slovy požognými.

48. Řka: Všecké progde me střeže zemni wassi, abyhom sli, do země naší: a žádný wám nevskodí: koliko nobama přegdemie. Y nechřeli gim otevřeti.

49. Y poručil Júdas provozlati v leženj, aby ** se přiložili gedenkaždy, na kterém byl místě.

50. Y přiložili se muži sly: a dobýval města toho celý den, a celau noc, a dáno gest město vrace geho:

51. Y zbili všecko pohlavjské ostrosti meče, a vykořenil ge, a pobral kořisti geho, a ssel strze celé město po zbitých.

52. A přessli Jordán na poli velikém: proti tváři Berhsan.

53. Y byl Júdas ohromážduge žadních, a napominal lidu po celé cestě, až přissli, do země Júdské.

54. Y vstoupili na horu Syon s veseljím a s radostí, a obětova-

li oběti zápalné, že žádný z nich nepadl, až se navrátili v pokoji.

55. A za dnů, v nichžto byl Júdas a Jonathas v zemi Čálaadyské, a Šimon bratr geho v Čálikci, proti tváři Ptolemaidy,

56. Vyšsel Jozeff Žacharyášsuv syn, a Azaryáš kníže *** mocy o věccch dobré wedených, a bitwách, kteříž se staly,

57. A řekl: Včinme y my sobě gméno, a podme bogowati proti pohanům, kteříž wůkol nás gšau.

58. Y přikázal tém, kteříž byli v wogstu geho, a odesli k Jasmnyi.

59. Y vyšsel Gorgiášs z města, a muži geho v cestu gim k bitvě.

60. Y zahnání sau Jozeff, a Azaryášs ažku končinému Júdským: a padli v ten den z lidu Izraelštého do dvou tisíc mužů, a stalo se vejkání vclíké v lidu:

61. Vlebo nevposlechlí Júdy, a bratři geho, domnjuwagice se, že zniužilosti dokázají.

62. Oni pak nebyli z semene mužů těch, kteříž spasení stalo se v Izraeli.

63. A muži Júdssij zvelebeni sau welmi před oblicegem všechno lidu Izraelštého, a všechno národů, kdež slystáno bylo gméno gegich.

64. Y sesli se k nim chwály z prospěchu řeckého vzdáwagice.

65. Y vyšsel Júdas, a bratři geho, a vybogowali syny Čzau, v zemi kteříž gest na Poledne, a pobil Čhebron a **** dcery geho: a zdi geho a věže spálil ohněm wůkol.

66. A hnul stany, aby ssel do země cyzozemců, a přecházel Šematj.

67. W ten den padli kněžji w bogi, když chřegj sylné činíti, když bez rady vycházejí k bitvě.

68. U vchýlil se Júdas k Alzoru do země cyzozemců, a zbočil oltáře gegich, a rytiny bohů gegich spálil ohněm: a podral křísti měst, a vrátil se do země Júdské.

* w. ** Aby seurmował každý z temu místu, proti kteremuž stojí. *** Wogsta. **** Městečka, wsy.

Kapitola VI.

Antyoch od Persanů zahnán, a vysídlen o porážce lidu svého, hořem se rozširoval v městě. 17. Lázáks dosadil na místo geho, Antyocha k Empatora. Júdas zatím obléhl hrad Syon: Empator proti němu ráhl. 32. Počká se o nimi statečné Júdas. 49. Empator Bethsuy hladem dobyl; to tež minil včiníti brudu Syon, ale nusly se navrátili do Antiochie s židy pokoj včinil, a zase grušíl.

1. K králu Antyochu přecházel hořegssi kraginy, a vyslyšel, že bylo město Elymaida w Perské zemi neznamenitegssi, a hogzné w stříbře a zlate,

2. A chám w něm bohatý welmi: a tam odění zlatá, a panceřové, a pavézy, kteréž zůstavil Alexander Filipov král Macedonský, genž kraloval první w Řecké zemi.

3. U příssel, a hledal dobyti města, a oblaupiti ge: u nemohl, nebo oznamila se řec tém, kteríž byli w městě:

4. U povstali k bitvě, a vrefl odrud, a odessel s zármutekem velikým, a navrátil se do Babylona.

5. U příssel, genžby zwéstoval genu w Perské zemi, že na vježdání přivedena sau wogsta, kteráž byla w zemi Júdské:

6. U že odessel Lázáks a moří sylnau neypet, a zahnán gest od twáti Židů, a rozmohli se zbraňmi, a mocní, a křísti mnohými, kteréž wžali z ležení, gežto poplesnil:

7. U že zbočili ohavnost, který byl vystawěl na oleáti, který byl w Jeruzalémě, a svaté město, gako prvé, obchnali zdmi wysokými, ano u Bethsucu město své.

8. U stalo se, když vyslyšel káděcí tyto, vlekl se, a pochnul se welmi: a padl do lože, a upadl v nedůživost pro zármutek, že se nestalo genu, gakž myslil.

9. U byl tam mnoho dní: nebo obnoven gest w něm zármutek veliký, a domnival se, že umírá.

10. U svolal wsecky přátelské, a řekl gím: Odstaupil sem od os mych, a opadl sem, a poražen sem srdcem pro pečlivost:

11. U řekl sem w srdci svém: W gak veliké sauženj sem pitíš, a w gaké volny zármuteku, w jiném nynj sem: genž sem byval wodí, a milý w moci mé!

12. U řekl pak wspomínám násle wécy, kteréž sem včinil w Jeruzalémě, odkud sem vodněl wsecky křísti zlaté a stříbrné, kteréž byly w něm, a poslal sem, aby poshubeni byli bydlegjci w Júdštu bez příčiny.

13. Poznal sem tedy, že proto nalezly mne zlé wécy tyto: a v hynu truhliwoſtj velikau w mě zemi.

14. U povolal Filipa, gedenho z přátelů svých, a představil ges nadewssm královstvím frésm:

15. U dal genui korunu, a ruce pho swé, a prsten, aby přivedl An-

Antyocha syna swého, a wychowal geg, a králowal.

16. U vmtel tam Antyoch král, leta stejho čtyřicátého dewáreho.

17. U poznal Ezyáš, že vmtel král, u vstanowil, aby králowal Antyoch syn geho, gehož wychowal mládence: a nazwal gmeňo geho Kupator.

18. A ti, kteří byli na hradě, obklíčili lid Izraelstý wůkol (mjsd) swateho: a hledali zlé wěcy gím wždycky, a vperonění pohanů.

19. U myslil Júdas ohladiti ge: a swolal wejsketeren lid, aby ge oblechli.

20. U seſſli se pospolu, a obleskli ge, leta stejho paděsáteho, a nadělali beranů a nástrogu wálečných.

21. U wyſſli někteří z těch, kteří obléženi byli, a připogili se k nim některí bezbožní z Izraelu:

22. A odessli k králi, a řekli: Dokawáž nečiniss saudu, a nepomstiss bratří nassijoh:

23. My sime vstanowili slaužeti orci twému, a hoditi w přikázanijs geho, a posluſni býti wyřečenjm geho:

24. A synové lidu nasseho proto se odcyzowali od nás, a kteříž koli nalezeni býwali z nás, býwali zbiti, a dědici w nasse býwala rozebrána.

25. A negen na nás wztáhli ruku, ale u na wſſecky končiny nasse.

26. A ay oblechli dnes hrad Jeruzalémstý, aby dobyly ho, a pevnost Bethsru ohradili:

27. A lec předegdess gich ryzchlegi, wětší wěcy, nežli tyto, včiznij, a nebudess mocu gich obdržeti.

28. U rozhněval se král, gak tyto wěcy vſlyſſel: a swolal wſſecky píctely swé, a knjžata wogsta swého, a ty, kteříž byli nad gjzdnými.

29. Uno u z ginské králowství, a z ostrovů mořských, přiſſla k němu wogsta nagata.

30. U byl počet wogsta geho, sto tisíc pětſíjch, a dwaceti tisíc gjzdných, a slonů třidceti dva, wycwlcených k bitvě.

31. U přiſſli ſtrže zemí Idumegskau, a položili se v Bethsury, a bogowali mnoho dní, a nadělali nástrogu wálečných; u wypadli, a spálili ge ohněm, a bogowali zmužile.

32. U odſſel Júdas od hradu, a hnul s wogstem k Bethzacharam proti leženj králowu.

33. U vſtal král před swětlem, a vzbudil wogsta k autoſti proti cestě Bethzacharam: u připravili se wogsta k bitvě, a na trauby zaraubili:

34. A slonům vřázeli * krew hroznu a moruſſe, k zdráždění gich k bitvě:

35. A rozdělili ſſelmy po hauſích: a stáli před každém slonu tisíc mužů w pancyřích ** z fraužků spogených, a lebky měděnné na hlavách gegich; a pět set gezdů zřízených gednekaždě ſſelni wýbráni byli.

36. Tito před časem, kde koli byla ſſelma, tu byli: a kam koli ſſla, ſſli, a neodcházeli od ni.

37. Uno u wěze dřewenné na nich perné ochraňujicý na gednekaždě ſſelni: a na nich nástrogozwe wálečnij: a na gednekaždě mužů ſſly třidceti dva: kteříž bogowali

wali z hory, a Indyan zprávce sselny.

38. A ostatný gezdce onde y onde, postavil na dve strany, aby etaubami wogsta pohybowali, a posuzowali oblučných w haufjch gebo.

39. A gať slunce zastínilo na stříty zlaté, a měděnné, zastínilo se hory od nich, a blystily se gato světla ohné.

40. Y rozdělila se strana wogsta králova po horách wysokých, a giná po místech nízkých: a sli opatrné a počádné.

41. Y pochnuli se wšickni obywatele země od hlasu množství, a racioní zástupa, a (od) hřmotu zbrože: nebo bylo wogsto veliké velmi, a sýlné.

42. Y přiblížil se Judas, a wogsto gebo k brávě: a padli z wogsta krále sest set mužů.

43. Y widěl Eleazar syn Sanciu gednu z řečem přiděnau pančí řádu královským: a byla vyšší nad giné sselmy. Y zdálo se gemu, žeby na ni byl král:

44. Y vydal se, aby wyswo- bodil lid svůj, a dobyl sobě gme- na večného.

45. Y běžel k nj směle v pro- střed haufu, zabíječe po prawicy y po lewici, a padli od něho sem y tam.

46. A ssel pod nohy stona, a položil se pod njm, a zabil ho: a padl na zemi na něho, a vnitřek tam.

47. A vzdance sýlu království, a autok wogsta gebo, vchylili se od nich.

48. Wogsta pak krále vstav- pila proti nim do Jeruzaléma, a

přilehlí se wogsta králova k Juds- towu a (k) hoře Syon.

49. A včinil pokoj s těmi, kteříž byli w Bechsuře: y wylí z města, nebo nebyli gini tam potřebné začleněny, nebo byli sobětní dne země.

50. Y vyzal král Bechsuřu: a vstanovil tam stráž k zachování jí.

51. Y obrátil wogsto k mísni svatému ze mnoho dní: a poslavil tam berany, a náštoge vše lečné, a ohniwé říipy, a prafy k házení kamennym, a hazzcý kopí: fusse k wypaustění stěl, a práct.

52. Kladělali pak y oni nástroje válečné proti náštrogům gegiň, a bogowali mnoho dní.

53. Postavwy pak nebylo w mísni, proto že byl sedmý rok: a kteříž pozůstali w Židovostwu z národu, strávili ostatky těch všich, kteréž složené byly

54. Y zůstali w svatých místech muži nemnozí, nebo ge byl odděžel hlad: a rozprýlili se geda každý na místo své.

55. Y vlysísel Izzyáss, že filip, gehož byl vstanovil král Antioch: když gessé živ byl, aby wyswoval Antiocha syna svého, a králowal,

56. Klatovatil se z země Perské, a Úředské, a wogsto, kteréž bylo odesso s njm, a žeby hledal přijití (na se) čízení království:

57. Pospíšil gjeti, a říci králi, a wůdcum wogsta: Synemek káz dodenné, a počtmu nám málo gest, a místo, kteréž sme oblébli, gest obrazné, a potřebj gest nám řídit o království.

58. Vlynj icdy degne pravice lidem

lidem témto, a včinme s nimi po-
fog, a sevším národem gegich:

59. A vstanowime gím, aby
chodili w zákonných práwach svých
gako prvé. Ulebo pro zákonné práwa
gegich, kteráz smě potupili, rozhněz-
vali e, a včinili wossecky wécy tywo.

60. Y libila se řec před obli-
čegem krále a knížat: a poslal k
ním včiniti pokog*, a přigali geg.

61. Y přisahl gím král, a kní-
žata: a wyssi z pevnosti.

62. Y wossel král na horu Syon,
a widil pevnost města: a ztrussil
rychlegi přisahu, kteraz byl při-
schl: a přikázal zbořiti zed w
okrsku.

63. A odessel spěšně, a na-
vrátil se do Antiochie, a nalezl
filipa an panuge nad městem: a
bogowal proti němu, a opanoval
město.

* výno červené. ** vrenených.

Kapitola VII.

Demetruus království otců svých
Syrské opanoval, Antiocha s Lycią:
ssem dal zabici. 5. Proti Júdovi pos-
ylá Bachyda, a Alcyma vstanowuje
nevyvěření Biskupem: geho i wssaf Jú-
das řečil. 26. Pročež posylá zaje král
proti němu Výkanora: ale y toho pře-
mohl, a zabil Júdas.

1. Kéta stého paděsáteho první:
ho, wossel Demetruus Se-
lewkuw syn z města Rjma, a vstau-
pil s nemnohými mužmi do mě-
sta pomořského, a králowal tam.

2. Y stalo se, gak wossel do doz-
mu království otců svých, galo
wogsto Antiocha a Lycią, aby
ge přivedli k němu.

3. Y oznámila se wéci (ta) ges-
mu, a řekl: Nechegte mi ukazov-
vatí twá gegich.

4. Y zabilo ge wogsto. A sedl

Demetruus na stolice království
svého:

5. Y přislli k němu muži ne-
slechetní a bezbožní z Izraelců: a
Alcymus wídce gegich, genž dylel
byti knězem.

6. A objalorвали lid v krále,
čkaucie: Zhubil Júdas, a bratři ges-
ho, wossecky přátele twé, a nás roz-
prýlil z země nassi.

7. Klynj tedy possli muže, genuž
wětjs, aby sel, a sparcil zhaubu wosse-
cku, kteraz včinil nám, a fragi-
ném královstým, a strestal wossecky
přátele geho, a pomocný gegich.

8. Y wywolil král z přácelů
svých Bachyda, genž panował za
čekau velikau w království, a
wěrného králi: y poslal ho,

9. Uby sparcil zhaubu, kteraz
včinil Júdas: ano y Alcyma bez-
božného vstanowil w kněžství, a
přikázal mu včiniti pomstu nad
syny Izraelštými.

10. Y vstali, a přislli s wog-
stem velikým do země Júdské: a
poslali posly, a mluwili k Júdo-
wi, a bratřímu geho, slouy po-
kognými we lsi.

11. Y nepozorovali řecí ges-
ich: nebo viděli, že přislli s wog-
stem velikým.

12. Y sessli se k Alcymovi a
Bachydovi shromážděni zakonní-
ků, vyhledávati, které wécy sprá-
wedlswé gsu:

13. A první, Assydegři, kte-
řiž byli mezi syny Izraelštými, a
vyhledávali od nich pokoge.

14. Ulebo přawili: Člowěk kněz
z semene Aaronowa příssel, ne-
kamot nás.

15. Y mluwil s nimi sloua
pokogná: a přisahl gím, čka: kle-
věl.

včinjme vám zlého, ani přáteleům wasjim.

16. A všečili gemu: y gal z nich sedesáte mužů, a zabil ge w jednom dni, podle slowa, kteréž psano gest:

17. Čela swatých tvoých, a krew gegich wylili wůkol Jeruzaléma, a nebyl, kdo by pochowal.

18. Y napadl strach a třesenj na wseckem lid: nebo řekli: Ulenj praswody a sandu w nich: nebo přestavili vstanovenou věc, a přisahu, kterouž přisahli.

19. Y hnul Bachydes wogstem od Jeruzaléma, a přilehl k Bethezda: a poslal, a zgjal množé z těch, kteříž od něho byli vteceni, a některé z lidu zabil, a do stusdnice veliké vmetal.

20. Y poručil kraginu Alcyzmowi, a nechal s ním pomoc k pomabání gemu. A odesel Bachydes k králi:

21. A dosti činil Alcymus za knížeství kněžství svého.

22. Y sešli se k němu wseckni, kteříž bavili lid svůj, a opanovali zemi Jüdskau, a včinili ránu velikou w Izraeli.

23. Y widěl Judas wsecky zlé věcy, kteříž včinil Alcymus, a kteříž s ním byli, synům Izraelstým, mnohem výce nežli pohané.

24. A wyšel do všech končin Židovstwa wůkol: a včinil pomstu nad mužmi odbehlymi, y přestali výce vycházeti do kraginy.

25. Widěl pak Alcymus že přemohl Judas, a kteříž s ním byli: a poznal že * gich nemůže snestti, y navrátil se k králi, a obžaloval je z mnohých nepravostí.

26. Y postal král klykanora,

gednoho z knížat svých znamenitých: genž byl nepřízně geden: ge proti lidu Izraelskému: a překážal gemu vytvářati lid.

27. Y přišel klykanor do Jeruzaléma s wogstem velikým, a poslal k Jüdowi a bratrům gho slowy pokognými ve lsti,

28. Rája: Nechte není války mezi mnau a vám: přigdu s mojimi nemnohými, abyž vžiel tvůrce wasse s pokogem.

29. Y přišel k Jüdowi, a pozdravil se wespolek pokogně: a neprátele byli hotovi chytiti Jüda.

30. Y zgewena gest řec Jüdowi, že se lsi přišel k němu: y zbrozyl se od něho, a výce nežli viděti tváře geho.

31. Y poznal klykanor, že gest zgewena rada geho: a vyšel proti Jüdowi k běvě wedle Bafarsalamia.

32. Y padli z klykanorova wogsta čeměr při ruce mužů, a vtečeli do města Dawdowa.

33. A po těch slowách wstoupil klykanor na horu Syon: y weszli z kněží lidu pozdraviti ho w pokoji, a ukázati mu zápalné oběti, kteříž obětorvány byly y krále.

34. Y posmrkage se pochlabil, a poskvrnil: a mluvil psalmi.

35. A zapříšhl se o hněvem krája: Nebudeli wydán Judas, a wogsto geho w ruce mé, hrad gaf se navrátjeni w pokoji, a počítan dům tento. A wyšel o hnevném velikým.

36. Y weszli kněži, a stáli před tváří oltáře a chrámu: a pláčíce řekli:

37. Ty pane wytvářili sy dům ten:
to

to k vyzývání jména tvého w ném, aby byl dům modlitby a prosby ldu tvému.

38. Včíň pomstu nad člověkem tímto, a wogstem geho, a ak padnau od měce: pomni na ranění gegich, a nedegž gim, aby zůstali.

39. Y wyssel klykanor z Jeruzalem, a přistálil stany k Bechoron: y potkalо se o njm wogsto Syrské.

40. A Judas přichl do Adar: sa se tříni tisícy mužů: y modlil se Judas, a řekl:

41. Kteríž poslani byli od krále Sennacheryba, pane, proto že rauzhalí se tobě, wyssel Angel, a pozbil z nich sto osmdesáte pět tisíc:

42. Tak potři roro wogsto před obličejem našími dnés: a ak wědjí ostatní, že zle miluwil proti nám slům svatým tvým: a súd ho podlé zlosti geho.

43. Y swedli wogsta bitwu třináctého měsíce Adar: a potřjí sáu zášlupové klykanorovi, a padl on první w bitvě.

44. Když pak vztelo wogsto geho, že byl padl klykanor, povzhlí zbraně své, a vtekli:

45. Y honili ge cestau dne gednoho, od Adazer, dokudáž se nepřišel do Gazara, a na trauby traubili za nimi s oznamovánjimi:

46. Y wyssi ze všeckých městecík Judských wůkol, a zmístali násni (galo) rohy a obraceli se opět k nim, a padli všeckní mečem, a nenj ostaven z nich ani geden.

47. A vzali křisti gegich w laupež: a hlawu klykanorowu odali, a ptaowicy geho, kterauž byl vztáhl pyssné, a přinesli, a powěsili proti Jeruzalému.

48. Y weselil se lid welmi, a

stráwili den ten w weseli velikém.

49. Y vstanovosł, aby slaven byl po všecka léta den ten, třináctého dne měsíce Adar.

50. Y * rmíkla země Judska za dni neinnohé.

* Nemůže odolati gim. ** Měla pes bog.

Rapitola VIII.

Přednásej si hrdiník řeckové Rijmand, pro kteřího Judas s nimi smíšenou včinil: kteřího přikazugi Demetru: wi, aby přestal od sužování lidu.

1. **Y** vysyssel Judas jméno Rijmandu, že gsau mocný w sýle, a povolují k všem věccem, kteříž se žádagj od nich: a kteříž koli přistoupili k nim, vstanovili s nimi přátelství, a že gsau mocný w sýle.

2. Y slyšeli o bitvách gegich, a zmužlostech dobrých, kteříž včinili w Galacij, že ge opanovali, a vvedli pod plat:

3. A jak veliké věcy včinili w kragině Španielské, a že pod moc swau přivedli kovy střbra y zlata, kteříž tam gsau, a opanovali všecké místo radau sweu, a všecké vostej:

4. A místa, kteráž velmi daleko byla od nich, a krále, kteříž byli přišli na ně od končin země, potřeli, a pobili ge ranau welikau: ostatní pak děwagi gim plat po všecka léta.

5. A Filipa y Persia Ceregských krále, a giné, kteříž proti nim zbrasné brali, potřeli w bogi, a obdrželi ge:

6. A (je) Antioch veliký král Azye, genž proti nim byl bog nasstogil, mage sto dvaceti tisíci, a gezd:

a gezdce, a wozy, a wogsto weliz
ke welmi, portjn (gest) od nich.

7. A že gali ho žitěho, a vstaz-
nowili gemu, aby dával on, a kte-
řízby králowali po něm, daň we-
litau, a dal rukoumě, a vstanow-
wenau wěc,

8. A kraginu Indyánů, a Med-
ské, a Lidské, z neylepsích kragin
gegich: a wzaté ge od nich, dali Eu-
menowi král.

9. A že kteříz byli v Hellady,
chelci gjeti, a wzýti ge: a ozná-
mena gest řeč těm,

10. A (je) poslali k nim wůd-
ce gednoho, a bogowali proti nim,
a padli z nich množý, a zágaré
wědli ženy gegich, y syny, a zlaus-
pili ge, a zemj gegich vládlí, a
zkažili zdi gegich, a w služebnost
ge podrobili až do tohoto dne:

11. A ostatní království, a
ostrov, kteříz někdy protiwili se
gim, vyhlašili, a pod moc vwedli.

12. S přátely pak svými, a
kteříz w nich odpočinutí miwali,
zachowali přátelství, a obdrželi
království, kteříz byla blízká, a
kteříz byla daleko: nebo kteřížko-
li slysseli gméno gegich, hálí se gich:

13. Kterýmž pak chelci k po-
moci býti, aby králowali, králowas-
li: kteříz pak chelci, z království
zvethli: a powyšení sau welmi.

14. A mezy wšemi těmi žádný
nenosyl koruny, aniž se oblácel w
šatlat, aby zvlečen byl w ném.

15. A že radný dům včinili so-
bě, a každodenně radili se se těma-
sty dwadcyti, radu činjce wždy o
množství, aby, kteří wěcys gsaú ho-
dné, činili,

16. A poraučegj gednomu člo-
wěku zpráwu swau na každý rok

(ginému), aby panoval nad celou
zemj gegich, a wšickni poslauhagi
gednoho, a nenj zewissi, ani hec-
lenj mezy nimi.

17. Y wyrwolil Júdas Kope-
lema, syna Janowa, syna Jakobo-
wa, a Jázona, syna Kleazarowa, a
poslal ge do Ríma vstanowiti s ní-
mi přátelství, a towarzystwo:

18. A aby odgali od nich gho
Řeků, nebo wsděli, žeby w služba
podrobowali království Izraelské.

19. Y odeslli do Ríma cesar
dlauhau welmi, a wessli do radný-
ho domu, a řekli:

20. Júdas Mařabevus, a brá-
tří geho, a lid Židovský poslali
nás k vám vstanowiti s věmico-
warysstwo a pokog, a abyste ře-
psali nás za towarzysse a přátely
wasse.

21. Y libila se řeč před oblicem
gim gegich.

22. A tento gest odple, kteříz
odepsali na dřách mědenných, a
poslali do Jeruzaléma, aby byli
tam v nich památku pokoge a to-
warzystwa.

23. Dubče budíž Ríjmanum,
a národu Židovskému, na mori y
na zemi na wěky: a meč a nepří-
atel, daleko budíž od nich.

24. Pakli nastane bog Ríma:
nům prwe, aneb wšem towarzys-
sum gegich wě wšem panowaní
gegich:

25. Pomoc dá národ Židov-
ský, gakž čas wytíkne, sedem pl-
ným:

26. A bogugjym nedají, aniž
nebudau posluhovati pſenice, zbra-
ně, peněz, lodí, gak se libilo Říj-
manum: a ostřhati budou příkaz
zani gegich, nic od nich neberouc.

7. Podobně pak y přichodili se du Židovskému prvé válka, žharti budou Čímané významné, i gím čas dopustí:

8. A pomáhajícím nebude dás pšenice, zbraň, penze, lodě, ž se libilo Čímanům: a budou žharti přikázání gegich bezelstí.

29. Wedle slov těch všlanos: Čímané lidu Židovskému.

30. Gestližeby pak po těchto vých rito neb oni přidatí nebo ti k sémce věcem něco chřeli, včiní z předsevzetí svého: a režkoli věci přidají, aneb nau, peroné budou.

31. Ano y o zlých věcech, Ptes. Demetius král včinil proti n, psali smě gemu, řeake: Proč. obějzil gho tvé, na přátele na:, a tovarysse Židy:

32. Gestli tedy zase přigdau k im, proti tobě včinjme gím saud, bogowati budeme s tebou, na ioti y na zemi.

Rapitola IX.

Judas proti Bachydesovi a Alcymo: n boguje po silném odolání zabít gest: ad nřmž Židé pláč. 23. Dosazují na isto Judy Jonathu bratra geho. 35. ření aby povísil smrt bratru, zbil sy: ſi Jambry. 43. S Bachydem se potýká: Alcymus pak poražen od Doba, umřel. 58. Bachydes zase povolán do Židov: ſk země od odpadku, nemoha zlazit Jonathu, smrťtu s ním říti.

1. Zatím když vlyssel Demetius,

N je padl Klykanor a wogsto geho w bitvě, přidal Bachyda a Alcyma zase poslati do Židovstva, a * pravý roh s nimi.

2. Y odessli cestau, kteříž vede do Galgala, a stany postavili w Masaloth, kteříž gest w Arbellis: a dobyli ho, a pobili mnoho dusí lidstv.

3. W měsícy první léta tého a paděsátého dnuho, přiložili wogsto k Jeruzalému:

4. Y vstali, a odessli do Beream dvádceri tisíc mužů, a dva tisíce gjzdných.

5. A Júdas byl postavil stany w Laifa, a tři tisíce mužů výbor: ných s ním:

6. Y vyzeli množství wogsta, že množ ſau, a báli ſe velmi: a množ ſe vykradli z leženj, a nepozůstalo z nich nežli osm ſet mužů.

7. Y vidiel Júdas, že ſe rozběz: hlo wogsto geho, a bitva dotírala na něho, y zformaucen gest ſt: dcem, nebo neměl času k ohromá: ždění gich, a roztřzen gest.

8. Y řekl řem, kteříž ostatní byli: Vstaňme, a gděme k proti: voničkům nassim, budemeli mocy bogowati proti nim.

9. Y odwacowali ho, řeake: Klebudeme mocy, ale wystobodz: me dusse nasse nyni, a newrafme ſe k bratřím nassim, a tehdy bude: me bogowati proti nim: my pak nemnož ſime.

10. Y řekl Júdas: Vestaň ſe to, bychme tu věc včinili, abyhom vejkali od nich: a gestli ſe přiblížil čas náš, zemřeme w mocy za brat: ří nassie, a newnášegme poskvr: ny slávě nassi.

11. Y hnulo ſe wogsto z ležes: nj, a stáli gím w říč: a rozdě: leni ſau gjzdnj na dvě strany, a prakownjcy a řeckcy předcházel: wogsto, a prvnjho potýkání woff: čni mocni.

12. Bachydes pak byl w prav: vém rohu, y přiblížil ſe hauf ode: dwau stran, a traubili w trauby:

13. Kteríslí pak y ti, kteříž byzli po straně Júdowé, také oni, a pohnutia gest země od hlasu wogst: y stala se bitwa od rána až do večera.

14. Y wsděl Júdas, žeby syl: něgslí byl djl wogsta Bachyda po prawicy, a seflí se s njm wssicni stál scdcem:

15. Y potřjna gest prawá strana od nich, a honil ge až k horé Ažota.

16. A kteříž byli na lewém rozhu, spatřili, že gest potřjn prawý rob, y sllí za Júdau a těmi, kteříž s njm byli, po zadu:

17. Y rozmohla se bitwa, a padli ranění mnozý, z rēfho y z onéhno.

18. A Júdas padl, a ostatní vtekli.

19. A Jonathas a Šimon wžali Júdu bratra svého, a poshovali ho w hrobě otců svých w městě Modyn.

20. Y plakali ho wesskeren lid Izraelstý pláčem velikým, a kws: lili mnoho dnj,

21. A řekli: Kterak gest padl mocný, genž wyswobožoval lid Izraelstý!

22. A glná slöva bogů Júdowých, a vdatných sluků, kteříž včinil, a velikosti geho negsau po: psána: nebo bylo gich mnohos welmi.

23. Y stalo se: po smrti Júdos wě wystyli se neslechernsy we wssich končinách Izraelstých, a wyslli wssicni, kteříž činšvali ne: pravosti:

24. W těch dnech stal se hlad veliký welmi, a poddala se Bachy: dowi wsscka kragina gegich s nimi.

25. Y wywołsil Bachydes muže bezbožné, a vstanowil ge pány kraginy:

26. A wyhledáweli, a wysspe: hováwali přáctely Júdowý, a přis: wádeli ge k Bachydomi, a mstil se nad nimi, a posmijwal se.

27. A stalo se ſauženj welké w Izraeli, gakéhož nebylo odedne, w němž nenj wsdjn Prorok w Iz: raeli.

28. Y ehtomáždili se wssicni přáctele Júdowí, a řekli Jonatho: wi:

29. Gakž brat růžg Júdes vmtel, muže genu podobněho ne: nj, genžby wyszel proti nepřáctlum nassim, Bachydomi, a těm, kteříž nepřáctlé ysau národu nassho.

30. Ulynj tedy cebe dnes wy: woli si me, aby byl msto nho nám za kníže, a wůdce k bogowá: nj boge nassho.

31. Y přigal Jonathas čafu w: ho knížecství, a powstał msto Jic: dy bratra svého.

32. Y zwěděl Bachydes, a k: dal ho zabiti.

33. Y poznal Jonathas, a Šim: mon bratr geho, a wssicni, kteříž s njm byli: a vtekli na passt Če: kue, a spolu seděli v wody gezets Uſaf.

34. Y zwěděl Bachydes, a w: den sobotní přissel on, y wssko wogsto geho, za Jordán.

35. A Jonathas poslal brat: ra svého wůdce lidu, a prosl: klaburbegstých přáctel svých, aby zapučili gím připrav svých, kte: réž byly hogné.

36. Y wyslli synowé Jamby z Madyby, a gali Jana, a wssky wécy kteříž měl, a odcslli magice ge.

37. Po těch slovích, zwěsto-
wáno gest Jonathow, a Šimona-
nowi bratu geho, že synové Jam-
bry činj swadbu welikau, a wedau
newěstu z Madaby, dcetu gđdno-
ho z welikých knížat Chananegeškýf,
s nádherností welikau.

38. U rozpoznali se na krew
Jana brata svého: u vstoupili,
a stáli se pod překrytmi hory.

39. U pozdívahli oči svých, a
widěli: a ay hčnor, a příprava
mnohá: a ženich bral se, a přátelé
geho, a bratr jeho, vstříč gím s
bubny a nástrojemi hudebnými,
a o zbraní mnohau.

40. U vstali proti nim z záloh, a
zabili ge, a padli ranění mnozý,
a ostatní vtekli na hory: u pobrali
všecky kořisti gegich:

41. U obrátila se swadba v pláč,
a hlas hudeců gegich v načítání.

42. U pomstili pomstu k two-
bratu svého: a navrátili se k břehu
Jordánskému.

43. U vstoupil Bachydes, a při-
šel v den sobotní až k břehu Jord-
ánskému v mocu veliké.

44. U řekl svým Jonathas:
Vstáňme, a bogúgme proti ne-
přátelům našim: nebo není dnes
gálo včera a předvčerem.

45. Alebo hle bog proti nám,
woda pak Jordánská onde v onde,
a břehové, a lauze, a lesové:
a není místa k vchýlení se.

46. Kynj eedy wolegee do nebe,
abyste byli vystobozeni z ruky ne-
přátel wasjich. U stala se bitva.

47. U vzéahl Jonathas ruku
swou, aby vdečil Bachyda, a vhnul
se od něho nazpět:

48. U vstocil Jonathas, a
řekl s ním byli, do Jordánu, a
přeplnuli k nim přes Jordán.

49. U padli z strany Bachydu
dne toho tisíc mužů. U navrá-
tili se do Jeruzaléma,

50. A vystavěli města hráze-
ná v Júdštu, pevnost, kteráž
byla v Jerycho, a v Ammaum,
a v Bethoron, a v Berhel, a
Chamnata, a fara, a Chopo zdmi
wysokými, a branami, u zámků.

51. A položil stráž v nich, aby
nepřátele svých činili v Izraelské
zemí:

52. A ohradil město Bersuru, a
Gazaru, u hrad, a položil v nich
pomoci, a přípravu počítavou:

53. A vžal syny knížat fragis-
ny v záslavě, a posadil ge na hrad
v Jeruzalémě pod stráži.

54. A léta stejho paděsáteho tře-
tího, měsíce druhého, překážal Al-
cymus zkazyti zdi domu svatého
vnitřního, a zkazyti díla Proroků:
u počal kazyti.

55. V tom času raněn gest
Alcymus, a překážena sau díla
geho, a zavřena sau vsta geho, a
rozpuštěn gest dnau zlamaním,
aniž vše mohl mluviti slova, a
potrauceci o domu svém.

56. U vnitř Alcymus času ro-
ho s trápením velikým.

57. U widěl Bachydes, že vnitř
Alcymus: a navrátil se k králi, a
vníkla země za dvě léta.

58. U myslili všickni neschop-
nícy řekou: Ay Jonathas, a řek-
l s ním gsau, v mlčení bydlegi
důvěrně: nynj eedy přivedme Bas-
hyda, a zgjmáť ge všecky v ges-
dné nocy.

59. U odessli, a radu gemu-
dali.

60. U vstal, aby přišel s vog-
stem mnohým: a poslal regné li-
pppp 2 ity

sty towarzyslum swoym, kteříž byli w židovstvu, aby gali Jonathemu, a ty kteříž s ním byli: ale nez mohli, nebo gest gimi oznámena rada gegiph.

61. U popadl z mužů fraginy, kteříž byli ** knijata zlosti, padělate mužů, a zabil ge:

62. U odessel Jonathas, a Šimon, a kteříž s ním byli, do Bethbessen, kteříž gest na paus sti: a vzdělal zboženiny geho, a upewnili ge.

63. U poznal Bachydes, a shromáždil wossecko množství swé: a tém, kteříž byli w židovstvu, wzfázel.

64. U příssel, a postavil ležení nad Bethbessen: a dobýval ho mnoho dnj, a nadělal válečných nástrojů.

65. U zanechal Jonathas Šimona bratra svého w měste, a wyssi do fraginy, a příssel s počtem,

66. U porazyl Odata, a bratří geho, a syny řazeron w stasných gegiph; u počal zabijeti, a rostti w inocech.

67. Šimon pak, a kteříž s ním byli, wyssi z města, a zapálili nástroje válečné,

68. U bogowali proti Bachydovi, a potříž gest od nich: a sažili ho welmi, nebo rada geho, a sgitj geho bylo daremni.

69. U rozhněwaw se proti mužům neslechetným, kteříž gemu radu byli dali, aby příssel do fraginy gegiph, mnohé z nich pobil: on pak myslil s ostatními odgjeti do fraginy swé.

70. U poznal Jonathas, a poslal k němu posly pokog včiniti s ním, a navrátili gemu zagetj.

71. U rád přigal, a včinil wczlé slow geho, a přisáhl geniu, že nic zlého mu nevčinj, po wossecky dny života geho.

72. U navrátil mu zagetj, kteříž byl prvé zagal z země Judske: a obrátiw se odessel do země swé, a nepřidal, aby wjce příssel do končin geho.

73. U přestal mieć z Izrael: a bydlil Jonathas w Ullachmas, a počal Jonathas tam sauditi lid, a vyplénil bezbožné z Izrael.

* Wogsto znamenit. ** Původem té neslechetnosti.

Rapitola X.

Demetryus a Alexander gdnali o stowaryszeni se s Jonathau: on pak se přivinul k Alexandrowi, geni mu Diskupský aukad povrdil, a říkal s zlatou korunou odessel. 49. Alexander s pomocí Jonathowau přemohl Demetra, a zabil; a uato se ženil 67. Wogsto Demetrya mladšího porazyl Jonathas.

1. U léta stého sedesátého wstanil Alexander Antiocha syn, genž přejmí slaul Vrozeny, a opanoval Ptolemaidu: u přigeli ho, a říkal w tam.

2. U všlyssel Demetryus král, a shromáždil wogsto hogné welmi, a wyssi w stříje gemu k bitvě.

3. U poslal Demetryus list k Jonathowu slowy pokognými, aby zvelebil geg.

4. Nebo řekl: Předegdém včiniti pokog s ním, prvé nežli včinj s Alexandrem proti nám.

5. Nebo zpomene na wissky zlé wěcy, kteříž sime včinili, proti němu, a proti bratu geho, a proti národu geho.

6. U dal mu noc, aby shromáždil wogsto, a nadělal zbraně, a byl on towarzyszem geho: a začal

stawence, kteríž byli na hradě, pozručil mu wydati.

7. Y přissel Jonathas do Jeruzaléma, a četl listy w slyšení všeho lidu, a těch, kteříž byli w záinfu.

8. Y báli se bázni welikau, nebo slysseli, že mu dal král moc k shromáždění vogsta.

9. Y wydání sau Jonathowi, kteříž w zástavě byli, a navrátil ge rodičům gegich:

10. A bydlil Jonathas w Jeruzalémě, a počal staveti a obnovovati město.

11. Y řekl dělagjčym dýla, aby stavěli zdi, a horu Syon vůkol kamenjm čtverhranatým k ohradě: a tak včinili.

12. Y řekli cyzozemcy, kteříž byli w pevnostech, kteříž byl Bas Hydes vzdělal:

13. A opustil gedenkaždy místo své, a odessel do země své:

14. Toliko w Bechurě pozůstali některí z těch, kteříž byli opustili zákon a přikázani Boži: nebo ta byla gim k autocíssi.

15. Y vsllyssel Alexander král Slipy, kteříž slýbil Demetryus Jonathovi: a vypravovali gemu bitwy, a mocy, kteříž on včinil, a bratrí geho, a práce, kteříž pracovali.

16. Y řekli: zdali nagdeme nějakého muže takového: a nyní včinjme geg přítele, a tovarysse nasheho.

17. Y napsal list, a posal gesmu wedlé slob těchto, řka:

18. Král Alexander bratu Jonathovi pozdraveni.

19. Slysseli sime o těbě, že gis mož mocný w sýle, a způsobný gsy, aby byl přítelem naším:

20. A nyní vstanowugeme tesbe dnes nevyšším knězem násrodu tvého, a abys slaul přítelem krále, (a posal gemu starlat a kozruvu zlatau) a které nasse wécy gsaú, fineyssel o námi, a zachowal přátelství k nám.

21. Y oblékl se Jonathas w raucho svaté sedmého měsýce, léta stého šedesáteho, w den slavný slasnowissi: a shromáždil vogsto, a nadělal zbraně hogné.

22. Y vsllyssel Demetryus slowa rato, a zarmaucen gest příliš, a řekl:

23. Co sime to včinili, že předessel nás Alexander, aby se vchozil přátelství Židů k upewnění svému:

24. Klapíssi y gá gim slowa prosebná, a důstogenství, a dary: aby byli semnau k pomocy.

25. A psal gim w rato slowa: Král Demetryus, národu Židovskému pozdravení:

26. že ste zachowali k nám vmluvou, a pozůstali ste w přátelství našem, a nepřistaupili ste k nepřátelům našim, slysseli sime, a zradowali sime se.

27. A nyní setwegte gesce záchowati k nám wjtuha odplatime se wám dobrými wěcmi, za ty wěcy, kteříž ste včinili s námi:

28. A odpustíme wám dané mnohé, a dáme wám obdarování.

29. A nyní osvobožugi wós a všecky Židy od danj, a solni poplatky odpustíjm, a od korun vpaustíjm, a třetiny semene:

30. A polowicy owoce stromu, což gest dýlu mého, odpustíjm wám od dnešního dne, y budavné, aby se nebrala od země Judsé, a od

tej měst, kteráž přidána sau gj z Samarye a Galilee, od dnešního dne a po celý čas:

31. A Jeruzalém bud swatý, a swobodný s končinami svými: a dešátkové y dané budete geho.

32. Propauštěm také moc hraždu, genž gest w Jeruzalémě: a dáwám gég nevyššímu knězy, aby vstanovil w něm muže, kteréby koli on wywolil, kteržby oslňhal ho.

33. A wsselikau duší Židovskau, kteráž zagara gest z země Judske we wsem království mém, nech i wám swobodnau darmo, aby wssíckni oswobození byli od dané, y dobytku svých.

34. A wssíckni dnowé slawoj, y sobory, y swátky na nowomesyce, a dnowé vloženj, a tři dni před dnem slawohni, a tři dni, po dni slawoném, budete wssíckni swobody a wolností wsem Židům, kteržby gsau w království mém:

35. A žádný nebude mít mocy včinil něco, a hebdari wécy proti někomu z nich, we wsseliké při.

36. A ač sau připisáni z Židů w wogstu králowu mužů ke círzdci i sýcům: a dány gím budou potřeby, gako slussi wsem wogstu in královym, a z nich zřízení budou, kteržby byly w pevnostech krále velikého:

37. A z těch vstanověných budou, nad zřízenjmi království, kteráž se děgi z věsty, a knižata budou z nich, a ač chodí w zákonjach svých, gakž ptkázel král w zemi Judske.

38. A tři města, kteráž přidána sau Židovstwu z fragi my Samarské, o zemí Judska ač sau počína: aby byla pod gedenjem, a ač

nepoštauhagi giné mocy, gediné nevyššího kněze:

39. Ptolemaida, a končiny gegi, kteréž sem dal dar swatým, genž gsau w Jeruzalémě, k pozitěbným nákladům swatých.

40. A gá dáwám na každý rok parnácte tisíc lotů střbra z počtu královských, kterž se mne dorýbagi:

41. A wsecko cožby ostatního bylo, což byli nenawrátili, kteříž nad zřízenjmi byli w předešlých letech, z toho dagi na djla domu.

42. A nad ty wécy pět tisíc lotů střbra, kteréž bráwali z počtu míst, swatých po wsseliská léta: a ty wécy ač přináležejí knězji, kterž službu zastávají.

43. A kteržby koli vekli do chrámu, genž gest w Jeruzalémě, a we wsech končinách geho, winní králi we wsselikém aučinku, ak sau propuštěni, a wsecky wécy, kteréž gsau gím w království mém, ak magi swobodné.

44. A k slavenj neb oprawowaný djl míst swatých, nákladové dány budou z počtu královského:

45. A k wzdelání zdj Jeruzalémstých, a ohrazení wůkol, nákladové dány budou z počtu královského, y k wzdelání zdj w židovstvu.

46. Když pak uslyšel Jonathas a lid řeči tyto, nevěřili gím, aniž přigali gich: nebo zpomnali na wselikau zlost, kterouž byl vánul w Izraeli, a trápil ge velice.

47. Y oblibilo se gím w Alexandrově, nebo on gím byl k knižje řeči pokoge, a gemu pomoc čísnili po wsecky dny.

48. Y ohromáždil král Alexan-

der

det wogſto welſké, a přiložil ſtar ny proti Žemetryovi.

49. Y ſwedli bitvu dva krá lowé, a vicklo wogſto Demettrya, y honil ge Alexander, a připadl mané.

50. Y rozmohla ſe bitva při říce, až ſlunce zapadlo: y padl Demettryus w ten den.

51. Y poſtal Alexander k Prolemeovi králi Egiptskému poſly, podlé rěčteho ſlow, třka:

52. Vuněvádji ſem ſe navrátil do království mého, a wſedl ſem na ſtolicy otců mých, a obdržel ſem knížetství, a pořel ſem Demettrya, a opanoval ſem krajiny nafí.

53. A ſwedl ſem bitvu s njm, a počin gest on y wogſta geho, od nás, a wſedl ſme na ſtolicy království geho:

54. Y nynj vſtanovme wespolek přáteleſtví: a deg mi dcetu ſwar za manželku; a gá budu zetěm twým, a dám tobě dary, y gi, hozdne tebe.

55. Y odpowěděl král Prolemeus, třka: Štastný den, w němž ſy ſe navrátil do země otců twých, a wſedl ſy na ſtolicy království gegich.

56. A nynj včinjm tobě, což ſy psal: ale pořek ſe ſennau w Prolemaidé, abyhom ſe wíděli weſpolek, a (gá) zaſtjibil tobě, gakž ſy pravil.

57. Y wyſſel Ptolemeus z Egipta, on, y Bleopatra dcera geho, a přiſſel do Prolemaidy léta ſtého ſedecátého druhého.

58. Y pořek ſe s njm Alexander král, a dal gemu Bleopatru dcetu ſwaru: a včinil ſwadbu ge-

gi w Prolemaidé, gakž králowé, w welſké ſlávě.

59. Y napsal král Alexander Jonathowi, aby wyſſel w cefu ſobě.

60. Y odſſel ſe ſlávau do Prolemaidy, a pořek ſe tam s dwěma krály, a dal gemu ſtříbro mněbě, a zlato, a dary: a nalezl milost před obličejem gegich.

61. Y ſeffli ſe proti němu muži gedowarj z Izraele, muži neprawj žalujice na něho: a nepačil k nim král.

62. Y rozkázal zvolécy Jonathu z rauha geho, a oblécy geg w ſfarlat: a tak včinil. Y posadil ho král, aby ſeděl ſe njm.

63. A řekl knížatum ſvým: Wygděte ſe njm do proſtřed města, a ohlaſte, ač žádný nežaluje na něho o žádnau wěc, aniž kdo rmuč ho z nižádne příſiny.

64. Y ſtalo ſe, když wíděli, kteříž proti ſlávě geho mluwili, kteříž rozhlaſſována byla, a geho oblečeného w ſfarlat, vteřli wſíčkni:

65. Y zvelebil geg král, a zapsal ho mezy přednjini přátele, a vſtanovil geg wůdcem a aučaſtníkem knížetství.

66. Y navrátil ſe Jonathas do Jeruzaléma ſe pokogem, a ſe wſeljim.

67. W létu ſtém ſſedesátém pártem, přiſſel Demettryus syn Deſmetryu w od Bréty do země otců twých.

68. Y vſlyſſel Alexander král, a zarmautil ſe wclmi, a navrátil ſe do Antiochye,

69. Y vſtanovil Demettryus král Apollonya za wůdce, genž wládl

w Celsyri: a shromáždil wogsto weliké, a přistoupil k Jamnyi: a posal k Jonathovi nevysošší: mo knězy,

70. Rá: Ty sám odpíráss nám: gá pak včiněn seim w posměch, a w potupu, protože ty proti nám moc prowadíss na horách.

71. Když tedy danfássli w mosech twých, ztup k nám do pole, a přitownegme se tam wespolek: nebo semnau gest moc bogů.

72. Otáz se, a navr se, kdo sem gá, a gini, kterijz gšau mi na pomoc, kterijz také praví, že nemusí že státi noha wasse před twáří nás ssi, nebo dwakrát na vějkání obrácení sau otcové twogi w zemi své:

73. A nynj kterak budeš moci snéstí gjzdné, a wogsto tak wilek w poli, kdež není kamene ani skály, ani míska k vějkání:

74. Když pak vslýssel Jonathas, řeči Apollonya, pohnut gest na myssi: y wybral deset tisíc mužů, a wyssel z Jeruzaléma, a počkal se s ním Šimon bratr geho k pomocy:

75. Y přistawili stany k Joppen, a wysadil geho od města (nebo stráž Apollonya w Joppen byla) y dobýval ho.

76. A přestraßen, kterijz byli w městě, otevřeli gemu, a obdržel Jonathas Joppen.

77. Y vslýssel Apollonyus, a přiložil tři tisíce gjzdných, a wogsto mnohé.

78. A odessel k Azotu gákoby cestu čníl, a hned wyssel do pole, protože byl měl množství gjzdných, a byl daufal w ně. Y následoval geho Jonathas do Azotu, a sveďli bitvu.

79. Y zanechal Apollonyus w ležení tisíc gjzdných za nimi tagně.

80. Y poznal Jonathas, žeby byla záloha za ním, y obdrželi stan y geho, a stěleli siipy na lid, od rána až do večera.

81. Lid pak stál, gákž byl překážal Jonathas: y vstali konové gegich.

82. Y wypustil Šimon wogsto swé, a swedl bitwu s haufem: nebo gjzdnj byli vnařeni: a potřízni sau od něho, a vtekli.

83. A kterijz se rozprchli po poli, vtekli do Azotu, a vespeli do Beedaon modly swé, aby se tam wystwobodili.

84. Y zapálil Jonathas Azot, a města, kteráž byla wůkol něho, a wžal laupeje gegich, a chrám Dágon, a wsecky, kterijz vtekli do něho, spálil ohněm.

85. Y byli, kterijz padli mečem, s těmi, kterijz byli spáleni, téměř osm tisíc mužů.

86. Y hnul odvud Jonathas stany, a přistawil ge k Aškalonu: y wyssi z města proti němu w wilek slávě.

87. Y navrátil se Jonathas do Jeruzaléma s scouymi, magictzmi kočisti mnohé.

88. Y stalo se: když vslýssel Alexander král řeči rty, přidal gesse oslaviti Jonathu.

89. A posal mu žáponu zlatou, gákož obyčg gest dávati přebuzným královským. A dal gemu Aškaron, y wsecky končiny geho k vládnutí.

† S nim uveden o pokos gedaal.

Rapitola XI.

Povstání prolemeovo proti Alexandroví. 16. Smrt gednoho 18. y druhého.

bho. 19. Králování po nich Demettryovo. 27. Jonathovo zwýšení, 69. nejčestěj 72. a zase význam.

1. **K**rál Egypštý shromáždil wogsto, jako písek, genž gest okolo frage mořského, a lodi mnobé: a hledal obdržení království Alexandrovo lší, a přidat se k království svému.

2. **Y** wysel do země Syrské s silou pokognými, a ovládali města, a vycházeli proti němu: nebo byl přikázal Alexander král vyjeti w cestu genu, protožeby řeklo byl.

3. **K**dyž pak vcházel do města Ptolemeus, postavoval stráže rytířstva w gedenomkaždém městě:

4. **A**když se přiblížil k Ažotu, vkládali genu chrám Dárgona spálený ohněm, a Ažot v giné věcy gesto zbořené, a těla povržená, a těch, kteří byli zabití v bogu, hrobky, kteří byli nadělali podlé cesty.

5. **A**wpárovovali králi, že ty věcy včinil Jonathas, aby mu nezávist včinil: v mládí král.

6. **Y** potkal se Jonathas s králem w Joppen s silou, a vespolek se pozdravili, a spali tam.

7. **Y** odessel Jonathas s králem až k řece, genž slouje Kleuscherus: a navrátil se do Jeruzaléma:

8. Král pak Ptolemeus obdržel panování nad městy až do Sestevce pomorské, a myslil proti Alexandroví rady zlá.

9. **A**poslal posly k Demetryovi, řka: Pod a včinme mezi sebou sňatanou, a dám tobě dceru man, kterou má Alexander, a královati budete w království otce svého.

10. **K**čbo gest mi řeo, že sem mu dal dceru man: nebo hledal mne zabici.

11. **Y** haněl ho, protože požádal království geho.

12. **Y** odgal (mu) dceru swau, a dal gi Demetryovi, a odcyzyl se od Alexandra, a vygetena sau nepřátele svého geho.

13. **Y** vysel Ptolemeus do Antiochy, a vstavil dvě koruny na hlavu swau, Egypštak a Uzánstan.

14. Alexander pak král byl w Tylycyi těch časů: nebo zprotiwili se, kteří byli w těch místech.

15. **Y** vysel Alexander, a přišel k němu k bogu: vytvrdil Ptolemeus král wogsto, a potkal se s ním w ruce mocné, a zahnal ho.

16. **Y** vysel Alexander do Arabie, aby tam byl ochráněn: Král pak Ptolemeus vyvýšen gest.

17. **Y** odgal Žabdyel Arab hlavu Alexandra, a poslal Ptolemeovi.

18. **A**král Ptolemeus vničel w těch den: a (ti) kteří byli w pevnostech, zahynuli od těch, kteří byli w stanu.

19. **Y** kráoval Demetrys ležata stejho šedesátého sedmého.

20. **W** těch dnech shromáždil Jonathas ty, kteří byli w Júdě, aby dobývali hrad, genž gesto w Jeruzalémě, včinil proti němu nástroje válečné mnobé.

21. **Y** odessli některí, kteří nezáviděli národu svého, muži neslechetní k králi Demetryovi: a zvéstowali genu, že Jonathas obléhl hrad.

22. **A**gař vysel, rozhněval PPPP sc:

fe: a hned přišel do Prolemaidy, a psal Jonathovi, aby neoblehl hradu, ale aby se pokal s ním v rozmístění tychle.

23. Když pak uslyšel Jonas chas, poručil oběhnauti: a vyvolil z starších Izraelštých, a z kněží, a dal se v nebezpečenství.

24. A vrazil zlato a stříbro, a růživo, a ginié dary mnohé, a odesísl k králi do Prolemaidy, a našel milost před obličejem geho.

25. Užalovali na něho nekrásněj neschopeni z národu geho.

26. A včinil mu král, jakž včinili mu (ii), kteříž před ním byli: a povýsil ho před obličejem všech přátel svých,

27. A * vstavil gemu knížetství kněžství, a kteřížkoli ginié věcy měl prvé drahé, a včinil geg knížetem přátele.

28. Už požádal Jonathas od krále, aby svobodnou včinil zemi Židovskou, a troje panství, a Sarmati, a končiny gegi: a zaslíbil gemu hřiven tři sta.

29. Už volil král: a napsal Jonathovi listy o těch všech věcech, tento způsob obsahující:

30. Král Demetryus bratu Jonathovi pozdravení, a národu Židovskému.

31. Wypis listu, kterýž sme psali Laſthenovi orci násemu o vás, poslali sme k vám, abyste viděli:

32. Král Demetryus Laſthenovi orci pozdravení.

33. Užádu Židovskému, především násim, a zachowávajícím, které věcy spravedlivé jsou v nás, vstanovili sme dobře včiniti, pro dobrotiwoš gegich, kterou, k nám magi.

34. Vstavili sme tedy gemu, všecky končiny země Židovské, a tři města, Lydan, a Ramashan, kteráž přidána sau Židovské zemi z Sarmati, v všecky končiny gegich, aby odděleny byly všem obětujcím v Jeruzalémě, za ty věcy, které od nich prvé brával král na každý rok, a za ovoce země a gablek.

35. U ginié věcy, které přináležely nám z desátků a daní, od tohoto času odpustíme gemu: a doly solné, a koutany, kteréž se nám přinášely,

36. Všecky věcy gemu odpustíme: a nic z těch věcy nebude zrosseno od tohoto, a do většího času.

37. Už nyni tedy snažte se vás niti těch věcy wypis, a budí dán Jonathovi, a položen bud na horě svaté, na místě slavném.

38. Už vida Demetryus král, že vmlíka země před obličejem geho, a nic mu neodplírá, rozporstil všecko wogsto své, gedenho každého na místo své, krom cízyho wogsta, kteréž sebral z ostrovu národní: a nepřátele bylo gemu všeliké wogsto orci geho.

39. Tryffon pak byl geden z stran Alexandrových prvé: v té děl, žeby většeté wogsto repealo proti Demetryovi, už sel k Emaelchuelovi, Arabovi, genž děval Antiocha syna Alexandrova:

40. A sedal při něm, aby vydal ho gemu, aby králowal město orce svého: a oznamil gemu, jak velké věcy včinil Demetryus, a nepřátelewoš wogst geho proti nimu. A zůstal tam mnoho dní.

41. U poslal Jonathas k Demetryovi králi, aby wypohl k

Kteríž byli na hradě w Jeruzalémě, a kteříž byli w pětostech: nebo válčivali proti Izraeli.

42. Y poslal Demetryus k Jozanathovi, řka: Vlegen tyto věcy včinjm tobě, a národu twému: ale sláwau oswijjm tebe, a národ twůj, když bude přiležito.

43. Klynj tedy dobré včinjs, poslal mně na pomoc muže: nebo odstaupilo wſecko wogško mě.

44. Y poslal genu Jonathas zři tisíce mužů sylných do Antiochye: y přissli k králi, a obveselen byl král w příští gegich:

45. Y sessli se, kteříž byli z města, sto dwadseri tisíc mužů, a chreli zabiti krále.

46. Y vrekli král do dvořu: y zasadili, kteříž byli z města, cesty města, a počali bogowati.

47. Y povolal král židů na pomoc, a sessli se wſeckni spolu k němu, a rozprýlili se wſeckni po městě:

48. A pobili w ten den sto tisíc lidí, a zapálili město, a wzali laupeže mnohé w ten den, a wyzvobodili krále.

49. Y vzeli, kteříž byli z města, že se zmocnili židé města, gafž chreli: y zemdleli w myslí swé, a volali k králi s prosbami, řkouc:

50. Deg nám pravice, a ak přestanau židé wybogowati nás a město.

51. Y odvrhli zbraň swau, a včinili pokog, a oslaveni sau židé před obličejem krále a před obličejem wſech, kteříž byli w království geho, a na slovo wzati sau w království: a navrátili se do Jeruzaléma, magice laupeže mnohé.

52. Y seděl Demetryus král na stolici království svého: a vmlíbla země před obličejem geho.

53. Y selhal wſecky věcy, kterežkoli řekl, a odcyzyl se od Jonathy, a neodménil se genu podlé dobrodlnj, kteříž mu byl včinil, a sužoval ho velmi.

54. Potom pak navrátil se Tryffon, a Antioch s ním dítě mládežnec, a králowal, a wstavil sobě korunu.

55. Y ohromáždila se k němu wſecka wogško, kteříž byl rozprýlil Demetryus, a bogowala proti němu: y vrekli, a hčer obrátil.

56. Y wzal Tryffon ſelmy, a obdržel Antiochys:

57. Y psal Antioch mládenec Jozanathovi, řka: Ustanowugl tobě kněžství, a ustanowugl tebe nad čtyřmi městy, abyš byl z přátele královstých.

58. A poslal mu nádoby zlaté k službě, a dal mu moc pjeti w zlaté, a byti w ſtatutě, a mjet zápoznu zlateu:

59. A Šimona bratra geho ustanovil weywodau od končin Tyrských až k končinám Egypťským.

60. Y wyssel Jonathas, a procházel za řekou města: a ohromáždilo se k němu wſecko wogško Šytsté na pomoc, a přissel k Alškalonu, a wyssi proti němu počestné z města.

61. A odſel odtud do Gázy: y vzeli se, kteříž byli w Gáze: y oblehl ge, a spálil, což bylo wůkol města, a zlaupil ge.

62. Y profyli Gazenssij Jonathy, a dal gím pravice: a wzal syny gegich w žášavé, a poslal ge do

do Jeruzaléma: a prošel kragi: nu až do Damasku.

63. Y vlyssel Jonathas, že se zprotivili knížata Demetryowa w Bádes, které gest w Galilei, a wogstem mnohým, čtice ho odwrcy od řízení království:

64. Y počkal se s nimi: bratra pak swého Šimona zanechal w kragině.

65. Y přilehl Šimon k Bethsufé, a dobýval gj mnoho dnj, a zavítel ge.

66. Y žádal od něho přijítí pravice, a dal gím: a wyvrhl ge odrud, a dobyl města, a položil w něm stráž.

67. A Jonathas a leženj geho přilehl k wodě Genesar, a před svéolem bdeli na poli Azor.

68. A ay wogsta cyzozemců počala se na poli, a strogila mu zálohy na horách: on pak počkal se proti nim.

69. Zálohy pak powstali; měst svých, a swedli bitvu.

70. Y veekli, kteří byli po straně Jonathowé wsticíni, a žádný ostaven nebyl z nich, gediné Mařachyáš syn Absolomu, a Júdas syn Balsu, kníže rytířstva wogsta.

71. Y rozebral Jonathas raučka swá, a položil zemi na hlawu swou, a modlil se.

72. A navrátil se Jonathas k nim k bogi, a obrátil ge na věkáns, a bogowali.

73. Y vzrál, kteříž utíkali z strany geho, a navrátili se k němu, a honili s njm wsecky až do Bádes do ležení gegich, a přišli až tam.

74. Y padli z cyzozemců w ten den tři tisíce mužů: a na-

wrátil se Jonathas do Jeruzaléma.

* Potvrdil,

Rapitola XII.

Jonathas s Ržimany a s Spartyakými jmlauwu obnowilige. 24. Wogsto Demetra honj; poráží Arabské. 33. Šimon Tappe a gina města stráží osazuge. 39. Tryffon osíjemne pozval Jonathu, geho gima.

1. **J**i widěl Jonathas, že gemu čas pomáhá, y vybral muže, a poslal ge do Říma, vevzditi a obnoviti s nimi přátelství:

2. A k Spartyatským, a do ginyh měst poslal listy podlé téhož způsobu..

3. Y odeslli do Říma, a wessli do radního domu, a řekli: Jonathas nevyšší kněz, a národ Židovský poslali nás, abychom obnovili přátelství a tovaryšství wedle představeného.

4. Y dali gím listy k nim po místech, aby doprovodili ge do jmé Jüdské s pokojem.

5. A tento gest weypis listu, kteříž psal Jonathas Spartyatským:

6. Jonathas nevyšší kněz, a starší lidu, a kněží, a ostatní lid Židovský, Spartyatským bratřím pozdraveni.

7. Gíž dávno posáni byli listové k Onyássovi nevyššímu kněži od Arya, genž králowal v wás, že gíste bratří nafsi, gafž odpis obsahuge, genž níže doložený gest.

8. Y přigal Onyájs muže, genž poslán byl, a pocestností: a wžal listy, w nichž se oznamovalo o tovaryšství a přátelství.

9. My, ačkoli smě níčhož toho nepotřebowali, magice k potřebení svaté kníhy, které jsou w rukou nassjí,

10. Radějt sme čeeeli poslati k wám obnoviti bratrstwój, a přáz celstwój, aby chom snad cyzý včiněz ní nebyli od wás: nebo mnozý časové pominuli, gakž ste poslali k nám.

11. Vly tedy w každý čas bez přestáns we dnech slavných, a gínych, w nichžto gest potřebí, pažemliwi sme na wás při obětích, kteréž obětueme, a při ostříháních, gakž hodno gest, a slussi pamět mjeti bratři.

12. Protož radugeme se z sláwy washi.

13. Klás pak obkljčila mnohá sauženj, a mnohé války, a bogowali proti nám králové, kteříž gsau wůkol nás.

14. Kteříž sme tedy wám oběžní býti, ani gím eowatyssum a přátelum nassim, w těch válkách.

15. Kébo sime měli z nebe pomoc, a wywozenci sime my a posízeni sau nepřátele nassi.

16. Protož wywozili sime vlozmenya syna Antyochowa, a Antypatta Jazonowa syna, a poslali sime k Rjmanum obnoviti o nimi přáce celstwój a rovatusťstwój předesslé.

17. Přikázali sime tedy gím, aby přessli také k wám, a pozdravili wás; a podali wám listu nassijch, o obnovení bratrstwój nasseho.

18. A nynj dobře včinje, odzowěděwse nám na to.

19. A tento gest weypis listu, kteříž poslal Onyássowi:

20. Uryus, frál Ssparryatský, Onyássowi knězy velikému pozdravenj.

21. Kalemzeno gest w písmé o Ssparryatských a Židech, že gsau bratři, a že gsau z pokolení Abraházmowa.

22. A nynj co sme to poznali, dobré činje, píšiće nám o pekoti wassem.

23. Alež my odepsali sime wám: Dobytč náso, a wládařstwój nasse, wasse gsau; a wasse, nasse: přikázali sime tedy tyto věcy wám zwéstowati.

24. U vlyssel Jonathas, že se navrátili knížata Demetryowa s wojskem velikým, wjce nežli protivé, bogowari proti němu.

25. U vlyssel Jezuzaléma, a pokal se s nimi w Amachyrské kragině: nebo nedal gím čwile, aby wessli do kraginy geho.

26. U vlyssel ſpeherte do leženj gegich: a navratiwſe se zwéstowali, že vstanowuj připadnauji na ně w nocu.

27. Když pak zapadlo slunce, přikázal Jonathas svým bděti, a býti w zbrogi pohotově k bogi přes celau noc, a postavil strážné wůkol leženj.

28. U vlysseli nepřátele, žeby horow byl Jonathas s svými kbitwě: u báli se, a strachowali se w ředci svém: a zapálili ohně w leženj svém.

29. Jonathas pak, a kteříž s ním byli, nepoznali až ráno: widelí pak swěla horícý:

30. U hnali se po nich Jonathas, a nepostihl nich: nebo byli přessli čeku Eleutherum.

31. U obrátil se Jonathas proti Arábům, kteříž slowau žabazdegssij, a pobíl ge, a pobral lanpeže gegich.

32. U spogil, a přessli do Dasmassku, a procházel wsečku kraginu tu.

33. Ssimon pak vlyssel, a přessli

ssel až k Ascalonu, a k blízkym pevnostem: a vphýlil se k Joppen, a dobyl ji,

34. (kterbo slyssel, žeby ohlép pevnost vydati stranám Demetriovým) a postavil tam strážné, aby ostříhali ji.

35. U naročal se Jonathas, a svolal starší lidu, a myslil si nimi vzdělati pevnosti v zemi Židovské,

36. A vzdělati ždi v Jeruzalémě, a powyssiťi vysokost velení mezi prostředkem hradu a města, aby oddělil geg od města, aby on byl zwláště, a ani nekupovali, ani neprodávali.

37. Ufessli se, aby stavěli město: y padla zed, kteráž byla nad porokem od východu slunce, y opravil ji, kteráž slove Baffetha:

38. A Šimon vystavěl Adyadu v Seffela, a ohradil ji, a vložil dvěře a zámky.

39. A když byl myslil Tryffon, královati nad Azyj, a přigiri Korunu a vzáhnauti ruku na Antyocháho krále:

40. Obávage se, aby snad nedopustil gemu Jonathas, ale bojovat proti němu, hledal jistěho, a zabici. A vstav odessel do Betřsan.

41. U vysel Jonathas proti němu s čtyřiceti tisícemi mužů výborných k bitvě, a přišel do Betřsan.

42. U vyzel Tryffon, že přichází Jonathas s vogařem mnohem, aby vzáhl na něho ruku, bál se.

43. A přigal geg s počestností, a schválil geg všeckem přátel-

lum svým, a dal mu dary: a přišel kázal vogařům svým, aby poslali ho, gato sebe.

44. A řekl Jonathovi: Proč ty trápil vogařem lid, poněvadž nám války není?

45. A nyní possli ge zaře do domu svých: vyber pak soubě mnichu nemnoho, kterýžby sebou byli, a pod semnau do Ptolemaidy, a dám gi tobě, y giné pevnosti, y vogařko, y všický autodny řízení, a obrátivo se oděgdu: nebo prosto sem přišel.

46. U vyděl gemu, a včinil galž řekl: a propustil vogařko, a odessli do země Židské.

47. Zdržel pak sebou tři tisíce mužů: z nichžto poslal zaře do země Galilejské dva tisíce, tisíc pak přišlo s ním.

48. Když pak vysel do Ptolemaidy Jonathas, zavítal brány města Ptolemaidské: a gali geg: a vogařky, kterýž s ním byli, vysadili se vespolek, a vysli horozvi k bitvě.

49. U poslal Tryffon vogařko a gizdne do země Galilejské, a na pole veliké, aby pohubili vogařky tovarysse Jonathovy.

50. Ale oni když poznali, že gat gest Jonathas, a zahynul, a vogaření, kterýž s ním byli, vysadili se vespolek, a vysli horozvi k bitvě.

51. U vidauce ti, kterýž (ge) byli honili, že gat gest věc o dusi naročili se:

52. Oni pak přišli vogaření s počtem do země Židské. Uplazili saú Jonathy, a těch, kterýž s ním byli, velení: a kvílik lid Izraelský, kvílenjm veleným.

53. A hledali vogaření národeční,

wé, kteříž byli wůkol gich, sečti ge, nebo čekli:

54. Clemagj knjžete, a pomocniška: nynj tedy wybogúgme ge, a odegměme z lidj památku gegich.

Kapitola XIII.

Ssimon za wúdce wywołen. 15. Tryffon lest prowadil. 25. Jonathas pochaben. 31. Antioch zabit. 43. Gáza dobyta, 50. v hrad Jeruzalémstý.

1. **J**y uslyssel Ssimon, že shromáždil Tryffon wogisko hogné, aby přišel do země Judske, a portel gi.

2. Wida, že w trésenj lid gest, a w bázni, wstaupil do Jeruzaléma, a shromáždil lid:

3. A napomjnage čekl: Wy wjte, jak weliké wécy gá, a bratři mogi, a dům otce mého, včelnili sime pro zákony, a pro Swatyni bitwy, a auzkosti jaké sime widěli.

4. Pro milost těch wécy zahynuli wssicni bratři mogi, pro lid Izraelstý, a zanechán sem gá sam.

5. A nynj nepřihod mi se odpuštiti životu mému we wssem času sauženj: nebo negsem lepší nežli bratři mogi.

6. Pomstjím tedy lidu mého, a Swatyně, a synu našíj, y žen: nebo shromážděni sau wssicni národotové porteti nás pro nepřátelskou.

7. Y zapálil se duš lidu sposlu, když uslyssel čekl tyto:

8. A odpověděli blascm welikým, řkavce: Ty gsy wúdce náso, místo Júdy a Jonathy bratra twého:

9. Bogúg bog náso: a wssický wécy, kteříkoli čeknese nám, včelníme.

10. Y shromáždil wssicky može bogowné, přispjísil dokonací wssicky zdi Jeruzalémsté, a ohraďil geg wúkol.

11. A poslal Jonathu syna Ab-salomowa, a s ním wogisko nozvé do Joppen: a wywchna ty, kteříž byli w ném, zůstal tam jám.

12. Y hnul Tryffon od Ptolemaidy s wogiskem mnohým, aby přišel do země Judske, a Jonathas s ním w stráži.

13. Ssimon pak položil se w Adus proti twáři pole.

14. A jak poznal Tryffon, že powstał Ssimon místo bratra swého Jonathy: a žeby s ním měl swéšii bitwu, poslal k němu posly,

15. Řka: Da stříbro, kterež dlužen byl bratr twůr Jonathas w počtu královstém, z pětincny zpězowán, kteráz měl, zadrželi sime ho.

16. A nynj possli stříbra hřiven sto, a dva syny geho w zastavě, aby propuštěn gsa nevtekl od nás, a poslalme ho zase.

17. Y poznal Ssimon, žeby selstj mluwil s sebou, potučil wssak, aby dano bylo stříbro, a děti: aby nepřátelstwí weliké newzal k lidu Izraelstému, řkavcymu:

18. že nepošal gemu stříbra, a děti, proto zahynul.

19. Y poslal děti, a sto hřiven: y selhal, a nepropustil Jonathy.

20. A potom přišel Tryffon do řeky, aby portel gi: y ročili se po cestě, kteráz wede k Ador: a Ssimon, a wogisko geho, chodil na wsseliké místo, kde koli sli.

21. Kteříž pak na hradě byli, poslali k Tryffonovi posly, aby pospíšil přijíti přes pausť, a poslal gím * řecky.

22. U připravil Tryffon wosse cko mogsto gjzdné, aby příssel tu noc: bylo pak sněhu mnoho welmi, a nepríssel do země Galaadyfesté.

23. A když se byl přiblížil k Bestamian, zabil Jonathu, a syny jeho tam.

24. U obrátil se Tryffon, a odešel do země své.

25. U poslal Ssimon, a vyzval kosti Jonathy bratra svého, a pozdowal ge w Modyn městě otců jeho.

26. U plakali ho, wesskeren Izrael pláčem welikým, a kwiſili ho za mnoho dnj.

27. U wzdělal Ssimon nad hrozem otcem svým a bratří svých stavěnij wysoké k patření, z kamení pulerowaného na zad y na před:

28. A postavil sedm sloupů (ſpičatých,) geden proti gednomu otcy a matce, a čtyřem bratřím:

29. A okolo těch postavil sloupy weliké; a na sloupích zbrog, na památku věčnau; a wedlé zbroge lodi wyrýté, kterežby spatřeny byly, od wšech plavajcých se na moři.

30. Tent gest hrob, kterež včnil w Modyn, až do toho dne.

31. Tryffon pak, když byl cestu činil s Antiochein králem mládenecem, lšíwě zabil ho.

32 A rhaloval místo něho, a postavil sobě krunu Azze, a včinil ránu weliku w zemi.

33. U wzdělal Ssimon pevnosti země Židovské, ohradiv ge wěžemi wysokými, a zdmi welikými a branami, u zámky: a wložil potravy do pevnosti.

34. U vybral Ssimon muže, a poslal k Demetryovi králi, aby

včinil odpusťení kraginé: nebo wosskni skurkowé Tryffena strze rozhovotánj se byli stali:

35. A Demetruus král na ta slova odpověděl gemu, a napsal list takový:

36. Král Demetruus Ssimonovi nevysoššimu kněz̄ a přítele králu, a staršímu a národi Židovskému, pozdravenj.

37. Korunu zlatou, a t báhem, kterouž ste poslali, přigali sme: a horowi sme s wámi včinir pokog weliký, a napsali aučedníkum králowstým, aby wám odpusili, kteře wěcy sme povolili.

38. Nebo k. této věci sm: vstanowili, zgewné gau u. Pěnovosti kterež ste wzdělali, wám budete.

39. Odpausujme také newědomosti, a hřichy až do dnešního dne, a krunu, kterouž ste povinni byli: a byloli co giného dani w Jeruzalémě, giž nebudiž wjce pod danj.

40. A gaušli kteři z wás schopni, aby připsáni byli mezi nase, ať seu připsáni, a ať gest mezi námi pokog.

41 Léta tého sedmdesáteho odgato gest gho pohanů od Izraelce.

42. U počal lid Izraelštý práti we dckách a w slucích obecných, léta prvního pod Ssimonem nevysoššim knězem, welikým wůdcem, a knížetem Židovským.

43. W těch dnech přišel Ssimon k Gáze, a obklíčil gilejenjm, a včinil nástrogy walečných, a přistavil k městu, a vdečil wěž gednu, a dobyl gi.

44. U wypadli, kteřiž byli w ná-

nástrogi do města : a stalo se pos hnutí veliké w městě.

45. Y wstaupili, kteříž byli w městě, s ženami a dětmi na zed, rozebrássce rauha swá, a wolali bla sem velikým, žádagjce od Šimona, aby gini prawice podal,

46. A řekli: kteodplaci g nám podlé zlosti nassich, ale podlé mislostdeni w tých.

47. Y našloněn gsa Šimon, nezwybogowal giž: wywrhl wossek ge z města, a wycistil domy, w nichžto byly podobizny, a tchdy wosel do něho s chwálami dobročce Pána:

48. A když byl wywrhl z něho wosseka něčistoru, posadil w ném muže, kterížby zákon činili: a ohraz dil ge, a včinil sobě přibytek.

49. Kterí pak byli w hradě Jeruzalemském, zabranováno gím bylo vycházeti, y vcházeti do kras giny, a kupovati, a prodávati: y lačněli velmi, a množí z nich bladem zhynuli:

50. Y wolali k Šimonovi, aby prawice wzali: a dal gimi, a wywrhl ge odtud a wycistil hrad od poslovů:

51. A wessli do něho třetího a dwadcatého dne druhého měsíce, léta stehé sedmdesáteho prvního, s chwálou, a ratolestmi palmonovými, a hauslemi, a cymbály, a war hanami, a chwálami, a písniemi, že setří gest neprjtel veliký z Izraela.

52. Y vstanovil, aby po wseska léta činění byli dnowé ti s we seljem.

53. A ohradil horu chámou, kteráž byla wedle hradu, a bydlil tam on, a kteříž o njm byli.

54. Y widěl Šimon Jana syna svého, žeby sylný boge muž byl: a postavil ho kudem nadewossem mi nocni: a bydlil w Čazaru.
* Pokriny. † Palmowau ratolest dras hau. Gim: rauha druhé.

Kapitola XIV.

Demetryus od Ariacesa gat. Šimon opatruje zprawuge zemi židowskou. 16. Šimony a s Širaryatskými inlaurem obnowuje. 26. Připomína g je hrdinu skutecké geho, kteříž synové Izraeli na dřádách medených vyryti dali.

1. Léta stehé sedmdesáteho druhého, shromáždil král Desmetryus woskko své, a odšel do země Kildské k pistazeni sobě pomoci, aby wybogowal Tryffona.

2. Y vslýšel Ursaces král Perské a Kildské země, že wosel Desmetryus do končin geho, y poslal gednoho z knížat svých, aby ho živého gal, a přivedl ho k němu.

3. Y odšel, a porazil woskko Demetryovo: a gal geg, a wedl geg k Ursaceovi, a w sadil geg do wězení.

4. Y vmlkla wesskerá země Judska po wsecky dny Šimona, a vyhledával dobrých wěců národu svému: y libila se gím moc geho, a sláva geho, po wsecky dny.

5. A sevšli sláwau swau, wzal Joppen † k přistawu, a včinil průchod do ostrovů mořských.

6. A rozšířil končiny národu svého, a obdržel Fraginu.

7. A shromáždil za gajem mnohé, a panoval nad Čazarou, a Bethsurau, a hradem: a edgal nečistiny z něho, a nebyl, kterýž gemitu odpíral.

8. A gedenkaždý dělal zemi swau s pokojem: a země Judska wýdá:

dávala autody své, a díky polní owoce své.

9. Starší na všech sedali vysíčni, a o dobrých věcech země gestdávali, a mládency obléčeli se v slávu a v rauha bogowná.

10. A městům dával potravy, a vstanovoval, aby byla nádoby ohrady, pokudž gmenováno gestménou slávy geho, až k končinám země.

11. Včinil pokog na zemi, a weselil se lid Izraelstý weselostí velikou.

12. V sedl gedenkaždy pod vinným kmenem svým, a pod fíkowým stromem svým: a nebyl, kdož by ge přestrašil.

13. Zhrnul bogugjich proti nim na zemi: králové potříni sau v těch dnech.

14. A potvrdil všechných poznejených lidu svého, a zákona vyzhledčoval, a ohladil všelikého nezpravděho a zlého:

15. Swatyni zvelebil, a rozmnožil nádobi svatých.

16. V poslyšano gest v Rjme, žeby byl vnímel Jonathas, a až k Spartyatským: a zarmaucení sau welini.

17. Když pak poslyšeli, žeby Šimon bratr geho včiněn byl nezvyšším knězem místo něho, a on držel všelikau kraginu, a města v ní;

18. Psali k němu na dřách měděnných, aby obnovili přátelství, a tovaryšství, kteréž byli včinili s Jüdau, a s Jonathau bratřimi geho.

19. A čteny sau, před obličeji církve v Jeruzalémě. A tento weypis listu, kteréž Spartyatskij poslali:

20. S partyatských knížata, a města, Šimonovi knězy velikému, a starším, a kněžím, a ostatnímu lidu židovskému, bratřímu, pozdravenj.

21. Poslowé, kteříž poslání byli k lidu nassemu, zvěstovali nám o vassí slávě, a cti, a veselosti: a radowali sme se v příští gegich.

22. A napsali sine (ty včich), kteréž od nich byly powědny v sněmých lidu, takto: Klimentus Antiochuv, a Antypater Jázonuv syn, poslowé židů, přišli k nám, obnovujace s námi přátelství předesslé.

23. V liblo se lidu, aby přizgati byli muži stavne, a vložen byl weypis řeči gegich do obzvěštných kněž lidu, aby byl na památku lidu Spartyatskému. Weypis pak tého věcy napsali sine Šimonovi velikému kněz.

24. Potom pak poslal Šimon Klimentya do Rjma, magistru sítit zlatý veliký, v rjzi tisíc libet, k potvrzenj s nimi tovaryšství. Když pak poslyšel lid Rjmský

25. Řeči tyto, řekli: Gaké poďkovánj včinjme Šimonovi, a synům geho?

26. Neb on navrátil bratří své, a vybogoval nepřátele Izraelsté od nich: a vstanovili gestu svobodu, a napsali na dřách měděnných, a postavili v zápis řík na hoře Syon.

27. A tento gest weypis písma: Osmnáctého dne měsíce Šlul, léta stejho sedmdesátného druhého, léta třetího pod Šimonem knězem velikým v Asaramel,

28. V shromáždění velikém kněži,

kněžji, a lidu, a knížat národu, a starších kragin, známy včiněny sau tyto věcy: že často stávaly se bitvy w kragině naříji.

29. Šimon pak Machabyáz ſiwo syn z synů Jaryb, a bratří gicho, wydali ſe w nebezpečenství, a odpírali nepřátelům národu svého, aby stály Swatyně gegich, a zákon: a slávau velikau oſlavuſti ſau národ ſwůj.

30. V ohromáždil Jonathas národ ſwůj, a včiněn gest gím knězem relikým, a přiložen gest k lidu ſvemu.

31. A chceli nepřátelé gegich poſlapati, a potříti kraginu gegich, a vztáhnouti ruce na Swatyni gegich.

32. Tchdy odepřel Šimon, a bogoval za národ ſwůj, a nalozil peníze mnohé, a zbrogi odil muže moch národu ſvého, a dal gím žoldy:

33. A ohradil města Jüdská, a Beibsuru, kteráž byla w končinách země Židovské, kdež bývala prvně oděná zbrogná nepřátelů: a postavil tam stráž muže Jüdské.

34. A Joppen ohradil, kteráž byla v moře; a Gazaru, gesto gest w končinách Alzotských, w kterémž prvně nepřátelé bydleli, a posadil tam Židy: a kterékolii věcy ſe hodily k potrestání gich, položil w nich.

35. V viděl lid skutek Šimona, a slávu, kterouž myslil včiniti národu ſvemu, a poslavili geg wůdcem ſvým, a knížetem kněžstvým, protože on včinil ty všecky věcy, a spravedlnost, a výru, kterouž zachoval národu ſvemu, a vyhledával všelikým způsobem vyvýšiti lid ſwůj.

36. A ve dnech gicho ſťastné

fe wedlo w tučnau gicho, aby odgati byli pohané z kraginy gegich, a kteří byli w městě Davidově w Jeruzaleme, a na hradě, z níhož výcházeli, a poſlal všecky věcy, kteréž wukol Swatyně gšau, a činili tému velikau čistotě:

37. A poslal w něm muže Židy, k obraně kraginy, a města, a povýšil zdi Jeruzalemské.

38. A král Demetryus všiawil gemu nevyvýši knížeti,

39. Podlé těch věcy včinil geg přítelem ſvým, a oſlavil ho slávau velikau.

40. Klebo ſlyſſel, že nazvání ſau Židé od Křímanů přácelé, a tovaryſſi, a bratří, a že přigali poſly Šimonoovy ſlaweně:

41. A že Židé, a kněži gegich ſvolili, aby byl wůdcem gegich, a nevyvýši knězem na věky, až by powstał Protok větný:

42. A aby byl nad nimi wůdcem, a aby byla gemu péče o svaté věcy, a aby všiawil autednýs nad díly gegich, a nad kraginu, a nad zbraní, a nad pěnovostmi:

43. A aby byla péče gemu o svatých věcech, a aby ſlyſſen byl odvodech, a aby psáni byli v gemenu gicho vſíckni ſpíſoré w kragině: a aby odjin byl ſtarlatem, a zlatem:

44. A aby nebylo dowoleno žás dněmu z lidu, a z kněži, zruſit něco z těch věcy, a odpíratí tém věcem, kteréž ſe od něho pravoj, aneb ſvolati ohromáždění w kragině bez něho: a odjti ſe ſtarlatem, a vživatí zápony zlaté.

45. Vdoby pak včinil něco tyto věcy, aneb přeruſil něco těch věcy, vinen bude.

46. Y zahsibilo se wossemu lidu vstanowici Ssimona, a včiniti posdle slow těch.

47. Y přigal Ssimon, a ljbilo se gemu, aby ncywyssjho knězstwjo požival, a byl wůdcem a knížetem národu Židovského, a kněžji, a vládl nad wossemi.

48. A * písmo toto řekli sau položiti na dckách měděnných, a postaviti ge w obradě Swatyně, na místě slavném:

49. Weypis pak těch wěcy wložiti do počladnice, aby měl Ssimon, a synové geho.

† Aby bylo přistawem lodj. * Kozká zali ten zápis wyrstí.

Rapitola XV.

Antyoch pohledává králestwo Ssimonova. 13. Dobývá Dori. 15. Poslové Ssimonovi z Rijma se navracení s listy. 27. Antyoch smlauwu s Ssimonem včinil nau russi, a Lendebea s velikém wogstem posylá do země židovské.

1. **N** postal Antyoch syn Demetria listy od ostrovů mořských Ssimonovi knězy, a knížeti národu Židovského, y wossemu národu:

2. A obsahowali tento způsob: Král Antyoch Ssimonovi knězy velikému, a národu Židovskému, pozdravocni.

3. že sau některj neslechetnij obdrželi králestwoj otců našich, chcy pak osobiti (sobě) králestwoj, a navrátiti ge gako bylo prvé: a wýborné sem včinil množstwoj wogsta, a nadělal sem lodj bogorvých.

4. Chcy pak giti křež kraginu, abyh pomstil se nad těmi, kterjž porussili kraginu nassi, a kterjž pustá včinili města mnohá w králestwoj mém.

5. Vlynj tedy, potvrzugi tobě

wossecky oběti, které odpustili tobě předeinnau wosseckni králowé, a kteréžkoli giné dary odpustili tobě:

6. A připausstjme tobě včiniti ráz wlastního penze, w kragině tvé:

7. Jeruzalém pak, aby byl swatý, a swobodný: a wossecky zbrazené, kteréž kowany sau, a pernossti, kteréž sy wzdělal, kteréž držíssat zůstanau tobě.

8. A wossecky dluh králewský, a které wěcy budaucné melyby nálezjeti králi, od tohoto (času) a na wossecen čas, odpausstějte se tobě.

9. Když pak obdržíme králewstwj nasse, oslavíme tebe, a nás rod twůig, a chrám slávou veliskau, tak aby se zgewila sláva wasse we wsi zemi.

10. Léta stého sedmdesáteho čtvrtého, wyssl Antyoch do země otců svých, a sessla se k němu wossecká wogsta, tak že nemnoží zanechání byli s Tryffonem.

11. Y stíhal ho Antyoch král, a přissel do Dory vržage přes moře.

12. Nebo wěděl, že shromážděné gsau zlé wěcy proti němu, a opuslilo ho wogsko.

13. Y přischl Antyoch k Doram se sto dwac̄ty tisícy mužů bogorvňků, a s osmi tisícy gjzdných:

14. A obklíčil město, a lodj od moře přistaupili: a sfaužili město od země y (od) moře, a jádnemu nedali wjiti, nebo wyjti.

15. Přissel pak kłumenyus, a kterjž s njm byl, z města Rijma, magice listy k králu a kraginám psané, w nichž se obsahovaly tyto wěcy:

16. Lucius kon sel Římanů, Prolemeovi králi pozdravenj.

17. Poslowé Židů přišli k nám, přátelé naší, obnovujice předeslé přátelství, a towarzství, poslání od Šimona knížete kněžského, a lidu židovského.

18. Přinesli pak také sjejt zlažky hřivnů růžec.

19. Protož, libilo se nám psát k králu, a k fraginám, aby gím nečinili zlych věců, ani bogowali proti nim, a městům gegich, a fraginám gegich: a aby nedávali pomoc bogugiscym proti nim.

20. Vidělo se pak nám wzyti od nich sjejt.

21. Vtekli sau tedy některj nešlechetní z fraginy gegich k ráni, wydegte ge Šimonovi knížeti kněžskému, aby pomstil nad nimi podlé zákona svého.

22. Ty těž věcůy psány sau Demetryovi králi, a Attalovi, a Atyarachovi, a Arsacovi,

23. A do všech fragin: a Lampsaku, a Sspartyjské zemi, a do Delu, a do Myndu, a do Syzyona, a do Barye, a do Sámu, a do Pamfylie, a do Lycye, a do Alifarnassu, a do Boo, a do Sydenu, a do Aradonu, a do Khodu, a do Žazelidy, a do Žortyny, a Činudu, a Cypru, a Cyrenen.

24. Wypis pak těch věců, psal Šimonovi knížeti kněžskému, a lidu židovskému.

25. Anyož pak král přiložil wogsta k Doram podruhé, přičeňuge k němu wždy ruce, a násstroge walečné dělage: a začel Tryffona, aby nevissel,

26. A poslal k němu Šimon dva růžce mužů vyborných na pomoc, a strijbro, a zlato, a nádobj hogná:

27. A nechtěl gich přijeti, ale zrušil všecky věcy, které byl smluvil s ním prvé, a odryzyl se od něho.

28. A poslal k němu Athenobiu gednoho z přátel svých, aby gdenal s ním, čka: Wy držíte Joppen, a Gazaru, a hrad, kterýž gest w Jeruzalémě, města království mého:

29. Všichni gegich zpustili ste, a včinili ste ránu weličau w zemi, a panovali ste po mnohých místech w království mého.

30. Vlynj tedy wydegte města, kteráž ste opanovali; a dané měst, w nichž ste panovali, kromě končin židovských:

31. Pakli ne, degte za ně pět set hřivien střbra, a za zlazu, kteravž ste kazýce včinili, a dané měst, giných pět set hřivien: pakli ne, příjdeme, a wybogugeme wás.

32. A přišel Athenobius přítel krále do Jeruzaléma, a vztel sláwu Šimona, a gasnost w zlatě a střbře, a připravil hognau, a vžast se: a přednesl mu slova králowa.

33. A odpověděl gemu Šimon, a řekl gemu: Ani cyzý země smě nevzali, ani cyzý nezdruží: ale dědicovj otců naších, které nesprawedlivě od nepřátelů naších za nějaký čas držáno gest.

34. My pak čas magice, mstíme dědicovj otců naších.

35. Nebo z Joppen a z Gazary, které žádáš, oni činjvali w lidu ránu weličau, a w fragině naší: za ně dáváme sto hřivien. A neodpověděl mu Athenobius slova.

36. Kavrátiw se pak s hněvem

wem ē králl, zwéstowal mu slowa rato, a slávu Šimononowu, a wjesecky věcy ktere widěl: y rozhněval se král hněwem velikým.

37. Tryffon pak vtekli na lodj do Ořehosyady.

38. Y vstanowil král Cendebbea wůdcem pomorskym, a wogsto pěsích a gjzdných dal gemu.

39. A rozkázal gemu hnauti wogsto proti twáři země Židovské: a rozkázal mu vystaveti Gesdoru, a zahraditi brány města, a wybogowari lid. Král pak stíhal Tryffona.

40. Y přissel Cendebetus ē Jasmnyi, a počal drážditi lid, a poslati apáwari zemi Židovskan, a zahynati lid, a zabijeti, a staveti Cedoru.

41. A postawil tam gjzdné, a wogsto: aby wyssedse předcházelicej země Židovské, gaf jem gemit přikázal král.

Kapitola. XVI.

Šimon kteze syny své poručil Cendebba. 11. Ptolemeus žábil geho zrádné sedměna syry. 19. Jan vyznal v syn Šimonowu, bledán ē smrti, výtroukl a po otcy křížem, a nevyvěším knězem jistal.

I. **Y** vstoupil Jan z Gazar, a oznamil Šimonovi otcy swému, ktere věcy včinil Cendebetus w lidu gegich.

2. Y povolal Šimon dwau starších synů, Judy a Jana, a řekl jim: Há, a bratři mogi, a dům otce mého, wybogowali sine nepřátely Izraelské od milosti, až do tohoto dne: a darilo se nám wrukau našich vysvobožovati Izraela několikrát.

3. Klynj pak vstal seim se, ale budte na místě méém, a bratři

mogl, a wygdauce boguigte za nás rod náš: pomoc pak z nebe s námi bud.

4. A vybral z kraginy dwacetí tisíce mužů bogowisku, a gjzdné; a brali se ē Cendebetovi, a spali w Miodyn.

5. Y vstali ráno, a odessli do pole: a ay wogsto hogné gde w cestu gimi pěsích, a gjzdných, a řeka prudká byla v prostřed mezi nimi.

6. Y hnul stany proti twáři gesgich on, y lid geho, y vžel, an lid se tisíce ē přeplutí přes potok, a přecplynul prvnj: y widěli ho muži, a přessli za ním.

7. Y rozdělil lid, a gjzdné v prostřed pěsích: byla pak gjzda protiwěku hogná přilise.

8. Y zavánili na trauby posvátné, a na věži obrácen gesti Cendebetovi, a wogsto geho: a padli z nich mnozý ranění: ostatní pak do pevnosti vtekli.

9. Tehdy raněn gest Judas bratr Janu: Jan pak stíhal geho, až přissel do Cedron, který byl vzdělal:

10. A vtekli až na věže, které byly na polích Uzotských, a spálil geho ohněm. Y padli z nich dva tisíce mužů, a navorásl se do země Židovské s pokogeni.

11. A Ptolemeus syn Abobu, vstanoven byl wůdcem na poli Jericho, a měl stříbra a zlata mnoho.

12. Alebo byl zet nevyššího kněze.

13. Y povyšeno gest sedce geho, a chtěl obdržet kraginu, a myslil lešt proti Šimonovi, a synům geho, aby ge zahladil.

14. Šimon pak, procházege města; kteráž byla w kragině Židovské,

doresté, a péci mage o né, ztavil do Jerycho, on a Machathýáss syn geho, a Júdas, léta steho sedmdesátého sedmeho, měsýce gedez náctého : tento gest měsyc Sabach.

15. Ž přigal ge syn Abobuwo do pevnosti, kteráž slove Doh, s podwodem, kterauž vzdělal : a včinil gím hody veliké, a skryl tam muže.

16. A když se byl podnapil Simon, a synové geho, vstal Ptolemeus s svými, a vzali zbraň svou, a wessli na hody, a zabili geg, a dva syny geho, a některé služebníky geho.

17. Ž včinil podwod veliký w Izraeli, a odplatil zlé wěcy za dobré.

18. V psal tyto wěcy Ptolemeus, a posal k králi, aby mu posal wogsto na pomoc, a odvzdal genu Freginu, a niesta gegich, a dané.

19. A posal giné do Čazarý, aby zahladili Jana : a tilýcníkum posal listy, aby přissli k němu, a aby dal gím stříbro, a zlato, a dary.

20. A giné wylal, aby opanovali Jeruzalém, a horu chámowau.

21. A předběh geden, zwéstos wal Janowi w Čazaré, že zahynul otec geho, a bratr geho, a že posal, aby y tebe zabili.

22. Když pak vslýšel, náramně se vlekł : y zgjmal muže, kteří byli přissli, aby ho zahubili, a zabil ge : nebo zvěděl, že ho hledali zahubiti.

23. A giné wěcy řeči Janowý, a walek geho, a dobrých moc, gimižto sylné činil, a stavěnji zdí, kteréž vzdělal, a wěcy konaných geho :

24. A y ty sepsány sau, w knize dnù kněžství geho, (od toho času) takž včiněn gest knížetem kněžským po dceři svému.

Druhá Kniha Machabegská.

Kapitola I.

Cír Židů Jeruzalémských k Židům w Egypce bydlícém, w němž ge wžbužugi, aby s nimi hrátili slavnost žanu. 1c. Cír iž cegich, w němž gednagi o žádubě Antrocha a lidu geho, 18. a kterež na modlitbu Čebemiasowu posívaly obojí namárcen gest.

1. Bratřimi, kteříž gsau poře-
ptě, Židům, pozdravuj
wžbužugi bratři, kteříž gsau w Je-
ruzalémě Židé, a kteříž w kragině
Židovské, a pokog dobrý.

2. Dobré včin wám Bůh, a
pamatuj na svědecov své, kteříž
mluvil k Abrahamovi, a Jakóbovi,
a Jakobovi, služebníkum svým
věrným :

3. A deg wám srdece woschijněm,
abyste ctili geho, a činili wůli ge-
ho srdecem velikým, a myslj wol-
nau.

4. Otcovitíž srdece wasse w záko-
ně svém, a w přikázaných svých, a
včin pokog.

5. Wylyšíž modlitby wasse,
a smíť se s wámi, aniž wás opau-
stěg w času zlém.

6. A nynj zde sime, modljice se
za wás.

7. Když králowal Demetrios,
léta steho sedmdesátého devátého, my
Židé psali sime wám w sažení, a
autofu, genž na nás přissel w těch

leteč, gakž odstoupil Jázón od země svaté, a od království.

8. Bránu zapálili, a wylili krew newlnnau: y modlili sme se k Pánu, a wyjly s. ní sine, a obětowaſli sine obět, a běl, a rozsvítili sme světelnice, a předložili sine chleby.

9. A nyni každoročně slavte dny stanů měsýce Basleu.

10. Léta tého osmdesátého osmého, kdy který gest w Jeruzalémě, a w zemi Judske, y Rada a Judas, Arystobolovi mistru Prokleta krále, genž gest z pokolení pomazaných kněží, a rám, který gšau w Egypť, Židuum pozdravění a zdraví.

11. Z velikých nebezpečenství od Boha wyswobozenj, všechně díky činjme genu, gafžto kteříž smc proti takovému králi bogowali.

12. Klebo on včinil, aby se wypřeſtili z Perské země ti, kteříž bogowali proti nám, a svatému městu.

13. Klebo když byl w Perské zemi on wůdce, a s ným nesmírné wogsto, padl w chráni * Klanec, radau podveden kněží Klanec.

14. Klebo s nj, aby přebýval, přiſel na místo Antioch, a přátezlé geho, a aby rezal penje množné ginenem wěna.

15. A když ge byli předstawiſli kněží Klanec, a on s malým počtem wosel w okolet modlárského chrámu, zařekli chrám, zařekli chrám,

16. Když byl wísel Antioch: a otevřeoſſe regný wchód chrámový, mecyce kamenj, pobili wůdce, a ty kteříž s ným byli, a rozsekali na kusy, a blawý ztjnavoſſe, wen wytrohlí.

17. We wossem požehnaný Bůh, kterýž wýdal bezbožné.

18. Magjce tedy činiti pětmetýměho dne měsýce Basleu očištění chrámu, za potřebné se nám zdálo oznamiti wám: abyste y wytáke drželi den stanů, a den ohně, kterýž dán gest, když Klehemiaſs wystavěw chrám, a oltář, obětoval oběti.

19. Klebo když do Perské země wedeni byli orcové nassi; kněží, kteříž tehdy cícelé Boží byli, vzaly ohně z oltáře styré schowali w andoli, kdež byla studnice bluboká a suchá, a w nj schránili geg, tak že wossem neznáme bylo místo.

20. Když pak pominula mnoha léta, a libilo se Bohu, aby poslan byl Klehemiaſs od krále Perské země: wnuky kněží těch, kteříž byli styrli, poslal k hledání ohně: a gafž wyprawowali nám, nenalezli ohně, ale vodu shustlou.

21. Y rozházel gini na wážení, a přinesti sobě: a oběti, kteříž byly wloženy, přikázel kněz Klehemiaſs počropiti tau wodau, a dříví, y kteříž wěcy byly svrchu položeny.

22. A když se to stalo, a čas přiſel, w němžto se slunce zastavělo, kteříž prwé bylo w zastavení, zapálil se ohně veliký, tak že se roſicni diwili.

23. K modlitbu pak činili wsični kněží, když se skonávala obět, an Jonatha začinal, gini pak odpovídali.

24. A Klehemiaſsowa modlitba byla, tento magjcy způsob: Panče Bože wossech wěcy tworiteli, brozny a sylny, spravedlivy a milostdný, genž gsy sám dobrý král,

25. Sám dáwage, sám spravedlivý, a wossemohauč, a wěčny, genž wyswobožgesse Izrael ze wosseho zlého, kterýž sy včinil orce wytolené, a posvětil sy ge:

26. Přigmíž obět za wesskeren lid twug Izraelštý, a ostříhleg částky twé, a posvěť.

27. Shromážd rozptýlenj nasse, wyzwodob ty, kteříž slavži národní, a na potupené a zoharovené wzhledni: aby wěděli národové, že ty gsy Bůh nás.

28. Šužug potlačujícý nás, a pohanění činjícý w peyšc.

29. Vstanow lid twug na místě svatém twém, gakž řekl Mlogžíš.

30. Kněžji pak zpívvali písně, dokázal nebyla stráwena obět.

31. Když pak byla stráwena obět, z ostatní wody křehmiášskážal kamení wětší politi.

32. Což když se stalo, plamen z nich zapálen gest: ale od světla, kteréž se zastínilo od oltáře stráwen gest.

33. Když pak wěc vygewena gest, zvěstováno gest králi Perskemu, že na místě, w němž oheň stýli ti, kteříž přenessení byli, kněží ži, woda se vklázala, z nížto křehmiáš, a kteříž s ním byli, očistili cíběti.

34. Rozvážito pak král, a pilně wěc zkusuť, včinil genui chrám, aby schwálil což se bylo stalo.

35. A když schwálil, kněžim dazoval mnoho dobrých wěcy, y gisné a giné dary, a bera rukou swau, dával gim.

36. Kázval pak křehmiáš to míslo Nesthar, genž se vykládá očíštění. Slove pak v mnohých klesli.

* Bohyně Dyány.

Rapitola II.

Schowánoj od Jeremiáše Archy, stánu, oltáře. 24. Sebrání pacerých knih Jáziorowych w gedenku.

1. Mačáž se pak w popsaným Jeremiášse Prokopa, že poručil gím oheň wžýti, kteříž * se stěhovali: gakž oznameno gelí, a gakž přikázal přestěhovaným.

2. A dal gím zákon, aby nezapomenuli na přikázání Páně, a aby nepoblaudili na myslích, vzdauce modly zlaté a stříbrné, a oždoby gegich.

3. Uginé wěcy takové čka, nazpominal, aby zákon neodmlítil od srdce svého.

4. Bylo pak w tom písmě, kteříž stanek a Archu přikázal Prokrok Božskou odpověď k sobě včíznenau za sebou nésit, až wysel na horu, na kteroužto Mlogžiss wstoupil, a víděl Boží dědictví.

5. A přised tam Jeremiáš, nezlezl místo gesty, a stanek, a Archu, a oltář zápalu wnesl tam, a dwěrce zahradil.

6. U přistoupili některí spolu, kteříž následovali, aby znamenali sobě místo: a nemohli náleznauditi.

7. Když pak poznal Jeremiáš, pěimlauwage gím, řekl: že neznamené bude místo, dokázal nezshromáždij Bůh shromážděný lidu, a milostiv nebude:

8. A tehdyž Pán vkláže ty wěcy, a zgewi se welebnost Páně, a oblak bude, gakž u Mlogžissowi se zgewowával, a gakž když Šalommaun prosyl, aby místo posvěcenno bylo velikému Bohu, zgewowával ty wěcy.

9. Kdo welebně s maudrostí se objal: a gakž maudrost mazg, obětovat obět posvěcenja dokonání chrámu.

10. Gakž u Mlogžiss modlil se
Qqqq g k Pá-

1. Pánmu, a zstaupil oheň z nebe, a strávil zápalnau obět, tak y Šsalomaun modlil se, a zstaupil oheň z nebe, a strávil zápalnau obět.

11. A řekl Vložjisu, protože nebylo snědeno, což bylo za hřich, stráveno gest.

12. Podobně y Šsalomaun za osm dnj slavil posvěcenj.

13. Vkládány pak byly w pozpánských a pamětných knihách všechny miášce ty těž wěcy: a gákožto vzdělávage knihárnu shromáždil z fragin knihy, y Proroků, y Dazwida, y listy králů, y o dřích.

14. Podobně pak y Júdas ty wěcy, kteréž byly potraceny sice válku, kteráž se nám byla přihodila, shromáždil všecky wěcy, a gsau v nás.

15. Žádátele tedy těch wěcy, poslal, kteřížby odnesli wám.

16. Magice tedy činili hod očízstění psali sime wám: dobré tedy včinje, budeteli konari ty dny.

17. Boh pak, genž vyrobosdil lid svůg a navrátíl dědictwo všem, y království, y kněžství, y posvěcení,

18. Gáž slibil w zákone, dausame, že brzo nad námi se smiluje, a shromáždij ** z pod nebe na místo svaté.

19. Vlebo wytřhl nás z weliských nebezpečenství, a místo očízstí.

20. O Júdovi pak vlastaběském, a bratřích geho, a o chrámu velikého očízstění, a oltáře posvěcení;

21. Ano y o bogich, kteříž patří k Antyochovi Šlechtici, a synu geho Kupatorovi;

22. A o oswěcenjích, kteráž z ne-

be včiněna sau k těm, kteríž za životy sylné činili, tak že všecku knigenu, když neimnož byly, mstili, a cyzozemců množství zahnali,

23. A neyslostouvněgšího w celém světě chrámu zase nabyla, a město vyšvobodili, a práva, kteráž ohlazena byla, zase na vracena sau, když jim Pán se všemi vtištěným milosťi wčiněn byl;

24. Všaké od Jázona Cyreneského pěti knihami obsažené wěcy, pokusyli sime se gednau knihau větratiti.

25. Vlebo rozwazujice sobě množství kněh, a těžkost chrégicých se dáti do vyprávování kony pro množství wěcy,

26. Snažili sime se chrégicím syce čisti, aby bylo myslí kořenění: těm pak kteříž se vči, aby snadněji mohli w pamět vnesti: všechném pak čistagicím, aby vžitek přinesen byl.

27. A nám syce samým, kteříž sime to djlo pro větraceni (kromě) přigali, ne snadnau prácy, anobž raděgi djlo plné bdění a potu, ne sbe sime vrazilí.

28. Gáko ti, kteříž strogi body, a hledaj gine vůle vposlechnouti, pro milost mnichých, rádi prácy snášíme.

29. Pravdu syce o každých wěcech skladatelům zanechávajice, sas mi pak podlé daného způsobu křátkou hledjice.

30. Vlebo gáko nového dosmu stavitel, o věsicerém siavens pečovati musí: ten pak genž maslowati mjeni, kterež wěcy pochodené by byly k ozdobě, vyhledávat má: tak domněno má být i v nás.

31. Ulebo rozum sebrati, a zpoz
čedati řec, a starostlivé gednuz
Faždan čájku shledati, přísluší
Fronky spisowateli:

32. Krátkosti pak řeči následoz
vat, a wyprawowání substylného
(wszech záhlub) wécy se warowaz
ti, weyrab činjčymu powoleno býz
ti má.

33. Odruď tedy wyprawowání
začneme: o předmluvě brdiž dosti
natom, což sive řekli: Ulebo blázni
vra wéci gest, před fronykau se roz
sjiiti, w samé pak fronyce se
šráiti.

* měli začati býti. ** žádajte.

Kapitola III.

Wyprázení počladi chrámových králi
Seleukovi. 7. Poslání pro ně Helio
dora, 24. raném ho od Boha 33. v
vzdálení.

1. Když tedy svaté město přebýz
wáno bylo ve wscem poz
kogi, zákonové také gesté velmi
dobré osťeháni byli, pro pobez
žnost Onyásse Biskupa, a (pro)
srdeč, genž w nenávisti měli zlé
wécy,

2. Dálo se, že v sami králově
a knížata město neywétsi cti hodné
měli, a chrám neywétsjimi daty
oždobovali:

3. Tak že Seleukus Uzjanstý
král z důchodu svých dodával wsze
cky náklady přináležejcý k službě
oběti.

4. Ssimon pak z počleni Benz
yaminowa zpráwce chrámu vstaz
nowený, vyslował, an se genu knjz
že kněžství protiwilo, nětco neprá
wého w městě způsobiti.

5. Ale když přemoci Onyásse
nemohl, přišel k Apollonyovi
Chariseovi synu, genž toho času
byl wůdce Celestryc, a Fenycy:

6. A zpěstovat mu, že peněz
nesčíslných plná gest počladnice w
Jeruzalémě, a (že) obecné zboží
nesmírné gest, kteréž nepřináž
leží k počtu oběti: žeby pak možná
wéci byla, aby pod moc krále pas
dly wssecky wécy.

7. A když přednesl králi Apz
pollonyus o penězích, kteréž pros
nešeny byly, on povolal Helios
dora, genž byl nad potřebami ges
ho, poslal s přikázanjmi, aby před
řečené penje přenesl.

8. A hněd Heliodorus cestu
podstaupiv, pod způsobem syce,
gakoby štrz Celestryc a Fenycy měs
sta progjžděti měl, w prawdě pak
předsevzetí krále chře wyplní.

9. Ale, když přišel do Jeru
zaléma, a debratirově od neywéts
síjho kněze w městě přigat byl, wyl
pravil o daném znění peněz: a pro
kterauby wéci přijmen byl, wyl
wil: rázal se pak, zdaliby w praz
wédi ty wécy tak byly.

10. Tehdy neywétsi kněz včas
zal, žeby ty wécy sladové byli, a
živnosti wodow a srrečků:

11. Užikere pak wéci, že gšau
Hyrkána Tobiásse muže velmi
wzneneného, w těch wéccach, které
donesl bezbožný Ssimon: w wszech
pak že gest stříbra hřiven čtyři sta,
a zlata dvě stě.

12. Aby pak oklamáni byli et
kteríž světili (své wéci) městu a
chrámu, genž po wscem světě se
cti, pro gho poctivost a svatost,
wschem že gest wéci neimozná.

13. Ale on wedle těch wécy,
které měl w přikázanjch od krále,
pravil, že ty wécy sevšemu způsob
hcn králi musy přineseny být.

14. Vloženým pak dnešn wcház
zel

zel Heliodorus o těch věcech čtě nařídit. Všemalé pak po všem mějte bylo třesení.

15. Když pak před oltářem s kněžstvými rouchy metali seba, a vzyvali z nebe toho, genž o slazdích práwo položil, aby tém, kteříž ge složili, celych oslehal.

16. Vlyní pak kdož vztel nez vysšího kněze obličege, na mysl raněn byl: nebo twář a barva změněná, ukazovala vnitřní mysl bolest.

17. Kdybož obklíčila byla gafás tručlivost muže, a hrůza těla, které nížto zgewoná včiněna byla patřícím bolest ředce geho.

18. Ginj také hauseli z domu zbijali se, obecnau prosbau prosýce, proto žeby k počipě místo mělo přijít.

19. A ženy přepásavšse prsy žjněni, po vlicých se zbijali. Uno y panney, kteréž zavřené byly, vzbijali k Onyássowi, giné pak k zdem, některé pak které okna hleděly:

20. Všechky pak vztahujice ruce k nebi, modlily se.

21. Kdybož bylo býdně sinjsencho množství, a velikého kněze v aužnosti postaveného očekávání.

22. A tito syce vzyvali všemohaučího Bohu, aby svéčené sové věcy, tém, kteréž světili, sevši celostí zachovány byly.

23. Heliodorus pak, což byl vymnil, vykonával na témž místě on s drabanty okolo pokladnice přítomný.

24. Ale duch všemohaučího Boha, velikau včinil svého ukázání zřetelnost, tak že všickni, kteříž byli směli poslechnouti geho,

padše moc Boží, v zemdljenj, a strach obrácení byl.

25. Kdybož ukázal se gafásy Fün, hrozného mage gezde, nez lepšimi oděwy přizdobený: a ten s prudkostí Heliodotovi přední paty vyrázyl, který pak na něm seděl, zdál se mjeti * zbrog zlatou.

26. Ginj také zgewili se dva mládency, v mocy okrášlenj, předobrý v slávě, a krásný oděvem: kterýž okolo něho stáli, a z obou stran mrstali, bez přestání mnohými ranami repaue.

27. Náhle pak Heliodotus padl na zem, a geg mnohau mrákosau obklíčeného pochopili, a na nosi čí stolice položeného vytřhli.

28. A ten, genž s mnohem běhauny, a drabanty do předčíce né pokladnice všsel, nesen byl, a mu nižadný pomoci nedával, patrnau moc Boží poznaw:

29. A on syce které Božskou moc ležel něm, a vissi naděje a zdraví zbaiven.

30. Tito pak dobročili Pána, že zvolebowal místo své: a třem, kterýž málo před tím bázne, a hřmotu vel plný, když se zgewil všemohaučí Pán, radostí a veselím naplněn gest.

31. V tom pak některý z přátele Heliodota, prosigli y hned Onyásse, aby vzyval kdywžsího, by život datoval genu, gen v posledním duchu byl postavený.

32. Přemeyßlego pak nevyšší kněz, aby siad král nedomníval se, žeby negatá zlosí z židu při Heliodotovi byla dokonána, obětoval za zdraví muže obět spásyredlnau.

33. A když nevyšší kněz se mož

modlil, tříž mládency těmž radařazí odění, stojíce v Heliodora, řecky Eli: Onyássovi knězy díky vzděg: nebo pro něho Pán rově život daroval.

34. Ty pak gsa od Boha bězvány, zvěstuj wšem veliké wi-
cy Božské, a moc. A ty věcy řeč-
sí, nerfázali se.

35. Heliodus pak, obět Bohu obětovav, a slyši veliké připo-
vědění o tomu, genž můžit být propuštěl, a Onyássovi díky čině, pogaw wogsto, zase vrátil se k králi.

36. Svědčil pak všechném o těch, kteří před očima svýma vzděl, kterých velikého Boha.

37. Když pak se král ríkal Heliodora, kdyby byl způsobný, aby gestě vednou do Jeruzaléma poslan byl, řekl:

38. Máslí kteřího nepřítele, a iž království tvého aufladnij: ka, possli tam, a zmrtvaného geho zase vezměš, gestliže vysak vše: protože v místě gesti zagiště gas kás moc Boží.

39. Kdo ten, genž má v nes-
bi přibytek, na všechno vatelem a pomocníkem gesti místa toho, a při-
cházející k zle včinění řepe, a za-
racuje.

40. Protož o Heliodorovi, a pokladnice ostříhání, tak se (ta) věc má.

* Odění zlaté.

Kapitola IV.

Onráss odstoupe se v Selenku, v čemž ho byl neprávě načkal Šimon. 7. Jáz-
zon kaupil sobě Biskupství od Antiocha,
a židov od svého náboženství k modlám:
ství odvedl. 23. Ten rík od Menes-
laa z kněžství zhozen, a Menelaus od
Lyjymacha, 34. Onyáss Biskup zabít od

Andronuka: a od Antiocha Andronuk,
39. Lyjymacha zamordowan, Menes:
laa zproštěn.

1. Šimon pak předčečený, pes-
něz a vlasti wyzraditel, zle mluvil o Onyássovi, gakoby on
byl Heliodora nabádal k tem' wě-
cem, žeby on byl * zanjsitelem zlych
věcy:

2. A opatrowńska města, a
obrancé národu svého, a horlivě
zákona Božího, směl aufladnij:
kem království nazvat.

3. Ale, když se nepřátelství tak
velice rozmáhalo, že také řeče ně:
které přáctely Šimonovy, wraždy
sedaly:

4. Rozvažowav sobě Onyáss
nebezpečenství sváru, a že Apol-
lonius se vztéká, gakožto wůdce
Elesyrye a Fenycye, k rozmnožev-
ní zlosti Šimonovy, k králi se
odebral,

5. Kde gakožto měšťanů žalob-
ník, ale obecný vžitek sám v sebe
všechno ninožství vwažowav.

6. Kdo viděl, že bez králov-
stě opatrnosti nemožné gesti pokog
věcem dáti, a Šimon, že nemůž-
je přestati od bláznowství svého.

7. Ale po smrti Seleukowé, když
byl přigal království Antioch,
genž Šlechtic byl nazván, stál
Jázon bratr Onyássu o nevysoší
kněžství:

8. Přistoupil k králi, slyšuje
gemu stříbra hřiven tři sta sedes-
sát, a z důchodů giných, hřiven
osmdesát,

9. Klad to slyšovaly giných sto
padesáte, gestližeby mocy geho dos-
pusťeno bylo školu a sodomařstvu
peles soubě vstatit, a ty kteříž v
Jeruzalémě byli, aby se Antioch
řeňským psali.

10. Čemuž když král přišel, a obdržel knížecství, hned k poslánímu obyčegi spoluobývatele své počal přenášet.

11. A odvorbě ty věci, které z příjiny vlastnosti řídí, od králu vstanoveny byly, strze Jana otec Řeupolemowa, genž v Rimanu o přátelství a tovaryšství zassal gest poselského porádné, měšťanů práva opustil, zlá nařízení všas nowował,

12. Kdebo sínél pod saníím hrádem ſíolu všiawiti, a kterežkoli neylepší krásných mládenců v hanipysích poříawi.

13. Bylo pak to ne začátek, ale rozmnožení něgaké, a prospěch poslánímu a cyzozemského občování, pro bezbožného a ne kněze Jázora na ohavnau a neslyšchanau neslechtnost:

14. Tak že kněži, gíž ne při oltářních církevach oddáni byli, ale porupiwiſe chrám, a zanedbaví ſe oběti, chváti, aby aučasni byli ſtemništvi a oddarowání gebo neptawého, a v cwičenjch ſe kaule.

15. A orcovské ſyce cti, soběnic newážjice, Řeké ſlavy za neylepší poříadali:

16. Pro gegižto milost, nebezpečný ſwár ge pogjimal, a gejich vstanovenj následovali, a ve všech věcech gím podobni býti žádali, kterež za nepřátele a vráhy byli nieli.

17. Kdebo proti zákonu Božímu bezbožné gednat, bez pomsty nebywá: ale to čas následující vřáže.

18. Když pak pětiletá ** folba v Čínu ſlawena byla, a král přijatinný byl,

19. Poſtal Jázor neslechtný, od Jeruzaléma muže hřišníky, neſaucy ſtrjbra lotů tři ſta, k oběti herkulesa: kterýžto žádali ti, kteříž odnesli, aby nebyli v obětech vydáni, proto žeby nebylo potřebi, ale aby byli na gině autraty obrazeni.

20. Ale ty věci obětovaný ſauſyc od něho, kterýž poſtal, na obět herkulesa: vosař pro přijatinné dány ſau, na dilo lodj o řecké řádech.

21. Poſlal pak do Egypta Apollony ſyna Almentheorva, pro přední lidu Ptolemea filomera, krále, když byl poznal Anzyo, žeby odcyzen byl včiněn od řízenj království, poradit se o ſocé vlastní dobré, odſed odiud, přiſel do Joppen, a odiud do Jeruzaléma.

22. A velebně od Jázora a města přigatý, s ſwětlami pochodně a ſchwálami vloſel: a odiud do ſenycye wogſko obrátil.

23. A po času tří let, poſtal Jázor Almenela, ſvorchu gimenowaného Šimonova bratra, neſaucyho peníze králi, a o potřebným věcem magicyho odpověd přinesl.

24. Ale on ſchwálený gsa králi, když byl zvelebil twář mocu gebo, ſám na ſebe obrátil nevyvěſti kněžstvi nad ſadivo nad Jázora hřiven ſtrjbra tři ſta.

25. A vloſar od krále pořízeni, přiſel, nic ſyce nemiage hodněho kněžství; myſle pak vkrutného tyčana, a líté ſselmy hněw mage.

26. A Jázor ſyce, genž vlastního bratra byl gal, ſám gsa oklamán, poběhlec do Ammonyesté vyhnán gest fraginy.

27. Menelaus pak knížerstvě syc obdržel: o penězích pak králi slibených, nic nevednul, když plat vybjral Sostratus, genž byl hrabdu představený:

28. (Klebo k němu vybjráns platu přinášelo) pro kterau přejčinu oba k králi povoláni byli.

29. A Menelaus zasazen gest z kněží, na gehož míslo dosedl Lysymachus brat geho: Sostratus pak představen gest nad Cyprskými.

30. A když se ty věcy daly, přihodilo se, že Charsenii, a Maliorii zbaučenj vzbudili, proto, že Antiochydé královské ženiné, dazdeni děni sau.

31. Spěšně tedy král přissel spokojit gce, zanechav na mísie svém gđnho z tovaryšů svých Andronyka.

32. Domnjuwage se pak Menelaus, žeby dostal čas přihodný, zlaté některé nádoby z chrámu vkrad, daroval Andronyku, a giné prodal w Tyrus, a po okolních městech.

33. Což když w gisotě poznal Onyáss, trestal ho, sám se na mísie bezpečném zdržuge w Antiochyi podlé Dafne.

34. Pročež Menelaus přistauz piw k Andronykovi, prosyl, aby Onyáss zabil. Kterýžto když byl přissel k Onyássovi, a podáním pravic, s přesahau (ačkoli gemu byl podezřel) radil mu, aby z míssta autocistre wyfchl, hned ho zabil, neobáwage se spravedlnosti.

35. Pro kteranžto přejčinu, neskoliko židé, ale y ginj národowě hněwali se, a tězce nesli vraždu nespravedlivau takového muže.

36. Ale když se narásil král z míst Cylicy, přistoupili židé v Antiochye, spolu y Rekoré, řežuz gice sobě o nespravedlivé smrti Onyásse.

37. Zarmantiw se tedy myslí Antioch, pro Onyásse, a nakloněn k milosrdenství, slzy wylil, zpomenuv na mti věho střdmou, a mras wopocessnost.

38. A rozpálen gsa*** w myslí Andronyka z řatatu zvolečného, po celém městě porauch voditi: a na témž místě, na němž proti Onyássovi bezbožnost byl spáchal, swatovraha života zbarviti, an gemu Pén hodným trestáním se odměnil.

39. Když pak mnohá swatoskradežství w chrámu Lysymachus spáchal Menelaia radau, a když pozvěst se roznesla, ehromáždilo se množství proti Lysymachovi, když glz mnoho zlata bylo vynešeno.

40. Když pak zástupově pozostávali, a myslí hněwem naplněny byly, Lysymachus zobláčew w zdrog do třetisýc (mužů), nez spravedlivých ruk vžijwati pozčal, s wůdcem gačnem vkrutnýkem, věkem spolu sesslým y **** rozumem.

41. Ale, gačž wyrózumieli o vyslování Lysymacha, ginj kamejn, ginj kyge sýlné popadli: některý pak popel na Lysymacha mezali.

42. A množ syc raněni, a některý pak y potaženi, rošticí pak na výkání obráceni sau: sanícho také swatotrádce wedlé pokladnice zasobili.

43. Oteh tedy věcež počal saud weden býti proti Menelaovi.

44. A když přissel král do Tyrus,

tu, k němu tu věc vznesli, tří muži vyšlaní od starších.

45. A když byl přemožen Menelaus, slíbil Ptolemeovi mnohé peníze dát, aby radil králi.

46. Pročež Ptolemeus v gács sýn se pozdržujícímu, gákoby se čtěl prohladiti, k u králi přistoupil, a odtazyl ho od předsevzetí:

47. A Menelaas syce vissi zlosti vinného, zprostil. Vbohé pak, Krčíž, kdyby také v Scythu při byli wedli, byliby za newinné všauzeni byli, ty na sice odsudil.

48. Když tedy nespravedlivou pokutu podnikli, Krčíž za město, v lid, v svaté nádobj, při byli wedli.

49. Pročež Tyrši také hněv wagice se, k pohřbu gegich welmi středí byli.

50. Menelaus pak, pro těch, Krčíž v mocy byli, lafomství, pozůstával v mocy, rosta v zlosti k aukladům měštanů.

* Přivodem. ** Gra. *** Zněníem.
**** Nerozumným.

Rapitola V.

Znamení na nebi, 5. mordové Jászonovi, 11. Antiochovi 24. Apollovi, 27. Dvici Jiří Machabegského o svém na pausce.

1. **S**čož času Antioch druhé ženj vypravil do Egypta.

2. Přihodilo se pak, že po všem městě Jeruzalémském vzdění byli, za čtyřiceti dní po powěti gezdce probíhající, pozlacena roucha nazají, a kopijí, gáko wogenšté haufy, odění,

3. A běhy konů po (všech) časdech zřízené, a porýkání dějicí se zblízka, a sjetí hrybání, a v oděných lebkách množství s dobytými

mečů, a sypu střelení, a zlatých odění blest, a vosseligačkého stroge pancířů.

4. Pročež vissickni prosyli, aby (ta) vzdění v dobré se obrátila.

5. Ale když falcessná pověst vysla, gákoby byl z života vystočil Antioch, pogato Jázón neméně tisíce mužů, náhle přepadl na město: a když měštané zbehli se na zdi, naposledy po dobytí města, Menelaus vtekl na hrad:

6. Jázón pak neodpustil v zabíjení měštanům svým, aniž myslil, že stěsti proti přibuzným gest zlé nevystí, domnívage se, že nepřátel a ne měštanů vjezdné znamení dosahne.

7. A knížecíswi syce neobdržel, konec pak aukladů svých, hanbu vrazil, a poběhlý zaše odessel do Ammaniske žemě.

8. K posledku, k záhubě své zavřený, od Arety Arabského *rytranna, vyskape z města do města, všem gsa v nenávisti, gákož odběhlý od zákona a proklary, gákož vlasti a měštanů nepřítel, do Egypta vystřen gest:

9. A Krčíž mnohé byl z vlasti své vyhnal, v cyz̄ zejmí zahynul, do Lacedemonias odšed, gákoby pro přibuznost tam autočisté měl mjeti:

10. A genž nepohřbené mnohé zavrhli, sam v neoplašení, v nepohřbený zavřen gest, ani cyz̄ho pohřbu poživage, ani otcovského gsa aučasten.

11. Když tedy tyto věci se staly, dominíval se král, že Židé towarzíštwi opustí: a z té příčiny wygda z Egypta, rozlitiv se v myslí, město syce s braní dobyl.

12. Přikázal pak wogálum zažíjeti, aniž odpařiteli pořeagjicym, a po domjsch wstupujcý všmrtiti.

13. Dály se tedy wraždy, mlaďph y starýph, y žen, y děri wycházovánj, y panen, y malíčkých všmrcenj.

14. Bylo pak za celé tři dni osmadesát tisíc zbito, čtyřicet tisíc zognáno, neméně pak (gich) prodáno.

15. Ale ani ty wécy doslili gsa: směl také wjeti do chrámu nad wosseci zemí swětěgssjho, mage Umenclaa za wůdcce, genž byl zákon a vlasti zrádce:

16. A neslečenýma rukama bera swatá nádobí, kteráž od gisných králů a měst byla postavena k ozdobě města, a slávě, dotýkal se nichodně, a poskraboval.

17. Tak zmámený na myslí Antioch, netozwažoval, že pro hřichy obyvatelů města, malíčko se byl Boh rozhněval: pro kteřaužto příčinu, y stala se při městu potupa:

18. Ginák, kdyby se gím nebylo přihodilo mnohými hřichy obvalenu býti, jako Heliodorus, genž byl poslán od Seleuka krále k oblavěnji pokladnice, také tento hned jak příssel zdičován, a odebhnán owszem bylby byl od smělosti.

19. Ale ne pro město, národ; ale pro národ město Boh wywolí.

20. A protož y samo město auz častné včiněno gest, lidu zlých wécy: potom pak včiněno bude tovaryssem dobrých wécy, a kterež bylo opusštěno w hnevu Boha wšemohaučjho, zase w smíření welského Pána s neywětssj slávou posvýšeno bude.

21. Antioch tedy odgaw z

chrámu tisíc osm set hřiven, tycle do Antiochye se natrati, mage za to, pro peyču, že zemi k plavění, može pak, k činění cestu přivede, pro pozdvižení myslí.

22. Júlia wil pak y auředníky k sužování náodu: w Jeruzalemě syce filipa rodem z Frygie, mítavý vkrutěgssjho, nežli (byl) ten, od něhož vstanoven gest:

23. W Gáryzjm pak Andronika'a Umenclaa, kteřížto ižce, nežli ginj, na kládali s městany.

24. A když přiložen byl proti Židům, poslal nenávistné kníže Apollonya s wogstem dwadci a dwan tisíců, přikázav gemu, wosseci dokonalého wěku pobiti, ženy a mládence prodati.

25. Kterýžto když příssel do Jeruzaléma ** pokog zamysluge, odpočinul až do swatého dne sobotního: a když tehdyž Židé swátek swětili, zbraně wžytí svým přikázal.

26. A wosseci, kteříž k diwadlu příssi, pobili: a město s oděny proběhage, veliké množství zabili.

27. Judas pak Mačhabeus, genž byl dešář, vstoupil na pusté město, a tam mezy zwěří život na horách s swým wedl: a po krmě sena krmice se, trvali, aby nebyli auzastni poskriveni.

* Brále. ** Za pokogného se stavěte.

Kapitola VI.

Nucení Židů k modloslužebnosti. 4. Chrámu zprávěn. 18. Slavná smrt Eleazarata.

I. Osle po nemnohem času, posal král starce gednoho Anysiofenského, genžby nutil Židy, aby

aby se přenesli od otcovských, a
Božích zákonů:

2. Poskorniti též také chrámu,
genž byl v Jeruzalémě, a nazva-
ti Jupitera Olympického: a v
Čaryzmi, gákož byli ti, kteříž by-
dleli na tom místě, Jupitera ho-
stinského.

3. Kdyžto pak a všem obtí-
žné bylo, zlych věcy sběhnutí:

4. Kdebož chrám smilostní, a hodo-
vání pohanských byl plný, a sinil-
ných s newěstkami, a do domů
posvátných, ženy samy od sebe se
vějaly, vnašegsce ty věcy, kte-
rých neslušelo.

5. Oltář také plný byl věcy
neslušných, kteříž zákony byly za-
pověděny.

6. Aniž pak soborní dnowé byli
osvěháni, ani dnowé slavoni otcov-
skí byli zachováni, aniž na sprosto
kdo židem se být vyznával.

7. Vedeni pak byli s hořkým
mučením na den narození krále
k obětem: a když Bachusovy pos-
várné oběti slaveny byly, přinu-
cent byli břečtanem korunovaný
Bachusovi obcházení.

8. Wyšlo pak vyrčení do blíz-
kých pohanských měst, ponuknutí
Ptolemejských, aby rovným způ-
sobem y oni proti židům gednali,
aby občovali:

9. Ty pak, kteřížby nechtěli pře-
staupiti k vstanovením pohanů,
(aby) zabíti: bylo když viděti
bjdu.

10. Kdebož dvě ženy byly obža-
lovány, že syny své obřezaly: kte-
režto děti k prsu zavěšené mas-
gicí, když byli zgerové po městě
obvedli, přes zdi (ge) zvrhli.

11. Gino pak, ssesdse se do

blízkých gestyň, a skrytě den sobo-
tní světice, když o nich oznámeno
bylo Filipovi, ohněm spáleni sau,
protože se obávali, pro nábožnost.
a ostříhání, rukau samým sobě po-
moc dáti.

12. Prosým pak těch, kteříž tu-
to knihu čistí budou, aby se ne-
zbrozily pro odporné příhody, ale
měli za to, že ty věcy, kteréž se
přihodily, ne k zahynutí, ale k
potrestání gsau pokolení našeho.

13. Kdebož mnohého času nepři-
puštěti hříšníkům, aby podlé vů-
le (své) činili, ale hned pomsty
vživati, velikého dobrodiní gest
známení.

14. Kdebož ne, gákož v giny
národech, Pán trpělivě čeká, aby
gc, když den saudu přigde, v pl-
nosti hřichů trestal:

15. Tak y v nás vstanovil,
aby když hřichové naší k fonce
přigdau, tak naposledy nad námi
se pomstil.

16. Protož nikdy syce od nás
milesidenství svého neodjmá:
trestage pak v protivnosti, liz-
du svého neopuštěj.

17. Ale tyto věcy od nás k na-
pomenutí čtenářů, nechtě sau powě-
djny, ne mnohými slowy. Klyní
pak přijeti máme k vyprawo-
wání.

18. Tedy Eleazar, geden z před-
njich zákoníků, muž věkem sesí, a
krásného obličeje, nucen byl,
aby otevra vstę masso swinsté
gedl.

19. Ale on neyslawoněgssi smrt,
wjce nežli nenávistný život wy-
moliv, dobromolně předcházel na
popravu.

20. Přáli pak, kteřížby slu-
ffelo

sselo, přistaupiti; trpělivě snášej, vstanovil neptipustit neslužíssyňch věcy z lásky žiwota.

21. Či pak, kteříž přitom stáli, neprawým similitudinum pohnutj, pro staré s mužem přátelstvij, pozgawisse ho saukromj prosylí, aby přineseno bylo masso, kterchovž gesmu požívatii slusselo, aby se slazwél, gakdy byl gedl, gakž byl král přikázal, z oběti maesa:

22. Aby, to včině, od smrti wyzwobozen byl: a pro staré muže přátelstvij, tu na něm činili voljdnost.

23. Ale on přemeyssleti počal wěku, a starostí hodnau wznesenosti, a přitozené vrozenosti fesdiny, a od děrinštvoj dobrého obcowski skucky: a wedle swatého a od Boha wydaného zákona vstanovenj, odpowěděl rychle, řka: že chce předessán býti do hrobu.

24. Klebo nchodná věc gest, wěku nassennu, prawil, staveti se: aby mnozý z mládenců, domniwangjce se, že Kleazar dewadesátilety, přestaupil k žiwotu cyzozemců:

25. A oni pro man offensemnost, a pro malický porusšedlněho žiwota čas podvedeni byli: a (gá) ktež to poskvrny, a proflej starosti mé nabyl:

26. Klebo, byťbyž w nyněgssim času od muk lidstvých wyržen byl, ale ruce Wisscmohaučežho, ani žiwý, ani mrtvý nevlek.

27. Pročež vdatně z žiwota wycházege, starého wěku syce hodden se vklázl:

28. Mladencum pak příklad sylň zůstavim, geslliže s ochozau myslí, a sylne pro nevyážněssi a nevytěgssj zákony, pocízau

smrti zegdu. Ty věcy powěděw, hned na popratou tažen byl.

29. Či pak, kteříž ho wedli, a málo před tím krotcegssj byli, w hněw se obrátili, pro řeči od něho propowědiné, kteréžto oni, žeby strze hrdoši promluweny byly, dosmrjvali se.

30. Alle, když tanami všimcoz wán byl, wždečl, a řekl: Pane, genž máss swatau wědomost, patrně ty wjs, že, když od smrti mohl seim wyzwobozen býti, swrde těla snášsijm bolesti: podlé dusse pak pro bázeni třau, rád tyto věcy trpjmi.

31. Uten syce, tím způsobem z žiwota wykrocil, ne gen niladžm, ale y všemu národu památku smrti swé, k u příkladu ctnosti a vdatnosti pozůstawiw.

Kapitola VII.

Gedná o mučednicovj sedmi bratří, a matky gegidě.

1. Přihodilo se pak, že y sedm bratří spolu s matkou swau popadených, nucení byli od krále, gisti proti slussnosti masso swinsté, bici a žílamí mučeni.

2. Geden pak z nich, genž byl prvnj, takto řekl: Co se rážes, a co chcess zvěděti od nás? horovi sme raděgi vmljeti, nežli otcovské Božji zákony přestaupiti.

3. Rozhněwaro se tedy král, rozkázal pánuwe, a hrnce mědenné rozpaliti: kteříž když hned byli rozpáleni,

4. Rozkázal, tomu genž neypew byl mluwil, vřezati gazyk: a kůže z hlavy odřevsse, konce také rukau a noh gennu osekati, an ginz geho bratří, a matka na to se dívali.

5. A když gíž ke všem věcem nevžitečný včiněn byl, rozkázal ohří přiložit, a gesse dyhagjichyho práziti na pánvi: na kteréžto když dlauhu mučen byl, ginj s matkou vespolek se napominali, aby vdatné vmtěli,

6. Ktouce: Pán Bůh vzhled dne na pravdu, a potěsen bude to nás, gakožto w oswědčení pjsně wyprawil Vlogžis: a to služebnícův svých potěsen bude.

7. Když tedy ten prvnj vmtěl, tjm způsobem, druhého wedli k posmívání: a od této se kůži hlastry gebo s vlasy, rázali se, gedlili by pravé, nežliby na všem těle po všech audech mučen byl.

8. Ale on, odpověděw pčirozenau řečj, řekl: Nevčinjm. Pročež y on, na druhém místě, prvnjeho mučy přigal:

9. A to poslednjm duchu postavený, takto řekl: Ty sýce, neynessles četněgssi, w přijomném životě nás zabijiss: ale král světa nás vmtlé pro své zákony, w vzkříšení věčného života vzbudí.

10. Po tomté rčerj posmívání gest, a požádán gsa, gazyk hněd výdal, a ruce stále vztáhl,

11. A s daufánjem řekl: Z nebe tyto věcy mám, ale pro Boží zákony nynj týmž věcmi pohrzugi, nebo od něho, že gá zase ge wezmu, naděgi mám:

12. Tak je král, a kteřž s ním byli, díwili se mládence myslí, že gakož za nic měl mučenj.

13. A když tento tak vmtěl, čtvrtého trápili podobně mučice.

14. A když gíž byl blížko smrťi, takto mluvil: Lépe gest od lídi na smrt daným, naděgi očekávat od Boha, že od něho zas

se vzkříšení budeme: nebo tobě vzkříšení k životu nebude.

15. A když přiložili páteho, trápili geg. Ale on vzezřew na něho, řekl:

16. Všoc mezy lidmi mage, gsa porušítedlný, činiss, co chces: nechťeg dominjvatí se, že pokolení nasce gest od Boha opusštěno.

17. Čy pak trpěliwě počkeg, a vztjs se welikau moc geho, kterak tebe, a sýmě twé mučiti bude.

18. Po tomté wedli šestého, a ten, počjnage vmtati, takto řekl: kteřeg nadarmo blauditi: nebo my pro sebe sami tyto věcy trpíme, hřesce proti Bohu nassenu, a hodené věcy podítvení staly se w nás:

19. Čy pak sobě nemni, že bez posmity budess w budaucym času, žež proti Bohu bogowati se pokusyl.

20. Klad obyčeg pak matka diswná, a dobré paměti hodná, kteřážto hynaucých sedm synů pod časem gednoho dne vodauc, dobrav myslí siássela, pro naděgi, kteravž k Bohu měla:

21. Gednoho každého z nich přirozenau řeči sylné napominala, naspněná mandrostj: a ženskému mysljení, mlužkau mysl přimisfigic,

22. Ktakla k nim: Nevjm, kteřak ste w životě mém se vřázelis ned ani sem gá wám ducha a dusse dala, y života, a gednoho každého audu ne gá sama spogila sem:

23. Ale zagiště světa Smrk tel, genž způsobil člověka narození, a genž všech věcy nalezl počatek, a ducha wám zase s milostědenstvím navráti a život, gakož nynj wám sami sebou pohrzugece, pro zákony geho.

24. Antyoch pak, mage za to, žeby

3. Jeby potupen byl, spolu y wycjear gicjho hlasem pohrdnut, když byl neymladš byl ostal, netoli: ſo ſlowy napominal, ale y přijahau porwarzoval, že ho bohatého a blaſhofflawencho včinj, a kdyžby pčenezen byl od otcovských zákonů, za pítele mti bude, a potřebné wěcy gemu dá.

25. Alle k tém wěcem když mlázenec nigak se nenaftonil, powołał Král matky, a radil gi, aby mlázenec byla k zachowánj.

26. Když pak gi mnohými ſlowy byl napomenul, ſlibila, že ráz dici bude synu swému.

27. Tedy přiklonitouſi ſe k němu, posimwagie ſe vkrutnemu tyranu, řekla přirozenau řeči: Synu můg, ſinilug ſe naděnnau, kteráž ſem težbe w životě dewet iněſyců noſyla, a mléko tři léta dávala a krmila, a k tomu wěku přivedla.

28. Prosým, synu; abys wzezírel na nebe y na zemi, a na wſecky wěcy, kteréž w nich gsau: a ſrozuměl, že z níchež včinil ge Bůh, a lidsté pokolenj:

29. Tak ſe stane, že ſe nebusdeſs báti kara rohoto; ale hoděn bratři twých včiněn aučastný, přizgimž ſmrt, abyh w onom ſmilowáni ſe bratřimi twými tebe zase přigala.

30. Když tyto wěcy ona gessē mluvila, řekl mládenec: Boho českáte z nepoſtauhám přikázani králowa, ale přikázani zákona, kteryž ſe ſtěrce dán ſtrze Mogžiſſe.

31. Ty pak, genž nalezačem ſy včiněn wſi zlosti proti Židům, nevtečeſs ruky Boži.

32. Klebo my za hřichy naſſe tyto wěcy ſcpjme.

33. U gessli pro trestání a kázeň Pán Bůh náſs, malíčko na nás ſe hněwá: wſiač zase ſe ſmijí ſe služebníky ſwými.

34. Ty pak, o neſlechetnijče, a ze wſecky lidj neyhřiſſněgſi, nežtřež ſe nadarmo wwyffowati matnými naděgem, proti služebníkům geho rozpálený.

35. Klebo bratři mogi, malíčku nynj bolest vyrpěwſſe, pod ſwědecwjm ſtwna wěcného včinění ſau: ty pak ſaudem Božím, ſprawedliwé pokuty peychy twé ſrpěti budes.

36. Gá pak, galož y bratři mozi, duſſi a tělo mé děwám za otcovské zákony: wzywage Boha, aby ſpiſſegi milostivým byl národu naſſemu, a ty ſe mučanii a bitjimi wyznal, že gess on Bůh sám.

37. Na mně pak, a na bratřích mých, přestane wſemohaucyho hněwu, kterýž na wſecko pofoleň naſſe ſprawedliwé vveden gest.

38. Tehdy Král rozpáliw ſe hněwem, proti tomuto nadewſecky vkrutnégi ſe wzeſkal, těžce nesa, že byl posimwán.

39. Uten ſe ſtěrce čiſtý vnitř, we wſecky wěcech w Pánu dafage.

40. Neypolleze pak, po ſynech y matka konec wzala.

41. Pročež o obětích, a přiſſných vkrutnoſtích doſti powědjno gess.

† Do wěcného žiwota, podlē zámluwy Boží ſe doſtali.

Kapitola VIII.

Taženj Jidowo a porázky nad nespráctely. 9. Wyšlání klykanora. 16. Napomenuj Jidovským. 24. Porajení klykanora, 30. Tytochcia a Bachyda.

1. **J**udas pak Machabeus, a kteří s ním byli, vcházelí tegně do městeček: a swolaw se při buzné a přáctely, y ty, kteří byli zůstali w židovském náboženství, pogawisse, wywedli k sobě jsest tisíc mužů.

2. A vzývali Pána, aby vzhlédl na lid, genž odewšich řílapán byl: a smiloval se nad chrámem, který poskvrňovan byl od bezbožných:

3. Smiloval se také nad wypleněním města, kterežby y hned s zemí stoučno býtí mělo, a hlas křeče k sobě volající uslyšel:

4. Vzpomnul také na neynezpravěgssi sineti malických newin řátek, a na rauhání gmeňa geho včiněná, a aby se rozhněval na ty wécy.

5. Ale Machabeus, shromáždiw množství, neschyredlný pořhanum včiněn byl: nebo hněw Páne w milosrdenství obrácen gesti.

6. A připadage na městečka a města nenadálý, zapaloval ge: a příhodná města osazuge, nemálo porážek činil nad nepřáctely:

7. Kdyžce pak v nocech k tazkovým výgezdům vydával se, a powěst moey geho wssudy se roznášela.

8. Wida pak Filip pojmalu mužec k prospěchu přicházeri, a že se mu častěgi wécy stějně vedau, k Prolemeowí wúdcy Celestyce a Senycye psal, aby pomoc dal potřebám královstým.

9. On pak rychle posal klyka-

notu Parrokkowu z přednjich přijesle, daw mu z promissených národů, zbrogných neméně dvacet tisíc, aby weßteré židovské pořlenj ohladil, připogito mu y Gor giásse muže bogowného, a w wogenstých wécech neyběhlęgssijo.

10. Vstanowil pak klykanor, aby krali dan, kteráž Rímanum dána býtí měla, dva tisíce hřiven, z kterej židu doplnil:

11. A hned do pomořských měst posal, swolawage (ge) k kupování židovských řílapů, říbuge, že che de wadesáte řílapů za hřivnu prodati, neohlédage se na poimstvu, kteráž na něho od wsseniohaucjho dojiti měla.

12. Judas pak když zvěděl, oznámil těm, kteří s ním, židům, klykanora přijeli.

13. Z kterýchžto některí obávají se, a newějce spravedlnosti Božské, na rtíkání se obraceli:

14. Ginj pak zbyloci genui něco, prodávali, a spolu Pána prosili, aby ge wytuhl od bezbožného klykanora, genž gest ge, prve nežli blíže přijel, byl prodal;

15. A gestliže ne pro ně, pro řílapawu wssak, kteráž byla k otčum gegich, a pro vztýwanj svatého a welebného gmeňa geho nad nimi.

16. Swolaw pak Machabeus sedm tisíců, kteří s ním byli, prosil, aby se s nepřáctely nesmítili, aniž se báli nepráwě proti nim přicházegjých nepřácel množství, ale sylne bogowali,

17. Před očima magice pořánenj, kteří místu svatému od níž nespravedlivě bylo včiněno, těž také y w posiných vvedených mísia

si a křiwdli, gessē také starších vstanoweni jzrusená.

18. Alebo oni syce w zbrogi daufagi, prawil, spolu y w smělosti: my pak w wssemohaucym Pénu, genž může y přicházegjcy proti nám, y wessicren svět gesdijnm pokynutjm zhladiti, daufánie.

19. Klapomenul pak ge y o pomocých Božjch, kteří se staly k otcum, a že pod Sennacherybem sto osmidesáte pět tisíců zahynulo:

20. A o bitwě, kteříz gim byla proti Galatium w Babiloně, že wssicni, když k štuku přisslo, an Macedonskij towaryssowé pozchybowali, oni řešili tisíců sami povili sto dwadceci tisíc, pro pomoc gim z nebe danau, a dobrodinj přes mnohá za ty wécy dosáhli.

21. Témi slowy stali včiněni sāu, y pro zákony y wlast vnitřti hotowj.

22. Vstanowil tedy bratry swé, za wůdcce obogjmu īadu, Šsimona, a Jozeffa, a Jonathu, poddaw gđnomučajdému po tisíc y pět stecf.

23. K tomu také od Eздássče čta gim swatau knihu a davo znamenj pomocy Božj w prvnjin ſíku (gsa) sám wůdce, včinil bitwu s klykanorem.

24. A když včiněn gest gemu pomocnk Wssemohaucy, zibili nadewet tisíc lidí: wětší pak djl wogzka klykanowa ranami zmídeň včiněný vtíkatí přinutili.

25. Penjze pak těch, kteříz k kupování nich přissli, pobrawsse, ge ze wssich stran stíhali.

26. Ale na wratili se hodinau sauce zachráceni: nebo bylo před sobatau: pročž nesetrvali (ge) hōnjce.

27. Zbrog pak gegich, a křisti shrdnicždiwse, sobotu činili: dobročejce Péna, genž ge wyswo bodil w ten den, počátek milostzdenstwj kape na ně.

28. Po sobotě pak, mdlym, a syrotkum, a wdowám, rozdělili křisti: a ostatnj wécy oni s swými měli.

29. Když ty tedy wécy se daly, a obecné odewssch modlitba se konal, milosrdného Pána prosyli, aby se do konce s služebnjky swými finjčil.

30. A z těch, kteříz s Timotheem a Bachydem byli proti nim bogugjce, na dwadceci tisíc pobili, a pětrosii wysoké obdrželi: a wjce křisti rozdělili, rovný djl mdlym, syrotkum, a wdowám, ano y starším činiwse.

31. A když zbrog gegich pilně byli sebrali, wsscky wécy spolu složili w místech přihodných, ostatní pak křisti do Jeruzaléma docestli:

32. A filarcha, genž byl s Timotheem, zabili muže neslechněho, genž byl w mnohým wéccch židu sužoval.

33. A když den wjězství slazwili w Jeruzalémě, toho, genž byl swaté dwére zapálil, to gest, Ballisthen, když byl do gákežhos domu vrekli, spálili, hodnau mu mzdu za bezbožnosti geho wrátiwse.

34. Neyseslechetněgssi pak klykanor, genž byl tisíc kupců k židů prodávání přivedl,

35. Ponjzen gsa pomocn Péne od těch, kteříž sobě za nic nepokládal, složiw raucho slawy, prostředzemnimi mísity vejkage, sám přissel

do Antiochye, nevýčetněho nesčestí
z zahynutí svého wojska dosed.

36. A když byl slibil, že k ži-
manum daní navrátí z zágori Je-
ruzálemského, oblašoval nyní, že
Boha ochránce magi Židé, a proto
že je gřau nezanitedlní, proto,
žeby následovali zákonu, od něho
vstanovený.

Rapitola IX.

Wypisuje se obšírně nemoc a smrt
Antiocha Epifana.

I. Čehož času Antioch nepočítá
navracoval se z Persydy.

2. Nebo všel do (města) toho,
které slouží Persepolis, a počá-
tak se oblaupiti chrám, a město
potlačiti: ale když množství se k
zbrani sběhlo, na vtipánj obráze-
ní sau: a tak se stalo, že Antioch
po vtipánj hanebně se navracoval.

3. A když přišel k Ecbatanam,
vyzvěděl, které věcy se vtipanoz-
tovi a Tymorheovi daly.

4. Pohnut pak gřa w hněvu
domušival se, žeby křiudu těch, kte-
říž ho byli zahnali, mohl na Židy
obrátit: a protož rozkázal hnáti
wuz swůg, bez přestání cestu ko-
nage, an ho nebeský saud nutil,
protože tak pyšně mluvil, že do
Jeruzaléma přigde, a hromadu
hrobu Židovského geg včiní.

5. Ale genž všecky věcy spa-
čluge Pán Bůh Izraelský, vdečil
geg nevzdřávitedlnau a nevidíz
tedlnau ranau. Nebo jak tu gisťau
čec dokonal, popadla ho bolest včas-
tná střew, a hočká mučenj včiní-
níj věcy:

6. A syce dosti spravedlivě,
nebo (on byl) když mnohými a
novými mukami giných střew

trápil, ačkoli on od své zlosti žá-
dným způsobem neprěstával.

7. klad ty pak věcy peychau
naplněný, ohněm myslí dyché proti
Židům, a příkazav pospíšili k os-
činku, přihodilo se, že w prudl-
sti gedaucy z vozu vpadl, a těž-
kým těla obražením audové trá-
peni byli.

8. U ten, gemuž se zdálo, žeby
také volnám mořským rozkazoval,
nad lidký způsob peychau gřa na-
plněn, a žeby vysokost hor na vás-
ze zvážoval, nyní ponížen gřa k
zemí na nosydlech nesen byl, zge-
vnau Boží moc na samém sobě
svědče:

9. Tak že z těla bezbožníka čes-
tové se preystili, a živého w bos-
lestech maso geho přeselo, ruhem
také geho a soudem vogně održ-
zeno bylo.

10. A genž málo před tím mnil
žeby hvězd nebeských dosahoval,
gehō nemohl žádný pro nesnesiteln-
ost smradu nesít.

11. Od té doby, počal z těž-
ké pechy gřa odveden, k poznání
sebe přicházel, Božstau ranau na-
pomenutý, když každého okamžení
bolehlí geho tozmnouženj braly.

12. A když ani sám gřiž smradu
svého snéstí nemohl, takto řekl:
Spravedlivá věc gest, poddánu
býti Bohu, a soudněmu nesmey-
síti rovných věcy Bohu.

13. Modlil se pak ten nesles-
četník Pánu, od něhož neměl mít
losřdenství dosahnouti.

14. A město, k u kterémž dřá-
tage, přicházel, aby ge k zemi pěš-
vcdl, a hrob snesenných věcy vě-
nil, nyní žádá svobodné včiníti:

15. A Žid, kteříž, že ani pos-
hěbu

hřtu záhlíké za hodné čce mít, ale přákum a řísmám k rozcházení odvázdati, a s malickými po pleniti, byl řekl, že rovné nyní Ažhenyenským včinj, slibuje:

16. Chrám také svatý, kterýž byl prvé oblaupil, neylepšími dary (že) ozdobj, a svaté nádoby rozmniožj, a přináležejcij k obětem na klady z svých duchodů dá:

17. Klad tyto věcy, že v Židem bude, a všeslibé místo země zdroj, a ohlassovati bude Boží moc.

18. Ale když nepřestávaly bolesti (nebo příssel nař spravedlivý faud Boží) zaufage psal k Židům, na způsob prosby list tyto věcy obřahujcij:

19. Neylepším měštanům Židům mniché pozdravěnji, a aby dobro se měli, a byli sblížni, král a kníže Antioch.

20. Čestliže ste zdraví, a synové wasi, a wedlé wůlc wám všecky věcy gsa, neywěrší díky činjme.

21. A gá v nemocy postavený, na wás pak dobrotiře pamětivý, navrátiře se z míst Persyjských, a od těžké nemocy vthopen, za potřebnau věc sem vznal, o obecný vžitek péci mjeti:

22. Klezaufage jám nad sebou, ale mnichau naděgi mage, že vgdú nemocy.

23. Ohledage se pak, že v otec můg, kterýž časů když v hořečních místech wedl wogisko, vklásal, když po něm měl přijeti na knížecestwí:

24. Aby přihodiloliby se co odporného, aneb nesnadného oznameno bylo, wědouce ti, kterýž v křesťanách byli, komuž byla vrchní

zpráva (všech věch) zanechána, neba utili se.

25. V tomu rozvážowanu sobě, okolní všeslibé mocné a blízké časům auklady činjcij, a očekávajcij na přihody, vstanovil sem syna mého Antiocha králem, gehož sem často krátké odgjízděge do hořečních království, mnichým z vás porauzel: a psal sem gemu, které věcy nijze položeny sau.

26. Prosým tedy vás a žádám, pamětliw gsauce na dobrodinj wůbec v samotné, aby gedenkaž díky zachoval vjtu k mně v kysnu mému.

27. Klebo darsám, že on počestně a vlnjdne gedenari bude, a že následuge předsevzetí iného, v obecným bude wám.

28. Wrah tedy a ranhač neyhůže gsa poražen, a gakož on s gíny mi na kládal, pohostinu na horech vydňau smrti život dokonal.

29. Přenássel pak tělo Filip spolužhovanec geho, genž obře wage se syna Antiocha, k Prolemeowi Filomotorovi do Egypta odessel.

Kapitola X.

1. Judas chrám odísluje. 9. Po Antiochovi Epihanesovi, dosedá na trůn syn geho Antiocha Eupator. 14. Gorilás od Židů poražen, gakož v Idumegistci. 29. Machabeus, mage při sobě Angelu, porazil a zabil Tymothea, Chesi reássia Apolloniana, a Bohu za vježi, svůj dobrotečil.

1. Machabeus pak, a kterýž s nimi byli, an Pán gich oříhovat, chrám syce, a město zase dostal:

2. Oltáře pak, kterýž cyzozemců po vlicých vzdělali, též v zboru pořánské zbořil,

3. A wycisliwosse chrám, giny oltár včinili: a z ohniwých kamenů wykresawosse oheň, oběti obětowali po dwauch letech, a zápal, a swetecznice, a chleby předloženj polozili.

4. Bteréžto wécy včiniwosse, prosily Pána padšse na zemi, aby wjce w takowé zlé wécy nevpadli: ale y, kdyby zhléstili, aby od něho kroccegi porrestání byli, a nebyli cyszym národum a rauhawým lidem odewzdaní.

5. Bterého pak dne od cyzozemců chrám poskvrněn byl, přihodilo se, že téhož dne wycislenj se stalo, dwadcáreho páteho (dne) měsíce, genž byl Basileu.

6. A s weslostj osm dnů swetili na způsob hodu stánku, zpomíznajíce, že před malým časem, slavný den stánku po horách a w geskynich obyčejem zwijat drželi.

7. Procesz ojšípy břečtanem obwinuté, a ratolesti zelené, a palmy předníkeli tomu, genž dal prospěšenstwj, aby wycisleno bylo město geho.

8. A vstanowili společným přikázanym a vstanowenym, wossemu národu židovstěniu, aby po wossecká léta slavili dny tyto.

9. A Antiocha syce, genž gestazwán Sslechtic, žiwota wygiri tak se mělo.

10. Klynj pak o Rupatorovi synu bezbožného Antiocha, kterež wécy se staly, wopravowati buzdeme, vfracujíce zlé wécy, kterež se w bogich dely.

11. Neb tento přigaw řálowstwj, vstanowil nad rízenjini řálowstwj něgráčeho Lyyásse, řenycého a Syrského wogsta knjzete.

12. Ktěbo Prolemeus, genž řaul Macer, (peronij) spravedlnosti chowatel, při židech byti vstanovil, a obzvolájstně pro nepravost, kteráž proti nim včiněna byla a pokogně gednati s nimi.

13. Ale proto obžalowan od přátel v Rupatora, když častokrát zrádecni nazýwan byl, proto, žeby byl Cypr sobě swěcený od filomenta opustil, a k Antiochowi řslechty přenesen, také od něho odselé gedem život dokonal.

14. Šorgiáss pak, gsa wůdcem míst, pogaw přichozj častokrát živ wzbogowal.

15. Židé pak, kteříž drželi přihodné pernosti, zahnané od Jezuláema přijmali, a bogowati se počusyli.

16. Ti pak, kteříž byli s řeckou chabecem, kteře modlitby Pána prosýce, aby gím byl pomocníkem, aurok včinili proti pernostem Jdu megských:

17. A mnohau sylau nastupujíce, mija obdrželi, a portagjíce (s nimi) zabili, a všech spolu neméněgi dwadcáti tisyců pobili.

18. Některí pak, když byli vtečli na dwě wéze velmi perné, wselizkau připravenu k odporowání magice,

19. Řeckou chabec ř wzbogowaných, zancshaw řsimona, a Jozefu, též u řachea, a rēph, kteříž sunim byli dosti mnohých, sam ktem kteříž wjce klacili, bogum ř obrátil.

20. Ti pak, kteříž s řsimonem byli, lakovstwym gsauc wedeni, od některých, kteříž na wěžích byli, namluweni sauce penézy: a sedmdesát tisyc wzawosse penéz, propousili některým vrceny.

21. Když pak Machabeovi zvěstováno bylo, co se stalo, knížata lidu schromáždili, žalovaly že za peníze bratry prodali, neptáčily gegich propustivose.

22. Ty tedy zrádcými včiněně zabili, a hned dve věže dobyl.

23. Úbraněmi pak a rukama všecky vicy prospěšné konage, ve dvou pětadvaceti vjce než dwadceri tisíc pobíl.

24. Ale Tymotheus, genž prvé od Židů přemožen byl, svolal vragočko cyzýho množství: a shromáždili gízdu Azyanskou, příšel, gakdy zbraněmi Židovskou zemi chrl dobyti.

25. Machabeus pak, a kteříž s nimi byli, když on se přiblížoval, prosyli Pána, hlawy zemí posypavose, a bedra žiněmi přepásatose,

26. V kráce oltáře padše, aby gím milostivým, nepřátelům pak gegich byl nepřitelem, a proti všem kum protišwil se, gakž zákon dí.

27. A tak po modlitbě, vžasvše zbroje, podél od města odšedisse, a blízcy nepřátelům včiněni, posudili sami se.

28. Prvního pak slunce východu obogi se potýkali: tito syc za vjetěství a sreštěj zastříbitce s řílau Pána magice: oni za vůdce boge zmuzilost měli.

29. Ale, když prudká bitva byla, vřáhalo se protivníkům z nebe pět mužů na konjích, s vzdami zlatými sauce ozdobeni, * provod Židům činjcých:

30. Z nichžto dva Machabea v prostřed magice, zbrojeni svými ohraženého neporušeného zachovávali: proti nepřátelům pak slipy a blesky stříleli, z čehož v levo

eau zmatení, a naplnění zformaušením padali.

31. Zbito pak gest dwadceri tisíc pět set, a gízdných sedm set.

32. Tymotheus pak vtekl do Čazary ohrady pětadvé, kteraužto vládl Chereáss.

33. Machabeus pak, a kteříž s nimi byli, veselice se oblehlí ohradu čtyry dny.

34. Ale ti, kteříž vnitř byli, v pětadvaci města davagice, nad městu zlořečili, a řekli nenáležité metalí.

35. Ale když páty den svolal, dwadcer mládenců z nich, kteříž s Machabeem byli, zapáleni sauce na myšlech pro rauhání, zmuzile přistoupili ke zdi, a litau myslí gdaucie vstupovali:

36. Ale v ginji tež podobně vstupugice, věže a brány zapalovali počali, a ty zlolegce živé pálili.

37. Za celé pak dva dni kázce pětadvaceti, Tymothea strýwagicyho se, v gednom městě nalezše všimeli: a bratta geho Čereáss a Apollofana zabili.

38. Kteréžto věcy když se daly, v písních a chwálách dobrořečili Pánu, genž veliké věcy včinil v Izraeli, a vjetěství dál gím.

* Nic židy vedli.

Rapitola XI.

Iudas a Židé, kteříž Angel předahnil, učinné vragočko Lvyjáše porazili: pročež Lvyjáše pokoj s nimi většil. 16. Přednášejí se listové gak Lvyjáše, tak Antrocha Kapacora, gakž v Rázmanu a Židům dani.

1. Nele po malém času, Lvyjáš se avicdně krále, a přijel, a nad řízenin představený, težce

ce nesa o těch věcech, které se byly přihodily.

2. Shromáždilo osmdesát tisíc, a wesskerau gízdu, přicházel proti Židům, domníwage se, že město syc dobyté pohanům w přibytek včiní,

3. Chrám pak k penězitěmu zysku, jako giné chrámy modlárské pohanů, místi bude, a po wssedla léta prodagné kněžství:

4. Líká nerozpoznáne se na moc Boží, ale myslí nestrocenty, w množství pěších, a w tisících gízdných, a w osmdesáti sloniích dnešek.

5. Wssed pak do Židovsté zejména, a přiblížil se k Betlém, kteříž byla w auzkém místě, od Jeruzaléma vzdálj pět honů, té pevnosti byl dobýval.

6. Když pak Machabeus, a kteříž s ním byli, zvíděli, že dobývají pevnost, s pláčem a slzami prosily Pána, y wesskeren zástrup spolu, aby dobrého Angela poslal k zprostření Izraela.

7. A sám první Machabeus, wzav wbroge, giné napominal, aby spolu s ním nebezpečností podstoupili, a pomoc přinesli bratří svými.

8. A když společně ochotnou myslí pořáčovali, w Jeruzalémě ukázal se předcházející ge gezdec w rausse bílém, w odění zlatém. Popj odrážej.

9. Tehdy všickni společně dosbročeli milostdnému Pánu, a poslylněni sau w myslí: neroliko lidí, ale y sselmy neylitgessi a zdi železné horoví proraziti.

10. Sali tedy ochotně, z nebe magice pomocnička, a smiluj; cyho se nad ním Pána.

11. Na způsob pak lwů prudkostí oboríwse se na nepřátele, potazyli z nich gedenácte tisíc pěších, a gízdných tisíc sest set:

12. Wssecky pak na vtíkání obrátili, množí pak z nich raněni, nazý wytážli. Ale y sám Lyzyáš, hanebné vřkage, wytážl.

13. A že nebyl nesmyslný, sam v sebe rozvážiw, včiněné při sobě vmenšení, a srozuměje, žeby nezmoczeni byli Židé, na wsscmohau; cyho Boha pomoc se zpolehajice, poslal k nim:

14. A slibil, že chce svoliti k všem věcem, kteříž spravedlivé jsou, a krále přinutiti, aby přijetlem včiněn byl.

15. Powolil pak Machabeus prosbě Lyzyássowé, we všech věcích k vžitku radu dávage: a kteříž koli věcy Machabeus psal Lyzyássowi o Židech, ty král dopustil.

16. Všebo psáni byli Židům listové od Lyzyásse sycem tento způsob obsahujicí: Lyzyáss ldu Židovstému pozdravenj.

17. Jan, a Abesalom, kteříž poslání byli od wás, odewzdávajice spisy, žádali, aby ry věcy, které kteře ně se oznamovaly, wypisnil.

18. Kteříž koli věcy tedy králi mohly předneseny být, wložil sem: a kteře věcy (ta) věc dopustila, dowolil.

19. Gestli tedy, w gedenáných vštu zachowáte, y potom dobrých věcy wám přejčina být se pokusim.

20. O giných pak věcech, o každé zwláště slovem sem potučil, y oným, y tém, kteříž odemne posláni sau, aby s wámi rozmluwili.

21. Měgte se dobře. Léta
stebo

stého čtyřicátého osmého, měsíce Diofota, dne dwadcatého a čtvrtého.

22. Krále pak list tyto věcy obsahoval: Král Antioch, Lyzyás ssovi bratrů pozdravenj.

23. Když otec nás mezi bohy gest přenesen, my chřice, aby ti, kteří jsou v království našem, bez rozbroje gednali, a k svým věcem pilnost přiložili,

24. Slyšeli sme, že Židé nesvornili otci mému, aby přenesení byli k obyčejným Řekům, ale že chřeji drželi své vstanovení, a protož, že žádají od nás, aby jim připusteni byli zákonové gegich.

25. Chřice tedy, aby v tento národ vproklený byl, vstanovit se všaudili sme, aby jim chrám naročen byl, aby gednali podle obyčeje starších svých.

26. Dobré tedy včiníss, posílesli k nim, a pravice dáss: aby poznal věli nassi, dobré mysl byli, a vžitkum vlastním přisluhovali.

27. K Židům pak list krále takový byl: Král Antioch rádě Židovství, a giny Židům pozdravenj.

28. Gestli že se dobré máte, tak gste gaf chceme: ale v myt dobré se máme.

29. Příssel k nám Menelaus, řka, že chcete vý zastupiti k wasijim, kteří jsou v nás.

30. Těm tedy, kteří přecházejí až do dne třicátého měsíce Xanthyka, dáváme pravice bezpečnosti,

31. Aby Židé vžívali počtmu a zákonu svých, gako v prvé: a žádný z nich žádným způsobem ob-

víjnosti, aby netrpěl, pro ty věcy, které se z nevědomosti daly.

32. Poslali sme pak y Menelaus, kteřížby k vám promluvil.

33. Nechte se dobré. Léta stého čtyřicátého osmého, Xanthyska měsíce patnáctého dne.

34. Poslali pak také Římané list, * genž se takto měl. Quintus Menimus a Tytus Manilius, poslové Římské, lidu Židovstvímu pozdravenj.

35. Z těch věcy, kteréž Lyzyáš přibuzný krále propůgčil vám v my sme propůgčili.

36. O kterýchž pak věcech všaudí, žeby se králi přednesli měli, tyž kde někoho poslali, pilnégi mezi sebou rozmluvíce, abychom vstanovili, gakž vám přislussi: nebo my k Antiochyl přistupujeme.

37. Pročež pospěšte odepsat, abychom v my wěděli, které gste vůle.

38. Nechte se dobré. Léta stého čtyřicátého osmého, patnáctého dne měsíce Xanthyka.

* v tento rozum psaný.

Kapitola XII.

Joppenset dve se Židi topí; to když Jamnenset včinil mnišili, ale Židas nad obogimi se pomstil, Arab v kemohl, Tymorheus porazil, města Karšin a Efron dobyl, a Gorglásse zabnal 39. 34. tv, kteří v bogu padli, dává oběti členi, poslav dvanácte tisíc kwinclíků stjbra.

1. Když se ty simlaunov staly, Lyzyáš gel k králi, Židé pak k worání polj pilnost swou přičinili.

2. Ale ti, kteříž byli se osadili, Tymorheus, a Apollonyus Gens neuwo syn, ale v Jeronym, a Desmoffon, nad nimi, a Nykanor Gyprské

prvé kníže, nedali gím w rishosti dělati, a w pokogi.

3. Joppitští pak takowau gaus neslechernost spáchali: prosly židů, s nimiž bydlili, aby vstoupili na lodi, kteréž byli připravili, v ženami a syny, jakoby nis žádných nepřátelstwí mezi nimi nebylo.

4. Podlé obecného tedy vstanovenj města, když y oni povolili, a z přejciny pokoge nic w podezírení nemajíce: když byli na hlubinu přessli, vropili neméně dwau set.

5. Kteréžto vkrutestwí Júdas proti lidem svého národu včiněné, když zwěděl, přifázal mužum, kteříž byli s njm: a wzýwaw spravedliwého saudce Boha,

6. Přissel proti vrchům bratří, a přistav lodi syc zapálil w noc, lodi spálil, ty pak, kteříž od ohně byli vrekli, mečem pobil.

7. A když tyto wécy tak byl včinil, odessel jakoby se zase chcel navrátit, a wsecky Joppitště wzkořeniti.

8. Ale když poznal, že y ti, kteříž byli w Jamnyi, chřej podobným způsobem včinili bydljcym s nimi židům.

9. Ta Jamnyště také w noc přissel, a břch s lodmi zapálil: tak že světlo ohně vkažovalo se w Jeruzalémě wzdálj dwé stě čtyřiceti honů.

10. Odtud když gíž byli odessli devět honů, a cestu činili k Tymotheovi, potýkali se s njm Atabští, pět tisíc mužů, a gjzdných pět set.

11. Když pak hirtwa sylná byla, a s pomocí Boží šťastně se wedla: ostatní Ataborové přemožení, pro-

sli od Judy, aby gím dána byla pravice, slibujíce, že pastwy dasí, a w giných wécech prospěšní budou.

12. Júdas pak, dojmivrage se w prawdě ge vjitečné býti w mnohých wécech, slibil pokog: a přizgawse pravice, odessli do stanu svých.

13. Připadl pak y na město gedno peroné, mosty a zdmi ohražené, w němž bydlili zástupové národů smyslených, gemuž jméno Basfin.

14. Ti pak, kteříž byli vnitř, daňagjíce w stálosti zdi, a přijasné postav, wáhawégi gednali, zločečerstwjini popauzejíce Júdu, a rauhagjíce se, a mluwíce, kteří wécy neslussli.

15. Mahabenus pak, wzýwaw velikého knížete svéra, genž bez beranů a walečných nástrojů za čas su Ježusa zbočil Jericho, obočil se jste na zdi:

16. A dobyw města strze wuli Páně nesčíslná zbitj včinil, tak že přiležící jezero dwoucich honů zíssí, krov zbitých tecy se zdálo.

17. Odtud odessli sedm set padesáti honů, a přessli do Charaka k tem, kteříž slowau Tubyanegští, židům:

18. A Tymothea syc na též místech nedopadli, ani žádné wécy nedokonawse, navrátil se, zanechal na gednom místě velmi silné stráže.

19. Dozytheus pak a Sozypas tet, kteříž byli wůdcové s Mahabecem, pobili z zanechaných od Tymothea w pernosti, deset tisíc mužů.

20. Ale Mahabenus, zřídil sebe řest tisíc, a postavil se

ge po zástupi, proti Tymotheosovi bral se, magistrumu s sedmou sto dvacetí tisíc pěsíků, a gízdný dva tisíce pět set.

21. Poznaw pak o Júdovu příjsci, Tymotheus předestal ženy, a syny, a ostatní připravu do povinnosti, kteráž Barnyon sloučí: nebo byla nedobyta, a nesnadná přistupu, pro aukciost míst.

22. A když první zástup Júdu se vkládal, bázeh nepřátelům nahnána gest, z přistonnosti Boží, genž všecky věcy spartíuge, a na věškánj obrácení sam geden od druhého, tak že vjce od svých poražení byli, a meči svých ranami byli zasmrceni.

23. Júdas pak, náramně dotíral na ně, cestage bezbožné, a porazil z nich třicetí tisíc mužů.

24. Sám pak Tymotheus vpadl mezi díly Dozythea, a Sozypatra: a mnohým prosbami žádal, aby život propuštěn byl, proto, žeby mnohých z Židů rodiče měli, a bratry, kteřížto smrti geho byliby oklamáni.

* 25. A když vjru dal, že ge na vratí podlé vstanovení, nevraženého propustili geg, pro zachování bratrí.

26. Júdas pak wyssel k Barnyonu, počít pětmečtma tisíců.

27. Po věškánj těch, a zbití, hnul wogsto k Eftronu městu pověnnému, w němžto množství rozdílných národů bydlilo: a sylní mládenci na zdech stojíce, sylné odpírali: w tom pak mnoho násilostí, a strel připrava byla.

28. Ale když všemohoucího byli vzývali, genž mocí svau sylu nepřátelů obložuje, dobyli mě-

sta: a z těch, kteříž vnitř byli, pětmečtma tisíců porazili.

29. Odvud k městu Scytským odessli, kteříž od Jeruzaléma vzdálejší jest set honů bylo.

30. Když pak svědec w j dálal, kteříž v Scythopolitských byli, Židé, žeby dobratiwě byli od nich gmjní, také w časech nesíti, že počesině s nimi gedenali:

31. Poděkovavše jim, a napomenutivše, aby také budaucně dobratiwě byli k pokolení gegidu, přessli do Jeruzaléma, když den slavný těch rehodnů nastával.

32. A po letních odessli proti Gorgiássovi vládaci Idumegském.

33. Wyssel pak s těmi tisícemi pěsíků, a s čtyřmi sty gízdnými.

34. Kteříž to, když se spolu počkali, stalo se, že nemnozý z Židů padli.

35. Dozytheus pak něgaky z Bascenových gezdec, muž sylň, držel Gorgiássu: a když chrel geg gisti živého, gízdný geden z Thráckých obořil se naň, a tanieno mu vtal: a tak Gorgiáša vtekli do Eftrona.

36. Ale když ti, kteříž o Eftronym byli, délegi bogowali, a vnaření byli, vzýval Júdas Péna, aby byl pomocníkem a wůdcem bože:

37. Začínage přirozeným gaszykem, a s písniemi hlasu powysši, věškánj bogowníkům Gorgiássu narazyl.

38. Júdas pak, sebral wogsto, přissel do niesta Odollam: a když sedmý den přicházel, podlé obyčeje očistění sauce, na též místě soboru konali.

39. A následujícího dne, přissel

ssel s svými Júdas, aby těla pořažených pobral, a s rodici položil v hrobách otcovských.

40. Káležli pak pod sukněmi zabitymi z daru modlárských, kteří v Jamnyc byli, od nichž zákon zapovídá Židům: všem tedy znázmo včiněno gesto, že pro tu přejčinu padli.

41. Místo tedy dobročetili spravedlivý saud Páně, genž tegně věcy včinil zjednotné.

42. A tak na modlitby se obrátili, prosyli, aby to kteříž se stalo provinění v zapomenutí dano bylo. Klesylněgší pak Júdas nazpominal lid, aby zachovali se bez hříchů, před očima vásdouce, co se stalo pro hřchy těch, kteříž porazeni byli.

43. A včiniv zbijku, dva nácti tisíc quintlů střebra poslal do Jeruzaléma, aby obětována byla za hřichy mrtvých oběť, dobré a nábožné o vzkříšení myslí.

44. (Klebo kdyby o těch, kteříž padli, nebyl daufal, že z mrtvých vstávali, zbytečná věc by se zdála, a daremní modlitba za mrtvé.)

45. A že vřážoval sobě, žeby ti, kteříž o pobožnosti všnutili sau vztali, neylepsí měli složenau mizlosti.

46. Svaté tedy a spasitelné gesto myslí za mrtvé se modliti, aby od hřichů byli rozwázání.

† S Efrém Syrský v Kječi o konci života svého rozkázav bratrům aby geg vtipominali na modlitbách, žalimích, a obětech, odvolal se na ona slova svaté Machabegské s tímto důvodem: Cijím vice kněji Syna Boha jeho svatími obětmi svými, a modlitbami gajíků svých, mrtvých viny vymažati budou moch. S. Augustín o věcování o mrtvě gedinage, díl: V knihách Machabegských číme, že obě-

totvána gest obět ja mrtvé: ale, byť níkdej to starom žádono o tom je necelto, ujemala gest večeřne Českve, genž v tom obyčegi patrně se vidí, význam; kdežto při modlitbách Kneže, kteřej je Pánu Bohu v oltáře geho konagi, mísí se také má potaučení mrtvých. Wywolemi záglebí v nebi našich pomocí nepotřebují; zatracení pak v rekle potutu věčné trpeti budou: et tedy, gímž je obětní a modlitbami k blahoříšení své dopomáhá, gau na negativním mistře, genž slove Deificem.

Rapitola XIII.

Antioch Eupator bog proti Židové obnovou, 4. Menelaowa smrt. 10. Židovo všečství. 21. Rhodokowa záada. 23. Sainauwa s Antiochem.

1. Kdeta stého čtyřicátého dewáti:

✓ ho, poznal Júdas že Antioch Eupator přichází s množstvím proti Židovské zemi,

2. A s nimi Kyzyás vládat a nad autady představený, mage s sebou pěstiti sto deset tisíců, a gjzdných pět tisíc, a slonů dvacet dva, wožů s koňmi tři sta.

3. Přimysyl se pak k nim y Elle-nelaus: a s mnoha lisi, profil Antiocha, ne pro zachování vlasti, ale daufage, že bude vstanout k nížetem.

4. Ale král králu vzbudil myslí Antiocha proti hříšníku: a když vnukl Kyzyás, žeby ten byl příčina všech zlych věcy, rozházel (gakž gest gimi obyčeg) aby gařího na tom mistře zabili.

5. Byla pak na též mistře věc že padělate ločí, magičký bromadu popela wukol: ta zhlédnutí měla v příkrost.

6. Odruď do popela svatý rozházel svatočradce, an geg vissí čini hnali k zahynutí.

7. A takovým zákonem přibodal se, že vnitř zákona přestupník, aniž gest zemi dán Elmenlaus.

8. A ſyc doſti ſprawedliwē: nebo, že mnohē hříchy proti oltáři ſpáchal, gebož ohně a popel byl ſwarý, on k smrti popela odsauzen gest.

9. Ale král nesťocený na myſli přicházel, aby ſe zlostněgſiho nad orce ſvého Židům vklázel.

10. Ty wécy Júdas poznaw, přikázal lidu, aby dnem a nocí Pán na wzýwali, aby gako wždycky, y nynj pomohl gini:

11. Kterýžto zagíſte, aby zákoň, y vlasti, y ſwarého chrámu zbarveni nebyli, ſe občewali: a lidu, genž nedávno malíčko pooddechl, aby nedopauſtěl rauhatovým zase národům poddánu býti.

12. Když tedy to wſſickni ſpolečně činili, a proſyli od Pána milosrdenſtvj, s pláčem a s peſty, za tři dni počád rozproſtřeni (ſauce), napomenul ge Júdas, aby ſe připrawili.

13. Sám pak e ſtatſjimi myſli, prvé nežliby král přiložil woſtek k Židovſké zemi, a obdržel město, wyjti, a ſaudu Páně pozváti wygitj (té) wécy.

14. Čáverage tedy moc wſſech wécy Bohu ſwéra ſtvořiteli, a nazpomenuto ſwých, aby ſylné bogowazli, a až do smrti pro zákony, chrám, město, vlast, a měſtany stáli, při Mladyn woſteku poſtavoli.

15. A když dal znamenj ſwým, Božjho vjezdu, neſylněgſi mládežence vybrav, w noce připadl na ſyni králova, w ležení pobil mužů čtyři tisýce, a nevětšího z ſlonů, s těmi, kteříž na n poſtaveni byli:

16. A nevětšíjin ſtrachem a zkormuſenjim neprátelſké ſtany na-

plnítoſſe, když prospěſně wécy pozvídili, odſſli.

17. To pak ſe ſtalo, když ſe den oſwecowal, an gemu pomíchala oſtrana Páně.

18. Ale král, okuſyw Židovſké ſmělosti, chycloſi o neſnadnoſt miſt ſe poſauſcl:

19. A k Bethuče, genž byla židů petroňt hražená, ſtany přiložil: ale odehnán býval, kleſal, a vmenſiſowán býval.

20. Těm pak, kteříž wonitř byli, Júdas porrebné wécy posýlal.

21. Pronáſſel pak tageniftovj neprátelům Rhodokus, něgaty z Židovſkého woſteku, kterýžto bleddán gſa, popaden gest, a vzařízán.

22. Opět král řeč měl k těm, kteříž byli w Bethuče: pravice dal, wzal, a odſſel.

23. Poikal ſe s Júdan: přemožen gest. Když pak zwěděl, že ſe protiwil filip w Antiochyi, genž byl zůstaven nad auřady, myſli zděſen gſa, židů proſyw, a poddaw ſe gini, přiſahá o vſſech wécech, o kterýžto ſprawedliwé vidiſno gest: a ſinjtu ſe obětoval obět, včiil chrám, a dary poſložil.

24. Machabea obgal, a včinil geg od Ptolemaidy, až do Šetenských vůdcem a knižetem.

25. Když pak přiſſel do Ptolemaidy, těžce neſt Ptolemaidſtj ſmlauwou přečelſtwj, hněwagjice ſe, aby ſnad ſmlauwy nezruſili.

26. Tehdy vſtaupil Kyzyſ ſe ſtolicy ſaudnau, a vložil gest přiſčinu, a lid vpofoſgil, a načežatil ſe do Antiochye: a tak krále gti ſe načežatil ſe dclo.

Kapitola XIV.

Demetrys posíla Lykanora o welis
kým wogskem proti Židům. 18. Smíla-
wa geho o nimi včiněna, 26. Demetrys
gt těžce neje chége Jídu gmati. 37.
Smír Razýášowá.

1. Ale po času tří let, poznal Jú-
das, a kteříž s ním byli,
že Demetrys Seleukus, s množ-
stvím svým, a s lodžemi přes
břeh Erypolitánštý vstoupil na
místa příhodná,

2. A obdržel fraginy proti An-
tychovi, a wůdcy geho Lázá-
šovi.

3. Alcynus pak nějaký, genž
byl nevyšším knězem, ale do-
brovolně poskytnil se za času smí-
šení, rozwazuge, žeby mu žádným
způsobem nebylo spasenj, ani pře-
stupu k oltáři,

4. Přišel k králi Demetryovi,
stého padesáteho léta, obětuge ges-
mu Fortunu zlatau, a palmu, nad
tyto wěcy y ratolesti, kteříž sc zdá-
ly být chrámowé. A toho syce
dne milčel.

5. Když pak času příhodného
swé nesmyšlosti dossil, povolán od
Demetrya do rady, a rázán gsa, na
gáke wěcy a rady by se Židé zpo-
léhali,

6. Odpověděl: Ti, kteříž slo-
wau Uesydegstji z Židů, nad nimiž-
to wladne Júdas Eustachabeus,
wálky podněcugj, a swáry wzbuz-
zugj, anuž trpí, aby království byz-
lo pofogne.

7. Nebo y té oblaupen gsa z
sláwy rodiců (pravim pak nev-
vyššího kněžství) na to místo při-
šel sem:

8. Předně syce k vžitkům krále
wítu zachováwage, podruhé pak,
abych také měštanum * poradil:

nebo gegich zlostj wesserem národ-
náss, nemálo trápen gest.

9. Ale prosým, gedne každé těch
wěcy, ó králi, poznage, y fraginu,
y národ, podlé výjnosti tvré wšem
prohlášené, opatř.

10. Nebo, gaf dlaňho pozůstá-
wá Júdas, nenj možné autadum
aby pokog byl.

11. Když pak takové wěcy od
něho povědny byly, y gini přáte-
lé, nepřátelsky se magice proti Jú-
dowi, rozpláli Demetrya.

12. Genž hned Lykanora před-
staveného flonum wůdce poslal do
země Židovské,

13. Daro přikázani, aby samé
ho syce Júdu gal, ty pak, kteříž s
ním byli, rozprýlil; a vstanovil
Alcyma nevyššího chrámu nev-
vyšším knězem.

14. Tchdy pohané, kteříž byli
z Židovské zemi veckli před Jú-
dau, haufně se sinisyli s Lykanore-
rem; býdy a porázky Židům, ja-
stestci svých wěcy pochládagice.

15. Vlyssewse tedy Židé o Ly-
kanorowu příšti, a shromážděni
národů, posypans zemí prosyli to-
ho, genž lid swág vstanovil, aby
na wěky ostříhal, a kterýž částku
swau znamenjmi patrnými chráni.

16. Když pak rozkázal wůdce,
hned se odrud hnuli, a sesli se k
městečku Dessau.

17. Símon pak brat Júdu
potkal se s Lykanorem: ale pře-
strassen gest náhlým přitázenjm
nepřátel.

18. Lykanor wssak, syse o
zmujilesti towarysů Júdy, a my-
sli vclikosti, kteravž při wálkách
pro wlast meli, krovj rozsudek vči-
nicí se strachowak.

19. Pročež předestal Posydonya, a Thodocya, a Matége, aby ** dali pravice v přigali.

20. A když dluho o těch věcech rada držána byla, a sam vůdce na množství (to) vznest, všechn geden byl smysl k přátelské přesvědčení.

21. Protož den vstanovili, v němžby saukromi mezi sebou gedeni: a gedenomu každému stolice přineseny sau, a postaweny.

22. Kožákal pak Júdas, aby odency byli na místech příhodných, aby snad od nepřátele náhle něco zlého neposlo: a slussné rozmluvy včinili.

23. Bydlil pak Ulykanor v Jeruzalémě, a nic neprávě nečinil, a stáda zástupů, kteráž byla shromážděna, propustil.

24. Kdél pak Júdu vždy za milého z srdce, a byl k muži násobýl.

25. A prosyl ho, aby ženu posgal, a syny zplodil. Svadbu včinil; pokogně gedenal, a společně živo byli.

26. Alcytus pak, vida lásku gegich wespolek, a schůzky, přissel k Demetryovi, a pravil, že Ulykanor k wécem cízym přivoluje, a Júdu království aukladněka za náměstka sobě vstanovil.

27. Pročež král rozlobilo se, a neyhoršími téhož haněními rozdrožděný, psal Ulykanorovi, řka, že syce téžce nese o přátelské smíruvě, toliko že poraučí, aby Machabea ryhlegi swázaného poslal do Annychye.

28. Které wécy když poznal Ulykanor, vlekli se, a téžce nesl, měliby ty wécy, o kterýchž se by-

li smluvili, zrušili, nic negsa vracjen od muže:

29. Ale, že králi odpřírat nemohl, pohodlnosti sjetí, v něžby přikázání vyčonal.

30. Ale křižabev, vida že by s ním přijnegi Ulykanor gedenal, a v obyčejném portáni žitíwěgi se vlezuge, strozuměw, že ta přesnost není z dobrého, nemnohé svých shromážditi, styl se před Ulykanorem.

31. Což když on poznal, že ho starčené (ten) muž (fortelem) oklamal, přissel do neywérssjho a neywértegssjho chrámu: a když kněži obyčejné oběti obětowali, potučil sobě vydati muže.

32. Kterýžto když s přisahau řekli, že nevěděl, kdeby byl, genž hledán gest, vztáhna ruku k chrámu,

33. Přisahl, řka: kewydátele mi Júdu swázaného, tento chrám Boží v rovinu vvedu, a oltář wykopám, a chrám tento Bachuž sovi posvětim.

34. A ty wécy powieděw, odesísel. Kněž, pak wyzwedse ruce k nebi, wzywali toho, genž vždycky byl obhágce národu gegich, tyto wécy řkauce:

35. Ty pane všech wécy, genž níčehož nepotěbujes, chrel sy, aby chrám přebývali twého včiněn. byl mezi námi.

36. A nyní swatý swatých všech pane, zachoweg na wéky nepostříknutý dům tento, když nezádovo očísčen gest.

37. Kdyžas pak nějaký z starších z Jeruzaléma obžalován gest v Ulykanora, muž milovník města, a dobré pověsti: genž pro

náklonnost otcem Židů nazván byl.

38. Tento za mnoho času před svou zdrželiosti držel *** w Židovstvu, a tělo v duši horov byl dáti za šetrvání.

39. Chcě pak křízan zgewizti nenávist, kterouž měl proti Židům, posal bogowinský pět set, aby geg gall.

40. Nebo se domníval, kdyby ho podvedl, že sikkodu neywetsli Židům vinni.

41. Když pak zástupové na dům geho se obořili, a dvěrce wyłomili, a ohně přiložili chráli, když giž gímán byl, meč do sebe vrazily;

42. Wywoliw raděgi slavné vymřiti, nežli oddánu byli hřísníz kum, a prois rodu swému neslušíz cý říwodý snáseti.

43. Ale když pro pospíchání nedokonalým vdeřenjm ránu byl dal, a zástupové do dvorej wpadli, běže finěle na zed, vrhl sám s sebou zmužile mezi zástupy:

44. Bezřísto když tyčle místo dali pádu geho, příseč po prostředu slige:

45. A když gesitě dýchal, zasplen myslí, vstal: a když krew geho velikým tokem dolů tekla, a neytežšimi ranami byl raněn, bezhem strze zástup prošel:

46. A stoge na gášení přijíre stále, a giž bez krve včiněn, obklíčito střeva swá, oběma rukama vrhl na zástup, vyzývage panovníka života a ducha, aby mu ge zase vrátil: a tak život doskonal.

* Postauil. ** Vřiměři včinili. *** w Židovském náboženství.

Rapitola XV.

Křízan, pohrdage Bohem, mjinil se potřkati s Jüdau. 7. Jüdas wzbrzený viděnjin, srdece bogowinskum odává. 20. Potýkage se s křízanem přemohl ho. Wděčnost Židů za vježství.

1. Křízan pak, gáši zwieděl, žeby Jüdas byl w iných Samarštých, myslil se wssim autokem w den sobornj bitwa swěsti.

2. Když pak Židé, kteříž z potřeby ho následovali, řekli: ktež tak zůstávě a všechně čin, ale čest deg dni posvěcenj a vči toho, genž na vysoký wěcy partj:

3. On neschastny rázal se, zda si gest mocný na nebi, genž příkazal swětiti den. sobornj.

4. A když oni odpověděli: Gest Pán Žiwý, oně w nebi mocný, genž příkazal swětiti sedmý den.

5. Ale on řekl: V gá mocný gsem na zemi, genž příkazugi wjisti zbraně, a řízenj královstvá vyplnit. Neobdržel vossak, aby rada vykonal.

6. A křízan syce neywetsli psychau pozdvižený, myslil* obecné vjetzne znamenj nad Jüdau wystaveti.

7. Nachabecus pak výdry daufal se wssi naději, že genu pomoc od Boha přigde.

8. A napominal svých, aby se nebáli k přichodu národů, ale aby w myslí měli pomocy gím včiněné z nebe, a nynj daufali, že od Wissinohauycího gím přigde vjetzství.

9. A miluwiw k nim o zákoně & Prorocých, připomenuw gím také bitwy, kteréž byli prvé včinili, hoto wětssi ge vstanorovil:

10. A tak myslé gegich pozdvižnuto, spolu vězovat počanu

henů faleše, a přísař přestal s pení.

11. Gednoho pak každého z nich ozbrojil, ne slystu y kopí obranou, ale řečmi neylepsími, a napomiesnul jimi, aby ložit hodnotěrný sen, který kterýžto všecky obvěstil.

12. Bylo pak takové vzdění: Onyásse, genž byl nevyšší kněz, muže dobrého a dobroritného, stýdlivého vzhlednou, počestného v mrtvých, a výmluvnosti ozdobného, a genž od dětinství v etnostech byl vychován, ruce vztahujícího, modlit se za vesketeren lid židovský:

13. Potom, že se ukázal y gisný muž, vikem a slávou divony, a veliké ozdoby postavou (nage) při něm:

14. Odpovídaje pak Onyáss ž. řekl: Tento gest milovník bratrů, a lidu Izraelského: tento gest, genž se mnoho modlí za lid, a vesktere svaté město, Jeremiášovo Prostředí Boží.

15. Jeremiáš pak že vztáhl pravicy, a dal Jüdovi inec zláry, řka:

16. Wezmi svatý inec dar od Boha, njíž porazýs protivníky lidu mého Izraelského.

17. Klapomenutí tedy Jüdovými velmi dobrými řečmi, nimž by povýšení být mohl autoř, a infle mládenců posylněny, vstanovili potýkat se, a bogowati slyně, aby etnost o sluncích saudila; proto žeby město svaté a chrám v nebezpečenství byli.

18. Klebo byla o ženy, a syny, tež o bratrů, a přibuzné, menší starost: nevyšší pak a první strach byl, o svatost chrámu.

19. Ale y ti, kteříž byli v městě, ne nejménší starost měli o sy, kteříž se měli potýkat.

20. A když gis všickni davali saud budoucí, a nepřátelé přetomni byli, a wojsko bylo zřízeno, sestaly a gis všichni na pohodlném místě zpočádání.

21. Rozváživo Machabeus příslušní množství, a připravu rozličnau zbroje, a vzkrolost silem, vztáhna ruce k nebi, díwy činícího Boha vzýval, genž ne podlémocí zbroje, ale gafž se gemu lžej, dává hodným vjezdu.

22. Řekl pak, vzývaje tímto způsobem: Ty Páne, genž sy poslal Angela svého za Ezechyášse krále Jüdského, a zbil sy ze stanů Sennachetybowých sto osmdesát pět tisíc:

23. A nyní panovníce nebes, poslali Angela svého dobrého přednámi, v bázni a třesení velikosti jména svého,

24. Aby se báli, kteříž s růháním přichází proti svatému lidu svému. A ten syce takto se dozmodlil.

25. Klyfanor pak, a kteříž s nimi byli, s traubami a zpěvem přiblížovali se.

26. Judas pak, a kteříž s nimi byli, vzývavši Boha, řeže modlitby sestli fan se:

27. Kukau syce bogugice, ale sedců Pánu se modlje, porazily něméně třicet pět tisíců, přistoupností Boha slavně obveseleni.

28. Když pak přestali, a s radosť se navracovali, poznali, že Klyfanor padl s oděními svými.

29. Včinivšse tedy křík, a zformaujen vzbudiwšse, přitoze:

nařečí wſtemohauycyho Pána dosbrotecili.

30. Přikázal pak Júdas, genž wſselikým způsobem tělem y myslí vnitřci za měšťany hoto w byl, hlawu klyfanorowu, a ruku s ramenem odťatau, do Jeruzaléma něsti.

31. Zamž když přišel, swoz law spolu měšťany, a kněži k oláti, powołal y ty, kterijz na hradě byli.

32. A ukázaw hlawu klyfanorowu, a ruku neslechetnau, kterauž wztáhna proti domu swatému wſtemohauycyho Boha, wlebně se honosyl:

33. Gazyk také bezbožného klyfanora wytězaný, přikázal po částkách právum dát: ruku pak posfertilého, proti chrámu powesytí.

34. Wſickni tedy dobrotecili Pána nebeského, řlouce: Požehnáný, genž místo své neposkrvněné zachoval.

35. Powesyl pak hlawu klyfanorowu nevweysa na hradě, aby

pattne bylo, a zgewné známení pomocy Boží.

36. A tak wſickni s obecnau radau vstanowili, nižádným způsobem toho dne bez slavnosti nespomíjeti:

37. Ujstí pak slavnost třináctého dne iné syce Adar, což slove w řecí Syrské, ten den před dnem Mardochea.

38. Když tedy tyto wécy italy se z strany klyfanora, a od těch časů ſebregssi vládli městem, gá také w těchto wécech včinjm konc řeči.

39. A gestli fyce dobré, a gaž na letopisy přiſluſí, tomu y ſám řeči: pakli méně hodně, odpouſtit mi ſe má.

40. Klebo gažo wjno wždycky pjeti, aneb wždycky wodu, protivné gest; gednoho pak po druhém vžjwati, vtěſené geſt: tak čtaucym, bude li wždy řec dokonalá, nebudet všechná. Toto tedy bude ſkonána.

* Wſsem na odiwuk.

Konec starého Zákonu.

Modlitba Manassesova, jako v dvě Knihy, které pod tytulem Třetí a Čtvrtá Evidencijská se nacházejí, na tom místě sám položený, totižto po pravých zákonných knihách, kterémi Evropský Sněm za Svaté Písma přípravil, a aby za takové připraveny byly, pod kládbau vstanovil. Tu pak sám proto položený; aneb aby dokonce nezahynuly; aneb je v některých Svatých Otcův byly v známosti, a oni v svých knihách o těch zmínku činjvali.

Modlitba Manasseše Krále Židského, když jagatý držán byl v Babiloně.

Pane všemohoucý, Bože otců násších, Abrahamu, a Jákobu, a Semene gegich spravedlivého, genž sy včinil nebe v zemi svého ozdoban gegich, genž svázel moče slovem přikázání svého, genž sy zavřel prosost, a znamenals gí hrozným, a chvalitebným gménem svým: Kteréhožto všecky wécy se bogi, a třesau se od obličege mocy své, nebo nesnesitelná gest welebnost slávy své, a nemůže se strpěti hněv pohružky své na hříšníky: nesmírné pak a nestihlé milostden stroj zaříbení svého: nebo ty gsy Pán, nevysíli, dobrotiwý, dlaus hočkagisc, a mnoho milosrdný, a lhost mage nad zlostmi lidstvimi. Ty Pán, podlé množství dobroty své, připověděl sy pokání a odpusťtení tém, kteříž zhřessili tobě, a množstvím slitování svých vstavoval sy pokání hříšníkům, k spasení. Ty tedy Pán Bože spravedlivý, nepoložil sy pokání spravedlivin, Abrahamovi, a Jákovi, a Jakobovi, tém kteří tobě nezhřessili:

ale položil sy pokání pro mne hříšníka: neb zhřessil sem nad počet píštu mořského: rozmnožily se nepravosti mé, pane, rozmnožily se nepravosti mé, a negsem hodem patřiti a hledeti na výsost nebe, pro množství nepravosti mých. Skloněn sem mnohým svazkem železným, že nemohu pozdvihnouti hlavy mé, a není oddechnutí mně: neb sem vzbudil hněvost svou, a zlé wécy před tebou sem činil: nečinil sem vůle své, a přikázání svých neostřjal sem: vstavil sem ohavnosti, a rozmnožil sem autaz. A nyní klekám kolenem stáce mého, prose od tebe dobroty. Zhřessil sem pane, zhřessil sem, a nepravosti mé poznávám. Pročež žádám prose tebe, odpusť mi pane, odpusť mi, a nezatracuj mne spolu s nepravostimi mými; aniž na wéky rozhněván gsa, zachowáveg mi zlé wécy, ani zatracuj mne do nevníšších inist země: neb ty gsy Bůh, Bůh, pravý, kagisc: a ve mně vřážess všelikau dobrotu svou; nec

bo nehožněho spasíss mne podlé dny života mého: neb té chwály
velikého milosrdenství tvého, a li všech moc nebeská, a tobě gest
chwáliti té budu vždy po všechy sláva na věky věku, Amen.

Třetí Knihá Ezdrássowa.

Kapitola I.

Jozyássovo velikonočního svátku w Jeruzalémě slavent, zo. v dni života jeho dokonání. 34. Královský Jedenáctý Jozyássovo, 37. rok Joakymovo 43. a Joachynovo. 51. Jeruzalém zkažen.

1. Vrčinil Jozyáss Hod Beránka w Jeruzalémě Pánu, a obětoval fáze černáctého (dne) měsíce prvního měsíce.

2. Ustanovil kněží po třídách dnů w rauších oděné w chrámu Pánu.

3. A řekl Lewjášum svatým služebníkům Izraelským, aby pozváli sebe Pánu w položení svaté atchy Jáně, w domě, který rozdělal Salomaun syn Dawidu krále.

4. Klebudec vý nositi gi na ramenách. A nynj posluhujte Pánu wassemu, a peči měgre o národ jeho Izraelský z částky pozdě věsnic a pokolení wasjich,

5. Podlé písma Dawida krále Izraelského, a podlé welebnosti Salomauna syna jeho, všickni w chrámu, a podlé částečky knížecího otcovského wasji, těch, kteří stojí před obličejem bratří synů Izraelských.

6. Obětujte Beránka, a oběti připravte bratřím wasjim, a čili w wedlé přikázání Pána, kteří dano gest Ellogišsori.

7. Ý dal darem Jozyáss w lidu, který nalezen gest, otec, beránku, a kožlů, a kož třídcet tisíc, telat tři tisíce,

8. Tyto věcy z Královských dány sau podlé zásluženj lidu: a kněžim na Hod Beránka, otec w počtu dva tisíce, a telat sto.

9. U Jechonyáss, a Semeiáss, a Nathanael bratří, a Hasabíáss, a Ozyel, a Coraba, na Hod Beránka, otec pět tisíc, telat pět set.

10. U tyto věcy když se krásně daly, stáli kněží a Lewjášové masojce chleby přesné po pokoleních.

11. A wedlé dílu knížecího otců (svých), před obličejem lidu obětovali Pánu, podlé těch věců, které w knize Ellogišsoré pseny sau:

12. Ý pekli Beránka ohněm gak služelo: a oběti vařili w kozech, a w hrncích dobrovolnosti:

13. A přinesli wassem, kteří byli, z lidu: a potom připravili sobě a kněžim.

14. Kdo kněží obětovali také dohonána byla hodina: a Lewjášové připravili sobě, a bratřím svým synům Aeronowým:

15. A svati zpěváci synové Asaf byli w čadě, podlé přikázání Dawidova, a Asaf, a Zacharyáss, a Jeddymus, který byl od krále.

16. A včetně při každých dveřích, tak že nepřestaupil gedení každý své (povinnosti): nebo bratři gegich připravili gím.

17. A dokonány sau vý věcy, které připravily k oběti Pánu.

18. W ten den konali hod Bezánska, a obětowali oběti na poswátnau obět Páně, wedle příkazu jeho krále Jozyásse.

19. Ukončili synové Izraelští, kteří nalezeni sau w tomto času, hod Bezánska: a den slavný přesnici za sedm dní:

20. A není slaven hod Bezánska takový w Izraeli, od času Samuele Proroka:

21. A všickni králové Izraelští neustavili takového hodu Mekonočního, gákehož včinil Jozyáss, a Rněži, a Lewjrowé, a Židé, v měsíci lid Izraelští, kteří nalezeni sau w pěstování w Jeruzalémstěm.

22. Osmnáctého léta, když králowal Jozyáss slaven gest hod Bezánska.

23. U zprawowání sau skutkové Jozyásse před obličejem Pána svého w srdecy plnění bogscyho se:

24. A které věcy za něho byly psány sau, w předešlých časích, o těch kteří žhářili, a kteří nezábojně byli proti Pánu nadevšesky národy, a kteří nichledali slova Pána nad Izraelem.

25. A po všem tomto skutku Jozyássovém, vstoupil farao král Egiptský, přivedl do Carchamis od cesty nad Euphratem, a vysel proti němu w cestu Jozyáse.

26. U poslal král Egiptský k Jozyássovi, řka: Co mně a tobě gest králi Judsý?

27. Klegsem poslán od Pána, aby bogoval proti tobě: nebo nad Euphratem bog miůg gest, pospíše zstup.

28. A nenačaril se Jozyáss na

wůz: ale wybogowati geg se wynašťoval, nepozoruje slouha Proroka z vst Páně:

29. Ale vstanowil proti němu bog na poli Megiddo. U zastavili knížata k: králi Jozyássovi.

30. U řekl král služebníkům svým: Odemre me mne od bitwy, neb sem velmi znemoenél. U hned odgali ho služebnícy geho z sítí.

31. U vstoupil na wůz svou druhý: a předal do Jeruzaléma, život dokonal, a pochben gest w oecovském hrobě.

32. A w celém Judsítu oplakali Jozyásse: a kteří voládi, s manželkami kvíjili ho, až do tohoto dne. A to gest dano, aby se stalo wždycky na všeckem rod Izraelští.

33. Tyto pak věcy psány sau w knize letopisu králu Judsý: a všickni evcinkové skutku Jozyássových, a sláwa geho, u znáslosti geho w zákoně Páně: a které věcy konány sau od něho, a které negsau psány w knize králu Izraelští a Judsý.

34. A vztavše, kteří byli z rodu, Ježonyásse syna Jozyássova, vstanowili krále místo Jozyáse orce geho, když byl ve vězni třech letech.

35. A králowal nad Izraelem tři měsíce. U zasadil ho král Egiptský, aby nekrálowal w Jeruzalémě:

36. A vložil pokutu na lid sic hříven sítibra, a zlata hřivnu gednii.

37. A vstanowil král Egiptský Joakyma bratra geho, králem Judsým a Jeruzalémstým.

38. A zavázal (přisahau) až
Sss 5 iedujky

řednjský Joakyma, a žárače bra-
tra svého, a popad, wedl zase
do Egypta.

39. V pětmečtma letech byl
Joakym, když králowati začal v zemí
Juda a v Jeruzalémě: a činil
zlé před obličejem Pána.

40. Po tomto pak vstoupil Na-
buchodonozor král Babilonský, a
svázav ho v mědenném okovu,
přivedl do Babilona:

41. A svatá nádobi Páně vzal
Nabuchodonozor, a nesl a posvětil
v chrámu svém v Babiloně.

42. Užeb o nečistotě geho a o
nenáboženství psáno gest v knize
času královských.

43. V králowal Joachym syn
geho místo něho. Když pak vstá-
nowen byl králem, byl v osmnácti
letech.

44. Králowal pak tři měsýce a
deset dní v Jeruzalémě, a činil zlé
věcy před obličejem Páne:

45. A po roce poslal Nabu-
chodonozor, přenesl ho do Babi-
lona spolu s svatými nádobjimi
Páne.

46. A vstanowil Sedecyáše
králem Judsým a Jeruzalémským,
když byl v gedenmecytma letech:
králowal pak gedenácte let.

47. A činil zlé věcy před obli-
čejem Páne, a nevstyděl se od
slou, kteráž sau povědjna od Je-
reniášse Proroka z vst Páne:

48. A přisahau zavázán od
krále Nabuchodonozora, kříwě při-
sah odstaupil: a zavordivo slígi
swau, a srdce swé, přestaupil vstas-
nowenj Pána Boha Izraelstého.

49. A knížata lidu Páně mno-
hé věcy neprawé sau páchali, a
bezbožné činili nadewsecky nečis-

tory pohanské: a poslal vnuči chrám
Páne, který svatý byl v Jeru-
zalémě.

50. V poslal Bůh otců gegich
strž Angelu svého odwolat ge-
zase, proto aby gím odpustil, v
stánku svému.

51. Oni pak poslali se v
Angelský geho: a kterého dne mlu-
vil Pán, byli poslali se Pro-
tökum geho.

52. Když až k hnedostnosti vzbuzen
gest na národ svůj, pro ne-
náboženství geho, a přikázal, aby
vstoupili králové Chaldejci.

53. Ti zbsli mládence gegich
mečem, vůkol svatého chrámu
gegich, a neodpustili mladému, v
starému, v panné, v mládency:

54. Ale vysíčni dání sau v
ruce gegich: a vysíčka svatá ná-
dobi Páně, v královské pokla-
dnice zebraťsse, nesli do Babi-
lona,

55. A zapálili dům Páně, a zbořili
zdi Jeruzalémsté: a věže geho
zapálili ohněm,

56. A zfařily vysíčky věci
počtiwě geho, a k ničemuž obrátili:
a ostatní od meče přivedli
do Babilona.

57. V byly služebnícy geho, až
když králowali Perseci, v naplně-
ní slowa Páně v všech Jeru-
zalémsscích:

58. Dokávádž dobrotiwě nečis-
nila země sobot svých, v každém
času zpustření svého odpočívala, do
vyplnění let sedmdesáte.

Kapitola. II.

Cyrus dal swobodu židům návrátiv
ci se do Jeruzaléma, 10. vydal gím
nádobi chrámowa, 16. králi Arceris
zovi psán list žalobný, že židé město
a chrám

a chrám Jeruzalémstý stavěj, 25. v zastaveno gesto dílo.

1. Když králowal Cýrus král Perský, w wyplnění slova Páně w všech Jeremiášových,

2. Wzbudil Pán ducha Cýra krále Perského, y vyhlásyl we wossem království svém spolu sestze psanji,

3. Řka: Toto prawj Cýrus král Perský: Vše vstanovil králem nad okreskem zemí, Pán Izraelstý, Pán nevysoký,

4. A oznamil mně, abych vzdělal gemu dům w Jeruzalémě, kterýž gest w Židovstvu.

5. Gestli kdo z rodu wascho gest, Pán geho nechť wstaupí s ním do Jeruzaléma.

6. Kolikož tedy koli okolo těch míst bydlí, ať pomáhají gím, kteříž gsau w tom nijste, w zlatě a w stříbře,

7. W dáráních, s koňmi, a hovadý a s ginými věcmi, které se podlé slibů přikládagj k domu Páně, kterýž gest w Jeruzalémě.

8. A stogice knížata pokolenj, wesnic, a Židovstwa, z pokolenj Benyamina, y knězj y Lewjtové, které wzbudil Pán, aby wstaupili, a vzdělali dům Páně, který gest w Jeruzalémě, a kteříž byli wůkol gich,

9. Pomohli we wsselikém zlatě a stříbře geho, y hovadecj, y slibjch mnohých mnozý, gichžto smysl wzbuzen gest.

10. A Cýrus král wynesl posvátná nádej Páně, kteráž přenesl kábuho donozor král Babilonský z Jeruzaléma, a posvětil ge modle své.

11. A wynesla ge Cýrus král Perský, dal Mithydatorovi, genž byl nad poklady geho.

12. Skrze toho pak dána sa Salmanazarovi vládati Židovstwu.

13. Čech pak (gest) tento poset, konwj stříbrných dva tisíce čtyři sia: košíků stříbrných třiceti: číslí zlatých třiceti, opět stříbrných dva tisíce čtyři sta: a ginských nádob tisíc.

14. Wszech pak nádob zlatých y stříbrných, pět tisíc osm set sedesáte.

15. Y wypočtena sa Salmanazarovi spolu s těmi, kteříž z začetí Babilonského přišli do Jeruzaléma.

16. Za času pak Artaxerxa krále Perského, psali gemu o rěch, kteříž bydleli w Židovstvu a Jeruzalémě, Balsamus, a Mithydatus, a Sabellius, a Rathymus, Balhemus, Samuelius písat, y ginj přebývajc y Sanieři, y giných nijsejch, w dole psaný líst králi Artaxerxovi.

17. Pane, služebnícy tworti Rathymus Krónykář, a Sabellius písat, a ginj dworu twého saudcové w Celestyri a Fenycyi.

18. A nynj známo bud pánu králi, že Židé, kteříž wstaupili od wás k nám, přišedsse do Jeruzaléma města zpurného a nevhodného, dělagj wápenice geho, a stavěgj zdi, a chrám wyzdviugj.

19. Gestliže město to a zdi dohonány budou, negen také daně nestřpi dátati, ale také králi budou se protiwiti.

20. A že se to dége při cház
niu,

mu, právě sime za to měli, aby chom tím nepohrzeli:

21. Ale známo včiníti pánu Králowi, aby budeli se zdáti, Králi, nechť gest hledáno w knihách otců tvých,

22. A naleznesh w pamětných písmách psáno o těch věcech, a zviseš, že to město bylo zpurné, a Krále a města silně,

23. A Židé zpurní, a bože činíce w něm od počátku, pro kterou příčinu město toto zpustřeno gest.

24. Vlýně tedy známo činíme, pane králi, že budeli to město vzděláno, a geho zdi budoucí vyzdwiženy, nebuďe tobě cesta do Celestrye a Senycye.

25. Tehdy odepsal král Rathymovi, který popisoval příhody, a Balchemovi, a Sabelliovi písaři, v giny m postaveným, a byzdlivým w Syrii a Senyci, tyto věcy, které vdale písány san:

26. Cíti sem list, který ste mně poslali. Přikázal sem tedy hledati, a nalezeno gest, že město to gest od věku králům odpoutující,

27. A lidé zpurné, a bože w něm činíce, a králové neysylnější byli w Jeruzalémě panujice, a dané vybjatagice od Celestrye a Senycye.

28. Vlýně tedy přikázal sem, aby zabráněno bylo lidem těm stavět města, a zbráněno bylo, aby se něco těch věcy vjce dalo:

29. Ale ant ac pořačení w těch věcech dalegi, které jsou zlosti, tak aby králům obtížnost přinášena nebyla.

30. Tehdy přečerse ty věcy, které od Uraxerre písány byly, Kazibymus, a Sebellius písař, a kte-

rj o těmi vstanovení byli, zapřeň se (krále wožn) rychle přišli do Jeruzaléma s gezdci, v záštupem, v wojskem:

31. A počali brániti stavějicím, v přestali od stavění chrámu w Jeruzalémě, až do druhého léta království Darya krále Perského.

Rapitola III.

Weřeke Daryowa. 4. Kti otázky, coby bylo neysylnějšího? zdati vino, aneb růl, zdati žena, nebo pravda?

I. Král Daryus včinil weřit velikou vsem schovancům svým, a vsem zprávcům vnedlé a Perské země,

2. A vsem w starlat obléčeným, v aučednjkum, v konsekum, v vládacím pod ním, od Indie až do Vlačenjisté země, sto dvacetí sedm kragin.

3. A když byli gedli, a pili, a nasycení se narodacowali, tehdy Daryus král vstaupil do pokojů svého, a spal, a pročtil.

4. Tehdy ti tři mládenci těž strážní, kteří ostříhali tělo krále řekli geden druhému:

5. Powězme gedenkaždý z nás řec, kteráby přewýšila: a čížkoli ukázalaby se řec maudřegssi nad giného, dá mu král Daryus dary veliké,

6. Starlatem se oditi, a w zlatě pjeti, a na zlatě spati, a vůz s zlatou vzdau, a kozunu kmenovatu, a zlatý řetěz okolo hrudi:

7. A na druhým místě sedět bosé od Dary: pro maudroli svau, a přibuzným Daryu w nazvání bude.

8. Tehdy napřavisse každý slovo své znamenali, a položili pod podhlavu Darya,

9. A čekli, když vstane král, stvo: ale ne po mnohem času bez rau meče.
Dáme gemu písma naše: a což: Foli vsaudi král že tří, a správce wcowé Persii, že slovo geho moudrégsi gest, tomu bude dáno wjrzstwi, gakož psáno gest.

10. Geden napsal, sýlné gest wjno.

11. Giny napsal, sýlnégsi gest král.

12. Třetí napsal, sýlnégsi gsau ženy: nadewsecky pak wécy přemáhá pravda.

13. A když vstal král, vzali písma svá, a dali gemu, y čel.

14. A poslal povolal wessecky zpráwce Perské, a Vnedské, y wšaslat obléčené y autedniský, y vládce.

15. A seděli w radě: y čena ſau písma před nimi.

16. Y řekl: Žavolegte mládenzci, a oni oznamí ſlova ſwá. Y povolání ſau, a wessli.

17. A řekl gím: Oznamte nám o těch vrezech, které plány ſau. Y počal první, kterýž byl řekl o ſýlewjna,

18. Y řekl: Muži, kterak přemáhá wjno wessecky lidi, kterýž plígi ge: swozuge mysl.

19. Tež y krále y syrotka činj mysl marnau. Tež služebnička a swobodného, chudého y bohatého,

20. A wſſelikau mysl obracuj: ge w bezpečnost a weselj, nezpočinč na wſſelikau strachlost a dluh.

21. A wſſeliké vnitřnosti činj poctivé, a nepomíj na krále ani na zpráwce, a wessecky wécy ſtrecentné i mluvici činj.

22. A nepamatuj, když ſe nazpíj, na pčáelství, ani na brat-

stvo: ale ne po mnohem času bez rau meče.
23. A kdyžby žwina wystřízvešli, a vstali, nepamatuj, které wécy činili.

24. O muži, nepřewyſſugeli wjno: kdož tak myslí činiti: Y mlčel to powěděto.

Kapitola IV.

Zwelebowání krále, 13. a žen; 35. prawdy pak nadewsecke.

1. **J**y počal druhý mluvici, ktež rýž řekl o ſytle království.

2. O muži, zdali nepřewyſſuj: lidé, kteříž zemi a moře obdrželi, a wſſecky wécy, kteréž w nich ſau:

3. Král pak nadewsecky wécy přewyſſinge, a panuje nad nimi: a cožbykoli řekl gím, činj.

4. A poslal liby ge proti bogosvětlu, gdau, a kasy hory, y zdi, y wěže.

5. Žabigent býwagj, a zabijegi, a ſlova králova nepomijegi, neb ſwjetzýli, přinesan králi wſſecky wécy, kteréžkoli zlařej.

6. Podobně y gím wſſickni, a kolikoli nerytěčuj: ani bogugj, ale zemi zdeřáwagj: opět když ſežnau, přináſej: dané králi:

7. A on geden ſam řekneli zasbjte, zabijej: řekneli, ddpusťte, odpaufej:

8. Řekneli, bjte, bigj: řekneli, wyleňte, wyleňuj: řekneli, ſawegte, ſawegj:

9. Řekneli, wýčezegte, wýčezaj: řekneli, ſtěpugte, ſtěpugj:

10. A wſſelka obec, y mocypozlařagj geho, a nad to on sedí za ſolem, a píge, a ſpi.

11. Či pak ostříbagj wůkol geho, a neimohau gimi gedenkaždý, ečinil

činiti dřla svá, ale w slowě pos
slujsnji gšan genu.

12. Muži, kterakž nepřewy-
zuge král, kterýž gest tak slowou-
ny: A vnukl.

13. Třetí kteryž byl powěděl o
ženách a prawdě, tenž gest žoroc-
babel, počal milovit.

14. Muži, ne veliký král, a
množí lidé, aniž wjno přewyssuz-
ge. Kdož gest tedy, který panuje
ge nad nimi?

15. Zdali ženy nezrodily krále,
a wesskeren lid, kterýž panuje
nad mořem a nad zemí.

16. A z nich se narodili, a ony
wychowaly ty, kteríž sstěpugij
winnice, z nichž wjno býrá:

17. A ony dělají rauha wssich
lidj, a ony ční slávu lidem, a
nemohau lidé odlaukiti se od žen.

18. Shromáždili zlato, a stří-
bro, a wsslikan wěc říčnau, a
vzeliži ženu gednu w dobrém odě-
wu, a w dobré kráse;

19. Wjsecfy ty wěcy opustíce
na ni bledi, a s otwrcenými vsty
spatřili, a gi k sobě přitahují
wjce nežli zlato a stříbro, a wsseliz-
kau wěc drabant.

20. Člověk svého otce opustí,
genž ho wychował, a swau vlast,
a k ženě se připoguge.

21. A s ženau wypaustí dussi,
a ani na otce nepomnij, ani na
matku, ani na vlast.

22. A z toho miare wy wěde-
ti: že ženy panují nad vami.
Zdali toho neželite?

23. A bere člověk meč svůj,
a gde na cestu, aby činil krádeže,
a vraždy, a přes moře se plavil
a přes řeky,

24. A lwa vžij, a we tmách

chodi: a kdyžby krádež včinil, a
oklamání, a laupeže, své milen-
ce přináší.

25. A opět, mluvíce člověk swau
ženu wjce než otce aneb matku.

26. A množí nesmyšlní včině-
ní sau pro ženy své: a služebnici
včinění sau pro ně:

27. A množí zahynuli, a zbis-
ti sau, a hřesili pro ženy.

28. A nynj wětce mi, že ve-
lisý gest král w mocy své: nebo
wsscky fraginy bogi se dorknau-
ti ho.

29. Widěl sem wssak Upeme-
nu dceru Bezacys, předivného
krále ženinu, sedící podlé krále na
prawicy,

30. A znjmagicý Fortunu z blz-
wy geho, a sobě gi wsiawugicý,
a dlanimi bila krále z lewe ruky.

31. A nad to otwrceno vsta pa-
ttil na ni: a zasmálali se na něho,
směje se. paklisy se byla rozhně-
wala na něg, láhodi gi, dokudž
by se nesměla w milosti.

32. O muži, pročby nebyly syl-
něgssi ženy z Veliká gest země, a
wysoké gest nebe: kdož tyto wěcy
činí?

33. V tehdy král, a w staras
oblečenj wzhledali geden na druh
hého. A počal miloviti o prav-
wde.

34. O muži zdali negsau syl-
ně ženy: Veliká gest země, a wys-
oké gest nebe: a rychlý běh slou-
nečný obracy se w okrslku nebes-
ském na místo své w gednom dni.

35. Zdaliž nenj wcebný, kte-
rýž tyto wěcy činí, a pravda ve-
liká, a sylněgssi nadewsscky wěcy?

36. Wscka země pravdu wžy-
wá, nebe gi také dobrorcti, a
wska

wssickni ſtukowé heybají ſe, a třesau ſe před nji, a neni j s nji nic neprawého.

37. Wjno neprawé, neprawý král, neprawě ženy, neprawoj wſſickni ſynowé lidſti, a neprawoj gegiſh wſſickni ſtukowé, a nenj w nich prawdy, a w ſcē neprawosti zahynau:

38. A prawda zůſtawá a rozmáhá ſe na věky, a žiwa gest a zmocňuje ſe na věky věku.

39. Uníž nenj v nj půigjmánj oſob, ani rozdílnostj: ale ktere ſe cy spravedliwé gſau, činj wſſem, nespriwedliwým y zlostným, a wſſickni ſau dobrotiw w ſtucyf gegiſh.

40. A nenj w ſandu gegjmi neprawost, ale ſyla, y králowſtwj, y moc, y welebnost wſſich věku. Požehnany Bůh prawdy.

41. Y přeſtal mluvenjim. A wſſickni lidé wolali ſau, a ſekli: Veliká gest prawda, a přemíhá.

42. Tehdy král ſekl gumi, žásdeg, ſceſſli co vjce, nežli kteře věcy psány ſau, a dám tobě, pozdle roho, gakož ſy nalezen mauzdręgſſi nad předefflé, a blízky při mně ſeděti budſo, a přibuzný můg nazván budeffs.

43. Tehdy ſekl králi: Žpojení na ſlib twůr, kteřyž ſy zaslíbil, abyſ wzdělal Jeruzalém, ve dni w ktereim ſy králowſtwj přigal:

44. A wſſicka nádobi, kteřyž wzata ſau z Jeruzaléma, zase abyſ poſtal, kteřážto oddělil Chrus, když pobil Babilon, a chřel ge poſlati tam.

45. A tyſ zaslíbil wzdělati chrám, kteřyž ſau zapálili Idumegſſi, když gest wypleněna Židovſtā země od Chaldegſſy.

46. A nynj tot gest, čehož žádám pane, a co proſým, tot gest welebnost, což od ſebe žádám, abyſ wyplnil ſlib, kteřyž ſy ſlibil králi nebestému z vſt twých.

47. Tehdy wſtaſ Daryus král, poljibil geg: a psal líſty ke wſſem vládařům, a aučedníkům, a w ſtatlat oblečeným, aby prouodili geho, a ty kteřiž ſe ním byli, wſſecky wſlupugjcy, aby ſtarweli Jezuzalem.

48. A wſſem aučedníkům, kteřiž byli w Syrī, a ſenycy, a Libaně, psal líſty, aby ráhli dřív, cedrová od Libanu do Jeruzaléma, aby ſe ſtarweli město.

49. A psal wſſem Židům, kteřiž wſlupovali z králowſtwj do Židovſtě země o ſwobodě, aby žadný mocný, y zpráwce, y aučedník nepridházel k branám gegiſh.

50. A wſſeliká kragina, kteřauž byli obdrželi, aby byla ſwobodná gumi (od danj,) a Idumegſſi aby poſtaupili hradu Židovſtý, kteřez drži.

51. A k wzdělání chrámu aby dalí na wſſicka léta hřiwen dwaceti, ažby wystawen byl:

52. A na ſwarý oltář aby žaspalné oběti páliли na každý den, gakož magi přikázanj: glných deſet hřiwen, aby obětorvali na wſſicka léta,

53. A wſſem kteřiž gdaū od Babilona, aby ſtarweli města: aby byla ſwoboda tak gumi gakož ſy nům gegiſh, a wſſem kněžjm, kteřiž předcházejí:

54. Psal rafé gaf innoho, a ſwaré rafého přikázel dát, w němž by poſluhovали;

55. A Levitum psal, aby dall pís-

přikázal, až do dne w němž se dokoná dům, Jeruzalém bude vystavěn:

56. A rostem ostřihagicím města psal, aby dány byly gím losy a žoldy.

57. A propustil všecká nádoby, která koli oddělil Cýrus od Babilona, a všecky věci, která koli řekl Cýrus, a on přikázal, aby se staly, a poslány byly do Jeruzaléma.

58. A když ssel ten mládenec, rozdrobněl tvář k Jeruzalému, dobroček krále nebeského,

59. A řekl: Od tebe gest všecky své, a od tebe gest maďrost a gasnost. A gá služebník tvůr gsem.

60. Požehnaný gsy, genž sy minal maďrost, a tebe vyznávati budu, pane Bože otců našich.

61. Přebral listy, a ssel do Babilona. A příssel, a zvěstoval bratřím svým rostem, kteříž byli w Babiloně:

62. Přebral Boha otců svých, že gím dal odpusťení a obvolání,

63. Aby vstoupili a stavěli Jeruzalém, a chrám, kdežto gmenováno gest gmeno geho w něm, y zplásali s zpěváky a s veseljím za sedm dní.

Kapitola V.

Počet wracujících se z zájetí Babilonského do Židovstva, 47. horlivost gegich. 72. A pokusenj na ně pěstí.

1. Potom pak vyvoleni sam, aby vstoupili knížata rosy po domjich a pokolenjich svých, y ženy gegich, y synové y dcery gegich, y služebnicy y děvky gegich, y dobytek gegich.

2. A Daryus král poslal spolu s nimi gezdci tisíc, dokudádž gich neprovodili do Jeruzaléma s požogem, y s hucy, y s bubny, y s rtaubami.

3. A všickni bratři byli hrájice, a včinil, aby oni vstoupili spolu s nimi.

4. A tato gau gména mužů, kteříž vstoupili po všech svých w pokolenj, a w částce knížectví gegich.

5. Kněžij: synové fineesovi, syna Aaronova, Gezus syn Joachim, Joakym syn Zorobabelus syna Salathielova z domu Davídova, z todu Faresova, z pokolení Júdowa,

6. Kterýž mluvil za Daryuse krále Petřého řeči předivné w druhém léti království geho měsíce říjsan prvního.

7. Gau pak tito, kteříž z židovstva vstoupili z zájetí přestěhování, kteříž přestěhoval klobuchodonozor král Babilonský do Babilona, a navrátili se do Jeruzaléma.

8. A vyhledával stránku židovstva gedenkaždý do města svého, kteříž přišli s Zorobabellem a Gezusem, Nehemiášem, Artores, Elimeco, Emanio, Mattheo, Beelsuro, Nechysatohor, Olioro, Emonia geden z knížat gegich.

9. A počet nich od počánu, z voládatí gegich synové Fares, dva tisíce sto sedmdesát dva:

10. Synové Ures, tři tisíce sto padesát sedm:

11. Synové Femo sto čtyřicet dva: w synech Gezusových a Joabes, tisíc tři sta dva.

12. Synowé Demu, dwa tisíce
čtyři sta sedmdesáte: synowé Cho-
toba, dvě sié pět: synowé Bany-
fa, sto šedesáte osm:

13. Synowé Bebeh, čtyři sta
tři: synowé Archad, čtyři sta dva:
dceci sedm:

14. Synowé Cham, třidci
sedm: synowé Zoroat, dva tisíce
šedesáte sedm: synowé Adyn, čtyři
sta šedesáte geden:

15. Synowé Adrektys, sto osm:
synowé Cyaso a Želas, sto sedm:
synowé Azorok, čtyři sta třidci
dvacet:

16. Synowé Jedarbone, sto tři-
decetí dva: synowé Ananyásse, sto
třidci: synowé Alsony, dwades-
sáte:

17. Synowé Martsar, čtyři sta
dwadci: synowé Žabatus,
dwadesáte pět: synowé Sepoles-
mon, sto dwadci tři:

18. Synowé Kepopas, pade-
sáte pět: synowé Kechanatus, sto
padessáte osm: synowé Čebethamus,
sto třidci dva:

19. Synowé Bretpatros, kte-
říž (byli) z Knofadyes, a z Mo-
dye, čtyři sta dwadci tři: kteříž
z Granias a Gabca, sto dwadci
geden:

20. Kteříž z Besselona a Ceagge,
šedesáte pět: kteříž z Bastaro, sto
dwadci dva:

21. Kteříž z Bethenobes, pa-
desáte pět: synowé Liprys, sto pa-
desáte pět: synowé Labonny, tři sta
padessáte sedm:

22. Synowé Syhem, tři
sta sedmdesáte: synowé Sna-
don, a Žliomus, tři sta sedmde-
sáte osm:

23. Synowé Krykus, dva tisíce
čtyři sta sedmdesáte:

24. Synowé Jeddus, syna Euz-
ihetowa, syna Eliasyb, tři sta sedm-
desáte dva: synowé Emerus, dvě
stě padessáte dva:

25. Synowé Kasury, tři sta
padessáte sedm: Synowé Barec,
dvě i. e. dwadci sedm.

26. Lewitowé: Synowé Ge-
zusa w Baduhel, a Bamis, a Ses-
tebias, a Kdyas, sedmdesáte čtyři.
westeren počet od dwanácteho lé-
ta, třidci tisíc čtyři sta šedesá-
te dva,

27. Synowé y dcery, y man-
želky, wosiecko počítání, čtyřidci
tisíc dvě sié čtyřidci dva.

28. Synowé kněžji, kteříž zpí-
vali w chrámu: synowé Azaf, sto
dwadci osm.

29. Wrátní pak synowé Esme-
na, synowé Uzer, synowé Union,
synowé Akkuba, Čopa, synowé Čos-
bi, wosieckí sto třidci dvacet.

30. Kněžji slavící w chrámu:
synowé Sel, synowé Časfa, sy-
nowé Tobloch, synowé Karye, sy-
nowé Su, synowé Hellu, synowé
Labana, synowé Armach, syno-
we Akkuba, synowé Urha, synowé
Četha, synowé Aggab, synowé Ob-
bai, synowé Anany, synowé Ban-
na, synowé Čeddu.

31. Synowé Un, synowé Ras-
dyn, synowé Desanon, synowé Uaz-
hoba, synowé Bascha, synowé Čas-
ze, synowé Ozui, synowé Synone,
synowé Urre, synowé Hasten, sy-
nowé Alšana, synowé Manci, sy-
nowé Časyosym, synowé Akkusu,
synowé Agista, synowé Alzui, syno-
we Faron, synowé Kasalon,

32. Synowé Meedda, synowé
Čecu,

fun, synowé Barce, synowé Bars
kus, synowé Saree, synowé Boe-
sy, synowé Llasyt, synowé Agiyy,
synowé Pedon.

33. Salomiaun synowé geho,
synowé Asoffor, synowé Hassida, sy-
nowé Celi, synowé Cedon, syno-
wé Gaddahel, synowé Seffegi,

34. Synowé Uggia, synowé
Saiggarth, synowé Sabathen, sy-
nowé Baroneth, synowé Malsyth,
synowé Ame, synowé Sasus, sy-
nowé Addus, synowé Suba, sy-
nowé Kura, synowé Rabotys, sy-
nowé Hassfat, synowé Malmont.

35. Wissickni Swatyni slauži-
ce, a služebnícy Salomaunové,
čtyři sta osmdesate dva.

36. Tito gau synowé, kteříž
vstoupili od Chelmela, Chelharts-
sa: kněžata gegich, Barmellam, a
Barth:

37. A nemohli vkládati měst
svých, a rodin svých, gafžby by-
li z Izraelu. Synowé Dalary,
synowé Čubal, synowé Llechodaicy,

38. Z kněží, kteříž požwali
kněžství: a negsau nalezeni syno-
wé Obla, synowé Achysos, synowé
Addyn, kterýž pogal manželku z
deci Faragelu:

39. A nazváni sau gménem
geho, a těch hledáno gest rodu
pismo w pokolenj, a nenj nalezeno, y
zapoředjno gest gim kněž-
ství požwari.

40. J řekl gim Nehemiáša a
Aštcharas, aby se nepřivčastňovali k
swatčni wěcem, doi udžby nepovšial
Biskup rčens k vklázanju a praredě.

41. Wijeho pak Izrael bylo
krom služebníků a děvek, čtyři-
deseti dva tisíce tři sta čtyřicet.

42. Služebníků gegich a dě-

wek, sedm tisíce tři sta čtyřicet
sedm. Zpěváků a zpěváky, dve-
rce isedesate pět.

43. Welblaudů, čtyři sta čtyřicet
pět. Bonů sedm tisíce čtyřicet tři. .
Mlezků, dva tisíce čtyřicet pět.
Oslů, pět tisíce dvacet pět.

44. A z vládai ū samých po-
rech, když sau přišli do chánu
Božího kterýž byl w Jeruzalémě,
slibili stavěti chrám na místě
svém, podlé své mocy.

45. A dáti na chrám počladě
djlu svatému zlata hřiven dva-
nácti tisíc, a hřiven střbra pět
tisíc, a rauha kněžská sto.

46. J bydlili kněží, a Lewitové,
a kteříž vysli z obce, w Jeruzalémě,
a w kragině, a swati zpěvá-
cy, a vrátni, a wesserer Izrael
w kraginách svých. .

47. Když pak nastával sedmý mě-
síc, a když byli synové Izraelští,
gedenkajdý w svých wěccach sešli
sau se gednomyslni do sýně, kteráž
byla před dvěma východnjimi.

48. A stogice Gezus syn Jo-
sefek w a bratří geho kněží, a žo-
tobabel syn Salathyelu w a geho
bratří, připravili oltář,

49. Aby obětowali na něm žá-
palné oběti, podlé těch wěcy, kte-
réž w knize Logijskowé člověka
Božího psány sau.

50. A sessli se tam z ginyh nás-
rodů země, a vyzvedli Swatyni
na místě svém wissickni národové
země, a obětowali oběti, a žádal-
né oběti Pánu gitřnji.

51. A včinili hod stanoviss, a
den slavny, gafž by přikázano gest
w zákoně: a posvátné cběti každo-
denně, gaf porrebj bylo:

52. A potom oběti vstanovené,
a oběti

a oběti sobotní, & novoměsýců, y dnú slavných všech posvěcených.

53. A kteřížkoli slibovali Pánu od obnovení sedmého měsýce, pozvali obětovati Bohu oběti, a chlám Páně gestre nebyl vzdelen.

54. Y dali penize kameniskum & cesářum, y nápog y pokrm s radoší.

55. A dali wozy Sydonským & Tyrským, aby převezli gím z Libanu dřív cedrové, a aby včinili lodí v břehu Joppe, podle vstavování, kteréž gím psáno bylo od Číra krále Perštého.

56. A v druhém létě přišel do chrámu Božího v Jeruzalémie, v měsíci druhém, počal Žorobabel syn Salathylu, a Jozue syn Josedeku, a bratři gegich, y kněží a Lewjtové, y vlastní, kteříž přišli ze zágeti do Jeruzaléma:

57. A založili chrám Boží, na novoměsýce druhého měsýce druhého léta, když byli přišli do židovstva a Jeruzaléma.

58. Y vstanovili Lewjty od dvaceti let, nad díly Páně: y stál Gezus a syn jeho, y poslickni bratři Lewjtové svoulogice, a plnící lowé zákona, činje díla v domě Páně.

59. Y stál kněží magice rauscha s raubam: a Lewjtové sy nowé Asaffovi, magice cymbály,

60. Spolu chwálce Pána, a dobrořečice podle Davida krále Izraelstého:

61. A zpívali píseň Pánu, že sladkost jeho, a čest na věky nazdewšim Izraelcem.

62. A vespřeren lid v raubu raubili, a prokřikovali hlasem

welikým, spolu chwálce Pána v zakládání domu Páně.

63. Y přišli z kněží a Lewjtu, y z vládců starších podle všy, kteříž videli předešlý dům:

64. A tuto vzdělání s křesíkem a s pláčem welikým, a množí s raubam a radoší welikau:

65. Tak mnoho že lid neslyssel rauby pro plác lidu. Neb záštup byl raubau raubě welchně, tak že daleko slyšet bylo.

66. Y slyšeli nepřátelé pokolení Jíuda, a Benjamina, a přišli aby zvěděli, kterýby to byl hlas raubu.

67. Y poznali, že kteříž byli ze zágeti, stavějí chrám Pánu Bohu Izraelstěmu.

68. Y přistoupivše k Žorobabelu a Gezusovi, vládcům všy, řekli gím: Stavěti budeme spolu s vámi:

69. Nebo podobně slyšeli sine Pána wasseho, y my spolu chodíme od edněho Asbazaterha krále Asyrského, genž přenest nás sem.

70. Y řekl gím Žorobabel, a Gezus, a knížata všy Izraelští:

71. Učenjí nám y vám stavěti domu Boha nasseho, něho my sami stavěti budenie Pánu Izraelstěmu, podle též wěcy, které přikázal nám Čírus král Perštý.

72. Károdové pak země plně byli ke zlému těm, kteříž byli v židovství, a vyzdvižugice dílo stavění a žádoby, a lidí přiveděce bránili gím stavěti,

73. A autoři činje překáželi, aby se nedokonalo stavěni po nesílen čas životu Číra krále y Čest 2 pros

prodili stavěním za dvě léta až do králování Darya.

Kapitola VI.

Va protokování Aggássé a Žachariáše počali židé stavěti chrám. 3. Marné vyslování o zastavení vzdělávání chrámu.

1. **W** Druhém pak léte králování Darya prorokoval Aggáesus a Žachariáš syn Addy Protocy v Židovském a Jeruzalémě ve jméně Boha Izraelstého nad nimi.

2. Tehdy stoge Zorobabel syn Salathielu, a Čežus syn Josefa, počali stavěti dům Páně, který gesto v Jeruzalémě:

3. Když při nich byli Protopcy Páně, a pomáhali jim. V tom času přišel k nim Syfenes podkráli země Syrské, a Fenycské, a Sarrabuzanes, a tovaryssi jeho,

4. A řekli jim, že kteréhož příkazu dům tento vy stavíte, v středu ruto, a jiné vesceky všecky věci konáte: a kteríž jsou vystavite lowé kteříž tyto všecky stavíz:

5. V měli milost, když na všechny se stalo nad nimi, kteříž byli že zágeri od Pána starší z Židů.

6. A není jim překáženo stavěti, až gesto vyzkázano Daryovi o těch vesech věcech, a odpověd gest přigata.

7. Napsal listu, kterýž poslal Daryovi. Syfenes podkráli země Syrské a Fenycské, a Sarrabuzanes, a tovaryssi jeho v Syrii, a Fenyci vládářové králi Daryovi pozdravení.

8. Vesceky všecky známé budete páni králi, že když sme přišli do krajiny Židovské, a vespí sime do Jeruzaléma, nalezli sime stavějící dům Boží veliký:

9. A říkám z kamene vhlazených, a velikých, v druhých dívek v stěnách,

10. A díla ta vystavěná se dělají, a pomáhají sobě, a prospívají v rukou gergich, a ve všech slávě gať neypilnégi konají.

11. Tehdy rázali sime se starších řeiance: Skteréhožto dwolemu vy stavíte dům tento, a díla tato začlíděte:

12. Proto pak rázali sime se gich, abyhom známé včinili tobě lidi a reládare, a popsaní gmen vládce říku požádali sime od nich.

13. Ale oni odpověděli nám řeiance: My sime služebníci Páně, kterýž včinil nebe v zemi,

14. A stavěn gesto tento dům před témoto lety mnohými od krále Izraelstého velikého a přesylného, a dokonán gest.

15. A že otcové naši popavu řeici byli, a hřessili proti Bohu Izraelstému, dal ge v ruce Vlăduhodonozora krále Babilonského krále Chaldegského,

16. A dům tento zbořivše zapálili sau, a lid zatraceny wedli do Babilona.

17. V prvním léte, když králowal Cýrus král Babilonský, psal Cýrus král, aby dům tento byl stavěn,

18. A ta nádobí postátná zlatá a stříbrná, kteráž byl pobral Vlăduhodonozor z domu, kterýž gesto v Jeruzalémě, a posvětil gesto v chrámu svému, opět zase vydal ge Cýrus král z chrámu, kteříž byl v Babiloně, a dína sau Zorobabelovi a Salmanazarovi podkráli kowí:

19. A přizázano gesto jim, aby obec:

obětování ta nádobj, a zase položili w chrámu, kterýž byl w Jeruzalémě, a ten chrám Boží stavěli na místě svém.

20. Tehdy Salmanazar založil základy domu Páně, kterýž gesto w Jeruzalémě: a od toho času až do nynějsího staví se, a nevzal dokonání.

21. Ubyt v tedy zdálit se robi o králi, necht gesto bledáno w královských knihárnách Číra krále, kteříž gšau w Babiloně.

22. A budeli nalezeno, žeby z rady Číra krále počato bylo stavění domu Páně, kterýž gesto w Jeruzalémě, a sanzeno bude od Pána krále náscho, ať píše nám o těch věccích.

23. Tehdy Daryus král potužil bledati w knihárnách: y nalezleno gesto w Ecbathany městečku, kteříž gesto w prostřed fragižné místo gedno, w němž byly tyto věcy psány:

24. Když prvního, když kraloval Čirus, král Čirus přikázal dům Páně, kterýž gesto w Jeruzalémě stavěti, kdežto zapalovali (oběti) ohněni vstawičným,

25. Když výšost buď loktů deset, a šířkost sedesate loktů, čtvrt hrannatým kamením vhlazeným těm, a vystupkem dřevěnným (z dříví) též fraginy, a vystupkem gednjm nowým, a nákladové aby dani byli z domu Číra krále:

26. A posvátná nádobj domu Páně tak zlatá gáko stříbrná, kteráž pobral klabučodonozor w domu Páně, kterýž gesto w Jeruzalémě, kdež byla postavena, aby tam postavena byla.

27. A přikázal (o toni) péci

míti Sysennowi podkrájkovi země Syrské a Fenyské, a Satrabuzanovi, a towaryšum geho, y kteříž byli zřízeni w Syrii a Fenycii vládatum, aby se zdrželi od toho místa.

28. Y gá také přikázal sem do celá stavěti: a opatřil sem, aby gimi pomáhal, kteříž gšau ze zágeti Židovského, dokudžby nebyl dokonán chrám domu Páně:

29. A od vybírání danj Celestyrské a Fenyské země, s pilnosti (přikázal sem) dáti džl rám lidem k u posvátné oběti Páně, žotobas belovi vládati, k bcykum a stopcům, a beranům.

30. Podobně pak obili, y sůl, y vino, y oleg vstawičné po všecká léta, gáko kněžj, kteříž gšau w Jeruzalémě, vložili, aby bylo stráveno každodenně, bezvessho prodlení,

31. Aby obětovány byly oběti mozké svrchovanému Bohu, za krále a služebníky geho, a aby se mordili za život gegich:

32. A aby bylo prohlášeno, kteřížbykoli přestoupili něco z těch věců, kteříž psány sau, nebo požrtzeli, buď wzato dřevo z geho vlastních věců, a ať sau oběsseni, a zboží gegich králi budete přípsána.

33. Protož y Pán, gehožto jméno wzýváno gest tam, výbladiž všelikého krále y národ, kteřížby rukou swau vztáhl, aby bránil, nebo zle nakládal s domem Páně tím, kterýž gesto w Jeruzalémě.

34. Gá Daryus král vstanovil sem, gák nezpílněgi podlé těch věců, aby se stalo.

Kapitola VII.

In dě dokonavšse chrámu obětovali čle-
ti Bohu, 10. světli Wlka ucc,
13. včem měli svátek ptešnic.

I. **T**ehdy Sysennes podkrájk
Čelejské země a řeňez-
ské a Sarrabuzanes, a rovnyss,
p flusni řeuce tém wěcem, které
od Darya krále byly vstanoveny,

2. Pilně byli svatosvatých díl-
neypinégi, spomáhagice starší mži-
dovským s knižaty Řeňzky.

3. **Y** prospívala ſau svatoswa-
tá díla, když protokowali Uggesus
a Zacharyáss prorokowé.

4. **Y** dokonali wſscky wěcy ſtrž
přikázani Pána Boha Izraelsteho,
a z rady Čitra, a Darya, a Arca-
terra krále Perškiho.

5. **A** dokonán gest dům náss až
do třetího a dwadáctého dne mísý-
ce Adar, ſestého leta Darya krále.

6. **Y** včinili synowé Izraelští y
kněži y Lewicové, a gini kteříž by-
li ze řejeti, kteříž položeni ſau po-
dlé těch wěcy, kteréž psány ſau w
knize Mlogžissowé.

7. **A** obětovali na posvěcenj
chrámu Páně, berku ſto, ſtopců
dvou ſiē, beranů čtyři ſta,

8. **A** kozli za hříhy wſſeho
Izraele, dwanácte, podlé počtu
počolenj Izrael.

9. **Y** stáli kněži a Lewicové
oděni ſauce w bilá rauha po po-
čolenjch, nadewſcky ſtruky Pána
Boha Izraelsteho, podlé knihy
Mlogžissowé, a vrátnj po wſſech
beranich.

10. **Y** včinili synowé Izrael-
ští s těmi, kteříž byli ze řejeti,
ten hod beránka čtrnáctého dne mís-
syc pírenjho, když posvěcenl ſau
kněži a Lewicové.

11. **W**ſſickni ſynowé řejeti, ne-
gau ſpolu posvěcenl, nebo Lewi-
cové wſſickni ſpolu posvěcenl ſau.

12. **Y** obětovali beránka wſſi-
ckni ſynowé řejeti, y bratřimi ſwým
kněžím, y ſami ſobě.

13. **Y** gedli ſynowé Izraelští,
kteříž byli ze řejeti, wſſickni kte-
říž byli zůstali odewſech obavno-
ſtij pohanů země hledajce Pána,

14. **Y** ſlavili den ſváteční pře-
ſnic, za ſedm dnj hodujce před
obličgem Páně,

15. **Ž**e obrátil radu krále Aos-
ſyrsteho k nim, aby posylnil ruce
gegich k djlum Pána Boha Izrael-
steho.

Kapitola VIII.

Ezdráſs v Ararecca krále milost ne-
ſiel, 30. počet a ſměna těch, kteří o
Ezdráſsem wſkupili do Jeruzalémę.
69. Napomenutí k počání.

I. **N** po tomto když králowal Ar-
rakexes Peršký král, pře-
staupil Ezdráſs syn Azaryáſsuw,
syna Helcyáſsowa, syna Solome.

2. Syna Sádoka, syna Achy-
roha, syna Almery, syna Azabeha,
syna Bokej, syna Abisue, syna ſi-
neev, syna Eleazarowá, syna Zaq-
ronowa prvního kněze:

3. **T**en Ezdráſs wſtaupil z Ba-
bilonu, když byl včitelem a wripn
w zákoně Mlogžissowé, kterýž dán
gest od Pána Boha Izraelsteho
k včenj a činěnjj.

4. **Y** dal ſemu král ſlavo, že
nalezl milost we wſſem důstojens-
tvoj a žádosti před obličgem
geho.

5. **Y** wſtaupili ſpolu s njm ſ
ſenů Izraelštých, a kněži, a Le-
wiců: a ſwazých zpěváků chrá-
moj.

mowých, a vrátných, a služebných k u chrámu, do Jeruzaléma.

6. Léta sedmého když králowal Artaxerxes, v pátém měsíci, tento gest sedmý rok králování, vyszedl ze Babilona v obnovení páteho měsíce.

7. Přišli do Jeruzaléma vzdle přikázání geho; podlé prospešenství cesty, které jim dano gest od Pána gegiph.

8. Užeb v těch věcech Ezdráš velikau kněžen byl obdržel, aby neopustil nicéhož těch věcy, které byly z zákona Páně a přikázání, a vše vescetem lid Izraelský vši spravedlnosti a saudu.

9. Přistoupivše pak kteříž psali psaní Artaxerxa krále, dali sau psaní, kteréž bylo poslo od Artaxerxa krále Ezdrášsevi knězy, a čitatelovi zákona Páně, gehož weyzis (tu) položen gest:

10. Král Artaxerxes Ezdrášovi knězy, a čitatelovi zákona Páně pozdrowenj.

11. Vlídnečsí gá saudě vodobrnič, přikázal sem těm, kteříž žádagj z národu Židovostkého dobrovolně, y z kněží, y z Levitů, kteříž gsau v království mém, aby s tebou mli do Jeruzaléma.

12. Židagili tedy kteříž se rebau gjti, ak se segdau, a gdau, gakož mi se libilo, a sedm přátelům mým rádcum,

13. Aby přihledl těm věcem, kteréž se děgj v Židovostvou, a Jeruzalémě, zachowáwagjce gakož máso v zákone Páně,

14. A ak nesau dary Pánu Bohu Izraelskému, kteréž sem gá zaslibil a přátelé Jeruzaléma, y všecko zlato a stříbro, kteréžby

nalezeno bylo v pragini Babilonské Pánu do Jeruzaléma s tím,

15. Což gest darováno za ten národ do chrámu Pána gegiph, který gest v Jeruzalémě: aby sebráno bylo to zlato a stříbro k bezkům, y skopčím, y beranům, y kožlům, y které věcy k těm gsau přijílissné,

16. Aby obětovali oběti Pánu na oltáři Pána gegiph, který gest v Jeruzalémě.

17. A všechky věcy, kteréžkoli chřiti budess s bratřimi tvými činiti s zlatem a stříbrem, dokonec dle vůle tvé, podlé přikázání Pána Boha tvého:

18. A svatosvatá nádobí, kteráž dana sau tobě k džlum domu Pána Boha tvého, kterýž gest v Jeruzalémě:

19. A giné věcy, kteréžkoli by tobě byly k pomoci k džlum chrámu Boha tvého, dásť z královské pokladnice:

20. Když budess chřiti s bratřimi tvými činiti zlatem a stříbrem, konec podlé vůle Páně.

21. A gá záisté král Artaxerxes přikázal sem strážným nad poklady země Syrské a Fenestské, aby kteřéžkoli věcy psalby Ezdráša kněz, a čitatel zákona Páně, s pilnosti ak gest dano gcmu až do sto hřiven stříbra, tež y zlata:

22. A až do sto mér pšenice, a vína lahvic sto, y giné věcy kteřéžkoli hojně gsan bez ceny.

23. Všechky věcy podlé zákonu Božjho ak se děgj Bohu nezvyššinu, aby snad nepovstal hněv v království krále, y syna, y synů geho.

24. Wám pak se prawi, aby
Tet 4. wšem

wſcen kněžim y Lewitum, y ſwas-
tyim zpěvákum, y ſlužebníkum chrá-
mowým, y píſatům chrámu toho,

25. Žádná daň, ani která giz-
ná berné vložena nebyla, ani měg
kdo moc, aby gím cokoli wycítal.

26. Ty pak Eždráſi podlé maus-
drojli Božji, vstanow ſaudce a
zpráwce rozeptj we wſsi Syrské ze-
mi, a ſenytké: a wſtecky, kteříž
zákon Boha twého neznají, vč i

27. Aby kteřížkoliby přelaus-
pili zákon, s pilnoſtj byli trestáni,
nebo smrti, nebo trápenjím, nebo
také pokutau penězitau, aneb wyz-
pověděním.

28. Učel Eždráſu Včitel: Po-
žehnaný Boh otců naſších, kteříž
dal tu wuli w ſdce králowo, aby
oſlawil duni ſwůg, kteříž gest w
Jeruzalémě,

29. A mine včil před obliče-
gem krále y rádců, y přátel, y knj-
žat geho.

30. Y gá stálý včiněn ſem na
myſli podlé poimocy Pána Boha
nicho, a ſhromáždil ſem z Izrae-
le muže, aby ſpolu ſemnau vſtauz-
pili.

31. A tito gſau voládaři podlé
ſwých vlastj, a knjžetſtví rozdílů,
těch, kteříž ſemnau vſtaupili z Ba-
bilonu w kálovitwě Artaxerxa.

32. A z synů ſareb, Gersomua:
z synů Šemaryah, Almenius: ſy-
nu Dawidowých, Jekhus ſyn Še-
cylia:

33. Z synů ſareb, Zacharyás, a
a njm vratíſli ſe mužu ſto pa-
deſate:

34. Z synů wídci Moabitiona
Zareb, a ſe njm mužu dwé ſtě pa-
deſate,

35. Z synů Zachues, Jethonyás

Zeholea, a ſe njm mužu dwé ſtě
paſeſate.

36. Z synů Šala, Maafyáſe
Gotholiáſſe, a ſe njm mužu ſedm;
deſate:

37. Z synů Saffatyáſſe, Za-
ryáſſe Michela, a ſe njm mužu
oſmdeſate:

38. Z synů Job, Abdyáſſe, Icheli,
a ſe njm mužu dwé ſtě dwac-
nácte:

39. Z synů Banyáſſe, Salimoh,
ſyn Josufláſſe, a ſe njm mužu ſto
ſedete:

40. Z synů Beer, Zacharyás
Bebei, a ſe njm mužu dwé ſtě oſm:

41. Z synů Ezeed, Jan Eke-
teran, a ſe njm mužu ſto deſet:

42. Z synů Adonykam z těch
poſledních, a tato gſau gména ge-
gich, Eliffalam ſyn Gebeluru, a ſe-
meláſſe, a ſe njm mužu ſedmdeſate:

43. Y ſhromáždil ſem ge k če-
ce, kteříž ſlowe Thya, a tu ſine
ſe stanowili tři dni, a přehleďl
ſem ge.

44. A z synů kněžstvých a Le-
vojstvých nenalezl ſem tu.

45. Y poſtal ſem k Eleazarov-
wi, y Eſfelonowwi, y Maſnianow-
wi, a Malobanowwi, y Encatha-
nowwi, y Samicowwi, y Jorybumow-
wi, Lachanowwi, Enwagamowwi
Zacharyáſſotwi, a Moſolamowwi, k
těm wüdcům a vmeleyim:

46. A ūčel ſem gím, aby přiſti-
k Loddeowwi, kteříž byl v mjeſta po-
kladnice,

47. Y přikázal ſem gím, aby
řekli Loddeowwi, a bratřim geho,
a těm, kteříž byli w poſkladnici,
aby nám poſtali ty, kteříž by au-
čad kněžstvý konali w domě Pána
Boha naſſeho:

48. Y přivedli nám wedle ruzky mocné Pána Boha našeho muže v mělé: z synů Uloholi, syna Lewi; syna Izraelova, Sebebiásse, y syny y bratří, gichž bylo osmnácte:

49. Asbiásse, a Umina z synů Bananea synů, a synové gegich mužů dwadcti.

50. A z těch, kteríž w chrámu slaužili, kteréž dal David, y ta knížata k dílu Lewjicím chrámu slaužícym dwě stě dwadcti. Všecká gnilena oznamena sau w písniach.

51. Y slíbil sem tu půst mládencům před obličejem Božím, aby hledal od něho dobré cesty nám, a kteříž s námi byli, y synům, y horadům, pro auklady.

52. Všeck sem se stýdel žádati od krále pěších a gezdů k u průvodu pro obranu, proti protivníkům našim.

53. Všeck čekli smě králi, že moc Páně bude s námi, kteříž vyhledávají geho wewssi žádosti.

54. A opět smě prosili Pána Boha našeho podlé těch wécy: gehožto y milostivého smě měli, a učajeni včiněni smě Bohu našemu.

55. A oddělil sem z obecného lidu vládařů a kněží chrámových, mužů dwanácte, a Sebebiásse, a Ušannama, a s nimi z bratří gegich deset:

56. Y odwážil sem gím zlato a stříbro a nádobi kněžská domu Boha našeho, která byl dal král, a rádecové geho, a knížata, a wessekeren Izrael.

57. A když sem odwážil, dal sem stříbra hřiven sto paděsáte, a nádobi stříbrného hřiven sto, a zlata hřiven sto:

58. A nádobji zlatých sedmkažte dwadct, a nádobji měděnného z dobré mědi štěmaucý se dwanácte, zlata twářnost wydávací.

59. Y řekl sem gím: Y wyšvarji gste Pánu, y nádobji swatá gsau, y zlato, y stříbro zaříbené gest Pánu Bohu otců našich.

60. Bdeč, a ostříhegre, dokázadžbyše nedali z obecného lidu vládařů y kněžím y Lewjicům, y knížatům měst Izraelských, w Jeruzalémě, do pokojka domu Boha našeho.

61. A ti, kteříž přigali, kněží a Lewjicové zlato a stříbro, a nádobji wnesli (ge) do Jeruzaléma do chrámu Páně.

62. Y pochnuli smě se od čeky Thya, dne dwanáctého měsíce ptzvánho, až smě wessli do Jeruzaléma.

63. A když misul třetí den, čtvrtého pak dne přewáženo gest zlato, a stříbro dáno gest do domu Pána Boha našeho, Ušatymorhowi synu Jory knězy:

64. A s ním byl Eleazar syn Fineesuv: a byli s nimi Josedus syn Gezusuv, a Nedýášo a Bany syn Lewjicuv: na počet a na wáhu wessecky wécy.

65. Y popsána gest wéha těch wécy té hodiny.

66. Kteří pak přišli ze Zageti, obětovali posvátnau obět Pánu Bohu Izraelskému, býků dwanácte za westeren Izrael, skopci osmidesáte šest,

67. Beranů sedmdesáte dva, kozlů za hřich dwanácte, a za wyšwobozenj kram dwanácte, wessecky wécy w posvátnau obět Páně.

68. U vřečetli přikázání králova a učedníkům královstvým, a podkrájkům země Čelestské a řecké: u počili národu, a chrámu Páně.

69. A když se dokonaly ty věci, přistoupili ke mně vládařové, řkouc: kteodlaučili rod Izraelský, u knězata, u kněží, u Levitové,

70. U cyzoktagnj pohané a nerozdové zemi, nečistot svých od Bananegských, u Herhegských, u Šerezegských, u Gebuzegských, u Moabitských, u Egipetských, u Idumegských.

71. Už spomeni sau s gegich dectami u oni, u synové gegich, u smisleno gesti sýmě svaté s cyzoktagnými národy zemi, a aučasíni byli vládařové, a správci rově nepravosti té od počátku toho království.

72. A už hned gaf sem tyto věci klíč, roztrhl sem roucha a svatau sušení: a trhaje vlasu hlavy, u bradu, sedél sem žalostě a truchle.

73. U fessli se kteřížkoli tehdejší pohnuli se u sloru Pána Boha Izraelského, ke mně koujicýmu nad nepravostí tan, a sedél sem smutný až do posmrtné oběti věčnosti.

74. A vstav o postu, roztrhaná mage roucha, a svatau sušení, klekna, a rozprostřeo ruce k Pánu,

75. Říkal sem: Páne zaházen ben sem, a stydím se před tváří evau.

76. Užebu hřichové nassi rozmnožili se nad hlavy nasse, a nepravosti nasse povyšeny sau až do nebe.

77. Už od času otců našich jsme v velikém hřichu až do dne tohoto.

78. A pro hřichy nasse a otců našich, vydaní sine s bratřimi našimi, a s kněžimi našimi, kráslum zemi w meč u zagetj u lanspež, s pořádáním až do dnešního dne.

79. A nyni kterak veliké gesto, co se nám přihodilo milostdenství od tebe Pána Bože, u vstav nám kořen a gmeňo k místu posvěcení tvého,

80. Aby nám světilo světlo nasse w domu Pána Boha našeho, aby nám dal pokrm po všeckém čas služebnosti naší.

81. A když sine slaužili, negfme opouštění od Pána Boha našeho, ale vstavil nás u milosti, poslav nám krále Petru, aby dal pořímk,

82. A (abn) oslavili chrám Pána Boha našeho, a starovali pusliny Syonské, aby dali nám stálé obydlí w židovstvu a Jeruzalémě.

83. A nyni, co dajme Pánu možice tyto věci: Užebu přestoupili smie přikázání tvá, kteříž dal u tuce služebníků tvých Prostřeků,

84. Říka: že země, do kteréžto ste věsili, abyste voládli dědicim gegim, země posvátněna gest posvátnami cyzozemci zemi, a nečistoty gegich naplnily gi všecku nečistotu svou.

85. A nyni decer našich nespojte s syny gegich, a decer gegich nevezměte synům vašim,

86. A nebudete hledati pokrm ge mrtvi s nimi po všecky časy, abyste se rozmáhajíce gedli neylepší

lepší wécy země, a dědictví rozdělili synům wasim až na wéky.

87. A které wécy přibázegi se nám, wšecchy dégi se pro činy naše zlostné, a veliké hříchy naše.

88. A dal sy nám takový kořen, a opět navrátili smě se, abychom picišli zákonných vstanovení tých, abychme se přimisovali k nečistotě cyzofragných národů země této.

89. Aždaliž se hněwáš na nás, abys nás zhladil, ažby nepozustal kořen a jméno naše:

90. Pane Bože Izraelský pravý gsy. Vše zůstaven gest kořen až do dnešního dne.

91. Až nyní gsmě před obličeji tvým w nepravostech naších. Vše nemůžeme gescré státi před teban w těch wécech.

92. A když modle se Ezdráss se vyznával, pláče prostřen gsa na zemi před chrámem, shromázdili se před ním z Jeruzaléma žásiup veliký velmi, mužů, a žen, a mládenců, a mladic. Vše pláče veliký byl w tom množství.

93. A když zwolal Jechonyáš Ichelaw z synů Izraelských, řekl Ezdrássovi: My smě proti Pánu zhřešili, že smě sobě postavili w manželství ženy cyzofragné z pohanu země.

94. A nyní gsy nadewsim Izraellem. W těch wécech tedy bud slib s přisahou od Pána, abychom zahnali wšecchy ženy naše, kteréž z cyzofragných gsau s syny gegich.

95. Gako tobě vstanoveno gest od starších podlé zákona Páne vstana wylož.

96. Vše tobě přisluší ten až círek, a my s tebou gsmie: zmužile včin.

97. A vstav Ezdráss začal přisahau knížata kněžstva a Levity w Jesseken Izrael, aby včinili podlé těch wécy; a přisahali

Kapitola IX.

Ezdráss poraujíc lidu, aby se oddělili od pohanu a od jen cyzých národů. Počet těch kněží a Levitů, kterí sobě ženy z cyzých národů povolali. Ezdráss čte před lidem zákon Pána. Vedeni rozmátně gest lid, aby w wejeli den strávili.

1. Vstav Ezdráss od přesessi Chrámového, odesel do pokojka Jonathowa syna Lazarabi.

2. A mage tu hospodu ncož Eusyl chleba, aniž pil wody, nad nepravostí množství.

3. Vstalo se provdání po všem židovstvu, a w Jeruzalémě všem, kteříž byli ze zájetí shrromázděni do Jeruzaléma,

4. Aby kdožbykoli nepříšel w dvořu nebo w těch dnech, podle řádu přesedjcích starších, pobrán byl statek geho, a on aby za odděleného od množství zájetí řázen byl.

5. V shrromázdili se všichni, kteříž byli z pokolení Juda a Benjamina w těch dnech do Jeruzaléma. tento gest měsíc devátý, den měsce dwacátý.

6. V sedělo wšecko množství na městissi chrámovém rítěsouce se, pro zýmu přijomnau.

7. Vstav Ezdráss, řekl gimi: My ste neprávě včinili pogjime: gice sobě w manželství ženy cyzofragné, abyste přidali k hříchům Izraelským.

8. A nyní degre vyznávání, a melebnost Pánu Bohu otců naších.

9. A dokonegte wůli geho, a od-

odstupce od poháně ženě, a od žen cyzofragných.

10. Už volalo všecko množství, a řekli blasem velikým: Gazkož sy řekl, včinjnic.

11. Ale že množství veliké gest, a čas způsobil, a nemůžeme bez pomocí státi: a ten aučinek není nám nednoho dne, aniž dva dní: nebo mnoho v těch věccích sime hřessili:

12. Všecké stogi vládaci množství, a všickni, kteří s námi bydlí, a kteříž koli magi v sebe ženy cyzofragné,

13. A ak přijomnij gau vše zmauce čas ze všelikého místa kněží, a saudcové, dokudžby inerozvázali hněwu Páně * aučinku toho.

14. Jonathas pak syn Ezeluš, a Ozyáš Thekam přigali (tu vrách) podlé téhoto věcy: a Bosoramus, a Léwis, a Sabbatheus spolu posmáhali s nimi.

15. Už stali podlé všech těch věcy všickni, kteříž byli ze zagetí.

16. Už vybral sobě muže Eždréš kněž, knížata vclíké z orci gegich podlé jmén: a spolu posadili se v obnovenij měsíce desetého, aby zpytowali ty věcy.

17. Už vstanoveno gest o mužích, kteříž měli ženy cyzofragné, až do obnovenij prvního měsíce:

18. Už nalezeni sau z kněží smíření, kteříž měli ženy cyzofragné.

19. Z synů Cejusa syna Josefa, a bratří geho: Maseš, a Eliozerus, a Jorybus, a Joazdeus,

20. Už vztáhli ruce, aby vyhnali ženy své: a k obětoránj na vyprošení, skopce, za neuvedomí své.

21. Už synů Semmetry: Mazaras a Ezechias a Jeclach, Alzaryáš.

22. Už synů Fosere: Limosyáš, Hysmaenys, a Rathanee, Jusso, Reddus, a Thalsas.

23. Už Lewiju: Iorabduš, a Semelis, a Bolnys, a Balitas, a Fakteas, a Bolwas, a Elionas.

24. Už svatých zpěváků, Elias, a Jakkarus.

25. Už wrátných: Salumus, a Tolbanes.

26. Už Izrael: z synů Foro, Czy, a Kenuáš, a Geddyáš, a Melchyáš, a Michelus, Elcaturus, a Jammebiáš, a Bannas.

27. Už synů Jolaman: Chamas, a Zacharys, a Jezrellus, a Joddyus, a Erymoch, a Heliáš.

28. Už synů Zachoim: Eliasdas, a Liasimus, a Zochyáš, a Erymoch, a Zabdyš, a Chebedyáš.

29. Už synů Žebes, Jan, a Antanyáš, a Zabdyáš, a Enicus.

30. Už synů Banny: Olasmus, a Maluchus, a Jeddeus, a Jasib, a Azabus, a Jerymoth.

31. Už synů Addyn: Laathus, a Sloofáš, a Balcus, a Raenáš, Maascáš, Marbarhyáš, a Besel, a Bonus, a Manaes.

32. Už synů Eluac: Noneáš, a Ajcás, a Melchyáš, a Samcás, a Simon, Benyamin, a Malchus, a Mattáš.

33. Už synů Afom, Barazaricus, Mathathyáš, a Bannus, a Elifalach, a Manasses, a Semelis.

34. Už synů Banny: Jeremiáš, a Sloadyáš, a Abramus, a Jobel, a Baneáš, a Peliáš, a Jonáš, a Matymoth, a Eliáš, a Rathaneus, a Eliáš, a Oryzáš, a Dyleus, a Semedyus, a Zabdys, a Josephus.

35.

35. A z synů Elišai: Idelus a Mathathýáš, a Sabadus, a řeč cheda, a Sedmi, a Jessei, Baneáš.

36. Wissíkni tito spogili sibi ženy cyzofragné, a pušili ge s syny.

37. Y přebývali kněži a Levjové, a kteříž byli z Izraele, w Jeruzalémě, a we wsi gedné fragine, w obnowenj měsýce sedmého (měsýce.) Y byli synové Izraelští w přibycích svých.

38. Y ohromážděno gest wisséckého množství spolu na městisstě, které gest od východu slunce brázny svaté:

39. A řekli Ezdrássovi Bisluz pnu a čitateli, aby přinesl zákon Množství, kterýž gest dán od Pána Boha Izraelštého.

40. Y přinesl Ezdráš Bislup zákon wšemu množství gegich, od muže až do ženy, a wšem kněžím, aby flysseli zákon w obnowenj měsýce sedmého.

41. Y čel na městissti, kteréž gest před svatau brána u chrámu, od prvního světla až do večera, před mužmi y ženami. Y dali wissíkni pozor na zákon.

42. Y stál Ezdráš kněz a čitatel zákona, na stolci dřevěnné, kteráž byla vdelána.

43. U stáli při něm Mathathýáš, a Samus, Ananyáš, Uzazyáš, Vryáš, Ezchýáš, a Balsamus na práwicy:

44. U na lewicy Haldeus, Elišiel, Malachýáš, Abusihas, Sabsus, Lubadyáš, a Zacharyáš.

45. Y wzal Ezdráš knihu před dešsíjm množstvím: neb sedél neysys w slávě před obličegem wissík.

46. A když dokonal zákon, wisséckni wyzdvižení stál: y dobrýcél Ezdráš Pána Boha nevyvěřího, Boha zástupu wšemohaučího.

47. A odpověděl wissíkten lid, Anten. A pozdvižse wzhůru rukou padše na zemi klaněli se Pánu.

48. Gezus, a Banaeus, a Sarebiáš, a Jaddymus, a Akubius, a Sabbathus, a Balithes, a Alzaryáš, a Ioradus, a Ananyáš, a filiáš Lewjtoré. *

49. Kteříž včili zákonu Páne, a před množstvím čerli zákon Páne, a předkládali každý z nich, kteříž rozuměli čtení.

50. Y řekl Atharathes Ezdrássovi Bislupu a čitatelovi, y Levjímu, kteříž včili množství;

51. Řka: Den tento svatý gest Pánu. A wissíkni plakali, když flysseli zákon.

52. Y řekl Ezdráš, Rozsídeš se tedy gezte neytučněgí wěcy wissélike, a píte neysladší wěcy wissélike, a poslete dary těm, kteříž nemají.

53. Nebo svatý gest tento den Páne, a nechtěte být smutní. Už bo Pán oslaví was.

54. A Lewjtoré zwéstowalt zgewné wšem, řkauč: Den tento svatý gest, nechtěte smutní být.

55. Y odessli wissíkni, aby gezdli, a pili, a hodowali, a dali dary těm, kteříž neměli, aby hodowali. Už wcebně powyszeni sawlowy, gimižto byli narčeni,

56. A ohromáždili se wissíkni w Jeruzalémě, aby slavili wissé podlé svědectví Pána Boha Izraelštého.

* Pro hříh tenčo.

Čtvrtá Kniha Ezdrássowa.

Kapitol I.

Vosíla Bůh Ezdráss e židům, aby jim gegich učvdečnost, pro mnohá dobrodijí jim protkázal, vyjímal.

I. Knihá Ezdráss Proroka druhá syna Sarećssowa, syna Azaryássowa, syna Helcyássowa, syna Sadanyássowa, syna Sádochosa, syna Achytobowa,

2. Syna Achyássowa, syna Hines, syna Heli, syna Amityássowa, syna Asycle, syna Elatymoth, syna Atna, syna Ozyássowa, syna Botyth, syna Abisci, syna Hines, syna Elazarowa,

3. Syna Alaronowa z pokolení Léwí, který byl zahájen v křesině Emedi, v království Arzaterka krále Perského.

4. Ýstalo se slovo Páně ke mně, řkauč:

5. Gdi, a zwéstug lidu mému ohavnosti gegich, a synům gegich nepravosti, kterých proti mně se dopustili, aby zwéstowali synům synů.

6. Kébo hřichové otců gegich v nich zrostli. Kéb zapomenavce na mne obětowali bohům cyzím.

7. Zdali gá newywedl sem ge z země Egypťské z domu služebnosti? Oni pak popauzeli mne, a radami mými pohtzeli.

8. Ty pak wyras wlasy hlavy swé, a dwrzij wsecky zlé wécy na né: nebo nepošlauchali zákona mého. Lid pak gest bez Fázné.

9. Dokwadž ge snásseti budu,

gimž tak mnohá dobrodijí sem vdělil?

10. Mnohé krále pro ně sem podvátil. Farona s služebníky svými, a wosse wogsto geho sem pobil.

11. Wsecky národy od tváti gegich sem zahladil, a na východu dwoj. ktagin lidi Tyrské a Szondské rozptýlil sem, a wossecky protivníky gegich pobil sem.

12. Ty pak mlino k nim, řka: Toto praví Pán:

13. Gá zagiště přes moře přes wedl sem wás, a vlice, při záčtku ohrazené způsobil sem wám. Wúdce dal sem wám Mogjissé Barona kněze:

14. Světlo stře sloup ohniswý připravil sem wám, a veliké podivné wécy včinil sem mezi wámi: ty pak nadciňnau zapoměnuli ste se, praví Pán.

15. Toto praví Pán wsemořhauč: Křepelka wám na znamenj byla, stany wám k obraně sem dal, a tam ste reptali:

16. A neslawili ste vitézství we ginénu mém z zahubení neprátel wasjich, ale gestě až doswad nynj reptali ste.

17. Bde gsen dobrodijí, která sem wám prokázal: Zdaliž na paussei když ste lačněli, newolali ste ke mně,

18. Řkauče: Ý proč sy nás na paussei tuto wyradl, abys zabil nás: lépe nám bylo slavžiti Egypťským, nežli vmtíji na paussei cca.

19. Gá bolest sem měl nad lás-
ním wasim, a dal sem wám man-
nu za počtm. Chléb Angelstý ge-
dli ste.

20. Zdali když ste žijeneli, stá-
lu sem neroztrhl, a tekly wody w
syrosti: před wedrem lístym stro-
mowým wás sem přikyl.

21. Rozdělil sem wám země tuč-
né: Chananegstý, a Serezeg-
stý, a Filistýnských od twáti was-
ší za vrhl sem: což včinjin wám
gesí, pravj Pán:

22. Toto pravj Pán wšemos-
haucý. Kla paušti když ste byli
v potoka Amotriegstého žijnjce,
a rauhagjce se gnienu mému,

23. Kte oheň za rauhání dal
sem wám, ale vvrh dřevo do
wody, sladkau včinil sem řeku.

24. Což robě včinjm Jakobe z
Klechrel sy poslouchati Júdo. Přes
nesu se k giným nětrodům, a dám
gim gméno mé, aby ostříhalí myh
zákonijph vstanovenj.

25. Že ste opustili mne, y gá
wás opustím.. Když wę prosyti
budete odemne milosrdenstw, ne-
smilugi se.

26. Když wzýwati budete mne,
gá newyslyslim wás. Kte poz-
stwornili ste ruce wasse krov, a no-
hy wasse negsau leniwé, aby činily
wraždy.

27. Kte gakoby ste mne opustis-
li, ale wás samýh sebe, pravj
Pán.

28. Toto pravj Pán wšemos-
haucý. Zdaliž gá sem wás ne-
prosyl, gako otec synů, a gako ma-
tka dcer, a gako chlwa malickýh
swýh.

29. Abyste mi byli za lid, a gá
wám za Boha, a wę mně za sy-
ny, a gá wám za orce.

30. Tak sem wás febral, gako
slepice kuřátko swá pod křídla swá.
Vlynj pak co včinjm wám z das-
trhu wás od twáti swé.

31. Obět když mi přinesete,
odwátm wtwat swau od wás. Kte
dny swátečný wasse, a swátky nos-
vého měsýce, a obřezování zapu-
dil sem.

32. Gá sem posal služebníky
mé Proroky k wám, kteréž když ste
přigali, zabili ste, a zedrali ste tě-
la gegich, gegichžto kewe wyhles-
dáwati budu, pravj Pán.

33. Toto pravj Pán wšemos-
haucý: Kuni wésse pustý gest: das-
truhé wás gako wjeti strnissé,

34. A synowé plod nevčinj: že
přikázani mého zanedbali, a co zlé-
ho gest, předeivnan včinili.

35. Dám domy wasse lidu přiz-
cházejicimu, kteříž mne nesly-
chawisse wěricti budau: kteřím sem
znamenj nevkázel, včinj, které wés-
cy sem přikázel.

36. Protoků newideli, a budau
pamiatowati na neprawosti gegich.

37. Oswođenígi (že) lidu přiz-
cházejicimu (dám) milost, gehožto
malicej plésagi s weseljim, mne ne-
widjce očima telesnyma, ale duchem
wěrjce, které wěcy sem řekl.

38. A nynj bratře patř, galá
sława: a wiz lid přicházejicý od
wýchodu.

39. Gimžeo dám wývodstw
Abrahamowo, Izákovo, a Jakob-
ovo, y Ozéássowo, y Amosovo, y
Micheássowo, y Joelovo, y Abdías-
sowo, y Jonássowo,

40. Y Nahumowo, y Abakus-
kovo, Sofonyéssowo, Aggeos-
ovo, Zacharyássowo, y Malachy-sso-
wo, kterýžto y Angelem Pave na-
zwán gest.

Kapitola II.

Synagogu, pod obrazem Marky, aby se od zlého svého života k pravému nevrátila, Boh řeže Izdrássé naposmijá.

1. Toto praví Pán: Gá sem wywedl lid tento z služebnosti, gímž sem přikázal dal řeže služebníky mé Proroky, gichž poslouchati nechtěli, ale zrušili rady mé.

2. Marka, kteráž ge zplodila, říká gím, Eděte synové, nebo gá vdova gsem, a opusštěná.

3. Wychowala sem vás s veselím, a ztratila sem vás s žárlivostí a truchlivostí, nebo zhřešili ste před Pánečem Bohem Wassim, a co zlého gest před ním, činili ste.

4. Vlynj pak, co včiníti vám z gá vdova gsem a opusštěná: gděže synové, a proste od Pána mizlošdenství.

5. Gá pak tebe otče za svéduchu nad markou synů, kteříž nezchtěli zákona mého zachovávat, a

6. Abys gím dal pořanění, a marku gegich w rozprýlení, aby rodu gegich nebylo.

7. Nech ak rozprýlena sau gmézma gegich mezi národy, nechť sau vyhlazení z země: že pořadali s posvátnými věcmi mými.

8. Běda tobě Assir, genž řež wáš nepravých v sebe národe zly, pamatuji, co sem včinil Sodomě a Čomoře,

9. Gegichžto země leží w smolných hrudách a w hromadách popelů: tak dám ty, kteříž mne nezposlouchali, praví Pán všemohancy.

10. Toto praví Pán Izdrássow, že věstujíc lidu mému, že gím

dám království Jeruzalémské, kteréž sem dáti chřel Izraelovi.

11. A přigmui sobě slávu gesich, a dám gím stany věčné, kteréž sem připravil gimu.

12. Dřevo života bude gím w vůni wonné masti, a nebude se pracovat, ani vstávat.

13. Eděte, a vezmete. Proste sobě dnů nemnohých, aby pobyl. Gíž připraveno gest vám království: bděte.

14. Svědč nebe a země. Nesbo zetčel sem zlé, a spotřil sem dobré, nebo živo gsem gá, dí Pán.

15. Marko obghineg syny tvé, wychoweg ge s veselím. Gáho holubice vtvrdíž noh gegich: nebo vyvolil sem tebe, dí Pán.

16. A vzkříšeni mítvě z míst svých, a z hrobů wywedu ge, nebo poznal sem jméno mé w Izraeli.

17. Nechť se báti marko synů: nebo vyvolil sem tebe, dí Pán.

18. Posli tobě pomoc služebníky mé Izrássse a Jeremiássse, k gegichžto radě posvětil sem, a připravil tobě stromů drovanáce obtížených rozličnými owoocy,

19. A tolíkž studnic tekoucích mlékem a medem, a hot nesmírny sedm, magických růží a lilií, w nichžto radosti naplní syny tvé.

20. Vdově spravedlivé včin, syrotku přisud, nuznemu deg, sytého obraň, nahého odég,

21. Zlámaného a mlečho vlcí, fulharému posinjvat se nechť, bráni bezrukého, a slepého k vše dění gasnosii mé připust.

22. Starého y mladého mezi zdmi svými choweg:

23. Mítvě kdežby nakedl, znaz menage

menage (ge) pochoweg w hrobę,
a dāni tobě prwnej posezenj w wžkři-
ssenj mém.

24. Oddechni, a odpečiň lide
mūg, nebo přigde odpočinutj twé.

25. Chùwo dobrá, krmíž syny
twé, vtvardíž nobý gegidh.

26. Služebníky které sem tobě
dal, žádný z nich ak nezhyne: ne-
bo gá gíph hledat budu z počtu
twého.

27. Nechťeg vstáwati. Nebo
když přigde den nářiku a aužko-
sti, gínj budau plakati, a smutnij
budau: ty pak weselá a hogná
budess.

28. Horliti budau národom, a
a nic proti tobě nebudau mocy,
prawij Pán.

29. Kuce mé chrániti té budau,
aby synowé twogi ohně pekelného
newsdeli.

30. Wesel se marko s syny swý-
mi, nebo gá tebe wytchnu, prawij
Pán.

31. Na syny twé mrtwé pa-
matuj, nebo gá ge wywedu z bo-
ku země, ja milostdenstwí s nimi
včinjm: nebo milostdný gsem, pra-
wj Pán wsemohauč.

32. Obgjmegž syny twé, až
když přigdu, a prokází gím mi-
lostdenstwí: nebo rozhogněny sau
studnice mé, a milost má nevmen-
sí se.

33. Gá Ezdráss přikázanj do-
stal sem od Pána na hoře Oreb,
abych ssel k lidu Izraelstému: k
nímžto když sem přissel, opovrhli
mne, a zavrhli přikázanj Páně:

34. Protož prawym wám ná-
rodowé, kteříž slýšite, a rozumí-
te: Očekáwegte pastýře wasseho,
odpočinutj wěčnosti dát wám: nebo

bližko gest ten, kterýž při konci
wěku přigde.

35. Hotovi budete k odplatě krá-
lowi woj, nebo světlo wěčné swj-
esti bude wám přes wěčnost času.

36. Vletec před stjñem wěku to-
hoto: přigměre vřeſſení slávy wa-
sse. Gá oswědčugi zgewně spasy-
tele měho.

37. Portučený čar přigměre, a
wcelie se, díky wzděwagjce ronu,
kteříž wás k nebestym králow-
stvím powonal.

38. Vstante, a slůgte, a wiz-
te počet znamenaných na hodech
Páne.

39. Kteříž se od stjnu wěku
přestěhowali, skwaucý sukně od
Pána wzalt.

40. Přigměř zase Srone poz-
čet twůr, a zavří volné twé,
kteříž zákon Páně naplnilt.

41. Synů twých, kteříž sy
žádal, plný gest počet. Pros
mocy Páně, aby posvěcen byl lid
twůr, kteříž powolan gest od po-
čátku.

42. Gá Ezdráss wsděl sem na
hoře Syon zástup weliky, kterež
jeſti sem nemohl, a wosickni s pí-
sněmi spolu chwáili Pána.

43. A v prostřed gich byl mlás-
dence postawy wysoké, přewyssu-
gicý wſecky ty, a na hlawy každés-
ho z nich wozládal fortuny: a wí-
ce potvysen byl; Gá pak za zás-
zrač sem to nič.

44. Čehdy otázel sem se Anghela,
a řekl sem: Kteříž gsau tito, Páne?

45. Kteřížto odpovídage řekl
mně: Tito gsau, kteříž smrtedlnau
sukni složili, a nesmrtedlnau vzals,
a wyznali gméno Božj: klynj ko-
runotréni sau, a berau palmy.

45. U řekl sem Angelovi: Ten mládenec, kdo gest, genž gím fortuny wstawuge, a palmy do tuisku dáwá:

47. U odpovídage řekl mně: Tentot gest syn Boží, kteréhož na světě wyznali: gá pak počal sem ge welebiti, kteříž hýlně pro gméno Páně stálí.

48. Tchdy řekl mi Angel: Sdízvěstům lidu mému, gáke a gák veliké diwoné wécy Pána Boja videl sy.

Rapitola III.

We všech Adamových voremcích, nývce pak w národech newěkých, rozhogněna gest nepravost a zlost.

1. Kéta třidatého zkažení města, byl sem w Babiloně, u zkormačen sem na lůžku mém odpočíwage, a mysleni má wstupowala na srdce mé:

2. Kébo wsděl sem zpustění Syona, a hognost těch, kteříž přebývali w Babiloně,

3. U zmíral se duch můg welmi, a počal sem mluwiti k Kleyz wýsíjmu slowa bázliwá,

4. A řekl sem: O Panowníče Pane, ty sy řekl od počátku, když se stípil zemí, a to sám, a rozkažoval sy lidu,

5. A dal sy Adamovi tělo mrzivé: ale y to bylo slepenj rukau tvých, a vdechl sy w něho ducha života, a včiněn gest živý před tebou.

6. A vvedl sy ho do ráge, kresťž se stípila pravice twá, dříve nežli země příslí.

7. A tomu přikázal sy, aby miloval cestu twou, a pominul gí, a hned vstanovil sy w něm smrt,

u to národech geho, u zrození sam národové, u pokolení, u lidé, u přibuzenství, gichžto není počtu.

8. U chodil gedenkaždý národ podlé twůrce své, a diwoné wécy páchali před tebou, a zaútočovali přikázání twá.

9. Opět pak časem vvedl sy potopu na obywatele světa, a zahladil sy ge.

10. A stalo se gedenomukaždý mu z nich, že gáko Adam vinnel, tak y oni zemřeli potopou.

11. Zůstal však sy pak gedenhož nich kdo s domem svým, a z něho spravedliví wissíkni.

12. U stalo se, když počali se množiti, kteříž bydleli na zemi, a rozmnožili syny a lidi a národy mnohé: u počali opět nepravost činiti wjce nežli předešli.

13. U stalo se, když nepravost páchali před tebou, wývolil sy jos bě muž z nich, gámuž bylo gméno Abrahám.

14. A miloval sy ho, a vkládal sy gámu saméniu twuli jzau:

15. A zřídil sy gámu zákon wěcný, a řekl sy gámu, abys nízdý neopustil semena geho. A dal sy gámu Izáka, a Izákoví dal sy Jakoba, a Kzau.

16. A oddělil sy sobě Jakoba, Kzau pak odlaučil sy. U včiněn gest Jakob w množství welikém.

17. U stalo se, když sy wývěl sýmě geho z Egypeta, přivedl sy ge na horu Syona.

18. A naklonil sy nebesa, a postavil sy zemi, a pohnul sy okříškem, a včinil sy, aby se třásl pro pasti, a zformoval sy svět,

19. A proslala slawa twá čtyřmi branami, ohně, a zeměřesenji, a wě-

a wětru, a mrazu, abys dal se menu Jakobovu zákon, a rodu Izraelovu plnost.

20. A neodgál sy od nich srdce zlostné, aby včinil zákon twůj w nich vžitk.

21. Kébo srdce zlostné nesa prawní Adam, přestaupil, a přemožen gest, ano y rošickni, který z něho narzeni sau.

22. A včiněna gest zůstávající nemoc, a zákon o srdcem lidu, s zlostí korene: a odesslo, co dobrého gest, a zůstalo slé.

23. Y pominuli časové, a skonala se léta: a wzbudil sy sobě služebněka ginenem Davida,

24. A řekl sy gemu, aby vzdělal město ginená twého, a obětoval tobě w něm kadidlo a oběti.

25. Y stalo se to za mnohá léta, a žecessili, který bydleli w městě,

26. We všech věcích činje gako činil Adam, a všecka pokolení geho. neb y oni vživali srdce zlostného.

27. Y dal sy město swé w ruce nepřátel twých.

28. Odaliž lepší věcy činj, který bydlí w Babiloně: A proto panovati budou nad Syonem:

29. Stalo se, když sem přišel sem, a widěl bezbožnosti, gichžto není počtu: a mnohé hřessicí widěla dusse má w tom třicátém léta, a vytrženo bylo srdce mé:

30. Kébo widěl sem, jak shází se ge hřessicí, a odpustil sy bezbožné činjci, a zlazyl se lid twůj, a zachomals nepřátele swé, a nezoznámil sy.

31. Klic nepamatugí, gakby měla opusťena byti cesta tato. Odali lepší věcy činj Babilon nežli Syon:

32. Aneb giny národ poznal tebe fromi lidu Izraelského z aneb která pokolení wěila svědectwem twým, gako Jakob:

33. Gegichžto odplata nerčázaala se, aniž práce vžitku pínesla. Kébo přeházege přeházel sem mezy národy, a widěl sem ge, anež oni w hognosti gsan, a nepamatugí na přikázani twá.

34. Vlynj tedy zwažíz na váze nasse nepravosti, a těch kterýz bydlí w swětě: a nebude nalezeno gmeno twé, gediné w Izraeli.

35. Aneb kdy nehráhili před obličegem twým, kterýz bydlí na zemi: z aneb který národ tak zachovával přikázani twá?

36. Tyto syce ze gmena nazleznese, že zachovávali přikázani twá, pohany pak nenaleznese.

Rapitola IV.

Angel Páně vreste opowážiwau wsescečnost Ezdrássowu. A čenuž rozličných podobenstw vžitk.

1. **Y** odpověděl ke mně Angel, kterýz poslán gest ke mně, gemuž gmeno Vryel,

2. A řekl mi: Wytrženo gsa srdce twé wytrženo gest w swére tomto, a pochopiti myslis cestu kleytržossiho.

3. Y řekl sem: Tak gest Pas ne můg. Y odpověděl mně, a řekl: Čti cesty poslán sem, aby vás včíhal tobě, a troge podobenstw abyh předložil před teban.

4. O kterýchžto gestliže mi ges dnu powiss z nich, y gá tobě včás ži cestu, kterou žádáss všiděti, a navčim tebe, odkud gest srdce zlostné.

5. Y řekl sem: Vlivo Páně můg. Y řekl ke mně: Eti odzluuuu 2 was

važ mi ohně žáhu, aneb změř mi ráj větru, aneb přivoleg mi zase dne, kterýž poniul.

6. Y odpověděl sem, a řekl sem: Bdo z synů může včiniti, abys se mne ptal o těch věcech?

7. Y řekl k mně: Kdybys se otázal tebe, řka: Jak velicý jsou přibytkové v srdci moře, aneb gací pramenové jsou na počátku propasti, aneb gací pramenové jsou na obloze, aneb kterí jsou východové ráje.

8. Řekbys mně říad, do propasti sem nezstaupil, aniž do pekla geste, aniž do nebe kdy sem vystoupil.

9. Když pak neotáhal sem se té gedině o ohni, a větru, a dni, který sy prošel, a od nichžto oddelen být nemůžes: a neodpověděl sy mně o nich.

10. Y řekl mi: Ty které věcy své jsou s tebou spolu rostlé, neznížes poznati:

11. A když bude moc rozum twůr pochopiti kley wýššího cestu, a když giž zemní porussen gest svět, rozumeti porussen j zevonému před tváří mau:

12. Y řekl sem gemu: lepeby byslo, abyhom nebyli, nežli abyhom geste živoj sauce živoj byli v bezbožnostech, a trpeli, a netozuměli o kterau věci.

13. Y odpověděl k mně, a řekl: Přecházege příssel sem do lesa dřív polních: y myslila mysleni.

14. A řekla: Podte, a gděme, a včíme proti moři bog, aby odztaupilo před námi, a včíme sobě ginyh lesů.

15. Y podobně volny mořské y ony myslily mysleni, a řekly: Podte vstupujice, vybogúgme lesy polní, abyhom y tam dokonaly samým sobě ginau fraginu.

16. Y včiněno gest mysleni lesa nadarmo: nebo příssel cheň, a sitával geg.

17. Podobně y mysleni voln mořských: nebo stál písek, a nedal gini.

18. Kdybys byl saudce těch věců, kohobys počal ospravedlnit, aneb koho odsauditi?

19. Y odpověděl sem, a řekl: Ovšem matná mysleni myslili, nebo zeiné dána gest lesu, a moři místo aby snášelo volny své.

20. Y odpověděl k mně, a řekl: Dobče sy ty rozsaudil, a proč sy nerozsaudil sobě samému?

21. Kdybo gako zeiné dána gest lesu, a moře volná svým: tak (ti) kteři na zemi bydlegi, (tém věcem) ktere jsou na zemi, mohau toliko rozumeti: a kteři na nebesach, (tém věcem) ktere jsou na výsostí nebeské.

22. Y odpověděl sem, a řekl: Prostým tebe pane, ať gest mi dán sinysl, abyh rozuměl:

23. Kdybo nechrál sem se rázati vysších věcích, ale o těch, kteréž pomíjegi mezi námi každodenně, pro kterou přejcina lid Israelský dán gest v pohanění počítaném z který sy miloval lid, dán gest pokolením bezbožným, a žákon otců nassisich v zahynutí veden gest, a nařízení psaných nížež není:

24. A pomínili sime z svěra, goso kobyly, a život náss kruž a bázen, a aniž sime hodni, abyhom milostdenství nabylí.

25. Ale což včině gmienu svému, kterež vzhýwáno gest nad námi: a o těch věcích rázal sem se.

26. Y odpověděl k mně, a řekl:

řekl: Budessi velmi mnoho se wyzprávati, čestěgi budess se divsti: nebo chwátagc chwátá swét, aby pominul.

27. A nepochopuge, aby snesl (in wéch), které w budaučých časých spravedliwým zaſlbeny sau; neb plný gest swét tento nespawedlnosti a nemoznosti.

28. O těch pak wécech, na ktere se rážess, powjmě: neb sao gest zlé, a gessé nepříſlo zkázenj gcho.

29. Gestlije redy nebudc přewráceno to, co nasato gest, a nesessoliby místo, kde rozsýwáno gest zlé, nepřigde (to) kde nasato gest dobré.

30. Nebo tráwa semene zlého nasata gest w srdecy Adama od počátku: a jak mnoho bezbožnosti zplodilo až do nyněgšího času, a ploditi bude, až když přigde huz množ.

31. Poważ pak v sebe tráwu zlého semena, jak veliký vžitek bezbožnosti zplodila:

32. Když poskáni budau flasfowé, gichžto nenj počtu, jak vesliké humno, počnau činiti?

33. Y odpowěděl sem, a řekl: Kterak, a kdy tyto wécy (budau)? Proč gsau malá a zlá nasse léta?

34. Y odpowěděl ke mně, a řekl mi: Utepořížeg ty na Uteywysšího. Nebo ty nadarmo na něho pospíjhás. nebo wyrženj twé (gest) mnohē.

35. Zdali o těch wécech netázať se dusse spravedliwýho w přibytcých swých, řkauce: Až dokáz wád daufam tak: a kdy přigde vžitek humna odplaty nassj:

36. Y odpowěděl nq ty wécy Jetemsel Archangel, a řekl: Když

naplněn bude počet semen mezy wánii, nebo na wáze wážil gest swét.

37. A mítai měřil časy, a potétem zecel časy, a nepohnul, aniž wzbudil, až se naplnila předpověděná míta.

38. Y odpowěděl sem, a řekl: O Panovnječe pane, ale y my wisseli plní gsine bezbožnosti.

39. A aby snad pro nás nenašíla se spravedliwých humna, pro hříchy bydljících na zemi.

40. Y odpowěděl ke mně, a řekl: Gdi, a taž se těhorné, zdali kdyby naplnila devět měsyců svých, gessé mohl materněk gegj držeti plod w sobě?

41. A řekl sem: Nemůže pane. Y řekl ke mně: W pekle přibytkově dusší materněku přitownáni sau.

42. Nebo jako ta, která rodí, chwátagc vjeti potřeby porodu; tak y tyto chwátagi navrátit tyto wécy, které sau gim potučeny.

43. Od počátku bude tobě vfkázáno o těch wécech, které žádáš viděti.

44. Y odpowěděl sem, a řekl: Valezlli sem milost před očima twýma, a možneli gest, a gsemli k tomu způsobný,

45. Vfaž mi, zdali vjce nežli pominulo (času) budaučné přijti má, aneb mnohem vjce pominuli (časové) weyss nežli budauč gsau.

46. Co pominulo, wjm: co pak budaučho gest, newjmi.

47. Y řekl ke mně: Snig po pravé straně, a vfkází tobě wyložení podobenství.

48. Y stál sem, a viděl sem,
Uuu u 3 a ay

a ay pec hořejš ſla předeminau, y ſtalo ſe, když přecházela plamen, w:děl ſem, a ay pozůstal dým.

49. Potom ſſel předeminau oblak plný wody, a výdal deſſt veliký přiwalem; a když přecházela pláště, pozůstaly w něm krupege.

50. Y řekl ke mně: Pomyſli ſobě: gálo roſce deſſt vjce nežli krupege, a ohň nežli dým: tak ſe rozhognila, kteráž ponuñula mīra. Pozůstaly pak krupege, a dým:

51. Y modlit ſem ſe, a řekl: Domniwáſ ſe, že žiwo gsem až do těch dnj: aneb co bude we dnech těch:

52. Odpověděl ke mně, a řekl: O znamenjch, o nichž mne ſe ráz Žeſs, poňkud mohu tobě povědjeti: o životu pak twém negsem poſlán, abyž pověděl tobě, ale nevymí.

Rapitola V.

Aořienna znamení o budoucých věcích vkažuje Anselmi Eudrissovi, kteří ſeji, a naděgi zágařich w Babiloně.

1. **D**o znamenjch pak: ay dnoz wé přigdau, w nichžto pochopení budau, který bydlegi na zemi w dani mnohē: a ſtyta buſde cesta pravdy, a neplodná bude od roky fragina:

2. A rozmnožena bude neſpravedlnost nad tu, kterau ty ſám wizdiſs, a nad kterau ſy ſlyſſel někdy.

3. Y bude, když wložiſ ſlepége (do fragin), kterauž nynj widiſs, kralowati fraginu, a budau gi wižděti puſtau.

4. Dáli pak tobě kleywydji živou býti, vžiſ ſe po třetj traubě, a zaſvijti ſe ryhle ſunce w noči, a mejječ třikrát we dne,

5. A z dřewa krew kapati buſde, a kámen dá hlas ſwung, a lídě pohnau ſe.

6. A kralowati bude, gebožto ſe nenaděgi, který bydlegi na zemi, a prácy přeſtěhovali včinj:

7. A moře Godoniske ryby vyzvihne, a dá hlas w noči, gebož nepoznali mnozý. vſični pak vſlyſſi hlas gebož,

8. A propaſt ſlane ſe po mnoz hých mīſtech, a ohň čaſtofráte vyzpuſtěn bude, a ſſeliny polní přeſtěhuj ſe, a ženy ženſtan nemoc magický roditi budeau portwory,

9. A w ſladkých wodách ſlané nalezeny budau, a vſični přátelé ſebe ſamých vzbogowati budeu: a ſtryt bude rchdáž ſmyſſ, a rozum oddelen bude w ſchránu ſwau:

10. A hledán bude od mnohých, a nebudе nalezen: a rozmnožena bude neſpravedlnost, a nezdejelskost na zemi.

11. Y bude ſe rázati fragina bližnj ſwé, a dí: Štali ſteže tebe spravedlnost spravedliwé či níč: A tomu odepře.

12. Y bude w ten čas, a nažděgi budau mīti lidé, a nevyproſí: pracovati budau, a nebudau ſížený cestu gegich.

13. Tato znamení povědjeti rozbě dopuſtěno geſt mi: a bndeffit opět ſe modliti a plakati, gálo y nynj, a poſiti ſe budete ſedim dnj, vſlyſſi ſe opět wětſi věcy nežli tyto.

14. Y pročel ſem, a ſelo mé zbrozylo ſe welini: a dusſe mópraz cowala, aby ſemdlela:

15. Y vchopil mne, který přiſel Anselm, který mluvil we mně, a poſylnil mne, a poſtaral mne na nohj.

16. Y stalo se w nocy druhé, y příssel ke mně Salathyl wůz dce lidu, a řekl mně: Kde sy byl: a proč trácat tráva smutná (gest):

17. Zdaliž newis, že tobě swězen gest lid Izraelský w kragině přestěhowání gegich:

18. Powišliž tedy, a okusyž chleba, a neopavstěgž nás, gak pastýř stáda swého w rukau volků zlostných.

19. Y řekl sem gemu: Gdi odemne, a nepřistupuj ke mně. Y poslechl, gak sem řekl: a odessel odemne.

20. A gá postil sem se za sedm dnj lkage, a pláče, gakoz mi přizáhal Vrycl Angel.

21. Y stalo se po sedmi dnech, a opět myšlenj srdce mého obejznábyla vlně welmi,

22. Y přigala zase dusse má duša rozumu: a opět počal sem mluvit před kleywyssím řečí,

23. A řekl sem: Panownjče Pane, ze wſeho lesu země, a wſech stromů geho, wywolil sy winnicy gedinau:

24. A ze wſej země okřska, wywolil sy sobě gámu gednu: a ze wſech kwojtí okřska, wywolil sy sobě lilium gedno:

25. A ze wſech propasti mořských naplnil sy sobě porok geden: a ze wſech vyšlavených měst, posvětil sy sobě samému Syon:

26. A ze wſeho stvořeného práctwa, gmenoval sy sobě holubicey gednu: a ze wſech stvořených horad, opatřil sy sobě ovcey gednu:

27. A ze wſech rozmnožených lidi, dobyl sy sobě lid geden: a ode wſech schwáleny zákon, dal sy tomu, kteréhož sy žádal, lidu.

28. Anynj Pane, proč sy wydal gednoho mnohým: A připravil sy na gednom kořenu giné, a rozprýlil sy gedinkého trého mezy mnohé:

29. A poslapali ho (ti), kteří odpjrali sibum swým, a kteří swým swědecovní newěrili.

30. A gestliže w nenávisti mag ge nenáviděl sy lidu swého, swýma rukama má trestán být.

31. Y stalo se, když sem mluwil řeči, y poslán gest Angel ke mně, který prvé byl příssel ke mně minulé nocy,

32. A řekl mně: Slyšs mne, a navčjm tě: a pozoruj mne, a přidám před tebou.

33. Y řekl sem: Uluwo Pane můg. Y řekl ke mně: Welmi sy ty v wytrženj myslc včiněn pro lid Izraelský: zdali sy ty geg mizlowal wjce, ncžli (ten), který ho včinil:

34. Y řekl sem k němu: Ulož Poli Pane, ale bolest mage mluwil sem. Ulebo trápj mine ledwoj má na každau hodinu, gesso hledám pochopití stezku kleywyssího, a zpytovati čášku saudu geho.

35. Y řekl ke mně: Uležižes. Y řekl sem: Proč Pane: k čemu sem se narodil, aneb proč nebyl včiněn mně materník matky mé hrobem, abyh newiděl práce Jákobowý, a vstání pokolenj Izraelstého?

36. Y řekl ke mně: Sečti mi, které wěcy gesste nepříslly, a zber mi rozptylené krupege, a včin mi zase zelené vschlé kwojty,

37. A otevři mi zařízené schrány, a wywed mi zařízené w nich wěty; vkaž mi hlasu obraz: a tu vkaží ,

vkáži (y gá) tobě prácy, kterau žás
dáša widiti.

38. Y řekl sem: Panovníce Pan
ne, y kdož gest, kdo může tyto wés
cy wédeti, gediné (ten), který s
lidni obydlj neiná:

39. Gá pak nemaudr: a gak
budu mocy powiedzi o těch wés
ceř, o kterých mne sy se rázal:

40. Y řekl ke mně: Gak nez
můžes včiniti gedno z těch wécy,
které sau powiedzny: tak nebudes
mocy naleznauti jaudu mého, aneb
na koncy lásky, kterau sem lidu
zašlbil.

41. Y řekl sem: Ale ay Pane ty
blízko ghy tém, kteříž na koncy gšau:
a co včinj, kteří předemnau byli,
aneb my, aneb ti, kteří po nás:

42. Y řekl ke mně: Korumě
připodobnjm saud mūg. Gako
ne neypošledněgssich zpoždilost, tak
ani prvnjih břzkost.

43. Y odpověděl sem, a řekl:
Nemohlli sy včiniti ty, kteří včet
něni sau, a kteří gšau, a kteří poto
mnj budau, w gedno, abys spjíše
saud twůug včázel:

44. Y odpověděl ke mně, a
řekl: Nemůže pospíchat stvořenj
na stvořitele, aniž sněsti svět těch,
kteří w něm magi býti stvořeni
w gedno.

45. Y řekl sem: Kterak sy řekl slu
žebníku twému, že obživuge obži
wil sy z sebe stvořené stvořenj w
gedno, a sneslo stvořenj, bude mocy
y nynj sněsti přijomná w gedno.

46. Y řekl ke mně: Šepreg se
maternjka ženy, a díss k ni: Y
geslizhe rodiss, proč pčes čas:
Pros tedy gj, aby dala deset w
gedno.

47. Y řekl sem: Otwsem nez
bude mocy: ale podlé času,

48. Y řekl ke mně: Y gá dal
sem maternjka země tém, kteríž
sau wšati na zemi podlé času.

49. Vlebo gako nemluvňáko
nerodjty wécy, které statých gšau:
tak gá zřídil sem z sebe stvořenj
svět.

50. Y rázal sem se, a řekl: Když
sy giž mně dal cestu, mluvili bu
du před tebau: nebo matka naše,
o které sy mi mluvil, geslē mlaz
dá gest: nebo k starosti k priblíž
žuge.

51. Y odpověděl ke mně, a
řekl: Otaž sc ty, které rodj, a
poroři tobě.

52. Vlebo díss gj: Proč, které
sy porodila, nynj negsau podobní
tém, kteří (byli) před tebau, ale
mensii postavov?

53. A dí tobě y ona: Ginj gšau,
kteří w mladosti mocy zrozeni sau:
a ginj kteří pod časem starosti, když
zemdleli maternj, zrodili se.

54. Poważ tedy y ty, že men
sii postavov gste nežli ti, kteří (by
li) před wámi:

55. A kteří po wás, (budau)
mensii nežli w, l gako giž zsta
tagjy se stvořenj, a (ginj) sy
la mladosti pemnula. Y řekl
sem: Prosým Pane, naležli sem
milost před očima twýma, včas
služebníku twému, kteří koho ne
wstrewuges stvořenj twé.

Kapitola VI.

Připomenutí slucku stvoření.

1. Y řekl ke mně: Při počátku
zemského okreska a prve
než stála vygori wéku, a díjwe než
wála sebrání wéru.

2. A díjwe nežli zněli hlasové
hromů, a díjwe než bleystaly swé
slosti

slosti blystání, a dřjwe než vpeč
vněni byli základové tagssi,

3. A dřjwe než vzděna byla
krásná kwojtj, a dřjwe než vtoro-
zeny byly hnute mocy, a dřjwe než
sebrána byla nesčísluá tytjštwa
Angclu,

4. A dřjwe než wyzdroženy
byly wýsosti powětřj, a dřjwe než
li gmenowány byly intry obloh, a
dřjwe než horkost wydávali komis-
nowé w Syonu,

5. A dřjwe než wystížena byz
la přeomná léra, a prwé nežli od-
cyzeni sau nálezkoré těch, kteří
nynjhřessi a zaznamenáni byli, kteří
v jiru skladali w počlady:

6. Čehdáz myslil sem, a včiněs-
ny sau (wšecí wěch) skrže mne
samého, a ne skrže giného: a koz
nec skrže mne, a ne skrže giného.

7. Y odpowěděl sem, a řekl:
Které bude oddělení časů: aneb kdy
prwnjho konec, a nastawagjcyho
počátek?

8. Y řekl ke mně: Od Abrax-
hama až do Jzáka, když zrozeni
sau z něho Jakob a Eza, ruka
Jákovova držela gest z počátku
patu Eza:

9. Nebo konec toho wěku Eza,
a začátek nastawagjcyho Jakob.

10. Člowěcí ruka mezi patou
a rukou. Ta gíne nechřeg se táz-
zati Ezdássi.

11. Y odpowěděl sem, a řekl:
O Panovnjece pane, nalezli sem
milost před očima twýma,

12. Prosím, abys ukázal slu-
žebníku twému konec znamenj
twých, gegichžto částku ukázal sy
mi nocí minule.

13. Y odpowěděl, a řekl ke
mně: Powstaň na nohy twé, a
slyš s hlas welnu plný zvuku,

14. A bude gako pohnutj, aniž
pohne se míslo, na kterémž bys
stál.

15. Protož když mluwj, ty ne-
bog se, nebo o koncy slwo, a
základ země rozumj se,

16. Nebo o těch wěcech řec tře-
se se a hne se, nebo wj, že konec
gegich má proměněn býti.

17. Y stalo se, když sem slyssel,
powstał sem na nohy mé, a slyssel
sem: a ay hlas mluwicj, a zwuk
geho gako zwuk wod mnohých,

18. Y řekl: Uy dnowé gdau, a
bude, když přiblížovati se počnu,
abych na wſej wil bydljcy na zemi,

19. A když počnu se wypáz-
waci od těch, kteříž nespravedliz
wě ſkodili nespravedlnostj swan,
a když doplněna bude poníženost
Syonstá,

20. A když nadznamenán
bude wěk, kterýž počne pomíjeti,
tato znamenj včinjm: Knihy otez-
wějny budau před twář oblohy, a
wšicíni spolu wideti budau.

21. A ročnj nemluwonářka mlu-
witi budau hlasu svými, a těho-
ené ženy roditi budau nedočudz-
čata tři a čtyř měsíců, a oživau,
y wzbuzeni budau.

22. A rychle vřážj se osetá míslo
neosetá, a plné ſplížitny rychle naz-
lezeny budau prázdné:

23. A trauba zatraubj s zwuz-
kem, kteauž když vſlyssi wšicíni,
rychle vlcfnau se.

24. A bude w ten čas, wybor-
gugj přátelé přátely gako nepřátelé,
y lekne se země nad těmi
wěcmi: a pramenové studnic zas-
taví se, a nepotekau za tři ho-
diny:

25. Y bude, každý který pozúš
Uuuu 5 stan

stane ze všech těch, o kterých sem zobě předpověděl, on spasen bude, a vzíté spasení mé, a konec světu wasseho.

26. Je vzej, který přigati sau lidé, který smrti neokusyli od narození svého, a změně se srdce obywatelů, a obrátí se w smysl giny.

27. Nebo ohlazeno bude zlé, a vřassená bude lešt.

28. Bude pak kouzlo výta, a přemožena bude potušítedlnost, a včáže se pravda, která bez vžitku byla také časů.

29. Je stalo se, když mi mluvil, a ay, poznánku patřil sem na toho před kterýmžto sem stál,

30. Je mluvil ke mně tyto věcy: Přijel sem, abyž tobě vřázal čas budaucí noci.

31. Budessi tedy opět prosýti, a opět se positi sedm dnu, opět tobě zvěstují větší geste věcy, nežli tyto, kteréž sem slyssel přes den.

32. Nebo vyslyšan gest hlas tvoří v Nejvyššího. Nebo vzděl slyšný vpríjmost rwanu, a ohledl na stud, kterýž sy od mládosti měl:

33. A proto posílal mne, abych vřázal tobě všecky věcy tyto, a pověděl tobě: Dausegž, a nechtěg se báti,

34. A nechtěg pospíchat i s prvnimi časy, abys myslil marné věcy, a nechtěg od posledních časů.

35. Je stalo se potom, je plakal sem opět: a tež postil sem se sedmi dnu, abych vyplnil tři těhotny, o kterýchž povědji gest mi.

36. Je stalo se gest w osmé noci, a srdce mé opět rmautilo se ve mně, a počal sem mluvit před Nejvyšším.

37. Nebo duch můg rozpolozíval se velení, a dusse má testís wá byla.

38. Je řekl sem: O pane, mložwé mluvil sy od počátku stvoření, w prvním dni řka: Bud nebe a země: a tvoje slovo skutek dokonalý.

39. A byl tehdy duch, a tmy obnášely se, a mlečení, zvuk hlasu člověka gestre nebyl (stvořen) od tebe.

40. Tehdy řekl sy, aby z počas dů tvojich vyslo světlo gasné, a kterýmžby vídno bylo dílo tvé.

41. A druhého dne stvořil sy ducha oblohy, a přikázal sy gemitu, aby oddělil a oddělení včinil mezi vodami, aby díl geden vzhůru odstoupil, díl pak (druhý) vzdole zůstal.

42. A třetího dne přikázal sy vodám, aby se shromáždily, w sedmě stránce země: řest pak částek osušil sy, a zachoval sy, aby z téhož to byly před tebanu poslouhující všaté od Boha, a vzdělané věcy.

43. Nebo slovo tvé vyslo, a skutek hned stal se.

44. Nebo poslo rychle-množství nesníjeného owoce, a okusený žádosti mnohonásobné, a kouzlo barvy neproměnit, a vůně woných věcy newystížedlných; a třetího dne tyto věcy včineny sau.

45. Čtvrtého pak dne přikázal sy, aby byl sluneční bleš, měsíce světlo, hvězd zřízeni:

46. A přikázal sy gemitu, aby slavily budaučímu stvořenému člověku.

47. Pátého pak dne řekl sy sedmě částce, kde byla voda abrosnájdene,

máděna, aby wydala živočichy, y
ptactwo, y ryby: a tak se stalo.

48. Woda němá, a bezdušná,
pteréžto Božím pokynutím bylo
rozřazáno, živočichy čnila, aby z
toto podivné wécy twé národo-
wé vyprawowali.

49. A tchdáz zachoval sy dwe
dusse, gméno gedny nazval sy He-
noř, a gméno druhé nazvala Le-
wiathan,

50. A oddělil sy gc gednu od
druhé. Člebo nemohla sedmá částka,
kde byla woda shromážděna, sně-
sti ge.

51. Y dal sy Henochovi ge-
dnu částku, kteráž vychla třetího
dne, aby bydlil na nj, kdežto gest
hor tisyc.

52. Lewiathanowi pak dal sy
sedmou částku mořtau, a zachoval
sy gi, aby byla k sežtání, kterým
čces, a kdy čcess.

53. Šestého pak dne přikázal
sy zemi, aby zplodila před tebau
hovada, y šelmy, y zeměplazy:

54. A nad témě wécmi (stvořil sy)
Adam, kteréhožto sy vstanovil
za všeckce naděssemi twory, kte-
ré sy včinil, a z něho pocházymy my
všicki. a kteří sy wywohil lid.

55. Tyto pak všecky wécy mlu-
wil sem před tebau Páne, nebo
pro nás stvořil sy svět.

56. Sliné pak národy od Adaz-
ma zrozené řekl sy, že oni nic ne-
gsau, a že sliné přírodnání sau, a
gako krupeři; národy připodobnil
sy množství gegich.

57. A nynj Páne, ay tito ná-
rodové, kteríž za nic počení sau,
počali panovat nad námi, a (nás)
zjírat:

58. My pak lid swůj, kte-

rýž sy nazval prvorozénym, ge-
dnorozénym milým twým, wydá-
ni sme w ruce gegich:

59. A gestlize pro nás stwo-
řen gest svět, proč newládnceme
dědicewjm w swětě? Až dokawádž
(hudau) tyto wécy:

Kapitola VII.

Bez sisaní nemůžeme přigeti k věci
němu živoči. 36. Výnij vžicečné gian
modlitby spravedlivých. 43. O pos-
ledním dni sandu. 62. Mnohým ne:
pravostem oddáni sau lidé, ale Pán gest
milostný.

1. **M** stalo se, když sem přestal
mluwiti slovo rěč, poslán
gest ke mně Angel, kterýž poslán
byl ke mně prvních nocí,

2. A řekl ke mně: Vstaní Ez-
drássi, a slyss řeči, kteréž sem při-
šel mluwiti k tobě.

3. Y řekl sem: Mluw Bože
můj, y řekl ke mně: Moře po-
loženo gest w prostranném místě,
aby bylo hluboké a nesinjně:

4. Budět pak gema (geho) vogiz-
tj w aužkém místě položeno, aby
bylo podobné řekám.

5. Člebo kdo črege črti bu-
de vogjet do moře, a vzděti ge-
neb panovat nad njm: nepřes-
gdeli aužké mísťo, do širokosti, kte-
rak bude mocy vogjet?

6. Opér gine: Město gest vyz-
stavené, a položené na místě pol-
njm: gest pak plné všech dobrých
wécy.

7. Vogjet geho aužké a w pří-
krém (místě) položené, aby byl na
prawicy syce obně, po levici wos-
da hluboké.

8. Stezka pak gest gediná me-
zy nimí položena, to gest, mezi
obněm a wodau, aby nesněštka-
la

la se cesta, gediné na slepégi člos
wéci.

9. Budeli pak dano město člos
wéku za dědictw, neptogdeli niz
Edy toho swrchu položeného ne-
bezpečenstw, kterak wezme dědi-
ctwí swé?

10. Y řekl ſey: Tak pane. Y
řekl ke mně: Tak gest y lidu
Jzraelskému djl.

11. Ulebo pro ně včnil ſem
swé, a Edy přeſtaupil Adam vſas-
nowenj má, vſauzeno gest, co ſe
ſtalo.

12. A včiněna ſau wgití tohoz-
to swrta auzká, y boleſtná, y prac-
ná: nemnohá pak a zlá, a ne-
bezpečná plná: a prácy wel-
mi velice podpřjná.

13. Ulebo wertsjho swrta wgit-
z proſtranná a bezpečná, a činjý
neſmitedlností vžitek.

14. Uteregdauli tedy wcház-
zegjcy, kteříž živí ſau, auzké a
marné tyto wécy: rebudau inocy
obdržeti (těch wéci), kteří ſau ſlo-
ženy.

15. Ulynj tedy proč ty ſe zkori-
mucuges, Edy ghy potuſſitedlný z
a k čemu ſe pohybugess ty, Edy
ſy ſmitedlný.

16. A proč ſy newzal na ſedce
twé, co gest budavcýho, ale což
gest přitomného?

17. Odpověděl ſem, a řekl: Pas-
nowjše pane, ay hle zřídil ſy
zákonem twým, že spravedliwý
dědičně obdrží tyto wécy, bezbožní
pak zahynau.

18. Spravedliwý pak ſnáſſeti
budau auzké wécy, naděgi magice
w proſtranné, nebo kteří bezbožně
ſe chowali, (bu) y auzké wécy tr-
peli, y proſtranné nevzij.

19. Y řekl ke mně: Uleni ſaudce
nad Boha, aniž rozumného nad
Uleywyssjho.

20. Uleb hynau mnozý přitos
mnj, že zanedbán gest, který předs
ložen gest Boží zákon.

21. Ulebo přifazuje přítáyal
Bůh přicházegjcy, Edyž přiſli,
co činjce žiwiby byli, a co za-
chowáwagjce nebyliby trestání.

22. Čl pak negfau namluweni,
a odpjrali gemu, a vſtanowili ſo-
bě myſleni marnosti,

23. A předložili ſobě oflamá-
ní hřichů, a pomlauwali Uley-
wyssjho, že nenj, a cestu geho
nepoznali,

24. A zákonem geho poherdali,
a ſluby geho zapřeli, a w zákon-
ních wécech geho wjry neměli, a
ſtruků geho nekonali.

25. Protož Eždráſſi prázdné
wécy prázdným, a plné plným.

26. Vy čas přigde, a bude, Edyž
přigdau znamenj, kteříž předpowě-
děl ſem tobě, a zgewiſ ſe newe-
sta, a zgewugjcy vřáže ſe, kteří
nynj ſe ſtrýwá země:

27. A každý, kteříž wyſwobo-
zen gest od předpověděných ūly
wécy, on všedeti bude dtroné wé-
cy mé.

28. Ulebo zgewiſ ſe syn můg
Ezjiss s těmi, kteříž ſe nym gſao,
a wſeliti ſe budau, kteříž pozvá-
li za čtyři ſta let.

29. A bude po těch letech, y
ruče ſyn můg Křiſtus, a wſe-
čni, kteříž dyčóni magi lidé,

30. A obrati ſe ſwér w ſtaté
mlčenj za ſedm dni, gako w p-
wnej ſaudcích, tak aby žádný ne-
byl zanechán.

31. Y bude po ſedmi dnech, e
wžejí,

wzkejšen bude, který gessé nebdí wěk, a vnič potušený:

32. A země wydá (ty), kteří w nj spí, a prach (ty), kteří w něm s mlčenjím bydlí, a schránky wýdas- gj (ty,) ktere gím potušeny sau dusse.

33. Y zgewij se Ueywyssji na stolicy saudné, a pominau býdy, a dlauhocákánliwost shromáždji se.

34. Saud pak sám pozůstane, prawa bude sláti, a wjra se zinocnij,

35. A sturek následowati bude, a odplata se vfkáže, a spravedlnos- ti býti budou a nespravedlnosti nebudou panovati.

36. Y řekl sem: Prvnj Abras- ham za Sodomské modlil se, a Ulogžiss za otce, kteří na pausci hcessili,

37. A kteří po něm za lid Iz- raelštý a za dnů Achaza a Sac- mucle,

38. Davíd za polomenj, a Sza- lomaun za ty, kteří přisli w po- swěcenj.

39. A Eliáš za ty, kteří děsí přigali, a za mrtvoho, aby živo byl,

40. A Ezechyáš za lid we dnech Sennacheryba, a množí za mnohé.

41. Gestliže tedy nynj když pos- ruzitedlnost wztosila, a nesprave- dlnost se rozmnožila, a modlili se spravedliwj za hřejšné: pročby y nyz- nj tak nebylo?

42. Y odpověděl ke mně, a řekl: Přstomý wěk není koncén, sláwa w něm častá trwá: proto modlili se za nemožné.

43. Vlebo den saudní bude koz- nec času tohoto, a začtek času bu- daucy nesmrtedlnost, w ktere- m pomínula potušitedlnost.

44. Zbýnula nezdrželiwost, od- tara gest newéra: zrostla pak spravedlnost, wzessla prawa.

45. Vleb vcház žádný nebude moc vysvoboditi toho, kteříž za- hryul, aniž vtopiti, kteří přez- mohl. Y odpověděl sem,

46. A řekl sem: Čatoč gest řec má prvnj y poslednj, že lépe bylo nedávat země Adamovi, aneb když giž dána byla, strvit ho, aby nehcessil.

47. Co gest platno lidem, aby w přijomým (wělu) živi byli w zátiutku, a mrtvij naděgi měli trestání.

48. O ty co sy včinil Adame: Vleb že sy ty zhcessil, nestal se sa- mého tvůrčího pád, ale y nás, kteří z tebe sine possli.

49. Vleb co gest platno nám, že gest zastíben nám nesmrtedlný čas, my pak smrtedlné skurky sme činili:

50. A že předpověděna gest nám věčná naděje, my pak nez- horsí marny včinění sme.

51. A že složení sau nám při- bytkové zdraví a bezpečnij: my pak zle obcovali sme.

52. A že založena gest sláwa Ueywyssjho, aby hágila těch, kteří pozdě obcovali: my pak po nezhorsí cestách chodili sme

53. A že vfkázan bude Rág, gehožto owoce nepotušitedlné tr- wá, w němž gest bezpečnost a lés kařstwí:

54. My pak (tam) newegde- me, nebo w newděčných místech obcovali sme.

55. A že nad hvězdy sktrvjet se budou tráče těch, kteří zdrželi- liwost měli: nasse pak tráče nad temnosti černé.

56.

56. Kébo nemyslili sime (na to) žežvi gſauce když ſme neprawost činili, že začneme po ſmrti trpěti.

57. U odpověděl, a řekl: To (gest) přemyšlování boge, kteří rýmž bogowari bude, který na zem narozen gest člověk,

58. Aby bylliby přemožen, trpěl (to), což ſy powěděl: pakliby přemohl, vezmet, což mluvujim:

59. Kébo ten gest život, ktereinž Mlogžiss mluwil, když živo byl, k lidu, řka: Wywoliz sobě život, abys živo byl.

60. Kewétili pak gemu, ale ani po ném Protoklum: ano ani mně, genž ſcm mluwil k nim.

61. Žeby nebyl zármutek k zatracení gegich, gako bude radoš nad těmi, kteří přigali radu k spasení.

62. U odpověděl ſem, a řekl: Wjm Pane, že nazván gest Kleyz wýssi milosrdný w tom, že ſe ſmiluge nad těmi, kteří gesse na svět nepříslí,

63. A že ſe ſmiluge nad těmi, kteří obrácenj činj w zákoně geho:

64. A že dluhočekánlivý gest, neb čekánlivost dává těm, kteří zhřeſili gako ſvými ſtroky:

65. A datu dárce gest, neb zagisté dáti čhe podlé potřeb:

66. A mnohého(gest) milosrdensw, nebo rozmnožuge vjce milosrdensw těm, kteří pěstomu gſau, a kteří pominuli, a kteří budaučy gſau.

67. Kéb kdyby nerozmnožil milosrdensw ſvých, nebylby obživěn svět s těmi, kteří dědicem obdrží w něm.

68. U datuge, neb nedarowaliby z dobroty ſvé, aby oblehčení

bysl ei, kteří neprawost činili, z ſvých neprawostj nebude mocy deſertrát tiſých čáſika lidj obživens býti.

69. A ſaudce kdyžby uodpuſtil těm, kteří vzdraženi ſou ſlozvem geho, a zahladilby množství zpurnostj: ſnadby nepozůstalo w nesčíslém množství, gedeně velmi málo.

Rápitela VIII.

w tomto ſvětě Boh milosrdném běti ſe vfařuje, pro býſinjky. Po vjčen množ ſatracení bývají. Spravedlu wým pak odplaty ſou ſloženy.

1. U odpověděl ke mně, a řekl: Tento ſo ēt včinil Kleyz wýssi pro mnohé, budaučy pak pro neninohé.

2. Powjin pak před teban posobenstw Eždráſi. Gako kdyby ſe tázał země, a řekl: tobě: že dā zemi mnohau vjce odkudby byl hneč, málo pak prachu odkud zlatco bývá, tak y ſtukové nyněgžiho wěku.

3. Množ ſagisí ſtvoření ſou, neimnož ſak ſpáseni budau.

4. U odpověděl ſem, a řekl: Pohříž ſedy dusſe ſmyſl, a ſněží ſo chutná.

5. Kéb ſy ſe ſinkuvala poſlavat, a prorokovati vše. Kéb než dano dano miſto, gedeně toliko živu býti.

6. O Pane, neodpuſtiti ſložebnuku twému, abyhom ſe moždilis před teban, a než ſe mi ſymě ſrdcy, a ſmeflu ſezdilis odkudby vžtek byl, odkudby nebliv býti wſeliky poruſený, kdež vone ſe miſto člověka ſe

7. Kéb ty ſám ſy, a gedeni v my

my gſme rukau twýf, gakož sy mluwil,

8. A kterak nynj w maternj; ſu ſtvořeno gest rēlo, a dawáſſ audy: zahowáno býwá w ohni a w wodě twé ſtvořenj: a za de- wět měsyců trpj twůg twor twého ſtvořenj, které w ném ſtvo- řeno gest:

9. To pak co chowá, a co chowáno býwá, obé zahowáno bu- de; a zahowalé opět někdy na- wrátj maternj, to co w ném zros- ſlo.

10. Nebo přikázal sy z těch au- dů, ro gest prſu dáti mléko plo- du, který gest při prſyf,

11. Aby kmeno bylo to, co zplozeno gest až do nějakého ča- ſu, a potom řídíſſ geg k twému milostdenſtwi.

12. Wychowal sy geg twau ſprawedlnosti, a wycíl sy geg w zékoně twém, a porrestal sy geg twým rozumem:

13. A vmtrojſſ geg, gako- twé ſtvořenj: a objiwiſſ geg, gazo- ko dílo twé.

14. Zattatijſſli geg tedy, který tak mnohými práciemi ſtvořen gest: twým rozkázanjm ſnadno gest, aby ſpotádano bylo, aby y to, což gest bylo, zahowáno býti mohlo.

15. A nynj řeknu o každém člověku, ty lépe wiſſ: o lidu pak twém, pro kterežto bolestjm.

16. A o dědiciwji twém, pro kte- ré kresljin, a pro lid Izraelský, pro kterežto truchliwy gſem: a o Jás- kobovi, pro kterežto žalost mám:

17. Protož počnu ſe modlit před tebou za mne, a za ně: nebo widim pády naſſe, kteřž bydlíme na zemi.

18. Ale flyſſel ſem tychloſt ſau- ce, kteřž bude.

19. Protož flyſſ hlas můg, a pozoruj řeči mě, a mluwili budu před tebou.

20. Počátek ſlow Ejdráſſových před nezli byl přigat, a řekl ſem: Pane genž přebýváſſ v wěku, gehožto oči poždviženy ſou k ſvrchnjm wěcem a v powětrj:

21. A gehožto trůn newyjli- žitedlný, a sláwa neobsahlá: ge- mužto přiſtogj zástupowé Angelů ſe řeſenjm,

22. Gehožto zahowániſ v wi- tru a ohni obrecuge ſe: gehožto ſlowo prawdiwé, a řeči stálé:

23. Gehožto rozkázanj ſylné, a zřízenj hrozné; gehožto pohledez- ni wyruffuge propasti, a rozhně- wěnji činj wadnauti hory, a pra- wda ſwědecwji wydáwá:

24. Vſlyſ ſodlitbu ſlužebnijſ ſa twého, a vſíma přigmi proſſ- bu ſtvořenj twého.

25. Klob dokawád živo gſem, mluwiti budu: a dokawád rozus- mijm, odpovídati budu:

26. Aniž ſe ohlíddeg na hřichy lidu twého, ale (na my), kteři ro- bě w prawdě ſlavži.

27. Aniž wzezři na bezbožné národů ſnažnosti, ale (na my), kte- ři twýf přikázanj ſe boleſtni ostří- hali.

28. Aniž myſli (na my), kteři před obličegem twým ſaleſſně ob- cowali, ale pamatuſ (na my), kte- ři z wůle twé bázen poznali.

29. Aniž nechteg ſkazyti (my), kteři zhowadilé mrawy měli: ale na ty wzhledni, kteři zákon twůg ſvítle věli.

30. Aniž hněweg ſe na ty, kteři

Který horší nežli horada (kdy) všanzeni sas: ale miluj ty, kteří vždycky w twau spravedlnost dawagj, a w slávě.

31. Kdebo my a otcové naší takovými neduhy mdujme: ty pak pro nás hříšníky milosrdný nazván budess.

32. Kdebo požádássli, abys se nad námi smiloval, tehdy milosrdný nazván budess: nám pak nezmajicým řecků spravedlnosti.

33. Kdebo spravedlivj, kterým sas mnozý řeckové složení, z vlastních řecků vyznamau odplatu.

34. Kdebo co gest člověk, aby sas se na něg hněval: aneb pokolení porušitelné, aby sas byl tak hočký k němu.

35. Kdebo w prawdě, žádného z narodených nenj, kterýby bez božné nečinil; a z vyznávajcích, kterýby nechréssil.

36. Kdebo w tom zwéstowána bude spravedlnost twá, a dobrota twá Pane, když se smilujes nad těmi, kterí nemají podstata dobrych řecků.

37. Ty odpověděl k mně, a řekl: Právě sas mluvil některé věcy, a podlé řečí twých, tak se y stane.

38. Kdebo nebudu zagliště mysliti na twor těch, kteríž hřessili před smrť, před saudem, před začacením;

39. Ale weseliti se budu nad dýlem spravedlivých, a pamatovat budu také na putování, a vystobození a na odplaty přijetí.

40. Takž tedy mluvil sem, tak y gest.

41. Kdebo gako moráč sege na

zemí semena mnobá, a množství říspens řepeuge; ale ne časem všecky věcy které wsaty sas, zaschowány dýwagi, ano ani všecky věcy které řepeugany sas, w kořen sc vymau: tak y kteří na světě wsati sas, ne vysíčni spásni budou.

42. Ty odpověděl sem, a řekl: Všeckli sem milost, nech at milujm.

43. Gako semeno moráče nevystoupili aneb nevezmeli dešti twého w čas, aneb budeli porušeno množstvím deseté,

44. Tak zahyne: a podobně člověk který rukama twýma stvořen gest, a ty gemu obrazem (sy) gmenowán: nebo připodobnil sy se tomu, pro kteréhožto všecky věcy sy stvořil, a připodobnil sy (geg) semenu moráče.

45. Kdyžne se na nás, ale odpustí lidu twému, a smiluj se nad dědictvím twým. Ty pak nad stvořením twým se smilowáws.

46. Ty odpověděl k mně, a řekl: Které věcy gsas přijomné přijomným, a které věcy budauč budaučym.

47. Kdebo mnoho tobě požádává, abys mohl milovati mé stvoření nademine: tobě pak často a gemu přiblížil sem se, nespovedliwým pak nikdy.

48. Ale y w tom dívony gsas před kleywyssim,

49. že sas se ponížil, gal složí na tebe: a nesadíl sy se, abys mezi spravedlivými velmi mnoho zveleben byl.

50. Pro kterou přijmo býdy mnohé, a býdnj včiněni budaučim, kteríž obýwagi na světě w (časech) nejsou.

neypořízených: nebo w mnohém
peyse chodili.

51. Ty pak pto sebe rozuměg,
a o podobných robě hledeg sláwy.

52. Kébo wám otevřen gest
rág, stéporán gest strom života,
připraven gest budoucí čas, přiz
prawena gest hognost, vystavě
no gest město, zkuseno gest odpoz
činutí, dokonána gest dobrota a dor
konána maudrost.

53. Božen zlého znamení: gest
od was: nemoc, a mol od was
stryt gest: a do pekla vreklo poz
russenij w zapomnení.

54. Pominuly bolesti, a ukázán
gest při konce počlán nesmrteln
nosti.

55. Kechrég tedy přidati, aby
se rázal o množství těch, kteří hy
ňau.

56. Kébo y oni přigavosce swo
bodu, pohrdli s kleywoyssem, a
zákon geho potupili, a cesty geho
opustili.

57. Klad to pak spravedlivé
geho poslapali,

58. A řekli w srdeč svém, že
neni Boha: a zápisné wědouce že
vnijtagi.

59. Kébo gako wás přigmau
ty wěcy, které předpovědny řan:
tať ge žjezen, a mučen, které přiz
praweny řan, nebo nechtěl, aby
člověk rozprýlen byl.

60. Ale y ti, kteříž stvoření řan,
poslouhni gmeňa geho, genž ge
včinil: a nevdečni byli tomu, kte
říž připravil gím život.

61. Protož řaud můg nyni při
blížuge se.

62. Které wěcy ne wšem řem
ukázal, gediné robě, a robě po
dobným nemnohým. Y odpově
děl řem, a řekl:

63. Ay nyni Páne ukázal řy mi
množství znamenj, která počness
činti w neypořízených časich:
ale neukázal řy mi, kterého času.

Kapitola IX.

Sandy Boži, gako y gine geho ře
cky wýborné, předegdau některá zna
menj.

1. **N** odpověděl ře mně, a řekl:
Které zmet čas w sobě
samém: y bude, když vzriss, když
pomine některá částka znamenj, kte
ráž předpověděna řau,

2. Čehdy porozumíšu, že ten
gest čas, w ktereém počne kley
woysji narovstjweli svět, kterýž od
něho včiněn gest.

3. A když vidjno bude w svítě
pohnnij mřst a lidj zformaujenj,

4. Čehdy porozumíšu, že o
těch wěcech kleywoysji mluwil od
dnů, kteříž byli před tebou od po
čátku.

5. Kébo gako wšescko co vči
něno gest w světě, počátek má
tať y řekání, a řekání gest
zgewné:

6. Tať y kleywoysjho časově
začátky magi zgewné w diwých a
w mocých, a řekání w řutku a w
znamenjích.

7. Y bude, každý, kteříž spař
senj včiněn bude, a který bude mo
cť ujeti řeze řutky své, a řeze
vstu, w ktereau ře všečili,

8. Pozůstavten bude z předče
čených nebezpečenstw, a vzriss spař
senj té w zemi mě, a w končinách
mých, nebo posvětil řem řebe od
wěku.

9. A tchdy býdní budou, kteří
nyni zle vžívali cest mých: a w
mukách bydleti budou ti, kteří ge
opovrhli w potupe.

10. Nebo kteří mne nepoznali,
žíve gſauce dobrodinj nabýwosse:

11. A kteří w oskliwosti měli
zákon můg, když gessiē byli swobodni magice,

12. A když gessiē bylo gím otevřeno míslo k pokání, nerozuměli, ale poherdli: ti musy po smrti w mukách poznati.

13. Ty tedy nechtič gessiē wsses tečním hýti, kterak bezbožní mučení budau: ale přeg se, kterak spravedliví spaseni budau, a kresrých svét, a pro ktere (gest) svét, a kdy.

14. Y odpowédél sem, a řekl:

15. Ktědy mluvili sem, a nyni pravim, a potom povím: že vjce gest těch, kteří hynau, nežli kteří spaseni budau:

16. Gako se množi volny nad křípěgi. Y odpowédél ke mně, a řekl:

17. Gafé pole, taková y senesna: a gafá kwojt, taková y barwenj: a gafý dělník, takové y djlo: a gafý woráč, taková y orba: neb čas byl wěku.

18. A nyni když sem byl gím připravujicý, tém, kteří nyni gsa, dřjwe nežli byl svét, w ktereby bydeli: a žádný mi neodpíral,

19. Nebo rchdáz (poslauchal mne) každý, a nyni stvořil w swetě tomto připraveném, a we žni nezhynule, a w zákoně newystřížitelném porušení sau mrawowé ge- gich.

20. Y zpytovat sem svét, a ay bylo nebezpečenstwí pro myslens, kteří w něm přisla.

21. Y widěl sem, a odpustil sem gemu velmi: a zanechal sem sobě zrno z hroznu, a říjenj z posolenj mnohého.

22. Kteří tedy zahyne množstwí, kteří bez pějčiny natodilo se, a ak zachowáno gest zrno mé, a říjenj mé: nebo s mnoha prácy sem (ge) dokonal.

23. Ty pak připustissli gessiē sedni ginyph dnj, nebudess wssat w nich se postiti:

24. Přigdes na pole kwojté, kde domu není wzdělaného; a gisti budess toliko z kwojtí polnjph, a massa neokusýs, a wjna nebudess pjeti, ale toliko kwojtj:

25. Pros kleywyssího bez přestání, a přigdu, a mluviti budo s tebau.

26. Y ſsel sem, gafóž mi řekl, na pole genž slowe Ardash, a sedél sem tam mezy kwojtjm. A z bylin polnjch gedi sem, a včiněn gest mi pokrm gegich w syrost.

27. A stalo se po sedmi dnech a gá sedél sem na sené, a sedec mé opět zformuovalo se gato prwé.

28. Y otevřjna sau vsta má, a počal sem mluviti před kleywyssi, a řekl sem:

29. O pane, nám se vkažují, vkažal sy se otcům našim na paussti, kterážto se nesslapá, a (gest) nežitečná, když byli wycházejic z Egypcia: a řka řekl sy:

30. Ty Izraeli slyšs mne, a sýmě Jakobovo pozorūg řeči mrph.

31. Neb ay gá rozsywám mezi wámi zákon můg, a včinj mezi wámi vžitek, a oslaveni budete w něm na wěky.

32. Nebo očowé nassi přisawosse zákon, nezachowávali, a zákonních wěcích mých neostříhalí, a včiněn gest vžitek zákona nezodič: nebo ani nemohl, že twug byl.

33. Klob kteří (geg) přigali, třicetí letcích prosým kleywyssijho zahynuli, neostříhagice (to), co w nich wsato bylo.

34. A ay, obyčeg gest, aby, kdyžby země přigala scmeno, aneb lodj moře, neb nějaká nádoba poskru a nech nápog: kdyžby bylo zkazeno to, w čem rozsywáno gest, aneb do čeho wsypáno gest,

35. Spolu to, což wsato, a wsypáno gest, neb které wěcy přisgaty sau, zkazý se, a přisgaté wěcy giž netrvaly v nás: ale nám tak se nestalo.

36. Kdy syce, kteří sime zákon přigali, hřejice zahynuli sime, a srdece nasse, kteréž přigalo geg:

37. Klob zákon nezahynul, ale zůstal w svém vyslovánj.

38. A když sem mluvil tyto wěcy w stdey mém, pohledél sem očima swýma, y viděl sem ženu na pravé straně, a ay ta kwojila, a plakala hlasem velikým, a myslí bolest měla welmi, a rucha gegi roztřesená, a popel na hlawě gegi.

39. A pustil sem mjmo sebe mysljenj, w nichž sem byl mysl, a obrátil sem se k ní, a řekl sem gj:

40. Proč pláčeš? a co tebe boší w myslí? Že řekla ke mně:

41. Propust mne pane můg, abych oplakala sama sebe, a přisbala bolesti: nebo welmi hočké sem myslí, a ponížena sem přisíš.

42. Že řekl sem gj: Co sy trpěla? a powěz mi. Že řekla ke mně:

43. Kleplodná byla sem gá djwoka twá, a neporodila sem, magie manžela třidcti let.

44. Klob gá každau hodinu, a po wszech dny, a we wszech těch

třidcti letcích prosým kleywyssijho we dne, y w nocu.

45. Y stalo se, po třidcti letech vlyssel mne Bůh djwku twau, a wzezíel na poníženosť mnu, a popatřil k zárinušku mému, a dal mně syna: a weselila sem se nad njm welmi gá, a muž můg, a wssicni měštané mogi, a ctili sime welmi Sylného.

46. A krmila sem ho a prácy mnobau.

47. Y stalo se, když byl ztostl, a přissel (čas) aby pogal ženu, včinila sem den hodu.

Kapitola X.

Žena pláčej, a zase se osvěcující wypodobňuje město Jeruzalém.

1. Y stalo se, když wssel syn můg do pokojka swého, padl, a umrel.

2. Y pohasly sime wssicni swětla, y vstali wssicni měštané mogi, aby mne těsili, y odpočinula sem až do druhého dne až do noč.

3. Y stalo se, když wssicni odpočivali, aby mne těsili, abych odpočinula: y vstala sem w nocu, a vtekla sem: a přissla sem, gakož vldjss na toto pole:

4. A myslím gjž wjce se nenašvátiti do města, ale zde zůstati; a aniž negisti, aniž nepjsti, ale bez přestáns kwojili, a se posíti, ažbych umřela.

5. Y opustil sem ty koci, w kterých sem byl, a odpovíděl sem s hněvivostí k ní, a řekl sem:

6. Bláznlwá nadewossecky žehy, newoldjss nášs žátnutek, a ktere wěcy nám se přihedily?

7. Kterak Šyon matka nasse wssim zárinuškem se tmauti, a posíjí k ní:

níženostj ponížena gest, a kwojí
velmi welice.

8. A nynj když wſſickni kwojí
me, a smuenj sime: nebo wſſickni
zarmauceni sime, ty pak rmautjsa
se w gednom synu:

9. Kébo otaž se země, a powjé
robě, že ona gest, která má kwojiti
nad pádem tak mnohých, který se na
nj plodí.

10. A z nj od počátku wſſickni
zrozeni sau, a gioj přigdau: a
ay, téměř wſſickni k zahynutí gdau,
a zkázenj býwá množstvij ges
gich.

11. A kdo tedy má kwojiti roj-
ce, gediné ta, která tak veliké
množstvij ztratila, vje než ty, genž
pro gednoho bolest máss: Pakli
mi díss.

12. že nenj plác můg podobný
země: nebo plod života mého sem
ztratila, kterýžto sem s truchlís-
rostí porodila, a s bolestí
zplodila:

13. Země pak podlé cesty zemí-
sté, a odesso w nj množstvij při-
tomné, kterak se přihodilo: y gá-
robě pravim,

14. Gako ty sy s prácy poro-
dila, tak y země dává plod svůj
člověku od počátku tonu, který
včinil gi.

15. Ulynj tedy zdržsaima v sebe
bolest rwan, a sylne snes, kteréž se
tobě přihodily příhody.

16. Kébo budessli za sprawedlís-
tě mjet vloženj Boží, a w čas
přigmess rady geho, a w iakových
wécech chwálenia budess:

17. Wegdi tedy do města k
muži twému. Y řekla ke mně,

18. Kevčinjin, aniž wegdu do
města, ale zde vmtu.

19. Y vložil sem, abyh gesse
mluvil k nj, a řekl sem:

20. Kechrég činiti řec ruto, ale
powoliž radjcymu. Kébo gak
mnoho gest párdu Syona: Poz-
tešiž se pro bolest Jeruzaléma.

21. Kébo wídiss, že posvěcenj
nasse pusté včineno gest, a oleáč
násu zkázen gest, a chrám náss zbo-
žen gest,

22. A žaltář náss ponížen gest,
a zpěv vmlkl, a plésanj nasse pie-
stalo, a swětlo swjcnu nassho
vhlaslo, a Archa vmlutwy náss:
rozprýlena gest, a posvátné wéce
nasse poskvrněny sau, a gměno,
kteréž wzýváno gest nad námi,
téměř zohaveno gest: a děti na-
sse pohaněny trpeli, a kněži nali
spáleni sau, a Lewjtoré nassi do
zagetj odessli, a panny nasse pos-
kvrněny sau, a ženy nasse náss-
li trpely, a spravedlivý nassi zá-
měni sau, a malíčci nassi zahyneuli,
a mládency nassi slaužili, a sylní
nassi zemdleni včiněni sau:

23. A což ze wſſech (gest) nez-
wěstjho, pečet Syona, nebo odpe-
četěn gest od sláwy swé, nebo y
wydán gest w ruce těch, kteři nás
nenávidí.

24. Ty tedy wyrazyž truchlís-
rost rwan mnohan, a odlož od
sebe množstvij bolesti, aby se sli-
toral nad rebau Sylny, a odpocí-
nutj včinj tobě Kleywyšsli, odpocí-
wání (od) prácy.

25. Y stalo se, když sem mlu-
wil k nj, twář gegi zastřela se
rychle a twárnost, gasný stal se
zrak gegi, že sem se zděsil velmi
gi, a myslil, coby to bylo.

26. A ay, rychle wypustila wes-
liký zvuk hlasu bázni plný, tak že
se

se pochnula země od zwuku ženy, a
widěl jsem:

27. A ay, žena vjce se mi ne-
vázala, ale město vzdělávalo se,
a město se vklazovalo z základů
velkých: a bál sem se, a volal
sem blasem velikým, a řekl sem:

28. Kde gest Vryel Angel,
který od počátku příssel ke mně a
nebo on včinil, že sem gá příssel
na množství vytřených myslí tě-
to, a včiněn gest konec můg v po-
rušení, a modlitba má v pohanění.

29. A když sem gá mluvil ty-
žo věcy, ay příssel ke mně, a vís-
děl mne.

30. A ay ležel sem jako mě-
sto tvůr, a rozum můg pojmul ses-
mnu, y držel pravicy mau, a
posylnil mne, a postavil mne na
nohy mé, a řekl mně:

31. Což gest tobě: a proč zkor-
macený gest rozum tvůr, a smysl
sídice tvůrčo: a proč se zformu-
cujes: Y řekl sem:

32. Že sy mne opustil, a gá sy-
ce včinil sem podlé těch tvých, a
wyssl sem na pole: a ay widěl sem
a widjm, co nemohu vypraviti.
Y řekl ke mně:

33. Stuč jako muž, a napo-
menu té. Y řekl sem:

34. Všluro Pane můg ty ve-
mně, necheg mne opusliti, abych
darmo nevrátil:

35. Všebo sem widěl, které vě-
cy sem newědcl, a slyším, co ne-
vím.

36. A neb zdali můg snyfl okla-
mán gest, a dossi mé se zdá:

37. Vlynj tedy prosým tebe,
abys vklazal služebníku svému vyz-
tržení toho. Y odpověděl ke mně,
a řekl:

38. Slyss mne, a narčim té,
a powojm tobě o těch věcech,
kterých se bogiss: nebo Vlyz-
vyšší wygewj tobě ragemistwoj
mnohá.

39. Widěl vprjmau cestil twau,
že bez přestání rmautil sy se pro
lid twůr, a velmi kwslil sy pro
Syon.

40. Ten tedy gest rozum vís-
děnij, které se ti vklazalo před mas-
lau čwslil.

41. Dceřau sy widěl ltagicý
(ženu), počal sy těsiti gj.

42. Vlynj pak gjž twáčnost
ženy newidjss, ale vklazalo se ti
město, ano se vzdělává:

43. A že tobě vyprawowala
o pádu syna swého, toto gest vyz-
ložení.

44. Ta žena, která vklazela, ta
gest Syon; a že sem řekl tobě,
která u nynj vztis, jako město
vzdělané.

45. A že tobě řekla, že neplo-
dná byla třidcti let: proto že by-
lo let totižto třidcti, když nebyla
v něm gesse obět obětována.

46. Y stalo se po třidcti
letech, vystavěl Salomon mě-
sto, a obětoval oběti: tchdáž
(to) bylo, když potodila neplodná
syna.

47. A co tobě řekla, že Ermila
ges s prácy, to bylo, obyvání v
Jeruzalémě.

48. A že tobě řekla, že syn
můg přigda do svého pokojka
vmtel, a přihodil se gemu pád,
to bylo, že stalo se zboženj Jeruz-
alamu.

49. A ay, widěl sy podoben-
stwoj gegi: a že syna želela, počal
sy gj těsiti: a o těch věcech, kte-

ré se přihodily, ty měly tobě otevřeny býti.

50. A nynj vidj kleywyšší, že z myssi zarmaucen sy, a že z celého srdce tříss pro něg, ukázal tobě gasnost sláwy geho, a krásu ozdoby geho.

51. Klebo proto řekl sem tobě, abys zůstal na poli, kde nenj domu vystavěnčho.

52. Klebo věděl sem gá, že kleywyšší počnal tobě ukazovati tyto wécy:

53. Protož řekl sem tobě, abys přišel na pole, kde nenj základu stavěn.

54. Kleb aniž mohlo djlo stavení lidstvého zdržjno býti na místě, kde se počnalo kleywyššího město ukazovati,

55. Ty tedy nechrtěg se báti, aniž se lekug srdce twé: ale wegdi, a wiz gasnosti a velikost stavění, jak mnoho postačiti může zrak oči, abys věděl:

56. A potom slyšeti budes, jak mnoho může sluh vissi twých slyšeti.

57. Klebo ty blahošlavěný gsy nad mnohé, a povolán sy v kleywyššího gáko y nemnozý:

58. W nočy pak, která na zeyer tří bude, zůstaneš zde:

59. A ukáže tobě kleywyšší ta vědění starých wécy, které včiní kleywyšší tém, kteríž bydlí na zemi w neyposledněgách dnech:

60. A spal sem tu noč y druhu, gákož pověděl mi.

Kapitola XI.

Vražde se Zdrássowi v vědění Orlice, kteráž se kouzloství wisseho svého vymala.

1. **Y** věděl sem ſci, a ay hle vstupovala z moře orlice, kteráž měla dwanácte křídla pětnatých, a rči hlawy.

2. Y věděl sem, a ay vzeahos wala křídla ſwá na wſecku zemi, a wſickni wětrowé nebessí wäll na ni, a zbrali ſe.

3. Y věděl sem, a z perj gegiho roſlo odporné perj, a ta byla včiněna w perjčka drobná a malá.

4. Klebo hlawy gegi byly odpočivající, a prostřední hlawy byla wětší nad giné hlawy, ale ona odpočívala s nimi.

5. Y věděl sem, a ay orlice letala w perjích ſvých, a kralovala nad zemí, a nad temí, kterí bydleli na ni.

6. Y věděl sem, že poddny byly gj wſecky wécy pod nebem, a žádný gj neodpíral, ani geden že ſtvoření, které gest na zemi.

7. Y věděl sem, a ay vstala orlice na pazaury ſwé, a poslala hlas k perjím ſvým, řkancí,

8. Kletrégte wſickni spolu bďi, spěce gedenkaždý na místě ſwém, a časem bđete.

9. Hlawy pak naposled zaheslaly budec.

10. Y věděl sem, a ay hlas netvýcházel z hlaw gegiž, ale z prostředku těla gegijo.

11. Y zpočetl sem odporná perj gegi, a ay těch bylo osm.

12. Y věděl ſe. . ay od pravé strany vystalo gedno perj, a kralovalo na vissi zemí.

13. Y stalo ſe, když kralovalo, přišel gemu konec, a nekázalo ſe míslo geho: a následující počalo, a kralovalo. To dluží čas (knijeství) drželo.

14. Й stato se, když kralovalo, a přicházela konec geho, aby se nevlezalo za to první.
15. A ay hlas wypustěn gest k němu, řkancý:
16. Slyši ty, které sy tak dlela: hý čas drželo zemí. Toto zvěstují tobě, dříve nežli počnes se nevlezovat.
17. Žádný po tobě nebude držet čas tvořho, ale ani polovicy geho.
18. Й pozdvihlo se třetí, a drželo knížectví gako y prvnější: a nevlezalo se y to.
19. A tak se přihodilo všem gým, obzvláště že knížectví drželi, a opět nikde se nevlezali.
20. Й widěl sem, a ay po času následující přej wyzdvihovala se od pravé strany, aby y ona držela knížectví: a z těch byla, která držela, ale však hned se nevlezovala.
21. Kdo y některá z nich se pozdvihovala, ale nedržela knížectví.
22. Й widěl sem potom, a ay nevlezalo se dvaceté přej a dve perutí:
23. A nic nepozůstalo na téle orlice, gediné dve hlawy odpočívající a sest perutí.
24. Й widěl sem, a ay z sest perutí oddělila (se) dve, a zůstala pod hlawau, která gest na pravé straně. Kdo čtyři ostala na místě svém.
25. Й widěl sem, a ay podkřídlnice myslily se wyzdvihnouti, a držeti knížectví.
26. Й widěl sem, a ay geden wyzdvižena gest, ale hned nevlezala se.
27. A druhá ryblegi než prvnější, nevlezala se.
28. Й viděl sem, a ay dve, které pozůstaly v sebe samy myslily, aby y ony kralovaly.
29. A w tom když myslily, ay geden z odpočívajících hlaw, která byla prostřední, procítila, nebo ta byla větší, než (gine) dve hlawy.
30. Й widěl sem, že se spogily dve hlawy s sebou.
31. A ay obrátila se hlawu s těmi, který s ní byl, a snědla dve podkřídlnice, které myslily kralovati.
32. Tato pak hlawu zastránila všecku zemi, a panovala w ní nad těmi, který bydlí na zemi s prácy mnohou, a moc držela nad okrajem zemí nad všecká křídla, která byla.
33. Й widěl sem potom, a ay prostřední hlawu rychle se nevlezala, a to gako křídla.
34. Pozůstaly pak dve hlawy, které y ony podobně kralovaly na zemi, a nad těmi, který bydlí na ní.
35. Й widěl sem, a ay sežrala hlawu na pravé straně tu, která (byla) na levé.
36. Й slýšel sem hlas řkancý ke mně: Popatř proti sobě, a rozvraž, co vidíš.
37. Й widěl sem, a ay gako lewo popuzený z lesa říwa: y widěl sem, že wypustil hlas člověčí k orlicy. Й řekl, řka:
38. Slyši ty, a mluviti budu k tobě, a řekne kleywysí tobě:
39. Kdyžli ty, genžs pozůstala ze čtyř zvěřat, která sem včinil, aby kralovala w svém mém, a aby

aby řeče ně příssel konc časů gegidh:

40. A čtvrtá přigdanc přes mohlas wſſecká zwijata, která posmula, a mocý držela svět s rčes sením mnobým, a wſſecken oſſleſ s prácy neyhorſi, a bydlila rolik časů na oſſiku zemí se lití.

41. A saudila ſy zemí ne s prawdau.

42. Kébo ſaužilla ſy tiché, a vras zyla ſy odpočivagjicý, a milovala ſy lžiwé, a zkazyla ſy přibycy těch, který vžitk přináſeli, a ponížila ſy zdi gegidh, který tobě neſtodiili.

43. Y vſtaupilo pohaněnje twé až k Leywysímu, a peycha twá k Sylnciu.

44. Y vzhledl Leywysí na pyšné časy, a ay ſkonali ſe, a nezpravosti geho doplnily ſe.

45. Protož nekaž ty ſe orlice, a křídla twá hrozná, a perutí twá neyhorſi, a hlavy twé zlostné, a pazury twé neyhorſi, a wſſecko tělo twé matné;

46. Aleby ſe obvolajila wſſecka zemí, a navrátila ſe wystvobození: z twé mocy, a at ſe naděge ſaudu, a milostdenſtví toho, ktež rýž včinil gi.

Rapitola XII.

Na prosbu Eridanovu wgewuue ſe gemit wýklad přediceňha widění ſe výfemi geho rozdily.

1. **N**astalo ſe, když mluvil lew ſlapa rato k orlicy: y wi- děl ſem,

2. A ay, (ta) která pozůstala hlava, a nekažala ſe čtyři křídla ona, která k ní ſla, a wyzdvihla ſe, aby ſralovala: a bylo gegidh křá- lovitk ſpatné, a hřmotu plné,

3. Y widěl ſem, a ay ona ne-

okázala ſe, a wſſecko tělo orlice zapalovalo ſe, a lekala ſe země welini, a gá od hřmotu a wytře- ženj myſli, a od velikého strachu procýtil ſem, a řekl ſem duchu mému:

4. A y ty ſy dal mně tyto wicy w tom, že ſtaumáſs cely Ley- wysího.

5. A y gessé vnawen ſem myſli, a w duchu niem nenocen ſeni wel- mi, a nenj ani malická we mně ſyla od mnohého strachu, kteréhož ſem ſe lekli nočy této.

6. Klynj ředy modliti ſe budu k Leywysímu, aby mne posyl- nil až do konce.

7. A řekl ſem: Panovnječe Pe- ne, nalczli ſem milost před očima twýma, a ſemli ospravedlněn v tebe nad mnohé gine, a w pras- rodi ſtoupila prosba má před twáti twau,

8. Posylniž mne, a vkaž ſlužeb- níku ſtěnu mně wýklad a toze- znání widění tohoto hrozného, aby ſe do auplna poréſil dneſe mě.

9. Kébo za hodného ſy mne měl, aby ſe vkažal časy poſlední. A řekl ke mně:

10. Tentoté gest wýklad widění tohoto.

11. Orlice, kterou ſy widěl wſtupugicý z moře, tak gest křá- lovitk, které ſe vkažalo v widění Danyelovi bratru twému.

12. Ale nem gemit wýloženo, protož gá nynj tobě (to) wýklá- dám.

13. A y dnoré přicházeji, a po- wstane křálovitk na zemi, a bu- de strach přisněgssi nadewoſſecká křálovitk, kteráž byla před njm.

14. Křálowati pak bude w ném

něm králů dvanácte, geden po druhém.

15. Klebo druhý počne královati, a on držeti bude (království) delší čas, nežli který z těch dvanácti.

16. Tentot gest wýklad dvanácte křidel, kterážs widěl.

17. U který sy flyssel hlas, genž mluvil, ne z hlav gegich wycházegicý, ale z prostředku těla gegijo.

18. Tentot gest wýklad, že po času království toho vzejdau svátoré nemají, a bude v nebezpečnosti, aby padlo: a nepadne tehdy, ale zase vstanoveno bude v swém počátek.

19. U že sy widěl podkřidlyc osm přidržujicých se křidel gegich,

20. Tentot gest wýklad: posvátnane z něho osm králů, nichž to časové budou lehcy, a léta spěšná, a dva syce z nich zahynau.

21. Když pak čas prostřední se přiblíží, čtyři zachování budou do času, když počne přiblížovati se čas geho, aby byl dokonán: dva pak do konce zachování budou.

22. U že sy widěl tři hlavy odpočívající,

23. Tentot gest wýklad: v posledních časech geho vzbudí kleys vyšší troje království, a odvolať do nich mnoha giná, a panování budou nad zemí.

24. U křej bydlegi v ní, s prácy mnohan nadveseky, kteríž byli před nimi, pro tu příčinu ona nazývána sau hlavy otlice,

25. Klebo ti budou, křej opětovat budou bezbožnosti geho, a křej dokonagi poslední věci geho.

26. U že sy widěl hlavu tří, ana se neružuje, tento gest wýklad gegi: že geden z nich na lži svém vnitř, a vosať s mužami.

27. Klebo dva křej pozůstas nau, meč ge zjisté.

28. Kleb gednoho meč zjisté (th), křej s ním; ale vosať ten mečem nevyplatí padne.

29. U že sy widěl dvě podkřidlynice vznášejicí se nad hlavou, která gest po pravé straně,

30. Tento gest wýklad. tito gsau, které zachoval klewyössi konci svému, tot gest království malé, a zbaučen plné.

31. Gafoz sy widěl v lva, křeřehož sy widěl z lesa proctugicýho, a rwauchýho, a mluvicího k orlicy, a trestagicího gi, a nespravedlnosti gegi, kterž veselky řeči geho gafoz sy flyssel:

32. Tentot gest vjir, křeřehož zachoval klewyössi do konce proti nim, a bezbožnostem gegich: a trestati ge bude, a vtaží před nimi roztřen gegich.

33. Klebo postawi ge na sandu živé: v bude, když ge zresce, tehdy pokárá ge.

34. Klebo ostatní lid můž vyslobodí s býdau, křejž zachowáni sau na končinách mých, a obveseli ge, dokonádž nepřigde konec, den saudny, o křerémž sem rozbě mluvil od začátku.

35. To (gest) sen, který sy viděl, a tito wýkladowé.

36. Ty tedy sam hoden sy byl vše děti klewyössijho rámčeství toto.

37. Pissiž tedy veselky tyto věci do knihy, které sy viděl, a polož ge do místa skrytého;

38. A nevčiss tém wécem man
dré z ldu twého, gichžto srde
znás, žeby mohli pochopiti, a za
chowati tagemstwo rato.

39. Ty pak gesre settweg zde
giných dnj sedm, aby tobě ukázá
no bylo, cožbykoli se vidělo kleyz
wyššimu, aby tobě ukázal.

40. Y ssel odemne. Y stalo se,
když slyssel westeren lid, že pomí
nulo sedm dnj, a gá sem se nena
vrátil do města, y shromáždili se
wšickni od neymensího až do ney
wéssího: a příslí ke mně, a ře
kli mi řkauce:

41. Co sime zhřessili tobě, a co
nespravedlivé včinili sime proti
tobě, že opustili nás sedels na mě
stě komto?

42. Uebo ty gediný nám poz
zůstáwáš ze všech lidí, gako hro
zen z winnice, a gako svjce w
temním místě, a gako břeh, a lodi
zachowaná od bavíky.

43. Aneb * nerjli nám dosti
na zlých wécech, které se nám při
házejí:

44. Opusťslí tedy ty nás, gak
mnohem lépe nám bylo, kdybychom
y my byli spáleni w ohni Syona:

45. Uebo ani my negsme lepší
než ti, kterí tam vmlčeli. Y plaz
kali blasem welikým. Y odpoz
widél sem k nim, a řekl:

46. Dauseg Izraeli, a nechtěg
truhlti ty dome Jakobu.

47. Ueb gest památku wasse
před Ueywyššim, a Sylný neza
pomenul na wás w pokusenj.

48. Ueb gá neopustil sem wás,
aniž sem od wás odstaupil: ale
příslí sem na to místo, abyh se
modlil za zpustěnij Syonsté, abyh
hledal milostdenstwo za ponížení po
swěcenj wasscho.

49. A nynj gděte, gedenkaždýz
wás do domu swého, a gá při
gdu k wám po dnech téhoto.

50. Y ssel lsd, gak sem řekl ges
mu, do města:

51. Gá pak sedel sem na pos
li sedmi dnj, gakož mi poručil: a
gedl sem toliko z tvrjej polního, z
bylin včiněn gest mi počtm w těch
dnech.

* Nemániell dosti zlých wéch.

Rapitola XIII.

Giné miděný ukázáno gest Uzdrásser
vi spolu s geho wýkladem.

1. Y stalo se po sedmi dnech, y
měl sem sen w nocy.

2. A ay z moče wjet powstá
wal, aby zbautil wossecky wlny
gcho.

3. Y widél sem, a ay rozmá
hal se ten člověk s tisícy nebe
skými: a kam obličege stoug obras
cowal, aby patřil, třásly se wossecky
wécy, které pod njm widjny byly:

4. A kdekolí vycházel hlas z
vst gcho, kděli se wšickni, kteří
slysseli hlasu geho, gako odpocí
wá země, když cíti oheň.

5. Y widél sem potom, a y
shromáždowalo se množstwo lidí,
gichžto nebylo počtu, ode číž wětřu
nebeským, aby wzbogowali člo
wěka, kterýž wystaupil z moče.

6. Y widél sem, a ay sam so
bě wytýl horu welikou, a vlečel
na ni.

7. Gá pak hledal sem, abyh
widél fraginu neb místo, odkudby
wyryta byla hora, a nemohl se.

8. Y potom widél sem, a y
wšickni, kterýž se shromáždili pro
ti němu, aby ho wzbogowali, báli
se welmi, wosak směli bogowati.

9. A ay, gakž vzřel autoč množstvij přicházejcýchho, nepozdvihl ruky své, aniž meče nedržel, aniž gakeho nástroje bogownjho, gediné toliko gak sem widěl,

10. Že wypustil z vst swých gasekō wjet ohně, a z ruky geho duch plamene, a z gazyka geho wypaustel giscky a baučky, a smysly sau wſecky wécy spolu, ten wjet ohně, y duch plamene, y množství baučky :

11. Y wpadl na množství wauptku, které hotovo bylo bogowati, a spálil wſecky, že rychle nebylo widěti z nescísného množství, gen toliko prach, a dýmu smrad: y widěl sem, a zděsyl sem se.

12. A potom widěl sem toho čloswěka ztupugjčyho z hory, a wologjčyho k sobě množství gine pokogné.

13. Y přistupovali k němu oblicegowé mnobýčlidj, některých se radujcých, některých truchljcých: některj pak byli swázání, některj wodjce z nich, kteřj obětováni byli, y roznemohl sem se od množství strachu, a procýtil sem, a řekl sem:

14. Ty od počátku ukázal sy sluzebníku twému dívonné wécy tyto, a za hodného sy mne měl, abys přigal prosbu mao:

15. A nynj ukáz mi gesce wýklad sna tohoto.

16. Nebo gak gá se domněwám w smyslu mém, běda (těm) kteřj byli pozůstali w těch dnech: a mnohem wjce běda těm, kteřj nepozůstali.

17. Nebo kteřj negsau zanechání, smutnji byli.

18. Rozumím nynj kteře wécy odloženy sau k poslednjm dnům,

a přihodit se jim, ale y těm, kteři zanechání sau.

19. Nebo proto přišli w nebezpečenství veliká, a w potřeby mnohé, gakož vkezugj snové tito.

20. Ale wšak snázegi gest w nebezpečenství postaveném při gjeti v ronu (dni), nežli pominauti, gako oblak z swěta, a nynj widěti, které wécy se přiházejí w nebezpečenství (času.) Y odpověděl ke mně, a řekl:

21. Y wsděnij wýklad powjm robi: a o kterých wécech mluwil sy, otevru robi.

22. Že sy řekl o těch, kteřj zanechání sau: tento gest wýklad.

23. Kdož odgjmá nebezpečenství toho času, tent sebe ostříhal, kterj w nebezpečenství wypadl, tě gsa, kterj magi skutky a wjitu k kleystylégismu.

24. Wez tedy, že blahoslawez negsí včinění sau, kterj pozůstali, než ti, kteři zemřeli.

25. Tito (gsau) wýkladowé widěnij, že sy widěl muže wstupujcýchho z prostred moře,

26. Tent gest, kterého záhozwá kleywyssij mnoho časů, kteřj kř sebe samého wyswobodí swotení swé: a on zjedj (m), kteřj pozůstali.

27. A že sy widěl z vst geho wycházení, gako ducha, a ohně, a baučku:

28. A že nezdržel meče aniž stroje bogowného: nebo porušila prudkost geho množství, které přišlo wzbogowati ho. tento gest wýklad.

29. Ay dnowé přicházejí, když začne kleywyssi wyswoboditi sy, kteřj na zemi gsa:

30. A přigde v wytřenj myslí na ty, který bydlí na zemi.

král Assyrský: a přenesl ge přes řeku, a přenesení sau do země giné.

31. A ginj giné mysliti budau wybogowati; gedno město druhé město, a místo gedno druhé místo, a národ proti národu, a království proti království.

41. Oni pak dali sobě radutus to, aby opustili množství národů, a odessli do dálší Kratiny, kde nízky nebydlošlo pokolení lidsté:

32. Je bude, když se stanou tyto wécy, y přihodi jse znamenj, kteráž ptwé ukázal semи tobě: a tehdyž zgewj se syn můg, kterého sy widěl, gako muže wstupují cyho.

42. Aby aspoň tam zachowávali posvátné wécy své, které nezachowávali w Kratině své.

33. A bude, když uslyší wisseni národné hlas geho: y opus si j gedenkaždý w Kratině swé bog swůg, který magi geden proti druz hémou:

43. Kterž auzká pak wgitj řeky, do Euphrate wessli.

34. A shromážděno budę množství nesítedlné w gedno, gako čtějicý přijti, a wybogowati ho.

44. Alebo včinil gím tehdyž Leywyssi znamenj, a zastavil prameny řeky až přessli.

35. On pak státi bude na vrchu hory Syon.

45. Neb přes tu Kratinu byla cesta dlaubá, roku gednoho a půl léta: nebo Kratina ta sloue Arsacech:

36. Syon pak přigde, a vkažde se wšem horový a wystawený, gako sy widěl horu, ant' vše byla bez rukau.

46. Tehdy obývali tam až do nevyposlednějšího času: a nyn opět když počnau přicházeti,

37. On pak syn můg trestati bude (ty wécy), které wynalezly pohané, bezbožnosti gegich ty, které k času se přiblížily pro zlá myšlenj gegich, a muky; nimiž počnau mučení býti:

47. Opět Leywyssi zastavil prameny řeky, aby mohli přejít: protož widěl sy množství (gjii) o pokogem.

38. Kteréžto připodobněny sau plamenu, a zařají ge bez práce iře žáčon, genž ohni připodobnín pěst.

48. Ale y kteří pozůstali z lidu twého, ti gsau, kterí nalezeni sau w Krati ménú.

39. A že sy widěl geg, ant' shromážduge k sobě giné množství pokogné,

49. Stane se tedy, když počne hubiti množství těch, kterí shromážděni sau národné, ochránj těch, kterí pozůstali z lidu:

40. Ta gsau deset pokolení, kteráž zatá včiněna sau ze země své za časů Ozeásse Krále, kteréhož zatáho wedl Salmana, ac

50. A tehdy vkaže gím velmi mnohé zázraky.

51. Y řekl sem gá: Panovníče Pane, to mi vkaž, pro kteru wéci widěl sem muže wstupujícího z prostředku moře. Y řekl mi:

52. Gako nemůžess tyto wécy aneb staumati, aneb wěděti, které gsau w hlubokosti mořské: tak nebude mocý žádný na zemi wěděti syna mého, aneb ty, kterí gsau

gsau s ním, gediné w času (ono-
ho) dne.

53. Tentot gest wyßlad sna,
který sy widěl, a pro který oswi-
cen sy tu ro ſam.

54. Křebo opustil sy ſtěug, a
okolo mého zákona měl sy pilnoſt,
a hledal sy (ho).

55. Křebo život twůg zčidil sy
w maudroſti, a ſmyſt twůg na-
zval sy matkou:

56. A protož vkláſal ſem tobě
odplaty w kleywyßſiho. nebo bude
po ginyh třech dnech, gine wěcy k
tobě mluviti budu, a wyložim to-
bě těžké a diwoné wěcy.

57. Yſſel ſem, a woffel ſem na
pole weſmi welebě a chwále kley-
wyßſiho, z diwoných wěcy, které
přes čas činil:

58. A že zprawuge geg, y (ty
wěci), které w časeh včiněny ſau:::
y ſeděl ſem tam tři dni.

Kapitola XIV.

Vražde se pán Ezdráſſowi we ří, a některé wěcy ragné gemu wygewuge.

1. M stalo ſe třetjho dne, a gá
ſeděl ſem pod dubem.

2. A ay, hlas wyſſel proti mně
ze ří, a řekl: Ezdráſſi, Ezdráſſi.
Y řekl ſem: Ay pane. Y po-
vstał ſem na nohy mé. Y řekl
ke mně:

3. Zgewuge zgewil ſem ſe na
ří, a mluvil ſem Vložiſſowi, když lid můg ſlaužil w Egypťe,

4. A poſtal ſem ho, a wywedl
ſem lid můg z Egypťa, a pře-
wedl ſem geg na horu Syna, a
zadržel ſem ho w ſebe za dny
mnohé.

5. A oznamil ſem gemu mno-
hé diwoné wěcy, a vkláſal ſem gemu
tegnosti času a konc, a přikázal
ſem gemu, řka:

6. Tato ſlowa zgewná včinjs, a tato ſtrygeſs.

7. A nyni tobě pravim:

8. Znamenj, která ſem vkláſal,
a ſiy, kterés widěl, a wyßladý,
které sy ty widěl, w ſidcy twém
ſložiſs ge:

9. Křebo ty přigat budeſs odes-
wſſech, obrátiſs ſe pozůſtaſy s raz-
dau man, a ſe rovnými twými,
až ſe dokonagi čaſdwé.

10. Křebo ſwět ztratil mladost
ſtawu, a čaſowé ſe přiblížují, aby
ſe oſtaral.

11. Křebo na dwanácte ſtran
rozdelen gest ſwět, a poimnuly (čaſ-
ku) geho deſer, a polowice deſeré
čaſtky.

12. Pozůſtowaní pak geho po
polowicy deſeré čaſtky.

13. Klynj tedy zříd dům twůg,
a potresy lid twůg, a potess po-
njené gegich, a odčekni ſe giž
poruſſitedlnosti,

14. A puſť od ſebe ſnittedlné
myſſlenj, a odvrahni od ſebe břemez
na lsdská, a zwolec z ſebe giž ne-
mocné přirozenj, a odlož na ge-
dnu ſtránku weſmi obrížná tobě
přemyſſlowání, a poſpěſs přeſte-
hovati ſe od čaſu těchto:

15. Křebo které nyni ſy widěl,
ant ſe přihodily zlé wěcy, opět hor-
ſi nezli tyto gſau, včinj:

16. Křebo čjm mdelegiſſi bude
ſwět od starosti, ejm wjce rozmno-
ži ſe na obywatele zlé wěcy.

17. Křebo wzdálila ſe wjce pra-
wda, a přiblížila ſe lež. Křebo
giž poſpíchá přigjeti, které ſy wiz-
děl widěnji.

18. Y odpowěděl ſem, a řekl
ſem před tebou pane:

19. Ay zagisté gá odegdu, ga-
foj

Kož sy přikázal mi, a potresy přesroniný lid. Který pak opět se narodí, kdo bude napomnati:

20. Položen gest tedy svět v temnostech, a který v něm bydlesí, (gsau) bez světla.

21. Klebo zákon tvůrce spálen gest, pro kteravžto přesčinu žádný nový, které věcy od tebe včiněny jsou, aneb který počnou se stukové.

22. Kleb našli sem před tezbau milost, vopust ve mne Duha svatého, a napíst všecko, co se stalo v světě od počátku, které věcy v zákoně tvére byly psány, aby mohli lidé našznouti cestu, a kteržby chceli život být v nevpozlednějších časech, život byli.

23. V odpověď ke mně, a řekl: *Gda shromáždil lid, a díl s ním, aby nichledali tebe za čtyřicet dní.*

24. Ty pak připravo sobě dešt působivých mnohých, a pogmi s sebou Saraišse, Gabryásse, Sazlemiásse, Lchana, a Ushyele, přeře, který způsobní gsau, aby rychle psali.

25. A přigd sem, a gá rozsvétem v srdeci tvém lucernu rozžumí, která nevhásne, dokud nedokonáno věcy, které počnes písati.

26. A když dokonáss tehdy, nekteré vygerovis, některé moudřím skryte vydáss. nebo na zeytři tuto hodinu počnes písati.

27. V sel sem, gafkž mi přiznal, a shromáždil sem všeckem lid, a řekl sem:

28. Slyss Izrael slova tato:

29. Pohostinu byli otcové naší od počátku v Egyptě, a vysvobození jsou odtud:

30. A přigali zákon života, kterehož neostříhali, který v ty po nich ste přestavili:

31. V dáná gest vám země v los, a země Syon, a otcové vaši, v ty nepravost ste činili, a nezachowali ste cest, které přikázal vám klewyssij:

32. A gsau spravedlivý řeče, odgal od vás časem, co (vám) dal.

33. A nyní v y zde gste a bratřej vaši mezi vám gfan.

34. Budeteli tedy rozhodovati smyslu wassemu, a vynášeteli srdece wasse, živý zachování budete, a po smrti milosrdenství dogdete.

35. Klebo řeče po smrti přigde, když opět obživneme: a tehdy spravedlivých ginen se vygerovis, a bezbožných stukové se vkaží.

36. Be mně tedy žádný necht nepřistoupí nyní, aniž se na mne pře až do čtyřicáteho dne.

37. V pogal sem pět mojů, gafkž mi rozkázal, a sli sme na pole, a zůstali sime tam.

38. V stalo se na zeytři, a ay blas povolal mne řka: *Zdrávili otevřti vsta svá, a pí (to), čim tě napájeti budu.*

39. V otevřel sem vsta svá, a ay kálich plný podáván byl mi. Toto (čim) bylo plné, (bylo) gafko woda: barva pak geho gafko ohně podobná.

40. V přigal sem, a pil sem: a v tom když sem byl pil, sedce mé svitralo se rozumem, a v prstech mých rostla moudrost. Klebo dužnug zahowával (gi) v paměti.

41. V otevřna řeče vsta moje negsau zevřena vjce.

42. Utevryšši dal rozum pěti mužům, a psali (ta), které mluwena byla wytřenj noční, o kterých newěděli.

43. W nocy pak gedli chléb, gá pak we dne mluwil sem, a w nocy nemícel sem.

44. Uapsány pak sau za čtyřiceti dnj knihy dwě stě čtyří.

45. Vstalo se, když se vyplnilo čtyřicetí dnj, mluwil Utevryšši čka: Prvnj wécy, které sy psal, na gewo wynes, a at čtau (te) hodnj y nehodnj:

46. Posledněgssíh pak sedmnácté záhořáss, abys ge dal mausdrým z lidu twého.

47. Ulebo w těch gestí pramen rozumu, a maudrosti studnice, a vtměnij čka. V včinil sem tak.

Kapitola XV.

Předowídají se mnohé výdy, které přigdau na wejškeren jvět.

1. Uly mluw w vši lidu mého řeči protoctwj, které wpuštím w vsta twá, pravoj Pán:

2. A včin, aby na listu napsány byly, nebo wérné y prawdiwé gsau.

3. Ulebog se od myſlenj proti tobě aniž at té zarmautj nedovéty * mluwojch.

4. Ulebo každý newějcy w nesdowěre swé vnitře.

5. Ay gá vtwádjm, dj Pán, na okříšek zemský zlé wécy, meč, a hlad, a smrt, a zahynutj:

6. Protože přilis potuſila neprawost wſectu zemi, a doplnění ſau ſtukowé ſkodlivoj gegich.

7. Protož dj Pán:

8. Gíž nebudu mlčeti o bezbožnostech gegich, které nenábož-

né činj, aniž ſtpjm w těch wécech, které neprávě konají. ay krew newinná a sprawedliwá molá ke mně, a dusse sprawedliwých woslagj vſtawičné.

9. Uliště mſticti budu gich, dj Pán, a přigmū wſelikau krew newinnau z nich ke mně.

10. Ay lid můg gako stádo k zabítj weden gest, gíž nebndu trpěti, aby on bydlil w zemi Egipſké:

11. Ale wywedu geg w ruce mocné a w ramenu wysokém, a bječi budu ranau gako prwé, a posruſíj wſectu zem geho.

12. Bwjiti bude Egip̄t, a základové geho ſauče ranau biti, a trestánjm, kteřá vweđe na ně Bůh.

13. Bwjiti budau woráci wzdélawagjcy zemi, nebo zbynau ſemicna gegich od tezu, a kropobitj, a od hvezdy hrozné.

14. Běda swetu, a (tém), který w něm bydlegj:

15. Ulebo přiblížil se meč a zetřenj gegich, a powstane národ proti národu k bogi, a kopj w rukau gegich.

16. Ulebo budec novstawičnost lidem, a gíž nad giné zmocňující se nebudau dbáti na krále swého, a knížata cesty činů swých w mocy swé.

17. Ulebo požádá člowěk do města gjti, a nebude mocy.

18. Ulebo pro pejchu gegich města budau zformaucena, domové wytjráni, lidé báti ſe budau.

19. Uesmiluget ſe člowěk nad blížnji swým, aby zmaření v ř. něni byli domové gegich w meči, a rozebrání ſtukowé gegich, pro hlad chleba a ſauženj mnohé.

20. Ay, gá ſwolátwám, dj Bůh, wſecty

wſſecky kſále zemię, aby ſe mine báli, kteří gſau od wýchodu, a od poledne, y půlnocy, y od Libanu, aby obrácení byli proti sobě, a odz platil gím to, co dali gím:

21. Gakož činj až podnes wyz woleným mým, tak včinim a odz platiſ w luno gegich. Toto praz wj Pán Búh.

22. Ktědpuſtj pravice má nad hřiſſijsky, aniž přestane meč nad wylewagjčym krew newinnau na zemi.

23. Wyſſel oheň od hněwu gez ho, a ſeſtal základy zemię, a hřiſſijsky gako plánu zapálenau.

24. Bida tém, kteříž hřessi, a nezachowáwagj přikázaj mých, díj Pán.

25. Ktědpuſtjní gím. Odz ſtupce ſynové od mocy. Ktětěgž te poſtvrňovati poſvěcenij mého,

26. Ktěbo Pán zná wſſecky, kteříž hřessi proti němu, proto dal ge w ſnre, a w zabiti.

27. Ktěbo giž přiſſly na okrſí ſleč zemský zlé wécy, a zůſtanete w nich, nebo newyſwobodj wós Búh, protože ſte zbréſili proti němu.

28. Aby wíděnij hrozné, a twáčnost gebo od wýchodu.

29. Y wygdau národowé drazu Arabských w wožých mnohých, a gako wjir, počet gegich nesen bude na zemi, aby giž báli ſe, a rčáſti wſſickni, kteříž ge vſlyſſi.

30. Barmonytſſi wžekagjce ſe w hněwu, a wygdau gako ſancoz wé z leſa, a přigdau w mocy weſliké, a ſpolu ſtanau w bogi s nimi, a zhubj čáſku zemię Aſſyrské.

31. A potom zmohau ſe drazu ſkowé pamatuſgjce na narodenj ſwé, a obrátiſ ſe ſpíſnauče ſe w mocy weſliké, aby ſe protiwili gím.

32. Tito ſkormautj ſe, a mlčes ti budau w mocy gegich, a obráz ej nohy ſwé na vſkání,

33. A od pomezj Aſſyrských auſladnjk oblehne ge, a pohubi (až do) gednoho z nich, y bude bázen a třeſenj w woſku gegich, a ſwář proti králum gegich.

34. Aby oblakové od wýchodu a půlnocy až do poledne, a twáč gegich hrozná welnui, plná hněwu a baufky,

35. A býti ſe budau wespolek, a ſtážeti budau hwězdu hognau na zemi, a hwězdu gegich, a bude krew od meče až do břicha.

36. Aleyn člowěka až do ſilé, ni welblauda, y bude bázen a třeſenj mnohé na zemi,

37. A zbrozý ſe, kteříž vztí hněwo ten, a třeſenj popadne ge; a potom pochnau ſe deſtové hogni.

38. Od poledne a půlnocy, a čáſku giná od západu:

39. A přemohau wětrowé od wýchodu, a zavrau gi, a oblač, kteří sem zbudil w hněwu, a hwězda, aby včinila přeſtrasseni k wýchodnji mu wětru, a k západu zkažena bude.

40. A wywyſſení budau oblačowé welicý a ſylnj plnji hněwu, a hwězda, aby přeſtrassili wſſecku zemi, a přebýwagjč w ni, a wyliegi na každě mjsto wysoké a wypaſtěgjč hwězdu hognau,

41. Ohen a kropobitj, a kopiletagjč, a wody mnohé, aby také naplněna byla wſſecka pole, a wſſickni porokowé plnosti wod mnohých,

42. A zkažý města, y zdi, y hory, y paſrbky, y dřívj leſnij, y ſeno luſ, y obilj gegich.

43. Ž pěčgdaū řídí až do Bæc
bilona, a wytrau geg:

44. Segdau se k němu, a obec-
gdaū geg, a wyligj hroždu, a
wſſecken hněw naň, a wegde prach,
a deym až do nebe, a wſſickni
wůkol kroužiti budau geho.

45. A kteřby w něm zůstali,
slavžiti budau tém, kteři geg pře-
strassili.

46. A ty Asya spolu snyčkly
w naděgi Babilona, a sláwo oso-
by geho,

47. Béda tobě býdná, proto žes
se gemu přitownala, a okráſlila sy
dcery twé k smilostí, aby se libily, a
chlibily w milovných twých, kte-
říž s tebou žádali wždycky smis-
nit.

48. Klenávistného následova-
la sy we všech řutecích geho, a w
nálezcích geho: protož dí Bůh:

49. Vvedu na té zlé wécy,
wdomství, chudobu, y hlad, y meč,
y mor, aby popléněni byli domo-
wé twogi, od porussenj, y smrti, y
sláwy mocy twé.

50. Hako krot všechn, když po-
vstane horko, které wypuštěno
gest na tebe,

51. Klemocná budess gallo chuz-
dičké raněná a trestaná od žen,
aby ne:mohli tebe přigmasti mocnij
a milovnicy.

52. Ždali gá tak horliti budu
pro tebe, dí Pán,

53. By byla nežabila wywo-
lených mych po wſſeckeni čas, po-
wyſſigic bitj rukau, a ſkaue na
smrt gegich, když sy se opila,

54. Okráſliz twárnost oblicez
ge twého?

55. Užda smilostí twého w
lunu twém, proto odplatu wezmess.

56. Hakož včiniss wywoleñym
mým, dí Pán, tak včinj tobě Bůh,
a dá tebe we zlé.

57. A děti twé hladem zhy-
nau, a ty kopjm padness, a města
twá ſetjna budau, a wſſickni twos-
gi na poli mečemi padnau,

58. A kteřijs gšau na horách,
hladem zhybau, a gisti budau mas-
so swé, a krew pjeti, od hladu ſleba
a žijné wody.

59. Klesceſtná přes moře při-
gdeſs, a opět přigmess zlé wécy.

60. A w přegitj porazý město
zabité, a porau některau čáſiku
země twé, a díl sláwy twé wytvráz-
ti, opět naracujice se k Babilonu
podvácenemu.

61. A zfažena budess gím za
střniſtře, a oni budau tobě oheň:

62. A sejerau tebe, a města
twá, zemi twau, y hory twé, wſſe-
cky lesy twé, y dřevo owoce nez-
saucy ohněm spálj.

63. Syny twé zagaté powedau,
a daň twau w laupež mřti budau,
a sláwu twáři twé wykočenj.

* pomluwačk.

Rapitola XVI.

Wepisuge se hrozné wſſeho ſvěta zpuz-
stěnij, které při konci wěku bude.

I. Béda tobě Babilone, a Asya,
béda tobě Egipte, a Sy-
rya.

2. Přepasse ſe pytly a žjněmik
a kroužek ſynů wassich, a želte: nez-
bo přiblížlo ſe vorrenj wasse.

3. Wpuštěn gest na wás meč,
a kdož gest, kteřby odvrátil geg z-

4. Wpuštěn gest na wás oheň,
a kdož gest, kteřby zhasyl geg z-

5. Wpuštěn ſau na wás zlé wé-
cy, a kdož gest, kteřby odebhal ge-;

6.

6. Zdali odežene někdo swa lačného w lese, aneb zhasy oheň w strništi, hned gaf počne hočeti z

7. Zdali odežene někdo strelu od strelce sylného wypuštěnou z

8. Pán sylny vwádí zlé wécy, a kdož gest, kterýby odchual gež

9. Wysselohcn z hněvivosti gežho, akdož gest, kterýby vhasyl gegž

10. Bleystati bude, a kdo se nebudě báti z hřjmati bude, a kdožby se nedosylz

11. Pán hrozytl bude, a kdo ne z kořene zetřin bude od twáti gehož

12. Země se zatřásla a základové geho, moře baví se volnami z hlubokosti, a volny geho roztazý se, a ryby geho od twáti Páně, a od sláwy mocy gehož

13. Klebo sylná pravice geho, která lucistre tábne: střely geho ostré, které od něho wyšlagi se, nezbytnau, kdyžby počaly wypuštěny býti na konciny země.

14. Ay posylagi se zlé wécy, a nenawátraj se, dokawádžby nedosly na země.

15. Oheň zapaluje se, a nezhasy se, dokawádž nestrávobly základy země.

16. Gako se newracuje strela wypuštěná od mocného strelce, tak newtrati se zlé wécy, kteréžby wyšlány byly na země.

17. Běda mně, běda mně: kdož mne wyšwobodí w těch dnech?

18. Počátek bolesti, a množeho lkání, počátek hladu, a množeho zahrynuti, počátek bogů, a strachovati se budou mocnosti, počátek hřejivých wécy, a rásti se budou rošticí.

19. W těchto wécech co rčinjm, dyžby přisly zlé wécy?

20. Ay hlad y rána, y sažení, y aužost, sau poslání bídové na polepšenij,

21. A w těch wšech wécech neobráti se od svých nepravostí, aniž na bice pamatovati budau wždycty.

22. Ay, bude lacynost obilj na zemi, tak že domnjuвати se budau, že gím poslán gest pokog, a tehdyž zplodí se zlé wécy na zemi, meč, hlad, a veliká zbaučení smíšenij.

23. Klebo od hladu množý welimi, který přebývaj na zemi, zbytnau, a meč zabige giné, kterýžby pozůstali od hladu,

24. A meč w gáku leyna zasvězeni budau, a nebudé, kdožby ge potěsil. Klebo opuštěna bude země pustá, a města gegj zbořena budau.

25. Klebude zanechán, kterýby moral země, a kterýby osvalgi.

26. Sirowowé dagj owoce, a kdo ge zbijati budež

27. Hrozen zralý bude, a kdo tlačiti bude gegž nebo bude mísitum veliké zpusťení.

28. Klebo bude žádati člověk člověka widěti, neb hlasu geho slyšet:

29. Klebo žústaveni budau z města deset, a dva z pole, kterýžby se skryli w hustých hájích, a w rozsedlinách skal:

30. Gako ostawugj se w olovových zahradách, a na každých strojích tři aneb čtyři olovny:

31. Nebe gako na winnicy sesbrané hrozniskové ostawugj se od těch, který pilně winnicy zbjragj.

32. Tak žústaveni budau w dnech těch tři aneb čtyři od vybledávajících domy gegich o kopyn.

33. A zůstavena bude země pustá, a pole gegi zastarági se, a cesty gegi, a wosceky stezky gegi, zplodí rti, proto že nepůdceu lidé přes ni.

34. Kwjiliti budau panny nez magjice ženichů, kwjiliti budau ženy nemagjice mužů, kwjiliti budau dcery gegich nemagjice pomocy:

35. Ženichové gegich w bogi stráveni budau, a muži gegich w hladu zečjni budau.

36. Slyšte pak tyto wécy, a poznegte ge služebnicy Páně:

37. Uy slwo Páně, přigněte ge: newětce bohům, o kterýchžeto mluví Pán.

38. Uy přiblížují se zlé wécy, a nemesstagi.

39. Gako těhotná, když rodí w devátém měsíci syna svého, když se přiblíží hodina porodu gegijo, před hodinami dvaatmi, neb třemi, bolesti obcházejí břicho gegi, a kdyžby wyslo nemluwňátko z břicha, nepomesstagi gedné čwylky:

40. Tak nebudau messkati zlé wécy, aby newysly na zemi, a svět lkati bude, a bolesti wůkol držeti budau ho.

41. Slyšte slwo, lide můg: připravte se k bogi, a w zlých wescích tak budte, gako přijhozý země.

42. Bdoj prodává, gako kdo vrjká: a kdo kupuje, gako kdo ztratí má.

43. Bdo kupčí, gako kdo vžítku nebral, a kdo slawí, gako kdo (w tom) bydliti nená.

44. Bdo sege, gako kdo žítí nebudě: tak y kdo winnicy řeže, gako nemage wjna zbijati.

45. Kterýž se wdáwagi tak gako syru nemagjce ploditi: a

který se newdáwagi, tak gako wdowcy:

46. Pročež kterýž pracugi, bez pěčiny pracugi.

47. Nebo vžitky gegich cyzozemey zežnau, a gměný gegich posběau, a domy wytvrati, a syny gegich zgjmagj, nebo w začetí a hladu plodí syny swé.

48. A kteří kupci w laupeži, čím dle okrašlugi města a domy své, a vládatství a osoby své,

49. Tím vjce rozhodljim se ně pro hřichy gegich, dí Pán.

50. Gako horlij similna na ženu hodnau a dobrav welmi,

51. Tak horlii bude spravedlnost na neprawost, když králiji sebe, a žaluge na ní vůči, když přigde ten, kterýž brání vyhledávajícího woseliký hřich na zemi.

52. Protož nechtěte se přirovnávat gi, aniž stukum gegjm:

53. Nebo gesse malíčko a odzata bude neprawost od země, a spravedlnost královati bude mezi wámi.

54. Ač nejska hřissník, že nesžtíříš: nebo vhlj ohně spálj na hlavě toho, kterýž číká: Nežhiesšíš sem před Pámem Bohem a velebností geho,

55. Uy hle Pán pozná wosceky stucky lidí, a nálezky gegich, a mysleni gegich, a srdece gegich.

56. Nebo řekl: Bud země, a včiněna gest; bud nebe, a včiněno gest.

57. A w slwo geho hvězdy založeny sān, a zná počet hvězd.

58. Kterýž zpytuje propasti, a poklady gegich: kterýž změril moře, y počet geho.

59. Kterýž zavácel moře v pros

střed wod, a zavěsil zemi na wos děch slovem svým.

60. Kterýž roztáhl nebesa gas ko domoru, na wodách položil ge.

61. Kterýž položil na pausíti studnice wod, a nad vrchem hor gezera k wypuštění ček od wysočé skály, aby napázel zemi.

62. Kterýž stvořil člověka, a položil srdce jeho v prostřed těla, a wpustil w něho ducha, život a rozum,

63. V dýchání Boha všemožnoucýho, kterýž včinil všecky věci, a zpytuge všecky věci skryté w skrytých zemi.

64. Ten zná náležek wásse, a které věci myslíte w sedcích vassích, hřešíjce a čtice tagiti hřichy vassse.

65. Protož Pán zpytujícý zpytovat všecky stucky vassse, a zgewijt wás všecky,

66. A vy zahábeni budete, když wygdaū hřichové vassi před lidmi, a nepravosti budau, (kteréžto (galo) žalobnicy státi budau w ten den.

67. Co včiníte? aneb jak řízete hřichy vassse před Bohem a Angely jeho?

68. Vy Soudce Bůh, bogte se ho. Přestáňte od hřichů vassích, a zapomeneťte nepravosti vassích gíž ge činili na věky, a Bůh vyvede wás, a wystobodí ze všelikého osaužení.

69. Nebo ay zapaluje se horz

kost na wás zástupu hogního, a vcházenauk některé z wás, a nazkrmí modlaml zabité:

70. A kteřížby se podepsali gím, budau gím w posměch, a w pohasnění, a w poslapání.

71. Kdebo bude místní místo, a na okolní města povšíaný mnohé na bogjí se Pána.

72. Budau galo posetiliž žes dněnu neodpausstěgjce, k rozhánji a k wyplenění gesce bogjich se Pána:

73. Kdebo poplénj a rozhádáš gi starky, a z gegich domů wytvářau ge.

74. Tcháž zgewij se zkussenj wywołených mých, galo zlato, kterežto zkussenje se od ohně.

75. Slyšte milí mogi, praví Pán: Vy příjominí gšau dnowé ssaužení, a z těch wystobodím wás.

76. Nebogte se, aniž pečujte, nebo Bůh vůdce vás ještě.

77. A kdo začítováwá vstanovení, a přikázání má, praví Pán Bůh, aby nepřewážili vás hřichové vassi, aby nepoždívají se nad vás nepravosti vassse.

78. Běda (tém) kteříž schwážení sas od hřichů svých, a příktyti sas od nepravosti svých, galo pole obklíčeno gest od lesa, a tím příkryta stezka jeho, ptes kteřau nezgde člověk, a zamíráno, a oddáno bývá k sežrání ohně, (raf y oni na též přigdnu)

W Praze,

wydássieno strže Jana Adama Hagen, Fakta. Leta Páně 1780.